

THE
New Testament
OF
OUR LORD AND SAVIOUR JESUS CHRIST
TRANSLATED INTO MALAYALAM

നമുടെ

കർത്താവും രക്ഷിതാവുമായ

ഓ യേശു ക്രിസ്തു ഐ ന്നു

പുതിയ നിയമം

SECOND EDITION

MANGALORE
PUBLISHED BY PFLEIDERER & RIEHM
PRINTED BY PLEBST & STOLZ, BASEL MISSION PRESS
1868

മ. ചരിത്ര പുസ്തകങ്ങൾ.

				അദ്ധ്യയനങ്ങൾ.
മത്തായി എഴുതിയ സുവിശേഷം.	.	.	.	൨൮
മാർക്കസ് " "	.	.	.	൧൬
ലൂക്കാ " "	.	.	.	൨൪
യോഹന്നാസ് " "	.	.	.	൨൧
അപൊസ്തലരുടെ പ്രവൃത്തികൾ	.	.	.	൨൮

൨. ലേഖനങ്ങൾ.

പെൺ അപോസ്തലൻ രോമക്കു എഴുതിയ	.	.	൧൬
” ” കൊറിന്തക്കു എഴുതിയ			
ഒന്നാം ലേഖനം	.	.	൧൬
” ” രണ്ടാം ”	.	.	൧൩
” ” ഗലാത്യക്കു എഴുതിയ	.	.	൬
” ” എഫെസ്യക്കു എഴുതിയ	.	.	൬
” ” ഫിലിപ്പ്യക്കു ”	.	.	൪
” ” കൊലസ്സക്കു ”	.	.	൪
” ” തെസ്സലനീക്യക്കു എഴുതിയ			
ഒന്നാം ലേഖനം	.	.	൫
” ” രണ്ടാം ”	.	.	൩
” ” തിമോത്ഥ്യന്നു എഴുതിയ			
ഒന്നാം ലേഖനം	.	.	൬
” ” രണ്ടാം ”	.	.	൪
” ” തീതന്നു എഴുതിയ	.	.	൩

പുസ്തകവിവരം.

	അദ്ധ്യായങ്ങൾ.
ഫിലിപ്പോസോസ് എഴുതിയ	൧
എബ്രായർക്കു എഴുതിയ ലേഖനം	൧൧
യാക്കോബി " "	൨
പത്രോസ് എഴുതിയ	
ഒന്നാം ലേഖനം	൩
രണ്ടാം " "	൪
യോഹന്നാസ് എഴുതിയ	
ഒന്നാം ലേഖനം	൫
രണ്ടാം " "	൬
മൂന്നാം " "	൭
യൂദാവിന്റെ " "	൮

൩. പ്രവാചന പുസ്തകം.

യോഹന്നാന്റെ വെളിപ്പാട്	൨൨
------------------------	----

THE
Gospel of Matthew

മത്തായി എഴുതിയ
സു വി ശേഷം

പ. അദ്ധ്യായം.

യേശുവിന്റെ വംശാവലി, (പ്ര) വിശുദ്ധ അവതാരം.

അബ്രഹാമിന്റെ പുത്രനായ ദാവീദിൻപുത്രനാകുന്ന യേശു ക്രിസ്തുന്റെ ഉല്പത്തി പുസ്തകം. ൧

അബ്രഹാം ഇശ്ശാക്കെ ജനിപ്പിച്ചു; ഇശ്ശാക്ക് യാക്കോബെ ജനിപ്പിച്ചു; യാക്കോബ് യഹൂദാവും അറവന്റെ സഹോദരരെയും ജനിപ്പിച്ചു; യഹൂദാ താമരിൽ ഫെരെച് ജെരഹ് എന്നവരെ ജനിപ്പിച്ചു; ഫെരെച് ഫെലെയാനെ ജനിപ്പിച്ചു; ഫെലെയാൻ രാമെ ജനിപ്പിച്ചു; രാം അമ്മിനാദാബെ ജനിപ്പിച്ചു; അമ്മിനാദാബ് നഹശ്ശോനെ ജനിപ്പിച്ചു; നഹശ്ശോൻ സല്യോനെ ജനിപ്പിച്ചു; സല്യോൻ രാഹബിൽ ബോവജെ ജനിപ്പിച്ചു; ബോവജ് രൂഥിൽ ഒബെദെ ജനിപ്പിച്ചു; ഒബെദ് ഇശായെ ജനിപ്പിച്ചു; ഇശായി ദാവീദ് രാജാവിനെ ജനിപ്പിച്ചു. ദാവീദ് രാജാവ് ഉറിയൂവിൻ ഭാര്യയിൽനിന്നു ശലോമൊവെ ജനിപ്പിച്ചു; ശലോമൊ രഹബ്ബോമെ ജനിപ്പിച്ചു; രഹബ്ബോ അബിയോവെ ജനിപ്പിച്ചു; അബിയോവ് ആസാബെ ജനിപ്പിച്ചു; ആസാ യൊശഫാത്തെ ജനിപ്പിച്ചു; യൊശഫാത്ത് യൊരാമെ ജനിപ്പിച്ചു; യൊരാം ഉജ്ജിയോവെ ജനിപ്പിച്ചു; ഉജ്ജിയോ യൊഥാമെ ജനിപ്പിച്ചു; യൊഥാം ആഹാജെ ജനിപ്പിച്ചു; ആഹാജ് ഹിജ്ക്കിയോവെ ജനിപ്പിച്ചു; ഹിജ്ക്കിയോ മന്യശെയെ ജനിപ്പിച്ചു; മന്യശെ ആമൊനെ ജനിപ്പിച്ചു; ആമൊൻ യൊശിയോവെ ജനിപ്പിച്ചു; യൊശിയോ യക്കൊന്യാവെയും അവ ൧൧

൯൨ സഹോദരരെയും ബാബൈൽ പ്രവാസകാലത്തിൽ ജ
 ൯൩ നിപ്പിച്ചു. ബാബൈൽ പ്രവാസത്തിൽ പിന്നെ യക്കൊബ്ബാ
 ശയലിയെലെ ജനിപ്പിച്ചു; ശയലിയെൽ ജരബാബെലെ
 ൯൩ ജനിപ്പിച്ചു; ജരബാബെൽ അബിഹൂദെ ജനിപ്പിച്ചു; അബി
 ഹൂദ് എല്യക്കീമെ ജനിപ്പിച്ചു; എല്യക്കീം ആജോരെ ജനിപ്പി
 ൯൪ ചു; ആജോർ ചാദൊക്കെ ജനിപ്പിച്ചു; ചാദൊക് യാകീനെ ജ
 ൯൫ നിപ്പിച്ചു; യാകീൻ എലിഹൂദെ ജനിപ്പിച്ചു; എലിഹൂദ് എലാ
 ൯൬ ജാരെ ജനിപ്പിച്ചു; എലാജാർ മത്താനെ ജനിപ്പിച്ചു; മത്താൻ
 യാക്കൊബെ ജനിപ്പിച്ചു; യാക്കൊബ് യൊസെഫെ ജനിപ്പി
 ചു; ക്രിസ്തുൻ (അഭിഷിക്തൻ) എന്നുള്ള യേശു ജനിച്ചു വന്ന
 ൯൭ മറിയെക്ക് അവൻ തന്നെ ഭർത്താവ്. അബ്രഹാം മുതൽ ദാവി
 ദ് വരെയുള്ള തലമുറകൾ ഒക്കെയും പതിനാലു തലമുറകൾ ആക
 ന്നു; ദാവിദ് മുതൽ ബാബൈൽ പ്രവാസത്തോളവും തലമുറകൾ
 പതിനാലും; ബാബൈൽ പ്രവാസം മുതൽ ക്രിസ്തനോളം തലമു
 രകൾ പതിനാലുമത്ര.

൯൮ യേശുക്രിസ്തുന്റെ ഉല്പാദനമൊ ഇവുണ്ണമായതു: അവ
 ന്റെ അമ്മയായ മറിയ യൊസെഫിന്നു വിവാഹം നിശ്ചയി
 ക്കപ്പെട്ട ശേഷം അവർ കൂടി വരും മുമ്പെ വിശുദ്ധാത്മാവിൽ
 ൯൯ നിന്നു ഗഭിണിയായതു കാണായി. അവളുടെ ഭർത്താവായ
 യൊസെഫ് നീതിമാനും അവൾക്കു ലോകാചവാദം വരുത്തു
 വാൻ മനസ്സില്ലാത്തവനും ആകയാൽ, അവളെ ഗ്രഹമായി ഉ
 ൧൦ പേക്ഷിപ്പാൻ ദാവിച്ചു. ഇങ്ങിനെ നിന്നെക്കുമ്പാൾ ഇതാ.
 കർത്താവിൻ ദൂതൻ അവനു സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി പ
 റഞ്ഞിതു: ദാവിദപുത്രനായ യൊസെഫെ! നിന്റെ ഭാര്യയായ
 മറിയയെചേർത്തുകൊൾവാൻ ഭയപ്പെടേണ്ട. കാരണം അവളിൽ
 ൧൧ ഉല്പാദിതമായതു വിശുദ്ധാത്മാവിൽ നിന്നാകുന്നു; അവൾ പുത്ര
 നെ പ്രസവിക്കും ആയവൻ സ്വജനത്തെ അവരുടെ പാപ
 ങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷിപ്പതാകൊണ്ടു അവനു (യഹൊവ രക്ഷ)
 ൧൨ യേശുവെന്ന പേർ വിളിക്ക. (യശ. ൭, ൧൪.) കണ്ടാലും കന്യക
 ഗഭിണിയായി പുത്രനെ പ്രസവിക്കും അവനു ദൈവം നമ്മോ
 ൧൩ ടു കൂടെ എന്നർത്ഥമുള്ള ഇമ്മാനുവേൽ എന്ന പേർ വിളിക്കും
 ൧൪ എന്നു കർത്താവ് പ്രവാചകനെ കൊണ്ടു മൊഴിഞ്ഞതു നിവൃ
 ൧൫ ത്തിയാവാൻ ഇത് ഒക്കെയും സംഭവിച്ചു. എന്നാറെ യൊസെ
 ഫ് നിമുറന്നു കർത്താവിൻ ദൂതൻ നിയോഗിച്ച പ്രകാരം

ചെയ്തു, സ്വഭാവയെ ചേർത്തുകൊണ്ടു: അവൻ ആദ്യജാതനാ ൨൫
യ തന്റെ മകനെ പ്രസവിക്കുവരെ (യൊസെഫ്) അവന്റെ
അറിയാതെ നിന്നു, അവൻ യേശു എന്ന പേർ വിളിക്കയും
ചെയ്തു.

൨. അദ്ധ്യായം.

മാഗർ യേശുവെ ചെന്നു വാങ്ങിയതും, (൧൩) ഫെരോദാവിന്റെ ഹിംസ്യാ പശ്ചാതി
ലായതും.

ഫെരോദാ രാജാവിന്റെ നാളുകളിൽ യേശു യഹൂദയിലെ ൧
ബെത്ത്ലഹെമിൽ വെച്ചു ജനിച്ചപ്പോൾ - ഇതാ കിഴക്കുന്നിന്നു ൨
മാഗർ യരുശലേമിൽ എത്തി പറഞ്ഞു: യഹൂദരുടെ രാജാവായ ൩
യി പിറന്നവൻ എവിടെ? ഞങ്ങളല്ലോ അവന്റെ നക്ഷത്രം ൪
ഉദിച്ചു കണ്ടിട്ട് അവനെ കുന്തിപ്പവൻ വന്നു. എന്നതു ഫെരോ ൫
ദാ രാജാവ് കേട്ടു സകല യരുശലേമുമായി കലങ്ങിപ്പോയി. ജ ൮
നന്തിന്റെ മഹാപുരോഹിതരെയും ശാസ്ത്രികളെയും എല്ലാം വരു ൯
ത്തി കൂട്ടി ക്രിസ്തൻ എവിടെ ജനിക്കുന്നു എന്ന് അവരൊട്ട ൧൦
ചോദിച്ചു. ആയവരും അവനൊട്ടു പറഞ്ഞു യഹൂദയിലെ ബെ ൧൧
ത്ത്ലഹെമിൽ തന്നെ. (മി. ൫, ൧-൩) യഹൂദാദേശത്തിലെ ൧൨
ബെത്ത്ലഹെമമായുള്ളോവേ! എല്ലാ യഹൂദാത്മകളിലും നീ ഒട്ടും ൧൩
ചെറുതായതല്ല; എന്റെ ജനമാകുന്ന ഇസ്രായേലിലെ മേപ്പാനു ൧൪
ള്ള തലവൻ നിങ്കൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു വരുമല്ലോ എന്നു പ്രവാ ൧൫
ചകണക്കൊണ്ട് എഴുതിക്കിടക്കുന്നുപോൽ. എന്നാറെ ഫെരോ ൧൬
ദാവ് മാഗരെ രഹസ്യമായി വിളിച്ചു നക്ഷത്രം തോന്നിയ കാല ൧൭
ത്തെ ആരാഞ്ഞറിഞ്ഞു; അവരെ ബെത്ത്ലഹെമിലെക്ക് അയ ൧൮
ച്ചു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ ചെന്നു കണ്ടതനെ സൂക്ഷ്മമായി ആരാ ൧൯
ഞ്ഞു കൊല്ലിൻ, കണ്ടാൽ ഉടനെ അവനെ ഞാനും ചെന്നു കു ൨൦
ന്തിടേണ്ടതിന്നു എന്നു അറിയിപ്പിൻ. ഇങ്ങിനെ രാജാവ് പറ ൨൧
ഞ്ഞു കേട്ട് അവർ യാത്രയായാറെ ഇതാ ഉദയത്തിൽ കണ്ട ന ൨൨
ക്ഷത്രം അവർക്കു മുമ്പിൽ (കാണായി) കണ്ടതൻ ഇരിക്കുന്നതി ൨൩
ന്റെ മേൽപ്പാറത്തു നില്ക്കുവോളം നടന്നു പോന്നു. നക്ഷത്രം ൨൪
ത്തെ കണ്ടിട്ട് അവർ ഏറ്റം മഹാസന്തോഷം സന്തോഷിച്ചു. ൨൫
ആ വീട്ടിൽ ചെന്നു കണ്ടതനെ അമ്മയായ മറിയമയോടും കൂട ൨൬
കണ്ട് അവനെ കുന്തിപ്പു വീണ്ടു തങ്ങളുടെ നിക്ഷേപ (പാത്ര) ൨൭
ങ്ങളെ തുറന്നു അവൻ ചെന്നു കുന്തിക്കുവാനും കണ്ടിവെണ്ണയും ൨൮

൧൨ കാള വെക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ ഫെരോദാവിൻ അടുക്കെ മടങ്ങി പോകരുത് എന്നു സ്വപ്നത്തിൽ അരുളപ്പാട് ഉണ്ടായിട്ട്, അവർ വേറെ വഴിയായി സ്വദേശത്തേക്കു യാത്രയാകയും ചെയ്തു.

൧൩ അവർ പോയ ശേഷം ഇതാ കന്താവിൻ ഭൃതൻ സ്വപ്നത്തിൽ യോസെഫിനു കാണായി പറയുന്നു: നീ എഴുന്നീറ്റു കുഞ്ഞനെയും അവന്റെ അമ്മയേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു മിസ്രയീലേക്ക് മണ്ടി പോയി, ഞാൻ നിന്നെക്കു ചൊല്ലും വരെ അവിടെ പാക്കുക; കാരണം ഫെരോദാ കുഞ്ഞനെ മുടിക്കെന്നും എന്ന

൧൪ വെച്ച് അന്വേഷിപ്പാൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു. അവനും എഴുന്നീറ്റു കുഞ്ഞനെയും അമ്മയേയും രാത്രിയിൽ തന്നെ ചേർത്തുകൊണ്ടു മിസ്രയീലേക്ക് വാങ്ങി ചെന്നു, ഫെരോദാതീന്ത്പോലോ

൧൫ ഉം അവിടെ പാർത്തു. (ഫൊശ. ൧൧, ൧) മിസ്രയീൽനിന്നു എന്നു കനെ വിളിച്ചു (വരുത്തി) എന്നു പ്രവാചകനെ കൊണ്ടു ക

൧൬ ത്താവ് മൊഴിഞ്ഞതു നിവൃത്തിയാവാൻ തന്നെ. പിന്നെ ഫെരോദാ മാഗർ തന്നെ തോല്പിച്ച പ്രകാരം കണ്ടു വളരെ കോപിച്ചു, മാഗരോട് ആരാഞ്ഞു ബോധിച്ച കാലം പോലെ രണ്ടു വയസ്സും താഴയും ഉള്ള കിടാക്കളെ ഒക്കയും ബെൻഗെൽഹമിലും ആ പ്രദേശത്തിലും എല്ലാം ആളയച്ചു കൊല്ലിക്കയും ചെയ്തു.

൧൭ രാമയിൽ ഒരു ശബ്ദം കേളായി വിലാപവും കരച്ചലും വലിയ

൧൮ മുറവിളിയും തന്നെ. രാമേൽ തന്റെ മക്കളെ ചൊല്ലി കരഞ്ഞു അവർ ഇല്ലായ്മയാൽ ആശ്വാസം കൈക്കൊള്ളാൻ മനസ്സില്ലാതെ നിന്നു എന്നു യിറമിയ്യാ പ്രവാചകൻ മുഖേന (൩൧, ൧൫) മൊഴിഞ്ഞത് അന്നു നിവൃത്തിയായി. ഫെരോദാ കഴിഞ്ഞപ്പോഴൊ ഇതാ കന്താവിൻ ഭൃതൻ മിസ്രയീൽ വെച്ച് യോസെ

൨൦ ഫിനു സ്വപ്നത്തിൽ കാണായി: നീ എഴുന്നീറ്റു കുഞ്ഞനെയും അവന്റെ അമ്മയേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ട് ഇസ്രായേൽ ദേശത്തേക്കു യാത്രയാക കുഞ്ഞന്റെ പ്രാണനെ അന്വേഷിക്കുന്നവർ

൨൧ മരിച്ചു സത്യം എന്നു പറയുന്നു. അവനും എഴുന്നീറ്റു കുഞ്ഞനെയും അവന്റെ അമ്മയേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ട് ഇസ്രായേൽ ദേശത്തിൽ വന്നു. യഹൂദയിൽ അഹെലാബ് പിതാവായ ഫെ

൨൨ രോദാവിന്റെ സ്ഥാനത്തിൽ വാഴുന്നതുകേട്ടിട്ട് അവിടെപോവാൻ ഭയപ്പെട്ടു; സ്വപ്നത്തിൽ അരുളപ്പാട് ഉണ്ടായിട്ടു ഗലീലാദിക്കു

൨൩ കളിൽ മാറി പോയി. നചറത്ത് എന്ന ഊരിൽ ചെന്നു പാർത്തു,

(യശ. ൧൧, ൧) അവൻ നചറയുൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും എന്നു പ്രവാചകരാൽ മൊഴിയപ്പെട്ടത് നിവൃത്തിയാവാൻ (സംഗതി വരികയും ചെയ്തു.)

൩. അദ്ധ്യായം.

സ്താപകനായ യോഹന്നാൻ, (൧൩) യേശുവിന്റെ അഭിഷേകം [മാ. ൧. ൮. ൩. യോ. ൧.]

൧൦ കാലത്തിൽ സ്താപകനായ യോഹന്നാൻ ഉദിച്ചു യഹൂദാ ൧
 മരുഭൂമിയിൽ ഫലാഷിച്ചു പറയുന്നിതു: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സമീപി ൨
 ച്ചിരിക്കുവാൻ മാനസാന്തരപ്പെടുവിൻ; മരുഭൂമിയിൽ കൂക്കുന്നവ ൩
 ന്റെ ശബ്ദമാവിതു: കർത്താവിന്റെ വഴിയെ നിരത്തി അവ
 ന്റെ പാതകളെ നേരെ ആക്കുവിൻ എന്നിപ്രകാരം യശയ്യ
 പ്രവാചകൻ (൪൦, ൩) ചൊല്ലിയവൻ; ഇവനത്രെ പിന്നെ ൪
 ആ യോഹന്നാൻ ഒട്ടകരോമത്താലെ ഉടുപ്പും അരെക്കു തോർവാ
 ളും ഉണ്ടു; അവന്റെ ആഹാരമോ തുള്ളനും കാട്ടുതേനമത്രെ.
 എന്നാറെ യരുശലേം ആദിയായി യഹൂദ ഒക്കയും യൂദ്യൻ ഇരു ൫
 കരെയും ഉള്ള നാടും എല്ലാം അവന്റെ അടുക്കെ യാത്രയായി,
 തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ ഏറ്റു പറഞ്ഞു, യൂദ്യനിൽ അവനാൽ ൬
 സ്നാനം ഏറ്റുകൊണ്ടു; അവന്റെ സ്നാനത്തിനായി പരിശുദ്ധ ൭
 ചക്രം (ഈ മതക്കാർ) പലരും വരുന്നതു കണ്ടാറെ അവൻ
 അവരോടു പറഞ്ഞു: അണലിസന്തതികളെ! ഭാവിഭാഷത്തിൽ
 നിന്നു മണ്ടിപ്പോകുന്ന പ്രകാരം നിങ്ങളും ആർ കാണിച്ചു?
 എന്നാൽ മാനസാന്തരത്തിന്നു യോഗ്യമായ ഫലത്തെ ഉണ്ടാ ൮
 ക്കുവിൻ. അബ്രഹാം ഞങ്ങളെ പിതാവായിട്ടുണ്ടു എന്നുള്ളതൊ ൯
 ന്നു പറവാൻ തോന്നരുതെ! അബ്രഹാമിന്നു ഈ കല്പകളിൽ
 നിന്നു മക്കളെ പുറപ്പെടുവാൻ ദൈവത്തിന്നു കഴിയുമല്ലോ
 എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. എങ്കിലും ഇപ്പോൾ തന്നെ ൧൦
 കോടാലി മരങ്ങളുടെ ചുവട്ടിന്നു വെച്ചു കിടക്കുന്നു, നല്ല ഫലം
 ഉണ്ടാക്കാത്ത മരം എല്ലാം വെട്ടപ്പെട്ടു തീയിൽ ഇടപ്പെടുന്നുണ്ടു.
 ഞാൻ നിങ്ങളെ മാനസാന്തരത്തിനായി വെള്ളത്തിലെ സ്നാ ൧൧
 നം ഏല്പിക്കുന്നുള്ളു, എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവനോ എ
 ന്നൊക്കൾ ഊക്കേറിയവൻ; അവന്റെ ചെരിപ്പുകളെ ചുമപ്പാ
 നും ഞാൻ പാത്രമല്ല; ആയവൻ നിങ്ങളെ വിശുദ്ധാത്മാവിലും
 രീതിലും സ്നാനം ഏല്പിക്കും. അവൻ ചെറുമുറം കയ്യിലുണ്ടായിട്ട് ൧൨

തന്റെ കളത്തെ തീരെ വെടിപ്പാക്കും തന്റെ കോതമ്പിനെ കളപ്പുരയിൽ കൂട്ടിവെക്കയും പതിരിനെ കെടാത്ത തീയിൽ ചൂട്ടുകുകയും ചെയ്യും.

- ൧൩ അപ്പൊൾ യേശു യോഹന്നാനാൽ സ്നാനപ്പെട്ടവാൻ ഗലീലയിൽനിന്നു യത്നുകരെ അവന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു.
- ൧൪ ആയവനെ യോഹന്നാൻ ചെരത്തു: നിന്നാൽ സ്നാനപ്പെട്ടവാൻ എന്നിരിക്കെ ആവശ്യം ഉണ്ടു, പിന്നെ നീ എന്റെ അടുക്കെ വരുന്നുവൊ എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു: ഈ ഒരിക്കൽ സമ്മതിക്ക ഇപ്രകാരം സകല നീതിയെയും പൂരിക്കുന്നതത്രെ നമുക്കു ഉചിതമാകുന്നു എന്നുത്തരം പറഞ്ഞാറെ അവനെ സമ്മതിച്ചു.
- ൧൫ യേശു സ്നാനം ഏറെ ഉടനെ വെള്ളത്തിൽനിന്നു കരേറി വന്നപ്പൊൾ കണ്ടാലും വാനങ്ങൾ അവന്നു തുറന്നു അവൻ ദേവാത്മാവു പ്രാവു പോലെ ഇറങ്ങി അവന്റെ വരുന്നതും കണ്ടു.
- ൧൬ പെട്ടെന്നു വാനങ്ങളിൽ നിന്ന ഒരു ശബ്ദം: ഇവൻ എന്റെ പ്രിയ പുത്രൻ (സങ്കീ. ൨, ൧.) അവങ്കൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചു (യശ. ൪൨, ൧) എന്നു ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു.

൪. അദ്ധ്യായം.

യേശുവിന്റെ പരീക്ഷയും, (൧൨) ഗലീലയിൽ ചേലയുടെ ആരംഭവും 'മം. ൧. ലൂ. ൪-], (൧൩) നാലു ശിഷ്യരെ വിളിച്ചതു [മം. ൧. ലൂ. ൫-], (൨൩) ചേലയുടെ വിചാരം.

- ൧ അപ്പൊൾ യേശു പിശാചിനാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടവാനാ
- ൨ യി ആത്മാവിനാൽ മരുഭൂമിയിൽ മേലൊട്ടു നടത്തപ്പെട്ടു. അപകലും അ രാവും ഉപവസിച്ചു ശേഷം വിശന്നപ്പൊൾ, പരീക്ഷകൻ അന്നെത്തു വന്നു: നീ ദൈവപുത്രനായാൽ ഈ കല്ലു
- ൪ കൽ അപ്പങ്ങളായി ചമവാൻ ചൊല്ലുക എന്നു പറഞ്ഞു. അവനും ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു (മൊ. ൧൩, ൩.) മനുഷ്യൻ അപ്പത്താൽ തന്നെ അല്ല ദൈവവായുടെ വരുന്ന സകല വചന
- ൫ ത്താലത്രെ ജീവിക്കും എന്നു എഴുതി കിടക്കുന്നു. പിന്നെ പിശാചു അവനെ വിശുദ്ധനഗരത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി ദൈവാലയത്തിന്റെ അഗ്രത്തിന്മേൽ നിറുത്തി അവനൊടു പറഞ്ഞു:
- ൬ നീ ദൈവപുത്രനായാൽ താഴൊട്ടു ചാടുക (സങ്കീ. ൯൧, ൧൧) നിന്നെ ചൊല്ലി (അവൻ) സ്വദൂതന്മാരെടു കല്പിക്കും, അവരും നിന്നെ കാലു കല്പിനൊടു തട്ടാത്തവണ്ണം കൈകളിൽ താങ്ങിക്കൊള്ളും.

എന്ന എഴുതിക്കിടക്കുന്നുവല്ലോ. യേശു അവനൊടു പറഞ്ഞു ൭
(൫ മോ. ൩, ൧൩.) നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ പരി
ക്ഷിക്കല്ലോ എന്നും (കൂടെ) എഴുതിയിരിക്കുന്നു. പിന്നെയും ൮
പിശാച് അവനെ ഏറ്റവും ഉയർന്നമലമെൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വെ
ച്ചു ലോകത്തിലെ സർവ്വരാജ്യങ്ങളെയും അവററിൻ തേജസ്സി
നെയും കാണിച്ച് അവനോട് പറയുന്നു: ഇവ ഒക്കെയും നി ൯
ന്നെക്കു തരാം എന്നെ കുന്ദിച്ച് വീണ്ടുവെക്കിൽ. എന്നാറെ യേശു ൧൦
ശ്രദ്ധയോടെ അവനോടു പറയുന്നു: സാത്താനെ എന്നെ വിട്ടു വാങ്ങി
പ്പോക! (൫ മോ. ൩, ൧൩.) നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ ൧൧
കുന്ദിച്ച് അവനെ മാത്രം ഉപാസിക്ക എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു
വല്ലോ. അന്നു പിശാച് അവനെ വിട്ടുപോയി പെട്ടെന്നു ദൂത ൧൨
ന്മാർ എത്തി അവനെ ശുശ്രൂഷിക്കയും ചെയ്തു.

യോഹന്നാൻ തടവിൽ എല്പിക്കപ്പെട്ടതു കേട്ടാറെ (യേശു) ൧൩
ഗലീലക്കു വാങ്ങിച്ചെന്നു; നചരത്തെ വിട്ടു ജബുലൂൻ നപ്പ ൧൪
ലി അതിരുകളിൽ കടലുരെയുള്ള കഫർനാഥിൽ വന്നു പാർത്തു.
ജബുലൂൻ ദേശവും നപ്പലി ദേശവും യത്നക്കരെ കടലിന്റെ ൧൫
മാറ്റത്തിലും ജാതികളുള്ള ഗലീല തന്നെ. ഇരുട്ടിൽ ഇരിക്കുന്ന ജ ൧൫
നും മറ്റാ പ്രകാശത്തെ കണ്ടു മരണനിഴലിൻ നാട്ടിൽ ഇരിക്ക
ന്നവർക്കു വെളിച്ചം ഉദിക്കയും ചെയ്തു. എന്നു യശയ്യാ പ്രവാചക ൧൩
ന്മാരേവേ (വ്യ, ൨൩. ൯, ൧.) മൊഴിഞ്ഞതു നിവൃത്തിയാവാൻ സം
ഗതി വരികയും ചെയ്തു. അന്നു മുതൽ യേശു സർഗ്ഗരാജ്യം സ ൧൭
മീപിച്ചിരിക്കയാൽ മാനസാന്തരപ്പെട്ടവിൻ (൩, ൨.) എന്നു പേരായി
പ്പിച്ച് പറവാൻ തുടങ്ങി.

പിന്നെ ഗലീലക്കുടപ്പുറത്തു നടക്കുമ്പോൾ പെത്രൻ (പാറ) ൧൮
എന്ന പേരുള്ള ശിമൊൻ അവന്റെ കൂടപ്പിറന്ന അന്ത്രയോ
ഇങ്ങിനെ രണ്ടു സഹോദരന്മാർ മീൻ പിടിക്കാരായി കടലിൽ
വലവീശുന്നതിനെ കണ്ടു. എന്റെ പിന്നാലെ വരുവിൻ, എ ൧൯
ന്നാൽ നിങ്ങളെ മനുഷ്യപിടിക്കാരാക്കും എന്ന് അവരെടു പറ
യുന്നു. ഉടനെ അവർ വലകളെ വിട്ടെച്ചു അവന്റെ പിന്നാ ൨൦
ലെ നടന്നു. അവിടെ നിന്ന അപ്പുറം ചെന്നാറെ ജബദിയ ൨൧
ടെ മകനായ യാക്കോബ് അവന്റെ കൂടപ്പിറന്ന യോഹന്നാ
ൻ ഇങ്ങിനെ വേറെ രണ്ടു സഹോദരന്മാർ പടകിൽ ഇരുന്നു
അച്ഛനായ ജബദിയോട് ഒന്നിച്ചു തങ്ങളുടെ വലകളെ നന്നാ
ക്കുന്നത് കണ്ടിട്ട് അവരെയും വിളിച്ചു. അവരും ഉടനെ പട ൨൨

കിനെയും സ്വപിതാവിനെയും വിട്ട് അവനെ പിന്തുടന്നു പോന്നു.

൨൩ പിന്നെ യേശു ഗലീലയിൽ ഒക്കെയും ചുറ്റിനടന്നു അവരുടെ പള്ളികളിൽ ഉപദേശിച്ചും രാജ്യത്തിൻ സുവിശേഷത്തെ പ്രഘോഷിച്ചും ജനത്തിൽ സകല പ്രാധിയെയും എല്ലാ ഊനത്തെ വശം പൊരുപ്പിച്ച് കൊണ്ടിരുന്നു. അവന്റെ ശ്രുതി സുറിയാനി എങ്ങും പരന്നിട്ടു നാനാ പ്രാധികളാലും ബാധകളാലും വലയുന്നവർ ഭൂതഗ്രസ്തർ, ചന്ദ്രരോഗികൾ, പക്ഷാവാതക്കാർ ഇങ്ങിനെ ഭൂസ്ഥന്മാരെ എല്ലാവരെയും അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു അവനും അവരെ സ്വസ്ഥമാക്കി. ഗലീല ദശപുരി യരുശലേം യഹൂദ യത്നക്കരെ എന്നുള്ള ദേശങ്ങളിൽ നിന്നു വളരെ പുരുഷന്മാരും അവന്റെ വഴിയെ നടക്കയും ചെയ്തു.

൫. അദ്ധ്യായം.

(—൭ അ. മലപ്രസംഗം) ദൈവരാജ്യത്തിലെ സാധുക്കളുടെ കാഴ്ചയും [ലൂ. ൩, ൨൦], (൧൩) വൈശിഷ്ട്യവും, (൧൭) ഈ രാജ്യത്തിനാൽ ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിന്നു നിവൃത്തി വരുന്നതു.

൧ പിന്നെ സമൂഹങ്ങളെ കണ്ടാറെ മലമെൽ കരേറി ഇരുന്നു
 ൨ കൊണ്ടുപൊൾ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അന്നൊത്തു വന്നു. അവനും വായി തുറന്നു അവരെ ഉപദേശിച്ചതാവിത്: ആത്മാവിൽ ദരിദ്രരായവർ ധന്യർ: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവർക്കുള്ളതു സത്യം.
 ൩ ദേഹിക്കുന്നവർ ധന്യർ: അവരല്ലൊ ആശ്വസിപ്പിക്കപ്പെടും. സൌ
 ൪ മൃതയുള്ളവർ ധന്യർ: അവരല്ലൊ ഭൂമിയെ അടക്കും. (സങ്കീ. ൩൭, ൧൧)
 ൫ നീതിക്കായി വിശന്നുദാഹിക്കുന്നവർ ധന്യർ: അവർ തൃപ്തരാകും. കനിവുള്ളവർ ധന്യർ: അവർക്കു കനിവു ലഭിക്കും.
 ൬ ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവർ ധന്യർ: അവർ ദൈവത്തെ കാണും. സ
 ൭ ന്നു മാധാനം ഉണ്ടാക്കുന്നവർ ധന്യർ: അവർ ദൈവപുത്രർ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും. നീതിനിമിത്തം ഹിംസ അനുഭവിച്ചവർ ധന്യർ:
 ൮ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവർക്കുള്ളതു; എന്തു ലംഗിക്കട്ടെ പഴിച്ചു ഹിംസി
 ൯ കളവായി നിങ്ങളെ കൊണ്ട് എല്ലാ തിന്മയും പറഞ്ഞു പോ
 ൧൦ യാൽ നിങ്ങൾ ധന്യരത്രെ. വാനങ്ങളിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം വലുതാകകൊണ്ടു സന്തോഷിച്ചല്ലസിപ്പിൻ: നിങ്ങൾക്കു മുന്പെ
 ൧൧ യുള്ള പ്രവാചകന്മാരെയും അപ്രകാരം തന്നെ ഹിംസിച്ച്
 ൧൨ ഞങ്ങളും. നിങ്ങൾ ഭൂമിയുടെ ഉപ്പാകുന്നു, ഉപ്പു രന്നെ രസമി

ല്ലാതെപോയാൽ (അതിന്) ഏതിനാൽ രസം കൂട്ടേണ്ടതു? പുറത്തുകുഞ്ഞു മനുഷ്യരെകൊണ്ടു ചവിട്ടിപ്പാനല്ലാതെ മറെറാന്നിന്നു ഇനി കൊള്ളാവതല്ല. നിങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം ൧൪
മാകുന്നു, മലമെൽ കിടക്കുന്ന പട്ടണം മറഞ്ഞിരുന്നു കൂടാ. വി ൧൫
ളക്കിനെ കത്തിച്ചു പറയിക്കീഴെ ഇടുവാമില്ല തണ്ടിനേൽ ഇട്ടാലത്രെ വീട്ടിലുള്ളവർക്കു എല്ലാം വിളങ്ങുന്നു. അപ്രകാരം നിങ്ങൾ ൧൬
ളുടെ വെളിച്ചം മനുഷ്യക്കു മുമ്പിൽ വിളങ്ങീട്ടു അവർ നിങ്ങളുടെ നല്ല ക്രിയകളെ കണ്ടു സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവെ ൧൭
മഹത്വീകരിപ്പാൻ സംഗതി വരുത്തുവിൻ.

ഞാൻ ധർമ്മവെപ്പിനെ എങ്കിലും പ്രവാചകരെ എങ്കിലും ൧൮
നീക്കേണ്ടതിന്നു വന്നു എന്നു നിരൂപിക്കേണ്ടോ; നീക്കമല്ല പൂർത്തിയാക്കുവാനത്രെ ഞാൻ വന്നതു. ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങൾ ൧൯
ളോടു പറയുന്നതു: സ്വർഗ്ഗവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞു പോകുവരെ ധർമ്മവെപ്പ് ഒക്കയും ചെയ്തു തീരുവാളും അതിൽ ഒരു വള്ളി ൨൦
എങ്കിലും പുള്ളി എങ്കിലും ഒഴിഞ്ഞു പോകയില്ല. ആകയാൽ ഈ ൨൧
കല്പനകളിൽ ഏറും ചെറുതായിട്ടുള്ളത് ഒന്നിനെ എങ്കിലും ആരാണു നീക്കുകയും മനുഷ്യരെ അപ്രകാരം പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അവൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറും ചെറിയവനെന്നു വിളിക്കപ്പെടും; ആരാണു അവ ചെയ്തു പഠിപ്പിച്ചു എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ വലിയവനെന്നു വിളിക്കപ്പെടും. എങ്ങിനെ എ ൨൨
ന്നാൽ നിങ്ങളുടെ നീതി, ശാസ്ത്രികൾ പഠിശർ എന്നവരുടെതിൽ ഏറെ വഴിഞ്ഞിട്ടു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കയില്ല നിശ്ചയം എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. (൨ മൊ. ൨൦, ൧൩) നീ കുലചെയ്യരുത് എന്നും, ആരാണു കൊന്നാൽ ൨൩
ന്യായവിധിക്കു മേതുവാകും എന്നും പുറമ്പുറമൊഴെക്കു മൊഴിഞ്ഞപ്രകാരം നിങ്ങൾ കേട്ടുവെല്ലോ! ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നി ൨൪
തു:തന്റെ സമോദരനോടു (വെറുതെ) കോപിക്കുന്നവനെല്ലാം ന്യായവിധിക്കു മേതുവാകും; സമോദരനോടു (നിസ്സാര)റക്കുന്ന പഠത്തൊലൊ (സുനെദിയം എന്ന) ന്യായാധിപസംഘത്തിന്നു മേതുവാകും; മൂഢ എന്നു പറഞ്ഞു എങ്കിലൊ അഗ്നിനരകത്തിന്നു മേതുവാകും. അതുകൊണ്ടു നിന്റെ വഴിപാടി ൨൫
നെ ബലിപീഠത്തോട് അടുപ്പിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ നേരെ സമോദരനെന്നു വല്ലതും ഉണ്ടെന്നു അവിടെ ഓർമ്മ വന്നാൽ—നിന്റെ വഴിപാടിനെ അങ്ങു ബലിപീഠത്തിൻമുമ്പിൽ ഇട്ടേച്ചു, ൨൬

ഒന്നാമത് പോയി സഹോദരനോടു നിരന്നു കൊല്ലൂ; പിന്നെ
 ൨൫ വന്നു നിന്റെ വഴിപാടിനെ കഴിക്ക. നിന്റെ പ്രതിയോഗി
 യോടു വഴിയിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നതോടും അവനോട് ഇണക്കുവാ
 ൨൬ ന് വിരയുക. അല്ലാത്തതാൽ പ്രതിയോഗി നിന്നെ ന്യായാധി
 പനിലും ന്യായാധിപൻ സേവകനിലും ഏല്പിച്ചിട്ടു നീ തടവിൽ
 ആക്കപ്പെടും; ഒട്ടക്കത്തേ കാശു വരയും കൊടുത്തു തീരുവോളം
 അവിടെനിന്നു പുറത്തു വരികയില്ല; ആമെൻ എന്നു ഞാൻ
 ൨൭ നിന്നോടു പറയുന്നു. (൨ മൊ. ൨൦, ൧൩.) നീ വ്യഭിചരിക്കരുത്
 ൨൮ എന്നു മൊഴിഞ്ഞ പ്രകാരം കേട്ടുവല്ലോ. ഞാനോ നിങ്ങളോട്
 പറയുന്നിതു: സ്ത്രീയേ മോഹിക്കേണ്ടതിന്നു നോക്കുന്നവനെ
 ൨൯ ന് ലും ഹൃദയം കൊണ്ട് അവളോടു വ്യഭിചരിച്ചുപോയി. എന്നാൽ
 നിന്നെക്കു വലക്കണ്ണ് ഇടച്ചു വരുത്തിയാൽ അതിനെ ചു
 ൩൦ ന്നടുത്തു തള്ളിക്കളക; നിന്റെ അവയവങ്ങളിൽ ഒന്നു നശി
 ച്ചിട്ടും ശരീരം മുഴുവൻ നരകത്തിൽ തള്ളപ്പെടാത്തതാൽ നിന്നെക്കു
 ൩൧ പ്രയോജനമത്രെ. പിന്നെ വലക്കൈ നിന്നെക്ക് ഇടച്ചു വരു
 ത്തിയാൽ അതിനെ വെട്ടി തള്ളിക്കളക; നിന്റെ അവയവങ്ങളിൽ
 ൩൨ ഒന്നു നശിച്ചിട്ടും ശരീരം മുഴുവൻ നരകത്തിൽ പോകാ
 ന്തതാൽ നിന്നെക്കു പ്രയോജനമത്രെ. (൫ മൊ. ൨൪, ൧) ഒരുവൻ
 തന്റെ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ അവളെ ഉപേക്ഷിച്ചുപോയിട്ടു
 ൩൩ കൊടുക്കുക എന്നു മൊഴിഞ്ഞതും ഉണ്ടല്ലോ. ഞാനോ നിങ്ങളോ
 ട് പറയുന്നിതു: പുലയാട്ടിന്റെ സംഗതിക്കല്ലാതെ ആരാനും ത
 ൩൪ ന്റെ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ അവളെ വ്യഭിചരിക്കുമാറാക്കു
 ന്നു; ഉപേക്ഷിച്ചവളെ ആരാനും കെട്ടിയാൽ വ്യഭിചരിക്കുന്ന
 ൩൫ ണ്ടു. പിന്നെ (൩ മൊ. ൧൯, ൧൨) നീ കള്ളസ്സത്രം ചെയ്യരുത്
 എന്നും (൫ മൊ. ൨൩, ൨൩) കത്താവിനു സ്ത്രീം ചെയ്യുവനെ
 നീ ഒപ്പിക്കെന്നും എന്നും പുറമ്പോട്ടു മൊഴിഞ്ഞ പ്രകാരം നി
 ൩൬ ങ്ങൾ കേട്ടുവല്ലോ. ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: ഒട്ടും
 ആണയിടരുത്; സ്വപ്നത്താണു അരുത്; ആയുതല്ലൊ ദൈവ
 ൩൭ ന്റെ സിംഹാസനം; ഭൂമിയാണയും അരുത്; അത് അവ
 ൩൮ ന്റെ പാദങ്ങളെ പീഠം അത്രെ (യശ. ൬൬, ൧) യരുശലൈമാ
 നയും അരുത്; അത് മഹാരാജാവിന്റെ നഗരമല്ലോ (സങ്കീ.
 ൩൯ ൪൮, ൩) നിന്തലയാണയും അരുത്; ഒരു രോമത്തെയും കറുപ്പി
 ൪൦ പ്പാനും വെളുപ്പിപ്പാനും നിന്നെക്ക് കഴിയുന്നില്ലല്ലോ. നിങ്ങളുടെ
 വാക്ക് അതെ അതെ എന്നും ഇല്ല ഇല്ല എന്നും ആയിരിക്ക;

മത്തായി. ൫. ൬. അ.

ഇവനിന്നു മീതെയുള്ളതു കൂട്ടുന്നിൽ നിന്നാകുന്നു. (൨മൊ. ൩൧, ൨൨, ൨൪.) കണ്ണിന്നു പകരം കണ്ണും, പല്ലിന്നു പകരം പല്ലും എന്നു മൊഴിഞ്ഞ പ്രകാരം നിങ്ങൾ കേട്ടുവല്ലോ. ഞാനോ നിങ്ങൾക്കു പറയുന്നിതു: കൂട്ടുന്നോട് എതിരിടായ്ക്ക; നിന്നെ വലഞ്ഞ കവിൾക്കു കമക്കുന്നവൻ മറെറതിനേയും തിരിച്ചു കൊടുക്ക. നിന്നോടു വ്യവഹരിപ്പാനും നിന്റെ വസ്തുത്തെ എടുപ്പാനും ഇഷ്ടിക്കുന്നവൻ (൨മൊ. ൨൨, ൨൫.) പുതെപ്പിന്നെയും വിടുക. ഒരു നാഴിക വഴി പോവാൻ (രാജനാമം ചൊല്ലി) നിന്നെ നിർബന്ധിക്കുന്നവനോടു രണ്ടും നടക്കുക. നിന്നോടു യാചിക്കുന്നവൻ കൊടുക്ക, വായിപ്പവാങ്ങുവാൻ ഇഷ്ടിക്കുന്നവനെ വിട്ടു, മാറ്റൊല്ല (൨ മൊ. ൨൨, ൨൫.) (൩മൊ. ൧൯, ൧൧) നിന്റെ കൂട്ടുകാരനെ സ്നേഹിക്ക എന്നും നിന്റെ ശത്രുവെ പകെക്ക എന്നും മൊഴിഞ്ഞ പ്രകാരം നിങ്ങൾ കേട്ടുവല്ലോ. ഞാനോ നിങ്ങൾക്കു പറയുന്നിതു: നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ ശപിക്കുന്നവരെ അനുഗ്രഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ പകെക്കുന്നവരിൽ നന്മചെയ്യിൻ; നിങ്ങളെ വലക്കുന്നവർക്കു ഹിംസിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യിൻ. സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്നു പുത്രരായി വരേണ്ടതിന്നത്രെ, ആയവൻ കൂട്ടരിലും നല്ലവരിലും തന്റെ സൂര്യനെ ഉദിപ്പിക്കയും, നീതിമാന്മാരിലും നീതികെട്ടവരിലും വർഷിക്കയും അല്ലൊ ചെയ്യുന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിച്ചാൽ എന്തു പ്രതിഫലം ഉള്ളു? ചുഷക്കാരും അതു തന്നെ ചെയ്യുന്നില്ലയൊ? പിന്നെ നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരെ മാത്രം വന്ദിച്ചാൽ എന്ത് അതിശയം ചെയ്യുന്നു? ജാതികളും അയ്യവരും ചെയ്യുന്നില്ലയൊ? ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവ് തികവുള്ളവനാകുമ്പോലെ തികവുള്ളവർ ആയിരിപ്പിൻ.

൬. അദ്ധ്യായം.

ഭിക്ഷാഭാസം, (൫) പ്രാർത്ഥന [ലൂ. ൧൧.], (൧൧) ഉപവാസം ഇവനെ വൈദികനായി ചെയ്യേണ്ടതു, (൧൯) പ്രപഞ്ചസകരിയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലെ ഏകാധിപിയും [ലൂ. ൧൨, ൨൨ ൧൧, ൩൪.]

മനുഷ്യരാൽ കാണപ്പെടേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളുടെ നീതിയെ അർപ്പിക്കുക മുമ്പാകെ ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിപ്പിൻ! അല്ലാത്തതാൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിൽ നിന്നു നിങ്ങൾക്കു

൨ പ്രതിഫലം ഉണ്ടാകയില്ല. എന്നാൽ ഭിക്ഷുകൊടുക്കുമ്പോൾ വേ
 ഷഡ്ധാരികൾ മനുഷ്യരോട് തേജസ്സു ലഭിപ്പാൻ പള്ളികളിലും വീ
 ൩ ഹിതളിലും ചെയ്യുന്നത് പോലെ നിന്റെ മുഖിൽ കാമതും ഊതൊ
 ൪ ല്ല; ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: അവർക്കു പ്രതി
 ൫ ഫലം കിട്ടിപ്പോയി. നീയോ ഭിക്ഷുകൊടുക്കുമ്പോൾ നിന്റെ വ
 ൬ ലത്തെയെക്കു ചെയ്യുന്നത് എന്ത് എന്ന് ഇടക്കെ അറിയാതിരി
 ൭ ക. ഇങ്ങിനെ നിന്റെ ഭിക്ഷുദാനം രഹസ്യത്തിൽ ആയിരിക്ക
 ൮ ക; രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന നിന്റെ പിതാവ് താൻ പരസ്യ
 ൯ ത്തിൽ നിന്നെക്കു പകരം തരും. പിന്നെ നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്ക
 ൧൦ മ്പോൾ വേഷഡ്ധാരികളെ പോലെ ആകൊല്ലാ! ആയവർ മനു
 ൧൧ ഷ്ട്വർക്കു വിളങ്ങേണ്ടതിന്നു പള്ളികളിലും തെരുക്കോണുകളിലും നി
 ൧൨ ന്നുകൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു; ആമെൻ ഞാൻ
 ൧൩ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: അവർക്കു പ്രതിഫലം കിട്ടിപ്പോയി. നീ
 ൧൪ യോ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ മുറിയിൽ കടന്നു വാതിൽ അ
 ൧൫ ടെച്ചു രഹസ്യത്തിലുള്ള നിന്റെ പിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കു;
 ൧൬ രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന നിന്റെ പിതാവ് പരസ്യത്തിൽ നി
 ൧൭ ന്നേക്കു പകരം തരും. പിന്നെ നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ജാതി
 ൧൮ കളെ പോലെ ജപജപനം അരുതു; തങ്ങളുടെ അതിദാഷണ
 ൧൯ യത്താൽ കേൾക്കപ്പെടും എന്ന് അവർക്കു തോന്നുന്നുവല്ലോ. ആക
 ൨൦ യാൽ അവരോടു തുല്യരാകരുതെ; നിങ്ങളുൾവാഗ്ദത്തമുളവ യാചി
 ൨൧ ന്നും മുഖനിങ്ങളുടെ പിതാവിന്നുവോധിച്ചുവല്ലോ. അതുകൊ
 ൨൨ ണ്ട് നിങ്ങൾ ഇവളണ്ണു പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ: സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞ
 ൨൩ ണ്ങളുടെ പിതാവേ! നിന്റെ നാമവിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണമെ.
 ൨൪ (യശ. ൨൯, ൨൩) നിന്റെ രാജ്യം വരേണമെ, നിന്റെ ഇ
 ൨൫ ഷ്ടം സ്വർഗ്ഗത്തിലെ പോലെ ഭൂമിയിലും നടക്കേണമെ. ഞങ്ങ
 ൨൬ ണ്കൾക്കു വേണ്ടുന്ന അപ്പം ഇന്നു തരേണമെ. ഞങ്ങളുടെ കടക്ക
 ൨൭ ൾക്കു ഞങ്ങളും വിടുന്നതു പോലെ ഞങ്ങളുടെ കടങ്ങളെ വിട്ടു ത
 ൨൮ രേണമെ. ഞങ്ങളെ പരീക്ഷയിൽ കടത്താതെദോഷത്തിൽനി
 ൨൯ ന്ന ഞങ്ങളെ ഉദ്ധരിക്കേണമെ, (൧നാള. ൨൯, ൧൧) രാജ്യവും
 ൩൦ ശക്തിയും തേജസ്സും യുഗാദികളിലും നിന്നെക്കല്ലെ ആകുന്നു,
 ൩൧ ആമെൻ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ നിങ്ങൾ മനുഷ്യരോട് അവരു
 ൩൨ ടെ പിഴകളെ ക്ഷമിച്ചു വിട്ടാൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പി
 ൩൩ താവ് നിങ്ങളുൾക്കു വിട്ടും. മനുഷ്യർക്കു പിഴകളെവിടാത്താലൊ നി
 ൩൪ ണ്ങളുടെ പിതാവ് നിങ്ങളുടെ പിഴകളെ വിട്ടുകയും ഇല്ല.

പിന്നെ നിങ്ങൾ ഉപവസിക്കുമ്പോൾ വേഷ്ടധാരികളെ എ
പോലെ മുഷിഞ്ഞ മുഖം എടുക്കരുത്; ആയവർ മനുഷ്യർക്ക്
ഉപവാസികൾ എന്നു വിളിക്കേണ്ടതിന്നു തങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെ
വാട്ടികളയുന്നു; ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: അ
വർക്ക് പ്രതിഫലം കിട്ടിപ്പോയി. നീയൊ ഉപവസിക്കുമ്പോൾ എ
മനുഷ്യർക്കല്ല രഹസ്യത്തിലെ നിന്റെ പിതാവിനത്രെ ഉപവാ
സം ഞളിയെണ്ടതിന്നു തലേക്കു തേച്ചു മുഖം കഴുകിക്കൊൾ.
എന്നാൽ രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന നിന്റെ പിതാവ് പരസ്യ
ത്തിൽ നിന്നെക്കു പകരം നൽകും.

പുഴവും പുപ്പും കെട്ടുകയും കള്ളന്മാർ തുരന്നു കയ്യടക്കയും എ
ചെയ്യുന്ന ഈ ഭൂമിമേൽ നിങ്ങൾക്കു നിഷേധപടങ്ങളെ സ്വരൂ
പിക്കാതെ - പുഴവും പുപ്പും കെട്ടുകയും കള്ളന്മാർ തുരന്നു എ
ക്കാരെയും ഇരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗത്തിലത്രെ നിങ്ങൾക്കു നിഷേധ
പടങ്ങളെ സ്വരൂപിച്ചു കൊടുപ്പിൻ. കാരണം നിങ്ങളുടെ നിഷേധ പ
ട എവിടെ അവിടെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയവും ആകും. ശരീരത്തി
ന്റെ വിളക്കു കണ്ണു തന്നെ; എന്നാൽ നിന്റെ കണ്ണ് ഏകാ
ഗ്രമായാൽ നിന്റെ ശരീരം എല്ലാം പ്രകാശിതമായിരിക്കും. നി
ന്റെ കണ്ണു വിടക്കുകുന്നുവെങ്കിൽ നിന്റെ ശരീരം എല്ലാം അ
സ്വകാരസ്വമായിരിക്കും; എന്നാൽ നിന്നിലുള്ള വെളിച്ചം തന്നെ
ഇരുട്ടായാൽ ആ ഇരുട്ടു എത്ര വലിയത്? രണ്ടു യജമാനന്മാരെ
സേവിപ്പാൻ ആർക്കും കഴികയില്ല; ചെയ്യാൻ ഒരുവനെ പങ്കെ
ച്ചു, മററവനെ സ്നേഹിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ ഒരുത്തനെ മുറുകു പിടി
ച്ചു മററവനെ നിന്ദിക്കും; നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തെയും (ധനമാ
കുന്ന) മാമൊനെയും സേവിച്ചു കൂടാ. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നി
ങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: ഏതു തിന്നും ഏതു കുടിക്കും എന്നു നിങ്ങ
ളുടെ പ്രാണനായ്ക്കൊണ്ടും, ഏതുടുക്കും എന്നു ശരീരത്തിന്നായും
ചിന്തപ്പെടരുതു; ആഹാരത്തെക്കാൾ പ്രാണനും ഉടുപ്പിനെ
ക്കാൾ ശരീരവും ഏറെ വലുതല്ലോ! വാനത്തിലെ പറജാതികളെ എ
ന്നോക്കുവിൻ! അവ വിതക്കാരെയും കൊയ്താരെയും പാണ്ടിശാ
ലകളിൽ കൂട്ടിവെക്കാരെയും ഇരിക്കുന്നു, എന്നിട്ടും സ്വർഗ്ഗസ്ഥ
നായ നിങ്ങളുടെ പിതാവ് അവരെ പുലർത്തുന്നു; അവരിലും
നിങ്ങൾ ഏറെ വിശേഷമല്ലോ! പിന്നെ ചിന്തപ്പെട്ടാലും ത
ന്റെ ആയുസ്സോട് ഒരു മുളം കൂട്ടിവെപ്പാൻ നിങ്ങളിൽ ആർക്കു
കഴിയും? ശേഷം ഉടുപ്പിനെ ചൊല്ലി ചിന്തപ്പെട്ടവൻ എന്തു? വെ

വയലിലെ താമരകൾ വളരുന്ന പ്രകാരം ഗ്രഹിച്ചു കൊൾവിൻ! അവ അധ്വാനിക്കുന്നില്ല, നൂല്ക്കുന്നതും ഇല്ല. ശലോമൊ തന്റെ സകല ഭരജസ്സിലും ഇവറ്റിൽ ഒന്നിനോളം അണിനോളം വെളിച്ചം എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നുള്ളതും നാളെ അടുപ്പിൽ ഇടുന്നതുമായ വയലിലെ പുല്ലിനെ ദൈവം ഇപ്രകാരം അണിയിച്ചിരിക്കെ, അല്പവിശ്വാസികളെ നിങ്ങളെ ഏതു അധികം! ആകയാൽ നാം ഏതു തിന്മയും ഏതു കടിക്കും ഏതുടുക്കും എന്നു ചിന്തപ്പെടാല്ല; ഈ വക ഒക്കയും ജാതികൾ അന്വേഷിച്ചു നടക്കുന്നു, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവ് ഇവ എല്ലാം നിങ്ങൾക്കു ആവശ്യം എന്നു അറിയുന്നുണ്ടല്ലോ! മുഖമെടുത്തവന്റെ രാജ്യത്തെയും അവന്റെ നീതിയെയും അന്വേഷിച്ചിപ്പിൻ, എന്നാൽ ഇവ എല്ലാം നിങ്ങൾക്കു കൂടെ കിട്ടും. അതുകൊണ്ടു നാളെക്കായി ചിന്തപ്പെടേണ്ട; നാളത്തെ ദിവസം തനിക്കായി ചിന്തിക്കുമല്ലോ! (അതു) ദിവസത്തിന്നു തന്റെ ഭാഷം മതി.

൭. അദ്ധ്യായം.

അന്ത്യഭാഗം കവിതയെ, (൩) ചെറുതെ അല്പ വിസ്തരിക്കേണ്ടതു [ലൂ. ൩, ൩൭.], (൪) യാചനയാലും [ലൂ. ൧൧, ൯.], (൧൨) സത്യപ്രയത്നത്താലും [ലൂ. ൧൧, ൨൮.] ദൈവത്തോടു ചേരുക, (൧൫) കള്ളപ്രയത്നങ്ങളെ ഒഴിച്ച്, (൨൧) വാക്കല്ല ക്രിയയെ പ്രമാണമാക്കി, (൨൪) കേട്ടതിനെ അനുസരിച്ചു നടക്കണം [ലൂ. ൩, ൧൩.]

൧ നിങ്ങൾക്കു ന്യായവിധി വരാതിരിപ്പാൻ വിധിക്കാതിരിപ്പിൻ!
 ൨ കാരണം നിങ്ങൾ വിധിക്കുന്ന വിധി തന്നെ നിങ്ങൾക്കും വിധിക്കപ്പെടും; നിങ്ങൾ അരുക്കുന്ന അരുവിനാലും നിങ്ങൾക്കു അരുക്കപ്പെടും. പിന്നെ നിന്റെ സഹോദരന്റെ കണ്ണിലുള്ള കരടുകാണുന്നതും, നിന്റെ കണ്ണിലെ കോലിനെ കരുതാത്തതും എന്തു?
 ൪ അല്ല. നിന്റെ കണ്ണിൽ ഇതാ കോൽ ഇരിക്കുമെന്ന് സഹോദരനോടു നില്ല നിന്റെ കണ്ണിൽ നിന്നു കരടിനെ എടുത്തു കളയട്ടെ
 ൫ എന്നു പറവതെന്തെന്ന്? വേദധാരിയായുള്ളൊരെ! മുഖമെടുത്തവന്റെ കണ്ണിൽനിന്നു കോലെ എടുത്തുകൊൾക അപ്പോൾ സഹോദരന്റെ കണ്ണിൽനിന്നു കരടിനെ കളവാൻ നോക്കുമല്ലോ! വിശുദ്ധത്തെ നായ്ക്കൾക്കു കൊടുക്കല്ല; നിങ്ങളുടെ മുത്തുകളെ പന്നികളുടെ മുമ്പിൽ എറിയതും ഒല്ലാ; അതിനെ അവ കാലുകൾ കൊണ്ടു ചവിട്ടി തിരിഞ്ഞു നിങ്ങളെ ചിന്തിക്കുവാനിരിക്കുന്നതിനിപ്പാൻ തന്നെ.

യാചിപ്പിൻ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു തരപ്പെടും; അന്വേഷിപ്പിൻ എന്നാൽ കണ്ടെത്തും; (യിറു ഡൻ, ൧൨) മുട്ടുവിൻ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു തുറക്കപ്പെടും; കാരണം യാചിക്കുന്നവനെല്ലാവരും ലഭിക്കുന്നു; അന്വേഷിക്കുന്നവൻ കണ്ടെത്തുന്നു; മുട്ടുന്നവൻ തുറക്കപ്പെടും. പിന്നെയൊ മകൻ അപ്പം യാചിച്ചാൽ അന്വരം കല്പിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ നിങ്ങളിൽ ആർ ഉള്ളു? മീൻ യാചിച്ചാൽ അവൻ പാമ്പു കൊടുക്കുമോ? ആകയാൽ ഏതു കുന്ന നിങ്ങൾക്കു മക്കൾക്കു നല്ല ദാനങ്ങളെ കൊടുപ്പാൻ അറിയുന്നു എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവ് തന്നെല്ലാ യാചിക്കുന്നവർക്കു നന്മകളെ ഏതു അധികം കൊടുക്കും. എന്നതുകൊണ്ടു മനുഷ്യൻ നിങ്ങൾക്കു ഏതെല്ലാം ചെയ്യുന്നു. എന്നു നിങ്ങൾക്കു ഇഷ്ടിച്ചാൽ, അപ്രകാരം തന്നെ നിങ്ങളും അവർക്കു ചെയ്യിൻ! ധർമ്മവും പ്രവാചകരും (ഒക്കത്തക്ക) ഇതത്രെ. ഇടുക്കു വാതിലുടെ അകം പുകവിൻ! കാരണം നാശത്തിലേക്കു ചെല്ലുന്ന വാതിൽ വീതിയുള്ളതും, വഴി വിശാലവും, അതിൽ കൂടി കടക്കുന്നവർ അനേകരും ആകുന്നു. ജീവനിലേക്കു ചെല്ലുന്ന വാതിൽ ഹാ! എത്ര ഇടുക്കും, വഴി നെരുക്കവും ആകുന്നു; അതിനെ കണ്ടെത്തുന്നവർ ചുരുക്കമത്രെ.

ആടുകളുടെ വേടും പുണ്ടു നിങ്ങളെ അരികിൽ വന്നാലും അകമെ ഇരരെക്കു തേടുന്ന ചെന്നായ്ക്കുളായുള്ള കള്ളുപ്രവാചകന്മാരിൽ നിന്നു സൂക്ഷിച്ചു കൊൾവിൻ! അവരെ ഫലങ്ങളെ കൊണ്ടു തിരിച്ചറിയും; മുളകളിൽ നിന്ന് മുന്തിരിക്കയും, ഈടുകളിൽ നിന്ന് അത്തിപ്പഴങ്ങളും പഠിക്കുമാറുണ്ടോ? അപ്രകാരം എല്ലാ നല്ല മരവും ശുഭഫലങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്നു; വിടക്കു മരമൊ ആകാത്ത ഫലങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. നല്ല മരത്തിന്ന് ആകാത്ത ഫലങ്ങളെയും, വിടക്കു മരത്തിന്നു ശുഭഫലങ്ങളെയും തരവാൻ കഴികയില്ല. ശുഭഫലം തരാത്ത മരം ഒക്കയും വെട്ടപ്പെട്ടു തീയിൽ ഇടപ്പെടും. എന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു അവരെ ഫലങ്ങളെ കൊണ്ടു തിരിച്ചറിയും. എന്നോട്: കർത്താവേ, കർത്താവേ, എന്നു പറയുന്നവൻ എല്ലാം സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കയില്ല; സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിൻ ഇഷ്ടത്തെ ചെയ്യുന്നവനത്രെ. കർത്താവേ, കർത്താവേ, നിൻ നാമത്താൽ ഞങ്ങൾക്കു പ്രവാചകരും നിന്നാമത്താൽ ഭൂതങ്ങളെ ആടുകയും നിന്നാമത്താൽ ഏറിയ ശക്തികളെ പ്രവൃത്തിക്കയും ചെയ്തിട്ടില്ലയോ? എന്നു

൨൩ പലരും ആ നാളിൽ എന്നൊടു ചൊല്ലും. അന്നു ഞാൻ അവ
 രൊടു: നിങ്ങളെ ഒരു നാളും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല (സങ്കീ. ൬, ൯.)
 അധർമ്മം പ്രവൃത്തിക്കുന്നവരായുള്ളൊരെ! എന്നൊട് അകന്നു
 ൨൪ പോവിൻ എന്ന് ഏറ്റു പറയും. അതുകൊണ്ട് ഈ എന്റെ
 വചനങ്ങളെ കേട്ടും ചെയ്തും നടക്കുന്നവനെ ഒക്കയും തന്റെ
 ഭവനത്തെ പാറമേൽ കെട്ടിയ ബുദ്ധിയുള്ള പുരുഷനൊടു ഞാ
 ൨൫ ന് തുല്യനാക്കും. വന്ദശ ചൊരിഞ്ഞു പൂശുകൾ ഒഴുകി കാറ്റുകൾ
 വീശി ആ ഭവനത്തിൽ അലച്ചു പോയാറെ അത് പാറമേൽ
 ൨൬ അടിസ്ഥാനമുള്ളതായാൽ വീഴാതെ നിന്നു. ഈ എന്റെ വ
 ചനങ്ങളെ കേട്ടും ചെയ്തും പോകാത്തവൻ ഒക്കയും സ്വഭവന
 ൨൭ ന്റെ മണലിന്മേൽ കെട്ടിയ മൂലപുരുഷനൊടു തുല്യനാക്കും. വ
 ന്ദശ ചൊരിഞ്ഞു പൂശുകൾ ഒഴുകി കാറ്റുകൾ വീശി ആ ഭവന
 ത്തിൽ അലച്ചു പോയാറെ അതു വീണു അതിന്റെ വീഴ്ച വ
 ൨൮ ലുതായി. ഈ വചനങ്ങളെ യേശു ചൊല്ലി തികച്ചപ്പൊൾ
 സംഭവിച്ചിതു പുരുഷന്മാരും അവന്റെ ഉപദേശത്തെക്കൊ
 ൨൯ ണ്ടു സ്കന്ദിച്ചു പോയി. ശാസ്ത്രികളെ പോലെ അല്ലെല്ലാ അ
 ധികാരമുള്ളവനായിട്ടത്രെ അവൻ അവരെ ഉപദേശിച്ചുകൊ
 ണ്ടിരുന്നു.

൮. അദ്ധ്യായം.

കഷ്ടരോഗി [മാ. ൧, ൪൦. ലൂ. ൫, ൧൨.], (൫) ശതാധിപഭാസൻ [ലൂ. ൭.], (൧൪)
 പേത്രന്റെ ശപത്ന [മാ. ൧, ൨൯. ലൂ. ൯, ൩൮.], (൧൮) ശിഷ്യലക്ഷണം [ലൂ.
 ൯, ൫൭, (൨൩) കൊടുങ്കാറ്റിനു ശാന്തി [മാ. ൮, ൩൩. ലൂ. ൮, ൨൩.], (൨൮)
 ദുർഗ്ഗതങ്ങളെ നീക്കിയതും [മാ. ൫. ലൂ. ൮.]

൧ **അ**വൻ മലയിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിയാറെ വളരെ പുരുഷന്മാരും
 ൨ ങ്കൾ അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു. അപ്പോൾ ഇതാ ഒരു
 കഷ്ടരോഗി അടുത്തു അവനെ കമ്പിട്ടു പറഞ്ഞു: കർത്താവേ, നി
 നെക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ ശുദ്ധീകരിപ്പാൻ കഴിയും.
 ൩ എന്നാറെ യേശു കൈ നീട്ടി അവനെ തൊട്ടു മനസ്സുണ്ടു, ശു
 ധനാക, എന്നു പറഞ്ഞു ഉടനെ കഷ്ടം മാറി ശുദ്ധി വരികയും
 ൪ ചെയ്തു. യേശു അവനോടു പറഞ്ഞു നോക്ക! ആരോടും പറയ
 ത്ത് അവർക്കുള്ള സാക്ഷ്യം നിമിത്തം നീ പോയി നിന്നെ
 തന്നെ പുരോഹിതൻ കാണിച്ചു മൊഴെ കല്പിച്ചു വഴിപാടു
 കഴിക്ക.

പിന്നെ അവൻ കഫർ്നൂമിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ഒരു ശതാധിപൻ അവനോടുത്തു അപേക്ഷിച്ചു പറഞ്ഞു: കർത്താവേ, എന്റെ ബാല്യക്കാരൻ വാതരോഗിയായി വീട്ടിൽ കിടന്നു ഭയങ്കരമായി പീഡിച്ചിരിക്കുന്നു. യേശു അവനോടു: ഞാൻ വന്നു അവനെ സൌഖ്യമാക്കും എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു - ശതാധിപൻ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: കർത്താവേ, നീ എന്റെ പുത്രക്കകത്തു വരുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല; ഒരു വാക്കു കൊണ്ടു ഒരു കല്പിക്കു എന്നാൽ എന്റെ ബാല്യക്കാരനു സൌഖ്യം വരും. ഞാനും കൂടെ അധികാരത്തിങ്കീഴുള്ള മനുഷ്യൻ ആകുന്നുവല്ലോ! ചേവകർ എന്നിക്ക് അടങ്ങുന്നുണ്ടു; (അതിൽ) ഇവനോടു യാത്രയാക എന്നു പറഞ്ഞാൽ യാത്രയാകുന്നു, മററവനോടു വാ എന്നാൽ വരുന്നു; എന്റെ ദാസനോട് ഇതു ചെയ് എന്നാൽ അവൻ ചെയ്യുന്നു. എന്നതു കേട്ടാറെ യേശു അത്തുളതപ്പെട്ടു പിഞ്ചെല്ലുന്നവരോടു പറഞ്ഞു: ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: ഇസ്രായേലിൽ കൂടെ ഇത്ര വലിയ വിശ്വാസത്തെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. പിന്നെ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: കിഴക്കു നിന്നും പടിഞ്ഞാറ് നിന്നും അനേകർ വന്നു അബ്രാഹാം ഇശ്ശാക് യാക്കോബ് എന്നവരോടു കൂടെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ പന്തിയിൽ ചേരും. രാജ്യപുത്രന്മാരെ ഏറും പുറത്തുള്ള ഇരുളിലേക്ക് തള്ളപ്പെടും; അവിടെ കറച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും. പിന്നെ ശതാധിപനോടു: പോക, നിന്നെക്കു വിശ്വസിച്ച പ്രകാരം ഭവിക്കുക എന്നു യേശു പറഞ്ഞു; ആനാഴികയിൽ തന്നെ ബാല്യക്കാരൻ സൌഖ്യവാനാകയും ചെയ്തു.

യേശു പേത്രന്റെ വീട്ടിൽ വന്നാറെ അവന്റെ ഭായ്യയുടെ അമ്മ പനിപിടിച്ച് കിടക്കുന്നത് കണ്ടു. അവളുടെ കയ്യെ പിടിച്ച്; ഉടനെ പനി അവളെ വിട്ടു മാറി അവൾ എഴുന്നീറ്റു അവനെ ശുശ്രൂഷിക്കയും ചെയ്തു. വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ പല ഭൂതഗ്രന്ധരെയും അവനു കൊണ്ടുവന്നു; അവനും വാക്കു കൊണ്ടു ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കി സകല ദുസ്ഥന്മാരെയും സൌഖ്യമാക്കി. താൻ നമ്മുടെ ബലഹീനതകളെ എടുത്തു വ്യാധികളെ ചുമന്നു എന്നു യശയ്യ പ്രവാചകനെക്കൊണ്ടു (൫൩, ൪.) മൊഴിഞ്ഞതിന്നു നിവൃത്തിയാവാൻ (സംഗതി വരികയും ചെയ്തു).

പിന്നെ യേശു വളരെ പുരുഷന്മാരോടും തന്നെ ചൂഴ്ന്നതു കൊണ്ടാറെ അക്കരെ യാത്രയാവാൻ കല്പിച്ചു. അപ്പോൾ ഒരു

ശാസ്ത്രി അവനോട് അണഞ്ഞു: ഗുരോ, നീ എവിടെ പോയാ
 ൨൦ ലും ഞാൻ പിഞ്ചെല്ലും എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു
 രെച്ചു: കുറുന്നരികൾ കഴികളും, വാനത്തിലെ പരജാതികൾ പാ
 ൨൧ ട്ടിടങ്ങളും ഉണ്ടു; മനുഷ്യപുത്രനോതലചായിപ്പാനും സ്ഥലമില്ല.
 ൨൨ പിന്നെ ശിഷ്യരിൽ വേറൊരുത്തൻ അവനോടു പറഞ്ഞു: ക
 ത്താവെ, ഞാൻ മുഖെ പോയി അച്ഛനെ കഴിച്ചിടങ്ങളെതിന്ന്
 ൨൩ അനുവാദം തരിക. അവനോടു യേശു: എന്റെ പിന്നാലെ
 വാ, മരിച്ചവർ തങ്ങളുടെ മരിച്ചവരെ കഴിച്ചിടവാൻ വിടുക എ
 ൨൪ ന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ പടകിൽ കരേറിയപ്പോൾ അവന്റെ ശി
 ൨൫ ഷ്യന്മാർ കൂടെ ചെന്നു. ഉടനെ കണ്ടാലും കടലിൽ വലിയ ഓളം
 ഉണ്ടായിട്ടു പടകു തിരകളാൽ മൂടി ചമവാരായി; അവനോ ഉറങ്ങി
 ൨൬ യിരിക്കുന്നു. ശിഷ്യന്മാർ അടുത്തു: കത്താവെ, രക്ഷിക്ക ഞങ്ങൾ
 ൨൭ നോടു: അല്പവിശ്വാസികളെ! നിങ്ങൾ ഭീരിക്കളാവാനു എന്തു? എ
 ന്നു ചൊല്ലിയ ശേഷം എഴുന്നീറ്റു കാറുകുളേയും കടലിനേയും
 ൨൮ ശാസിച്ച്, വലിയ ശാന്തത ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു. ആളുകൾ
 അതിശയിച്ച് പറഞ്ഞു: ഇവൻ എങ്ങിനെയുള്ളവൻ! കാറുക
 ൨൯ ൽ കടലും കൂടെ അവൻ സ്വാധീനമാകുന്നു പോൽ.
 ൩൦ അവൻ അക്കരെ എത്തി, ഗിൾഗത്ത് ദേശത്തിൽ വന്നാറെ, രണ്ടു
 ഭൂതഗ്രന്ധർ കല്ലറകളിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു അവനെ എതിരേറു;
 ൩൧ ആയവർ അതികൊടുപ്പമുള്ള വരാകയാൽ ആക്കും ആ വഴി നട
 ൩൨ ന്നു കൂടാതെയായി. അവർ ഇതാ കൂക്കി പറഞ്ഞു: ദേവപുത്ര! ഞ
 ൩൩ ണ്ങ്ങൾ നിന്നെക്കും എന്തു? സമയത്തിന്നു മുഖെ ഞങ്ങളെ പീ
 ൩൪ ളിപ്പിപ്പാൻ ഇവിടെ വന്നുവെ? (അന്ന്) അവരോട് അകലെ
 ൩൫ വലിയ പന്നിക്കൂട്ടം മേയുന്നുണ്ടു. പിന്നെ ഭൂതങ്ങൾ അവനോ
 ൩൬ ടു: ഞങ്ങളെ പുറത്താക്കിയാൽ പന്നിക്കൂട്ടത്തിലേക്ക് ചെല്ലുവാൻ
 ൩൭ അനുവദിക്കു എന്ന് അപേക്ഷിച്ചാറെ, പോകവിൻ! എന്ന് അ
 ൩൮ വരോടു പറഞ്ഞു; അവരും പുറപ്പെട്ടു, പന്നിക്കൂട്ടത്തിലേക്ക് ചെ
 ൩൯ ന്നു; കണ്ടാലും പന്നിക്കൂട്ടം എല്ലാം തെട്ടികടന്നു കരളുടെ കടലിൽ
 ൪൦ പാഞ്ഞു വെള്ളങ്ങളിൽ ചാകയും ചെയ്തു. മേയുന്നവർ പാഞ്ഞു
 ൪൧ പട്ടണത്തിൽ ചെന്നു, ഭൂതഗ്രന്ധരുടെ വൃത്താന്തം മുതലായത് എ
 ൪൨ ല്ലാം അറിയിച്ചു. ഉടനെ പട്ടണം എല്ലാം യേശുവിന്റെ എതിരെ
 ചെല്ലുവാൻ പുറപ്പെട്ടു; അവനെ കണ്ടാറെ, തങ്ങളുടെ അതിര
 കളിൽനിന്നു വാങ്ങി പോവാൻ അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തു.

ന്. അദ്ധ്യായം.

മാതൃഭാഷയിൽ [മാ. ൨. ലൂ. ൫. ൧൭-], (ന്) മത്തായുടെ വിളിയും ഉപവാസചോദ്യവും [മാ. ൨. ലൂ. ൫-], (൧൮) യായിർപ്പുനിയും രക്തംവാർച്ചയുള്ളവർ [മാ. ൫. ൨൨. ലൂ. ൮. ൪൧-], (൨൭) രണ്ട് കരടരും ഭൂതഗുസ്സനും.

വിന്നെ അവൻ പടകിൽ കരേറി ഇക്കരെക്ക് ഓടി തന്റെ പട്ടണത്തിൽ വന്നു. അവന്റെ ഇതാ ശയ്യമേൽ കിടക്കുന്ന ഒരു പക്ഷിവാതക്കാരനെ അവൻ കൊണ്ടുവന്നു; അവരുടെ വിശ്വാസത്തെ യേശു കണ്ടു പക്ഷിവാതക്കാരനോടു: കുഞ്ഞനെ, ഡെയ്യുവാനാക! നിന്റെ പാപങ്ങൾ നിന്നെക്കു മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ ശാസ്ത്രികളിൽ ചിലർ ഇവൻ ദേവമുഖം ചൊല്ലുന്നു എന്നുള്ളും കൊണ്ടു പറഞ്ഞു. യേശുവോ അവരുടെ നിരൂപണങ്ങളെ കണ്ടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ദോഷങ്ങളെ നിരൂപിപ്പാൻ എന്തു? അല്ലയോ നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറവാണു; എഴുന്നീറ്റു നടക്ക എന്നു പറവാണു; എതിനു എഴുപ്പം ഏറെ ഉണ്ടു. എങ്കിലും ഭൂമിയിൽ പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ മനുഷ്യപുത്രൻ അധികാരം ഉണ്ടെന്നു നിങ്ങൾക്ക് ബോധിക്കേണ്ടതെന്നു; അവൻ അപ്പോൾ പക്ഷിവാതക്കാരനോടു പറഞ്ഞു: എഴുന്നീറ്റു നിന്റെ കിടക്ക എടുത്തു നിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് പോക. അവൻ എഴുന്നീറ്റു സ്വദേശത്തിലേക്ക് പോയി. ആയതു പുരുഷാരങ്ങൾ കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു മനുഷ്യക്കു ഇങ്ങിനത്തെ അധികാരം കൊടുത്ത ദൈവത്തെ മഹത്വീകരിക്കയും ചെയ്തു.

യേശു അവന്റെ നിന്നു കടന്നു പോകുമ്പോൾ മത്തായി എന്നൊരു മനുഷ്യൻ ചുക്കസ്ഥലത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു; എന്റെ പിന്നാലെ വാ! എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞു; അവൻ എഴുന്നീറ്റു അവന്റെ പിന്നാലെ പോയി. പിന്നെ അവൻ വീട്ടിൽ പന്തിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഇതാ പല ചുക്കാരും പാപികളും വന്നു യേശുവോടും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടും കൂടി പന്തിയിൽ ഇരുന്നു. ആയത് പരീശന്മാർ കണ്ട് അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു: നിങ്ങളുടെ ഗുരു ചുക്കാരോടും പാപികളോടും കൂടെ ഭക്ഷിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്? എന്നു പറഞ്ഞു. അതു യേശു കേട്ടാറെ ചൊല്ലിയതു: സ്വസ്ഥന്മാർക്ക് വൈദ്യനേക്കൊണ്ട് ആവശ്യം ഇല്ല ദുസ്ഥന്മാർക്കു ഉള്ളു. (മൊ. ൩. ൩.) ബലിയിലല്ല ദയ

യിലത്രെ ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു എന്ത് എന്നു നിങ്ങൾ പോയി പഠിപ്പിൻ; ഞാനല്ലാ നീതിമാനാരെ അല്ല പാപികളെ (മാനസാന്തരത്തിലേക്ക്) വിളിപ്പാൻ വന്നതു.

൧൪ അപ്പോൾ യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവന്റെ അടുക്കെ വന്നു പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളും പഠിശനാരും വളരെ ഉപവസിക്കുന്നതും, നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ഉപവസിക്കാത്തതും എന്തുകൊണ്ടു?.

൧൫ അവരോടു യേശു പറഞ്ഞിതു: മണവാളൻ കൂടെയുള്ളനും കല്യാണകൂട്ടക്കു ചേരിപ്പാൻ കഴിയുന്നില്ലല്ലോ! മണവാളൻ അവരിൽ നിന്ന് എടുക്കപ്പെട്ടു എന്നുള്ള നാളുകൾ വരും താനും;

൧൬ അന്ന് അവർ ഉപവസിക്കും. അലക്കാത്ത തൂണിക്കണ്ടം ഒരുത്തരും പഴയ വസ്ത്രത്തിൽ ചേർത്തു തൂണുമാറില്ല; ചെയാൽ നിറപ്പിന്നായി ചേർത്തതു വസ്ത്രത്തെ വലിച്ചെടുക്കുന്നു, ചീന്തൽ

൧൭ ഏറും വല്ലാതെ ആകും. പുതിയ വീഞ്ഞു പഴയ തുരുത്തികളിൽ ഇടുവാമല്ല; ഇതാൽ തുരുത്തികൾ പൊളിഞ്ഞു വീഞ്ഞ് ഒഴുകി പോകുന്നു, തുരുത്തികളും കെട്ടു പോകും; പുതിയ വീഞ്ഞിനെ പുതിയ തുരുത്തികളിൽ പകർന്നു വെക്കെ ഉള്ളു, രണ്ടും ചേരും വരാതെ നില്ക്കും.

൧൮ ഇവ അവരോടു പറയുമ്പോൾ കണ്ടാലും ഒരു പ്രമാണി അകത്തു വന്ന് അവനെ കബിട്ടു പറഞ്ഞു: എന്റെ മകൾ ഇപ്പോൾ തന്നെ കഴിഞ്ഞു, എങ്കിലും നീ വന്ന് അവളുടെ മേൽ കൈ

൧൯ വെക്ക എന്നാൽ ജീവിക്കും. എന്നാറെ യേശു എഴുന്നീറ്റു ശിരം ഏറ്റുമായി അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു. ഇതാ പന്തീരാണ്ടു

൨൦ രക്ഷംവാച്ചയുള്ളോരു സ്ത്രീ: ഞാൻ അവന്റെ വസ്ത്രത്തെ മാത്രം തൊട്ടു എങ്കിൽ രക്ഷിക്കപ്പെടും എന്നുള്ളു കൊണ്ടു പറഞ്ഞു; പിന്നിൽ വന്നു അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ തൊക്കലെ പിടിച്ചു.

൨൧ യേശു തിരിഞ്ഞു അവളെ കണ്ടപ്പോൾ: മകളെ, ഡെയ്യുത്തോ ടിരിക്ക! നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു,

൨൨ ആ നാഴിക മുതൽ സ്ത്രീ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. പിന്നെ യേശു പ്രമാണിയുടെ വീട്ടിൽ കടന്നു കുഴലുതുന്നവരേയും ആരവാര സമു

൨൩ ഘത്തേയും കണ്ടിട്ട്: വാങ്ങി പോവിൻ! കുട്ടി ചത്തിട്ടില്ലല്ലോ ഉറങ്ങുന്നത്രെ എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു; അവർ അവനെ പ

൨൪ റിഫസിച്ച്. പുരുഷാരത്തെ നീക്കിയപ്പോൾ അവൻ അകമ്പുക്കു അവളുടെ കൈയെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു കുട്ടി ഉണരുകയും ചെ

൨൫ യ്തു. ആയ്ക്കിന്റെ ശ്രുതി ആ ദേശം ഒക്കയും പരന്നു പോയി.

യേശു അവന്റെ നിന്നു ചെല്ലുമ്പോൾ രണ്ടു കുരുടന്മാർ: ദാവീ ൨൭
 ദ്വപുത്ര, ഞങ്ങളെ കനിഞ്ഞു കൊൾക! എന്നു കൂക്കി കൊണ്ടു പി
 ന്തുടന്നു; അവൻ വീട്ടിൽ കടന്നാറെ കുരുടർ അന്നുണ്ടു വന്നു, ൨൮
 ഇതിനെ ചെയ്യാൻ എനിക്ക് കഴിയുന്ന പ്രകാരം വിശ്വസിക്ക
 നുവൊ? എന്നു യേശു പറഞ്ഞതിന്ന്, അതെ, കത്താവെ! എ
 ന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ: നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം പോലെ നിങ്ങൾ ൨൯
 ക്കു ഉണ്ടാക എന്നു ചൊല്ലി അവരുടെ കണ്ണുകളെ തൊട്ടു, അവർക്കു
 കണ്ണുകൾ തുറക്കയും ചെയ്തു. പിന്നെ യേശു: നോക്കവിൻ, ആ ൩൦
 രും അറിയരുത് എന്ന് അമച്ചയായി അവരെ ശാസിച്ചു. അ ൩൧
 വരോ പുറപ്പെട്ടു ആ ദേശം എങ്ങും അവന്റെ ശ്രുതിയെ പ
 രത്തി.

അവർ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ഇതാ ഭൂതഗ്രസ്യനായ ഊമനെ ൩൨
 അവന്നു കൊണ്ടുവരുന്നു. ഭൂതത്തെ ആട്ടിക്കളഞ്ഞാറെ ഊമൻ ൩൩
 ഉരിയാടി, ഇസ്രായേലിൽ ഇങ്ങിനെ ഒരുനാളും കാണാത്തതില്ല
 എന്നു പുരുഷാരങ്ങൾ അതിശയിക്കയും ചെയ്തു. പരീശരെ: ൩൪
 ഇവൻ ഭൂതങ്ങളുടെ തലവനെ കൊണ്ടു ഭൂതങ്ങളെ ആട്ടിക്കളയ
 ന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

യേശു പട്ടണംതോറും ഊർതോറും സഞ്ചരിച്ചു അവരുടെ പ ൩൫
 ജീവിതം ഉപദേശിച്ചും രാജ്യസുവിശേഷത്തെ ഘോഷിച്ചും
 സകല വ്യാധിയെയും എല്ലാ ഊനത്തെയും പൊറ്റപ്പിച്ചും കൊ
 ണ്ടിരുന്നു (൪, ൨൩) പുരുഷാരങ്ങളെ ഇടയനില്ലാത്ത ആടുകളെ ൩൬
 പോലെ കഴഞ്ഞവരും വലഞ്ഞവരും ആയ്ക്കുണ്ട് അവരെ ചൊ
 ല്ലി കരളിടത്തു. അന്നു തന്റെ ശിഷ്യരോടു പറഞ്ഞിതു: കൊ ൩൭
 യിത്തു വളരെ ഉണ്ടു സ്ത്രീ, പ്രവൃത്തിക്കാരെ ചുരുക്കും; ആക ൩൮
 യാൽ കായിത്തിന്റെ യജമാനനോടു തന്റെ കായിത്തിന്നാ
 യി പ്രവൃത്തിക്കാരെ അയച്ചുവിടേണ്ടതിന്നു യാചിപ്പിൻ.

൧൦. അദ്ധ്യായം.

(൧, ൩൫) ഇസ്രായേലിന്റെ അവസ്ഥ കണ്ടറിഞ്ഞു, (൧) യേശു പന്ത്രണ്ട് അ
 പോസ്തലരെ വരിച്ചു [൧൦. ൩, ൧൩. ലൂ. ൬, ൧൩-], (൫) പ്രബോധിപ്പിച്ചു
 ചൊല്ലിയതു [മാർക്കു ൬, ൭. ലൂ. ൯, ൧൦, ൫. ൧൨.]

പിന്നെ തന്റെ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യരെയും വിളിച്ചു കൂട്ടി അശു ൧
 ഡാത്മാക്കളെ പുറത്താക്കുവാനും സകല വ്യാധിയെയും എല്ലാ
 ഊനത്തെയും പൊറ്റപ്പിപ്പാനും അവനിന്നോട് അധികാരം കൊ

൨ ടത്തു ൧൨ (പ്രേരിൻ എന്ന) അപോസ്തലരുടെ പേരുകൾ ഇ
വ: ഒന്നാമൻ പത്രോസ് എന്നുള്ള ശിമോൻ, സഹോദരനായ
അന്ത്രോയാവും, ജബദിമകനായ യാക്കൊബ്, സഹോദരനായ
൩ യോഹന്നാനും, ഫിലിപ്പസ്, ബെത്ത്യാലായും, തോമാ, ചുങ്കക്ക
രനായ മത്തായും, ഹല്ലായ്യത്രനായ യാക്കൊബ്, തട്ടായി എന്ന
൪ മരണമുള്ള ലബ്ബായും, എരിവുകാരനായ ശിമോൻ, ഇക്ലിയോ
താവായ (പിന്നെതിൽ) അവനെ കാണിച്ചു, കൊടുത്ത യുദ്ധവും
എന്നവരത്രെ.

൫ ഈ പന്തിരുവരേയും യേശു അയക്കുമ്പോൾ ആജ്ഞാപി
ച്ചിതു: ജാതികളിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ പോകാതെയും ശമൗന്തരുടെ
൩ പട്ടണത്തിൽ കടക്കാതെയും. ഇസ്രായേൽ ഗൃഹത്തിൽ നശിച്ചു
൭ പോയ ആടുകളെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകം ചെല്ലവിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങൾ
ൾ പോയി സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സമീപിച്ചു എന്നു ഘോഷിപ്പിൻ;
൮ ബലഹീനരെ സൌഖ്യമാക്കുവിൻ; കുഷ്ഠരോഗികളെ ശുദ്ധീ
കരിപ്പിൻ; മരിച്ചവരെ ഉണർത്തുവിൻ; ഭ്രാന്തരുടെ പുറത്താക്ക
൯ വിൻ; വെറുതെ നിങ്ങൾക്ക് കിട്ടി, വെറുതെ കൊടുപ്പിൻ. മടിച്ചി
൧൦ ലകളിൽ പൊന്നും വെള്ളിയും ചെമ്പും സ്വന്തമാക്കിയവയും; വഴിക്ക്
പൊക്കണവും രണ്ടു തൂണിയും ചെരിപ്പുകളും വടിയും അരുതു;
പ്രവൃത്തിക്കാരൻ തന്റെ അദ്ധോഷത്തിൽ യോഗ്യനല്ലാ ആ
കുന്നതു.

൧൧ പിന്നെ ഏതു പട്ടണത്തിലൊ ഊരിലൊ കടന്നാലും അതിൽ
ആർ പാത്രമാകുന്ന എന്ന ആരാഞ്ഞുകൊണ്ടു യാത്രയാകുമ്പോ
൧൨ ളും അവിടെ പാപ്പിൻ. വീട്ടിൽ പുകയുമ്പോൾ അതിന്നു വന്ദനം
൧൩ ചെയ്താൽ ആ വീടു പാത്രമായാൽ നിങ്ങളുടെ സമാധാനം
അതിന്നു വരിക; പാത്രമല്ല എന്നു വരികിലൊ നിങ്ങളുടെ
൧൪ സമാധാനം നിങ്ങളിലേക്ക് തിരികെ ചേരൂ. ആരാനും നിങ്ങ
ളെ കൈക്കൊള്ളാതെയും നിങ്ങളുടെ വചനങ്ങളെ ഭേദിച്ചതെയും
പോയാൽ, ആ വീടു താൻ നഗരം താൻ വിട്ടു പോയി; കാലുക
൧൫ ഉലൈപൊടിയെ കടത്തുകയുണ്ട്. ആരെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോ
ടു പറയുന്നതു: ന്യായവിധിയിൽ ആ പട്ടണത്തിന്നോ
ൾ സദാ ഫലമൊദിദേശത്തിന്നും സഹിച്ചു കൂടുമായിരിക്കും.

൧൬ കണ്ടാലും ഞാൻ നിങ്ങളെ അയക്കുന്നതു ചെന്നായ്ക്കളുടെ ന
ടുവിലെ ആടുകൾ കണക്കനെ തന്നെ; ആകയാൽ പാമ്പുകളെ
പോലെ ബുദ്ധിയുള്ളവരും പ്രാവുകൾ പോലെ കൂട്ടിപ്പാത്തവരും

ആകവിൻ, എന്നാൽ മനുഷ്യരിൽനിന്നു സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ! ഐ
 ഞാൻ നിമിത്തം അവർ നിങ്ങളെ സുന്ദര്യങ്ങളിൽ ഏല്പി
 ക്കയും, തങ്ങളുടെ പള്ളികളിൽ ചുമട്ടി കൊണ്ടടിക്കയും, നാടുവാ ൧൧
 ഴികൾക്കും രാജാക്കൾക്കും മുമ്പിൽ ആക്കുകയും ചെയ്യും; അവർക്കും
 (മറ്റു) ജാതികൾക്കും (എന്റെ) സാക്ഷ്യം ഉണ്ടാവാനായിട്ടത്രെ.
 പിന്നെ നിങ്ങളെ ഏല്പിക്കുമ്പോൾ എങ്ങിനെയൊ എന്നൊ പറ ൧൨
 യേണ്ടു എന്നു ചിന്തപ്പെടേണ്ട; പറയാനുള്ളതല്ലൊ ആ നാഴി
 കയിൽ തന്നെ നിങ്ങൾക്കു തരപ്പെടും. പറയുന്നതു നിങ്ങളല്ല നി ൨൦
 ങ്ങളുടെ പറയുന്ന നിങ്ങളുടെ പിതാവിൻ ആത്മാവത്രെ ആക
 നതു. പിന്നെ സഹോദരൻ സഹോദരനെയും, അച്ഛൻ കുട്ടി ൨൧
 യെയും ചാവിലേക്ക് ഏല്പിക്കും; പിതാക്കൾക്കു നേരെ മക്കൾ
 എഴുന്നീറ്റു അവരെ മരിപ്പിക്കും. എന്തൊരു നിമിത്തം നിങ്ങൾ ൨൨
 എല്ലാവരാരും പങ്കെക്കപ്പെട്ടവരായും; അവസാനം വരെ സ
 മിച്ച നിന്നവൻ രക്ഷപെടും താനും. എന്നാൽ ഈ പട്ടണ ൨൩
 ത്തിൽ നിങ്ങളെ ഹിംസിച്ഛാൽ മറ്റൊരിൽ മണ്ടി പോവിൻ;
 ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നതു: മനുഷ്യപുത്രൻ വര
 യോളം നിങ്ങൾ ഇസ്രായേൽ പട്ടണങ്ങളെ സമാപിക്കയില്ല.
 ശിഷ്യൻ ഗുരുവിൻ മീതെയല്ല; ദാസൻ കർത്താവിൻ മീതെയു ൨൪
 മല്ല. തന്റെ ഗുരുവിനെ പോലെ ആകുന്നതു ശിഷ്യനു മതി, ൨൫
 കർത്താവെ പോലെ ആകുന്നതു ദാസനും മതി; വീടുടയവനെ
 വെയലുജഞ്ചൽ എന്നു വിളിച്ചു എങ്കിൽ അവന്റെ വീടുകാരെ
 എത്ര അധികം. അതുകൊണ്ട് അവരെ ഭയപ്പെടാതിൻ, മൂടി ൨൬
 വെച്ചത് ഒന്നും വെളിപ്പെടാതെയും, ഗ്രന്ഥമായത് ഒന്നും അറി
 ണ്ടു വരാതെയും ഇരിക്കയില്ല. ഞാൻ ഇരുട്ടത്തു നിങ്ങളോടു ൨൭
 പറയുന്നതു: വെളിച്ചത്തു ചൊല്ലുവിൻ; ചെവിട്ടിൽ (മന്ത്രിച്ചു)
 കേൾക്കുന്നതു മേല്പരകളിൽനിന്നു ഘോഷിപ്പിൻ. പിന്നെ ൨൮
 ധത്തെ കൊല്ലുന്നവൻ എങ്കിലും ദേഹിയേ കൊല്ലുവാൻ കഴിയാ
 തെ ഉള്ളവരെ ഭയപ്പെടേണ്ട; ദേഹിയേയും ദേഹത്തെയും അ
 ഗ്നിനരകത്തിൽ നശിപ്പിപ്പാൻ കഴിയുന്നവനെ തന്നെ ഭയ
 പ്പെടുവിൻ. കാശിനു രണ്ടു കുരികിൽ മേടിക്കയില്ലയൊ? അതിൽ ൨൯
 ഒന്നുകൂട്ടെ നിങ്ങളുടെ പിതാവ് കൂടാതെ കണ്ടു ഭൂമിയിൽ വീഴുക
 യില്ല താനും. നിങ്ങൾക്കൊരു തലയിലെ രോമങ്ങളും എല്ലാം എണ്ണ ൩൦
 പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഭയപ്പെടേണ്ട; ഏറിയ കുരികി ൩൧
 ലിനേക്കാളും നിങ്ങൾക്കു വിശേഷത ഉണ്ടു. ശേഷം ആർ ൩൨

എങ്കിലും മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ എന്നെ സ്വീകരിച്ചാൽ അവനെ ഞാനും സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എൻപിതാവിന്റെ മുമ്പിൽ സ്വീകരിക്കും. ആരെങ്കിലും മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ എന്നെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞാൽ അവനെ ഞാനും സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എൻപിതാവിന്റെ മുമ്പിൽ തള്ളിപ്പറയും.

൩൪ ഞാൻ ഭൂമിയിൽ സമാധാനം ഇടുവാൻ വന്നപ്രകാരം നിരൂപിക്കേണ്ടോ; സമാധാനമല്ല വാളിനെ ഇടുവാൻ ഞാൻ വന്നത്. ഞാനാകട്ടെ മനുഷ്യനെ തന്റെ അച്ഛനോടും, മകളെ തന്റെ അമ്മയോടും, മരുമകളെ അമ്മാവിയോടും വേറാക്കുവാൻ വന്നത്. മനുഷ്യന്റെ വീടുകാരും അവനു ശത്രുക്കൾ ആകും (മീ. ൭, ൩.) അച്ഛനിൽ താൻ അമ്മയിൽ താൻ എന്നിങ്ങനെ മീതെ പ്രിയം ഭാവിക്കുന്നവൻ എന്നിക്ക് യോഗ്യനല്ല; മകനിൽ താൻ മകളിൽ താൻ എന്നിക്ക് മീതെ പ്രിയം ഭാവിക്കുന്നവൻ എന്നിങ്ങനെ യോഗ്യനല്ല. തന്റെ കൂടെയിരിക്കുന്ന എന്റെ പിന്നാലെ വൻ ചെന്നുകൊള്ളാത്തവനും എന്നിക്ക് യോഗ്യനല്ല. തന്റെ പ്രാണനെ കിട്ടിയവൻ അതിനെ കളയും; ഞാൻ നിമിത്തം തന്റെ പ്രാണനെ കളഞ്ഞവൻ അതു കിട്ടും.

൪൦ നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നു; എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ കൈക്കൊള്ളുന്നു. പ്രവാചകനെ പ്രവാചകന്റെ പേർ കൈക്കൊള്ളുന്നവനു പ്രവാചകന്റെ പ്രതിഫലം ലഭിക്കും; നീതിമാന്റെ പേർ നീതിമാനെ കൈക്കൊള്ളുന്നവനു നീതിമാന്റെ പ്രതിഫലം ലഭിക്കും. ആരാൻ ശിഷ്യന്റെ പേർ ചെറിയവരിൽ ഒരാളെന്നെ ഒരാളിന്റെ തണുപ്പിന് മാത്രം കുടിപ്പിച്ചാലും തന്റെ പ്രതിഫലത്തെ കളകയില്ല; ആരെൻ എന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

൧൧. അദ്ധ്യായം.

(൨) [ലൂ. ൭, ൧൮] സ്തംഭങ്ങളുടെ ദൂര വന്നാറെ, (൭) യേശു യോഹന്നാനായി സാക്ഷ്യം ചെയ്തി, (൧൩) കേട്ടുസന്ദർശിച്ചവരെ ശാസിച്ചും, (൨൦) ശിക്ഷ അറിയിച്ചും കൊണ്ടു, (൨൫) വിശ്വാസികളിൽ ആനന്ദിച്ചു പറഞ്ഞു [ലൂ. ൧൦, ൧൩, ൨൨]

൧ യേശു തന്റെ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ അപ്പോസ്തലാപിച്ച് തീർന്നാറെ, അവരുടെ പട്ടണങ്ങളിൽ പരിപ്പിച്ചും വേലാപ്പിച്ചും കൊല്ലാൻ അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പോയി.

പിന്നെ യോഹന്നാൻ ക്രിസ്തുന്റെ ക്രിയകളെ നടവിൽ വെച്ചു കേട്ടിട്ടു, തന്റെ ശിഷ്യരെ അയച്ചു: വരുവാനുള്ളവൻ നീയോ; ഞങ്ങൾ മറ്റൊരുവനെ കാത്തിരിക്കുകയോ? എന്ന് അവനോടു പറയിച്ചു. യേശു അവരോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: നിങ്ങൾ കേട്ടു കാണുന്നവ യോഹന്നാനെ ചെന്ന് അറിയിപ്പിൻ. കുരുമുളക് കാണുന്നു, മുടന്തൻ നടക്കുന്നു, കഷ്ടദാസികൾ ശുദ്ധരായിത്തീരുന്നു, ചെവിടർ കേൾക്കുന്നു (യശ. ൩൫, ൫.) മരിച്ചവർ ഉണർന്നു വരുന്നു, ദരിദ്രരെ സുവിശേഷം കേൾക്കുന്നു. പിന്നെ എങ്കൽ ഇടവി പോകാത്തവൻ എല്ലാം ധന്യനത്രെ.

എന്നാറെ അവർ യാത്രയായ ശേഷം യേശു പുരുഷന്മാരോടുകൂടി യോഹന്നാനെ കൊണ്ടു പൊയ്ക്കു തുടങ്ങിയതു: നിങ്ങൾ എന്തു നോക്കുവാൻ മരുഭൂമിയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു പോയി? കാര്യം ഏന്തിനാൽ ഉലയുന്ന ഓടയോ? അല്ല എന്തു കാര്യം പുറപ്പെട്ടു, നേരിയ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച മനുഷ്യനെയോ? കണ്ടാലും നേരിയതുടത്തവർ രാജാക്കന്മാരുടെപ്പോലെ ആകുന്നു. അല്ല എന്തു കാര്യം പുറപ്പെട്ടു? പ്രവാചകനെയോ? അതെ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: പ്രവാചകൻ മീതെയുള്ളതും (കണ്ടതു.) (മല. ൩, ൧) ഇതാ നിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നെക്കു വരിയെ ഒരുക്കുവാനായി ഞാൻ എന്റെ ദൂതനെ നിന്റേപ്പോലെ അയക്കുന്നു എന്ന് എഴുതിക്കുറിച്ചവൻ ഇവനാകുന്നു സത്യം. ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: സ്ത്രീകളിൽ ജനിച്ചവരിൽ സ്താപകനായ യോഹന്നാനേക്കാൾ വലിയവൻ ആരും ഉണ്ടിട്ടില്ല; സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏതൊരുവന്റെയും അവനിലും വലുതാകുന്നു താനും പിന്നെ സ്താപകനായ യോഹന്നാന്റെ നാളുകൾ മുതൽ ഇന്നേവരെയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അതിക്രമിച്ചു പോരുന്നു; ആകുമ്പോൾ അതിനെ കൈക്കൽ ആക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ സകല പ്രവാചകന്മാരും ധർമ്മശാസ്ത്രവും യോഹന്നാൻ വരെ പ്രവചിച്ചതെ ഉള്ളു. നിങ്ങൾക്ക് പരിഗ്രഹിപ്പാൻ മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ (മല. ൩, ൨൩) വരേണ്ടുന്ന എലിയാ അവൻ തന്നെ. കേൾക്കാൻ ചെവിടർ ഉള്ളവൻ കേൾക്കുക. എന്നാൽ ഞാൻ തലമുറയെ ഏതിനോട് ഉപമിക്കേണ്ടു? കുട്ടികൾ ചന്ദ്രനിലുള്ളതിൽ ഇരുന്നു, തങ്ങളുടെ തോഴന്മാരോടു ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കായി കഴച്ചതിനിങ്ങൾ തുളിയതും ഇല്ല; നിങ്ങൾക്കായി വിലാപം പാടി നിങ്ങൾ തൊഴിച്ചതും ഇല്ല എന്നു വിളിച്ചു

൧൮ പറയുന്നതിനോട് ഒക്കുന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ യോഹന്നാൻ
 തിന്നാത്തവനും കുടിക്കാത്തവനും ആയ്ക്കുന്നിരിക്കെ; അവൻ ഭൂതം
 ൧൯ ഉണ്ടെ എന്നു പറയുന്നു. മനുഷ്യപുത്രൻ തിന്നും കുടിച്ചും കൊണ്ടു
 വന്നിരിക്കെ: ഇതാ തിന്നിയും കുടിയനും ആകുന്ന ആൾ, ചുക്ക
 ക്കാക്കും പാപികൾക്കും സ്നേഹിതനെത്ര എന്നു പറയുന്നു; ജ്ഞാ
 ൨൦ ന്ന എന്തവളൊതന്റെ മക്കളിൽ നീരീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു താനും.
 ൨൧ അപ്പോൾ തന്റെ ശക്തികൾ മിക്കതും നടന്നു വിളങ്ങിയ
 പട്ടണങ്ങളെ മാനസാന്തരം ചെയ്യാത്തുപോയ പഴിച്ചു പറവാൻ
 ൨൨ തുടങ്ങി: കൊരജീനെ, നിന്നെക്ക ഹാ കഷ്ടം! വൈത്തചൈദെ,
 നിന്നെക്ക ഹാ കഷ്ടം! നിങ്ങളിൽ കാണിച്ച ശക്തികൾ തുരിയും
 ചിദോനിലും കാണിച്ചു എങ്കിൽ പണ്ടു തന്നെ രട്ടിലും വെണ്ണീ
 ൨൩ റിലും മന്നു തിരിയുമായിരുന്നു. ശേഷം ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറ
 യുന്നതു: ന്യായവിധിനാളിൽ നിങ്ങളേക്കാൾ തുരിന്നും ചിദോ
 ൨൪ ന്നും സഹിച്ചു കൂടുമായിരിക്കും. പിന്നെ സപ്തത്തോളം ഉയന്നു
 ചമഞ്ഞ കഫർസാരയോളംവെ! നീ പാതാളം വരെ കിഴി
 ൨൫ ണ്ണു പോകും; നിന്നിൽ കാണിച്ച ശക്തികൾ സദോമിൽ കാ
 ൨൬ ണ്ണിച്ചു എങ്കിൽ ഇന്നേവരെയും നില്ക്കുമായിരുന്നു. ശേഷം
 ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: ന്യായവിധിനാളിൽ നിന്നേ
 ക്കാൾ സദോ നാട്ടിന്നു സഹിച്ചു കൂടുമായിരിക്കും.
 ൨൭ ആ കാലത്തിൽ യേശു ആരംഭിച്ചു പറഞ്ഞിതു: പിതാവെ! സ്വ
 ്യത്തിന്നും ഭൂമിക്കും കർത്താവായുള്ളോവെ! നീ ഇവരെ ജ്ഞാ
 ൨൮ തികൾക്കും വിഭവകികൾക്കും (തോന്നാതെ) മറെച്ചു, ശിശുക്ക
 ൨൯ ൾക്കും വെളിപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടു ഞാൻ വാഴുന്നുണ്ടു. അങ്ങി
 നെ തന്നെ പിതാവെ ഇപ്രകാരമല്ലാ നിന്നെക്ക പ്രസാദം തോ
 ൩൦ ന്നിയതു. സകലവും എൻ പിതാവിനാൽ എങ്കൽ സമർപ്പിക്കപ്പെ
 ൩൧ ട്ടു, പിതാവല്ലാതെ ആരും പുത്രനെ തിരിച്ചറിയുന്നതും ഇല്ല; പു
 ൩൨ ത്രനും പുത്രൻ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ഇഷ്ടിക്കുന്നവനും അല്ലാതെ
 ൩൩ ആരും പിതാവിനെ തിരിച്ചറിയുന്നതും ഇല്ല. അല്ലയോ! അദ്ധാ
 ൩൪ നിച്ചും ഭാരം ചുമന്നും നടക്കുന്നോരെ ഒക്കയും എന്റെ അടുക്കെ
 ൩൫ വരുവിൻ! ഞാൻ നിങ്ങളെ തണുപ്പിക്കും. ഞാൻ സൌമ്യതയും
 ൩൬ ഹൃദയതാഴ്മയും ഉള്ളവനാകുകൊണ്ടു എന്റെ നങ്കും നിങ്ങളിൽ
 ൩൭ ഏറുകൊണ്ടു എങ്കൽനിന്ന് പഠിപ്പിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ദോ
 ൩൮ ഷികൾക്കു വിശ്രാമം കണ്ടെത്തും (യീറ. ൩, ൧൩.) കാരണം എ
 ൩൯ ന്റെ നങ്കും ഗുണമായും എന്റെ ചുമട്ടു ലഘുവായും ഇരിക്കുന്നു.

൧൨. അദ്ധ്യായം.

[ലൂ. ൩. ൨. ൨൩.] ശബ്ബത്തിൽ കതിരുകൾ പഠിക്കുന്നതും, (൯) കൈവറുപ്പു ചെയ്തുകൊണ്ടും, (൨൨) പരിശുദ്ധ ഔഷധങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കുക [മ. ൩, ൨൨. ലൂ. ൧൧, ൧൪], (൧൩) അമ്മയും സഹോദരരും യേശുവെ കാണാൻ വന്നതും [മ. ൩, ൨൦. ലൂ. ൮, ൧൯.]

൩൫ സമയത്തു യേശു ശബ്ബത്തു നാളിൽ വിളിച്ചവരുടെ ക ൧
 ണ്ണ പോയി; അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ വിശന്നിട്ടു കതിരുകളെ ൨
 പഠിച്ചു തിന്നു തുടങ്ങി. ആയത് പരിശുദ്ധ കഷ്ടം: ഇതാ ശബ്ബ ൨
 ത്തിൽ ചെയ്യാൻ വിധിതമല്ലാത്തതു നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ചെയ് ൩
 യുന്നു എന്ന് അവനോട് പറഞ്ഞു. അവനും അവരോടു പറ ൩
 ഞ്ഞിതു: ദാവീദും കൂടെ ഉള്ളവരും വിശക്കുമ്പോൾ ചെയ്തതെ ൪
 ന്ന് എന്നു നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? (൧ ശമു. ൨൧) അവൻ ൪
 ദേവഭവനത്തിൽ പുകു പുരോഹിതർക്കു മാത്രമല്ലാതെ തന്നിക്കും ൫
 കൂടെ ഉള്ളവർക്കും തിന്നരുതാതെ ഉള്ള കാഴ്ചരൂപങ്ങളെ ഭക്ഷിച്ച ൫
 പ്രകാരമെന്നു. അല്ല (൪. മൊ. ൨൮, ൯.) ശബ്ബത്തിൽ പുരോഹി ൫
 തന്മാർ ആലയത്തിൽ വെച്ച് ശബ്ബത്തിനെ ലംഘിക്കുന്നു എ ൫
 ങ്കിലും കുറ്റം ഇല്ലാതെ ഇരിക്കുന്നത് ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിൽ വായിച്ചി ൫
 ല്ലയോ? ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: ദേവാലയത്തിലും ൩
 വലുതായത് ഇവിടെ ഉണ്ടു. പിന്നെ (൯, ൧൩) ബലിയിലല്ല ൭
 ഭയയിലത്രെ ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നു എന്നുള്ളത് എന്ത് എന്ന് ൭
 അറിഞ്ഞു എങ്കിൽ കുറ്റമില്ലാത്തവർക്കു കുറ്റം വിധിക്കയില്ലായി ൮
 രുന്നു. മനുഷ്യപുത്രൻ ശബ്ബത്തിന്നും കർത്താവെന്നു സത്യം. ൮
 അവിടെനിന്നു പോയി അവരുടെ പള്ളിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ ൯
 കണ്ടാലും കൈവറണ്ടുള്ളൊരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടു. അവരും അവ ൧൦
 നിൽ കുറ്റം ചുമത്തേണ്ടതിന്നു: ശബ്ബത്തിൽ ചിപ്പിയിരിക്കു വി ൧൦
 ധിതമോ? എന്ന് അവനോട് ചോദിച്ചു. അവരോട് അവൻ ൧൧
 പറഞ്ഞു: ഒരാടുള്ള മനുഷ്യന് അതു ശബ്ബത്തിൽ കഴിയിൽ വീ ൧൧
 ണെങ്കിൽ അതിനെ പിടിച്ചു കരേറാത്തവൻ നിങ്ങളിൽ ൧൧
 ആർ ഉള്ളു? പിന്നെ മനുഷ്യനും ആടും തമ്മിൽ എത്ര വിദേശ ൧൨
 പ്പം! ആകയാൽ ശബ്ബത്തിൽ നന്നായി ചെയ്യുന്നതു വിധിതം ൧൨
 തന്നെ. എന്നാറെ മനുഷ്യനോട്: നിന്റെ കൈ നീട്ടുക! എന്നു ൧൩
 പറഞ്ഞപ്പോൾ അതു നീട്ടിയ ഉടനെ മറേറതു പോലെ വഴി ൧൩
 ക്കെ സൌഖ്യമായ്വന്നു. പരിശുദ്ധ പുറപ്പെട്ടു നാശം വരുത്തു ൧൪
 വാൻ അവനും നേരെ തങ്ങളിൽ നിരൂപിച്ചു മന്ത്രിക്കയും ചെയ്തു.

൧൫ ആയതിനെ യേശു അറിഞ്ഞിട്ടു അവടെനിന്നു വാങ്ങിപ്പോ
 ൧൬ യി, വളരെ പുരുഷന്മാരും അവന്റെ പിന്നാലെ നടന്നു; അ
 വരെ ഒക്കയും അവൻ സൌഖ്യമാക്കി. തന്നെ പ്രസിദ്ധമാക്ക
 ൧൭ രുത് എന്ന് അവരോട് ശാസിച്ചു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു, യശയ്യ
 പ്രവാചകനുവേണ്ടി (൪൨, ൧-൪.) മൊഴിഞ്ഞതു പൂരിപ്പാൻ സം
 ൧൮ ഗതി വരുത്തുകയും ചെയ്തു. അന്ധവിന്: കണ്ടാലും ഞാൻ കൈ
 പിടിച്ചു ദാസൻ, എന്റെ ഉള്ളം പ്രസാദിക്കുന്ന എന്റെ പ്രി
 യൻ; അവനേൽ എന്റെ ആത്മാവെ ആക്കിട്ടു അവൻ ജാ
 ൧൯ ന് തികളിൽ ന്യായത്തെ അറിയിക്കും. അവൻ രക്ഷിക്കയില്ല, നി
 ലവിളിക്കയും ഇല്ല, തെരക്കളിൽ അവന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കാമി
 ൨൦ ള്ള. ചത്തൊരു ഓടയെ അവൻ ഒടിക്കാതെയും പുക്കുന്ന തിരി
 യെ പൊലിക്കാതെയും ഇരിക്കും; ന്യായത്തെ ജയത്തോളം നട
 ൨൧ ത്തുംവരെ തന്നെ. അവന്റെ നാമത്തിൽ ജാതികൾ ആശ
 വെക്കയും ചെയ്യും എന്നത്രെ.

൨൨ അപ്പോൾ കുരടനും ഊമനും ആയ ഭ്രാന്തന്മാരെ അവ
 ന്റെ അടുക്കെ കൊണ്ടുവന്നു, ആയവൻ പറകയും കാണുക
 യും ചെയ്യാനാക്കുവണ്ണം യേശു സൌഖ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു.
 ൨൩ എന്നാറെ പുരുഷന്മാരും ഒക്കയും വിസ്മയിച്ചു: എന്തൊ!
 ഇവൻ ലാവിദിൻ പുത്രൻ തന്നെയോ? എന്നു പറഞ്ഞു;
 ൨൪ അതു കേട്ടു പഠിശൻ പറഞ്ഞു: ഇവൻ ഭ്രാന്തന്റെ തലവനായ
 ബയൾജസുലെ കൊണ്ടല്ലാതെ ഭ്രാന്തന്റെ ആട്ടിക്കുളയുന്നില്ല
 ൨൫ എന്നു പറഞ്ഞു. അവരുടെ നിരൂപണങ്ങളെയേശു അറിഞ്ഞ്
 അവരോട് പറഞ്ഞിതു: എല്ലാ രാജ്യവും തന്നിൽ തന്നെ ചിരി
 ച്ചു എങ്കിൽ പാഴാജ്ഞാകും; യാതൊരു പട്ടണവും ഗ്രാമവും തന്നിൽ
 ൨൬ തന്നെ ചിരിച്ചു എങ്കിൽ നിലനില്ക്കയും ഇല്ല. സാത്താൻ സാ
 ത്താനെ ആട്ടിക്കുളഞ്ഞാൽ അവൻ തന്നിൽ തന്നെ ചിരിച്ചു
 പോയല്ലോ! പിന്നെ അവന്റെ രാജ്യം എങ്ങിനെ നിലനില്ക്കും.
 ൨൭ ഞാനൊ ബയൾജസുലെ കൊണ്ടു ഭ്രാന്തന്റെ ആട്ടന്നു എങ്കിൽ
 നിങ്ങളുടെ മക്കൾ എത്രകൊണ്ട് ആട്ടന്നു? അതുകൊണ്ട് അ
 ൨൮ വർ നിങ്ങളുടെ ന്യായാധിപരാകും. ദേവാത്മാവിനെ കൊണ്ടൊ
 ഞാൻ ഭ്രാന്തന്റെ ആട്ടന്നു എങ്കിൽ ദേവരാജ്യം നിങ്ങളോട് എ
 ൨൯ ന് തരിവന്നു സ്സഷ്ടം. അല്ലായ്ക്കിൽ ഊക്കനെ കെട്ടിട്ട് ഒഴികെ ഊ
 കന്റെ വീട്ടിൽ കടന്ന് അവന്റെ കോപ്പിന്റെ കവർന്നു കള
 വാൻ എങ്ങിനെ കഴിയും (കെട്ടിട്ടത്രെ) അവന്റെ വീട്ടിൽ

കവച്ചു ചെയ്യാം എന്റെ കൂടയില്ലാത്തവൻ എനിക്ക് എതിരാകുന്നു; എന്താണു് ഒന്നിച്ചു ചേർന്നുവന്നവൻ ചിതറിക്കുന്നു. ആകയാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നതു: എല്ലാപാപവും ഭൂഷണം മനുഷ്യരോടു ക്ഷമിക്കപ്പെടും; ആത്മാവിന്റെ ഭൂഷണം മനുഷ്യക്കു ക്ഷമിക്കപ്പെടുകയില്ല താനും. ആരും മനുഷ്യപുത്രൻ നേരെ വാക്കു പറഞ്ഞാൽ അവനോടു ക്ഷമിക്കപ്പെടും; വിശുദ്ധാത്മാവിന്നു നേരെ പറഞ്ഞാലൊ ഈ യുഗത്തിലും വരുന്നതിലും അവനോട് ക്ഷമിക്കപ്പെടുകയില്ല. ഒന്നുകിൽ മരം നല്ല ഒരു എണ്ണ അതിന്റെ കായും നന്നെന്നും വെപ്പിൻ; അല്ലായ്ക്കിൽ മരം വിടക്കെന്നും അതിന്റെ കായും വിടക്കെന്നും വെപ്പിൻ; കായിൽ നിന്നല്ലൊ മരം അറിയപ്പെടുന്നതു. അബലിസന്തൻ കരിങ്കല്ല്! നിങ്ങളും ഭൂഷണമായിരിക്കെ നല്ലവ പറവാൻ എങ്ങിനെ കഴിയും? ഹൃദയത്തിൽ നിറഞ്ഞുവഴിയുന്നതിൽ നിന്നല്ലൊ വായ് പറയുന്നു. നല്ല മനുഷ്യൻ നല്ല (ഹൃദയ) നിക്ഷേപത്തിൽ നിന്നു നല്ലവരെ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു; ഭൂഷണമനുഷ്യൻ ഭൂഷണക്ഷേപത്തിൽ നിന്നു രീയവ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. ഞാനോ നിങ്ങളോട് പറയുന്നതു: മനുഷ്യൻ പറയുന്ന ഏതു നിസ്സാരവാക്കിനെ കൊണ്ടും ന്യായവിധിനാളിൽ കണക്ക് ഒപ്പിക്കേണ്ടിവരും; നിന്റെ വാക്കുകളിൽ നിന്നല്ലൊ നീതീകരിക്കപ്പെടുകയും നിന്റെ വാക്കുകളിൽനിന്നു കുറ്റം വിധിക്കപ്പെടുകയും ആം.

പിന്നെ ശാസ്ത്രികളിലും പരീശരിലും ചിലർ അവനോട് ഉത്തരമായി—ഗുരോ നിങ്കൽനിന്ന് ഒരു അടയാളം കാണാൻ ഞങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവരോട് അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ലോഷവും വൃഥാചാരവും ഉള്ള തലമുറ അടയാളം തിരയുന്നു. യോനാപ്രവാചകന്റെ അടയാളം ഒഴികെ അതിരുന്ന; അടയാളം കൊടുക്കപ്പെടുകയും ഇല്ല; യോനാവല്ലൊ കടലായുടെ വയറിൽ മൂന്നു രാപ്പകൽ ഇരുന്ന പ്രകാരം തന്നെ മനുഷ്യപുത്രൻ മൂന്നു രാപ്പകൽ ഭൂമിഹൃദയത്തിൽ ഇരിക്കും. നിന്നവെക്കുൻ ന്യായവിധിയിൽ ഈ തലമുറയോട് ഒന്നിച്ചു് എഴുന്നീറ്റു യോനാവിൻപോലാണെന്നതിന്നു് അനുതപിച്ചതിനാൽ അതിന്നു കുറ്റം വിധിക്കും; യോനാവിലും അധികമായത് ഇവിടെ ഇതാ! ഞങ്ങളോടൊന്നി ന്യായവിധിയിൽ ഈ തലമുറയോട് ഒന്നിച്ചു് ഉണർന്നുവന്നു ശലോമോവിൻപോലാണെന്നു് കേട്ടാൻ ഭൂമിയുടെ അരുവികളിൽ നിന്നു വന്നതിനാൽ അതിന്നു കുറ്റം

- ൪൩ വിധിക്കും; ശലോമോവിലും അധിക്രമയന്ത് ഇവിടെ ഇതാ. അശുഭാത്മാവ് മനുഷ്യനെ വിട്ടു പുറപ്പെട്ടാൽ പിന്നെ നീരില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളുടെ തണുപ്പു തിരഞ്ഞും കാണാതെയും കടന്നു
- ൪൪ പോരുന്നു. പിന്നെ ഞാൻ പുറപ്പെട്ടു പോന്ന എന്റെ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി ചെല്ലും എന്നു പറയുന്നു; ഉടനെ വന്നു അതു ശ്രവിക്കുക.
- ൪൫ ന്യായമായി അടിച്ചു തളിച്ചും അലങ്കരിച്ചും കാണുന്നു. അപ്പോൾ യാത്രയായി തന്നിലും ഒപ്പുത എറിയ വേറെ ഏഴ് ആത്മാക്കളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുന്നു. അവയും അവന്റെ പക്കൽ കടിയുണ്ടാക്കുന്നു; ആ മനുഷ്യന്റെ പിന്മുറ മുറുപ്പിക്കുവാൻ വല്ലാതെ ചമയുന്നു; ഈ ഒപ്പുതലമുറക്കും അപ്രകാരം ഉണ്ടാകും.
- ൪൬ അവൻ പുരുഷാരങ്ങളോടു ചൊല്ലി പോരുമ്പോൾ തന്നെ;
- ൪൭ ഇതാ അവന്റെ അമ്മയും സഹോദരരും അവനോടു സംസാരിപ്പാൻ അന്വേഷിച്ചു കൊണ്ടു പുറത്തു നിന്നു; ഒരുത്തൻ അവനോടു കണ്ടാലും നിന്റെ അമ്മയും സഹോദരരും നിന്നോട് സംസാരിപ്പാൻ അന്വേഷിച്ചു പുറത്തു നില്ക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ആ പറയുന്നവനോട് അവൻ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: എന്റെ അമ്മ ആർ ആകുന്നു? എന്റെ സഹോദരരും ആർ?
- ൪൮ എന്നിട്ടു തന്റെ ശിഷ്യരുടെ മേൽ കൈ നീട്ടി: ഇതാ എന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും തന്നെ! സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എൻ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ ആരെങ്കിലും എനിക്ക് സഹോദരനും സഹോദരിയും അമ്മയും ആകുന്നു സത്യം എന്നു പറകയും ചെയ്തു.

൧൩. അദ്ധ്യായം.

(൩) വിതെക്കുന്നവൻ മുതലായ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൻ ഉപമകൾക്കു, (൧൦) കാരണവും (൧൧) മന്നാമതിൻ വ്യാഖ്യാനവും [മഃ ൪, ൮.], (൨൪) മൂന്നുപമകൾ [മഃ ൪, ൩൦-൪൧, ൪൨, ൪൩], (൩൧) രണ്ടാമതിൻ വ്യാഖ്യാനം, (൪൪) ശേഷം ഉപമകൾ മൂന്നും, (൫൩) നചറത്തിലെ അവിശ്വാസം [മഃ ൧൧, ൨൧, ൨൨]

- ൧ **ആ** ദിവസം യേശു വീട്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു കടലരികെ
- ൨ ഇരുന്നു. വളരെ പുരുഷാരങ്ങൾ അവന്റെ ചുറ്റും ചേരുക കൊണ്ട് അവൻ പടകിലേറി ഇരുന്നു; സമൂഹം എല്ലാം കരമേൽ നിന്നിരിക്കെ അവരോട് ഉപമകൾ കൊണ്ട് പലതും പറഞ്ഞിതു: കണ്ടാലും വിതെക്കുന്നവൻ വിതെപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടു;
- ൪ വിതെക്കുമ്പോൾ ചിലതു വഴിയരികെ വീണു, പറജ്ഞികൾ

വന്നു അതിനെ തിന്നു കളഞ്ഞു. ചിലതു പാറമേൽ ഏറിയ മ ൫
 സ്തില്ലാഞ്ഞെടുത്തു വീണു, മണ്ണിൻതാഴെ ഇല്ലായ്കയാൽ കടന്നു
 ത്തിൽ മുളച്ചു വന്നു; ആദിത്യൻ ഉദിച്ചാറെ ചൂടു തട്ടി വേരില്ലാ ൬
 യ്കൊണ്ടു് ഉണങ്ങി പോകയും ചെയ്തു. മറെറതു മുളകളിൽ ൭
 വീണു, മുളകൾ പൊങ്ങി വന്നു, അതിനെ തെരക്കിക്കളഞ്ഞു.
 മറെറതു നല്ലമണ്ണിൽ വീണു ചിലതു നൂറു ചിലത് അരപതും ൮
 ചിലത് മുപ്പതും ഫലം തരികയും ചെയ്തു. കേല്പാൻ ചെവികൾ ൯
 ഉള്ളവൻ കേൾക്കുക.

എന്നാറെ ശിഷ്യന്മാർ അടുത്തു വന്നു: അവരോടു ഉപമകൾ ൧൦
 കൊണ്ടു പറവാൻ എന്തു? എന്ന് അവനോടു ചൊല്ലിയപ്പൊ ൧൧
 ു - അവരോടു് ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ മ ൧൧
 മ്മുഖെ അറിവാനുള്ള വരം നിങ്ങൾക്കു നല്കപ്പെട്ടിട്ടും അവർക്കു ൧൨
 നല്കപ്പെടായ്കയാലത്രെ. കാരണം ഉള്ളവനു നിറഞ്ഞു വഴിവോ ൧൨
 ളുകൊടുക്കപ്പെടും; ഇല്ലാത്തവനോടൊള്ളതുംകൂടെ പഠിച്ചെടുക്ക ൧൩
 പ്പെടും. അതുകൊണ്ടു അവർ കണ്ടിട്ടും കാണാതെയും കേട്ടിട്ടും കേ ൧൩
 ളാതെയും ഗ്രഹിയാതെയും ഇരിക്കുവാൻ ഞാൻ അവരോടു ഉപമ ൧൪
 കൾകൊണ്ടു സംസാരിക്കുന്നു; (യശ. ൩, ൯.) നിങ്ങൾ ചെവി കേ ൧൪
 ുക്കു ഗ്രഹിക്കയില്ല താനും; കൺ കാണും ദർശിക്കയില്ല താനും.
 കാരണം ഈ ജനത്തിന്റെ ഹൃദയം സമൃദ്ധിച്ചതും അവർ ചെ ൧൫
 വികൾ കൊണ്ടു ദുഃഖേന കേൾക്കുന്നതും കണ്ണുകൾ അടച്ചി ൧൫
 ള്ളതും ആയതു. അവർ കൺ കാണാതെയും ചെവി കേളാതെയും ൧൫
 ഹൃദയം കൊണ്ടു ഗ്രഹിയാതെയും തിരിഞ്ഞു കൊള്ളാതെയും ഞാ ൧൬
 ന് അവരെ സൌഖ്യമാക്കാതെയും ഇരിക്കേണ്ടതിന്നത്രെ; എ ൧൬
 ന്നുള്ള യശയ്യാ പ്രവാചകന്തിന്നു അവരിൽ നിറുത്തി വരുന്നു.
 എങ്കിലും നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ കാണുന്നതുകൊണ്ടും ചെവികൾ ൧൭
 കേൾക്കുന്നതുകൊണ്ടും ധന്യങ്ങളായവ. ആമെൻ ഞാൻ നി ൧൭
 ങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: നിങ്ങൾ കാണുന്നതു കാണാൻ ഏറിയ ൧൮
 പ്രവാചകരും നീതിമാന്മാരും ആഗ്രഹിച്ചിട്ടും കാണാതെ പോ ൧൮
 യി; നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതു കേൾപാനും (ആഗ്രഹിച്ചിട്ടും) കേ ൧൯
 ളാതെ പോയി. എന്നാൽ നിങ്ങൾ വിതെക്കുന്നവന്റെ ഉപമ ൧൯
 യെ കേട്ടുകൊൾവിൻ. ആരാനും രാജ്യത്തിന്റെ വചനം കേ ൧൯
 ട്ടിട്ടു ഗ്രഹിയാത്താൽ ദുഷ്ടൻ വന്ന് അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ൨൦
 വിതച്ചതിനെ അപഹരിക്കുന്നു; ഇവൻ വഴിയരികെ വിതെക്ക ൨൦
 പ്പെട്ടവൻ. പാറമേൽ വിതെക്കപ്പെട്ടവനോ വചനത്തെ കേട്ട ൨൦

- ഉടനെ സന്തോഷത്തോടെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എങ്കിലും തന്നിൽ വേരില്ലാതെ ഇരിക്കയാൽ തല്ലാലക്കാരൻ ആകുന്നു.
- ൨൧ വചനം നിമിത്തം ഉപദ്രവമൊ ഹിംസയൊ ഉളവായാൽ ക്ഷമ ന്നത്തിൽ അവൻ ഇടച്ചു തോന്നുന്നു. മുക്കുകൂട്ടിൽ വിതെക്കപ്പെട്ടവനെ വചനത്തെ കേൾക്കുന്നവൻ എങ്കിലും ഈ യുഗത്തിലെ ചിന്തയും ധനത്തിന്റെ വഞ്ചനയും വചനത്തെ തെരുക്കിട്ടു നിഷ്ഠുലനായിരുന്ന. നല്ലമണ്ണിൽ വിതെക്കപ്പെട്ടവനെ വചനത്തെ കേട്ടു ഗ്രഹിക്കുന്നവൻ തന്നെ; അവൻ ഫലം കൊടുക്കുന്നു (അതിൽ) ഒരുവൻ നൂറും ഒരുവൻ അറുപതും ഒരുവൻ മുപ്പതും ഉണ്ടാക്കുന്നു.
- ൨൪ അവരിൽ മറ്റൊരു ഉപമയെ എല്ലിച്ചിതു: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം തന്റെ നിലത്തിൽ നല്ല വിത്തു വിതെക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനോടു
- ൨൫ സദൃശമായി. പിന്നെ മനുഷ്യൻ ഉറങ്ങുമ്പോൾ അവന്റെ ശത്രു വന്നു കോതമ്പിന്റെ ഇടയിൽ നായ്ക്കല്ലു വിതച്ചു പോ
- ൨൬ യ്ക്കുളഞ്ഞു. പിന്നെ ഞാൻ വളന്നു വിളയുമ്പോഴേക്കു നായ്ക്കല്ലുക
- ൨൭ ഉം കാണാഞ്ഞു. എന്നാറെ വീടുടയവന്റെ ദാസന്മാർ അവനെ ചെന്നു കണ്ടു: കുത്താവെ, നിന്റെ നിലത്തിൽ നല്ല വിത്തു വിതച്ചിട്ടില്ലയൊ? പിന്നെ നായ്ക്കല്ലുകൾ അതിന്ന് എവിടന്ന്
- ൨൮ ഉണ്ടായി? എന്നു പറഞ്ഞാറെ: ശത്രുവായവൻ ഇതിനെ ചെയ്ത എന്ന് അവരോട് പറഞ്ഞു; എന്നാൽ ഞങ്ങൾ പോയി അവനെ പഠിച്ചെടുപ്പാൻ മനസ്സാ? എന്നു ദാസന്മാർ അവൻ നോട് പറഞ്ഞതിന്നു ചൊല്ലിയതു: ഇല്ല! പക്ഷെ നായ്ക്കല്ലുക
- ൨൯ ഉളെ കൂട്ടിയാൽ അതിനോട് ഒരുമിച്ചു കോതമ്പും പഠിച്ചു പോകുമല്ലോ! രണ്ടും കൂടെ കൊയിത്തൊളം വളരട്ടെ; കൊയിത്തുകാലത്തിൽ ഞാൻ മൂരുന്നവരോടു നിങ്ങൾ മുഖെ നായ്ക്കല്ലു എടുത്തു കൂട്ടിച്ചുടുവാൻ കെട്ടാക്കി കൊൾവിൻ; കോതമ്പൊ എന്റെ കളപ്പുരയിൽ കൂട്ടി വെപ്പിൻ എന്നു പറയും.
- ൩൦ മറ്റൊരു ഉപമയെ അവരിൽ എല്ലിച്ചിതു: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ഒരു മനുഷ്യൻ എടുത്തു തന്റെ നിലത്തു വിതച്ചു കടുകുമണിക്ക്
- ൩൧ സദൃശമാകുന്നു. അത് എല്ലാ വിത്തുകളിലും ചെറിയതെങ്കിലും വളന്നാൽ പിന്നെ സസ്യങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലുതായി ആകാശപക്ഷികളും വന്നു അതിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ കുടിപാക്കുംവണ്ണം മ
- ൩൨ രമായിരുന്ന. മറ്റൊരു ഉപമയെ അവരോടു ചൊല്ലിയതു: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ഒരു സ്ത്രീ പുളിച്ചുമാവിനെ എടുത്തു മൂന്നു പറ

മവിൽ ചേർത്തു എല്ലാം പുളിച്ചു വരുവോളം അടക്കി വെച്ചതിനോടു തുല്യമാകുന്നു.

ഇവ ഒക്കെയും യേശു പുരുഷാരങ്ങളോട് ഉപമകൾ കൊണ്ട് നമുക്കു ഉൾച്ചു; ഉപമകൾ കൂടാതെ അവരോട് പറഞ്ഞതും ഇല്ല. (സങ്കീ. വെ, ൨) ഞാൻ ഉപമകളാൽ വായ്ക്കുകയും ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ ഗ്രന്ഥമായവരെ ഉരിയാടും എന്നു പ്രവാചകനെ കൊണ്ടു മൊഴിഞ്ഞതിന്നു നിവൃത്തിയാവാൻ തന്നെ.

അപ്പോൾ (യേശു) പുരുഷാരങ്ങളെ അയച്ചിട്ടു, വിട്ടിൽ വന്നു നോക്കിപ്പോയി. അവനോട് അന്നുണ്ടു — നിലത്തിലെ നായ്ക്കുളകളുടെ ഉപമയെ ഞങ്ങൾക്കു തെളിയിച്ചാലും എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു, അവൻ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: നല്ല വിത്തു വിതയ്ക്കുന്നവൻ നമുക്കു മനുഷ്യപുത്രനെ; നിലം ലോകം തന്നെ; നല്ല വിത്തായതു നവരത്നത്തിന്റെ പുത്രൻ, നായ്ക്കുളകൾ മുട്ടുന്നതിന്നു മക്കൾ ആകുന്നു. അവന്റെ വിത്തു ശത്രു പിശാച് തന്നെ; കൊയിത്തൊന്നൻ യുഗസമാപ്തിയും, മൂന്നുവർ ദൂതന്മാരും ആകുന്നു. പിന്നെയും അവൻ നായ്ക്കുളകളെ കൂട്ടി തീയിൽ ചുട്ടുപോകാൻ തന്നെ യുഗസമാപ്തിയിൽ ഭവിക്കും. മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ ദൂതന്മാരെ അയക്കും; അവരും അവന്റെ രാജ്യത്തിൽനിന്നു എല്ലാ ഇടയ്ക്കുകളെയും അധർമ്മപ്രവൃത്തിക്കുന്നവരെയും ചേർത്തുകൊണ്ടു, തീച്ചളയിൽ ഇടുകയും; അവിടെ കറച്ചാലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും. അന്നു അവൻ നീതിമാന്മാർ തങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ സൂര്യനെ അപോലെ ഉജ്ജ്വലിക്കും; കേൾപാൻ ചെവികൾ ഉജ്ജ്വലൻ കേൾക്കും.

പിന്നെയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യം നിലത്തിൽ ഒളിച്ചു വെച്ചു നിധി അയ്യോടു സദാശാകുന്നു; ആയതിനെ ഒരു മനുഷ്യൻ കണ്ടു മറച്ചിട്ടു തന്റെ സന്തോഷത്താൽ ചെന്നു തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും വിറ്റു, ആ നിലത്തെ വാങ്ങുന്നു. പിന്നെയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യം രണ്ടു നല്ല മുത്തുകളെ അന്വേഷിച്ചു നടക്കുന്നോരു വ്യാപാരിയോടു സമം. അവൻ വിലയേറിയൊരു മുത്തിനെ കണ്ടെത്തിയാറെ അതു ചെന്നു, തനിക്കുള്ളത് ഒക്കെയും വിറ്റു, അതിനെ കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. പിന്നെയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ഒരു വല കടലിൽ ഇട്ടിട്ടു അപ്പോഴെ എല്ലാവകയിലും (മീനുകളെ) ചേർത്തു കൊള്ളുന്നതിനോട് ഒക്കും. നിറഞ്ഞപ്പോൾ അതിനെ വലിച്ചു കരേററി, ഇരുന്നു കൊണ്ടു അവൻ നല്ലവരെ പാത്രങ്ങളിൽ കൂട്ടിവെച്ചു, ചീത്തയായവ എറിഞ്ഞു

൪൯ കളഞ്ഞു. യുഗസമാപ്തിയിൽ അപ്രകാരം ഉണ്ടാകും; ഭൂതന്മാർ പുറപ്പെട്ടു, നീതിമാന്മാരുടെ ഇടയിൽനിന്നു, ദുഷ്ടന്മാരെ നീക്കി, (൧൦) തീച്ചയ്ക്കയിൽ ഇട്ടുകളയും. അവുടെ കരച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും; ഇവ ഒക്കയും ഗ്രഹിച്ചുവെന്ന് എന്നു യേശു പറഞ്ഞതിന്ന്, (൧൧) അവർ അതെ കർത്താവെ, എന്നു പറഞ്ഞു. അവനും അവരോടു ചൊല്ലിയതു: അതുകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്നായി, ശിഷ്യന്മാക്കുപെട്ട ശാസ്ത്രി എല്ലാം തന്റെ നിക്ഷേപത്തിൽനിന്നു, പുതിയവയും പഴയവയും എടുത്തു കൊടുക്കുന്നോരു വീടുടയവനോടു തുല്യനാകുന്നു.

(൧൨) യേശു ഈ ഉപമകളെ ചൊല്ലി തിരുകച്ചപ്പോലും സംഭവിച്ചിതു; അവൻ അവിടെനിന്നു വാങ്ങി തന്റെ അപ്പന്റെ നഗരത്തിൽ വന്നു, അവരുടെ പള്ളിയിൽ അവക്ക് ഉപദേശിച്ചു.

(൧൩) എന്നതുകൊണ്ട് അവർ സ്കന്ദിച്ചു: ഇവൻ ഈ ജനനവും ശക്തികളും എവിടെ നിന്നു? ഇവൻ തച്ചന്റെ മകനല്ലയൊ! അവന്റെ അമ്മയ്ക്കു മറിയ എന്നും, സഹോദരർക്കു യാക്കോബ്

(൧൪) യോസെ ശീമോൻ യൂദാ എന്നും പേരുകൾ ഇല്ലയൊ? അവന്റെ സഹോദരികളും എല്ലാം നമ്മോടല്ലോ പാർക്കുന്നു; പിന്നെ ഇവൻ ഇത് ഒക്കയും എവിടെ നിന്ന്? എന്നു ചൊല്ലി, അവ

(൧൫) കൽ ഇടറി പോയി. എന്നാറെ യേശു പ്രവാചകൻ തന്റെ അപ്പന്റെ നഗരത്തിലും ഭവനത്തിലും ഒഴികെ മാനു ഇല്ലാതിരിക്കയില്ല എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു. അവരുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം അവിടെ വളരെ ശക്തികളെ കാണിച്ചതും ഇല്ല.

൧൪. അദ്ധ്യായം.

സ്താപകന്റെ മരണം [മാ. ൩, ൧൪. ലൂ. ൩, ൧൯. ന്, ൧൩.], (൧൩) ൫൦൦൦ ആളുകൾക്ക് തൃപ്തി വരുത്തിയതും, (൧൪) പൊയ്ക്കുമൽ നടന്നതും [മാ. ൩. ലൂ. ൯. യൊ. ൩.]

൧ (൧൫) സമയത്തിൽ ഇടപ്രഭുവായ ഹെരോദാ യേശുവിന്റെ ശ്രുതിയെ കേട്ടു. ഇവൻ സ്താപകനായ യോഹന്നാൻ തന്നെ; അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉണർന്നത് കൊണ്ടത്രെ, ഈ ശക്തികൾ അവനിൽ പ്രാപരിക്കുന്നു എന്നു തന്റെ ഭൃത്യരോട് പറഞ്ഞു. ഹെരോദാ ആകട്ടെ, തന്റെ സഹോദരനായ ഫിലിപ്പന്റെ ഭാര്യ ഹെരോഡിയ നിമിത്തം, അവളെ വെക്കുന്നതു നിന്നെക്കു വിധിതമല്ല എന്നു (൩ മൊ. ൧൮, ൧൯) യോഹന്നാൻ

പറകകൊണ്ട് അവനെ പിടിപ്പിച്ചു കെട്ടിതടവിൽ ആക്കിയിരുന്ന അവനെ കൊല്ലുവാൻ മനസ്സ് ഉണ്ടായിട്ടും പുരുഷാരം അവനെ പ്രവാചകൻ എന്നു മാനിക്കയാൽ (പ്രജകളെ) ഭയപ്പെട്ടു നിന്നു. പിന്നെ ഫെരോദാവിന്റെ ജനനോത്സവം കൊണ്ടോ ടമ്പോൾ ഫെരോദ്രയുടെ മകൾ (ശാലയുടെ) നടുവിൽ നൃത്തം ചെയ്തു. ഫെരോദാവെ പ്രസാദിപ്പിച്ചതുകൊണ്ട്, എന്തു ചോദിച്ചാലും അവർക്കു കൊടുക്കും എന്ന് ആണെയിട്ടും വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു. അവർക്കും അമ്മയുടെ ചൊല്ലിടക്കു സ്താപകനായ യോഹന്നാന്റെ തലയെ ഒരു തളികയിൽ ഇങ്ങു തരിക എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാറെ, രാജാവ് ഓടിപ്പോയിട്ടും, ആണകളെയും, പന്തിക്കാരെയും വിചാരിച്ചു കൊടുപ്പാൻ കല്പിച്ചു. ആളയച്ചു യോഹന്നാനെ തടവിൽ വെച്ച് തല അറപ്പിച്ചു. അവന്റെ തല തളികയിൽ കൊണ്ടുവന്നു, കണ്ണെക്കു കൊടുക്കപ്പെട്ടു, അവർക്കും തന്റെ അമ്മയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി. അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ചെന്ന് ഉടൽ എടുത്തു കഴിച്ചിട്ടു, പിന്നെ വന്നു യേശുവെ അറിയിക്കയും ചെയ്തു.

എന്നതു കേട്ടിട്ടു യേശു അവുടെ നിന്നു പടക ഏറി ഏകാന്തസ്ഥലത്തിലേക്കു വേറിട്ടു, വാങ്ങിപ്പോയി; പുരുഷാരങ്ങളും കേട്ടു, ഊരുകളിൽനിന്നു കരവഴിയായി അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു. യേശുവും പുറപ്പെട്ടു വന്നു വലിയ സമൂഹത്തെ കണ്ട് അവരിൽ കരൾ അലിഞ്ഞു; അവരുടെ രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കി വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അന്നെത്തു; ഈ സ്ഥലം ഏകാന്തമായി നേരവും വൈകിപ്പോയി, പുരുഷാരങ്ങൾ ഊരുകളിൽ പോയി, തങ്ങളുടേതൊരുകൾ കൊള്ളേണ്ടതിന്നു, പറഞ്ഞയക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു: അവർക്കു പോവാൻ ആവശ്യമില്ല; നിങ്ങൾ അവർക്കു തിരുമുഖം കൊടുപ്പിൻ. അവർ അവനോട്: അഞ്ചുപ്പവും രണ്ടു മീനും അല്ലാതെ തങ്ങളുടേതു ഇവിടെ ഒന്നും ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അവ ഇങ്ങു കൊണ്ടു വരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു, പുരുഷാരങ്ങളെ പല്ലിന്മേൽ ഇരിപ്പാൻ കല്പിച്ചു. അഞ്ചുപ്പവും രണ്ടു മീനും എടുത്തു, സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു നോക്കി വാഴ്ന്നു, അപ്പങ്ങളെ നറുക്കി, ശിഷ്യന്മാർക്കു കൊടുത്തു; ശിഷ്യർ ജനങ്ങളുടേതു കൊടുത്തു. എല്ലാവരും തിന്നു തൃപ്തരായി, കഷണങ്ങൾ ശേഷിച്ചതു കൊണ്ടു പത്രണ്ടു കൊട്ടു നിറച്ചെടുക്കയും ചെയ്തു. തിന്നുന്നവരെ സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും ഒഴികെ ഏകദേശം അയ്യായിരം പുരുഷർ തന്നെ ആയതു.

൨൨ ഉടനെ യേശു താൻ പുരുഷന്മാരുടെ പഠത്തെയക്കും വരെ,
തന്റെ ശിഷ്യരെ പടകിലേറി, അക്കരെക്കു മുന്നോട്ടുവാൻ നി
൨൩ ബ്ധ്വസിച്ച്. താൻ സമൂഹങ്ങളെ അയച്ചിട്ട് ഒരു മലമേൽ പ്രാ
രമിപ്പാൻ തനിയെ ചെന്നു, വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ, ഏകനാ
൨൪ യി അവിടെ ഇരുന്നു. പടകൊ കാറ്റു വിശോധമാകുകൊണ്ടു
൨൫ തിരകളാൽ വലഞ്ഞു, കടലിന്റെ നടുവിൽ ആയിരുന്നു. രാത്രി
യുടെ നാലാം യാമത്തിൽ യേശു കടലിനേൽ കൂടി നടന്നു, അ
൨൬ വരുടെ അടുക്കെ ചെന്നു. അവൻ കടലിനേൽ നടക്കുന്നതു
കണ്ടിട്ടു, ശിഷ്യർ ഇതു പ്രേതം എന്നു കലങ്ങി, ഭയം ഹേതുവായി
൨൭ കൂക്കലിട്ടു ഉടനെ യേശു അവരോടു: ഡെയ്യപ്പെടുവിൻ! ഞാൻ
൨൮ തന്നെ ആകുന്നു; ഭയപ്പെടേണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നുപേ
ത്രൻ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: കത്താവെ, നീ ആകുന്നു എങ്കിൽ
ഞാൻ വെള്ളത്തിനേൽ നിന്റെ അടുക്കെ വരേണ്ടതിന്നു കല്പി
൨൯ ക്ക; അവനും വാ എന്നു പറഞ്ഞു. പേത്രൻ പടകിൽ നിന്നു
കിഴിഞ്ഞു, യേശുവോട് എത്തുവാൻ വെള്ളങ്ങളിൻ മീതെ നട
൩൦ ന്നു. പിന്നെ ഊക്കുള്ള കാറ്റിനെ കണ്ടിട്ടു പേടിച്ചു മുങ്ങി തുട
ങ്ങിയാറെ, കത്താവെ, എന്നെ രക്ഷിക്ക! എന്നു നിലവിളിച്ചു.
൩൧ യേശുവും ഉടനെ കൈ നീട്ടി അവനെ പിടിച്ചു: അല്ല വിശ്വാ
൩൨ സിയെ! എന്നിന്നു ശങ്കിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ പടകിൽ
൩൩ കയറിയപ്പോൾ കാറ്റ് അമന്നു; പടകിലുള്ളവരൊ വന്നു: നീ
ദൈവപുത്രൻ സത്യം എന്ന് അവനെ നമസ്കരിച്ചു.
൩൪ എന്നാറെ, അവർ അക്കരെക്കു് എത്തി, ഗന്നേസരെത്ത് എ
൩൫ ന്നു ദേശത്തിൽ വന്നു. അവിടത്തെ ലോകർ അവനെ അറി
ഞ്ഞു, ചുറ്റുമുള്ള നാട്ടിൽ ഒക്കെയും ആളയച്ചു, എല്ലാ ദുസ്ഥന്മാരെ
൩൬ യും അവനു കൊണ്ടുവന്നു. തന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ തൊക്കൽ
മാത്രം അവർ തൊടേണ്ടതിന്നു് അപേക്ഷിച്ചു, തൊട്ടവർ ഒക്കെയും
രക്ഷിപ്രാപിക്കയും ചെയ്തു.

൧൫. അദ്ധ്യായം.

കൈ കഴുകുന്ന സമ്പ്രദായത്തിൻ ആക്ഷേപണം [മാ. ൭.], (൨൧) കന്നയ്യസ്രീ
യുടെ വിശ്വാസം [മാ. ൭, ൨൮.], (൨൯) ൪൦൦൦ ജനങ്ങളെ ഭക്ഷിപ്പിച്ചു [മാ. ൮]

൧ ൫൬പ്പോൾ യരുശലേമുശാസ്ത്രികളും പഠിശരും യേശുവോ
൨ ട് അടുത്തു വന്നു: നിന്റെ ശിഷ്യർ പുരസ്കാരങ്ങൾ സമ്പ്രദാ
യത്തെ ലംഘിക്കുന്നത് എന്തു? അവർ ആഹാരം ഭക്ഷിക്കു

൩൬

പോൾ, കൈകളെ കഴുകുന്നില്ല പോൽ എന്നു പറഞ്ഞു. അവ ൩
 നും അവരോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: നിങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായം
 നിമിത്തം നിങ്ങളും ദൈവത്തിന്റെ കല്പനയെ ലംഘിക്കുന്നത് ൪
 എന്തു? (൨ മൊ. ൨൦, ൧൨) അച്ഛനേയും അമ്മയേയും ബഹു
 മാനിക്ക എന്നും, (൨൧, ൧൭) അച്ഛനെ താൻ അമ്മയെ താൻ
 പ്രാകുന്നവൻ മരിക്കേണം നിശ്ചയം എന്നും, ദൈവം കല്പിച്ചു ൫
 വല്ലോ. നിങ്ങളോ, ഒരുത്തൻ അച്ഛനോട് എങ്കിലും അമ്മയോട്
 എങ്കിലും നിന്നെക്ക് എന്നിൽനിന്ന് ഉപകാരമാണ്ണുന്നത് വഴി ൫
 പാട് (ആക) എന്നു പറഞ്ഞാലും (കാഴ്ചം തന്നെ) എന്നു ചൊ
 ല്ലുന്നത് കൊണ്ട് — അവൻ തന്റെ അച്ഛനെ ആകട്ടെ അമ്മയെ ൩
 ആകട്ടെ ബഹുമാനിക്കാതെ പോകുന്നു; ഇപ്രകാരം നിങ്ങളുടെ
 സമ്പ്രദായത്താൽ ദൈവകല്പനയെ മുണ്ടുലമാക്കി. വേഷ്ടാ ൭
 റികളെ! നിങ്ങളെ തൊട്ടു യശയ്യാ നന്നായി പ്രവചിച്ചിതു. (യശ. ൨൩, ൧൮) ഈ ജനം (വായ്ക്കാണ്ട് എന്നോട് അടുത്തു) അധ ൮
 രങ്ങൾക്കൊണ്ട് എന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നു എങ്കിലും അവരുടെ
 ഹൃദയം എന്നോടു ദൂരത്ത് അകന്നിരിക്കുന്നു. മാനുഷകല്പനക ൯
 ളായ ഉപദേശങ്ങളെ അവർ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് എന്നെ വ്യക്തം
 മായി ഭജിക്കുന്നു എന്നത്രെ.

പിന്നെ പുരുഷാരത്തെ അരികെ വിളിച്ച് അവരോട് പറ ൧൦
 ഞ്ഞു: അല്ലയൊ കേട്ടു ഗ്രഹിച്ചു കൊൾവിൻ! വായുയുടെ അകത്തു ൧൦
 ചെല്ലുന്നതല്ല, മനുഷ്യനു തീണ്ടൽ വരുത്തുന്നത്; വായിൽനിന്നു ൧൧
 പുറപ്പെടുന്നതത്രെ മനുഷ്യനു തീണ്ടൽ ഉണ്ടാക്കുന്നുള്ളു. എന്നാ ൧൨
 റെ, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അടുത്തു വന്നു പറഞ്ഞു: പരീശ
 ന്മാർ ഈ വാക്കു കേട്ടിട്ട് ഇടറി പോയി എന്ന് അറിയുന്നുവോ? ൧൩
 അവൻ ഉത്തരമായി പറഞ്ഞു: സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പി ൧൩
 താവ് നട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഏതു തൈയും വേർ പറഞ്ഞു പോകും
 അവരെ വിട്ടുവിട്ടവിൻ! അവർ കുരുടക്ക് വഴികാട്ടുന്ന കുരുടന്മാർ; ൧൪
 പിന്നെ കുരുടൻ കുരുടനെ വഴി നടത്തിയാൽ ഇരുവരും കുഴി ൧൫
 യിൽ വീഴും. പേത്രൻ ഉത്തരമായി അവനോട്, ഈ ഉപമയെ ൧൫
 ണ്ടെൾക്കു തെളിയിച്ചാലും എന്നു പറഞ്ഞാറെ, അവൻ ചൊ ൧൬
 ല്ലിയതു: ഇന്നും നിങ്ങൾ കൂടെ ബോധം ഇല്ലാതിരിക്കുന്നുവോ? ൧൭
 വായുയുടെ പുകുന്നതു എല്ലാം വയററിൽ ചെന്നു മറപ്പുരയിലേ ൧൭
 ക്ക് തള്ളപ്പെടുന്നു എന്നു ബോധിക്കുന്നില്ലയോ? വായിൽനിന്നു ൧൮
 പുറപ്പെടുന്നവയൊ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു വരുന്നു; മനുഷ്യനു

൧൯ തീണ്ടൽ ഉണ്ടാകുന്നത് ഇവയത്രെ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ദുശ്ചി
 നതകൾ, കലകൾ, വ്രദിച്ചാരങ്ങൾ, പുലയാട്ടുകൾ, മോഷണ
 ങ്ങൾ, കള്ളസ്സാക്ഷികൾ, ദൂഷണങ്ങൾ ഇവ ഹൃദയത്തിൽനി
 ൨൦ ന്നു പുറപ്പെട്ടു വരുന്നു. മനുഷ്യനെ തീണ്ടിക്കുന്നത് ഇവയത്രെ.
 കഴുക്കാത്ത കൈകൾ കൊണ്ടു ഭക്ഷിക്കുന്നതൊ മനുഷ്യനെ തീ
 ങ്ങിക്കുന്നില്ല.

൨൧ അവിടെനിന്നു യേശു പുറപ്പെട്ടു, തുർ ചിദോൻ അംശങ്ങ

൨൨ ഉൽ വാങ്ങി പോയി. ആ ദിക്കുകളിൽനിന്നു, കണ്ടാലും ഒരു കന്നാ
 ന്യസ്രീ പുറപ്പെട്ടു വന്ന് അവനോടു: ദാവീദ് പുത്ര! കത്താവെ!
 എന്നെ കനിഞ്ഞു കൊൾക! എന്റെ മകൾക്കു ഭൂതോപദ്രവ

൨൩ കഠിനമായിട്ട് ഉണ്ടു എന്നു കൂക്കി പറഞ്ഞു. അവളോട് അവൻ
 ഉത്തരം ഒന്നും മിണ്ടാഞ്ഞപ്പോൾ, ശിഷ്യന്മാർ അടുക്കെ വന്നു
 അവൾ നമ്മുടെ പിന്നാലെ കൂക്കുന്നതു കൊണ്ട് അവൾക്ക്

൨൪ വിട കൊടുക്കു എന്ന് അവനോടു ചോദിച്ചു. അവൻ ഉത്തരം
 പറഞ്ഞിതു: ഇസ്രായേൽ ഗൃഹത്തിൽ നടിച്ചു പോയ ആടുക

൨൫ ഉടുക്കലേക്ക് ഒഴികെ ഞാൻ അയക്കപ്പെട്ടില്ല. എന്നാറെ അവൾ
 വന്നു: കത്താവെ! എന്നെ തുണക്കേണമെ! എന്ന് അവനെ

൨൬ നമസ്കരിച്ചു. അവൻ ഉത്തരമായി: മക്കളുടെ അപ്പത്തെ ചെ

൨൭ റുന്നായ്ക്കൾക്കു ചാടുന്നതു നന്നല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അവളോ:
 അതെ കത്താവെ! ചെറുന്നായ്ക്കളും ഉടയവരുടെ മേശയിൽനിന്നു
 വീഴുന്ന നരക്കുകളെ കൊണ്ടു ഉപജീവിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു
 ൨൮ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ യേശു ഉത്തരമായി: ഹാ, സ്രീയെ! നീ
 ണ്റെ വിശ്വാസം വലിയത്, നിന്നെക്കു ഇഷ്ടം പോലെ ഭവി
 ക്കുക എന്ന് അവളോടു പറഞ്ഞു; ആ നാഴിക മുതൽ അവളുടെ
 മകൾ സ്വസ്ഥയാകയും ചെയ്തു.

൨൯ യേശു അവിടെനിന്നു യാത്രയായി, ഗലീലക്കുടലരികെ വ

൩൦ ന്നു, മലമേൽ കയറി അവിടെ ഇരുന്നു. അനേകം പുരുഷന്മാര
 ങ്ങളും മൂടന്തർ, കുരുന്തർ, ഊമർ, കൂനർ മുതലായ പലരേയും കൂട്ടി
 കൊണ്ടു അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു, അവരെ അവന്റെ കാ

൩൧ ല്ലൽ ഇട്ടു. അവനും അവർക്കു സൌഖ്യം ഉണ്ടാക്കി. ഊമർ പ
 റയുന്നതും, കൂനർ സ്വസ്ഥരായതും, മൂടന്തർ നടക്കുന്നതും, കുരു
 ണ്തർ കാണുന്നതും, പുരുഷന്മാർക്കു കണ്ടിട്ട് ആശ്ചര്യപ്പെട്ട് ഇസ്ര

൩൨ യേലിൻ ദൈവത്തെ മഹത്വീകരിക്കയും ചെയ്തു. പിന്നെ യെ
 ശു തന്റെ ശിഷ്യരെ വിളിച്ചു കൂട്ടി പറഞ്ഞു: ഈ പുരുഷന്മാരും

മൂന്നു നാളും എന്ന്നോടു കൂടെ പാർത്തിട്ടു, തിന്മാൻ ഒന്നും ഇല്ലായ്മ കൊണ്ട്, എനിക്ക് അവരിൽ കരളുലിയുന്നു; അവരെ പട്ടിണി യായി വിട്ടയക്കേണ്ടതിന്നു മനസ്സും ഇല്ല; വഴിയിൽ വെച്ചു തൂ നിർപോകാത്തവർ തന്നെ. അവനോടു ശിഷ്യന്മാർ: ഇത്ര വലി ന്ന പുരുഷാരത്തിന്നു തൃപ്തിവരുത്തുവാൻ മതിയാകുന്ന അപ്പ ണ്ടും ഈ കാട്ടിൽ നമുക്ക് എവിടെനിന്നു എന്നു പറഞ്ഞാറെ, നിങ്ങൾക്ക് എത്ര അപ്പം ഉണ്ടു എന്നു യേശു ചോദിച്ചു. ഏഴും ഒരു ഭട്ട ചെറു മീനുകളും തന്നെ എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. അവൻ നമു പുരുഷാരങ്ങളെ നിലത്തിൽ ചാരി ഇരിപ്പാൻ കല്പിച്ചു. ഏഴപ്പ ന്നവും മീനുകളും എടുത്തു വാഴ്ത്തി നരക്കി തന്നെ ശിഷ്യർക്കും ശി ഷ്യർ പുരുഷാരത്തിന്നും കൊടുത്തു. എല്ലാവരും തിന്നതുപുരായി, ഒരു കഷണങ്ങളും ശേഷിച്ചതു കൊണ്ട് ഏഴു വട്ടികളെ നിറെച്ചെടുത്തു. ഭക്ഷിക്കുന്നവരെ സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും ഒഴികെ നാലായിരം നവു പുരുഷരായിരുന്നു. പിന്നെ അവൻ പുരുഷാരങ്ങൾക്കു വിട ന്ൻ കൊടുത്തു, പടകിൽ ഏറി, മഗ്ദലാദിക്കുകളിൽ ചേരുകയും ചെയ്തു.

൧൬. അദ്ധ്യായം.

യേശുചോട് അടയാളം ചോദിച്ചതു [മാ. ൮, ൧൧. ലൂ. ൧൨, ൫൪.], (൫) പരീശാ മികളുടെ പുളിച്ചുമാവ് [മാ. ൮, ൧൪.], (൧൧) ശിഷ്യരെ ശോധന ചെയ്യിട്ടു, (൨൧) സ്വാമനത്തെ അറിയിച്ചു പ്രഘോഷിപ്പിച്ചതു [മാ. ൮. ലൂ. ൯, ൨൧]

പിന്നെ പരീശരും ചട്ടുകരും അടുത്തു വന്നു തങ്ങൾക്ക് വാ ൧ നത്തിൽനിന്ന് അടയാളം കാട്ടേണം എന്നു പരീക്ഷിച്ചു ചോ ദിച്ചു. അവരോട് അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: സന്ധ്യയാകു ൨ ന്നോടും വാനും ചുവക്കുകൊണ്ടു നല്ല തെളിവുകൾ എന്നും, ഉഷ്ണ സ്സിലൊ വാനും തുടക്കുന്ന ചുവന്നിരിക്കയാൽ ഇന്നു മഴക്കോള ൩ ്രെ എന്നും നിങ്ങൾ പറയുന്നു; വേഷഡാരികളെ! വാനത്തി ന്ൻ മുഖത്തെ നിങ്ങൾ വിവേചിപ്പാൻ അറിയുന്നു; സമയ ങ്ങളുടെ അടയാളങ്ങളെ കഴിതയില്ലയൊ? ദോഷവും വ്യഭിചാര ൪ ്വും ഉള്ള തലമുറ അടയാളം തിരയുന്നു; യോന്നാപ്രവാചകന്റെ അടയാളം ഒഴികെ അതിന്ന് അടയാളം കൊടുക്കപ്പെടുകയും ഇ ല്ല (൧൧, ൩൯) എന്നിട്ട് അവരെ വിട്ടു യാത്രയായി.

ശിഷ്യന്മാർ അക്കരെ കടക്കുമ്പോൾ അപ്പങ്ങളെ കൊണ്ടു ൫ ചോരുവാൻ മറന്നിരുന്നു. അന്നു യേശു അവരോടു: പരീശർ ന്ന ചട്ടുകർ എന്നവരുടെ പുളിച്ചുമാവിൽനിന്നു സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു

൭ നോക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞാറെ—അപ്പുങ്ങളെ കൊള്ളാത്തത്
 ൮ കൊണ്ടത്രെ എന്ന് അവർ തങ്ങളിൽ നിരൂപിച്ചുപോയി. ആ
 യു യേശു അറിഞ്ഞു പറഞ്ഞിതു: അല്പവിശ്വാസികളെ! അ
 ൯ ന് പങ്ങളെ കൊള്ളാത്തതു കൊണ്ടു നിങ്ങളിൽ നിരൂപിപ്പാൻ എ
 ന്തു? ഇന്നും നിങ്ങളുടേ ബോധം ഇല്ലയൊ? ആ അയ്യായിരങ്ങ
 ൧൦ ളുടെ അപ്പം അഞ്ചും, എട്ടുത കൊട്ടകളുടെ എണ്ണവും, പിന്നെ
 ആ നാലായിരങ്ങളുടെ അപ്പം ഏഴും, എട്ടുത വട്ടികളുടെ എണ്ണ
 ൧൧ വും ഓർമ്മ വെക്കുന്നതും ഇല്ലയൊ? പരീശർ ചട്ടക്രൂർ എന്ന
 വരുടെ പുളിച്ചുമാവിൽനിന്നു സൂക്ഷിച്ചു കൊള്ളേണം എന്നു
 ൧൨ ചൊല്ലിയത് അപ്പം കൊണ്ടല്ല എന്നു തോന്നാത്തത് എന്തു? എ
 ന്നാറെ അവൻ അപ്പത്തിന്റെ പുളിച്ചുമാവിൽ നിന്നല്ല, പരീ
 ശർ ചട്ടക്രൂർ എന്നവരുടെ ഉപദേശത്തിൽ നിന്നു സൂക്ഷിച്ചു
 കൊള്ളേണ്ടതിന്നു പറഞ്ഞ പ്രകാരം അവർ ഗ്രഹിച്ചു.
 ൧൩ അന്നന്തരം യേശു ഫിലിപ്പന്റെ കൈസരയ്യയുടെ അടു
 ൧൪ ളിൽ വന്ന ശേഷം തന്റെ ശിഷ്യരോടു ചോദിച്ചു: ജനങ്ങൾ
 ൧൫ മനുഷ്യപുത്രനായ എന്നെ ആർ എന്നു ചൊല്ലുന്നു? എന്നാറെ
 അവർ പറഞ്ഞു: ചിലർ സ്ലാപകനായ യോഹന്നാൻ എന്നും,
 ൧൬ മറ്റേവർ എലീയാവെന്നും, വേറെ ചിലർ യിഥിയാവൊ പ്ര
 ൧൭ വാചകരിൽ ഒരാളെന്നോ എന്നും (ചൊല്ലുന്നത്) അവരോട്
 അവൻ: നിങ്ങളോ എന്നെ ആർ എന്നു ചൊല്ലുന്നു? എന്നു
 ൧൮ പറഞ്ഞതിന്നു ശിമോൻ പേത്രൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: നീ ജീ
 ൧൯ വനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തുൻ തന്നെ; എന്നു
 ൨൦ റെ യേശു അവനോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ഖേദമോശം ശി
 മോനായുള്ളോവെ! ജഡരക്തങ്ങളല്ല; സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ
 ൨൧ പിതാവത്രെ നിന്നെക്ക് (ഇതു) വെളിപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടു നീ
 ൨൨ ധന്യൻ! ഞാനോ നിന്നോടു പറയുന്നു: നീ പാറ (റോക്ക) ആ
 ൨൩ കുന്നു; ഈ പാറമേൽ ഞാൻ എൻ സഭയെ പണിയിക്കും, അ
 ൨൪ തിന്നോടു പാതാളപാറങ്ങളുടേ ഒരു ആവരണം വരികയില്ല. വിശു
 ൨൫ ഷിച്ച് സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ രാജാക്കന്മാരുടെയും നിന്നെക്കു തരം
 (യശ. ൨൨, ൨൨) നീ ഭൂമിമേൽ വിലക്കി കെട്ടുന്നത് ഒക്കയും
 സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും; നീ ഭൂമിമേൽ സമ്മതിച്ച് അ
 ൨൬ ളിക്കുന്നത് ഒക്കയും സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ അഴിഞ്ഞിരിക്കയും ചെയ്യും.
 ൨൭ എന്നാറെ താൻ ക്രിസ്തുൻ (അഭിഷിക്തൻ) എന്ന് ആരോടും
 പറയാതിരിപ്പാൻ സ്വശിഷ്യന്മാരോട് ചട്ടമാക്കി.

അന്നു മുതൽ യേശു താൻ യരുശലേമിലേക്ക് പോയി, മൂപ്പന്മാർ, മഹാപുരോഹിതർ, ശാസ്ത്രികൾ ഇവരാണ് പലവും സമീപിച്ചു കൊല്ലപ്പെടുകയും മൂന്നാം നാൾ ഉണർന്നു വരികയും വേണ്ടത് എന്നു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് കാണിച്ചു തുടങ്ങി. എന്നാറെ, ൨൨ പേത്രൻ അവനെ (വേറിട്ടു) കൂട്ടിക്കൊണ്ടു: കത്താവെ, (ദേവകൃപയാൽ) അത് അരുതു; നിന്നാൽ അങ്ങിനെ വരികയില്ല! എന്നു ശാസിച്ചു തുടങ്ങി. അവനും തിരിഞ്ഞു പേത്രനോടു പറഞ്ഞു: സാത്താനെ, എന്റെ പിന്നിൽ പൊയ്ക്കൂ! നീ ദൈവത്തിന്റെ അല്ല, മനുഷ്യരുടേവ കരുതുന്നതു കൊണ്ട് എനിക്ക് ഇടച്ചു ആകുന്നു. അന്നു യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞു ൨൪ തു: ഒരുത്തൻ എന്റെ പിന്നാലെ വരുവാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ, തന്നെതാൻ തള്ളിട്ടു, തന്റെ ക്രൂശിനെ എടുത്തും കൊണ്ടു, എന്നെ അനുഗമിപ്പതാക. ആരായും തന്റെ ദേഹിയെ രക്ഷിപ്പാൻ ൨൫ ഇച്ഛിച്ചാൽ അതിനെ കളയും; ഞാൻ നിമിത്തം ആരായും തന്റെ ദേഹിയെ കളഞ്ഞാൽ അതിനെ കണ്ടെത്തും. കാരണം ൨൬ ഒരു മനുഷ്യൻ സമുദ്രലോകം നേടിയായാലും തന്റെ ദേഹി ചേരും വന്നാൽ അവൻ എന്തു പ്രയോജനം ഉള്ളു? അല്ല, തന്റെ ദേഹിയെ വീണ്ടുകൊല്ലാൻ മനുഷ്യൻ എന്തൊരു മറുവില കൊടുക്കും? എങ്ങിനെ എന്നാൽ, മനുഷ്യപുത്രൻ സ്വപിതാവിന്റെ ൨൭ തേജസ്സോടെ തന്റെ സകല ദൂതന്മാരുമായി വരുവാൻ ഉണ്ടു; അപ്പോൾ അവൻ ഏവനും താന്താന്റെ പ്രവൃത്തിക്ക് തക്ക പകരം നൽകും. ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നതു: മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ രാജ്യത്തിൽ വരുന്നതു കാണുവോളം, മരണത്തെ ആസ്വദിക്കാത്തവർ ചിലർ ഈ നില്ക്കുന്നവരിൽ ഉണ്ടു.

൧൭. അദ്ധ്യായം.

യേശുവിന്റെ രൂപാന്തരവും, (൧൪) ചന്ദ്രബാലയെക്കുറിച്ചും, (൨൨) സ്വമരണത്തെ പിന്നെയും അറിയിച്ചതും [മാ. ൯. ൧൧. ൯.], (൨൪) ദൈവാലയപ്പണിക്കു വന്നും.

൩൫൫ ദിവസം കഴിഞ്ഞശേഷം യേശു പേത്രനെയും യാക്കോബെയും സഹോദരനായ യോഹന്നാനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ൨൪ ഉയർന്ന മലമേൽ അവരുമായി വേറിട്ടു നടന്നു. പിന്നെ അവരുടെ മുമ്പാകെ മറ്റുരൂപപ്പെട്ടിട്ട്, അവന്റെ മുഖം സൂര്യനെ പോലെ വിളങ്ങി, അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ വെളിച്ചം പോലെ

൩ വെള്ളയായ്യിൻ. ഇതാ മോശയും എലീയായും അവനോടു സംഭാഷിച്ചുകൊണ്ടു്, അവർക്കു കാണായ്ന്നു; അതിന്നു പേരൻ ൪ യേശുവോട്: കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നത് നല്ലതു; നിന്നെക്കു മനസ്സായാൽ ഞങ്ങൾ ഇവിടെ മൂന്നു കുടികളെ ഉണ്ടാക്കട്ടെ! ഒന്നു നിന്നെക്കും, ഒന്ന് മോശെക്കും, ഒന്ന് എ ൫ ലീയാവിന്നും എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ പറയുമ്പോൾ രണ്ടെകണ്ടാലും പ്രകാശമുള്ളോരു മേഘം അവരിൽ നിഴലിട്ടു, ഉടനെ മേഘത്തിൽ നിന്നു: (൩, ൧൭.) ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ; അവനെ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചു; (൫ മെ. ൧൮, ൧൫.) ഇവനെ ൬ ചെവിക്കൊപ്പിൻ! എന്നൊരു ശബ്ദം ഉണ്ടായി. ആയതു ശിഷ്യന്മാർ കേട്ടു, കവിഞ്ഞു വീണ് ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടപ്പോൾ — യേശു ൭ ശ്രു അവർക്കു വന്ന്, അവരെ തൊട്ടു: എഴുന്നീല്പിൻ! ഭയപ്പെടേ ൮ ഞാ എന്നു പറഞ്ഞു. അവരും കണ്ണുകളെ ഉയർത്തിയാറെ, യേശു ൯ ശ്രവെ മാത്രം അല്ലാതെ, ആരെയും കണ്ടതും ഇല്ല. അവർമലയിൽനിന്ന് ഇറങ്ങുമ്പോൾ യേശു അവരോടു: മനുഷ്യപുത്രൻ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് എഴുന്നീല്ക്കും വരെ, കാഴ്ചയെ ആരെയും ൧൦ കേൾക്കില്ല എന്നു കല്പിച്ചു. പിന്നെ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ: എന്നാൽ എലീയാ മുഖെ വരേണ്ടത് എന്നു ശാസ്ത്രികൾ ചൊ ൧൧ ല്ലുന്നത് എന്തെന്നു ചോദിച്ചതിന്നു — യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞി ൧൨ തു: എലീയാ മുഖെ വന്നു സകലവും യഥാസ്ഥാനത്താക്കുന്നു സ്വത്വം. ഞാനോ എലീയാ വന്നു കഴിഞ്ഞു എന്നും, അവർ അവനെ അറിഞ്ഞു കൊള്ളാതെ, തങ്ങളുൾ തോന്നിയത് എല്ലാം അവർക്കു ചെയ്തു എന്നും നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; അവർക്കും മനുഷ്യ ൧൩ പുത്രനും അവരിൽ നിന്നു സാക്ഷിപ്പാൻ ഉണ്ടു. എന്നാറെ, സ്കാപകനായ യോഹന്നാനേകൊണ്ടു തങ്ങളോടു പറഞ്ഞപ്രകാരം ശിഷ്യന്മാർ ഗ്രഹിച്ചു.

൧൪ അവർ പുരുഷാരത്തിലേക്ക് വന്നാറെ, ഒരു മനുഷ്യൻ അടു ൧൫ ത്തു വന്ന്, അവൻ മുന്പാകെ മുട്ടുകത്തി: കർത്താവേ, എന്റെ മകനെ കനിഞ്ഞു കൊല്ലു! അവൻ ചന്ദ്രബാധ പിടിച്ചു, പല ൧൬ പ്പോഴും തീയിലും കൂടക്കൂടെ വെള്ളത്തിലും വീണു വല്ലാതെ പീഡിച്ചിരിക്കുന്നു. അവനെ നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു കൊണ്ടുവന്നു, സൌഖ്യം വരുത്തുവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല താനും എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു ഉത്തരമായി പറഞ്ഞു: അവർശാപംസവും കോട്ട ൧൭ പും ഉള്ള തലമുറയെ! എത്രോടും ഞാൻ നിങ്ങളോടു കൂടെ ഇരിക്കും;

എത്രോടും നിങ്ങളെ പൊരുകും? അവനെ എനിക്ക് ഇങ്ങു കൊണ്ടുവരുവിൻ! എന്നാറെ, യേശു അവനെ ശാസിച്ചു, ഭൂതം ഫലം അവർക്കുനിന്നു പുറപ്പെട്ടുപോയി; ബാലൻ ആ നാഴിക മുതൽ സൌഖ്യമാകയും ചെയ്തു. പിന്നെ ശിഷ്യന്മാർ യേശുവോടുപ്രാർത്ഥന ചെയ്തും അന്നത്തു വന്നു: ഞങ്ങളുടേ അതിനെ പുറത്താക്കിക്കൂടാത്തതേ എന്ത് എന്നു ചോദിച്ചു. യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു: ൨൦ നിങ്ങളുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തമത്രെ; എങ്ങിനെ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു കടകിൻമണിയോളം വിശ്വാസം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഈ മലയോട്, ഇവിടുന്ന് അങ്ങോട്ടു നീങ്ങുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു നീങ്ങും; നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നും അസാധ്യമാകയും ഇല്ല; ആ മെൻ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. എങ്കിലും പ്രാർത്ഥനയും നയവും ഉപവാസത്താലും അല്ലാതെ ഈ ജാതി പുറത്തു പോകുന്നില്ല.

പിന്നെ അവർ ഗലീലയിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ, യേശു ൨൨ അവരോടു പറഞ്ഞിതു: മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ കൈകളിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടവൻ ഉണ്ടു. അവർ അവനെ കൊന്നുകളയും, മൂന്നാം നാൾ അവൻ ഉണർന്നു വരികയും ചെയ്യും; എന്നിട്ട് അവർ ഏററം ദുഃഖിച്ചു പോയി.

അവർ കഫർനാഥിൽ വന്നാറെ, ദ്വിദവകളെ (൩ പണം) ൨൪ വാങ്ങുന്നവർ പേത്രനെ ചെന്നു കണ്ടു: നിങ്ങളുടെ ഉപദേശാവാൻ ദ്വിദവയെ ഒപ്പിക്കുന്നില്ലയൊ? എന്നു ചോദിച്ചാറെ: ഉവ്വ എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ വീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ, യേശു ൨൫ അവനെ മുന്നിട്ടു പറഞ്ഞു: ശിമോനെ, നിനക്കു് എന്തു തോന്നുന്നു? ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാർ ചൂക്കമൊ കരമൊ ആരോടു വാങ്ങുന്നു; സ്വപുത്രരോടൊ അന്യരോടൊ? എന്നതിന്നു പേ ൨൬ രൂൻ: അന്യരോടത്രെ എന്നു പറഞ്ഞാറെ, യേശു അവനോടു ചൊല്ലിയതു: എന്നാൽ പുത്രന്മാർ വിടുതൽ ഉള്ളവർ ആകുന്നു സ്വയം. എങ്കിലും അവർക്കു നാം ഇടച്ചു വരുത്താതിരിപ്പാൻ നീ ൨൭ കടലിലേക്ക് ചെന്നു ചൂണ്ടൽ ഇട്ടു മുഖെ കയറി വരുന്ന മീനിനെ പിടിച്ച് അതിന്റെ വായി തുറന്നിട്ട് ഒരു ചതുർദ്വഹ (൩ പണം) കാണും; ആയ്ക്ക് എടുത്ത് എനിക്കും നിനക്കും വേണ്ടി കൊടുക്ക.

൧൮. അദ്ധ്യായം.

ശിശുഭാധത്തിന്റെ സാരവും ഇടയ്ക്കുള്ള സങ്കടവും [൧൦ ന്. ലൂ. ൯.], (൧൨) ന ശിശു ആടിന്റെ ഉപമ [ലൂ. ൧൫, ൧൪.], (൧൫) സഭക്കാർ തമ്മിൽ ഇണങ്ങുകയും, (൨൧) വളരെ ക്ഷമിക്കുകയും വേണം; കടക്കാരുടെ ഉപമ.

- ൧ (൧൫) നേരത്തിൽ ശിശു നാൻ യേശുവിന്റെ അടുക്കെ വന്നു: എങ്കിലൊ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറെ വലിയവൻ ആർ എന്നു
- ൨ പറഞ്ഞാറെ, യേശു ഒരു ശിശുവെ വിളിച്ചു വരുത്തി, അവരുടെ നടുവിൽ നിറുത്തി: ആരെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു: നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു ശിശുക്കളെ പോലെ ആസ്വരുന്നില്ല എങ്കിൽ,
- ൪ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കയില്ല. ആകയാൽ ഈ ശിശുവെ പോലെ തന്നെത്താൻ താഴ്ന്നുവന്നത്രെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറെ
- ൫ വലിയവൻ ആകുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ശിശുവെ എന്റെ നാമത്തിൽ ആരാനും കൈക്കൊണ്ടാൽ എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നു;
- ൬ എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തൻ ആരാനും ഇടച്ചു വരുത്തുകിലൊ അവന്റെ കഴുത്തിൽ ഒരു കഴുതത്തിരിക്കല്ല കെട്ടിതൂക്കി, കടലിന്റെ പരപ്പിൽ ആഴ്ത്തിക്കളഞ്ഞാൽ
- ൭ അവനു കൊള്ളാം. ഇടച്ചുകൾ മേന്മയായി, ലോകത്തിന്നു ഹാകപ്പോ! ഇടച്ചുകൾ വരുന്നത് ആവശ്യം തന്നെ സത്യം; എങ്കിലും ഇടച്ചു വരുത്തുന്ന മനുഷ്യനു ഹാ കപ്പോ!
- ൮ (൫, ൨൯.) എന്നാൽ നിന്റെ കൈയൊ കാലൊ നിന്നെക്കു ഇടച്ചു വരുത്തിയാൽ അതിനെ വെട്ടി തള്ളിക്കളക! രണ്ടു കൈയും രണ്ടു കാലും ഉള്ളവനായി നിന്ത്യാഗ്നിയിൽ തള്ളപ്പെടുന്നതിനേക്കാൾ മുടവനായിട്ടൊ ഉണ്ണനായിട്ടൊ ജീവനിൽ കടക്കുന്നതാണ് നിന്നെക്കു നല്ലത്. പിന്നെ കണ്ണു നിന്നെക്ക് ഇടച്ചു വരുത്തിയാൽ അതിനെ ചൂണെടുത്തു തള്ളിക്കളക! രണ്ടു കണ്ണുള്ളവനായി അഗ്നിനരകത്തിൽ തള്ളപ്പെടുന്നതിനേക്കാൾ ഒറ്റക്കണ്ണുനായി ജീവനിൽ കടക്കുന്നത് നിന്നെക്ക് നല്ലത്. ഈ ചെറിയവരിൽ ഒന്നിനെ തൂശ്ശികരിക്കാതിരിപ്പാൻ നോക്കിക്കൊള്ളിൻ! കാരണം സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ അവരുടെ ദൂതന്മാർ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എൻ പിതാവിന്റെ മുഖത്തെ വിടാതെ കാണുന്നു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു; നഷ്ടമായതിനെ രക്ഷിപ്പാനല്ലൊ, മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നതു.
- ൧൨ നിങ്ങൾക്ക് എന്തു തോന്നുന്നു; ഒരു മനുഷ്യനു നൂറ് ആട്

ഉണ്ടായിരിക്കെ, അതിൽ ഒന്ന് ഉഴന്നു പോയാൽ തൊണ്ണൂറൊമ്പതിനെ മലകളിനേൽ വിട്ട് ആ ഉഴലുന്നതിനെ ചെന്നു തിരയുന്നില്ലയോ? അതിനെ കണ്ടെത്തുക ഉണ്ടായാലോ, ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു: തെറ്റിപ്പോകാത്ത തൊണ്ണൂറൊമ്പതിലും അധികം ആ ഒന്നിൽ തന്നെ സന്തോഷിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ഈ ചെറിയവരിൽ ഒന്നു നശിച്ചു പോവാൻ സ്വസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിന് ഇഷ്ടം ഇല്ല.

പിന്നെ നിന്റെ സഹോദരൻ നിന്നോട് പിഴച്ചാൽ നീ ചെന്നു് അവനുമായിട്ടു തന്നെ കണ്ടു കറം അവനു ബോധം വരുത്തുക! അവൻ നിന്നെ കേട്ടാൽ നീ സഹോദരനെ നേടി; കേൾക്കാത്താൽ ഇനി ഒന്നു രണ്ടു പേരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ചെല്ലുക; (൨ മൊ. ൧൯, ൧൫) രണ്ടു മൂന്നു സാക്ഷിമൂലമേ സകല കാര്യവും സ്ഥിരമാക്കേണമല്ലോ. അവരേയും കൂട്ടാക്കാതെ ഇത്ര നന്നാൽ സഭയോട് അറിയിക്ക; സഭയേയും നിരസിച്ചാൽ അവൻ നിന്നെക്കു (പുറ) ജാതിക്കാരനും ചുക്കാരനും എന്നു പോലെ ആക. ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ എന്തെല്ലാം കെട്ടിയാലും അതു സ്വർഗ്ഗത്തിലും കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും; നിങ്ങൾ ഭൂമിമേൽ എന്തെല്ലാം കെട്ടിച്ചാലും അതു സ്വർഗ്ഗത്തിലും അഴിഞ്ഞിരിക്കും; പിന്നെയും ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു: ഭൂമിമേൽ നിങ്ങളിൽ ഇരുവർ യാചിക്കുന്ന ഏതു കാര്യം കൊണ്ടും ഐകമത്യപ്പെട്ടു എങ്കിൽ, അതു സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എൻ പിതാവിൽനിന്ന് അവർക്കു ഭവിക്കും. രണ്ടു മൂന്നു പേർ എന്റെ നാമത്തിലേക്ക് എവിടെ ഒരുമിച്ചു കൂടിയാലും അവിടെ ഞാൻ അവരുടെ നടുവിൽ ഉണ്ടു.

അന്നു പേത്രൻ അവന്റെ അടുക്കെ വന്നു: കർത്താവേ! സഹോദരൻ എന്നോട് എത്ര വട്ടം പിഴച്ചിട്ടു ഞാൻ ക്ഷമിച്ചു വിടേണ്ടു; ഏഴോളമൊ? എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു പറയുന്നു: ഏഴോളമല്ല, ഏഴ് എഴുപതോളമത്രെ എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു ചൊല്ലുന്നു. അതുകൊണ്ട് സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ഒരു രാജാവ് രണ്ടൻ ദാസരോട് കണക്കു തീപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്നതിനോടു സദൃശമാകുന്നു. അവൻ കണക്കു നോക്കി തുടങ്ങിയാറെ, പതിനാലായിരം താലന്തു (൯ കോടി പണം) കടമ്പെട്ട ഒരുത്തനെ അവനു കൊണ്ടുവന്നു. ആയവനു തീപ്പാൻ (വക) യില്ലായ്മയാൽ കർത്താവ് അവനേയും ദായാപുത്രരേയും, അവനുള്ളത് ഒക്കയും

൨൬ വിറകു കളഞ്ഞു കടം തീപ്പ്റാൻ കല്പിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ആ ദാസൻ വീണ്ടും അവനെ നമസ്കരിച്ചു: കത്താലെ, എങ്കൽ ദീപ്ത ക്ഷാന്തി തോന്നേണമെ! എന്നാൽ നിന്നെക്കു സകലവും ഒപ്പി
 ൨൭ ചു, തരാം എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ—ആ ദാസന്റെ കത്താവ്
 കരളലിഞ്ഞു: അവനെ വിട്ടുവിട്ടു, കടവും ഇളച്ചു കൊടുത്തു.
 ൨൮ ആ ദാസൻ പുറപ്പെട്ടാറെ, തന്റെ കൂട്ടദാസരിൽ വെച്ച് തനി
 ക്ക് നൂറു ദ്രമ (൧൫൦ പണം) കടംപെട്ട ഒരത്തനെ കണ്ട് അ
 വനെ വേള പിടിച്ചു തെക്കി: കടമുള്ളതു വീട്ടി താ! എന്നു പറ
 ൨൯ ന്നു. എന്നാറെ, ആ കൂട്ടദാസൻ അവന്റെ കാക്കൽ വീണ്ടും
 എങ്കൽ ദീപ്തക്ഷാന്തി തോന്നേണമെ! എന്നാൽ നിന്നെക്കു സ
 ൩൦ കലവും ഒപ്പിച്ചു തരാം! എന്ന് അവനെ അപേക്ഷിച്ചു. അവ
 നെ മനസ്സില്ലാതെ ഉടനെ ചെന്നു കടമുള്ളത് വീട്ടുവോളം അ
 ൩൧ വനെ തടവിൽ ആക്കിച്ചു. ഈ ഉണ്ടായവ അവന്റെ കൂട്ടദാ
 സൻ കണ്ടു വളരെ ദുഃഖിച്ചു ചെന്നു സംഭവിച്ചത് ഒക്കയും ത
 ൩൨ ങ്ങളുടെ കത്താവിനെ ഉണർത്തിക്കയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ക
 ത്താവ് അവനെ വിളിച്ചു വരുത്തി പറഞ്ഞു: ദുഷ്ട ദാസനെ!
 ആ കടം എല്ലാം നീ എന്നെ അപേക്ഷിക്കയാൽ ഞാൻ നിന്നെ
 ൩൩ ക്ക് ഇളച്ചു തന്നുവല്ലോ! ഞാനും നിന്നെ കനിഞ്ഞ പ്രകാരം
 തന്നെ നിന്റെ കൂട്ടദാസനെ നീയും കനിഞ്ഞു കൊള്ളേണ്ടതാ
 ൩൪ യിരുന്നില്ലയൊ? എന്നിട്ട് അവന്റെ കത്താവ് ക്രുദ്ധിച്ചു, അ
 വൻ കടംപെട്ടത് എല്ലാം ഒപ്പിച്ചു തീർക്കുവോളം അവനെ ദണ്ഡി
 ൩൫ പ്പിക്കുന്നവരിൽ ഏല്പിച്ചു; അപ്രകാരം സ്വഗ്ഗ്സ്ഥനായ എൻ
 പിതാവ് നിങ്ങളിലും ചെയ്യും; നിങ്ങൾ താന്താന്റെ സഹോദ
 രന് (അവരുടെ പിഴകളെ) ഹൃദയങ്ങളിൽനിന്നു, ക്ഷമിച്ചു വി
 ടാഞ്ഞാൽ ഭരണം.

൧൯. അദ്ധ്യായം.

പരായുധാത്രയിൽ വിചാരിച്ചോട്ടം [൧൦. ൧൦.], (൧൧) ശിശുക്കളെ അനുഗ്രഹിച്ച
 തും, (൧൨) ധനധനായ യുവാവോടു സംഭാഷണാദികളും [൧൦. ൧൦. ൧൧. ൧൨.]

൧ യേശു ഈ വചനങ്ങളെ തിരിച്ചപ്പോൾ, സംഭവിച്ചത് എങ്കി
 ൨ ലൊ — അവൻ ഗലീലയിൽനിന്നു യാത്രയായി യത്നക്കരയിൽ
 യഹൂദ്യ അതിരോളം വന്നു; അനേക പുരുഷന്മാരും അവനെ
 അനുഗമിച്ചു; അവൻ അവിടെ അവരെ സൌഖ്യമാക്കുകയും
 ചെയ്തു.

പരിശുദ്ധൻ അവനെ അടുത്തു ചെന്ന്: ഒരു മനുഷ്യൻ ഏ
തു കാരണം ചൊല്ലിയും തന്റെ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നത് വി
ധിതമോ? എന്നു പറഞ്ഞ് അവനെ പരീക്ഷിച്ചു. അവൻ ഉ
ത്തരം പറഞ്ഞിതു: ആദിയിൽ പണ്ടുവൻ (൧മൊ. ൧, ൨൭.)
അവരെ ആൺ പെണ്ണുമാക്കി തീർത്തു എന്നുള്ളതു. (൧മൊ. ൨,
൨൪.) അതു നിമിത്തം മനുഷ്യൻ പിതാവേയും മാതാവേയും വിട്ടു
സ്വഭാര്യയോടു പറിയിരിക്കും; ഇരുവരും ഒരു ജഡമായിരും
എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞ പ്രകാരവും നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ല
യോ? എന്നതുകൊണ്ട് അവർ ഇനി രണ്ടല്ല; ഒരു ജഡമത്രെ
ആകുന്നു; ആകയാൽ ദൈവം യോജിപ്പിച്ചതിനെ മനുഷ്യ
ൻ വേർതിരിക്കരുതു. അവർ അവനോട്: എന്നാൽ മോശ
(൨മൊ. ൨൪, ൧) ഉപേക്ഷണച്ചീട്ട് (എഴുതി) കൊടുത്ത് ഉപേ
ക്ഷിപ്പാൻ കല്പിച്ചത് എന്തിന്? എന്നു പറഞ്ഞാറെ, അവരോ
ടു ചൊല്ലിയതു: നിങ്ങളുടെ ഹൃദയകാഠിന്യം വിചാരിച്ചത്രെ നിങ്ങ
ളുടെ ഭാര്യമാരെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ മോശ അനുവദിച്ചതുകൊ
ണ്ട് ആകുന്നു; ആദിയിൽ അപ്രകാരം ആയില്ല താനും. ഞാ
നാ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: പുലയാടുകൊണ്ടല്ലാതെ, ആരാനും
തന്റെ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചു, മററവളെ കെട്ടിയാൽ വ്യഭിചരി
ക്കുന്നു; ഉപേക്ഷിച്ചവളെ കെട്ടിയവനും വ്യഭിചരിക്കുന്നു. (൨,
൨൨) എന്നാറെ ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: സ്ത്രീയെ സംബ
ന്ധിച്ചു മനുഷ്യന്റെ അവസ്ഥ അങ്ങിനെ എങ്കിൽ കെട്ടുന്ന
തു നിശ്ചയോജനമത്രെ എന്നു പറഞ്ഞാറെ, അവൻ അവ
രോടു ചൊല്ലിയതു: ഈ വചനത്തെ വരും കിട്ടിയവർ അല്ലാതെ
ശേഷമുള്ളവർ പിടിക്കുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ അമ്മയുടെ ഗർഭ
ത്തിൽ നിന്ന് അങ്ങിനെ ജനിച്ചിട്ടുള്ള ഷണ്ഡന്മാർ ഉണ്ടു;
മനുഷ്യരാൽ ഷണ്ഡതപം വന്ന ഷണ്ഡന്മാരും ഉണ്ടു; സ്വഗ്ന
രാജ്യം നിമിത്തം തങ്ങൾക്ക് തന്നെ ഷണ്ഡതപം വരുത്തിയ ഷ
ണ്ഡരും ഉണ്ടു; പിടിപ്പാൻ കഴിയുന്നവൻ പിടിപ്പുതാക.

അപ്പോൾ അവനു ശിശുക്കളെ കൊണ്ടുവന്നു, അവൻ അവ
രുടെ മേൽ കൈകളെ വെച്ചു, പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നെ. ആയ
വരെ ശിഷ്യന്മാർ വിലക്കി, യേശുവോ: ശിശുക്കളെ വിടുവിൻ!
അവർ എന്റെ അടുക്കെ വരുന്നത് തടക്കയും അരുതു; ഇപ്രകാ
രമുള്ളവർ സ്വഗ്നരാജ്യം ഉണ്ടു സത്യം എന്നു ചൊല്ലി അവർ
മേൽ കൈകളെ വെച്ചു, അവിടെ നിന്നു യാത്രയാകയും ചെയ്തു.

൧൩ ഉടനെ കണ്ടാലും ഒരുത്തൻ വന്ന് അവനോടു: (നല്ല) ഗു
 രോ, നിത്യജീവനെ പ്രാപിപ്പാൻ ഞാൻ എന്തു നന്മ ചെയ്യേ
 ൧൪ ന്നു? എന്നു പറഞ്ഞു. അവനോട് അവൻ പറഞ്ഞു: എന്തോടു
 നന്മയെ ചൊല്ലി ചോദിക്കുന്നത് എന്തു? നല്ലവൻ ഒരുത്തനെ
 ഉള്ള! ജീവനിൽ പ്രവേശിക്കേണം എങ്കിലൊ കല്പനകളെ സൂ
 ൧൫ ക്ഷിക്ക! ഏവ? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു യേശു പറഞ്ഞു: (൨ മൊ.
 ൨൦) നീ കലചെയ്യരുതു; വൃഥാചരിക്കരുതു; മോഷ്ടിക്കരുതു; ക
 ൧൬ ജ്ഞാക്കുടി പറയരുതു; മാതാപിതാക്കന്മാരെ ബഹുമാനിക്ക എന്ന
 ൧൭ നുള്ളവയും (൨ മൊ. ൧൯, ൧൦) നിന്റെ കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെ
 ൧൮ റം പോലെ തന്നെ സ്നേഹിക്ക എന്നതും തന്നെ. ബാല്യക്കാരൻ
 അവനോട്: ഇവ ഒക്കെയും ഞാൻ ചെയ്തപ്പോൾ മുതൽ കാത്തു കൊ
 ൧൯ ള്ളിരിക്കുന്നു; ഇനി കുറവുള്ളത് എന്ത്? എന്നു പറഞ്ഞാറെ,
 ൨൦ യേശു അവനോട് പറഞ്ഞു: തികഞ്ഞവനാവാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ
 നീ ചെന്നു മുതലുള്ളതു വിറുദ ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്ക, എന്നാൽ സ്വ
 ൨൧ ്യത്തിൽ നിന്നെക്കു നിരക്ഷരനും ഉണ്ടാകും; പിന്നെ വന്ന് എ
 ൨൨ ന്നെ അനുഗമിക്ക! ഈ വചനം ബാല്യക്കാരൻ കേട്ടപ്പോൾ,
 ൨൩ വളരെ സമ്പത്തുള്ളവനാകുകൊണ്ടു ദുഃഖിച്ചു പോയ്ക്കളഞ്ഞു. അ
 ൨൪ പോൾ യേശു തന്റെ ശിഷ്യരോടു പറഞ്ഞു, ആമെൻ ഞാൻ
 ൨൫ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ധനവാൻ സ്വസ്തരാജ്യത്തിൽ പ്രവേ
 ൨൬ ശിപ്പാൻ പ്രയാസം അത്രേ; പിന്നെയും നിങ്ങളോടു പറയുന്നി
 ൨൭ തു: ധനവാൻ ദേവരാജ്യത്തിൽ പുകുന്നതിലും ഒട്ടും സൂചിക്ക
 ൨൮ ൾയുടെ കടക്കുന്നതിന് എളുപ്പം ഏറെ ഉണ്ടു. എന്നാൽ കേട്ട
 ൨൯ ശിഷ്യന്മാർ ഏറെ സ്പംഭിച്ചു: എന്നാൽ രക്ഷപെടുവാൻ ആ
 ൩൦ ക്ക് കഴിയും? എന്നു പറഞ്ഞു. യേശുവൊ അവരെ നോക്കി: ഇ
 ൩൧ തു മനുഷ്യരോട് അസാധ്യം എങ്കിലും ദൈവത്തോടു സകലവും
 ൩൨ സാധ്യം ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
 ൩൩ അപ്പോൾ പേത്രൻ അവനോട് ഉത്തരമായി പറഞ്ഞു: ഇ
 ൩൪ താ ഞങ്ങൾ സകലവും വിട്ടുകളഞ്ഞു, നിന്റെ പിന്നാലെ വ
 ൩൫ വ്വ ന്നു; എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്ക് എന്തുണ്ടാകും? യേശു അവരോടു
 ൩൬ ചൊല്ലിയത്, ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: എന്നെ
 ൩൭ അനുഗമിച്ച നിങ്ങൾ പുനർജന്മനന്തരിൽ തന്നെ മനുഷ്യപ
 ൩൮ ത്രൻ തന്റെ തേജസ്സിൻ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നാൽ പി
 ൩൯ ന്നെ നിങ്ങളും, ഇസ്രായേൽ ഗോത്രങ്ങൾ പത്രണ്ടിന്നു ന്യായം
 ൪൦ വിധിച്ചു കൊണ്ടു പത്രണ്ടു സിംഹാസനങ്ങളിൽ ഇരിക്കും

പിന്നെ വീടുകൾ, സമോദരൻ, സമോദരികൾ, അച്ഛൻ, അ ഡൻ
 മ, മക്കൾ, നിലങ്ങൾ എന്നിവറിൽ ഒന്നിനെ എന്റെ നാമം
 നിമിത്തം വിട്ടുകളഞ്ഞവൻ എല്ലാം നൂറു മടങ്ങ് പ്രാപിച്ചു, നിത്യ
 ജീവനെയും അവകാശമായി ലഭിക്കും.

എങ്കിലും മുമ്പായ പലരും പിമ്പരും, പിമ്പരായവർ മുമ്പ നം
 രും ആകും.

൨൦. അദ്ധ്യായം.

(൧൯, ൩൦) പറമ്പിലെ കൂലിക്കാരടെ ഉപമ, (൧൭) യേശു സ്വമരണത്തെ അറി
 യിച്ചത് [൧൦. ൧൦, ൩൦. ലൂ. ൧൮, ൩൧], (൨൦) ജബദിമക്കളുടെ അപേക്ഷ [൧൦.
 ൧൦], (൨൯) യറിയോവിലെ രണ്ടു കരുടന്മാർ [൧൦. ൧൦. ലൂ. ൧൮.]

എങ്ങിനെ എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം തന്റെ മുതിരിവള്ളി പ ൧
 പറമ്പിലേക്കു കൂലിക്കാരെ ആക്കേണ്ടതിന്നു, പുലച്ചെക്കു തന്നെ
 പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഹൃദസ്ഥനോടു സമുദായം. ആ പ്രവൃത്തി ൨
 കാരോട് അവൻ ദിവസത്തേക്ക് ഓരോ ദ്രവ്യ (൧൧ പണം) പ
 റത്തു നിശ്ചയിച്ചിട്ട്, അവരെ തന്റെ പറമ്പിൽ അയച്ചു. മൂ ൩
 ന്നും മണിനേരത്തും പുറപ്പെട്ടു, മറ്റുള്ളവർ ചന്തയിൽ മിന
 ക്കേട്ടു നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു: നിങ്ങളും പറമ്പിലേക്ക് ചെല്ലവിൻ! ൪
 ന്യായമായുള്ളതിനെ ഞാൻ തരികയും ആം എന്ന് അവരോടും
 പറഞ്ഞു, അവർ ചെല്ലുകയും ചെയ്തു. പിന്നെയും ആറുമണിക്കും ൫
 ഒമ്പത മണിക്കും പുറപ്പെട്ടു, അപ്രകാരം തന്നെ ചെയ്തു; പതി ൩
 ന്നും മണിക്കു കൂടെ പുറപ്പെട്ടു ചെന്നു, മറ്റുള്ളവർ നില്ക്കു
 ന്നതു കണ്ടാറെ: നിങ്ങൾ ഇവിടെ പകൽ എല്ലാം മിനക്കേട്ടു നി
 ല്ലാൻ എന്ത്? എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു: ഞങ്ങളെ ആരും കൂലിക്ക് ൭
 ആക്കിയില്ലായ്കയാൽ അത്രെ എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ - നിങ്ങളും
 പറമ്പിലേക്കു ചെല്ലവിൻ! (ന്യായമായുള്ളതു കിട്ടുകയുമാ) എന്ന്
 അവരോടു പറഞ്ഞു. പിന്നെ സന്ധ്യയായപ്പോൾ പറമ്പിൻ ൮
 ഉടയവൻ വിചാരണക്കാരനോടു പറയുന്നു: പ്രവൃത്തിക്കാരെ
 വിളിച്ച് ഒടുക്കത്തവർ മുതൽ കൊണ്ടു, മുമ്പുള്ളവരോളവും അവർക്കു
 കൂലി കൊടുത്തു തീർക്കു എന്നിട്ടു പതിനൊന്നു മണിക്ക (ആയ ൯
 വർ) വന്ന് ഓരോ ദ്രവ്യ വാങ്ങി. മുമ്പന്മാർ വന്നാറെ, അധി ൧൦
 കം കിട്ടും എന്നു നിരൂപിച്ചു, അവർക്കും ഓരോ ദ്രവ്യ ലഭിച്ചു. ആ ൧൧
 യത് അവർ വാങ്ങി, ഈ ഒടുക്കത്തവർ ഒരു മണിനേരം മാത്രം
 കഴിച്ചിട്ടും, ദിവസത്തിന്റെ ഭാരവും വെയിലും ചുമന്ന ഞങ്ങളെ ൧൨

- ഓട്ട, നീ അവരെ സമ്മാക്കി വെച്ചുവല്ലോ എന്നു ചൊല്ലി, ഏതു ഹൃദസ്സനു നേരെ പിറുപിറുത്തു. അവരിൽ ഒരുവനോട് അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: തോഴ, ഞാൻ നിന്നെക്കു ന്യായക്കുറവു ചെയ്യുന്നില്ല; എന്നോട് ഒരു ഭവനം തന്നെ സമ്മതിച്ചു പോയല്ലോ? നിന്റെത്. വാങ്ങി പോയ്ക്കാലം; ഈ ഒടുക്കത്തവനൊ നിന്നെക്ക് എന്ന പോലെ കൊടുപ്പാൻ എനിക്ക് മനസ്സുപറ്റിട്ടുണ്ടു; ഞാൻ നല്ലവനാകുകൊണ്ടു, നിന്റെ കണ്ണു ദുഷിച്ചു പോയാലും എനിക്കുള്ളവനിൽ എന്റെ മനസ്സിൻ പ്രകാരം ചെയ്യാൻ എനിക്കു വിഹിതം അല്ലയോ? ഇപ്രകാരം തന്നെ പിമ്പന്മാർ മുമ്പരും, മുമ്പന്മാർ പിമ്പരും ആകും; കാരണം വിളിക്കപ്പെട്ടവർ അനേകർ, തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ ചുരുക്കമത്രെ.
- ൧൭ യേശു യരുശലേമിനായി യാത്ര നടക്കുമ്പോൾ, വഴിയിൽ ചെല്ലു വെച്ചു, പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരെ പ്രത്യേകം കൂട്ടിക്കൊണ്ടു: കണ്ടാലും, നാം യരുശലേമിലേക്കു കരേറി പോകുന്നു; അവിടെ മനുഷ്യപുത്രൻ മഹാപുരോഹിതർക്കും ശാസ്ത്രികൾക്കും എല്ലിക്കപ്പെട്ടിട്ടു, അവർ അവനെ മരണം വിധിച്ചു. പരിഹാസവും തല്ലും ശൂശാരോഹണവും നടത്തുവാൻ ജാതികളിൽ സമർപ്പിക്കും, മൂന്നാം നാൾ അവൻ വീണ്ടും എഴുന്നീല്ക്കയും ചെയ്യും എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു.
- ൨൦ അപ്പോൾ ജബദിപുത്രരുടെ അമ്മമക്കളുമായി അവന്റെ
- ൨൧ അടുക്കെ വന്നു കമ്പിട്ട്, അവനോട് ഒന്നു യാചിച്ചാറെ: എന്തു വേണം? എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു; അവൾ പറയുന്നു: ഈ എന്റെ മക്കൾ ഇരുവരും നിന്റെ രാജ്യത്തിൽ ഒരുത്തൻ നിന്റെ വലത്തും ഒരുത്തൻ ഇടത്തും ഇരിപ്പാൻ അരുളിച്ചെയ്യ.
- ൨൨ അതിന്നു യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: നിങ്ങൾ യാചിക്കുന്നത് ഇന്നത് എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; ഞാൻ കുടിപ്പാനിരിക്കുന്ന പാനപാത്രത്തിൽ കുടിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുമോ?
- ൨൩ കഴിയും എന്ന് അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ — എന്റെ പാനപാത്രത്തിൽ നിങ്ങൾ കുടിക്കും സ്ത്രീ; എങ്കിലും എന്റെ വലത്തും ഇടത്തും ഇരിക്കുന്നതു നല്ലവൻ എങ്കൽ ഇല്ല; അത് എൻ പിതാവിനാൽ ആക്കു ഒരുക്കപ്പെട്ടത് അവർക്കത്രെ (വത്ര) എന്ന് അവരോടു പറയുന്നു. ആയതു പത്തു പേർ കേട്ടിട്ടു, രണ്ടു സഹോദരരിൽ മുഷിച്ചത് ഭാവിച്ചു; യേശുവൊ അവരെ അടുക്കെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞിതു: ജാതികളിൽ വാഴുന്നവർ അവരിൽ കർത്തവ്യം

നടത്തുന്നു എന്നും, മറ്റൊരുകൾ അവരെ അധികരിച്ചു മക്കൾ
നും എന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. നിങ്ങളിൽ അപ്രകാരം ആ ൨൩
കാ; നിങ്ങളിൽ മഹാൻ ആകുവാൻ ഇഷ്ടിക്കുന്നവൻ എല്ലാം
നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷക്കാരനാകും; നിങ്ങളിൽ ഒന്നാമൻ ആ ൨൪
വൻ ഇഷ്ടിച്ചാൽ, നിങ്ങളുടെ ദാസനുമായി ഭവിക്ക. മനുഷ്യൻ വെ
ത്രൻ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തിപ്പന്നല്ല. താൻ ശുശ്രൂഷിപ്പാനും അതേ
കർമ്മം വേണ്ടി തന്റെ പ്രാണനെ വീണ്ടെടുപ്പായി കൊടുപ്പാ
നും വന്ന പ്രകാരമത്രെ.

അവർ യറിശോവിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, വലിയ പുരു ൨൫
ഷാരും അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു; അപ്പോൾ കണ്ടാലും വ ൨൬
ഴിയരികെ ഇരിക്കുന്ന രണ്ടു കുരുടൻ, യേശു കടന്നു പോകുന്ന
പ്രകാരം കേട്ടു: കർത്താവേ, ദാവീദ് പുത്ര! ഞങ്ങളെ കനിഞ്ഞു
കൊൾക! എന്നു നിലവിളിച്ചു. പുരുഷാരും അവരെ മിണ്ടാതി ൨൭
രിപ്പാൻ ശാസിച്ചപ്പോൾ, അവർ: കർത്താവേ, ദാവീദ് പുത്ര!
ഞങ്ങളെ കനിഞ്ഞു കൊൾക! എന്ന് അധികം കൂക്കിപ്പോന്നു.
യേശുവും നിന്ന് അവരെ വിളിച്ചു: നിങ്ങളുടേതു എന്തു ചെയ്യേണ്ട ൨൮
തിന്ന് ഇഷ്ടിക്കുന്നു? എന്നു പറഞ്ഞു. കർത്താവേ, ഞങ്ങളുടേതു ൨൯
കൾ തുറന്നു വരേണം എന്ന് അവർ പറയുന്നു. അപ്പോൾ ൩൦
യേശു കരളലിഞ്ഞു, അവരുടെ കണ്ണുകളെ തൊട്ടു ഉടനെ കണ്ണുക
ൾക്കു കാഴ്ച തിരികെ വന്നു; അവർ അവനെ പിന്തുടരുകയും ചെയ്തു.

൨൧. അദ്ധ്യായം.

യരുശലേമിൽ പ്രവേശം [മാ. ൧൧. ൧. ൧൯. യൊ. ൧൨.], (൧൨) ദേവാലയത്തിൽ
വ്യാപരിച്ചത [മാ. ൧൧. ൧. ൧൯.], (൧൩) അന്തിമരത്തിന്നു ശാപം [മാ. ൧൧.],
(൨൩) പരിശോധനയ്ക്കു എതിർചോദ്യം [മാ. ൧൧. ൧. ൧൯.], (൨൪) രണ്ടു പു
ത്രരുടെ ഉപമ, (൨൫) കള്ളകടിയന്മാരുടെ ഉപമയും മറ്റും [മാ. ൧൨. ൧. ൨൦.]

അന്നത്തരം അവർ യരുശലേമിനോടു സമീപിച്ച് ഒലീവമ ൧
ലയരികെ ബൈത് ഫഗ്നയിൽ എത്തിയപ്പോൾ, യേശു രണ്ടു ശി ൨
ഷ്യരെ നിയോഗിച്ചു: നിങ്ങൾക്കു എതിരെ ഉള്ള ഗ്രാമത്തിൽ ൨
ചെല്ലുവിൻ; അവിടെ ഉടനെ കെട്ടിയിട്ടുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടിയെയും
അതിനോടു കൂടെ കുട്ടിയെയും കാണും; അവ കെട്ടഴിച്ചു കൊണ്ടു ൩
വരുവിൻ! നിങ്ങളോട് ആരും വല്ലതും പറഞ്ഞാൽ, കർത്താവിന്ന് ൩
ഇവ കൊണ്ട് ആവശ്യം ഉണ്ട് എന്നു ചൊല്ലുവിൻ; അവനും
ക്ഷണം അവനെ അയക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. (ജക. ൯, ൯.) ൪

ചിരോൻപുത്രിയോടു പറവിൻ! കണ്ടാലും നിന്റെ രാജാവ് സൌമ്യതയുള്ളവനായും വാഹനമാകുന്ന കഴുതക്കുട്ടിപ്പുറത്തു കയറിക്കൊണ്ടും നിന്നെക്കു വരുന്നു എന്നു പ്രവാചകന്മാർക്കു മൊഴിഞ്ഞതിന്നു നിവൃത്തി വരുവാൻ ഇതു സംഭവിച്ചത്. എന്നാറെ, ശിഷ്യർ പുറപ്പെട്ടു, യേശു നിരോധിച്ച പ്രകാരം ചെയ്തു. കഴുതയേയും കുട്ടിയേയും കൊണ്ടുവന്നു, തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ അതിന്മേൽ പരത്തി, അവനും കയറിയെന്നു. പുരുഷന്മാരും മിക്കതും തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ വഴിയരികിൽ വിരിച്ചു, മറ്റുള്ളവർ മരങ്ങളിൽനിന്നു കൊമ്പുകളെ വെട്ടി, വഴിയരികിൽ വിതരണം മൂന്നും പിന്നും ചെയ്യുന്ന സമൂഹങ്ങൾ: ദാവീദ് പുത്രനു മൊഴിയുന്ന! (സങ്കീ. ൧൧൮, ൨൫) കർത്താവിന്നു മുമ്പിൽ വരുന്നവൻ വാഴ്ചപ്പെട്ടവനാക! അത്യന്തതങ്ങളിൽ മൊഴിയുന്ന! എന്ന് ആർക്കു കൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നെ അവൻ യരുശലേമിൽ പൂക്കുപ്പാലം, നഗരം എല്ലാം കലുങ്ങി: ഇവൻ ആർ? എന്നു ചോദിച്ചു. പുരുഷന്മാരേ: ഇവൻ ഗലീലയിലെ നചരത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രവാചകനായ യേശു എന്നു പറഞ്ഞു.

പിന്നെ യേശു ദേവാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് ആലയത്തിൽ വില്ക്കുന്നവരെയും വാങ്ങുന്നവരെയും ഒക്കെയും പുറത്താക്കി, പൊൻവാണിടക്കാരുടെ മേശകളെയും പ്രാവുകളെ വില്ക്കുന്നവരുടെ പലകകളെയും മറിച്ചുകളഞ്ഞ് അവരോടു പറയുന്നു: എന്റെ ഭവനം പ്രാർത്ഥനാലയം എന്നു വിളിക്കപ്പെടും എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു (യശ. ൫൬, ൭); നിങ്ങളോ അതിനെ കള്ളന്മാരുടെ ഗുഹ (യിര. ൭, ൧൧) ആക്കി തീർത്തു. എന്നാറെ, കുരുടരും മുടന്തരും ആലയത്തിൽ തന്നെ അവന്റെ അടുക്കെ വന്നു; അവനും അവരെ സൌഖ്യമാക്കി. പിന്നെ മഹാപുരോഹിതരും ശാസ്ത്രികളും അവൻ ചെയ്ത അതിശയങ്ങളെയും ദാവീദ് പുത്രനു മൊഴിയുന്ന എന്ന് ആലയത്തിൽ ആക്ഷേപം ചെയ്തവരെയും കണ്ടിട്ടു മുഖിഞ്ഞു: ഇവർ പറയുന്നതു കേൾക്കുന്നുവോ? എന്ന് അവനോട് പറഞ്ഞു; യേശു അവരോട്: അന്ത്യം (സങ്കീ. ൮, ൩) ശിശുക്കളുടെയും മുലകുടിക്കുന്നവരുടെയും വായിൽനിന്നു നീ പുകഴ്ത്തയെ നിർമ്മിച്ചു എന്നുള്ളതു നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? എന്നു ചൊല്ലി, അവരെ വിട്ടു, പട്ടണത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു, ബെത്ത്ലഹെമെ ചെന്ന് അവിടെ രാത്രി പാക്കയും ചെയ്തു.

പുലതമ്പോൾ നഗരത്തിലേക്ക് മടങ്ങി പോകും സമയം ചുവപ്പായിട്ടു, വഴിക്കൽ ഒരു അത്തിമരം കണ്ടു, അതിന്റെ നേരെ ചെന്നു, അതിൽ ഇലകൾ അല്ലാതെ ഒന്നും കാണാത്തതായാൽ: ഇനി നിന്നിൽ എന്തേക്കും ഫലം ജനിക്കാത്തു! എന്ന് അതിനോട് പറഞ്ഞു: പെട്ടെന്ന് അത്തി ഉണക്കുകയും ചെയ്തു. ശി ൨൦
 ക്രിസ്തുൻ അതു കണ്ടാറെ: അത്തി എത്ര കഷ്ടനേരത്തിൽ ഉണക്കിപ്പോയി! എന്ന് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു; അതിന്നു യേശു ഉത്തരം ൨൧
 ചൊല്ലിയതു: ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങളുടെ സന്ദേശം വരാതെ വിശ്വാസം ഉണ്ടായാൽ, ഈ അത്തിയിൽ കണ്ടതു മാത്രമല്ല നിങ്ങൾ ചെയ്യും; ഈ മലയോട്: അല്ലയോ നീക്കി കടലിൽ ചാടിപ്പോ! എന്നു പറഞ്ഞാലും അതു സംഭവിക്കും (ശി, ൨൦.) നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് ൨൨
 എത്ര യാചിച്ചാലും ലഭിക്കയും ചെയ്യും.

അവൻ ആലയത്തിൽ വന്ന് ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ, മറ്റൊരു പുരോഹിതരും ജനത്തിന്റെ മുമ്പാകെ അവനോട് അങ്ങനത്തു: നീ എത്ര വിധമുള്ള അധികാരംകൊണ്ട് ഇവരെ ചെയ്യുന്നു? എന്നും, ഈ അധികാരത്തെ നിന്നെക്കു തന്നെ ആർ? എന്നും പറഞ്ഞു. അവർക്കു യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ഞാനും നിങ്ങളോട് ഒരു വാക്കു ചോദിക്കും; അതു നിങ്ങൾ എന്നോടു പറഞ്ഞാൽ, ഏത് അധികാരം കൊണ്ടു ഞാൻ ഇവ ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ളതു ഞാനും നിങ്ങളോടു പറയും. യോഹന്നാന്റെ സ്നാനം എവിടെനിന്ന് ഉണ്ടായി? സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നോ? മനുഷ്യരിൽനിന്നോ? എന്നാറെ, അവർ തങ്ങളിൽ നിരൂപിച്ചു, സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് എന്നു പറഞ്ഞാൽ, പിന്നെ നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിക്കാത്തത് എന്ത്? എന്ന് നോക്കു പറയും; മനുഷ്യരിൽനിന്ന് എന്നു പറഞ്ഞാലൊ, എല്ലാവരും യോഹന്നാനെ പ്രവാചകൻ എന്നു മതിക്കുന്നതു കൊണ്ടു നാം ജനത്തെ ഭയപ്പെടുന്നു; എന്ന് കണ്ട് അവർ യേശുവോടു: ഞങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞു ൨൩
 കൂടാ എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു; അവനും അവരോടു പറഞ്ഞു: എന്നാൽ ഞാൻ ഇവ ചെയ്യുന്നത് ഏത് അധികാരം കൊണ്ട് ആകുന്നു എന്നുള്ളതും നിങ്ങളോടു ചൊല്ലുന്നില്ല.

എങ്കിലും നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് തോന്നുന്നു: ഒരു മനുഷ്യൻ രണ്ടു മക്കൾ ഉണ്ടായതിൽ ഒന്നാമനെ ചെന്നു കണ്ടു: മകനെ, ഇന്ന് എന്റെ മുതിരിവള്ളിപ്പറമ്പിൽ പോയി പണി എടുക്ക! എന്നു

൨൯ പറഞ്ഞു. എനിക്ക് മനസ്സില്ല! എന്ന് അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞായും, പിന്നേതിൽ അനുതപപ്പെട്ടു ചെന്നു; രണ്ടാമനെ ചെന്നു കണ്ടു, അപ്രകാരം തന്നെ പറഞ്ഞപ്പോൾ: ഞാൻ (പോകും) കർത്താവേ! എന്ന് അവൻ ഉത്തരം ചൊല്ലി, പോകാതെ നിന്നു. ഈ ഇരുവരിൽ ഏവൻ അപ്പന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്തു? എന്നാറെ, അവർ ഒന്നാമൻ എന്നു പറഞ്ഞു; യേശു അവരോടു ചൊല്ലിയതു: ആരെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ചുങ്കക്കാരും വേശ്ശ്യന്മാരും നിങ്ങൾക്ക് മുഖേന തന്നെ ദേവരാജ്യത്തിൽ ചെയ്യും; എങ്ങിനെ എന്നാൽ യോഹന്നാൻ നീതിയുടെ വഴിയിൽ നിങ്ങളുടെ അടുക്കെ വന്നു, നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിച്ചതും ഇല്ല; ചുങ്കക്കാരും വേശ്ശ്യന്മാരും അവനെ വിശ്വസിച്ചു താനും; ആയതു നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടും അവനെ വിശ്വസിക്കത്തക്കവണ്ണം പിന്നേതിൽ അനുതപിച്ചതും ഇല്ല.

൩൦ മറെറാൻ ഉപമയെ കേൾപ്പിൻ! ഒരു വീടയവൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ വള്ളിപ്പറമ്പു നട്ട്, അതിന്നു വേലി കെട്ടി, അതിൽ ചക്ക കുഴിച്ചു നാട്ടി, ഗോപുരവും പണിചെയ്തു (യശ. ൫, ൧) കുടിയാന്മാർക്കു പാട്ടത്തിന്നു കൊടുത്തു, പരദേശത്തു പോയി. ഫലങ്ങളുടെ കാലം സമീപിച്ചപ്പോൾ — അവൻ തന്റെ അനുഭവം വാങ്ങേണ്ടതിന്നു സ്വദാസന്മാരെ കുടിയാരാടുകെ പറഞ്ഞയച്ചു.

൩൧ കുടിയാരോ അവന്റെ ദാസരെ പിടിച്ചു, ഒരുവനെ തല്ലി, മറെറാരുവനെ കൊന്നു, മറെറാരുവനെ കല്ലെറിഞ്ഞു കളഞ്ഞു. പിന്നെയും മുമ്പിലേത്തവരേക്കാൾ അധികം ദാസന്മാരെ അയച്ചു; അവരിലും അപ്രകാരം തന്നെ ചെയ്തു. ഒടുക്കം എന്റെ മകനെ അവർ ശങ്കിക്കും എന്നു ചൊല്ലി, സ്വപുത്രനെ അവരുടെ അടുക്കെ അയച്ചു. പുത്രനെ കണ്ടാറെ, കുടിയാന്മാർ: ഇവൻ അവകാശി തന്നെ; വരുവിൻ! നാം അവനെ കൊന്നു, അവന്റെ അവകാശത്തെ അടക്കിക്കൊൾ്ക ! എന്നു തങ്ങളിൽ പറഞ്ഞു: അവനെ പിടിച്ചു, പറമ്പിൽനിന്നു തള്ളി, കൊന്നുകളഞ്ഞു. എന്നാൽ പറമ്പിനടുത്തവൻ വരുമ്പോൾ, ആ കുടിയാരിൽ എന്തു ചെയ്യും?

൩൨ എന്നാറെ അവർ, ആ വല്ലാത്തവരെ വല്ലാതെ നിഗ്രഹിച്ചു, പറമ്പിനെ തക്ലാലത്തു ഫലങ്ങളെ ഒപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്ന, വേറെ കുടിയാന്മാരിൽ (ഏല്പിച്ചു) കൊടുക്കും എന്ന് അവനോട് പറഞ്ഞു.

൩൩ യേശു അവനോട് പറയുന്നിതു: (സങ്കീ. ൧൧൮, ൨൨) വീടു പണിയുന്നവർ ആകാ എന്നു തള്ളിയോരു കല്ലു തന്നെ

കോണിൻ തലയായ്പ്പന്നു; കത്താവിൽനിന്ന് ഇതുണ്ടായി നമ്മുടെ കണ്ണുകൾക്ക് ആശ്ചര്യമായിരിക്കുന്നു എന്നു തിരുവെഴുത്തുകളിൽ ഒരിക്കലും വായിച്ചില്ലയൊ? അതുകൊണ്ട് ദേവരാജ്യം നിങ്ങൾക്കുള്ളതിന്ന് എടുക്കപ്പെട്ട്, അതിന്റെ ഫലങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്ന ജാതിക്കു കൊടുക്കപ്പെടും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. പിന്നെ ഈ കല്ലിന്മേൽ വീണവൻ പൊടിഞ്ഞു പോകും; അത് ആരുടെമേൽ വീണാലും അവനെ ധൂളിപ്പിക്കും എന്നിങ്ങിനെ അവന്റെ ഉപമകളെ മഹാപുരോഹിതരും പരീശരും കേട്ടിട്ടു, തങ്ങളെ കൊണ്ടു പറയുന്നത് എന്നു ബോധിച്ചു. അവനെ രത്നപിടിച്ചവൻ അറേപഷിച്ചിട്ടും പുരുഷാരം അവനെ പ്രവാചകൻ എന്നു മതിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അവരെ ഭയപ്പെട്ടു നിന്നു.

൨൨. അദ്ധ്യായം.

രാജ്യവ്രതൻ കല്യാണവിരുന്നും, (൧൫) കൈസർ കരഞ്ഞുകൊണ്ടും, (൨൩) പുനരുത്ഥാനത്തെക്കൊണ്ടും ചോദിച്ചതു [൧൦. ൧൨. ൧൩. ൨൦.]; (൩൪) ധർമ്മപ്പിൻ സാരം [൧൦. ൧൨.], (൪൧) ജാവിദിന്നു കത്താവും പുത്രനും ആയവൻ [൧൦. ൧൨. ൧൩. ൨൦.]

യേശു പിന്നെയും അവർക്ക് ഉപമകൾകൊണ്ടു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം തന്റെ പുത്രനും കല്യാണം കഴിക്കുന്ന രാജാവിന്നു സമുദയമാകുന്നു; ആയവൻ കല്യാണത്തിന്നു ക്ഷണിച്ചവരെ വിളിക്കേണ്ടതിന്നു തന്റെ ദാസരെ പറഞ്ഞയച്ചിട്ടും, അപ്പോൾ വരുവാൻ മനസ്സില്ല. പിന്നെയും മറെറാ ദാസരെ നിരോധിച്ചു: ഇതാ എന്റെ മുത്താഴം ഒരുക്കി തീർന്നു, എന്റെ കൗകളും തടിച്ചു ജന്തുക്കളും അടുത്തിട്ടും എല്ലാം ഒരുമ്പെട്ടും ഇരിക്കുന്നു, കല്യാണത്തിന്നു വരുവിൻ! എന്നു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവരോടു പറയിച്ചു. ആയവർ അതു കൂട്ടാക്കാതെ ഒരുവൻ തന്റെ നിലത്തിന്നും ഒരുത്തൻ തന്റെ വ്യാപാരത്തിന്നും ചെന്നു. ശേഷം ചിലർ അവന്റെ ദാസരെ പിടിച്ചു സാഹസം ചെയ്തും കൊന്നും കളഞ്ഞു. ആയതു രാജാവ് കേട്ടു കോപിച്ചു, തന്റെ പടകളെ അയച്ച്, ആ കലപാതകരെ ഒടുക്കി; അവരുടെ പട്ടണത്തെ എരിച്ചു കളഞ്ഞു. അപ്പോൾ സ്വദാസരോട്, കല്യാണം ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു സ്വത്രം, ക്ഷണിച്ചവരോ യോഗ്യരല്ലാത്തു; അതുകൊണ്ടു വഴികളുടെ അറ്റത്തിൽ ചെന്നു പോന്നു, കണ്ടവൻ ഒക്കെയും കല്യാണത്തിന്നു വിളിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞാറെ—

൧൦ ആ ദാസന്മാർ (പെരു) വഴികളിൽ പോയി ടൂഷ്ഠരും നല്ലവരുമാ
 യികളുടേവരെ ഒക്കെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു, കല്യാണത്തിന്നു പ
 ൧൧ ന്തി ഇരിക്കുന്നവർ നിറകയും ചെയ്തു. പിന്നെ ഇരിക്കുന്നവ
 ൧൨ ർ നോക്കുവാൻ രാജാവ് പ്രവേശിച്ചു, കല്യാണവസ്ത്രം ഉടുക്കാ
 ൧൩ ൽത്ത മനുഷ്യനെ അവിടെ കണ്ടു: തോഴ! നീ കല്യാണവസ്ത്രം
 ഇല്ലാതെ ഇതിൽ അകമ്പുകൂത്ത് എങ്ങിനെ? എന്നു പറഞ്ഞു; അ
 ൧൪ വന്നു വായിമുട്ടിനിന്നു. അപ്പോൾ രാജാവ് ശുശ്രൂഷക്കാരോട്:
 ഇവനെ കാലും കൈയും വരിഞ്ഞു കെട്ടി, ഏറ്റവും പുറത്തുള്ള ഇ
 ൧൫ രട്ടിൽ തള്ളിക്കളവിൻ! അവിടെ കരച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാ
 ൧൬ ക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. കാരണം വിളിക്കപ്പെട്ടവർ അനേകർ, തെ
 ൧൭ റിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ ചുരുക്കമത്രെ (൨൦, ൧൩.)
 ൧൮ അപ്പോൾ പഠിപ്പാൻ ചെന്നു, അവനെ വാക്കിൽ കുടുക്കുവാൻ
 ൧൯ മന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടു, തങ്ങളുടെ ശിഷ്യരെ ഫെരോദ്യരുമായി അവ
 ൨൦ ന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു: ഗുരോ, നീ സത്യവാനും ദൈവത്തിൻ
 ൨൧ വഴിയെ ഉണ്ണയിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നവനും എന്നും മനുഷ്യമുഖ
 ൨൨ തെ നോക്കാത്തവനാകയാൽ ആരെയും ചിന്തയില്ലാത്തവൻ
 ൨൩ എന്നും ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങളെ അറിയി
 ൨൪ ക്കു; നിന്നെക്കു എന്തു തോന്നുന്നു? കൈസർക്കു കരം കൊടുക്കുന്നതു
 ൨൫ വിഹിതമൊ അല്ലയൊ? എന്നു പറയിച്ചു. യേശു അവരുടെ
 ൨൬ ടൂഷ്ഠതയെ അറിഞ്ഞു: വേഷ്ടധാരികളേ! എന്നെ പരീക്ഷിക്ക
 ൨൭ ന്നത് എന്തു? കരത്തിന്നുള്ള നാണിയും എനിക്കു കാട്ടുവിൻ! എ
 ൨൮ ന്നു പറഞ്ഞു. അവരും അവനു ദ്രവ്യം കൊണ്ടുകൊടുത്തു: ഈ
 ൨൯ സ്വരൂപവും എഴുത്തും ആരുടെത് എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞ
 ൩൦ തിന്നു: കൈസരുടേത് എന്ന് അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ — എന്നാ
 ൩൧ ൽ കൈസർക്കുള്ളവകൈസർക്കും, ദൈവത്തിന്നുള്ളവ ദൈവത്തി
 ൩൨ ന്നും ഒപ്പിച്ചു കൊടുപ്പിൻ എന്ന് അവരോടു പറയുന്നു. അവ
 ൩൩ വരും കേട്ട് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു, അവനെ വിട്ടു പോയ്ക്കളഞ്ഞു.
 ൩൪ പുനരത്ഥാനം ഇല്ല എന്നു പറയുന്ന ചട്ടകൃതം ആ ദിവസം
 ൩൫ അവനോട് അടുത്തു വന്നു ചോദിച്ചിതു: ഗുരോ, (മി.മൊ. ൨൫, ൨൫)
 ഒരുത്തൻ മക്കളില്ലാതെ മരിച്ചാൽ, അവന്റെ സഹോദരൻ അ
 ൩൬ വന്റെ ഭാര്യയോടു ദേവരവിവാഹം കഴിച്ചു, തന്റെ സഹോദ
 ൩൭ രനു സന്തതി ഉണ്ടാക്കേണം എന്നു മോശെ പറഞ്ഞുവല്ലോ
 ൩൮ ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളോട് ഏഴു സഹോദരർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അതിൽ
 ൩൯ ഒന്നാമൻ വിവാഹം ചെയ്തശേഷം കഴിഞ്ഞു, സന്തതി ഇല്ലാ

യ്യായാൽ സ്വഭാവമുള്ളതെന്തെങ്കിലും സഹോദരൻ വിട്ടേച്ചു പോയി. രണ്ടാമനും മൂന്നാമനും എഴുപത് തികവോളവും അപ്രകാരം തന്നെ എല്ലാവരുടെ ശേഷമൊ സ്രീയും മരിച്ചു; എന്നാൽ പത്താമനും നാലാമനത്തിൽ അവർ ആ എഴുപരിൽ ആർക്കു ഭാര്യ ആകും; എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ? എന്നതിന്നു യേശു ഉത്തരം വെച്ചു ചൊല്ലിയതു: നിങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തുകളെയും ദൈവശക്തിയേയും അറിയാത്തതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഉപദേശിക്കുന്നു. പത്താമനത്തിൽ ഒരു ആളെ, കെട്ടുകയും കെട്ടിക്കയും ചെയ്തൊരിക്കലും; സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൈവമുതലായ് ഒക്കുക ഉള്ളു. മരിച്ചവരുടെ പത്താമനം എങ്കിലും ദൈവം നിങ്ങളോട് (൨ മോ. ൩, ൩) ഞാൻ അബ്രാഹാം ഇസ്രായേൽ യാക്കോബ് എന്നവരുടെ ദൈവം എന്നു മൊഴിഞ്ഞു വായിച്ചില്ലയോ? ദൈവം ചത്തവർക്കല്ല, ജീവനുള്ളവർക്കത്രെ ദൈവമാകുന്നു. എന്നതു പുരുഷാരങ്ങൾ കേട്ട് അവന്റെ ഉത്തരം പദേശം നിമിത്തം വിസ്മയിച്ചു നിന്നു.

പട്ടുകൂട്ടി വായച്ചു വെച്ചപ്രകാരം പഠിപ്പർ കേട്ടാറെ, ഒന്നാമനും കൂടി—അവരിൽ ഒരു വൈദികൻ അവനെ പരീക്ഷിച്ചു, ഗൗരവപരമായിട്ടു എങ്ങിനെത്തെ കല്പന വലിയത്? എന്നു ചോദിച്ചു. ആയവനോട് അവൻ പറഞ്ഞതു: (൨ മോ. ൩, ൩) നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ നിന്റെ പൂർണ്ണമായ ശ്രദ്ധയോടും, പൂർണ്ണമനസ്സോടും സർവ്വശക്തിയോടും സ്നേഹിക്ക, എന്നുള്ളത് വലുതും ഒന്നാമതുമായ കല്പന തന്നെ. രണ്ടാമത് അവൻ അതിനോടു സമ്മതമാകുന്നു (൨ മോ. ൧൦, ൧൦) നിന്റെ ദൈവം കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെ പോലെ തന്നെ സ്നേഹിക്ക എന്നുള്ളതത്രെ. ഈ രണ്ടു കല്പനകളിലും സകലധർമ്മവും പ്രവാചകരും അടങ്ങിക്കിടക്കുന്നു.

പിന്നെ പഠിപ്പാർ ഒരുമിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, യേശു അവരോടു: മശിഹാ വിഷയമായി നിങ്ങൾക്ക് എന്തു തോന്നുന്നു? അവൻ ആരുടെ പുത്രൻ? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ദാവീദിന്റെ എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. അവരോട് അവൻ പറയുന്നു: പിന്നെ ദാവീദ് ആത്മാവിലായി അവനെ കർത്താവ് എന്നു വിളിക്കുന്നതെങ്ങിനെ? (സങ്കീ. ൧൦൦, ൧) യഹോവ എന്റെ കർത്താവായ് അരുളിച്ചെയ്തിതു; ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ പാപിമാക്കുവോളത്തേക്ക് എന്റെ വലഭാഗത്ത് ഇരിക്ക എന്നുണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ദാവീദ് അവനെ കർത്താവ് എന്നു

൪൬ ചൊല്ലിയാൽ, അവന്റെ പുത്രൻ ആകുന്നത് എങ്ങിനെ? എന്നാറെ, അവനോട് ഉത്തരം പറവാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല; ആ ദിവസം മുതൽക്കു് ആരും അവനോട് ചോദിച്ചാൻ തുനിഞ്ഞതും ഇല്ല.

൨൩. അദ്ധ്യായം.

പരീശശാസ്ത്രികളെയും ആരക്കേവിയെയും [മാ. ൧൨, ൩൮. ലൂ. ൨൦, ൪൫], (൧൩) എട്ടു ധിക്കാരങ്ങളാൽ ശപിച്ചതും [ലൂ. ൧൧, ൩൯.], (൩൭) യരുശലേമെ ചൊല്ലി വിലപിച്ചതും [ലൂ. ൧൩, ൩൪.]

൧ **ദിന**നന്തരം യേശു പുരുഷാരങ്ങളോടും തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടും പറഞ്ഞിതു: മോശെ പീഠത്തിന്മേൽ ശാസ്ത്രികളും പരീശരും കുത്തിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് (പ്രമാണിക്കേണം എന്ന്) അവർ നിങ്ങളോടു പറയുന്നത് ഒക്കെയും ചെയ്തു പ്രമാണിച്ചു കൊറ്റിൻ; അവരുടെ ക്രിയകളിൻപ്രകാരം ചെയ്യാല്ലാ താനും; അവർ പറകയല്ലാതെ, ചെയ്യുന്നില്ല സ്പഷ്ടം. അവർ എടുപ്പാൻ തൈരക്കമായ ഘനമുള്ള ചുമടുകളെ കെട്ടി, മനുഷ്യരുടെ തോളുകളിൽ വെക്കുന്നു; തങ്ങളുടെ വിരൽ കൊണ്ടെങ്കിലും

൨ അവ ഇളക്കുവാൻ മനസ്സും ഇല്ല. പിന്നെ അവരുടെ ക്രിയകളെല്ലാം മനുഷ്യരാൽ കാണപ്പെടേണ്ടതിന്നത്രെ ചെയ്യുന്നത്; തങ്ങളുടെ മന്ത്രപ്പട്ടകളെ വീതിയാക്കി, വസ്ത്രങ്ങളുടെ തൊക്കലുകൾ ഉള്ള നീട്ടി വെക്കുന്നു. അത്താഴങ്ങളിൽ പ്രധാനസ്ഥലത്തേയും, ഉച്ചയ്ക്കുകളിൽ മുഖ്യാസനങ്ങളേയും, അങ്ങാടികളിൽ വന്ദനങ്ങളേയും, മനുഷ്യരാൽ (എൻ ഗുരൊ) റബ്ബീ റബ്ബീ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതിനേയും സ്നേഹിക്കുന്നു. നിങ്ങളോ റബ്ബീ എന്നു നാമം ഏല്ക്കരുത്! കാരണം നിങ്ങളുടെ ഗുരു ഒരുവൻ (ക്രിസ്തുൻ) ആത്രെ; നിങ്ങളോ എല്ലാവരും സഹോദരർ ആകുന്നു. ഭൂമിയിൽ ആരേയും നിങ്ങളുടെ പിതാവെന്നു വിളിക്കയും അരുതു; ഒരുത്തനല്ലൊ നിങ്ങളുടെ പിതാവ്, സ്വർഗ്ഗസ്ഥൻ തന്നെ. നായകൻ എന്ന പേരിനേയും ഏല്ക്കരുതു; ഏകനായ ക്രിസ്തുനല്ലൊ നിങ്ങളുടെ നായകൻ ആകുന്നു; നിങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ

൩ നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷക്കാരനാകും (൨൦, ൨൩) പിന്നെ തന്നെത്താൻ ഉയർത്തുന്നവൻ എല്ലാം താഴ്ന്നുപെടും; തന്നെത്താൻ താഴ്ന്നുവൻ എല്ലാം ഉയർത്തപ്പെടും.

൪ അവല്ലയോ ശാസ്ത്രികളും പരീശരുമായുള്ള വേഷധാരികളെ!

ഒമ്പ

നിങ്ങൾ മനുഷ്യർക്ക് സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തെ അടച്ചു വെക്കുന്നതു കൊണ്ടു നിങ്ങൾക്ക് ഹാ കഷ്ടം! നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുന്നില്ലല്ലോ; പ്രവേശിക്കുന്നവരെ അകമ്പുകവാൻ വിടുന്നതും ഇല്ല. ശാസ്ത്രികളും പരീശരുമായുള്ള വേഷധാരികളെ! നിങ്ങൾ വിധവമാരുടെ വീടുകളെ ഉപായത്താൽ നീളെ പ്രാത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു മിഴങ്ങുന്നതിനാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഹാ കഷ്ടം! ഇതുവേഗതയായി പൂർണ്ണരശികയാവിധിയും ലഭിക്കും. ശാസ്ത്രികളും പരീശരുമായുള്ള വേഷധാരികളെ! നിങ്ങൾ ഒരുത്തനെ മതക്കാരനാക്കുവാൻ കടലും ഭൂമിയും എങ്ങും സഞ്ചരിക്കുന്നു: അങ്ങിനെ ആയാൽ അവനെ നിങ്ങളിലും ഇരട്ടിച്ചു നരകപുത്രനാക്കുന്നു, എന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്ക് ഹാ കഷ്ടം! ആർ (ദേവ) മന്ദിരത്താണു പറഞ്ഞാൽ ഏതും ഇല്ല എന്നും, മന്ദിരസ്വർണ്ണത്താണു സ്വത്വം ചെയ്യാൽ അവൻ കടക്കാരനാക്കുന്നു, എന്നും പറഞ്ഞും കൊള്ളുന്ന കുരുടരായ വഴികാട്ടികളെ നിങ്ങൾക്ക് ഹാ കഷ്ടം! മൂഢരും കുരുടരായുള്ളോരെ! ഏതുപോൽ വലിയതു? സ്വർണ്ണമോ സ്വർണ്ണത്തെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്ന മന്ദിരമോ? പിന്നെ വെലിപിറത്താണായിട്ടാലും ഏതും ഇല്ല; അതിനേക്കാളുയർന്ന സ്വത്വം ചെയ്യാലൊ, അവൻ കടക്കാരനാക്കുന്നു, എന്നും (പറയുന്നു). മൂഢരും കുരുടരായുള്ളോരെ! ഏതുപോൽ വലിയതു? കാഴ്ചയോ, കാഴ്ചയെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്ന പീഠമോ? എന്നാൽ വെലിപിറത്താണു ആർ ചൊല്ലിയാലും അതിനെയും അതിനേക്കാളുള്ള സകലത്തെയും ആണയിടുന്നു. മന്ദിരത്താണു ആർ ചൊല്ലിയാലും അതിനെയും അതിൽ അധിവസിപ്പാവനെയും ആണയിടുന്നു; സ്വർഗ്ഗത്താണു ആർ ചൊല്ലിയാലും ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തെയും അതിൽ ഇരിക്കുന്നവനെയും ആണയിടുന്നു. തുത്താവ് തുളസി ചീരകം ഇവറ്റിൽ പതാരം കൊടുത്തും ന്യായം, കനിവു, വിശ്വാസം ഇങ്ങിനെ ധർമ്മത്തിൽ ഘനം ഏറിയവരെ തൃപ്തിപ്പും കളകയാൽ ശാസ്ത്രികളും പരീശരുമായുള്ള വേഷധാരികളെ നിങ്ങൾക്ക് ഹാ കഷ്ടം! ഇവ ചെയ്തതും അവ തൃപ്തിക്കാരെ ഇരിക്കയും വേണ്ടിയതു തന്നെ. കൊതു അരിച്ചെടുത്തും ഒട്ടകം കുടിച്ചും കളയുന്ന കുരുടരായ വഴികാട്ടികളെ! കിണ്ടികിണ്ണങ്ങളുടെ അകത്തു കവച്ചതും പുളുപ്പും നിറഞ്ഞിട്ടും അവറ്റിലേ പുറത്തെ വെടിപ്പാക്കിക്കൊള്ളുന്ന ശാസ്ത്രികളും പരീശരുമായുള്ള വേഷധാരികളെ നിങ്ങൾക്ക് ഹാ കഷ്ടം! കുരുടനായ പരീശനെ!

കിണ്ടികിണ്ണങ്ങളുടെ പുറവും വെടിപ്പാകേണ്ടതിന്നു മുമ്പെ അവ
 ൨൭ ററിൻ അകത്തെ വെടിപ്പാക്കുക! പുറമെ അഴുകായി ദോഷിച്ചി
 ടും അകമെ ചത്തവരുടെ അസ്ഥികളും സകല അശുദ്ധിയും
 നിറഞ്ഞുള്ളവയായി വെള്ള തേച്ചിട്ട ശവക്കുഴികളോടു നിങ്ങൾ
 ഒക്കുന്നതു കൊണ്ടു ശാസ്ത്രികളും പഠിശരമായുള്ള വേഷ്ടാധാരി
 ൨൮ കളെ നിങ്ങൾക്കു് ഹാ കഷ്ടം! നിങ്ങളും മനുഷ്യക്കു് പുറമെ നീതി
 മാനുഷൻ എന്നു തോന്നീട്ടും അകമെ വ്യാജവും അധർമ്മവും നിറ
 ൨൯ ന്നുളളവർ ആകുന്നു. പ്രവാചകരുടെ കല്ലറകളെ പണിചെ
 ൩൦ ന്നു നീതിമാന്മാരുടെ തറകളെ അലങ്കരിച്ചും കൊണ്ടു: ഞങ്ങൾ
 പിതാക്കന്മാരുടെ നാളുകളിൽ ഇരുന്നു എങ്കിൽ പ്രവാചകരുടെ
 രക്കത്തിൽ അവരോടു കൂട്ടാളികളായിരിക്കുമാറില്ല എന്നു പറയു
 ന്നതുകൊണ്ടു് ശാസ്ത്രികളും പഠിശരമായുള്ള വേഷ്ടാധാരികളെ
 ൩൧ നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം! എന്നതിനാൽ പ്രവാചകരെ കൊന്നവ
 കു്കു നിങ്ങൾ മക്കൾ എന്നു നിങ്ങൾക്കു തന്നെ സാക്ഷ്യം ചൊ
 ൩൨ ല്ലുന്നവല്ലോ. നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ അരുവിനെ നിങ്ങളും
 ൩൩ പുരിപ്പിൻ! പാമ്പുകളെ! അണലിസന്തതികളെ! നരകവിധി
 ൩൪ യിൽ: നിന്നു നിങ്ങൾ എങ്ങിനെ തെറ്റിപ്പോകും? അതുകൊണ്ടു്
 ഇതാ! ഞാൻ പ്രവാചകരെയും ജ്ഞാനികളെയും ശാസ്ത്രികളെ
 യും നിങ്ങളുടെ അടുക്കെ അയക്കുന്നു: അതിൽ ചിലരെ നിങ്ങൾ
 കൊല്ലുകയും ക്രൂശിക്കുകയും, ചിലരെ നിങ്ങളുടെ പള്ളികളിൽ ച
 മട്ടുകൊണ്ടടിക്കുകയും പട്ടണത്തിൽനിന്നു പട്ടണത്തേക്കു് ആട്ട
 ൩൫ കയും ചെയ്യും. നീതിമാനായ ഹബേലിന്റെ രക്തം മുതൽ നി
 ങ്ങൾ മന്ദിരത്തിന്നും ബലിപീഠത്തിന്നും നടുവിൽ കൊന്നിട്ടുള്ള
 ബരക്താപുത്രനായ ജകയ്യയുടെ രക്തം വരെ (൨നാള. ൨൪, ൨൫)
 ഭൂമിമേൽ ഒഴിച്ചു കളയുന്ന നീതിയുള്ള രക്തം എല്ലാം നിങ്ങളുടെ
 ൩൬ മേൽ വരുവാനായിട്ടത്രെ. ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറ
 യുന്നു: ഇത് ഒക്കയും ഈ തലമുറമേൽ വരും.

൩൭ അല്ലയോ യരുശലേമെ! യരുശലേമെ! പ്രവാചകരെ കൊ
 ന്നു നിന്നൊക്കായി അയക്കപ്പെട്ടവരെ കല്ലെറിഞ്ഞും കളയുന്നവ
 ൩൮ ളെ! ഒരു കോഴിതന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ചിറകുകളിൻ കീഴിൽ ചേർത്തു
 കൊള്ളുന്നപ്രകാരം തന്നെ നിന്റെ മക്കളെ ഏതവട്ടം ചേർത്തു
 കൊല്ലാൻ എനിക്ക് മനസ്സായി; എങ്കിലും നിങ്ങൾക്കു മനസ്സാ
 ൩൯ യില്ല. കണ്ടാലും, നിങ്ങളുടെ ഭവനം നിങ്ങൾക്കു് പാഴായി വിട
 പ്പെട്ടു; എങ്ങിനെ എന്നാൽ: കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരു

നവൻ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ, എന്നു (൨൧, ന്.) നിങ്ങൾ പഠവോളത്തേക്ക് നിങ്ങൾ ഇനിമേൽ എന്നെ കാണുകയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു.

൨൪. അദ്ധ്യായം.

യുഗാവസാനത്തിന്നു മുമ്പെ നടക്കേണ്ടുന്നവയും, (൧൫) യരുശലേമിൽ ന്യായവിധിയും, (൨൯) യേശുവിൻ വരവും അറിയിച്ചതു, (൩൨) ഉണർപ്പാൻ പ്രബോധനം [൧൧. ൧൩. ൧൪. ൧൫.], (൪൫) വിശ്വസുഭാഷണൻ ഉപമ.

പിന്നെ യേശു പറഞ്ഞു ആലയത്തിൽനിന്നു യാത്രയാകുമ്പോൾ, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവൻ ആലയനിർമ്മാണങ്ങളെ കാണിക്കേണ്ടതിന്നു സമീപിച്ചു വന്നു. അവരോടു യേശു: ഇവ എല്ലാം കാണുന്നില്ലയൊ? ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: ഇവിടെ കല്ലു കല്ലിന്മേൽ ഇടിയാതെ വിടപ്പെടുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവൻ ഒലീവമലമേൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പ്രത്യേകം അവനോട് അണഞ്ഞു: ഇത് എപ്പോൾ ഉണ്ടാകും എന്നും, നിന്റെ വരവിന്നു യുഗസമാപ്തിക്കും അടയാളം എന്തെന്നും ഞങ്ങളോട് പറക; എന്നു ചൊല്ലിയതിന്നു, യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: ആരും നിങ്ങളെ തെറ്റിക്കാതിരിപ്പാൻ നോക്കവിൻ! എങ്ങിനെ എന്നാൽ, ഞാൻ ക്രിസ്തുൻ എന്നു ചൊല്ലി, അനേകർ എന്റെ നാമം എടുത്തിട്ടു വന്നു, പലരേയും തെറ്റിക്കും. നിങ്ങൾ യുദ്ധങ്ങളും യുദ്ധശ്രുതികളേയും കേൾപ്പാനും ഉണ്ടു; കലങ്ങാതിരിപ്പാൻ നോക്കവിൻ! (അത്) ഒക്കയും ഉണ്ടാകേണ്ടത് സത്യം; അവസാനം ഉടനെ ഇല്ല താനും. വംശം വംശത്തിന്നും രാജ്യം രാജ്യത്തിന്നും എതിരേ എഴുന്നീല്ക്കും, ക്ഷാമങ്ങളും മഹാവ്യാധികളും ഭൂകമ്പങ്ങളും അവിടവിടെ ഉണ്ടാകും. എങ്കിലും ഇവ ഒക്കയും ഇഹരവനോപകൂളുടെ ആരംഭമത്രെ. അപ്പോൾ അവർ നിങ്ങളെ ഉപദവത്തിൽ എല്പിക്കയും കൊല്ലുകയും ചെയ്യും; നിങ്ങൾ എന്തു നാമം നിമിത്തം എല്ലാവരോടും പകെക്കപ്പെട്ടവരാകും. പലരും അപ്പോൾ ഇടച്ചു തോന്നിട്ട് അന്ത്യോന്ത്യം എല്പിച്ചും തങ്ങളിൽ പകെച്ചും പോകും. കള്ളപ്രവാചകർ പലരും ഉദിച്ചു അനേകരെ തെറ്റിക്കും; അധർമ്മം പെരുകിയതുകൊണ്ടു, അനേകരുടെ സ്നേഹം തണുത്തു പോകും. അവസാനം വരെ സമീപിച്ചിരിക്കുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും താനും. ഈ രാജ്യസുവിശേഷം

സകല വംശങ്ങൾക്കും സാക്ഷ്യമായി പ്രപഞ്ചം എങ്ങും ഘോഷിക്കപ്പെടും; അപ്പോൾ അവസാനം വരികയും ആം.

൧൫ ആകയാൽ പ്രവാചകനായ ദാനിയേൽ (൯, ൨൭. ൧൧, ൩൧) മൊഴിഞ്ഞപ്രകാരം പാഴാക്കുന്നതിന്റെ അറുപ്പു വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ നില്ക്കുന്നതു നിങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ, വായിക്കുന്നവൻ ഏ ചിന്തിച്ചു കൊൾൂ. എന്നു യഹൂദയിലുള്ളവർ മലകളിലേക്ക് ഓക്കട്ടകു വീട്ടിനേൽ ഇരിക്കുന്നവൻ ഭവനത്തിൽനിന്നുള്ളവ എപ്പട്ടക്കേണ്ടതിന്ന് ഇറങ്ങി പോകായ്ക. വയലിലുള്ളവൻ തന്റെ ഫൻ വസ്ത്രങ്ങളെ എടുപ്പാനും വഴിയോട്ടു തിരികയും ഒല്ലാ. ആ നാളെങ്കിൽ ഗഭീണികൾക്കും മൂലകുടിപ്പിക്കുന്നവർക്കും ഹാ കഷ്ടം! എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ മണ്ടിപ്പോക്ക ശീതകാലത്തിലോ ശബ്ദത്തിലോ സംഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ! ലോകാരംഭം മുതൽ ഇന്നു വരെയും ഇല്ലാത്തതും ഇനിമേൽ ഭവിക്കാത്തതും ആയുള്ള വലിയ ഉപദ്രവം അന്നുണ്ടാകും സ്വത്വം. ആ ദിവസങ്ങളെ ചുരുക്കിയില്ല എങ്കിൽ ഒരു ജഡവും രക്ഷപെടുകയില്ല; തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ നിമിത്തമൊ ആ നാളുകൾ ചുരുക്കപ്പെടും. അപ്പോൾ ആരാനും നിങ്ങളോട്: ഇതാ മശിഹാ ഇവിടെ എന്നും ഇങ്ങ് എന്നും പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കരുതു! എങ്ങിനെ എന്നാൽ, കള്ളമശിഹമാരും കള്ളപ്രവാചകരും എഴുന്നീറ്റു, കഴിയുന്നെങ്കിൽ തെരിഞ്ഞെടുത്തവരേയും തെറിപ്പുന്നായി, വലിയ അടയാളങ്ങളേയും അത്സരങ്ങളേയും കാട്ടിക്കൊടുക്കും. നോക്കുവൻ! ഞാൻ നിങ്ങളോടു മുൻ പറഞ്ഞുവല്ലോ. ആകയാൽ നിങ്ങളോട്: ഇതാ അവൻ കാട്ടിൽ ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ, പുറപ്പെടരുതു; ഇതാ അറകളിൽ എന്നു പറഞ്ഞാൽ, വിശ്വസിക്കയും അരുതു; കാരണം മിന്നൽ കിഴക്കുനിന്നു ചെന്നു, പടിഞ്ഞാറോളം വിളങ്ങും പോലെ തന്നെ മനുഷ്യപുത്രന്റെ വരവു ഭവിക്കും; പിന്നെ എവിടെ എന്നാലും അവിടെ കഴുകൾ കൂടമല്ല.

൧൯ ആ നാളുകളിലെ ഉപദ്രവത്തിന്റെ ശേഷമൊ ഉടനെ സൂര്യൻ ഇരുണ്ടു പോകയും, ചന്ദ്രൻ നിലാവിനെ തരയ്ക്കയും, നക്ഷത്രങ്ങൾ വാനത്തിൽനിന്നു വീഴുകയും സ്ഥൂർത്തങ്ങളുടെ സൈന്യങ്ങൾ കലുങ്ങി പോകയും ആം (യശ. ൩൪, ൪.) അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ അടയാളം വാനത്തിൽ വിളങ്ങും; ഭൂമിയിലെ സകല ഗോത്രങ്ങളും തൊഴിച്ചും കൊണ്ടു, മനുഷ്യപുത്രൻ വന്ന

ത്തിൻ മേഘങ്ങളിനേൽ വലിയ ശക്തിയോടും തേജസ്സോടും കൂടെ വരുന്നതിനെ കാണും (ദാനി. ൭, ൧൩.) അവൻ തന്റെ ദൂതന്മാരെ മഹാ കാഹളധ്വനിയോടും കൂടെ അയക്കും; അവരും അവൻ അരിഞ്ഞെടുത്തവരെ വാനങ്ങളുടെ അടുതിമുതൽ അടുതിവരെയും നാലു കാഠകളിൽനിന്നും കൂട്ടിച്ചേക്കും.

എന്നാൽ അത്തിയിൽനിന്ന് ഉപമയെ ഗ്രഹിപ്പിൻ; അതിന്മേൽ കൊമ്പ് ഇളതായി ഇലകളെ തഴെപ്പിക്കുമ്പോൾ, വേനിൽ അടുത്തത് എന്ന് അറിയുന്നുവല്ലോ. അപ്രകാരം നിന്മുഖം ഇവ ഒക്കെയും കാണുമ്പോൾ, (അവൻ) അടുക്കെ വാതുക്കൽ തന്നെ ആകുന്നു എന്ന് അറിഞ്ഞു കൊള്ളിൻ. ആമെൻ. ൩൪. ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നിതു: ഇവ ഒക്കെയും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അതിന്ന് ഈ തലമുറ ഒഴിഞ്ഞു പോകയില്ല; വാനവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞു പോകും; എന്റെ വചനങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞു പോകയില്ല താനും. ആ നാളും നാഴികയും സംബന്ധിച്ചൊ എൻ പിതാവ് മന്യരനെ അല്ലാതെ, ആരെങ്കിലും സ്വപ്നങ്ങളിലെ ദൂതരും അറിയുന്നില്ല. എങ്കിലൊ നോഹയുടെ ദിവസങ്ങൾ കേതുപ്രകാരം അപ്രകാരം തന്നെ മനുഷ്യപുത്രന്റെ വരവും ആകും; എങ്ങിനെ വന്നു എന്നാൽ ജലപ്രളയത്തിൻ മുമ്പെ ഉള്ള നാളുകളിൽ നോഹ പെട്ടകത്തിൽ കടന്ന നാൾവരെ അവർ തിന്നും കുടിച്ചും കെട്ടിയും കെട്ടിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു. ജലപ്രളയം വന്ന് എല്ലാവരെയും മൺ നീക്കുമ്പോഴേക്കു, ബോധിക്കാതെ പാർത്തപ്രകാരം തന്നെ മനുഷ്യപുത്രന്റെ വരവും ആകും. അന്ന് ഇരുവർ വയലിൽ ഒരു ഇരിക്കും, ഒരുത്തൻ കൈക്കൊള്ളപ്പെടും, ഒരുത്തൻ കൈവിടപ്പെടും ഇരുവർ തിരിക്കല്ലിൽ അരെച്ചു കൊള്ളുന്നതിൽ ഒരുത്തി ഒരുക്കൊള്ളപ്പെടും, ഒരുത്തി വിടപ്പെടും. ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ രക്തത്താവ് വരുന്ന ദിവസം ഇന്നത് എന്ന് അറിയാത്തുകൊണ്ട് ഉണൺകൊള്ളിൻ. കള്ളൻ വരുന്ന യാമം ഇന്നത് എന്നു വീടുടയവൻ അറിഞ്ഞു എങ്കിൽ അവൻ ഉണരുകയും തന്റെ വീട്ടിൽ തുരക്കുന്നതിന്ന് ഇടകൊടുക്കായ്ക്കയും ചെയ്യുമായിരുന്നു എന്നുള്ളത് അറിവിൻ. ആകയാൽ മനുഷ്യപുത്രൻ നിങ്ങൾക്ക് രക്തത്തോന്നാത്ത നാഴികയിൽ വരുന്നതു കൊണ്ടു നിങ്ങളും ഒരുങ്ങി ചമവിൻ.

എന്നാൽ യജമാനൻ തന്റെ വീട്ടുകാർക്കു തത്സമയത്തു ഭക്ഷണം കൊടുക്കേണ്ടതിന്ന് ആ കൂട്ടത്തിനേൽ ആക്കി വെച്ചൊരു

വിശ്വസനം ബുദ്ധിമാനം ആയ ഭാസൻ ആകുന്നത് ആരു
 രന്ദ്ര പോൽ? യജമാനൻ വരുമ്പോൾ ഇപ്രകാരം ചെയ്തു കാണുന്ന
 ര്ഭ ഭാസൻ ധന്യൻ തന്നെ. ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയു
 ന്നിതു: അവനെ തന്റെ സകല വസ്തുവിന്മേലും ആക്കി വെ
 രപ്പു ക്കും; എന്നാൽ ആ ദുഷ്ടഭാസൻ എന്റെ കർത്താവ് വരുവാൻ
 രൻ താമസിക്കുന്നു എന്നു ഹൃദയം കൊണ്ടു ചൊല്ലി, തന്റെ കൂട്ടാ
 സരെ അടിച്ചു തുടങ്ങി, കുടിയന്മാരോടു കൂടി തിന്നും കുടിച്ചും
 ൫൦ പോയാൽ, ആ ഭാസൻ നിരൂപിക്കാത്ത നാളിലും അറിയാത്ത
 ൫൧ നാഴികെക്കും അവന്റെ യജമാനൻ വന്നു, അവനെ ശകലി
 ച്ച് അവനു വേഷ്ടധാരികളോടു കൂട പങ്കു കല്പിച്ചാക്കും; അവി
 ടെ കരച്ചലും പല്ലുകുടിയും ഉണ്ടാകും.

൨൫. അദ്ധ്യായം.

പത്തു കന്യാമാർ, (൧൪) തലത്തുകൾ [ഭൃ. ൧൯, ൧൨.], (൩൧) ന്യായവിധി വണ്ണം.

൧ **അ**പ്പോൾ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം മണവാളനെ എതിരേല്പാൻ തങ്ങളുടെ ദീപങ്ങളെ എടുത്തും കൊണ്ടു പുറപ്പെടുന്ന പത്തു കന്യാമാ
 ൨ രോടു സമുദ്രമാകും അതിൽ ഐവർ ബുദ്ധിയുള്ളവരും, ഐ
 ൩ വർ മൃഗരായിരുന്നു; മൃഗരായവർ തങ്ങളുടെ ദീപങ്ങളെ എ
 ൪ ടക്കുമ്പോൾ, എണ്ണ കൂടെ കൊണ്ടുവന്നില്ല; ബുദ്ധിയുള്ളവരെ
 തങ്ങളുടെ ദീപങ്ങളോടും കൂടെ പാത്രങ്ങളിൽ എണ്ണയും കൊണ്ടു
 ൫ വന്നു. പിന്നെ മണവാളൻ താമസിക്കുമ്പോൾ, എല്ലാവരും നി
 ൬ ദ്രാമയക്കുമുണ്ടായി ഉറങ്ങി. പാതിരാത്രിക്കൊ: ഇതാ മണവാളൻ!
 എന്നും, അവനെ എതിരേല്പാൻ പുറപ്പെട്ടവിൻ! എന്നും കൂക്കൽ
 ൭ ഉണ്ടായി; അപ്പോൾ എല്ലാകന്യാമാരും എഴുന്നീറ്റു, തങ്ങളുടെ ദീപ
 ൮ ങ്ങളെ തെളിയിച്ചു, എന്നാറെ, മൃഗർ ബുദ്ധിയുള്ളവരോടു: ഞ
 ങ്ങളുടെ ദീപങ്ങൾ കെട്ടുപോകുന്നതു കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ എണ്ണ
 ൯ യിൽനിന്നു ഞങ്ങൾക്കു തരുവിൻ എന്ന് പറഞ്ഞു. ബുദ്ധിയു
 ുളവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: എന്നാൽ പക്ഷെ ഞങ്ങൾക്കും നി
 ങ്ങൾക്കും പോരാതെ ചമയും; അല്ല, വില്ക്കുന്നവരുടെ അടുക്കെ
 ൧൦ ചെന്നു, നിങ്ങൾക്കായി കൊള്ളുവിൻ. എന്നാറെ, അവർ കൊ
 ുളവൻ പോകുമ്പോൾ മണവാളൻ വന്നു, ഒരുങ്ങിയിരുന്ന
 ൧൧ അവനോടു കൂടി കല്യാണത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു, വാതിൽ
 അടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ ശേഷം കന്യാമാരും വന്നു:
 കർത്താവേ! കർത്താവേ! ഞങ്ങൾക്കു തുറക്കുക! എന്നു പറഞ്ഞു.

അതിന്ന് അവൻ: ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു ചൊല്ലുന്നതു: ധന നിങ്ങളെ അറിയുന്നില്ല. എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു; ആകയാൽ ധന നാളും നാഴികയും അറിയായുകൊണ്ട് ഉണർന്നിരിപ്പിൻ!

ആയതല്ലൊ ഒരു മനുഷ്യൻ പരദേശത്തു പോകുമ്പോൾ, പൗസ്വാസരെ വിളിച്ചു, തന്റെ വസ്തുക്കൾ അവരിൽ ഏല്പിച്ചതു പോലെ തന്നെ. ഒരുവന് അഞ്ച് തലന്തു, ഒരുവനു രണ്ടു, ഒരു മറ്റൊരുവന് തലന്ത് ഒന്നു (= ൩൦൦൦ ദ്രഹ്മപ്പണം) ഇങ്ങിനെ അവനവന് താന്താന്റെ പ്രാപ്തി പോലെ കൊടുത്തു, ക്ഷണത്തിൽ യാത്രയാകയും ചെയ്തു. അഞ്ചു തലന്തു ലഭിച്ചവൻ ചെന്ന് അവനെക്കൊണ്ട് വ്യാപാരം ചെയ്തു, വേറെ അഞ്ചു തലന്തും സമ്പാദിച്ചു. അപ്രകാരം രണ്ടിനെ ലഭിച്ചവൻ കൂടെ വേറെ രണ്ടു നേടി. മറ്റൊന്നിനെ ലഭിച്ചവനൊ ചെന്നു, മണ്ണിൽ കഴിച്ചു, തന്റെ കത്ത് മുമ്പിന്റെ ദ്രവ്യം മറെച്ചിടുകയും ചെയ്തു. വളരെ കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതു ദാസരുടെ കത്ത് വന്ന്, അവരോടു കണക്കു നോക്കുന്ന സമയം, അഞ്ചു തലന്തു ലഭിച്ചവൻ അണക്കുന്നു, ൨൦ വേറെ തലന്ത് അഞ്ചും കൊണ്ടുവന്നു: കത്ത് വെ! അഞ്ച് തലന്ത് എങ്കൽ ഏല്പിച്ചു തന്നുവല്ലോ; ഇതാ ഞാൻ വേറെ അഞ്ചു തലന്തും കൂടെ നേടി, എന്നു പറഞ്ഞു. അവന്റെ കത്ത് വന്ന്: ൨൧ നന്നു, നല്ലവനും വിശ്വസ്തനുമായ ദാസനെ! നീ അല്പത്തിങ്കൽ വിശ്വസ്തനായിരുന്നു, നിന്നെ പലതിനുമേലും ആക്കി വെക്കും, നിന്റെ കത്ത് വന്നിൻ സന്തോഷത്തിൽ അകമ്പുകക! എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞു. എന്നാറെ, രണ്ടു തലന്ത് ലഭിച്ചവൻ അറങ്ങുന്നുവെന്നു: കത്ത് വെ: രണ്ടു തലന്ത് എങ്കൽ ഏല്പിച്ചു തന്നുവല്ലോ; ഇതാ വേറെ രണ്ടു തലന്തും കൂടെ നേടി എന്നു പറഞ്ഞു. അവന്റെ കത്ത് വന്ന്: നന്നു, നല്ലവനും വിശ്വസ്തനുമായ ദാസനെ! നീ അല്പത്തിങ്കൽ വിശ്വസ്തനായിരുന്നു, നിന്നെ പലതിനുമേലും ആക്കി വെക്കും; നിന്റെ കത്ത് വന്നിൻ സന്തോഷത്തിൽ അകമ്പുകക എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞു. എന്നാറെ, ഒരു തലന്തു ലഭിച്ചവനും വന്നു പറഞ്ഞിതു: കത്ത് വെ! നീ വിതെക്കുത്തിൽ കൊയ്തും വിതറാത്തതിൽനിന്നു ചേർത്തും കൊള്ളുന്ന കഠിന മനുഷ്യൻ എന്ന് നിന്നെ ഞാൻ അറിഞ്ഞു, ഭയപ്പെട്ടു ൨൫ ചെന്നു, നിന്റെ തലന്ത് മണ്ണിൽ മറെച്ചു വെച്ചു; ഇതാ നിന്റെ നിന്നെക്കണ്ടു. എന്നതിന്ന് അവന്റെ കത്ത് വന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു: ഓടുന്നും മടിയുന്നും ആയ ദാസനെ! ഞാൻ വിതെ

ക്കാത്തതിൽ കൊയ്യും വിതറാത്തതിൽനിന്നു ചേർത്തും കൊള്ളുന്ന
 ൨൭ എന്ന് അറിഞ്ഞുവോ? അതുകൊണ്ട് എന്റെ ഭൂപ്രം പൊൻ
 വാണിദക്കാർക്ക് എല്ലിക്കേണ്ടിഇരുന്നു; എന്നാൽ ഞാൻ വന്നിട്ട്,
 ൨൮ എന്തെന്തിനെ പലിശയോടും കൂട പ്രാപിക്കുമായിരുന്നു. ആക
 യാൽ തലന്തിനെ അവനിൽനിന്ന് എടുത്തു, പത്തുതലന്തുളളവ
 ൨൯ ന്നു കൊടുപ്പിൻ! കാരണം (൧൧, ൧൨) ഉള്ളവനൊക്കെയും നിറ
 ണ്ണു വഴിവോളം കൊടുക്കപ്പെടും; ഇല്ലാത്തവനോടൊ, ഉള്ളതും
 ൩൦ കൂടെ പഠിച്ചെടുക്കപ്പെടും. ശേഷം നിസ്സാരനായ ദാസനെ! ഏ
 ൩൧ റം പുറത്തുള്ള ഇരളിലേക്ക് കളവിൻ; അവിടെ കറച്ചലും പല്ലു
 കടിയും ഉണ്ടാകും.

൩൧ പിന്നെ മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ രേജസ്സോടെ, സകല ഭൂത
 രമായി വന്ന സമയം, അവൻ സ്വരേജസ്സിൻ സിംഹാസന
 ൩൨ ത്തിൽ ഇരുന്നു കൊൾകയും, സകല ജാതികളും അവന്മുമ്പാകെ
 കൂട്ടപ്പെടുകയും, അവരെ അവൻ ഇടയൻ കോലാടുകളിൽനിന്നു
 ൩൩ ആടുകളെ വേരതിരിക്കുമ്പോലെ തങ്ങളിൽ വേരതിരിച്ചു: ആടുക
 ൩൪ കളെതന്റെ വലത്തും കോലാടുകളെ ഇടത്തും നിറത്തുകയും ചെയ്
 യും. അന്നു രാജാവ് തന്റെ വലത്തുള്ളവരോട്, ഉരചെയ്യും: എ
 ൩൫ ന്റെപിതാവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരെ വരുവിൻ! ലോക
 സ്ഥാപനം മുതൽ നിങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കിയ രാജ്യത്തെ അനുഭവി
 ൩൬ ച്ചു കൊൾവിൻ. കാരണം എനിക്ക് വിശന്നു, നിങ്ങൾ തിന്മാൻ
 തന്നു; ദാമിച്ചു, നിങ്ങൾ എന്നെ കുടിപ്പിച്ചു; അതിഥിയായിരു
 ൩൭ ന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ ചേർത്തു കൊണ്ടു; നഗ്നനായി, നിങ്ങൾ എ
 ൩൮ ന്നെ ഉടുപ്പിച്ചു; രോഗിയായി, നിങ്ങൾ എന്നെ വന്നു നോക്കി;
 ൩൯ കാവലിൽ ആയിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കെ വന്നു. അ
 ൪൦ പോൾ, നീതിമാന്മാർ അവനോട് ഉത്തരം പറയും: കർത്താവേ!
 നിന്നെ ഞങ്ങൾ എപ്പോൾ വിശന്നു കണ്ടിട്ട്, ഊട്ടുകയൊ, ദാ
 ൪൧ മിച്ച കണ്ടിട്ട്, കുടിപ്പിക്കയൊ ചെയ്യുക? നിന്നെ അതിഥിയായി
 ൪൨ എപ്പോൾ കണ്ടു, ചേർത്തു കൊൾകയൊ, നഗ്നനായി (കണ്ടി
 ൪൩ ട്) ഉടുപ്പിക്കയൊ ചെയ്യുക? നീ രോഗിയൊ, കാവലിലൊ ഇരി
 ക്കുന്നത് എപ്പോൾ കണ്ടിട്ട് ഞങ്ങൾ നിന്റെ അടുക്കെ വന്നു?
 ൪൪ എന്നതിന് ഉത്തരമായി, രാജാവ് ഉരചെയ്യും: ആമെൻ ഞാൻ
 നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ഈ എന്റെ ഏറ്റവും ചെറിയ സമോദ
 ൪൫ രരിൽ ഒരുത്തന്നു നിങ്ങൾ ചെയ്യൂ, ഇടത്തോളം എനിക്ക് ചെയ്യൂ.
 ൪൬ അപ്പോൾ അവൻ ഇടത്തുള്ളവരോട് ഉരചെയ്യും: ശപിക്കപ്പെ

മത്തായി. ൨൫. ൨൬. അ.

ദൂതരെ! എന്നെ വിട്ടു, പിശാചിന്നും അവന്റെ ദൂതർക്കും ഒരു ക്ഷിയ നിത്യാഗ്നിയിലേക്ക് പോകവിൻ! കാരണം എനിക്ക് വി രഹസ്യം, നിങ്ങൾക്കും തിന്മാൻ കൊടുത്തതും ഇല്ല; ദാമിച്ചു, നിങ്ങൾക്കും എന്നെ കുടിപ്പിച്ചതും ഇല്ല; അതിഥിയായി, നിങ്ങൾക്കും എന്നെ രഹസ്യം കൊണ്ടില്ല; നഗ്നനായി, നിങ്ങൾക്കും എന്നെ ഉടുപ്പിച്ചതും ഇല്ല; രോഗിയും കാവലിലും ആയി, നിങ്ങൾക്കും എന്നെ വന്നു നോക്കിയതും ഇല്ല. അതിന്ന് അവരും ഉത്തരം പറയും: കർത്താ രഹസ്യം! ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടു്, ദാഹത്തോടുണ്ടു്, അതിഥി എന്നു്, നഗ്നൻ എന്നു്, രോഗിയായു്, കാവലിലൊ, എപ്പോൾ കണ്ടു ശ്രദ്ധിക്കു് ചെയ്യാതെ ഇരുന്നു? എന്നാറെ, അവരോടു: രഹസ്യം ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു് പറയുന്നു: ഈ ഏറ്റവും ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തൻ നിങ്ങൾ ചെയ്യാതെത്തോളം എനിക്ക് ആകുന്നു ചെയ്യാത്തത് എന്നുത്തരം പറയും. പിന്നെ ഇവർ നിത്യദണ്ഡം രഹസ്യത്തിലേക്കും, നീതിമാന്മാർ നിത്യജീവനിലേക്കും ചെന്നു പോകും.

൨൬. അദ്ധ്യായം.

യേശുവെ കൊല്ലുവാൻ കൂടി നിരൂപിച്ചത് [൧൦. ൧൪. ലൂ. ൨൨.], (൬) ബെത്ത്സെയിലെ അഭിഷേകം [൧൦. ൧൪. യോ. ൧൨.], (൧൧) യൂദാവിൻ ഭോഹവും, (൧൧) തിരുവത്താഴവും, (൧൨) ശിമോനാദികളെ പ്രബോധിപ്പിച്ചതും, (൧൩) ഗഥഗാനം യിഖെ പോരാട്ടവും, (൧൪) തോട്ടത്തിൽ പിടിച്ചതും, (൧൫) സുനേരിയത്തിൽനിന്നു വിട്ടുപിരിയതും, (൧൬) ശിമോന്റെ വീഴ്ചയും, [൧൦. ൧൪. ലൂ. ൨൨.]

യേശു ഈ വചനങ്ങളെ ഒക്കയും തിരിച്ചറിഞ്ഞു് ശേഷം ൧ സംഭവിച്ചിതു — അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു: രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ പെസഹ ആകുന്നു എന്ന് അറിയുന്നുവല്ലോ! അന്നു മനുഷ്യപുത്രൻ കൂശിക്കപ്പെടുവാൻ എല്പിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ തന്നെ മഹാപുരോഹിതരും, (ശാസ്ത്രി ൩ കളും) ജനത്തിന്റെ മൂപ്പരും, കയഹാ എന്നുള്ള മഹാപുരോഹിതന്റെ നടുമുറ്റത്തുവന്നു കൂടി, യേശുവെ ഉപായം കൊണ്ടു രഹസ്യം പിടിച്ചു, കൊല്ലുവാൻ നിരൂപിച്ചു; എങ്കിലും ജനത്തിൽ കലഹം ഉണ്ടാകാത്താൽ പെരുന്നാളിൽ മാത്രം അത് എന്നു പറഞ്ഞു.

യേശു ബെത്ത്സെയിൽ കഷ്ടരോഗിയായ ശിമോന്റെ വീട്ടിൽ ആയപ്പോൾ — ഒരു സ്ത്രീ വിലയേറിയ തൈലമുള്ള ദ്രവണി എടുത്തും കൊണ്ടു, അവന്റെ അടുക്കെ വന്നു; അവൻ പരിശുദ്ധനായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ അത് അവന്റെ തലമേൽ ഒഴിച്ചു.

൮ ആയതു ശിഷ്യർ കണ്ടിട്ട്: ഈ അഴിച്ചത് എന്തിന്നു? ഈ തൈ
 ൯ ലം ഏറിയ വിലക്കു വിററു ദരിദ്രർക്കു കൊടുപ്പാൻ സംഗതിയാ
 ൧൦ യല്ലോ! എന്നു ചൊല്ലി, മുഷിഞ്ഞിരുന്നു. ആയ്ക് യേശു അറി
 ൧൧ ണ് അവരോടു പറഞ്ഞിതു: സ്ത്രീക്ക് അലമ്പൽ ഉണ്ടാക്കുവാൻ
 ൧൨ എന്തു? അവൾ എന്നിൽ നല്ല പ്രവൃത്തി ചെയ്തുവല്ലോ! എങ്ങി
 ൧൩ നെ എന്നാൽ ദരിദ്രർ നിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പ്പോഴും അടുക്കെ ഉണ്ടു;
 ൧൪ ഞാൻ എല്ലായ്പ്പോഴും അല്ല താനും ഇവളോ, ഈ തൈലം
 ൧൫ എന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ ആക്കിയത് എന്നെ കഴിച്ചിടുവാൻ
 ൧൬ ചെയ്തു. ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ഈ സുവിശേഷ
 ൧൭ യും സമുദ്രോക്തം എവിടെ എല്ലാം പ്രഘോഷിക്കപ്പെട്ടാലും, അ
 ൧൮ വിടെ ഇവൾ ചെയ്തതും അവളുടെ ഓർമ്മയായി പറയപ്പെടും.
 ൧൯ അന്നു പന്തിരവരിൽ ഒരുത്തനായ ഇഷ്ടിയൊത്ത യൂദാ എ
 ൨൦ ന്നുള്ളവൻ മഹാ പുരോഹിതരെ ചെന്നു കണ്ടു: എനിക്ക് എ
 ൨൧ ന്തു തരുവാൻ മനസ്സായിരിക്കുന്നു? എന്നാൽ അവനെ നിങ്ങ
 ൨൨ ൾക്കു കാണിച്ചു തരും എന്നു പറഞ്ഞു; അവൻ അവർ മുപ്പതു
 ൨൩ ശെക്കൽ തൂക്കിക്കൊടുത്തു. അവനും അന്നു മുതൽ അവനെ കാ
 ൨൪ ണിച്ചു കൊടുപ്പാൻ തക്കം അന്വേഷിക്കയും ചെയ്തു.
 ൨൫ പുരിപ്പില്ലാത്തതിന്റെ ഒന്നാം നാളിൽ ശിഷ്യന്മാർ യേശുവി
 ൨൬ ന്റെ അടുക്കെ വന്നു: നിന്നെക്കു ഞങ്ങൾ പെസഹ ദക്ഷി
 ൨൭ ണ്ണാൻ എവിടെ ഒരുക്കേണ്ടത്? എന്നു പറഞ്ഞു. അവനോ: നി
 ൨൮ ങ്ങൾ നഗരത്തിൽ ഇന്നവനെ ചെന്നു കണ്ടു പറവിൻ, എ
 ൨൯ ന്റെ സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു; ഞാൻ എന്റെ ശിഷ്യന്മാ
 ൩൦ യി നിന്നോടു പെസഹയെ കഴിക്കുന്നു എന്നു ഗുരു പറയുന്നു.
 ൩൧ എന്നാറെ, യേശു നിരോധിച്ച പ്രകാരം ശിഷ്യന്മാർ ചെയ്തു,
 ൩൨ പെസഹയെ ഒരുക്കി. സന്ധ്യയായാറെ, അവൻ പന്തിരവ
 ൩൩ രോടും കൂടെ ചാരിക്കൊണ്ടു, അവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ: ആമെൻ
 ൩൪ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ എന്നെ കാ
 ൩൫ ണിച്ചു കൊടുക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ അത്ഭുതം ഭവിച്ചു:
 ൩൬ കത്ത്യാവെ, ഞാനല്ലല്ലോ! എന്നു ഓരോരുത്തർ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി.
 ൩൭ അവനും ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: എന്നോടു കൂടെ താലത്തിൽ കൈ
 ൩൮ യിട്ടു മുക്കിയവൻ തന്നെ, എന്നെ കാണിച്ചു കൊടുക്കും. തന്നെ
 ൩൯ കുറിച്ച് എഴുതി കിടക്കുന്ന പ്രകാരം മനുഷ്യപുത്രൻ പോകുന്നു
 ൪൦ സ്വതന്ത്രം; മനുഷ്യപുത്രനെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യ
 ൪൧ ന്നാ ഹാ കഷ്ടം! ആ മനുഷ്യൻ ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ അവൻ
 ൪൨

കൊള്ളായിരുന്നു. എന്നാറെ, അവനെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്ന ൨൫ യൂദാ: റബ്ബീ, തൊന്നല്ലല്ലോ! എന്നുത്തരം ചൊല്ലിയതിന്നു: നീ പറഞ്ഞുവല്ലോ! എന്നു പറയുന്നു.

അവൻ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ, യേശു അവനെ എടുത്ത്, അവൻ ൨൬ ഗ്രാമം ചൊല്ലി, നമുക്കി, ശിഷ്യർക്കു കൊടുത്തു. പറഞ്ഞിതു: വാങ്ങി ഭക്ഷിപ്പിൻ! ഇത് എന്റെ ശരീരം ആകുന്നു. പിന്നെ പാ ൨൭ നമ്പരം എടുത്തു വാഴ്ന്നു, അവർക്കു കൊടുത്തു, പറഞ്ഞിതു: എല്ലാവരും ഇതിൽ കുടിപ്പിൻ! കാരണം ഇതു പുതു നിയമത്തിന്റെ വലുത്തായി അനേകർക്കു വേണ്ടി, പാപമോചനത്തിനായി ഒഴിക്കപ്പെടുന്ന എന്റെ രക്തം ആകുന്നു. ഞാനൊ നിങ്ങളോട് പാ ൨൮ വരുന്നിതു: എന്റെ പിതാവിൻ രാജ്യത്തിൽ നിങ്ങളോടു കൂടെ പുതുതായി കുടിക്കും നാൾ വരെ, ഞാൻ മുതിരിവള്ളിയുടെ അമ്പലത്തിൽ നിന്ന് ഇനി കുടിക്കയില്ല.

പിന്നെ (സങ്കീ. ൧൧൫, ൧൧൮) സ്കോത്രം പാടിയ ശേഷം ൩൦ ലീവ് മലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു പോയി. അപ്പോൾ, യേശു അവ ൩൧ ശേഷം പറഞ്ഞു: ഈ രാത്രിയിൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എങ്കൽ ഇടറി പോകും; (ജ. ൧൩, ൭.) ഞാൻ ഇടയനെ വെട്ടും, കൂട്ടത്തിലെ ആടുകൾ ചിതറി പോകുമെന്നു എന്ന് എഴുതിക്കിടക്കുന്നുവല്ലോ. ഞാൻ ഉണർന്നു വന്ന ശേഷമൊ നിങ്ങൾക്കു മുമ്പേ ൩൨ ലീവെക്കു ചെല്ലും. എന്നതിന്നു പേരൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: ൩൩ എല്ലാവരും നിങ്ങൾ ഇടറി പോയാൽ, ഞാൻ ഒരു നാളും ഇടറുകയില്ല. യേശു അവനോട്: ആമെൻ ഞാൻ നിന്നോടു ചൊല്ലു ൩൪ ന്നിതു: ഈ രാത്രിയിൽ കോഴി കൂക്കുമ്പോൾ നീ മൂന്നു വട്ടം എന്നെ തള്ളിപ്പറയും എന്നു പറഞ്ഞു. അവനോട് പേരൻ പ ൩൫ വരുന്നു: നിന്നോടു കൂടെ മരിക്കേണ്ടി വന്നാലും നിന്നെ തള്ളിപ്പറുകയില്ല; ഇതിന്നൊത്തവണ്ണം എല്ലാ ശിഷ്യരും പറഞ്ഞു.

അപ്പോൾ, യേശു അവരുമായി ഗമഗമന (എണ്ണച്ചുക്ക്) ൩൬ എന്നുള്ള പരമ്പിൽ വന്നു ശിഷ്യരോടു: ഞാൻ പോയി, അവിടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു തീരുമ്പോൾ ഇവിടെ ഇരിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. പേരനേയും ജവദിപുത്രൻ ഇരുവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ടുഖി ൩൭ ചും വലഞ്ഞു പോവാൻ തുടങ്ങിയാറെ: എന്റെ ദേഹി മരണ വലുത്തോളം അതിദുഃഖപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഇവിടെ പാത്ത് എന്നോടു കൂടെ ഉണർന്നിരിപ്പിൻ! എന്ന് അവരോട് പറഞ്ഞു. അപ്പം ൩൮ ന്നോടു ചെന്നു, മുഖം കവിഞ്ഞുവീണു: എൻ പിതാവേ! കഴിയുന്നു

എൻ

- എങ്കിൽ ഈ പാനപാനം എന്നിൽ നിന്നു നീങ്ങിപ്പോക! എങ്കിലും ഞാൻ ഇഷ്ടിക്കും പോലെ അല്ല; നീ (ഇഷ്ടിക്കും പോലെ)
- ൪൦ അത്രെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു പോന്നു. പിന്നെ ശിഷ്യരടക്കം വന്നു, അവർ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു, പേരുന്നോട് പറയുന്നു: ഇങ്ങിനെയൊ? എന്നോടു കൂടെ ഒരു നാഴികയും ഉണർന്നിരിപ്പാൻ
- ൪൧ കഴിഞ്ഞില്ലയൊ? പരീക്ഷയിൽ: അകപ്പെടാത്താൻ ഉണർന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊൾവിൻ! ആത്മാവ് മനുഷ്യമുള്ളതു സ്വതഃ;
- ൪൨ ജഡം ബലഹീനമത്രെ. പിന്നെയും രണ്ടാമതു പോയി: എൻ പിതാവേ! ഇതു ഞാൻ കുടിക്കാതെ നീങ്ങി കൂടാ എങ്കിൽ നി
- ൪൩ ന്റെ ഇഷ്ടം നടക്കേണം എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. അനന്തരം വന്ന് അവർ കണ്ണുകൾക്കു ഭാരം ഏകയാൽ, പിന്നെയും ഉറങ്ങുന്നതു
- ൪൪ കണ്ടു; അവരെ വിട്ടു, മൂന്നാമതും ചെന്നു, ആ വചനത്താൽ
- ൪൫ തന്നെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. പിന്നെയും തന്റെ ശിഷ്യരുടെ അടുക്കെ വന്നു പറയുന്നു: ശേഷത്തെക്ക് ഇനി ഉറങ്ങി, ആശ്വസിച്ച് കൊൾവിൻ! ഇതാ നാഴിക അടുത്തു, മനുഷ്യപുത്രൻ പാപികളു
- ൪൬ ടെ കൈകളിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. എഴുന്നീല്പിൻ നും പോക! കണ്ടാലും എന്നെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നവൻ അങ്ങ
- ൪൭ ണ്ണു വന്നു.
- ൪൮ എന്ന് അവൻ പറയുമ്പോൾ തന്നെ കണ്ടാലും പന്തിരവരിൽ ഒരുത്തനായ യൂദാവും, മഹാപുരോഹിതൻ, ജനത്തിൻമുപ്പർ ഇവർ അയച്ചു വലിയ കൂട്ടവും വാഴുവടികളുമായി ഒന്നിച്ചു
- ൪൯ വന്നു. അവനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ: ഞാൻ ഏവനെ ചൂബിച്ചാൽ അവൻ തന്നെ ആകുന്നു; ആയവനെ പിടിച്ചു
- ൫൦ കൊൾവിൻ എന്ന് അവർക്കു ലക്ഷണം കൊടുത്തിരുന്നു പിന്നെ ക്ഷണത്തിൽ യേശുവിന്നു നേരിട്ടു വന്നു: റബ്ബീ, വഴുക!
- ൫൧ എന്നു പറഞ്ഞു, അവനെ ചൂബിച്ചു കളഞ്ഞു. അവനോട് യേശു: തോഴ്! നീ വന്നതാണു് (നടത്തുക) എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവർ അടുത്തു. യേശുവിനേൽ കൈകളെ വെച്ച് അവനെ
- ൫൨ പിടിച്ചു. ഉടനെ യേശുവോടു കൂടിയവരിൽ ഒരുവൻ ഇതാ കൈ നീട്ടി. തന്റെ വാഴ്ചരി, മഹാപുരോഹിതന്റെ ഭാസനെ
- ൫൩ വെട്ടി, അവന്റെ കാത് അടഞ്ഞു. അപ്പോൾ യേശു അവനോട് പറഞ്ഞു: നിന്റെ വാൾ അതിന്റെ സ്ഥലത്തേക്ക് തിരിച്ചി
- ൫൪ ട്ടു; വാൾ എടുക്കുന്നവൻ ഒക്കയും വാളാൽ നശിച്ചു പോകും സ്വതഃ. അല്ല, ഞാൻ തല്ലണം എന്റെ അഷ്ടനോടു പത്രണ്ടു

ലെഗ്രോൻ ഭൂതരിലും അധികം എനിക്കു നിറുത്തേണ്ടതിന്ന് അപേക്ഷിച്ചു കൂടാ എന്നു തോന്നുന്നുവോ? എന്നാൽ തിരുവെ ഭദ്ര ഴത്തുകല്ല് എങ്ങിനെ നിവൃത്തിവരും? ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കേണ്ടുന്നതുണ്ടല്ലോ! ആ നാഴികയിൽ തന്നെ യേശു കൂട്ടങ്ങളെ വിളിക്കി: ഒരു കള്ളനെക്കൊള്ള എന്ന പോലെ നിങ്ങൾ എന്നെ പിടിച്ചു വെപ്പാൻ വാളുവടികളുമായി പുറപ്പെട്ടു; ഞാൻ ദിവസേന ദേവാലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചും കൊണ്ടു, നിങ്ങളോടു കൂടെ ഇരുന്നിട്ടും നിങ്ങൾ എന്നെ പിടിച്ചതും ഇല്ല. ഇത് ഒക്കെയും മനോപ്രവാചകരുടെ എഴുത്തുകൾ നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നത്രെ സംഭവിച്ചത് എന്നു പറഞ്ഞു; അപ്പോൾ, എല്ലാശിഷ്യരും അവനെ വിട്ടു, മണ്ടിക്കൊണ്ടുപോയി.

യേശുവെ പിടിച്ചവരെ ശാസിക്കുകയും മൂപ്പന്മാരും കൂടി വന്ന വിമോചനോദ്ദേശത്തോടെ കയമാവിൻ ഇടത്തിൽ അവനെ കൊണ്ടു പോയി. പിന്നെ പേത്രൻ ഭൂതത്തുനിന്നും, മോചനോദ്ദേശത്തോടെ വിമോചനത്തോടും പിഞ്ചെന്നും, അകത്തു കടന്നു, അവസാനത്തെ കാഞ്ചൻ ദൂതന്മാരോടു കൂടി ഇരുന്നുകൊണ്ടു. മോചന വിമോചനം (മൂപ്പന്മാരായി) സുന്നെദിയം ഒക്കെയും യേശുവെ മരിപ്പിക്കേണ്ടതിന്ന്, അവന്റെ നേരെ കള്ളസാക്ഷ്യം അവെപ്പിച്ചു പോന്നു, കണ്ടിട്ടില്ല താനും. കള്ളസാക്ഷികൾ പലരും നോക്കി എത്തിവന്നപ്പോഴും കണ്ടതും ഇല്ല; ഒടുക്കം രണ്ടു കള്ളസാക്ഷികൾ വന്നു പറഞ്ഞിതു: എനിക്ക് ദേവമന്ദിരത്തെ അടിച്ചു നശിക്കുന്നു ദിവസംകൊണ്ടു കെട്ടുവാൻ കഴിയും എന്ന് ഇവൻ പറഞ്ഞു. എന്നിട്ടു മോചനോദ്ദേശത്തോടെ എഴുന്നീറ്റു, അവനോട്: നീ നശിക്കത്തരവും പറയുന്നില്ലയൊ? ഇവൻ നിന്റെ നേരെ സാക്ഷ്യം ചെയ്യുന്നത് എങ്ങിനെ? എന്നു പറഞ്ഞാറെ, യേശു മിണ്ടാതെ നിന്നു, മോചനോദ്ദേശത്തോടെ അവനോട് ഉത്തരം ചെയ്തില്ലെന്നു പറഞ്ഞു: നീ ദേവപുത്രനായ മശിഹാ തന്നെയൊ? എന്നു ഞങ്ങളോടു പറയേണ്ടതിന്നു, ഞാൻ ജീവനുള്ളവെപ്പോലെ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. അവനോടു യേശു: നീ പറഞ്ഞുവെല്ലോ! നശിക്കത്തരം ഞാൻ നിങ്ങളോടു ചെയ്യുന്നിതു: ഇതു മുതൽ മനുഷ്യപുത്രൻ (സമു) ശക്തിയുടെ വലഭാഗത്തിരിക്കുന്നതും വാനത്തിൻ മേലുള്ളി മുമ്പാകെ വരുന്നതും നിങ്ങൾ കാണും (൨൪, ൩൦.) എന്നു പറഞ്ഞു.

ഇടനെ മോചനോദ്ദേശത്തോടെ തന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ നോക്കി: ഇവൻ ദേവപുത്രനെന്നു പറഞ്ഞു; ഇനി സാക്ഷികളെ

കൊണ്ടു നമുക്ക് എന്ത് ആവശ്യം? ഇതാ അവന്റെ ഭൃഷണം നന്നു ഇപ്പോൾ കേട്ടുവല്ലോ! നിങ്ങളുടെ എങ്ങിനെ തോന്നുന്നു? എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു അവർ: മരണയോഗ്യൻ ആകുന്നു എന്നു പറയുമ്പോൾ — അവന്റെ മുഖത്തു തുപ്പി, അവനെ കത്തി, ചിലമ്പു തുടങ്ങിയവ: ഓ! മശിഹാ! ഞങ്ങളോടു പ്രവചിക്കു; നിന്നെ തല്ലിയത് ആർ? എന്നു ചൊല്ലി കമക്കയും ചെയ്തു.

നന്മ പേരുന്നൊ പുറമെ നടക്കുന്നതു തന്നെ ഇരുന്നു, അവനോട് ഒരു ബാല്യക്കാരത്തി അണഞ്ഞു: നീയും ഗലീലക്കാരനായ ഒരു യേശുവിന്റെ ഒപ്പം ആയല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. അവനോ: നീ പറയുന്നതു തിരിച്ചറിയുന്നില്ല എന്ന് എല്ലാവർക്കും മുമ്പാകെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. പിന്നെ പടിച്ചരയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, അവനെ മറ്റൊരുത്തി കണ്ടു, അവന്റെ ഉള്ളവരോട്: ഇവൻ നമുക്കുവന്നുവെന്നു യേശുവിന്റെ ഒപ്പം ഇരുന്നു എന്നു പറയുന്നു. ആ മനുഷ്യനെ അറിയുന്നില്ല എന്ന് അവൻ രണ്ടാമതും ആണയിട്ടും തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. കുറയ പിന്നെതിൽ അരികെ നില്ക്കുന്നവർ അടുത്തു വന്നു, പേരുന്നോടു: നീ അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആകുന്നു സത്യം; നിന്റെ ഉച്ചാരണം കൂടെ നിന്നെ വെളിവാക്കുന്നുവല്ലോ! എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവൻ: ആ മനുഷ്യനെ അറിയുന്നില്ല എന്നു പ്രാകുവാൻ സത്യം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി; ഉടനെ പുറപ്പെട്ടു കൂടി. പേരുന്നും കോഴി കൂകുമ്പോൾ നീ മൂന്നു വട്ടം എന്നെ തള്ളിപ്പറയും എന്നു യേശു തന്നോടു ചൊല്ലിയ മൊഴിയെ ഓർത്തു പുറപ്പെട്ടു പോയി, കൈപ്പോടെ കരകയും ചെയ്തു.

൨൭. അദ്ധ്യായം.

യേശുവിലാത്തനിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടതു [മാ. ൧൫. ൧൪. ൨൩], (൩) യൂദാവിന്റെ ഒരു വ്യ [അവ. ൧. ൧൮.], (൪) വിലാത്തന്റെ ന്യായവിസ്താരം [മാ. ൧൫. ൧൪. ൨൩. യൊ. ൧൮. ൨൯.], (൫) സേവകരുടെ പരിഹാസം [മാ. യൊ.], (൬) യേശു ശ്രീശിക്ഷപ്പെട്ടു മരിച്ചതു [മാ. ൧൫. യൊ.], (൭) അതിശയലക്ഷണങ്ങളും, (൮) കാണികളുടെ ഭാവവും [മാ. ൧൫.], (൯) ശവസംസ്കാരം [മാ. ൧൫. യൊ.], (൧൦) ശ്മശാനത്തിന്നു കാവൽ.

൧ ഉഷ്ണയപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതരും ജനത്തിൻ മുമ്പാകെ
൨ എല്ലാം യേശുവെ മരിപ്പിപ്പാൻ നിരൂപിച്ചു; അവനെ കെട്ടി കൊണ്ടുപോയി, നാടുവാഴിയായ പൊന്ത്രപിലാത്തിൽ ഏല്പിച്ചു.

അപ്പോൾ ദണ്ഡവിധി ഉണ്ടായത് അവനെ കാണിച്ചു കൊണ്ടു
 ടത്ത യൂദാ കണ്ടു, അന്നുതപിച്ച്, ആ മുപ്പതു ശേഖലിനെ മഹാ
 പുരോഹിതർക്കും മൂപ്പന്മാർക്കും മടക്കി: ഞാൻ കുറ്റമില്ലാത്ത രക്തം
 ഞെക്കിയിട്ടു കൊടുക്കയാൽ, പിഴച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു; അതു
 ഞങ്ങൾക്കു എന്തു? നീ തന്നെ നോക്ക! എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു
 ഹ, അവൻ ആ പണക്കുളെ മന്ദിരത്തിൽ എറിഞ്ഞു കളഞ്ഞു ൫
 വാങ്ങിപ്പോയി, കെട്ടിത്തൂണു മരിച്ചു. മഹാപുരോഹിതർ പണ
 കുളെ എടുത്ത്: ഇതു രക്തവില ആകയാൽ (കൊബ്ബാൻ എന്ന)
 കാല്പദണ്ഡാരത്തിൽ ഇടുന്നത് വിഹിതമല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. പി
 ണ്ണ കൂടി നിരൂപിച്ചു, അവ കൊണ്ട് പരദേശികളുടെ ശൂശാന്ത
 തിന്നായി കുശവന്റെ നിലത്തെ കൊണ്ടു. ആകയാൽ ആ
 വ നിലത്തിന്ന് ഇന്നേവരെ, രക്തനിലം എന്ന പേർ ഉണ്ടായ
 ത്; പ്രവാചകനായ യിരമിയ്യാവെ കൊണ്ടു മൊഴിഞ്ഞതിന്ന് അ
 ന്നു നിവൃത്തി വന്നു. കത്താവ് എന്നോട് അരുളിച്ചെയ്ത പ്ര
 കാർ ഇസ്രായേൽ പുത്രരിൽ ചിലർ മതിച്ചൊരു മാനയോഗ്യ
 ണ്ൻ വിലയായി മുപ്പതു ശേഖലിനെ അവൻ എടുത്തു. കുശവ ൧൦
 നിലത്തിന്നായി കൊടുത്തു കളഞ്ഞു എന്നത്രെ (ജക. ൧൧, ൧൨)

യേശു നാടുവാഴിയുടെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ: നീ യഹൂദരുടെ ൧൧
 രാജാവോ? എന്നു നാടുവാഴി ചോദിച്ചു: നീ പറയുന്നുവല്ലോ!
 എന്നു യേശു അവനോട് പറഞ്ഞു. മഹാപുരോഹിതരും മൂപ്പ ൧൨
 രും കുറും ചുമത്തുമ്പോഴൊ അവൻ ഉത്തരം ഒന്നു ചൊല്ലാതിര
 ന്നു. അപ്പോൾ പിലാതൻ അവനോട് പറയുന്നു: നിന്റെ നേ ൧൩
 രെ എത്ര സാക്ഷ്യം ചൊല്ലുന്നു എന്നു കേൾക്കുന്നില്ലയൊ? അവ ൧൪
 ണ്ണ ഒരു മൊഴിക്കും ഉത്തരം ചൊല്ലാത്തയാൽ, നാടുവാഴി അത്യാ
 ന്തം ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. ഉത്സവത്തോടും പുരസ്കാരത്തിന്നു തെളിഞ്ഞ ൧൫
 ഒരു ചങ്ങലക്കാരനെ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതു, നാടുവാഴിക്കു മന്ത്യാദ
 തന്നെ. അന്നു (യേശു) ചൊല്ലാ എന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു ഒരു ച ൧൬
 ങ്ങലക്കാരൻ അവൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ജനങ്ങൾ ൧൭
 കൂടി വന്നപ്പോൾ, പിലാതൻ അവനോടു: ചൊല്ലാ എന്നവ
 ന്നൊ ക്രിസ്തുൻ എന്നുള്ള യേശുവോ ആരെ നിങ്ങൾക്ക് വിട്ടു ത
 രേണ്ടത്? എന്നു പറഞ്ഞു. അസൂയകൊണ്ട് അവനെക്കുളിച്ച ൧൮
 ത് തനിക്ക് വേണ്ടിയിടയാൽ അത്രെ. പിന്നെ ന്യായാസനത്തിൽ ൧൯
 ഇരുന്നപ്പോൾ, അവന്റെ ഭായ് ആളയച്ചു: നീയും ആ നീതി
 മാനമായി ഇടപ്പെടരുതെ! അവൻ നിമിത്തം ഞാൻ ഇന്നു

സ്വപ്നത്തിൽ വളരെ പാടുപെട്ടു പോയി, സത്യം എന്നു പറ
 ൨൦ യിച്ചു. എന്നാറെ, ബറബ്ബാദെ ചോദിക്കുന്നു, യേശുവെ നശി
 ൨൧ പ്പിപ്പാനും, മഹാപുരോഹിതരും, മൂപ്പന്മാരും പുരുഷാരങ്ങളെ ഇ
 ക്കി സമ്മതിപ്പിച്ചു. പിന്നെ നാടുവാഴി അവരോട്: ഈ ഇരുവ
 ൨൨ റിൽ ഏവനെ നിങ്ങൾക്ക് വിട്ടുവിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു? എന്നു പ
 രഞ്ഞു തുടങ്ങിയാറെ: ബറബ്ബാദെ, എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു.
 ൨൩ പിലാതൻ അവരോട്: എന്നാൽ ക്രിസ്തുൻ എന്നുള്ള യേശുവെ
 എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? എന്നു പറഞ്ഞതിന്ന്: അവൻ ക്രൂശിക്ക
 ൨൪ പ്പെടേണം! എന്ന് എല്ലാവരും പറയുന്നു: അവൻ ചെയ്യു, ദോ
 ഷം എന്തു പോൽ? എന്നു നാടുവാഴി പറഞ്ഞാറെ: അവൻ ക്രൂ
 ൨൫ ശിക്കപ്പെടേണം! എന്ന് അത്ഭുതം കൂടി പറഞ്ഞു. പിന്നെ
 പിലാതൻ താൻ ഏതും സാധിക്കുന്നില്ല എന്നും ആരവാരും അ
 ധികം ആകുന്നു എന്നും കണ്ടു, വെള്ളം വരുത്തി, പുരുഷാരത്തി
 ന്നു മുമ്പാകെ കൈകളെ കഴുകി: ഈ നീതിമാന്റെ രക്തത്തിൽ
 എനിക്ക് കുറവും ഇല്ല; നിങ്ങൾക്കു തന്നെ നോക്കുവിൻ! എന്നു പ
 ൨൬ രഞ്ഞു. ജനം ഒക്കെയും ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: അവന്റെ രക്തം
 ൨൭ ഞങ്ങളുടെ മേലും ഞങ്ങളെ മക്കളുടെ മേലും (വരിക)! എന്നാറെ,
 അവൻ ബറബ്ബാദെ അവർക്ക് വിട്ടുകൊടുത്തു, യേശുവെ ച
 ൨൮ മട്ടികൊണ്ട് അടിപ്പിച്ചു, ക്രൂശിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്ന് ഏല്പിച്ചു.
 ൨൯ അപ്പോൾ നാടുവാഴിയുടെ സേവകർ യേശുവെ ആസ്ഥാ
 നത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, പട്ടാളം എല്ലാം അവനെക്കൊള്ളെ
 ൩൦ വരുത്തി. അവന്റെ വസ്ത്രം നീക്കി, ചുവന്ന പുതപ്പ് ഇട്ടു,
 ൩൧ മുളകുപൊക്കൊണ്ടു കിരീടം മെടഞ്ഞ് അവന്റെ തലയിലും വല
 തെ കൈയിൽ ഒരു ചുരളേക്കാലും ആക്കി, അവനുമുമ്പിൽ മുട്ടുക
 ൩൨ ത്തി: യഹൂദരുടെ രാജാവെ വാഴുക! എന്നു പരിഹസിച്ചു ചൊ
 ൩൩ ല്ലി. അവനിൽ തുപ്പി, ചുരൽ എടുത്ത്, അവന്റെ തലയിൽ
 ൩൪ അടിച്ചു. അവനെ പരിഹസിച്ചു തീർന്നപ്പോൾ, പുതപ്പിനെ
 നീക്കി, അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ ഉടുപ്പിച്ച്, അവനെ ക്രൂശി
 ൩൫ പ്പാൻ കൊണ്ടുപോയി.
 ൩൬ അവർ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, ശിമോൻ എന്നു പേരുള്ള കറേന
 ൩൭ കാരനെ കണ്ട്, അവന്റെ ക്രൂശിനെ എടുത്തു നടപ്പാൻ (രാജ
 ൩൮ നാമു ചൊല്ലി) നിർബ്ബന്ധിച്ചു. പിന്നെ തലയോടിയും ആകുന്ന
 ൩൯ ഗോദ്ദാമ എന്ന സ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ — പിത്തം കല
 ൪൦ കിയ കാടിയെ (സങ്കീ. ൩൯, ൨൨.) അവൻ കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു;

ആയുസ്സ് തപി നോക്കിയാറെ, കുടിപ്പാൻ മനസ്സില്ലാത്തു. പിന്നെ അറവനെ ക്രൂശിൽ തറെച്ച ശേഷം അറവന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ ചീട്ടിട്ടു തങ്ങളിൽ പങ്കുതി ചെയ്തു, [എന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ തങ്ങളിൽ പങ്കുതു, എൻ പുതെപ്പിന്മേൽ ചീട്ടിട്ടു ചുഞ്ഞു (സങ്കീ. ൨൨, ൧൩.) എന്നു പ്രവാചകൻ മൊഴിഞ്ഞതിന്നു നിവൃത്തി വരുത്തി.] അവിടെ ഇരുന്നു കൊണ്ട് അറവനെ കാത്തു. അറവന്റെ തലേക്കു മീതെ: ഇവൻ യഹൂദരുടെ രാജാവായ യേശുവെ എന്നു അറവന്റെ സംഗതിയെ എഴുതി വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടു കള്ളന്മാരും ഒരുത്തൻ വലത്തും ഒരുത്തൻ ഇടത്തും അറവു നോട്ടു കൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

പിന്നെ കടന്നു പോകുന്നവർ തലടങ്ങി കലുക്കി, അറവനെ നന്ദിപ്പെട്ടു പറഞ്ഞിതു: ഹൊ മന്ദിരത്തെ അഴിച്ചു മൂന്നു നാളുകൊണ്ടു പണിയുന്നവനെ! നിന്നെ തന്നെ രക്ഷിക്ക! നീ ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ ക്രൂശിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവാ! എന്നതിന്നു ഒരു രഹസ്യം മഹാപുരുഷാധിപതം ശാസ്ത്രീകൾ മൂപ്പന്മാരുമായി പരിഹസിച്ചു പറഞ്ഞിതു: ഇവൻ മറവരെ രക്ഷിച്ചു, തന്നെ രക്ഷാത്താൻ രക്ഷിപ്പാൻ കഴികയില്ല; അറവൻ ഇസ്രായേൽ രാജാവെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ക്രൂശിൽനിന്നു ഇറങ്ങി വരട്ടെ! എന്നാൽ രണ്ടാമതും അറവനിൽ വിശ്വസിക്കും; ഞാൻ ദൈവപുത്രൻ എന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ട് (സങ്കീ. ൨൨, ൩.) അറവൻ ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ചുവല്ലോ; ആയവൻ ഇവനെ ഇച്ഛിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ഉദ്ധരിക്കട്ടെ! അപ്രകാരം തന്നെ അറവനോടു കൂടെ രണ്ടു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട കള്ളന്മാരും അറവനെ പഴിച്ചു പറഞ്ഞു. ആറാം രക്തമണി മുതൽ ഒമ്പതാമത് വരെയും ആ ദേശത്തിൽ എങ്ങും ഇരട്ടുണ്ടായി. ഏകദേശം ഒമ്പതാം മണിക്കു യേശു: ഏലീ, ഏലീ, ശമ്പലോ ശബെക്താനി! എന്നു മഹാശബ്ദത്തോടെ വിളിച്ചു; അതു (സങ്കീ. ൨൨, ൨) എൻ ദൈവമെ! എൻ ദൈവമെ! നീ എന്നെ കൈവിട്ടത് എന്തു എന്നാകുന്നു. അവിടെ നില്ക്കുന്നവരിൽ രണ്ടാമലർ കേട്ടിട്ട്: ഇവൻ എലീയാവെ വിളിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ അറവരിൽ ഒരുത്തൻ ഒരു സ്റ്റൊങ്ങ് എടുത്തു, കാടി രാവുകൊണ്ടു നിറച്ചു ഓടമേലാക്കി അറവനെ കുടിപ്പിച്ചു. ശേഷം രണ്ടാമലർ: വിട്ടു, എലീയാ അറവനെ രക്ഷിപ്പാൻ വരുന്നുവോ? എന്നു നാം നോക്കട്ടെ! എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു പിന്നെയും മറ്റൊരു ശബ്ദത്തോടെ കൂക്കി, ആത്മാവെ വിടുകയും ചെയ്തു.

- ൫൧ അപ്പോൾ ഇതാ മന്ദിരത്തിലെ തിരുശ്ശീല മേലോട് അടിയോ
 ഉപ്പും രണ്ടായി ചീന്തിപ്പോയി, ഭൂമി കലുങ്ങി, പാറകൾ പിളന്നു;
 ൫൨ തറകളും തുറന്നു, നിരപ്രാപിച്ച വിശുദ്ധരുടെ ഉടലുകൾ പലതും
 ൫൩ ഉണന്നു വരികയും, അവന്റെ ഉയിർപ്പിൽ പിന്നെ തറകളെ
 വിട്ടു, വിശുദ്ധനഗരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു, പലക്കും കാരണകയും
 ൫൪ ചെയ്തു. ശത്യാധിപനും അവനോടു കൂടെ യേശുവെ കാത്തു നി
 ക്കുന്നവരും ഭൂകമ്പം മുതലായി സംഭവിച്ചവ കണ്ടിട്ട്: ഇവൻ
 ൫൫ ദേവപുത്രനായതു സത്യം! എന്നു ചൊല്ലി, ഹിറോഡയപ്പെട്ടു ഗലീ
 ലയിൽനിന്നു യേശുവെ ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ടു പിന്തുടന്ന പ
 ൫൬ ല സൂര്യകളും ഭൂരത്തു നോക്കിക്കൊണ്ട്, അവുടെ നിന്നിരുന്ന അ
 വരിൽ മദലക്കാരത്തിമറിയയും യാക്കോബ് യോസെ എന്ന
 വരുടെ അമ്മയായ മറിയയും ജബദിപുത്രരുടെ അമ്മയും ഉണ്ടു.
 ൫൭ സന്ധ്യയായാറെ, അറിമത്രിക്കാരനായ യോസെഫ് എന്ന
 ഒരു ധനവാൻ താനും യേശുവിന്നു ശിഷ്യനായാൽ വന്നു,
 പിലാതനെ ചെന്നു കണ്ടു, യേശുവിന്റെ ഉടൽ ചോദിച്ചപ്പോ
 ൫൮ ൾ, പിലാതൻ ശവം ഏല്പിച്ചു കൊടുപ്പാൻ കല്പിച്ചു. യോസെ
 ൫൯ ഫും ഉടൽ എടുത്തു, ശുദ്ധശീലകളെ ചുറ്റി, താൻ മുഖെ തനിക്ക്
 ൬൦ പാറയിൽ വെട്ടിച്ചൊരു പുതു കല്ലറയിൽ സ്ഥാപിച്ച്, അറയുടെ
 ൬൧ വാതിൽക്കൽ വലിയ കല്ല് ഉരുട്ടിവെച്ചിട്ടു പോകയും ചെയ്തു. അ
 വിടെ കുഴിക്ക് എതിരെ മദലക്കാരത്തി മറിയയും, മറെറ മറിയ
 യും ഇരുന്നിരിക്കുന്നു.
 ൬൨ വെള്ളിയാഴ്ചക്കു പിറോദിവാസം മഹാപുരോഹിതരും പരീ
 ൬൩ ശരും പിലാതന്റെ അടുക്കെ വന്നുകൂടി പറഞ്ഞിതു: കുത്താവെ!
 ആ ചതിയൻ ജീവനോടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ മൂന്നു നാളിലകം
 ഞാൻ ഉണന്നു വരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞ പ്രകാരം ഞങ്ങളുടേ് ഓർമ്മ
 ൬൪ വന്നു. അതുകൊണ്ട് അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ വന്ന അവനെ
 മോഷ്ടിച്ച് അവൻ മരിച്ചുവരിൽനിന്ന് ഉണന്നു വന്നു എന്നു
 ജനത്തോടു പറഞ്ഞാൽ, ഒട്ടക്കത്ത ചതി മുന്ദിലേത്തതിനെ
 കാൾ വിഷമമായിതീരും, എന്നു വരാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു മൂന്നു
 ൬൫ നാൾ വരെ കുഴിയെ ഉറപ്പാക്കി വെപ്പാൻ കല്പിക്കു. അവരോ
 ടു പിലാതൻ നിങ്ങളു കാവൽകൂട്ടം ഉണ്ടാക പോവിൻ! അറിയു
 ൬൬ നോടത്തോളം ഉറപ്പു വരുത്തുവിൻ! എന്നു പറഞ്ഞു. അവരും
 ചെന്നു, കല്പിന്നു മുറയിട്ടു, കുഴിയെ കാവൽകൂട്ടം കൊണ്ട് ഉറപ്പാക്കു
 കയും ചെയ്തു.

യേശുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനം [മാ. ൧൬. ൧൪. യൊ. ൨൦.], (൧൧) കാവല്ലാ
റെ പഠിപ്പിച്ച ഉപായം, (൧൬) ഗവീലയിൽ പ്രത്യക്ഷതയും അന്ത്യപ്രബോധനവും.

ശബ്ദത്തിന്ന് അനന്തരം ഒന്നാം ആഴ്ച വെളിക്കുമ്പോൾ ൧
തന്നെ, മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും മറെറ മറിയയും കല്ലറയെ കാ
ണാൻ വന്നു. അന്നു ഇതാ വലിയ ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി; കർത്താ ൨
വിന്റെ ദൂതൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി വന്നു, കല്ലിനെ ഉരു
ട്ടിനീക്കി, അതിനുമേൽ ഇരുന്നിരുന്നു. അവന്റെ കാഴ്ച മിന്ന ന
ല്ലൊത്തതും അവന്റെ ഉടുപ്പ ഹിമ പോലെ വെളുത്തതും ത
ന്നെ. കാവല്ലാൻ അവങ്കലെയും നിമിത്തം കലുങ്ങി. മരിച്ചവ ര
െ പോലെ ആയി. ദൂതൻ സ്ത്രീകളോടു പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതു: ഓ
നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേണ്ട; ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട യേശുവിനെ നിങ്ങൾ
അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നറിയുന്നു സത്യം. അവൻ ഇവിടെ ന
ഇല്ല; താൻ പറഞ്ഞ പ്രകാരം ഉണന്നു വന്നവനെത്ര. അല്ല ഏ
യോ വന്നു കർത്താവ് കിടന്ന സ്ഥലം കാണിൻ! ഇനി വേഗം
ചെന്ന് അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉണന്ന് പ്രകാരം അവ
ന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറവിൻ; ഇതാ അവൻ നിങ്ങളുടെ മുമ്പെ
ഗലീലെയെ പോകുന്നു, അവിടെ അവനെ കാണും, കണ്ടാലും
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞു. എന്നാറെ, അവർ ഭയത്തോടും, മ വ്യ
മാസനോടുംത്തോടും കൂടി, കഴിയെ വിരഞ്ഞു വിട്ട്, അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാർക്ക് അറിയിപ്പാൻ ഓടിപ്പോയി. (അവന്റെ ശിഷ്യന്മാ ന്
ക്ക് അറിയിപ്പാൻ ചെല്ലുമ്പോൾ) കണ്ടാലും യേശു അവരെ
എതിരേറും: വാഴവിൻ! എന്നു പറഞ്ഞു. അവരും അടുത്തു വന്ന്
അവന്റെ കാലുകൾ പിടിച്ച്, അവനെ കുന്ദിച്ച്. അപ്പോൾ ൧ ൦
യേശു അവരോടു: ഭയപ്പെടാതിൻ! ചെന്ന് എന്റെ സഭോ
ദരന്മാരോടു, ഗലീലെയെ പോവാൻ അറിയിപ്പിൻ; അവിടെ
അവൻ എന്നെ കാണും എന്നു പറയുന്നു.

അവർ പോകുമ്പോൾ, കാവല്ലാട്ടത്തിൽ ചിലർ ഇതാ നഗ ൧൧
ത്തിൽ വന്ന്, ഉണ്ടായത് എല്ലാം മഹാപുരോഹിതരോടു ബോ
ധിപ്പിച്ചു. ആയവർ ദൂഷ്യമായി ഒന്നിച്ചു കൂടി നിരൂപിച്ചുകൊ ൧൨
ണ്ടു, സേവകക്ക് ആവോളം പണം കൊടുത്തു പറഞ്ഞിതു: ൧൩
അവന്റെ ശിഷ്യൻ രാത്രിയിൽ വന്നു, ഞങ്ങൾ കിടന്നിരിക്കെ
അവനെ കട്ടുകൊണ്ടുപോയി എന്നു പറവിൻ. അതു നാടുവാ ൧൪

൮ ആയതു ശിഷ്യർ കണ്ടിട്ട്: ഈ അഴിച്ചത് എന്തിന്നു? ഈ തൈ
 ൯ ൽ ഏറിയ വിലക്കു വിറ്റു ദരിദ്രർക്കു കൊടുപ്പാൻ സംഗതിയാ
 ൧൦ യല്ലോ! എന്നു ചൊല്ലി, മുപ്പിഞ്ഞിരുന്നു. ആയ്ക്കു യേശു അറി
 ൧൧ ണ്ട് അവരോടു പറഞ്ഞിതു: സ്ത്രീക്ക് അലമ്പൽ ഉണ്ടാക്കുവാൻ
 ൧൨ എന്തു? അവൾ എന്നിൽ നല്ല പ്രവൃത്തി ചെയ്തുവല്ലോ! എങ്ങി
 ൧൩ നെ എന്നാൽ ദരിദ്രർ നിങ്ങൾക്കു എല്ലാത്തൊഴും അടുക്കെ ഉണ്ടു;
 ൧൪ ഞാൻ എല്ലാത്തൊഴും അല്ല താനും ഇവളോ, ഈ തൈലം
 ൧൫ എന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ ആക്കിയത് എന്നെ കഴിച്ചിട്ടുവാൻ
 ൧൬ ചെയ്തത്. ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ഈ സുവിശേഷ
 ൧൭ ൽ സർവ്വലോകത്തും എവിടെ എല്ലാം പ്രഘോഷിക്കപ്പെട്ടാലും, അ
 ൧൮ വിടെ ഇവൾ ചെയ്തതും അവളുടെ ഓർമ്മയായി പറയപ്പെടും.
 ൧൯ അന്നു പന്തിരവരിൽ ഒരുത്തനായ ഇഷ്ടയൊതാ യൂദാ എ
 ൨൦ ന്നുള്ളവൻ മഹാ പുരോഹിതരെ ചെന്നു കണ്ടു: എനിക്ക് എ
 ൨൧ ന്തു തരുവാൻ മനസ്സായിരിക്കുന്നു? എന്നാൽ അവനെ നിങ്ങൾ
 ൨൨ ൾക്കു കാണിച്ചു തരും എന്നു പറഞ്ഞു; അവൻ അവർ മുപ്പതു
 ൨൩ ശെക്കൽ തൂക്കിക്കൊടുത്തു. അവനും അന്നു മുത്ത അവനെ കാ
 ൨൪ ണിച്ചു കൊടുപ്പാൻ തക്കം അന്വേഷിക്കയും ചെയ്തു.
 ൨൫ പുളിപ്പില്ലാത്തതിന്റെ ഒന്നാം നാളിൽ ശിഷ്യന്മാർ യേശുവി
 ൨൬ ന്റെ അടുക്കെ വന്നു: നിന്നെക്കു ഞങ്ങൾ പെസഹ ഭക്ഷി
 ൨൭ ൾപ്പാൻ എവിടെ ഒരുക്കേണ്ടത്? എന്നു പറഞ്ഞു. അവനോ: നി
 ൨൮ ണ്ടുൾ നഗരത്തിൽ ഇന്നവനെ ചെന്നു കണ്ടു പറവിൻ, എ
 ൨൯ ന്റെ സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു; ഞാൻ എന്റെ ശിഷ്യന്മാ
 ൩൦ യി നിന്നോടു പെസഹയെ കഴിക്കുന്നു എന്നു ഗുരു പറയുന്നു.
 ൩൧ എന്നാറെ, യേശു നിശ്ചയിച്ച പ്രകാരം ശിഷ്യന്മാർ ചെയ്തു,
 ൩൨ പെസഹയെ ഒരുക്കി. സന്ധ്യയായാറെ, അവൻ പന്തിരവ
 ൩൩ രോടും കൂടെ ചാരിക്കൊണ്ടു, അവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ: ആമെൻ
 ൩൪ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ എന്നെ കാ
 ൩൫ ണിച്ചു കൊടുക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ അത്ഭുതം ടുഖിച്ചു:
 ൩൬ കത്താവെ, ഞാനല്ലല്ലോ! എന്നു ഓരോരുത്തർ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി.
 ൩൭ അവനും ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: എന്നോടു കൂടെ താലത്തിൽ കൈ
 ൩൮ യിട്ടു മുക്കിയവൻ തന്നെ, എന്നെ കാണിച്ചു കൊടുക്കും. തന്നെ
 ൩൯ കുറിച്ച് എഴുതി കിടക്കുന്ന പ്രകാരം മനുഷ്യപുത്രൻ പോകുന്നു
 ൪൦ സ്വതന്ത്രം; മനുഷ്യപുത്രനെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യ
 ൪൧ ന്നാ ഹാ കഷ്ടം! ആ മനുഷ്യൻ ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ അവൻ

കൊള്ളായിരുന്നു. എന്നാറെ, അവനെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്ന ൨൫ യൂദാ: റബ്ബീ, ഞാനല്ലല്ലോ! എന്നുത്തരം ചൊല്ലിയതിന്നു: നീ പറഞ്ഞുവല്ലോ! എന്നു പറയുന്നു.

അവൻ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ, യേശു അപ്പത്തെ എടുത്ത്, അന്നു ൨൬ ഗ്രാമം ചൊല്ലി, നമുക്കി, ശിഷ്യർക്കു കൊടുത്തു: പറഞ്ഞിതു: വാങ്ങി ഭക്ഷിപ്പിൻ! ഇത് എന്റെ ശരീരം ആകുന്നു. പിന്നെ പാ ൨൭ നപാത്രം എടുത്തു വാഴ്ന്നു, അവർക്കു കൊടുത്തു, പറഞ്ഞിതു: എല്ലാവരും ഇതിൽ കുടിപ്പിൻ! കാരണം ഇതു പുതു നിയമത്തിന്റെ ൨൮ രക്തമായി അനേകർക്കു വേണ്ടി, പാപമോചനത്തിനായി ഒഴിക്കപ്പെടുന്ന എന്റെ രക്തം ആകുന്നു. ഞാനൊ നിങ്ങളോട് പറൻ റയുന്നിതു: എന്റെ പിതാവിൻ രാജ്യത്തിൽ നിങ്ങളോടു കൂടെ പുതുതായി കുടിക്കും നാൾ വരെ, ഞാൻ മുതിരിവള്ളിയുടെ അനടുവത്തിൽ നിന്ന് ഇനി കുടിക്കയില്ല.

പിന്നെ (സങ്കീ. ൧൧൫, ൧൧൮) ന്യൂനാത്രം പാടിയ ശേഷം ൨൯ ഒലീവ് മലയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു പോയി. അപ്പോൾ, യേശു അവ ൩൧ രോടു പറഞ്ഞു: ഈ രാത്രിയിൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എങ്കൽ ഇടറി പോകും; (ജക. ൧൩, ൭) ഞാൻ ഇടയനെ വെട്ടും. കൂട്ടത്തിലെ ആടുകൾ ചിതറി പോകയും എന്ന് എഴുതിക്കിടക്കുന്നുവല്ലോ. ഞാൻ ഉണർന്നു വന്ന ശേഷമൊ നിങ്ങൾക്കു മുമ്പേ ൩൨ ലീലയ്ക്കു ചെല്ലും. എന്നതിന്നു പേത്രൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: നന്മ എല്ലാവരും നിങ്കൽ ഇടറി പോയാൽ, ഞാൻ ഒരു നാളും ഇടറുകയില്ല. യേശു അവനോട്: ആമെൻ ഞാൻ നിന്നോടു ചൊല്ലു ൩൩ ന്നിതു: ഈ രാത്രിയിൽ കോഴി കൂക്കുമുമ്പെ നീ മൂന്നു വട്ടം എന്നെ തള്ളിപ്പറയും എന്നു പറഞ്ഞു. അവനോട് പേത്രൻ പറഞ്ഞു: നിന്നോടു കൂടെ മരിക്കേണ്ടി വന്നാലും നിന്നെ തള്ളിപ്പറകയില്ല; ഇതിന്നൊത്തവണ്ണം എല്ലാ ശിഷ്യരും പറഞ്ഞു.

അപ്പോൾ, യേശു അവരുമായി ഗമശമന (എണ്ണച്ചുക്ക്) ൩൬ എന്നുള്ള പറമ്പിൽ വന്നു ശിഷ്യരോടു: ഞാൻ പോയി, അവിടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു തീരുമ്പോൾ ഇവിടെ ഇരിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. പേത്രനേയും ജബദിപുത്രൻ ഇരുവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ദുഃഖി ൩൭ ചും വലഞ്ഞും മോവാൻ തുടങ്ങിയാറെ: എന്റെ ദേഹി മരണ ൩൮ ത്തോളം അതിദുഃഖപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഇവിടെ പാത്ത് എന്നോടു കൂടെ ഉണർന്നിരിപ്പിൻ! എന്ന് അവരോട് പറഞ്ഞു. അപ്പം ൩൯ നോടു ചെന്നു, മുഖം കവിഞ്ഞുവീശ: എൻ പിതാവേ! കഴിയുന്നു

എങ്കിൽ ഈ പാനചാരം എന്നിൽ നിന്നു നീങ്ങിപ്പോക! എങ്കിലും ഞാൻ ഇച്ഛിക്കും പോലെ അല്ല; നീ (ഇച്ഛിക്കും പോലെ) ൪൦ അത്രെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു പോന്നു. പിന്നെ ശിഷ്യരുടെക്കു വന്നു, അവർ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു, പേരുന്നോട് പറയുന്നു: ഇങ്ങിനെയൊ? എന്നോടു കൂടെ ഒരു നാഴികയും ഉണർന്നിരിപ്പാൻ ൪൧ കഴിഞ്ഞില്ലയൊ? പരീക്ഷയിൽ: അകപ്പെടാത്താൻ ഉണർന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊൾവിൻ! ആത്മാവ് മനുഷ്യമുള്ളതു സ്വന്തം; ൪൨ ജഡം ബലഹീനമത്രെ. പിന്നെയും രണ്ടാമതു പോയി: എൻ പിതാവേ! ഇതു ഞാൻ കുടിക്കാതെ നീങ്ങി കൂടാ എങ്കിൽ നി ൪൩ ന്റെ ഇഷ്ടം നടക്കേണം എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. അനന്തരം വന്ന് അവർ കണ്ണുകളു ഭാരം ഏകയായാൽ, പിന്നെയും ഉറങ്ങുന്നതു ൪൪ കണ്ടു; അവരെ വിട്ടു, മൂന്നാമതും ചെന്നു, ആ വചനത്താൽ ൪൫ തന്നെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. പിന്നെയും തന്റെ ശിഷ്യരുടെ അടുക്കെ വന്നു പറയുന്നു: ശേഷത്തെക്ക് ഇനി ഉറങ്ങി, ആശ്വസിച്ച് കൊൾവിൻ! ഇതാ നാഴിക അടുത്തു, മനുഷ്യപുത്രൻ പാപികളു ൪൬ ടെ കൈകളിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. എഴുന്നീല്പിൻ നാം പോക! കണ്ടാലും എന്നെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നവൻ അന്നെ ഞ്ഞു വന്നു.

൪൭ എന്ന് അവൻ പറയുമ്പോൾ തന്നെ കണ്ടാലും പന്തിരവരിൽ ഒരുത്തനായ യൂദാവും, മഹാപുരോഹിതൻ, ജനത്തിൻമുപ്പർ ഇവർ അയച്ചു വലിയ കൂട്ടവും വാഴ്ചവടികളുമായി ഒന്നിച്ചു ൪൮ വന്നു. അവനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ: ഞാൻ ഏവനെ ചൂബിച്ചാൽ അവൻ തന്നെ ആകുന്നു; ആയവനെ പിടിച്ചു ൪൯ കൊൾവിൻ എന്ന് അവർക്കു ലക്ഷണം കൊടുത്തിരുന്നു. പിന്നെ ക്ഷണത്തിൽ യേശുവിന്നു നേരിട്ടു വന്നു: റബ്ബീ, വാഴുക! ൫൦ എന്നു പറഞ്ഞു, അവനെ ചൂബിച്ചു കളഞ്ഞു. അവനോട് യേശു: തോഴ! നീ വന്നുകാര്യം (നടത്തുക) എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവർ അടുത്തു. യേശുവിനേൽ കൈകളെ വെച്ച് അവനെ ൫൧ പിടിച്ചു. ഉടനെ യേശുവോടു കൂടിയവരിൽ ഒരുവൻ ഇതാ കൈ നീട്ടി, തന്റെ വാഴ്ചരി, മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസനെ ൫൨ വെട്ടി, അവന്റെ കാത് അറുത്തു. അപ്പോൾ യേശു അവനോട് പറഞ്ഞു: നിന്റെ വാൾ അതിന്റെ സ്ഥലത്തേക്ക് തിരിച്ചിട്ടു; വാൾ എടുക്കുന്നവർ ഒക്കയും വാളാൽ നശിച്ചു പോകും ൫൩ സ്വന്തം. അല്ല, ഞാൻ തല്ലണം എന്റെ അച്ഛനോടു പന്ത്രണ്ടു

ലഗ്നാൻ ഭൂതരിലും അധികം എനിക്കു നിറുത്തേണ്ടതിന്ന് അപേക്ഷിച്ചു കൂടാ എന്നു തോന്നുന്നുവോ? എന്നാൽ തിരുവെ ഭദ്രകൃഷ്ണൻ എങ്ങനെ നിവൃത്തിവരും? ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കേണ്ടുന്നതുണ്ടല്ലോ! ആ നാഴികയിൽ തന്നെ യേശു കൂട്ടങ്ങളെ ഭിക്ഷിക്കി: ഒരു കള്ളനെക്കൊള്ളു എന്ന പോലെ നിങ്ങൾ എന്നെ പിടിച്ചു വെപ്പാൻ വാഴ്ചവടികളുമായി പുറപ്പെട്ടു; ഞാൻ ദിവസേന ദേവാലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചും കൊണ്ടു, നിങ്ങളോടു കൂടെ ഇരുന്നിട്ടും നിങ്ങൾ എന്നെ പിടിച്ചതും ഇല്ല. ഇത് ഒക്കെയും ഭിക്ഷുപ്രവാചകരുടെ എഴുത്തുകൾ നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നത്രെ സംഭവിച്ചത് എന്നു പറഞ്ഞു; അപ്പോൾ, എല്ലാശിഷ്യരും അവനെ വിട്ടു, മണ്ടിപ്പോയി.

യേശുവെ പിടിച്ചവരൊ ശാസ്ത്രികളും മൂപ്പന്മാരും കൂടി വന്നു ഭിക്ഷു മഹാപുരോഹിതനായ കയഫാവിൻ ഇടത്തിൽ അവനെ കൊണ്ടു പോയി. പിന്നെ പേത്രൻ ദൂരത്തുനിന്നു, മഹാപുരോഹിതൻ ഭവന്റെ നടുമുറ്റത്തോളം പിഞ്ചെന്നു, അകത്തു കടന്നു, അവസാനത്തെ കാഞ്ചാൻ ഭൂതന്മാരോടു കൂടി ഇരുന്നു കൊണ്ടു. മഹാപുരോഹിതരും (മൂപ്പരും) സുന്നെദിയും ഒക്കെയും യേശുവെ മരിപ്പിക്കേണ്ടതിന്ന്, അവന്റെ നേരെ കള്ളസാക്ഷ്യം അന്വേഷിച്ചു പോന്നു, കണ്ടെടുത്തു തന്നു. കള്ളസാക്ഷികൾ പലരും എത്തിവന്നപ്പോഴും കണ്ടതും ഇല്ല; ഒടുക്കം രണ്ടു കള്ളസാക്ഷികൾ വന്നു പറഞ്ഞിതു: എനിക്ക് ദേവമന്ദിരത്തെ അടിച്ചു നശിക്കുന്ന ദിവസം കൊണ്ടു കെട്ടുവാൻ കഴിയും എന്ന് ഇവൻ പറഞ്ഞു. എന്നിട്ടു മഹാപുരോഹിതൻ എഴുന്നീറ്റു, അവനോട്: നീ നശിക്കത്തരവും പറയുന്നില്ലയോ? ഇവർ നിന്റെ നേരെ സാക്ഷ്യം ചൊല്ലുന്നത് എങ്ങനെ? എന്നു പറഞ്ഞാറെ, യേശു മിണ്ടാതെ നിന്നു, മഹാപുരോഹിതൻ അവനോട് ഉത്തരം ചൊല്ലി നശിക്കരുതു: നീ ദേവപുത്രനായ മശിഹാ തന്നെയോ? എന്നു ഞങ്ങളോടു പറയേണ്ടതിന്നു, ഞാൻ ജീവനുള്ളൊരാളാണെന്നു നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. അവനോടു യേശു: നീ പറഞ്ഞുവല്ലോ! നീ ശേഷം ഞാൻ നിങ്ങളോടു ചൊല്ലുന്നതു: ഇതു മുതൽ മനുഷ്യപുത്രൻ (സർവ്വ) ശക്തിയുടെ വലഭാഗത്തിരിക്കുന്നതും വാനത്തിൻ മേഘങ്ങളിടമൽ വരുന്നതും നിങ്ങൾ കാണും (൨൪, ൩൦.) എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ മഹാപുരോഹിതൻ തന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ കീറി: ഇവൻ ദേവവ്രാജം പറഞ്ഞു; ഇനി സാക്ഷികളെ

കൊണ്ടു നമുക്ക് എന്ത് ആവശ്യം? ഇതാ അവന്റെ ഭൃഷണം നന്നു ഇപ്പോൾ കേട്ടുവല്ലോ! നിങ്ങളുടെ എങ്ങിനെ തോന്നുന്നു? എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു അവർ: മരണയോഗ്യൻ ആകുന്നു എന്നു പറയുന്നതു ഞങ്ങളും — അവന്റെ മുഖത്തു തൂപ്പി, അവനെ കത്തി, ചിലമ്പു തുടങ്ങിയവ: ഹേ മശിഹാ! ഞങ്ങളോടു പ്രവചിക്ക; നിന്നെ തല്ലിയത് ആർ? എന്നു ചൊല്ലി കമക്കയും ചെയ്തു.

നന്നു പേരുന്നൊ പുറമെ നടത്തുന്നതു തന്നെ ഇരുന്നു, അവനോടു ഒരു ബാല്യക്കാരത്തി അന്നൊക്ക: നീയും ഗലീലക്കാരനായ ഒരു യേശുവിന്റെ ഒപ്പം ആയല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. അവനോ: നീ പറയുന്നതു തിരിയുന്നില്ല എന്ന് എല്ലാവർക്കും മുമ്പാകെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. പിന്നെ പടിപ്പരയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, അവനെ മറ്റൊരാളായി കണ്ടു, അവന്റെ ഉള്ളവരോട്: ഇവനും നചരക്കാരനായ യേശുവിന്റെ ഒപ്പം ഇരുന്നു എന്നു പറയുന്നു. ആ മനുഷ്യനെ അറിയുന്നില്ല എന്ന് അവൻ രണ്ടാമതും ആണയിട്ടും തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. കറയ പിന്നേതിൽ അരികെ നില്ക്കുന്നവർ അടുത്തു വന്നു, പേരുന്നോടു: നീ അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആകുന്നു സത്യം; നിന്റെ ഉച്ചാരണം കൂടെ നിന്നെ വെളിവാക്കുന്നുവല്ലോ! എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവൻ: ആ മനുഷ്യനെ അറിയുന്നില്ല എന്നു പ്രാകുവാൻ സത്യം ചെയ്യാനും തുടങ്ങി; ഉടനെ പുറത്തു കൂടി. പേരുന്നും കോഴി കൂക്കുമ്പെ നീ മൂന്നു വട്ടം എന്നെ തള്ളിപ്പറയും എന്നു യേശു തന്നോടു ചൊല്ലിയ മൊഴിയെ ഓർത്തു പുറപ്പെട്ടു പോയി, കൈപ്പോടെ കരകയും ചെയ്തു.

൨൭. അദ്ധ്യായം.

യേശുവിലാത്തനിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടതു [മാ. ൧൫. ൨൩], (൩) യൂലാചിന്റെ ഒടുവു [അവ. ൧, ൧൮], (൧൧) വിലാത്തന്റെ ന്യായവിസ്താരം [മാ. ൧൫. ൨൩. യൊ. ൧൮, ൨൯], (൨൭) സേവകരുടെ പരിഹാസം [മാ. യൊ.], (൩൨) യേശു ശ്രീക്കപ്പെട്ട മരിച്ചതു [മാ. ൧൮. യൊ.], (൫൧) അതിശയലക്ഷണങ്ങളും, (൫൪) കാണിക്കുടെ ഭാവവും [മാ. ൧൮.], (൫൭) ശവസംസ്കാരം [മാ. ൧൮. യൊ.], (൩൨) ശ്മശാനത്തിന്നു കാവൽ.

൧ ഉഷ്ണയപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതരും ജനത്തിൻ മുമ്പേ
൨ എല്ലാം യേശുവെ മരിപ്പിപ്പാൻ നിരൂപിച്ചു; അവനെ കെട്ടി കൊണ്ടുപോയി, നാടുവാഴിയായപൊന്ത്രവിലാത്തനിൽ ഏല്പിച്ചു.

അപ്പോൾ മണ്ഡവിധി ഉണ്ടായത് അവനെ കാണിച്ചു കൊണ്ടു
 ടത്ത യൂദാ കണ്ടു, അനുതപിച്ച്, ആ മുപ്പതു ശേഖലിനെ മഹാ
 പുരോഹിതർക്കും മൂപ്പന്മാർക്കും മടക്കി: ഞാൻ കുറ്റമില്ലാത്ത രക്തം
 നെ ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കയാൽ, പിഴച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു; അതു
 ഞങ്ങൾക്കു എന്തു? നീതന്നെ നോക്ക! എന്ന് അവർ പറഞ്ഞാ
 റു, അവൻ ആ പണക്കുളെ മന്ദിരത്തിൽ എറിഞ്ഞു കളഞ്ഞു. ഉ
 വാങ്ങിപ്പോയി, കെട്ടിത്തൂണു മരിച്ചു. മഹാപുരോഹിതർ പണ
 കുളെ എടുത്ത്: ഇതു രക്തവില ആകയാൽ (കൊച്ചാൻ എന്ന)
 കാങ്കുടന്ധാരത്തിൽ ഇടുന്നത് വിഹിതമല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. പി
 ണെ കൂടി നിരൂപിച്ചു, അവ കൊണ്ട് പരദേശികളുടെ ശൂശാന
 ത്തിന്നായി കുശവന്റെ നിലത്തെ കൊണ്ടു. ആകയാൽ ആ പ
 നിലത്തിന്ന് ഇന്നേവരെ, രക്തനിലം എന്ന പേർ ഉണ്ടായ
 ത്; പ്രവാചകനായ യിറമിയ്യാവെ കൊണ്ടു മൊഴിഞ്ഞതിന്ന് അ
 നു നിവൃത്തി വന്നു. കത്താവ് എന്നോട് അരുളിച്ചെയ്ത പ്ര
 കാർ ഇസ്രായേൽ പുത്രരിൽ ചിലർ മതിച്ചൊരു മാനുഷോ
 ണ് വിലയായി മുപ്പതു ശേഖലിനെ അവർ എടുത്തു. കുശവ
 മം നിലത്തിന്നായി കൊടുത്തു കളഞ്ഞു എന്നത്രെ (ജക. ൧൧, ൧൨)

യേശു നാടുവാഴിയുടെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ: നീയഹൂദരുടെ
 രാജാവോ? എന്നു നാടുവാഴി ചോദിച്ചു: നീ പറയുന്നുവല്ലോ!
 എന്നു യേശു അവനോട് പറഞ്ഞു. മഹാപുരോഹിതരും മൂപ്പ
 നും കുറും ചുമത്തുമ്പോഴൊ അവൻ ഉത്തരം ഒന്നും ചൊല്ലാതിര
 ന്നു. അപ്പോൾ പിലാതൻ അവനോട് പറയുന്നു: നിന്റെ നേ
 മരെ എത്ര സാക്ഷ്യം ചൊല്ലുന്നു എന്നു കേൾക്കുന്നില്ലയോ? അവ
 ന്നു ഒരു മൊഴിക്കും ഉത്തരം ചൊല്ലായ്കയാൽ, നാടുവാഴി അത്
 ന്നു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. ഉത്സവത്തോടും പുരസ്കാരത്തിന്നു തെളിഞ്ഞ
 മറ്റു ഒരു ചങ്ങലക്കാരനെ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതു, നാടുവാഴിക്കു മയ്യാദ
 തന്നു. അന്നു (യേശു) ബാബുഷാ എന്നു ചൊല്ലേണ്ട ഒരു ച
 ങ്ങലക്കാരൻ അവൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ജനങ്ങൾ
 കൂടി വന്നപ്പോൾ, പിലാതൻ അവരോടു: ബാബുഷാ എന്നവ
 ന്നു ക്രിസ്തുൻ എന്നുള്ള യേശുവൊ ആരെ നിങ്ങൾക്ക് വിട്ടു ത
 രേണ്ടത്? എന്നു പറഞ്ഞു. അസൂയകൊണ്ട് അവനെ ഏല്പിച്ച
 ചവ
 ത് തനിക്ക് ബോധിക്കയാൽ അത്രെ. പിന്നെ ന്യായാസനത്തിൽ
 ഇരുന്നപ്പോൾ, അവന്റെ ഭായ് ആളയച്ചു: നീയും ആ നീതി
 മനുഷായി ഇടപ്പെടരുതെ! അവൻ നിമിത്തം ഞാൻ ഇന്നു

സ്വപ്നത്തിൽ വളരെ പാടുപെട്ടു പോയി, സത്യം എന്നു പറ
 ൨൦ യിച്ചു. എന്നാറെ, ബറബ്ബാദെ ചോദിപ്പാനും, യേശുവെ നശി
 ൨൧ പ്പിപ്പാനും, മഹാപുരോഹിതരും, മൂപ്പന്മാരും പുരുഷാരങ്ങളെ ഇതു
 ൨൨ ക്കി സമ്മതിപ്പിച്ചു. പിന്നെ നാടുവാഴി അവരോട്: ഈ ഇരുവ
 ൨൩ റിൽ ഏവനെ നിങ്ങൾക്ക് വിട്ടുവിപ്പാൻ ഇഷ്ടിക്കുന്നു? എന്നു പ
 ൨൪ റഞ്ഞു തുടങ്ങിയാറെ: ബറബ്ബാദെ, എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു.
 ൨൫ പിലാതൻ അവരോട്: എന്നാൽ ക്രിസ്തുൻ എന്നുള്ള യേശുവെ
 ൨൬ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? എന്നു പറഞ്ഞതിന്ന്: അവൻ ക്രൂശിക്ക
 ൨൭ പ്പെടേണം! എന്ന് എല്ലാവരും പറയുന്നു: അവൻ ചെയ്ത ദോ
 ൨൮ ഷം എന്തു പോൽ? എന്നു നാടുവാഴി പറഞ്ഞാറെ: അവൻ ക്രൂ
 ൨൯ ശിക്കപ്പെടേണം! എന്ന് അത്യന്തം കൂക്കി പറഞ്ഞു. പിന്നെ
 ൩൦ പിലാതൻ താൻ ഏതും സാധിക്കുന്നില്ല എന്നും ആരവാരും അ
 ൩൧ ധികം ആകുന്നു എന്നും കണ്ടു, വെള്ളം വരുത്തി, പുരുഷാരത്തി
 ൩൨ ന്നു മുമ്പാകെ കൈകളെ കഴുകി: ഈ നീതിമാന്റെ രക്തത്തിൽ
 ൩൩ എനിക്ക് കുറവും ഇല്ല; നിങ്ങൾക്കു തന്നെ നോക്കുവിൻ! എന്നു പ
 ൩൪ റഞ്ഞു. ജനം ഒക്കെയും ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: അവന്റെ രക്തം
 ൩൫ ഞങ്ങളുടെ മേലും ഞങ്ങളെ മക്കളുടെ മേലും (വരിക)! എന്നാറെ,
 ൩൬ അവൻ ബറബ്ബാദെ അവർക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു, യേശുവെ ച
 ൩൭ മട്ടികൊണ്ട് അടിപ്പിച്ചു, ക്രൂശിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്ന് ഏല്പിച്ചു.
 ൩൮ അപ്പോൾ നാടുവാഴിയുടെ സേവകർ യേശുവെ ആസ്ഥാ
 ൩൯ നത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, പട്ടാളം എല്ലാം അവനെക്കൊള്ളെ
 ൪൦ വരുത്തി. അവന്റെ വസ്ത്രം നീക്കി, ചുവന്ന പുതപ്പ് ഇട്ടു,
 ൪൧ ന്നു മുളുകൾകൊണ്ടു കീരീടം മെടഞ്ഞ് അവന്റെ തലയിലും വല
 ൪൨ തെ കൈയിൽ ഒരു ചുരശ്ശുലും ആക്കി, അവനുമുമ്പിൽ മുട്ടുക
 ൪൩ ത്തി: യഹൂദരുടെ രാജാവെ വാഴുക! എന്നു പരിഹസിച്ചു ചൊ
 ൪൪ ല്ലി. അവനിൽ തുപ്പി, ചുരൽ എടുത്ത്, അവന്റെ തലയിൽ
 ൪൫ അടിച്ചു. അവനെ പരിഹസിച്ചു തീർന്നപ്പോൾ, പുതപ്പിനെ
 ൪൬ നീക്കി, അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ ഉടുപ്പിച്ച്, അവനെ ക്രൂശി
 ൪൭ പ്വാൻ കൊണ്ടുപോയി.
 ൪൮ അവർ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, ശിമോൻ എന്നു പേരുള്ള കുറേന
 ൪൯ കാരനെ കണ്ട്, അവന്റെ ക്രൂശിനെ എടുത്തു നടപ്പാൻ (രാജ
 ൫൦ നാമം ചൊല്ലി) നിർബ്ബന്ധിച്ചു. പിന്നെ തലയോടിടം ആകുന്ന
 ൫൧ ഗോല്ലൊഥ എന്ന സ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ — പിത്തം കല
 ൫൨ ക്കിയ കാടിയെ (സങ്കീ. നൂൻ, ൨൨.) അവൻ കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു;

ആയു തപി നോക്കിയാറെ, കുടിപ്പാൻ മനസ്സില്ലാത്തു. പിന്നെ അറവനെ ക്രൂശിൽ തറച്ച ശേഷം അറവന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ ചീട്ടിട്ടു തങ്ങളിൽ പങ്കുതി ചെയ്തു, [എന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ തങ്ങളിൽ പങ്കുതു, എൻ പുതെപ്പിറേൻ ചീട്ടിട്ടുചെത്തു (സങ്കീ. ൨൨, ൧൯.) എന്നു പ്രവാചകൻ മൊഴിഞ്ഞതിന്നു നിവൃത്തി വരുത്തി] അവിടെ ഇരുന്നു കൊണ്ട് അറവനെ കാത്തു. അറവന്റെ തലേക്കു മീതെ: ഇവൻ യഹൂദരുടെ രാജാവായ യേശു ൩൭ എന്ന് അറവന്റെ സംഗതിയെ എഴുതി വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടു കള്ളന്മാരും ഒരുത്തൻ വലത്തും ഒരുത്തൻ ഇടത്തും അറവ നുവേണ്ട കൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

പിന്നെ കടന്നു പോകുന്നവർ തലഴെ കലുക്കി, അറവനെ നുൻ ടുപ്പിച്ചു പറഞ്ഞിതു: ഹൊ മന്ദിരത്തെ അഴിച്ചു മൂന്നു നാളു കൊൾവാൻ പണിയുന്നവനെ! നിന്നെ തന്നെ രക്ഷിക്ക! നീ ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ ക്രൂശിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവാ! എന്നതിന്ന് ഒരുതരം മറുപറ്റും മഹാപുരോഹിതരും ശാസ്ത്രികൾ മൂപ്പന്മാരുമായി പരിയ്ക്കിച്ചു പറഞ്ഞിതു: ഇവൻ മഹാവരെ രക്ഷിച്ചു, തന്നെ രക്ഷാത്താൻ രക്ഷിപ്പാൻ കഴികയില്ല; അറവൻ ഇസ്രായേൽ രാജാവെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ക്രൂശിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി വരട്ടെ! എന്നാൽ രണ്ടാമനും അറവനിൽ വിശ്വസിക്കും; ഞാൻ ദേവപുത്രൻ എന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ട് (സങ്കീ. ൨൨, ൯.) അറവൻ ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ചുവല്ലോ; ആയവൻ ഇവനെ ഇച്ഛിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ഉദ്ധരിക്കട്ടെ! അപ്രകാരം തന്നെ അറവനോടു കൂടെ രണ്ടു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട കള്ളന്മാരും അറവനെ പഴിച്ചു പറഞ്ഞു. ആറാം രണ്ടാമനീ മുതൽ ഒമ്പതാമത് വരെയും ആ ദേശത്തിൽ എങ്ങും ഇരട്ടുണ്ടായി. ഏകദേശം ഒമ്പതാം മണിക്കു യേശു: ഏലീ, ഏലീ, രാബാ ശബെക്താനി! എന്നു മഹാശബ്ദത്തോടെ വിളിച്ചു; അതു (സങ്കീ. ൨൨, ൨) എൻ ദൈവമെ! എൻ ദൈവമെ! നീ എന്നെ കൈവിട്ടത് എന്ത് എന്നാകുന്നു. അവിടെ നില്ക്കുന്നവരിൽ രണ്ടാമനും ചേർന്നു: ഇവൻ എലീയാവെ വിളിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ അറവരിൽ ഒരുത്തൻ ഒരു സ്റ്റൊങ്ങ് എടുത്തു, കാടി രാവുകൊണ്ടു നിറച്ചു ഓടമേലാക്കി അറവനെ കുടിപ്പിച്ചു. ശേഷം രണ്ടാമനും വിട്ടു, എലീയാ അറവനെ രക്ഷിപ്പാൻ വരുന്നുവോ? എന്നു നാം നോക്കട്ടെ! എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു പിന്നെയും മറ്റൊരു ശബ്ദത്തോടെ കൂക്കി, ആത്മാവെ വിടുകയും ചെയ്തു.

- ൫൧ അപ്പോൾ ഇതാ മന്ദിരത്തിലെ തിരുശ്ശീല മേലോട് അടിയോ
 ഉപ്പും രണ്ടായി ചീന്തിപ്പോയി, ഭൂമി കലുങ്ങി, പാറകൾ പിളർന്നു;
 ൫൨ തറകളും തുറന്നു, നിദ്രപ്രാപിച്ച വിശുദ്ധരുടെ ഉടലുകൾ പലതും
 ൫൩ ഉണർന്നു വരികയും, അവന്റെ ഉയിർപ്പിൽ പിന്നെ തറകളെ
 വിട്ടു, വിശുദ്ധനഗരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു, പലക്കും കാണ്മാനും
 ൫൪ ചെയ്തു. ശത്യാധിപനും അവനോടു കൂടെ യേശുവെ കാത്തു നി
 ക്കുന്നവരും ഭൂകമ്പം മുതലായി സംഭവിച്ചവ കണ്ടിട്ട്: ഇവൻ
 ൫൫ ദേവപുത്രനായതു സത്യം! എന്നു ചൊല്ലി, ഹിറോഡ്യപ്പെട്ടു. ഗലീ
 ലയിൽനിന്നു യേശുവെ ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ടു പിന്തുടരുന്ന പ
 ൫൬ ല സ്ത്രീകളും ദൂരത്തു നോക്കിക്കൊണ്ട്, അവുടെ നിന്നിരുന്ന അ
 വരിൽ മഗ്ദലക്കാരത്തിമറിയയും യാക്കോബ് യോസെ എന്ന
 വരുടെ അമ്മയായ മറിയയും ജബദിപുത്രരുടെ അമ്മയും ഉണ്ടു.
 ൫൭ സന്ധ്യയായാറെ, അറിമത്ത്യക്കാരനായ യോസെഫ് എന്ന
 ഒരു ധനവാൻ താനും യേശുവിന്നു ശിഷ്യനാകയാൽ വന്നു,
 പിലാതനെ ചെന്നു കണ്ടു, യേശുവിന്റെ ഉടൽ ചോദിച്ചപ്പോ
 ൫൮ ു, പിലാതൻ ശവം എല്പിച്ചു കൊടുപ്പാൻ കല്പിച്ചു. യോസെ
 ൫൯ ഫും ഉടൽ എടുത്തു, ശുദ്ധശീലകളെ ചുറ്റി, താൻ മുഖെ തന്നിക്ക്
 ൬൦ പാറയിൽ വെട്ടിച്ചൊരു പുതു കല്ലറയിൽ സ്ഥാപിച്ച്, അറയുടെ
 ൬൧ വാതിൽ വലിയ കല്ല് ഉരുട്ടിവെച്ചിട്ടു പോകയും ചെയ്തു. അ
 വിടെ കുഴിക്ക് എതിരെ മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും, മറ്റൊ മറിയ
 യും ഇരുന്നിരിക്കുന്നു.
 ൬൨ വെള്ളിയാഴ്ചക്കു പിറ്റേദിവസം മഹാപുരോഹിതരും പരീ
 ൬൩ ശരും പിലാതന്റെ അടുക്കെ വന്നുകൂടി പറഞ്ഞിതു: കർത്താവേ!
 ആ ചതിയൻ ജീവനോട്രിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ മൂന്നു നാളിലകം
 ഞാൻ ഉണർന്നു വരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു പ്രകാരം ഞങ്ങളുടേ് ഓർമ്മ
 ൬൪ വന്നു. അതുകൊണ്ട് അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ വന്നു അവനെ
 മോഷ്ടിച്ച് അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉണർന്നു വന്നു എന്നു
 ജനത്തോടു പറഞ്ഞാൽ, ഒട്ടക്കത്ത ചതി മുന്തിലേത്തത്തിനെ
 കാൾ വിഷമമായിത്തീരും, എന്നു വരാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു മൂന്നാം
 ൬൫ നാൾ വരെ കുഴിയെ ഉറപ്പാക്കി വെപ്പാൻ കല്പിക്ക. അവരോ
 ടു പിലാതൻ നിങ്ങളുടേ കാവൽകൂട്ടം ഉണ്ടാക പോവിൻ! അറിയു
 ൬൬ നോടത്തോളം ഉറപ്പു വരുത്തുവിൻ! എന്നു പറഞ്ഞു. അവരും
 ചെന്നു, കല്പിന്നു മുദ്രയിട്ടു, കുഴിയെ കാവൽകൂട്ടം കൊണ്ട് ഉറപ്പാക്കു
 കയും ചെയ്തു.

൨൮. അദ്ധ്യായം.

യേശുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനം [മാ. ൧൬. ൧. ൨൪. യൊ. ൨൦.], (൧൧) കാവല്ലാ
 ൾ പഠിപ്പിച്ച ഉപാധം, (൧൨) ഗലീലയിൽ പ്രത്യക്ഷതയും അന്ത്യപ്രഖ്യാപനവും.

ശബ്ബത്തിന് അനന്തരം ഒന്നാം ആഴ്ച വെളിക്കുമ്പോൾ ൧
 തന്നെ, മശയ്ക്കാരത്തി മറിയവും മറെറ മറിയവും കല്ലറയെ കാ
 ബ്ബാൻ വന്നു. അന്നു ഇതാ വലിയ ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി; കർത്താ ൨
 വിന്റെ ദൂതൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി വന്നു, കല്ലിനെ ഉരു
 ടി നീക്കി, അതിനുമേൽ ഇരുന്നിരുന്നു. അവന്റെ കാഴ്ച മിന്ന ന
 ള്കാത്തതും അവന്റെ ഉടുപ്പ ഹിമം പോലെ വെളുത്തതും ത
 ന്നു. കാവല്ലാർ അവങ്കലെയും നിമിത്തം കലുങ്ങി. മരിച്ചവ ൪
 ൾ പോലെ ആയി. ദൂതൻ സ്ത്രീകളോടു പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതു: ൫
 നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേണ്ട; ശ്രീക്കപ്പെട്ട യേശുവിനെ നിങ്ങൾ
 അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നറിയുന്നു സത്യം. അവൻ ഇവിടെ ന
 ഇല്ല; താൻ പറഞ്ഞ പ്രകാരം ഉണന്നു വന്നവനത്രെ. അല്ല ൭
 യോ വന്നു കർത്താവ് കിടന്ന സ്ഥലം കാബിൻ! ഇനി വേഗം
 ചെന്ന് അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉണന്ന് പ്രകാരം അവ
 ന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറവിൻ; ഇതാ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് മുമ്പെ
 ഗലീലയിൽ പോകുന്നു, അവിടെ അവനെ കാണും, കണ്ടാലും
 ബ്ബാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞു. എന്നാറെ, അവർ ഭയത്തോടും, മ ൮
 ധാസത്തോടും കൂടി, കഴിയെ വിരഞ്ഞു വിട്ട്, അവന്റെ
 ശിഷ്യന്മാർക്കു അറിയിപ്പാൻ ഓടിപ്പോയി. (അവന്റെ ശിഷ്യന്മാ ൯
 ൾ അറിയിപ്പാൻ ചെല്ലുമ്പോൾ) കണ്ടാലും യേശു അവരെ
 എതിരോട്: വാഴവിൻ! എന്നു പറഞ്ഞു. അവരും അടുത്തു വന്ന്
 അവന്റെ കാലുകളെ പിടിച്ച്, അവനെ കുന്ദിട്ടു. അപ്പോൾ ൧ ൦
 യേശു അവരോടു: ഭയപ്പെടാതിൻ! ചെന്ന് എന്റെ സമോ
 ദനന്മാരോടു, ഗലീലയിൽ പോവാൻ അറിയിപ്പിൻ; അവിടെ
 അവർ എന്നെ കാണും എന്നു പറയുന്നു.

അവർ പോകുമ്പോൾ, കാവല്ലാട്ടത്തിൽ ചിലർ ഇതാ നഗ ൧ ൧
 രത്തിൽ വന്ന്, ഉണ്ടായത് എല്ലാം മഹാപുരോഹിതരോടു ബോ
 ധിപ്പിച്ചു. ആയവർ മൂപ്പരുമായി ഒന്നിച്ചു കൂടി നിരൂപിച്ചുകൊ ൧ ൨
 ണ്ടു, സേവകർക്കു ആവോളം പണം കൊടുത്തു പറഞ്ഞിതു: ൧ ൩
 അവന്റെ ശിഷ്യൻ രാത്രിയിൽ വന്നു, ബ്ബാൻ കിടന്നിരിക്കെ
 അവനെ കട്ടുകൊണ്ടുപോയി എന്നു പറവിൻ. അതു നാടുവാ ൧ ൪

ഴിച്ചുവെട്ടിയ സന്നിധാനത്തിൽ ഉണർത്തിച്ചു എങ്കിലൊ, ഞങ്ങൾ അ
 ൧൫ വന്നെ സമ്മതിപ്പിച്ചു, നിങ്ങളെ വേദമില്ലാതാക്കും. എന്നാറെ, അ
 വർ പണം വാങ്ങി, ഉപദേശപ്രകാരം ചെയ്തു; ഈ വാക്ക് ഇ
 ന്നു വരെ യഹൂദരിൽ പരന്നു നടക്കയും ചെയ്തു.

൧൬ പിന്നെ പതിനൊന്നു ശിഷ്യന്മാർ ഗലീലയിൽ യേശു അ
 ൧൭ വക്ക് നിയമിച്ച മലക്ക് യാത്രയായി. അവനെ കണ്ടാറെ, അ
 ൧൮ വന്നെ കുവിട്ടു, ചിലർ ശങ്കിച്ചു നിന്നു. യേശുവൊ അവരോട്
 അണഞ്ഞു അരുളിച്ചെയ്തിതു: സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും സകല
 ൧൯ അധികാരവും എനിക്ക് നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (ആകയാൽ) നി
 ഞങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു, പിതാപുത്രൻ വിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നീനാമത്തി
 ൨൦ ലേക്ക് സ്നാനം ഏല്പിച്ചും, ഞാൻ നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചവ ഒക്കയും,
 സൂക്ഷിപ്പാനുതക്കവണ്ണം ഉപദേശിച്ചും, ഇങ്ങിനെ സകല ജാ
 തികളെയും ശിഷ്യരാക്കിക്കൊൾപ്പിൻ, ഞാനൊ ഇതാ യുഗസമാ
 പ്തിയോളം എല്ലാന്നാളും നിങ്ങളോടു കൂടെ ഉണ്ടു. (ആമെൻ.)

THE
Gospel of Mark

മാർക്ക് എഴുതിയ

സു വി ശേഷം

൧. അദ്ധ്യായം.

യോഹന്നാൻ സ്നാപകനും, (൯) യേശുവിൻ സ്നാനവും പരീക്ഷയും [മത്താ. ൩. ൧൩. യൊ. ൧.], (൧൪) യേശു ഉപദേശിച്ചു നല്ല ശിഷ്യരെ വിളിച്ചത് [മാ. ൪.], (൨൧) കഫനഹരിലെ ഭൂതഗന്ധൻ [ലൂ. ൨൨.], (൨൯) ശിമോന്റെ അമ്മായി മുതലായവർക്കുവെച്ചും, (൪൦) കണ്യാളികൾക്കുശുദ്ധിയും വന്നതു [മത്താ. ൮. ൧൭. ൧൯.]

ദേവപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ സുവിശേഷത്തിന് ആ ൧
രും (ആവിതു.) (മല. ൩, ൧) കണ്ടാലും നിന്നെക്കു വഴിയെ യ ൨
ധാസ്ഥാനത്താക്കുവാനുള്ള എന്റെ ഭൂതനെ ഞാൻ അയക്കു
ന്നുണ്ട് എന്നും, (യശ. ൪൦, ൩) മരുഭൂമിയിൽ കൂക്കുന്നവന്റെ ന
ശബ്ദമാവിത്: കർത്താവിന്റെ വഴിയെ നിറത്തി, അവന്റെ
പാതകളെ നേരെ ആക്കുവിൻ എന്നും യശയ്യ പ്രവാചകനിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്ന പ്രകാരം, യോഹന്നാൻ മരുഭൂമിയിൽ സ്നാ ൪
നും ഏല്പിച്ചും പാപമോചനത്തിനായുള്ള മാനസാന്തരസ്നാന
ത്തെ ഘോഷിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു. അവന്റെ അടുക്കെ യഹൂദ ൫
ദേശം ഒക്കയും യരുശലേമ്യരും യാത്രയായി, എല്ലാവരും തങ്ങളു
ടെ പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു: യദുൻനദിയിൽ അവനാൽ സ്നാ
നപ്പെടുകയും ചെയ്തു. യോഹന്നാനൊ ഒട്ടകരോമവും അരെക്കു ന
തൊൽവാരം ധരിച്ചു, തുളുനും കാട്ടുതേനും തിന്നും കൊണ്ടിരുന്നു.
എന്നെക്കാൾ ഉറക്കേറിയവൻ എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നു; ഒ
അവന്റെ ചെരിപ്പുകളുടെ വാറു കുന്നിഞ്ഞ് അഴിപ്പാൻ ഞാൻ
യോഗ്യനല്ല. ഞാൻ നിങ്ങളെ വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം ഏല്പിച്ചു വ
ന്റെ

സത്യം; അവൻ നിങ്ങളെ വിശുദ്ധാത്മാവിൽ സ്നാനം ഏല്പിക്കും എന്നു ഘോഷിച്ചു പോന്നു.

൧൦ ന് ആ നാളുകളിൽ സംഭവിച്ചത്, യേശു ഗലീലയിലെ നചറ
൧൦ ൽത്തെ വിട്ടു, യോഹന്നാനാൽ യർദ്ദനിൽ സ്നാനപ്പെട്ടു. ഉടനെ വെ
ള്ളത്തിൽനിന്നു കരേറി വന്നിട്ട്, അവൻ വാനങ്ങൾ പിളരുന്ന
തും ആത്മാവ് പ്രാവുപോലെ അവങ്കലേക്ക് ഇറങ്ങി വരുന്ന
൧൧ തും കണ്ടു. ഞാൻ പ്രസാദിച്ച എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ നീ ആ
൧൧ കുന്നു എന്നു വാനങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരു ശബ്ദം ഉണ്ടാകയും ചെയ്
൧൨ യ്തു. അനന്തരം ആത്മാവ് അവനെ മരുഭൂമിയിലേക്ക് ആക്കി;
അവിടെ അവൻ സാന്താനാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു, നാല്പതു ദി
വസം മരുഭൂമിയിൽ മൃഗങ്ങളോടു കൂടെ ഇരുന്നു, പിന്നെ ദൂതർ
അവനെ ശുശ്രൂഷിച്ചു.

൧൪ യോഹന്നാൻ (തടവിൽ) ഏല്പിക്കപ്പെട്ട ശേഷമോ യേശു ഗ
ലീലയിൽ വന്നു, ദേവരാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷത്തെ ഘോ
൧൫ ഷിച്ചു, കാലം പൂരിച്ചു വന്നു, ദേവരാജ്യം സമീപിച്ചിട്ടും ഉണ്ടു;
മന്നസാന്തരപ്പെട്ട സുവിശേഷത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ എന്നു
പറഞ്ഞും കൊണ്ടിരുന്നു.

൧൬ പിന്നെ ഗലീലകുടല്പറ്റത്തു നടക്കുമ്പോൾ, ശിമോനും അവ
ന്റെ സഹോദരനായ അന്ദ്രയാവും മീൻപിടിക്കാരായി, കട
൧൭ ലിൽ വലവീശുന്നതിനെ കണ്ടു. അവരോടു യേശു: എന്റെ
പിന്നാലെ വരവിൻ എന്നാൽ നിങ്ങളെ മനുഷ്യപിടിക്കാരാ
൧൮ ക്കാം! എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ അവർ വലകളെ വിട്ടുപോയി, അവ
൧൯ നെ അനുഗമിച്ചു. അപ്പോൾ ചെന്നാറെ, ജബദിയുടെ മകനായ
യാക്കോബും അവന്റെ സഹോദരനായ യോഹന്നാനും കൂടെ പ
൨൦ ടകിൽ ഇരുന്നു, വലകളെ നന്നാക്കുന്നതു കണ്ട ഉടനെ — അവ
രെയും വിളിച്ചു, അവർ അച്ഛനായ ജബദിയെ കൂലിക്കാരോടും
കൂടെ പടകിൽ വിട്ട്, അവന്റെ പിന്നാലെ നടന്നു പോകയും
ചെയ്തു.

൨൧ അവർ കഫർ്നാഥിൽ പ്രവേശിച്ച ഉടനെ, അവൻ ശബ്ബ
൨൨ ത്തിൽ പള്ളിക്കു ചെന്ന് ഉപദേശിച്ചു; അവന്റെ ഉപദേശം
നിമിത്തം അവർ സ്തംഭിച്ചു പോയി; ശാസ്ത്രികളെ പോലെ അ
൨൩ ല്ലല്ലോ, അധികാരമുള്ളവനായിട്ടത്രെ അവൻ ഉപദേശിക്കുന്ന
൨൪ വനായിരുന്നു. അവരുടെ പള്ളിയിൽ അശുദ്ധാത്മാവിൻ വശ
ത്തുള്ള മനുഷ്യൻ ഉണ്ടു, ആയവൻ: നചറക്കാരനായ യേശുവെ

വിട്ടു! ഞങ്ങളും നിന്നുക്കും എന്തു? ഞങ്ങളെ നശിപ്പിപ്പാൻ വന്നു, നീ ആർ എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധൻ തന്നെ എന്നു നിലവിളിച്ചു. മിണ്ടാതിരു, അവനെ വളർത്തി വിട്ടു പുറപ്പെട്ടു! എന്നു യേശു അതിനെ ശാസിച്ചു. അപ്പോൾ അശുദ്ധാത്മാവ് അവനെ ഇഴച്ചു. മഹാ ശബ്ദത്തോടെ കൂക്കി, അവനെ വിട്ടു പോയി. എല്ലാവരും വിസ്മയിച്ചു: എന്തെന്തു? ഈ പുതിയ ഉപദേശം എന്തു പോൽ? അധികാരത്തോടെ അവൻ അശുദ്ധാത്മാക്കുടേയും നിന്ദയാഗിക്കുന്നു; അവൻ അവനെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവല്ലോ എന്നു തങ്ങളിൽ വാദിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അവന്റെ ശ്രുതി പെട്ടന്നു, ഗലീലയ്ക്കു നാട് എങ്ങും പരന്നു പോയി.

ഉടനെ പള്ളിയെ വിട്ടു, ശിമോൻ അന്ത്രെയ എന്നവരുടെ വീട്ടിൽ യാദുക്കാരും യോഹന്നാനുമായി വന്നു, അവന്റെ ശിമോന്റെ അമ്മായി പണിപിടിച്ചു കിടന്നു, ക്ഷണത്തിൽ അവളെ കൊണ്ട് അവനോട് പറഞ്ഞാറെ, അവൻ സമീപിച്ചു, അവളുടെ കൈയെ പിടിച്ചുകൊണ്ട്, അവളെ എഴുന്നീല്പിച്ചു, ഉടനെ പണി അവളെ വിട്ടു മാറി, അവൾ അവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ചെയ്തു. വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ, സൂര്യൻ അസ്തമിച്ച ശേഷം അവന്റെ അടുക്കെ സകല ഭൃഗുന്മാരെയും ഭ്രാന്തന്മാരെയും കൊണ്ടുവന്നു. പട്ടണം എല്ലാം വാതിൽക്കൽ വന്നു കൂടിയിരുന്നു. അവനോ, നന്നാപ്രാധികൃതൻ ഭൃഗുന്മാരായ പലരെയും സൗന്ദര്യമാക്കി, അനേകഭൂതങ്ങളെയും ആട്ടി, ഭൂതങ്ങൾ അവനെ അറികൊണ്ട് അവ ഉരിയാടുവാൻ സമ്മതിച്ചതും ഇല്ല. അതിനാൽ കാലത്ത് ഇരുട്ടോടെ അവൻ എഴുന്നീറ്റു പുറപ്പെട്ടു, നിജസ്ഥലത്തിൽ ചെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ശിമോനും കൂടെ ഉള്ളവരും, അവനെ പിന്തുടന്നു കണ്ടെത്തി: എല്ലാവരും നിന്നെ തിരയുന്നു എന്നു പറയുന്നു. അവരോടു അവൻ: ഞാൻ അടുത്ത ഊരുകളിലും പോയിരിക്കേണ്ടതിന്നു, നാം അവിടെ ചെല്ലുക; ഇതിനായല്ലോ ഞാൻ യാത്രയായത് എന്നു ചൊല്ലി; ഗലീലയിൽ മുഴുവൻ അവരുടെ പള്ളികളിൽ പോയിച്ചും, ഭൂതങ്ങളെ ആട്ടിയും കൊണ്ടിരുന്നു.

ഒരു കുപ്പിശാലി അവനോട് അന്നൊത്തു, മുട്ടുകത്തി അപേക്ഷിച്ചു: നിന്നുക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ ശുദ്ധീകരിപ്പാൻ കഴിയും എന്നു പറയുന്നു. യേശു കരളലിഞ്ഞു കൈ നീട്ടി, അവനെ ഞെട്ടു പറയുന്നു: മനസ്സുണ്ടു ശുദ്ധനാക! എന്നു ചൊല്ലിയ

൪൩ ഉടനെ കഷ്ടം മാറി, ശുദ്ധി വരികയും ചെയ്തു. യേശു അവനെ
 ൪൪ അമച്ചയായി ശാസിച്ച്: നോക്ക, ആരോടും ഒന്നും പറയാതെ
 പുറപ്പെട്ടു, പുരോഹിതൻ നിന്നെത്തന്നെ കാണിച്ചു, നിന്റെ
 ശുദ്ധീകരണത്തിനായി, മോശെ ആജ്ഞാപിച്ചവ, അവർക്കു
 ഈ സാക്ഷ്യത്തിനായി കഴിച്ചു കൊൾക! എന്നു ചൊല്ലി, അവ
 ൪൫ നെ പുറത്താക്കി. അവനും പുറപ്പെട്ടു, പലതും ചോഷിപ്പാനും
 വിവരത്തെ പരത്തുവാനും തുടങ്ങി, അവൻ പ്രസിദ്ധമായി
 ഊരിൽ കടപ്പാൻ കഴിയാതെ ആക്കിവെച്ചു; (അതുകൊണ്ട്) അ
 വൻ പുറത്തു നിജ്ജനസ്ഥലങ്ങളിൽ പാത്തു, എല്ലാദാത്തംനിന്നു
 (ജനങ്ങൾ) അവന്റെ അടുക്കെ വന്നു കൂടുകയും ചെയ്തു.

൨. അദ്ധ്യായം.

വാതശാന്തി [മത്താ. ൯. ൧൫, (൧൩) മത്തായുടെവിളിയും ഉപവാസ ചോദ്യവും
 [മത്താ. ൯. ൧൫, (൨൩) ശബ്ബത്തിൽ കതിരുകളെ പറിക്കയാലെ വാടം [മത്താ.
 ൧൨. ൧൧. ൩.]

൧ ചില ദിവസങ്ങളിൽ പിന്നെമടങ്ങി, കഫർ്നാഥിൽ പ്രവേശിച്ചു.
 ൨ അവൻ വീട്ടിലേക്ക് ആയി എന്നു കേട്ട ഉടനെ, പലരും
 വന്നു കൂടി, വാതിൽക്കൽ ഇടം ഇല്ലാതാക്കി; അവരോട് അവൻ വ
 ൩ ചനത്തെ പറയുമ്പോൾ, നാലാൾ എടുത്ത ഒരു പക്ഷവാതക്കാര
 ൪ രനെ അവന്റെ അടുക്കെ കൊണ്ടുവന്നു; പുരുഷാരം നിമിത്തം
 അവനോടു സമീപിച്ചു കൂടായ്യാൽ അവൻ ഇരിക്കുന്നതി
 ൯ൻ മേല്പരയെ പൊളിച്ചു, കഴിച്ചു, പക്ഷവാതക്കാരൻ കിടക്ക
 ൫ ന്ന ശയ്യയെ ഇറക്കി വിടുന്നു. അവരുടെ വിശ്വാസത്തെ യേശു
 കണ്ടു, പക്ഷവാതക്കാരനോട്: കഞ്ഞനെ, നിന്റെ പാപങ്ങൾ
 ൧൦ നിന്നെക്ക് മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു! എന്നു പറയുന്നു. അവി
 ൧൧ ടെ ചില ശാസ്ത്രികൾ ഇരുന്നുകൊണ്ട്: ഇവൻ ഇങ്ങിനെ (ദേവ)
 ൧൨ ട്ടുതന്നെ ചൊല്ലുന്നത് എന്തു? ഏകദൈവമല്ലാതെ പാപങ്ങളെ
 മോചിപ്പാൻ കഴിയുന്നവൻ ആർ? എന്നു ഹൃദയങ്ങളിൽ ചിന്തി
 ൧൩ ച്ചു നിന്നു. ഇങ്ങിനെ തങ്ങളിൽ ചിന്തിക്കുന്നതു യേശു പെട്ട
 ൧൪ ന്ന തന്റെ ആത്മാവിൽ ബോധിച്ചിട്ട്, അവരോടു പറഞ്ഞിതു:
 നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഇവ ചിന്തിപ്പാൻ എന്തു? പക്ഷവാത
 ൧൫ ന്ന കാരനോടു, നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പ
 ൧൬ രവാണൊ; എഴുന്നീറ്റു, നിന്റെ കിടക്ക എടുത്തു നടക്ക എന്നു പറ
 ൧൭ വാണൊ; ഏതിന്നു എളുപ്പം ഏറെ ഉണ്ടു? എങ്കിലും ഭൂമിയിൽ പാപ

ഔജ മോചിപ്പാൻ മനുഷ്യപുത്രൻ അധികാരം ഉണ്ട് എന്നു നി
 ഔയ്ക്ക് വേദാധികാരമുണ്ടെന്നു, അവൻ പക്ഷവാതക്കാരനോടു ൧൧
 പറയുന്നു: ഞാൻ നിന്നോടു ചൊല്ലുന്നു, എഴുന്നീറ്റു നിന്റെ കി
 ടക്കു എടുത്തു, നിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് പോക. ഉടനെ അവൻ എഴ ൧൨
 നീറ്റു, തന്റെ കിടക്ക എടുത്തു, എല്ലാവർക്കും മുമ്പാകെ പുറപ്പെട്ടതു
 കൊണ്ടു, എല്ലാവരും സ്തംഭിച്ച്: ഇപ്രകാരം നാം ഒരുനാളും ക
 ണ്ടിട്ടില്ല എന്നു ചൊല്ലി, ദൈവത്തെ മഹത്വീകരിക്കയും ചെയ്തു.

അവൻ പിന്നെയും കടലുൾപ്പെട്ടു ചെന്നു, പുരുഷാരം എല്ലാം അ ൧൩
 വനോടു ചേർന്നു വന്നു; അവർ അവൻ ഉപദേശിക്കയും ചെ
 യ്തു. അവിടെ കടക്കുമ്പോൾ, ഹല്ലായ്പുത്രനായ ലേവി ചുങ്കസ്ഥ ൧൪
 ലത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതു കണ്ട്: എന്റെ പിന്നാലെ വാ! എന്ന്
 അവനോടു പറയുന്നു; അവൻ എഴുന്നീറ്റ്, അവനെ അനുഗ
 മിച്ചു. പിന്നെ അവന്റെ വീട്ടിൽ പന്തിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ, ൧൫
 സംഭവിച്ചിതു: പല ചുങ്കക്കാരും, പാപികളും, യേശുവോടും, അ
 വന്റെ ശിഷ്യരോടും കൂടി പന്തിയിൽ ഇരുന്നു; കാരണം അന്യേ
 കർ അവിടെ ഇരുന്നു, യേശുവിന്റെ പിന്നാലെ വന്നു പാർത്തു.
 ശാസ്ത്രികളും പരീശരും അവൻ ചുങ്കക്കാരോടും, പാപികളോടും ൧൭
 നില്ക്കുകയുണ്ടെന്നു കണ്ടിട്ട്, അവന്റെ ശിഷ്യരോടു പറഞ്ഞു:
 ഇവൻ ചുങ്കക്കാരോടും, പാപികളോടും കൂടെ തിന്നു കുടിക്കുന്ന
 തു എന്തു? എന്നതു യേശു കേട്ട്, അവരോടു പറയുന്നു: സു ൧൮
 സ്ഥന്മാർക്കു് വൈദ്യനെന്നൊരു അപര്യമില്ല, ദുസ്ഥന്മാർക്കു് ഉള്ള;
 ഞാൻ നീതിമാന്മാരെ അല്ല, പാപികളെ വിളിപ്പാൻ വന്നതാ.

യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യരും പരീശരും ഉപവാസം ഭിക്കിക്ക ൧൯
 നുവരായിരുന്നു, (ചിലർ) വന്ന് അവനോടു പറയുന്നു: യോ
 ഹന്നാന്റെ ശിഷ്യരും, പരീശർക്കുള്ളവരും ഉപവസിക്കുന്നതും,
 നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ * ഉപവസിക്കാത്തതും എന്തു കൊണ്ടു?
 അവരോടു യേശു പറഞ്ഞിതു: മണവാളൻ കൂടെ ഉള്ളനും ക ൧൯
 ല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഉപവസിപ്പാൻ കഴിയുമൊ? അവർക്കു മണവാ
 ലൻ അരികിൽ ഇരിക്കുകാലത്തോളം ഉപവസിപ്പാൻ കഴികയി
 ല്ല; മണവാളൻ അവരിൽ നിന്ന് എടുക്കപ്പെട്ടു എന്നുള്ള നാളു ൨൦
 കൾ വരും തന്നും; അന്നേദിവസം അവർ ഉപവസിക്കും. പഴ ൨൧
 യവസ്യത്തിൽ അലക്കുവാൻ തുണിക്കണ്ടങ്ങൾ ഒരുത്തരും ചേ
 രു തന്നുമാറില്ല; ചെയ്യാൻ നിറപ്പിന്നായി ചേർത്ത പുത്രക്ക
 ണ്ടും പഴുതിൽനിന്നു വലിച്ചിട്ടു ചീന്തൽ ഏറ്റവും വല്ലാതെ

- ൨൨ ആകും. ആരും പുതിയവീഞ്ഞു പഴയ തുരുത്തികളിൽ ഇടുന്നതും ഇല്ല; ഇടാൻ, വീഞ്ഞു തുരുത്തികളെ പൊളിക്കും, വീഞ്ഞ് ഒഴുകി പോകും; തുരുത്തികളും കെട്ടുപോകും; പുതിയ വീഞ്ഞു പുതിയ തുരുത്തികളിൽ അത്രെ പകർന്നു വെക്കേണ്ടതു.
- ൨൩ അവൻ ശബ്ബത്തിൽ വിളഭൂമിയുടെ കടന്നു പോകുമ്പോൾ, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ കതിരുകളെ പറിച്ച് വഴി ഉണ്ടാക്കുവാൻ
- ൨൪ തുടങ്ങുകയായി. പരീശർ അവനോടു: നോക്ക; ഇവർ ശബ്ബത്തിൽ വിവിതമല്ലാത്തതു ചെയ്യുന്നത് എന്ത്? എന്നു പറഞ്ഞു.
- ൨൫ അവരോട് അവൻ പറഞ്ഞിതു: ദാവീദും കൂടെയുള്ളവരും വിശന്നുപോൾ, മുട്ടണ്ടായിട്ട് ചെയ്തത് എന്തു എന്നു നിങ്ങൾ ഒരിക്കൽ
- ൨൬ ലും വായിച്ചില്ലയൊ? അവൻ അബ്ബത്താ എന്ന മഹാപുരോഹിതന്റെ കാലത്തു ദേവദവനത്തിൽ പൂക്കു, പുരോഹിതർക്കല്ലാതെ തിന്നുന്നതായുള്ള കായ്പ്പങ്ങളെ ദക്ഷിച്ച്, കൂടയുള്ളവർക്കും
- ൨൭ കൊടുത്ത പ്രകാരം തന്നെ. പിന്നെ അവരോടു പറഞ്ഞു: ശബ്ബത്തു മനുഷ്യൻ നിമിത്തം ഉണ്ടായത്; മനുഷ്യൻ ശബ്ബത്തിനായിട്ടല്ല; അതുകൊണ്ടു മനുഷ്യപുത്രൻ ശബ്ബത്തിന്നും കർത്താവായെന്നും.

൩. അദ്ധ്യായം.

കൈവരപ്പുരയും, (൭) മറ്റും ശമീപ്പിച്ചതു [മത്താ. ൧൨, ൯. ലൂ. ൩.], (൧൩) പന്ത്രണ്ടു അപോസ്തലരും [മത്താ. ൧൦. ലൂ. ൩.], (൨൦) പരീശരുടെ ഭുജണാദികൾ [മത്താ. ൧൨. ലൂ. ൧൧.], (൩൧) ചോർക്കാരും കാണാൻ വന്നതു [മത്താ. ൧൨. ലൂ. ൧൩.],

- ൧ അവൻ പിന്നെയും പള്ളിയിൽ പൂക്കു, അവുടെ വറണ്ട
- ൨ കൈയുള്ള മനുഷ്യൻ ഉണ്ടു. ആയവനെ ശബ്ബത്തിൽ സൌഖ്യമാക്കുമൊ എന്ന് അവനെ കുറും ചുമത്തേണ്ടതിന്ന്, (അവർ)
- ൩ നോക്കിനിന്നു. വറണ്ട കൈയുള്ള മനുഷ്യനോട് അവൻ:
- ൪ നടുവിൽ നിവിൻ നില്ക്ക എന്നു പറയുന്നു. പിന്നെ അവരോട്: ശബ്ബത്തിൽ നന്നു ചെയ്യയൊ; തിന്ന ചെയ്യയൊ; ജീവനെ രക്ഷിക്കയൊ; കൊല്ലുകയൊ; ഏതു വിധിതം? എന്നു പറഞ്ഞാ
- ൫ റെ, അവർ മിണ്ടാതിരുന്നു. അവരുടെ ഹൃദയത്തടിപ്പിൻ നിമിത്തം ഒഴുവിച്ചുകൊണ്ടു, കോപത്തോടെ അവരെ ചുറ്റും നോക്കി, മനുഷ്യനോട്: നിന്റെ കൈ നീട്ടുക! എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ,
- ൬ അവൻ നീട്ടിയ ഉടനെ, അവന്റെ കൈ വഴിക്കെ വന്നു. പരീശരെ പുറപ്പെട്ടു, അവനെ നശിപ്പിപ്പാൻ ഹെരോദ്യരുമായി അവന്റെ നേരെ നിരൂപിച്ചു മന്ത്രിക്കയും ചെയ്തു.

പിന്നെ യേശു തന്റെ ശിഷ്യരോടും കൂടെ കടലുരേക്ക് വാ എങ്ങി പോയി. ഗലീലയിൽനിന്നു വലിയ സമൂഹവും യഹൂദാ വ്യയരശലേമിലും എങ്ങോ യത്നക്കരെയും ഉള്ളവരും തൂർ ചിങ്ങാ നടുത്തവരും ആകെ വലിയ കൂട്ടം അവൻ ചെയ്യുന്നത് ഒക്ക കേട്ടിട്ട്, അവന്റെ അടുക്കെ വന്നു. പിന്നെ പുരുഷാരം തന്നെ ന്ഞെരുക്കാതെ ഇരിക്കേണ്ടതിന്ന്, അവർ നിമിത്തം ഒരു ചെറു പടക് അരികിൽ നില്പാൻ ശിഷ്യരോടു പറഞ്ഞു. കാരണം അ ൧൦ വൻ അനേകരെ സൌഖ്യമാക്കുകയാൽ ബാധകൾ ഉള്ളവർ ഒക്കയും അവനെ തൊട്ടവൻ അവനോടു തിരക്കി കൂടി. അശു ൧൧ ഡാത്മാക്കളും അവനെ കാണുന്നേന്താമെന്നും, അവരുമ്പിൽ വീണ്ടു: നീ ദൈവപുത്രനാകുന്നു! എന്നു കൂക്കി പറയുമ്പോൾ — അവ ൧൨ രെ തന്നെ പ്രസിദ്ധനാക്കുതത് എന്നിട്ടു, പലവിധേന ശാസി ച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

പിന്നെ അവൻ മലമേൽ കരേറി, തന്നിക്കു ബോധിക്കുന്ന ൧൩ വരെ വിളിച്ചു വരുത്തി; അവരും അവനോട് എത്തിയപ്പോൾ, തന്നോടു കൂടെ ഇരിക്കേണം എന്നും, ചോർച്ചിച്ചു ചൊല്ലുന്നു. ൧൪ രോഗങ്ങളെ ശമിപ്പിക്കയും ഭ്രാന്തങ്ങളെ ആട്ടുകയും ചെയ്യേണ്ടതി ൧൫ ന് അധികാരം ഉണ്ടാകുവാനും അവരെ അയക്കേണം എന്നും പന്തിരുവരെ ആക്കി (നിയമിച്ചു). (അവരിൽ) ശിമോന്നു പേ ൧൬ രൂൻ എന്ന പേർ ഇട്ടു. പിന്നെ ജബദിപുത്രനായ യാക്കോ ൧൭ ബ്, യാക്കോബിൻ സഹോദരനായ യോഹന്നാൻ, എന്നവർക്കു ഇടിക്കൾ എന്നർത്ഥമുള്ള ബനെറ്റ്സ് എന്ന പേരും ഇട്ടു. ശേഷം അന്ദ്രയാ, ഫിലിപ്പൻ, ബർത്തൊലൊയി, മത്തായി, ൧൮ തൊമ്മാ, ഹല്ലായ്യുത്രനായ യാക്കോബ്, തദ്ദായി, എരിപുക്കാരനായ ൧൯ ശിമോൻ, അവനെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്ന ഇക്ക്കയോതാവായ യൂദാ എന്നുള്ളവരെ തന്നെ.

അവർ വീട്ടിൽ വരുന്നു (അവിടെ) അവർക്കു ഭക്ഷണം കഴി ൨൦ പ്പാൻ പോലും വഹിയാതവണ്ണം പുരുഷാരം പിന്നെയും തിങ്ങി കൂടിവന്നു. അവന്റെ ചേച്ചുക്കൾ അതു കേട്ട്, അവൻ ഭ്രാന്ത ൨൧ നായി എന്നു ചൊല്ലി, അവനെ പിടിപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടു പോയി. യരശലേമിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി വന്ന ശാസ്ത്രികളും, ഇവനിൽ ൨൨ ബയൾജന്റുൽ ഉറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നും, ഭ്രാന്തങ്ങളുടെ തലവനെ കൊണ്ടു ഭ്രാന്തങ്ങളെ ആട്ടുന്നു എന്നും പറഞ്ഞു. അവരെ അവൻ ൨൩ അടുക്കെ വിളിച്ചു, ഉപമകൾ കൊണ്ട് അവരോട് പറഞ്ഞിതു:

സാത്താനു സാത്താനെ ആട്ടിക്കളവാൻ എങ്ങിനെ കഴിയും? ൨൪ പിന്നെ ഒരു രാജ്യം തന്നിൽ തന്നെ ചിരിച്ചു എങ്കിൽ, ആ രാജ്യം ൨൫ ത്തിന്നു നിലനില്പാൻ കഴികയില്ല. ഒരു വീടും തന്നിൽ തന്നെ ചിരിച്ചു എങ്കിൽ, ആ വീട്ടിന്നു നിലനില്പാൻ കഴികയില്ല. സാ ൨൬ ത്താൻ തന്നെക്കൊള്ളെ എഴുന്നീറ്റു ചിരിച്ചു എങ്കിൽ, അവനു ൨൭ നിലനില്പാൻ വഹിയാതെ ഒടുപ്പുണ്ടു (നിശ്ചയം). ഊക്കനെ കെട്ടീട്ട് ഒഴികെ ഊക്കന്റെ വീട്ടിൽ കടന്ന് അവന്റെ കോപ്പുകൾ കവന്നു കളവാൻ ആർക്കും കഴികയില്ല; (കെട്ടിട്ടുതെ) അവ ൨൮ ന്റെ വീട്ടിൽ കവച്ചു ചെയ്യും. ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നതു: മനുഷ്യപുത്രരോട് എല്ലാപാപങ്ങളും അവർ ഓടി ൨൯ ചു പറയുന്ന ഏതു ഓടുന്നങ്ങളും ക്ഷമിക്കപ്പെടും. വിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നേരെ ആരാധന ഓടിച്ചു പറഞ്ഞു എങ്കിലൊ, അവനു യുഗപയുഗവും ക്ഷമ ഉണ്ടാകാതെ, നിത്യ ന്യായവിധിക്കു ൩൦ ഫേതുവാകുന്നു. (എന്നത്) അവന് ഒർ അശുദ്ധാത്മാവ് ഉണ്ടു എന്നു അവർ പറകയാലത്രെ (ചൊല്ലിയതു).

൩൧ അനന്തരം അവന്റെ അമ്മയും സഹോദരരും വന്നു, പുറ ൩൨ ത്തു നിന്നിട്ട്, അവനെ വിളിപ്പാൻ ആളയച്ചു. അപ്പോൾ, പുരുഷാരം അവന്റെ ചുറ്റും ഇരുന്നുകൊണ്ട്: ഇതാ നിന്റെ അമ്മയും സഹോദരരും (സഹോദരിമാരും) പുറത്തുനിന്നു, നി ൩൩ ന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നു എന്ന് അവനോട് പറഞ്ഞു. അവരോട് അവൻ എന്റെ അമ്മ എങ്കിലും സഹോദരർ എങ്കിലും ൩൪ ആർ ആകുന്നു? എന്ന് ഉത്തരം ചൊല്ലി — തന്റെ ചുറ്റും ഇരിക്കുന്നവരെ നാലു പുറവും നോക്കി കൊണ്ടു: കണ്ടാലും എന്റെ ൩൫ അമ്മയും എന്റെ സഹോദരരും; ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം ആർ ചെയ്തു എന്നാലും അവൻ എനിക്ക് സഹോദരനും സഹോദരിയും അമ്മയും ആകുന്നു സത്യം എന്നു പറയുന്നു.

൪. അദ്ധ്യായം.

(൩) വിതെക്കുന്നവൻ മുതലായ ദൈവരാജ്യത്തിൻ ഉപമകൾക്കു, (൧൦) കാരണവും, (൧൩) കന്നാമതിൻ വ്യാഖ്യാനവും [മത്താ. ൧൩. ൧൮. വു], (൧൫) വിളക്കു തണ്ടു [ലൂ. ൮. ൧൭. വു], (൧൭) വിത്തു വെറുതെ മുളക്കുന്നതു, (൩൦) കടുകിന്മേൽ [മത്താ. ൧൩. ൧൮. ൧൯. വു], (൩൫) കൊടുങ്കാറ്റിനെ ശമിപ്പിച്ചതു [മത്താ. ൮. ൧൮. വു]

൧ **അ**വൻ പിന്നെയും കടലുൾക്കര ഉപദേശിപ്പാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ, വലിയ പുരുഷാരം അവന്റെ ചുറ്റും ചേരുകകൊണ്ട്,

പുന

അവൻ പടകിൽ കരേറി കടലിൽ ഇരുന്നു; സമുദ്രം എല്ലാം കടലരികെ കരമേൽത്തായി. അവനെ ഉപമകൾകൊണ്ടു വളരെ വ പഠിപ്പിച്ചു. തന്റെ ഉപദേശത്തിൽ നിന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞി തു:കേൾപ്പിൻ! വിതെക്കുന്നവൻ ഇതാ വിതെപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടു; ന വിതെക്കുമ്പോൾ സംഭവിച്ചത്, ചിലതു വഴിയരികെ വീണു, പ ര രജാതികൾ വന്ന് അതിനെ തിന്നുകളഞ്ഞു. മറ്റൊരു പാറമേൽ 6 ഏറിയ മണ്ണില്ലാത്തതടത്തു വീണു; മണ്ണിന്നു താഴെയില്ലായ്മയാൽ, ക്ഷണത്തിൽ മുളച്ചു വന്നു; ആദിത്യൻ ഉദിച്ചാറെ, ചൂടു തട്ടി, ന വേരില്ലായ്മകൊണ്ട് ഉണങ്ങി പോകയും ചെയ്തു. മറ്റൊരു മുളച്ച ഷെ കളിൽ വീണു; മുളച്ച കൾ പൊങ്ങി വന്ന്, അതിനെ ഫലം തരാനു വണ്ണം തെരുകുക്കളുണ്ടു. മറ്റൊരു നല്ല മണ്ണിൽ വീണിട്ടു ക വൃ യരുന്നതും വളരുന്നതും ആയ ഫലം നല്കി; ഒന്നു മുപ്പതു മേനി യും, ഒന്ന് അറുപതും, ഒന്നു നൂറും വിതയിക്കയും ചെയ്തു. പിന്നെ ന് കേൾപ്പാൻ ചെവികൾ ഉള്ളവൻ കേൾക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു.

അനന്തരം അവൻ പ്രത്യേകം ആയപ്പോൾ, പന്തിരൂവർ ൧൦ ആദിയായി അവനോടു ചേർന്നവർ ഉപമയെ ചോദിച്ചു. അ ൧൧ വരോട് അവൻ പറഞ്ഞിതു: ദേവരാജ്യത്തിന്റെ മഹിമ നിങ്ങളു ട്കേൾക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ആ പുറത്തുള്ളവർക്കും, സകലവും ഉപ ൧൨ മകൾ വഴിയായി വരുന്നതു; അവർ മനത്തിരിയായതെയും, ക്ഷമ ലഭിക്കാതെയും, ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണം കൺ നോക്കീട്ടും കാണാത്താ ന്നു ചെവി കേട്ടിട്ടും ഗ്രഹിക്കാത്താൻ തന്നെ. എന്നാറെ, അവ ൧൩ രോടു പറയുന്നു: ഈ ഉപമ തിരിയുന്നില്ലയോ? പിന്നെ എല്ലാ ഉപമകളേയും എങ്ങിനെ അറിയും? വിതെക്കുന്നവൻ വചന ൧൪ ന്നെ വിതെക്കുന്നു. പിന്നെ വഴിയരികെ ഉള്ളവർ ആർ എന്നാ ൧൫ ൽ വചനം അകത്തു വിതെക്കപ്പെട്ടിട്ട് അവർ കേട്ടു കൊണ്ടു ഉ ടന്നു, സാത്താൻ വന്നു, ഹൃദയങ്ങളിൽ വിതച്ചു വചനം എടു ത്തു കളയുന്നു. അപ്രകാരം പാറമേൽ വിതെക്കപ്പെടുന്നവർ ൧൬ ആർ എന്നാൽ, വചനത്തെ കേട്ടു ഉടനെ, സന്തോഷത്തോടെ ശൈക്കൊള്ളുന്നവർ എങ്കിലും, ഉള്ളിൽ വേരില്ലാതെ തല്ലാല ൧൭ ക്കാർ ആകുന്നവർ; പിന്നെ വചനം നിമിത്തം ഉപദ്രവമോ, ഹിംസയോ, ഉണ്ടായാൽ, ക്ഷണത്തിൽ ഇടച്ചു തോന്നുന്നു. മറ്റു ൧൮ മുളച്ചുകളിൽ വിതെക്കപ്പെടുന്നവരോ, വചനത്തെ കേൾക്കുന്ന വർ. എങ്കിലും, ഈ യുഗചിന്തകളും ധനവഞ്ചനയും ശേഷം ൧൯ വിഷയമോഹങ്ങളും അകംചൂക്കു, വചനത്തെ തെരുകിട്ട് അതു

൨൦ നിസ്സലമായിരുന്നു. നല്ല മണ്ണിൽ വിതെക്കപ്പെട്ടവരും, വചനത്തെ കേട്ടും അംഗീകരിച്ചും കൊള്ളുന്നവർ തന്നെ; അവർ ഒന്ന് മുപ്പതും, ഒന്ന് അറുപതും, ഒന്നു നൂറുമായി ഫലം തരുന്നു.

൨൧ പിന്നെ അവരോടു പറഞ്ഞു: വിളക്കു വരുന്നതു പറയിൻ കീഴിൽ ആകട്ടെ, കട്ടിപ്പ്ലീശിലാകട്ടെ, ആക്കേണ്ടതിന്നു; അല്ല,

൨൨ വിളക്കു തണ്ടിന്മേൽ ഇടേണ്ടതിന്നില്ലയോ? എങ്ങിനെ എന്നാൽ! വെളിപ്പെടാതെ ഗ്രന്ഥമായത് ഒന്നും ഇല്ല; വെളിച്ചത്തു വരു

൨൩ വാനല്ലാതെ, ഒന്നും മറവായതും ഇല്ല. കപ്പാൻ ചെവികൾ ഉള്ള

൨൪ വൻ ഉണ്ടെങ്കിൽ കേൾക്കുക. പിന്നെ അവരോടു പറഞ്ഞതിതു: നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നത് എന്തെന്നു നോക്കവിൻ! നിങ്ങൾ ഏത് അളവു കൊണ്ടു അളന്നാലും അതിനാൽ നിങ്ങൾക്ക് അളക്ക

൨൫ പ്പെടും; കേൾക്കുന്ന നിങ്ങൾക്ക് കൂട്ടി നല്കപ്പെടുകയുമാം. എങ്ങിനെ എന്നാൽ, ഏവൻ ഉള്ളവനായാൽ അവൻ കൊടുക്കപ്പെടും; ഏവൻ ഇല്ലാത്തവനായാൽ, ഉള്ളതും കൂടെ അവനോട് എടുക്കപ്പെടും.

൨൬ അനന്തരം പറഞ്ഞതിതു: ദൈവരാജ്യം ഇപ്രകാരം ആകുന്നു. ഒ

൨൭ രു മനുഷ്യൻ മണ്ണിൽ വിതഞ്ഞിനെ എറിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം, രാപ്പകലും ഉറങ്ങി, എഴുന്നീറ്റും കൊണ്ടിരിക്ക, താൻ അറിയാത്തവ

൨൮ ന്നും വിത്തു മുളച്ചു വളരുന്നതു പോലെ തന്നെ. ഭൂമിയാകട്ടെ, സ്വയമായി തപ്പെട്ടിട്ടു മുഖെ തണ്ടും പിന്നെ കരിതും പിന്നെ

൨൯ കരിരിൽ നിറഞ്ഞ മണിയും ഉണ്ടാക്കുന്നു. വിത്തു സമുതിച്ചാൽ കൊയ്തു സമീപിച്ചതു കൊണ്ട് അവൻ ഉടനെ അറിവാളെ അയക്കുന്നു.

൩൦ പിന്നെ പറഞ്ഞതിതു: ദൈവരാജ്യത്തെ ഏതിനോട് ഉപമിക്കേ

൩൧ ണ്ടു? ഏത് ഉപമയാൽ അതിനെ വണ്ണിക്കേണ്ടു? അത് കടകി നണിയോട് ഒക്കും; ആയതു മണ്ണിൽ വിതെക്കപ്പെട്ടവോൾ,

൩൨ ഭൂമിയിലെ എല്ലാ വിത്തുകളിലും ചെറിയത് എങ്കിലും വിതച്ച ശേഷം വളന്നു സകല സസ്യങ്ങളിലും വലുതായിന്നും, ആകാ

൩൩ ശ പക്ഷിപ്പക്ഷികളും വന്ന് അതിന്റെ നിഴലിൽ കുടികൊള്ളുംവണ്ണം വലുതായ കൊമ്പുകളെ വിടുന്നു. അവൻ ഇങ്ങിനത്തെ ഉപമ

൩൪ കൾ പലതുംകൊണ്ട് അവർ കേൾപാൻ കഴിയുന്ന പ്രകാരം തന്നെ വചനത്തെ അവരോടു പറഞ്ഞു പോന്നു. ഉപമ കൂടാ

തെ അവരോടു പറഞ്ഞതും ഇല്ല; വേറിട്ടു തന്റെ ശിഷ്യരോടു സകലവും വ്യാഖ്യാനിക്കും താനും.

വുവു

ആ നാളിൽ സന്ധ്യയായാറെ: നാം അക്കരെ കടക്കുക എന്ന് നമു
അവരോടു പറയുന്നു. അവർ പുരുഷാരത്തെ വിട്ട്, അവനെ നന്മ
പടകിൽ താൻ ആയുപ്രകാരം തന്നെ ചേർത്തുകൊണ്ടു, മറെറ
പടകളും അവനോടു കൂടെ കാടുന്നുണ്ടു. അപ്പോൾ, വലിയ നെ
ചുഴലിക്കാരാണായി, തിരകൾ പടകിൽ തള്ളി വന്നതുകൊണ്ട്
അതു നിറവായായി. അപ്പോൾ താൻ അമരത്തിൽ തലയാണെ നമ്പ
മേൽ ഉറങ്ങുന്നുണ്ടു; അവനെ അവർ ഉണർത്തി: ഗുരോ! ഞ
ങ്ങൾ നശിച്ചു പോകുന്നതിനാൽ നിന്നെക്കു വിചാര ഇല്ലയോ?
എന്നു പറയുന്നു. അവനും എഴുന്നീറ്റു, കാരറിനെ ശാസിച്ചു, നൻ
കടലിനോട്: മിണ്ടാതിര! അടങ്ങു! എന്നു പറഞ്ഞു; കാരും തള
ന്നു വലിയ ശാന്തത ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു. പിന്നെ അവ രം
രോടു: നിങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ ഭീരുക്കൾ ആവാൻ എന്തു? വിശ്വാ
സം ഉണ്ടാകാത്തത് എന്തു? എന്നു പറഞ്ഞു. അവരും വള രം
രെയപ്പെട്ടു: എന്നാൽ കാരും കടലും അനുസരിക്കുന്നതു കൊ
ണ്ട് പിന്നെ ഇവൻ ആരുപോൽ? എന്നു തങ്ങളിൽ പറകയും
ചെയ്തു.

൫. അദ്ധ്യായം.

ഗദരയിലെ ഭൂതഗുപ്തൻ [മത്താ. ൮. ൮. ൮.], യാചിപ്പുതിയും രക്ഷ പാർച്ചയുള്ളവരും
[മത്താ. ൯. ൧൩. ൮.]

അവർ അക്കരെ ഗദരദേശത്തിൽ എത്തി, പടകിൽനിന്ന് മ
ഇറങ്ങിയ ഉടനെ, അശുദ്ധാത്മാവുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ കല്ലറകളിൽ മ
ർന്നിന്നു (ഓടി) അവനെ എതിരേറ്റു. ആയവൻ തറകളിൽ ന
തന്നെ പാർപ്പുണ്ടു; പലപ്പോഴും അവനെ ചങ്ങലകളും കൊ ര
ണ്ടു കെട്ടിയിരെയും, അവൻ ചങ്ങലകളെ വലിച്ചു പൊട്ടിച്ചും
തളകളെ ഉരമ്മി ഒടിച്ചും കളഞ്ഞതിനാൽ അവനെ ആർക്കും ച
ങ്ങലകളാലും കെട്ടി കൂടാതെയും അടക്കുവാൻ വഹിയാതെയും
ആയി. രാപ്പകലും തറകളിലും മലകളിലും വിടാതെ കൂക്കി, തന്നെ ൫
ത്താൻ കല്ലുകളാൽ തച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു. ആയവൻ യേശുവെ ന
ല്ലത്തുനിന്നു കണ്ടിട്ട് ഓടിച്ചെന്നു, അവനെ കമ്പിട്ടു. (യേശു): ഐ
അശുദ്ധാത്മാവേ, ഈ മനുഷ്യനിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു പോക
എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു: മഹോന്നതഭൈവത്തിന്റെ പുത്രനാ വ
യ യേശുവേ! എനിക്കും നിന്നെക്കും എന്തു? ദൈവത്താണെ നീ
എന്നെ പീഡിപ്പിക്കല്ലോ എന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു

൯ വലിയ ശബ്ബത്തോടെ കൂടി പറഞ്ഞു. അവനോടു യേശു:
 നിന്റെ പേർ എന്തു? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ഞങ്ങൾ അനേ-
 കർ ആകയാൽ (പട്ടാളം) ലെഗ്യോൻ എന്ന പേർ ഉണ്ടു എന്നു
 ൧൦ പറഞ്ഞു. ദേശത്തിൽനിന്ന് തങ്ങളെ അയച്ചു കളയാതിരിപ്പാൻ
 ൧൧ ഏറിയോന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. അവുടെ മലയരികെ ഒരു വലിയ
 ൧൨ പന്നിക്കൂട്ടം മേയുന്നുണ്ടു: ഇവനിൽ പ്രവേശിക്കത്തക്കവണ്ണം
 ഞങ്ങളെ പന്നികളിലേക്ക് അയക്കുക എന്നു (ഭ്രാന്താൾ) അവ-
 ൧൩ നോട് അപേക്ഷിച്ചു: യേശു ഉടനെ അനുവാദം കൊടുത്തു;
 അശുദ്ധാത്മാക്കളും പുറപ്പെട്ടു പന്നികളിൽ കടന്നു, കൂട്ടം തെളി,
 കടന്നുക്കയറ്റുടെ കടലിൽ പാഞ്ഞിറങ്ങി, ഈശായിരത്തോളം എ-
 ൧൪ ണ്ണം കടലിൽ വീഴ്ന്നു ചാകയും ചെയ്തു. അവ മേയുന്നവർ
 മണ്ടിപോയി പട്ടണത്തിലും നിലങ്ങളിലും അറിയിച്ചു; സംഭ-
 വിച്ചത് എന്തെന്നു കാണാൻ (പലരും) യാത്രയായി, യേശുവോ
 ൧൫ ട് എത്തി, ലെഗ്യോൻ ഉണ്ടായ ഭ്രാന്തനും വസ്ത്രം ഉടുത്തും
 ൧൬ സുഖോദ്ധമുണ്ടും ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു, ഭ്രാന്തനും
 ന് ഉണ്ടായതും പന്നികളുടെ വൃത്താന്തവും കാണികൾ അവ-
 ൧൭ രോട് അറിയിച്ചപ്പോൾ, തങ്ങളുടെ അതിരുകളെ വിട്ടു പോവാൻ
 ൧൮ അവനോട് അപേക്ഷിച്ചു തുടങ്ങി. അവൻ പടകേരവോൾ,
 ൧൯ തന്നോട് കൂടെ ഇരിപ്പാൻ ഭ്രാന്തനും അപേക്ഷിച്ചു. അവ-
 നെ സമ്മതിയാതെ: നിന്നെക്കള്ളവരെ കാണാൻ നിന്റെ വീ-
 ടിൽ ചെന്നു, കർത്താവ് നിന്നിൽ കനിഞ്ഞു ചെയ്തിട്ടുള്ളത് ഒക്ക-
 ൨൦ യും പ്രസ്താപിക്കു എന്ന് അവനോടു പറയുന്നു. അവനും ചോ-
 യി യേശു തന്നിൽ ചെയ്തത് ഒക്കയും ദശപുരത്തിൽ മോഷ്ടി-
 ച്ചു തുടങ്ങി, എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു.
 ൨൧ യേശു പടകിൽ പിന്നെയും ഇക്കരെ കടന്നശേഷം, കടലരി-
 കെ ഇരിക്കുമ്പോൾ, വലിയ പുരുഷാരം അവനോടു ചേർന്നു കൂടി.
 ൨൨ അപ്പോൾ (കണ്ടാലും) പള്ളിമുപ്പരിൽ യായീർ എന്ന പേരുള്ള
 ൨൩ ഒരുത്തൻ വന്ന് അവനെ കണ്ടു കാക്കൽ വീണ്ടു: എന്റെ
 ചെറുമകൾ അത്യാസന്നത്തിൽ ആകുന്നു; അവൾ രക്ഷചെ-
 ടേണ്ടതിന്നു നീ വന്ന് അവളുടെ മേൽ കൈകളെ വെച്ചാലും എ-
 ൨൪ ന്നാൽ അവൾ ജീവിക്കും എന്നു വളരെ അപേക്ഷിച്ചു. അവ-
 നോട് അവൻ കൂടിപോയി, വലിയ പുരുഷാരവും പിന്മുറുന്ന്
 ൨൫ അവനെ തിരക്കി പോന്നു. അപ്പോൾ പരസീരാണ്ടു രക്തവാ-
 ൨൬ ച്ചയുള്ളൊരു സ്ത്രീ, പല വൈദ്യന്മാരാരും ഏറിയോന്ന് അനുഭ-

വിച്ചു, സകല വസ്തുവും ചെലവഴിച്ചിട്ടും ഒട്ടും ഭേദം വരാതെ, ഏ
 ന്ന കെട്ടുതീയായി പോയ ശേഷം, യേശുവിന്റെ വസ്ത്രമാനം ര
 കേട്ടിട്ടു പുരുഷാരത്തിൽ വഴിയെ വന്നു. ഇവന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ ര
 പോലും തൊട്ടു എങ്കിൽ, ഞാൻ രക്ഷപെടും എന്നു ചൊല്ലി, അ
 വന്റെ വസ്ത്രം തൊട്ടു; ക്ഷണത്തിൽ അവളുടെ രക്തത്തിൻ ര
 ഉറവ് വന്നി, അവൾ ബാധ മാറി, സൌഖ്യം വന്നു എന്നു ശ
 രീരത്തിൽ അറികയും ചെയ്തു. യേശു തക്കത്നിന്നു ശക്തിപുറ ര
 പ്പെട്ടത് ഉടനെ ഉള്ളിൽ അറിഞ്ഞു, പുരുഷാരത്തിൽ തിരിഞ്ഞു
 (നോക്കി): എന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ തൊട്ടത് ആർ? എന്നു പറഞ്ഞു.
 അവനോടു ശിഷ്യന്മാർ പറഞ്ഞു: പുരുഷാരം നിന്നെ തിരക്കു ര
 ന്നതു കണ്ടിട്ടും എന്നെ തൊട്ടത് ആർ എന്നു പറയുന്നുവോ?
 അവനൊ അതു ചെയ്തവളെ കാണാൻ ചുറ്റും നോക്കി കൊ ര
 ണ്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ, സ്ത്രീ തന്നിൽ ഉണ്ടായത് അറിഞ്ഞിട്ടു ര
 യപ്പെട്ടും വിറെച്ചും വന്ന്, അവനുവിൽ വീണു വസ്തുത ഒക്ക
 യും പറഞ്ഞു. അവളോട് അവൻ പറഞ്ഞു: മകളേ, നിന്റെ ര
 വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചു. സമാധാനത്തിൽ പോയി നി
 ന്റെ ബാധയിൽനിന്നു സ്വസ്ഥയായിരിക്ക. ഇങ്ങിനെ പറ ര
 യുമ്പോൾ തന്നെ പള്ളിമുപ്പന്റെ വീട്ടിൽനിന്ന് ആളുകൾ
 വന്നു: നിന്റെ മകൾ മരിച്ചു പോയി, ഗൃഹവിനെ ഇനി അ
 സഹ്യപ്പെടുത്തുന്നത് എന്തിന്? എന്ന് പറഞ്ഞുടനെ, യേശു ര
 ആ വാക്കു കേട്ടിട്ടു പള്ളിമുപ്പനോട്: ഭയപ്പെടായ്ക്ക! വിശ്വസി
 ക്ക മാത്രം ചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞു. പേത്രനേയും യാക്കോബെ ര
 യും യാക്കോബിൻ സഹോദരനായ യോഹന്നാനെയും അല്ലാതെ,
 മറ്റാരെയും പിഞ്ചെല്ലുവാൻ സമ്മതിയാതെ, പള്ളിമുപ്പന്റെ ര
 വീട്ടിൽ വന്ന് ആരവാരത്തെയും വളരെ കരഞ്ഞു വിലപിക്ക
 നവരെയും കണ്ടു, അകമ്പുക: നിങ്ങളുടെ ആരവാരവും കര ര
 ച്ചലും എന്തിനു? കുട്ടി മരിച്ചിട്ടില്ല, ഉറങ്ങുന്നത്രെ! എന്ന് അവ
 രോടു പറഞ്ഞു; അവർ അവനെ പരിഹസിച്ചു. അവനൊ ര
 എല്ലാവരെയും പുറത്താക്കി, കുട്ടിയുടെ അമ്മയപ്പന്മാരെയും ത
 ന്റെ ഒന്നിച്ചുള്ളവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു, കുട്ടി കിടക്കുന്നേടത്തു
 കടന്നു, കുട്ടിയുടെ കൈപിടിച്ചു, ബാലേ, ഞാൻ നിന്നോടു ര
 ക്കുന്നു എഴുന്നീല്ക്ക എന്നർത്ഥത്തോടെ: തലീ! കൂമി! എന്ന് അവ
 രോടു പറയുന്നു. ബാലയും ഉടനെ എഴുന്നീറ്റു, പത്രണ്ടു വയസ്സു ര
 ജ്ജവൾ ആകുകൊണ്ടു നടന്നു; അവരും മഹാ വിസ്മയത്താലെ

൪൩ സ്കൂട്ടിച്ചു പോയി. ഇത് ആരും അറിയരുതെന്ന് അവരോടു വളരെ ആജ്ഞാപിച്ച് അവൾക്കു തിന്മാൻ കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു പറകയും ചെയ്തു.

൬. അദ്ധ്യായം.

നഹറത്തിലെ അവിശ്വാസം [മത്താ. ൧൩.], (൭) അപോസ്തലരെ അയച്ചതു [മത്താ. ൧൦. ലൂ. ൯.], (൧൪) ഹെരോദാ യോഹന്നാനെ കൊന്നതു [മത്താ. ൧൪. ലൂ. ൯.], (൩൦) ൫൦൦൦ങ്ങൾക്കു ഭക്ഷണം കൊടുത്തു [മത്താ. ൧൪. ലൂ. ൯. യൊ. ൬.], (൪൭) പൊയ്ക്കയീന്ദ്രൻ നടന്നതു [മത്താ. യൊ.]

൧ **അ**വൻ അവിടെ നിന്നു യാത്രയായി, തന്റെ പിതൃനഗര
 ൨ ത്തിൽ വന്ന് അവന്റെ ശിഷ്യരും പിഞ്ചെല്ലുന്നുണ്ടു. ശബ്ബ
 ൩ തായപ്പോൾ അവൻ പള്ളിയിൽ ഉപദേശിച്ചു തുടങ്ങി; കേൾ
 ൪ കുന്നവർ പലരും സ്കൂട്ടിച്ച്: ഇവൻ ഇവ എവിടെനിന്ന്
 ൫ അവനു കൊടുക്കപ്പെട്ട ജ്ഞാനവും ഇങ്ങിനെ അവന്റെ കൈ
 ൬ കളാൽ നടക്കുന്ന ശക്തികളും എന്തുപോൽ! ഇവൻ മറിയയുടെ
 ൭ മകനും യാക്കോബ് യോസെ യൂദാ ശിമോൻ എന്നവരുടെ സ
 ൮ മോദരനും ആയ തച്ചനല്ലയൊ? അവന്റെ സമോദരികളും
 ൯ നമ്മോടല്ലൊ പാർക്കുന്നു! എന്നു ചൊല്ലി, അവങ്കൽ ഇടറി പോ
 ൧൦ യി. എന്നാറെ, യേശു: പ്രവാചകൻ തന്റെ പിതൃനഗരത്തി
 ൧൧ ലും ചേർച്ചക്കാരിലും സ്വഭവനത്തിലും ഒഴികെ മാനും ഇല്ലാതിരി
 ൧൨ ക്കയില്ല എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു. അപ്പോ ചില വെലഹീന
 ൧൩ രുടെ മേൽ കൈകളെ വെച്ചു സൌഖ്യം വരുത്തുക അല്ലാതെ,
 ൧൪ ആവിടെ ശക്തി ഒന്നും കാണിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവരുടെ
 ൧൫ അവിശ്വാസം ഹേതുവായി അവൻ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു, ചുറ്റുമു
 ൧൬ ൽ ഉരുക്കളിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു സഞ്ചരിക്കയും ചെയ്തു.
 ൧൭ പിന്നെ പന്തിരവരെയും അടുക്കെ വിളിച്ച്, അവരെ ഈര
 ൧൮ ങ്ങായി അയച്ചു തുടങ്ങി, അവർക്കു അശുഭാത്മാക്കളിൽ അധി
 ൧൯ പ്ത കാരവും കൊടുത്തു: വഴിക്കു വടിയല്ലാതെ ഒന്നും എടുക്കരുത്; പൊ
 ൨൦ ക്കണവും അപ്പവും മടിച്ചിലയിൽ ചെമ്പു (നാണ്യവും) അരുതു;
 ൨൧ ന് ചെരിപ്പുകൾ ഇട്ടതൊ (നടക്കുക); രണ്ടു വസ്ത്രം ധരിക്കയും അ
 ൨൨ ത്ത് എന്ന് അവരോട് ആജ്ഞാപിച്ചു. പിന്നെ എങ്ങായാലും
 ൨൩ ഒരു വീട്ടിൽ കടന്നാൽ, അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടുവോളത്തേക്ക്
 ൨൪ അതിൽ തന്നെ വസിച്ചിൻ! ആർ എങ്കിലും നിങ്ങളെ കൈക്കൊ
 ൨൫ ൾതെയും നിങ്ങളെ കേൾക്കാതെയും ഇരുന്നാൽ, അവിടം വിട്ടു

നിങ്ങളുടെ കാലുകൾക്കു കീഴുള്ള ധൂളിയെ അവർക്കു സാക്ഷ്യത്തിനായി കടഞ്ഞു കളവിൻ! (ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: ന്യായവിധിനാളിൽ ആ പട്ടണത്തിനേക്കാൾ സഭോമിന്നും ഘമോറെക്കും സമിച്ചു കൂടുമായിരിക്കും). അവരും പുറപ്പെട്ടു മാനസാന്തരപ്പെടേണം എന്നു ഘോഷിച്ചു പോന്നു. പല മനുഷ്യരുടെയും ആട്ടിക്കൂടത്തു്, അനേകം ബലഹീനരെ എണ്ണ കൊണ്ടു തേച്ചു സൌഖ്യം വരുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ഇങ്ങിനെ അവന്റെ നാമം പ്രസിദ്ധമായി വരുമ്പോൾ, മറ്റൊരോരാജാവും കേട്ടിട്ടു: സ്താപകനായ യോഹന്നാൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു് ഉണർന്നു് കൊണ്ടത്രെ ഈ ശക്തികൾ ഇവനിൽ പ്രാപരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ എലീയാവ് എന്ന മറ്റൊരു മഹാ ചിലർ പറഞ്ഞു; പ്രവാചകരിൽ ഒരുവനെ പോലെ പ്രവാചകനാകുന്നു എന്നു മറ്റൊരും പറഞ്ഞു. അതു ഫെരോ മന്ത്രിയോടുകൂടെ: ഞാൻ തല വെട്ടിച്ച യോഹന്നാൻ തന്നെ ആകുന്നു; അവൻ (മരിച്ചവരിൽനിന്നു്) ഉണർന്നു വന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഫെരോദാ ആകട്ടെ, തന്റെ സഹോദരനായ ഫിലിപ്പന്റെ ഭാര്യയ്ക്കു് ഫെരോദ്രയെ വേട്ടതു കൊണ്ടു, സഹോദരന്റെ ഭാര്യയെ എടുക്കുന്നതു നിന്നെക്കു വിഹിതമല്ല എന്നു യോഹന്നാൻ ഫെരോദാവാടു പറയുകൊണ്ടു്, അവൻ അവൾ നിമിത്തം ആളയച്ചു, യോഹന്നാനെ പിടിപ്പിച്ചു തടവിൽ കെട്ടിച്ചാക്കിയിരുന്നു. ഫെരോദ്ര അവനിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഭാവിച്ചു കൊല്ലുവാനും ഇച്ഛിച്ചു, മൺ കഴിഞ്ഞില്ല താനും. കാരണം ഫെരോദാ യോഹന്നാനെ നീതിയും മറ്റും വിശുദ്ധിയും ഉള്ള പുരുഷൻ എന്നറിഞ്ഞു്, അവനെ ഭയപ്പെട്ടു, സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചും അവനിൽ നിന്നു കേട്ട പ്രകാരം പലതും ചെയ്തും മനസ്സോടെ അവനെ കേട്ടും കൊണ്ടിരുന്നു. ശേഷം മറ്റൊരു രാജാവിൽ ഒരു ദിവസം വന്നാറെ, ഫെരോദാ തന്റെ ജനനോത്സവത്തിൽ തന്റെ മഹത്തുക്കൾക്കും സമസ്താധിപന്മാർക്കും ഗലീലയിലെ പ്രമാണികൾക്കും അത്താഴം കഴിച്ചപ്പോൾ — ഫെരോദ്രയുടെ മകൾ അകമ്പുക്കു നൃത്തംചെയ്തു; ഫെരോദാവെ മുമ്പും വിരുന്നുകാരെയും പ്രസാദിപ്പിച്ച സമയം: മനസ്സുള്ളതു് എന്നോടു് ചോദിച്ചുകൊൾക! നിന്നെക്കു തരാം എന്നു രാജാവ് ബാലയോടു പറഞ്ഞു; നീ എന്നതു ചോദിച്ചാലും രാജ്യത്തിന്റെ പാരിയോളവും നിന്നെക്കു തരുന്നു എന്നു സത്യവും ചെയ്തു. അവ മറ്റൊരു പുറപ്പെട്ടു, തന്റെ അമ്മയോടു് എന്നു ചോദിക്കണം എന്നു

പറഞ്ഞതിന്നു, സ്നാപകനായ യോഹന്നാന്റെ തലയെ എന്ന്
 ൨൫ അവൾ പറഞ്ഞു ഉടനെ — അവൾ വിരഞ്ഞു രാജാവെ ചെ
 ന്നു കണ്ട്: എനിക്കു തല്പണം സ്നാപകനായ യോഹന്നാന്റെ
 ൨൬ തല ഒരു തളികയിൽ തരികെ വേണ്ടു എന്നു ചോദിച്ചു. രാജാ
 വ് അതിദുഃഖിതൻ എങ്കിലും ആണകളെയും പന്തിക്കാരെയും
 ൨൭ വിചാരിച്ച് അവളെ തോല്പിപ്പാൻ മനസ്സില്ലാത്തു. ഉടനെ, അ
 കമ്പടിയെ അയച്ച് അവന്റെ തലയെ കൊണ്ടു വരുവാൻ
 ൨൮ രാജാവ് കല്പിച്ചു. ആയവൻ പോയി തടവിൽ അവനെ ശിരഃ
 ൨൯ കേരളം ചെയ്തു, തലയെ തളികയിൽ കൊണ്ടുവന്നു ബാലെക്കു
 ൩൦ ന്നു കൊടുത്തു; ബാല തന്റെ അമ്മെക്കു കൊടുക്കയും ചെയ്തു. അ
 ൩൧ വന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അതു കേട്ടിട്ടു വന്നു, ശവത്തെ എടുത്തു ക
 ൩൨ ല്ലറയിൽ സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്തു.

൩൦ പിന്നെ അപോസ്തലർ യേശുവോടു ചേർന്നു കൂടി, തങ്ങൾ
 ൩൧ ചെയ്തതും ഉപദേശിച്ചതും എല്ലാം അറിയിച്ചു. വരുന്നവരും
 പോകുന്നവരും വളരെ ഉണ്ടായിട്ടു ഭക്ഷിപ്പാൻ പോലും സമയം
 ഇല്ലാഞ്ഞിട്ട് അവരോട് അവൻ: നിങ്ങൾ തന്നെ വേറിട്ട് ഏകാ
 ൩൨ ന്ത സ്ഥലത്തിൽ ചെന്നു് അല്പം ആശ്വസിച്ച് കൊൾവിൻ!
 ൩൩ എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാറെ, അവർ തനിച്ച് പടകേറി ഏകാന്ത
 ൩൪ സ്ഥലത്തിൽ ചെന്നു. അവർ പോകുന്നതു (ജനങ്ങൾ) കണ്ടു,
 പലരും (അവനെ) അറിഞ്ഞു; എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നും ക
 ൩൫ രവഴിയായി (ആൾ) അവിടേക്ക് ഓടി, അവർക്കു മുമ്പെ എത്തി,
 ൩൬ അവനോടു ചേരുകയും ചെയ്തു. അവനും പുറപ്പെട്ടു വന്നു, വ
 ൩൭ ലിയ്യു സമൂഹത്തെ കണ്ട്, അവർ ഇടയൻ ഇല്ലാത്ത ആടുകളെ
 പോലെ ആകുകൊണ്ട് അവരിൽ കരളലിഞ്ഞു പലതും ഉപദേ
 ൩൮ ശിച്ചു തുടങ്ങി. പിന്നെ നേരം നന്നെ വൈകിട്ടു, ശിഷ്യന്മാർ
 അവനോട് അണഞ്ഞു: ഈ സ്ഥലം കാടത്രെ, നേരവും വളരെ
 ൩൯ വൈകി പോയി, തിന്മാൻ ഇവർക്കില്ലായ്മയാൽ ചൂഴ്ന്ന ഉരുക
 ൪൦ ഉലും ദേശങ്ങളിലും പോയി തങ്ങൾക്ക് അപ്പങ്ങൾ കൊള്ളേണ്ട
 ൪൧ തിന്നു്, അവരെ പറഞ്ഞയക്ക എന്നു പറയുന്നു. അവരോട്,
 അവൻ: നിങ്ങൾ അവർക്കു തിന്മാൻ കൊടുപ്പിൻ! എന്ന് ഉത്ത
 ൪൨ രം പറഞ്ഞതിന്നു: ഞങ്ങൾ പോയി (൩൦ പണമാകുന്ന) ഇരു
 ൪൩ നൂറു രൂപെക്ക് അപ്പങ്ങൾ കൊണ്ടിട്ട് അവർക്കു തിന്മാൻ കൊടു
 ൪൪ വ്വ കേണമൊ? എന്ന് അവനോടു പറയുന്നു. അവൻ അവ
 ൪൫ രോടു: നിങ്ങൾക്ക് എത്ര അപ്പം ഉണ്ടു്? പോയി നോക്കവിൻ!

എന്നു പറയുന്നു; അവരും അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അഞ്ചരത്ര, രണ്ടു മീനും എന്നു പറയുന്നു. പിന്നെ അവരോട് എല്ലാവരെയും പന്ത്രണ്ടു പലിശയിൽ പന്തിപത്തിയായി ഇരുത്തുവാൻ കല്പിച്ചു. അവർ രണ്ടരം അമ്പതും ആയിട്ടു നിരന്നിരയായി ചാരികൊണ്ടു ശേഷം, അവൻ അഞ്ച് അപ്പവും രണ്ടു മീനും എടുത്തു സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു രഹസ്യം നോക്കി, വാഴ്ത്തി, അപ്പങ്ങളെ നോക്കി അവരുടെ മുമ്പിൽ വെപ്പാൻ സ്വശിഷ്ട്യം കൊടുത്തു; രണ്ടു മീനിയേയും എല്ലാവർക്കും ഭക്ഷണമായി കൊടുത്തു. എല്ലാവരും തിന്നു തൃപ്തരായി; കഷ്ടനേടും രഹസ്യം കൊണ്ടും മീനിൽനിന്നും പന്ത്രണ്ടു കൊട്ടു നിറച്ചെടുക്കയും ചെയ്തു. അപ്പങ്ങളെ തിന്നവരെ എഴുന്നേറ്റു പുറത്തു തന്നെ ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഉടനെ താൻ പുറത്തുവരുന്നതുവരെ തന്റെ ശിഷ്യരെ പടകിൽ ഏറി, ബെഥ്സൈദയ്ക്കു നേരെ അക്കരെക്കു മുന്നോട്ടുവാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. താൻ അവരെ അയച്ചു വിട്ടശേഷം പ്രാർത്ഥിച്ചാൻ മലമേൽ ചെന്നു. പിന്നെ വൈകുന്നേരമാകുമ്പോൾ പടകു കടലിന്റെ നടുവിലും താൻ ഏകനായി കരമേലും ഇരുന്നിരുന്നു. കാര്യ വിശദം ആകുകൊണ്ട് അവർ വലിയ പടകു തിരികെ വലയുന്നതു കണ്ടു, ഏകദേശം രാത്രിയുടെ നാലാം യാമത്തിൽ കടലിനേൽക്കൂടി നടന്ന് അവരുടെ അടുക്കെ ചെന്ന് അവരെ കടന്നു പിന്നിട്ടുവാൻ ഭാവിച്ചു. അവരെ രണ്ടു പടകു കടലിനേൽ നടക്കുന്നതുകണ്ടു എല്ലാവരും നോക്കിപ്പോയി, കലക്കുമ്പോൾ പ്രേമം എന്നു നിരൂപിച്ചു കൂക്കിപ്പോയി; ഉടനെ അവൻ അവരോട് ഉരിയാടി: ഡെയ്യെപ്പെട്ടവിൻ! ഞാൻ തന്നെ ആകുന്നു; ഭയപ്പെടേണ്ട! എന്നു പറയുന്നു. അവനും അവരോട് ചേരുവാൻ പടകിൽ കരേറി, കാര്യം അമൺ അവർ തങ്ങളിൽ ഏറ്റവും സൂക്ഷിച്ച് അത്ഭുതം ആശ്ചര്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കാരണം അവരുടെ ഹൃദയത്തിന്നു തടിച്ചു വെച്ചതു കൊണ്ട് അപ്പങ്ങളുടെ സംഗതിയാലും ബോധം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

അവർ അക്കരെക്ക് എത്തി ഗന്നസരത്ത് എന്ന ദേശത്തിൽ ചെന്ന് അന്നഭക്ഷണം ചെയ്തു. അവർ പടകിൽനിന്നു കിഴിഞ്ഞു ഉടനെ, (ജനങ്ങൾ) അവനെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു ചുറ്റുമുള്ള നാട്ടിൽ ഒക്കെയും ഓടിച്ചെന്നു, ഭൂസ്ഥാനെ കിടക്കുകളിൽ എടുത്തുകൊണ്ടു അവൻ ഉണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നവർക്കു തുടങ്ങി. പിന്നെ അവൻ

അവൻ ഉരുതും, പട്ടണങ്ങളും, ദേശങ്ങളും, എവിടെ എങ്കിലും കടന്നാലും രോഗികളെ ചന്തകളിൽ ഇട്ട്, അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ തൊക്കൽ പോലും തൊടേണ്ടതിന് അവർ അപേക്ഷിച്ചു; അവനെ തൊട്ടവർ ഒക്കെയും രക്ഷപ്രാപിക്കയും ചെയ്തു.

൭. അദ്ധ്യായം.

പരീശരോടു വാദ്ധ്യം, (൨൪) കന്യാസ്ത്രീയുടെ വിശ്വാസവും [മത്താ ൧൫], (൩൧) എഴുത്തും.

൧ യരുശലേമിൽ നിന്നു വന്നിട്ടുള്ള പരീശരും ചില ശാസ്ത്രികളും
 ൨ അവനോടു ചേർന്നു കൂടി. ആയവർ ശിഷ്യരിൽ ചിലർ കൈകഴുകാതെ പട്ടകൈകളാൽ തന്നെ ആഹാരം ഭക്ഷിക്കുന്നതു കണ്ടു
 ൩ (പഴിച്ചു പറഞ്ഞു). പരീശരാകട്ടെ, യഹൂദരും ഒക്കയും പുറമ്പന്മാരുടെ സമ്പ്രദായത്തെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു മുഷ്ടിയോടു, കൈകളെ
 ൪ കഴുകിട്ടല്ലാതെ ഭക്ഷിക്കുന്നില്ല; ചന്തയിൽനിന്നു (വന്നാലും) കുളിച്ചിട്ടല്ലാതെ ഭക്ഷിക്കുന്നില്ല. കിണ്ടി, ഭരണി, ചെമ്പു, കിടക്ക എന്നിവ കഴുകുക മുതലായതു പലതും ഉണ്ടു, അവർ പിടിച്ചുകൊ
 ൫ ടുംവാൻ കൈക്കൊണ്ടതു. അപ്പോൾ പരീശരും ശാസ്ത്രികളും: നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പുറമ്പന്മാരുടെ സമ്പ്രദായപ്രകാരം നടക്കാതെ പട്ടകൈകളാൽ അപ്പം ഭക്ഷിക്കുന്നത് എന്ത്? എന്ന് അവ
 ൬ നോടു ചോദിക്കുന്നു. അവൻ അവരോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: വേഷധാരികളായ നിങ്ങളെ തൊട്ടു യശയ്യ, നന്നായി പ്രവചിച്ചിതു: (൨൯, ൧൩) ഈ ജനം അധരങ്ങൾകൊണ്ട് എന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നു എങ്കിലും അവരുടെ ഹൃദയം എന്നോട് ദൂരത്ത് അകന്നിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യകല്പനകളായ ഉപദേശങ്ങളെ അവർ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് എന്നെ വ്യർത്ഥമായി ഭജിക്കുന്നു എന്നത്രെ. എ
 ൮ ഞ്ഞിനെ എന്നാൽ ദൈവകല്പനയെ വിട്ടുംകളഞ്ഞു, കിണ്ടി ഭരണികളെ കഴുകുക തുടങ്ങിയ മനുഷ്യസമ്പ്രദായങ്ങളെ പ്രമാണിച്ചുകൊള്ളുന്നു; ഇവറ്റിന്നൊത്തതു പലതും നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു
 ൯ പിന്നെ അവരോടു പറഞ്ഞിതു: നിങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായത്തെ സൂക്ഷിപ്പാൻ ദൈവകല്പനയെ നന്നായി തള്ളിക്കളയുന്നു. (൨ മോ. ൧൦ ൨൦, ൧൨.) നിന്റെ അച്ഛനേയും അമ്മയേയും ബഹുമാനിക്കുന്നും (൨൧, ൧൭.) അച്ഛനെ എങ്കിലും അമ്മയെ എങ്കിലും പ്രാകു
 ൧൧ നവൻ മരിക്കണം നിശ്ചയം എന്നും മൊശെ പറഞ്ഞുവല്ലോ. നിങ്ങളൊക്കെ മനുഷ്യൻ അച്ഛനോടെങ്കിലും അമ്മയോട്
 ൧൨ ന്നു

എങ്കിലും നിന്നെ എനിൽനിന്ന് ഉപകാരമാക്കുന്നതു കൊ
ബ്ബാൻ എന്നുള്ള വഴിപാട് (ആക) എന്നു പറഞ്ഞാൽ (കാഴ്ച
തന്നെ) എന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ട്, അവൻ തന്റെ അച്ഛനാകട്ടെ, മ
അമ്മക്കൊക്കട്ടെ, ഇനി (ഗുണം) ഒന്നും ചെയ്യാൻ സമ്മതിക്കാ
തെ ഇരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ നിങ്ങളും നടത്തുന്ന സമ്പ്രദായ മനു
ഷ്യാൽ ദൈവകല്പനയെ ദുഷ്പ്രലമാക്കുന്നു, ഈ വക പലതും
നിങ്ങളും ചെയ്യുന്നു.

പിന്നെയും പുരുഷാരത്തെ അരികെ വിളിച്ച്, അവരോടു മ
പറഞ്ഞു: എല്ലാവരും കേട്ടു ഗ്രഹിച്ചുകൊൾവിൻ! പുറത്തുനിന്നു മ
മനുഷ്യനിൽ ചെയ്യുന്നത് ഒന്നും അവനു രീണ്ടൽ വരുത്തിക്കൂടാ;
അവനിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്നവ അത്രെ മനുഷ്യനു രീണ്ടൽ
ഉണ്ടാക്കുന്നുള്ളു. ഒരുത്തനു കേട്ടാൻ ചെവികൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ മ
അവൻ കേൾക്കുക. അവൻ പുരുഷാരത്തെ വിട്ടു, വീട്ടിൽ പുക
ശേഷം ശിഷ്യന്മാർ: ആ ഉപമയെ അവനോടു ചോദിച്ചു; അ
വരോടു പറഞ്ഞിതു: ഇപ്രകാരം നിങ്ങളും ബോധം ഇല്ലാതിരിക്ക
ന്നുവോ? പുറത്തുനിന്നു മനുഷ്യനിൽ അകമ്പുകുന്നത് ഒന്നും
അവനു രീണ്ടൽ വരുത്തിക്കൂടാ എന്നു ബോധിക്കുന്നില്ലയോ?
അത് അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അല്ലെല്ലോ വയറിൽ അത്രെ മ
ചെയ്യുന്നു; പിന്നെ മറുപുറയിലേക്ക് പോകുന്നു; ഈ വഴി എല്ലാ
ദോഷങ്ങളുംക്കും ശുദ്ധി വരുത്തുന്നു. പിന്നെ പറഞ്ഞിതു: മനു
ഷ്യനിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നതത്രെ, മനുഷ്യനു രീണ്ടൽ ഉണ്ടാക്ക
ന്നതു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ, ദുശ്ചിന്തകൾ തന്നെ അകത്തുനി
ന്നു മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നു. വൃഥിച്ചാര
ങ്ങൾ, പുലയാട്ടുകൾ, കലകൾ, മോഷണങ്ങൾ, അത്യാഗ്രഹ
ങ്ങൾ, വേണ്ടാത്തനങ്ങൾ, ചതി ദുഷ്ടാമം, വിടക്കകണ്ണു, ദുഷ്ടം,
ഗർവ്വം, ബുദ്ധിഹീനത, ഈ ദോഷങ്ങൾ എല്ലാം അകത്തുനിന്നു മനു
പുറപ്പെട്ടു, മനുഷ്യനെ രീണ്ടിക്കുന്നു.

അവിടെ നിന്ന് എഴുന്നീറ്റു, അവൻ തൂർ (ചിദോൻ) എന്ന മ
തിന്റെ അതിർനാട്ടിൽ പോയി ഒരു വീട്ടിൽ കടന്ന്, ആരും അ
റിയരുത് എന്ന് ഇച്ഛിച്ചു, മറഞ്ഞിരിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല താനും
എങ്ങിനെ എന്നാൽ അശുഭാത്മാവുറഞ്ഞ ചെറുമകൾ ഉള്ളോ മ
രു സ്രീ, അവന്റെ വസ്ത്ര കേട്ടിട്ടു വന്ന്, അവന്റെ കാൽ
വീണു. അവൾ സുറഹ്മാസ്സീക്ര ജാതിയിൽ ഉള്ളൊരു യവന മ
ക്കാരത്തി തന്നെ; തന്റെ മകളിൽനിന്നു ഭൂതത്തെ പുറത്താക്ക

൨൭ വാൻ അവനെ അപേക്ഷിച്ചു. യേശു അവരോട്: മുമ്പെ മക്കൾക്ക് തൃപ്തി വരുവാൻ സമ്മതിക്കു; മക്കളുടെ അപ്പത്തെ എടുത്തു, ചെറുനായ്ക്കൾക്ക് ചാടുന്നത് നന്നല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അവൾ അവനോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: അവനെ കർത്താവെ! ചെറുനായ്ക്കളും മേശക്കു കീഴെ കൂട്ടികളുടെ നടുക്കുകൾകൊണ്ട് ഉപവാൻ ജീവിക്കുന്നുവല്ലോ! അവരോട് അവൻ: ഈ വാക്കു നിമിത്തം പോക! ഭ്രമം നിന്റെ മകളെ വിട്ടു പോയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവൾ തന്റെ ഭവനത്തിൽ വന്നാറെ, ഭ്രമം പുറപ്പെട്ടതും, മകൾ ശയ്യമേൽ കിടക്കുന്നതും കണ്ടു.

൩൧ അവൻ വീണ്ടും തുർത്തരിരിനെ വിട്ടു, ചിദദാനിൽ കൂടി ഗലീലക്കുടപ്പുറത്തു (ചെന്നു) ദശപുരനാട്ടിന്റെ നടുവിൽ വന്നു. ൩൨ അവിടെ വായി വരാത്ത ചെവിടന്ന അവനു കൊണ്ടുവന്നു, അവന്റെ മേൽ കൈ വെക്കേണം എന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു. ൩൩ ആയവനെ പുരുഷാരത്തിൽ നിന്നു വേറിട്ടു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു തന്റെ വിരലുകളെ അവന്റെ ചെവികളിൽ ഇട്ടു തൃപ്പി, അവന്റെ നാവിനെ തൊട്ടു. പിന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു നോക്കി, ഞരങ്ങി, അവനോടു, തുറന്നു വരിക! എന്നുള്ള എപ്പോഴും! എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ അവനു ശ്രവണം തുറന്നു, നാവിന്റെ കെട്ടും അഴിഞ്ഞിട്ട്, അവൻ ശരിയായി പറഞ്ഞു. ഇത് ആരോടും പറയരുത് എന്ന് അവരോട് ആജ്ഞാപിച്ചു എങ്കിലും, അവൻ കല്പിക്കും തോറും അവർ ഏറ്റവും ഘോഷിച്ചു പറഞ്ഞു: അവൻ സകലവും നന്നായി ചെയ്യും; ചെവിടരെ കേൾപ്പിക്കയും, പറയാത്തവരെ പറയിക്കയും ചെയ്യുന്നു! എന്ന് അവർ അത്യന്തം സ്തംഭിച്ചു പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു.

൮. അദ്ധ്യായം.

രോമക്കാർക്ക് ഭക്ഷണം [മത്താ. ൧൫.], (൧൧) പരീശരുടെ പുളിച്ചുമാവീനെ ആക്ഷേപിച്ചത് [മത്താ. ൧൬.], (൨൨) ഒരു കരുടനു കാഴ്ചകൊടുത്തു, (൨൭) ശിശുക്കളുടെ പരിശോധനയിൽ പിന്നെ, (൩൦) ശ്രീശിവ മരണത്തെ പ്രവചിച്ചതു [മത്താ. ൧൬. ൧൭. ൯.]

൧ **ആ** ദിവസങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലിയ പുരുഷാരം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, തിന്മാൻ ഇല്ലായ്ക്കൊണ്ട് അവൻ ശിശുന്മാരെ വിളിച്ച് കൂട്ടി പറഞ്ഞു: ഈ പുരുഷാരം മൂന്നു നാളും എന്നോടു കൂട പാർത്തിട്ട്, അവർക്കു തിന്മാൻ ഇല്ലായ്ക്കൊണ്ട് എനിക്ക് അവരിൽ നിന്നു

കരളലിയുന്നു; ഞാൻ അവരെ പട്ടിണിയായി അവരവരുടെ നീവിട്ടിലേക്ക് അയച്ചാലോ, അവർ വഴിയിൽ വെച്ചു തളന്ന് പോകും; ചിലർ ദുരന്തനീന്ദ വരുന്നതും ഉണ്ടു. എന്നതിന്ന് അർവന്റെ ശിഷ്യർ ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: ഇവക്ക് ഇവിടെ മരുവിൽ തന്നെ അപ്പങ്ങൾ കൊണ്ടു തൃപ്തിവരുത്തുവാൻ ആർക്കും എവിടെ നിന്നു കഴിയില്ലാകും? എന്നാറെ, അവരോട്: എത്ര അരിയും ഉണ്ട്? എന്നു ചോദിച്ചതിന്ന് എഴുതുന്ന പറഞ്ഞു. അവൻ അപ്പോൾ, പുരുഷാരത്തെ നിലത്തിൽ ചാരി ഇരിപ്പാൻ കല്പിച്ചു; എഴുപ്പവും എടുത്തു വാഴ്ന്നു, നറുക്കി, തന്റെ ശിഷ്യർക്കു വിളമ്പുവാൻ കൊടുത്തു; അവർ പുരുഷാരത്തിന്നു വിളമ്പുകയും ചെയ്തു. ചെറുമ്മീനും ചിലതുണ്ടായി, അവയും അനുഗ്രഹിച്ചു വിളമ്പുവാൻ പറഞ്ഞു. എല്ലാവരും തിന്നു തൃപ്തരായി, കഷണവഴി ശേഷിച്ചത് കൊണ്ടു, എഴുവട്ടി നിറച്ചെടുത്തു. തിന്നവരൊന്നും ഏകദേശം നാലായിരം പേർ തന്നെ. അവർക്ക് അവൻ വിട, ൧൦ കൊടുത്ത ഉടനെ, തന്റെ ശിഷ്യരോടു കൂട പടകിൽ ഏറി, ദല്ല നൂല അംശങ്ങളിൽ എത്തുകയും ചെയ്തു.

അനന്തരം പരിശരണർ പുറപ്പെട്ടു, വാനത്തിൽനിന്ന് ഒരു ൧൧ അടയാളം അവനോടു പരീക്ഷിച്ചു, അന്വേഷിച്ചു, അവനുമായി തമ്മിൽ തുടങ്ങി. അവനും തന്റെ ആത്മാവിൽ ഭീഷണപാ ൧൨ സം ഇട്ടു: ഈ ജാതി അടയാളം തിരയുന്നത് എന്തു? ആമെൻ ൧൩ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ഈ ജാതിക്ക്, അടയാളം കൊടുക്കപ്പെടാതെ എന്നു പറഞ്ഞു; അവരെ വിട്ടു, പിന്നെയും പടകേറി, അക്കരെക്ക് കടന്നു. അവർ അപ്പങ്ങൾ കൊണ്ടുചോരവാൻ ൧൪ മറന്നിട്ടു, പടകിൽ അവരുടെ പക്കൽ ഒരു അപ്പം മാത്രം ഉണ്ടു. അന്ന് അവൻ അവരോടു: പരിശരണെ പുളിച്ചുമാവിനും ഫെ ൧൫ രോദാവിന്റെ പുളിച്ചുമാവിനും സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിക്കൊൾവിൻ! എന്നു കല്പിച്ചു; എന്നാറെ, നമുക്ക് അപ്പങ്ങൾ ഇല്ലായ്കയാൽ ൧൬ എന്നു തങ്ങളിൽ നിരൂപിച്ചുപോയി. ആയതു യേശു അറിഞ്ഞ്, ൧൭ അവരോടു പറയുന്നു: അപ്പങ്ങൾ ഇല്ലായ്കയാൽ നിങ്ങളിൽ നിരൂപിപ്പാൻ എന്തു? ഇന്നും ബോധിക്കുന്നില്ലയൊ? ഗ്രഹിക്ക ൧൮ നില്ലയൊ? ഇന്നും നിങ്ങൾക്ക് ഹൃദയം തടിച്ചു വെച്ചതു തന്നെയൊ? കണ്ണുകൾ ഉണ്ടായിട്ടും കാണായ്കയും ചെയ്കയും ഉണ്ടായിട്ടും കേൾക്കായ്കയും കാമ്യം വെക്കായ്കയും ചെയ്യുന്നുവൊ? ആ ഐ ൧൯ യായിരങ്ങൾക്കു, ഞാൻ അഞ്ചുപത്തു നറുക്കിയപ്പോൾ, എത്ര

കൊട്ട കഷണങ്ങൾ നിറെച്ചെടുത്തു? എന്നതിന്നു പന്ത്രണ്ടു
 ൨൦ എന്നു പറഞ്ഞു. നാലായിരങ്ങൾക്ക് ഏഴിനെ (നരക്കിയ) പൊ
 ൨൧ ശെക്കൊ, എത്ര വട്ടി കഷണങ്ങൾ എടുത്തു? എന്നതിന്നു ഏഴ്
 എന്ന് പറഞ്ഞാറെ: പിന്നെ നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാത്തത് എങ്ങി
 നെ? എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു.

൨൨ അവർ ബെഥചൈദയിൽ വന്നപ്പൊൾ, അവൻ ഒരു കുരു
 ടനെ കൊണ്ടുവന്നു, അവനെ തൊടുവാൻ അപേക്ഷിച്ചാറെ,

൨൩ അവൻ കുരുടന്റെ കയ്യെ പിടിച്ച്, അവനെ ഊരിന്നു പുറത്തു
 കൊണ്ടുപോയി; അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ തുപ്പി, കൈകളെ അവ
 നേൽവെച്ചു: നീ വല്ലതും കാണുന്നുവൊ? എന്നു ചോദിച്ചു;

൨൪ ആയവൻ മേല്പെട്ട നോക്കി: മനുഷ്യർ മരങ്ങൾ പോലെ നട

൨൫ ക്കുന്നതു കാണുന്നു എന്നു പറഞ്ഞശേഷം, പിന്നെയും ചൈക
 ളെ അവന്റെ കണ്ണുകളിനേൽ വെച്ച്, അവനെ മേല്പെട്ട നോ
 ക്കുമാറാക്കി; അവനും വഴിക്കലായി, എല്ലാവരെയും സ്തബ്ധമായി
 ൨൬ കണ്ടു; അവനെ ഊരിൽ കടക്കയും ഊരിൽ ആരോടും പറകയും
 അതത് എന്നു ചൊല്ലി, സ്വദേശത്തിലേക്ക് പറഞ്ഞയച്ചു.

൨൭ അന്നന്തരം യേശു ശിഷ്യരുമായി, ഫിലിപ്പന്റെ കൈസര
 യെക്ക് അടുത്ത ഊരുകളിൽ യാത്രയായി, വഴിയിൽ വെച്ചു, ത
 ൨൮ ന്റെ ശിഷ്യരോടു ചോദിച്ചു: മനുഷ്യർ എന്നെ ആർ എന്നു

൨൯ പറയുന്നു? അവർ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ചിലർ സ്താപകനായ
 യോഹന്നാൻ എന്നും, ചിലർ എലീയാവെന്നും, മറ്റേവർ പ്രവാ
 ൩൦ ന് ചകരിൽ ഒരുവൻ എന്നും (പറയുന്നതു). അവരോട് അവൻ:

നിങ്ങളോ എന്നെ ആർ എന്നു ചൊല്ലുന്നു? എന്നു പറഞ്ഞതി
 ൩൧ ന്: നീ ക്രിസ്തുൻ ആകുന്നു എന്നു പേരത്രൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

൩൨ അവനും തന്റെ വസ്തുത ആരോടും പറയാതിരിപ്പാൻ അവരെ
 ൩൩ ശാസിച്ചു. മനുഷ്യപുത്രൻ പലതും സഫിച്ചു. മൂപ്പർ, മഹാപ
 രോഹിതർ, ശാസ്ത്രികൾ, ഇവരാൽ നിന്ദാവാൻ എന്നു തള്ളപ്പെട്ടു,
 കൊല്ലപ്പെടുകയും. മൂന്നു നാൾ കഴിഞ്ഞിട്ട്, എഴുന്നീറ്റു വരികയും

൩൪ വേണം എന്ന് അവർക്ക് ഉപദേശിച്ചു തുടങ്ങി. പ്രാഗത്ഭ്യത്തോ
 ൩൫ ടെ വചനത്തെ ചൊല്ലുമ്പോൾ, പേരത്രൻ അവനെ കൂട്ടിക്കൊ

൩൬ ന്നു ശാസിച്ചു തുടങ്ങി. അവനും തിരിഞ്ഞു നോക്കി, തന്റെ
 ശിഷ്യന്മാരെ കണ്ടിട്ടു. പേരത്രനെ ശാസിച്ചു: സാത്താണെ, എ
 ൩൭ ന്റെ പിന്നിൽ പൊയ്ക്കൂ! നീ ദൈവത്തിന്റേറവ അല്ല, മനു
 ൩൮ ഷ്യരുടേവ കരുതുന്നതു കൊണ്ടത്രെ! എന്നു പറഞ്ഞു.

പിന്നെ തന്റെ ശിഷ്യരോടും കൂടെ പുരുഷാരത്തെ അരികെ നട വിളിച്ച്, അവരോട് പറഞ്ഞിതു: എന്റെ പിന്നാലെ വരുവാൻ ഒരുവൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ, തന്നെത്തന്നെ രജിട്ടും തന്റെ ക്രൂശിനെ എടുത്തുകൊണ്ട് എന്നെ അനുഗമിപ്പതാക. ആരാനും തന്റെ നടുവേലയെ രക്ഷിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ, അതിനെ കളയും, ആരാനും എന്നെയും സുവിശേഷത്തെയും ചൊല്ലി, തന്റെ ദേഹിയെ കളഞ്ഞാലോ, അതിനെ രക്ഷിക്കുക കാരണം ഒരു മനുഷ്യൻ നന്മ സമ്പാദിക്കും. നേടിയൊരെയും തന്റെ ദേഹിക്കു ചേരുംവന്നാൽ അവൻ എന്തു പ്രയാജനം ഉള്ളു? അല്ല, തന്റെ ദേഹിയെ നെ വീണ്ടുകൊൾവാൻ മനുഷ്യൻ എന്തൊരു മുമ്പില കൊടുക്കും? ഈ വ്യക്തിചാരവും, പാപവും ഉള്ള തലമുറയിൽ ആരാനും എന്തെന്നും എന്റെ വചനങ്ങളേയും കുറിച്ച് നാണിച്ചാൽ, ആയവനെ കുറിച്ച്, മനുഷ്യപുത്രനും വിശുദ്ധാത്മാവോടും കൂടെ, തന്റെ പിതാവിൻ തേജസ്സിൽ വന്നപ്പോൾ നാണിക്കും സ്വത്വം.

ന്. അദ്ധ്യായം.

രൂപാന്തരവും, (൧൪) ചന്ദ്രബാധയെക്കുറിച്ചും, (൩൦) സ്വമരണത്തെ പിന്നെയും അറിയിച്ചതും [മത്താ. ൧൭. ലൂ. ൯.], (൩൩) ശിശുഭാവവും ഇടയ്ക്കുള്ളതും ൧൦൦ [മത്താ. ൧൮. ലൂ. ൯.]

പിന്നെ ആരെങ്കിലും ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നതു: ദൈവം പരാജയം ശക്തിയിൽ വരുന്നതു കാണുവോളം, മരണത്തെ ആസ്വദിക്കാത്തവർ ചിലർ ഈ നില്ക്കുന്നവരിൽ ഉണ്ട് എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു. ആരും ദിവസം കഴിഞ്ഞശേഷം, യേശു വേഗത്തിനേയും, യാക്കോബ് യോഹന്നാമാരെയും, കൂട്ടിക്കൊണ്ട്, ഒരുയന്ന് മലമേൽ അവരോടൊന്നു വേറിട്ടു നടന്നു; പിന്നെ അവരുടെ മുമ്പാകെ മരുപ്രാപ്തിയിൽ, അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ ഭൂമി നീളത്തിൽ അലക്കുന്നവൻ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. ഹിമം പോലെ മിനുങ്ങി, ഏറ്റവും വെളുത്തു ചമഞ്ഞു. എലീയാ മോശെയോടുകൂടെ അവർക്കു കാണാത്തതും, യേശുവോടു സംഭാഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അതിന്നു പേരൻ യേശുവോടു, രണ്ടുപേർ, നാം ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതു നല്ലതു; ഞങ്ങൾക്കു മൂന്നു കുടിലുകളെ ഉണ്ടാക്കട്ടെ! ഒന്നു നിന്നെക്കും, ഒന്നു മോശെക്കും, ഒന്ന് എലീയാവിന്നും എന്നു പറഞ്ഞു. കാരണം അവർ ഭയപരവശരാകുകൊണ്ടു. എന്തു പറയേണ്ട എന്നു അവൻ അറിയാത്തു. പിന്നെ അവരിൽ നിഴലി

൭൩ ടന്ന ഒരു മേഘം സംഭവിച്ചു, മേഘത്തിൽ നിന്ന്: ഇവൻ എ
 ൭൪ ന്റെ പ്രിയ പുത്രൻ, ഇവനെ ചെവിക്കൊലംവിൻ എന്നൊരു
 ൭൫ വ ശബ്ദമുണ്ടായി. ക്ഷണത്തിൽ അവർ ചുറ്റും നോക്കി, തങ്ങളോ
 ൭൬ ന് കൂട യേശുവെ മാത്രം അല്ലാതെ, മറ്റാരെയും കണ്ടിട്ടില്ല. അ
 ൭൭ വർ മലയിൽനിന്ന് ഇറങ്ങുമ്പോൾ, മനുഷ്യപുത്രൻ മരിച്ചവരി
 ൭൮ ൽനിന്ന് എഴുന്നീറ്റു എന്നു വന്നിട്ട് ഒഴികെ ഈ കണ്ടത് ആ
 ൭൯ ൧൦ രോടും അറിയിക്കാതിരിപ്പാൻ നിയോഗിച്ചു. ആ വാക്കിനെ അ
 ൮൦ വർ ഉള്ളിൽ സംഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു, മരിച്ചവരിൽനിന്ന് എഴുന്നീ
 ൮൧ ൧൧ ള്കു എന്നുള്ളത് എന്തെന്നു തക്കിച്ച് പോന്നു. പിന്നെ എലീ
 ൮൨ യാ മുഖെ വരേണ്ടത് എന്നു ശാസ്ത്രികൾ വാദിക്കുന്നത് എ
 ൮൩ ൧൨ ന്തെന്ന്, അവർ ചോദിച്ചതിന്നു, യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു:
 ൮൪ എലീയാ മുഖെ വന്നു സകലവും യഥാസ്ഥാനത്താക്കുന്നു സ
 ൮൫ ത്രം, എന്നാൽ മനുഷ്യപുത്രനേകൊണ്ട് എങ്ങിനെ എഴുതിക്കിട
 ൮൬ ൧൩ ന്നു (എന്നുണ്ടു). ഞാനൊ എലീയാവും വന്നിരിക്കുന്നു, അവനെ
 ൮൭ ചൊല്ലി എഴുതിഇരിക്കുന്ന പ്രകാരം തന്നെ അവർ തോന്നിയത്
 ൮൮ എല്ലാം അവനോടു ചെയ്തു എന്നു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
 ൮൯ ൧൪ അവൻ ശിഷ്യരുടെ അടുക്കെ വന്നാറെ, വലിയപുരുഷാരം
 ൯൦ അവരെ ചുറ്റി നില്ക്കുന്നതും ശാസ്ത്രികൾ അവരോടു തക്കിക്ക
 ൯൧ ൧൫ ന്നതും കണ്ടു. പുരുഷാരം അവനെ കണ്ടുടനെ സ്കന്ദിച്ച്, ഓടി
 ൯൨ ൧൬ വന്നു അവനെ വന്ദിച്ചു. ശാസ്ത്രികളോട്, അവൻ നിങ്ങൾ
 ൯൩ ൧൭ തങ്ങളിൽ തക്കിക്കുന്നത് എന്തെന്നു ചോദിച്ചതിന്നു, പുരുഷാര
 ൯൪ ത്തിൽ ഒരുത്തൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: ഗുരോ, വാക്കില്ലാത്ത ആ
 ൯൫ ത്താവ് കൂടിയ എന്റെ മകനെ നിന്റെ അടുക്കെ കൊണ്ടുവന്നു.
 ൯൬ ൧൮ അത് അവനെ പിടിക്കുന്തോറും അവനെ വലിക്കുന്നു, പി
 ൯൭ ന്നെ നരച്ചും പല്ലു കടിച്ചും വറണ്ടു പോകുന്നു; അതിനെ പു
 ൯൮ റത്താക്കേണ്ടതിന്നു നിന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞിട്ടും അവ
 ൯൯ ൧൯ ന് ക്കു കഴിവില്ലാത്തു. എന്നാറെ, അവരോട്: അവിശ്വാസമുള്ള
 ൧൦൦ തലമുറയെ! എത്രോടും ഞാൻ നിങ്ങളരികെ ഇരിക്കും? എത്രോടും
 ൧൦൧ നിങ്ങളെ പൊരുകും? അവനെ എനിക്ക് കൊണ്ടുവരുവിൻ!
 ൧൦൨ ൧൦ എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു. അവനെ അവനടുക്കെ കൊണ്ടുവന്നു,
 ൧൦൩ അവനെ കണ്ടു ഉടനെ, ആത്മാവ് അവനെ ഇഴച്ചു, അവൻ
 ൧൦൪ ൧൧ നിലത്തു വീണു, നരച്ചുരണ്ടു വന്നു. ഇത് അവനു സംഭ
 ൧൦൫ വിച്ചിട്ട് എത്ര കാലമായി? എന്ന് അപ്പനോട്, ചോദിച്ചാറെ,

അവൻ പറഞ്ഞു: ചെറുപ്പം മുതൽ തന്നെ, അത് പലപ്പോഴും, ഹൃദയം അവനെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നും, തീയിലും വെള്ളങ്ങളിലും തള്ളിക്കളഞ്ഞു; നിന്നാൽ വല്ലതും കഴിയും എങ്കിലൊ, ഞങ്ങളെ കരളവിഞ്ഞു തുണയ്ക്കണമെ! യേശു അവനോടു പറഞ്ഞു: നിന്നാൽ ഹൃദയം കഴിയും എങ്കിൽ എന്നോ? വിശ്വസിക്കാൻ (കഴിയും എങ്കിൽ) എന്നത്രെ വിശ്വസിക്കുന്നവന് എല്ലാം കഴിയും; ബാലന്റെ ഹൃദയം അപ്പൻ ഉടനെ പൊട്ടി, കണ്ണീർ വാർത്തു പറഞ്ഞു: (കർത്താവേ!) ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു; എന്റെ അവിശ്വാസത്തിന്നു സഹായിക്കണമെ! എന്നാറെ, പുരുഷാരം ഓടി കൂടുന്നതു, യേശു കൂടെട്ട്, അശുഭാത്മാവെ ശാസിച്ചു: വാക്കില്ലാതെ ഊമനായ ആത്മാവേ! ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നു: ഇവനെ വിട്ടു പോ; ഇനി അകമ്പുകയും അരുത്! എന്നു പറഞ്ഞു. ആയത് ആത്മം ഹൃദയം അവനെ വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു പോയി; അവൻ മരിച്ചു എന്ന് പലരും പറയാൻ തക്കവണ്ണം ശവം പോലെ ആയി. അപ്പോൾ യേശു അവനെ കൈയിൽ പിടിച്ച് എഴുനീറ്റു നീലിച്ചു. അവൻ നിവിരുകയും ചെയ്തു. വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ ഹൃദയം, അവനോടു ശിഷ്യന്മാർ പ്രത്യേകം ചോദിച്ചു: ഞങ്ങൾക്ക് അതിനെ പുറത്താക്കി കൂടാത്തത് എന്ത്? എന്നതിന്നു: പ്രാർത്ഥനയും ഉപവാസത്താലും അല്ലാതെ, ഈ ജാതി ഒന്നിനാലും പുറപ്പെട്ടുകൂടാ എന്നു പറഞ്ഞു.

അവിടെനിന്ന് അവർ യാത്രയായി, ഗലീലയിൽ കൂടി കടക്കുന്നതായപ്പോൾ, ആരും അറിവാൻ അവനു മനസ്സായില്ല. കാരണം ഹൃദയം അവൻ തന്റെ ശിഷ്യരെ പഠിപ്പിച്ചു: മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ കൈകളിൽ എല്പിക്കപ്പെടുന്നു, അവർ അവനെ കൊന്നുകളയും എന്നറിട്ടു, മൂന്നാം നാൾ അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നീൽക്കയും ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു. ആ വാക്ക് അവർ ഗ്രഹിക്കാതെ, അവനോട് ചോദിപ്പാൻ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു.

പിന്നെ അവൻ കഫർനാഥിൽ വന്നപ്പോൾ, വീട്ടിൽ ആ ഹൃദയശേഷം: നിങ്ങൾ വഴിയിൽ വെച്ചു തമ്മിൽ വാദിച്ചത് എന്തെന്ന് അവരോടു ചോദിച്ചു. വഴിയിൽ വെച്ച് അവർ എന്തു പറഞ്ഞു, വലുതായവൻ ആർ എന്നു തങ്ങളിൽ വാദിക്കുകൊണ്ടു മിണ്ടാതെ നിന്നു. അവൻ ഇരുന്നു പന്തിരവരെയും വിളിച്ചു കൂട്ടി: ഒരുവൻ മുമ്പന്നാവൻ ഇഴുതിച്ചാൽ, എല്ലാവരിലും ഒടുക്കത്തവൻ, എല്ലാവർക്കും ശുശ്രൂഷിക്കാൻ ആക, എന്ന് അവരോടു നന്നു

ചൊല്ലി, ഒരു ശിശുവെ പിടിച്ച്, അവരുടെ നടുവിൽ നിറുത്തി,
 ൩൭ അതിനെ അണച്ചുകൊണ്ട് അവരോടു പറഞ്ഞിതു: ഇങ്ങി
 നെയുള്ള ശിശുക്കളിൽ ഒന്നിനെ എൻ നാമത്തിൽ ആരാൻ
 കൈക്കൊണ്ടാൽ, എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നു; എന്നെ കൈക്കൊ
 ൩൮ള്ളെന്നുവെന്നു, എന്നെ അല്ല; എന്നെ അയച്ചവനെ കൈക്കൊ
 ൩൯ള്ളുന്നു. എന്നതിന്നു യോഹന്നാൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: ഗുരോ,
 ഒരുവൻ നിന്റെ നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ ആട്ടുന്നത് ഞങ്ങൾ ക
 ൪൦ണ്ടു, നമ്മെ അനുഗമിക്കാത്തവനാകകൊണ്ട്, അവനെ വിദൂര
 ൪൧ൻ ധിച്ചു. യേശു പറഞ്ഞു: അവനെ വിദൂരധിക്കരുത്! കാരണം
 എൻ നാമത്തിൽ ശക്തി കാട്ടിട്ടു. വേഗത്തിൽ എന്നെ ഓർപ്പാക്ക
 ൪൨ പറവാൻ കഴിയുന്നവൻ ആരും ഇല്ല. നമുക്ക് എതിരെയല്ലാ
 ൪൩ത്തവൻ നമുക്കു വേണ്ടിയുള്ളവൻ ആകുന്നുവല്ലോ! എന്തെ
 ന്നാൽ നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുനുള്ളവർ എന്നീ (എന്റെ) നാമത്തിൽ
 ആരാൻ ഒരു കിണ്ടി വെള്ളം നിങ്ങളെ കുടിപ്പിച്ചാലും അവൻ
 തന്റെ കൂലിയെ കളകയില്ല സത്യം എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
 ൪൪ പറയുന്നു. പിന്നെ എങ്കൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഈ ചെറിയവ
 ൪൫രിൽ ഒരുത്തന് ആരാൻ ഇടച്ച വരുത്തുകിൽ അവന്റെ കഴ
 ൪൬ത്തിന്റെ ചുറ്റും ഒരു കഴുതത്തിരിക്കല്ലാക്കി, കടലിൽ എറിയപ്പെ
 ൪൭ട്ടാലും അവന് ഏറെ നല്ലു. നിന്റെ കൈ നിന്നെക്ക് ഇടച്ച
 ൪൮വരുത്തിയാൽ, അതിനെ വെട്ടിക്കള; രണ്ടു കൈയും ഉള്ളവനാ
 ൪൯യി കെടാത അഗ്നിയായുന്ന നരകത്തിൽ പോകുന്നതിനേക്കാ
 ൫൦ൾ ഉന്നന്നായി ജീവനിൽ കടക്കുന്നതു നിന്നെക്ക് നല്ലു. അവി
 ൫൧ടെ അവരുടെ പൂഴ ഒടുങ്ങാതെയും, തീ കെടാതെയും ഇരിക്കുന്നു.
 ൫൨ (യശ. ൬൬, ൨൪.) നിന്റെ കാൽ നിന്നെക്ക് ഇടച്ച വരുത്തിയാ
 ൫൩ലും, അതിനെ വെട്ടിക്കള; രണ്ടു കാലും ഉള്ളവനായി (കെടാത
 ൫൪അഗ്നിയായുന്ന) നരകത്തിൽ തള്ളപ്പെടുന്നതിനേക്കാൾ മുടവ
 ൫൫നായി ജീവനിൽ കടക്കുന്നതു നിന്നെക്കു നല്ലു. അവിടെ അ
 ൫൬വരുടെ പൂഴ ഒടുങ്ങാതെയും, തീ കെടാതെയും ഇരിക്കുന്നു. നിന്റെ
 ൫൭കണ്ണു നിന്നെക്ക് ഇടച്ച വരുത്തിയാലും, അതിനെ എറിഞ്ഞുകള!
 ൫൮രണ്ടു കണ്ണുള്ളവനായി അഗ്നിനരകത്തിൽ തള്ളപ്പെടുന്നതിനേ
 ൫൯ക്കാൾ ഒറ്റക്കണ്ണനായി ദേവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതു നിന്ന
 ൬൦ക്കു നല്ലു. അവിടെ അവരുടെ പൂഴ ഒടുങ്ങാതെയും തീ കെടാതെ
 ൬൧യും ഇരിക്കുന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ എല്ലാവരും തീയാൽ സാ
 ൬൨രമാക്കപ്പെടും; എല്ലാ ബലിയും ഉപ്പിനാൽ സാരമാക്കപ്പെടും,

(൩ മോ. ൨, ൧൩.) ഉപ്പു നല്കരുതെന്നു. ഉപ്പു സാരമില്ലാത്തതും പോകിലൊ, നിങ്ങൾ ഏതുകൊണ്ട് അതിനു രുചി വരുത്തും? നിങ്ങളിൽ തന്നെ ഉപ്പുള്ളവരും അന്യോന്യം സമാധാനിക്കുന്നവരും ആയിരിപ്പിൻ.

൧൦. അദ്ധ്യായം.

പരസ്യയിൽ വിവാഹചോദ്യം [മത്താ. ൧൯], (൧൩) ശിശുക്കളെ അനുഗ്രഹിച്ചതും, (൧൭) ധനവാനായ യുവാവും [മത്താ. ൧൯. ലൂ. ൧൮], (൩൨) മരണപ്രവചനം [മത്താ. ൨൦. ലൂ. ൧൮], (൩൫) ജബലിമക്കളെ അപേക്ഷ [മത്താ. ൨൦-], (൪൩) യറിമോവിലെ കരുടൻ [മത്താ. ൨൦. ലൂ. ൧൮]

അവിടെ നിന്ന് എഴുന്നീറ്റ് അവൻ യത്നക്കരയിൽ കൂടി ധൃഷ്ടി അതിരോളം വന്നു; പുരുഷന്മാർക്കും പിന്നെയും അവനോടു ചേർന്നു കൂടി; അവനു ശീലമുള്ളപ്രകാരം അവർക്കു പിന്നെയും ഉപദേശിച്ചു. അപ്പോൾ, പരീശന്മാർ അടുത്തു ചെല്ലന്നു: പുരുഷൻ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു വിധിതമൊ? എന്നു പരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അവനോടു ചോദിച്ചു. അവൻ അന്വേഷം: മോശെ നിങ്ങൾക്ക് എന്തു കല്പിച്ചു? എന്നുത്തരം പറഞ്ഞാറെ, ഉപേക്ഷണശ്ലീട്ട് എഴുതി കൊടുത്തത് അവന്റെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ മോശെ അനുവദിച്ചു എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. യേശു അവരോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: നിങ്ങളുടെ ഹൃദയകാഠിന്യം നവീകരിച്ചത്രെ നിങ്ങൾക്ക് ഈ കല്പന എഴുതിയതു. സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭത്തിങ്കലൊ, ദൈവം അവരെ ആൺ പെണ്ണും ആക്കിതീർത്തു. അതുനിമിത്തം മനുഷ്യൻ തന്റെ പിതാമഹനെയും മാതാമഹനെയും വിട്ടു, സ്വഭാര്യയോടു പറ്റിയിരിക്കും. ഇരുവരും ഒരു ജഡമായിത്തീരും (൧ മോ. ൨) എന്നതുകൊണ്ട് അവർ ഇനി രണ്ടല്ല ഒരു ജഡമത്രെ ആകുന്നു. ആകയാൽ ദൈവം യോജിപ്പിച്ചതിനെ മനുഷ്യൻ വേർ പിരിക്കരുത്! വീട്ടിൽ ആയപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ പിന്നെയും അതിനെ ചൊല്ലി തന്നെ, അവനോട് ചോദിച്ചാറെ, ആരാനും തന്റെ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചു, ധർമ്മത്തെക്കുറിച്ചെ കെട്ടിയാൽ അവർക്കു നേരെ വ്യതിചരിക്കുന്നു. സ്രീ തന്റെ ഭർത്താവെ ഉപേക്ഷിച്ചു, മറ്റൊരാളെക്കൂടി കെട്ടിയാലും, അവർ വ്യതിചരിക്കുന്നു എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു.

അപ്പോൾ, അവൻ തൊടുവാനായി അവനു ശിശുക്കളെ ൧൩

൧൪ കൊണ്ടുവന്നു. വഹിക്കുന്നവരെ ശിഷ്യർ വിലക്കി; യേശു അ
 തു കണ്ടാറെ, മുഷിഞ്ഞ് അവരോടു പറഞ്ഞിതു: ശിശുക്കളെ എ
 ന്റെറ അടുക്കൽ വരുവാൻ വിടുവിൻ; അവരെ തടുക്കരുതു! ദേവ
 ൧൫ രാജ്യം ഇപ്രകാരമുള്ളവർക്കു സത്യം. ആമെൻ ഞാൻ നി
 ങ്ങളോടു പറയുന്നു: ദേവരാജ്യത്തെ ശിശുവെന്ന പോലെ കൈ
 ൧൬ കൊള്ളാത്തവൻ ആരും അതിൽ (ഒരുനാളും) കടക്കയില്ല. എ
 ന്നിട്ട് അവരെ പുക്കി, അവരുടെ മേൽ കൈകളെ വെച്ചുനഗ്ര
 ഹിക്കയും ചെയ്തു.
 ൧൭ അവൻ പുറപ്പെട്ടു, വഴിയിലായപ്പോൾ, ഒരുവൻ ഓടിവന്നു
 അവനെ മുട്ടുകുത്തി: നല്ല ഗുരൊ, നിത്യ ജീവനെ അവകാശമാക്കു
 ൧൮ വാൻ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? എന്ന് അവനോടു ചോദിച്ച
 തിന്നു, യേശു പറഞ്ഞു: എന്നെ നല്ലവൻ എന്നു ചൊലാൻ
 എന്തു! ദൈവമാകുന്ന ഒരുവനല്ലാതെ, നല്ലവൻ ആരും ഇല്ല! ക
 ൧൯ ല്ലനുകളെ അറിയുന്നുവല്ലോ. വൃദ്ധിക്കല്ല; കുലചെയ്യല്ല; മോ
 ട്ടിക്കല്ല; കള്ളസാക്ഷിപറയല്ല; ചരിക്കല്ല; (൫ മോ. ൨൪, ൧൪.)
 നിന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരെ ബഹുമാനിക്ക എന്നുള്ളവ തന്നെ
 ൨൦ (൨ മോ. ൨൦.) അവനോട് അവൻ ഗുരൊ, ഇവ ഒക്കയും ചെയ
 ൨൧ റെ, യേശു അവനെ ഒന്നു നോക്കി, അവനെ സ്നേഹിച്ചു: ഒന്നു
 നിന്നെക്ക് കുറവാകുന്നു; നീ പോയി ഉള്ളത് എല്ലാം വിറു, ദരി
 ദ്രക്ക് കൊടുക്ക, എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നെക്ക് നിദോഷം
 ഉണ്ടാകും; പിന്നെ വന്നു നിന്റെ ക്രൂശ് എടുത്തുകൊണ്ട് എ
 ൨൨ ന്ന അനുഗമിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ വളരെ സമ്പത്തു
 ഉള്ളവനാകുകൊണ്ടു ആ വചനത്താൽ വിഷാദിച്ചു ദുഃഖിതനാ
 ൨൩ യി പൊയ്ക്കുളഞ്ഞു. യേശു പുറം നോക്കി, തന്റെ ശിഷ്യരോടു
 പറയുന്നു: വ്രേങ്ങൾ ഉള്ളവർ, ദേവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാ
 ൨൪ ന് എത്ര പ്രയാസം! എന്നുള്ള വാക്കുകളാൽ ശിഷ്യന്മാർ അതി
 ശയിച്ചതിന്നു, യേശു പിന്നെയും ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: മേ,
 മക്കളെ! വ്രേങ്ങുകളിൽ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നവർ ദൈവരാജ്യത്തി
 ൨൫ ൽ പ്രവേശിപ്പാൻ എത്ര പ്രയാസം! ധനവാൻ ദേവരാജ്യ
 ത്തിൽ പുകുന്നതിലും ഒട്ടകം സൂചിക്കുഴയുടെ കടക്കുന്നതിന് എ
 ൨൬ ൽപ്പോൾ ഏറെ ഉണ്ടു. എന്നാറെ, അവർ ഏററും അതിശയിച്ചു:
 പിന്നെ രക്ഷപ്പെടുവാൻ ആർക്കു കഴിയും? എന്നു തമ്മിൽ പറ
 ൨൭ ർത്തു. യേശു അവരിൽ നോക്കി: മനുഷ്യരോട് അസാധ്യം

തന്നെ ദൈവത്തോടു തന്നും; ദൈവത്തോട് സകലവും സാ
ധ്യമാകുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.

പേത്രൻ അവനോട്: ഇതാ, ഞങ്ങൾ സകലവും വിട്ടുകള
ഞ്ഞു നിന്റെ പിന്നാലെ വന്നു എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു, യേശു ഉ
ത്തരം ചൊല്ലിയതു: ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു, ഞാൻ
നിമിത്തവും, സുവിശേഷം നിമിത്തവും വിട്ടോ, സഹോദരസ
ഹോദരികളെയൊ, അച്ഛനെയൊ, അമ്മയെയൊ, ഭാര്യയെയൊ,
മക്കളെയൊ, നിലങ്ങളെയൊ, വിട്ടുകളഞ്ഞാൽ, ഈ കാലത്തിൽ ൩൦
തന്നെ നൂറു മടങ്ങ് വീട്ടുകളും, സഹോദരസഹോദരികളും, അമ്മ
മാരും, മക്കളും, നിലങ്ങളും, ഉപദ്രവങ്ങളോടും കൂടെ ലഭിച്ചും, വരു
വാനുള്ള യുഗത്തിൽ നിത്യജീവനെ പ്രാപിച്ചും കൊള്ളാത്തവ
ൻ ആരും ഇല്ല; എങ്കിലും മുന്പറായ പലരും പിമ്പരും, പിമ്പരാ ൩൧
യവർ മുന്പരും ആകും.

പിന്നെ അവർ യരുശലേമിന്നാകുന്ന വഴിയിൽ കയറി നട ൩൨
ക്കുന്നുണ്ടു; അന്നു യേശു അവരുടെ മുമ്പെ നടന്നു അവരും
സുന്ദിച്ചു, ഭയപ്പെട്ടു പിഞ്ചെന്നു; അവൻ പിന്നെയും പന്തിരു
വരേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു, തനിക്ക് സംഭവിപ്പാനുള്ളവ അവരോടു,
പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതു: കണ്ടാലും നാം യരുശലേമിലേക്ക് കരേറി ൩൩
പോകുന്നു; അവുടെ മനുഷ്യപുത്രൻ മഹാപുരോഹിതർക്കും, ശാ
സ്ത്രികൾക്കും, എല്ലിക്കപ്പെട്ടിട്ടു, അവർ അവനെ മരണം വിധി
ച്ചു, ജാതികളിൽ സമർപ്പിക്കും. ആയവർ അവനെ പരിഹസി ൩൪
ക്കയും, തല്ലുകയും, തുപ്പുകയും, കൊല്ലുകയും, മൂന്നാം നാൾ അവൻ
വീണ്ടും എഴുന്നീല്ക്കയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ, ജബലിപുത്രനായ ൩൫
യാക്കോബും യോഹന്നാനും, അവനോട് അണഞ്ഞു വന്നു പ
റഞ്ഞു: ഗുരോ, ഞങ്ങൾ യാചിക്കുന്നത് ചെയ്തു തരേണം എന്നു
ഇച്ഛിക്കുന്നു. അവരോട് അവൻ: നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ എന്തു ൩൬
ചെയ്യാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു? എന്നു പറഞ്ഞാറെ, നിന്റെ തേജ ൩൭
സ്സിൽ (എത്തിയപ്പോൾ) ഞങ്ങൾ ഒരുത്തൻ നിന്റെ വലത്തും
ഒരുത്തൻ നിന്റെ ഇടത്തും ഇരിപ്പാൻ വരും നമുക്കു എന്ന് അ
വർ പറഞ്ഞു. യേശു അവരോടു: നിങ്ങൾ യാചിക്കുന്നത് ഇ ൩൮
ന്നതെന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; ഞാൻ കുടിക്കുന്ന പാനപാ
ത്രത്തിൽ കുടിക്കുന്നു ഞാൻ മുഴക്കുന്ന സ്നാനത്തിൽ മുഴുകുവാനും നി
ങ്ങൾക്ക് കഴിയുമൊ? എന്നു പറഞ്ഞാറെ, കഴിയും എന്നവർ പ
റഞ്ഞു. യേശു അവരോട്: ഞാൻ കുടിക്കുന്ന പാനപാത്രത്തിൽ ൩൯

- നിങ്ങൾ കടിക്കുകയും, ഞാൻ മുഴക്കുന്ന സ്താനത്തിൽ മുഴക്കുകയും ചെയ്യും നിശ്ചയം, എങ്കിലും എന്റെ വലത്തും ഇടത്തും ഇരിക്കുന്നതു നല്ലവൻ എങ്കൽ ഇല്ല; ആക്ക ഒരുക്കപ്പെട്ടത് അവൻ ഒരു വരും എന്നു പറഞ്ഞു.
- ൪൧ ആയതു പത്തു പേരും കേട്ടിട്ടു, യാക്കോബ് യോഹന്നാമാരിൽ മുപ്പിച്ചത് ഭാവിച്ചു; യേശുവോ അവരെ അടുക്കെ വിളിച്ച് അവരോട് പറഞ്ഞിതു: ജാതികളിൽ വാണു കാണുന്നവർ അവരിൽ കർത്തൃത്വം നടത്തുന്നു എന്നും അവരിൽ മഹത്തൃകൾ അവരെ അധികരിച്ചു മക്കുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. നിങ്ങളിൽ അപ്രകാരം ആകാ; നിങ്ങളിൽ മഹാനാകുവാൻ ഇഷ്ടിക്കുന്നവൻ എല്ലാം നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷക്കാരനാക! നിങ്ങളിൽ ഒന്നാ മനാവൻ ഇഷ്ടിച്ചാൽ, എല്ലാവർക്കും ദാസനുമായുപിടിക്ക! മനുഷ്യപുത്രനും ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നല്ല, താൻ ശുശ്രൂഷിപ്പാനും, അനേകർക്കു വേണ്ടി തന്റെ ദേഹിയെ വീണ്ടെടുപ്പായി കൊടുപ്പാനും വന്നുവല്ലോ.
- ൪൩ അവർ യറിമോവിൽ എത്തി; പിന്നെ അവൻ തന്റെ ശിഷ്യരോടും മതിയായ പുരുഷന്മാരോടും ഒന്നിച്ചു, യറിമോവിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, കരുടനായ ഇരപ്പാളി വെത്തിയായി എന്നതിനെയുത്രൻ തന്നെ വഴിയരികെ കത്തിരുന്നു. നചരയ്യനായ യേശു ആകുന്നു എന്നു കേട്ടിട്ട് അവൻ: ഭാവിദ് പുത്ര, യേശു വെ! എന്നെ കനിഞ്ഞു കൊൾക! എന്നു നിലവിളിച്ചു തുടങ്ങി.
- ൪൪ മിണ്ടാതിരിപ്പാൻ പലരും അവനെ ശാസിച്ചാരെയും: ഭാവിദ് പുത്ര, എന്നെ കനിഞ്ഞു കൊൾക! എന്ന് അവൻ ഏറെ അധികം കൂക്കി പറഞ്ഞു. യേശുവും നിന്നു അവനെ വിളിപ്പാൻ പറഞ്ഞു: ഡെയ്യപ്പെടുക, എഴുന്നീല്ക്ക! നിന്നെ വിളിക്കുന്നു! എന്നു
- ൫൦ അവർ ചൊല്ലി, കരുടനെ വിളിച്ചു. ആയവൻ തന്റെ വസ്ത്രം ഇടും കളഞ്ഞു, തുളിക്കൊണ്ടും യേശുവിന്റെ അടുക്കെ വന്നു.
- ൫൧ അവനോടു, യേശു: നിന്നെക്ക് എന്തു ചെയ്യേണ്ടതിന്ന് ഇഷ്ടിക്കുന്നു? എന്നുത്തരം പറഞ്ഞതിന്നു: രബ്ബനി, കാഴ്ചവരിക തന്നെ!
- ൫൨ എന്നു കരുടൻ പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു: പോക, നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു ഉടനെ, അവൻ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു, അവന്റെ വഴിയിൽ പിന്തുടരുകയും ചെയ്തു.

ഫ. അദ്ധ്യായം.

യരുശലേമിൽ പ്രവേശനം [മത്താ. ൨൧. ൧൧. ൧൯.]; (൧൧, ൧൯) അന്തിശാപം [മത്താ. ൨൧.]; (൧൫) ദേവാചയശുദ്ധീകരണവും, (൨൭) ശാസ്ത്രികളുടെ ചോദ്യത്തിന്നു പ്രതിചോദ്യവും [മത്താ. ൨൧. ൧൧. ൧൯, ൨൦.]

അവർ യരുശലേമിനോടു സമീപിച്ച് ഒലീവ മലയരികെ ഫബെഥമഗ്രയിലും ബെത്ത്നെയിലും എത്തുമ്പോൾ, അവൻ തന്റെ ശിഷ്യരിൽ ഇരുവരെ നിയോഗിച്ചു: നിങ്ങൾക്കു് എന്തിനെയുള്ള ഗ്രാമത്തിൽ ചെല്ലവിൻ! അതിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ ഉടനെ ഒരു മനുഷ്യനും കയറിട്ടില്ലാത്ത (കഴുത)ക്കുട്ടി കെട്ടിയിരിക്കുന്നതു കാണും; അതിനെ അഴിച്ചു കൊണ്ടുവരവിൻ! വല്ലവനും നിങ്ങളോടു് ഈ ചെയ്യുന്നത് എന്തെന്നു ചോദിച്ചാൽ, കത്താവിന് ഇതുകൊണ്ട് ആവശ്യം ഉണ്ട് എന്നു ചൊല്ലവിൻ; അവനും ക്ഷണത്തിൽ അതിനെ ഇങ്ങോട്ടയക്കും എന്നു പറയുന്നു. അവർ പോയി, തെരുവിൽ വാതിൽപുറത്തു കൂട്ടി കെട്ടി രനില്ലെന്നതു കണ്ട്, അഴിച്ചു വിടുന്നു. അവിടെ നിന്നവരിൽ ഒരാൾ അവരോടു: കുട്ടിയെ അഴിച്ചുകൊണ്ട് എന്തു ചെയ്യുന്നു? എന്നു പറഞ്ഞാറെ, യേശു കല്പിച്ചപ്രകാരം അവരോടു പറഞ്ഞു; നീ അവർ അവരെ വിട്ടയക്കയും ചെയ്യൂ. പിന്നെ കുട്ടിയെ യേശു വെട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു, തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ അതിനേൽ പരത്തി അവനും കയറി ഇരുന്നു. പിന്നെ അനേകർ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ വഴിയിൽ വിരിച്ചു മറ്റുള്ളവർ പറമ്പുകളിൽ നിന്നും തോൽ കൊത്തി വഴിയിൽ വിതരണം മൂന്നും പിന്നും ചെല്ലുന്നവർ: ഹൊശിയന്ന! കത്താവിൻ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ വാഴ്ന്നുപെട്ടവനാക! നമ്മുടെ പിതാവായ ദാവീദിന്റെ രാജ്യം ഹൃദയത്തിൽ വാഴ്ന്നുപെട്ടതു! അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ഹൊശിയന്ന! എന്ന് ആത്മം കൊണ്ടിരുന്നു.

പിന്നെ അവൻ യരുശലേമിൽ പൂർണ്ണ ആലയത്തിൽ കടന്നു; സകലവും ചുറ്റും നോക്കിയ ശേഷം, നേരം വൈകിയതു കൊണ്ടു പന്തിരുവരോടും കൂട ബെത്ത്നെയെക്കു പുറപ്പെട്ടു പോയി. പിറ്റേന്നാൾ അവർ ബെത്ത്നെയെ വിട്ടു പോന്നപ്പോൾ അവൻ വിശന്നിട്ടു, ഇലയുള്ളൊരു അത്തിമരം ഭൂമത്തുനിന്നു കണ്ട്, ഇതിൽ വല്ലതും ലഭിക്കുമൊ എന്നു വെച്ചു ചെന്നു; അതിൽ എത്തിയപ്പോൾ, ഇലകളല്ലാതെ ഒന്നും കണ്ടില്ല; കാരണം

൧൪ അത്തിപ്പടങ്ങളുടെ സമയം അപ്പൊൾ ഇല്ലാത്തു. അതിനോ
 ൧൫ ട് അവൻ: ഇനി നിങ്കൽനിന്ന് എന്നേക്കും ആരും ഫലം
 ൧൫ തിന്നരുത്! എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞത്, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
 കേട്ടു. അനന്തരം അവർ യരുശലേമിൽ ചെന്നപ്പോൾ, അ
 വൻ ആലയത്തിൽ കടന്നു വിശുദ്ധസ്ഥലത്തു വില്ലുന്നവരെ
 യും വാങ്ങുന്നവരെയും പുറത്താക്കി തുടങ്ങി, പൊൻവാണിട
 ക്കാരുടെ മേശകളേയും, പ്രാക്കളെ വില്ലുന്നവരുടെ പലകക
 ൧൬ ളെയും, മറിച്ചു കളഞ്ഞു. ആരും വിശുദ്ധസ്ഥലത്തുണ്ടെ പാ
 ൧൭ രുവും കൊണ്ടുപോയി കടപ്പാൻ സമ്മതിച്ചതും ഇല്ല. പിന്നെ
 അവൻ ഉപദേശിച്ചിതു: എന്റെ ഭവനം സകല ജാതികൾക്കും
 പ്രാർത്ഥനാലയം എന്നു വിളിക്കപ്പെടും പ്രകാരം എഴുതിയിരിക്ക
 നില്ലയൊ? (യശ. ൫൬, ൭.) നിങ്ങളോ അതിനെ കള്ളന്മാരുടെ
 ൧൮ ഗൃഹയാക്കി തീർത്തു. എന്നു കേട്ടിട്ടു, ശാസ്ത്രികളും മഹാപുരോഹി
 തരും അവനെ നശിപ്പിപ്പാൻ വഴി അന്വേഷിച്ചു; കാരണം
 പുരുഷാരം എല്ലാം അവന്റെ ഉപദേശത്തിൽ വിസ്മയിക്കുന്ന
 ൧൯ തിനാൽ അവർ അവനെ ഭയപ്പെട്ടു; സന്ധ്യയായപ്പോൾ,
 അവൻ നഗരത്തെ വിട്ടു പുറപ്പെട്ടു പോയി.
 ൨൦ പിന്നെ രാവിലെ അവൻ കടന്നു പോരുമ്പോൾ, അത്തി
 ൨൧ വേരോടെ ഉണങ്ങിപ്പോയതു കണ്ടാറെ, പേത്രൻ ഓമ്മ് ഉണ്ടാ
 യി: റബ്ബീ, നീ ശപിച്ചു കളഞ്ഞ അത്തി ഇതാ ഉണങ്ങിപ്പോയി!
 ൨൨ എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞു. യേശു അവരോട് ഉത്തരം ചൊ
 ല്ലിയതു: ദേവവിശ്വാസത്തെ ധരിച്ചു കൊൾ്വിൻ! ആമെൻ
 ൨൩ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ആരാനും ഹൃദയത്തിൽ ശങ്ക
 വരാതെ, താൻ ചൊല്ലുന്നതുണ്ടാകുന്നു എന്നു വിശ്വസിച്ചും
 കൊണ്ട് ഈമലയോട്, അല്ലയൊ നീക്കി കടലിൽ ചാടിപ്പോ
 ൨൪ എന്നു പറഞ്ഞാൽ, പറഞ്ഞപ്രകാരം അവൻ ഉണ്ടാകും. അത്
 കൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചൊല്ലുന്നതു: നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്ക
 പോൾ, എന്തെല്ലാം യാചിച്ചാലും, ലഭിച്ചു എന്നത്രെ വിശ്വ
 ൨൫ സിപ്പിൻ, എന്നാൽ നിങ്ങളുടേ ഉണ്ടാകും. പിന്നെ (മത്താ. ൩, ൧൪.)
 പ്രാർത്ഥിച്ചു നില്ക്കുമ്പോൾ, ആരുടെ നേരെ വല്ലതും ഉണ്ടായാൽ,
 സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവ് നിങ്ങളുടെ പിഴകളെ ക്ഷ
 ൨൬ മിച്ചു വിടേണ്ടതിന്ന് അവനും ക്ഷമിച്ചു വിടുവിൻ! നിങ്ങളോ,
 ക്ഷമിക്കാഞ്ഞാൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവ് നിങ്ങ
 ളുടെ പിഴകളേയും ക്ഷമിക്കയും ഇല്ല.

അവർ പിന്നെയും യരുശലേമിൽ വരുന്നു; അവൻ ആല ൨ യെ യത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ, മഹാ പുരോഹിതരും ശാസ്ത്രികളും മൂപ്പരും അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: നീ ഏതു വിധമുള്ള അ രവ്യ ഡികാരം കൊണ്ട് ഇവരെ ചെയ്യുന്നു എന്നും, ഇവ ചെയ്യാ നുള്ള ഈ അധികാരത്തെ നിന്നെക്ക് ഭരണത്ത് ആർ എന്നും പറ യുന്നു. അവർക്കു യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ഞാൻ നിങ്ങൾ ഡൻ ഷോട് ഒരു വാക്കു ചോദിക്കും; അതിന്ന് ഉത്തരം പറവിൻ! പി ന്ന ഇന്ന അധികാരം കൊണ്ട് ഇവ ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ളതും നിങ്ങളോട് പറയും. യോഹന്നാന്റെ സ്നാനം ഉണ്ടായതു, സ്വ ൩൦ ്രത്തിൽ നിന്നും, മനുഷ്യരിൽ നിന്നും, എന്നോട് ഉത്തരം പ റത്താലും. എന്നാറെ, അവർ തങ്ങളിൽ നിരൂപിച്ചു, സ്വ ൩൧ ത്തിൽനിന്ന് എന്ന് പറഞ്ഞാൽ, പിന്നെ നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിക്കാത്തത് എന്ത് എന്നു പറയും. അല്ല, മനുഷ്യരിൽ ൩൨ നിന്ന് എന്നു പറകയൊ, എന്നിട്ട് എല്ലാവരും യോഹന്നാനെ ഉള്ളവണ്ണം പ്രവാചകൻ എന്ന് എണ്ണുകകൊണ്ട് അവർ ജ നത്തെ ഭയപ്പെട്ടു; തെങ്ങല്ലെ, അറിഞ്ഞു കൂടാ എന്നു യേശു ൩൩ വോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഞാൻ ഇവ ചെയ്യുന്നത് ഇന്ന അധികാരം കൊണ്ടാകുന്നു എന്നുള്ളതും നിങ്ങളോടും ചൊ ല്ലുന്നില്ല എന്നു യേശു അവരോട് പറകയും ചെയ്തു.

൧൨. അദ്ധ്യായം.

(൧) കള്ളക്കുടിയാന്മാരുടെ ഉപമയും [മത്താ. ൨൧. ലൂ. ൨൦-], (൧൩) കൈസർ ക രത്തെ കൊണ്ടും (൧൪) പുനരുന്മാനത്തെ കൊണ്ടും ചോദിച്ചതു [മത്താ. ൨൨. ലൂ. ൨൦-], (൨൪) ധർമ്മബാപിന്റെ സാരാംശം [മത്താ. ൨൨-], (൩൫) ഭാവിഭര കത്താവും പുത്രന്മാരായവൻ [മത്താ. ൨൨. ലൂ. ൨൦-], (൩൮) ശാസ്ത്രികളെ ശാസി ക്കുതു [മത്താ. ൨൩. ലൂ. ൨൦-], (൪൧) വിധവയുടെ കാളു [ലൂ. ൨൧-]

പിന്നെ അവൻ ഉപമകൾ കൊണ്ട് അവരോട് പറഞ്ഞു ൧ തുടങ്ങി: ഒരു മനുഷ്യൻ വള്ളിപ്പറമ്പു നട്ടു, വേലി കെട്ടി, ചക്ക കഴിച്ചുനാട്ടി, ഗോപുരവും പണിചെയ്തു, കുടിയാന്മാർക്ക് കൊടുത്തു, പരദേശത്തു പോയി; സമയമായാറെ, കുടിയാന്മാരോടു, പറമ്പി ൨ ലെ ഫലങ്ങളിൽ ചിലതു വാങ്ങേണ്ടതിന്ന് ഒരു ദാസനെ കുടി യാരടുക്കെ പറഞ്ഞയച്ചു. ആയവർ അവനെ പിടിച്ചു തല്ലി, ൩ വെറുതെ അയച്ചു വിടുകയും ചെയ്തു. പിന്നെയും അവരുടെ ൪ രുളുക്കു മറ്റെന്നു ദാസന്റെ പറഞ്ഞയച്ചു, അവനെയും അവർ

൫ കല്ലെറിഞ്ഞു, തലേക്കു മുറിച്ച് അപമാനിച്ചയച്ചു കളഞ്ഞു. അവൻ മരൊരുവനെ പറഞ്ഞയച്ചു; ആയവനെ കൊന്നു; മറ്റെ പലരേയും, അടിക്കയൊ കൊല്ലുകയോ ചെയ്തു. തന്നിക്കു പ്രിയ പുത്രൻ ഒരുവൻ ശേഷിച്ചിരിക്കെ, എന്റെ മകനെ അവർ ശങ്കിക്കും എന്നു ചൊല്ലി; ഒടുക്കം അവനെയും അവരുടെ അടുക്കെ പറഞ്ഞയച്ചു. ആ കുടിയാരെ, ഇവൻ അവകാശി തന്നെ വരുവിൻ; നാം ഇവനെ കൊല്ലുക; എന്നാൽ അവകാശം വന്നു നമുക്കുക എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. അവനെ പിടിച്ച് കൊന്നു പറമ്പിൽനിന്ന് എറിഞ്ഞു കളഞ്ഞു. എന്നാൽ പറമ്പിന്നടുത്തു വൻ, എന്തു ചെയ്യും? അവൻ വന്നു കുടിയാരെ നിഗ്രഹിച്ചു പറമ്പിനെ അന്വേഷിക്കുകൊടുക്കും. പിന്നെ (സങ്കീ. ൧൧൮, ൨൨.) വീടു പണിയുന്നവർ ആകാ എന്നു തള്ളിയോരു കല്ലു തന്നെ കോണിത്തലയായ്ക്കുന്നു. കത്താവിൽനിന്ന് ഇതുണ്ടായി നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ ആശ്ചര്യമായിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളൊരു തിരുവെഴുത്ത് ൧൨ എങ്കിലും നിങ്ങൾ വായിച്ചില്ലയോ? എന്നീ ഉപമയെ തങ്ങളെ കുറിച്ച് ചൊല്ലിയ പ്രകാരം ബോധിക്കയാൽ അവർ അവനെ പിടിപ്പാൻ അന്വേഷിച്ചിട്ടും പുരുഷാരത്തെ ഭയപ്പെട്ട്, അവനെ വിട്ടു പുറപ്പെട്ടു പോയി.

൧൩ അനന്തരം അവനെ വാക്കിനാൽ കടുക്കുവാൻ പഠിപ്പിച്ചും ഹെരോദിയുടെയും ചിലരെ അവന്റെ അടുക്കൽ അയക്കുന്നു.

൧൪ ആയവർ വന്നു: ഗുരോ, നീ മനുഷ്യമുഖത്തെ നോക്കാതെ, ദൈവത്തിൻ വഴിയെ ഉണ്മയിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നീ സത്യവാനും ആരെയും ചിന്തയില്ലാത്തവനും എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു; കൈസർക്കു കരം കൊടുക്കുന്നതു വിഹിതമോ

൧൫ അല്ലയോ? ഞങ്ങൾ കൊടുക്കയൊ, കൊടായ്ക്കയൊ, വേണ്ടതു? എന്ന് അവനോടു പറയുന്നു; അവനൊ അവരുടെ പ്രാജ്ഞത്തെ അറിഞ്ഞു: എന്നെ പരീക്ഷിക്കുന്നത് എന്തു? എന്നിങ്ങനെ കാരണങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരു ദ്രവ്യമെ കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു, അവരും കൊണ്ടുവന്നു. ഈ സ്വപരൂപവും എഴുത്തും ആരുടെത്? എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞതിന്നു, കൈസരുടെത് എന്ന് അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ: കൈസർക്കുള്ളവ കൈസർക്കും, ദൈവത്തിന്നുള്ളവ ദൈവത്തിന്നും ഒപ്പിച്ചു കൊടുപ്പിൻ എന്നു യേശു അവരോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞു; അവർ അവർക്കു ആശ്ചര്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എന്നു ചൊല്ലുന്ന ചട്ടക്കൂടം അവനോ ൧൮
 5 അടുത്തു വന്നു ചോദിച്ചിതു: ഹരോ, ഒരുത്തന്റെ സഹോദരൻ
 ണ് മരിച്ചു, മക്കളെ അല്ല, ഭാര്യയെ തന്നെ വെച്ചേച്ചു എന്നു
 വരികിൽ, ആ ഭാര്യയെ അവന്റെ സഹോദരൻ പരിഗ്രഹിച്ചു,
 തന്റെ സഹോദരനു സന്തതി ഉണ്ടാക്കേണം എന്നു മോശ
 (൫ മോ. ൨൫) നമുക്ക് എഴുതിയല്ലോ. എന്നാൽ ഏഴു സഹോദരൻ
 ൧൦ ഉണ്ടായിരുന്നു, അതിൽ മൂത്തവൻ ഭാര്യയെ കൈക്കൊണ്ടു
 സന്തതി വെച്ചേക്കാതെ മരിച്ചു. രണ്ടാമൻ അവളെ പരിഗ്രഹിച്ചു,
 ൨൧ സന്തതി വെച്ചേക്കാതെ മരിച്ചു. മൂന്നാമനും അപ്രകാരം ൨൨
 തന്നെ; ഏഴുവരും അവളെ പരിഗ്രഹിച്ചു, സന്തതി വെച്ചേക്കാ
 ൨൩ തെ പോയി; എല്ലാവർക്കും പിന്നെ സ്ത്രീയും മരിച്ചു. പുനരുത്ഥാനത്തിൽ
 ൨൪ അവർ ഉയിർത്തെഴുന്നീറ്റു എങ്കിൽ, അവരിൽ ഏവൻ
 ഭാര്യയാക്കും? അവർക്കും എഴുവർക്കും ഭാര്യയായിരുന്നുവല്ലോ. എന്ന ൨൫
 ൨൬ തിന്നു യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: നിങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തുകളേ
 യും ദേവശക്തിയേയും അറിയാത്തുകൊണ്ടല്ലയോ ഞാൻ ഉഴലു
 ന്നതു? എങ്ങിനെ എന്നാൽ മരിച്ചവരിൽനിന്നു വീണ്ടും എഴുന്നീ
 ൨൭ റപ്പാടും, കെട്ടുകയും ഇല്ല, കെട്ടപ്പെടുകയും ഇല്ല; സ്വർഗ്ഗത്തി
 ൨൮ ലെ മൂത്തോട് ഒക്കുക ഉള്ളു. മരിച്ചവർ ഉണരുന്നത് എങ്കിലൊ ൨൯
 മോശ പുസ്തകത്തിൽ മൂലചെടിഭാഗത്തു തന്നെ ദൈവം അവ
 ൩൦ നോട്: ഞാൻ അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവവും, ഇസാക്കിന്റെ ദൈവ
 ൩൧ പും, യാക്കോബിന്റെ ദൈവവും എന്നു പറഞ്ഞപ്രകാരം വായിച്ചി
 ൩൨ ട്ടില്ലയോ? അവൻ ചത്തവർക്കല്ല, ജീവനുള്ളവർക്കത്രെ ദൈവം ൩൩
 ൩൪ ആകുന്നു; അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ വളരെ ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു.

പിന്നെ ശാസ്ത്രികളിൽ ഒരുത്തൻ അവർ തക്കിക്കുന്നതു കേട്ട്, ൨൫
 ൨൬ അവരോടു നല്ല ഉത്തരം പറഞ്ഞപ്രകാരം ബോധിച്ചിട്ട്, എല്ലാ
 ൨൭ റിലും മുഖ്യകല്പന ആകുന്നത് ഏത് എന്ന് അവനോടു, ചോ
 ൨൮ ദിച്ചു. അവനോടു, യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: എല്ലാറ്റിലും ൨൯
 ൩൦ മുഖ്യകല്പനയാവിതു: (൫ മോ. ൩, ൧൨) ഇസ്രായേലെ കേൾക്ക!
 ൩൧ നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവ ഏക കർത്താവ് ആകുന്നു. നിന്റെ ൩൨
 ൩൩ ദൈവമായ യഹോവയെ നിന്റെ പൂർണ്ണഹൃദയത്താലും, പൂർണ്ണ
 ൩൪ മനസ്സാലും, നിന്റെ സർവ്വ വിചാരത്തോടും, സർവ്വ ശക്തിയോടും
 ൩൫ സ്നേഹിക്ക എന്നുള്ളത് ഒന്നാം കല്പന തന്നെ. സമമായത് രണ്ടാമ ൩൬
 ൩൭ ണ് (൩ മോ. ൧൯) നിന്റെ കൂട്ടുകാരനെ നിന്നപ്പോലെ തന്നെ
 ൩൮ സ്നേഹിക്ക എന്നുള്ളതത്രെ; ഇവറ്റിലും വലുതായിട്ടു മറ്റൊരു

൩൨ കല്പനയും ഇല്ല. എന്നാറെ, ശാസ്ത്രി അവനോടു പറഞ്ഞു:
 നന്നു ഗുരൊ, ഒരുത്തനെ ഉള്ളു; അവന്നൊഴികെ മറ്റാരും ഇല്ല
 ൩൩ എന്നും, അവനെ പുണ്യഘടയത്താലും, സവ്വ ബുദ്ധിയോടും, പു
 ണ്ണ്യമനസ്സാലും, സവ്വശക്തിയോടും സ്നേഹിക്കുന്നതും, തന്നെ
 പ്പോലെ കൂട്ടുകാരനെ സ്നേഹിക്കുന്നതും, എല്ലാദമനബലിമോ
 മങ്ങുലും: സാരം ഏറിയത് എന്നും, നീ സത്യപ്രകാരം ചൊല്ലിയ
 ൩൪ തു. അവൻ ബുദ്ധിശാലിയായി ഉത്തരം പറഞ്ഞതു യേശു കണ്ടു;
 നീ ദേവരാജ്യത്തിന്നു ദൂരസ്ഥനല്ല എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞു;
 പിന്നെ അവനോടു ചോദിച്ചാൻ ആരും തുനിഞ്ഞതും ഇല്ല.
 ൩൫ യേശു ആലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു തുടങ്ങി
 യതു: മശിഹ ദാവീദിൻ പുത്രനാകുന്നു എന്നു ശാസ്ത്രികൾ എ
 ൩൬ ങ്ങിനെ പറയുന്നു? ദാവീദാകട്ടെ, വിശുദ്ധാത്മാവിലായി പറ
 ഞ്ഞിതു: കത്താവ് എന്റെ കത്താവിനോട് അരുളിച്ചെയ്യുന്നിതു:
 ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ പാദപീഠമാക്കുവോളത്തി
 ൩൭ ന് എന്റെ വലത്തു ഭാഗത്തിരിക്ക (സങ്കീ. ൧൧൨) എന്നതിൽ
 ദാവീദ് താനും അവനെ കത്താവ് എന്നു ചൊല്ലുന്നു; പിന്നെ
 ൩൮ അവന്റെ പുത്രൻ ആകുന്നത് എവിടെനിന്നു? എന്നാറെ, വ
 ലിയ പുരുഷാരം ഇപ്പോഴത്തോടെ അവനെ കേൾക്കുമ്പോൾ, ത
 ൩൯ ന്റെ ഉപദേശത്തിൽ നിന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞിതു: അങ്ങിക
 ളോടെ നടക്കുന്നതും, അങ്ങാടികളിൽ വരുന്നങ്ങളും, പള്ളികളിൽ
 ൪൦ മുഖ്യാസനങ്ങളും, അത്താഴങ്ങളിൽ പ്രധാനസ്ഥലങ്ങളും ഇപ്പോ
 ളേക്കുന്ന ശാസ്ത്രികളിൽനിന്നു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുവിൻ! ഉപായ
 ത്താൽ നീയെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു വിധവമാരുടെ വീടുകളെ വിഴി
 ങ്ങുന്നവൻ; ആയവക്ക് ഏറും വലിയ ശിക്ഷാവിധി വരും.
 ൪൧ എന്നാറെ, യേശു ശ്രീഭണ്ഡാരത്തിന്നു നേരെ ഇരുന്നു, പുരു
 ഷാരും ഭണ്ഡാരത്തിൽ ദ്രവ്യം ഇടുന്നപ്രകാരം നോക്കിക്കൊണ്ടി
 ൪൨ രുന്നു; അതിൽ ധനവാന്മാർ പലരും വളരെ ഇടുന്നതിന്നിടയിൽ,
 ൪൩ ദരിദ്രയായ ഒരു വിധവ വന്ന് ഒരു താരമാകുന്ന രണ്ടു കാശ്
 ൪൪ ഇട്ടപ്പോൾ, അവൻ തന്റെ ശിഷ്യരെ വിളിച്ചു കൂട്ടി: ആരെൻ
 ഞാൻ നിങ്ങളോട്, പറയുന്നു: ഭണ്ഡാരത്തിൽ ഇട്ട സകലരേ
 ൪൫ ങ്ങളും ഈ ദരിദ്രയായ വിധവ അധികം ഇട്ടിരിക്കുന്നു. എല്ലാ
 വരും തങ്ങളുടെ വഴിച്ചലിൽനിന്ന് (അല്പം) ഇട്ടവല്ലൊ; അവ
 ളൊ തന്റെ കുറച്ചലിൽ നിന്ന് എത്ര ഉണ്ടായാലും തന്റെ സ
 വത്ത് ഒക്കെയും ഇട്ടതു എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു.

൧൩. അദ്ധ്യായം.

യശശ്വേദിൻ സംഹാരവും തന്റെ പ്രത്യക്ഷതയും പ്രവചിച്ചതു [മത്ത. ൨൪. ൧൧. ൨൧.]

അവൻ ആലയത്തെ വിട്ടു പോകുമ്പോൾ, ശിഷ്യരിൽ ഒരു പത്തൻ: ഗുരോ, ഇതാ എന്തു കല്ലുകളും ഏതു നിർമ്മാണങ്ങളും എന്ന് അവനോടു പറയുന്നു. അവനോടു യേശു: ഈ വലിയ പണികളെ കാണുന്നുവോ? കല്ലു കല്ലിന്മേൽ ഇടിയാതെ വിടപ്പെടുകയില്ല എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവൻ ഒലീവ മലയേറി ആലയത്തിന്ന് എതിരെ ഇരുന്നുകൊണ്ടാറെ, പേത്രവും യാക്കോബും യോഹന്നാനും അന്ത്രെയായും അവനോടു വേറിട്ടു തന്നെ ചോദിച്ചിതു: ഇവ എപ്പോൾ ഉണ്ടാകും എന്നും, ഇവ എല്ലാം തികഞ്ഞു വരേണ്ടുമ്പോഴെക്കുള്ള ലക്ഷണം ഏത് എന്നും ഞങ്ങളോട് പറഞ്ഞാലും, എന്നതിന്നു യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലി തുടങ്ങിയതു: ആരും നിങ്ങളെ തെറ്റിക്കാതിരിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ! എങ്ങിനെ എന്നാൽ ഞാനാകുന്നു എന്നു ചൊല്ലി, അന്നേകൾ എന്തൊരു എടുത്തു വന്നു, പലരേയും തെറ്റിക്കും നിങ്ങളൊ യൂദ്ധങ്ങളും യൂദ്ധശ്രുതികളും കേൾക്കുമ്പോൾ, കലങ്ങി തിരിപ്പിൻ! അത് ഉണ്ടാകേണ്ടതു സ്വന്തം; അവസാനം ഉടനെ ഇല്ലതാനും. വംശം വംശത്തിന്നും, രാജ്യം രാജ്യത്തിന്നും എതിരെ വെല്ലുഴന്നിപ്പോം; അവിടവിടെ ഭൂകമ്പങ്ങളും, ക്ഷിപ്രങ്ങളും, കലഹങ്ങളും ഉണ്ടാകും; ഇവ ഇഹരദനോപകൂളുടെ ആരംഭങ്ങളത്രെ; എന്നാൽ നിങ്ങളെ തന്നെ നോക്കുവിൻ! എന്നാൽ നിമിത്തം നിങ്ങളുടെ സുനേദിയങ്ങളിൽ ഏല്പിക്കയും, പള്ളികളിൽ തല്ലുകയും നാടുവാഴികൾക്കും രാജാക്കന്മാർക്കും മുൻനിറുത്തുകയും ചെയ്യുമല്ലോ; അവർക്കു സാക്ഷ്യത്തിനായി തന്നെ. സുവിശേഷമൊ, മുമ്പെ ൧൦ സകല വംശങ്ങൾക്കും മോചിപ്പിക്കപ്പെടേണം. പിന്നെ നിങ്ങളെ ഏല്പിച്ചു കൊണ്ടു പോകുന്നതാകും, ഏതു പറവു എന്നു മുൻകരുതുകയും ധ്വാനിക്കുകയും അതതു; ആ നാഴികയിൽ തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് എന്തു തരപ്പെട്ടാലും അതു പറവിൻ! ഉരെക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്കും അല്ല, വിശുദ്ധാത്മാവത്രെ ആകുന്നുവല്ലോ. വിശേഷിച്ചു, ൧൨ സഹോദരൻ സഹോദരനെയും, അപ്പൻ കുട്ടിയെയും, മരണത്തിന്ന് ഏല്പിക്കും; മക്കളും പിതാക്കളുടെ നേരെ എഴുന്നീറ്റ്, അവരെ മരിപ്പിക്കും. എന്തൊരു നിമിത്തം നിങ്ങൾക്കും എല്ലാവരായും ൧൩

പകെക്കപ്പെട്ടവരാകും; അവസാനം വരെ നിന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും താനും.

൧൪ എന്നാൽ പാഴാക്കുന്നതിന്റെ അറുപ്താണ്ടു ഇരിക്കുന്നതാണത്രെ ലത്തു നില്ക്കുന്നതു നിങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ, (വായിക്കുന്നവൻ ചിന്തിച്ചുകൊൾക!) അന്നു യഹൂദ്യയിലുള്ളവർ മലകളിലേക്ക്

൧൫ മണ്ടിപോക. വീട്ടിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവൻ വീട്ടിനകത്തേക്ക് ഇറങ്ങി പോകയും, തന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു വല്ലതും എടുപ്പാൻ പൂ

൧൬ കയും അരുതു. വയലിലെക്കുള്ളവൻ തന്റെ വസ്ത്രം എടുപ്പാൻ

൧൭ വഴിയോട്ടു തിരികയും ഒല്ലാ. ആ നാളുകളിൽ ഗഭിണികൾക്കും മൂല

൧൮ കുട്ടിപ്പിക്കുന്നവർക്കും ധാ കഷ്ടം! എന്നാൽ അതു ശീതകാലത്തിൽ

൧൯ സംഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ! ദൈവം പണ്ടു സൃഷ്ടി

൨൦ യുടെ ആരംഭമുതൽ ഇന്നേവരെ ഇല്ലാത്തതും ഇനിമേൽ ഭവി

൨൧ ക്കാത്തതും ആയുള്ള ഉപദ്രവം തന്നെ ആ നാളുകൾ ആകും സ

൨൨ ത്രം. കത്താവ് നാളുകളെ ചുരുക്കിയില്ല എങ്കിൽ, ഒരു ജഡവും ര

൨൩ ക്ഷിപെടുകയില്ല; അവൻ തെരിഞ്ഞെടുത്ത പൂതന്മാർ നിമിത്ത

൨൪ മൊ നാളുകളെ ചുരുക്കി വെച്ചതു. അപ്പോൾ ആരാനും നിങ്ങൾ

൨൫ ക്കോട് ഇതാ മശിഹാ ഇവിടെ എന്നും, ഇതാ അവിടെ എന്നും പ

൨൬ റത്താൽ വിശ്വസിക്കരുത്! എങ്ങിനെ എന്നാൽ കള്ളമശിഹാ

൨൭ മാതും കള്ളപ്രവാചകരും എഴുന്നീറ്റു, കഴിയുന്നു എങ്കിൽ തെരി

൨൮ഞ്ഞെടുത്തവരേയും തെറ്റിച്ചു കളവാനായി അടയാളങ്ങളും അ

൨൯ തൂതങ്ങളും കാട്ടിക്കൊടുക്കും. നിങ്ങളൊ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കവിൻ!

൩൦ ഇതാ ഞാൻ എല്ലാം നിങ്ങളോടു മുൻപറഞ്ഞുവല്ലോ.

൩൧ എങ്കിലൊ ആ നാളുകളിലെ ഉപദ്രവത്തിന്റെ ദശയും, സൂ

൩൨ യൻ ഇരുണ്ടു പോകയും, ചന്ദ്രൻ നിലവിനെ തരയ്ക്കയും,

൩൩ വാനത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾ വീണു വീണിരിക്കയും, സ്വർഗ്ഗ

൩൪ ങ്ങളുടെ സൈന്യങ്ങൾ കലുങ്ങി പോകയും ആം (യശ. ൩൪. ൪.)

൩൫ അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രൻ വലിയ ശക്തിയോടും, തേജസ്സോടും

൩൬ കൂട മേഘങ്ങളിൽ വരുന്നത് അവർ കാണും. അന്ന് അവൻ

൩൭ തന്റെ ദൂതരെ അയച്ചു, താൻ തെരിഞ്ഞെടുത്തവരെ ഭൂമിയുടെ

൩൮ അറ്റതിമുതൽ വാനത്തിൻ അറ്റതിവരെയും, നാലുകാറ്റുകളിൽ

൩൯ നിന്നും കൂട്ടിപ്പോക്കും.

൪൦ എന്നാൽ അത്തിയിൽനിന്ന് ഉപമയെ ഗ്രഹിപ്പിൻ! അ

൪൧ തിന്റെ കൊമ്പ് ഇളതായി ഇലകളെ തഴെപ്പിക്കുമ്പോൾ,

൪൨ ന് വേനിൽ അടുത്തത് എന്ന് അറിയുന്നുവല്ലോ. അപ്രകാരം

നിങ്ങളും ഇവ ഉണ്ടാകുന്നതു കാണുമ്പോൾ, (അവൻ) അടുക്കെ വരികയും തന്നെ ആകുന്നു എന്ന് അറിവിൻ! ആമെൻ ഞാൻ ൩൦ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: ഇവ ഒക്കെയും ഉണ്ടാകുവോളത്തിന്ന് ഈ തലമുറ ഒഴിഞ്ഞു പോകയില്ല. വാനവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞു ൩൧ പോകും, എന്റെ വചനങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞു പോകയില്ല താനും. ആ നാളെ, നാഴികയൊ, സംബന്ധിച്ചിട്ട് പിതാവ് തന്നെ ൩൨ അല്ലാതെ, ആരെങ്കിലും സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൂതരും പുത്രനും കൂടെ അറിയുന്നില്ല. സമയം എപ്പോൾ എന്നറിയായ്ക്കൊണ്ടു സൂക്ഷി ൩൩ പിൻ! ഉണർന്നു, പ്രാർത്ഥിച്ചു, കൊണ്ടിരിപ്പിൻ! പരദേശത്തു ൩൪ പോകുന്ന മനുഷ്യൻ തന്റെ വീടു വിട്ടു, ദാസക്കു അധികാരവും അവനവൻ തക്ക വേലയും കൊടുത്തിട്ടു, വിദേശാൽ കാവലുമാറുനോട്, ഉണർന്നിരിപ്പാൻ കല്പിച്ച പോലെ തന്നെ. നി ൩൫ ങ്ങളും വീടുടയവൻ സംസ്കരിക്കും, പാതിരയൊക്കെ, പൂവക്കോഴി കൂക്കിലൊ, രാവിലെയൊ എപ്പോൾ വരും എന്നറിയായ്ക്കൊണ്ടു, അവൻ പെട്ടെന്നു വന്നു, നിങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു, ൩൬ പിടിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്ന് ഉണർന്നു കൊല്ലിൻ. ഞാൻ നിങ്ങളു ൩൭ ളോടു പറയുന്നതൊ എല്ലാവരോടും പറയുന്നു: ഉണർന്നു കൊല്ലിൻ എന്നത്രെ.

൧൪. അദ്ധ്യായം.

കലവിചാരം [മത്ത. ൨൩. ൧൨.], (൩) ബൈത്സന്ത്യയിലെ അഭിഷേകം [മത്ത. ൨൩. യൊ. ൧൨.], (൧൦) യൂദാവിൻ ദോഹവും, (൧൭) തിരുവത്താഴവും, (൨൩) ഗമഗൈമനയിലെ പോരാട്ടവും, (൨൩) പിടിപെട്ടതും, (൨൩) ന്യായവിന്യാസവും, (൩൩) ശിമോന്റെ വീഴ്ചയും, [മത്ത. ൨൩. ൧൨.]

വെസഫയും പുളിപ്പില്ലാത്തതും ഉണ്ടാവാൻ രണ്ടു നാൾ ൧ ആകുമ്പോൾ, മഹാപുരോഹിതരും ശാസ്ത്രികളും (കൂടി) അവനെ ഉപായം കൊണ്ടു പിടിച്ചു കൊല്ലുവാൻ വഴി അന്വേഷിച്ചു കൊണ്ടിട്ടു, ജനത്തിൽ കലഹം ഉണ്ടാകാത്താൻ പെരുന്നാളിൽ ൨ അരുത് എന്നു പറഞ്ഞു.

യേശു ബൈത്സന്ത്യയിൽ കഷ്ടരോഗിയായ ശിമോന്റെ വീട്ടിൽ ൩ ആയി പന്തിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ, ഒരു സ്ത്രീ സ്വപ്ന ജാമാംസിയാലെ വിലയേറിയ തൈലമുള്ള ഭരണിയുമായി വന്നു ഭരണിയെ പൊളിച്ച് അവന്റെ തലമേൽ ഒഴിച്ചു. അവിടെ ചിലർ ഉ ൪ ജ്ജിൽ മുഷിച്ചു കൂടിയിട്ടു: ഈ തൈലത്തിൻ അഴിച്ചത് എന്തിന്നു?

- ൫ ഇതു മുന്നൂറ്ററിൽ ചിലപാനും ഭവമേക്കു വിറു, ദരിദ്രൻ കൊടുപ്പാൻ സഹതി ഉണ്ടായല്ലോ എന്ന് അവരോടു പഴിച്ചു പറഞ്ഞു.
 ൬ എന്നാറെ, യേശു: ഇവളെ വിടുവിൻ! അവൾക്ക് അവസ്ഥ ഉണ്ടാക്കുവാൻ എന്തു? അവൾ എന്നിൽ നല്ല പ്രവൃത്തി ചെയ്തു വെല്ലോ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ദരിദ്രനിങ്ങൾക്കു എല്ലാജ്യേഷും അടുക്കെ ഉണ്ടു; ഇഷ്ടിക്കുന്നതൊന്നും, അവർക്കു നന്നു ചെയ്യാമല്ലോ; ഞാൻ എല്ലാജ്യേഷും അല്ല തന്നു. ഇവൾ ആവത്തോളം ചെയ്തു; എന്റെ ദേഹത്തെ കുഴിച്ചിടുവാൻ മുമ്പിൽ കൂട്ടി തെലം തേച്ചിട്ടുണ്ട്. ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ഈ സുവിശേഷം സർവ്വലോകത്തും എവിടെ എല്ലാം പ്രഘോഷിക്കപ്പെട്ടാലും, അവിടെ ഇവൾ ചെയ്തതും അവളുടെ ഓർമ്മയായി പറയപ്പെടും.
- ൧൦ പിന്നെ പന്തിരവരിൽ ഒരുത്തനായ ഇഷ്ടിയൊത്ത യൂദാ അവനെ മഹാപുരോഹിതർക്കു കാണിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു
- ൧൧ അവരുടെ അടുക്കലേക്കു ചെന്നു. ആയു് അവർ കേട്ടു, സന്തോഷിച്ചു്, അവന്നു ഭവം കൊടുപ്പാൻ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു; അവന്നു തക്കത്തിൽ അവനെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നു എങ്ങിനെ എന്ന് അന്വേഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.
- ൧൨ പെസഹയെ അടുക്കുന്ന കാലമായി പുളിപ്പില്ലാത്തതിന്റെ ഒന്നാം നാളിൽ ശിഷ്യന്മാർ അവനോട്: നീ പെസഹ ദക്ഷിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ എവിടെ പോയി ഒരുക്കേണ്ടത് എന്നു പറയുന്നു. അവന്നു തന്റെ ശിഷ്യരിൽ ഇരുവരെ അയച്ചു, നിങ്ങൾ പട്ടണത്തിൽ ചെല്ലവിൻ! അവിടെ ഒരു കുടം വെള്ളം
- ൧൪ ചുമക്കുന്ന മനുഷ്യൻ നിങ്ങളെ എതിരേല്ക്കും. ആയവനെ പിന്തെന്നു അവൻ എവിടെ പ്രവേശിച്ചാലും ആ വീടുടയവനോടു പറവിൻ: ഞാൻ ശിഷ്യരുമായി പെസഹ ദക്ഷിപ്പാനുള്ള ശാല എവിടെ എന്നു ഗുരു പറയുന്നു. എന്നാൽ അവൻ ചാഴുന്നവിരിച്ച് ഒരുക്കിയൊരു വന്മാളിക നിങ്ങളു് കാണിക്കും;
- ൧൬ അവിടെ നമുക്കായി ഒരുക്കവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പുറപ്പെട്ടു പട്ടണത്തിൽ വന്നു, തങ്ങളോടു പറഞ്ഞ പ്രകാരം കണ്ടു, പെസഹ ഒരുക്കുകയും ചെയ്തു.
- ൧൭ സന്ധ്യയായപ്പോൾ, അവൻ പന്തിരവരോടും കൂട വരുന്നു.
- ൧൮ അവർ ചാരികൊണ്ടു ദക്ഷിക്കുമ്പോൾ: ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ എന്നോടു കൂട ദക്ഷിക്കുന്നവൻ തന്നെ, എന്നെ കാണിച്ചു കൊടുക്കും എന്നു യേശു

പറഞ്ഞു. ആയവർ ഭൂഖിച്ഛ: പക്ഷെ ഞാനൊ, ഞാനൊ? ഫൻ എന്നു വെച്ചെൻ അവനോടു ചൊല്ലി തുടങ്ങി. അവരോട് ൨൦ അവൻ പറഞ്ഞിതു: പന്തിരവരിൽ ഒരുവൻ എന്നോടു കൂടെ താലത്തിൽ കൈയിട്ടു മുക്കുന്നവൻ തന്നെ. മനുഷ്യപുത്രൻ ൨൧ തന്നെ കുറിച്ച് എഴുതികിടക്കുന്ന പ്രകാരം പോകുന്നു സത്യം, മനുഷ്യപുത്രനെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നമനുഷ്യനൊ ധാകഷ്ടം! ആ മനുഷ്യൻ ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ അവൻ കൊള്ളായിരുന്നു. അവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ, യേശു അപ്പത്തെ എടുത്ത്, അൻ ൨൨ ഗ്രാമം ചൊല്ലി, നമുക്കി, അവർക്കു കൊടുത്തു പറഞ്ഞിതു: വാങ്ങുവിൻ! ഇതെന്റെ ശരീരം ആകുന്നു; പിന്നെ പാനപാത്രം ൨൩ എടുത്തു വാഴ്ത്തി അവർക്കു കൊടുത്തു, എല്ലാവരും അതിൽ കുടിച്ചു: ഇതു (പുതു) നിയമത്തിന്റെ രക്തമായി അനേകർക്കു വേണ്ടി ൨൪ ഒഴിക്കപ്പെടുന്ന എന്റെ രക്തം ആകുന്നു. ആമെൻ ഞാൻ ൨൫ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: മുതിരി വള്ളിയുടെ അനുഭവത്തെ ദേവരാജ്യത്തിൽ പുതുതായി കുടിക്കും നാൾവരെ, ഞാൻ ഇതിൽ നിന്ന് ഇനി കുടിക്കയില്ല എന്ന് അവരോട് പറകയും ചെയ്തു.

പിന്നെ അവർ സ്നേഹം പാടിയശേഷം, ഒലീവമലയ്ക്കു പുറത്തു ൨൬ പെട്ടു പോയി. യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു: ഞാൻ ഇടയനെ ൨൭ വെട്ടു, ആടുപോലെയെ ചിതറി പോകയും ചെയ്യും എന്നെഴുതിയിരിക്കുവാൻ (ഈ രാത്രിയിൽ) നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എങ്കൽ ഇടറി പോകും. ഞാൻ ഉണർന്നു വന്നശേഷം നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ ൨൮ ഗലീലയ്ക്കു ചെല്ലും. പേത്രൻ അവനോട്: എല്ലാവരും ഇടറി ൨൯ പോയാലും ഞാനല്ല താനും എന്നു പറഞ്ഞു. അവനോടു യേശു: ൩൦ ആമെൻ ഞാൻ നിന്നോടു ചൊല്ലുന്നിതു: ഇന്ന് ഈ രാത്രിയിൽ കോഴി രണ്ടു കുറി കൂകുമ്പോൾ നീ മൂന്നു വട്ടം എന്നെ തള്ളിപ്പറയും എന്നു പറയുന്നു. അവനോ: നിന്നോട് ഒന്നിച്ചു മരി ൩൧ കേണ്ടി വന്നാലും നിന്നെ തള്ളിപ്പറകയില്ല എന്ന് ഏറ്റവും അധികം പറഞ്ഞു; അപ്രകാരം തന്നെ എല്ലാവരും പറഞ്ഞുവന്നു.

അവർ ഗലശെമന എന്ന പേരുള്ള പാമ്പിൽ വന്നാറെ, ൩൨ അവൻ തന്റെ ശിഷ്യരോടു: ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു തീരുമ്പോൾ ഇവിടെ ഇരിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. പേത്രനേയും യാക്കോബ് ൩൩ യോഹന്നാൻ എന്നവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു സ്നാനിച്ചും വലത്തും പോവാൻ തുടങ്ങി: എന്റെ ദേഹി മരണത്തോളം അതിദുഃഖ ൩൪ പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, ഇവിടെ പാർത്തുണർന്നു കൊൾവിൻ എന്ന്

൧൧൯

൩൫ അവന്റെ പാതയ്ക്കു അല്പമുറങ്ങട്ടെ വന്നു നിലത്തുവീണു:
 കഴിയുന്ന എങ്കിലും ആ നാഴിക നീക്കിത്തന്നെ എന്നു പ്രാ
 ൩൬ യ്ക്കു വെച്ചു അഞ്ചുപിറാവിന്നിന്നു ചുറ്റും കഴിയും: ഈ പാന
 പാത്രം എന്നു മന്ദിരം നീക്കിക്കൊള്ളണമെ: എങ്കിലും ഞാൻ
 ഇഷ്ടിക്കുന്നതല്ല: നീ ഇഷ്ടിക്കുന്നത്, അത്ര (ആവ) എന്നു
 ൩൭ പറഞ്ഞു പിന്നെ വന്നു അവർ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു. ചേരുന്നോ
 ൩൮ ങ്ക പാതയ്ക്കു ശിശുവനെ ഉറങ്ങുന്നവൻ: ഒരു നാഴികയും ഉണ
 ൩൯ ന്നു നിറിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ലയൊ: പരീക്ഷിച്ച് അകപ്പെടാത്താൻ
 ഉണന്നു: പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊൾവിൻ: ആത്മവ് മനഃപൂർവ്വമുള്ളതു
 ൪൦ ന്നു സർവ്വം ജഡം ബലഹീനമത്രെ. പിന്നെയും ചോയി ആ വാ
 ൪൧ ക്കിന്നു തന്നെ പ്രാർത്ഥിച്ചു: മടങ്ങി വന്നു അവർ കണ്ണു
 കൾക്കു് ഒരു ഏകദേശം പിന്നെയും ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു, അ
 ൪൨ വർ ഏതൊരു ചൊല്ലേണ്ടു: എന്നറിഞ്ഞതും ഇല്ല. മൂന്നാമതും
 വന്നു അവന്റെ പാതയ്ക്കു: അവിടെയ്ക്കു് ഇനി ഉറങ്ങി, ആ
 ശ്വസിച്ചുകൊൾവിൻ! മറി: നാഴിക വന്നു; ഇതാ മനുഷ്യപു
 ൪൩ ത്രൻ പാപികളുടെ കൈകളിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നു എഴുന്നീല്പിൻ!
 നന്നു ചോക: കണ്ടാലും എന്നെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നവൻ അ
 നെത്തു വന്നു.

൪൪ എന്ന് അവൻ പറയുമ്പോൾ തന്നെ, പെട്ടെന്നു പന്തിരവ
 ടിൽ ഒരുത്തനായ യൂദായ്ക്കു മഹാപുരോഹിതൻ, മൂപ്പർ ഇവർ നി
 യോഗിച്ചു വലിയ കൂട്ടവും വാളുകളും വടികളുമായി ഒന്നിച്ചു
 ൪൫ വന്നു കൂടി: അവനെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നവനെ, ഞാൻ ഏ
 വനെ ചുമ്പിച്ചാലും അവൻ തന്നെ ആകുന്നു; ആയവനെ
 പിടിച്ചുപ്പാക്കി കൊണ്ടുചോവിൻ എന്ന് അവർക്കു ലക്ഷണം
 ൪൬ കൊടുത്തിരുന്നു. പിന്നെ വന്നു ഉടനെ അവനു നേരിട്ടു: ബട്ടീ!
 ൪൭, ബട്ടീ! എന്നു പറഞ്ഞ് അവനെ ചുമ്പിച്ചു. അവരും അവ
 ൪൮ നേരം കൈകളെ വെച്ച് അവനെ പിടിച്ചു; അരികെ നില്ക്കുന്ന
 വദിയ ഒരുവൻ വാളാരി, മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസനെ വെട്ടി,
 ൪൯ അവന്റെ കാതെത്തു. അതിന്നു യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു തുട
 ങ്ങിയതു: ഒരു കള്ളനെക്കൊള്ളു എന്നുപോലെ നിങ്ങൾ എന്നെ
 ൫൦ പിടിച്ചു വെപ്പാൻ വാളുവടികളുമായി പുറപ്പെട്ടതു; ഞാൻ ദിവ
 സ്സനെ ആലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചും കൊണ്ടു നിങ്ങളോടു കൂട
 ഇരുന്നിട്ടും നിങ്ങൾ എന്നെ പിടിച്ചില്ല: തിരുവെഴുത്തുകൾക്കു
 നിമുത്തു വരുത്തേണ്ടിയിരുന്നു താനും അപ്പോൾ, എല്ലാവരും

അവനെ വിട്ടു മണ്ടിപ്പോയി, അവനെ ഒരു യുവാവ് വെറു ഒരു മെയ്യിൽ പൂടവ പുതച്ചുകൊണ്ട് അനുഗമിക്കുന്നുണ്ട്; ആയ ഒരു വനെ (ബാല്യക്കാരൻ) പിടിക്കുന്നേരം അവൻ പൂടവ വിട്ടു, നന്നായി അവർക്കു തെറ്റി മണ്ടിപ്പോയി.

യേശുവെ മഹാപുരോഹിതന്റെ അടുക്കെ കൊണ്ടുപോയ ഒരു പ്പോൾ, മഹാപുരോഹിതരും മൂപ്പന്മാരും ശാസ്ത്രികളും അവന്റെ കൂടെ വരുന്നു. പിന്നെ പേത്രൻ ദൂരത്തുനിന്നു മഹാപുരോഹി ഒരു തന്റെ അരമനക്കകത്തോളവും അവനെ പിഞ്ചെന്നു, ഭൂതരോടു ചേർന്നു തീർക്കത്തക്കൊണ്ടിരുന്നു. മഹാപുരോഹിതരും സു ഭിന്നിയും ഒക്കെയും യേശുവെ മരിപ്പിക്കേണം എന്നു വെച്ച് അവന്റെ നേരെ സാക്ഷ്യം അന്വേഷിച്ചു പോന്നു കണ്ടിട്ടില്ല തന്നും; കാരണം അനേകർ അവന്റെ നേരെ കള്ളസാക്ഷ്യം ഒരു ചൊല്ലിട്ടും സാക്ഷ്യങ്ങൾ ഒത്തില്ല. ചിലർ എഴുന്നീറ്റു, കള്ളസാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിതു: ഈ കൈപ്പണിയായ മന്ദിരത്തെ ഞാൻ അഴിച്ചു മൂന്നു ദിവസം കൊണ്ടു കൈപ്പണിയല്ലാത്ത മറ്റൊരു വിവരം നിന്നെ എടുപ്പിക്കും എന്ന് ഇവൻ പറയുന്നതു ഞങ്ങൾ കേട്ടു; എന്നിപ്രകാരവും അവരുടെ സാക്ഷ്യം ഒത്തതും ഇല്ല. എന്നാ ള്ളെ, മഹാപുരോഹിതൻ നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു, യേശുവോടു: നീ ഒരുത്തരവും പറയുന്നില്ലയോ? ഇവർ നിന്റെ നേരെ സാക്ഷ്യം ചൊല്ലുന്നത് എങ്ങിനെ? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു, യേശു ഉത്തരം പറയാതെ അടങ്ങി പാഞ്ഞു. മഹാ പുരോഹിതൻ പിന്നെയും അവനോടു: നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവന്റെ പുത്രനായ മഠീയരെന്നെയോ? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ഞാൻ ആകുന്നു! ന്യായമുക്തപുത്രൻ ശക്തിയുടെ വലഭാഗത്തിരിക്കുന്നതും, വാനത്തിൻമേലേക്കുയോടെ വരുന്നതും നിങ്ങൾ കാരണം എന്ന് യേശു പറഞ്ഞു. മഹാ പുരോഹിതൻ തന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ കീറി: ഇനി ന്യായസാക്ഷികളെ കൊണ്ടു നമുക്ക് എന്താവട്ടെ! ദേവമുമ്പാകെ നിങ്ങൾ കേട്ടുവല്ലോ! നിങ്ങൾക്കു എങ്ങിനെ തോന്നുന്നു? എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, എല്ലാവരും അവനെ മരണയോഗ്യൻ എന്നു വിധിച്ചുകളഞ്ഞു. ചിലർ അവനേൽ തുപ്പുകയും, അവന്റെ നടുമേ മൂടി കത്തുകയും, അവനോടു പ്രവചിക്കു എന്നു ചൊല്ലുകയും ചെയ്തു തുടങ്ങി, ഭൂതന്മാർ കുമെച്ചും തച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു.

പേത്രൻ താഴെ നടുമുറ്റത്തിരിക്കുമ്പോൾ, മഹാപുരോഹിത ന്യായൻ ബാല്യക്കാരത്തികളിൽ ഒരുത്തി വന്നു. പേത്രൻ തീക്കായ ന്യായ

പകെക്കപ്പെട്ടവരാകും; അവസാനം വരെ നിന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും താനും.

൧൪ എന്നാൽ പാഴാക്കുന്നതിന്റെ അറുപ്പ് ഇരിക്കരുതാത്ത സ്ഥലത്തു നില്ക്കുന്നതു നിങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ, (വായിക്കുന്നവൻ ചിന്തിച്ചുകൊൾക!) അന്നു യഹൂദ്യയിലുള്ളവർ മലകളിലേക്ക്

൧൫ മണ്ടിപോക. വീട്ടിനേൽ ഇരിക്കുന്നവൻ വീട്ടിനകത്തേക്ക് ഇറങ്ങിപ്പോകയും, തന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു വല്ലതും എടുപ്പാൻ പൂ

൧൬ കയും അരുതു. വയലിലെക്കുള്ളവൻ തന്റെ വസ്ത്രം എടുപ്പാൻ

൧൭ വഴിയോട്ടു തിരികയും ഒല്ലാ. ആ നാളുകളിൽ ഗഭീണികൾക്കും മൂല

൧൮ കുടിപ്പിക്കുന്നവർക്കും മൊ കഷ്ടം! എന്നാൽ അതു ശീതകാലത്തിൽ

൧൯ സംഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ! ദൈവം പണ്ടു സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭമുതൽ ഇന്നേവരെ ഇല്ലാത്തതും ഇനിമേൽ ഭവി

൨൦ കാത്തതും ആയുള്ള ഉപദ്രവം തന്നെ ആ നാളുകൾ ആകും സത്യം. കർത്താവ് നാളുകളെ ചുരുക്കിയില്ല എങ്കിൽ, ഒരു ജഡവും രക്ഷപെടുകയില്ല; അവൻ തെരിഞ്ഞെടുത്ത പുത്രന്മാർ നിമിത്ത

൨൧ മൊ നാളുകളെ ചുരുക്കി വെച്ചതു. അപ്പോൾ ആരാനും നിങ്ങളോട് ഇതാ മശിഹ ഇവിടെ എന്നും, ഇതാ അവിടെ എന്നും പ

൨൨ റഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കരുതു! എങ്ങിനെ എന്നാൽ കള്ളമശിഹ മാറും കള്ളപ്രവാചകരും എഴുന്നീറ്റു, കഴിയുന്നു എങ്കിൽ തെരിഞ്ഞെടുത്തവരേയും തെറ്റിച്ചു കളവന്നായി അടയാളങ്ങളും അ

൨൩ തൂതങ്ങളും കാട്ടിക്കൊടുക്കും. നിങ്ങളൊ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കവിൻ! ഇതാ ഞാൻ എല്ലാം നിങ്ങളോടു മുൻപറഞ്ഞുവല്ലോ.

൨൪ എങ്കിലൊ ആ നാളുകളിലെ ഉപദ്രവത്തിന്റെ ശേഷം, സൂര്യൻ ഇരുണ്ടു പോകയും, ചന്ദ്രൻ നിലവിനെ തരായ്ക്കയും,

൨൫ വാനത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾ വീണു വീണിരിക്കയും, സ്വർഗ്ഗങ്ങളുടെ സൈന്യങ്ങൾ കലുങ്ങിപ്പോകയും ആം (യശ. ൩൪. ൪.)

൨൬ അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രൻ വലിയ ശക്തിയോടും, തേജസ്സോടും

൨൭ കൂട മേഘങ്ങളിൽ വരുന്നത് അവർ കാണും. അന്ന് അവൻ തന്റെ ദൂതരെ അയച്ചു, താൻ തെരിഞ്ഞെടുത്തവരെ ഭൂമിയുടെ അറ്റതിമുതൽ വാനത്തിൻ അറ്റതിവരെയും, നാലുകാദുകളിൽ നിന്നും കൂട്ടിപ്പോക്കും.

൨൮ എന്നാൽ അത്തിയിൽനിന്ന് ഉപമയെ ഗ്രഹിപ്പിൻ! അതിന്റെ കൊമ്പ് ഇളതായി ഇലകളെ തഴെപ്പിക്കുമ്പോൾ,

൨൯ വേനിൽ അടുത്തത് എന്ന് അറിയുന്നുവല്ലോ. അപ്രകാരം

നിങ്ങളും ഇവ ഉണ്ടാകുന്നതു കാണുമ്പോൾ, (അവൻ) അടുക്കെ വരികയും തന്നെ ആകുന്നു എന്ന് അറിവിൻ! ആമെൻ ഞാൻ ൩൦ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: ഇവ ഒക്കെയും ഉണ്ടാകുമ്പോഴുതന്നെ ഈ തലമുറ ഒഴിഞ്ഞു പോകയില്ല. വന്നവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞു ൩൧ പോകും, എന്റെ വചനങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞു പോകയില്ല തന്നെ. ആ നാളെ, നാഴികയൊ, സംബന്ധിച്ചിട്ട് പിതാവ് തന്നെ ൩൨ അല്ലാതെ, ആരെങ്കിലും സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൂതരും പുത്രനും കൂടെ അറിയുന്നില്ല. സമയം എപ്പോൾ എന്നറിയാത്തുകൊണ്ടു സൂക്ഷി ൩൩ പ്പിൻ! ഉണർന്നു, പ്രാർത്ഥിച്ചു, കൊണ്ടിരിപ്പിൻ! പരദേശത്തു ൩൪ പോകുന്ന മനുഷ്യൻ തന്റെ വീടു വിട്ടു, ദാസർക്കു അധികാരവും അവനവനു തക്ക വേലയും കൊടുത്തിട്ടു, വിദേശക്കാൽ കാവലുമാരോട്, ഉണർന്നിരിപ്പാൻ കല്പിച്ചു പോലെ തന്നെ നി ൩൫ ണ്ടും വീടുടയവൻ സംസ്കരിക്കും, പാതിരാക്കും, പൂവക്കോഴി കൂകിക്കിലൊ, രാവിലെയൊ എപ്പോൾ വരും എന്നറിയാത്തുകൊണ്ട്, അവൻ പെട്ടെന്നു വന്നു, നിങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു, ൩൬ പിടിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്ന് ഉണർന്നു കൊല്ലിൻ. ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതൊ എല്ലാവരോടും പറയുന്നു: ഉണർന്നു കൊല്ലിൻ എന്നത്രെ.

൧൪. അദ്ധ്യായം.

കലവിചാരം [മത്താ. ൨൬. ൧൨. ൧൨.], (൩) വൈതന്ത്ര്യയിലെ അഭിഷേകം [മത്താ. ൨൬. യൊ. ൧൨.], (൧൦) യൂദാവിൻ ഭോഹവും, (൧൧) തിരുവത്താഴവും, (൨൬) ഗമഗമനത്തിലെ പോരാട്ടവും, (൨൭) പിടിപെട്ടതും, (൨൮) ന്യായവിസ്താരവും, (൨൯) ശിമോന്റെ വീഴ്ചയും, [മത്താ. ൨൬. ൧൨. ൧൨.]

൨൦ സഹായം പുളിപ്പില്ലാത്തതും ഉണ്ടാവാൻ രണ്ടു നാൾ ൧ ആകുമ്പോൾ, മഹാപുരോഹിതരും ശാസ്ത്രികളും (കൂടി) അവനെ ഉപായം കൊണ്ടു പിടിച്ചു കൊല്ലുവാൻ വഴി അന്വേഷിച്ചു കൊണ്ടിട്ടു, ജനത്തിൽ കലഹം ഉണ്ടാകാത്താൽ പെരുന്നാളിൽ ൨ അരുത് എന്നു പറഞ്ഞു.

യേശു വൈതന്ത്ര്യയിൽ കഷ്ടരോഗിയായ ശിമോന്റെ വീട്ടിൽ ൩ ആയി പന്തിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ, ഒരു സ്ത്രീ സ്വച്ഛ ജടാമാംസിയാലെ വിലയേറിയ തൈലമുള്ള ഭരണിയുമായി വന്നു ഭരണിയെ പൊളിച്ച് അവന്റെ തലമേൽ ഒഴിച്ചു. അവിടെ ചിലർ ഉ ൪ ജ്ജിൽമുടിച്ച് ഭാവിച്ചു: ഈ തൈലത്തിൻ അഴിച്ചത് എന്തിന്നു?

- ൫ ഇതു മുന്നൂറ്ററിൽ ചിലപാനും ഭരമേക്കു വിറു, ദരിദ്രൻ് കൊടുപ്പാൻ സഹതി ഉണ്ടായല്ലോ എന്ന് അവരോടു പഴിച്ചു പറഞ്ഞു. എന്നാറെ, യേശു: ഇവളെ വിടുവിൻ! അവൾ് അവമ്പൽ ഉണ്ടാക്കുവാൻ എന്തു? അവൾ എന്നിൽ നല്ല പ്രവൃത്തി ചെയ്തു വല്ലോ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ദരിദ്രൻ് നിങ്ങളു് എല്ലാജ്യേഷും അടുക്കെ ഉണ്ടു; ഇച്ഛിക്കുന്നതാറും, അവൻ് നന്മ ചെയ്യാമല്ലോ; ഞാൻ എല്ലാജ്യേഷും അല്ല തന്നെ. ഇവൾ ആവതോളം ചെയ്തു; എന്റെ ദേഹത്തെ കുഴിച്ചിടുവാൻ മുമ്പിൽ കൂട്ടി തൈലം തേച്ചിടുനുണ്ടു. ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ഈ സുവിശേഷം സർവ്വലോകത്തും എവിടെ എല്ലാം പ്രഘോഷിക്കപ്പെട്ടാലും, അവിടെ ഇവൾ ചെയ്തതും അവളുടെ കാമെക്കായി പറയപ്പെടും.
- ൧൦ പിന്നെ പന്തിരവരിൽ ഒരുത്തനായ ഇഷ്ടയൊത്ത യൂദാ അവനെ മഹാപുരോഹിതൻ് കാണിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതിന്ന്
- ൧൧ അവരുടെ അടുക്കലേക്ക് ചെന്നു. ആയ് അവൻ കേട്ടു, സന്തോഷിച്ച്, അവന്നു ഭൂവും കൊടുപ്പാൻ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു; അവന്നു തക്കത്തിൽ അവനെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നു എങ്ങിനെ എന്ന് അന്വേഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.
- ൧൨ പെസഹയെ അറക്കുന്ന കാലമായി പുളിപ്പില്ലാത്തതിന്റെ ഒന്നാം നാളിൽ ശിഷ്യന്മാർ അവനോട്: നീ പെസഹ ഭക്ഷിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ എവിടെ പോയി ഒരുക്കേണ്ടത് എന്നു പറയുന്നു. അവന്നു തന്റെ ശിഷ്യരിൽ ഇരുവരെ അയച്ചു, നിങ്ങൾ പട്ടണത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ! അവിടെ ഒരു കുടം വെള്ളം
- ൧൪ ചുമക്കുന്ന മനുഷ്യൻ നിങ്ങളെ എതിരേല്ക്കും. ആയവനെ പിന്തെന്നു അവൻ എവിടെ പ്രവേശിച്ചാലും ആ വീടുടയവനോടു പറവിൻ: ഞാൻ ശിഷ്യരുമായി പെസഹ ഭക്ഷിപ്പാനുള്ള ശാല എവിടെ എന്നു ഗൂഢ പറയുന്നു. എന്നാൽ അവൻ ചാഴുന്നവിരിച്ച് ഒരുക്കിയൊരു വന്മാളിക നിങ്ങളു് കാണിക്കും;
- ൧൩ അവിടെ നമുക്കായി ഒരുക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പുറപ്പെട്ടു പട്ടണത്തിൽ വന്നു, തങ്ങളോടു പറഞ്ഞ പ്രകാരം കണ്ടു, പെസഹ ഒരുക്കുകയും ചെയ്തു.
- ൧൫ സന്ധ്യയായപ്പോൾ, അവൻ പന്തിരവരോടും കൂട വരുന്നു.
- ൧൬ അവൻ ചാരികൊണ്ടു ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ: ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ എന്നോടു കൂട ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ തന്നെ, എന്നെ കാണിച്ചു കൊടുക്കും എന്നു യേശു

പറഞ്ഞു. ആയവർ ടുഖിച്ചു: പക്ഷെ ഞാനോ, ഞാനോ? ഫൻ എന്നു വെച്ചെന്തെ അവനോടു ചൊല്ലി തുടങ്ങി. അവരോട് ൨൦ അവൻ പറഞ്ഞിതു: പന്തിരവരിൽ ഒരുവൻ എന്നോടു കൂടെ താലത്തിൽ കൈയിട്ടു മുക്കുന്നവൻ തന്നെ. മനുഷ്യപുത്രൻ ൨൧ തന്നെ കുറിച്ച് എഴുതിയിരിക്കുന്ന പ്രകാരം പോകുന്നു സ്വതഃ, മനുഷ്യപുത്രനെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നമനുഷ്യനെ ധാകയും! ആ മനുഷ്യൻ ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ അവൻ കൊളായിരുന്നു. അവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ, യേശു അവനെ എടുത്ത്, അന്നു ൨൨ ഗ്രാമം ചൊല്ലി, നാക്കി, അവർക്കു കൊടുത്തു പറഞ്ഞിതു: വാങ്ങുവിൻ! ഇതെന്റെ ശരീരം ആകുന്നു; പിന്നെ പാനപാത്രം ൨൩ എടുത്തു വാഴ്ന്നി അവർക്കു കൊടുത്തു, എല്ലാവരും അതിൽ കുടിച്ചു: ഇതു (പുതു) നിയമത്തിന്റെ രക്തമായി അനേകർക്കു വേണ്ടി ൨൪ ഒഴിക്കപ്പെടുന്ന എന്റെ രക്തം ആകുന്നു. ആമെൻ ഞാൻ ൨൫ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: മുന്തിരി വള്ളിയുടെ അനുഭവത്തെ ദേവരാജ്യത്തിൽ പുതുതായി കുടിക്കും നാൾവരെ, ഞാൻ ഇതിൽ നിന്ന് ഇനി കുടിക്കയില്ല എന്ന് അവരോട് പറയും ചെയ്തു.

പിന്നെ അവർ സ്നേഹം പാടിയശേഷം, ഒലീവമലക്ക് പുറത്തു ൨൬ പെട്ടു പോയി. യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു: ഞാൻ ഇടയനെ ൨൭ വെട്ടും, ആടുകൾ ചിതറി പോകയും ചെയ്യും എന്നെഴുതിയിരിക്കുവാൻ (ഈ രാത്രിയിൽ) നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എങ്കൽ ഇടറി പോകും. ഞാൻ ഉണർന്നു വന്നശേഷം നിങ്ങൾക്ക് മുമ്പെ ൨൮ ഗലീലെക്കു ചെല്ലും. പേത്രൻ അവനോട്: എല്ലാവരും ഇടറി ൨൯ പോയാലും ഞാനല്ല താനും എന്നു പറഞ്ഞു. അവനോടു യേശു: ൩൦ ആമെൻ ഞാൻ നിന്നോടു ചൊല്ലുന്നിതു: ഇന്ന് ഈ രാത്രിയിൽ കോഴി രണ്ടു കുറി കൂടുമുമ്പെ നീ മൂന്നു വട്ടം എന്നെ തള്ളിപ്പറയും എന്നു പറയുന്നു. അവനോ: നിന്നോട് ഒന്നിച്ചു മരി ൩൧ കേണ്ടി വന്നാലും നിന്നെ തള്ളിപ്പറകയില്ല എന്ന് ഏറെ അധികം പറഞ്ഞു; അപ്രകാരം തന്നെ എല്ലാവരും പറഞ്ഞുവന്നു.

അവർ ഗമശമന എന്ന പേരുള്ള പറമ്പിൽ വന്നാറെ, ൩൨ അവൻ തന്റെ ശിഷ്യരോടു: ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു തീരുമ്പോൾ ഇവിടെ ഇരിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. പേത്രനേയും യാക്കോബ് ൩൩ യോഹന്നാൻ എന്നവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു സ്നേഹിച്ചും വലഞ്ഞും പോവാൻ തുടങ്ങി: എന്റെ ദേഹി മരണത്തോളം അതിദുഃഖ ൩൪ പെട്ടിരിക്കുന്നു, ഇവിടെ പാർത്തുനന്നു കൊൾവിൻ എന്ന്

൩൫ അവരോടു പറഞ്ഞു. അല്പം മുന്നോട്ടു ചെന്നു, നിലത്തുവീണു: കഴിയുന്നു എങ്കിൽ ആ നാഴിക നീങ്ങിപ്പോകെണം എന്നു പ്രാ
൩൬ ത്ഥിച്ചു. അഞ്ചാ പിതാവെ! നിന്നാൽ എല്ലാം കഴിയും; ഈ പാന
പത്രം എന്നിങ്ങനെയെന്നു നീക്കിക്കൊള്ളേണമെ! എങ്കിലും ഞാൻ
ഇച്ഛിക്കുന്നതല്ല; നീ (ഇച്ഛിക്കുന്നത്) അത്രെ (ആവു) എന്നു
൩൭ പറഞ്ഞു. പിന്നെ വന്നു അവർ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു, ചേരുന്നോ
ടു പറഞ്ഞു: ശിരോനെ, ഉറങ്ങുന്നുവോ? ഒരു നാഴികയും ഉണ
൩൮ ന്നിരിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ലയോ? പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെടാത്താൻ
ഉണന്നും പ്രാത്ഥിച്ചു കൊൾവിൻ! ആത്മാവ് മനഃപൂർവ്വമുള്ളതു
൩൯ സ്വയം ജഡം ബലഹീനമത്രെ. പിന്നെയും പോയി ആ വാ
൪൦ ക്കിന്നാൽ തന്നെ പ്രാത്ഥിച്ചശേഷം, മടങ്ങിവന്നു അവർ കണ്ണു
കൾക്ക് ഭാരം ഏകയായാൽ പിന്നെയും ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു, അ
൪൧ വർ എത്രത്തരം ചൊല്ലേണ്ടു: എന്നറിഞ്ഞതും ഇല്ല. മൂന്നാമതും
വന്ന് അവരോടു പറയുന്നു: ശേഷത്തെക്ക് ഇനി ഉറങ്ങി, ആ
ശപഥിച്ചുകൊൾവിൻ! മതി; നാഴിക വന്നു; ഇതാ മനുഷ്യപു
൪൨ ത്രൻ പാപികളുടെ കൈകളിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നു. എഴുന്നീല്പിൻ!
നാം പോക; കണ്ടാലും എന്നെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നവൻ അ
ണഞ്ഞു വന്നു.

൪൩ എന്ന് അവൻ പറയുമ്പോൾ തന്നെ, പെട്ടെന്നു പന്തിരവ
രിൽ ഒരുത്തനായ യൂദാവും, മഹാപുരോഹിതൻ, മൂപ്പർ ഇവർ നി
യോഗിച്ചു വലിയ കൂട്ടവും, വാളുകളും വടികളുമായി ഒന്നിച്ചു
൪൪ വന്നു കൂടി; അവനെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നവനൊ, ഞാൻ ഏ
വനെ ചുംബിച്ചാലും അവൻ തന്നെ ആകുന്നു; ആയവനെ
പിടിച്ചുറപ്പാക്കി കൊണ്ടുപോവിൻ എന്ന് അവർക്കു ലക്ഷണം
൪൫ കൊടുത്തിരുന്നു. പിന്നെ വന്ന ഉടനെ അവനു നേരിട്ടു: ഞച്ചീ!
൪൬ ഞച്ചീ! എന്നു പറഞ്ഞ് അവനെ ചുംബിച്ചു. അവരും അവ
൪൭ നേൽ കൈകളെ വെച്ച് അവനെ പിടിച്ചു; അരികെ നില്ക്കുന്ന
വരിൽ ഒരുവൻ വാളുരി, മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസനെ വെട്ടി,
൪൮ അവന്റെറകത്തു. അതിന്നു യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു തുട
ങ്ങിയതു: ഒരു കള്ളനെക്കൊള്ളെ എന്നപോലെ നിങ്ങൾ എന്നെ
൪൯ പിടിച്ചു വെപ്പാൻ വാളുവടികളുമായി പുറപ്പെട്ടതു; ഞാൻ ദിവ
സേന ആലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചും കൊണ്ടു നിങ്ങളോടു കൂട
ഇരുന്നിട്ടും നിങ്ങൾ എന്നെ പിടിച്ചില്ല; തിരുവെഴുത്തുകൾക്കു
൫൦ നിപുത്തി വരുത്തേണ്ടിയിരുന്നു താനും. അപ്പോൾ, എല്ലാവരും

അവനെ വിട്ടു മണ്ടിപ്പോയി, അവനെ ഒരു യുവാവ് വെറു മൂല
മെയ്യിൽ പുടവ പുതച്ചുകൊണ്ട് അനുഗമിക്കുന്നുണ്ടു; ആയ ഉപ
വനെ (ബാല്യക്കാരൻ) പിടിക്കുന്നേരം അവൻ പുടവ വിട്ടു, ന
ഗ്നനായി അവർക്കു തെറ്റി മണ്ടിപ്പോയി.

യേശുവെ മഹാപുരോഹിതന്റെ അടുക്കെ കൊണ്ടുപോയ ഉപ
പ്പോൾ, മഹാപുരോഹിതരും മൂപ്പന്മാരും ശാസ്ത്രികളും അവന്റെ
കൂടെ വരുന്നു. പിന്നെ പേത്രൻ ദൂരത്തുനിന്നു മഹാപുരോഹി
തന്റെ അരമനക്കകത്തോളവും അവനെ പിഞ്ചെന്നു, ഭൂത,
രോടു ചേർന്നു തീർക്കണമെന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. മഹാപുരോഹിതരും സു
ഭാഗ്യം ക്ഷയം യേശുവെ മരിപ്പിക്കേണം എന്നു വെച്ച് അ
വന്റെ നേരെ സാക്ഷ്യം അന്വേഷിച്ചു പോന്നു കണ്ടിട്ടില്ല
തന്നെ; കാരണം അനേകർ അവന്റെ നേരെ കള്ളസാക്ഷ്യം മന്ത്രി
ചൊല്ലിപ്പോയി സാക്ഷ്യങ്ങൾ ഒത്തല്ല. ചിലർ ഏഴുനീറു, കള്ളസാ
ക്ഷ്യം പറഞ്ഞിതു: ഈ കൈപ്പണിയായ മന്ദിരത്തെ ഞാൻ
അഴിച്ചു മൂന്നു ദിവസം കൊണ്ടു കൈപ്പണിയല്ലാത്ത മറ്റൊരു ഉപ
നിന്നെ എടുപ്പിക്കും എന്ന് ഇവൻ പറയുന്നതു ഞങ്ങൾ കേട്ടു;
എന്നിപ്രകാരവും അവരുടെ സാക്ഷ്യം ഒത്തതും ഇല്ല. എന്നാൽ
നീ, മഹാപുരോഹിതൻ നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു, യേശുവോടു: നീ
ഒരുത്തരും പറയുന്നില്ലയൊ? ഇവർ നിന്റെ നേരെ
സാക്ഷ്യം ചൊല്ലുന്നത് എങ്ങിനെ? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു, യെ
ശു ഉത്തരം പറയാതെ അടങ്ങി പാഞ്ഞു. മഹാ പുരോഹിതൻ പി
ന്നെയും അവനോടു: നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവന്റെ പുത്രനാ
യ മാശിഹ തന്നെയൊ? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ഞാൻ ആകുന്നു! നീ
മനുഷ്യപുത്രൻ ശക്തിയുടെ വലഭാഗത്തിരിക്കുന്നതും, വാന
ത്തിൻമേലേക്കുയോടെ വരുന്നതും നിങ്ങൾ കാണും എന്ന് യേശു
പറഞ്ഞു. മഹാ പുരോഹിതൻ തന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ കീറി: ഇനി നീ
സാക്ഷികളെ കൊണ്ടു നമുക്ക് എന്താവട്ടെ! ദേവഭയംതന്നെ നീ
നിങ്ങൾ കേട്ടുവല്ലോ! നിങ്ങൾക്കു എങ്ങിനെ തോന്നുന്നു? എന്നു
പറഞ്ഞപ്പോൾ, എല്ലാവരും അവനെ മരണയാഗ്രസ്തൻ എന്നു
വിധിച്ചുകളഞ്ഞു. ചിലർ അവനേതും തുപ്പുകയും, അവന്റെ നീ
മുഖം മുടി കുത്തുകയും, അവനോടു പ്രവചിക്കു എന്നു ചൊല്ലുക
യും ചെയ്തു തുടങ്ങി, ഭൂതന്മാർ കുരച്ചും തച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു.

പേത്രൻ താഴെ നടുമുറ്റത്തിരിക്കുമ്പോൾ, മഹാപുരോഹിതൻ നീ
ന്റെ ബാല്യക്കാരത്തികളിൽ ഒരുത്തി വന്നു. പേത്രൻ തീർക്കായ നീ

നതു കണ്ടു, അവനെ നോക്കിക്കൊണ്ടു: നീയും ആ നചരയ്ക്കു നാ
 ന്നവു യ യേശുവിനോടു കൂട ഇരുന്നു എന്നു പറയുന്നു. നീ പറയുന്ന
 തു തിരിയുന്നില്ല. ബോധിക്കുന്നതും ഇല്ല എന്നു ചൊല്ലി, അവൻ
 തള്ളിപ്പറഞ്ഞു; പടിപ്പരയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, കോഴി ഒന്നു
 ന്നൻ കൂകി. ആ ബാല്യക്കാരത്തി അവനെ പിന്നെയും കണ്ടു, സമീ
 പത്തു നില്ക്കുന്നവരോട്: ഇവൻ ആ കൂട്ടരിൽ ഉള്ളവനത്രെ
 ൭൦ എന്നു പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. അവൻ പിന്നെയും തള്ളിപ്പറഞ്ഞു;
 കുറയ പിന്നേതിൽ സമീപസ്ഥർ പേരുന്നോടു: നീ ആ കൂട്ടരിൽ
 ഉള്ളവൻ സ്വതഃ; നീ ഗലീലക്കാരനല്ലയൊ? (നിന്റെ ഉച്ചാ
 ൭൧ രണം കൂടെ ഒക്കുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ: നിങ്ങൾ പറയു
 ന്ന മനുഷ്യനെ അറിയുന്നില്ല എന്നു ചൊല്ലി, അവൻ പ്രാക
 ൭൨ വാൻ സ്വതഃ ചെല്ലാനും തുടങ്ങി. ഉടനെ കോഴി രണ്ടാമതും
 കൂകി; പേരുന്നും കോഴി രണ്ടു കുറി കൂകുമ്പോൾ നീ മൂന്നു വട്ടം
 എന്നെ തള്ളിപ്പറയും എന്നു യേശു തന്നോടു ചൊല്ലിയ മൊഴി
 യെ കേൾക്കു കരഞ്ഞു കൊൾകയും ചെയ്തു.

൧൫. അദ്ധ്യായം.

യേശു ചിലാത്തറയിൽ നിന്നു [മത്താ. ൨൭. ൧൫. മന്ദ. യോ. ൧൮], (൧൩) താ
 ഡനക്കിങ്കു [മത്താ. ൨൭.], (൧൪) ക്രൂശാരോഹണവും, (൧൫) മരണവും, (൧൬)
 ശവസംസ്കാരവും [മത്താ. ൨൭. ൧൫. മന്ദ. യോ. ൧൯]

൧ **അ**തികാലത്തു മഹാപുരോഹിതരും മൂപ്പന്മാരും ശാസ്ത്രികളുമാ
 യി സുന്നേദിയും ഒക്കയും കൂടി നിരൂപിച്ചു. യേശുവെ കെട്ടിക്കൊ
 ൨ ണ്ടുപോയി, ചിലാത്തറിൽ എല്പിച്ചു. ചിലാത്തൻ അവനോടു: നീ
 യഹൂദരുടെ രാജാവോ? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: നീ പറയുന്നു
 ൩ വല്ലൊ എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു. മഹാപുരോഹിതർ അവനിൽ ഏ
 റിയോന്നു ചുമത്തുമ്പോൾ, ചിലാത്തൻ പിന്നെയും അവനോടു
 ൪ ചോദിച്ചിതു: നീ ഒരുത്തരവും ചൊല്ലുന്നില്ലയൊ? നോക്ക, ഇ
 ൫ വർ നിന്നിൽ എത്ര ചുമത്തുന്നു! അപ്പൊഴും യേശു ഉത്തരം ഒ
 ൬ ന്നും പറയാതെ നില്ക്കയാൽ, ചിലാത്തൻ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. ആ
 യവൻ ഉത്സവം തോറും അവർ ചോദിക്കുന്നൊരു ചങ്ങലക്കു
 ൭ രന്നെ അവർക്കു വിട്ടു കൊടുക്കും. അന്നു ബറബ്ബാ എന്നുള്ളവൻ
 മറയ്ക്കുവരുമായി കലഹിച്ചു, കലചെയ്തതിന്നാൽ സഹമത്സരിക
 ൮ ലോടു കൂടെ ബലനായിരിക്കുന്നു. പിന്നെ പുരുഷാരം കരേരി
 വന്ന് അവൻ തങ്ങളോടു നിത്യം ചെയ്യുമ്പോലെ (ചെയ്യണം)

എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു തുടങ്ങി. പുരോഹിതന്മാർ അസൂയകൊണ്ട് ന് .
 അവനെ എല്ലിച്ചതു ബോധിക്കയാൽ, പിലാതൻ കൂട്ടത്തോട്
 ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: യഹൂദരുടെ രാജാവായവനെ നിങ്ങൾക്കു ൧൦
 വിട്ടു തരുവാൻ ഇഷ്ടിക്കുന്നുവോ? മഹാപുരോഹിതരെ ബാ ൧൧
 ബ്ബാബെ തന്നെ തങ്ങൾക്കു വിട്ടുതരേണം എന്നു പുരുഷാരത്തെ
 ഇളക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നെയും പിലാതൻ അവരോട് ഉരി ൧൨
 യാടി: എന്നാൽ നിങ്ങൾ യഹൂദരുടെ രാജാവ് എന്നു ചൊല്ലു
 നവനെ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? എന്നു പറഞ്ഞാറെ: അ
 വനെ ക്രൂശിക്ക എന്ന് അവർ വീണ്ടും ആർത്തു. അവരോടു ൧൩
 പിലാതൻ അവൻ ചെയ്യു ദോഷം എന്തു പോൽ? എന്നു പറ ൧൪
 ഞ്ഞാറെ: അവനെ ക്രൂശിക്ക! എന്ന് ഏറം അധികം ആർത്തു.
 പിലാതനും പുരുഷാരത്തിന്ന് അലമ്മതി വരുത്തുവാൻ ഭാവിച്ചു, ൧൫
 ബാബ്ബാബെ അവർക്കു വിട്ടുവിട്ടു, യേശുവെ ചുമട്ടുകൊണ്ട്
 അടിച്ചു ക്രൂശിപ്പാൻ എല്പിക്കയും ചെയ്തു.

സേവകർ അവനെ ആസ്ഥാനം ആക്കുന്ന നടുറ്റുറത്തിന്ന ൧൬
 കത്തുകൊണ്ടുപോയി പട്ടാളം എല്ലാം കൂടെ വിളിച്ചു. അവനെ ൧൭
 രക്താംബരം ഉടുപ്പിച്ചു മുളളുകൊണ്ടു കിരീടം മെടഞ്ഞ് അവനേ
 ൾ ഇട്ടു: യഹൂദരുടെ രാജാവെ, വാഴുക! എന്നു വന്ദിച്ചു തുടങ്ങി. ൧൮
 ചൂരല്ലെക്കാൽകൊണ്ട് അവന്റെ തലയിലടിച്ചു, അവനേൽ തു ൧൯
 പ്പി മുട്ടുകുത്തി, അവനെ നമസ്കരിക്കയും ചെയ്തു.

അവനെ പരിഹസിച്ച് കളഞ്ഞദോഷം, രക്താംബരത്തെ ൨൦
 നീക്കി, സ്വന്തവസ്ത്രങ്ങളെ ഉടുപ്പിച്ച്, അവനെ ക്രൂശിപ്പാൻ
 കൊണ്ടുപോകുന്നു. നാട്ടിൽനിന്നു വന്നു, കടന്നു പോകുന്ന കു ൨൧
 ണനയിലെ ശിമോൻ എന്ന അലക്ഷത്രൻ രൂഫൻ എന്നവ
 രുടെ അച്ഛനെ അവന്റെ ക്രൂശിനെ ചുമപ്പാൻ നിർദ്ദേശി
 ച്ചു. അവനെ തലയോടിക്കു എന്നത്തുമുള്ള ഗൊല്ലൊമാ സ്ഥല ൨൨
 ത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയി, കണ്ടിവെണ്ണയിട്ടു വീഞ്ഞ് അവനെ ൨൩
 കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു; അവൻ വാങ്ങിയില്ല തന്നെ. അവനെ ക്രൂ ൨൪
 ശിച്ചദോഷം, അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങളിൽ ഇന്നവൻ ഇന്നത് എ
 ടക്കളെ എന്നു വെച്ചു ചീട്ടിട്ടു, പകുതി ചെയ്യുന്നു. ക്രൂശിക്കുമ്പോ ൨൫
 ൾ, മൂന്നാം മണിനേരമായി, അവന്റെ കുറുത്തിന്റെ സംഗതി
 യായി “യഹൂദരുടെ രാജാവ്” എന്നത് മീതെ എഴുതി വെച്ചി ൨൬
 തന്നു. അവനോടു കൂട രണ്ടു കള്ളരെ ഒരുത്തനെ വലത്തും ഒരു ൨൭
 ത്തനെ ഇടത്തും ക്രൂശിക്കുന്നു. (യശ. ൫൩, ൧൨.) ദ്രോഹിക ൨൮

യോഹന്നാന്റെയും എന്റെയും പേരുകളിൽ പേരിടുന്നവരും നിവൃത്തിയാകയും ചെയ്യും.

൨൯ കടന്നു പോകുന്നവരോ: ഹാ! ഹാ! മന്ദിരത്തെ അഴിച്ചു മൂന്നു
൩൦ നാളുകൊണ്ടു പണിയുന്നവനെ! നിന്നെ തന്നെ രക്ഷിച്ചു,
ശുശ്രൂഷിപ്പിനിന്നിറക്കിവാ! എന്നു തലകളെ കുലുക്കി, അവനെ
൩൧ കയ്യിൽ പാർത്തു. സമപ്രകാരത്തിൽ മഹാപുരോഹിതരും മൂപ്പ
ന്മാരോടുകൂട: ഇവൻ മറാവനെ രക്ഷിച്ചു, തന്നെത്താൻ രക്ഷി
൩൨ച്ചു കൂട! മശിഹാ എന്ന ഇസ്രായേൽ രാജാവായവൻ നാം കണ്ടു
വിശ്വസിക്കുമാറ് ഇപ്പോൾ ശുശ്രൂഷിപ്പിനിന്നിറക്കി വരട്ടെ! എ
ന്നു തങ്ങളിൽ പരിഹസിച്ചു; അവനോടുകൂട ശുശ്രൂഷപ്പെട്ട
വരും അവനെ പഴിച്ചു പാർത്തു.

൩൩ ആറാം മണിയായാറെ, ഒമ്പതാം മണിയോളം ആ ദേശത്തിൽ
൩൪ എങ്ങും ഇരുട്ടുണ്ടായി. ഒമ്പതാം മണിക്കു യേശു: എൻ ദൈവ
മെ! എൻ ദൈവമെ! നീ എന്നെ കൈവിട്ടത് എന്ത്? എന്നുള്ള
അർത്ഥത്തോടെ (സങ്കീ. ൨൨, ൧.) എലോഹി! എലോഹി! ലമ്മ
൩൫ ശബെക്കതാനി! എന്നു മഹാ ശബ്ദത്തോടെ വിളിച്ചു. സമീപ
സ്ഥരിൽ ചിലർ കേട്ടിട്ട്: ഇതാ എലീയാവെ വിളിക്കുന്നു! എ
൩൬ന്നു പറഞ്ഞു. ഒരുവൻ ഓടി ഒരു സ്തോഭത്തിൽ കാടി നിറുപ്പു
ഓടമേലാക്കി: വിടുവിൻ! എലീയാ അവനെ ഇറക്കുവാൻ വരു
ന്നുവൊ എന്നു നോക്കട്ടെ! എന്നു ചൊല്ലി, അവനെ കുടിപ്പിച്ചു.

൩൭ യേശു മഹാശബ്ദം കേട്ടപ്പിച്ച്, പ്രാണനെ വിടുകയും ചെയ്തു.
൩൮ (ഉടനെ) മന്ദിരത്തിലെ തിരുശ്ശീല മേലോട് അടിയോളവും
൩൯ രണ്ടായി ചീന്തിപ്പോയി. അവന്റെ എതിരെ നില്ക്കുന്ന ശത്രു
ധിപൻ അവൻ ഇങ്ങിനെ നിലവിളിച്ചും കൊണ്ടു കഴിഞ്ഞതു
കണ്ടിട്ട്: ഈ മനുഷ്യൻ ദൈവപുത്രനായതു സത്യം! എന്നു പ
൪൦റഞ്ഞു. (യേശു) ഗലീലയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ, അവനെ അ
നുഗമിച്ചു, ശുശ്രൂഷിച്ചുള്ള മശക്കാരത്തി മറിയ; ചെറിയ യാ
൪൧ക്കോബിന്നും യോസേക്കും അമ്മയായ മറിയ; ശലോമ ഇവർ
കൂടയുള്ള സ്ത്രീകളും അവനോട് ഒരുമിച്ചു യരുശലേമിലേക്ക് ക
രേറി വന്ന മറ്റാനേകരും ഭൂരത്തുനിന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

൪൨ സന്ധ്യയായപ്പോൾ തന്നെ, ശബ്ദത്തിൻ തലനാൾ ആ
൪൩കുന്ന വെള്ളിയാഴ്ചയാക കൊണ്ടു, തനിക്കുതാൻപോരുന്ന മന്ദി
രവും ദേവരാജ്യത്തെ കാത്തു കൊള്ളുന്നവനും ആയ അരിമത്ത്യ
യിലെ യോസേഫ് വന്നു, ചിലാതൻ ഉള്ളിൽ ഡൈയുത്തോടെ

കടന്നു, യേശുവിന്റെ ഉടൽ ചോദിച്ചു; അവൻ അപ്പൊഴെ രുചി മരിച്ചുവെന്ന് എന്നു ചിലന്തൻ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു, ശത്രുധീപനെ വിളിപ്പിച്ചു: അവൻ മരിച്ചിട്ട് അധികം നേരമായോ? എന്നു ചോദിച്ചു. ശത്രുധീപനോടു വസ്യത അറിഞ്ഞ് ഉടൽ യോസേ രുചി മിന്നു സമ്മാനിച്ചു. ആയവൻ ശീല വാങ്ങി, അവനെ ഇറ രുചി ക്കി, ശീലയിൽ ചുറ്റിപ്പുറപ്പെട്ടു, പാറയിൽ വെട്ടിത്തുളള കല്ലറയിൽ സ്ഥാപിച്ചു, അറവാതിൽക്കൽ കല്ലിനെ ഉരുട്ടി വെക്കയും ചെയ്തു. മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും യോസയുടെ മറിയയും അവൻ വെ രുചി ക്കപ്പെട്ട ഇടത്തെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

൧൬. അദ്ധ്യായം.

യേശുവിൻ പുനരുത്ഥാനം സ്രീകുളോട് അറിയിച്ചത് [മത്താ. ൨൮. ൧൪. ൨൯.],
(൯) മറിയക്കും രണ്ടു പ്രയാണികൾക്കും അപോസ്തലർക്കും പ്രത്യക്ഷനായതു [മത്താ.
൨൮. ൧൪. യോ. ൨൦.], (൧൦) സ്വർഗാരോഹണം [ലൂ. ൨൪. അപ. ൧.]

ശബ്ദത്തു കഴിഞ്ഞ ശേഷം മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും യാ ൧ കോബിൻ മറിയയും ശലോമയും അവനെ വന്ന് അത്ഭുഗം ചെയ്യെണ്ടതിന്നു സുഗന്ധവസ്ത്രങ്ങളെ വാങ്ങി. പിന്നെ ഒന്നാം ര ആഴ്ചയിൽ അതികാലത്തു (പുറപ്പെട്ട) സൂര്യൻ ഉദിച്ചാറെ, കല്ലറക്കു വരുന്നു: ഏറും വലുതായിത്തുളള കല്ലിനെ അറവാതിൽക്കൽ നിന്നു നമുക്ക് ആർ ഉരുട്ടിക്കളയും? എന്നു തങ്ങളിൽ പറയു രുചി യോ, അവർ നോക്കിക്കൊണ്ടു കല്ലറയെ ചോദിച്ചു കണ്ടു; ൫ അയയ്ക്കത്തു കടന്നു വെള്ളയങ്കി ധരിച്ചൊരു യുവാവ് വല ഭാഗത്തിരിക്കുന്നതു കണ്ടു സ്മരിച്ചു ചോദിച്ചു. അവരോട് അവൻ പറയുന്നു: സ്മരിച്ചു ചോദിക്കൂ! ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട നമു ന്ന യുവാവു യേശുവെ നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നു; അവൻ ഉണ ന്നു വന്നു, ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നില്ല; അവനെ വെച്ച സ്ഥലം ഇതാ! എന്നാൽ ചോദിച്ചു, അവന്റെ ശിഷ്യരോടും പേരുന്നോടും അവൻ നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ ഗലീലയിൽ പോകുന്നു എന്നു പറ വിൻ: അവൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞപ്രകാരം, അവിടെ അവ നെ കാണും. എന്നാറെ, അവർ അറയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു മ മ്ഗലക്കാരയായി, വിറയലും വിരോധം പിടിച്ചിട്ട്, അവർ ആരോടും ഒന്നും പറയാത്തു ഭയപ്പെട്ടതെ ഉള്ളു.

അവന്നൊ ഒന്നാം ആഴ്ചയിൽ രാവിലെ എഴുന്നീറ്റിട്ടു താൻ ന്നു ഏഴു ഭൂതങ്ങളെ ആട്ടിത്തുളള മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയെക്കു മുമ്പെ

൧൦ കാണാത്തു. അവൾ ചെന്നു അവനോടു കൂടെ ഇരുന്നവരായി ശേഷം വേദിച്ചും കരഞ്ഞും കൊള്ളുന്നവരോട് അറിയിച്ചു.
 ൧൧ അവൻ ജീവനോട് അറിയിക്കുന്നു എന്നും ഇവളാൽ കാണപ്പെട്ടു എന്നും അവർ കേട്ടാറെ, വിശ്വസിച്ചില്ല. അതിൽ പിന്നെ അവരിൽനിന്നു രണ്ടു പേർ നാട്ടിലേക്കു നടന്നു പോകുമ്പോൾ.
 ൧൨ അന്ത്യരൂപത്തിൽ അവർക്കു പ്രത്യക്ഷനായി. ആയവരും പോയി, ശേഷമുള്ളവരോട് അറിയിച്ചു; അവരെ വിശ്വസിച്ചതും
 ൧൩ ഇല്ല. പിന്നെതിൽ പതിനൊന്നു പേർ അത്താഴത്തിന്നു ചാരികൊണ്ടിരിക്കെ അവർക്കു പ്രത്യക്ഷനായി. രാത്രി ഉണർന്നു വന്നതിനെ കണ്ടിട്ടുള്ളവരെ വിശ്വസിക്കാത്തതുകൊണ്ടു അവരുടെ അവിശ്വാസവും ഹൃദയകഠിന്യവും പഴിച്ചു പൊത്തുവെച്ചിതു;
 ൧൪ (ഭൂ)ലോകത്തിൽ ഒക്കെയും പോയി, സകല സൃഷ്ടിക്കും സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു. വിശ്വസിച്ചും സ്നാനപ്പെട്ടും ഉള്ളവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും; വിശ്വസിക്കാത്തവൻ ശിക്ഷാവിധിയിൽ
 ൧൫ അകപ്പെടും. വിശ്വസിച്ചവരോടൊ ഈ അടയാളങ്ങൾ കൂടെ പോരും; എന്റെ നാമത്തിൽ അവർ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കും,
 ൧൬ പുതു ഭാഷകളാൽ പറയും, സ്പഷ്ടങ്ങളെ പിടിച്ചെടുക്കും, ചാവുള്ളതൊന്നു കുടിച്ചാലും അവർക്കു ഹാനി വരികയില്ല; രോഗികളുടെ മേൽ കൈകളെ വെക്കും. അവർ സൗഖ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യും.
 ൧൭ കത്താവായ യേശു അവരോട് അരുളിച്ചെയ്ത ശേഷം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് എഴുന്നേറ്റു. ദൈവത്തിന്റെ വലഭാഗത്ത് ഇരുന്നു കൊണ്ടു; അവരും പുറപ്പെട്ടു കത്താവ് കൂടെ പ്രവൃത്തിച്ചും പിന്തുടരുന്ന അടയാളങ്ങളാൽ വചനത്തെ ഉറപ്പിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കെ എല്ലാടത്തും പ്രസംഗിച്ചു പോരുകയും ചെയ്തു.

THE
Gospel of Luke

ലൂക്കാ എഴുതിയ
സു വി ടേ ശ ഷ ങ്ങ

൧. അദ്ധ്യായം.

മുഖപുര, (൫) ദൈവഭൂതൻ ജകയ്യാവിന് യോഹന്നാന്റെ ജനനത്തെയും, (൨൩) മറിയക്കു മശിഹാവാതാരത്തെയും വാശത്തം ചെയ്യുന്നു, (൩൯) മറിയ ജകയ്യാ ഭായ്യയെ സന്ദർശിച്ചതു, (൫൭) യോഹന്നാന്റെ ജനനവും, (൩൭) അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ സഭയും.

൫൫ മരുത കാണിക്കും വചനത്തിന്റെ ഭൂതന്മാരും ആ പ യവർ നമുക്കു ദരമേല്പിച്ചപ്രകാരം, നമ്മിൽ നിറവടിയില്ലാത്ത പ്ര മ മണിച്ച വരുന്ന അവസ്ഥകളെ വിവരിക്കുന്നൊരു ചരിത്ര ണെ ചമെപ്പാൻ പലരും തുനിഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടു. ബഹുമാന ന പ്പെട്ടതെയൊഫിലനെ! നീ പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ട വചനങ്ങളുടെ നി സ്സംഗം അറിവേണ്ടതിന്ന്, ആരുംദത്താടെ സകലവും സൂക്ഷ്മ ര മായി ആരാഞ്ഞിട്ടു, യഥാക്രമം നിന്നെക്ക് എഴുതുക നന്ന് എന്ന് എനിക്കും ഭരണി ഇരിക്കുന്നു.

യഹൂദരാജാവായ ഹെരോദാവിന്റെ നാളുകളിൽ അബിയാ ൫ ഷൂറിൽ ജകയ്യാ എന്നു പേരുള്ള ഒരു പുരോഹിതനും, അവന് അഹരോൻ പുത്രികളിൽ എലീശബെത്ത് എന്ന പേരുള്ളൊരു ഭായ്യയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇരുവരും ദൈവത്തിനുന്പാകെ നീതി ന യുള്ളവരും കത്താവിൻ കല്പനാനുയങ്ങളിൽ എല്ലാം നിർദ്ദാഷി കളായി നടക്കുന്നവരും തന്നെ. എലീശബെത്ത് മച്ചിയാക ടെ കൊണ്ട് അവർക്കു സന്തതി ഇല്ല; ഇരുവരും പ്രായം നന്ന ചെ ന്നവർ തന്നെ. അവൻ കൂറിന്റെ ക്രമത്തിൽ ദൈവസന്നിധി വ

൯ യിൽ പുരോഹിതനായി സേവിക്കയിൽ സംഭവിച്ചു. കത്താ
 വിൻമന്ദിരത്തിൽ പുക, ധൂപം കാട്ടുവാൻ പെരോഹിതൃമയ്യാദ
 ൧൦ പ്രകാരം അവൻ ഉഷം വന്നു. ധൂപം കാട്ടുന്ന നാഴികയിൽ ജ
 ൧൧ നസമൂഹം ഒക്കയും പുറത്തു പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോ
 ൧൨ ൾ, കത്താവിൻ ഭൂതൻ ധൂപപീഠത്തിൻ വലത്തുനിന്നും കൊണ്ടു
 ൧൩ അവനു കാണാത്തു. ജകയ്യാവും കണ്ടു കലങ്ങി, ഭയം പിടിച്ചു,
 ൧൪ അവനോടു ഭൂതൻ പറഞ്ഞിതു: ജകയ്യാവെ, ഭയപ്പെടല്ല! നിന്റെ
 യാചന കേൾക്കപ്പെട്ടിട്ടു നിന്റെ ഭാര്യ എലീശബെത്ത് നി
 ൧൫ ന്നക്കു പുത്രനെ പ്രസവിക്കും അവനു യോഹന്നാൻ എന്നു
 ൧൬ പേരിടുക. നിന്നെക്കു സന്തോഷവും, ഉല്ലാസവും, ഉണ്ടാകും; അ
 ൧൭ വന്റെ ജനനത്താൽ അനേകർ ആനന്ദിക്കും. കാരണം അ
 വൻ കത്താവിൻ സന്നിധിയിൽ വലിയവനാകയും, വീഞ്ഞും
 ൧൮ മദ്യവും കുടിക്കുകയും, അമ്മയുടെ ഗർഭത്തിൽ തന്നെ വിശുദ്ധാ
 ൧൯ ത്വാവിനാൽ നിറകയും, ഇസ്രായേൽ പുത്രരിൽ അനേകരെ അ
 ൨൦ വരുടെ ദൈവമായ കത്താവിലേക്ക് തിരിക്കയും ചെയ്യും. താൻ
 അച്ഛന്മാരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ മക്കളിലേക്കും (മല. ൪, ൩.) വഴങ്ങാ
 ത്തവരെ നീതിയുള്ളവരുടെ ബോധത്തിലേക്കും തിരിയിച്ചും
 കൊണ്ടു, കത്താവിനായി ഒരുപെട്ടുള്ളോരു ജനത്തെ ഒരുക്കുവാ
 ൨൧ ന് താൻ എലീയാവിൻ ആത്മാവിലും ശക്തിയിലും അവന്റെ
 ൨൨ മുമ്പാകെ നടന്നു വരും. ജകയ്യാ ഭൂതനോടു പറഞ്ഞു: ഇതു ഞാൻ
 ൨൩ എന്തുകൊണ്ട് അറിയും? ഞാൻ പൂർവ്വം ഭാര്യ പ്രായം ചെയ്ത
 ൨൪ വളം ആകുന്നുവല്ലോ! അവനോടു ഭൂതൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു:
 ഞാൻ ദൈവമുമ്പിൽ നില്ക്കുന്ന ഗബ്രിയേൽ തന്നെ; നിന്നോ
 ൨൫ ടു പറവാനും, ഇവ നിന്നോടു സുവിശേഷിപ്പാനും, ഞാൻ അയ
 ൨൬ ക്കപ്പെട്ടു. തല്ക്കാലത്തു ചുത്തി വരുവാനുള്ള ഈ എന്റെ വാ
 ൨൭ ക്കകളെ നീ വിശ്വസിക്കുകയെന്നു കൊണ്ട്, ഇതാ ഇവ സംഭവിക്കും
 ൨൮ ന്നാൾ വരെയും നീ പറവാൻ കഴിയാത്തവനായി, മിണ്ടാതെ
 ൨൯ ഇരിക്കും (ഇങ്ങിനെ) ജകയ്യാവ് മന്ദിരത്തിൽ താമസിക്കയിൽ
 ൩൦ ജനം ആശ്ചര്യപ്പെട്ട്, അവനെ കാത്തിരുന്നു. അവനൊ പു
 ൩൧ ര്പ്പെട്ട് അവരോടു, പറവാൻ കഴിയാതെ നിന്നപ്പോൾ, മന്ദിര
 ൩൨ ത്തിൽ ദർശനം കണ്ടു എന്നവർ അറിഞ്ഞു: അവർക്ക് അവൻ
 ൩൩ ആംഗ്യം കാട്ടി ഊമനാശ്ചര്യം. അവന്റെ സേവാദിവസങ്ങൾ
 ൩൪ തികഞ്ഞശേഷമൊ, അവൻ സ്വഭവനത്തിലേക്ക് പോയി.
 ൩൫ ആ നാളുകളിൽ പിന്നെ അവന്റെ ഭാര്യ എലീശബെത്ത് ഗർഭം

ധരിച്ചു: മനുഷ്യരിൽ എന്റെ നിന്ദയെ നീക്കുവാൻ കർത്താവ് ൨൫ എന്ന കടാക്ഷിച്ച നാളുകളിൽ ഇപ്രകാരം എനിക്കു വരുത്തി എന്നു ചൊല്ലി, അഞ്ചു മാസം ഒളിച്ചു പാക്കും ചെയ്തു.

. ആറാം മാസത്തിലൊ, ഗബ്രിയേൽ എന്ന ദൈവദൂതൻ, ൨൬ ദാവിദ് ഗൃഹത്തിലുള്ള യോസേഫ് എന്നൊരു പുരുഷനോടു വിവാഹം നിശ്ചയിച്ച കന്യയുടെ അടുക്കലേക്ക്, നചറത്ത് ൨൭ എന്ന ഗലീലചട്ടണത്തിൽ ദൈവത്താൽ അയക്കപ്പെട്ട കന്യ ൨൮ യുടെ പേർ മറിയ എന്നത്രെ; അവളുടെ ദൂതൻ അശ്ശൂർക്ക്: അല്ലയോ കൃപ ലഭിച്ചവളെ വാഴുക! കർത്താവ് നിന്നോടു കൂടെ ഉണ്ടു; സ്ത്രീകളിൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവളെ! എന്ന വചനത്താ ൨൯ ൽ അവൾ കണ്ടു കലങ്ങി: ഇത് എങ്ങിനത്തെ വന്ദനം എന്നു വിചാരിക്കുമ്പോൾ, ദൂതൻ അവളോട് പറഞ്ഞിതു: മറിയെ, ഭയ ൩൦ പ്പെടേണ്ടാ! നിന്നെക്കു ദൈവത്തോടു കൃപ ലഭിച്ചു. കണ്ടാലും നീ ൩൧ ഗർഭം ധരിച്ചു, പുത്രനെ പ്രസവിക്കും; അവനു യേശു എന്ന പേർ വിളിക്ക. ആയവൻ വലിയവനാകയും അത്യുന്നതന്റെ ൩൨ പുത്രൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുകയും, കർത്താവായ ദൈവം അവനു പിതാവായ ദാവിദിൻ സിംഹാസനത്തെ കൊടുപ്പതാൽ, യാ ൩൩ കോബ് ഗൃഹത്തിനേൽ യുഗാദികളോളം വാഴുകയും, അവന്റെ രാജ്യത്തിന്ന് അവസാനം വരാതിരിക്കയും ചെയ്യും. മറിയ ദൂത ൩൪ നോട്: എനിക്കു പുരുഷൻ അറിയായ്ക്കയാൽ ഇത് എങ്ങിനെ ഉണ്ടാകും? എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു ദൂതൻ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ൩൫ വിശുദ്ധാത്മാവ് നിന്റെ മേൽ വരും, അത്യുന്നതന്റെ ശക്തി നിന്നേൽ ആശ്ചര്യമുണ്ടാകും; അതുകൊണ്ട് ആ ഉത്ഭവിക്കുന്ന വിശു ൩൬ ഡരൂപം ദേവപുത്രൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും. കണ്ടാലും നിന്റെ ൩൭ ചാച്ചക്കാരത്തി എലീശബെത്ത് തന്നെ വാല്യകൃത്തിൽ മകനെ ഗർഭം ധരിച്ചിട്ടു, മച്ചി എന്ന പേരുള്ളവൾക്ക് ഇത് ആറാം ൩൮ മാസം ആകുന്നു. ദൈവത്തോട് ഏതു മൊഴിയും അസാധ്യമ ൩൯ ല്ലല്ലോ (൧മോ. ൧൮, ൧൪.) മറിയ: ഇതാ കർത്താവിൻ ദാസി; ൪൦ നിന്റെ മൊഴിയിൻപ്രകാരം എനിക്കുണ്ടാവൂതാക എന്നു പറഞ്ഞു, ദൂതൻ അവളെ വിട്ടു പോകയും ചെയ്തു.

ആ നാളുകളിൽ മറിയ എഴുന്നീറ്റു, മലപ്രദേശത്തിലേക്ക്, യ ൪൧ ഹൂദ പട്ടണത്തിന്നു ബദ്ധപ്പെട്ടു ചെന്നു, ജകയ്യാവിൻ ഭവന ൪൨ ൽ കടന്ന് എലീശബെത്തെ വന്ദിച്ചു. മറിയയുടെ വന്ദന ൪൩ ൽ എലീശബെത്ത് ഭക്തപ്പെറ്റാൾ, പിള്ള അവളുടെ ഗർഭത്തിൽ

൪൨ തുളി. എലീശബെത്ത് വിശുദ്ധാത്മാവ് നിറഞ്ഞവളായി മഹാ
 ശബ്ദത്തോടെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞിതു: സ്രീകുരിശ് നീ അനുഗ്രഹി
 ൪൩ ക്കപ്പെട്ടവൾ; നിന്റെ ഗർഭഫലവും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതു! എ
 ൪൪ ന്റെ കർത്താവിൻ അമ്മയായവൾ എന്റെ അടുക്കെ വരുന്ന
 ൪൫ തൊ, എനിക്ക് എവിടുന്നു? എങ്ങിനെ എന്നാൽ, നീ വന്ദിച്ചതി
 ൪൬ ന്റെ ശബ്ദം എന്റെ ചെവികളിൽ ആയപ്പോൾ, ഇതാ എൻ
 ൪൭ ഗർഭത്തിലെ പിള്ള ഉല്പസിച്ച് തുളി. കർത്താവിൽ നിന്നു നി
 ൪൮ നോട്, ഉൾച്ചവറ്റിന്നു നിവൃത്തി ഉണ്ടാകും എന്നു വിശ്വസിച്ചി
 ൪൯ ന്നു ചുതിന്നാൽ നീ ധന്യയത്രെ. എന്നാറെ, മറിയ പറഞ്ഞിതു: എ
 ൫൦ ന്റെ ദേഹി, കർത്താവെ മഹിമപ്പെടുത്തുന്നതും; എന്റെ ആ
 ൫൧ രവ്യ രത്നാവ്, എൻ രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിൽ ഉല്പസിച്ചതും; അ
 ൫൨ വൻ സ്വഭാവത്തിന്റെ താഴ്വരയെ നോക്കിക്കൊണ്ടു മേന്മവാലത്രെ
 ൫൩ (൧ ശമു. ൧, ൧൧) കണ്ടാലും ഇതു മുതൽ സകല തലമുറകളും എ
 ൫൪ ന്നു ധന്യ എന്നു വാഴ്ത്തും. ശക്കന്മാരായവൻ എന്നോടു വലിയ
 ൫൫ വ ചെയ്യുവല്ലോ; അവന്റെ നാമം വിശുദ്ധം. അവന്റെ ക
 ൫൬ നിവൃ, തന്നെ ഭയപ്പെടുന്നവരിൽ തലമുറതലമുറകളോളവും ആ
 ൫൭ കുന്നു. സ്വഭാവംകൊണ്ടു അവൻ ഊക്കു പ്രവൃത്തിച്ചു ഹൃദയ
 ൫൮ വിചാരത്താൽ അഹങ്കരിക്കുന്നവരെ ചിതറി; മന്നവന്മാരെ
 ൫൯ സിംഹാസനങ്ങളിൽ നിന്നു തള്ളി, താണവരെ ഉയർത്തി; വിശ
 ൬൦ ന്നു നവരെ നന്മകളാൽ നിറെച്ചു, സമ്പന്നരെ വെറുതെ അയച്ചു
 ൬൧ വിട്ടു. നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോട് അരുളിച്ചെയ്ത പ്രകാരം, അബ്ര
 ൬൨ ഹാമിലും, അവന്റെ സന്തതിയിലും എന്നേക്കും കനിവ് കാക്കു
 ൬൩ ണ്ടതിന്നു, സ്വഭാവസന്നായ ഇസ്രായേലിലെ തുണെച്ചു കൊൾക
 ൬൪ യും ചെയ്യൂ. ശേഷം മറിയ ഏകദേശം മൂന്നു മാസം അവളോ
 ൬൫ ടു കൂട പാത്തു, തന്റെ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി.
 ൬൬ എലീശബെത്തിന്നു ഉല്പാദനകാലം തികഞ്ഞപ്പോൾ, അ
 ൬൭ വൾ ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിച്ചു. കർത്താവ് അവളിൽ തന്റെ
 ൬൮ കനിവു മഹിമപ്പെടുത്തി എന്ന് അയക്കാരും ചാച്ചുക്കാരും കേ
 ൬൯ ടിട്ട്, അവളോട് കൂടി സന്തോഷിച്ചു; എട്ടാം നാളിൽ പൈതല
 ൭൦ പരിശുദ്ധനെ ചെയ്യാൻ വന്നു, അപ്പന്റെ പേർ കൊണ്ടു അ
 ൭൧ വനെ ജകയ്യാവെന്നു വിളിക്കുമ്പോൾ, അമ്മ ഉത്തരം പറഞ്ഞി
 ൭൨ തു: അല്ല, യോഹന്നാൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും. അവർ അവളോ
 ൭൩ ടു: നിന്റെ ചാച്ചയിൽ ഈ പേർ ഇട്ടവർ ആരും ഇല്ലല്ലോ
 ൭൪ എന്നു പറഞ്ഞു, അവന്റെ അപ്പൻ എന്തു പേർ വേണം

എന്ന് ആഗ്രഹം കാട്ടി (ചോദിച്ചു). ആയവൻ ചെറു പലക നൂറു വാങ്ങി, അവന്റെ പേർ യോഹന്നാൻ എന്ന് എഴുതി; എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. രാജ്യം അവന്റെ വാ നൂറു നാൾ തുറക്കപ്പെട്ടു, അവൻ ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തി, സംസാരിച്ചു. ചുറ്റും വസിക്കുന്നവർ എല്ലാം ഭയം സംഭവിച്ചു, യേശു ക്രിസ്തു മഹാമഹത്വത്തോടുകൂടി ആ വാത്സര്യം എല്ലാം ശ്രുതിപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കേട്ടവർ എല്ലാവരും അതു ഹൃദയത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചു എന്നാൽ ഈ പൈതൽ എന്തുപോൽ ആകും എന്നു ചോദിച്ചു; കർത്താവിൻ കൈ അവനോടു കൂടെ ആയിരുന്നു സ്പഷ്ടം.

അവന്റെ പിതാവായ ജകബ് വിശുദ്ധാത്മാവ് നിറഞ്ഞവ നായി പ്രവചിച്ചിതു: ഇസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവ് നൂറു യുഗകാലം മുതൽ തന്റെ വിശുദ്ധപ്രവാചകന്മാരുടെ വായി കൊണ്ട് അരുളിച്ചെയ്ത പ്രകാരം സ്വർഗ്ഗത്തെ സന്ദർശിച്ചു വീണ്ടെടുപ്പു വരുത്തി. സ്വദേശനായ ദാവീദിൻ ഗൃഹത്തിൽ നൂറു നൂറു രക്ഷാകരകൊമ്പിനെ എഴുന്നീല്പിച്ചു. നമ്മുടെ ശത്രുക്കൾ ഉൾക്കൊണ്ടു നമ്മെ പകെക്കുന്ന സകലരുടെ കൈയിൽനിന്നും മോക്ഷം (ഉണ്ടാക്കിയതു) കൊണ്ട് അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവനാക! നമ്മുടെ ശത്രുക്കളുടെ കൈയിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടു, നാം ഭയപ്പെടാത്ത ആയുസ്സുപയ്ക്കണം തന്റെ മുമ്പിലുള്ള നീതിയിലും, പവിത്രതയിലും തന്നെ ഉപാസിപ്പാൻ സംഗതി വരുത്താം എന്ന് നമ്മുടെ പിതാവായ അബ്രാഹാമോട് ആണു ചെയ്ത സത്യവും, തന്റെ വിശുദ്ധനിയമവും ഓർത്തുകൊണ്ടു, നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോടു, കനിവ് പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടതിന്ന് (ഇങ്ങിനെ ചെയ്തു). നീയൊ പൈതലെ അത്യുന്നതന്റെ പ്രവാചകൻ എന്ന് നമ്മെ വിളിക്കപ്പെടും; കാരണം കർത്താവിന്റെ വഴികളെ ഒരുകി, അവന്റെ വംശത്തിന്നു പാപമോചനത്തിൽ രക്ഷയുടെ ദൈവം അറിവു കൊടുപ്പാനുതകവണ്ണം നീ അവന്റെ മുഖത്തിന്നുപാകെ മുന്നടക്കും. ഇതുമൂലം മരണനിഴലിലും ഇരുന്നവർ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തു, നമ്മുടെ കാലുകളെ സമാധാനവഴിയിൽ നടത്തേണ്ടതിന്നു, ഉയരത്തിൽനിന്ന് ഒരു ഉദയം നമ്മെ സന്ദർശിച്ചിട്ടുള്ള ദൈവം നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ കരൾക്കുറിപ്പാലാലത്രെ. ആ പൈതലും ലോകത്തിന് ആത്മാവിൽ വെലപ്പെട്ടു, താൻ ഇസ്രായേലിന്നു വെളിവാകേണ്ട നാൾ വരെ കാടുകളിൽ വസിച്ചിരുന്നു.

൨. അദ്ധ്യായം.

ബെത്ത്സേഹെൽ യേശു ജനിച്ചതു [മത്താ. ൧]; (൨) ദൂതർ ഇടയരോട് അറിയിക്കുന്നു, (൨൧) പരിമേദനയും അപ്പൂണയും, (൨൭) ബാലന്റെ ചട്ടം.

- ൧ (൨൭) നാളുകളിൽ സംഭവിച്ചിതു: പ്രപഞ്ചത്തിൽ ഒക്കെയും പേർവഴി ചാത്തിവെക്കേണ്ടത് എന്ന് ഒരുഗുസ്യൻ കൈസരിൽനിന്നു ഒരഭരണപുരപ്പെട്ടു. കപിരീനസ് സൂറിയനാടു വാഴുമ്പോൾ, ഈ ഒന്നാമത് ചാത്തിൽ നടന്നു. എല്ലാവരും തങ്ങളെ ചാത്തിൽത്തന്നെ, താന്താന്റെ ഊരിലേക്കു യാത്രയാകുമ്പോൾ, യോസേഫും ദാവിദ് ഗൃഹത്തിലും കലത്തിലും ഉള്ളവനാകകൊണ്ടു ഗലീലയിൽ നചറത്തൂരെ വിട്ടു, തന്നോടു വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചുള്ള മറിയ എന്ന ഗർഭിണിയായ ഭാര്യയോടും കൂട ചാത്തിൽപ്പെടേണ്ടതിന്നു, യഹൂദയിൽ ബെത്ത്സേഹെ എന്നുള്ള ഭാവിദൂരിന്നു ലേക്ക് കരേറിപ്പോയി. അവർ അവിടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ, അവൾക്ക് പ്രസവത്തിനുള്ള നാളുകൾ തികഞ്ഞു. അവൾ ആദ്യജാതനായ മകനെ പ്രസവിച്ചു. ജിണ്ണുവസ്ത്രങ്ങളെ ചുറ്റി, വഴിയമ്പലത്തിൽ അവക്ക് സ്ഥലം ഇല്ലായ്കയാൽ, പശുതൊട്ടിയിൽ കിടത്തുകയും ചെയ്തു.
- ൨ അവൻ ആ പ്രദേശത്തിൽ ഇടയന്മാർ തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തോൾ രാത്രിയിൽ കാവൽ കാത്തു, വെളിയെ ചാത്തിരിരിക്കുമ്പോൾ, ഇതാ കത്താവിൻ ദൂതൻ അവർക്കരികെ നിന്നു, കത്താവിന്റെ തേജസ്സ് അവരെ ചുറ്റി, മിന്നി, അവർ മഹാഭയത്തിൽ ആകയും ചെയ്തു. ദൂതൻ അവരോട് പറഞ്ഞിതു: ഭയപ്പെടാത്തീൻ! കണ്ടാലും വംശത്തിന്ന് എല്ലാം ഉണ്ടാവാനുള്ളൊരു മഹാസന്തോഷം.
- ൩ ഞാൻ നിങ്ങളോടു സുവിദേശിക്കുന്നു; ഇന്നല്ലൊ കത്താവകുന്ന ക്രിസ്യൻ എന്ന രക്ഷിതാവ് ഭാവിദൂരിൽ നിങ്ങളോടുകൂടെ ജനിച്ചു. നിങ്ങളോട് അടയാളം ആകുന്നതൊ, ജിണ്ണുക്കൾ ചുറ്റിക്കൂട്ടത്തോൾ ശിശു തൊട്ടിയിൽ കിടക്കുന്നതു കണ്ടെത്തും എന്നത്രെ. പെട്ടെന്നു ദൂതനോടു സ്വഗ്നിയ സൈന്യത്തിന്റെ സമൂഹം ചേർന്നു, ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തി ചൊല്ലിയതു: അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന്നു തേജസ്സും, ഭൂമിയിൽ സമഃധാനവും, മനുഷ്യരിൽ പ്രസാദവും (ഉണ്ടു). എന്നാറെ, ദൂതന്മാർ അവരെ വിട്ടു, സ്വഗ്നത്തിൽ പോയ ശേഷം, മനുഷ്യരായ ഇടയന്മാർ, നാം ബെത്ത്സേഹമിനോളം പോയി, കത്താവ് നമ്മോട് അറിയിച്ച ഈ

വർത്തമാനം ഉണ്ടായതു കാണട്ടെ എന്നു തക്കുകളിൽ പറഞ്ഞു. വിര മന്ത്രിയെ ചെന്നു മറിയ, യോശ്വേയ്ക്ക് എന്നവരെയും തൊട്ടിയിൽ കിടക്കുന്ന ശിശുവെയും കണ്ടെത്തി, മറിച്ചു ശേഷം. ഈ പൈ മന്ത്രിയെ കൊണ്ടു തക്കുകളോട് അരുളിച്ചെയ്തു മൊഴിയെ ബോധിപ്പിച്ചു. കേട്ടവർ എല്ലാവരും ഇടയന്മാർ പറഞ്ഞവരെ വിചാരിച്ചു. ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. മറിയ ആ വാർത്തയെ കേൾക്കും സംഗ്രഹിച്ച് മന്ത്രിയെ ഹൃദയത്തിൽ ആടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇടയന്മാർ തക്കളോടു ചേർന്നുപ്രകാരം കണ്ടും കേട്ടും ഉള്ളത് എല്ലാം വിചാരിച്ചു, ദൈവത്തെ തേജസ്സുരിച്ച് പുകണ്ണും കൊണ്ടു, മടങ്ങി പോകയും ചെയ്തു.

പരിചരണത്തിൽ എട്ടു ദിവസം തികഞ്ഞപ്പോൾ, അവൻ മഹാഗർവ്വനായുമുയർന്നുവെ ള്ളതൻ വിളിച്ചുപ്രകാരം തന്നെ, അന്നു, യേശു എന്ന പേർ ഇടപ്പെട്ടു.

പിന്നെ അവർക്കു മോശയ്ക്കുപ്രകാരം ശുദ്ധീകരണനാളകൾ മുമ്പു തികഞ്ഞപ്പോൾ, (മോ. ൧൩, ൨) ഗർഭപാത്രം തുറക്കുന്ന മുമ്പു ആൺ എല്ലാം യഹോവയെക്കു വിശുദ്ധമായി വിളിക്കപ്പെടും എന്നു കർത്താവിൻ ധർമ്മത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന പ്രകാരം, അ മുമ്പു വന്ന കർത്താവിന് അർപ്പിച്ചാണു, (മോ. ൧൨, ൮) ഒൻ ഇന്നു കർമ്മപാത്രം, രണ്ടു പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ആകട്ടെ, എന്നു യഹോവയ്ക്കു ധർമ്മത്തിൽ കല്പിച്ച പ്രകാരം. ബലികഴിപ്പാണു. അവനെയു തരലേലികൾക്കു കൊണ്ടുപോയി. യരുശലേമിൽ അന്താ! ശി ൨൫ മൂന്നു എന്നൊരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടു: ആ മനുഷ്യൻ നീതിമാനും ഭക്തിമാനും ഇസ്രായേലിൻ ആശ്വാസത്തെ കാത്തുനില്ക്കുന്നവനു തന്നെ; വിശുദ്ധാത്മാവും അവനുമുണ്ടു. കർത്താവിന്റെ മുമ്പു മൗലിമാവെ കാണുമ്പോൾ മരണം കാണുകയില്ല എന്നു വിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അവന് അരുളപ്പാടുണ്ടായി. ആയവൻ ആ മുമ്പു ആയി ദേവാലയത്തേക്കു വന്നു; പിന്നെ യേശു എന്ന പൈതലേലിപിതാക്കൾ അകത്തു കൊണ്ടുവന്നു ധർമ്മയ്ക്കുപ്രകാരം അവന് വേണ്ടി ചെയ്യാൻ ഭാവിക്കുമ്പോൾ, അവൻ അതി മുമ്പു നെ ഭൂമിയിൽ ഏൽക്കുകൊണ്ടു, ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തി പറഞ്ഞതു: ഇപ്പോൾ നാഥ! നിന്മൊഴി പ്രകാരം നിന്റെ ദാസനെ സമാധാനത്തിൽ വിട്ടയക്കുന്നു. ജാതികൾക്കു വെളിപ്പാടുന്നതു പ്ര മൻ കാശും, നിന്റെ ജനമായ ഇസ്രായേലിന്റെ തേജസ്സുമായിട്ടു (യശ. ൪൯, ൩) നി സകല മനുഷ്യരുടെ മുഖത്തിന്നും മുമ്പാ ൨൦ കെ ഒരുകീഴ്ത്തു നിന്റെ ഗ്രാണം എന്റെ കണ്ണുകൾ കണ്ടു ൩൧

൩൨ വല്ലോ! എന്നിങ്ങനെ അവനെ കരിച്ചു ചൊല്ലുന്നവരിൽ,
 ൩൩ അവന്റെ അമ്മയപ്പന്മാർ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ശി
 മ്രൊൻ അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. അവന്റെ അമ്മയായ മറിയ
 ൩൪ യോടു പറഞ്ഞിതു: കണ്ടാലും ഇവൻ ഇസ്രായേലിൽ പലക്കും
 വീഴ്ചയും എഴുന്നീല്പും (വരുത്തുവാനും) മരുത്തുപറയപ്പെടുന്ന അ
 ൩൫ ടയാളവും ആയി കിടക്കുന്നു. അനേക ഹൃദയങ്ങളിലെ വിചാര
 ങ്ങൾ വെളിപ്പെടുവാൻ കരുവണ്ണം നിന്നെക്കും കൂടെ ഒരു വാൾ
 ൩൬ ദേവിയായി കടക്കും. അത്രയുമല്ല; അശേർഗോത്രത്തിൽ ഫന്ന
 വേലിൻ പുത്രിയായ ഫന്ന എന്ന പ്രവാദിനി ഉണ്ടായിരുന്നു.
 ൩൭ അവൾ കന്യാകാലത്തിൽ പിന്നെ ഭർത്താവോടു കൂടി ഏഴുവർക്കും
 കഴിച്ചശേഷം, വിധവയായി എണ്ണത്തുന്നാലു സംവത്സരത്തോ
 ളവും വയസ്സു നന്നെ ചെന്നവളും, ദേവാലയത്തോടു പിരിയാ
 ൩൮ തെ, രാവും പകലും നോററും പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊണ്ടു്, ഉപാസിക്ക
 ന്നവളും തന്നെ. ആ നാഴികയിൽ അവളും അടുത്തുനിന്നു. കർത്താ
 വെ കീർത്തിച്ചു, വീണ്ടെടുപ്പിനെ കാത്തുനില്ക്കുന്ന എല്ലാ യരുശ
 ൩൯ ലേമ്യരോടും, അവന്റെ വസ്തുത പറയും ചെയ്തു. അവരെ
 കർത്താവിൻ ധർമ്മത്തിലുള്ള പ്രകാരം എല്ലാം അനുഷ്ഠിച്ചപ്പോൾ,
 ഗലീലയിൽ തങ്ങളുടെ ഊരായ നചരത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി.
 ൪൦ ബാലൻ വളന്നു ജ്ഞാനത്താൽ നിറഞ്ഞു. ആത്മാവിൽ ബ
 ൪൧ ലപ്പെട്ടുപോന്നു, ദൈവകരുണ തന്നെ അവനേൽ ഇരുന്നു.
 അവന്റെ പിതാക്കൾ ആണ്ടുതോറും പെസഹ പെരുന്നാളേക്കു
 ൪൨ യരുശലേമിന്നു യാത്രയാക്കും. അവൻ പന്ത്രണ്ടു വയസ്സ് ആ
 ൪൩ യാറെ. അവർ ഉത്സവമയ്യാദപ്രകാരം കരേറി പോയി. ആ
 ദിവസങ്ങളെ കഴിച്ചശേഷം മടങ്ങി വരുമ്പോൾ, ബാലനായ
 യേശു യരുശലേമിൽ തന്നെ താമസിച്ചു; അവന്റെ പിതാക്കൾ
 ൪൪ അറിഞ്ഞതും ഇല്ല; യാത്രാക്കൂട്ടത്തിൽ ആകും എന്ന് അവർ ഊ
 ഹിച്ചു്, ഒരു ദിവസത്തെ വഴി നടന്ന് അവനെ വെന്യുക്കളിലും
 ൪൫ പരിചയക്കാരിലും തിരഞ്ഞുകൊണ്ടു് — കാണാഞ്ഞിട്ട് അവനെ
 ൪൬ അന്വേഷിപ്പാൻ യരുശലേമിലേക്കു തിരിച്ചു പോയി. മൂന്നു
 നാളിൽ പിന്നെ സംഭവിച്ചിതു: അവൻ ദേവാലയത്തിൽ ഉപ
 ദേശാക്കളുടെ നടുവിൽ ഇരിക്കുന്നതും അവരെ കേട്ടും ചോദി
 ൪൭ ച്ചും കൊള്ളുന്നതും അവർ കണ്ടു; അവനെ കേൾക്കുന്നവർക്കു
 എല്ലാവർക്കും അവന്റെ വിവേകത്തിലും, ഉത്തരങ്ങളിലും, വിസ്മ
 ൪൮ യം തോന്നി. ആയവരോ, അവനെ കണ്ടിട്ട് അതിശയിച്ചു,

അമ്മ അവനോട്: മക്കനെ, ഇങ്ങിനെ ഞങ്ങളോട് ചെയ്യരുത എന്തു? ഇതാ നിന്റെ അപ്പനും ഞാനും നൊന്തുകൊണ്ടു നിന്നെ തിരഞ്ഞു നടന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവരോട് അവൻ രൻ പറഞ്ഞിതു: എന്നെ തിരഞ്ഞത് എന്തുകൊണ്ടു? എന്റെ പിതാ ൫൦ വിനുജുവററിൽ ഞാൻ ഇരിക്കേണ്ടത് എന്നറിഞ്ഞില്ലയോ? ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞ മൊഴി അവർ ഗ്രഹിക്കാതെ ഇരുന്നു. പിന്നെ ൫൧ അവൻ അവരോടു കൂടെ നചറത്തിന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോന്നു, അവർക്കു കീഴടങ്ങി പാത്തു; ഈ വാത്ത്കൾ എല്ലാം അവന്റെ അമ്മ ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. വിശേഷി ൫൨ ചു. യേശു ജീവുന്നതിലും വളച്ചയിലും ദൈവത്തോടും, മനുഷ്യരോടും, കൃപയുള്ളതിലും മുതിന്നു വന്നു. (൧ ശമു ൨, ൨൬)

൩. അദ്ധ്യായം.

യോഹന്നാന്റെ വേലയും, (൧൫) സാക്ഷ്യവും [മത്താ. ൩. ൧൦. ൧. യോ. ൧, ൧൯.], (൧൯) അവൻ തടവിലാക്കുമ്പോൾ [മത്താ. ൧൪. ൧൦. ൩.], (൨൧) യേശുവെ സ്നാനം ഏല്പിച്ചത് [മത്താ. ൩. ൧൦. ൧. യോ. ൧.], (൨൩) യേശുവിന്റെ വംശാവലി.

തിവെയ്യൻ കൈസർ വാഴുന്നതിന്റെ പതിനഞ്ചാം ആണ്ടി ൧ ൽ പൊന്ത്രപിലാതൻ യഹൂദനോടു വാഴുമ്പോൾ, ഫെരോദാ ഗലീലയിലും, അവന്റെ സഹോദരനായ ഫിലിപ്പൻ ഇതുറിയത്രബോനിതി ദേശത്തിലും, ലൂസന്ത്യാ അബീലയിലും ഇടപ്രഭുക്കളായും, ഹന്നാൻ, കയഫാ എന്നുള്ളവർ മഹാപുരോഹിതരായും, ൨ ഇരിക്കും കാലം, ജകയ്യാവിൻ പുത്രനായ യോഹന്നാനും മരുഭൂമിയിൽ തന്നെ ദൈവത്തിൻ മൊഴി ഉണ്ടായിട്ടു, അവൻ യത്നെ ൩ ചുറുന്ന നാട്ടിൽ ഒക്കെയും വന്നു, പാപമോചനത്തിനായുള്ള മാനസാന്തരസ്നാനത്തെ ഏല്പിച്ചു പോന്നു; മരുഭൂമിയിൽ കൂടുന്നവന്റെ ശബ്ദമാവിതു: കത്ത്യാവിന്റെ വഴിയെ നിരത്തി, ൪ അവന്റെ പാതകളെ നേരെ ആക്കവിൻ; എല്ലാ താഴ്വരയും നി ൫ കുന്നും എല്ലാ മലയും കുന്നും താണും വരികയും വളഞ്ഞവ ചൊല്ലായും, കടുമയുള്ളവ സമവഴികളായും തീരുകയും, സകല ജഡ ൬ പും ദൈവത്തിൻ ശ്രാണനും കാണുകയും ചെയ്യും എന്നു പ്രവാചകനായ യശയ്യാവിൻ വചനപുസ്തകത്തിൽ (൪൦, ൩) എഴുതിയിരിക്കുന്ന പ്രകാരം തന്നെ.

ആകൊണ്ട് അവനാൽ സ്നാനം ഏല്പാൻ പുറപ്പെട്ടു വരുന്ന പുരുഷന്മാരോടോട് അവൻ പറഞ്ഞിതു: അണലിസന്ത

തിടയ്ക്കെ! ഭാവികോപത്തിൽ നിന്നു മണ്ടിപ്പോകുന്ന പ്രകാരം നി
 വൃ ണ്ടുൾക്കു് ആർ ചാനിച്ചു? എന്നാൽ മാനസാന്തരത്തിന്നു യോ
 ഗ്യമായ ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവിൻ! അബ്രാഹാം നമുക്കു പിതാവായ
 യിദുണ്ടു എന്ന് ഉള്ളും കൊണ്ടു പറവാൻ തുടങ്ങുതെ; അബ്രാ
 ഹാമിന് ഈ കല്പനകളിൽനിന്നു മക്കളെ എഴുന്നീല്പിച്ചാൻ ദൈവ
 ന് ത്തിന്നു കഴിച്ചുവെല്ലോ! എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു. എങ്കി
 ലും ഇപ്പൊൾ കൂടെ, കോടാലി മരങ്ങളുടെ ചുവട്ടിന്നു വെച്ചുകിട
 കുന്നു; നല്ലഫലം ഉണ്ടാക്കാത്ത മരം എല്ലാം വെട്ടപ്പെട്ടു, രീയി
 ൧൦ ൽ ഇടപ്പെടുന്നുണ്ടു. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എ
 ൧൧ ന്നു പുരുഷന്മാർക്കും അവനോടു ചോദിച്ചതിന്നു: രണ്ടു വസ്ത്ര
 മുളുവൻ ഇല്ലാത്തവൻ കൊടുക്കുക; കോപ്പുണ്ടും ഉള്ളവനും അ
 ൧൨ പ്രകാരം ചെയ്യു എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു. ചുങ്കക്കാരും സ്നാനപ്പെ
 ടുവാൻ വന്നു: ഗുരൊ, ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? എന്ന് അ
 ൧൩ വദനാദു പറഞ്ഞാറെ, നിങ്ങളോട് ആജ്ഞാപിച്ചതിൽ പുറമെ
 ൧൪ ഒന്നും പിരിക്കരുതു എന്നു പറഞ്ഞു. പടജന്തുക്കളും ഞങ്ങളൊ
 എന്തു ചെയ്യു? എന്ന് അവനോട് ചോദിച്ചപ്പൊൾ, ആരെങ്കിലും
 ബലാപ്തനായൊ, അല്ലെങ്കിൽ, തോല്പിക്കാത്തൊ, നിങ്ങളുടെ ശമ്പ
 ൧൫ ൽ മതി എന്നു വെച്ചിരിപ്പിൻ എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു.
 ൧൬ പിന്നെ ജനം കാര്യത്തിന്നു ഇവൻ മശിഹാവോ എന്ന് എ
 ൧൭ ല്ലാവരും ഹൃദയങ്ങളിൽ യോഹന്നാനെ ചൊല്ലി ചോദിക്കുമ്പോ
 ൧൮ ൽ, അവൻ സകലരോടും ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: ഞാൻ നിങ്ങളെ
 വെള്ളത്തിലെ സ്നാനം ഏല്പിക്കുന്നുള്ളു, എന്തെന്നാൽ ഊക്കുറി
 യവൻ വരുന്നുണ്ടു താനും; അവന്റെ ചെരിപ്പുകളുടെ വാറ്
 അഴിപ്പാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല; അവൻ നിങ്ങളെ വിശുദ്ധാ
 ൧൯ ത്വാലിലും രീയിലും സ്നാനം ഏല്പിക്കും. അവൻ ചേരുകയും കൈ
 യിൽ ഉണ്ടായിട്ടു തന്റെ കളഞ്ഞ രീരെ വെടിപ്പാക്കി, കോത
 ന് തന്റെ കളപ്പുരയിൽ കൂട്ടിവെക്കയും, പതിരിനെ കെടാത്ത
 ൨൦ രീയിൽ ചുട്ടുകളയും ചെയ്യും. മറ്റു പലരും അവൻ പ്രബോ
 ധിപ്പിച്ചു, ജനത്തോടു സുവിശേഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ,
 ൨൧ ഇടപ്രഭുവായ ഹെരോദാ തന്റെ സദാമുദരന്റെ ഭാര്യ ഹെ
 രോദ്യ, നിമിത്തവും, ഹെരോദാ താൻ ചെയ്ത സകല ലോഷ
 ൨൨ ൽ നിമിത്തവും അവനാൽ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിട്ടു, ശേഷം
 എല്ലാം മതിയാക്കാതെ യോഹന്നാനെ തടവിൽ ആക്കി വെക്കയും
 ചെയ്തു.

(നടേതിലൊ) എല്ലാ ജനവും സ്നാനപ്പെട്ടാറെ, യേശുവും സ്നാ ൨൧ ന്നഹൊര പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ, വാനുതുറക്കയും വിശുദ്ധാത്മാവ് ദേഹരൂപത്തിൽ പ്രാവു പോലെ അവർക്കുപേർക്ക് ഇറങ്ങിവരി ൨൨ കയും: ഞാൻ പ്രസാദിച്ച എന്റെ പ്രിയ പുത്രൻ നീ ആകുന്നു എന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഒരു ശബ്ദം ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു.

യേശു എന്നവനൊ (പ്രവൃത്തി) ആരംഭിക്കുമ്പോൾ, ഏകദേശ ൨൩ ശം മുപ്പതുവയസ്സുള്ളവനായി, (ലോകം) തോന്നും പോലെ യോസേഫിന്റെ പുത്രൻ തന്നെ. ആയവന് അഷ്ടനാൾ ൨൪ ഏഴി, മത്താത്ത്, ലേവി, മക്കി, യന്നാ, യോസേഫ്. മത്തത്യാ, ൨൫. അമാച്, നഹൂം, ഹെസ്സി, നഗ്ഗായി. മഹെത്, മത്തത്യാ, ശിമയി, ൨൬ യോസേഫ്, യഹൂദാ. യോഹന്നാൻ, ദേസാ, ജരബാബൽ, ൨൭ ശയലിയെൽ, നേരി. മക്കി, അദി, കൊസാ, അലോഷാ, ഏർ. ൨൮ (൨൯) യോസ, എലിയേജർ, യൊറാം, മത്തത്, ലേവി. ശിമയൊ ൩൦ ന്, യഹൂദാ, യോസേഫ്, യൊന്നാൻ, എല്യക്കീ. മല്യാ, മയിനാ ൩൧ ന്, മത്തഥാ, നാഥാൻ, ദാവീദ്. ഇശ്ശായി, ഒബെദ്, ബോവജ്, ൩൨ സലോമൻ, നഹശോൻ. അമ്മിനാദാബ്, അറാം, ഹെഗ്രോൻ, ൩൩ ഫെരെച്, യഹൂദാ. യാക്കോബ്, ഇശ്ശാക്, അബ്രഹാം, തെരേ, ൩൪ നഹോർ. (൩൫) സരൂഗ്, റാഖ, ഫെലഗ്, ഏബർ, ശലം. കണ്ണാ ൩൬ ന്, അഹങ്കാദ്, ദേശം, നോഹ, ലാമെക്. മതുശലേ, ഹനോ ൩൭ ക്, യാർദ്, മഫലല്യേൽ, കൈനാൻ. എനോശ്, ശെഥ്, ആ ൩൮ ദാം, ദൈവം എന്നത്രെ.

൪. അദ്ധ്യായം.

യേശുവിൻ പരീക്ഷ [മത്താ. ൪. ൧-൧൧], (൧൪) യേശു ശലീലയിലും നഹാത്തിലും ഉപദേശിച്ചതു [മത്താ. ൧൩, ൫൪. ൧൦-൧൧], (൩൧) മഹാപ്രാർത്ഥനയിൽ ഭൂതഗന്ധു നെയ്യും [മാ. ൧], (൩൮) പേത്രന്റെ അമ്മായിയെയും മറ്റും സൌഖ്യമാക്കിയതു [മത്താ. ൮. ൧൦-൧൧]

വിന്നെ യേശു വിശുദ്ധാത്മാവുണ്ണുന്നായി യദുനെ വിട്ടു ൧ വാങ്ങി, പിശാചിനാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടു മരുഭൂമിയിൽ നാലുതു ദിവസം ആത്മാവിനാൽ നടത്തപ്പെട്ടു. ആ ദിവസങ്ങൾ ൨ ഉൽ അവൻ ഒന്നും ഭക്ഷിക്കാതെ ഇരുന്നു; അവ തികഞ്ഞശേഷം, വിശക്കയും ചെയ്തു. പിശാച് അവനോടു: നീ ദൈവപുത്ര ൩ നായാൽ, ഈ കല്ലിനോട് അപ്പമായ്തുമവാൻ കല്പിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: മനുഷ്യൻ ൪

അപ്പത്താൽ തന്നെ അല്ല, ദൈവത്തിന്റെ സകല വചനത്താലത്രെ ജീവിക്കും (മഥേ. ൮. ൩.) എന്ന് എഴുതിക്കിടക്കുന്നു.

൫ പിന്നെ പിശാച് അവനെ ഉയർന്ന മലമേൽ നടത്തി, പ്രപഞ്ചരാജ്യങ്ങളെ ഒക്കയും ഒരു ക്ഷണനേരത്തിൽ കാണിച്ചു: ൩ ഈ സമുദായികാരവും ഇവരിലെ തേജസ്സും നിന്നെക്കു തരാം; കാരണം അത് എന്നിൽ ദരമേല്പിച്ചു കിടക്കുന്നു, തെളിഞ്ഞവനെ ഏതൊരു കൊടുക്കയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ നീ എന്റെ മുമ്പിൽ കുമ്പിട്ടു എങ്കിൽ, ഇതെല്ലാം നിന്റേതാകും എന്ന് പിശാച് അവനോടു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ കുമ്പിട്ടു, അവനെ മാത്രം ഉപാസിക്കാമെന്നു (മഥേ. ൩, ൧൩.) എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

൪ അവനെ യരുശലേമിലും നടത്തി, ദേവാലയത്തിന്റെ അഗ്രത്തിനേൽ നിർത്തി, അവനോടു പറഞ്ഞു: നീ ആ ദേവപുത്രനായാൽ, ഇവിടെനിന്നു താഴോട്ടു ചാടുക (സങ്കീ. ൯൧, ൧൧.) ൧൦ നിന്നെ ചൊല്ലി, അവൻ സ്വപ്നതന്മാരോടു നിന്നെ കാപ്പാൻ ൧൧ കല്പിക്കും; അവരും നിന്നെ കാലു കല്പിനോടു തട്ടാത്തവണ്ണം കൈ ൧൨ കളിൽ താങ്ങുകൊള്ളും എന്ന് എഴുതിക്കിടക്കുന്നുവല്ലോ! യേശു അവനോടു, ഉത്തരം പറഞ്ഞു: (മഥേ. ൩, ൧൩.) നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ പരീക്ഷിക്കൊല്ല എന്നു ചൊല്ലി ഇരിക്കുന്നു. പിന്നെ പിശാച് സകല പരീക്ഷയും തികെച്ചു ഒരു സമയം വരെ അവനെ വിട്ടു മാറി.

൧൪ യേശു ആത്മാവിൻ ശക്തിയിൽ ഗലീലയിലേക്കു മടങ്ങി ചെന്നു, അവനെ കൊണ്ടൊരു ശ്രുതി ചുറ്റുമുള്ള നാട്ടിൽ ഒക്കെയും പരക്കയും ചെയ്തു. അവൻ എല്ലാവരാരും മഹത്വപ്പെട്ടും ൧൫ കൊണ്ട് അവരുടെ പള്ളികളിൽ ഉപദേശിക്കും. അവൻ വളർന്ന നചരത്തിൽ വന്നപ്പോൾ, തന്നിരിക്ക ശീലമുള്ളപ്രകാരം, ശബ്ബത്തുനാളിൽ പള്ളിയിൽ ചെന്നു, വായിപ്പാൻ എഴുന്നീറ്റു നിന്നു. ൧൭ യശയ്യാ പ്രവാചകന്റെ പുസ്തകം അവനു കൊടുക്കപ്പെട്ടു, അ ൧൮ വന്നു പുസ്തകം വിടർത്തി, (യശ. ൩൧, ൧.) യഹോവയുടെ ആത്മാവ് എന്മേൽ അത്രെ; ദരിദ്രരോടു സുവിശേഷിപ്പാൻ അവൻ എന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്തു (ഏദയം ൩൫൯)യവരെ ൧൯ പൊരുപ്പിപ്പാനും, ബലഹീനരോടു വിട്ടതലും കുരുടരോടു കാഴ്ചയും, ശ്ലോഷിപ്പാനും (യശ. ൫൮, ൩.) ചതഞ്ഞവരെ ഒഴിച്ചു വിട്ടവനും, കർത്താവിന്റെ പ്രസാദവഷം ശ്ലോഷിപ്പാനും എന്നെ

അയച്ചു ഹേതുവാൽതന്നെ, എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലം ൧൦
 ണ്ടു; പിന്നെ പുസ്തകം മടക്കിത്തുറന്നു തിരികെ കൊടുത്തു, താൻ ഇ
 രുന്ന പള്ളിയിലുള്ള സകലരുടെ കണ്ണുകളും അവനെ ഉറ്റു
 നോക്കിയിരുന്നു. അവരോട് അവൻ: ഈ എഴുത്തിന് ഇന്നു ൧൧
 തന്നെ നിങ്ങളുടെ ചെവികളിൽ നിവൃത്തി വന്നു എന്നു പറഞ്ഞു
 തുടങ്ങി. അവന്റെ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ലാവണ്യവാ ൧൨
 ക്കൾ നിമിത്തം എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു, അവനായി സാ
 ക്ഷ്യം ചെയ്തിയവരോട്: ഇവൻ യോസേഫിന്റെ മകനല്ല
 യോ എന്നു പറഞ്ഞു. അവരോട് അവൻ പറഞ്ഞിതു: വൈദ്യ! ൧൩
 നിന്നെക്കു തന്നെ ചികിത്സിക്ക എന്നുള്ള പഴഞ്ചൊല്ലും, കഫൻ
 ഹ്രമിൽ ഉണ്ടായി കേട്ടത് എല്ലാം ഈ നിന്റെ പിതൃനഗരത്തി
 ലും ചെയ്തു, എന്നും, നിങ്ങൾ എന്നോടു പറയുമല്ലോ! ആമെൻ ൧൪
 ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: ഒരു പ്രവാചകനും സ്വന്തഗര
 ത്തിൽ ഗ്രാഹ്യനാകയില്ല, ഞാൻ ഉണ്മയിൽ നിങ്ങളോടു ചൊല്ലു ൧൫
 ന്നിതു: എലിയാവിൻ നാളുകളിൽ വാനും മൂവാണ്ടും ആരു മാസ
 ഫ് അടക്കപ്പെട്ടിട്ടു, ദേശത്തിൽ എങ്ങും മഹാക്ഷാമം ഉണ്ടായ
 പോൾ, ഇസ്രായേലിൽ പല വിധവമാരും ഉണ്ടായിരുന്നു; ചി ൧൬
 ദേന്യയിലെ ചപ്പത്തിൽ ഒരു വിധവാസ്ത്രീയടുക്കലേക്കല്ലാതെ,
 അവരിൽ ആർക്കും എലിയാ അയക്കപ്പെട്ടതും ഇല്ല. എലീശാ ൧൭
 പ്രവാചകന്റെ കാലത്ത് ഇസ്രായേലിൽ പല കുന്ദികളും ഉണ്ടാ
 യിരുന്നു; സുറിയാനി നയമാനല്ലാതെ, അവരാരും ശുദ്ധരായി
 ചമഞ്ഞതും ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. പള്ളിയിൽ ഉള്ളവർ ഇവ ൧൮
 കേട്ടാറെ, എല്ലാവരും ക്രോധത്താൽ നിറഞ്ഞു. എഴുന്നീറ്റു, അ ൧൯
 വനെ പട്ടണത്തിന്നു പുറത്താക്കി, അവരുടെ ഊർ തീർത്തിട്ടുള്ള
 മലയുടെ അരുവിനോളവും കൊണ്ടുപോയി, അവനെ തലകീഴാ
 യി തള്ളി വിട്ടുവാൻ ഭാവിച്ചു; അവനോ അവരുടെ നടുവിൽ ൨൦
 കൂടി കടന്നുപോയി.

അവൻ ഗലീലനഗരമായ കഫർനാഥിലേക്ക് ഇറങ്ങി ൨൧
 പോയി, ശബ്ബത്തുകളിൽ അവൻ ഉപദേശിച്ചു, പോന്നു. അവ ൨൨
 ന്റെ വചനം അധികാരത്തിൽ ഉള്ളതാകയാൽ അവന്റെ ഉപ
 ദേശം നിമിത്തം അവർ സ്മദിച്ചുപോയി. (അന്നു) പള്ളിയിൽ ൨൩
 അശുദ്ധ ഭൂതത്തിൻ ആത്മാവുള്ള മനുഷ്യൻ ഉണ്ടു; ആയവൻ
 യാനപരക്കാരനായ യേശുവെ! ഞങ്ങൾക്കും നിന്നെക്കും എന്തു! ൨൪
 ഞങ്ങളെ നശിപ്പിപ്പാൻ വന്നു; നീ ആർ എന്നു ഞാനറിയുന്നു;

ദൈവത്തിൻവിശുദ്ധൻ തന്നെ എന്നു മഹാശബ്ദത്തോടെ നി
 ൩൫ ലവിളിച്ചു. മിണ്ടാതിരൂ, ഇവനെ വിട്ടു പുറപ്പെടുക! എന്നു യേശു
 അതിനെ ശാസിച്ചപ്പോൾ, ഭൂതം അവനെ നടുവിലേക്കുനിൽ
 ൩൬ ത്തി, ചേതം ഒന്നും വരുത്താതെ അവനിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുപോ
 യി, എല്ലാവർക്കും വിസ്മയം ഉണ്ടായി: ഈ വചനം എന്തു? അധി
 കാരത്തിലും ശക്തിയിലും അവൻ അശുഭാത്മാക്കളെയും നി
 യോഗിക്കുന്നു; അവ പുറപ്പെട്ടു പോകയും ചെയ്യുന്നുവല്ലോ
 ൩൭ എന്നു തങ്ങളിൽ സംഭാഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു: അവനെക്കൊണ്ടു
 കീർത്തി, ചുറ്റുമുള്ള നാട് എങ്ങും പരന്നു പോയി.
 ൩൮ അവൻ പള്ളിയിൽനിന്ന് എഴുന്നീറ്റ, ശിമോന്റെ വീട്ടിൽ ക
 ടന്നു; അവിടത്തവർ ശിമോന്റെ അമ്മായി വലിയ പനി കൊ
 ണ്ടു വലഞ്ഞിരിക്കയാൽ, അവൾക്കു വേണ്ടി അവനോട് അപേ
 ൩൯ ന്ന ക്ഷിച്ചു, അവനും അവളുടെ മേൽ കനിഞ്ഞു നിന്നു, പനിയെ
 ശാസിച്ചു, അത് അവളെ വിട്ടു മാറി, അവളും പെട്ടെന്ന് എഴുന്നീ
 ൪൦ ള്, അവരെ ശുശ്രൂഷിച്ചു. സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുമ്പോൾ, നാനാ
 വ്യാധികളാൽ ബലഹീനരായവരെ ഒക്കയും, ബന്ധുക്കൾ അവ
 നു കൊണ്ടുവന്നു, അവനും ഓരോരുത്തന്റെ മേൽ കൈകളെ
 ൪൧ വെച്ച്, അവരെ സൌഖ്യമാക്കി. പലരിൽനിന്നും ഭൂതങ്ങൾ: നീ
 ദേവപുത്രനായ മശിഹ എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടുപോ
 യി; താൻ മശിഹ ആകുന്നപ്രകാരം അവ അറികകൊണ്ട് അവ
 ഉരിയാടുവാൻ അവൻ സമ്മതിക്കാതെ, ശാസിക്കു അത്രെ ചെയ്തു.
 ൪൨ പകലായപ്പോൾ, അവൻ പുറപ്പെട്ടു, നിജ്ജനദേശത്തിൽ ചെ
 ന്നു; പുരുഷാരങ്ങൾ അവനെ തിരഞ്ഞു പോന്ന്, അവനേയും
 ൪൩ വന്നു തങ്ങളെ വിട്ടു പോകുന്നതു തടുത്ത് അവനെ നിറുത്തി. അ
 വരോട് അവൻ: ഞാൻ മറ്റുള്ള ഊരുകളോടും, ദേവരാജ്യത്തെ
 സുവിദേശങ്ങളേക്കു, ഇതിനായല്ലോ ഞാൻ അയക്കപ്പെട്ടത്
 ൪൪ എന്നു ചൊല്ലി, ഗലീലപള്ളികളിൽ ഘോഷിച്ചുവന്നു.

൫. അദ്ധ്യായം.

ശിമോനാദി മീൻപിടിക്കാർ യേശുവെ അനുഗമിച്ചതു [മത്താ. ൪. മാ. ൧.], (൧൨)
 കഷ്ടശാന്തി [മത്താ. ൮. മാ. ൧.], (൧൭) വാതശാന്തിയും (൨൭) മത്തായുടെ വിളി
 യും ഉപവാസചോദ്യവും [മത്താ. ൮. മാ. ൨.]

൧ വിന്നെ പുരുഷാരം ദേവവചനം കേൾക്കേണ്ടതിന്ന് അവ
 നെ തിരക്കി വരുമ്പോൾ, ഗണസമരത്ത് പൊയ്ക്കയുടെ കരയിൽ
 ൧൪൦

അവൻ നിന്നുകൊണ്ടു, രണ്ടു പടകു കരക്കണത്തു നിന്നു കാ
ണായി, അതിൽനിന്നു മീൻപിടിക്കാൻ ഇറങ്ങി, വലകളെ കഴുകി
കളഞ്ഞു. ആ പടകുകളിൽ ശിമോനുള്ളത് ഒന്നിൽ അവൻ ക
രേരി, അവനോട് കരയിൽനിന്ന് അല്പം നീക്കുവാൻ ചോദിച്ചു;
പിന്നെ പടകിൽ ഇരുന്നു, പുരുഷാരങ്ങൾക്കുപദേശിച്ചു. പറ
ഞ്ഞു തീർന്നപ്പോൾ, അവൻ ശിമോനോട്: ആഴത്തിലേക്കു
നീക്കു, നീങ്ങളുടെ വലകളെ പിടിത്തത്തിന്നു വീശുവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞതിന്നു, ശിമോൻ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: നായക, രാത്രി ൫
എല്ലാം ഞങ്ങൾ അധ്വാനിച്ചിട്ടും ഒന്നും ലഭിച്ചില്ല; നിന്റെ ന
യമൊക്കെ ഞാൻ വല വീശാം. ആയ്ക്ക് അവർ ചെയ്തു, പെ
രുത്ത മീനുകളും ചേർത്തു. അവരുടെ വല കീറുമ്പോൾ, വേറെ ൭
പടകിലെ കൂട്ടാളികൾ തങ്ങൾക്കു വന്നു സഹായിപ്പാൻ മാടിവി
ളിച്ചു, അവരും വന്നു പടകു രണ്ടും ആഴം വണ്ണം നിറക്കുകയും
ചെയ്തു. ശിമോൻ പേരുന്ന യേശുവിന്റെ മുഴക്കാൽ പിടിച്ചു വൃ
ക്ഷവിട്ടു: കർത്താവേ, ഞാൻ പാപിയായ പുരുഷൻ ആകകൊ
ണ്ട് എന്നെ വിട്ടുപോക! എന്നു പറഞ്ഞു. എന്തെന്നാൽ അവർ ന്
കൈക്കലാക്കിയ മീൻപിടിയായ് അവനും അവന്റെ ഒപ്പരം
ഉള്ളവൻ എല്ലാവരും, ശിമോനും കൂട്ടാളികളായ യാക്കോബ് ൧൦
യോഹന്നാൻ എന്ന ജബേദിപുത്രർ; ഒരുപോലെ സ്നാനം അ
കപ്പെട്ടിരുന്നു; യേശു ശിമോനോടു: ഭയപ്പെടൊല്ല, ഇതു മുതൽ
നീ മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവനാകും എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ പ ൧൧
ടകളെ കരമേലാക്കി, സകലവും വിട്ട്, അവനെ അനുഗമിക്ക
യും ചെയ്തു.

അവൻ പട്ടണങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ, കഷ്ടം നിറ ൧൨
ഞ്ഞ മനുഷ്യൻ കാണായി; അവൻ യേശുവെ കണ്ടു കവിഞ്ഞു
വീണ്ടു: കർത്താവേ, നിന്നെക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ ശുദ്ധീക
രിപ്പാൻ കഴിയും! എന്ന് അവനോട് അപേക്ഷിച്ചു. എന്നാറെ, ൧൩
കൈനീട്ടി അവനെ തൊട്ടു: മനസ്സുണ്ടു, ശുദ്ധനാക! എന്നു പറ
ഞ്ഞു; ഉടനെ കഷ്ടം അവനെ വിട്ടു മാറുകയും ചെയ്തു. അത് ആ ൧൪
രോടും പറയരുത്, അവർക്കുള്ള സാക്ഷ്യം നിമിത്തം നീ പോയി,
നിന്നെ തന്നെ പുരോഹിതൻ കാണിച്ചു, മോശെ കല്പിച്ച പ്ര
കാരം നിന്റെ ശുദ്ധീകരണത്തിനായി ബലി കഴിച്ചുകൊൾക
എന്ന് അവനെ പ്രബോധിപ്പിച്ചാരെയും, അവനെക്കൊണ്ടു ൧൫
ജീ വാത്ത് അധികം പറന്നു, വളരെ പുരുഷാരങ്ങളും കേൾക്കും

ണ്ടതിന്നും, താന്താന്റെ വ്യാധികൾക്കു ശാന്തി വരേണ്ടതിന്നും
 ൧൩ കൂടി വന്നു. അവനോ കാടുകളിൽ വാങ്ങിപ്പോയി, പ്രാർത്ഥിച്ചു
 കൊണ്ടിരുന്നു

൧൪ ഒരു ദിവസം അവൻ ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ, ഗലീലയിലെ
 സകല ഗ്രാമത്തിൽനിന്നും യഹൂദായരുശേലേമിൽനിന്നും വന്നി
 ൧൫ ട്ടുള്ള പരീശരും, വൈദികരും, ഇരുന്നിരുന്നു; സൌഖ്യമാക്കുവാ
 ൧൬ നും അവുടെ കർത്താവിന്റെ ശക്തി ഉണ്ടായി. ഇതാ ചില
 ആളുകൾ വാടം പിടിച്ചവനായ മനുഷ്യനെ കിടക്കയിൽ എടു
 ത്തു കൊണ്ടുവന്ന്; ആയവനെ അകത്താക്കി, അവന്റുമ്പിൽ

൧൭ വെപ്പാൻ വക അണുപിടിച്ചു. പുരുഷാരം ഹേതുവായി അവ
 നെ കടത്തുവാൻ വഴി കാണാഞ്ഞു, പുരമേൽ കരേറി, ഓടുകളിൽ
 കൂടി അവനെ കിടക്കയോടുകൂടെ നടവിലേക്ക് ഇറക്കി. യേശു

൧൮ വിന്റുമ്പിൽ വിടുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ വിശ്വാസം കണ്ടിട്ട്,
 അവൻ പറഞ്ഞു: മനുഷ്യ, നിന്റെ പാപങ്ങൾ നിന്നെക്ക് മോ
 ൧൯ ചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു! എന്നാറെ, ശാസ്ത്രികളും പരീശരും: (ദേവ)

ദൂഷണങ്ങൾ ചൊല്ലുന്ന ഇവൻ ആർ? ഏകദൈവമല്ലാതെ,
 പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ കഴിയുന്നവൻ ആർ? എന്നു ചിന്തി

൨൦ച്ചതുടങ്ങി. അവരുടെ ചിന്തകളെയേശു അറിഞ്ഞു, അവരോട്
 ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ചിന്തിക്കുന്നത്

൨൧ എന്തു? നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറവാ
 ന്നോ; എഴുന്നീറ്റു നടക്ക എന്നു പറവാണോ; ഏതിന്ന് എളുപ്പം

൨൨ ഏറ ഉണ്ടു? എങ്കിലും ഭൂമിയിൽ പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ മനു
 ഷ്യപുത്രൻ അധികാരം ഉണ്ടെന്നു നിങ്ങൾക്കു ബോധിക്കേണ്ട

൨൩തിന്നു, അവൻ വാതക്കാരനോടു പറഞ്ഞു: ഞാൻ നിന്നോടു
 ചൊല്ലുന്നു, എഴുന്നീറ്റു നിന്റെ കിടക്ക എടുത്തുകൊണ്ടു, നിന്റെ

൨൪ വീട്ടിലേക്ക് പോക! തൽക്ഷണം അവൻ അവരുടെ മുമ്പാകെ
 എഴുന്നീറ്റു, താൻ കിടന്നതിനെ എടുത്തു, ദൈവത്തെ മഹത്വീക

൨൫രിച്ചുകൊണ്ടു തന്റെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി. എല്ലാവരും വിസ്മ
 യം പുണ്ടു: ഇന്നു നാം അപൂർവ്വങ്ങൾ കണ്ടു എന്നു ചൊല്ലി, അ
 വർ ദൈവത്തെ മഹത്വീകരിച്ചു ഭയംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു വരിക
 യും ചെയ്തു.

൨൬ അതിൽ പിന്നെ അവൻ പുറപ്പെട്ടു, ലേവി എന്ന പേരുള്ള
 ചുക്കുക്കാരൻ ചുക്കുസ്ഥലത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു: എന്റെ പി
 ൨൭ ന്നാലെ വാ! എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞു. അവനും സകലവും

ലൂക്ക. ൫. ൬. അ.

വിട്ടു കളഞ്ഞ്, അവന്റെ പിന്നാലെ പോയി. ശേഷം ലേവി രണ്ട് രണ്ടുവീട്ടിൽ അവനെ വലിയ വിരുന്നു് ഉണ്ടാക്കി; ചുക്കക്കാരും മറ്റുമുള്ളോരു മഹാസമൂഹം അവരോടു കൂട പന്തിയിൽ ഇരുന്നു. അവരുടെ ശാസ്ത്രികളും പരീശരും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടും ൩൦ നിങ്ങൾ ചുക്കക്കാരോടും, പാപികളോടും, കൂടെ ഭക്ഷിച്ചു കുടിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടു്? എന്ന് പിറുപിറുത്തു. അവരോടു യേശു ൩൧ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: സൌഖ്യ വാനാക്കു വൈദ്യനെ കൊണ്ടു്. ആവശ്യമില്ല, ദുസ്ഥന്മാർക്കു് ഉള്ളു; ഞാൻ നീതിമാന്മാരെ അല്ല, ൩൨ പാപികളെ മാനസാന്തരത്തിലേക്കു് വിളിപ്പാൻ വന്നിരിക്കുന്നു. അവനോടു് അവർ, യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ കൂടക്കൂടെ ഉപ ൩൩ വസിച്ചു യാചനകൾ ചെയ്യുന്നു, പരീശന്മാർക്കുള്ള വരും അപ്രകാരം തന്നെ; നിന്റെവരെ ഭക്ഷിച്ചു കുടിക്കുന്നു; അത് എന്തുകൊണ്ടു് എന്നു ചൊല്ലിയതിന്നു, അവരോടു പറഞ്ഞു: മണ ൩൪ വാളൻ കൂടെ ഉള്ളെന്നു നിങ്ങൾക്കു കല്യാണത്തോളമെ ഉപവസിപ്പിക്കാമൊ? മണവാളൻ അവരിൽ നിന്നു് എടുക്കപ്പെട്ടു എന്നു ൩൫ ഉള്ള നാളുകൾ വരും താനും; അന്നു് അവർ ഉപവസിക്കും; ആ നാളുകളിൽ തന്നെ ഒരു ഉപമയും അവരോടു പറഞ്ഞിതു: ഒരു ൩൬ത്തനും പുതിയ വസ്ത്രത്തിൽനിന്നു കണ്ടു മുറിച്ചു, പഴയ വസ്ത്രത്തോടു ചേർത്തു തൂണുമാറില്ല; ചെയ്താൽ പുതിയതിനെ ഖണ്ഡിക്കും, പുതിയതിൽനിന്നുള്ളതു പഴയതിനോടു ചൊരുന്നുന്നതും ഇല്ല. ആരും പുതിയ വീഞ്ഞു പഴയ തുരുത്തികളിൽ ഇടുന്നതും ൩൭ ഇല്ല; ഇട്ടാൽ, പുതു വീഞ്ഞു തുരുത്തികളെ പൊളിച്ച് ഒഴുകിപ്പൊക്കും, തുരുത്തികളും കെട്ടുപോകും. പുതു വീഞ്ഞു പുതിയ തുരുത്തികൾ ൩൮ ഉൽ അത്രെ പകർന്നു വെക്കേണ്ടതു, എന്നാൽ രണ്ടും കുറയാതെ നില്ക്കും. പിന്നെ പഴയതു കുടിച്ച് ആക്കും പുതിയതു ഉടനെ ൩൯ രുചിക്കയില്ല; പഴയത് ഏറ നല്ലത് എന്നു പറകെള്ളു.

൬. അദ്ധ്യായം.

ശബ്ബത്തിൽ കന്തിർ പഠിക്കുന്നതും, (൬) കൈവറുച മാറിയതും [മത്താ. ൧൨. ൨.], (൧൨) അദ്ധ്വാനുലരെ വരിച്ചതു [മത്താ. ൧൦. ൧൦. ൩.], (൨൦) മലപ്രസംഗം പുരുഷാരത്തോടു സംഭക്ഷിപ്പിച്ചു ചൊല്ലിയതു [മത്താ. ൫. ൧.]

പിന്നെ ഭിന്നീയാദ്രമായ ശബ്ബത്തിൽ ഉണ്ടായിതു: അവൻ ൧ വിളഭ്രമിയുടെ, കടന്നുപോകയിൽ, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ കന്തിരുകളെ പഠിച്ചു, കൈകൾകൊണ്ടു തിരുമ്പി തിന്നുമ്പോൾ, പരീ ൨

- ശരിൽ ചിലർ അവരോട്; ശബ്ബത്തുകളിൽ വിഹിതമല്ലാത്ത നു തു നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് എന്ത്? എന്നു പറഞ്ഞു. അവരോട് യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: ദാവിദ് കൂടയുള്ളവരും വിശന്ന ര പ്പോൾ, ചെയ്തത് എന്ത് എന്നുള്ളതും നിങ്ങൾ വായിച്ചില്ലയൊ? അവൻ ദേവഭവനത്തിൽ പുക, പുരോഹിതർക്കു മാത്രമല്ലാതെ ആർക്കും തിന്നരുതായുള്ള കാഴ്ചയപ്പങ്ങളെ വാങ്ങി തിന്ന, ൫ കൂടയുള്ളവർക്കും കൊടുത്ത പ്രകാരം തന്നെ. പിന്നെ അവ രോട്: മനുഷ്യപുത്രൻ ശബ്ബത്തിന്നും കർത്താവായെന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
- ൬ മറെറ ശബ്ബത്തിൽ അവൻ പള്ളിയിൽ പുക ഉപദേശിക്കു ന്ബാൾ, വലത്തു കൈ വറണ്ടുള്ള മനുഷ്യൻ അവിടെ ഉണ്ടു.
- ൭ ശബ്ബത്തിൽ സൌഖ്യമാക്കുമൊ എന്നു ശാസ്ത്രികളും പരിശരം നോക്കി നിന്ന്, അവനെ കുറച്ചുമത്തുന്ന സംഗതി കിട്ടുവാൻ വു അന്വേഷിച്ചു. അവരുടെ വിചാരങ്ങളെ അറിഞ്ഞിട്ട്, അ വൻ വറണ്ട കൈയുള്ള മനുഷ്യനോട്: എഴുന്നീറ്റു നടുവിൽനി ന് പുക! എന്നു പറഞ്ഞു; അവനും എഴുന്നീറ്റു നിന്നു. യേശു അവ രോട് പറഞ്ഞു: ഞാൻ നിങ്ങളോട് (ഒന്നു) ചോദിക്കട്ടെ; ശബ്ബ ത്തുകളിൽ നന്മ ചെയ്യയൊ, തിന്മ ചെയ്യയൊ, ജീവനെ രക്ഷി ൧൦ കയൊ, നശിപ്പിക്കയൊ, എന്തു വിഹിതം? എന്നിട്ട് അവരെ എല്ലാം ചുറ്റും നോക്കി: നിന്റെ കൈ നീട്ടുക! എന്ന് ആ മനു ഷ്ട്രനോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവൻ അപ്രകാരം ചെയ്തു; അവ ൧൧ ന്റെ കൈ മററതു പോലെ വഴിക്കെ വന്നു. അവരെ ദ്രാറു കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു, യേശുവെ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എന്നു തങ്ങളി ൽ സംഭാഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
- ൧൨ ആ നാളുകളിൽ അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതിന്ന്, ഒരു മലമേൽ ൧൩ ചെന്നു, ദേവപ്രാർത്ഥനയിൽ രാത്രികഴിച്ചിരുന്നു. പകലായാറെ, തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ വിളിച്ചു കൂട്ടി, അവരിൽനിന്നു പന്തിരുവ റെ തെരിഞ്ഞെടുത്ത്, അപോസ്തലർ (പ്രേരിതർ) എന്നു പേരും ൧൪ ഇട്ടിതു, അവൻ (പാറ) പേത്രൻ എന്നു വിളിച്ച ശിമോനും, അ വന്റെ സഹോദരനായ അന്ദ്രോയും, യാക്കോബ്, യോഹ ൧൫ നാൻ, എന്നവരും, ഹിലിപ്പൻ, ബർത്തൊലൊയും, മത്തായി, ൧൬ തോമായും ഹല്ലായ്പുത്രനായ യാക്കോബ്, എരിപുകാരനായ ശി മോനും, യാക്കോബിൻ യൂദാ, ദ്രോഹിയായ്ക്കീസ് ഇക്ക്കയ്യാതാ വായ യൂദാവും എന്നവരെ തന്നെ.

പിന്നെ അവരോടു കൂടെ ഇറങ്ങി, സമഭൂമിയിൽനിന്നു, അ ധ്വ
 വന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ സമൂഹവും സകല യഹൂദാ യരുശലേ
 മിൽനിന്നും തുർ, ചിദോൻ എന്ന രീരദേശത്തിൽനിന്നും അവ
 നെ കേൾപാനും തങ്ങളുടെ രോഗങ്ങൾക്കു ശാന്തി ഉണ്ടാവാനും
 വന്നിട്ടുള്ള വെള്ള പുരുഷാരവും കൂടെ (നില്ക്കയും.) അശുഭധാരമാ ധവ
 ക്കാൽ പീഡിതർ സ്വസ്ഥരാക്കപ്പെടുകയും, ശക്തി അവനിൽ ധൻ
 നിന്നു പുറപ്പെട്ടു എല്ലാവരെയും, സൌഖ്യമാക്കുകകൊണ്ടു, സ
 മൂഹം ഒക്കയും അവനെ തൊടുവാൻ ശ്രമിക്കയും ആയി. അ ൨൦
 വൻ ശിഷ്യരെ നോക്കി, കണ്ണുകളെ ഉയർത്തി പറഞ്ഞിതു: ദരിദ്ര
 രായ നിങ്ങൾ ധന്യർ; ദേവരാജ്യം നിങ്ങൾക്കുണ്ടത്ര. ഇപ്പൊൾ, ൨൧
 വിശന്നിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾ ധന്യർ; നിങ്ങൾ തൃപ്തരാകും. ഇ
 പ്പൊൾ കരയുന്ന നിങ്ങൾ ധന്യർ; നിങ്ങൾ ചിരിക്കും. മനു ൨൨
 ഷ്ചപുത്രൻ നിമിത്തം മനുഷ്യർ നിങ്ങളെ ദേവപ്പിരിച്ച നിങ്ങളെ
 ശ്ലോഭിക്കി നിന്ദിച്ചു, നിങ്ങളുടെ നാമം വിടക്ക് എന്നു തള്ളി എ
 കിൽ നിങ്ങൾ ധന്യർ. ആ നാളിൽ സന്തോഷിച്ചു തുള്ള ൨൩
 വിൻ! കാരണം നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇതാ വ
 ലിയതു; അതിന്നുത്തവണ്ണം അവരുടെ പിതാക്കന്മാർ പ്രവാ
 ചകരോടും ചെയ്തുവല്ലോ. എങ്കിലൊ, സമ്പന്നരായ നിങ്ങൾക്ക് ൨൪
 ധാ കഷ്ടം! നിങ്ങളുടെ ആശ്വാസം ലഭിച്ചു തീർന്നുവല്ലോ. നിറ ൨൫
 വുന്ന നിങ്ങൾക്ക് ധാ കഷ്ടം! നിങ്ങൾക്കു വിശക്കെ ഉള്ളു;
 ഇപ്പൊൾ ചിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്ക് ധാ കഷ്ടം! നിങ്ങൾ വേദി
 ചു കരയും. എല്ലാമനുഷ്യരും നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു നന്മപറയുമ്പോ ൨൬
 ൾ, ധാ കഷ്ടം! അതിന്നുത്തവണ്ണം അവരുടെ പിതാക്കന്മാർ
 കള്ളപ്രവാചകരോടും ചെയ്തുവല്ലോ. വിശേഷിച്ചു കേൾക്ക ൨൭
 ന നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നു: നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേ
 ഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ പകെക്കുന്നവർക്കു ഗുണം ചെയ്യിൻ; നിങ്ങ
 ളെ ശപിക്കുന്നവരെ അനുഗ്രഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ പ്രാകുന്നവ ൨൮
 ക്കായി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ. നിന്നെ കവിൾക്ക് അടിക്കുന്നവൻ മ ൨൯
 റെതും കാട്ടിക്കൊടുക്കു; നിന്റെ വസ്ത്രം എടുത്തുകയുന്നവനോ
 ടു ശീലയും തടുക്കായ്ക്കൂ. നിന്നോട് അപേക്ഷിക്കുന്നവന് എ ൩൦
 ല്ലും കൊടുക്കു; നിന്റെവ എടുത്തു കൊള്ളുന്നവനോടു തിരികെ
 ചോദിക്കായ്ക്കൂ. മനുഷ്യർ നിങ്ങൾക്ക് ഏതുപ്രകാരം ചെയ്യേണം ൩൧
 എന്നു നിങ്ങൾ ഇച്ഛിച്ചാൽ അപ്രകാരം അവർക്കു ചെയ്യിൻ!
 പിന്നെ നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിച്ചാൽ, നിങ്ങൾക്ക് ൩൨

എന്തു ഉപചാരം ഉള്ളു? പാപികളും തങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ
 ൩൩ സ്നേഹിക്കുന്നുവല്ലോ! പിന്നെ നിങ്ങൾക്ക് നന്മചെയ്യുന്നവരിൽ
 നന്മചെയ്യാൻ നിങ്ങൾക്ക് എന്തുപചാരം ഉള്ളു? പാപികളും അ
 ൩൪ തു തന്നെ ചെയ്യുന്നുവല്ലോ. ഇന്നവരോടു തിരികെ കിട്ടും എന്ന്
 ആശിച്ചു കടം കൊടുത്താലും നിങ്ങൾക്ക് എന്തുപചാരം ഉള്ളു?
 പാപികളും ശരി വരെ തിരികെ കിട്ടേണ്ടതിന്നു പാപികൾക്കു കടം
 ൩൫ കൊടുക്കുന്നുവല്ലോ. എങ്കിലൊ നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹി
 ച്ചും, നിരാശരായി ഒന്നും വിട്ടുകളയാതെ നന്മചെയ്യും കടം കൊ
 ടുത്തും കൊൾവിൻ! എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം വലുതാകും;
 നിങ്ങൾ അത്ഭുതത്തെ മക്കൾ ആകയും ചെയ്യും; ആയവൻ
 ൩൬ കൃതഘ്നരിലും ഓഷ്ടരിലും ദയാവാൻ ആകുന്നുവല്ലോ. അതുകൊ
 ണ്ടു നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്ന് അയ്യോദാവമുള്ളതു പോലെ അ
 ൩൭ യ്യോദാവമുള്ളവരാകവിൻ! (നൂറും) വിധിക്കയും ഒല്ലാ, എന്നാൽ
 നിങ്ങൾക്കും വിധിക്കപ്പെടുകയില്ല; ശിക്ഷ നിർണ്ണയിക്കൊല്ലാ;
 എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷാനിർണ്ണയം ഇല്ല; വിട്ടയപ്പിൻ! നി
 ൩൮ ങ്ങളും വിട്ടയക്കപ്പെടും. കൊടുപ്പിൻ, എന്നാൽ, നിങ്ങൾക്ക് തര
 പ്പെടും; അമൻ കുലുങ്ങി വഴിയുന്നൊരു നല്ല അളവു നിങ്ങളു
 ടെ മടിയിൽ തരും; കാരണം നിങ്ങൾ അളക്കുന്ന അളവിനാൽ
 നിങ്ങൾക്കും അളക്കപ്പെടും.

൩൯ ഒരുപമയും അവരോടു പറഞ്ഞിതു: കുരുടൻ കുരുടനു വഴി
 ൪൦ കാട്ടുവാൻ മതിയൊ; ഇരുവരും കുഴിയിൽ വീഴുകയില്ലയൊ? ശി
 ഷ്ട്രൻ തന്റെ ഗുരുവിനു മീതെയല്ല, അഭ്യാസം തികഞ്ഞിട്ട് എ
 ൪൧ ല്ലാവനും സ്വഗുരുവിന്ന് ഒത്തുവരികേ ഉള്ളു. എന്നാൽ നിന്റെ
 സഹോദരന്റെ കണ്ണിലെ കരടു കണ്ടിട്ടും സ്വന്ത കണ്ണിലെ
 ൪൨ കോൽ വിചാരിക്കാത്തത് എന്തു? അല്ല, നിന്റെ കണ്ണിലെ
 കോൽ നോക്കാതെ, സഹോദര, നില്ല. നിന്റെ കണ്ണിലെ കരട്
 എടുത്തു കളയട്ടെ! എന്നു സഹോദരനോട് എങ്ങിനെ പറഞ്ഞു
 കൂടും? വേഷ്ടധാരിയെ, മുഖെ നിന്റെ കണ്ണിൽനിന്നു കോൽ
 കളക! അപ്പൊൾ സഹോദരന്റെ കണ്ണിലെ കരടും കളവാൻ
 ൪൩ നോക്കാമല്ലോ. എന്തെന്നാൽ ആകാശത ഫലം ഉണ്ടാക്കുന്ന
 ൪൪ നല്ല മരം (ഒന്നും) ഇല്ല. പിന്നെ നല്ല ഫലം ഉണ്ടാക്കുന്ന ആ
 കാശത മരവും ഇല്ല; എല്ലാമരവും അതതിന്റെ ഫലംകൊണ്ട്
 അറിയപ്പെടുന്നു; മുളകളിൽനിന്ന് അത്തിപ്പഴങ്ങൾ ചേക്കയും
 ൪൫ ഞരങ്ങുകളിൽനിന്നു മുന്തിരിങ്ങ പഠിക്കയും ഇല്ലല്ലോ! നല്ല മരം

പ്രിയൻ സ്വഹൃദയത്തിലെ നല്ല നിക്ഷേപത്തിൽനിന്നു നല്ലതു പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു, ദുഷ്ട മനുഷ്യൻ സ്വഹൃദയത്തിലെ ദുർന്നിക്ഷേപത്തിൽനിന്നു ദോഷം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു; ഹൃദയത്തിൽ നിറഞ്ഞു വഴിയുന്നതിൽ നിന്നല്ലോ തന്റെ വായി ഉറിയുവാനുതകുന്നു.

എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ കർത്താവെ, കർത്താവെ, എന്നു രന്ത വിളിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ ചൊല്ലുന്നത് ചെയ്യാതിരിക്കുന്നത് എന്തു? എന്റെ അടുക്കെ വന്ന്, എൻപചനങ്ങളെ കേട്ടുചെയ്യുന്ന രാവൻ എല്ലാം ഇന്നവനോടു, തുല്യൻ എന്ന് കാട്ടിത്തരാം. വീടു രവു പണിയുന്നതിൽ ആഴക്കുഴിച്ചു പാറമേൽ അടിസ്ഥാനം ഇട്ട മനുഷ്യനോടു തുല്യനാകുന്നു. പിന്നെ നീക്കുവിച്ചു ഉണ്ടായിട്ടു പുഴയും വീട്ടിനോടു തട്ടിയാറെയും അതു പാറമേൽ സ്ഥാപിച്ച താകുകൊണ്ടു കലുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കേട്ടിട്ടും ചെയ്യാത്തവ രാൻ നോ, അടിസ്ഥാനം കൂടാതെ നിലത്തിറേൽ വീടു പണിയുന്ന മനുഷ്യനോടു തുല്യനത്രെ; ആയതു പുഴ തട്ടിയ ഉടനെ വീണു, ആ വീട്ടിൻ ഇടിവു വലുതായും തീർന്നു.

൭. അദ്ധ്യായം.

ശതാധിപന്റെ വിശ്വാസം [മത്താ. ൮.], (൧൧) വിധവാപുത്രനെ ജീവിപ്പിച്ചു, (൧൨) സ്തംഭപുരുഷന്റെ ദൂതം ഗുണവർണ്ണനയും [മത്താ. ൧൧.], (൧൩) പാപിയായ സുറിയാൽ അഭിഷേകം.

ഇന്നു നിങ്ങൾ കേൾക്കെ തന്റെ മൊഴികളെ ഒക്കയും തികച്ചപ്പോൾ അവൻ കഫർസാരത്തിൽ കടന്നു. അവിടെ ഒരു ശതാധിപൻ പ്രിയനായ ഭാസൻ എന്ന വലഞ്ഞു, കഴിവാറായി, അവൻ യേശുവിന്റെ വസ്തുത കേട്ടു, അവന്റെ അടുക്കെ യഹൂദരുടെ മൂപ്പന്മാരെ അയച്ചു, താൻ വന്ന് ആ ഭാസനെ രക്ഷിപ്പാൻ കേൾക്കേണമെന്ന്, അവനോടു ചോദിച്ചു; ആയവൻ യേശുവോടടുത്തു, അവൻ നമ്മുടെ ജനം സ്നേഹിച്ചുകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ പള്ളിയെ താൻ തീർപ്പിച്ചതുകൊണ്ട്, നീ ഇതു ചെയ്തുകൊടുപ്പാൻ പാത്രം ആകുന്നു. എന്നു താല്പര്യത്തോടെ അവനെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു. യേശു അവരോടുകൂടെ നടന്നു വീട്ടിന് ഒട്ടും ദൂരമുണ്ടാകാത്തപ്പോൾ, ശതാധിപൻ അവനു ചങ്ങാതികളെ അയച്ചു പറഞ്ഞു: കർത്താവെ, അസഹ്യപ്പെടാല്ലോ; നീ എന്റെ പരക്കുകത്തു വരുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു

നിന്റെ അടുക്കെ ചെല്ലുവാൻ ഞാൻ തന്നെ പാത്രം എന്നു തോന്നിയില്ല; ഒരു വാക്കുകൊണ്ടത്രെ കല്പിക്ക എന്നാൽ എന്റെ വ്യാഖ്യാക്കാരൻ സ്വസ്ഥനാകും. ഞാനുംകൂടെ അധികാരത്തിന്നു കീഴെത്തു മനുഷ്യനാകുന്നുവല്ലോ; ചേവകർ എനിക്കടുത്തുണ്ടു, (അതിൽ) ഇവനോടു യാത്രയാക എന്നു പറഞ്ഞാൽ യാത്രയാകുന്നു, മറുവനോടു വാ എന്നാൽ വരുന്നു, എന്റെ ദാസനോടു ന് ഇതു ചെയ്യി എന്നാൽ അവൻ ചെയ്യുന്നു. എന്നതു യേശു കേട്ട്, അവർക്കു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടു, തന്റെ പിന്നാലെ വരുന്ന കൂട്ടത്തോട്: ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: ഇസ്രായേലിൽ കൂടെ ഇത്ര വലിയ വിശ്വാസത്തെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അയക്കപ്പെട്ടവർ വീട്ടിൽ മടങ്ങി വന്നാറെ, രോഗിയായ ദാസനെ സൌഖ്യത്തോടെ കണ്ടു.

൧൧ പിറെറ (ദിവസത്തിൽ) ഉണ്ടായിതു: അവൻ നയിൻ എന്ന ഊരിലേക്ക് യാത്രയാകുമ്പോൾ, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പലരും വളരെ പുരുഷന്മാരും കൂടെ പോയി. ഊരിന്റെ വാതിലോട് അണഞ്ഞപ്പോൾ, കണ്ടാലും വിധവയാകുന്ന അമ്മെക്ക്, ഏക ജാതനായ മകൻ ചത്തട്ടു പുറത്തു കൊണ്ടുപോകപ്പെടുന്നു, ഊ

൧൨ ക്കാരുടെ വലിയ സമൂഹവും അവളോടു കൂട ഉണ്ടു. അവളെ കണ്ടിട്ടു കത്താവ് കരളലിഞ്ഞു, അവളോടു: കരയല്ല എന്നു പറഞ്ഞ്, അടുത്തു വന്നു മഞ്ചത്തെ തൊട്ടു, ചുമക്കുന്നവരും നിന്നു

൧൪ വ്യാഖ്യാക്കാര, ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നിതു: ഉണ്ണൻ വാ എ

൧൫ ന് അവൻ പറഞ്ഞാറെ, ചത്തവൻ ഇരുന്നു കൊണ്ട് ഉരി

൧൬ യാടി തുടങ്ങി; അവനെ അമ്മെക്ക് കൊടുക്കയും ചെയ്തു. എല്ലാവരും ഭയം പിടിച്ച്, ഒരു വലിയ പ്രവാചകൻ നമ്മിൽ ഉദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും, ദൈവം സ്വജനത്തെ സന്ദർശിച്ചു എന്നും ചൊല്ലി, ദൈവത്തെ മഹത്വീകരിച്ചു. അവനെ കൊണ്ടുള്ള ഈ വാക്കു സകല യഹൂദയിലും പുറമുള്ള നാടുകളും പരക്കയും ചെയ്തു.

൧൮ ഇവ ഒക്കയും യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവനെ കേൾ

൧൯ പിച്ചാറെ, യോഹന്നാൻ സ്വശിഷ്യരിൽ ഇരുവരെ വിളിച്ചു, യേശുവിന്റെ അടുക്കെ അയച്ചു: വരുവാനുള്ളവൻ നീയൊ,

൨൦ ഞങ്ങൾ മറെറവനെ കാത്തിരിക്കയൊ എന്നു പറയിച്ചു. ആ പുരുഷൻ അവനോട് എത്തി പറഞ്ഞിതു: യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ ഞങ്ങളെ നിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു വരുന്നവൻ

നീയോ മറെറവനെ കാത്തിരിക്കയൊ എന്നു ചോദിപ്പിച്ചു. ആ രഹസ്യകയിൽ അവൻ പലക്കും, വ്യാധികളും, ദണ്ഡങ്ങളും, ദുരന്തങ്ങളെയും മാറി, പല കുരുന്മാക്കും കാഴ്ച സമ്മാനിച്ചു. പിന്നെ രഹസ്യവരോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: നിങ്ങൾ കേട്ട കണ്ടവയോഹനനെ ചെന്ന് അറിയിപ്പിൻ; കുരുടൻ കാണുന്നു, മുന്തൻ നടക്കുന്നു, രോഗികൾ ശുദ്ധരായ്മയുന്നു, ചെവിടൻ കേൾക്കുന്നു, മരിച്ചവൻ ഉണർന്നു വരുന്നു, ദരിദ്രരെ സുവിശേഷം കേൾക്കുന്നു; പിന്നെ എങ്കൽ ഇടറി പോകാത്തവൻ എല്ലാം ധന്യൻ എന്നത്രെ.

യോഹന്നാന്റെ ഭൃതർ പോയശേഷം, അവൻ പുരുഷന്മാരെ രണ്ടോടേ യോഹന്നാനെക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതു: നിങ്ങൾ എന്തു നോക്കുവാൻ മരുഭൂമിയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു പോയി? കാരാറിനാൽ ഉലയുന്ന ഓടയൊ? അല്ല, എന്തു കാണാൻ പുറപ്പെട്ടു? നേരി രുദ്ര വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച മനുഷ്യനെയൊ? കണ്ടാലും മോടിയിൽ ഉടുത്തും, പുളച്ചും, നടക്കുന്നവർ രാജധാനികളിലത്രെ ആകുന്നു. അല്ല എന്തു കാണാൻ പുറപ്പെട്ടു? പ്രവാചകനെയൊ? രഹസ്യത്തെ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: പ്രവാചകൻ മീതെയുള്ളതും (കണ്ടതു) (മല. ൩, ൧.) ഇതാ നിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നെക്കുറിച്ചു വരെയെ ഒരുക്കുവാനായി, എന്റെ ഭൃതനെ നിൻമുമ്പത്തിൻ മുമ്പാകെ അയക്കുന്നു എന്ന് എഴുതിക്കുറിച്ചുള്ളവൻ ഇവനാകുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: സ്ത്രീകളിൽ ജനിച്ചവരിൽ യോഹന്നാൻ സ്നാപകനേക്കാൾ വലിയ പ്രവാചകൻ ആരും ഇല്ല; ദേവരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റം ചെറിയവൻ അവനിലും വലുതാകുന്നു എന്നു. പിന്നെ സകല ജനങ്ങളും ചുക്കുകയും യോഹന്നാന്റെ വൻ സ്നാനത്തിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ടു, ദൈവത്തെ നീരീകരിച്ചു. പഠിപ്പം നൽകിയവെങ്കിലും അവനാൽ സ്നാനം എല്ലാത്തെയും ദൈവത്തിൻ ആലോചനയെ തങ്ങൾക്ക് പറയാതെ വ്യഥാവാക്കിയതെ ഉള്ളു. ആകയാൽ ഈ തലമുറയുടെ മനുഷ്യരെ എതിനോടു ഉപമിക്കേണ്ട; അവർ ആരോട് ഒക്കുന്നു? കുട്ടികൾ ചന്ദ്രസ്ഥലത്ത് ഇരുന്നു അന്യോന്യം വിളിച്ചു: ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കായി കഴലൂതി, നിങ്ങൾ തുളിയതും ഇല്ല, നിങ്ങൾക്കായി വിലാപം പാടി, നിങ്ങൾ കരഞ്ഞതും ഇല്ല; എന്നു പറയുന്നതിനോട് ഒക്കുന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ അപ്പം ഭക്ഷിക്കാൻ വന്നതായും, വീഞ്ഞ് കുടിക്കാതെയും വന്നിരിക്കെ, അവൻ ഭൃതം

൩൪ ഉണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു; മനുഷ്യപുത്രൻ തിന്നും കുടിച്ചും
 കൊണ്ടു വന്നിരിക്കെ, ഇതാ തിന്നിയും കുടിയനും ആകുന്ന ആൾ,
 ചുങ്കക്കാക്കും പാപികൾക്കും സ്നേഹിതനെത്ര എന്നു പറയുന്നു.

൩൫ ജ്ഞാനം എന്നവളൊ തന്റെ എല്ലാമക്കളിലും നീതീകരിക്കപ്പെട്ടു.

൩൬ പഠിശന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ തന്നോടുകൂട ഭക്ഷിപ്പാൻ അവ
 നെ ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ. അവൻ പഠിശന്റെ വീട്ടിൽ കടന്നു

൩൭ ചാരികൊണ്ടു. ആ ഊരിൽ പാപിയായ ഒരു സ്ത്രീ, അവൻ പ
 ഠിശന്റെ വീട്ടിൽ ചാരിക്കൊള്ളുന്നത് അറിഞ്ഞു, തൈലഭരണി

൩൮ കൊണ്ടുവന്നു. പിറകിൽ അവന്റെ കാൽക്കൽ കരഞ്ഞു നിന്നു,
 കണ്ണുനീർ കൊണ്ട് അവന്റെ കാലുകളെ നന്നെച്ചു തുടങ്ങി, ത
 ന്റെ തലമുടികൊണ്ടു തുടച്ചു. കാലുകളെ ചുംബിച്ചു, തൈലം

൩൯ കൊണ്ടു പുശി. അവനെ വിളിച്ച പഠിശൻ അതു കണ്ടു, ത
 ന്നിൽ തന്നെ പറഞ്ഞിതു: ഇവൻ പ്രവാചകനായെങ്കിൽ, ത
 ന്നെ തൊട്ടുന്ന സ്ത്രീ ആർ എന്നും ഇന്നവളെന്നും പാപി അ

൪൦ ഞെ എന്നും അറിയുമായിരുന്നു. അതിന്നു യേശു: ശിമോനെ
 നിന്നോട് ഒന്നു പറവാനുണ്ടു എന്നുറച്ചപ്പോൾ: ഗുരൊ, പറ

൪൧ ഞാലും എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. എങ്കിലൊ ഒരു പട്ടണക്കാ
 രനു രണ്ടു കടക്കാർ ഉണ്ടായതിൽ, ഒരുത്തൻ അഞ്ഞൂറു ദ്രുമയും,

൪൨ മറ്റവൻ അമ്പതു ദ്രുമയും കൊടുപ്പാനുണ്ടു. വീട്ടുവാൻ അവ
 ക്ക് വക ഇല്ലായ്മയാൽ, അവൻ ഇരുവർക്കും ഇളച്ചു കൊടുത്തു
 എന്നാൽ ഇവരിൽ ആർ അവനെ അധികം സ്നേഹിക്കും?

൪൩ എന്നതിന്നു ശിമോൻ പറഞ്ഞു: അധികം ഇളച്ചു കിട്ടിയവൻ
 എന്ന് ഊഹിക്കുന്നു; എന്നാറെ, അവനോട്: നീ നേരായി വി

൪൪ ധിച്ചു എന്നു ചൊല്ലി, സ്ത്രീയെ നോക്കി തിരിഞ്ഞു, ശിമോ
 നോടു പറഞ്ഞു: ഈ സ്ത്രീയെ കാണുന്നുവോ? ഞാൻ നിന്റെ
 വീട്ടിൽ കടന്നു, നീ എൻ കാലുകൾക്ക് വെള്ളം തന്നില്ല; ഇവ
 ളോ കണ്ണുനീർകൊണ്ട് എൻ കാലുകളെ നന്നെച്ചു, തന്റെ മുടി

൪൫ കൊണ്ടു തുടച്ചു. നീ എനിക്ക് ചുംബനം തന്നില്ല; ഇവളോ
 ഞാൻ പ്രവേശിച്ചതു മുതൽ എന്റെ കാലുകളെ വിടാതെ, ചും

൪൬ ബിച്ചു. നീ നെയികൊണ്ട് എന്റെ തലയെ തേച്ചിട്ടില്ല; ഇവ
 ൪൭ ളോ തൈലം കൊണ്ട് എൻ കാലുകളെ പുശി. ആകയാൽ, ഇവ
 ൂ വളരെ സ്നേഹിച്ചതുകൊണ്ട് അവളുടെ അനേകപാപങ്ങളും
 മോചിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു: അല്ല മോ

൪൮ ചിക്കപ്പെട്ടുള്ളവൻ അല്ല സ്നേഹിക്കുന്നു. പിന്നെ അവളോടു:

നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. പന്തിയിൽ കൂടിയിരിക്കുന്നവർ പാപങ്ങളും മോചിക്കുന്നോറി രക്ത വൻ ആരുപോൽ എന്നു തങ്ങളിൽ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. അവനും ൨൦ സ്ത്രീയോട്: നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു; സമാധാനത്തിൽ പോക എന്നു പറഞ്ഞു.

൮. അദ്ധ്യായം.

യേശുവെ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ, (൪) വിതെക്കുന്നവന്റെ ഉപമയും മറ്റും [മത്താ. ൧൩. മാ. ൪.], (൧൯) യേശുവിൻ ബന്ധുക്കൾ ആർ എന്നതു [മത്താ. ൧൨. മാ. ൩.], (൨൨) കൊടുങ്കാറ്റും, ഭൂതോപദ്രവവും ശമിപ്പിച്ചതു [മത്താ. ൮. മാ. ൪.], (൨൭) രക്തവാച്ചുക്കാരത്തിയും യായിർപ്പുത്രിയും [മത്താ. ൯. മാ. ൨.]

ശേഷത്തിങ്കൽ ഉണ്ടായിതു: അവൻ ദേവരാജ്യത്തെ ഫലമായിച്ചും, സുവിശേഷിച്ചുംകൊണ്ടു, പട്ടണവും ഊരുംതോറും പെരുമാറി നടന്നു. അവനോടു കൂടെ പന്തിരവരമല്ലാതെ, ഏഴു വട്രങ്ങൾ വിട്ടുപോയ മദലക്കാരത്തി എന്ന മറിയയും, ഫെരോ നദാവിൻ വിചാരണക്കാരനായ കൂജാവിൻ ഭായ്യ യോഹന്നയും ശ്രമന്നയും ഇവരും മറ്റും അവൻ ദൂരാത്മാക്കളെയും, വ്യാധികളെയും നീക്കി, സൌഖ്യം വരുത്തിയ പല സ്ത്രീകളും തങ്ങൾക്കുള്ളതിന്നിന്ന് അവനു ശുശ്രൂഷചെയ്തു കൂട നടന്നു.

ഈ തോറും വസിക്കുന്നവർ അവനടുക്കലേക്ക് യാത്രയാക രുകൊണ്ടു, വളരെ പുരുഷാരം കൂടിവരുമ്പോൾ, അവൻ ഉപമയാൽ പറഞ്ഞിതു: വിതെക്കുന്നവൻ തന്റെ വിത്തു വിതെപ്പാൻ ൨ പുറപ്പെട്ടു; വിതെക്കുമ്പോൾ, ചിലതു വഴിയരികെ വീണു, ചവിട്ടപ്പെട്ടു, ആകാശത്തിലെ പറജാതികളും അതിനെ തിന്നു കളഞ്ഞു. മറ്റൊരു പറമേൽ വീണു മുളച്ചു, പിന്നെ നന്നവില്ലാ നൃഗയായ് ഉണങ്ങിപോയി. മറ്റൊരു മുളു കളുടെ നടുവിൽ വീണു, മുളകളും കൂടെ പൊടിച്ച് അതിനെ തെരക്കിക്കളഞ്ഞു. മറ്റൊരു നല്ല ഭൂമിയിൽ വീണു മുളച്ചു, നൂറു വീതം ഫലം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു; എന്നു ചൊല്ലിയാറെ, കേൾപാൻ ചെവികൾ ഉള്ളവൻ കേൾക്കുക എന്നു വിളിച്ചു.

പിന്നെ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ: ഈ ഉപമ എന്ത് എന്ന് അവനോടു, ചോദിച്ചതിന്നു പറഞ്ഞിതു: ദേവരാജ്യത്തിന്റെ മഹത്വങ്ങളെ അറിവാനുള്ള വരും നിങ്ങൾക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ശേഷമുള്ളവർക്കു ഉപമകളിലത്രെ (വന്നതു); അവർ കണ്ടിട്ടു

൧൧ കാണാത്തതും, കേട്ടിട്ടും ഗ്രഹിക്കാത്തതും തന്നെ. ഉപമയൊ എ
 ൧൨ ന്നൊന്നാൽ, വിത്തു ദേവവചനം ആകുന്നു; വഴിയരികെ ഉള്ള
 വർ കേൾക്കുന്നവരെത്ര; പിന്നെ അവർ വിശ്വസിച്ചു രക്ഷ
 പെടാതിരിപ്പാൻ പിശാച് വന്ന്, അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽനി
 ൧൩ ന്ന വചനം എടുത്തു കളയുന്നു. പാറമേലുള്ളവരൊ, കേട്ടിട്ടു വ
 ചനം സന്തോഷത്തോടെ കൈക്കൊള്ളുന്നവരെങ്കിലും തല്ലാല
 ത്തിൽ വിശ്വസിച്ചും പരീക്ഷാസമയത്തിൽ ദ്രുശിച്ചു പോയും
 ൧൪ കൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ വേരില്ലാത്തവരെത്ര. മുളകളിൽ വീണ
 തൊ, കേട്ടിട്ടും പോയ്ക്കൊണ്ടു, ചിന്തകളാലും ധനത്താലും സംസാ
 രഭോഗങ്ങളാലും ഞെരുങ്ങി, ഫലം കായ്ക്കാതെ ഇരിക്കുന്നവർ.
 ൧൫ നല്ല മണ്ണിൽ ഉള്ളതൊ, വചനം കേട്ടു, ഗുണമുള്ള നല്ല ഹൃദയ
 ത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു, ക്ഷാന്തിയോടെ ഫലം തരുന്നവർ ആക
 ൧൬ ന്നു. വിളക്കു കൊളുത്തിട്ട് ആരും പാത്രംകൊണ്ടു മൂടുകയൊ, കട്ടി
 ക്ലീശെ ആക്കുകയൊ, ചെയ്യാതെ, പ്രവേശിക്കുന്നവർ വെളിച്ചം
 ൧൭ കാണേണ്ടതിന്നു വിളക്കു തണ്ടിന്മേൽ അത്രെ ഇടുന്നു. എങ്ങി
 നെ എന്നാൽ വെളിപ്പെടാതെ ഗ്രന്ഥമായത് ഒന്നും ഇല്ല; തിരി
 ൧൮ ണ്നു വന്നു വെളിച്ചത്താകാതെ മറവായതും ഒന്നും ഇല്ല. ആ
 കയാൽ, നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നപ്രകാരം നോക്കുവിൻ! ഏവൻ
 ഉള്ളവനായാലും അവൻ കൊടുക്കപ്പെടും; ഏവൻ ഇല്ലാത്തവ
 നായാൽ, ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നതും കൂടെ അവനോട് എടുക്ക
 പ്പെടും.

൧൯ അവന്റെ അമ്മയും സഹോദരരും എത്തിയാറെ, പുരുഷാ
 ൨൦ രും നിമിത്തം അവനോടു ചേരുവാൻ കഴിയാതിരുന്നു. അപ്പൊ
 ൨൧ ൾ, നിന്റെ അമ്മയും, സഹോദരരും, നിന്നെ കാണാൻ ഇഷ്ടി
 ച്ചു, പുറത്തു നില്ക്കുന്നു എന്ന് അവനെ അറിയിച്ചവരോട്: എ
 ന്റെ അമ്മയും എന്റെ സഹോദരരും എങ്കിലൊ, ദേവവചന
 ത്തെ കേട്ടും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നവരെത്ര എന്ന് അവൻ ഉത്തര
 മായി പറഞ്ഞു.

൨൨ ആ ദിവസങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ അവൻ ശിഷ്യരുമായി പടകി
 ൾ കരേറി: നാം പൊയ്ക്കയുടെ അക്കരെ കടന്നു പോക എന്ന്
 ൨൩ അവരോടു പറഞ്ഞു. അവർ നീക്കി ഓടുമ്പൊൾ, അവൻ ഉറ
 ങ്ങിപ്പോയി; പിന്നെ ചുഴലിക്കാറ്റു പൊയ്ക്കമേൽ ഇറങ്ങി, തട്ടി
 ൨൪ അവർ (വെള്ളം) നിറഞ്ഞിട്ടു പ്രാണമയത്തിലായി, അടുക്ക
 ചെന്നു: നായക, നായക, ഞങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുന്നു എന്ന്

അവനെ ഉണർത്തി, അവനും എഴുന്നീറ്റു, കാരറിനേയും വെള്ളത്തിൽ മോതയേയും ശാസിച്ച്; അവയും അമൻ, ശാന്തത ഉണ്ടായും ചെയ്തു. പിന്നെ അവരോട്: നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം എവിടെ? എന്നു പറഞ്ഞു; എന്നാൽ കാരുകൾ വെള്ളവും അന്ധരികൾമാർ ആജ്ഞാപിക്കുന്നതു കൊണ്ട്, ഇവൻ ആരുവോൻ എന്ന് അവർ തങ്ങളിൽ ചൊല്ലി പേടിച്ച്, ആശ്ചര്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

അവർ ഓടി, ഗലീലേക്ക് നേരെയുള്ള ഗദരദേശത്തിൽ അ മന്യനെത്താറെ, അവൻ കരേക്ക് ഇറങ്ങിയപ്പോൾ, ആ പട്ടണ മന്യത്തിൽ നിന്ന് ഒരുൾ അവനെ എതിരേറു; ആയവൻ ബഹു കാലം ഭ്രാന്താൾ ഉറഞ്ഞിട്ടു, വസ്ത്രം ഉടുക്കാതെ, വീട്ടിലല്ല; തറകളിൽ തന്നെ വസിക്കുന്നവൻ. പിന്നെ യേശുവെ കണ്ടു നി മവലവിളിച്ച്, അവനുമ്പിൽ വീണു; ആയവൻ അശുദ്ധാത്മാവോട് ആ മനുഷ്യനിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പോവാൻ ആജ്ഞാപിച്ചതുകൊണ്ടു: മഹാനന്തദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ യേശുവേ! എനിക്കും നിനക്കും എന്തു ? നീ എന്നെ പീഡിപ്പിക്കാതിരിപ്പാൻ യാചിക്കുന്നു എന്നു മഹാശബ്ദത്തോടെ പറഞ്ഞു. അ മന്യൻ വളരെ കാലമായി അവനെ പഠിച്ച് കൊണ്ടിരുന്നു; പിന്നെ അവൻ ചങ്ങലകളാലും തളികളാലും കെട്ടി, സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടാലും, ബന്ധനങ്ങളെ തകർത്തു ഭ്രാന്താൽ കാടുകളിൽ തെളിക്കപ്പെട്ടു പോകും. യേശു അവനോട്: നിന്റെ പേർ എന്ത്? എന്നു ചോദിച്ചതിന്ന്, അനേകം ഭ്രാന്താൾ അവനിൽ പ്രവേശിച്ചതുകൊണ്ടു ലെഗ്ഗോൻ എന്നു പറഞ്ഞു. തങ്ങളെ അഗാധത്തി നു മേൽ ചൊയ്ക്കുവാൻ നിന്ദയാഗിക്കരുത് എന്ന് അവനോട് മറുപടി പറഞ്ഞു. അവിടെ മലയിൽ പെരുത്ത പന്നിക്കൂട്ടം മേയുന്നുണ്ടു; ഇവരിൽ പ്രവേശിക്കത്തക്കവണ്ണം തങ്ങൾക്ക് അനുവാദം തരേണ്ടതിന്ന് അവനോട് അപേക്ഷിച്ചു; അവനും അനുവാദം കൊടുത്തു. അപ്പോൾ, ഭ്രാന്താൾ മനുഷ്യനിൽനി ന്നു പുറപ്പെട്ടു, പന്നികളിൽ കടന്നപ്പോൾ, കൂട്ടം തെളി, കടന്നു കൂട്ടത്തിന്റെ പൊയ്ക്കയിൽ പാഞ്ഞിറങ്ങി, കുടിച്ചു ചാകയും ചെയ്തു. ഈ ഉണ്ടായതു മേയ്ക്കുന്നവർ കണ്ടു, മണ്ടിപോയി, പട്ടണത്തി ന്നു മുകളിലുള്ളിലും അറിയിച്ചു. ഉണ്ടായതു കാണാൻ (പലരും) പു രപ്പെട്ടു, യേശുവോട് എത്തി, ഭ്രാന്താൾ നീക്കിപ്പോയ മനുഷ്യൻ വസ്ത്രം ഉടുത്തും സുബോധത്തോടും, യേശുവിൻ കാൽക്കൽ

൩൬ ഇരിക്കുന്നതും കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു. ഭൂതഗ്രന്ധൻ രക്ഷപെട്ട പ്ര
൩൭ കാരം കാണികൾ അവരോട് അറിയിച്ചപ്പോൾ, ഗദരപ്രദേശ
ത്തിലെ ജനക്കൂട്ടം എല്ലാം വലിയ ഭയം അകപ്പെടുകകൊണ്ടു,
തങ്ങളെ വിട്ടുപോവാൻ അവനോട് ചോദിച്ചു; അവനും പട
൩൮ കേറി മടങ്ങിപ്പോയി. ഭൂതങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു പോയ ആൾ, അവ
൩൯ നോടു കൂട ഇരിപ്പാൻ യാചിച്ചാറെയും: നിന്റെ വീട്ടിൽ തി
രികെ ചെന്നു, ദൈവം നിന്നെക്ക് ചെയ്തത് എല്ലാം കഥിക്കു എ
ന്നു ചൊല്ലി അവനെ അയച്ചു; അവനും പോയി, യേശു ത
നിക്ക് ചെയ്തത് ഒക്കെയും പട്ടണത്തിൽ എല്ലാവരും ചോദിച്ചു
നടന്നു.

൪൦ യേശു മടങ്ങി വരുമ്പോൾ, എല്ലാവരും അവനെ കാത്തു നി
൪൧ ൾക്കുന്നതുകൊണ്ടു പുരുഷാരം അവനെ കൈക്കൊണ്ടു. കണ്ടാ
ലും പള്ളിക്കു മുമ്പനായ യായിർ എന്നു പേരുള്ള പുരുഷൻ വ
ന്നു, യേശുവിന്റെ കാൽ വീണു: തനിക്കു പന്ത്രണ്ടു വയ
൪൨ സ്സുള്ള ഒരു മകളായവൾ മരിക്കുന്നതു കൊണ്ടു, തന്റെ വീട്ടിൽ
വരേണം എന്ന് അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. അവൻ ചെല്ല
൪൩ ന്നപ്പോൾ, പുരുഷാരങ്ങൾ അവനെ തിരിക്കി വന്നു. അപ്പോൾ,
പന്തിരാണ്ടു രക്തവാച്ചയുള്ളൊരു സ്ത്രീ, വെട്ടെറുത്തായി മുത
൪൪ ലും എല്ലാം അഴിച്ചു കളഞ്ഞിട്ടും, ദേഹം ആരാലും വന്നുകൂടാത്തതി
ന്റെ ശേഷം, പിറകിൽ അടുത്തു ചെന്ന്, അവന്റെ വസ്ത്ര
ത്തിൻ തോക്കലെ ഞാട്ടു; അവളിൽ രക്തവാച്ച പെട്ടെന്നു നിന്നു
൪൫ പോകയും ചെയ്തു. യേശു: എന്നെ ഞാട്ടത് ആർ? എന്നു ചോ
ദിച്ചതിന്ന്, എല്ലാവരും ഇല്ല എന്നു പറയുമ്പോൾ, പേരൻ മു
തലായവർ പറഞ്ഞു: നായക, പുരുഷാരങ്ങൾ നിന്നെ തിരിക്കി
തിരക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കെ എന്നെ ഞാട്ടത് ആർ എന്നു നീ പറയ
൪൬ നുവൊ? എന്നിട്ടും യേശു: എന്നെ ആരാനും ഞാട്ടു; എങ്കൽനി
൪൭ ന്നു ശക്തി പുറപ്പെട്ടതു ബോധിച്ചുവല്ലോ. പിന്നെ സ്ത്രീ താൻ
മറയാത്തതു കണ്ടു, വിറെച്ചും വന്നു അവരുമ്പിൽ വീണ്, അ
വനെ ഞാട്ട സംഗതിയും പെട്ടെന്നു സൌഖ്യമായതും സകല
൪൮ ജനത്തിനും മുമ്പാകെ അറിയിച്ചു. അവരോട് അവൻ പറ
ഞ്ഞു: മകളെ, ഡെയ്മുത്തോടരിക്ക; നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ
൪൯ ന്നു രക്ഷിച്ചു, സമാധാനത്തിൽ പോക. ഇങ്ങിനെ പറയുമ്പോൾ
തന്നെ, പള്ളിമുമ്പന്റെ ഒരുവൾ വന്നു: നിന്റെ മകൾ മരിച്ചു
പോയി, ഗൃഹവിനെ അസഹ്യപ്പെടുത്താല്ല എന്നു പറഞ്ഞതു

യേശു കേട്ടാറെ: ഭയപ്പെടായ്ക്ക, വിശ്വസിക്കെ ആവൂ, എന്നാൽ ൨൦
അവൾ രക്ഷപെടും എന്ന് അവനോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
വീട്ടിൽ എത്തിയാറെ, പേത്രൻ, യോഹന്നാൻ, യാക്കോബ് എ ൨൧
ന്നവരെയും കുട്ടിയുടെ അമ്മയപ്പന്മാരെയും അല്ലാതെ, ആരെ
യും അടുത്തു വരുവാൻ സമ്മതിച്ചില്ല. അവിടെ എല്ലാവരും ൨൨
അവളെ ചൊല്ലി കരഞ്ഞും തൊഴിച്ചും കൊള്ളുമ്പോൾ: കരയല്ല,
അവൾ മരിച്ചില്ല; ഉറങ്ങുന്നത്രെ എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. അ ൨൩
വൾ മരിച്ചു എന്ന് അവർ അറിഞ്ഞ്, അവനെ പരിഹസി ൨൪
ച്ചു, അവനോ എല്ലാവരെയും പുറത്താക്കി, അവളുടെ കൈയെ
പിടിച്ചു: കുട്ടി എഴുന്നീല്ക്ക! എന്ന് അവളോടു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. ൨൫
അവളുടെ ആത്മാവ് തിരികെ വന്നിട്ട് അവൾ പെട്ടെന്നു എഴ
ന്നീറു, അവൾക്കു തിന്മാൻ കൊടുക്കണം എന്ന് അവൻ ക
ല്പിക്കയും ചെയ്തു. അവളുടെ പിതാക്കൾ വിസ്മയിച്ചു; ഉണ്ടായത് ൨൬
ആരോടും പറയാതിരിപ്പാൻ താൻ അവനോട് ആജ്ഞാപി
ക്കയും ചെയ്തു.

൩. അദ്ധ്യായം.

അപോസ്തലരെ നിയോഗിച്ചതു [മത്താ. ൧൦. മാ. ൩.], (൭) ൫൦൦൦ത്തൾക്കു ഭോജ
നം [മത്താ. ൧൪. മാ. ൩. യോ. ൩.], (൧൧) ശിമോന്റെ സ്വീകാരവും മരണപ്ര
വചനവും [മത്താ. ൧൩. മാ. ൧൦.], (൨൧) രൂപാന്തരവും (൨൨) അപന്യാശാന്തി
യും [മത്താ. ൧൭. മാ. ൯.], (൪൩) കുട്ടിപ്രായമായ ഭാവാ [മത്താ. ൧൧. മാ. ൯.],
(൫൧) ശമയ്യിൽ കടപ്പു, (൫൭) മൂന്നു ശിഷ്യരോടു കല്പിച്ചതു [മത്താ. ൧൦.]

വിന്നെ അവൻ പന്തിരവരെ കൂടെ വിളിച്ചു, എല്ലാ ഭൂതങ്ങളെ ൧
ളുടെ മേലും വ്യാധികളെ മാറുവാനും അവർക്കു ശക്തിയും അധി
കാരവും കൊടുത്തു. ദേവരാജ്യം മോഷ്ടിക്കുന്നവരോടുകൂടെ സ്വ ൨
സ്ഥരാക്കുവാനും അയച്ചു പറഞ്ഞിതു: വഴിക്കായിട്ടു വടികളും ൩
പൊക്കണവും അപ്പവും പണവും എടുത്തുകൊള്ളരുത്; ഇന്ത്യയ്ക്ക്
ഉടുപ്പും അരുതു. ഏതു വീട്ടിൽ കടന്നാലും, അവിടെ പാപ്പിൻ; ര ൪
പിന്നെ അവിടെനിന്നു പുറപ്പെടുകയും ചെയ്യിൻ. ആർ എങ്കി ൫
ലും നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളാതിരുന്നാൽ, ആ പട്ടണം വിട്ടു, നിങ്ങ
ളുടെ കാലുകളിൽനിന്നു ധൂളിയെ അവരുടെ നേരെ സാക്ഷ്യ
ത്തിനായി കടത്തു കളവിൻ. അവരും പുറപ്പെട്ട്, എങ്ങും ൩
സുവിശേഷിച്ചും സൌഖ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു ഉൾത്തോറും കടന്നു
പോന്നു.

൭ അവനാൽ സംഭവിക്കുന്നത് എല്ലാം ഇടപ്രഭവായ ഫെരോ
 ൮ ഓ കേട്ടു. യോഹന്നാൻ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉന്നെൻ വന്നു എ
 ൯ ന്നു ചിലരും, എലീയാ വിളങ്ങി വന്നു എന്നു ചിലരും, പുരാണ
 ൧൦ പ്രവാചകരിൽ ഒരുത്തൻ എഴുന്നീറ്റു എന്നു മറെറവരും പറ
 ൧൧ ന് കൊണ്ടു ഫെരോയ്ക്കു ചഞ്ചലിച്ചതിന്റെ ശേഷം: യോഹന്നാനെ
 ൧൨ ഞാൻ ശിരശ്ശേലം ചെയ്തുകൊണ്ടു; ഈ വക ചെയ്തു കേൾക്ക
 ൧൩ ന്ന ഒരുവനോ ആരാകുന്നു എന്നു ചൊല്ലി, അവനെ കാണാൻ
 ൧൪ ശ്രമിച്ചു. അപ്പോസ്തലർ മടങ്ങിവന്നാറെ, തങ്ങൾ ചെയ്തത്
 ൧൫ ഒന്നും അവനോടു ബോധിപ്പിച്ചു; അവരെ അവൻ കൂട്ടിക്കൊ
 ൧൬ ണ്ടു, പൈഥമൈദ എന്ന പട്ടണത്തിലുള്ള കാട്ടുസ്ഥലത്തു, വേ
 ൧൭ റിട്ടു വാങ്ങിപ്പോയി. ആയതു പുരുഷന്മാർക്കും അറിഞ്ഞ് അവ
 ൧൮ നെ പിന്തുടന്നു; അവരെ അവൻ കൈക്കൊണ്ടു, ദേവരാജ്യത്തെ
 ൧൯ കുറിച്ച് അവരോടു പറഞ്ഞു; ചിഹിതങ്ങൾ മുട്ടുള്ളവരെ സൌ
 ൨൦ ഖ്യമാക്കി വന്നു. പകൽ കഴിവാറായപ്പോൾ, പന്തിരവരും അ
 ൨൧ ടത്തുവന്ന് അവനോട്: ഇവിടെ നാം കാട്ടുസ്ഥലത്ത് ആക
 ൨൨ കൊണ്ട് അവർ ചൂഷണ ഊരകളിലും നിലങ്ങളിലും പോയി, രാ
 ൨൩ ത്രിപാതത്ത് ആഹാരം കാണേണ്ടതിന്നു, പുരുഷന്മാരെ പറഞ്ഞ
 ൨൪ യക്കു എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവരോട്: നിങ്ങൾ തന്നെ
 ൨൫ അവർക്കു തിന്നാൻ കൊടുപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു: ഞങ്ങൾ
 ൨൬ ചെന്ന് ഈ സകല ജനത്തിന്നും, ദോഷങ്ങൾ കൊണ്ടാൽ ഒഴി
 ൨൭ കെ അഞ്ച് അപ്പവും രണ്ടു മീനും ഉള്ളതിന്നു പുറമെ ഞങ്ങൾക്ക്
 ൨൮ ഇല്ല. ആ പുരുഷന്മാരെ ഐയായിരത്തോളം ആയതു; പി
 ൨൯ ന്ന തന്റെ ശിഷ്യരോട്: അവരെ അമ്പതിരൂ പങ്ക്തികളിൽ
 ൩൦ ഇരുത്തുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്രകാരം അവർ ചെയ്ത് എ
 ൩൧ ണ്ടുവരെയും ഇരുത്തി. അവൻ അഞ്ചപ്പവും രണ്ടു മീനും എടു
 ൩൨ ത്തുകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗത്തേക്ക് നോക്കി, അവറെ അനുഗ്രഹിച്ചു
 ൩൩ നാക്കി, പുരുഷന്മാരുടെ മുമ്പിൽ വെപ്പാൻ ശിഷ്യർക്കു കൊടുത്തു.
 ൩൪ എല്ലാവരും തിന്നു തൃപ്തരായി, കഷണങ്ങൾ അവർക്കു ശേഷിച്ചു
 ൩൫ ുതു പന്ത്രണ്ടു കൊട്ടയിൽ നിറച്ചെടുക്കപ്പെട്ടു.
 ൩൬ അവൻ തനിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ശിഷ്യ
 ൩൭ ന്മാർ കൂടെ നിന്നു; അവരോട് അവൻ ചോദിച്ചു: പുരുഷന്മാ
 ൩൮ ്കൾക്കും എന്നെ ആർ എന്നു ചൊല്ലുന്നു? അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞി
 ൩൯ തു: യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ എന്നും, എലീയാവെന്നും, പുരാ
 ൪൦ ണെ പ്രവാചകരിൽ ഒരുത്തൻ എഴുന്നീറ്റു എന്നും ഇങ്ങിനെ
 ൪൧

വെച്ചുപറയുന്നു. അവരോട് അവൻ പറഞ്ഞു: നിങ്ങളെ ൨൦ എന്ന ആൾ എന്നു ചൊല്ലുന്നു? എന്നതിന്നു പേരൻ: ദൈവത്തിന്റെ മശിഹാവെന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞപ്പോൾ, ഇത് ആ ൨൦ രോടും പറയാത്താൻ അവൻ അവരെ ശാസിച്ചു ചട്ടമാക്കി. മനുഷ്യപുത്രൻ പലതും സഹിച്ചു, മൂപ്പർ, മഹാപുരോഹിതർ, ശാസ്ത്രികൾ ഇവരായ് നിസ്സാരൻ എന്നു തള്ളപ്പെട്ടു, കൊല്ലപ്പെടുകയും, മൂന്നാം നാൾ ഉണർന്നു വരികയും വേണം എന്നു ചൊല്ലി, എല്ലാവരോടും പറഞ്ഞിതു: എന്റെ പിന്നാലെ വരുവാൻ ഒരുത്തൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ, തന്നെത്താൻ തള്ളിപ്പോ, നാൾതോറും തന്റെ ക്രൂശ് എടുത്തുകൊണ്ട്, എന്നെ അനുഗമിപ്പതാക. ആരാനും തന്റെ ദേഹിയെ രക്ഷിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ, അതിനെ ഹകുതയും, എന്തിനാലും ആരാനും തന്റെ ദേഹിയെ കളഞ്ഞാലൊ, അതിനെ രക്ഷിക്കും. കാരണം ഒരു മനുഷ്യൻ സർവ്വലോകം നേടിയൊരെയും, തന്നെത്താൻ കളക്കയൊ ചേരം വരുത്തുകയൊ ചെയ്താൽ അവൻ എന്തു പ്രയോജനം ഉള്ളു? ആരാനും എന്നെ ഹകുതയും എന്റെ വചനങ്ങളെയും കുറിച്ചു നാണിച്ചാൽ ആയവനെ കുറിച്ചു മനുഷ്യപുത്രൻ തന്നെക്കും പിതാവിനും വിശുദ്ധാത്മാക്കും ഉള്ള തേജസ്സിൽ വന്നപ്പോൾ, നാണിക്കും; എങ്കിലും ൨൭ ദൈവരാജ്യത്തെ കാണുവോളം മരണം ആസ്വദിക്കാത്തവർ ചിലർ ഇവിടെ നില്ക്കുന്നവരിൽ ഉണ്ടു സത്യം എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

ഈ വാക്കുകളുടെ ശേഷം ഏകദേശം എട്ടു നാൾ കഴിഞ്ഞ ൨൮ പ്പോൾ ഉണ്ടായിതു: അവൻ പേരൻ, യോഹന്നാൻ, യാക്കോബ് എന്നവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു, പ്രാത്ഥിപ്പാൻ മലമേൽ കരേറി പോയി. അവൻ പ്രാത്ഥിക്കുമ്പോൾ, മൂലത്തിന്റെ ഭാവം വേറൊരു ആയി; ഉടുപ്പമിന്നുന്ന വെള്ളയായും ചമഞ്ഞു. ഇതാ രണ്ടു ൩൦ പുരുഷന്മാർ അവനോടു സംഭാഷിച്ചു വന്നു; ആയവർ മോശയും എലീയാവും തന്നെ. ഇവർ തേജസ്സിൽ കാണാത്തവർ, ൩൧ അവൻ യരുശലേമിൽ നില്ക്കുന്നവരിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പത്തു പേരൻ മുതലായവരെ, ഉറക്കത്താൽ ഭാരപ്പെട്ടിരുന്നു; ൩൨ ഉണർച്ചയായ ശേഷമൊ അവന്റെ തേജസ്സും കൂടി നില്ക്കുന്ന രണ്ടു പുരുഷരെയും കണ്ടു. ആയവർ അവനെ വിട്ടു പിരിയുവാൻ വെറുപ്പെട്ടു, പേരൻ യേശുവോടു: നായക, നാം ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതു നല്ലതു; ഞങ്ങൾ മൂന്നു കുടിലുകളെ ഉണ്ടാക്കട്ടെ; ഒന്നു

നിന്നു ഒരു മോശക്കും ഒന്ന് എലീയാവിനും എന്നു താൻ
 ൩൪ ചൊല്ലുന്നത് അറിയാതെ പറഞ്ഞു. ഇതു പറയുമ്പോൾ, ഒരു
 മേഘം സംഭവിച്ച് അവരിൽ നിഴലിട്ടു; അവർ മേഘം പ്രവേ
 ൩൫ ശിക്കയിൽ, ഇവർ പേടിച്ചുപോയി. മേഘത്തിൽ നിന്ന്: ഇ
 വൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ; ഇവനെ ചെവികൊൾവിൻ
 ൩൬ എന്ന് ഒരു ശബ്ദം ഉണ്ടായി. ശബ്ദം ഉണ്ടായ നേരത്തിൽ,
 യേശു തനിയെ കാണപ്പെട്ടു; അവർ കണ്ടത് ഒന്നും ആ നാളു
 കളിൽ ആരോടും അറിയിക്കാതെ അടങ്ങി പാർത്തു.

൩൭ പിറെന്നാൾ അവൻ മലയിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി വന്ന ശേഷം,
 ൩൮ ബഹു പുരുഷന്മാരും അവനെ എതിരേറ്റു, കൂട്ടത്തിൽനിന്ന് ഒരാൾ
 നിലവിളിച്ചു: ഗുരേ, എന്റെ മകൻ എനിക്ക് ഏകജാതനാക
 കൊണ്ട് അവനെ നോക്കേണ്ടതിന്നു നിന്നോടു യാചിക്കുന്നു.
 ൩൯ കണ്ടാലും ഒരാൾമാവ് അവനെ പിടിച്ചിട്ട്, അവൻ പൊട്ടുന്ന
 വെ ആക്കുന്നു; അത് അവനെ നരപ്പിച്ച് ഇഴെക്കുന്നു; അവ
 ൪൦ നെ തെരിച്ചിട്ടത്രെ ദുഃഖേന വിട്ടുമാറുന്നു. അതിനെ പുറത്താ
 ക്കുവാൻ നിന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് യാചിച്ചിട്ടും, അവർ കഴി
 ൪൧ഞ്ഞില്ല എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു, യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: അ
 വിശ്വാസവും ക്ഷോഭവും ഉള്ള തലമുറയെ! എത്രോടും ഞാൻ നി
 ങ്ങളരികെ ഇരുന്നു നിങ്ങളെ പൊരുകും? നിന്റെ മകനെ ഇ
 ൪൨ ങ്ങോടു കൊണ്ടുവാ! വരുമ്പോൾ തന്നെ, ഭൂതം അവനെ വലി
 ച്ചിട്ടു കളഞ്ഞു; യേശു അശുദ്ധന്മാരെ ശാസിച്ചു, കൂടിയെ
 സൌഖ്യമാക്കി, അച്ഛനെ കൊടുത്തു വിട്ടു; ദൈവത്തിന്റെ മഹി
 ൪൩ മയിൽ എല്ലാവരും വിസ്മയിക്കയും ചെയ്തു. യേശു ചെയ്യ
 ന്നതിൽ ഒക്കയും എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, അവൻ
 ൪൪ തന്റെ ശിഷ്യരോട്: നിങ്ങൾ ഈ വാക്കുകളെ ചെവിക്കൊണ്ടു
 വെപ്പിൻ! മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ കൈകളിൽ ഏല്പിക്ക
 ൪൫ പ്പെടുവാനുണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. ആ മൊഴി അവർ ഗ്രഹിയാ
 തെ ഇരുന്നു; അതു ബോധിക്കാത്തവണ്ണം അവരിൽനിന്നു മാ
 ഞ്ഞിരുന്നു; ആ മൊഴി സംബന്ധിച്ച് അവനോട് ചോദിച്ചാ
 നും ഭയപ്പെട്ടു.

൪൬ അനന്തരം അവരിൽ ഏറ്റവും വലുതായവൻ ആർ എന്ന്
 ൪൭ ഒരു വിചാരം അവരിൽ പ്രവേശിച്ചാറെ, യേശു അവരുടെ
 ഹൃദയവിചാരം കണ്ടു, ശിശുവെ കൈപിടിച്ചു, തന്റെ അരികെ
 ൪൮ നിറുത്തി: ഈ ശിശുവെ എന്താമത്തിൽ ആരാനും കൈക്കൊ

ബാൽ എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നു; എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നവ
 ന്നാ എന്നെ അയച്ചവനെ കൈക്കൊള്ളുന്നു; എങ്ങിനെ എ
 ന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു എല്ലാവരിലും ചെറുതായവൻ വലിയവൻ ആ
 കുന്നു എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു. യോഹന്നാൻ ഉത്തരം ചൊ രൻ
 പ്തിയതു: നായക, ഒരുത്തൻ നിന്റെ നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ ആ
 ടുന്നതെങ്ങു കണ്ടു, നമോട് അനുഗമിക്കായ്ക്കയാൽ അവ
 നെ വിരോധിച്ചു. അവനോടു യേശു പറഞ്ഞു: വിരോധിക്ക ഭം
 ഭമ, കാരണം നിങ്ങൾക്കു് എതിരെ അല്ലാത്തവൻ നിങ്ങൾക്കു്
 വേണ്ടിയവനാകുന്നു.

അവൻ മേലോട്ട് എടുത്തുകൊള്ളപ്പെടുന്നതിന്റെ നാളുകൾ ഭം
 തികയുമ്പോൾ സംഭവിച്ചിതു: അവൻ യരുശലേമിലേക്കു് യാ
 ത്രയാവാൻ തന്റെ മുമ്പം ഉറപ്പിച്ചു, തന്റെ സന്നിധിക്കു മുമ്പാ ഭവ
 കെ, ഭൂതന്മാരെ അയച്ചു; ആയവർ യാത്രയായി, ഒരു ശമയ്ക്കു
 ഗ്രാമത്തിൽ അവനായി ഒരുക്കേണ്ടതിന്നു പ്രവേശിച്ചാറെ, അ ഭവ
 വന്റെ മുമ്പം യരുശലേമിലേക്കു ചെല്ലുന്നതാകകൊണ്ടു്, അ
 വനെ കൈക്കൊണ്ടില്ല. അത് അവന്റെ ശിഷ്യരായ യാ ഭവ
 കോദ്ധ്യം യോഹന്നാനും കണ്ടു പറഞ്ഞിതു: കത്താവെ, എലീയാ,
 ചെയ്യതു പോലെ ഞങ്ങൾ ആകാശത്തിൽനിന്നു തീ ഇറങ്ങി,
 അവരെ നിഗ്രഹിപ്പാൻ പറയേണമോ? അവനൊ തിരിഞ്ഞു: ഭവ
 നിങ്ങൾ ഇന്നു ആത്മാവിന്നുള്ളവർ എന്നറിയുന്നില്ലയോ?
 (മനുഷ്യരുടെ ദേഹികളെ നശിപ്പിപ്പാനല്ല, രക്ഷിപ്പാനത്രെ മ ഭവ
 നുഷ്ടപുത്രൻ വന്നതു) എന്ന് അവരെ ശാസിച്ചു അവർ
 വേറെ ഗ്രാമത്തിൽ പോകയും ചെയ്തു.

അവർ വഴിയിൽ നടക്കുമ്പോൾ, സംഭവിച്ചിതു: ഒരുത്തൻ ഭവ
 അവനോടു: (കത്താവെ,) നീ എവിടെ പോയാലും ഞാൻ പി
 ഞ്ചെല്ലാം എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു ഉരെച്ചു: കുറേ ഭവ
 രികൾക്കു കൂടികളും വാനത്തിലെ പറജാതികൾക്കു് പാപ്പിടങ്ങ
 കളും ഉണ്ടു; മനുഷ്യപുത്രനൊ, തലചായിപ്പാനും സ്ഥലം ഇല്ല.
 വേറൊരുത്തനോട് അവൻ എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു പറ ഭവ
 ഞ്ഞാറെ: കത്താവെ, ഞാൻ മുമ്പെ പോയി എന്റെ അച്ഛനെ
 കൂടിച്ചിട്ടുവാൻ അനുവാദം തരിക എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു.
 അവനോടു യേശു ചൊല്ലിയതു: മരിച്ചവർ തങ്ങളുടെ മരിച്ച ന്
 ുരെ കൂടിച്ചിട്ടുവാൻ സമ്മതിക്ക; നീ പോയി, ദേവരാജ്യത്തെ
 അറിയിക്ക. മറ്റൊരുവൻ പറഞ്ഞു: കത്താവെ, നിന്നെ ന്

അനുഗമിക്കാം; എന്റെ വീട്ടിലുള്ളവരോടു വിടവാങ്ങുവാൻ മാത്രം എനിക്ക് മുമ്പെ അനുവാദം തരേണം. അവരോടു യേശു: കരിവിക്കു കൈയിട്ട ശേഷം വഴിയോട്ടു നോക്കുന്നവൻ ആരും ദേവരാജ്യത്തിന്നു ഹിതനാകുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൦. അദ്ധ്യായം.

൭൦ ശിഷ്യരേയും നിയോഗിച്ചതും ഗലീലയിലെ പട്ടണങ്ങളെ ശാസിച്ചതും [മത്താ. ൧൦. ൧൧-], (൧൭) സ്വശിഷ്യരിലെ സന്തോഷം [മത്താ. ൧൧-], (൨൫) കനിവുള്ള ശമയ്യന്റെ ഉപമ, (൩൮) ബെത്സന്യയിലെ സഹോദരിമാർ.

൧ **അ**ന്നത്തരം കർത്താവ് മറ്റ് ഏഴുപത് ആളുകളെ നിയമിച്ചു. താൻ ചെല്ലുവാനുള്ള ഓരോ നഗരഗ്രാമങ്ങളിലും തന്റെ മുമ്പെത്തിൻ മുമ്പാകെ ഈരണ്ടായി അയച്ച്, അവരോടു പറഞ്ഞിതു: കൊഴ്സായ്ക്കു വളരെ ഉണ്ടു സത്വം; പ്രവൃത്തിക്കാരെ ചുരുക്കം, ആകയാൽ കൊഴ്സായ്ക്കിന്റെ യജമാനനോടു തന്റെ കൊഴ്സായ്ക്കിന്നായി ൩ പ്രവൃത്തിക്കാരെ അയക്കേണ്ടതിന്നു യാചിപ്പിൻ! ചെല്ലുവിൻ, കണ്ടാലും ഞാൻ നിങ്ങളെ അയക്കുന്നതു, ചെന്നായ്ക്കുളുടെ നടുവിലെ ആട്ടിക്കുട്ടികൾ കണക്കെ തന്നെ. സഞ്ചിയും പൊക്കണവും ചെരിപ്പുകളും എടുത്തു നടക്കരുതു; വഴിയിൽ വെച്ച് ൫ ആരെയും വന്ദിക്കയും അരുതു. പിന്നെ ഏതു വീട്ടിൽ കടന്നാലും ഈ വീട്ടിന്നു സമാധാനം എന്നു മുമ്പെ പറവിൻ; അവിടെ സമാധാനപുത്രൻ ഉണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ സമാധാനം അവന്മേൽ അമർന്നിരിക്കും; ഇല്ലെന്നു വരികിലൊ, നിങ്ങളിലേക്കു ൭ മടങ്ങി പോരും. ശേഷം ആ വീട്ടിൽ തന്നെ അവരുടെ പക്കൽ ഉള്ളതു തിന്നും കുടിച്ചും കൊണ്ടു വസിപ്പിൻ! പ്രവൃത്തിക്കാരൻ തന്റെ കൂലിക്കു യോഗ്യനല്ലൊ ആകുന്നതു; വീട്ടിൽനിന്നു വീട്ടിലേക്ക് മാറി പോകാതിരിപ്പിൻ! ഏതു നഗരത്തിൽ കടന്നാലും അവർ നിങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ടാൽ നിങ്ങളുടെ മുമ്പെ വെക്കുന്നതു ഭക്ഷിച്ചു, അതിലെ രോഗികളെ സൌഖ്യമാക്കി, ദേവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ സമീപമാണെന്നു എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു ൧൦ കൊണ്ടിരിപ്പിൻ! പിന്നെ ഏതു നഗരത്തിൽ കടന്നാലും അവർ നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളാത്താൽ, അതിന്റെ തെരുക്കളിൽ ൧൧ പുറപ്പെട്ടു ചൊല്ലേണ്ടിയതു: നിങ്ങളുടെ പട്ടണത്തിലെ പുഴിയും ഞങ്ങളുടെ കാലുകളിൽ പററിയതു ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കടത്തേച്ചു പോകുന്നു; എന്നാലും ദേവരാജ്യം സമീപിച്ചു വന്നി

തന്നു എന്നറിവിൻ. എന്നാൽ ആ നഗരത്തേക്കാൾ സഭയാ ൧൨ മിന്നും അന്നു സഹിച്ചു കൂട്ടമായിരിക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു.

കൊരങ്ങിനെ, നിന്നെക്കു ഹാ കഷ്ടം! ബൈഥലൈയെ, നിന്നെക്കു ഹാ കഷ്ടം! നിങ്ങളിൽ കാണിച്ച ശക്തികൾ തുറിച്ചു ചിദോനിലും കാണിച്ചു എങ്കിൽ പണ്ടു തന്നെ രട്ടിലും വെണ്ണീരിലും ഇരുന്നു മനന്തിരിയുമായിരുന്നു. ശേഷം ന്യായവിധിയിൽ ൧൪ നിങ്ങളേക്കാൾ തുറന്നും ചിദാനും സഹിച്ചുകൂട്ടമായിരിക്കും. പിന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തോളം ഉയർന്നു ചമഞ്ഞ കഫർസാലൈ! നീ ൧൫ യും പാതാളം വരെ കിഴിഞ്ഞു പോകും. നിങ്ങളെ കേൾക്കുന്നവ ൧൬ ന് എന്നെ കേൾക്കുന്നു; നിങ്ങളെ തള്ളുന്നവൻ എന്നെ തള്ളുന്നു; എന്നെ തള്ളുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ തള്ളുന്നു.

ആ ഏഴപതു പേർ സന്തോഷത്തോടെ മടങ്ങിവന്നു: കന്താ ൧൭ വെ, നിന്റെ നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കു കീഴടങ്ങുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവരോട് അവൻ: സാത്താൻ മിന്നൽ പോ ൧൮ ലെ സ്വർഗ്ഗത്തുനിന്നു വീഴുന്നതു ഞാനും കണ്ടു. ഇതാ പാമ്പു ൧൯ തേളുകളിലും മെതിപ്പാനും ശത്രുവിന്റെ സദൃശ ബലത്തിനേലും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അധികാരം തന്നിരിക്കുന്നു; ഒന്നും നിങ്ങളെ ചേതം വരുത്തുകയും ഇല്ല. എന്നിട്ടും ഭൂതങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു കീ ൨൦ ടടങ്ങുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കെല്ല; നിങ്ങളുടെ നാമങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ എഴുതിവെച്ചതിൽ സന്തോഷിക്കെ ചെയ്തിൻ. ആ ൨൧ നാഴികയിൽ യേശു ആത്മാവിൽ ഉല്ലസിച്ച് പറഞ്ഞിതു: പിതാവേ, സ്വർഗ്ഗത്തിനും ഭൂമിക്കും കന്താവായുള്ളോവേ! നീ ഇവരെ ജ്ഞാനികൾക്കും വിവേകികൾക്കും (തോന്നാതെ) മറെച്ചു ശിശുക്കൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടു ഞാൻ വാഴുന്നുണ്ടു; അങ്ങിനെ തന്നെ പിതാവേ, ഇപ്രകാരം നിന്നെക്കു പ്രസാദം തോന്നിയതു. പിന്നെ ശിഷ്യന്മാരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു പറഞ്ഞു, ൨൨ സകലവും എൻപിതാവിനാൽ എങ്കൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു; പുത്രൻ ഇന്നത് എന്നു പിതാവല്ലാതെ ആരും അറിയുന്നതും ഇല്ല; പിതാവ് ഇന്നത് എന്നു പുത്രനും പുത്രൻ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനും അല്ലാതെ ആരും അറിയുന്നതും ഇല്ല. എന്നാ ൨൩ ള്, ശിഷ്യന്മാരുടെ നേരെ പ്രത്യേകം തിരിഞ്ഞു പറഞ്ഞിതു: നിങ്ങൾ കാണുന്നതു കാണുന്ന കണ്ണുകൾ ധന്യങ്ങളായവ! നിങ്ങൾ കാണുന്നതു കാണാൻ ഏറിയ പ്രവാചകരും രാജാക്ക ൨൪

നാൾ ഇച്ഛിച്ചിട്ടും കാണാതെ പോയി; നിങ്ങൾക്കു കേൾക്കുന്നതു കേൾപാനും (ഇച്ഛിച്ചിട്ടും) കേളാതെ പോയി, എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു സത്യം.

- ൨൫ അനന്തരം കണ്ടാലും ഒരു വൈദികൻ എഴുന്നീറ്റു: ഗുരേ, ഞാൻ നിത്യജീവന് അവകാശി ആവാൻ എന്തു ചെയ്യേണ്ട?
- ൨൬ എന്ന് അവനെ പരീക്ഷിച്ചു പറഞ്ഞു. അവനോട് അവൻ: ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിൽ എന്ത് എഴുതിക്കിടക്കുന്നു; എങ്ങിനെ വായിക്കുന്നു? എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: (മത്ത. ൨൨, ൩൭) നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ നിന്റെ പൂർണ്ണമായ ദയത്തോടും, പൂർണ്ണമനസ്സോടും, സർവ്വശക്തിയോടും, സർവ്വവിചാരത്തോടും, സ്നേഹിക്ക എന്നും, (൨൨ മോ ൧൯, ൧൦) നിന്റെ കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെ പോലെ തന്നെ സ്നേഹിക്ക എന്നും ഉള്ളതത്രെ.
- ൨൭ ആയവനോട് അവൻ പറഞ്ഞു: നീ നേരായ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു; ഇപ്രകാരം ചെയ്തു എന്നാൽ നീ ജീവിക്കും. എന്നാറെ, അവൻ തന്നെത്താൻ നീതീകരിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചു, യേശുവോടു പറഞ്ഞു: എന്നാൽ എന്റെ കൂട്ടുകാരൻ ആർ? എന്നതിന്നു? യേശു ആരും ഉള്ളതല്ല പറഞ്ഞിതു: ഒരു മനുഷ്യൻ യരുശലേമിൽ നിന്നു യരിഥോവിലേക്ക് ഇറങ്ങുമ്പോൾ, കള്ളന്മാരിൽ അകപ്പെട്ടു പോയി; ആയവൻ അവനെ പിടിച്ചു പറിച്ച്, മുറിയും മുറിയും, അദ്ധ്വാനത്തോടെ വിട്ടുപോയി. ആ വഴിക്കെഴുത്തായ, ഒരു പുരോഹിതൻ ഇറങ്ങിപ്പോയി, അവനെ കണ്ടിട്ട്, ഒഴിഞ്ഞു മാറിപ്പോയി. അപ്രകാരം ഒരു ലേവ്യനും ആ സ്ഥലത്തിൽ ആയിവന്നു കണ്ട്, ഒഴിഞ്ഞു മാറിപ്പോയി. വഴിപോക്കനായ ഒരു ശമ്യൂണാ, അവൻ ഉള്ളേടത്ത് എത്തി, അവനെ കണ്ടു കരളലിഞ്ഞു, അരികെ ചെന്ന്, എണ്ണയും വീരും പകർന്ന്, അവന്റെ മുറികളെ കെട്ടിക്കുറുത്തു, തന്റെ വാഹനത്തിൽ അവനെ കയറ്റി, വഴിയമ്പലത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, അവിടെ വന്നു ചൊല്ലിപ്പോയി നിന്നു. പിറ്റേ നാൾ അവൻ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, രണ്ടു ദൂര എടുത്തു, വഴിയമ്പലക്കാരനും കൊടുത്തു: ഇവനെ ചൊല്ലിക്ക; ഇനി ഏതാനും ചെലവിട്ടാൽ ഞാൻ മടങ്ങിവരുമ്പോൾ, നിന്നെക്കു തീർത്തുതരാം. എന്ന് അവനോട് പറയും ചെയ്തു. എന്നാൽ കള്ളന്മാരിൽ അകപ്പെട്ടുപോയവന് ഈ മൂവരിൽ ഏവൻ കൂട്ടുകാരനായി വന്ന പ്രകാരം തോന്നുന്നു?
- ൨൮ അവനിൽ കനിവു കാണിച്ചവൻ എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു;

യേശു അവനോട്: നീയും പോയി, അപ്രകാരം തന്നെ ചെയ്യ, എന്നു പറഞ്ഞു.

അവൻ യാത്രയായിരിക്കയിൽ ഉണ്ടായിതു: അവൻ ഒരു ഗ്രാമ്പൂ മത്തിൽ പ്രവേശിച്ചാറെ, മത്ത് എന്ന പേരുള്ള സ്ത്രീ തന്റെ വീട്ടിൽ അവനെ കൈക്കൊണ്ടു. അവൾക്കു മറിയ എന്നുള്ള പേർ സഹോദരി ഉണ്ടു; ആയവൾ യേശുവിന്റെ കാല്ക്കൽ ഇരുന്നു കൊണ്ട് അവന്റെ വചനം കേട്ടു പാർത്തു. മത്ത് പല ശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്യാലും കഷ്ടമായിട്ട്, അടുക്കെ നിന്നു: കത്താവെ, സഹോദരി എന്ന മാത്രം ശുശ്രൂഷ ചെയ്യിച്ചു വിട്ടുപോയതു നിന്നെക്കുറിച്ച് ചൊല്ലുകയോ? അതുകൊണ്ട് അവളോട് എന്നിങ്ങനെ തുണ നില്പാൻ കല്പിച്ചാലും എന്നു പറഞ്ഞു. അവളോട് യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞു: മത്ത്, മത്ത്, നീ പലതും ചെയ്തി, ചിന്തപ്പെട്ടും, മുഷിഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നു; ആവശ്യമായിട്ട് ഒന്നെങ്കിലും, മറിയനല്ല അങ്ങനെയൊരു തെരിഞ്ഞെടുത്തു; ആയ്ക്കു അവളോട് അപമാനിക്കപ്പെടുകയും ഇല്ല.

൧൧. അദ്ധ്യായം.

പ്രാത്ഥിപ്പാൻ ഉപദേശിച്ചതു [മത്താ. ൩, ൯, ൧൦], (൧൧) പരിശുദ്ധാത്മാക്കൾക്കു മികൽ മത്താ. ൧൧, ൨൨-൨൩, ൨൪], (൨൯) യോനാവിൻ അടയാളം [മത്താ. ൧൨], (൩൭) മുത്താഴത്തിങ്കൽ പരിശുദ്ധാത്മാക്കൾക്കു [മത്താ. ൨൩]

അവൻ ഒരു സ്ഥലത്തിൽ പ്രാത്ഥിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ സംഭവിച്ചതു (പ്രാത്ഥനം) തീർന്നാറെ, ശിഷ്യരിൽ ഒരുത്തൻ അവനോടു: കത്താവെ, യോഹന്നാൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് ഉപദേശിച്ചതു പോലെ പ്രാത്ഥിപ്പാൻ ഞങ്ങൾക്കും ഉപദേശിക്കണമെന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞിതു: നിങ്ങൾ പ്രാത്ഥിക്കുമ്പോൾ, ചൊല്ലേണ്ടിയതു: സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ! നിന്റെ നാമം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണമെ! നിന്റെ രാജ്യം വരേണമെ! നിന്റെ ഇഷ്ടം (സ്വർഗ്ഗത്തിലെ പോലെയല്ല ഭൂമിയിലും) നടക്കേണമെ! ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന അപ്പം ദിവ്യബ്രതം തരേണമെ! ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ വിട്ടു തരേണമെ; ഞങ്ങൾക്കു കടംപെട്ടവൻ എല്ലാവരും ഞങ്ങളും വിട്ടു കൊടുക്കുന്നുവല്ലോ; ഞങ്ങളെ പരീക്ഷയിൽ കടത്താല്ല (ദോഷത്തിൽ നിന്നു ഞങ്ങളെ ഉദ്ധരിക്കേണമെ). പിന്നെ അവരോടു പറഞ്ഞിതു: നിങ്ങളിൽ ആർക്കും ഒരു സ്നേഹിതൻ ഉണ്ടായിരിക്ക

൩൩ അവൻ! പാതിരാവിൽ അവിടെ ചെന്നു: സ്നേഹിത! എനിക്കു
 ചങ്ങാതിയായുള്ളവൻ യാത്രയാസ്സന്ന് എന്നോട് എത്തി, അവ
 നു വിളമ്പുവാൻ കൈക്കൽ ഏതും ഇല്ലായ്കൊണ്ടു മുന്നപ്തം വാ
 ൧൧ യ്ക്കുന്നാലും, എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞാൽ, എനിക്കു് അലമ്പൽ
 ചെയ്യേണ്ട; കരകു പൂട്ടിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു; എന്റെ പൈതൃകങ്ങൾ
 എന്നോടു കിടക്കയിൽ ആയി കിടക്കുന്നു; എഴുന്നീറ്റു നിന്നെക്കു
 തരുവാൻ എനിക്കു് കഴികയില്ല എന്ന് അകത്തുനിന്ന് ഉത്തരം
 ൧൨ ചൊല്ലുമോ? അവൻ സ്നേഹിതനാകകൊണ്ടു് എഴുന്നീറ്റു അവ
 നുകൊടുക്കും എന്നു വരാത്താലും അവന്റെ നില്പുജ്ജ്വലാൽ പോ
 ലും ഉണെന്ന് അവനു വേണ്ടുന്നതത്രെയും കൊടുക്കും എന്നു
 ൩൪ ന് താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. പിന്നെ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറ
 യുന്നതു: യാചിപ്പിൻ, എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു തരപ്പെടും; അന്വേ
 ഷിപ്പിൻ, എന്നാൽ കണ്ടെത്തും; മുട്ടുവിൻ, എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു
 ൧൦ തുറക്കപ്പെടും; കാരണം യാചിക്കുന്നവന് എല്ലാവനും ലഭിക്കു
 ന്നു; അന്വേഷിക്കുന്നവൻ കണ്ടെത്തുന്നു; മുട്ടുന്നവനു തുറക്ക
 ൧൧ പ്പെടും. പിന്നെയൊ, നിങ്ങളിൽ അപ്പനായുള്ളവനോടു മകൻ
 ൧൨ അപ്പം യാചിച്ചാൽ, ആരും അവനു കല്ലു കൊടുക്കുമോ? മീനു
 യാചിച്ചാൽ, മീനിനു പകരം പാമ്പു കൊടുക്കുമോ? മുട്ടു യാചിച്ചു
 ൧൩ എങ്കിലൊ തേളു കൊടുക്കുമോ? ആകയാൽ ദുഷ്ടൻ എങ്കിലും നിങ്ങ
 ൾ മക്കൾക്കു നല്ല ദാനങ്ങളെ കൊടുപ്പാൻ അറിയുന്നു എങ്കിൽ,
 സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പിതാവ് തന്നോടു യാചിക്കുന്നവർക്കു വിശു
 ഡാത്മാവിനെ എത്ര അധികം കൊടുക്കും.
 ൧൪ പിന്നെ അവൻ ഊമയായൊരു ഭൂതം പുറത്താക്കി; ഭൂതം പു
 രപ്പെട്ടപ്പോൾ, ഊമൻ ഉരിയാടി, പുരുഷാരങ്ങൾ ആശ്ചര്യപ്പെ
 ൧൫ ടുകയും ചെയ്തു. അവരിൽ ചിലരെ: ഇവൻ ഭൂതങ്ങളുടെ രഥ
 വനായ ബയൾജബൂലെ കൊണ്ടാകുന്നു ഭൂതങ്ങളെ ആട്ടിക്കള
 ൧൭ യുന്നത് എന്നു പറഞ്ഞു, വേറെ ചിലർ പരീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടു
 ൧൮ വാനത്തിൽനിന്ന് ഒരു അടയാളം അവനോടു ചോദിച്ചു. അവ
 രുടെ വിചാരങ്ങളെ അവൻ അറിഞ്ഞ് അവരോടു പറഞ്ഞതു:
 എല്ലാ രാജ്യവും തന്നിൽ തന്നെ ചിരിച്ചു എങ്കിൽ പാഴായിപോകും;
 ൧൯ വീടു വീട്ടുമേൽ വീഴുകയും ചെയ്യും; സാത്താനും തന്നിൽതന്നെ
 ചിരിച്ചു എങ്കിൽ അവന്റെ രാജ്യം എങ്ങിനെ നില്ക്കില്ല?
 ൨൦ ബയൾജബൂലെ കൊണ്ടു ഞാൻ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നപ്ര
 കാലം നിങ്ങൾ പറയുന്നുവല്ലോ; ഞാനൊ ബയൾജബൂലെ

കൊണ്ടു ഭൂതങ്ങളെ ആട്ടുന്നു എങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ മക്കൾ ആരെ കൊണ്ട് ആട്ടുന്നു? അതുകൊണ്ട് അവരെ നീക്കം ചെയ്ത് ന്യായവിധി ആക്കൂ. ദേവവിരുദ്ധൻ കൊണ്ടോ ഞാൻ ഭൂതങ്ങളെ ൨൦ ആട്ടുന്നു എങ്കിൽ, ദേവരാജ്യം നിങ്ങളോട് എത്തി വന്നു സ്ഥാപിക്കും ഉറപ്പാണ് ആയുധം ധരിച്ചു, തന്റെ വളപ്പിനെ കാക്കുമ്പോൾ, ൨൧ അവന്റെ വസ്ത്രം സമാധാനത്തോടുകൂടുന്നു; അവനി ൨൨ ലും ഉറക്കുന്നവൻ മുതിർന്നവൻ, അവനെ ജയിച്ചു എങ്കിലോ, അവൻ ആശ്രയിച്ചിരുന്ന ആയുധവസ്ത്രത്തെ പരിച്ഛേദിക്കും, അവന്റെ കൊള്ളയെ പകർത്തുകൊടുക്കുന്നു. എന്റെ മന്ദകൂടെ ഇല്ലാത്തവൻ എനിക്ക് എതിരുകുന്നു; എന്നോട് ഒന്നിച്ചു ചേർന്നവൻ ചിന്തിക്കുന്നു. അശുഭമായവൻ മനുഷ്യ ൨൩ നെ വിട്ടു പുറപ്പെട്ടാൽ, പിന്നെ നീരില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളുടെ തണുപ്പു തിരഞ്ഞു കടന്നു പോകുന്നു; അതു കാണാത്തവൻ: ഞാൻ പുറപ്പെട്ടു പോകുന്ന എന്റെ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി ചെല്ലും എ ൨൪ ന്നു പറഞ്ഞ്, ഉടനെ വന്ന്, അത് അടിച്ചു തളിച്ചും അലക്കിപ്പോയും കാണുന്നു. അപ്പോൾ യാത്രയായി തന്നിലും ദുഷ്ടത ഏറിയ മനുഷ്യൻ ആത്മാക്കളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുന്നു; അവയും അവിടെ പുക കുടിയിരിക്കുന്നു; ആ മനുഷ്യന്റെ പിമ്പു മുഖിനേക്കാൾ വല്ലാതെ ചമയുന്നു

ഇവ പറയുമ്പോൾ, പുരുഷാരത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീ ശബ്ദം ഉ ൨൫ യർത്തി, അവനോടു പറഞ്ഞു: നിന്നെ ചുമന്ന ഉദരവും, നീ കുടിച്ച മുലകളും ധന്യം തന്നെ; അവനോ: ആകട്ടെ ദൈവത്തിന്റെ വചനം കേട്ടും കാത്തും കൊള്ളുന്നവർ ധന്യർ തന്നെ എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ സമൂഹങ്ങൾ തിങ്ങി കൂടുമ്പോൾ, അവൻ പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതു: ഈ തലമുറ ദോഷമുള്ളതാകുന്നു; അത് അടയാളം അന്വേഷിക്കുന്നു; യോനാവിന്റെ അടയാളം ഒഴികെ അതിന് അടയാളം കൊടുക്കപ്പെടുകയും ഇല്ല. യോനാ ൨൬ വല്ലാ നിനവക്കാർക്ക് അടയാളം ആയതുപോലെ തന്നെ, മനുഷ്യപുത്രൻ ഈ തലമുറക്കൊക്കെ. തെക്കേരാജ്യത്തിനായവിധി ൨൭ യിൽ ഈ തലമുറയുടെ ആളുകളോട് ഒന്നിച്ച് ഉണർന്നു വന്നു, ശബോമോവിൻ ജനത്തെ കേൾപ്പാൻ ഭൂമിയുടെ അറ്റത്തിൽനിന്നു വന്നതിനാൽ, അവർക്കു കുറവു വിധിക്കും; ശബോമോവിലും അധികമായത് ഇവിടെ കണ്ടാലും! നിനവക്കാർ ൨൮ ന് ന്യായവിധിയിൽ ഈ തലമുറയോട് ഒന്നിച്ച് എഴുന്നീറ്റു,

യോനാവിൻ ഘോഷണത്തിന്ന് അനുതപിച്ചതിനാൽ അതിന്നു കുറും വിധിക്കും; യോനാവിലും അധികമായത് ഇവിടെ കന്മ ഞാലും! (൧൧, ൧൩) വിളക്കു കൊളുത്തീട്ട് ആരും നിലയറയിലൊ പറക്കീഴിലൊ വെക്കാരെ, പ്രവേശിക്കുന്നവർ വെളിച്ചം കന്മ ഞാലതിന്നു വിളക്കു തണ്ടിനേൽ അത്രെ ഇടുന്നു. (മത്ത. ൩, ൨൨) ശരീരത്തിന്റെ വിളക്കു കണ്ണു തന്നെ; എന്നാൽ നിന്റെ കണ്ണ് ഏകാഗ്രമായാൽ, നിന്റെ ശരീരം എല്ലാം പ്രകാശിതമായിരിക്കും; വിടക്കാകിലൊ നിന്റെ ശരീരവും ഇരുട്ടുള്ളതു കന്മ തന്നെ. ആകയാൽ, നിന്നിലുള്ള വെളിച്ചം ഇരുളായിരിക്കാതെ കന്മ ഞ്ഞും നോക്കുക! എന്നാൽ നിന്റെ ശരീരം അന്ധകാരമുള്ള അംശം ഒന്നും കൂടാതെ മുഴുവൻ പ്രകാശിതമായിരുന്നാൽ, വിളക്കു തന്റെ തെളക്കം കൊണ്ടു നിന്നെ പ്രകാശിപ്പിക്കുമ്പോലെ, അശേഷം പ്രകാശിതമായിരിക്കും.

൩൭ പറയുമ്പോൾ തന്നെ, ഒരു പഠിശൻ അവനെ തന്നോടു കൂടെ മുത്താഴം കുപ്പിപ്പാൻ ക്ഷണിച്ചു; അവനും അകമ്പുകു ചാ കന്മ റികൊണ്ടിരുന്നു. മുത്താഴത്തിന്നു മുഖെ കുളിക്കാത്തതു കണ്ടിട്ടു പഠിശൻ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടാറെ, കത്താവ് അവനോടു പറഞ്ഞിതു: കന്മ ഇപ്പൊൾ പഠിശരായ നിങ്ങൾ കിണ്ടികിണ്ണങ്ങളുടെ പുറത്തെ വെടിപ്പാക്കിക്കൊള്ളുന്നു; നിങ്ങളുടെ അകത്തെ, കവച്ചയും ദ ൪൦ ഷ്ഠതയും നിറയുന്നു. മൂലമറെ, പുറത്തെ ഉണ്ടാക്കിയവൻ അക ൪൧ തെയും ഉണ്ടാക്കിയില്ലയൊ? എങ്കിലും അകത്തുള്ളവ ഭിക്ഷുകൊ ട്ടപ്പിൻ എന്നാൽ കണ്ടാലും സകലവും നിങ്ങൾക്കു ശുദ്ധമാക ൪൨ ന്നു; എങ്കിലൊ തുത്താവിലും അത്രുതയിലും എല്ലാ ചീരയിലും പതാരം കൊടുത്ത ന്യായവും ദേവസ്നേഹവും വിട്ടു കളകയാൽ, പഠിശരായ് നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം! ഇവചെയ്തയും അവത്രജിക്കാ ൪൩ തിരിക്കയും വേണ്ടിയതു താനും. പള്ളികളിൽ മുഖ്യാസനവും അങ്ങാടിപ്പള്ളിൽ വന്ദനങ്ങളും, സ്നേഹിക്കയാൽ പഠിശരായ നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം! മനുഷ്യർ മീതെ നടക്കുമ്പോൾ, അറിയാതെ കണ്ണും അസ്സപ്പുങ്ങളായ ശവക്കുഴികളോടു നിങ്ങൾ ഒക്കുകകൊ ൪൪ ണ്ടു നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം! എന്നാറെ, വൈദികരിൽ ഒരുത്തൻ അവനോടു: ഗുരൊ, ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതു കൊണ്ടു നീ ഞങ്ങളോടും അഹങ്കരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതിന്ന്, അവ ൪൫ ന് പറഞ്ഞിതു: എടുപ്പാൻ തെരുക്കുമുള്ള ചുമട്ടുകളെ നിങ്ങൾ മനുഷ്യരെകൊണ്ടു ചുമപ്പിച്ചു, നിങ്ങളുടെ വിരലുകൾ ഒന്നിനാലും

ലൂക്കി. എഫ്. എ. അ.

ചുമട്ടുകുളി തൊടാതെ പോകയാൽ, വൈദികരായ നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം! നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ കൊന്നിട്ടുള്ള പ്രവാചകരുടെ തറകളെ പണി ചെയ്തയാൽ നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം! എന്നതിനാൽ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ക്രിയകൾക്കു നിങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യവും, പ്രസാദസമ്മതിയും നൽകുന്നു. എങ്ങി രചന എന്നാൽ, ആയവർ അവരെ കൊന്നു, നിങ്ങൾ (അവർക്കു തറകളെ) പണികയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടു ദൈവത്തിൻ രചനകളായതു പറയുന്നിതു: ഞാൻ അവരുടെ ഇടയിലേക്കു പ്രവാചകരെയും അപോസ്തലരെയും അയക്കുന്നു; അവരിൽ ചിലരെ കൊല്ലുകയും ഹിംസിക്കുകയും ചെയ്യും. ഹബെലിന്റെ രചനകൾ തുടങ്ങി, ബലിപീഠത്തിന്നും ഭവനത്തിന്നും നടുവിൽ നശിച്ചു പോയ ജകുബ്ബുടെ രചന വരെ, ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ ഒഴിച്ചു കളയുന്ന സകല പ്രവാചകരുടെ രചനയും ഈ തലമുറയോടു ചോദിക്കപ്പെടുന്നവയായിട്ടത്രെ; അതെ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: ഈ തലമുറയോടു ചോദിക്കപ്പെടും നിങ്ങൾക്കു അറിവിന്റെ താഴ്ക്കാൽ എടുത്തു കളഞ്ഞതിനാൽ, വൈദികരായ നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം! നിങ്ങൾ തന്നെ പ്രവേശിച്ചിട്ടു, പ്രവേശിക്കുന്നവരെ വിലക്കുകയും ചെയ്യും. ഇവ അന്ത്യമുറയോടു പറയുമ്പോൾ, ശാസ്ത്രികളും പരിശരണ അവനിൽ അത്യന്തം സിദ്ധാന്തിച്ച്, കുറും ചുമത്തേണ്ടതിന്നു, അവന്റെ വായിൽനിന്നു വല്ലതും പിടികൂടുവാൻ പതിയിരുന്നു. തേടി കണ്ടു പലവും ചോദിച്ച് അവനെ കടുക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

എ. അ. അ. അ.

പരിശുദ്ധാത്മാവു മനുഷ്യത്വവും ഒഴിച്ചാൻ ഉപദേശം [മത്താ. ൧൦.], (൧൩) യോക്കത്ത ശാസിക്കുന്ന ഉപമ, (൨൨) ദോഷാശ്രയവും [മത്താ. ൩.], (൩൫) ശുശ്രൂഷയിൽ ജാഗ്രതയും [മത്താ. ൨൪.] പഠിപ്പിച്ചതു, (൪൯) യേശുവിൻ വരവിന്റെ ഫലവും [മത്താ. ൧൦, ൩൪.], (൫൪) കാപത്തിൻ അടയാളങ്ങളും സൂചിപ്പിച്ചതു [മത്താ. ൧൩, ൫.]

ഇതിനിടയിൽ പുരുഷാരം തങ്ങളിൽ ചവിട്ടും വണ്ണം ആയി മ
 രുണ്ടോളവും തിങ്ങി കൂടി വന്നപ്പോൾ, അവൻ തന്റെ ശിഷ്യ
 രോടു പറഞ്ഞു തുടങ്ങി: പ്രാജമാക്കുന്ന പരിശരടെ പുളിച്ചമാ
 വിൽനിന്നു മുഖെ സൂക്ഷിച്ചു കൊൾവിൻ! കൂടി വെച്ചത് വ
 മനയെ

ഒന്നും വെളിപ്പെടാതെയും ഗ്രഹമായത് ഒന്നും അറിഞ്ഞു വരാ
 ന്നതെയും ഇരിക്കയില്ല താനും. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ ഇരുട്ടത്തു പറ
 ഞ്ഞത് എല്ലാം വെളിച്ചത്തു കേൾക്കപ്പെടും, അറകളിൽ ചെവി
 രട്ടിൽ മന്ത്രിച്ചതു മേല്പരകളിൽ ഘോഷിക്കപ്പെടും. എന്നാൽ എ
 ൻറെ സ്നേഹിതരായ നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നിതു: ദേവത്തെ
 കൊല്ലുന്നവർ എങ്കിലും അതിൽ പിന്നെ അധികമായിട്ട് ഒന്നും
 ചെയ്യൂ കൂടാത്തവരെ ഭയപ്പെടേണ്ട. നിങ്ങൾക്കു ഭയപ്പെടേണ്ട
 നവനെ കാണിക്കും; കൊന്നതിൽ പിന്നെ നരകത്തിൽ തള്ളി
 കളവാൻ അധികാരമുള്ളവനെ ഭയപ്പെടുവിൻ; അതെ ഞാൻ
 നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: അവനെ ഭയപ്പെടുവിൻ! രണ്ടു കാര്യം
 അഞ്ചു കുരികിൽ വില്ക്കുന്നില്ലയൊ? അവറ്റിൽ ഒന്നുകൊ
 റെ വൈവമുന്മാകെ മരുന്നു പോയതും അല്ല; നിങ്ങൾക്കൊ, തലയി
 ലെ രോമങ്ങളും എല്ലാം എണ്ണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ, ഭയ
 പ്പെടേണ്ട, ഏറിയ കുരികിലിറേക്കാളും നിങ്ങൾക്കു വിശേഷത
 വു ഉണ്ടു. എന്നാൽ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ
 ആർ എങ്കിലും എന്നെ സ്വീകരിച്ചാൽ, അവനെ മനുഷ്യപുത്ര
 നും, ദേവദൂതൻ മുന്മാകെ സ്വീകരിക്കും; മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ
 എന്നെ തള്ളിപ്പറയുന്നവനോ, ദേവദൂതൻ മുന്മാകെ തള്ളിപ്പറയ
 പ്പെടും. (മാ. ൩, ൨൮.) പിന്നെ മനുഷ്യപുത്രന്റെ നേരെ വാക്കു
 പറയുന്നവനു ക്ഷമ ഉണ്ടാകും; വിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നേരെ
 ദൂഷണം ചൊല്ലിയവനോ, ക്ഷമ ഉണ്ടാകയില്ല. പിന്നെ നി
 ങ്ങളെ പള്ളികൾ, വാഴ്ചകൾ, അധികാരങ്ങൾ ഇവറ്റിന്നടുക്കെ
 കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ, എങ്ങിനെയൊ എന്നൊ, പ്രതിവാദിക്ക്
 എങ്കിലും, പറക എങ്കിലും ചെയ്യൂ എന്നു ചിന്തപ്പെടേണ്ട; പ
 റയേണ്ടതാകട്ടെ, വിശുദ്ധാത്മാവ് ആ നാഴികയിൽ തന്നെ നി
 ങ്ങൾക്ക് ഉപദേശിക്കും.

എന്നാറെ, കൂട്ടത്തിൽനിന്ന് ഒരുത്തൻ അവനോട്: ഗുരേ,
 എന്നോട് അവകാശത്തെ പകുതിചെയ്യാൻ എന്റെ സമ്മോ
 ദരനോട് കല്പിച്ചാലും എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു: മനുഷ്യ, എന്നെ
 നിങ്ങൾക്കു ന്യായകർത്താവൊ, പകുതിക്കാരനൊ ആക്കിയത്
 ആരു പോൽ? പിന്നെ അവരോടു പറഞ്ഞു: സകല ലോഭത്തി
 ൽനിന്നും സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിക്കൊല്ലിൻ! കാരണം തനിക്കു വഴി
 യുന്നതു കൊണ്ടു തന്റെ വസ്തുക്കളിൽനിന്ന് ആർക്കും ജീവൻ ഉ
 ണ്ടാകുന്നതല്ല. ഒർ ഉപമയും അവരോടു പറഞ്ഞിതു: ഒരു ധന

വാന്റെ ഭ്രമി നന്നായി വിളയിച്ചു; അറവന്നു ഞാൻ എന്തു ചെയ്താവിട്ടു; എന്റെ എടുപ്പുകൾ കൂട്ടിവെപ്പാൻ സ്ഥലം പോരാ എന്നു തന്നിൽ വിചാരിച്ചു കൊണ്ടുശേഷം: ഇതിനെ ചെയ്യാം; എന്റെ പാണ്ടിശാലകളെ പൊളിച്ച്, അധികം വലിയവ എടുത്തുപിച്ച് കൊണ്ട് എന്റെ വിളവും മുതലും എല്ലാം അതിൽ കൂട്ടിവെക്കും പിന്നെ എന്റെ ദേഹിയോടു: ദേഹിയെ, ഏറിയ ആണ്ടു മൺകൾക്കും വളരെ മുതലും നിന്നെക്കു വെച്ചു കിടക്കുന്നു; ഇനി ആ ശേഷിക്ക, തിന്നു കുടിക്ക, കളിക്ക എന്നു പറയും. ദൈവമൊ അതു വന്നോടു: മൂലം, ഈ രാത്രിയിൽ നിന്റെ ദേഹി നിന്നോടു ചോദിക്കപ്പെടും; പിന്നെ നീ ഒരുകുടിയവ ആക്കു ആകും? എന്നു പറഞ്ഞു. ദൈവത്തിനായി സമ്പന്നനാകാതെ തന്നിരിക്കുന്നു നിന്നു കേൾക്കുന്നവൻ ഇപ്രകാരമത്രെ!

എന്നാറെ, തന്റെ ശിഷ്യരോടു പറഞ്ഞിതു: അതുകൊണ്ട് ഏതു തിന്നും എന്നു നിങ്ങളുടെ പ്രാണനായ്ക്കൊണ്ടും, ഏതു ഉടുക്കും എന്നു ശരീരത്തിനായും ചിന്തപ്പെടരുത് എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. ആഹാരത്തേക്കാൾ പ്രാണനും, ഉടുപ്പിനേക്കാൾ ശരീരവും ഏറെ വലുതല്ലോ. കാക്കകളെ കൂട്ടാക്കുവിൻ; അവ അവ വിതെക്കുന്നില്ല, കൊയ്യുന്നതും ഇല്ല; അറയും പാണ്ടിശാലയും ഇല്ല; എന്നിട്ടും ദൈവം അവനെ പുലർത്തുന്നു; പറഞ്ഞുകളിലും നിങ്ങൾക്കു ഏതു വിശേഷം ഉണ്ടു! പിന്നെ ചിന്തപ്പെട്ടാലും തന്റെ വയസ്സോടു ഒരു മുളം കൂട്ടിവെപ്പാൻ നിങ്ങളിൽ ആർക്കു കഴിയും? എന്നാൽ ഏറും ചെറിയതിന്നു നിങ്ങൾ പോരത്തവർ എങ്കിൽ, ശേഷത്തിന്നു ചിന്തപ്പെടുവാൻ എന്തു? താമരകൾ വളരുന്ന പ്രകാരം കൂട്ടാക്കുവിൻ; അവ അധ്വാനിക്കുന്നില്ല, നൂല്ക്കുന്നതും ഇല്ല; ശലോമോവും തന്റെ സകലത്തേ ജസ്സിലും ഇവറ്റിൽ ഒന്നിനോളം അണിഞ്ഞവനല്ല താനും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നുള്ളതും നാളെ ആടുപ്പിൽ ഇടുന്നതുമായ വയലിലെ പുല്ലിനെ ദൈവം ഇപ്രകാരം അണിയിച്ചിരിക്കെ അല്പവിശ്വാസികളെ, നിങ്ങളെ ഏതു അധികം! ഏതു തിന്നും ഏതു കുടിക്കും എന്നു നിങ്ങളും അന്വേഷിക്കയും, ഏതെ ചൊങ്ങി പോകയും അരുതു. ഈ വക ഒന്നും ലോകജാതികൾ അന്വേഷിച്ചു നടക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ പിതാവൊ ഇവ നിങ്ങൾക്കു ആവശ്യം എന്നറിയുന്നുണ്ടല്ലോ. അല്ല, ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യത്തെ അന്വേഷിച്ചിപ്പിൻ; എന്നാൽ

൩൨ ഇവ എല്ലാം നിങ്ങൾക്കു കൂടെ കിട്ടും; രാജ്യത്തെ നിങ്ങൾക്കു നല്കുവാൻ നിങ്ങളുടെ പിതാവ് പ്രസാദിച്ചതുകൊണ്ടു,
 ൩൩ ചെറിയ ആട്ടികളുടെ ദയപ്പെടായ്ക്ക! നിങ്ങൾക്കുള്ളവ വിറ്റു, ഭിക്ഷ കൊടുപ്പിൻ! കള്ളൻ അടുക്കാതെയും, പാറ കെടുകാതെയും ഉള്ളേടത്തു പഴുപ്പാത്ത മടിച്ചിലകളും ആന്നു പോകാത്ത നിക്ഷേപവും സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ തന്നെ നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാക്ക
 ൩൪ വിൻ; കാരണം നിങ്ങളുടെ നിക്ഷേപം എവിടെ, അവുടെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയവും ആകും.

൩൫ നിങ്ങളുടെ അരകൾ കെട്ടീടും, വിളക്കുകൾ കത്തിടും കൊണ്ടി
 ൩൬ റിക്കു. തങ്ങളുടെ യജമാനൻ കല്യാണത്തിൽനിന്ന് എപ്പോൾ തിരികെ വരും എന്നും അവൻ വന്നു മുട്ടിയ ഉടനെ, അവനായി തുറക്കണം എന്നും കാത്തു നില്ക്കുന്ന ആളുകളോടു നിങ്ങൾ തു
 ൩൭ പ്രഭാതം ഇരിപ്പിൻ! യജമാനൻ വന്നു നേരം ഉണർന്നു കാണുന്ന ദാസന്മാർ ധന്യർ; ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നതു: അവൻ അര കെട്ടിക്കൊണ്ട് അവരെ പന്തിയിൽ ഇരുത്തു
 ൩൮ കയും താൻ വന്ന് അവർക്കു ശുശ്രൂഷിക്കയും ചെയ്യും. അവൻ രണ്ടാം യാമത്തിൽ വന്നാലും, മൂന്നാമതിൽ വന്നാലും ഇപ്രകാരം
 ൩൯ കണ്ടു എങ്കിൽ ആ ദാസന്മാർ ധന്യർ ആകുന്നു. (മത്ത. ൨൪, ൪൩.) കള്ളൻ ഇന്നു നാഴികെക്ക് വരുന്നു എന്നു വീട്ടുടയവൻ ബോധിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ അവൻ ഉണർന്നു കൊൾകയും ത
 ൪൦ ന്റെ വീട്ടു തുറക്കാതെ വെക്കയും ചെയ്യും എന്നറിവിൻ: ആകയാൽ നിങ്ങൾക്കു തോന്നാത്ത നാഴികെക്കു മനുഷ്യപുത്രൻ വരുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളും ഒരങ്ങി ചമവിൻ!

൪൧ പേത്രൻ അവനോടു: കത്താവെ, ഈ ഉപമ പറയുന്നതു ഞങ്ങളോടൊ സകലരോടും കൂടയൊ? എന്നു പറഞ്ഞാറെ, ക
 ൪൨ ത്താവ് ചൊല്ലിയതു: എന്നാൽ തത്സമയത്തു വല്ലിയെ കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു യജമാനൻ തന്റെ വീട്ടുകാരുടെ മേൽ ആക്കുവാനുള്ള വിശ്വസ്തൻ ബുദ്ധിമാനമായ വീട്ടുവിചാരകൻ ആരു
 ൪൩ പോൽ? യജമാനൻ വന്നാൽ ഇപ്രകാരം ചെയ്തു കാണുന്ന
 ൪൪ ദാസൻ ധന്യൻ; തന്റെ എല്ലാമുതലിനേയും അവനെ ആക്കി
 ൪൫ വെക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായി നിങ്ങളോട് പറയുന്നു; എന്നാൽ ആ ദാസൻ എന്റെ യജമാനൻ വരുവാൻ താമസിക്കുന്നു എന്നു തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ചൊല്ലി, ബാല്യക്കാരെയും, ബാല്യക്കാരത്തികളേയും, തല്ലുവാനും, തിന്നു കുടിച്ചു മരിപ്പാനും

തുടങ്ങിയാൽ, ആ ഭാസന്റെ യജമാനൻ അവൻ പ്രതീക്ഷി രഹു
 കാത്ത നാളിലും തിരിയാത്ത നാഴികയിലും വന്ന്, അവനെ തു
 ഞിക്കയും, അവന്റെ അംശം അവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ
 നിയമിക്കയും ചെയ്യും; അന്റെ യജമാനന്റെ ഇഷ്ടം അറി ര
 ണ്ടും ഒരുമ്പെടാതെയും ആ ഇഷ്ട പ്രകാരം ചെയ്യാതെയും ഉള്ള
 ഭാസണ വളരെ അടിക്കൊള്ളും. അറിയാതെ കണ്ട് അടികൾ രവ
 ക്ക യോഗ്യമായവ ചെയ്യുവെന്നു കറയ അടിക്കൊള്ളും; ആ
 ണ്ടല്ലാം വളരെ കൊടുക്കപ്പെടുവാ അവനോടു വളരെ അന്വേ
 ഷിക്കപ്പെടും; ആരുടെ പക്കൽ വളരെ സമർപ്പിച്ചുവാ അവ
 നോട് അധികം ചോദിക്കയും ചെയ്യും.

ഭൂമിയിൽ അഹ്നി ഇടുവാൻ ഞാൻ വന്നു; പിന്നെ ഞാൻ രൻ
 എന്തു ഇഷ്ടിക്കുന്നു; അതു കത്തീട്ട് എങ്കിൽ കൊള്ളാം; എങ്കിലും ഓ
 ഞാൻ മുഴുകുവാനുള്ള സ്നാനം ഉണ്ടു; അതു തികഞ്ഞു വരുവോളം
 എനിക്ക് എന്ത് ആവേദം ഉണ്ടു! ഞാൻ വന്നതു ഭൂമിയിൽ ഓ
 സമാധാനം ആക്കുവാൻ എന്നു തോന്നുന്നുവോ? അല്ല, ചിദ്രം
 അത്രെ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. എങ്ങിനെ എ ഓ
 ന്നാൽ ഇനിമേൽ, ഒരു വീട്ടിൽ ഇരുവരോടു മൂവരും, മൂവരോടു
 ഇരുവരും ഇങ്ങിനെ ഐവർ തങ്ങളിൽ ഇടഞ്ഞിരിക്കും. അ ഓ
 പ്സൻ മകനോടും, മകൻ അപ്പനോടും, അമ്മ മകളോടും, മകൾ
 അമ്മയോടും, അമ്മാവി മരുമകളോടും, മരുമകൾ അമ്മാവിയാ
 ടും ഇടഞ്ഞു ചിരിച്ചിരിക്കും.

പിന്നെ സമൂഹങ്ങളോട് പറഞ്ഞിതു: പടിഞ്ഞാറുനിന്നു മേ ഓ
 ലം പൊങ്ങുന്നതു കണ്ടാൽ നിങ്ങൾ പെരുമഴ വരുന്നു എന്നു
 ഉടനെ പറയുന്നു, അപ്രകാരവും സംഭവിക്കുന്നു. ഞെക്കുനിന്നു ഓ
 വീശുന്നതു കണ്ടാലൊ വിഷക്കാരൻ ഉണ്ടാം എന്നു പറയുന്നു, മന്ത്ര
 അപ്രകാരവും സംഭവിക്കുന്നു; വേഷധാരികളെ ഭൂമിവാസന്മാ
 ളുടെ മുഖം ശോധനചെയ്യാൻ നിങ്ങൾ അറിയുന്നു; പിന്നെ
 ഈ സമയത്തെ ശോധന ചെയ്യാത്തത് എങ്ങിനെ? ന്യായമാ ഓ
 യതു നിങ്ങൾ സ്വന്തം വിന്യസിക്കാത്തതും എന്തു? എങ്ങിനെ ഓ
 എന്നാൽ നിന്റെ പ്രതിയോഗിയോടു, കൂടെ പ്രമാണിയുടെ
 അടുക്കലേക്ക് ചെല്ലുമ്പോൾ, വഴിയിൽ വെച്ച് അവനോട്
 നിന്നു വരുവാൻ വട്ടം കൂട്ടുക; അല്ലാത്താൽ അവൻ നിന്നെ
 ന്യായാധിപന്റെ മുഖിലേക്ക് ഇഴെക്കയും, ന്യായാധിപൻ നി
 നെ കോപ്താക്കിയിൽ എല്പിക്കയും, കോപ്താക്കൻ തടവിൽ ആക്കു

ഒൻ കയ്യും ചെയ്യും; ഒട്ടക്കത്ത കാശുവരെയും കൊടുത്തു തീരുവോളം നീ അവിടെനിന്നു പുറത്തു വരികയില്ല എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു.

൧൩. അദ്ധ്യായം.

അനുതാപത്തിനായി വിളിക്കുമ്പോൾ, (൬) കായ്കാത്ത മരത്തിന്റെ ഉപമ, (൧൦) ശബ്ബത്തിൽ അബ്രാഹാം പുത്രിയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു, (൧൧) രണ്ടുവമകൾ [മത്താ. ൧൩. മാ. ൨.], (൨൨) രക്ഷപെടുവാൻ പോരാടേണം, (൩൧) ഫെരോജാബായും യരുശലേമയെയും ആക്ഷേപിച്ചതു.

൧ **ആ** സമയത്തിൽ തന്നെ ചിലർ കൂടി നിന്ന് ഇന്ന ഗലീലക്കാരടെ ചോരയെ പിലാതൻ അവരുടെ ബലിരക്തത്തിൽ ൨ കലർത്തിയ വർത്തമാനം അവനോട് അറിയിച്ചതിന്നു. യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: ആ ഗലീലക്കാര ഇവ അനുഭവിക്കുവാൻ എല്ലാഗലീലക്കാരിലും പാപികൾ ആയപ്രകാരം തോന്നുന്നു ൩ വൊ? അതരതു. നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ എല്ലാവരും ഒത്തവണ്ണം നശിച്ചുപോകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്ന. അല്ല, ശിലോഹയിലെ ഗോപുരം വീണു കൊണ്ടു കയ്ക്കത്ത പതിനെഞ്ചു യരുശലേമിൽ പാർക്കുന്ന എല്ലാ മനുഷ്യരി ൫ ലും, കടക്കാര ആയ പ്രകാരം തോന്നുന്നുവൊ? അതരതു! നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ എല്ലാവരും ഒത്തവണ്ണം നശിച്ചു ൬ പോകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. ഈ ഉപമയും പറഞ്ഞു, ഒരുത്തന്നു തന്റെ പറമ്പിൽ നട്ടിട്ടുള്ള അത്തി ഉണ്ടായി. അവൻ അതിൽ കായി തിരഞ്ഞു വന്നു കാണാഞ്ഞു, തന്റെ തോട്ടക്കാരനോട്: ഇതാ ഈ അത്തിയിൽ ഞാൻ മൂന്നു വയ്ക്കം കായിതിരഞ്ഞു വരുന്നു കാണുന്നതും ഇല്ല; അതു വെട്ടിക്കള; അതു നിലവും നിസ്സുലമാക്കുന്നത എന്തിന്? എന്നു പറഞ്ഞാറെ, അവൻ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: കർത്താവേ, ഞാൻ അതിന്നു ചുറ്റും കിട്ടിച്ചു വളം ഇടുവോളം ഈ ആണ്ടും കൂടെ ൯ അതു നിലക്കൂട്ടെ; പിന്നെ കാച്ചു എങ്കിൽ (കൊള്ളാം) അല്ലാത്താൽ മേലാൽ അതിനെ വെട്ടിക്കളക.

൧൦ ശബ്ബത്തുനാളിൽ അവൻ ഒരു പള്ളിയിൽ ഉപദേശിക്ക ൧൧ മ്പോൾ, കുണ്ടാലും ഒരു സ്ത്രീ പതിനെട്ടു വയ്ക്കം ഒരു ബലക്കുയത്തിൻ ആത്മാവ് ഉണ്ടായിട്ടു നിവിരവാൻ, ഒട്ടം കഴിയാതെ, ൧൨ കൂനിയായിരുന്നു. അവളെ യേശു കണ്ട് അടുക്കെ വിളിച്ചു:

സ്രീയെ, നിന്റെ ബലക്ഷയത്തിൽ നിന്നു നീ അഴിഞ്ഞു വന്നു എന്നു ചൊല്ലി, അവളുടെ മേൽ കൈകളെ വെച്ചു; അവളും ക്ഷണത്തിൽ നിവിൻ വന്നു, ദൈവത്തെ തേജസ്കരിക്കയും ചെയ്തു. യേശു ശബ്ബത്തിൽ സൌഖ്യമാക്കിയതിന്നു പൗരജിഹ്വൻ കോപിച്ചു പുരുഷാരത്തോട്: പ്രവൃത്തിപ്പാൻ ആളുകൾ ആരണ്ടല്ലോ (മഥേ ൨, ൧൩) അതിലകം വന്നു സൌഖ്യപ്പെടുവിൻ ശബ്ബത്തുനാളിൽ അത്ത് എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്രകാരം കർത്താവ് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: വേഷധാരികളെ! നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തനും ശബ്ബത്തിൽ തന്റെ കാളയോ, കഴുതയോ, തൊട്ടിയിൽനിന്ന് അഴിച്ചു കൊണ്ടുപോയി കുടിപ്പിക്കുന്നില്ലയോ? എന്നാൽ സാത്താൻ ഇതാ പതിനെട്ടു വഷവും ൧൩ കെട്ടിവെച്ചുള്ള ഈ അബ്രാഹാമിൻമകളായവളെ ശബ്ബത്തുനാളിൽ ആ കെട്ടിൽനിന്ന് അഴിച്ചു വിടേണ്ടതല്ലയോ! എന്നു പൗരയന്വേഷാലും, വിരോധികൾ എല്ലാവരും നാണിച്ചു, അവനാൽ ഉണ്ടാകുന്ന മഹിമകളാൽ പുരുഷാരം ഒക്കയും സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

പിന്നെ അവൻ പറഞ്ഞിതു: ദേവരാജ്യം ഏതിനോട് സദൃശമാകുന്നു; ഏതിനോട് അതിനെ ഉപമിക്കേണ്ട? ഒരു മനുഷ്യൻ എടുത്തു, തന്റെ തോട്ടത്തിൽ ഇട്ട കടുകിൻമണിക്കു സദൃശമാകുന്നു. അതു വളർന്നു വലിയ മരമായി, ആകാശപക്ഷികളും വന്നു അതിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ കുടിപാർത്തു. പിന്നെയും ൨൦ പറഞ്ഞിതു, ദേവരാജ്യത്തെ ഏതിനോട് ഉപമിക്കേണ്ട? ഒരു മനുഷ്യൻ പുളിച്ചുമാവ് എടുത്തു മൂന്നു പറമാവിൽ ചേർത്ത്, എല്ലാം പുളിച്ചു വരുമ്പോൾ അടക്കി വെച്ചതിനോട് അതു തുല്യമാകുന്നു.

അവൻ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു യരുശലേമിനായി യാത്ര ചെയ്തപ്പോൾ പട്ടണങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളും തോരും കടന്നു പോരുമ്പോൾ, ഒരു മനുഷ്യൻ അവനോട്: കർത്താവേ, രക്ഷപെടുന്നവൻ ചുരുക്കമോ? എന്നു ചോദിച്ചാറെ, അവനോട് പറഞ്ഞിതു: ഇടക്കുവാൻ ൨൪ തീയുടെ അകമ്പുകവാൻ പോരാടുവിൻ! കാരണം പലരും പുരസ്കാരികൾ അന്വേഷിക്കും കഴികയും ഇല്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു. വീടുടയവൻ എഴുന്നീറ്റു, കരകു പുട്ടിക്കളകയാ ൨൨ൽ, നിങ്ങൾ പുറത്തുനിന്നു: കർത്താവേ, കർത്താവേ, ഞങ്ങൾക്കു തുറക്കുക! എന്നു ചൊല്ലി, കരകു മുട്ടിത്തുടങ്ങിയശേഷവും, അവൻ

നിങ്ങൾ എവിടെനിന്ന് എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾ ഉത്തരം പറയുന്നേരം മുതൽ: നിന്റെ മുമ്പിൽ ഞങ്ങൾ തിന്നു കുടിച്ചും ഞങ്ങളുടെ തെരുക്കളിൽ നീ പരിപ്പിച്ചും വെ കൊണ്ടിരുന്നുവല്ലോ എന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു തുടങ്ങും. അവന്നു, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: നിങ്ങൾ എവിടെ നിന്ന് എന്നു നിങ്ങളെ അറിയുന്നില്ല; അനീടി പ്രവൃത്തിക്കുന്ന സകലരുമായുള്ളോരെ, എന്നെ വിട്ടുപോവിൻ! എന്നു പറയും.

൨൮ (മത്താ. ൮, ൧൧) അവന്റെ നിങ്ങൾ അബ്രാഹാം, ഇഷ്ശാക്, യാക്കോബ് എന്നവരും എല്ലാ പ്രവാചകരും ദേവരാജ്യത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതും നിങ്ങൾ പുറത്തു തള്ളപ്പെടുന്നതും കാരണമായാൽ, ധൻ കരച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും. കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറുനിന്നും തെക്കുവടക്കുനിന്നും, (അവരവർ) വന്നു ദേവരാജ്യത്തിന്റെ പന്ത്രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടിനിടെ. കണ്ടാലും മുമ്പർ ആവാനുള്ള പിമ്പര, പിമ്പർ ആവാനുള്ള മുമ്പരും ഉണ്ടു.

൩൧ ആ നാളിൽ ചില പരീശരും അടുത്തു വന്നു: ഹെരോദാസിനെ കൊല്ലുവാൻ ഇഷ്ടിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, ഇവിടുന്നു പുറപ്പെട്ട യാത്രയാക എന്ന് അവനോട് പറഞ്ഞാറെ, അവരോടു ചൊല്ലിയതു: നിങ്ങൾ പോയി, ആ കുറുക്കനോടു പറവിൻ! ഇതാ ഇന്നും നാളയും ഞാൻ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കി, രോഗശാന്തികൾ വരുത്തി നടക്കുന്നു; മൂന്നാം നാളിൽ തികച്ചു കൊൾകയും ചെയ്യുന്നു; എങ്കിലും ഇന്നും നാളയും മറെറന്നാളും ഞാൻ യാത്ര ചെയ്യേണ്ടതു, യരുശലേമിന്നു പുറത്തു വെച്ചു പ്രവാചകൻ നശിച്ചുപോകുന്നതു പറയുന്നതല്ലല്ലോ, (മത്താ. ൨൩, ൩൭.) അല്ലയോ? യരുശലേമെ! യരുശലേമെ! പ്രവാചകരെ കൊന്നു നിന്നെക്കായി അയക്കപ്പെട്ടവരെ കല്ലെറിഞ്ഞും കളയുന്നവരെ! ഒരു കോഴി തന്റെ കുഞ്ഞുകളും ചിറകുകളിൻകീഴിൽ ചേർത്തു കൊള്ളുന്ന പ്രകാരം തന്നെ നിന്റെ മക്കളെ എത്ര വട്ടം ചേർത്തു കൊൾവാൻ എനിക്ക് മനസ്സായി. എങ്കിലും, നിങ്ങൾക്കു മനസ്സായില്ല. കണ്ടാലും നിങ്ങളുടെ ഭവനം നിങ്ങൾക്കു കൈവിടപ്പെടും; കുത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു നിങ്ങൾ ചൊല്ലും കാലം വരുവോളത്തേക്കു നിങ്ങൾ എന്നെ കാരണക ഇല്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

൧൪. അദ്ധ്യായം.

ശ്ലോകത്തിൽ മഹോദരശാന്തിയുടെ ശേഷം, (൭) മേവരാജ്യത്തിലെവിനയം, (൧൨) പക്ഷഃഭേദമില്ലായ്മ; (൧൫) ക്ഷണിക്കുന്ന ക്രമം [മത്താ. ൨൨.] ഇവ മൂന്ന് ഉപമകളാൽ വർണ്ണിച്ചതു, (൨൫) ശിഷ്യനാവാൻ വേണ്ടുന്ന ഭാവം.

വീശപ്രമാണികളിൽ ഒരുത്തന്റെ വീട്ടിൽ അവൻ അപ്പം ൧ ഭക്ഷിപ്പാൻ ശബ്ബത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ, ഉണ്ടായിതു: അവർ ൨ അവനെ കാത്തുനിന്നിരിക്കെ, മഹോദരമുജ്ജ്വല മനുഷ്യൻ അതു അവന്റെ മുമ്പിൽ ഉണ്ടു. അതിന്നു യേശു വൈദികരോ ൩ ങ്ങ പഠിശരോടും ഉരിയാടി, ശബ്ബത്തിൽ സൗഖ്യമാക്കുന്നതു ന്യായമൊ? എന്നു ചൊല്ലിയാറെ, അവർ മിണ്ടാതിരുന്നു. അ ൪ വനം അവനെ കൈപിടിച്ചു, സ്വസ്ഥനാക്കി വിട്ടയച്ചു അവ രോടു ചൊല്ലിയതു: നിങ്ങളിൽ ആർക്കു കഴുതയൊ, കാളയൊ, കി ൫ ണ്ണാറിൽ വീണാൽ, ശബ്ബത്തുനാളിലും ക്ഷണത്തിൽ അതു വ ലിച്ചെടുക്കയില്ലയൊ? എന്നതിന്ന് അവർ ഉത്തരം ഒന്നും പറ ൬ ണ്തു കൂടാതെ ആയി.

പിന്നെ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവർ മുഖ്യാസനങ്ങളെ തെരിഞ്ഞെ ൭ ടുക്കുന്ന പ്രകാരം കുറിക്കൊണ്ടു അവരോട് ഉപമ പറഞ്ഞിതു: നീ ഒരുത്തനാൽ കല്യാണത്തിന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, മുഖ്യാ ൮ സനത്തിൽ ചാരിക്കൊള്ളരുതു; പക്ഷെ നിന്നിലും മാനം ഏരി യവൻ അവനാൽ വിളിക്കപ്പെട്ടിട്ടു, നിന്നെയും അവനെയും ന് ക്ഷണിച്ചവൻ വന്നു: ഇവന് ഇടം കൊടുക്ക! എന്നു നിന്നോ ടു പറയുമ്പോൾ, നീ നാണത്തോടെ ഒടുക്കത്തെ സ്ഥലം എടു ക്ക്കേണ്ടിവരും. അല്ല, നീ വിളിക്കപ്പെട്ടാൽ, ചെന്ന് ഒടുക്കത്തെ ൧ ൦ സ്ഥലത്തു ചാരിക്കൊൾക; നിന്നെ ക്ഷണിച്ചവൻ വന്ന ശേഷം നിന്നോട്: സ്നേഹിത! മേലോട്ടു പോയിരിക്ക എന്നു പറ വാൻകുവെല്ലെന്നു തന്നെ; അപ്പോൾ ആ പന്തിയിൽ ചേരുന്ന വരുടെ മുമ്പാകെ നിന്നാക്കു മാനം ഉണ്ടാക്കു. കാരണം തന്നെ ൧൧ ത്താൻ ഉയർത്തുന്നവൻ എല്ലാം താഴ്ന്നപ്പോൾ; തന്നെത്താൻ താ ഴ്ന്നവൻ ഉയർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും (മത്താ. ൨൩, ൧൨.)

പിന്നെ തന്നെ ക്ഷണിച്ചവനോട് പറഞ്ഞിതു: നീ മുത്താ ൧൨ ശമൊ അത്താഴമൊ കഴിക്കുമ്പോൾ, നിന്റെ സ്നേഹിതരേയും, സഹോദരരേയും, ചാച്ചക്കാരേയും, സമ്പത്തുള്ള അയല്ക്കാരേ യും വിളിക്കല്ല; അല്ലാത്താൽ അവർ നിന്നെ അക്ഷോഭം

ക്ഷണിക്കയും, നിന്നെ പ്രത്യുപകാരം വരികയും ആമല്ലോ. ൧൩ നീ വിരുന്നുകഴിക്കുമ്പോൾ, ദരിദ്രൻ, ഊനക്കാരൻ, മുടന്തൻ, കുരുടൻ ൧൪ ഇവരെ ക്ഷണിക്ക; എന്നാൽ അവർക്കു പ്രത്യുപകാരം ചെയ്യാൻ ഇല്ലായ്കയാൽ നീതിമാന്മാരുടെ പുനരുത്ഥാനത്തിങ്കൽ നിന്നെക്കു പകരം ലഭിക്കുന്നതുതുകൊണ്ടു നീ ധന്യനാകും.

൧൫ എന്നതു പന്തിയിൽ ചേർന്നവരിൽ ഒരുത്തൻ കേട്ടിട്ടു: ദേവരാജ്യത്തിൽ അപ്പം ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ ധന്യൻ എന്ന് അവനോ

൧൬ ടു പറഞ്ഞു. ആയവനോട് അവൻ ചൊല്ലിയതു: ഒരു മനുഷ്യൻ വലിയ അത്താഴംകഴിച്ചു പലരേയും ക്ഷണിച്ച ശേഷം,

൧൭ അത്താഴനാഴികെക്കു തന്റെ ദാസനെ അയച്ച്, ആ ക്ഷണിച്ചവരോട്: ഇപ്പോൾ, എല്ലാം ഒരുങ്ങിത്തീർന്നുകൊണ്ടു വര

൧൮ വിൻ! എന്നു പറയിച്ചു. എല്ലാവരും ഏകമനസ്സോടെ ഒഴിച്ചു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി; ഒന്നാമൻ അവനോടു: ഞാൻ ഒരു നിലംകൊണ്ടതിനാൽ,

അതിനെ പോയി കാണാൻ മുട്ടണ്ടു; ഞാൻ നിന്നെ അപേക്ഷിക്കുന്നു: എന്റെ അവിധ ബോധിച്ചിരിപ്പതാ

൧൯ ക എന്നു പറഞ്ഞു. മറ്റൊരുവൻ: അഞ്ചുവർകളെ കൊണ്ടതിനാൽ അവ ശോധനചെയ്യാൻ പോകുന്നു, ഞാൻ നിന്നെ അപേക്ഷിക്കുന്നു: എന്റെ അവിധ ബോധിച്ചിരിപ്പതാക എന്നു പ

൨൦ രഞ്ഞു. മറ്റൊരുവൻ: പെണ്ണു കെട്ടിയതുകൊണ്ടു വന്നുകൂടാ എന്നു

൨൧ പറഞ്ഞു. ആ ദാസൻ മടങ്ങിവന്നു, തന്റെ യജമാനനോട് ഇവ അറിയിച്ചപ്പോൾ,

വീട്ടുടയവൻ കോപിച്ചു, തന്റെ ദാസനോട് നീ വേഗം പട്ടണത്തിലേ വീഥികളിലും ഇടത്തരക്കളിലും ചെന്നു,

ദരിദ്രൻ, ഊനക്കാരൻ, മുടന്തൻ, കുരുടൻ ഇവരെ ഇങ്ങു വരുത്തുക എന്നു കല്പിച്ചു. ദാസൻ പറഞ്ഞു: കർത്താവേ, നി

൨൩ യോഗിച്ച പ്രകാരം ചെയ്യുതീർന്നു; ഇനിയും സ്ഥലം ഉണ്ടു. എന്നാറെ, യജമാനൻ ദാസനോട് പറഞ്ഞു: നീ പുറപ്പെട്ടു പെരുവഴികളിലും,

വേലികളിലും (പോയി) എന്റെ വീടു നിറയെണ്ടതിന്നു (കണ്ടവരെ) പ്രവേശിപ്പാൻ നിർബ്ബന്ധിക്ക. ആ ക്ഷണിച്ചിട്ടുള്ള പുരുഷൻ ആരും എന്റെ അത്താഴം ആസ്വദിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

൨൪ ഏറിയ സമൂഹങ്ങൾ അവനോട് ഒന്നിച്ചു നടക്കുമ്പോൾ,

൨൫ അവൻ തിരിഞ്ഞു അവരോടു പറഞ്ഞതു: ഒരുവൻ എന്നോടു ചേർന്നാൽ തന്റെ അപ്പനെയും, അമ്മയെയും, ഭാര്യയെയും,

മക്കളെയും, സഹോദരരെയും, സഹോദരികളെയും, തന്റെ

മോശിയെയും കൂട പങ്കെക്കുന്നിപ്പ എങ്കിൽ, എന്റെ ശിഷ്യനായിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല. പിന്നെ തന്റെ ശിഷ്യനെ എടുത്തു എന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നുകൊള്ളാത്തവനും എന്റെ ശിഷ്യനായിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല (മത്ത. ൧൦, ൩൮.) എങ്ങിനെ എന്നാൽ ൨൮ നിങ്ങളിൽ ആർ ഒരു ഗോപുരം പണി ചെയ്യാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ; മുഖേന ഇതുകൂടി അതു തീർപ്പാൻ തന്നിരിക്കുക ഉണ്ടോ എന്നു വെച്ചു ചെല്ലും, ചെലവു കണക്കുനോക്കുന്നില്ലയോ? അല്ലാ മൻ യിൽ പക്ഷെ അടിസ്ഥാനം ഇട്ട ശേഷം, തിരക്കുപാൻ പോരാ യ്കൊണ്ടു, കാണുന്നവൻ എല്ലാം ഈ മനുഷ്യൻ പണിചെയ്ത ൩൦ യ്യാൻ ആരും ഉള്ളു. തിരക്കുപാൻ കഴിഞ്ഞതും ഇല്ല എന്നു പരിമ സിദ്ധ്യ തുടങ്ങുമല്ലോ. അല്ല രാജാവ് രാജാവിനോടു പടയോട്ടം ൩൧ പുറപ്പെട്ടമുമ്പേ ഇരുന്നു കൊണ്ട് ഇരുപതിനായിരവുമായി എ തിന്റെ വരുന്നവനെ രാൻ പതിനായിരവുമായി ഏറ്റു ചെറുപ്പാൻ മതിയോ എന്നു വെച്ചു മന്ത്രിക്കുന്നില്ലയോ? പോര എന്നു ൨൨ രിക്കിൽ, മറാവൻ ദൂരത്തിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ, മന്ത്രിയ്ക്കൽ അയച്ചു, സമാധാനം സംബന്ധിച്ചവ അപേക്ഷിക്കുന്നുവല്ലോ. അപ്രകാരം തന്നെ നിങ്ങളിൽ ആരും തന്നിരിക്കുവരോട് ആ ൩൩ കെ വിട വാങ്ങുന്നില്ല എങ്കിൽ, എന്റെ ശിഷ്യനായിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല. (മാ. ൯, ൫൦.) ഉപ്പു നല്ലതു തന്നെ; ഉപ്പുകൂടെ രസ ൩൪ മില്ലാതെ പോകിലൊ (അതിന്) ഏതുകൊണ്ടു രുചി വരുത്തും? ഇനി നിലത്തിന്നും, വളത്തിന്നും, കൊള്ളരുതു; അതു പുറത്തു ൩൫ കളയുന്നു; കേൾപ്പാൻ ചെവികൾ ഉള്ളവൻ കേൾക്കുക.

൧൫. അദ്ധ്യായം.

പാപികളോടുള്ള മേൽക്കൂ കാരണമായതു, (൩) നല്ലമായ ആടു [മത്ത. ൧൮, ൧൨], (൪) കാണാതെ പോയ ദാമ, (൧൧) മുട്ടിയനായ മകൻ ഈ മൂന്നു ഉപമകളാൽ വ്യാഖ്യാനം വേവകരണം.

൧) പാപികളോടും പാപികളും, അവനെ കേൾപ്പാൻ അടുത്തു വരുന്നതുകൊണ്ടു, പഠിശരം ശാസ്ത്രികളും ഇവൻ പാപികളെ മേൽക്കുകൊണ്ട്, അവരോടു കൂടി ഭക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പിറവിടുന്നു. അവരോട് അവൻ ഈ ഉപമ പറഞ്ഞു: നിങ്ങളിൽ ഏതു മനുഷ്യൻ നൂറ് ആടുകളായിരിക്കെ, അതിൽ ഒന്നു രു കളഞ്ഞു പോയാൽ, തൊണ്ണൂറ്റൊന്നുപതിനെ മരുഭൂമിയിൽ വിട്ടു ചുറ്റി, ആ കാണാതെ പോയതിനെ കണ്ടെത്തും വരെ, നോക്കി

- ൫ നടക്കാതിരിക്കുമൊ? കണ്ടു കിട്ടിയപ്പോൾ സന്തോഷിച്ചുകൊ
 ന്നുണ്ടു, തന്റെ ചുമലുകളിൽ എടുത്തു, വീട്ടിൽവന്നു സ്നേഹിതരെയും,
 അയൽക്കാരെയും, വിളിച്ചുകൂട്ടി: ഞാൻ കളഞ്ഞിട്ടുള്ള ആടു
 കണ്ടു കിട്ടുകകൊണ്ട് എന്നോടു കൂടെ സന്തോഷിപ്പിൻ! എന്ന്
 ൭ അവരോട് പറയുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ മാനസാന്തരം കൊ
 ണ്ട് ആവശ്യമില്ലാത്ത തൊണ്ണൂറൊമ്പതു നീതിമാന്മാരിലും മനു
 തിരിയുന്ന ഏക പാപിയെ ചൊല്ലി, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സന്തോഷം
 ഉണ്ടാകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
- ൮ അല്ല, ഏതു സ്ത്രീ പത്തു ദ്രവ്യം ഉണ്ടായിരിക്കെ, ഒരു ദ്രവ്യം കള
 ഞ്ഞാൽ, വിളക്കു കത്തിച്ചു ഭവനം അടിച്ചു വാരി. അതു കണ്ടു കിട്ടു
 ന്ൻ വരെ, സൂക്ഷ്മത്തോടെ അന്വേഷിക്കാതിരിക്കുമൊ? കണ്ടു കിട്ടി
 യപ്പോൾ, ശോചിമാരെയും, അയൽക്കാരത്തിനെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി:
 ൧൦ ഞാൻ കളഞ്ഞിരുന്ന ദ്രവ്യം കണ്ടു കിട്ടുകകൊണ്ടു എന്നോടു കൂടെ
 സന്തോഷിപ്പിൻ! എന്നു പറയുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ മനു
 തിരിയുന്ന ഏക പാപിയെ ചൊല്ലി, ദേവഭൂതന്മാരുടെ മുമ്പാകെ
 സന്തോഷം ഉണ്ടാകുന്നു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
- ൧൧ പിന്നെ പറഞ്ഞിതു: ഒരു മനുഷ്യൻ രണ്ടു മക്കൾ ഉണ്ടു. അ
 ൧൨ തിൽ ഇളയവൻ അപ്പനോട്: അപ്പനെ, വസ്തുവിൽ എനിക്ക്
 വരുന്ന പങ്കു തരേണമെ എന്നു പറഞ്ഞു; അവനും മുതലി
 ൧൩ നെ അവർക്ക് പകുതി ചെയ്തു. കുറയ്ക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ,
 ഇളയ മകൻ സകലവും സ്വരൂപിച്ചുകൊണ്ടു, ദൂരദേശത്തേ
 ക്കു യാത്രപോയി, അവിടെ ഭർത്താവ് ആചരിച്ചുകൊണ്ടു, ത
 ൧൪ ന്റെ വസ്തു നാനാവിധമാക്കിക്കളഞ്ഞു. എല്ലാം ചെലവഴിച്ചു
 ശേഷം, ആ ദേശത്തിൽ കനത്ത ക്ഷാമം ഉണ്ടായി; അവനും
 ൧൫ മുട്ടു വന്നുതുടങ്ങി. പിന്നെ പോയി, ആ ദേശത്തിലെ പൌര
 ന്മാരിൽ ഒരുത്തനെ പറിക്കൊണ്ടു, ആയവൻ അവനെ ത
 ൧൬ ന്റെ നിലങ്ങളിൽ അയച്ചു, പന്നികളെ മേയ്ക്കാനാക്കി. പന്നി
 കൾ തിന്നുന്ന മരപ്പയറു കൊണ്ടു തന്റെ വയറു നിറപ്പാൻ
 ൧൭ എത്ര കൊതിച്ചാലും ആരും അവനു കൊടുത്തില്ല. അപ്പോൾ,
 അവൻ തന്നിലേക്കു തന്നെ വന്നു പറഞ്ഞു: എന്റെ അപ്പ
 നോട് എത്ര കൂലിക്കാക്ക് അപ്പം വഴിയുന്നുണ്ടു; ഞാനൊ വി
 ൧൮ ശപ്പുകൊണ്ട് ഇവിടെ നശിച്ചു പോകുന്നു. ഞാൻ എഴുന്നീറ്റ്
 എന്റെ അപ്പന്റെ അടുക്കെ പോയി അവനോട്: അപ്പ
 ൧൯ നെ, ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തോടും, നിന്നോടും, പാപം ചെയ്തു; ഇനി

നിന്റെ മകനെന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടവൻ യോഗ്യനല്ല; നിന്റെ കൂലിക്കാരിൽ ഒരാളെന്നു പോലെ എന്നെ ആക്കിക്കൊള്ളണമെന്നു പറയും. എന്നിട്ട് എഴുന്നീറ്റു, തന്റെ അപ്പന്റെ അടുത്തു ചെന്നു; അവൻ ദൂരത്തുള്ളപ്പോൾ തന്നെ, അപ്പൻ അവനെ കണ്ടു കരളലിഞ്ഞ്, ഓടി വന്നു അവന്റെ കഴുത്തു കെട്ടിപ്പിടിച്ച് അവനെ ചുംബിച്ചു. മകൻ അവനോട്: അപ്പാ ഹേ, ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തോടും, നിന്നോടും, പാപം ചെയ്തു; ഇനി നിന്റെ മകൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടവൻ യോഗ്യനല്ല എന്നു ഹേതുവായതാണു, അപ്പൻ തന്റെ ദാസനോട് വേഗം മേല്ക്കുമായ അങ്കിയെ കൊണ്ടുവന്ന്, ഇവനെ ഉടുപ്പിപ്പിൻ! കൈക്കു മോതിരവും, കാലുകൾക്കു ചെരിപ്പുകളും ഇടുവിപ്പിൻ! പുഷ്ടിപ്പെട്ട കന്നുകുട്ടിയെ കൊണ്ടുവന്ന് അരുപ്പിൻ! ഇനി നാം ഭക്ഷിച്ചു ഹേ ആനന്ദിക്ക! ഈ എന്റെ മകൻ ചത്തവനായിരുന്നു, തിരികെ ഹേ ഉയിർത്തു; കാണാതെ പോയവനായിരുന്നു, കണ്ടുകിട്ടുകയും ചെയ്തുവല്ലോ! എന്നു പറഞ്ഞു; അവരും ആനന്ദിച്ചുതുടങ്ങി. അപ്പൻ അവന്റെ മൂത്ത മകൻ വയലിൽ ഉണ്ടു; ആയവൻ വന്നു വീട്ടിനോട് അടുത്തപ്പോൾ, വാട്ടുനൃത്തമേൽക്കുകയും കേട്ടു, ബാല്യക്കാരിൽ ഒരാളെന്നു വിളിച്ചു: ഇതെന്ത്? എന്നു ചോദിച്ചു. നിന്റെ സഹോദരൻ വന്നു, പിന്നെ നിന്റെ അപ്പൻ അവനെ സൗഖ്യത്തോടെ കിട്ടിയതുകൊണ്ട്, പുഷ്ടിപ്പെട്ട കന്നുകുട്ടിയെ അരുപ്പിച്ചു എന്ന് അവനോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവൻ കോപിച്ച് അകമ്പുകവാൻ മനസ്സില്ലാഞ്ഞു. എന്നിഹ ഉറപ്പു് അപ്പൻ പുറത്തു വന്നു അവനെ പ്രഭുവാധിപ്പിച്ചു പോരുമ്പോൾ, അവൻ അവനോട്: കണ്ടാലും ഇത്ര വഷം ഞാൻ ഹേ നിന്നെ സേവിക്കുന്നു, നിന്റെ കല്പന ഒരു നാളും ലംഘിച്ചതും ഇല്ല; ഞാൻ ചങ്ങാതികളുമായി ആനന്ദിക്കേണ്ടതിന്നു, നീ ഒരിക്കലും ഒർ ആട്ടുകുട്ടി തന്നില്ല താനും. വേഗ്രമാരോടുകൂടി നിന്റെ മൂത്ത തിന്നുകുളഞ്ഞുള്ള ഈ നിന്റെ മകൻ വന്നപ്പോഴേക്കൊ, പുഷ്ടിപ്പെട്ട കന്നുകുട്ടിയും അവൻ അരുത്തു കൊടുത്തു എന്നുത്തരം ചൊല്ലിയാറെ, അവനോടു പറഞ്ഞിതു: കുഞ്ഞെന്നു, ഹേ നീ എപ്പോഴും എന്നോടു കൂടെ ഉണ്ടല്ലോ; എന്നിരിക്കളുത് എല്ലാം ഹേ നിന്റെത് ആകുന്നു; ഈ നിന്റെ സഹോദരൻ ചത്തവനായിരുന്നു, തിരികെ ഉയിർത്തു; കാണാതെ പോയവനായിരുന്നു, കണ്ടുകിട്ടിയതുകൊണ്ട് ആനന്ദിച്ചു സന്തോഷിക്കേണ്ടിയിരുന്നുതാനും.

൧൬. അദ്ധ്യായം.

മാമോന്റെ അനീതിയുള്ള വീട്ടുവിചാരകന്റെ ഉപമ, (൧൪) പരീശരെ ആക്ഷേപിച്ചു, (൧൯) ധനവാദം ലാജരിനും സംഭവിച്ചത് ഉപമയിൽ കാട്ടിയതു.

- ൧ വിന്നെ അവൻ ശിഷ്യരോട് പറഞ്ഞിതു: ധനവാദനായാ
ര മനുഷ്യനു വീട്ടുവിചാരകൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; ആയവൻ അവന്റെ വസ്തു നാനാവിധമാക്കുന്ന പ്രകാരം കുറച്ചുമത്തപ്പെട്ടാറെ, അവനെ വിളിച്ചു വരുത്തി: നിന്നെ കൊണ്ട് ഈ കേൾക്കുന്നത് എന്തു? നിന്നെക്ക് ഇനി വീട്ടുവിചാരിപ്പാൻ കഴിയായ്ക്കൊണ്ട്, നിന്റെ വിചാരണക്കണക്ക് എല്പിച്ചു തരിക
- ൩ എന്നു പറഞ്ഞു. വീട്ടുവിചാരകൻ ഉള്ളുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: എന്റെ യജമാനൻ വിചാരണയെ എന്തോട് എടുത്തു കൊള്ളുന്നതുകൊണ്ട് എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? കൊത്തുവാൻ പ്രാപിയില്ല;
- ൪ ഇരെപ്പാൻ നാണിക്കുന്നു; എന്നെ വിചാരണയിൽനിന്നു നീക്കിയാൽ പിന്നെ തങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ എന്നെ ചേർത്തു കൊൾവാനുതക്കവണ്ണം ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടത് ഇന്നത് എന്നു ബോധി
- ൫ ചു. എന്നിട്ടു തന്റെ യജമാനനുജ്ഞാരോരോ കടക്കാരെ വരുത്തി, മുമ്പിലത്തവനോട്: എന്റെ യജമാനനോട് എത്ര കട
- ൬ ബെട്ടിരിക്കുന്നു? എന്നു ചോദിച്ചു. നൂറു കടം എണ്ണ എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞാറെ: നിന്റെ കൈച്ചീട്ട് ഇതാ വാങ്ങി വേഗം ഇരുന്ന് അമ്പത് എന്ന് എഴുതുക എന്ന് അവനോട് പറഞ്ഞു.
- ൭ പിന്നെ മറെറാരത്തനോട്: നീയൊ എത്ര കടംബെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചാറെ: നൂറു പറ കോതമ്പ് എന്നു പറഞ്ഞു; അവനോട്: നിന്റെ കൈച്ചീട്ടു വാങ്ങി, എണ്ണത് എന്ന് എഴുതുക
- ൮ എന്നു പറഞ്ഞു. ശേഷം ഈ നീതികേടുള്ള വീട്ടു വിചാരകൻ ബുദ്ധിപ്രകാരം ചെയ്തുകൊണ്ടു, യജമാനൻ അവനെ പുകഴ്ത്തി; എങ്ങിനെ എന്നാൽ വെളിച്ചമുണ്ടാക്കേണ്ടതും, ഈ യുഗത്തിന്റെ മക്കൾ താന്താങ്ങളുടെ തലമുറയോടു ബുദ്ധി ഏറിയവർ ആക
- ൯ ന്നു. ഞാനും നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: നീതികേടുള്ള (ധനു) മാമോനെക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു സ്നേഹിതരെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊൾവിൻ! അത് ഒട്ടങ്ങി പോയാൽ, അവർ നിത്യകൂടാരങ്ങളിൽ നി
- ൧൦ ങ്ങളെ ചേർത്തുകൊള്ളേണ്ടതിന്നു തന്നെ. ഏറ്റവും ചെറിയതിൽ വിശ്വസ്യനായവൻ അധികത്തിലും വിശ്വസ്യൻ ആകുന്നു; ഏറ്റവും ചെറിയതിൽ നീതികേടുള്ളവൻ അധികത്തിലും നീതി

കെട്ടവനത്രെ. ആകയാൽ, അനീതിയുള്ള മാടമാനിൽ വിശ്വപ ൧൧ സ്വരായില്ല എങ്കിൽ, സത്യമായുള്ളതു നിങ്ങളിൽ ആർ ദുരമല്ലിക്കും? അന്യന്റെ മുതലിൽ വിശ്വസ്തരായില്ല എങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ൧൨ ക്കു സ്വന്തമായത് ആർ തരും? രണ്ടു യജമാനന്മാരെ സേവി ൧൩ പ്പാൻ ഒരു ദൂതനും കഴികയില്ല; ചെയ്യാൽ ഒരുവനെ പകെക്കും, മററവനെ സ്നേഹിക്കും; അല്ലെങ്കിൽ ഒരുത്തനെ മുറുകു പിടിക്കും, മററവനെ നിന്ദിക്കും; നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തെയും മാമോണെയും സേവിച്ചുകൂടാ. (മത്താ. ൩, ൨൪.)

എന്നിവ എല്ലാം ദ്രവ്യാഗ്രഹിതമായ പരീശന്മാർ കേട്ട് അവ ൧൪ നോട് ഇളിച്ചു കാട്ടി. അവരോട് പറഞ്ഞിതു: നിങ്ങളെ തന്നെ ൧൫ മനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെ, നിങ്ങൾ നീതീകരിക്കുന്നവർ എങ്കിലും, ദൈവം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അറിയുന്നു; കാരണം മനുഷ്യരിൽ ഉന്നതമായതു, ദൈവത്തിൻമുമ്പാകെ അറൈപ്പത്രെ. ധർമ്മ ൧൬ ശാസ്ത്രവും പ്രവാചകരും, യോഹന്നാൻ വരെ (ഉള്ളതു); അന്നു മുതൽ ദേവരാജ്യം സുവിശേഷിക്കപ്പെടുന്നു; എല്ലാവരും അതിനെ ആക്രമിക്കുന്നു (മത്താ. ൧൧, ൧൨.) ധർമ്മത്തിൽ ഒരു പുളി ൧൭ വീണു പോകുന്നതിനേക്കാൾ, സ്വർഗ്ഗവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞു പോകുന്നത് എളുപ്പം തന്നെ (മത്താ. ൫, ൧൮.) തന്റെ ഭായ്യയെ ൧൮ ഉപേക്ഷിച്ചു മററവനെ കെട്ടുന്നവൻ എല്ലാം വ്രഥിച്ചരിക്കുന്നു; പുരുഷൻ ഉപേക്ഷിച്ചു പോയവനെ കെട്ടുന്നവനും എല്ലാം വ്രഥിച്ചരിക്കുന്നു (മത്താ. ൧൯, ൯.)

ധനവാനായൊരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ ധൂമ്ര ൧൯ വസ്ത്രമുള്ളതും, നേരിയ ശീലയും ഉടുത്തുകൊണ്ടു, ദിനപ്രതി കൌതുകത്തോടെ രമിക്കുന്നവൻ തന്നെ. ലാജർ എന്നു പേരു ൨൦ ൽ ഒരു ദരിദ്രനും ഉണ്ടു; അവന്റെ പടിച്ചരെക്കൽ ഇവൻ പരവും മുടി ഇടപ്പെട്ടിരുന്നു; ധനവാന്റെ മേശയിൽനിന്നു ൨൧ വീഴുന്ന കഷണങ്ങൾകൊണ്ടു തുപ്പിവരുത്തുവാൻ, ആഗ്രഹിച്ചുപാർത്തു; നായ്ക്കുളം വന്ന് അവന്റെ പരക്കളെ നക്കും. ആ ദരിദ്രൻ മരണം സംഭവിച്ചു; ഭൂതന്മാർ അവനെ കൊണ്ടു ൨൨ പോയി, അബ്രാഹാമിൻ മടിയിലാക്കി. ധനവാനും മരിച്ചു കഴി ൨൩ ചിടപ്പെട്ടു; അവൻ പാതാളത്തിൽ ദണ്ഡങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടു കണ്ണുകളെ ഉയർത്തി, ഭൂരത്തുനിന്ന് അബ്രാഹാമെയും, അവന്റെ മടിയിൽ ലാജരെയും കണ്ടു, വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: പിതാവായ അ ൨൪ ബ്രഹ്മാമേ! എന്നിൽ കനിഞ്ഞു കൊണ്ടാലും ഈ ജ്വാലയിൽ

10 ഞാൻ വേദനപ്പെടുകകൊണ്ടു, ലാജർ തന്റെ വിരലിന്റെ അറ്റം വെള്ളത്തിൽ മുക്കി, എന്റെ നാവിനെ തണുപ്പിക്കേണ്ടതിനായി നീയോഗിക്ക! എന്നാറെ, അബ്രഹാം പറഞ്ഞു: മകനെ! നിന്റെ ആയുസ്സിൽ നിന്റെ നന്മകളും ലാജറിന് അപ്രകാരം തിനകളും കിട്ടി പോയ പ്രകാരം ഓക്ക്! ഇപ്പോഴൊ ഇവൻ 11 ന്റെ ഇവിടെ ആശ്വാസവും നിന്നെക്കു വേദനയും ഉണ്ടു. അത്രയും മല്ല; ഇവിടെനിന്നു നിങ്ങളുടെ കടപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവർക്കു കഴിവില്ലാത്തയും, അങ്ങയവർ ഞങ്ങളുടെ കടന്നു വരാനെയും ഇരിപ്പാനുക്കവണ്ണം ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കും നടവേ വലിയ പിള്ള സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടു. പിന്നെ അവൻ പറഞ്ഞു; 12 എന്നാൽ പിതാവേ! ആയവനെ എന്റെ അപ്പന്റെ വീട്ടിൽ അയപ്പാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു; കാരണം എനിക്ക് അഞ്ചു സഹോദരന്മാർ ഉണ്ടു; അവരും ഈ ദണ്ഡസ്ഥലത്തു വരാതിരിപ്പാൻ അവൻ അവർക്കു (ആണെയിട്ടും) സാക്ഷ്യം ചെയ്തുകൊടുത്തു. 13 അബ്രഹാം അവനോട്: അവർക്കു മോശയും പ്രവാചകരും ഉണ്ടല്ലോ; ആയവനെ കേൾക്കേണ്ടത് എന്നു പറഞ്ഞാറെ: അല്ല, പിതാവായ അബ്രഹാംമേ! മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഒരുത്തൻ അവരിൽക്കെ പോയി എങ്കിൽ മനസ്സിലായും എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞതിന്നു: അവർ മോശയേയും പ്രവാചകരേയും കേൾക്കത്താൽ, മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഒരുത്തൻ എഴുന്നീറ്റു വന്നു എങ്കിലും, അവരെ അനുസരിപ്പിക്കയും ഇല്ല എന്ന് അവനോട് പറഞ്ഞു.

16. അദ്ധ്യായം.

ഇടയ്ക്കു കഴിഞ്ഞതിൽ ക്ഷമിക്കുന്നതും വിശ്വാസവാചനവും ചൊല്ലി ഉപദേശിച്ചതു, (൧൧) ൧൦ കഷ്ടികൾക്കു ശുദ്ധി വന്നതിന്റെ അനുഭവം, (൨൦) ദേവരാജ്യം വരുകയും ഘോഷത്തോടും വരുന്ന പ്രകാരം [മത്താ. ൨൪, ൧൭—൪൧]

൧ അവൻ തന്റെ ശിഷ്യരോടു ചൊല്ലിയതു: ഇടയ്ക്കു കേൾക്കുന്നവരിൽനിന്നു തന്നെ; എങ്കിലും അവ വരുത്തുന്നവനു ധനം കഷ്ടം! ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തന് ഇടയ്ക്കു വരുത്തുന്നതിനേക്കാൾ അവന്റെ കഴുത്തിൽ ഒരു തിരിയല്ലു ചുറ്റി കടലിൽ എറിഞ്ഞു കളഞ്ഞാൽ, അവനു പ്രയോജനമായിരിക്കുന്നു. (മത്താ. ൧൩, ൩൫) നിങ്ങളെ തന്നെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ! നിന്റെ സഹോദരൻ നിന്നോട് പിഴച്ചാൽ അവനെ

ആക്ഷേപിക്കുക; അവൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത് അവൻ വിട്ടുകൊടുക്കുക. ദിവസത്തിൽ ഏഴു വട്ടം നിന്നോട് പിഴച്ചാലും (ദിവസ രണ്ടിൽ) ഏഴു വട്ടം നിങ്ങളേക്ക് തിരിഞ്ഞു: എനിക്ക് അനുതാപം ഉണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞു എങ്കിൽ, അവനോടു ക്ഷമിക്കുക. അപോ ഇസ്രായേൽ കർത്താവിനോട്: ഞങ്ങൾക്കു വിശ്വാസം കൂട്ടിത്തരണം എന്നു പറഞ്ഞാറെ, കർത്താവ് ചൊല്ലിയതു: നിങ്ങൾക്കു നുകർന്നിറങ്ങിയോളം വിശ്വാസം ഉണ്ടായാൽ, ഈ അമാനത്തിനോട് വേരോടെ പറിഞ്ഞു കടലിൽ നട്ടിരിക്കുന്ന എന്നു പറകയും, അതു നിങ്ങൾക്കു ചെയ്യിക്കുകയും ആം. (മത്താ. ൧൭, ൨൦.) എങ്കിലും നിങ്ങളിൽ ആർക്ക് ഒരു ദാസൻ ഉണ്ടായാൽ അവൻ ഉഴുകു എങ്കിലും മേയ്ക്കു എങ്കിലും ചെയ്യിട്ട് വയലിൽനിന്നു പോരുന്നോ: നീ ക്ഷണത്തിൽ വന്ന് ഊണിന് ഇരിക്ക എന്ന് അവനോട് പറയുമോ? അല്ല എന്റെ അത്താഴത്തിന് ഒരു വക്ക; പിന്നെ അരക്കെട്ടിക്കൊണ്ടു ഞാൻ തിന്നു കഴിച്ചു തീരുവോളം എന്റെ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുക; ശേഷം നീയും തിന്നു കഴിച്ചു കൊൾക എന്നു പറകയില്ലയോ? ആ ദാസൻ നിന്റേഗൃഹം വന്നു ചെയ്തതിന്നു കൃതജ്ഞത കാട്ടുമോ? അങ്ങിനെ തോന്നുന്നില്ല. അപ്പോൾ നിങ്ങളും നിന്റേഗൃഹം എല്ലാം ചെയ്യപ്പെട്ടാൽ എന്തുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ദാസരാകുന്നു; ചെയ്യേണ്ടിയതെത്ര ചെയ്യുന്നു എന്നു പറവിൻ.

അവൻ യരുശലേമിലേക്കു യാത്രയാകുമ്പോൾ, സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതു: ശമര്യക്കും ഗലീലക്കും നടുവിൽ കൂടിക്കടക്കയിൽ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ചെല്ലും നേരം, കുടുംബം പിടിച്ചു പത്തു പുരുഷന്മാർ അവിടെ വന്നു എതിരേറു അകലെ, നിന്നുകൊണ്ടു: യേശു നായക! ഞങ്ങളെ കനിഞ്ഞുകൊണ്ടാലും! എന്നു ശബ്ദം ഉയർത്തി പറഞ്ഞു. ആയവരെ അവൻ കണ്ടു: നിങ്ങൾ പോയി, പുരോഹിതന്മാർക്കു നിങ്ങളെ തന്നെ കാട്ടുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ ചെല്ലുകയിൽ തന്നെ ശുദ്ധരായി വരികയും ചെയ്തു. അവരിൽ ഒരുവൻ സെബ്ബപ്പട്ടതു കണ്ടു, മഹാശബ്ദത്തോടെ ദൈവത്തെ തേജസ്സുറിച്ചുകൊണ്ടു മടങ്ങിവന്നു, അവന്റെ കാൽക്കൽ കവിട്ടു വീണ്ടു ഉപചാരം പറഞ്ഞു; അവനെ ശമര്യൻ തന്നെ. യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: പത്തു പേരും ശുദ്ധരായില്ലയോ? ഒമ്പതൊരാളുടെ? ഈ മറ്റൊരാളാകാമെന്നല്ലാതെ തിരിഞ്ഞു വന്നു ദൈവത്തിന്നു തേജസ്സു കൊടുപ്പവർ കാണായില്ലയോ? എന്നാറെ

അവനോട്: എഴുന്നീറ്റു പോക; നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു.

൨൦ ദേവരാജ്യം എപ്പോൾ വരുന്ന എന്നു പഠിശർ ചോദിച്ചതി
 ൨൧ ന്, അവൻ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ദേവരാജ്യം നോക്കിക്കൊ
 ജ്ജംപറ്റുന്ന അല്പ വരുന്നതു; ഇതാ ഇവിടെ എന്നും അതാ അ
 വിടെ എന്നും പറയുമാറും ഇല്ല; കണ്ടാലും ദേവരാജ്യം നിങ്ങളു
 ൨൨ ടെ ഇടയിൽ അത്രെ ആകുന്നതു. പിന്നെ തന്റെ ശിഷ്യരോട്
 പറഞ്ഞിതു: നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ ദിവസങ്ങളിൽ ഒന്നു
 കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കയും കാണായ്ക്കയും ചെയ്യുന്ന നാളുകൾ
 ൨൩ വരും അന്നു നിങ്ങളോട് ഇതാ ഇവിടെ എന്നും അതാ അവി
 ടെ എന്നും പറയും; നിങ്ങൾ പോകരുതു; പിഞ്ചെല്ലകയും അരു
 ൨൪ തു; കാരണം മിന്നൽ വാനത്തിങ്കീഴേദിക്കിൽനിന്നു ദിക്ക്കാലവും
 തെളങ്ങി മിന്നുന്ന പോലെ തന്നെ മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ
 ൨൫ ദിവസത്തിൽ ആകും. മുഖെ അവൻ വളരെ കഷ്ടപ്പെടുകയും
 ൨൬ ഇതു തലമുറയാൽ തള്ളപ്പെടുകയും വേണ്ടിയതു. പിന്നെ നോ
 ഹയുടെ ദിവസങ്ങളിൽ സംഭവിച്ചപ്രകാരം തന്നെ മനുഷ്യപുത്ര
 ൨൭ ന്റെ ദിവസങ്ങളിലും ഉണ്ടാകും. അവർ തിന്നും കുടിച്ചും കെട്ടി
 യും കെട്ടിച്ചും വന്നതു നോഹ പെട്ടകത്തിൽ കടന്നിട്ടു, ജലപ്ര
 ൨൮ യം വന്നു, എല്ലാവരെയും മുടിക്കുന്ന നാൾ വരെയത്രെ. ലോ
 കത്തിന്റെ നാളുകളിൽ സംഭവിച്ചപ്രകാരവും തന്നെ; അവരും
 തിന്നും കുടിച്ചുംകൊണ്ടും, വിറയും നട്ടും പണി ചെയ്തും പോന്നും,
 ൨൯ ലോത്ത് സഭോമെ വിട്ടു പോയ നാളുകളൊ, വാനത്തിൽനിന്ന്
 അഗ്നിയും ഗന്ധകവും പെയ്ത് എല്ലാവരെയും മുടിച്ചുകളഞ്ഞു.
 ൩൦ മനുഷ്യപുത്രൻ വെളിപ്പെടുന്ന നാളിൽ അപ്പൊസ്തലന്മാർ തന്നെ ആ
 ൩൧ കും അന്നു വീട്ടിനേൽ ഇരിക്കുന്നവൻ ഭവനത്തിൽ ഉള്ള
 കോപ്പകളെ എടുക്കേണ്ടതിന്ന്, ഇറങ്ങി പോകായ്ക്ക! വയലിൽ
 ൩൨ ഉള്ളവനും അപ്രകാരം പിന്നോക്കം തിരികയും ഒല്ലാ! ലോത്തി
 ൩൩ ന്റെ ഭായ്യയെ ഓത്തുകൊൾവിൻ! ആരാനും തന്റെ ദേഹിയെ
 രക്ഷിപ്പാൻ നോക്കിയാൽ, അതിനെ കളയും; അതിനെ കള
 ൩൪ ണ്ഞാൽ, ഉയർപ്പിക്ക അത്രെ ചെയ്യും. (൯, ൨൪.) ഞാൻ നിങ്ങളോടു
 പറയുന്നതു: ആ രാത്രിയിൽ ഇരുവർ ഒരു കിടക്കമേൽ ഇരിക്കും;
 ൩൫ ഒരുത്തൻ കൈക്കൊള്ളപ്പെടും; മററവൻ കൈവിടപ്പെടും. ഇരു
 വർ ഒന്നിച്ചു അരച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും; ഒരുത്തി കൈക്കൊള്ളപ്പെ
 ൩൬ ട്ടു, മററവൾ വിടപ്പെടും. (ഇരുവർ വയലിൽ ഇരിക്കും, ഒരു
 ൩൭ പൗര

ലൂക്ക. ൧൮. ൯.

ത്തൻ കൈക്കൊള്ളപ്പെടും, മററവൻ വിടപ്പെടും.) അവർ ഉത്തരമായി അവനോട്: കന്താവെ! എവിടെ? എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു: ഉടൻ എവിടെ അവന്റെ കഴക്കും കൂടും എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൮. അദ്ധ്യായം.

പ്രാർത്ഥനയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ഉപമകൾ രണ്ടു, (൧൫) ശിശുക്കളെ അനുഗ്രഹിച്ചതും, (൧൮) ധനവാനായ യുവാവും [മത്താ. ൧൯. ൧൦. ൧൧.], (൧൯) മരണപ്രവചനവും, (൨൦) യറിമോയിലെ അന്ധനും [മത്താ. ൨൦. ൨൧. ൧൨.]

വിന്നെ മടുത്തു പോകാതെ എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കണം എന്നതിനെ ചൊല്ലി, അവരോട് ഉപമ പറഞ്ഞിതു: ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നവരും മനുഷ്യരെ ശങ്കയും ഇല്ലാത്തവരും ന്യായാധിപൻ ഒരു പട്ടണത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ പട്ടണത്തിൽ ഒരു വിധവയും നുളണ്ടു; അവൾ അവന്റെ അടുക്കെ ചെന്ന്, എന്റെ പ്രതിയോഗിയിൽ പ്രതികൂലനടത്തി, എന്നെ രക്ഷിക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. അവൻ ഒരു കാലത്തോളം മനസ്സിലാഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം: ഞാൻ ദൈവഭയവും, മനുഷ്യരെ ശങ്കയും ഇല്ലാത്തവൻ എങ്കിലും, ഈ വിധവ എന്നിക്ക് അലമ്പൽ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് അവളായി പ്രതികൂലനടത്തും; അല്ലാത്തതാൽ അതിനോടും വന്നു എന്നെ കമെച്ചു പോകിലും ആം എന്ന് ഉള്ള കൊണ്ടു പറഞ്ഞു. കന്താവേ പറഞ്ഞിതു: അനീതിയുള്ള ന്യായാധിപൻ ചൊല്ലുന്നതു കേൾപ്പിൻ! ദൈവമൊ തനിക്ക് തെറ്റിത്തെറ്റാത്തവർ രാപ്പകൽ തന്നോട് നിലവിളിക്കയിൽ അവരുടെ മേൽ ദീപ്തകൃപയുള്ളവൻ എങ്കിലും, അവക്കായി പ്രതികൂല ചെയ്യയില്ലയൊ? വേഗത്തിൽ അവക്കായി പ്രതികൂല ചെയ്യും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; എന്നാലും മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നാൽ പിന്നെ ഭൂമിയിൽ വിശ്വാസത്തെ കണ്ടെത്തുമൊ?

ചിലർ നീതിമാനാർ എന്നു തങ്ങളിൽ തന്നെ ആശ്രയിച്ചും, നുളണ്ടുവരെ ധിക്കരിച്ചും കൊള്ളുന്നതിനെ ചൊല്ലി, ഈ ഉപമ പറഞ്ഞിതു: രണ്ടു മനുഷ്യർ പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ ദേവാലയത്തിൽ കയറിയപ്പോൾ; ഒരുത്തൻ പരിശൻ, മററവൻ ചുക്കാരൻ തന്നെ. പരിശൻ നിന്നുകൊണ്ടു തന്നോടു തന്നെ പ്രാർത്ഥിച്ചിതു: ഹേ ദൈവമേ! പിടിച്ചുപറിക്കാൻ, നീതികെട്ടവർ, വ്യഭിചാരികൾ മുതലായ ശേഷം മനുഷ്യരെ പോലെയാ, ഈ ചുക്കാരനെ പോലെയാ, ഞാനല്ലാത്തവനാകയാൽ നിന്നെക്കു സ്പോത്രം

- ൧൨ ചെയ്യുന്നു. ആളായിൽ രണ്ടു വട്ടം ഉപോഷിക്കുന്നു; നേടുന്ന
- ൧൩ തിൽ ഒക്കയും പതാരം കൊടുത്തു വരുന്നു. ചുങ്കക്കാരനോ, ദൂരത്തു നിന്നുകൊണ്ട് കണ്ണുകൾ സ്വർഗ്ഗത്തേക്ക് ഉയർത്തുവാനും മനസ്സിലാത്ത, തന്റെ മാരത്ത് അടിച്ചുകൊണ്ട്, ദൈവമെ പാപിയായ എന്നെ കടാക്ഷിച്ചു കൊള്ളേണമെ എന്നു പറഞ്ഞു.
- ൧൪ അവനേക്കാൾ ഇവൻ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടവനായി തന്റെ ദവനത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിപ്പോയി എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു; കാരണം തന്നെത്താൻ ഉയർത്തുന്നവൻ എല്ലാം താഴ്ന്നു പ്പെടും; തന്നെത്താൻ താഴ്ന്നവൻ ഉയർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും (൧൪, ൧൧.)
- ൧൫ അവൻ തൊട്ടുവാനായി, ചിലർ കുട്ടികളെയും അവനു കൊണ്ടുവരുന്നതു ശിഷ്യന്മാർ കണ്ട്, അവരെ ശാസിച്ചു. യേശു വെച്ചു ആ കുട്ടികളെ വിളിച്ചു വരുത്തി പറഞ്ഞിതു: ശിശുക്കളെ എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ വിടുവിൻ; അവരെ തടയരുതു;
- ൧൭ ദേവരാജ്യം ഇപ്രകാരമുള്ളവർക്കു ആകുന്നു സത്യം. ആരെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: ദേവരാജ്യത്തെ ശിശുവെന്ന പോലെ കൈക്കൊള്ളാത്തവൻ ആരും അതിൽ കടക്കയില്ല.
- ൧൮ പിന്നെ ഒരു പ്രമാണി അവനോട്: നല്ല ഗുരോ, എന്തു ചെയ്തിട്ടു ഞാൻ നിന്ദിക്കീവനെ അവകാശമാക്കൂ? എന്നു ചോദിച്ചു
- ൧൯ തിന്നു യേശു പറഞ്ഞു: എന്നെ നല്ലവൻ എന്നു ചൊല്ലാൻ എന്തു? ദൈവമാകുന്ന ഒരുവനല്ലാത്ത, നല്ലവൻ ആരും ഇല്ല.
- ൨൦ കല്പനകളെ അറിയുന്നുവല്ലോ; വൃഥാചരിക്കല്ല, കലവെച്ചല്ല, മോഷ്ടിക്കല്ല, കള്ളസ്സാക്ഷി പറയല്ല, നിന്റെ മാതാപിതാക്കൾ
- ൨൧ നെ ബഹുമാനിക്ക (൨മോ, ൨൦.) എന്നുള്ളവ തന്നെ. അവൻ പറഞ്ഞു: ഇവ ഒക്കയും ഞാൻ ചെറുപ്പം മുതൽ കാത്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നതു യേശു കേട്ട് ഇനി നിന്നെക്ക് ഇല്ലാത്തത് ഒന്ന് ഉണ്ടു; ഉള്ളത് എല്ലാം വിറു, ദുരിദിക്ക് പകുത്തു കൊടുക്കുന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നെക്ക് നിക്ഷേപം ഉണ്ടാകും; പി
- ൨൩ ന്ന വന്ന് എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ എത്രയും ധനവാന്മാകുകൊണ്ട് ആയതു കേട്ടിട്ട് അതിദുഃഖിതനായി ചമഞ്ഞു. അതിദുഃഖിയായതു യേശു കണ്ടു: ദ്രവ്യങ്ങൾ ഉള്ളവർ ദേവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ എത്ര പ്രയാസം!
- ൨൪ ധനവാൻ ദേവരാജ്യത്തിൽ പുകുന്നതിലും ഒട്ടകം സൂചിക്കുഴയുടെ കടക്കുന്നതിന് എളുപ്പം ഏറെ ഉണ്ടു സത്യം എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൮൬

പിന്നെ രക്ഷപെടുവാൻ ആർക്കു കഴിയും? എന്നു കേട്ടവർ ൨൬ പാഞ്ഞപ്പോൾ: മനുഷ്യരോട് അസാധ്യമായവ ദൈവത്തോ ൨൭ ട്വസാധ്യമാകുന്നു എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു.

പേത്രൻ ഇതാഞ്ഞോൾ (സ്വന്തമായത്) എല്ലാം വിട്ടു കളഞ്ഞു ൨൮ നിന്റെ പിന്നാലെ വന്നു എന്നു പറഞ്ഞാറെ, യേശു അവരോട് ചൊല്ലിയതു: ആരെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു: ദേവൻ രാജ്യം നിമിത്തം വീടൊ, പിതാക്കളെയൊ, സഹോദരരെയൊ, ഭാര്യയെയൊ, മക്കളെയൊ, വിട്ടുകളഞ്ഞാൽ, ഈ കാലത്തിൽ തന്നെ പലമടങ്ങായിട്ടും വരുവാനുള്ള യുഗത്തിൽ നിത്യജീവനെയും, പ്രാപിക്കാത്തവൻ ആരും ഇല്ല.

പിന്നെ പറഞ്ഞവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ട് അവരോട് പറഞ്ഞതു: കണ്ടാലും നാം യരുശലേമിലേക്ക് കരേറി പോകുന്നു; മനുഷ്യപുത്രൻ പ്രവാചകന്മാർ എഴുതപ്പെട്ടുള്ളതിന്ന് എല്ലാം അവിടെ നിവൃത്തി വരും. അവർ അവനെ ജാതികളിൽ എല്ലിച്ച് നഗരം പരിഹസിക്കയും, അഹങ്കരിക്കയും, തല്ലുകയും, തല്ലിട്ടു കൊല്ലുകയും, മൂന്നാം നാൾ അവൻ വീണ്ടും എഴുന്നീല്ക്കയും ചെയ്യും എന്നത് ഒന്നും അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല; ഈ മൊഴി അവർക്കു നരമാഞ്ഞിരുന്നു; പറഞ്ഞവ ബോധിച്ചതും ഇല്ല.

അവർ യറീമോവിലേക്ക് അടുക്കുമ്പോൾ, ഒരു കുരുടൻ വന്നു ശിരശ്ശിങ്ക ഇരുന്ന കൊണ്ടിരുന്നു. അവൻ പുരുഷാരം കടന്നു നോക്കുന്നതു കേട്ട്: ഇതെന്ത്? എന്നു ചോദിച്ചു: നചറയ്ക്കുന്ന ൨൯ യ യേശു കൂടിക്കടക്കുന്നു എന്ന് അവനോട് അറിയിച്ചപ്പോൾ, അവൻ: ദാവീദ് പുത്ര, യേശുവേ! എന്നു കനിഞ്ഞു കൊൾക! ൩൦ എന്നു നിലവിളിച്ചു. മുന്നടക്കുന്നവർ അവനെ മിണ്ടാതിരി ന്നപ്പാൻ ശാസിച്ചാരെയും: ദാവീദ് പുത്ര, എന്നു കനിഞ്ഞു കൊൾക! എന്ന് അവൻ ഏറം അധികം കൂക്കി പോന്നു. യേശു ദൈവനിന്ന് അവനെ അടുക്കെ വരുത്തുവാൻ കല്പിച്ചു. അവൻ സമീപിച്ചപ്പോൾ: നിനക്ക് എന്തു ചെയ്യേണ്ട? എന്നു ചോദിച്ചു. കർത്താവേ, കാരുണികതന്നെ! എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. യേശു അവനോട്: കാരുണികത! നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു! എന്നു പറഞ്ഞു. ക്ഷണത്തിൽ അവൻ കാരുണികത ദൈവത്തെ തേജസ്സുരിച്ചുകൊണ്ട് അവനെ പിന്തുടർന്നു വന്നു കണ്ട ജനങ്ങൾ എല്ലാം ദൈവത്തിന്നു പുകഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു.

൧൯. അദ്ധ്യായം.

ചുങ്കക്കാരനായ ജക്കായി, (൧൧) മ്ലാക്കളുടെ ഉപമ [മത്താ. ൨൫.], (൨൯) യരുശലേമിലെ പ്രവേശനം [മത്താ. ൨൧. മാ. ൧൧. യോ. ൧൨.], (൪൧) പട്ടണത്തെ കരിച്ചു കരഞ്ഞു വിചക്ഷിച്ചു, (൪൫) ദേവാലയത്തെ ശുദ്ധീകരിച്ചു [മത്താ. ൨൧. മാ. ൧൧.]

൧ **അ**വൻ യറീമോവിൽ പുക്കു കൂട്ടിക്കടക്കുമ്പോൾ, കണ്ടാലും
 ൨ ചുങ്കപ്രമാണിയും, ധനവാദനും ആയ ജക്കായി എന്ന് പേരുള്ള
 ൩ പുരുഷൻ, യേശു ഇന്നവൻ എന്നു കാണാൻ ശ്രമിച്ചാറെ
 ൪ വില്ലാതെയായ ശേഷം, അവൻ ഇന്ന ദിക്കിന്റെ പോക്കു എ
 ൫ ന്നു ഗ്രഹിച്ചു മുന്നോട്ട് ഓടി, അവനെ കാനോണ്ടതിന് ഒർ
 ൬ അമാന്തത്തിൽ കയറി. ആ സ്ഥലത്തു യേശു എത്തിയപ്പോ
 ൭ ൽ മേല്പെട്ടു നോക്കി, അവനെ കണ്ടു: ജക്കായെ! വിരഞ്ഞ് ഇ
 ൮ റങ്ങി വാ! എനിക്ക് ഇന്നു നിന്റെ വീട്ടിൽ പാക്കേണ്ടതാകുന്നു
 ൯ എന്നു പറഞ്ഞു. അവനും വിരഞ്ഞ് ഇറങ്ങി വന്നു, സന്തോ
 ൧൦ ഷത്തോടെ, അവനെ കൈക്കൊണ്ടു. കണ്ടവർ എല്ലാം; ഇവ
 ൧൧ ന് പാപിയായ പുരുഷനോടു വസിപ്പാൻ അകമ്പുക്കു എന്നു
 ൧൨ വിരോധിച്ചു. എന്നാറെ, ജക്കായി നിന്നുകൊണ്ടു കത്താവി
 ൧൩ നോടു പറഞ്ഞിതു: കണ്ടാലും കത്താവെ, എന്റെ വസ്തുക്കളിൽ
 ൧൪ പാതിയെ ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കുന്നുണ്ടു; ആരോടും വല്ലതും തോല്പി
 ൧൫ ന് ചു വാങ്ങി എങ്കിൽ, നാലു മടങ്ങു തിരികെ കൊടുക്കുന്നു. അവ
 ൧൬ നോടു യേശു ചൊല്ലിയതു: അവനും അബ്രാഹാം പുത്രനാക
 ൧൭ യാൽ, ഇന്ന് ഈ വീട്ടിന്നു രക്ഷ ഉണ്ടായി; നഷ്ടമായതിനെ
 ൧൮ തിരഞ്ഞു രക്ഷിപ്പാനല്ലൊ മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നതു (മത്താ.
 ൧൯ ൧൧, ൧൧.)

൧൧ എന്നത് അവർ കേട്ടുകൊള്ളുമ്പോൾ, അവൻ യരുശലേമി
 ൧൨ നു സമീപിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടും ദേവരാജ്യം ക്ഷണത്തിൽ വിളങ്ങി
 ൧൩ വരും എന്ന് അവർക്കു തോന്നുകൊണ്ടും ഒർ ഉപമ കൂട്ടി പറ
 ൧൪ഞ്ഞു. അത് എന്തെന്നാൽ: കലശ്ശെക്കുനായ ഒരുത്തൻ രാജ
 ൧൫ തം പ്രാപിച്ചു മടങ്ങിവരണം എന്നു വെച്ചു, ദൂരദേശത്തേക്കു
 ൧൬ യാത്രയാകുമ്പോൾ, തന്റെ പത്തു ദാസരെ വരുത്തി, അവർക്കു
 ൧൭ പത്തു മ്ലാക്കളെ കൊടുത്തു (മ്ലാ ഒന്നിന്നു ൩൫ രൂപിക): ഞാൻ
 ൧൮ വരുന്നതിന്നകത്തു വ്യാപാരം ചെയ്യുകൊൾവിൻ എന്ന് അവ
 ൧൯ രോട് പറഞ്ഞു (പോയി). അവന്റെ പൌരന്മാരെ, അവനെ

പ്രവൃ

പങ്കെച്ച് അവന്റെ പിന്നാലെ മന്ത്രികളെ അയച്ച് ഇവൻ
 ഞങ്ങളിൽ വാഴുന്നതിന്നു, ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സില്ല എന്ന് ഉണ
 രത്തിക്കും ചെയ്തു. എന്നാറെ, അവൻ രാജ്യം പ്രാപിച്ചിട്ടു ൧൫
 തിരികെ വന്നപ്പോൾ, ആ ഭൂവും കൊടുത്ത ദാസരിൽ ഇന്ന
 വൻ ഇന്നതു പ്രാപിച്ചു നേടി എന്ന് അറിയിച്ചുതന്നു,
 അവരെ വിളിച്ചു വരുത്തുവാൻ കല്പിച്ചു. ഒന്നാമൻ വന്നു: ക
 രത്താവെ, നിന്റെ ദാ പത്തു ദാക്കൾ സമ്പാദിച്ചു എന്നു പറ
 ഞ്ഞു. അവനോട് അവൻ: നന്നു, നല്ല ദാസനെ, നീ ഏറ്റവും
 ചെറിയതിൽ വിശ്വസ്യനായതുകൊണ്ടു പത്തു പട്ടണങ്ങളിൽ
 അധികാരമുള്ളവനായിരിക്ക! എന്നു പറഞ്ഞു. രണ്ടാമൻ വ
 ന്നു: കരത്താവെ, നിന്റെ ദാ അഞ്ചു ദാക്കളെ ഉണ്ടാക്കി എ
 ന്നു പറഞ്ഞു. നീയും അഞ്ചു പട്ടണങ്ങൾക്കു മേല്പട്ടവനാക
 എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞു. മറ്റൊരുവൻ വന്നു: കരത്താവെ, ഞാ
 ന്ൻ ഹോലിൽ കെട്ടിവെച്ചിട്ടുള്ള നിന്റെ ദാവ് ഇതാ! കാര
 ണം നീ ഇടാത്തത് എടുത്തും, വിതെക്കാത്തതു കൊയ്തുകൊണ്ടു
 കപ്പലുള്ള മനുഷ്യനാകുകൊണ്ടു, ഞാൻ നിന്നെ ഭയപ്പെട്ടു എ
 ന്നു പറഞ്ഞു. അവനോട് അവൻ പറയുന്നിതു: ഒട്ടുംദാസ
 നെ! നിന്റെ വായിൽനിന്നു നിന്നെക്കു ന്യായം വിധിക്കും! ഞാ
 ന്ൻ ഇടാത്തത് എടുത്തും വിതെക്കാത്തതു കൊയ്തുകൊണ്ടു കപ്പ
 ലുള്ള മനുഷ്യൻ ആകുന്നപ്രകാരം അറിഞ്ഞുവല്ലോ. പിന്നെ മ
 ഞാൻ വന്നിട്ട് എന്റെ ഭൂവും പലിശയോടും കൂട ശേഖരിക്കേ
 ണ്ടതിന്ന് അതു നാണുപീഠത്തിൽ വെക്കാത്തത് എന്തു? എ
 ന്നിട്ടു ചുറ്റും നില്ക്കുന്നവരോട്: ആ ദാവ് അവനോട് എടു
 ത്തു പത്തു ദാവുള്ളവനു കൊടുപ്പിൻ എന്നും: കരത്താവെ, അ
 വനു പത്തു ദാവുണ്ടല്ലോ എന്ന് അവർ ചൊല്ലുമ്പോൾ: ഞാ
 നല്ലൊ നിങ്ങളോട് പറയുന്നിതു: ഉള്ളവന്ന് എല്ലാവരും കൊ
 ടക്കപ്പെടും; ഇല്ലാത്തവനോട് ഉള്ളതും കൂടെ എടുക്കപ്പെടും (മ
 ഛ). ശേഷം ഞാൻ അവരിൽ വാഴുന്നതിന്നു മനസ്സില്ലാത്ത
 എന്റെ ശത്രുക്കളായവരെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്ന് എന്റെ മ
 ങ്കിൽ വെച്ച് അടുത്തുകൂട്ടിയിൻ എന്നും കല്പിച്ചു.

ഇവ പറഞ്ഞശേഷം, അവൻ യരുശലേമിലേക്കു യാത്രയാ
 മറുനോട്ടു നടന്നു. പിന്നെ ഒലീവമരങ്ങളാൽ ചേർക്കൊണ്ട
 മലയരികെ ബെഥമ്മഗ്ല ബെത്ത്ഥന്യ എന്നവറ്റോടു സമീപി
 ച്ചപ്പോൾ, ഉണ്ടായിതു: അവൻ തന്റെ ശിഷ്യരിൽ ഇരുവരെ
 ചുമ്പൻ

൩൦ നിയോഗിച്ചു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾക്ക് എതിരെ ഉള്ള ഗ്രാമത്തിൽ
 പോകവിൻ; അതിൽ പ്രവേശിക്കയിൽ മനുഷ്യർ ആരും കയ
 ൩൧ റീട്ടില്ലാത്ത കഴുതക്കുട്ടി കെട്ടി നില്ക്കുന്നതു കാണും; അത് അഴി
 കൂട്ടി കൊണ്ടുവരുവിൻ! ആരും നിങ്ങളോട്: ഇത് അഴിപ്പാൻ എ
 ൩൨ ന്നു? എന്നു ചോദിച്ചാൽ: കർത്താവിന് ഇതുകൊണ്ട് ആവശ്യം
 ൩൩ ഉണ്ട് എന്ന് അവനോട് ചൊല്ലുവിൻ. അയച്ചവർ പോയി
 ൩൪ തങ്ങളോടു പറഞ്ഞപ്രകാരം കണ്ടെത്തി, കഴുതക്കുട്ടിയെ അഴിക്ക
 ൩൫ ന്നോ, അതിനടുത്തവർ കുട്ടിയെ അഴിക്കുന്നത് എന്ത് എന്നു
 ൩൬ പറഞ്ഞാറെ: കർത്താവിന് അതുകൊണ്ട് ആവശ്യം ഉണ്ടെന്നു
 ൩൭ അവർ പറഞ്ഞു. അതിനെ യേശുവിനടുക്കെ കൊണ്ടുവന്നു
 ൩൮ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ കഴുതക്കുട്ടിമേൽ ഇട്ടു, യേശുവെ ഇരുത്തു
 ൩൯ കയും ചെയ്തു. അവൻ ചെല്ലുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ
 ൪൦ വഴിയരികിലിട്ടു പോന്നു. പിന്നെ അവൻ ഒലീവ് മലയു
 ൪൧ ടെ ഇറക്കത്തിൽ തന്നെ അടുക്കുമ്പോൾ, ശിഷ്യക്കൂട്ടം എല്ലാം
 ൪൨ കണ്ട ശക്തികളെ ഒക്കയും ഓത്തു സന്തോഷിച്ചു, മഹാശബ്ദ
 ൪൩ തോടെ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു തുടങ്ങിയത് ഇവണ്ണം: കർത്താ
 ൪൪ വിൻ നാമത്തിൽ വരുന്ന രാജാവ് വാഴ്ന്നു പെട്ടവനാക! സ്വർഗ്ഗ
 ൪൫ ത്തിൽ സമാധാനവും, അന്ത്യനന്ദങ്ങളിൽ തേജസ്സും (ഉണ്ടു). എ
 ൪൬ ന്നു നന്നാറെ, പുരുഷാരത്തിൽനിന്നു ചില പഠിപ്പാർ അവനോടു: ക
 ൪൭ ൾത്താവെ, നിന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ വിലക്കുക! എന്നു പറഞ്ഞതി
 ൪൮ ന്നു ചൊല്ലിയ ഉത്തരമായിതു: ഇവർ മിണ്ടാതിരുന്നു എങ്കിൽ,
 ൪൯ കല്പകൾ ആത്തു പോകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
 ൫൦ പിന്നെ സമീപിച്ചപ്പോൾ നഗരത്തെ കണ്ട്, അതിനെ
 ൫൧ കുറിച്ചു കരുത്തു പറഞ്ഞിതു: അല്ലയോ, നിന്റെ സമാധാന
 ൫൨ ത്തിനുള്ളവ നീയും ഈ നിന്റെ നാളിൽ എങ്കിലും, അറിഞ്ഞു
 ൫൩ എങ്കിൽ (കൊള്ളാം)! ഇപ്പൊഴൊ, അവ നിന്റെ കണ്ണുകൾക്കു
 ൫൪ മറയ്ക്കു കിടക്കുന്നു; എന്തെന്നാൽ നിന്റെ ശത്രുക്കൾ നിന്നെ
 ൫൫ ക്കു ചുറ്റും കിടക്കു കിളിച്ചു, നിന്നെ വളഞ്ഞ് എല്ലാദത്തം നൈ
 ൫൬ രക്കുകൊണ്ടു, നിന്നെയും നിന്നിലുള്ള മക്കളെയും നിലത്താക്കി
 ൫൭ കളഞ്ഞു, നിങ്കൽ കല്പിതമേൽ കല്പ ശേഷിയാതാക്കി വെക്കുന്ന
 ൫൮ നാളുകൾ നിന്റെ മേൽ വരും; നിന്നെ സന്ദർശിച്ചതിന്റെ
 ൫൯ സമയം നീ അറിയാഞ്ഞതുകൊണ്ടത്രെ.

൫൯ എന്നാറെ, അവൻ ദേവാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു: എന്റെ
 ൬൦ ദേവനും പ്രാർത്ഥനാലയം ആകും എന്ന് (യശ. ൫൬, ൭) എഴുതി
 ൬൧

യിരിക്കുന്നു! നിങ്ങളോ അതിനെ കള്ളന്മാരുടെ ഗൃഹ ആക്കി തീർത്തു എന്നു അവരോട് പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, അതിൽ വില്പന വരെയും വാങ്ങുന്നവരെയും പുറത്താക്കിത്തുടങ്ങി. പിന്നെ ദിവ ൪൭ നേന്ന ദേവാലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; അന്നു മഹാപുരോഹിതരും ശാസ്ത്രികളും ജനത്തിലെ പ്രധാനികളും, അവനെ നശിപ്പിപ്പാൻ അന്വേഷിച്ചാരെയും, ജനം ഒക്കെയും അദ്ദേഹത്തെ കേട്ടു കൊണ്ട് അവർക്കു രഞ്ജിച്ചു പോകയാൽ എന്തു ചെയ്യേണ്ട എന്ന് കണ്ടതും ഇല്ല.

൨൦. അദ്ധ്യായം.

പരിശോധിച്ചതിന് എതിർചോദ്യവും, (൯) കള്ളക്കുടിയാന്മാരുടെ ഉപമയും [മത്താ. ൨൧. മാ. ൧൧.], (൨൦) കൈസർക്കുറഞ്ഞ കൊണ്ടും, (൨൧) പുനരുത്ഥാനത്തെ കൊണ്ടും, (൨൨) മാധിമിനു കർത്താവും പുത്രനും ആയതിനെ കൊണ്ടും പറഞ്ഞു [മത്താ. ൨൨. മാ. ൧൨.], (൨൩) പരിശോധിച്ചതു [മത്താ. ൨൩. മാ. ൧൨.]

൨൦ ദിവസങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ ഉണ്ടായിതു: അവൻ ദേവാലയത്തിൽ ജനത്തിന് ഉപദേശിച്ചു സുവിശേഷിക്കുമ്പോൾ, മഹാപുരോഹിതരും ശാസ്ത്രികളും മൂപ്പന്മാരുമായി അന്വേഷിക്കുന്ന അവനോടു പറഞ്ഞു: നീ ഏതു വിധമുള്ള അധികാരംകൊണ്ട് ഇവനെ ചെയ്യുന്നു? അല്ല, ഈ അധികാരത്തെ നിന്നെക്കുറിച്ചു ആർ എന്നു ഞങ്ങളോട് പറഞ്ഞാലും! അതിന്ന് അവൻ; ഞാനും നിങ്ങളോട് ഒരു വാക്കു ചോദിക്കും; അത എന്തോട് പറഞ്ഞാലും; യോഹന്നാന്റെ സ്നാനം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു മനുഷ്യരിൽനിന്നു ഉണ്ടായതു? എന്നുത്തരം പറഞ്ഞാൽ, അവർ തങ്ങളിൽ നിരൂപിച്ചു: സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് എന്നു പറഞ്ഞാൽ, പിന്നെ നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിക്കാത്തത് എന്താണ്? എന്നു പറയും; മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് എന്നു പറഞ്ഞാൽ, ജനം ഒക്കെയും യോഹന്നാൻ പ്രവാചകൻ എന്നു തേറിയിരിക്കുകൊണ്ടു നമ്മെ കല്പിക്കുന്നതുമായും എന്നു കണ്ടിട്ട്, എവിടെനിന്നു എന്നതു തിരിച്ചു എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. യേശുവും അവരോടു പറഞ്ഞു: ഞാൻ ഇവ ചെയ്യുന്നത് ഇന്നു അധികാരം കൊണ്ടാകുന്നു എന്നുള്ളതും നിങ്ങളോടു ചൊല്ലുന്നില്ല.

അന്നത്തരം ജനത്തോട് ഈ ഉപമ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി: ഒരു നൂറു മനുഷ്യൻ മുഹൂർത്തത്തിനു നട്ടു, കുടിയാന്മാർക്കു കൊടുത്തു വിട്ടു,

൧൦ ഏറിയ കാലം പരദേശത്തുപോയി പാർത്തശേഷം, കുടിയന്മാർ
 പറമ്പിന്റെ അന്തഃപുരത്തിൽനിന്നു കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു തക്ക
 ത്തിൽ അവരടുക്കെ, ഭാസനെ പറഞ്ഞയച്ചു; ആയവനെ ക
 ൧൧ ടിയാർതല്ലി, വെറുതെ അയച്ചുടക്കയും ചെയ്തു. അവൻ മറ്റൊ
 രു ഭാസനെയും നിരയാഗിച്ചു; അവനെയും അവർ തല്ലി, അ
 ൧൨ പമാനിച്ചു, വെറുതെ അയച്ചുടക്കയും ചെയ്തു. മൂന്നാമനെയും
 നിരയാഗിച്ചയച്ചപ്പോൾ, അവനെ മുറി ഏല്പിച്ചു പുറത്താക്കി
 ൧൩ കളഞ്ഞു. പിന്നെ പറമ്പിന്നുടയവൻ പറഞ്ഞു: ഞാൻ എന്തു
 ചെയ്യു? എന്റെ പ്രിയപുത്രനെ നിരയാഗിക്കും; പക്ഷെ ഇ
 ൧൪ വനെ കണ്ടു ശങ്കിക്കും. എന്നിട്ടു കുടിയൻ അവനെ കണ്ടു: ഇ
 വൻ അവകാശിയാകുന്നു; അവകാശം ഇങ്ങാവൻ നാം അ
 വനെ കൊന്നുകളക! എന്നു തങ്ങളിൽ നിരൂപിച്ചുചൊല്ലി, അ
 ൧൫ വനെ പറമ്പിൽനിന്നു തള്ളിക്കൊന്നുകളഞ്ഞു. എന്നാൽ പറ
 ൧൬മ്പിന്നുടയവൻ അവരിൽ എന്തു ചെയ്യും? ആ കുടിയനെ വ
 ന്നു നിഗ്രഹിച്ചു, പറമ്പിനെ അന്ത്രരിൽ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കും; എ
 ൧൭ ന് അവാർ കേട്ടാറെ, അതത്ത്! എന്നു പറഞ്ഞു. അവനെ
 അവരെ നോക്കി (സങ്കീ ൧൧൮, ൨൨.) എന്നാൽ വീടു പണി
 യുന്നവർ ആകാ എന്നു തള്ളിയോരു കല്ലു തന്നെ കോണിൻ ത
 ൧൮ലയാണെന്നു എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നത് എന്തു പോൽ? ആ ക
 ല്ലിനേൽ വീണവൻ എല്ലാം പൊടിയത്തുപോകും; അത് ആരു
 ടെ മേൽ വീണാലും അവനെ ധൂളിപ്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
 ൧൯ ഈ ഉപമ തങ്ങളെ കുറിച്ച് ചൊല്ലിയപ്രകാരം മഹാപുരോഹി
 തരും, ശാസ്ത്രികളും ബോധിച്ചിട്ട് ആ നാഴികയിൽ തന്നെ, അ
 വനേൽ കൈകളെ വെപ്പാൻ അന്വേഷിച്ചാരെയും, ജനത്തെ
 ഭയപ്പെട്ടു നിന്നു.
 ൨൦ പിന്നെ അവനെ കാത്തിരുന്നു, നാടുവാഴിയുടെ അധികാര
 ത്തിലും, കോയ്മയിലും ഏല്പിപ്പാൻതക്കവണ്ണം വാക്കുകൊണ്ട് അ
 വനെ പിടികൂടേണ്ടതിന്നു, നീതിമാന്മാർ എന്നു നടിക്കുന്ന ഒര
 ൨൧ കാരെ നിരയാഗിച്ചു. ആയവർ ഗുരോ, നീ നേരായി പറഞ്ഞു
 പദേശിക്കുന്നു എന്നും മുഖപക്ഷം തോന്നാതെ, ദൈവത്തിൻ
 വഴിയെ ഉണ്മയിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നു എന്നും, ഞങ്ങൾ അറിയ
 ൨൨ ന്നു. നാം കൈസർക്കു കപ്പം കൊടുക്കുന്നതു വിവിതമൊ അല്ല
 ൨൩ യൊ? എന്ന് അവനോട് ചോദിച്ചു. അവരുടെ കൌശലം
 ൨൪ അവൻ ഗ്രഹിച്ചു (എന്നെ പരീക്ഷിക്കുന്നത് എന്തു?) ദ്രുമയെ

കാട്ടുവിൻ! ആരുടെ സ്വരപ്രഭവും എഴുത്തും ഉള്ളതാകുന്നു? എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞതിന്നു: കൈസരരുടെ എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. എന്നാൽ കൈസർക്കുള്ളവ കൈസർക്കും, ദൈവത്തിന്നു ഹുള്ളവ ദൈവത്തിന്നും ഒപ്പിച്ചുകൊടുപ്പിൻ! എന്ന് അവരോട് പറഞ്ഞു. അവർ ജനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ അവന്റെ മൊഴിയെ പിടിച്ചു കൂടാതെ, ഉത്തരം ഹേതുവായി ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു, മിണ്ടാതെ നില്ക്കയും ചെയ്തു.

പുനരതമാനം ഇല്ല എന്നു തക്കിക്കുന്ന ചട്ടുകരിൽ ചിലർ ഹെരോത്ത വന്ന് അവനോട് ചോദിച്ചിതു: ഹരേ, ഒരുത്തന്റെ ഹവസഹോദരൻ ഭായ്യയെ കെട്ടി, മക്കളില്ലാതെ മരിച്ചു എങ്കിൽ, ആ ഭായ്യയെ സഹോദരൻ പരിഗ്രഹിച്ചു, തന്റെ സഹോദരനു സന്തതി ഉണ്ടാക്കേണം എന്നു മോശ (ഉമോ. ൨൫, ൫.) നമുക്ക് എഴുതിയല്ലോ. എന്നാൽ ഏഴു സഹോദരർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അ ഹൻ തിൽ ഒന്നാമൻ ഭായ്യയെ കെട്ടി, മക്കൾ ഇല്ലാതെ മരിച്ചു; രണ്ടാമൻ ആ സ്ത്രീയെ ചേർത്തുകൊണ്ടു, മക്കളില്ലാതെ മരിച്ചു; മൂന്നാമൻ അവളെ പരിഗ്രഹിച്ചു. അവർക്കും എഴുവരും മക്കളെ വെ ഹമ ചേക്കാതെ മരിച്ചു. ഒട്ടക്കും സ്ത്രീയും മരിച്ചു പോയി; എന്നാൽ ഹവ പുനരതമാനത്തിൽ അവരിൽ ഏവനു ഭായ്യ ആകും? അവൾ ഹവ എഴുവർക്കും ഭായ്യയായിരുന്നുവല്ലോ! എന്നതിന്നു യേശു ഉത്തരം ഹവ ചൊല്ലിയതു: ഈ യുഗത്തിൻമക്കൾ കെട്ടുകയും കെട്ടിക്കയും ചെയ്യുന്നു; എങ്കിലും ആ യുഗത്തിന്നും മരിച്ചവരിൽ നിന്നുയിർത്തെ ഹവ ഹനീപ്തരിന്നും, യോഗ്യരായി തോന്നിയവർ, ഇനി മരിപ്പാനും കഴിയാത്തുകൊണ്ടു, കെട്ടുകയും കെട്ടിക്കയും ഇല്ല. കാരണം അവർ പ ഹവ നരതമാനത്തിൻ മക്കളാകയാൽ ഭൂതതുല്യരും ദേവപുത്രരും ആകുന്നു. മരിച്ചവർ എഴുന്നീല്ക്കുന്നു എന്നൊരു, മോശയും മൂലചെ ഹവ ഹികഥയിൽ (൨ മോ. ൩, ൩.) യഹോവ അബ്രാഹാമിൻ ദൈവവും, ഇഷ്ടാക്കിൻ ദൈവവും, യാക്കോബിൻ ദൈവവും, എന്ന ചൊല്ലുമ്പോൾ, സൂചിപ്പിച്ചു തന്നു. ദൈവമാകട്ടെ, ചത്തവർക്കും ഹവ ല്ല, ജീവനുള്ളവർക്കുതന്നെ ആകുന്നത്. അവനായിട്ട് എല്ലാവരും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ! എന്നാറെ, ശാസ്ത്രികളിൽ ചിലർ: ഹരേ, ഹൻ നീ നന്നായി പറഞ്ഞു എന്ന് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതല്ലാതെ, അ ര ഹവർ പിന്നെ അവനോട് ഒന്നു ചോദിപ്പാൻ തുനിഞ്ഞതും ഇല്ല.

അവരോട് അവൻ പറഞ്ഞിതു: മശിഹ ദാവീദിൻപുത്രൻ രഹ എന്നു ചൊല്ലുന്നത് എങ്ങിനെ? യഹോവ എന്റെ കർത്താവോട് രഹ

അരുളിച്ചെയ്യുന്നിതു: ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ പാദ
 രണ്ടു പീഠമാക്കുവോളത്തിന്ന് എന്റെ വലഭാഗത്തിരിക്ക എന്നു സ
 ക്ഷിത്തനപുസ്തകത്തിൽ (൧൧൦) ദാവിദ് തന്നെ ചെയ്തതായല്ലോ;
 രണ്ടു ദാവിദ് അവനെ കത്താവ് എന്നു വിളിക്കുന്നു, എന്നാൽ അവ
 ന്റെ പുത്രനാകുന്നത് എങ്ങിനെ?

ര.൫ പിന്നെ ജനം ഒക്കെയും കേൾക്കെ തന്റെ ശിഷ്യരോട് പറ
 ര.൬ ണ്ണിതു: അങ്കികളോടെ നടക്കുന്നതും, അങ്ങാടികളിൽ വരുന്നതും
 കളം, പള്ളികളിൽ മുഖ്യാസനങ്ങളും, അത്താഴങ്ങളിൽ പ്രധാനസ്ഥ
 ലങ്ങളും ഇഷ്ടിക്കുന്ന ശാസ്ത്രികളിൽനിന്നു സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവി
 ര.൭ ന്! അവർ ഉപായത്താൽ നീളെ പ്രാർത്ഥിച്ചുംചൊണ്ടു വിധവ
 മാരുടെ വീടുകളെ വിഴങ്ങുന്നു; ആയവർക്കു ഏറും വലിയ ശി
 ക്ഷാവിധി വരും.

൨൧. അദ്ധ്യായം.

വിധവയുടെ കാഴ്ച [൧൦. ൧൧.], (൫) യുഗാധിപതിനായി മുമ്പെ നടക്കേണ്ടുന്ന
 വയറും, (൨൦) യരുശലേമിൻ സംഹാരവും, (൨൫) കത്താവിൻ പ്രത്യക്ഷതയും അ
 റിയിച്ചു, (൨൯) ഉണച്ചാൻ പ്രബോധിപ്പിച്ചതു [മത്താ. ൨൪. ൧൦. ൧൧.]

൧ എന്താറെ, അവൻ മേല്പെട്ട നോക്കി, ധനവാന്മാർ തങ്ങളുടെ
 ൨ കാങ്കുകളെ ഭണ്ഡാരത്തിൽ ഇടുന്നതു കണ്ടു. ദരിദ്രയായൊരു വിധവ
 ൩ വ അതിൽ രണ്ടു കാൾ ഇടുന്നതും കണ്ടു പറഞ്ഞിതു: ഈ ദരിദ്ര
 യായ വിധവ എല്ലാവരെക്കാളും അധികം ഇട്ടു എന്നു ഞാൻ സ
 ൪ ത്ര്യമായി, നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ വഴിച്ചിലിൽ
 നിന്നല്ലൊ ദേവക്കാങ്കുകളിലേക്ക് ഇട്ടിരിക്കുന്നു; ഇവളൊ തന്റെ
 കറച്ചിലിൽനിന്നത്രെ തനിക്കുള്ള സമ്പത്ത് ഒക്കെയും ഇട്ടതു!

൫ പിന്നെ ചിലർ ദേവാലയത്തെ കാട്ടി, അതു മനോഹരകല്ലു
 കളാലും, നേച്ചുദാനങ്ങളാലും, അലങ്കരിച്ചു നില്ക്കുന്നതു ചൊല്ലു
 ൬ നോക്കൂ: ഈ കാണുന്നതിൽ ഒക്കെയും കല്ലുകല്ലിനേൽ ഇടിയാ
 ൭ നെ കണ്ടു വിടപ്പെടുകയില്ല എന്നുള്ള ദിവസങ്ങൾ വരും എന്നു
 പറഞ്ഞാറെ: ഗുരേ, ഇവ എപ്പോൾ ഉണ്ടാകും എന്നും ഇവ
 സംഭവിക്കേണ്ടുന്നപ്പൊഴെക്കുള്ള ലക്ഷണം ഏതു എന്നും അ
 ൮ വർ അവനോടു ചോദിച്ചതിന്നു പറഞ്ഞിതു: നിങ്ങളെ തെറ്റി
 ക്കാതിരിപ്പാൻ തന്നെ നോക്കുവിൻ! എങ്ങിനെ എന്നാൽ ഞാൻ
 ആകുന്നു എന്നും സമയം അണഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നും ചൊല്ലി,
 അനേകർ എന്റെ നാമം എടുത്തു വരും; അവരുടെ പിന്നാലെ

എൻ

നടക്കുന്നു! നിങ്ങൾ യുദ്ധങ്ങളും കലഹങ്ങളും കേൾക്കുമ്പോൾ, ന്
 ഞെട്ടിപ്പോകാതിൻ! അവ എല്ലാം ഉണ്ടാകേണ്ടതു സത്യം; അവ
 വസാനം തൽക്ഷണം ഇല്ല താനും. പിന്നെ അവരോട് പറ ൧൦
 ണ്തിതു: ജാതി ജാതിക്കും, രാജ്യം രാജ്യത്തിന്നും എതിരെ എഴുന്നീ
 ള്കും; വലിയ ഭൂതന്മാരും ക്ഷാമകളും മഹാപ്രാധികളും അവർ ൧൧
 ടവിടെ ഉണ്ടാകും; ഉല്ലാസങ്ങളും വാനത്തിങ്കൽനിന്നു മഹാലക്ഷ
 ണങ്ങളും ഉണ്ടാകും. ഇവ എല്ലാവിന്നും മുമ്പെ എൻനാമം നിമി ൧൨
 ത്തം നിങ്ങളുടെ മേൽ കൈക്കൊള്ള വെച്ചു, പള്ളികളിലും തടവുകളിലും
 എല്ലിച്ച് രാജാക്കൾക്കും നാടുവാഴികൾക്കും മുമ്പിലാക്കി ഹിംസി
 ക്കും. അതൊ നിങ്ങൾക്കു സാക്ഷ്യത്തിന്നു സംഗതി ആകും. ആ ൧൩
 കയാൽ, വാദിക്കേണ്ടതു മുമ്പിൽ കൂട്ടി ധ്വനിക്കരുത് എന്നു ഹൃദ ൧൪
 യങ്ങളിൽ ഉറപ്പിച്ചുകൊള്ളിൻ! നിങ്ങളുടെ എതിരികൾ എല്ലാം എ ൧൫
 തിർ പറവാനും ചെറുപ്പാനും, കഴിയാത്ത വായും, ജ്ഞാനവും, ഞാ
 ന് നിങ്ങൾക്കു തരും നിശ്ചയം. എന്നാൽ, പിതാക്കളും സഭയും ൧൬
 ദരവും, ചാച്ചുക്കാരും ചങ്ങാതികളും നിങ്ങളെ എല്ലിച്ച് കൊടുക്ക
 യും, നിങ്ങളിൽ (ചിലരെ) മരിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. എൻനാമം നി
 മിത്തം നിങ്ങൾ എല്ലാവരും പങ്കെക്കപ്പെട്ടവർ ആകും. നിങ്ങളു ൧൭
 ളുടെ തലയിൽനിന്നു രോമവും (വെറുത്തെ) കെട്ടു പോകയില്ല. നി ൧൮
 ങ്ങളുടെ ക്ഷാന്തിയെ കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ ദേഹികളെ നോട്ടവിൻ. ൧൯
 എന്നാൽ, യരുശലേം പടകളാൽ വളയപ്പെടുന്നതു കാണു ൨൦
 മ്പോൾ, അതു പാഴാക്കുന്നത് അടുത്തുവന്നു എന്നു ബോധിച്ചു
 കൊൾവിൻ! അന്നു യഹൂദയിലുള്ളവർ മലകളിലേക്കു മണ്ടി ൨൧
 പ്പോക! അതിൻ നടുവിലുള്ളവർ പുറപ്പെട്ടുപോക; നാടുകളിൽ
 ഉള്ളവർ അതിൽ കടക്കായ്ക്ക! ആ നാളുകളാകട്ടെ, എഴുന്നീക്കിടക്ക ൨൨
 ന് എല്ലാം നിവൃത്തിക്കേണ്ടുന്ന പ്രതിക്രിയാദിവസങ്ങൾ ആ
 കുന്നു. ആ നാളുകളിൽ ഗർഭിണികൾക്കും മുലകുടിപ്പിക്കുന്നവർക്കും ൨൩
 യാ കഷ്ടം! കാരണം ഭൂമിയിൽ വലിയ തെരുക്കവും, ഈ ജന
 ത്തിങ്കൽ ക്രോധവും ഉണ്ടാകും. അവർ വാളിൻവായാൽ പടുക ൨൪
 യും ബദ്ധരായി എല്ലാജാതികളിലേക്കും, കൊണ്ടുപോകപ്പെടുക
 യും ജാതികളുടെ സമയങ്ങൾ തികവോളം യരുശലേം ജാതികളാ
 ൽ ചവിട്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ശേഷം സൂര്യചന്ദ്രനക്ഷത്രങ്ങളു ൨൫
 ളിൽ ലക്ഷണങ്ങളും ചടലും ഓളവും മുഴങ്ങിയിരിക്കെ ഭൂമിയിലെ
 ജാതികൾക്ക് അഴിനിലയോടെ കഴെക്കും ഉണ്ടാകും. സ്വർഗ്ഗങ്ങളു ൨൬
 ളുടെ സൈന്യങ്ങൾ കലുങ്ങിപ്പോകുന്നതിനാൽ മനുഷ്യർ ഭയ

പെട്ടും, പ്രപഞ്ചത്തിന്നു തട്ടുന്നവ പാത്തു നിന്നും വീഴ്ച്ചു കൂടിയിരിക്കും. അപ്പോൾ, മനുഷ്യപുത്രൻ വലിയ ശക്തിയോടും തേജസ്സോടും, കൂടെ മേഘത്തിൽ വരുന്നത് അവർ കാണും. ഇവ സംഭവിച്ചു തുടങ്ങുമ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ വീണ്ടെടുപ്പു സമീപിക്കുന്നതിനാൽ, നിവിൻ കൊണ്ടു, തലകളെ ഉയർത്തുവിൻ!

൨൯ അവരോട് ഉപമയും പറഞ്ഞിതു: അത്തി മുതലായ മരങ്ങൾ ഉണ്ടെല്ലാം കാണിൻ! അവ തളിർത്തു കാണുമ്പോൾ, വേനിൽ നിന്നു അടുത്തു വന്നു എന്നു സ്വന്തം അറിയുന്നുവല്ലോ! അപ്രകാരം നിങ്ങളും ഇവ ഉണ്ടാകുന്നതു കാണുമ്പോൾ, ദേവരാജ്യം സമീപമാകുന്നു, എന്നു ഗ്രഹിപ്പിൻ! ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നിതു: എല്ലാം ഉണ്ടാകുമ്പോഴുതന്നെ ഈ തലമുറ ഒഴിഞ്ഞു പോകയില്ല; വാനവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകും; എന്റെ വചനങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞു പോകയില്ല താനും. ശേഷം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ലഹരിപ്രമാദത്താലും, ഉപജീവനചിന്തകളാലും ദൂരപ്പെട്ടിട്ട് ആ ദിവസം പെട്ടെന്നു നിങ്ങളിൽ തട്ടാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ! കാരണം സർവ്വഭൂമിയുടെ മുഖത്തിലും ഇരിക്കുന്നവർക്ക് എല്ലാവർക്കും അതു കണ്ണിപോലെ വരും. ആകയാൽ ഈ സംഭവിപ്പാനുള്ളതിന് ഒക്കെക്കും നിങ്ങൾ ഞെറ്റിപ്പോയി, മനുഷ്യപുത്രന്റെ മുമ്പിൽ നില്പാൻ, യോഗ്യരായി തോന്നേണ്ടതിന് എല്ലാസമയത്തിലും, പ്രാർത്ഥിച്ചും ജാഗ്രിച്ചും കൊണ്ടിരിപ്പിൻ (എന്ന് അരുളിച്ചെയ്തു.)

൩൦ പകൽ തോറും അവൻ ദേവാലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചും രാത്രികളിൽ ഒലീവ് എന്ന് പേരുള്ള മലയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു, പാത്തും കൊല്ലയും, ജനം എല്ലാം അവനെ കേൾക്കേണ്ടതിന് അതികാലത്തു ദേവാലയത്തിൽ അവനെ നോക്കി നടക്കയും ചെയ്തും.

൨൨. അദ്ധ്യായം.

യേശുവെ കൊല്ലുവാൻ നിശ്ചയിച്ചതു, (൭) പെസഹാഭക്ഷണവും തിരുവത്താഴവും [മത്താ. ൨൬. ൧൭-൧൯.], (൨൪) അപോസ്തലരിൽ തർക്കം ഉണ്ടായതു, (൩൧) ശിമോന്റെ വീഴ്ച അറിയിച്ചതു [മ. യോ. ൧൩.], (൩൯) ഗമഗമനയിലെ പോരാട്ടവും, (൪൭) തോട്ടത്തിൽ പിടിപെട്ടതും [മ. ൨.], (൫൪) ശിമോന്റെ വീഴ്ചയും, (൬൩) സനേദിയത്തിൽനിന്നു വിസ്മരിച്ചതും [മ. യോ. ൧൮.]

൧ വിന്നെ പെസഹ എന്ന പേരുള്ള പുളിപ്പില്ലാത്തതിന്റെ പേരുന്നാൾ അടുക്കുമ്പോൾ, മഹാപുരോഹിതരും, ശാസ്ത്രികളും, ഹൻസു

ജനത്തെ ഭയപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് അവനെ ഒട്ടക്കവാൻ വഴി അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അന്നു പന്തിരവരുടെ സംഖ്യ നയിൽ കൂടിയ ഇഷ്ടയോർത്ഥാവ് എന്നുള്ള യൂദാവിൽ സാത്താൻ പ്രവേശിച്ചിട്ടു, അവൻ പോയി മഹാപുരോഹിതരോടും പടന്നാ രായകരോടും, അവനെ ഇന്നപ്രകാരം അവർക്കു കാണിച്ചു തരാം എന്നു സംഭാഷണം ചെയ്തു. ആയവർ സന്തോഷിച്ചു ദ്രവ്യം കൊടുപ്പാൻ പറഞ്ഞൊത്തു; അവനും കൈ കൊടുത്ത ശേഷം നൂ കൂട്ടം കൂടാതെകണ്ട് അവനെ ഏല്പിച്ചുകൊടുപ്പാൻ തക്കം അന്വേഷിച്ചു വന്നു.

പെസഹയെ അറക്കേണ്ടുന്ന കാലമായി പുളിപ്പില്ലാത്തതി ന്റെ നാൾ ആയപ്പോൾ, അവൻ പേത്രനെയും യോഹന്നാ വു നെയും നിരോധിച്ചു: നിങ്ങൾ പോയി, നമുക്കു പെസഹ ഭക്ഷിച്ചാൻ ഒരുക്കവിൻ എന്നു പറഞ്ഞതിന്ന്: എവിടെ ഒരു ന്നുണ്ടു? എന്നു ചൊല്ലിയാറെ: നിങ്ങൾ പട്ടണത്തിൽ ചെല്ലു മറമ്പോൾ, അതാ ഒരു കുടംവെള്ളം ചുമക്കുന്ന മനുഷ്യൻ നിങ്ങളെ എതിരേല്ക്കും; ആയവൻ കടക്കുന്ന വീട്ടിലേക്ക് പിഞ്ചെന്ന് ആ വീടുടയവനോട് പറവിൻ; ഞാൻ ശിഷ്യരുമായി പെസഹ ഭക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതെല്ലാം ശാല എവിടെ? എന്നു ഗൂഢ നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു ചൊല്ലുവിൻ; എന്നാൽ അവൻ ചാഴ്ചനെ വിരിച്ചുള്ള വന്മാളിക നിങ്ങൾക്കു കാണിക്കും; അവിടെ ഒരുക്കവിൻ! എന്ന് അവരോട് പറഞ്ഞു. അവർ പോയി തങ്ങളോടു പറഞ്ഞ പ്രകാരം കണ്ടു പെസഹ ഒരുക്കുകയും ചെയ്തു.

നാഴിക ആയപ്പോൾ, അവനും അപോസ്തലരും കൂടെ, ചാരിരിക്കാണ്ടു ശേഷം, അവരോടു പറഞ്ഞിതു: കഷ്ടപ്പെട്ടു മുമ്പെ ഈ പെസഹ നിങ്ങളോടു കൂടെ ഭക്ഷിച്ചാൻ ഞാൻ വാങ്ങാ യോടെ ആഗ്രഹിച്ചു; എങ്ങിനെ എന്നാൽ, അതു ദേവരാജ്യത്തിൽ പൂർണ്ണമാകുവോളം ഞാൻ ഇനി അതിൽനിന്നു ഭക്ഷിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു. എന്നിട്ടു പാനപാത്രം എടുത്തു വാഴ്ചി പറഞ്ഞു: ഇതു വാങ്ങി നിങ്ങളിൽ തന്നെ പങ്കിട്ടുകൊൾവിൻ! എന്തെന്നാൽ ദേവരാജ്യം വരുവോളം ഞാൻ മുന്തിരിവള്ളിയുടെ പിറപ്പിൽനിന്നു കുടിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. പിന്നെ അപ്പം എടുത്തു വാഴ്ചി പറഞ്ഞു, അവർക്കു കൊടുത്തു പറഞ്ഞിതു: ഇതു നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി കൊടുക്കപ്പെടുന്ന എന്റെ ശരീരം ആകുന്നു; എന്റെ

൨൦ ഓമെക്കായി ഇതിനെ ചെയ്തിൻ. അപ്രകാരം തന്നെ അത്ഭുതത്തിൽ പിന്നെ പാനപാത്രവും (കൊടുത്തു) പറഞ്ഞിതു: ഈ പാനപാത്രം നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഒഴിക്കപ്പെടുന്ന എന്റെ രക്തത്തിൽ പുതിയ നിയമമാകുന്നു (൧ കൊ. ൧൧, ൨൩), എങ്കിലും കണ്ടാലും എന്നെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നവന്റെ കൈ എനോടു കൂടെ മേശയിൽ ഉണ്ടു. വിധിച്ചു കിടക്കുന്ന പ്രകാരം തന്നെ മനുഷ്യപുത്രൻ പോകുന്നു സത്യം; എങ്കിലും അവനെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യനു ധാ കഷ്ടം! എന്നാറെ, ഇതു ചെയ്യാനുള്ളവൻ തങ്ങളിൽ ആരു പോൽ എന്ന് അവർ അന്വേഷം നിരൂപിച്ചു തുടങ്ങി.

൨൪ അവരിൽ ഏററു വലിയവനായി തോന്നുന്നവൻ ആർ എന്നതിനെ ചൊല്ലി, ഒരു തക്കവും അവരിൽ ഉണ്ടായി; അവൻ രോട് അവൻ പറഞ്ഞിതു: (മത്ത. ൨൦, ൨൫.) ജാതികളുടെ രാജാക്കന്മാർ അവരിൽ കർത്തൃത്വം നടത്തുന്നു; അവരിൽ അധികരിക്കുന്നവർ ഉപകാരികൾ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു. നിങ്ങളോ അപ്രകാരം അല്ല; നിങ്ങളിൽ ഏറെ വലുതായവൻ ഇളയവനെ പോലെയും, നടത്തുന്നവൻ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനെ പോലെയും ആക! ഏറെ വലുതായത് ആരു പോൽ? ചാരിക്കൊണ്ടവനോ, ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനോ? ചാരിക്കൊണ്ടവനല്ലയോ; ഞാനൊ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനെ പോലെ ആകുന്നു (യോ. ൧൩, ൧൪.) എങ്കിലും എന്റെ പരീക്ഷകളിൽ എനോടു കൂടെ പാർത്തു നിന്നവർ നിങ്ങളത്രെ. ഞാനും എൻ പിതാവ് എന്നിക്ക് നിയമിച്ചതു പോലെ രാജ്യത്തെ നിങ്ങൾക്കു നിയമിച്ചു തരുന്നുണ്ടു. നിങ്ങൾ എന്റെ രാജ്യത്തിൽ എൻമേശയിൽ ഭക്ഷിച്ചുകുടിക്കയും, ഇസ്രായേൽഗോത്രങ്ങൾ പരക്കെ നിന്നും ന്യായം വിധിച്ചു, സിംഹാസനങ്ങളിൽ ഇരിക്കയും ചെയ്യാനാക്കവണ്ണമെ!

൨൧ പിന്നെ കത്താവ് പറഞ്ഞിതു: ശിമോനെ, ശിമോനെ! കണ്ടാലും സാത്താൻ നിങ്ങളെ കോപിച്ചു പോലെ ചേറുവാൻ ക്ഷമയോടെ ചോദിച്ചുപോയി. ഞാനൊ നിന്റെ വിശ്വാസം ഒടുങ്ങിപ്പോകാത്താൻ നിനക്കു വേണ്ടി യാചിച്ചു; പിന്നെ നീ ഒരിക്കൽ തിരിഞ്ഞു വന്നാൽ നിന്റെ സഹോദരന്മാരെ ഉറപ്പിച്ചു കൊൾക! എന്നതിന്ന് അവൻ: കത്താവെ! നിന്നോടു കൂടെ തടവിലും ചാവിലും ചെല്ലുവാൻ ഞാൻ ഒരുങ്ങി നില്ക്കുന്നു!

൧൩൮

എന്നു പറഞ്ഞാറെ ചൊല്ലിയതു: പേത്ര, നീ എന്നെ അറിയു ന്ന നല്ല എന്നു മൂന്നുവട്ടം തള്ളിപ്പറയും മുമ്പെ, പൂവുകൊഴി ഇന്നു കൂവുകയില്ല എന്നു ഞാൻ നിന്നോട് പറയുന്നു. പിന്നെ അ ന്ന വരോട് പറഞ്ഞു: നിങ്ങളെ മടിച്ചുവെക്ക, പൊക്കണം, ചെരിപ്പുകൾ ഇവ കൂടാതെ അയച്ചപ്പോൾ, ഒരു കുറവുണ്ടായൊ? എന്നതി ന്ന് ഒട്ടും ഇല്ല എന്നു ചൊല്ലിയാറെ, അവരോടു പറഞ്ഞിതു: എ ന്ന കിലൊ ഇപ്പോൾ, മടിച്ചുവെക്കുവൻ അത് എടുക്കുക! ചൊ ക്കുന്നവർ അത്ഭുതം തന്നെ. ഇല്ലാത്തവൻ തന്റെ വസ്ത്രം ന്നു വിറ്റു, വാൾ കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. (യശ. ൫൩, ൧൨) ദ്രോഹി കളോടും എണ്ണപ്പെട്ട എന്ന് എഴുതിക്കിടക്കുന്നതും കൂടെ എന്നി ര്ത്തികളെ വരേണം എന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു സ ത്രം. കാരണം എന്റെ അവസ്ഥകൾക്കു തികവ് എത്തിയിരി ന്വെ കുന്നു; അവർ: കർത്താവേ, ഇവിടെ രണ്ടു വാൾ ഇതാ! എന്നു ചൊല്ലിയാറെ: മതി! എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു.

പിന്നെ മയ്യാദപ്രകാരം ഒലീവമലയ്ക്ക് പുറപ്പെട്ട ചെന്നു, ന്നു ശിഷ്യരും അവനെ അനുഗമിച്ചു. ആ സ്ഥലത്ത് എത്തിയ ര്ന പ്പോൾ: നിങ്ങൾ പരീക്ഷയിൽ കടക്കാതിരിപ്പാൻ പ്രാർത്ഥിപ്പി ന്! എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു. താൻ അവരെ വിട്ട് ഒരു ക ര്ന പ്ലേറ്റു ഭൂതത്തോളം വാങ്ങി മുട്ടുകുത്തി: പിതാവേ, ഈ പാപവാ ര്ന ത്തും എന്നെ വിട്ടു നീക്കുമാറാക്കുവാൻ നിന്നെക്കു തോന്നിയാ ലൊ? എങ്കിലും എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല, നിന്റെതത്രെ ആക എന്നു ര്ന പ്രാർത്ഥിച്ചു. സ്വർഗ്ഗത്തിന്ന് ഒരു ഭൂതനും ഊക്കു കൂട്ടുവാൻ അ ര്ന വനു കാണാത്തു. പിന്നെ അവൻ അത്യാസനത്തിലായി അതിശ്രദ്ധയോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു; അവന്റെ വിയപ്പ് നിലത്തു വീഴുന്ന വലിയ ചോരത്തുള്ളികൾ കണക്കു ആയുരമഞ്ഞു. പ്രാർത്ഥനയിൽനിന്ന് എഴുന്നീറ്റു, അവൻ ശിഷ്യരുടെ ചെ ര്ന ന്നു, വിഷാദത്താൽ നിദ്രിതൻ എന്നു കണ്ട് അവരോടു പറഞ്ഞി തു: നിങ്ങൾ ഉറക്കുന്നത് എന്തു? പരീക്ഷയിൽ കടക്കാതിരിപ്പാ ര്ന ന് എഴുന്നീറ്റു പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ!

എന്നു പറയുമ്പോൾ തന്നെ, ഇതാ ഒരു പുരുഷാരം അവ ര്ന രോടു പന്തിരുവരിൽ കൂടിയ യൂദാ എന്നവൻ മുന്നടന്നു, യേശു വെ ചുംബിപ്പാൻ അടുത്തു വന്നു. യേശു അവനോടു: യൂദാ ര്ന വെ! മനുഷ്യപുത്രനെ ചുംബനംകൊണ്ടോ കാണിച്ചു കൊടുക്ക ന്നു? എന്നു പറഞ്ഞു. അവന്റെ കൂടെയുള്ളവരോ വരുന്നതു ര്ന

കണ്ടു: കർത്താവെ ഞങ്ങൾ വാളാൽ വെട്ടുകയോ? എന്നു ചൊല്ലി. അവരിൽ ഒരുത്തൻ മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസനെ, വെട്ടി. വലഞ്ഞ ചെവി അറുത്തു. അതിന്നു യേശു: ഇത്രോളം വിടുവിൻ! എന്നു ചൊല്ലി, ആയവന്റെ ചെവി തൊട്ടു സൗഖ്യം വരുത്തി. തന്റെ നേരെ വന്ന മഹാപുരോഹിതരോടും ദേവാലയത്തിലെ പടനായകരോടും മൂപ്പരോടും യേശു പറഞ്ഞിതു: ഒരു കള്ളനെക്കൊള്ളെ എന്ന പോലെ നിങ്ങൾ വാളുവടികളുമായി പുറപ്പെട്ടു വന്നു. ഞാൻ ദിവസേന ദേവാലയത്തിൽ നിങ്ങളോടു കൂടെ ഇരുന്നിട്ടും എന്റെ നേരെ കൈകളെ നീട്ടിയില്ല എങ്കിലും, ഇതു നിങ്ങളുടെ നാഴികയും, ഇരുളിന്റെ അധികാരവും ആകുന്നു.

അവരോ, അവനെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയി, മഹാപുരോഹിതന്റെ വീട്ടിൽ കടത്തി; പേത്രൻ ഒരത്തു കൂടി പിഞ്ചെല്ലുമ്പോൾ, അവർ നടമുററത്തിൻമധ്യേ തീകത്തിച്ച് ഒന്നിച്ചിരുന്ന ശേഷം, പേത്രനും അവരുടെ ഇടയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു, അവൻ വെളിച്ചത്തോടു ചേർന്നിരിക്കുന്നത് ഒരു ബാല്യക്കാരത്തി കണ്ടു, അവനെ ഉററു നോക്കി: ഇവനും അവനോടു കൂടെ ഇരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാറെ: സ്ത്രീയെ, ഞാൻ അവനെ അറിയുന്നില്ല! എന്ന് അവൻ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. കറയ പിന്നെ മറെറാവൻ അവനെ കണ്ടു: നീയും അവരിലുള്ളവൻ തന്നെ എന്നു പറഞ്ഞു. പേത്രനോ: മനുഷ്യ, ഞാനല്ല! എന്നു പറഞ്ഞു. ഏകദേശം ഒരു മണിക്കാരം കഴിഞ്ഞ ശേഷം വേറൊരുവൻ: ഉണ്ടയിൽ ഇവൻ അവനോടു കൂടെ ഇരുന്നു; ഗലീലക്കാരനല്ലോ ആകുന്നു! എന്നു നിഷ്കർഷിച്ചു ചൊല്ലിയാറെ: മനുഷ്യ, നീ പറയുന്നതു തിരിയുന്നില്ല! എന്നു പേത്രൻ പറഞ്ഞു; ഉരിയാടുമ്പോൾ തന്നെ, പെട്ടെന്നു പൂവുകോഴി കൂകി. കർത്താവ് തിരിഞ്ഞു പേത്രനെ ഒന്നു നോക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്നു കോഴികൂകുമുമ്പെ മൂന്നു വട്ടം എന്നു തള്ളിപ്പറയും എന്നു കർത്താവ് തന്നോട് ചൊല്ലിയ വാക്കിനെ പേത്രൻ ഓർത്തു പുറപ്പെട്ടുപോയി, കൈപ്പോടെ കറകയും ചെയ്തു.

യേശുവെ പിടിച്ചുകൊള്ളുന്ന പുരുഷന്മാരോ അവനെ പരിഹസിച്ച്, തല്ലി, കണ്ണു മൂടിക്കെട്ടി മുഖത്തടിച്ചു: നിന്നെ കമച്ചു വൻ ആർ എന്നു പ്രവചിക്ക! എന്നു ചോദിക്കയല്ലാതെ, മറെറുപല ഭ്രാന്തനും അവന്റെ നേരെ പറഞ്ഞു പോകും. നേരം

വെളുത്തപ്പോൾ, മഹാപുരോഹിതൻ, ശാസ്ത്രികൾ മുതലായ ജന
മുപ്പന്മാർ വന്നു കൂടി, അവനെ തങ്ങളുടെ സുനേദിയത്തിൽ
വരുത്തി: നീ മശിഹയെങ്കിൽ ഞങ്ങളോടു പറ! എന്നു ചൊല്ലി ന്യ
യരെ: നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞാലും നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കയില്ല; ന്യ
ഞാൻ ചോദിച്ചാലും എന്നോട് ഉത്തരം ചൊല്ലുകയില്ല; വിട്ടയ
ക്കയും ഇല്ല; എങ്കിലൊ ഇതു മുതൽ മനുഷ്യപുത്രൻ ദേവശക്തി ന്നൻ
യുടെ വലഭാഗത്ത് ഇരുന്നിരിക്കും എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു.
എന്നാൽ: നീ ദേവപുത്രനോ? എന്ന് എല്ലാവരും ചോദിച്ചതി ൭ ൦
ന്നു: നിങ്ങൾ പറയുന്നുവല്ലോ; ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു ചൊല്ലി ൭ ൧
യപ്പോൾ: ഇനി സാക്ഷ്യംകൊണ്ട് നമുക്ക് എന്ത് ആവശ്യം?
നാം തന്നെ അവന്റെ വായിൽനിന്നു കേട്ടുവല്ലോ എന്ന് അ
വർ പറഞ്ഞു.

൨൩. അദ്ധ്യായം.

യേശു പിലാതനും, (൬) ഫെരോളാവിനും മുമ്പിൽനിന്നു, (൧൩) നിത്യാക്കൻ
എന്നു തോന്നിട്ടും മരണവിധി ഉണ്ടായതു [മത്താ. ൨൭. മാ. ൧൫. യോ. ൧൮],
(൨൬) നഗരത്തിങ്കന്നു പുറപ്പാടു, (൩൩) ക്രൂശാരോഹണവും, (൪൪) മരണവും,
(൫൦) ശവസംസ്കാരവും [മമ. യോ. ൧൯.]

അന്നത്തരം അവർ എല്ലാവരും കൂട്ടമെ എഴുന്നീറ്റ്, അവനെ ൧
പിലാത്തനടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി. ഇവൻ താൻ ക്രിസ്തുനാക ൨
ന്ന ഒരു രാജാവ് എന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു, ജാതിയെ മറിച്ചുകളക
യും കൈസർക്കു കരംകൊടുക്കുന്നതു വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന
പ്രകാരം ഞങ്ങൾ കണ്ടു എന്നു കുററു ചുമത്തിതുടങ്ങി. എന്നാ ൩
റെ, പിലാതൻ അവനോടു: നീ യഹൂദരുടെ രാജാവായവനോ?
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: നീ ചൊല്ലുന്നുണ്ടു എന്നു അവനോട്
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. പിലാതൻ മഹാപുരോഹിതരോടും, പുരുഷാ ൪
രങ്ങളോടും: ഈ മനുഷ്യനിൽ കുററു ഒന്നു കാണുന്നില്ല എന്നു
പറഞ്ഞാറെയും: അവൻ ഗലീലയിൽ തുടങ്ങി, യഹൂദയിൽ എ ൫
ങ്ങും ഇവിടത്തോളവും പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ജനത്തെ ഇളക്കുന്നു
എന്നു മുട്ടിച്ചു ചൊല്ലിയപ്പോൾ, പിലാതൻ ഗലീല എന്നതു ൬
കേട്ടിട്ടു: മനുഷ്യൻ ഗലീലക്കാരനോ? എന്നു ചോദിച്ചു. ഫെ ൭
രോളാവിന്റെ അധികാരത്തിൽ ഉൾപെട്ടവൻ എന്നറിഞ്ഞ ഉ
ടനെ, ആ നാളുകളിൽ യരുശലേമിൽ വന്നു പാർക്കുന്ന ഫെരോ
ളാവിന്റെ അടുക്കൽ അവനെ അയച്ചുകളഞ്ഞു. ഫെരോളാ ൮

യേശുവെക്കൊണ്ടു വളരെ കേൾക്കുവാൻ അവനെ കാണാൻ പണ്ടേ ഇഷ്ടിച്ചുതല്ലാതെ, അവന്നാൽ വല്ല അടയാളവും ഉണ്ടാകുന്നതു കാണും എന്ന് ആശിച്ചുകൊണ്ടു, യേശുവെ കണ്ടിട്ട്
 ൧൦ ന് അത്രേണം സന്തോഷപ്പെട്ടു, ഏറിയ വാക്കുകളാൽ ചോദിച്ചാറെ
 ൧൧ യും അവൻ അവനോട് ഒരു ഉത്തരം പറഞ്ഞതും ഇല്ല. അവ
 ൧൨ നിൽ മഹാ പുരോഹിതരും ശാസ്ത്രികളും കടുമയോടെ കുറും ചുമ
 ൧൩ ത്തി നില്ക്കുമ്പോൾ, ഫെരോദാ തന്റെ പടയാളികളുമായി അവ
 ൧൪ നെ പരിഹസിച്ച് നിസ്സാരനാക്കി, ശുഭ്രവസ്ത്രം ഉടുപ്പിച്ചു, പി
 ൧൫ ലാതൻ തിരികെ അയച്ചു വിട്ടു. പിലാതനും ഫെരോദാവും മുഖേ
 തമ്മിൽ സിദ്ധാന്തമായ ശേഷം, അന്ന് ഇണങ്ങി, സ്നേഹിതരാ
 യ്ക്കിന്നും.

൧൬ പിലാതനൊ, മഹാപുരോഹിതരെയും, ശാസ്ത്രികളെയും, ജന
 ൧൭ ന്തെയും, കൂടെ വരുത്തി: നിങ്ങൾ ഈ മനുഷ്യനെ ജാതിയെ
 മത്സരിപ്പിച്ചു വെക്കുന്നവൻ എന്നിട്ട് ഇങ്ങു കൊണ്ടുവന്നു;
 ൧൮ ഞാനൊ ഇതാ നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ വിന്യസിച്ചിട്ടും നിങ്ങൾ
 ൧൯ ചുമത്തിയ കുറ്റങ്ങൾ ഒന്നും ഇവനിൽ കണ്ടിട്ടില്ല; ഫെരോദാ
 ൨൦ വും (കണ്ടു) ഇല്ല; അവനടുക്കെ നിങ്ങളെ അയച്ചു എന്നിട്ടും,
 ൨൧ മരണയോഗ്യമായത് ഒന്നും ഇവൻ പ്രവൃത്തിച്ചു എന്നു വന്നി
 ൨൨ ല്ലല്ലൊ; അതുകൊണ്ട് അവനെ ശിക്ഷിച്ചു വിട്ടുതരാം എന്നു
 ൨൩ പറഞ്ഞു. (എന്നതിന്റെ കാരണമൊ ഉത്സവത്തോടും, അവർക്ക്
 ൨൪ ഒരുത്തനെ വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടിയതത്രെ). എന്നാറെ, അവർ: ഇ
 ൨൫ വനെ നീക്കികളക; ഞങ്ങൾക്കു ബറബ്ബാദെവിട്ടുതരേണം
 ൨൬ എന്ന് ഒക്കത്തക്ക ആത്മവിളിച്ചു. ആയവനൊ നഗരത്തിൽ
 ൨൭ ഉണ്ടായ വല്ല കലഹവും, കലയും മേതുവായിട്ടു, തടവിൽ ആ
 ൨൮ ക്കപ്പെട്ടവൻ തന്നെ. പിലാതൻ യേശുവെ വിട്ടുവിപ്പാൻ മന
 ൨൯ സ്സാകുകൊണ്ടു പിന്നെയും അവരോടു വിളിച്ചു പറഞ്ഞാറെ:
 ൩൦ അവനെ ക്രൂശിക്ക! ക്രൂശിക്ക! എന്ന് അവർ എതിരെ വിളിച്ചു.
 ൩൧ മൂന്നാമതും, അവരോട്: അവൻ ചെയ്ത ദോഷം എന്തുപോൽ;
 ൩൨ മരണയോഗ്യമായത് ഒന്നും അവനിൽ കണ്ടിട്ടില്ല; അതുകൊ
 ൩൩ ണ്ട് അവനെ ശിക്ഷിച്ചു വിട്ടുതരട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞാറെ,
 ൩൪ അവൻ ക്രൂശിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്ന് അവർ ചോദിച്ച് ഉറക്കെ
 ൩൫ ശബ്ദിച്ചുപോന്നു; അവരും മഹാപുരോഹിതരും ശബ്ദിക്കുന്ന
 ൩൬ ത് എറെ കടുതായി വന്നു. പിലാതൻ അവരുടെ ചോദ്യംപോ
 ൩൭ ലെ ആക എന്നു വിധിച്ചുകൂഞ്ഞു. കലഹവും കലയും മേതു

വായി തടവിലായവനെ അവർ അപേക്ഷിക്കയാൽ വിട്ടുകൊടുത്തു; യേശുവെ അവരുടെ ഇഷ്ടത്തിൽ ഏല്പിച്ചു വിടുകയും ചെയ്തു.

അവനെ കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ, നാട്ടിൽനിന്നു വരുന്ന ശിരസ്സു മോൻ എന്ന് ഒരു കരുന്നക്കാരനെ അവർ പിടിച്ചു, യേശുവിന്റെ ശൂശ് ചുമത്തിവെച്ച് അവനെ യേശുവിൻ വഴിയെ നടക്കുമാറാക്കി. അതു കൂടാതെ, വലിയ ജനസമൂഹവും, അവനെ ചൊല്ലി, തൊഴിച്ചു മുറയിടുന്ന സ്ത്രീകളും അവന്റെ പിന്നാലെ നടന്നു ആയവരുടെ നേരെ യേശു തിരിഞ്ഞു: യരുശലേം ഹെ പൂത്രിമാരെ! എന്നെ അല്ല; നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ മക്കളെയും ചൊല്ലി കരവിൻ! എന്തിന്ന് എന്നാൽ, മച്ചിമാരും പൊത്തൻ ഉദരങ്ങളും കുടിപ്പിക്കാത്തമലകളും ധന്യന്മാർ തന്നെ എന്നു ചൊല്ലുന്ന നാളുകൾ ഇതാ വരുന്നു! അന്നു മലകളോട് ഞങ്ങളുടെ നഗരമേൽ വീഴുവിൻ എന്നും കുന്നുകളോടു ഞങ്ങളെ മറുപ്പിൻ എന്നും പറഞ്ഞു തുടങ്ങും (മൊശ. ൧൦, ൧) കാരണം പച്ചമര നഗരത്തിൽ ഈ വക ചെയ്യാൽ ഉണങ്ങിയതിൽ എന്ത് ഉണ്ടാകും? എന്നു പറഞ്ഞു. മറ്റു രണ്ടു ഓക്സുവൃത്തിക്കാരും അവനോട് കൂടെ പ്രാണൻ എടുപ്പാൻ കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടു.

പിന്നെ തലയോടിടം എന്നുള്ള സ്ഥലത്തേക്കു ചെന്നപ്പോൾ, അവിടെ അവനെയും ഓക്സുവൃത്തിക്കാരെയും ഒരുത്തനെ വലത്തും, ഒരുത്തനെ ഇടത്തും കൂശിച്ചു. യേശുപറഞ്ഞു: പിന്നെ താമസം, ഇവർ ചെയ്യുന്നത് ഇന്നത് എന്നറിയാത്തുകൊണ്ട് അവർക്കു ക്ഷമിച്ചുവിടേണമെ! അവരൊ, അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ പങ്കാക്കി ചീട്ട് ഇടുകയും ചെയ്തു. ജനം നോക്കി നില്ക്കയെന്നു കേൾക്കുന്നു, പ്രധാനികളും കൂടി ഇവൻ: മറ്റവരെ രക്ഷിച്ചു, തന്നെത്താൻ രക്ഷിക്കട്ടെ! ദൈവം തെരിഞ്ഞെടുത്ത മശിഹാ എങ്കിൽ, എന്ന് ഇളിച്ചു പറഞ്ഞു. പടജനങ്ങളും അടുത്തു വന്നു, കാടി നന്നു കൊണ്ടുക്കൊണ്ടു: നീ യഹൂദരുടെ രാജാവായാൽ നിന്നെ തന്നെ രക്ഷിക്ക! എന്ന് അവനെ പരിഹസിച്ചു. “ഇവൻ യഹൂദരുടെ രാജാവ്” എന്നു യവന രോമാ എബ്രായ ഈ (മൂന്നു വക) അക്ഷരങ്ങൾകൊണ്ട് ഒരു മേലെഴുത്തും വരെച്ചിട്ടുണ്ട്. തൂക്കിവിട്ട ഓക്സുവൃത്തിക്കാരിൽ ഒരുത്തൻ: നീ മശിഹാ അല്ല എന്നു! നിന്നെയും ഞങ്ങളെയും രക്ഷിക്ക! എന്ന് അവനെ ഓടിച്ചപ്പോൾ, മറ്റവൻ അവനെ ശാസിച്ചു: നീ ഈ ശിക്ഷാ നഗരം

വിധിയിൽ തന്നെ ആയിട്ടും ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടാതിരിക്കുന്ന
 ൪൧ വൊ? നാമൊ ന്യായപ്രകാരം സ്വന്തം; നാം പ്രാപരിച്ചതിന്നു
 യോഗ്യമായതു കിട്ടിപ്പോയല്ലോ! ഇവനൊ പറഞ്ഞത് ഒന്നും
 ൪൨ പ്രാപരിച്ചില്ല എന്ന് ഉത്തരം ചൊല്ലി: കത്ത്യാവെ, നിന്റെ
 രാജ്യത്തിൽ നീ വരുമ്പോൾ, എന്നെ ഓക്കേണമെ! എന്നു
 ൪൩ യേശുവോടു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോട്: ആമെൻ ഞാൻ
 നിന്നോടു ചൊല്ലുന്നിതു: ഇന്നു നീ എന്നോടു കൂടെ പരദീസ
 യിൽ ഇരിക്കും എന്നു പറയും ചെയ്യും.

൪൪ ഏകദേശം ആറാം മണിനേരമായപ്പോൾ, ഒമ്പതാം മണിവ
 രെയും ആ ദേശത്തിൽ ഒക്കെയും അന്ധകാരം ഉണ്ടായി; സൂര്യൻ
 ൪൫ ഇരുണ്ടു, മന്ദിരത്തിലെ തിരശ്ശീല നടുവെ ചീന്തിപ്പോയി. യേശു
 ൪൬ ശു (സങ്കീ. ൩൧, ൬) പിതാവെ! നിന്റെ കൈകളിൽ എൻ
 ആത്മാവെ ഏല്പിക്കുന്നു! എന്നു മഹാശബ്ദത്തോടെ വിളിച്ചു
 ൪൭ പറഞ്ഞ ഉടനെ പ്രാണനെവിട്ടു. ഈ ഉണ്ടായതു ശതാധിപ
 ന് കണ്ടിട്ട്: ഈ മനുഷ്യൻ ഉള്ളവണ്ണം നീതിമാനായിരുന്നു!
 ൪൮ എന്നു ചൊല്ലി, ദൈവത്തെ തേജസ്സുരിച്ചു. ആ കാഴ്ചക്കു കൂ
 ടിയ പുരുഷന്മാരും എല്ലാം സംഭവിച്ചവ നോക്കിക്കൊണ്ടു മാ
 ൪൯ ത്തടിച്ചു മടങ്ങി പോയി. അവന്റെ പരിചയക്കാരും എല്ലാം
 ഗലീലയിൽനിന്നു പിഞ്ചെന്നു വന്ന സ്ത്രീകളും ഇവ കണ്ടു
 കൊണ്ടു ദൂരത്തുനില്ക്കുന്നു.

൫൦ അപ്പോൾ കണ്ടാലും, നീതിയുള്ള നല്ലൊരു പുരുഷനായ
 യോസേഫ് എന്ന മന്ത്രി യഹൂദരുടെ ഊരായ അരിമത്യയിൽ
 ൫൧ നിന്ന് (അവിടെ ഉണ്ടു). അവൻ താനും ദേവരാജ്യത്തെ കാ
 ത്തു കൊള്ളുന്നവനും അവർ മന്ത്രിച്ചതും പ്രവൃത്തിച്ചതും സമ്മ
 ൫൨ തിക്കാതെ നിന്നവനും, ആയതല്ലാതെ, പിലാതനെ ചെന്നുക
 ൫൩ ണ്ടു, യേശുവിന്റെ ഉടൽ ചോദിച്ചു. അത് ഇറക്കി ശീല ചു
 ററി, താൻ വെട്ടിച്ച കല്ലറയിൽ ആരും ഒരിക്കലും കിടന്നിട്ടില്ലാ
 ൫൪ ത്ത സ്ഥലത്തു സ്ഥാപിച്ചു; അന്ന് ഒരുമ്പാടാക്കിയും ശബ്ദത്തു
 ഉദിക്കുന്നേരവും ആയി.

൫൫ ഗലീലയിൽനിന്ന് അവനോടു കൂടെ പോന്ന സ്ത്രീകളും പി
 ഞ്ചെന്നു വന്നു കല്ലറയും, അവന്റെ ഉടൽ വെച്ചു പ്രകാരവും;
 ൫൬ നോക്കിയശേഷം മടങ്ങിപോയി. സുഗന്ധവസ്തുക്കളും ഞെ
 ലങ്ങളും ഒരുക്കി, ശബ്ദത്തിൽ കല്ലറപ്രകാരം സ്ഥാപനമായി
 പാർത്തു.

൨൪. അദ്ധ്യായം.

സൂരികൾ ഉയർപ്പിന്റെ വാക്ക് കേട്ടു [മത്താ. ൨൮. ൧൦. ൧൩.], (൮) അറിയിച്ചിട്ടു ശിമോൻ വന്നതു [യോ. ൨൦.], (൯) എമ്മവസ്സ് യാത്രയിലെപ്രത്യക്ഷത [മാ. ൧൩.], (൧൦) ശിഷ്യർക്കു കാണാത്ത പ്രബോധിപ്പിച്ചതു [മാ. ൧൩. യോ. ൨൦.], (൧൧) സ്വപ്നാരോഹണം [മാ. ൧൩. അപ. ൧.]

എങ്കിലും ഒന്നാം ആഴ്ചയിൽ നന്ന രാവിലെ അവർ ഒരുക്കി ചെയ്ത സുഗന്ധവസ്തുക്കളെ കൊണ്ടുവന്നു, മറ്റ് ചിലരുമായി കല്ലു വെക്കൽ എത്തി. കല്ലറയിൽനിന്ന് കല്ല് ഉരുട്ടിക്കളഞ്ഞതു കണ്ടു അകമ്പുക്ക, കത്താവായ യേശുവിന്റെ ഉടൽ കാണാത്തു. യാൽ, ബുദ്ധിമുട്ടി നില്ക്കുമ്പോൾ സംഭവിച്ചിതു: മിന്നുന്ന ഉടുപ്പുകൾക്കു രണ്ടു പുരുഷന്മാർ ഇതാ അവരരികത്തുനിന്നു. അദ്ദേഹർ ഭയപ്പെട്ടു, മുഖം നിലത്തേക്ക് നോക്കി, കുന്നിത്തരികെ പോയി: നിങ്ങൾ ജീവനുള്ളവനെ മരിച്ചവരോട് അനേപാക്കുന്നത് എന്ത്? അവൻ ഇവിടെ ഇല്ല; ഉണർന്നു വന്നു; മുമ്പെ ഗലീലയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ, അവൻ നിങ്ങളോട്: മനുഷ്യപുത്രൻ പാപികളായ മനുഷ്യരുടെ കൈകളിൽ എല്പിക്കപ്പെട്ടു, ശ്രമിക്കപ്പെടുകയും മൂന്നാം നാൾ വീണ്ടും എഴുന്നീൽക്കയും ചെയ്യേണ്ടത് എന്നു ചൊല്ലിയപ്രകാരം കാത്തുകൊൾവിൻ! എന്ന് അവരോട് പറഞ്ഞു. അവന്റെ മൊഴികൾ അവർ കാത്തു കല്പറയെ വിട്ടു മടങ്ങിപ്പോന്നു. പതിനൊമ്പതാം ദൂതൻ ലായവരോട് എല്ലാം ഇത് ഒക്കയും അറിയിച്ചു. അപോസ്തലന്മാരോട് ഇതു പറഞ്ഞവർ മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയ, യോഹന്ന, യാക്കോബിൻ (അമ്മ) മറിയ തുടങ്ങിയുള്ളവർ അത്രെ. ഈ മൊഴികൾ അവർക്കു വെറുങ്കഥ പോലെ തോന്നി, ആയവരെ വിശ്വസിച്ചതും ഇല്ല. പേത്രനൊ എഴുന്നീറ്റു കല്ലറയിരികിൽ കിടന്നിരുന്നു നോക്കി, തൂണികൾ മാത്രമെ കിടക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ, ഉണ്ടായതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു, തിരിച്ചു പോരുകയും ചെയ്തു.

അന്നു തന്നെ കണ്ടാലും അവരിൽ ഇരുവർ യരുശലേമിൽ നിന്ന് അറുപതു സ്വാമി (൩ നാഴിക) വഴി ദൂരമുള്ള എമ്മവസ്സ് എന്ന ഗ്രാമത്തേക്ക് യാത്രയായി ചെല്ലുമ്പോൾ, ഈ സംഭവിച്ചവ കൊണ്ട് ഒക്കയും തമ്മിൽ സംസാരിച്ചുപോന്നു. സംസാരിച്ചു തക്കിക്കയിൽ ഉണ്ടായിതു: യേശു താൻ അണഞ്ഞ് അവ

൧൬ രോട് ചേന്നു സഞ്ചരിച്ചു; അവനെ അറിയാതിരിപ്പാൻ അവ
 ൧൭ രടെ കണ്ണുകൾ അടക്കിപ്പിടിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അവരോട് അവൻ
 നിങ്ങൾ മുഖം മുച്ഛിഞ്ഞു വഴി നടന്നു തമ്മിൽ വാദിച്ചു കൊള്ള
 ൧൮ ന്ന ഈ വാക്കുകൾ എന്ത്? എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു: ക്ലെയോപാ
 എന്നു പേരുള്ളൊരുവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: യരുശലേമിൽ
 പരവാസം ചെയ്യുന്നവരിൽ നീ മാത്രം ഈ നാളുകളിൽ അവി
 ൧൯ ടെ ഉണ്ടായവ അറിയാതിരിക്കുന്നവനോ? ഏവ? എന്ന് അവ
 രോട് പറഞ്ഞാറെ, അവനോട് ചൊല്ലിയതു: നചരയന്നായ
 യേശുവിന്റെവ തന്നെ; ആയവൻ ദൈവത്തിന്നും സകല
 ജനത്തിന്നും മുമ്പാകെ, പ്രവൃത്തിയിലും, വചനത്തിലും ശക്തി
 ൨൦ യുള്ള പ്രവാചകനായി വന്നതു. നമ്മുടെ മഹാപുരോഹിതരും,
 പ്രമാണികളും, അവനെ മരണവിധിയിൽ ഏല്പിച്ചു. കൂടിച്ച
 ൨൧ പ്രകാരവും അത്രെ. ഞങ്ങളും, ഇസ്രായേലെ വീണ്ടെടുപ്പാ
 ്കളവൻ അവൻ എന്ന് ആശിച്ചിരുന്നു; എന്ന് എല്ലാം കൂടാത്ത
 ൨൨ അവ ഉണ്ടായിട്ട്, ഇന്ന് മൂന്നാം നാൾ ചെല്ലുന്നുണ്ടു; അത്രയ
 ല്ല ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചില സ്ത്രീകൾ രാവിലെ കല്ലറക്ക
 ൨൩ പോയി, അവന്റെ ഉടൽ കാണാഞ്ഞു. അവർ വന്നു അവൻ
 ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ചൊല്ലുന്ന ഭൃതന്മാരുടെ ദർശനം കണ്ട
 ൨൪ പ്രകാരം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഞങ്ങളെ ഭ്രമിപ്പിച്ചു. ഞങ്ങളോടുള്ള
 വരിൽ ചിലർ കല്ലറക്കു പോയി, സ്ത്രീകൾ പറഞ്ഞപ്രകാരം
 ൨൫ തന്നെ കണ്ടു, അവനെ കണ്ടില്ല താനും. എന്നാറെ, അവൻ
 അവരോടു: അല്ലയോ പ്രവാചകന്മാർ ഉരച്ചത് എല്ലാം വിശ്വ
 ൨൬ സിക്കുന്നതിന്നു ഹൃദയമാന്വ്രവും ബുദ്ധിക്കേടും ഉള്ളോരെ! മശി
 ഹ ഈ വക കഴുപ്പെട്ടിട്ടെ തന്റെ തേജസ്സിൽ പ്രഭവശിക്കേ
 ൨൭ ണ്ടതായില്ലയോ? എന്നു ചൊല്ലി. മോശ തുടങ്ങി സകല പ്രവാ
 ചകന്മാരെയും എടുത്തു, എല്ലാ എഴുത്തുകളിലും തന്നെ കുറിച്ചുള്ളവ
 ൨൮ അവർക്കു പ്രാപ്തമായിച്ചുകൊടുത്തു. അവർ പോകുന്ന ഗ്രാമത്തോ
 ൨൯ ൽ അടുത്തപ്പോൾ, അവൻ അപ്പുറത്തേക്കു പോകുന്ന ദാവകാ
 ൩൦ ടി. അവരെ: സന്ധ്യയായി, നേരം വൈകിപ്പോയതുകൊണ്ടു,
 ഞങ്ങളോടു കൂട പാക്കുക എന്ന് അവനെ മുട്ടിച്ചിരുത്തി; അ
 ൩൧ വനം അവരോടു പാപ്പാൻ അകമ്പുക; അവരുമായി ചാരികൊ
 ്കളുമ്പോൾ ഉണ്ടായിതു: അവൻ അപ്പം എടുത്ത് അന്നുഗ്രഹിച്ചു
 ൩൨ നുകുറി അവർക്കു കൊടുത്തു. ഉടനെ അവർ കണ്ണുകൾ തുറന്നു
 വന്നു, അവനെ അറിഞ്ഞു, അവൻ അവരിൽനിന്നു മറുകയും

ചെയ്യും. അവൻ വഴിയിൽ നമ്മോടു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു തിരുവെ നമുക്കു തെളിയിക്കുമ്പോൾ, നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ ഹൃദയംകത്തിവന്നില്ലയോ? എന്നു തമ്മിൽ ചൊല്ലി, ആ നാഴികക്ക് എഴുന്നീ നന്നു, യരുശലേമിലേക്കു തിരികെ പോന്നു. പതിന്നൊമ്പരെയും നൂറ്റാളുടെ ഉള്ളവരെയും ഒക്കത്തക്ക കണ്ടെത്തി: ഉള്ളവണ്ണം കന്താവ് ഉണെൻ ശിമോന്നു കാണായി വന്നു എന്നു പറഞ്ഞു (കേട്ടു). തങ്ങളും വഴിയിൽ സംഭവിച്ചതും അവൻ അപ്പം നറുക്കയിൽ നൂറ്റാളിയാണെന്നപ്രകാരവും വിവരിച്ചു പറയും ചെയ്യും.

ഇങ്ങിനെ അവർ പറയുമ്പോൾ, യേശു താൻ അവരുടെ നന്നു നടുവിൽ നിന്നു: നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം (ഉണ്ടാക) എന്നു പറഞ്ഞു. ആയവർ തെളി ഭയപ്പെട്ടു, പ്രേതാത്മാവിനെ കാണുന്നപ്രകാരം നിരൂപിക്കുമ്പോൾ: നിങ്ങൾ കലങ്ങിയിരിക്കുന്നത് നവു എന്തു? നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ വിചാരങ്ങൾ പൊങ്ങുവാൻ എന്തു! എന്റെ കൈകളെയും കാലുകളെയും നോക്കി, ഞാൻ തന്നെ ആകുന്നു എന്നറിവിൻ! എന്നെ തൊട്ടുകാണിൻ! എന്നിൽ കാണുന്നപ്രകാരം പ്രേതാത്മാവിന്നു മാസവും അസ്ഥികളും ഇല്ലല്ലോ എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു. കൈകളെയും കാലുകളെയും രംകാണിച്ചുകൊടുത്തു. അവർ സന്തോഷത്താൽ വിശ്വസിക്കാൻ പറ്റാത്ത, അതിശയിച്ചു നില്ക്കുമ്പോൾ: തിന്മാൻ വല്ലതും നിങ്ങൾക്ക് ഇങ്ങുണ്ടോ? എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു. അവരും ഒരു ചണ്ഡം രണ്ടു വരുന്ന മീനും ഒട്ടു ഭയങ്കരയും അവനു കൊടുത്തു. അത് അവൻ രണ്ടു വാങ്ങി അവർ കാണുക തന്നു. പിന്നെ അവരോടു പറഞ്ഞിതു: രണ്ടാൻ നിങ്ങളോട് ഇരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ, ചൊല്ലിത്തന്ന വാക്കുകൾ ഇവ അത്രെ; മോശെയ്ക്കു മുമ്പും പ്രവാചകരിലും സങ്കീർത്തനങ്ങളിലും എന്നെ കൊണ്ട് എഴുതിയത് ഒക്കയും നിവൃത്തിയാകേണം എന്നു തന്നെ. അപ്പോൾ തിരുവെഴുത്തുകളെ തിരിച്ചറിയേണ്ടതിനായി അവർക്കു ബുദ്ധിയെ തുറന്നു. ഇന്നു പ്രകാരം മശിഹ കഴിഞ്ഞുകഴിയും മൂന്നാം നാൾ മരിച്ചവരിൽനിന്നു വീണ്ടും എഴുന്നീല്ക്കയും, അവന്റെ നാമത്തിൽ മാനസാന്തരവും രണ്ടു പാപമോചനവും യരുശലേമിൽ തുടങ്ങി, സകലജാതികളിലും പരപ്പിക്കപ്പെടുകയും വേണ്ടെന്നത് എന്ന് എഴുതിക്കിടക്കുന്നു. ഇവറ്റിന്നു നിങ്ങൾ സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. കണ്ടാലും എന്തു ഞാൻ പിതാവ്, വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നതിനെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ രണ്ടു ലെ അയക്കുന്നു; നിങ്ങളോ ഉയരത്തിൽനിന്നു ശക്തി ധരിക്കും.

വരെ, പട്ടണത്തിൽ വസിച്ചുകൊൾവിൻ എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു.

- ൫൦ പിന്നെ അവരെ ബൈത്ഥനയോളം പുറത്തുകൊണ്ടുപോയി.
 ൫൧ തന്റെ കൈകളെ ഉയർത്തി അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. അവൻ
 അനുഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഉണ്ടായിതു: അവൻ അവരിൽ
 ൫൨ നിന്ന് അകന്നു സ്വർഗ്ഗത്തേക്ക് എടുത്തുകൊള്ളപ്പെട്ടു അവ
 രോ അവനെ കണ്ടിട്ടു, മഹാസന്തോഷത്തോടെ യരുശലേമി
 ൫൩ ലേക്ക് തിരിച്ചുപോന്നു; ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തു വാഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു
 എപ്പോഴും ദൈവാലയത്തിൽ ഇരിക്കയും ചെയ്തു (ആമെൻ).

THE
Gospel of John.

യോഹന്നാൻ എഴുതിയ

സു വി ശേഷം

൧. അദ്ധ്യായം.

ബോദ്ധ്യനമായവൻ ജയിച്ചിട്ടു മേൽപടേണം, (൧൯) സ്നാപകന്റെ സാക്ഷ്യം,
(൩൫) അഞ്ചു ശിഷ്യന്മാർ കൂടിയതു.

ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു; ആ വചനം ദൈവ ധത്തോട് ആയിരുന്നു, വചനം ദൈവമായും ഇരുന്നു. ആയവൻ ആദിയിൽ ദൈവത്തോട് ആയിരുന്നു. സകലവും അവന്നാൽ ഉണ്ടായി; ഉണ്ടായത് ഒന്നും അവനെ കൂടാതെ ഉണ്ടായതും ഇല്ല. അവനിൽ ജീവൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; ജീവൻ മനുഷ്യരുടെ വെളിച്ചമായും ഇരുന്നു. ആ വെളിച്ചമായത് ഇരുളിൽ വിളങ്ങുന്നു ഇരുളോ അതിനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടില്ല. യോഹന്നാൻ എന്ന പേരുോടെ ദൈവത്തിൽനിന്ന് അയക്കപ്പെട്ട ഒരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായി. ആയവൻ സാക്ഷിക്കായി വന്നതു താൻ മൂലമായി എല്ലാവരും വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു വെളിച്ചത്തെ കൊണ്ടു സാക്ഷ്യം പറവാൻ തന്നെ. താൻ വെളിച്ചമായിരുന്നില്ല; വെളിച്ചത്തിന്നു സാക്ഷിയാകേണ്ടിവന്നത്രെ. എല്ലാമനുഷ്യനേയും, പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന സ്വഭാവമുള്ള ലോകത്തിലേക്ക് വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അവൻ ലോകത്തിലായി; ലോകം അവന്നാൽ ഉണ്ടായി; ലോകം അവനെ അറിഞ്ഞതും ഇല്ല. തന്റെ ധമവാറിൽ വന്നു; തന്റെവർ അവനെ കൈക്കൊണ്ടതും ഇല്ല. ആർ അവനെ കൈക്കൊണ്ടിട്ടും അവന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് ഏവർക്കും ദേവമക്കൾ ആവാൻ അധികാരം

മറുൻ

- ൧൩ കൊടുത്തു. ആയവർ രക്തങ്ങളിൽനിന്നും ജഡത്തിൻ ഇഷ്ടത്തിൽനിന്നും പുരുഷന്റെ ഇഷ്ടത്തിൽനിന്നും അല്ല, ദൈവ
- ൧൪ ത്തിൽനിന്നത്രെ ജനിച്ചവർ. വചനം ജഡമായി ചമഞ്ഞു കൃപയും സ്വത്വവും കൊണ്ടു പുണ്യനായി നമ്മിൽ കടിപാത്തു, അവന്റെ തേജസ്സെ പിതാവിൽ നിന്ന് ഏകജാതനായവ
- ൧൫ ന്റെ തേജസ്സായിട്ടു ഞങ്ങൾ കാണുകയും ചെയ്തു. യോഹന്നാൻ അവനെ കുറിച്ചു വിളിച്ചു സാക്ഷി ചൊല്ലുന്നിതു: എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവൻ എനിക്ക് മുമ്പനായതുകൊണ്ട് എന്റെ മുമ്പിലായി ചമഞ്ഞു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞവൻ ഇവനെത്ര.
- ൧൬ അവന്റെ നിറവിൽ നിന്നു ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും കൃപക്കു
- ൧൭ വേണ്ടി കൃപയും ലഭിച്ചു സ്വത്വം. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ധർമ്മം മോശയാൽ തരപ്പെട്ടു, കൃപയും സ്വത്വവും യേശുക്രിസ്തുനാൽ ഉ
- ൧൮ ണ്ടായി. ദൈവത്തെ ഒരുത്തനും ഒരു നാളും കണ്ടിട്ടില്ല; പിതാവിന്റെ മടിയിൽ ഇരിക്കുന്ന ഏകജാതനായ പുത്രൻ (അവനെ) തെളിയിച്ചു.
- ൧൯ എങ്കിലൊ നീ ആരാകുന്നു എന്നു യോഹന്നാനോടു ചോദിക്കേണ്ടതിന്നു, യഹൂദന്മാർ യരുശലേമിൽനിന്നു പുരോഹിതരെയും ലെവ്യരെയും അയച്ചപ്പോൾ, അവന്റെ സാക്ഷ്യം ആ
- ൨൦ വിതു: അവൻ മരക്കാതെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു: ഞാൻ മശിഹ അല്ല
- ൨൧ എന്ന് ഏറ്റുപറഞ്ഞു: എന്നാൽ എന്തു? നീ എലീയാവൊ? എന്ന് അവനോട് ചോദിച്ചാറെ: അല്ല എന്നു പറയുന്നു: ആ പ്രവാചകനൊ? എന്നതിന്ന്: അല്ല എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
- ൨൨ അതുകൊണ്ടു നീ ആരുപോൽ? ഞങ്ങളെ അയച്ചവരോട് ഉത്തരം ചൊല്ലേണ്ടതല്ലേ? നിന്നെക്കൊണ്ടു നീ എന്തു പറയുന്നു?
- ൨൩ എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞാറെ: യശായ പ്രവാചകൻ (൪൦, ൩) ഉരെച്ച പ്രകാരം കർത്താവിന്റെ വഴിയെ നേരെ ആക്കവിൻ എന്നു മരുഭൂമിയിൽ കൂക്കുന്നവന്റെ ശബ്ദം ഞാൻ ആകുന്നു
- ൨൪ എന്നു പറഞ്ഞു. ആ അയക്കപ്പെട്ടവർ പരീശക്കൂട്ടത്തിൽ ഉ
- ൨൫ള്ളവർ തന്നെ: പിന്നെ നീ മശിഹയും അല്ല, എലീയാവും അല്ല, ആ പ്രവാചകനും അല്ല, എന്നു വരികിൽ, സ്നാനം ഏ
- ൨൬ ലിക്കുന്നത് എന്ത്? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: യോഹന്നാൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: ഞാൻ വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം ഏല്പിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ അറിയാത്തവനെ നീങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നില്ക്കുന്നുണ്ടു.
- ൨൭ എന്റെ മുമ്പിൽ ആയി എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവൻ

അവൻ തന്നെ; അവന്റെ ചെരിപ്പിൻവാറഴിപ്പാനും ഞാൻ പാത്രമല്ല. എന്നതു യഹൂദ്യന് അക്കരെ യോഹന്നാൻ സ്നാനംഏല്പി വെക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽ തന്നെ ഉണ്ടായതു. പിറെ ദിവസം വൻ യേശു തന്റെ അടുക്കെ വരുന്നതു കണ്ടു; അവൻ പറയുന്നു: ഇതാ ലോകത്തിന്റെ പാപത്തെ ചുമന്നെടുക്കുന്ന ദൈവത്തിൻ കത്താട്ടു (യശ. ൫൩, ൪) എനിക്കു മുമ്പനായതുകൊണ്ട് എൻ മുൻ മുഖിലായൊരു പുരുഷൻ എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നു എന്നു ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചവൻ ഇവൻ തന്നെ. ഞാനോ അ നന്മ വന്നെ അറിഞ്ഞില്ല; എങ്കിലും അവൻ ഇസ്രായേലിന്നു വെളിപ്പെടുത്തേണമെന്നു ഞാൻ വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം ഏല്പിപ്പാൻ വന്നതു. ശേഷം യോഹന്നാൻ സാക്ഷ്യം ചെയ്തിയതു: ആത്മാ നുവൻ ഒരു പ്രാവു പോലെ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി വരുന്നതും അവന്റെ മേൽ വസിക്കുന്നതും ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു. ഞാനോ അവനെ അറിഞ്ഞില്ല; എങ്കിലും വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം ഏല്പിപ്പാൻ എന്നെ അയച്ചവൻ ആരുടെ മേൽ ആത്മാവ് ഇറങ്ങി വസിക്കുന്നതു നീ കണ്ടാൽ, ആയവൻ വിശുദ്ധാത്മാവിൽ സ്നാനംഏല്പിക്കുന്നവൻ ആകുന്നു എന്ന് എന്നോട് പറഞ്ഞു. (ആയതു) ഞാൻ കണ്ടും ഇവൻ ദൈവപുത്രൻ തന്നെ നന്മ എന്നു സാക്ഷ്യം ചെയ്തിട്ടും ഉണ്ടു.

പിറെന്നാൾ യോഹന്നാൻ പിന്നെയും തന്റെ ശിഷ്യരിൽ നൂറ്റി ഇരുവരുമായി നിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, യേശു നടക്കുന്നതു നന്മ നോക്കിട്ട്: ഇതാ ദൈവത്തിൻകത്താട്ട്! എന്നു പറയുന്നു. അ നന്മ വൻ ചെയ്തെന്നതു രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരും കേട്ടു യേശുവെ അനുഗമിച്ചു. യേശു തിരിഞ്ഞ് അവർ പിന്തുടരുന്നതു കണ്ടു: നീ നന്മക്കൾ എന്നു അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതിന്ന് അവർ ചെയ്തിയതു: (ഗുരോ, എന്നർത്ഥമുള്ള) റബ്ബീ, നീ എവിടെ വന്നു വസിക്കുന്നു? അവൻ അവരോടു: വന്നു കാണിൻ! എന്നു പറയുന്നു. അവൻ വസിക്കുന്നത് അവർ വന്നു കണ്ട് ഏകദേശം പത്തു മണിക്കേരമായിട്ട് ആ ദിവസം അവനോടു പാർത്തു. യോഹന്നാനിൽനിന്നു കേട്ട് അവനെ അനുഗമിച്ച ഇരു നന്മ വരിൽ ശിമോൻ, പത്രോസിന്റെ സഹോദരനായ അന്ത്രോയാ, ഒരുത്തൻ തന്നെ; ആയവൻ സ്വന്തസഹോദരനായ ശിമോനെ നന്മ മുഖെ തന്നെ കണ്ട്: അഭിഷിക്തൻ എന്ന് അർത്ഥമുള്ള മശിഹയെ ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തീട്ടുണ്ടു! എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞു.

൪൩ അവനെ യേശുവിനടുക്കെ കൊണ്ടുവന്നു. യേശു അവനെ നോക്കി: നീ യോനാവിൻപുത്രനായ ശിമോൻ ആകുന്നു: നീ (പാറ എന്നർത്ഥമുള്ള) കെഫാ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും എന്നു പറഞ്ഞു.

൪൪ പിറെന്നാൾ (അവൻ) ഗലീലെക്കു പുറപ്പെട്ടവൻ ഭാവി ചപ്പോൾ, ഫിലിപ്പനെ കണ്ടെത്തി: എന്റെ പിന്നാലെ വാ

൪൫ എന്ന് അവനോടു പറയുന്നു. ഫിലിപ്പനൊ, അന്ത്രോ, പേത്രൻ എന്നവരുടെ ഊരായ ബെഥചൈദയിൽ നിന്നുള്ളവന

൪൬ ആ. ഫിലിപ്പൻ നഥനെലെ കണ്ട് അവനോടു പറയുന്നു: ധർമ്മത്തിൽ മോശയും പ്രവാചകരും എഴുതിട്ടുള്ളവനെ ഞങ്ങൾ

൪൭ കണ്ടെത്തി; നചരത്തിൽനിന്നു യേശു എന്ന യോസേഫിൻ പുത്രനെ തന്നെ. നഥനെൽ അവനോടു: നചരത്തിൽനിന്നു വല്ല നന്മയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടൊ? എന്നു പറഞ്ഞു. ഫിലിപ്പൻ

൪൮ അവനോട്: വന്നു കാണുക എന്നു പറയുന്നു. നഥനെൽ തന്റെ അടുക്കെ വരുന്നതു യേശു കണ്ട്: ഇതാ കപടം ഇല്ലാതെ ഉണ്മയിൽ ഇസ്രായേൽക്കാരനായവൻ എന്ന് അവനെ കൊ

൪൯ ണ്ടു പറയുന്നു. നഥനെൽ അവനോട്: എന്നെ എവിടെനിന്ന് അറിയുന്നു? എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ഫിലിപ്പൻ നിന്നെ വിളിക്കുമ്പോൾ അത്തിയുടെ ചുവട്ടി

൫൦ ൽ നിന്നെ കണ്ടു. നഥനെൽ അവനോടു: റബ്ബീ, നീ ദൈവപുത്രൻ; നീ ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവു തന്നെ എന്ന് ഉരെ

൫൧ ച്ചാറെ, യേശു അവനോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: അത്തിച്ചുവട്ടിൽ നിന്നെ കണ്ടു എന്നു നിന്നോടു പറയുകൊണ്ടു നീ വിശ്വ

൫൨ സിക്കുന്നുവൊ? ഇതിനെക്കാൾ വലിയവ നീ കാണും; പിന്നെ ആമെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു ഇനിമേൽ സ്വർഗ്ഗം തുറന്നിരിക്കുന്നതും ദേവദൂതന്മാർ മനുഷ്യപുത്രന്മാർ ഇറങ്ങുകയും കയറുകയും ചെയ്യുന്നതും നിങ്ങൾ കാണും എന്ന് അവനോടു പറയുന്നു.

൨. അദ്ധ്യായം.

കന്നാം അതിശയം, (൧൩) പെസഹായാത്രയും ദേവാലയക്കുലീകരണവും, (൨൩) അതിശയഫലമായ വിശ്വാസവും.

൧ മൂന്നാം നാൾ ഗലീലയിലെ കാന്നാവിൽ ഒരു കല്യാണം ഉണ്ടാ

൨ യി. യേശുവിന്റെ അമ്മയും അവിടെയുള്ളതല്ലാതെ, യേശുവും

ശിഷ്യന്മാരും കല്യാണത്തിന്നു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. പിന്നെ വീര്യത്തിന്നു മുട്ടു വന്നാറെ, യേശുവിന്റെ അമ്മ അവനോട്: അവർക്കു വീഞ്ഞില്ല എന്നു പറയുന്നു. യേശു അവളോടു: സ്ത്രീ! ഞയെ, എന്നിക്കും നിന്നെക്കും എന്തു! എന്റെ നാഴിക വന്നിട്ടില്ല എന്നു പറയുന്നു. അവന്റെ അമ്മ ശുശ്രൂഷക്കാരോട്: അതുവൻ നിങ്ങളോട് എന്തു കല്പിച്ചാലും അതു ചെയ്യിൻ എന്നു പറയുന്നു. അവിടെ യഹൂദരുടെ ശുദ്ധീകരണത്തിന്നു തക്കവണ്ണം ഓരോന്നിൽ രണ്ടു മൂന്നു പാത്രം കൊള്ളുന്ന കല്ലാത്രങ്ങൾ ആറു നിന്നിരിക്കെ; യേശു അവനോട്: ഈ കല്ലാത്രങ്ങളിൽ വെള്ളം നിറുപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ വക്കോളവും നിറച്ചു: ഇപ്പോൾ കോരി വിതുന്നുവാഴിക്കു കൊണ്ടുപോവിൻ വൃന്തം എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞിട്ട് അവർ കൊണ്ടുപോയി. വീഞ്ഞാൻ യിഫ്രത്തൈ വെള്ളത്തെ വിതുന്നുവാഴി തചിനോക്കിയശേഷം, അത് എവിടെനിന്ന് എന്നു വെള്ളത്തെ കോരിയ ശുശ്രൂഷക്കർ അറിഞ്ഞിട്ടും താൻ അറിയാഞ്ഞു; മനോഹരനെ വിളിച്ച്: ൧൦ ഏതു മനുഷ്യനും മുമ്പെ നല്ലവീഞ്ഞിനേയും തൃപ്തിവന്നപ്പോൾ, ഇളപ്പമായതിനേയും ഇടുമാറുണ്ടു; നീ നല്ലവീഞ്ഞിനെ ഇതുവരെയും സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു വിതുന്നുവാഴി അവനോടു പറയുന്നു. ഇങ്ങിനെ യേശു ഗലീലയിലെ കാനാവിൽ ൧൧ അടയാളങ്ങളുടെ ആരംഭംചെയ്തു. തന്റെ രേജസ്സുവിളങ്ങിച്ചു അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവനിൽ വിശ്വസിക്കയും ചെയ്തു. അന്നത്തരം അവന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും അവന്റെ ൧൨ ശിഷ്യരും കൂടി, കഫർ്നാഥിലേക്ക് ഇറങ്ങിപ്പോയി, അവിടെ അല്പം ചില ദിവസങ്ങൾ പാർത്തു.

അപ്പോൾ യഹൂദരുടെ പെസഹ സമീപമാകുകൊണ്ടു, യേശു ൧൩ ശുശ്രൂഷലേമിലേക്കു കരേറിയപ്പോയി. ദേവാലയത്തിൽ ആടുമാടു ൧൪ പ്രാവുകൾ ഉണ്ടും വില്ക്കുന്നവരും നാണുക്കാരും ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു, കയറുകൾകൊണ്ടു ചമട്ടിളങ്ങാക്കി, ആടുമാടുകളൊടു കൂടി ൧൫ എല്ലാവരെയും ആലയത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കി പൊൻവാണി ഭക്ഷാരത്തിന്നു നാണു തൂകിക്കളഞ്ഞു മേശകളെ മറിച്ചിട്ടു, പ്രാവുകൾ ൧൭ കളെ വില്ക്കുന്നവരോട്: ഇവ ഇതിൽനിന്നു കൊണ്ടു പോവിൻ; എന്റെ പിതാവിൻ ഭവനത്തെ ചന്തപ്പുറ ആക്കരുതേ എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ (സങ്കീ. ൩൯, ൧൭) നിന്റെ ഭവനത്തിന്നായുള്ള എരിവ് എന്നെ തിന്നുക

- ൧൮ യൂന്നു എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്ന പ്രകാരം കാത്തു. ആകയാൽ യഹൂദന്മാർ അവനോടു: നീ ഇവ ചെയ്യുന്നത് കൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്ക് ഏത് അടയാളം കാണിക്കുന്നു എന്നു ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിയാറെ, ൧൯ യേശു അവരോടു: ഈ മന്ദിരത്തെ അഴിപ്പിൻ എന്നാൽ ഞാൻ മൂന്നുദിവസത്തിന്നകം അതിനെ ഉയർത്തും എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. എന്നിട്ടു യഹൂദന്മാർ ഈ മന്ദിരം നാല്പത്താറു വർഷം കൊണ്ടു പണിയിക്കപ്പെട്ടു നീ മൂന്നുനാൾ കൊണ്ട് അതിനെ ഉയർത്തുമൊ? എന്ന് അവനോട് പറഞ്ഞു. അവനോ രണ്ടു ശതാബ്ദം മുമ്പാകെ മന്ദിരത്തെ കുറിച്ചു പറഞ്ഞതു. ആകയാൽ അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉണർന്നപ്പോൾ, ഇതു പറഞ്ഞപ്രകാരം ശിഷ്യന്മാർ കാത്തു തിരുവെഴുത്തും യേശു പറഞ്ഞവചനവും വിശ്വസിച്ചു.
- ൨൦ പെസഹപെരുന്നാൾക്ക് യരുശലേമിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ അവൻ ചെയ്തപോരുന്ന അടയാളങ്ങൾ കണ്ടിട്ടു പലരും ൨൧ അവന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു. യേശുവോ എല്ലാവരെയും അറികകൊണ്ടും (ഇന്ന) മനുഷ്യനിൽ ഉള്ളത് ഇന്നത് എ ൨൨ ന് സ്വന്തം ബോധിക്കുവാൻ തനിക്കു മനുഷ്യനെ കുറിച്ച് ഒരു തത്വത്തെ സാക്ഷ്യവും വെളിയാക്കുകൊണ്ടും തന്നെത്താൻ അവരിൽ വിശ്വസിച്ചു എല്പിച്ചിട്ടു.

൩. അദ്ധ്യായം.

നീക്കൊദേമനോടു സംഭാഷണം, (൨൨) യേശു യഹൂദയിൽ സ്നാനം ഏല്പിക്കുമ്പോൾ, യോഹന്നാന്റെ സാക്ഷ്യസമുച്ചിതം.

- ൧ യഹൂദരുടെ പ്രമാണിയായി നീക്കൊദേമൻ എന്നു പേരുള്ളൊരു മനുഷ്യൻ പഠിശരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആയവൻ രാത്രിയിൽ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞിതു; ൨ രബ്ബീ, നീ ദൈവത്തിൽനിന്ന് ഉപദേശിച്ചാവാൻ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു. കാരണം ദൈവം തന്നോടു കൂടിയില്ലെങ്കിൽ, നീ ചെയ്യുന്ന ഈ അടയാളങ്ങളെ ആക്കും ചെയ്യാൻ കഴികയില്ല. എന്നതിന്നു യേശു: ആമെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിന്നോട് പറയുന്നതു മേലിൽ നിന്നു ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ ഒരുത്തനും ദൈവരാജ്യത്തെ കാണാൻ കഴികയില്ല എന്ന് ൩ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. നീക്കൊദേമൻ അവനോടു: മനുഷ്യൻ പൂർവ്വനായാൽ എങ്ങിനെ ജനിച്ചു കൂടും? രണ്ടാമതു രണ്ടു അമ്മ ൪

യുടെ ഉദരത്തിൽ കടന്നു പിറപ്പാൻ കഴിയുമോ? എന്നു പറഞ്ഞു
 നിന്നു യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ആമെൻ ആമെൻ ഞാൻ ൫
 നിന്നോടു പറയുന്നു, വെള്ളത്തിൽനിന്നും ആത്മാവിൽനിന്നും,
 ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ ഒരുത്തനും ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടപ്പാൻ ക
 ഴികയില്ല; ജഡത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചത് ജഡമാകുന്നു; ആത്മാ ൬
 വിൽനിന്ന് ജനിച്ചത് ആത്മാവ് ആകുന്നു. നിങ്ങൾ മേലിൽ ൭
 നിന്നു ജനിക്കേണം എന്നു നിന്നോടു പറകയാൽ ആശ്ചര്യ
 പ്പെടാല്ല. കാന്ദ് ഇഷ്ടമുള്ളോടത്ത് ഉറുന്നൂ; അതിന്റെ ശബ്ദം ൮
 നീ കേൾക്കുന്നു എങ്കിലും എവിടെനിന്നു വരുന്നു എന്നും എ
 വിടെന്ന് പോകുന്നു എന്നും അറിയുന്നില്ല; ആത്മാവിൽനിന്നു
 ജനിച്ചവൻ എല്ലാം ഇപ്രകാരം ആകുന്നു. നീക്കോദമെൻ അ ൯
 വന്നോട്: ഇവ എങ്ങിനെ സംഭവിച്ചുകൂടും? എന്നു ചൊല്ലിയാ
 ള: യേശു അവനോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു, നീ ഇസ്രായേലി ൧൦
 ന്റെ ഉപദേശാവാവ് എങ്കിലും, ഇവ അറിയാതിരിക്കുന്നുവോ?
 ആമെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നിതു, ഞങ്ങൾ ൧൧
 അറിയുന്നത് ഉരുകയും ഞങ്ങൾ കണ്ടതിന്നു സാക്ഷ്യം ചൊ
 ല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു; ഞങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം നിങ്ങൾ കൈക്കൊ
 ള്ളുന്നില്ല താനും. ഭ്രമമേലേവ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞിട്ടു, നിങ്ങൾ ൧൨
 വിശ്വസിക്കാത്താൽ, സ്വർഗ്ഗത്തിലേവ, നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞു
 എങ്കിൽ എങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കും? സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി ൧൩
 വന്നു, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന മനുഷ്യപുത്രൻ ഒഴികെ ആരും
 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കരേറീടും ഇല്ല. പിന്നെ മോശ മരുഭൂമിയിൽ ൧൪
 സപ്പത്തെ ഉയർത്തിയപ്രകാരം മനുഷ്യപുത്രൻ ഉയർത്തപ്പെട്ടേ
 ള്ളുന്നത് അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ എല്ലാം നശിച്ചു ൧൫
 പോകാതെ നിത്യജീവനുണ്ടാവാനായി തന്നെ. കാരണം ദൈ ൧൬
 വം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചവിധമാവിതു തന്റെ ഏകജാതനാ
 യ പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ എല്ലാം നശിക്കാതെ നിത്യ
 ജീവനുളളവൻ ആകെണ്ടതിന്ന് അവനെ തരുവോളം തന്നെ
 (സ്നേഹിച്ചതു). ലോകത്തിന്നു ന്യായവിധിപ്പാനല്ലല്ലോ, ദൈ ൧൭
 വം തന്റെ പുത്രനെ ലോകത്തിൽ അയച്ചതു; ലോകം അവ
 നാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാനത്രെ. അവങ്കൽ വിശ്വസിക്കുന്നവ ൧൮
 നു ന്യായവിധി ഇല്ല; വിശ്വസിക്കാത്തവനോ, ദൈവത്തിൻ
 ഏകജാതനായ പുത്രന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തതിന്നാ
 ത്ത് ന്യായവിധിവന്നു കഴിഞ്ഞു. ന്യായവിധി എങ്കിലൊ, വെളിച്ചം ൧൯

- ലോകത്തിൽ വന്നിട്ടും മനുഷ്യരുടെ ക്രിയകൾ ദോഷമുള്ളവ ആകയാൽ അവർ വെളിച്ചത്തിലും ഏറും ഇരളിനെ സ്നേഹിച്ചതു തന്നെ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ തിന്മകൾ പ്രവൃത്തിക്കുന്നവൻ എല്ലാം വെളിച്ചത്തെ പകെക്കുന്നു; തന്റെ ക്രിയകൾ ആക്ഷേപിക്കപ്പെടാതിരിപ്പാൻ വെളിച്ചത്തിലേക്കു വരുന്നതും
- ൨൧ ഇല്ല. സത്യത്തെ നടത്തുന്നവനോ, തന്റെ ക്രിയകൾ ദൈവത്തിൽ ചെയ്തവ ആകകൊണ്ട് അവ വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു വെളിച്ചത്തിലേക്കു വരുന്നു.
- ൨൨ എന്നതിൽ പിന്നെ യേശു തന്റെ ശിഷ്യരുമായി, യഹൂദനാട്ടിൽ വന്ന് അവരോടു കൂടെ സ്നാനംകുലിച്ചുകൊണ്ടു പാത്തു.
- ൨൩ അപ്പോൾ, യോഹന്നാൻ താനും സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു പോന്നതു ശലേമരികിൽ വളരെ വെള്ളമുള്ള ഐസൊറാസിൽ തന്നെ. അവിടെ (ആളുകൾ) വന്നു കൂടി സ്നാനപ്പെടും. യോഹന്നാൻ ആകട്ടെ, അതുവരെയും തടവിൽ ആക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അപ്പോൾ, യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ചിലർ ഒരു യഹൂദനോടു ശുദ്ധീകരണത്തെചൊല്ലി, വാദം ഉണ്ടായിട്ട് അവൻ യോഹന്നാന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് അവനോടു: റബ്ബീ, യത്നക്കരെ നിന്നോടു കൂടെ ഇരുന്നവൻ ആരോ? നീ സാക്ഷ്യംചൊല്ലിക്കൊടുത്തവൻ ആരോ? ആയവൻ ഇതാ സ്നാനം കുലിച്ചുവരുന്നു എല്ലാവരും അവനോടു ചേർന്നുപോകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
- ൨൪ യോഹന്നാൻ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു തരപ്പെട്ടിട്ട് ഒഴികെ മനുഷ്യന് ഒന്നും പ്രാപിപ്പാൻ കഴികയില്ല.
- ൨൫ ഞാൻ മശിഹാ അല്ല, ആയവനു മുമ്പെ അയക്കപ്പെട്ടവനെത്ര എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്നു നിങ്ങൾ തന്നെ എനിക്കു വൻ സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. കാര്യം ഉള്ളവൻ മണവാളനാകുന്നു; മണവാളന്റെ സ്നേഹിതനൊ നിന്നും അവനെ കേട്ടുകൊണ്ടു മണവാളന്റെ ഒച്ചനിമിത്തം സന്തോഷിച്ച് ആനന്ദിക്കുന്നു.
- ൨൬ ഈ എന്റെ സന്തോഷം നിറഞ്ഞുവരുന്നു. ആയവൻ വളരുകയും ഞാൻ കുറുകയും തന്നെ വേണ്ടതു. മേലിൽ നിന്നു വരുന്നവൻ എല്ലാവർക്കും മീതെ ആകുന്നു; ഭൂമിയിൽ നിന്നുള്ളവൻ ഭൂമിയിൽനിന്ന് ആകുന്നു ഭൂമിക്കുള്ളവ പറകയും ചെയ്യുന്നു.
- ൨൭ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വരുന്നവൻ എല്ലാവർക്കും മീതെ ആയി, താൻ കണ്ടതും കേട്ടതും സാക്ഷിയായി പറയുന്നു. അവന്റെ സാക്ഷ്യം ആരും കൈക്കൊള്ളുന്നതും ഇല്ല. അവന്റെ

യോഹന്നാൻ. ൩. ൪. അ.

സാക്ഷ്യം കൈക്കൊണ്ടവനോ, ദൈവം സത്യവാൻ എന്നു ജ്ഞാനം മുദ്രയിട്ടു, ദൈവം ദൈവം അയച്ചവൻ ദൈവം ആ ൩൪. ആവിനെ അളവു കൂടാതെ കൊടുക്കുന്നതിനാൽ ദൈവമൊഴി കളെ പറയുന്നുള്ളു. പിതാവു പുത്രനെ സ്നേഹിക്കുന്നു, സക ൩൫ ലവും അവന്റെ കൈയിൽ കൊടുത്തും ഇരിക്കുന്നു. പുത്രനിൽ ൩൬ വിശ്വസിക്കുന്നവന് നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു; പുത്രനെ അനുസരിക്കാത്തവൻ ജീവനെ കാണുക ഇല്ല; ദൈവഭക്താധം അവന്റെ മേൽ വസിക്കുന്നു.

൪. അദ്ധ്യായം.

ശിക്ഷിതവെ സ്ത്രീയോടു സംഭാഷണവും, (൨൮) ശമയ്യിൽ വ്യാപരിച്ചതും, (൨൯) കാണാവിളെ രണ്ടാം അതിരായം.

൨൮) നന്നാറെ, യോഹന്നാനിലും അധികം ശിഷ്യന്മാരെ യേശു ചേർത്തു സ്നാനം ഏല്പിക്കുന്ന പ്രകാരം പഠിശനാർ ചേർത്തു എന്നു കത്താവ് അറിഞ്ഞു. തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അല്ലാതെ യേശു തന്നെ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുമാറില്ല താനും. ആയത് അറിഞ്ഞിട്ട് അ ൩൮ വൻ യഹൂദയെ വിട്ടു, പിന്നെയും ഗലീലെക്കുമാറു പുറപ്പെട്ടു. അപ്പൊൾ, ശമയ്യിൽ കൂടി കടക്കേണ്ടിവന്നു; യാക്കോബ് തന്റെ പുത്രനായ യോസെഫിനു കൊടുത്ത പറമ്പിന്നരികിൽ ൫ സുകാർ എന്ന ശമയ്യിഗൃഹത്തിൽ അവൻ വരുന്നു. അവിടെ നൂ യാക്കോബിൻ ഉറവ് ഉണ്ടു, യേശുവൊ വഴിനടപ്പിനാൽ തളന്നു പോയിട്ട് ഏകദേശം ആറാം മണിക്ക് ഉറവിന്നരികിൽ വെറുതെ ഇരുന്നു. ഒരു ശമയ്യിക്കാരത്തി വെള്ളം കോരുവാൻ വരുന്നു, അവളോടു യേശു: എനിക്ക് കുടിപ്പാൻ തരിക എന്നു പറയുന്നു. അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ഭക്ഷ്യങ്ങളെ കൊള്ളുവാൻ ഊരി വൽ പോയിരുന്നു. യഹൂദക്കൊ, ശമയ്യിരോടു കൊള്ളിക്കൊടുക്ക ഇൻല്ലായ്ക്കയാൽ, ശമയ്യിസ്ത്രീ അവനോട്: നീ യഹൂദൻ എങ്കിലും, ശമയ്യിയായ എനോടു കുടിപ്പാൻ ചോദിക്കുന്നത് എങ്ങിനെ? എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു, യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയത്: നീ ദൈവത്തി ൧൦ന്റെ ഭാഗത്തെയും, നിന്നോടു കുടിപ്പാൻ തരിക എന്നു ചോദിക്കുന്നവൻ ഇന്നവൻ എന്നതിനെയും അറിഞ്ഞു എങ്കിൽ നീ അവനോടു ചോദിക്കയും അവൻ ജീവനുള്ള വെള്ളം നിനക്കു തരികയും ആയിരുന്നു. സ്ത്രീ അവനോടു പറയുന്നു: കത്താവെ, ൧൧ നിനക്കു പാളയും ഇല്ല കിണറും ആഴമുള്ളതല്ലൊ; പിന്നെ ൧൨

ജീവനുള്ള വെള്ളം നിനക്ക് എവിടെനിന്നു? ഞങ്ങൾക്ക് ഈ
 കിണറു തന്നവനായി താൻ മക്കളോടും മൃഗക്കൂട്ടങ്ങളോടും അ
 തിർത്തിന്നു കുടിച്ചിട്ടുള്ള ഞങ്ങളുടെ അപ്പനായ യാക്കോബിനെ
 ൧൩ കാൾ നീ വലിയവനോ? യേശു അവളോട് ഉത്തരം ചൊല്ലി
 യതു: ഈ വെള്ളത്തീർത്ത് കുടിക്കുന്നവനെല്ലാം പിന്നെയും ദാഹി
 ൧൪ ക്കും; ഞാൻ കൊടുക്കുന്ന വെള്ളത്തീർത്തിന്നു ആരാനും കുടിച്ചു എ
 ക്കിലൊ, എനേക്കും ദാഹിക്കയില്ല; ഞാൻ കൊടുക്കുന്ന വെള്ളം
 അവനിൽ നിത്യജീവനോടും പൊങ്ങിവരുന്ന നീരുവായിതീ
 ൧൫ രും. സ്ത്രീ അവനോടു: കർത്താവെ ഇനി ദാഹിക്കയും ഇങ്ങു കോ
 രുവാൻ വരികയും ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ ആ വെള്ളം എനിക്ക് ത
 ൧൬ രിക എന്നു പറയുന്നു. യേശു അവളോടു: നിന്റെ ഭർത്താവിനെ
 ചെന്നു വിളിച്ചു കൊണ്ടു ഇങ്ങു വരിക എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു:
 ൧൭ എനിക്ക് ഭർത്താവ് ഇല്ല എന്നു സ്ത്രീ ഉത്തരം ചൊല്ലിയാറെ, യേശു
 ൧൮ പറഞ്ഞു: എനിക്ക് ഭർത്താവ് ഇല്ല എന്നു ചൊല്ലിയതു ന
 ൧൯ നു; നിനക്ക് അഞ്ചു ഭർത്താക്കന്മാർ ഉണ്ടായല്ലോ; ഇപ്പോൾ,
 ഉള്ളവൻ നിന്റെ ഭർത്താവും അല്ല. ഇതു സത്യമായി ചൊല്ലി
 ൨൦ യതു. സ്ത്രീ അവനോടു പറഞ്ഞു: കർത്താവെ നീ പ്രവാചകൻ
 ൨൧ എന്നു ഞാൻ കാണുന്നു. ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ ഈ മലയിൽ
 കുന്ദിപ്പവന്നു; കുന്ദിപ്പേണ്ടുന്ന സ്ഥലം യരുശലേമിൽ ആകുന്നു
 ൨൨ എന്നു നിങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നു. എന്നാറെ, യേശു പറയുന്നു: സ്ത്രീ
 യെ എന്നെ വിശ്വസിക്ക, നിങ്ങൾ ഈ മലമേലും അല്ല യരു
 ൨൩ ശലേമിലും അല്ല പിതാവെ കുന്ദിപ്പുന്ന നാഴിക വരുന്നു. നിങ്ങളാ
 കളെ അറിയാത്തതിനെ കുന്ദിപ്പുന്നു; ഞങ്ങളൊ അറിയുന്നതിനെ
 കുന്ദിപ്പുന്നു; രക്ഷ എന്നതു യഹൂദരിൽനിന്ന് ആകുന്നുവല്ലോ.
 ൨൪ എങ്കിലും സത്യനമസ്കാരികൾ പിതാവിനെ ആത്മാവിലും സ
 ൨൫ ത്രുത്തിലും കുന്ദിപ്പുന്ന നാഴികവരുന്ന ഇപ്പോഴും ആകുന്നു. കാ
 ൨൬ ണം പിതാവും ഇങ്ങിനെത്തന്നെ നമസ്കാരികളെ അന്വേഷിക്കുന്നു
 ദൈവം ആത്മാവ് (ആകുന്നു) അവനെ കുന്ദിപ്പുന്നവർ ആത്മാ
 ൨൭ വിലും സത്യത്തിലും കുന്ദിപ്പുകയും വേണം. സ്ത്രീ അവനോട്
 അഭിഷിക്തൻ എന്നുള്ള മശിഹാ വരുന്നപ്രകാരം ഞാൻ അറി
 യുന്നു; ആയവൻ വരുമ്പോൾ, നമോടു സങ്കലവും അറിയി
 ൨൮ ക്കും എന്നു പറഞ്ഞാറെ: നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്ന ഞാൻ
 ൨൯ (അവൻ) ആകുന്നു എന്നു യേശു അവളോടു പറയുന്ന ഇടയി
 ൩൦ ൽ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ വന്നു സ്ത്രീയോടു സംസാരിക്കയാൽ

ആശ്ചര്യപ്പെട്ടിട്ടും അവരോട് എന്തു ചോദിക്കുന്നു, എന്തു സംസാരിക്കുന്നു എന്ന് ആരും പറഞ്ഞില്ല.

അനന്തരം സ്രീ തന്റെ പാത്രം വെച്ചിട്ട്, ഊരിൽ ചെന്നു: റവറേ, ഞാൻ ചെയ്യുന് ഒക്കയും എന്നോട് പറഞ്ഞ മനുഷ്യനെ റവറേ വന്നു കാണിൻ! പക്ഷെ ഇവൻ മശിഹ ആല്ലയോ? എന്ന് ആ മനുഷ്യരോടു പറഞ്ഞു. അവർ ഊരിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട് അവ നെ അവർ അടുക്കെ വരികയും ചെയ്തു. അതിന്നിടയിൽ ശിഷ്യന്മാർ: നമ്മുടെ അടുക്കെ എന്ന് അവനോട് അപേക്ഷിച്ചാറെ: നിങ്ങൾ അറിയാത്ത ആഹാരം ഭക്ഷിച്ചാൻ എനിക്ക് ഉണ്ട് എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, ആരും അവനെ തിന്മാൻ കൊണ്ടു വന്നു നന്നു വൊ എന്നു ശിഷ്യന്മാർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. യേശു അവരോടു ചൊല്ലുന്നതു: എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്തു അവന്റെ വേലയെ തികയ്ക്കുക അത്രെ എന്റെ ആഹാരം ആകുന്നു. ഇനി നീ നിനാലും മാസത്തിൽ കൊയ്തവരെന്നു എന്നു നിങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നില്ലയോ? ഞാനൊ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു കണ്ണുകളെ ഉയർത്തി നിലങ്ങൾ ഇതാ കൊയ്തിനായി വിളഞ്ഞു പോയതു കാണിൻ. കൊയ്യുന്നവൻ കൂലി സ്വീകരിച്ചു, നിത്യജീവനുകൾക്ക് വിളമ്പിയെ പോത്തുവെക്കുന്നതു വിതെക്കുന്നവനും കൊയ്യുന്നവനും ഒരു മിച്ച സന്തോഷിച്ചാൻ തന്നെ. എങ്ങനെ എന്നാൽ വിതെക്കുന്നവൻ വേറെ, കൊയ്യുന്നവൻ വേറെ എന്നുള്ള ചൊൽ ഇതിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അദ്ധ്വാനിക്കാഞ്ഞതു കൊണ്ടാൻ റവറേ ഞാൻ നിങ്ങളെ അയച്ചു; മറ്റൊരു അദ്ധ്വാനിച്ചിട്ടുണ്ട്; അവരുടെ അദ്ധ്വാനത്തിൽ നിങ്ങൾ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ റവറേ, ആ സ്രീ ഞാൻ ചെയ്യുന് ഒക്കയും ഇവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു എന്നു സാക്ഷ്യം ചൊല്ലുന്ന വചനം ഫലമായി ആ ഊരിൽ പലശമയ്ക്കും അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു. പിന്നെ ശമയ്ക്കർ അവനോട് എത്തിയപ്പോൾ, തങ്ങളോട് വസിപ്പാൻ അപേക്ഷിച്ചു, അവൻ രണ്ടുനാൾ പാക്കയും ചെയ്തു. ഏറ്റവും അധികം ആളുകൾ അവന്റെ വചനം നിമിത്തം വിശ്വസിച്ചു. സ്രീ അവരോടു പറഞ്ഞു: ഇനി നിന്റെ വാക്കുകൊണ്ടല്ല ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതു; ഞങ്ങൾ തന്നെ കേട്ടും ഇവൻ ലോകരക്ഷിതാവായ മശിഹ ആകുന്നു സത്യം എന്ന് അറിഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നു.

രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ട് അവൻ അവിടം വിട്ടു ഗലീലക്കു രണ്ടുപോയി. യേശു ആകട്ടെ പ്രവാചകന്മാരുടെ പിതൃദേശത്തിൽ അവൻ

൪൫ ബഹുമാനം ഇല്ല എന്നു താൻ സാക്ഷി പഠഞ്ഞു. അന്നു ഗലീലയിൽ വന്നപ്പൊഴെക്കൊ തങ്ങളും ഉത്സവത്തിന്നു പോയിട്ടുള്ള ഗലീലക്കാർ അവൻ യരുശലേമിൽ പെരുന്നാളിനകം ചെയ്യുത് ഒക്കയും കണ്ടുമേതുവാൽ അവനെ കൈക്കൊണ്ടു. ൪൬ എന്നാറെ, അവൻ വെള്ളത്തെ വീഞ്ഞാക്കിയ ഗാലീലുകാന്നു വിൽ പിന്നെയും വന്നു. അന്നു മകൻ രോഗിയായിരിക്കുന്ന ഒ ൪൭ ര രാജദൂത്രൻ കഫർ്നാഥിൽ ഉണ്ടു. യേശു യഹൂദയിൽനിന്നു ഗലീലയിൽ വന്നത് അവൻ കേട്ട് അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് അവൻ ഇറങ്ങിവന്നു മരിപ്പാറാകുന്ന മകനെ സൗ ൪൮ പ്രമാണേണം എന്ന് അപേക്ഷിച്ചാറെ, യേശു അവനോടു: നിങ്ങൾ അടയാളങ്ങളും, അത്ഭുതങ്ങളും, കണ്ടിട്ടൊഴികെ വിശ്വ ൪൯ സിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. രാജദൂത്രൻ അവനോട്: കർത്താവെ എന്റെ കുഞ്ഞൻ മരിക്കുമ്പോളെ ഇറങ്ങിവരിക എന്നു പ ൫൦ റയുന്നു. യേശു അവനോട് ചൊല്ലുന്നു: യാത്രയാക, നിന്റെ മകൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നു യേശു പറഞ്ഞവക്കിനെ ആ ൫൧ മനുഷ്യൻ വിശ്വസിച്ചു, യാത്രയായി. ഇറങ്ങി പോകുമ്പോൾ തന്നെ, അവന്റെ ദാസന്മാർ എതിരോറു മകൻ ജീവിച്ചിരിക്ക ൫൨ നു എന്നറിയിച്ചു. ആകയാൽ ദേഹം വന്നനാഴികയെ അവ രോടു ചോദിച്ചാറെ, ഇന്നലെ ഏഴുമണിക്ക പനിവിട്ടുമാറി എ ൫൩ ന് അവനോട് പറകയാൽ, നിന്റെ മകൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു യേശു തന്നോടു ചൊല്ലിയ നാഴികെക്കു തന്നെ എ ന് അവൻ അറിഞ്ഞു. താൻ സകല കുടുംബത്തോടും കൂടെ ൫൪ വിശ്വസിക്കയും ചെയ്തു. യേശു യഹൂദയിൽനിന്നു ഗലീലയിൽ വന്ന ശേഷം, ഈ രണ്ടാം അടയാളം ചെയ്യുത്.

൫. അദ്ധ്യായം.

യേശു ശബ്ബത്തിൽ നോഗശാന്തി ചെയ്യശേഷം, (൧൬) വിരോധിക്കുന്നവരോടു, (൧൯) തന്റെ ദിവ്യശക്തിയും, (൨൫) ഉയിർപ്പിക്കു വിധിക്കു എന്നുള്ളതൊഴിവും, (൩൧) ദൈവം വേദം മുതലായ പ്രമാണങ്ങളും ചൊല്ലി, (൪൧) അവിശ്വാസത്തെ ആക്ഷേപിച്ചു.

൧ ൫൫തിൽ പിന്നെ യഹൂദരുടെ പെരുന്നാൾ ഉണ്ടായിട്ടു, യേശു ൨ യരുശലേമിലെക്കു കരേറിയപോയി. യരുശലേമിലൊ, ആട്ടുവാതിൽക്കൽ ബെത്ത്ഥെസദ് എന്ന എബ്രായ നാമമുള്ളൊരു കുളം ഉണ്ടു. ൩ അതിന്ന് അഞ്ച് മണ്ഡപങ്ങളും ഉണ്ടു. ആയവനിൽ പൂധി

ക്കുറുകൾ മുടന്നു കയറേണ്ടിയിരിക്കും ഉള്ള ജനസമൂഹം കിടന്നിരുന്നു (വെള്ളത്തിന്റെ ഇളക്കം കാണുകൊണ്ടു; എന്നെന്നാൽ രചിലപ്പോൾ, ഒരു ഭൂതൻ കളത്തിൽ ഇറങ്ങി വെള്ളത്തെ കലക്കും; പിന്നെ വെള്ളം കലങ്ങിയശേഷം മുല്ലപ്പൂ ഇറങ്ങിയവൻ എത്ര വ്യധിയിൽ അകപ്പെട്ടാലും, സൌഖ്യവാൻ ആയിരും). അന്നു ൫ മുപ്പത്തെട്ടാണ്ടു രോഗത്തോടെ, കഴിച്ചിട്ടുള്ള മനുഷ്യൻ അവിടെ ഉണ്ടു; അവൻ കിടക്കുന്നതിനെ യേശു കണ്ട് ഏറിയ കാലം ചെന്നു പ്രകാരം അറിഞ്ഞു: സ്വസ്ഥനാവാനുണ്ടാ? എന്ന് അവനോട് പറയുന്നു. രോഗി അവനോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: കത്താവെ, വെള്ളം കലക്കുമ്പോൾ എന്നെ കളത്തിൽ ആക്കുവാൻ ആരും ഇല്ല; ഞാൻ തന്നെ ചെല്ലുകയിൽ മറാവൻ എന്റെ മുമ്പിൽ ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നു. യേശു അവനോട്: എഴുന്നീറ്റു വരിന്റെ കിടക്ക എടുത്തു നടക്ക എന്നു പറയുന്നു. ആ മനുഷ്യൻ പെട്ടെന്നു സൌഖ്യമായിത്തന്റെ കിടക്ക എടുത്തും കൊണ്ടു നടന്നു.

അന്നു ശബ്ബത്താകുകൊണ്ടു യഹൂദന്മാർ ആ സൌഖ്യപ്പെട്ടവനോടു: ശബ്ബത്താകുന്നു; നിന്നെക്കിടക്ക എടുക്കരുത്! എന്നു പറഞ്ഞു. അവരോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയത്: എന്നെ സ്വസ്ഥനാക്കിയവൻ തന്നെ നിന്റെ കിടക്ക എടുത്തു നടക്ക എന്ന് എന്നോടു കല്പിച്ചു. എന്നതു കൊണ്ട് അവനോട്: നിന്റെ കിടക്ക എടുത്തു നടക്ക എന്നു പറഞ്ഞ മനുഷ്യൻ ആർ? എന്നു ചോദിച്ചു. ആ സ്ഥലത്തു പുരുഷാരം ഉള്ളതുകൊണ്ടു യേശു മാറിപോയതിനാൽ സ്വസ്ഥനായവൻ അവൻ ഇന്നവൻ എന്നു തിരിഞ്ഞില്ല. അന്നത്തരം യേശു അവനെ ദൈവാലയത്തിൽ കണ്ടെത്തി, അവനോടു: നോക്കുന്നീ സ്വസ്ഥനായുന്നു; അധികം വിടക്കായതു നിന്നെക്കു സംഭവിക്കാത്താൻ ഇനി പാപം ചെയ്യല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. ആയാൾ പോയി തന്നെ സൌഖ്യമാക്കിയതു യേശു എന്നു യഹൂദരെടു ബോധിപ്പിച്ചു. ആകയാൽ യേശു ശബ്ബത്തിൽ ഇവ ചെയ്തുകൊണ്ടു യഹൂദന്മാർ അവനെ ഫിനീച്ചു വന്നു. യേശുവാ: എന്റെ പിതാവ് ഇതു വരെയും, പ്രവൃത്തിക്കുന്നു ഞാനും പ്രവൃത്തിക്കുന്നു എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ആകയാൽ ശബ്ബത്തിനെ തള്ളുന്നതു ഷബ്ബാത്ത, ദൈവം സ്വപിതാവ് എന്നു ചൊല്ലി തന്നെത്താൻ ദൈവത്തോടു സമനാക്കുകൊണ്ടും യഹൂദർ അവനെ കൊല്ലുവാൻ ഏറും അന്വേഷിച്ചു പോന്നു.

- ൧൯ ആയതുകൊണ്ടു യേശു അവരോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ആ
മെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നതു: പിതാവു ചെ
യ്തു കാണുന്നത് എന്നിയെ പുത്രൻ സ്വതഃ ഒന്നും ചെയ്യാൻ ക
ഴികയില്ല. കാരണം ആയവൻ എന്തു ചെയ്യാലും പുത്രൻ അത്
൨൦ ഒത്തുവെക്കും ചെയ്യുന്നു. കാരണം പിതാവ് പുത്രനിൽ പ്രിയം ഭാ
വിച്ചും ഞാൻ ചെയ്യുന്നവ അവൻ കാണിച്ചും വരുന്നു. നിങ്ങൾ
ആശ്ചര്യപ്പെടുംവെണ്ണം ഇവരിൽ വലിയ ക്രിയകളെയും അവ
൨൧ നു കാണിക്കും. എന്നെന്നാൽ പിതാവ് മരിച്ചവരെ ഉണർത്തിജീ
വിപ്പിക്കുന്നതു പോലെ തന്നെ പുത്രൻ ബോധിച്ചവരെ ജീവി
പ്പിക്കുന്നു. കാരണം പിതാവും ആർക്കും ന്യായം വിധിക്കാതെ ന്യായ
൨൨ യ വിധിയേയും എല്ലാം പുത്രൻ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു. എല്ലാവ
രും പിതാവിനെ ബഹുമാനിക്കും പ്രകാരം പുത്രനെ ബഹുമാനി
൨൩ കേണ്ടതിന്നു തന്നെ. പുത്രനെ മാനിക്കാത്തവൻ അവനെ അ
൨൪ യച്ചു പിതാവിനേയും മാനിക്കുന്നില്ല. ആമെൻ ആമെൻ ഞാ
ൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: എന്റെ വചനം കേട്ട് എന്നെന്നേ
യച്ചവനെ വിശ്വസിക്കുന്നവന് നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു; അവൻ
ന്യായവിധിയിൽ വരാതെ മരണത്തിൽനിന്നു ജീവങ്കലേക്ക് കട
൨൫ നിരിക്കുന്നു. ആമെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
മരിച്ചവർ ദേവപുത്രന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കയും കേട്ടു കൊണ്ടു
൨൬ വർ ജീവിക്കയും ചെയ്യുന്ന നാഴിക വരുന്നു ഇപ്പോഴും ഉണ്ടു കാ
രണം പിതാവിന്നു തന്നിൽ തന്നെ ജീവൻ ഉള്ള പ്രകാരമേ അവ
ൻ പുത്രൻ തന്നിൽ തന്നെ ജീവനുള്ളവൻ ആകമാന് നഷ്ടി
൨൭ അവൻ മനുഷ്യ പുത്രനായാൽ ന്യായവിധിയും ചെയ്യാൻ
൨൮ അധികാരവും തന്നു. ഇതിങ്കൽ ആശ്ചര്യപ്പെടാത്തവർ കല്പനകളി
൨൯ ൽ ഉള്ളവർ എല്ലാം അവന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു, നന്മകൾ ചെയ്തു
വർ ജീവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിനായും തിരുക്കൾ ചെയ്തുവർ
ന്യായവിധിയുടെ പുനരുത്ഥാനത്തിനായും പുറപ്പെട്ടവനുള്ള
൩൦ നാഴിക വരുന്നു. എനിക്ക് ഒന്നും സ്വതഃ ചെയ്തു കൂടാ; ഞാൻ
കേൾക്കുന്ന പ്രകാരം ന്യായം വിധിക്കുന്നു പിന്നെ എന്റെ ഇ
ഷ്ടമല്ല, എന്നെന്നേയായവന്റെ ഇഷ്ടമത്രെ അന്വേഷിക്കുന്ന
ത് കൊണ്ടു എന്റെ വിധി, നീതിയുള്ളതാകുന്നു.
- ൩൧ എന്നെ കുറിച്ചു ഞാൻ തന്നെ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞാൽ എന്റെ
൩൨ സാക്ഷ്യം സത്യമുള്ളതല്ല. എന്നെ കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം ചൊല്ലുന്ന
വൻ മറെറാരുത്തൻ ഉണ്ടു; അവൻ എന്നെ കൊണ്ടു പറയുന്ന

സാക്ഷ്യം സത്യമുള്ളത് എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. നിങ്ങൾ യോഹന്നാന്റെ അടുക്കൽ ആയുച്ചും, അവൻ സത്യത്തിന്നു സാക്ഷ്യം കൊടുത്തും ഇരിക്കുന്നു ഞാനൊ മനുഷ്യനിൽനിന്നു സാക്ഷ്യം വാങ്ങുന്നില്ല; നിങ്ങൾ രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിനത്രെ ഇവ പറയുന്നു. ആയവൻ ജപലിച്ചു വിളങ്ങുന്ന വിളക്കായിരുന്നു; ൩൫ നിങ്ങളൊ തത്സമയത്തേക്ക് അവന്റെ വെളിച്ചത്ത് ഉല്ലസിച്ച് കൊൾവാൻ ഇഷ്ടിച്ചു. യോഹന്നാനെക്കാളും വലിയസാക്ഷി എന്തെന്ന് ഉണ്ടു; ഞാൻ തികെപ്പാൻ പിതാവ് തന്ന ക്രിയകളെല്ലാ പിതാവ് എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ഞാൻ ചെയ്യുന്ന ക്രിയകൾ തന്നെ എന്നെ കൊണ്ട് സാക്ഷ്യം ചെയ്യുന്നു. എന്നെ അയച്ച പിതാവ് തന്നെ എന്നെ കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു. നിങ്ങൾ അവന്റെ ശബ്ദം ഒരുനാളും കേട്ടിട്ടും ഇല്ല; അവന്റെ രൂപം കണ്ടിട്ടും ഇല്ല; അവന്റെ വചനം നിങ്ങൾക്ക് ഉള്ളിൽ വസിപ്പിച്ചു നില്ക്കുന്നതും ഇല്ല; ആയവൻ അയച്ചവനെ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലല്ലോ; തിരുവെഴുത്തുകളിൽ നിങ്ങൾക്കു നിത്യജീവൻ ഉള്ളപ്രകാരം തോന്നുകയാൽ നിങ്ങൾ അവ ആരാധന വല്ലോ; അവയും എനിക്കു സാക്ഷികളായി നില്ക്കുന്നു. എങ്കിൽ രാവും ജീവൻ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്ന് എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സില്ല.

മനുഷ്യരോടുള്ള തേജസ്സു ഞാൻ വാങ്ങുന്നില്ല; നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടാതെ വന്നാൽ ഉള്ളിൽ ഇല്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; എന്റെ പിതാവിൻ നാമത്തിൽ ഞാൻ വന്നിട്ടും നിങ്ങൾ എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നില്ല; മറ്റൊരാൾ തന്നെ സ്വന്തമായി വന്നു എങ്കിൽ അവനെ നിങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളും. തമ്മിൽ തമ്മിൽ തേജസ്സു വാങ്ങിക്കൊണ്ട് ഏകദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള തേജസ്സിനെ അന്വേഷിക്കാത്ത നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കാം? ഞാൻ പിതാവിനുമുമ്പിൽ നിങ്ങളെ കുറും ചുമത്തും എന്തെന്നു തോന്നരുത് നിങ്ങളിൽ കുറും ചുമത്തുന്നവൻ ഉണ്ടു; നിങ്ങൾ ആശവെച്ചു മോശ തന്നെ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ നിങ്ങൾ മോശയ്ക്കു വിശ്വസിച്ചു എങ്കിൽ എന്നിലും വിശ്വസിക്കുമായിരുന്നു; ആയവൻ എന്നെ കുറിച്ചല്ലെ എഴുതിയതു; അവന്റെ എഴുത്തു കളിൽ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വാസം ഇല്ല എങ്കിലൊ, എന്റെ മൊഴികളെ എങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കും.

ന. അദ്ധ്യായം.

ഓടാത്തിന്നു ഭക്ഷണം കൊടുത്തശേഷം [മത്താ. ൧൪. മാ. ൩. ലൂ. ൯.], (൧൪) യേശു തനിയെ പൊയ്ക്കുമേൽ നടന്നതു [മത്താ. ൧൪. മാ. ൧൪.], (൨൨) താൻ സത്യമായുള്ള ആഹാരം എന്ന് പുരുഷാരത്തോടും, (൪൧) പള്ളിയിലും വാദിച്ചു, (൫൨) കഠിനമായ ഉപദേശം കൊണ്ടു, (൩൦) ശിഷ്യരെ അരിച്ചെടുത്തു.

൧ **അ**ന്നത്തരം യേശു ഗലീലക്കടലാകുന്ന തിബെച്ചു പൊയ്ക്കയ
൨ ടെ അക്കരെക്ക് യാത്രയായി. അവൻ പ്രാധിതരിൽ ചെയ്യുന്ന
അടയാളങ്ങളെ കാണുകൊണ്ടു വലിയ പുരുഷാരവും അവനെ
൩ അനുഗമിച്ചു; യേശു മലയിൽ കരേറി ശിഷ്യരെടും കൂടെ അ
൪ വിടെ ഇരുന്നിരുന്നു. അന്നു യഹൂദരുടെ പെരുന്നാൾ ആക
൫ ന്ന പെസഹ അടുത്തിരുന്നു. എന്നാറെ, യേശു കണ്ണുകളെ ഉ
യർത്തി വലിയ പുരുഷാരം തന്നോടു ചേരുന്ന പ്രകാരം കണ്ടി
൬ ന്നു് അപ്പങ്ങളും കൊൾവു? എന്നതു താൻ ചെയ്യാൻ പോകുന്ന
൭ ത് അറിഞ്ഞു കൊണ്ട് അവനെ പരീക്ഷിച്ചു പറഞ്ഞു. ഫി
ലിപ്പൻ അവനോട്: ഇവരിൽ ഓരൊരുത്തന് അല്പം ചിലതു
ലഭിക്കേണ്ടതിന്ന് (൩൦൦ പണമാകുന്ന) ഇരുനൂറ്റു ദ്രമെക്കുള്ള അ
൮ പ്പവും പോരാ എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ശിമോൻ പത്രൊസ്
സഹോദരനായ അന്ദ്രയാ എന്ന ഒരു ശിഷ്യൻ അവനോട്
൯ പറയുന്നിതു: അഞ്ചുവെണ് അപ്പവും രണ്ടു ചെറുമീനും ഉള്ള
ഒരു കുഞ്ഞൻ മാത്രം ഇവിടെ ഉണ്ടു എങ്കിലും, ഇത്രപേക്ക് അ
൧൦ ത് എന്തു? എന്നാറെ, യേശു: ആളുകളെ ചാരിക്കൊള്ളുമാറാ
ക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. വളരെ പുല്ലുള്ള ആ സ്ഥലത്ത് ഐ
൧൧ യായിരത്തോളം പുരുഷന്മാർ ചാരി കൊൾകയും ചെയ്തു. യേശു
വൊ അപ്പങ്ങളെ എടുത്തു വാഴ്ന്നി (ശിഷ്യന്മാർക്കും ശിഷ്യന്മാർ)
ഇരുന്നുകൊണ്ടവർക്കും പങ്കിട്ടു കൊടുത്തു, അപ്രകാരം മീനുക
൧൨ ളിൽ ഇപ്പോഴുള്ളത്രയും (കൊടുത്തു). അവർക്കു രൂപീവന്നപ്പോൾ,
തന്റെ ശിഷ്യരോട്: ഒന്നു കെട്ടു പോകാത്താൻ ശേഷിച്ചുള്ള
൧൩ കഷണങ്ങളെ കൂട്ടിക്കൊൾവിൻ എന്നു പറയുന്നു. അവരും കൂ
ട്ടിയവർത്തപ്പങ്ങളും അഞ്ചും തിന്നവർക്കു മിഞ്ചിയ കഷണങ്ങളും
കൊണ്ടു പത്രണ്ടു കൊട്ടയും നിറച്ചു.

൧൪ അതുകൊണ്ട് യേശു ചെയ്ത അടയാളത്തെ കണ്ട മനുഷ്യ
ർ, ലോകത്തിൽ വരുന്ന പ്രവാചകൻ ഇവനാകുന്നു സത്യം

എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവനെ രാജാവാക്കേണ്ടതിന്നു വന്നു ൧൫ പിടിച്ചു പോകും എന്നു യേശു അറിഞ്ഞിട്ടു പിന്നെയും തന്നിച്ചു മലയിലേക്കു വാങ്ങി പോയി. സന്ധ്യയായപ്പോൾ, അവന്റെ ൧൬ ശിഷ്യന്മാർ കടൽപ്പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങി, പടകിൽ കയറി കടലു മറുക്കുക എന്നു തീരുമാനിച്ചു. ഇറങ്ങിയ ശേഷവും, യേശു അവരോടു ചേർന്നില്ല. കൊടുങ്കാറ്റ് അടിച്ചിട്ടു കടൽ പൊങ്ങി വന്നു എന്നിട്ട് ഇരുപത്തഞ്ചോളം പപ്പന്മാർ സ്കാദി (മൂന്നു നാലു മൻ നാഴിക) ദൂരത്തോളം വലിച്ചുശ്രദ്ധ കടലിന്റെ മെൽ യേശു നടന്നു, പടകിനോട് സമീപിക്കുന്നതു കണ്ടു. ഭയപ്പെട്ടു. അ ൨൦ വന്നു: ഞാനാകുന്നു, ഭയപ്പെടേണ്ട എന്നു അവരോട് പറയുന്നു. അപ്പോൾ അവനെ പടകിൽ കരോറവാൻ ഇളിച്ചു പ ൨൧ ട്ക് അവർ കാണുന്ന ദേശത്തിൽ പെട്ടന്ന് എത്തി പോകയും ചെയ്തു.

പിന്നൊന്നു കടലക്കരെ നില്ക്കുന്ന പുരുഷാരം അവിടെ ആ ൨൨ ഒരു പടക്കുഴികെ (മറ) ഒന്നു ഉണ്ടായില്ല എന്നും യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ കൂടെ പടകിൽ ഏറാതെ, ഇരുന്നു ശിഷ്യർ മാത്രം (കയറി) പോയി എന്നും കണ്ടു. കത്താവ് വാഴ്ത്തിയശേ ൨൩ യും അവർ അപ്പം ഭക്ഷിച്ചു സ്ഥലത്തിന്നരികെ തിരിച്ചുവന്നു എന്നു അവരെ പടകുകൾ എത്തിയപ്പോൾ, യേശുവും അ ൨൪ വന്റെ ശിഷ്യന്മാരും അവിടെ ഇല്ലാത്ത പ്രകാരം പുരുഷാരം കണ്ടു തങ്ങളും പടകുകളിൽ കയറി യേശുവെ തിരഞ്ഞു കൊണ്ടു കമ്മൻഹ്രമിൽ വന്നു. കടലിക്കരെ അവനെ കണ്ടെത്തിയ ൨൫ പ്പോൾ: റബ്ബീ, നീ എപ്പോൾ, ഇവിടെ വന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു, യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ആമെൻ ആമെൻ ഞാ ൨൬ ന് നിങ്ങളോട് പറയുന്നു: നിങ്ങൾ അടയാളങ്ങളെ കണ്ടതിന്നാൽ അല്ല അപ്പങ്ങളിൽനിന്നു ഭക്ഷിച്ചു, തൃപ്തനായതു കൊണ്ടു ഞെ എന്നെ അറിയേണ്ടെന്നതു. കെട്ടു പോകുന്ന ആഹാരം ൨൭ ല്ല, നിത്യജീവനുള്ളേക്കു വസിക്കുന്ന ആഹാരമായി, മനുഷ്യപുത്രൻ നിങ്ങൾക്ക് തരുവതിനെ (പ്രവൃത്തിച്ചു) നേടുവിൻ; ആ യവനെ ദൈവമായ പിതാവ് മുദ്രയിട്ടുവല്ലോ. എന്നതുകൊ ൨൮ ണ്ട് അവനോട്: ഞങ്ങൾ ദേവകീയകളെ പ്രവൃത്തിപ്പാൻ എന്തു ചെയ്യേണ്ട എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു: ദേവകീയയാവിതു അവ ൨൯ ന് അയച്ചവനിൽ വിശ്വസിക്കുകയത്രെ എന്നു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു അവനോട് പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ ൩൦

൩൧ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നവരായി എന്ത് അടയാളം ചെയ്യുന്നു? നീ എന്തു പ്രവൃത്തിക്കുന്നു? നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ മരുഭൂമിയിൽ മന്ന തിന്നുവല്ലോ—(സങ്കീ. ൧൧, ൨൪.) സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് അപ്പം അവർക്കു തിന്നാൻ കൊടുത്തു എന്ന് എഴുതിയ പ്രകാരം ൩൨ തന്നെ. എന്നതുകൊണ്ടു യേശു അവരോടു ചൊല്ലിയതു: ആ മെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള അപ്പം മോശെ നിങ്ങൾക്കു തന്നില്ല സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു സത്യമായുള്ള അപ്പത്തെ എന്റെ പിതാവെ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നുള്ളു. ദൈവത്തിൻ അപ്പം എന്നതൊ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി വന്നു, ലോകത്തിന്നു ജീവനെ കൊടുക്കുന്നതു ആകുന്നു. അവൻ അവരോട്: കർത്താവെ ആ അപ്പം എപ്പോഴും ൩൩ ഞങ്ങൾക്കു തരിക എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവരോടു ചൊല്ലിയതു: ജീവന്റെ അപ്പം ഞാൻ ആകുന്നു; എന്നെ അടുക്കുന്നവന് ഒരു നാളും വിശക്കയും ഇല്ല എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ൩൪ വന് ദാഹിക്കയും ഇല്ല. എങ്കിലും നിങ്ങൾ എന്നെ കണ്ടിട്ടും ൩൫ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല എന്നു നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു. പിതാവ് എനിക്ക് തരുന്നത് ഒക്കയും എന്റെ അടുക്കെ വരും എന്റെ അടുക്കെ വരുന്നവനെ ഞാൻ പുറത്തുതള്ളിക്കളയും ഇ ൩൬ ല്ല. കാരണം ഞാൻ എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല, എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാനത്രെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി വന്നു നിരിക്കുന്നത്. എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടമാവിതു: അവൻ എനിക്കു തന്നത് ഒന്നും ഞാൻ കളയാതെ എല്ലാം ഒടുക്കത്തെ ൪൦ നാളിൽ വീണ്ടും എഴുന്നീല്പിക്ക എന്നുള്ളതു തന്നെ. കാരണം എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടമാവിതു: പുത്രനെ നോക്കിക്കൊണ്ടു വിശ്വസിക്കുന്നവന് എല്ലാം നിത്യജീവനാകയും ഞാൻ അവനെ ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ വീണ്ടും എഴുന്നീല്പിക്കയും വേണം എന്നത്രെ.

൪൧ ആതുകൊണ്ട് അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി വന്ന അപ്പം ഞാനാകുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞതിനാൽ യഹൂദർ അവനെ കുറിച്ചു പിറപിറഞ്ഞു പറഞ്ഞിതു: ഇവനാകട്ടെ നാം അപ്പനെയും അമ്മയെയും അറിയുന്ന യേശു എന്ന യോസേഫിൻ പുത്രനല്ലയൊ! പിന്നെ ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിവന്നു എന്ന് ഇവൻ ചൊല്ലുന്നത് എങ്ങിനെ? അവ ൪൨ രോട് യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: നിങ്ങളിൽ പിറപിറഞ്ഞു

പോകാല്ല! എന്നെ അയച്ചപിതാവ് വലിച്ചിട്ടല്ലാതെ ആർക്കും എന്റെ അടുക്കെ വരുവാൻ കഴികയില്ല; ആയവനെ ഞാൻ ഒട്ടക്കത്ത നാളിൽ എഴുന്നീല്പിക്കും. (യശ. ൫൪, ൧൩.) എല്ലാവരും ൪൫ ദേവോപദിഷ്ടരാകും എന്നു പ്രവാചകരിൽ എഴുതിക്കിടക്കുന്നു. പിതാവിൽനിന്നു കേട്ടുപഠിച്ചവൻ എല്ലാം എന്റെ അടുക്കൽവരും. ആരും പിതാവിനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നല്ല, ദൈവ രഹസ്യത്തിൻപക്കൽ നിന്നുള്ളവനേ പിതാവിനെ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ. ആമെ ൪൭ൻ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: എങ്കൽ വിശ്വസിച്ചുവന്നവന് നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു. ഞാൻ ജീവന്റെ അപ്പം ൪൯ ആകുന്നു; നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ മരുഭൂമിയിൽ മന്ന ഭക്ഷിച്ചു മരിച്ചു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങുന്ന അപ്പമൊ വല്ലവനും ൫൦ അതിൽനിന്നു ഭക്ഷിച്ചാൽ മരിക്കാതിരിപ്പാനുള്ളത് ആകുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിയ ജീവനുള്ള അപ്പം ഞാനാകുന്നു. ൫൧ ആരാനും ഈ അപ്പത്തിൽനിന്നു ഭക്ഷിച്ചാൽ അവൻ എന്നേക്കും ജീവിക്കും. ഞാൻ കൊടുപ്പാനിരിക്കുന്ന അപ്പമൊ ലോകജീവനു വേണ്ടി കൊടുപ്പാനുള്ള എന്റെ മാംസം ആകുന്നു.

ആകയാൽ യഹൂദന്മാർ: ഇവൻ എങ്ങിനെ നമുക്കു (൪൯ൻ) ൫൨ മാംസത്തെ തിന്നാൻ തന്നുകൂടും? എന്നു തങ്ങളിൽ ഇടഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ, യേശു അവരോട് ചൊല്ലിയതു: ആമെൻ ആമെൻ ൫൩ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു: നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ മാംസം ഭക്ഷിയാതെയും രക്തം കുടിച്ചാതെയും, ഇരുന്നാൽ നിങ്ങൾ ൫൪ ൾക്ക് ഉള്ളിൽ ജീവൻ ഇല്ല. എന്റെ മാംസം തിന്ന് എന്റെ ര ൫൫ ക്തം കുടിക്കുന്നവന് നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു; ഞാൻ ഒട്ടക്കത്തനാളിൽ അവനെ എഴുന്നീല്പിക്കയും, ചെയ്യും. കാരണം എന്റെ മാ ൫൬ സംമെയ്യായ ഭക്ഷ്യം ആകുന്നു; എൻരക്തം മെയ്യായ പാനീയവും ആകുന്നു. എന്റെ മാംസം തിന്നു എൻ രക്തം കുടിക്കുന്ന ൫൭ വൻ എന്നിലും, ഞാൻ അവനിലും, വസിക്കുന്നു. ജീവനുള്ള ൫൮ പിതാവ് അയച്ചിട്ടു ഞാൻ പിതാവിന്റെയും ജീവിക്കുന്നതുപോലെ എന്നെ തിന്നുന്നവനും എന്റെയും ജീവിക്കും. സ്വർഗ്ഗത്തി ൫൯ ൾനിന്ന് ഇറങ്ങിവന്ന അപ്പം ഇതത്രെ. നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ മന്നഭക്ഷിച്ചു മരിച്ചതുപോലെ അല്ല; ഈ അപ്പംതിന്നുന്നവൻ എന്നേക്കും ജീവിക്കും. എന്നത് അവൻ കഫർശാ ൫൯ മിലെ പള്ളിയിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

അതുകൊണ്ട് അവന്റെ ശിഷ്യരിൽ പലരും കേട്ടിട്ട്: ഇത് ൩൦

൩൧ കഠിനവാക്ക്; ഇതാക്കു കേൾക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. ആകയാൽ
 ശിഷ്യന്മാർ അതിനെ ചൊല്ലി, പിറപിറക്കുന്നതു യേശു തന്നി
 ത്ത ബോധിച്ച് അവരോട് പറഞ്ഞു: ഇതു നിങ്ങളെ ഇടിക്ക
 ൩൨ നുവൊ? പിന്നെ മനുഷ്യപുത്രൻ പൂർവ്വത്തിൽ ഇരുന്നതിലേ
 ക്ക് കരേറിയോകുന്നതു നിങ്ങൾ കാണും എങ്കിലൊ (എങ്ങിനെ)?
 ൩൩ ജീവിപ്പിക്കുന്നത് ആത്മാവാകുന്നു, മൗസം ഒന്നിന്നും കൊള്ളരു
 ത്തു. ഞാൻ നിങ്ങളോട് ഉരെച്ചമൊഴികൾ ആത്മാവാകുന്നു ജീവ
 ൩൪ നും ആകുന്നു. എങ്കിലും, വിശ്വസിക്കാത്തവർ നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടു.
 എന്നതിൻ കാരണമൊ വിശ്വസിക്കാത്തവർ ഇന്നവർ എന്നും,
 തന്നെ കാണിച്ചു കൊടുപ്പവൻ ഇന്നവൻ എന്നും യേശു ആദി
 ൩൫ മുതൽ അറിഞ്ഞിരുന്നു. പിന്നെയും പറഞ്ഞു: ഇതു മേന്മയായി
 ഞാൻ നിങ്ങളോട്: പിതാവിൽനിന്നു നല്ലപ്പെട്ടിട്ട്, ഒഴികെ ആ
 ക്കും എന്റെ അടുക്കെ വരുവാൻ കഴികയില്ല എന്നു ചൊല്ലിയതു.
 ൩൬ ഇതു മുതലായി അവന്റെ ശിഷ്യരിൽ പലരും അവനോട് കൂടെ
 ൩൭ ഇനി സഞ്ചരിക്കാതെ പിന്നോക്കം വാങ്ങിയോ. ആകയാ
 ത്ത, യേശു പന്തിരുവരോട്: (പക്ഷെ) നിങ്ങൾക്കും പൊയ്ക്കൂമോ
 ൩൮ ന് മനസ്സുണ്ടോ? എന്നു പറഞ്ഞൊരൊ, ശിമോൻ പേത്രൻ അ
 വനോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ ആരെ
 ചേർന്നു പോകേണ്ട? നിത്യജീവന്റെ മൊഴികൾ നിന്നെക്കു ള
 ൩൯ ന് ഉണ്ടു. നീ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രൻ ആയ മശിഹ
 ൪൦ ൾ എന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചും അറിഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നു. യേശു
 അവരോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: പന്തിരുവരായ നിങ്ങളെ ഞ
 ൪൧ ന് തെരിഞ്ഞെടുത്തില്ലയൊ? എന്നാലും, നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ
 ൪൨ പിശാചാകുന്നു, എന്നത് ഇഷ്ടമല്ലാത്ത ശിമോന്റെ പുത്രനു
 യ യൂദാവെ ഉദ്ദേശിച്ചു ചൊല്ലിയതു. പന്തിരുവരിൽ ഉള്ള ഒരി
 വനല്ലൊ പിന്നെതിൽ അവനെ കാണിച്ചു കൊടുത്തു.

൭. അദ്ധ്യായം.

യേശു കൂടാരപ്പെരുന്നാളിൽ, (൧൪) തന്റെ ഉപദേശത്തിന്നും ക്രിയയ്ക്കും പ്രാമു
 ണ്യം വിവരിച്ചും, (൩൭) നല്ലമറവിനെ പ്രശംസിച്ചും പുരുഷാരത്തോട് വാദിച്ച
 ത്തു, (൪൪) അവരെ പോലെ സുന്നേദിയക്കാരും ചരിദിച്ചതു.

൧ **ഇ** വരവിൽ പിന്നെ യേശു ഗലീലയിൽ സഞ്ചരിച്ചു, യഹൂ
 ദർ അവനെ കൊല്ലുവാൻ അന്വേഷിക്കുന്നതിനാൽ, യഹൂദ
 ൨ യിൽ സഞ്ചരിപ്പാൻ മനസ്സില്ലാതിരുന്നശേഷം, യഹൂദരുടെ
 ൨൨൮

യോഹന്നാൻ. ൭. അ.

പെരുന്നാളാകുന്ന കൂടാരനാൾ അടുത്തിരുന്നു. എന്നാറെ, അവൻ സഭോദരന്മാർ അവനോട്: ഇവിടം വീട്ടു യഹൂദയിലും നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ നീ ചെയ്യുന്ന ക്രിയകളെ കാണാത്തവർക്കു് അവിടെ പോക! പ്രസിദ്ധനാവാൻ അന്വേഷിക്കുന്നവൻ ആരും രഹസ്യത്തിൽ ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ലല്ലോ! നീ ഇവ ചെയ്യുന്നവൻ ആയാൽ, ലോകത്തിന്നു നിന്നെ തന്നെ വെളിവാക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു. കാരണം അവന്റെ സഭോദരന്മാരും, അവർക്കു വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു, യേശു നു അവരോടു പറയുന്നിതു: എന്റെ സമയം ഇതുവരേയും വന്നിട്ടില്ല; നിങ്ങളുടെ സമയം എല്ലാപ്പോഴും മുതിർന്നിരിക്കുന്നു. ലോകത്തിന്നു നിങ്ങളെ പങ്കെപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല; ഞാനാണു് അതിന്റെ ക്രിയകൾ ആകാ എന്ന് അതിന്നു സാക്ഷി ചെയ്യുന്നതു കൊണ്ടു് അത് എന്നെ പങ്കെക്കുന്നു. നിങ്ങൾ പെരുന്നാളിന് കയറിയോവിൻ! എന്റെ സമയത്തിന്ന് ഇന്നു നിവൃത്തിവരായ്കയാൽ ഞാൻ ഈ പെരുന്നാളിന് കയറിയോകുന്നില്ല. എന്നാൽ അവരോടു് ചൊല്ലി, ഗലീലയിൽ തന്നെ പാർത്തു. പിന്നെ അവന്റെ സഭോദരന്മാർ കയറി പോയശേഷം, തന്നെ പരസ്യമായിട്ടല്ല, രഹസ്യത്തിൽ എന്നുപോലെ പെരുന്നാളിന്നു പോയി. യഹൂദരും, പെരുന്നാളിൽ അവനെ ചുമത്തുവാനുപേക്ഷിച്ചു്: ആയവൻ എവിടെ? എന്നു ചൊല്ലി. പൂർത്തീകരണത്തിൽ അവനെ കൊണ്ടു വളരെ പിറുപിറുപ്പ് ഉണ്ടായി; ചിലർ അവൻ നല്ലവൻ എന്നും, മറെറവർ അല്ല പൂർത്തീകരണത്തെ ഉഴലിക്കുന്നു എന്നും ചൊല്ലുന്നതല്ലാതെ, യഹൂദരും മറ്റും നിമിത്തം ആരും പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ അവനെ കൊണ്ടു് ഉരിയാടാറില്ല.

ശേഷം പെരുന്നാൾ പാതിയായപ്പോൾ, യേശു ദേവാലയം പറ്റത്തിലേക്ക് കയറി ചെന്ന് ഉപദേശിച്ചു: ഇവൻ പറിക്കാത്തവർക്കു് എങ്കിലും വിദ്വകൾ എങ്ങിനെ അറിയുന്നു? എന്നു ചൊല്ലി, യഹൂദർ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, യേശു അവരോടു് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: എന്റെ ഉപദേശം എന്റെതല്ല, എന്നെ അയച്ചവന്റെതത്രെ; അവന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാൻ ഒരത്തൻ ഇഷ്ടിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഈ ഉപദേശം ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളതാ ഞാൻ സ്വയമായി പറയുന്നതൊ എന്ന് അവന് ബോധിക്കും. സ്വയമായി പറയുന്നവൻ സ്വതന്ത്രജ്ഞിനെ അന്വേഷിക്കുന്നു; ചുമ

൨൨൯

തന്നെ അയച്ചവന്റെ അരുണിതം അന്വേഷിക്കുന്നവൻ
 ൧൯ സത്യവാന്മാരും, നീതിക്കു് അവനിൽ ഇല്ല. മോശ നിങ്ങളു
 ൧൦ ൾക്ക് ധർമ്മശാസ്ത്രം തന്നിട്ടില്ലയൊ; എന്നിട്ടും നിങ്ങളിൽ ആരും
 ൧൧ ധർമ്മത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നില്ല. എന്നെ കൊല്ലുവാൻ അന്വേഷ
 ൧൨ ിക്കുന്നതു് എന്തു്? പുരുഷാരം ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: നിന്നെ
 ൧൩ ക്കു ഭദ്രതം ഉണ്ടു് ആൻ നിന്നെ കൊല്ലുവാൻ അന്വേഷിക്കുന്നു?
 ൧൪ യേശു അവരോടു് ഉത്തരം പറഞ്ഞു: ഞാൻ ഒരു ക്രിയ ചെയ്യു
 ൧൫ ആയതുകൊണ്ടു നിങ്ങളും എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു. മോ
 ൧൬ ശ നിങ്ങളുൾക്കു പരിശുദ്ധനായെ നല്കിയിരിക്കുന്നു; അങ്ങനെ മോ
 ൧൭ ശയിൽനിന്നു് എന്നല്ല പിതാക്കന്മാരിൽ നിന്നത്രെ; എന്നിട്ടു്
 ൧൮ നിങ്ങളും ശബ്ബത്തിൽ ആളെ പരിശുദ്ധിക്കുന്നുവല്ലോ! മോശ
 ൧൯ ധർമ്മത്തിന്നു നീക്കം വരാത്താൻ ശബ്ബത്തിലും മനുഷ്യനു് പരി
 ൨൦ ശുദ്ധനാലാകുവാൻ ഞാൻ ശബ്ബത്തിൽ ഒരു മനുഷ്യനെ അശു
 ൨൧ ഛം, സൌഖ്യമാക്കിയതിന്നാൽ എങ്കൽ ഹെബ്രിയെണ്ടു? കഷ്ട
 ൨൨ പ്രകാരം വിധിക്കാതെ നീതിയുള്ള ന്യായം വിധിപ്പിൻ! എന്നു
 ൨൩ റെ, യരുശലേമിൽ ചിലർ പറഞ്ഞു: (അവർ) കൊല്ലുവാൻ
 ൨൪ അന്വേഷിക്കുന്ന ആൾ ഇവനല്ലയൊ? കണ്ടാലും അവൻ
 ൨൫ പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ ഉദിച്ചാലും അവനോടു് ഒന്നും പറയുന്നില്ല;
 ൨൬ പക്ഷെ ഇവൻ മശിഹാ ആകുന്നപ്രകാരം പ്രമാണിക്ക
 ൨൭ ൾക്കു് ഉണ്മയിൽ ബോധിച്ചുവൊ? എങ്കിലും ഇവൻ എവിടെ
 ൨൮ നിന്നു് എന്നു നാം അറിയുന്നു; മശിഹാ വരുമ്പോൾ അവൻ
 ൨൯ എവിടെനിന്നു് എന്നു് ആർക്കും അറിയില്ല.
 ൩൦ എന്നാറെ യേശു ദേവാലയത്തിൽ ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ, വി
 ൩൧ ളിച്ചു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങളും എന്നെയും അറിയുന്നു, ഞാൻ എവി
 ൩൨ ടെനിന്നു് എന്നും അറിയുന്നു; ഞാനൊ സ്വയമായല്ല വന്നതു;
 ൩൩ നിങ്ങളും അറിയാത്ത ഒരുത്തൻ ഉണ്മയിൽ എന്നെ അയച്ചവ
 ൩൪ നായിട്ടുണ്ടു. അവന്റെ പക്കൽനിന്നു് ആകുകൊണ്ടും, അവൻ
 ൩൫ എന്നെ അയച്ചതുകൊണ്ടും ഞാൻ അവനെ അറിയുന്നു. എ
 ൩൬ ന്നാറെ, അവനെ പിടിപ്പാൻ തേടിക്കൊണ്ടിട്ടും അവന്റെ നാ
 ൩൭ ശിക അന്നു വരാഞ്ഞതിന്നാൽ, ആരും അവനേൽ കൈകളെ
 ൩൮ വെച്ചിട്ടില്ല. പുരുഷാരത്തിൽ പലരും മശിഹാ വരുമ്പോൾ, ഇവ
 ൩൯ ന് ചെയ്യുതിൽ അധികം അടയാളങ്ങളെ ചെയ്യുമൊ? എന്നു ചൊ
 ൪൦ ല്ലി അവർക്കു വിശ്വസിച്ചുവന്നു. പുരുഷാരം അവനെ കൊ
 ൪൧ ണ്ടു്, ഇവ പിറുപിറുക്കുന്നതു് പരിശുദ്ധൻ കേട്ടാറെ, അവനെ

പിടിക്കേണ്ടതിന്നു പരീശരും മഹാപുരോഹിതരും സേവകന്മാരെ അയച്ചു. അതുകൊണ്ടു യേശു: ഞാൻ ഇനിക്കുറയകാലം നന്നു നിങ്ങളോട് കൂടെ ഇരിക്കുന്നു; പിന്നെ എന്നെ അയച്ചവന്റെ അടുക്കെ ചെല്ലുന്നു. നിങ്ങൾ എന്നെ അന്വേഷിക്കും; കണ്ടു നശുപിടിക്കയും ഇല്ല; ഞാൻ ഇരിക്കുന്നേടത്തു നിങ്ങൾക്കു വന്നുകൂടാ എന്നു പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു യഹൂദന്മാർ: നാം കണ്ടുപിടി നമുക്കുയില്ല എന്നതിനാൽ ഇവൻ എവിടേക്ക് യാത്രയാവാൻ ഭാവിക്കുന്നു? യവനരിൽ ചിതറിപാകുന്നവരുടെ അടുക്കെ യാത്രയായി, യവനക്ക് ഉപദേശിപ്പാൻ ഭാവമൊ? നിങ്ങൾ എന്നെ നന്നു അന്വേഷിക്കും, കണ്ടുപിടിക്കയും ഇല്ല; ഞാൻ ഇരിക്കുന്നേടത്തു നിങ്ങൾക്കു വന്നുകൂടാ എന്ന് ഈ ചൊല്ലിയവാക്ക് എന്ത്? എന്നു തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു.

ഉത്സവത്തിന്റെ മഹാദിനമായ ഒട്ടക്കത്തൊന്നിയിൽ, യേശു നൂറു നൂറുകൊണ്ടു വിളിച്ചു പറഞ്ഞിതു: ആർക്കു ഭാവിച്ചാലും അവൻ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു കുടിക്ക! എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ എങ്കിലൊ (യശ. ൪൪, ൩. ൫൮, ൧൧.) തിരുവെഴുത്തു പറഞ്ഞപ്രകാരം, ജീവനുള്ള വെള്ളത്തിൽ പുകൾ അവന്റെ വയറിൽനിന്ന് ഒഴുകും. എന്നതിനെ തക്കൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു ലഭിച്ചാനുള്ള ആത്മാവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു പറഞ്ഞു. അന്നു കണ്ട, യേശുവിന് തേജസ്സരണം വരായ്ക്കയാൽ വിശുദ്ധാത്മാവ് (നക്സപ്പെട്ടിട്ട്) ഇല്ല. പുരുഷാരത്തിൽവെച്ച് ആ വാക്കു ൪൦ കേട്ടവർ: ഇവൻ ഉള്ളവണ്ണം ആ പ്രവാചകനാകുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞു. മറ്റുള്ളവർ ഇവൻ മശിഹ തന്നെ എന്നും മറ്റേവ ൪൧ർ പിന്നെ ഗലീലയിൽനിന്നു മശിഹാവരുന്നു എന്നൊ? ഭാവി ദ്വസത്തിലിലും ഭാവിദുള്ള ബെത്തുതാമ്രം ഗ്രാമത്തിൽനിന്നും മശിഹാവരുന്നു എന്നത് (മീ. ൫, ൧.) വേദത്തിൻ അരുളപ്പാടുല്ലയൊ? എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോഴും പുരുഷാരത്തിൽ അവനെ ൪൨ ചൊല്ലി ഇടച്ചത് ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു. അവരിൽ ചിലർ അവ ൪൩നെ പിടിപ്പാൻ ഇഷ്ടിച്ചാരെയും ആരും അവന്മേൽ കൈകളെ വെച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു സേവകന്മാർ മഹാപുരോഹിതരെ ൪൫യും പരീശന്മാരെയും, ചെന്നുകണ്ടാറെ, അവനെ കൊണ്ടു വരണമെന്ന് എന്ത്? എന്ന് ഇവർ ചോദിച്ചു. ഇയ്യോളെ പോലെ ൪൬ മനുഷ്യൻ ഒരനാളും സംസാരിച്ചിട്ടില്ല എന്നു സേവകന്മാർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. പരീശന്മാർ അവരോട്: നിങ്ങളും ഭൂമിച്ചു ൪൭

൪൮ പോയോ? പ്രമാണികളിലാകട്ടെ, പരീശരിലാകട്ടെ, ഒരുത്തരും
 ൪൯ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചുവോ? ധർമ്മത്തെ അറിയാത്ത ആ ജന
 ൫൦ സമൂഹം ശപിക്കപ്പെട്ടവരെത്ര എന്നു പറഞ്ഞു. അവരിൽ ഒരു
 ൫൧ ന് അവരോട് (൫൧൧. ൧, ൧൩.) നമ്മുടെ ധർമ്മം മനുഷ്യനെ മു
 ഖ്യ കേട്ടിട്ടും അവൻ ചെയ്യുന്നത് ഇന്നത് എന്ന് അറിഞ്ഞും
 കൊണ്ടല്ലാതെ അവൻ സ്രായം വിധിക്കുന്നുവോ? എന്നു പറ
 ൫൨ യുന്നു. അവർ അവരോട്; നീയും പക്ഷെ ഗലീലക്കാരനോ?
 നീ ആരാഞ്ഞുകൊണ്ടു പ്രവാചകൻ ഗലീലയിൽനിന്ന് ഉദി
 ൫൩ ച്ചിട്ടില്ലാത്ത പ്രകാരം കാണുക! എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അവർ
 വർ താന്താന്റെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി; യേശു ഒലിവ് മലയ്ക്കു
 വാങ്ങി പോകയും ചെയ്തു.

൮. അദ്ധ്യായം.

വൃദ്ധിചാരിണിക്കുള്ള വിധി, (൧൧) യേശു ചോദിച്ചപ്പോൾ മാറ്റം, (൧൧) ഇന്ന
 യൻ ആകുന്നു എന്നും, (൧൨) ഇന്നവർക്കു ഇന്നവൻ പിതാവ് എന്നും, (൧൩) താൻ
 അബ്രാഹാമിന് മുമ്പാകെ മേല്പട്ടവനും എന്നും ചൊല്ലിയതു.

൧ പൂജാർത്ഥം, അവൻ പിന്നെയും ദേവാലയത്തിൽ എത്തി
 ൨ യാറെ, ജനം കണ്ടും അവരോട് ചേർന്നുകൂടി, അവനും ഇരു
 ൩ ന് അവർക്കു ഉപദേശിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, ശാസ്ത്രികളും പരീശ
 ൪ ുപ്രദിചാരത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീയെ അവന്റെ അടുക്കെ
 ൫ കൊണ്ടുവന്നു, നടുവിൽ നിർത്തി പറയുന്നു: ഗുരോ, ഈ സ്ത്രീ
 ൫ പൂജാർത്ഥം ചെയ്യുന്ന നേരത്തിൽ തന്നെ പിടിപ്പെടുത്തി. (൫
 ൫൧. ൨൨, ൨൪.) ഇങ്ങനെയൊരു കല്ലെറിയേണം എന്നു മേ
 ൫൨ ശാസ്ത്രത്തിൽ നമ്മോടു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു, എന്നാൽ നീ എത്ര
 ൫൩ പറയുന്നു? എന്നത് അവനിൽ കുറച്ചുമത്തുവാൻ സംഗതി
 ൫൪ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു പരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. യേശുവോ
 ൫൫ താഴെ കുനിഞ്ഞു വിരൽ കൊണ്ടു നിലത്തിൽ എഴുതിക്കൊണ്ടിര
 ൫൬ ന്. അവർ തിരക്കി ചോദിച്ചു ചോരമ്പൊൾ, അവൻ നിവി
 ൫൭ ന്: നിങ്ങളിൽ പാപമില്ലാത്തവൻ അവളിൽ ഒന്നാമത് കല്ല്
 ൫൮ എറിക എന്ന് അവരോട് ചൊല്ലി. പിന്നെയും രാജാക്കന്മാ
 ൫൯ ന്ണു നിലത്തിൽ എഴുതിവന്നു; അവർ കേട്ടു മനസ്സാക്ഷിയായ്
 ൫൯ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിട്ടു, വലിയവർ മുതൽ എളിയവർ വരെയും,
 ൫൯ ഒന്നൊന്നായി പുറപ്പെട്ടുപോയി; യേശു മാത്രവും നടുവിൽ

നില്ക്കുന്ന സ്ത്രീയും ശേഷിച്ചിരുന്നു. എന്നാറെ, യേശു നിവിൻ ൧൦ സ്ത്രീയല്ലാതെ ആരെയും കാണാത്തത് അവളോടു: സ്ത്രീയെ, നിന്നിൽ ആ കുറും ചുമത്തുന്നവൻ എവിടെ? നിന്നെക്ക് ആരും ശിക്ഷവിധിച്ചില്ലയോ? എന്നു പറഞ്ഞു: കർത്താവേ, ആരും ൧൧ ഇല്ല എന്ന് അവൾ പറഞ്ഞാറെ: ഞാനും നിന്നെക്ക് ശിക്ഷ വിധിക്കുന്നില്ല; പോക, ഇനി പാപം ചെയ്യായ്ക്കു എന്നു യേശു അവളോട് പറഞ്ഞു.

പിന്നെയും, യേശു അവരോടു സംസാരിച്ചു: ഞാൻ ലോക ൧൨ത്തിന്റെ വെളിച്ചമാകുന്നു; എന്നു അനുഗ്രഹിക്കുന്നവൻ ഇരുളിൽ നടക്കാതെ, ജീവവെളിച്ചമുള്ളവൻ ആയിരിക്കും എന്നു പറക കൊണ്ടു, പഠിശന്മാർ അവരോട്: നീ നിന്നാക്കുതന്നെ സാക്ഷി ൧൩ചൊല്ലുന്നു; നിന്റെ സാക്ഷ്യം നേരല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവരോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ഞാൻ എനിക്കു തന്നെ സാ ൧൪ക്ഷി ചൊല്ലിയാലും എന്റെ സാക്ഷ്യം നേർ തന്നെ. കാരണം ഞാൻ എവിടെനിന്നു വന്നു എന്നും എവിടെക്ക് പോകുന്നു എന്നും അറിയുന്നു; നിങ്ങളോ ഞാൻ വരുന്ന ഇടം എങ്കിലും പോകുന്ന ഇടം എങ്കിലും അറിയുന്നില്ല. നിങ്ങൾ ജഡപ്രകാരം വിധിക്ക ൧൫ുന്നു; ഞാൻ ആർക്കും ന്യായം വിധിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ വിധിച്ചാലും ൧൮എകുന്നായല്ല; ഞാനും എന്നെ അയച്ച പിതാവും (കൂടി) ഇരിക്കുകൊണ്ട് എന്റെ ന്യായവിധിനേരുകുന്നു. (൫ മോ. ൧൯, ൧൫.) ൨൦ണ്ടു മനുഷ്യരുടെ സാക്ഷ്യം സത്യമുള്ളത് എന്നു നിങ്ങളുടെ ധർമ്മ ൧൯ത്തിലും എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ; എനിക്കു സാക്ഷി നില്ക്കുന്നതു ഞാൻ തന്നെ; എന്നെ അയച്ച പിതാവും എനിക്കു സാക്ഷി നി ൧൮ല്ക്കുന്നു. എന്നാറെ, അവനോട്: നിന്റെ പിതാവ് എവിടെ ആ ൧൯കുന്നു? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു, യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: നിങ്ങൾക്കും എന്നെയും, എന്റെ പിതാവിനെയും അറിയുന്നില്ല; എന്നെ അറിഞ്ഞു എങ്കിൽ, എന്റെ പിതാവിനെയും അറിയുമായി ൨൦രുന്ന. ദേവാലയത്തിൽ ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ, ഈ മൊഴികളെ ഭണ്ഡാസ്ഥലത്തിൽ വെച്ചുപറഞ്ഞു; അവന്റെ നാഴിക അന്നു വരായ്ക്കൊണ്ട് ആരും അവനെ പിടിച്ചതും ഇല്ല.

ആകയാൽ യേശു പിന്നെയും അവരോട്: ഞാൻ പോകുന്നു, ൨൧നിങ്ങളും എന്നെ അന്വേഷിക്കും, നിങ്ങളുടെ പാപത്തിൽ മരിക്കയും ചെയ്യും. ഞാൻ പോകുന്നതിനേക്കാൾ നിങ്ങൾക്കു വന്നുകൂടാ എന്നു പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു യഹൂദന്മാർ: ഞാൻ ൨൨

പോകുന്നതിലേക്ക് നിങ്ങൾക്കു വന്നുകൂടാ എന്ന് അവൻ ചൊ
 ൨൩ ല്ലുന്നതിനാൽ, പക്ഷെ മരിച്ചു കളയുമൊ? എന്നു പറഞ്ഞു. അ
 വരോട് അവൻ പറഞ്ഞിതു: നിങ്ങൾ കീഴേതിൽ നിന്നാകുന്നു;
 ഞാൻ മേലേതിൽ നിന്നാകുന്നു; നിങ്ങൾ ഈ ലോകത്തിൽ
 ൨൪ ന്നാകുന്നു; ഞാൻ ഈലോകത്തിന്നല്ല. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ
 പാപങ്ങളിൽ മരിക്കും എന്നു നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞുവല്ലോ. കാര
 ണം ഞാൻ (ഇന്നവൻ) ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു;
 ൨൫ ഞാൻ, നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ മരിക്കും. അവർ അവനോ
 ട്: നീ എന്തൊരുവൻ? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു, യേശു പറഞ്ഞി
 ൨൬ ത്തു: ആദിമുതൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കുന്നതൊ (ചോദി
 ക്കുന്നു.) നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു വളരെ പറവാനും വിധിപ്പാനും എനി
 ക്കണ്ടു. എങ്കിലും എന്നെ അയച്ചവൻ സ്തുവാനാകുന്നു, അ
 വനോട് ഞാൻ കേട്ടവ തന്നെ ലോകത്തിലേക്കു പറയുന്നു
 ൨൭ എന്നതു തങ്ങളോട് പിതാവിനെ കുറിച്ച് ചൊല്ലിയത് എന്ന്
 ൨൮ അവർക്കു തിരിഞ്ഞില്ല. അതുകൊണ്ടു യേശു അവരോട്: നിങ്ങ
 ൾ മനുഷ്യപുത്രനെ ഉയർത്തിയപ്പോൾ അത്രെ, ഞാൻ ഇന്ന
 വൻ ആകുന്നു എന്നും, സ്വയമായി ഒന്നും ചെയ്യാതെ, എൻപി
 താവ് എനിക്ക് ഉപദേശിച്ചപോലെ തന്നെ ഉരെക്കുന്നു എ
 ൨൯ ന്നും, എന്നെ അയച്ചവൻ എന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു എന്നും അ
 റിയും ഞാൻ എല്ലാത്തോഴും അവൻ ബോധിച്ചവ ചെയ്യുന്നതു
 കൊണ്ടു, പിതാവ് എന്നെ ഏകനായി വിട്ടിട്ടില്ല.
 ൩൦ എന്നത് അവൻ ഉരെക്കുമ്പോൾ, പലരും അവനിൽ വി
 ൩൧ ശ്വസിച്ചു. തങ്കൽ വിശ്വസിച്ചു യഹൂദരോടും യേശു പറഞ്ഞി
 ൩൨ ത്തു: നിങ്ങൾ എന്റെ വചനത്തിൽ വസിച്ചു എങ്കിൽ ഉണ്ടായി
 ൩൩ രാൽ എന്റെ ശിഷ്യരാകുന്നു, സ്തുതെ അരികയും സ്തുതി
 ൩൪ ന്നുണ്ടു വിടുവിക്കയും ചെയ്യും. (ചിലർ) ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു:
 ഞങ്ങൾ അബ്രാഹാമിൻ സന്തതി ആകുന്നു; ആർക്കു ഒരുനാളും
 ദാസരായി പോയവരല്ല; നിങ്ങൾ വിടുതൽ ഉള്ളവരാകും എന്നു
 പറയുന്നത് എങ്ങിനെ? എന്നതിന്നു യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയ
 ൩൫ ത്തു: ആമെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: പാപ
 തെ ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം പാപത്തിന്റെ ദാസനാകുന്നു.
 ൩൬ ദാസനൊ എന്നേക്കും വീട്ടിൽ വസിക്കുന്നില്ല; പുത്രൻ എന്നും
 ൩൭ വസിക്കുന്നു. ആകയാൽ പുത്രൻ നിങ്ങളെ വിടുവിച്ചു എങ്കിൽ
 ൩൮ നിങ്ങൾ ഉള്ളവണ്ണം വിടുതലുള്ളവരാകും. നിങ്ങൾ അബ്രാഹാ

മിൻസന്തതി എന്നു ബോധിച്ചു എങ്കിലും, എന്റെ വചനം നിങ്ങളിൽ ചെല്ലായ്കൊണ്ടു നിങ്ങൾ എന്നെ കൊല്ലുവാൻ അന്വേഷിക്കുന്നു. എൻ പിതാവിനോട് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളതിനെ നവ്യപറയുന്നു; നിങ്ങളുടെ പിതാവിനോട് കേട്ടിട്ടുള്ളതു നിങ്ങളും ചെയ്യുന്നു. അവൻ അവനോട്: അബ്രാഹാം ഞങ്ങളുടെ പിതാവാ ന്നൻ എന്നു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതിന്നു യേശു പറയുന്നതു: നിങ്ങൾ അബ്രാഹാമിൻ മക്കൾ ആയാൽ അബ്രാഹാമിൻ ക്രിയകളെ ചെയ്യും; ഇപ്പോഴൊ എന്നെ കൊല്ലുവാൻ അന്വേഷിക്കുന്നു. ദൈവത്തോടു കേട്ട സത്യത്തെ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞൊരു രഹസ്യം തന്നെ. ആയത് അബ്രാഹാം ചെയ്തിട്ടില്ല. നിങ്ങളുടെ പിതാവിൻ ക്രിയകളത്രെ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു. എന്നാറെ, അവനോട്: ഞങ്ങൾ പുലയാട്ടിൽനിന്ന് ഉണ്ടായവരല്ല; ദൈവം ഞങ്ങൾക്ക് ഏകപിതാവായിട്ടുള്ള എന്നു പറഞ്ഞൊരു, യേശു അവനോടു ചൊല്ലിയതു: ദൈവം നിങ്ങൾക്കു പിതാവാ രായെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ എന്നെ സ്നേഹിക്കുമായിരുന്നു; കാരണം ഞാൻ ദൈവത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു വന്നിരിക്കുന്നു, സ്വയമായിട്ടുവന്നത്; അവൻ തന്നെ അയക്ക അത്രെ ചെയ്തതു. എന്റെ ഭാഷണം നിങ്ങൾക്ക് എന്തുകൊണ്ടു ബോധിക്കാതു? എന്റെ വചനം കേൾപാൻ കഴിയായ്കൊണ്ടത്രെ. നിങ്ങൾ രഹപിശാചാകുന്ന പിതാവിൽ നിന്നാകുന്നു; നിങ്ങളുടെ പിതാവിൻ മോഹങ്ങളെ ചെയ്യാനും ഇഷ്ടിക്കുന്നു. ആയവൻ ആദിമുതൽ ആളൊക്കെല്ലി ആയി; അവനിൽ സത്യം ഇല്ലായ്കൊണ്ടു, സത്യമായതിൽ നിലനില്ക്കുന്നതും ഇല്ല. അവൻ ചൊരിപറയുമ്പോൾ, സ്വന്തത്തിൽനിന്ന് (എടുത്തു) പറയുന്നു. കാരണം അവൻ പൊള്ളനും അവന്റെ പിതാവും ആകുന്നു. ഞാനൊ, രഹസ്യത്തെ പറയുന്നതുകൊണ്ടു തന്നെ നിങ്ങൾ എന്നെ വിശ്വസിക്കാതു. നിങ്ങളിൽ ആർ എന്നെ പാപം ചൊല്ലി ബോധം വരുത്തുന്നു? എന്നാൽ ഞാൻ സത്യം പറയുന്നു എങ്കിൽ, രഹനിങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ട് എന്നെ വിശ്വസിക്കാതു? ദൈവത്തിൽ രഹനിന്നുള്ളവൻ ദൈവമൊഴികളെ കേൾക്കുന്നു, ആകയാൽ നിങ്ങൾ കേൾക്കാത്തതു ദൈവത്തിൽ നിന്നല്ലായ്കൊണ്ട് ആകുന്നു.

എന്നതിന്നു യഹൂദർ അവനോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: നീ രഹശമ്യനും ദ്രുതം ഉറഞ്ഞവനാകുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ നന്നായി പറയുന്നില്ലയോ? യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: എനിക്കു രൻ

ഭൂതം ഇല്ല; എൻപിതാവിനെ ഞാൻ മാനിക്കയും നിങ്ങൾ എ
 ൨൦ ന്ന അപമാനിക്കയും അത്രെ ചെയ്യുന്നത്. എന്റെ തേജസ്സ്
 ഞാൻ തേടുന്നു എന്നല്ല (അതു) തേടി ന്യായം വിധിക്കുന്നവ
 ൨൧ ന് (ഒരുവൻ) ഉണ്ടു. ആമെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു
 പറയുന്നു: ഒരുത്തൻ എന്റെ വചനം കാത്തുകൊണ്ടാൽ അ
 ൨൨ വൻ എന്നേക്കും മരണം കാക്കെയില്ല. എന്നാറെ, യഹൂദ്
 പറഞ്ഞു: നീ ഭൂതമുള്ളവൻ എന്ന് ഇപ്പോൾ ബോധിച്ചു; അ
 ബ്രഹ്മാദും പ്രവാചകരും മരിച്ചു; നീയൊ എന്റെ വചനത്തെ
 ഒരുത്തൻ കാത്തുകൊണ്ടാൽ എന്നേക്കും മരണം ആസ്വദിക്ക
 ൨൩ യില്ല എന്നു പറയുന്നു. നമ്മുടെ പിതാവായ അബ്രാഹാമിലും
 നീ വലിയവനോ? അവനും മരിച്ചു, പ്രവാചകരും മരിച്ചുവ
 ൨൪ ല്ലോ; നിന്നെ തന്നെ നീ എന്താക്കുന്നു? യേശു ഉത്തരം പറ
 ഞ്ഞിതു: ഞാൻ എന്നെ തന്നെ തേജസ്കൂരിച്ചാൽ എന്റെ തേ
 ജസ്സ് ഏതും ഇല്ല. എന്നെ തേജസ്കൂരിക്കുന്നതു നിങ്ങളുടെ
 ദൈവം എന്നു നിങ്ങൾ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടും അറിയാതിരിക്കുന്ന
 ൨൫ എന്റെ പിതാവു തന്നെ; അവനെ ഞാൻ അറിയുന്നു. അറി
 യുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു എങ്കിൽ, നിങ്ങളെ പോലെ പൊള്ളൻ
 ആകും എങ്കിലൊ അവനെ ഞാൻ അറിയുന്നു; അവന്റെ വ
 ൨൬ ചനവും കാത്തുകൊള്ളുന്നു. നിങ്ങളുടെ പിതാവായ അബ്രാഹാം
 (൧മോ. ൨൨, ൧൮.) എന്റെ ദിവസം കാണും എന്നുള്ളതുകൊ
 ൨൭ ണ്ട് ഉല്ലസിച്ച് അവനും കണ്ടു സന്തോഷിച്ചു. എന്നാറെ, യ
 ഹൂദ് അവനോടു പറഞ്ഞു: നിന്നെക്ക് അമ്പതു വയസ്സും ആ
 ൨൮ യില്ല എന്നിട്ടും അബ്രാഹാമിനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നോ? യ
 ശു അവരോട്: ആമെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയ
 ൨൯ ന്നു: അബ്രാഹാം ഉണ്ടായതിന്നു മുമ്പെ ഞാൻ ഉണ്ടു. എന്നു പ
 രഞ്ഞാറെ, അവർ അവങ്കൽ എറിവാൻ കല്പകൾ എടുത്തു. യ
 ശുവൊ ഒളിച്ചുകൊണ്ടു, ദേവാലയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു വെ
 മത്തെ കടന്നു പോകയും ചെയ്തു.

൯. അദ്ധ്യായം.

പിറവിക്കുരുടൻ കാഴ്ചകൊടുക്കയാൽ, (൧൩) പരീശരാൽ ന്യായവിന്യാസവും,
 (൩൫) ഭക്തനായ ശേഷം വിശ്വാസവും ഉണ്ടായതു.

൧ ൩൦ വൻ കടക്കുമ്പോൾ, പിറവിയെടുത്ത കരുണയായ മനുഷ്യ
 ൨ നെ കണ്ടാറെ, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ: റബ്ബീ, ഇവൻ കരുട
 ൨൩൬

നായിപറക്കുംവണ്ണം തന്നെ അമ്മയപ്പനാരെ ആർ പാപം ചെയ്തത്? എന്ന് അവനോടു ചോദിച്ചു. യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ഇവനും ഇവന്റെ അമ്മയപ്പനാരും പാപം ചെയ്തിട്ടില്ല, ഇവർക്കു ദേവകൃത്യം വെളിവാകേണ്ടിയതത്രെ. എന്തെന്നു അയച്ചവന്റെ ക്രിയകളെ പകൽ ഉള്ളെന്നും നാം പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടത്; ആർക്കും പ്രവൃത്തിച്ചു കൂടാത്ത രാത്രിവരുന്ന. ഞാൻ ലോകത്തിൽ ഉള്ളപ്പോൾ, ലോകത്തിൻ വെളിച്ചമായിരിക്കുന്നു എന്നതു പറഞ്ഞു നിലത്തു തുപ്പി, ഉമിനീർകൊണ്ടു ചേർന്നുണ്ടാക്കി, കുരുടന്റെ കണ്ണുകളിനേൽ ചേർന്നു പൂശി: നീ പോയി (അയക്കപ്പെട്ടവൻ എന്ന അർത്ഥമുള്ള) ശിലോഹക്കുളത്തിൽ കഴുകിക്കൊൾക എന്ന് അവനോട് പറഞ്ഞു. അവനും പോയി കഴുകി, കൺ കാണുന്നവനായി വരികയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് വൃദ്ധനായ അമ്മയപ്പനും അവനെ മുഖെ ദീക്ഷിക്കാൻ എന്നു കണ്ടു വരുന്നവരും: ഇരുന്നൂ ഇരക്കുന്നവൻ ഇവനല്ലയോ? എന്നും, ചിലർ: അവൻ തന്നെ എന്നും, മറ്റുള്ളവർ: അവനു സമഗ്രനത്രെന്നും പറഞ്ഞു. ആയവൻ: ഞാൻ തന്നെ എന്നു പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു നിന്റെ കണ്ണുകൾ എങ്ങിനെ തുറന്നവന്നു? എന്ന് അവനോട് ചോദിച്ചാറെ: യേശു എന്നുള്ള മനുഷ്യൻ ചേർന്നുണ്ടാക്കി, എന്റെ കണ്ണുകളിനേൽ പൂശി, നീ ശിലോഹയിൽ പോയി കഴുകുക എന്ന് എന്നോട് പറഞ്ഞു, ഞാനും പോയി കഴുകി കാഴ്ചപ്രാപിച്ചു. എന്നാറെ: ആയവൻ എവിടെ? എന്ന് അവനോട് ചോദിച്ചതിന്ന്: അറിയുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.

പണ്ടു കുരുടനായവനെ പഠിപ്പാൻ അടുക്കെ കൊണ്ടു ചെന്നു പോകുന്നു; കാരണം യേശു ചേർന്നുണ്ടാക്കി, അവന്റെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു ശബ്ദമുണ്ടായതു, ആകയാൽ പഠിപ്പാൻ പിന്നെയും അവനോടു: കാഴ്ചപ്രാപിച്ചത് എങ്ങിനെ? എന്നു ചോദിച്ചു; അവൻ അവനോട്: എന്റെ കണ്ണുകളിനേൽ അവൻ ചേർന്നു ഞാനും കഴുകിക്കൊണ്ടു കാണുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. പഠിപ്പാൻ ചിലർ: ആ മനുഷ്യൻ ശബ്ദത്തിനെ സൂക്ഷിക്കാത്തു കൊണ്ടു ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവനല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. മറ്റു ചിലർ പാപിയായ മനുഷ്യൻ ഇപ്രകാരം അടയാളങ്ങളെ ചെയ്യാൻ എങ്ങിനെ കഴിയും? എന്നു പറഞ്ഞു. തങ്ങളിൽ ഇടച്ചൽ ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു. അവർ ചിന്നെയും കുരുടനോട് പറഞ്ഞിതു: ൧൭

കുന്നു, ആടുകളും അവന്റെ ശബ്ദം അറികൊണ്ട് അവ
 ൫ ന്റെ പിന്നാലെ ചെല്ലുന്നു അന്യനെ പിന്തുടരുകയില്ലതന്നെ;
 അന്യരുടെ ശബ്ദം അറിയായ്ക്കൊണ്ട്, അവനെ വിട്ടു മണ്ടി
 ൬ പോകും. ഈ സദൃശം യേശു അവരോട് പറഞ്ഞു: തങ്ങളോട്
 അരുളിച്ചെയ്യുന് ഇന്നത് എന്ന് അവർക്കു തിരിഞ്ഞും ഇല്ല.
 ൭ ആകയാൽ യേശു പിന്നെയും അവരോട് പറഞ്ഞു: ആ
 ൮ മെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചൊല്ലുന്നിതു: ആടുകളിലേ
 ക്ക് വാതിൽ ഞാൻ ആകുന്നു; എനിക്കു മുമ്പെ വന്നവർ ഒക്കയും
 ൯ ന് കള്ളരും കവച്ചുകാരും ആകുന്നു; ആടുകൾ അവരെ ചെവി
 കൊണ്ടില്ല താനും. ഞാനെ വാതിൽ ആകുന്നു; ആരാളും എ
 ന്നിലൂടെ കടന്നുഎങ്കിൽ രക്ഷപെടും, അവൻ അകന്യകയും
 ൧൦ പുറപ്പെടുകയും മേച്ചൽ കാക്കയും ചെയ്യും. കപ്പാനും അറപ്പാ
 നും കെടുപ്പാനും അല്ലാതെ, കള്ളൻ വരുന്നില്ല; ഞാൻ വന്നത്
 അവർക്കു ജീവൻ ഉണ്ടാവാൻ വെച്ചത് ഉണ്ടാവാൻ അത്രെ.
 ൧൧ നല്ല ഇടയൻ ഞാൻ ആകുന്നു; നല്ല ഇടയൻ ആടുകൾക്കുവേ
 ൧൨ ണ്ടി തന്റെ പ്രാണനെ വെക്കുന്നു. ഇടയൻ അല്ല കൂലിക്കാര
 നായുള്ളവൻ ആടുകൾ തന്നിരിക്ക സ്വന്തം അല്ലായ്കയാൽ, ചെ
 ന്നായി വരുന്നതു കണ്ടിട്ട്, ആടുകളെ വിട്ടു മണ്ടിപോകുന്നു.
 ൧൩ ചെന്നായി അവ പഠിച്ചു, ആടുകളെ ചിന്തിക്കുന്നു. കൂലിക്കാരൻ
 മണ്ടുന്നതൊ കൂലിക്കാരനും ആടുകളെ വിചാരില്ലാത്തവനും
 ൧൪ ആകുകൊണ്ടത്രെ. ഞാൻ നല്ല ഇടയൻ ആകുന്നു, പിതാവ്
 എന്നെ അറികയും ഞാൻ പിതാവിനെ അറികയും ചെയ്യുമ്പോ
 ലെ, എന്റെവ ഞാൻ അറിയുന്നവനും എന്റെവററാൽ അറി
 ൧൫ യപ്പെടുന്നവനും ആകുന്നു. ആടുകൾക്കുവേണ്ടി, എന്റെ പ്രാ
 ൧൬ ണനെയും വെക്കുന്നുണ്ടു. ഈ ആലയിൽനിന്നല്ലാത്ത, വേ
 ൧൭ റെ ആടുകളും എനിക്കുണ്ടു; അവയും ഞാൻ വരുത്തേണ്ടത്,
 എന്റെ ശബ്ദം അവ ചെവിക്കൊള്ളും ഒരു കൂട്ടം ഒൻ ഇടയൻ എ
 ൧൮ ന് ആകയും ചെയ്യും. എന്റെ പ്രാണനെ പിന്നെയും എടുക്കേ
 ണ്ടതിന്നു ഞാൻ അതുവെക്കുന്നതുകൊണ്ടത്രെ പിതാവ് എ
 ൧൯ ന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു. ആരും അതിനെ എണ്ണാതെ പഠിച്ചെടുക്ക
 ന്നില്ല; ഞാനായിട്ടു തന്നെ അതുവെക്കുന്നു. അതുവെപ്പാൻ
 എനിക്ക് അധികാരമുണ്ടു; വീണ്ടും എടുപ്പാനും അധികാരം ഉണ്ടു.
 ൨൦ ഈ കല്പന എന്റെ പിതാവിൽനിന്നു ലഭിച്ചു. ഈ വചന
 ൾക്കൾ നിമിത്തം യഹൂദരിൽ പിന്നെയും ഇടച്ചത് ഉണ്ടായി.

അവരിൽ പലരും: അവൻ ഭൂതം ഉറഞ്ഞവനും ഭ്രാന്തനും അത്രെ; ൨൦ അവനെ കേൾക്കുന്നത് എന്ത്? എന്നു പറഞ്ഞു. മറെറവർ: ൨൧ ഈ മൊഴികൾ ഭൂതഗ്രന്ഥങ്ങളുവ അല്ല; കുരുടരുടെ കണ്ണുകളെ ഭൂതത്തിന്നു തുറന്നു കൂട്ടമൊ? എന്നു പറയും.

ശേഷം ശീതകാലമായപ്പോൾ, യരുശലേമിൽ പ്രതിഷ്ഠിതപെ ൨൨ രൂനാൾ ആയി, യേശു ദേവാലയത്തിൽ ശലോമോ മണ്ഡപ ൨൩ ത്തിൽ നടക്കുമ്പോൾ, യഹൂദന്മാർ അവനെ വളഞ്ഞു: നീ എ ൨൪ രുത്തോളം ഞങ്ങളുടെ ദേഹിയെ താമസിപ്പിക്കുന്നു? നീ മശി ഹി എങ്കിൽ, പ്രാഗത്ഭ്യമായി ഞങ്ങളോടു പറക എന്ന് അവനോ ൨൫ ട് പറഞ്ഞു. യേശു അവരോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ഞാൻ ൨൬ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതും ഇല്ല. എ ൨൭ ന്റെ പിതാവിൻ നാമത്തിൽ ഞാൻ ചെയ്യുന്ന ക്രിയകളായവ എനിക്ക് സാക്ഷ്യം ചൊല്ലുന്നു; നിങ്ങളോ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. ൨൮ കാരണം ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞപ്രകാരം നിങ്ങൾ എന്റെ ൨൯ ആടുകളിൽ കൂടിയവരല്ല. എന്റെ ആടുകൾ എന്റെ ശബ്ദം ൩൦ കേൾക്കുന്നു; ഞാൻ അവ അറികയും അവ എന്നെ അനുഗ ൩൧ മിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അവരറിന്നു ഞാൻ നിത്യജീവനെ കൊടു ൩൨ കുന്നു; അവ എന്നേക്കും നശിച്ചുപോകയില്ല; ആരും എന്റെ കയ്യിൽനിന്ന് അവരെ പഠിച്ചുകളകയും ഇല്ല. എനിക്ക് ത ൩൩ നിരിക്കുന്ന എൻപിതാവ് എല്ലാവരിലും വലുത് ആകുന്നു. എ ൩൪ ന്പിതാവിന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു പഠിച്ചുകളവാൻ ആർക്കു കഴി ൩൫ യുന്നതും അല്ല. ഞാനും പിതാവും ഒന്നായിരിക്കുന്നു. എന്നാ ൩൬ റെ, യഹൂദർ പിന്നെയും അവനെ എറിഞ്ഞുകളവാൻ കല്പകൾ ൩൭ എടുത്തു. അതിന്നു യേശു അവരോട് പറഞ്ഞതു: എന്റെ പി ൩൮ താവിൽനിന്ന് പല സൽക്രിയകളേയും നിങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചു, ൩൯ അതിൽ ഏതു ക്രിയനിമിത്തം എന്നെ കല്ലെറിയുന്നു. യഹൂദർ ൪൦ അവനോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: സൽക്രിയകൊണ്ടല്ല, നി ൪൧ ന്നെ കല്ലെറിയുന്നത്; ദേവദൂഷണം നിമിത്തവും, നീ മനുഷ്യ ൪൨ നായിരിക്കേ നിന്നെ തന്നെ ദൈവമാക്കുന്നതു നിമിത്തവും അ ൪൩ ത്രെ. യേശു അവരോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു (സങ്കീ. ൮൨, ൩.) ൪൪ ഞാൻ പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾ ദേവന്മാർ എന്നതു നിങ്ങളുടെ ദേവ ൪൫ ത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നില്ലയൊ? ദേവവചനം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ൪൬ ആ കൂട്ടരെ ദേവന്മാർ എന്നു (ദേവം) ചൊല്ലി എങ്കിൽ, തിരു ൪൭ വെഴുത്തിന്നു നീക്കം ഇല്ലെന്നുവന്നാൽ, പിതാവ് വിശുദ്ധീക ൪൮

രിച്ചു, ലോകത്തിൽ അയച്ചവൻ ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രൻ എന്നു പറകയാൽ, ദേവഭൃഷ്ടകൻ എന്നു നിങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നതു എങ്ങിനെ? എൻ പിതാവിന്റെ ക്രിയകളെ ചെയ്യാത്തവൻ എന്നു വിശ്വസിക്കേണ്ട; ചെയ്യുന്നു എങ്കിലൊ, എന്നു വിശ്വസിക്കാതെ പോയാലും, പിതാവ് എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും എന്നു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു, ബോധിക്കത്തക്കവണ്ണം ക്രിയകളെ വിശ്വസിച്ചിൻ.

൩൯ എന്നാറെ, അവനെ പിന്നെയും പിടികൂട്ടുവാൻ അന്വേഷിച്ചാറെയും, അവരുടെ കയ്യിൽനിന്ന് അവൻ തെറ്റി. യൂദന്മാരെ യോഹന്നാൻ ആദിയിൽ സ്നാനം നടത്തിയ സ്ഥലത്തേക്ക് ൪൧ വാങ്ങിപ്പോയി, അവിടെ പാർത്തു. പലരും അവന്റെ അടുക്കെ വന്നു, യോഹന്നാൻ അടയാളം ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല എങ്കിലും, ഇവനെ കുറിച്ച് യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞത് ഒക്കെയും സത്യമായി ൪൨ എന്നു ചൊല്ലി, അവിടെ പലരും അവങ്കൽ വിശ്വസിക്കയും ചെയ്തു.

൧൧. അദ്ധ്യായം.

ബെത്ത്സായിലെ ലാജരിനെ, (൧൭) യേശു ഉയിർപ്പിച്ചതിന്റെ, (൨൭) ഫലങ്ങൾ.

൧ മറിയവും സഹോദരിയായ മന്ത്യും ഉള്ള ബെത്ത്സായിഗ്രാമത്തിലെ ലാജർ എന്ന് ഒരുത്തൻ രോഗിയായിരുന്നു. ലാജർ എന്ന രോഗിയായ സഹോദരൻ ഉള്ള മറിയ എന്നവളൊ (പിന്നേതിൽ) കത്താലെ, തൈലം കൊണ്ട് അഭിഷേകം ചെയ്തു; തലമുടികൊണ്ട് അവന്റെ കാലുകളെ തുടച്ചുകൊണ്ടുവശം തന്നെ ൩ (൧൨, ൨.) ആ സഹോദരിമാർ അവന്റെ അടുക്കെ ആളയച്ചു: കത്താലെ, കണ്ടാലും നിന്നെക്കു പ്രിയനായവൻ രോഗിയായി ൪ എന്നു പറയിച്ചു. യേശു കേട്ടിട്ട്: ഈ രോഗം മരണത്തിലേക്കല്ല; ദേവത്തേജസ്സിന്നത്രെ ആകുന്നതു, ദേവപുത്രന് അതിനാൽ ൫ തേജസ്സ് വരുവാൻതന്നെഎന്ന് പറഞ്ഞു. യേശുവൊ, മന്ത്യേയും സഹോദരിയേയും ലാജരേയും സ്നേഹിക്കുന്നവൻ തന്നെ. ൬ അതുകൊണ്ട് അവൻ രോഗിയായതു കേട്ടിട്ട് അന്നിരിക്കുന്ന ൭ സ്ഥലത്തിൽ രണ്ടു നാൾ പാർത്താറെയും, അതിൽ പിന്നെ ശിഷ്യരോട്: നാം തിരികെ യഹൂദയിലേക്ക് ചെല്ലുക എന്നു പറ ൮ യുന്നു. ശിഷ്യന്മാർ അവനോട്: റബ്ബീ, യഹൂദർ നിന്നെ ഇപ്പോൾ തന്നെ കല്ലെറിവാൻ ഭാവിച്ചിട്ടും, നീ തിരികെ അവിടെ

പോകുന്നുവോ? എന്നു പറയുന്നു. യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയ ന്നു: പകലിന്നു പന്ത്രണ്ടു മണിനേരം ഇല്ലയോ? താൻ പകലിൽ നടന്നാൽ ഈ ലോകത്തിൻ വെളിച്ചം കാണുന്നതു കൊണ്ട് ഇടമനില്ല; രാത്രിയിൽ നടക്കുന്നു എങ്കിലൊ തന്നോട് വെളിച്ചം ഇല്ലായ്ക്കൊണ്ട് ഇടമുണ്ടു. എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു: നമ്മുടെ പ്രിയനായ ലാജൻ നിദ്രപ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു എങ്കിലും, അവന്റെ ഉറക്കം ഒഴിപ്പാൻ ഞാൻ യാത്രയാകുന്നു എന്ന് അവരോടു പറയുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ: കർത്താവേ, നിദ്രപ്രാപിച്ചു എങ്കിൽ, അവൻ രക്ഷപെടും എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവന്റെ മരണത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു പറഞ്ഞതൊ, മരിക്കാൻ നിദ്രയെ സൂചിപ്പിച്ചപ്രകാരം അവർക്കു തോന്നിപ്പോയി. അപ്പോൾ, യേശു അവരോട് സ്നേഹമായി പറഞ്ഞു: ലാജൻ മരിച്ചു; ഞാൻ അവിടെ ഇല്ലായ്ക്കൊണ്ടു, നിങ്ങളുടെ നിമിത്തം നിങ്ങളും വിശ്വസിക്കും എന്നു വെച്ചത്രെ. ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു എന്നാൽ നാം അവന്റെ അടുക്കെ ചെല്ലുക. എന്നാറെ, ഇരട്ട എന്നമ്മമുള്ള തോമാ കൂട്ട ശിഷ്യന്മാർ: നാമും അവനോട് ഒന്നിച്ചു മരിപ്പാൻ പോക എന്നു പറഞ്ഞു.

പിന്നെ യേശു എത്തിയപ്പോൾ, അവനെ കല്ലറയിൽ ആക്കിയതു നാലു നാളായി എന്നു കേട്ടു. വൈത്ഥന്യയൊ, യരുശലേമിന്നരികെ ഏകദേശം പതിനഞ്ചു സ്വാദി (൨ നാഴിക) ദൂരത്തിലത്രെ. ആ യഹൂദരിൽ പലരും മത്സ്യം, മറിയ എന്നവരെ സമോദരനെ ചൊല്ലി, സാന്തപനം ചെയ്യേണ്ടതിന്ന് അവരുടെ സമീപം വന്നിരുന്നു. യേശു വരുന്നപ്രകാരം മത്സ്യം കേട്ടു ഉടനെ അവനെ എതിരേററു; മറിയ വീട്ടിൽ തന്നെ ഇരുന്നു. മത്സ്യം യേശുവോടു പറഞ്ഞു: കർത്താവേ, നീ ഇവിടെ ആയി എങ്കിൽ, എന്റെ സമോദരൻ മരിക്കയില്ലായിരുന്നു; ഇപ്പോഴും ഹീദ്രെവത്തോട് എന്തെല്ലാം ചോദിച്ചാലും ദൈവം നിന്നെക്കുതരും എന്നറിയുന്നു. യേശു അവരോട് പറയുന്നു: നിന്റെ സമോദരൻ വീണ്ടും എഴുന്നീല്ക്കും മത്സ്യം അവനോട് പറയുന്നു: അവൻ ഒടുക്കത്തെ നാളിലെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ എഴുന്നീല്ക്കും എന്ന് അറിയുന്നു. യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു: ഞാനേ പുനരുത്ഥാനവും, ജീവനും ആകുന്നു; എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ മരിച്ചാലും ജീവിക്കും. ജീവിച്ചിരുന്നു, എങ്കൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ എല്ലാം എഴുന്നേക്കും മരിക്കയും ഇല്ല; ഇതിനെ വിശ്വ

൨൭ സിദ്ധിക്കുന്നുവോ? അവനോട് അവൾ പറയുന്നു: അതെ ക
 രുത്താലെ, ലോകത്തിൽ വരേണ്ടുന്ന ദേവപുത്രനായ മശിഹ
 ൨൮ നീ എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നു ചൊല്ലിപ്പോ
 യി, തന്റെ സഹോദരിയായ മറിയയെ ഗ്രഹമായി വിളിച്ചു,
 ൨൯ ഗുരു വന്നു നിന്നെ വിളിക്കുന്നു എന്ന് അറിയിച്ചു. അവൾ
 കേട്ട ഉടനെ വേഗം എഴുന്നിറ്റ് അവന്റെ അടുത്തെ വരുന്നു,
 ൩൦ യേശുവോ, ഗ്രാമത്തിൽ ചെല്ലാതെ, മന്ദം അവനെ എതിരേറ
 ൩൧ സ്ഥലത്തിൽ തന്നെ നിന്നിരുന്നു. വീട്ടിൽ അവളെ സാന്ത്വ
 നം ചെയ്തു, കൂടെ പാക്കുന്ന യഹൂദന്മാർ മറിയ വേഗം എഴുന്നീ
 ൩൨ റു പുറപ്പെടുന്നത് കണ്ടിട്ട്, അവൾ കല്ലറക്കു കരവാൻ പോ
 കുന്നു എന്നു ചൊല്ലി പിഞ്ചെന്നു. മറിയയൊ, യേശു ഉള്ളേട
 ൽ എത്തി, അവനെ കണ്ടിട്ട്, അവന്റെ കാൽക്കൽ വീണു: ക
 രുത്താലെ, നീ ഇവിടെ ആയി എങ്കിൽ, എന്റെ സഹോദരൻ
 ൩൩ മരിക്കയില്ലായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് അവൾ
 കരയുന്നതും അവളോട് ഒന്നിച്ചു വന്ന യഹൂദന്മാർ കരയുന്ന
 തും യേശു കണ്ടാറെ, ആത്മാവിൽ ഹൃദിക്കൊണ്ടു കലങ്ങിപ്പോ: അ
 ൩൪ വനെ എവിടെ വെച്ചു? എന്നു ചോദിച്ചു: കരുത്താലെ, വന്നു
 ൩൫ കാണുക എന്നു അവർ അവനോട് പറയുന്നു. യേശു കണ്ണീർ
 വാർത്തു. ആകയാൽ, യഹൂദന്മാർ: കണ്ടോ അവനിൽ എത്ര പ്രീ
 ൩൬ യംഭാവിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. അതിൽ ചിലർ: കുരുടന്റെ കണ്ണു
 ൩൭ കളെ തുറന്നവന് ഇവനെ മരിക്കാത്താക്കുവാനും കഴിഞ്ഞില്ല
 ൩൮ യൊ? എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു പിന്നെയും ഉള്ളിൽ ഹൃദിക്കൊ
 ണ്ടു, കല്ലറക്കു ചെന്നു; അതൊ കല്ല് മുഖത്ത് അടച്ചു കിടക്കു
 ൩൯ ന്ന ഗുഹ തന്നെ. യേശു പറയുന്നു: കല്ലിനെ നീക്കവിൻ! എ
 ന്നതിന്ന്, കഴിഞ്ഞവന്റെ സഹോദരിയായ മന്ദം: കരുത്താലെ,
 നാറും വെച്ചു തുടങ്ങി; നാലാം നാളായല്ലോ! എന്നു പറയുന്നു
 ൪൦ അവളോട് യേശു പറയുന്നു: നീ വിശ്വസിച്ചു എങ്കിൽ, ദൈ
 വത്തിൻ തേജസ്സുകാണം എന്നു നിന്നോടു ചൊല്ലിയില്ലയൊ?
 ൪൧ എന്നാറെ, മരിച്ചവനെ കിടത്തിയതിൽനിന്നു കല്ലിനെ നീക്കി
 യപ്പോൾ, യേശു കണ്ണുകളെ ഉയർത്തി: പിതാവേ, നീ എന്നെ
 ൪൨ കേട്ടതുകൊണ്ടു നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു. നീ എപ്പോഴും എന്നെ കേ
 ളിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞു എങ്കിലും നീ എന്നെ അയച്ചത് ഇവർ
 വിശ്വസിക്കാതെതിന്ന് ചുറ്റും നില്ക്കുന്ന പുരുഷന്മാരുടെതിൻ നി
 ൪൩ മിത്തം ഞാൻ പറഞ്ഞു. എന്നു ചൊല്ലിയശേഷം: ലാജനേ!

പുറത്തുവാ! എന്നു മഹാശബ്ദത്തോടെ വിളിച്ചു. ഉടനെ മരിച്ച രുവൻ കൈകാലുകളും ശീലകളാൽ കെട്ടപ്പെട്ടും, മുഖം മൂർച്ഛിതം കൊണ്ടു മുട്ടിപ്പുറത്തുവന്നു: അവനെ കെട്ടഴിച്ചു പോകുവാൻ വിളിച്ചു! എന്നു യേശു അവരോടു കല്പിക്കയും ചെയ്തു.

അതുകൊണ്ടു മറിയയടുക്കെ വന്ന യഹൂദരിൽ പലരും അവരോടു ചെന്നു ചെല്ലുവാൻ കണ്ടിട്ട് അവർക്കു വിശ്വസിച്ചു. ചിലരെ, പരി രുവൻ ശരണമെടുക്കെ പോയി, യേശുചെയ്തത് അവരോടു ബോധിപ്പിച്ചു. ആകയാൽ, മഹാപുരോഹിതരും പരിശുദ്ധരും സംഘം രൂപപ്പെട്ടു: ആ മനുഷ്യൻ വളരെ അടയാളങ്ങളെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു, നാം എന്തു വേണ്ടു? അവനെ ഇങ്ങിനെ വിട്ടേച്ചാൽ, എന്തു പലരും അവർക്കു വിശ്വസിക്കും ദോഷം വന്നു, നമ്മുടെ സ്ഥലവും വംശവും മുടിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. അവരിൽ ഒരത്ത രുവനായ കയ്യോ എന്ന ആ വയ്ക്കത്തെ മഹാപുരോഹിതനൊ, അവരോടു ചൊല്ലിയതു: നിങ്ങൾക്കു ഒന്നു അറിയുന്നില്ല; വംശം ൫൦ എല്ലാം നശിച്ചു പോകാത്തവണ്ണം ഒരു മനുഷ്യൻ ജനത്തിന്നു വേണ്ടി മരിക്കുന്നതു നമുക്ക് ഉപകാരം എന്നു വിചാരിക്കുന്നതും ഇല്ല. എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞതു: സ്വദേശിയല്ല; ആ ൫൦ വയ്ക്കത്തെ മഹാപുരോഹിതനായതത്രെ; അവൻ യേശു ജനത്തിന്നു വേണ്ടി മരിക്കുന്നതു പ്രവചിച്ചു. ജനത്തിന്നു വേണ്ടി ൫൦ മാത്രവും അല്ല; ചിന്തിക്കുന്ന ദേവമക്കളെ ഒന്നിലേക്ക് ചേർത്തുകൊണ്ടു (മരിക്കുന്നതു) ഭയം. എന്നാറെ, അവനോടു ൫൦ അവനെ കൊല്ലുവാൻ തങ്ങളിൽ നിശ്ചയിച്ചു. അതുകൊണ്ടു ൫൦ യേശു യഹൂദരുടെ ഇടയിൽ പിന്നെ പ്രസിദ്ധനായി നടക്കുന്നു, അവർ വിട്ടു; മരുഭൂമിക്കരികിൽ എത്രയും എന്ന ദേശത്തിൽ വാങ്ങി, ശിഷ്യരുമായി അവന്റെ പാർത്തു. യഹൂദരുടെ പെ ൫൦ സ്ഥലത്തുനിന്നു പലരും തങ്ങളുടേ ശുശ്രൂഷയ്ക്കുവന്നു പെസഹക്കു മുമ്പെ നാട്ടുവിട്ടു, യരുശലേമിലേക്ക് കരേറി. യേശു ശുശ്രൂഷ അനേകമായിട്ടും ദേവാലയത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ: നിങ്ങൾക്കു എങ്ങിനെ തോന്നുന്നു? അവൻ പെരുന്നാൾക്കു വരിക ഇല്ലയോ? എന്നു തങ്ങളിൽ പറഞ്ഞും കൊണ്ടിരുന്നു. മഹാപുരോഹിതരും പരിശുദ്ധരും: ആകട്ടെ, അവൻ ഉള്ളസ്ഥലം ആർക്കു അറിഞ്ഞാലും, അവനെ പിടികൂടേണ്ടതിന്നു ബോധിപ്പിക്കണം എന്നു കല്പന കൊടുത്തിരുന്നു.

൧൨. അദ്ധ്യായം.

ബെത്ത്സായിലെ അഭിഷേകം [മത്ത. ൨൬. ൧൦-൧൪], (൯) യരുശലേമിലെ പ്രവേശനം [മത്ത. ൨൧. ൧൦-൧൧. ലൂ. ൧൯.], (൨൦) യവനന്മാരുടെ സന്ദർശനവും അന്ത്യപ്രസംഗവും, (൨൧) യഹൂദരുടെ മനോഹരിതയും.

൧ ചത്തുകിടന്ന ശേഷം യേശു മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉണർത്തിയ ലാജർ ഉള്ള ബെത്ത്സായിൽ (യേശു) പെസഹെക്കു ആറു നാൾ മുൻപെ വന്നാറെ, അവൻ അവിടെ അത്താഴം ഉണ്ടാക്കി, മത്ത ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു; അവനോടുകൂടെ ചാരിക്കൊണ്ടവരിൽ ലാജരും ചേർന്നിരുന്നു. അപ്പോൾ, മറിയ വിലയേറിയ ജടാരം സിന്തെലം ഒരു നാത്തൽ എടുത്തു, യേശുവിന്റെ കാലുകളിൽ പൂശി, കാലുകളെ തന്റെ തലമുടികൊണ്ടു തുവർത്തി; തൈലത്തിന്റെ സൌരഭ്യം വീട്ടിൽ നിറകയും ചെയ്തു. അതിന്ന് അവന്റെ ശിഷ്യരിൽ ഒരുത്തനായി, അവനെ കാണിച്ചുകൊടുപ്പാനുള്ള യൂദാ, ഇഷ്ക്കര്യോത് എന്ന ശിരോമുഖൻ മകൻ പറയുന്നു:

൨ ഈ തൈലം മൂന്നു ദിവസം വിറ്റാൽ, ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കാത്തത് എന്നിന്നു? എന്നു ദരിദ്രരെ വിചാരം ഉണ്ടായിട്ടല്ല; കള്ളനായി പണപ്പെട്ടിയെ സൂക്ഷിച്ചും, അതിൽ ഇടുന്നത് എടുത്തും കൊണ്ടിട്ടത്രെ പറഞ്ഞു. ആകയാൽ യേശു: ഇവളെ വിട്ടു; എന്നെ കഴിച്ചിടുന്ന നാൾക്കായിട്ട് ഇതിനെ സംഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ദരിദ്രനിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പ്പോഴും അടുക്കെ ഉണ്ടെല്ലോ; ഞാൻ എല്ലായ്പ്പോഴും അല്ല താനും എന്നു പറഞ്ഞു.

൩ എന്നാറെ, അവൻ അവിടെ ഉള്ളപ്രകാരം അറിഞ്ഞിട്ടു, യഹൂദരുടെ വലിയ കൂട്ടം യേശുവെ തന്നെ അല്ല: അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉണർത്തിയ ലാജരേയും കാണാൻ വന്നു. അവൻ ഹേതുവായിട്ട്, അനേകം യഹൂദന്മാർ പോയി, യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കയാൽ, ലാജരേയും കൊല്ലേണം എന്നു മഹാപുരോഹിതൻ നിരൂപിക്കയും ചെയ്തു. പെരുന്നാൾക്കു വന്നൊരു വലിയ പുരുഷാരം യേശു യരുശലേമിൽ വരുന്നത് അറിഞ്ഞു; പിറ്റേന്നാൾ യഹൂദന്മാർക്കു മുമ്പെ എടുത്തുകൊണ്ട് അവനെ എതിരേല്പാൻ പുറപ്പെട്ടുപോയി: ഹൊരന്ന ഇസ്രയേലിൻ രാജാവായി (സങ്കീ. ൧൧൮, ൨൫.) കർത്താവിൻ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാക! എന്ന് ആത്മകൊണ്ടിരുന്നു. യേശു ചെറിയകുഴുതയെ കണ്ടിട്ട് അതിനേൽ കയറി ഇരുന്നു.

(ജക. ൯, ൯.) ചിയോൻപുത്രി, ഭയപ്പെടായ്ക്കൂ! കണ്ടാലും നിന്റെ ൧൫ രാജാവ് കഴുതക്കുട്ടിപ്പറഞ്ഞു കയറികൊണ്ടു വരുന്നു എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നപ്രകാരം തന്നെ. ആയത് അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ൧൩ ആദിയിൽ അറിയാത്തു; യേശുവിന്നു തേജസ്കരണം ആയ ശേഷം അവനെ കുറിച്ച് ഇത് എഴുതിക്കിടന്നു എന്നും തങ്ങൾ അവനോട് ഇന്നത് ചെയ്തു എന്നും ഓർമ്മ ഉണ്ടായി. അന്ന് അ ൧൭ വനോടുകൂടി വന്ന സമൂഹമൊ, അവൻ ലാജരെ കല്ലറയിൽനിന്നു വിളിച്ചു, മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉണർത്തി എന്നു സാക്ഷ്യം ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ അടയാളം ചെയ്ത ൧൮ പ്രകാരം പുരുഷാരം കേട്ടിട്ടു, അവനെ എതിരേററുകൂടി. പഠിശ ൧൯ ൽ: നമുക്ക് ഏതും ഫലിക്കുന്നില്ല എന്നു കണ്ടുവെ? ഇതാ ലോകം അവന്റെ പിന്നാലെ ആയ്ക്കൊയി! എന്നു തങ്ങളിൽ പറകയും ചെയ്തു.

പെരുന്നാളിൽ കുന്ദിപ്പവൻ കയറിവരുന്നവരിൽ (അന്നു) ൨൦. ചിലയവനന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആയവർ ഗലീലയിലെ ബെ ൨൧ ഫചൈദക്കാരനായ ഫിലിപ്പനെ ചെന്നുകണ്ടു: യജമാന, ഞങ്ങൾക്കു യേശുവിനെ കാണാൻ മനസ്സുണ്ടു എന്നു ചോദിച്ചു. ൨൨ ഫിലിപ്പൻ വന്ന് അന്ത്രോയാവിനോട് പറയുന്നു: പിന്നെ അന്ത്രോവാവും, ഫിലിപ്പനും യേശുവിനോടു പറയുന്നു: അതിന്ന് യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: മനുഷ്യപുത്രൻ തേജസ്കരണം ൨൩ ഉണ്ടാവാനുള്ള നാഴികവന്നു. ആമെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളുടേ ൨൪ പേരു പറയുന്നു, കോതമ്പമണി ഭൂമിയിൽ വീണു ചത്താൽ ഒഴികെ തനിയെ വസിക്കുന്നുള്ളു; ചത്തു എങ്കിലൊ വളരെ ഫലം ഉണ്ടാകുന്നു. തന്റെ ദേഹിയെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ അതിനെ ൨൫ കളയും; ഇഹദലാകത്തിൽ തന്റെ ദേഹിയെ പകെക്കുന്നവൻ അതിനെ നിത്യജീവനോളം സൂക്ഷിക്കും (ലൂക്ക. ൯, ൨൪.) ആരും എന്നെ ശുശ്രൂഷചെയ്താൽ അവൻ എന്നെ അനു ൨൬ ഗമിക്ക! പിന്നെ ഞാൻ എവിടെ ആയാലും, അവിടെ എന്റെ ശുശ്രൂഷക്കാരനും ഇരിക്കും; ആർ എന്നെ ശുശ്രൂഷചെയ്താൽ അവനെ പിതാവ് മാനിക്കും. ഇപ്പോൾ, എൻദേഹി, കലങ്ങിഇ ൨൭ റിക്കുന്നു; പിന്നെ ഞാൻ എന്തുപറവു? പിതാവെ, ഈ നാഴികയിൽനിന്ന് എന്നെ രക്ഷിക്കേണമെ! എങ്കിലും ഇതിൻനിമിത്തം ഈ നാഴികയിൽ വന്നുവല്ലോ. പിതാവെ, നിൻനാമത്തെ ൨൮ തേജസ്കരിക്കേണമെ! എന്നതുകൊണ്ടു, ഞാൻ തേജസ്കരിച്ചു,

തേജസ്സരിക്കയും ചെയ്യും എന്നു വാനത്തിൽനിന്ന് ഒരു ശബ്ദം
 ൨൯ ഉണ്ടായി. അതുകേട്ടിട്ടു, നില്ക്കുന്നപുരുഷാരും, ഇടി ഉണ്ടായി എ
 ൩൦ ന്നു പറഞ്ഞു; മറെറവർ ഒരു ഭൂതൻ അവനോട് അരുളിച്ചെയ്തു
 ൩൧ എന്നു പറഞ്ഞു; യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ഈ ശബ്ദം എൻ
 ൩൨ നിമിത്തമല്ല, നിങ്ങൾ നിമിത്തമത്രെ ഉണ്ടായതു: ഇപ്പോൾ ഈ
 ൩൩ ലോകത്തിന്റെ ന്യായവിധി ആകുന്നു; ഇപ്പോൾ ഈ ലോകപ്ര
 ൩൪ മ്ലഭം പുറത്തു കളയപ്പെടും. ഞാനും ഭൂമിയിൽനിന്ന് ഉയർത്തപ്പെട്ടു
 ൩൫ എങ്കിൽ, എല്ലാവരെയും എങ്കിലേക്കു വലിച്ചുകൊള്ളും. എന്നത്
 ൩൬ കൊണ്ട് താൻ ചാവാനുള്ള മരണവിധം ഇന്നത് എന്ന് സൂചി
 ൩൭ പിച്ചതു. പുരുഷാരും അവനോട്: മശിഹാ എന്നേക്കും വസി
 ൩൮ കുന്നപ്രകാരം ഞങ്ങൾ വേദത്തിൽനിന്നു (ദാനി. ൭, ൧൪.)
 ൩൯ കേട്ടു; പിന്നെ മനുഷ്യപുത്രൻ ഉയർത്തപ്പെടേണ്ടത് എന്നു നീ
 ൪൦ എങ്ങനെ പറയുന്നു? ആ മനുഷ്യപുത്രൻ ആരുപോൽ? എന്ന്
 ൪൧ ഉത്തരം പറഞ്ഞാറെ, യേശു അവരോട് ചൊല്ലിയതു: ഇനി കു
 ൪൨ റയ കാലം വെളിച്ചം നിങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നു; ഇരുൾ നിങ്ങളെ
 ൪൩ പിടിച്ചുകയ്യാതവണ്ണം നിങ്ങൾക്ക് വെളിച്ചം ഉള്ളുവെ നന്നു
 ൪൪ കൊൾവിൻ! ഇരുളിൽ നടക്കുന്നവൻ എവിടെ പോകുന്നു എ
 ൪൫ ന്നുറിയുന്നില്ലല്ലോ! നിങ്ങൾക്കു വെളിച്ചം ഉള്ളെടും വെളിച്ചത്തി
 ൪൬ ന്നു മക്കൾ ആകേണ്ടതിന്നു, വെളിച്ചത്തിൽ വിശ്വസിക്കിൻ!
 ൪൭ എന്നു യേശു അരുളിച്ചെയ്തു വാങ്ങിപ്പോയി; അവരിൽനിന്ന്
 ൪൮ ഒളിച്ചുകൊൾകയും ചെയ്തു.

൪൯ ഇത്ര അടയാളങ്ങളെ അവർ കാണെ, ചെയ്യാനെയും അവ
 ൫൦ ന്നു നിൽ വിശ്വസിക്കാത്തതു. യശയ്യാപ്രവാചകൻ (൫൫, ൧.)
 ൫൧ കൽത്താവെ, ഞങ്ങൾ കേൾപ്പിക്കുന്നത് ആർ വിശ്വസിച്ചു? യ
 ൫൨ ഫോവാദുക്കും ആർക്കു വെളിപ്പെട്ടു എന്നു പറഞ്ഞ വചനം പൂരി
 ൫൩ പ്താൻ തന്നെ. യശയ്യാ പിന്നെയും: (൫൫, ൯) അവരുടെ കണ്ണു
 ൫൪ കളെ അവൻ കുരുക്കി, ഹൃദയത്തെ തടിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നത് അ
 ൫൫ വർ കണ്ണുകൊണ്ടു കാണാതെയും, ഹൃദയംകൊണ്ടു ബോധിക്കാ
 ൫൬ തെയും, മനസ്സിരിയാതെയും, ഞാൻ അവരെ സൌഖ്യമാക്കാതെ
 ൫൭ യും ഇരിപ്പാൻ തന്നെ. എന്നു പറഞ്ഞതിനാൽ അവർക്കു വി
 ൫൮ ശ്വസിച്ചുകൂടാത്തതു. ആയതു യശയ്യാ അവന്റെ തേജസ്സ്
 ൫൯ കണ്ടിട്ട് അവനെകൊണ്ട് ഉരെച്ചപ്പോൾ തന്നെ പറഞ്ഞതു.
 ൬൦ എന്നിട്ടും പ്രമാണികളിലും അനേകർ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു
 ൬൧ എങ്കിലും, പള്ളിഭൂമി ആകാപ്പാൻ പഠിശൻ ഫേതുവായി ഏറെ
 ൬൨ വരവു

പറഞ്ഞിട്ടില്ല; കാരണം അവർ ദേവതേജസ്സിലും മനുഷ്യതേജ രഹസ്സേ ഏറും സ്നേഹിച്ചു. യേശു വിളിച്ചുപറഞ്ഞത്: എങ്കിലൊ രാജ്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ എന്നിലല്ല, എന്നെ അയച്ചവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നെ കാണുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ കാണുന്നു. ഞാൻ വെളിച്ചമായി ലോകത്തിൽ വന്ന രത്നം, എങ്കൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ആരും ഇരുളിൽ വസിക്കാത്തതല്ല. എന്റെ മൊഴികൾ ആർ കേട്ടു വിശ്വസിക്കാതെ രാജ്യപോയാൽ, ഞാൻ അവനെ ന്യായം വിധിക്കുന്നില്ല; കാരണം ലോകത്തിന്നു വിധിപ്പാനല്ല, ലോകത്തെ രക്ഷിപ്പാനത്രെ; ഞാൻ വന്നതു, എന്റെ മൊഴികളെ കൈക്കൊള്ളാതെ, എന്നെ തള്ളിപ്പറയുന്നവൻ ന്യായം വിധിക്കുന്നവൻ ഉണ്ടു; ഞാൻ പറഞ്ഞവയെ ഒട്ടക്കൂടെ നാളിൽ അവൻ ന്യായം വിധിക്കും. എങ്ങിനെ രാജ്യം എന്നാൽ, ഞാൻ സ്വയമായി ഉരിയാടാതെ, എന്നെ അയച്ച പിതാവായവൻ ഇന്നതു പറവാനും ഇന്നത് സംസാരിപ്പാനും എനിക്ക് കല്പന തന്നു. അവൻ കല്പിച്ചതു നിത്യ ജീവൻ എന്നു ൨൦. ഞാൻ അറിയുന്നു, ആകയാൽ ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നവ പിതാവ് എന്നോട് ഉരച്ചുപ്രകാരമത്രെ സംസാരിക്കുന്നു.

൧൩. അദ്ധ്യായം.

യേശു ശിഷ്യർക്കു കാൽകഴുകി, (൧൨) ഉപദേശിച്ചു, (൨൧) യൂദാവിൻ ഭോഹവും, (൩൧) സ്വമരണത്താലേ പുതിയ കല്പനയും, (൩൩) ചേരുന്നെൻ വീഴ്ചയും അറിയിച്ചു [മത്താ. ൨൩. ൧൨. ൧൪. ൧൫. ൨൨.]

വെസ്താ പെരുന്നാലിന്നു മുമ്പെ യേശു ലോകത്തിൽ തനിക്ക് കള്ളവരെ സ്നേഹിച്ചശേഷം ഈ ലോകം വിട്ടു, പിതാവിന്നരികിൽ പോകുവാനുള്ള നാഴികവന്നു എന്നറിഞ്ഞു; അവസാനത്തേക്കും അവരെ സ്നേഹിച്ചു. അവനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതെന്നതു ശിമോനനായ യൂദാഇഷ്കര്യോതാവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പിശാച് തോന്നിച്ചതിൽ പിന്നെ അത്താഴം തുടങ്ങുമ്പോൾ, പിതാവ് തനിക്കു സകലവും കൊടുക്കൽ തന്നു എന്നും, നന്മൻ ദൈവത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു വന്നു എന്നും, ദൈവത്തിന്നടുക്കെ ചെല്ലുന്നു എന്നും യേശു അറിഞ്ഞിട്ടും, അത്താഴത്തിൽ രാത്രിയിന്ന് എഴുന്നീറ്റു, വസ്ത്രങ്ങളെ ഉരിവെച്ചു, ശീല എടുത്തു, തന്റെ അരക്കുകെട്ടി, പാത്രത്തിൽ വെള്ളം ഒഴിച്ചു ശിഷ്യരുടെ ൨ കാലുകളെ കഴുകുവാനും അരക്കുകെട്ടിയ ശീലകൊണ്ടു തുവർത്തു

വശൻ

- ൬ വാനം തുടങ്ങി. പിന്നെ ശിമോൻപേത്രനടുക്കു വരുമ്പോൾ: കർത്താവേ, നീ എന്റെ കാലുകളെ കഴുകയൊ? എന്ന് അവൻ.
- ൭ പറഞ്ഞതിന്നു: ഞാൻ ചെയ്യുന്നതിനെ നീ ഇന്ന് അറിയുന്നില്ല; ഇതിൽ പിന്നെ അറിയും താനും എന്ന് ഉത്തരം ചൊല്ലിയവ ശേഷം: നീ എന്നും എന്റെ കാലുകളെ കഴുകയില്ല എന്നു പേത്രൻ പറയുന്നു. യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ഞാൻ നിന്നെ കഴുകാത്താൽ നിന്നെ എനിൽ പങ്ക് ഇല്ല. എന്നാറെ, ശിമോൻപേത്രൻ: കർത്താവേ, എൻ കാലുകൾ മാത്രമല്ല, കൈകളും ൧൦ തലയും കൂടെ എന്നു പറയുന്നു. യേശു അവനോടു: കളിച്ചിരിക്കുന്നവൻ കാലുകൾ അല്ലാതെ, കഴുകുവാൻ ആവശ്യം ഇല്ല; സർപ്പംഗം ശുദ്ധനാകുന്നു: നിങ്ങളും ശുദ്ധരാകുന്നു; എല്ലാവരും ൧൧ അല്ലതാനും എന്നു പറയുന്നു. തന്നെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നവനെ അരികുകൊണ്ടുതൊ എല്ലാവരും ശുദ്ധരാല്ല എന്നു പറഞ്ഞതു.
- ൧൨ അവരുടെ കാലുകളെ കഴുകിട്ടു, തന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ ധരിച്ച ശേഷം അവൻ പിന്നെയും ചാരികൊണ്ട് അവരോട് പറഞ്ഞിതു: നിങ്ങളോട് ചെയ്തത് ബോധിക്കുന്നുവോ? നിങ്ങൾ ൧൩ എന്നെ ഗുരുവെന്നും കർത്താവെന്നും വിളിക്കുന്നു; ഞാൻ അപ്രകാരം ആകയാൽ, നന്നായി ചൊല്ലുന്നു. കർത്താവും ഗുരുവുമായ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കാലുകളെ കഴുകി എങ്കിൽ, നിങ്ങളും തമ്മിൽ ൧൪ തമ്മിൽ കാലുകളെ കഴുകേണ്ടതു. ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചെയ്യപ്രകാരം നിങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടതിന്നല്ലൊ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ദ്രഷ്ടാന്തം തന്നതു. ആമെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു ചൊല്ലുന്നിതു: തന്റെ കർത്താവിനേക്കാൾ ദാസൻ വലിയതല്ല; തന്നെ അ ൧൫ യച്ചവനേക്കാൾ ഭൂതനും വലിയതല്ല (മത്താ. ൧൦, ൨൪.) ഇവ നിങ്ങൾ അറിയുന്നു എങ്കിൽ, ചെയ്യാൽ ധന്യൻ ആകുന്നു. ൧൬ നിങ്ങളെ എല്ലാവരേയും ചൊല്ലുന്നില്ല; ഞാൻ തെരിഞ്ഞെടുത്തവരെ അറിയുന്നു എന്നാൽ (സങ്കീ. ൪൧, ൧൦.) എന്നോടു കൂടെ അപ്പം തിന്നുന്നവൻ എന്റെ നേരെ മടമ്പ് ഉയർത്തി എന്നു ൧൭ ജ്ഞാതിരുവെഴുത്തിന്നു പുത്തിവരേണ്ടിയിരുന്നു. അതു സംഭവിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ഇന്നു നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: സംഭവിച്ചാൽ ഞാൻ തന്നെ ആകുന്നു, എന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്ന ൧൮ യി തന്നെ. ആമെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചൊല്ലുന്നിതു: ഞാൻ വല്ലപ്പോഴും അയച്ചവനെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ

എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നു; എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ
അയച്ചവനെ കൈക്കൊള്ളുന്നു (മത്ത. ൧൦. ൪൦.)

ഇവ പറഞ്ഞിട്ടു യേശു ആത്മാവിൽ കലങ്ങി: ആമെൻ ൨൧
ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചെയ്തുന്നിതു: നിങ്ങളിൽ ഒരാൾ
എന്നെ കാണിച്ചു കൊടുക്കും എന്നു സാക്ഷിപറഞ്ഞു. ഇത് ൨൨
ആരെക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു എന്നു ശിഷ്യർ മെറിണ്ടു തമ്മിൽ തമ്മി
ൽ നോക്കിനിന്നു. ശിഷ്യരിൽ വെച്ച് യേശു സ്നേഹിക്കുന്ന ൨൩
ഒരാൾ യേശുവിൻ മടിയോടു ചാരിക്കൊണ്ടിരിക്കെ, ശിമോ ൨൪
ൻ പേരൻ ആഹികം കാട്ടി, ഈ ചെയ്തിയത് ആരെക്കൊണ്ട്
പറക എന്ന് അവനോട് ചോദിക്കുന്നു. ആയവൻ യേശു ൨൫
വിൻ മാപ്പിടത്തിൽ (തല) ചരിച്ചു: കർത്താവേ, ആർ ആകുന്നു?
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു യേശു: ഞാൻ അപ്പഖണ്ഡം മുക്കിക്കൊ ൨൬
ടുക്കുന്നവൻ തന്നെ എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഖണ്ഡത്തെ
മുക്കിട്ടു ശിമോനൻ യൂദാഇഷ്കര്യോത്ത്യാവിനു കൊടുക്കുന്നു. ൨൭
ണ്ഡം വാങ്ങിയശേഷം സാത്താൻ ഉടനെ അവനിൽ പ്രവേ
ശിച്ചു; യേശു അവനോട്: നീ ചെയ്യുന്നത് അതിവേഗത്തിൽ
ചെയ്യ എന്നു പറകയും ചെയ്തു. ആയത് ഇന്നതിനെ ചെയ്തി ൨൮
ടുള്ളപ്രകാരം ചാരിഇരുന്നവരിൽ ആരും അറിഞ്ഞില്ല. പണ ൨൯
പ്പെട്ടി യൂദാവോടുള്ളതായാൽ, പെരുന്നാൾക്കു നമുക്കു വേണ്ട
ന്ന് മേടിക്ക എന്നൊ, ദരിദ്രർക്കു ഏതാനും കൊടുക്ക എന്നൊ,
യേശു അവനോട്: കല്പിക്കുന്നപ്രകാരം ചിലർക്കു തോന്നി. അ ൩൦
വന്നൊ ഖണ്ഡം വാങ്ങി ക്ഷണത്തിൽ പുറപ്പെട്ടുപോയി, അ
പ്പോൾ രാത്രി ആയിരുന്നു.

അവൻ പുറപ്പെട്ടു പോയപ്പോൾ, യേശു പറയുന്നിതു: ഇ ൩൧
പ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രൻ തേജസ്കരിക്കപ്പെട്ടു; അവനിൽ ദൈവ
വും തേജസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. ദൈവം അവനിൽ തേജസ്കരിക്കപ്പെ ൩൨
ട്ടു എങ്കിൽ, ദൈവം അവനെ തന്നിൽതന്നെ തേജസ്കരിക്കും
പെട്ടന്നു തേജസ്കരിക്കയും ചെയ്യും. പൈതൃക്കളെ ഇനി അസാ ൩൩
രമെ നിങ്ങളോട് ഇരിക്കുന്നുള്ളു; നിങ്ങൾ എന്നെ അനേപച്ഛി
ക്കും, പിന്നെ ഞാൻ പോകുന്ന എടുത്തു നിങ്ങൾക്കു വന്നുകൂടാ
എന്നു (൧, ൩൪.) യഹൂദരോട്: പറഞ്ഞപ്രകാരം ഇന്നു നിങ്ങ
ളോട് ചെയ്തുന്നു. നിങ്ങൾ തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കേണം എന്ന് ഒരു ൩൪
പുതിയ കല്പന നിങ്ങൾക്കു തരുന്നു, ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ച
ത് പോലെ നിങ്ങളും തമ്മിൽ സ്നേഹിക്ക എന്നത്രെ. നിങ്ങൾക്കു ൩൫

അന്ത്യോന്ത്യം സ്നേഹം ഉണ്ടെങ്കിൽ, അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ എന്തു നെർ ശിഷ്യർ എന്ന് എല്ലാവർക്കും ബോധിക്കും ശിശ്യൻ പേരൻ അവനോട്: കത്താവെ, നീ എവിടെ പോകുന്നു? എന്നു പറയുന്നതിന്നു: ഞാൻ പോകുന്നതിലേക്ക് നിന്നെക്കൂടെ ഇപ്പോൾ, അനുഗമിച്ചുകൂടാ; പിന്നേതിൽ നീ എന്നെ അനുഗമിക്കും താനും എന്നു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. പേരൻ അവനോട്: കത്താവെ, ഇന്നു നിന്നെ അനുഗമിച്ചു കൂടാത്തത് എന്തുകൊണ്ടു? നിന്നെക്കുറേയളവിൽ എൻപ്രാണനെ വെച്ചുകൂടെയും എന്നു പറഞ്ഞാറെ, യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: നിൻപ്രാണനെ എനിക്കുവേണ്ടി വെക്കുമൊ? ആമെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു: നീ മൂന്നുര എന്നെ തള്ളിപറഞ്ഞു എന്നു വരുവോളത്തിന്നു കോഴികൂവുകയില്ല.

൧൪. അദ്ധ്യായം.

യേശു ശിഷ്യരെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു കൊണ്ടു തന്റെ യാത്രയും, (൮) പിതാവാടുള്ള ഐക്യവും, (൧൨) ശിഷ്യർ വ്യാപരിപ്പാനുള്ളതും, (൧൫) ആത്മാവെ പ്രാപിച്ചതും, (൨൨) തന്റെ പ്രത്യക്ഷതയും അറിയിച്ചു, (൨൫) സഭാം പറയുന്നതു.

൧ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കലങ്ങിപ്പോകായ്ക്കൂ! ദൈവത്തിൽ വിശ്വ
൨ സിപ്പിൻ! എന്നിലും വിശ്വസിപ്പിൻ! എന്റെ പിതാവിൻ ദ
വനത്തിൽ പല പാപ്പിടങ്ങളും ഉണ്ടു, അല്ലാത്തതാൽ ഞാൻ നി
ങ്ങളോടു പറയുമായിരുന്നു; ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു സ്ഥലം ഒരുക്കി
൩ വാൻ പോകുന്നു സത്യം. ഞാൻ പോയി നിങ്ങൾക്കു സ്ഥലം
ഒരുക്കി എങ്കിൽ, ഞാൻ ഇരിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങളും ഇരിക്കേണ്ടതി
ന്നു പിന്നെയും വന്നു, നിങ്ങളെ എന്നോടു ചേർത്തുകൊള്ളും.
൪ ഞാൻ പോകുന്ന ഇടത്തെ നിങ്ങൾ അറിയുന്നു, വഴിയും അറി
൫ യുന്നു. തോമാ അവനോട്: കത്താവെ, നീ പോകുന്ന ഇടം ഞ
ങ്ങൾക്കു അറിയാ; പിന്നെ വഴി എങ്ങിനെ അറിയും എന്നു
൬ പറയുന്നു. യേശു അവനോട് ചൊല്ലുന്നതു: ഞാൻ തന്നെ
൭ വഴിയും, സത്യവും, ജീവനും ആകുന്നു. എന്നിലൂടെ അല്ലാത്ത
൮ ആരും പിതാവിനോട് ചേരുന്നില്ല. നിങ്ങൾ എന്നെ അറി
ഞ്ഞു എങ്കിൽ എൻ പിതാവിനേയും അറിയുമായിരുന്നു. വി
ശേഷിച്ചു ഇന്നുമുതൽ നിങ്ങൾ അവനെ അറിയുന്നു; അവ
നെ കണ്ടും ഇരിക്കുന്നു.

൮ ഫിലിപ്പൻ അവനോട്: കത്താവെ, പിതാവിനെ കാണിച്ചു

തരണം എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കു മതിയായി എന്ന് പറയുന്നതിന്ന് യേശു ചൊല്ലുന്നതു: ഇത്രകാലവും നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നിട്ടും നീ എന്നെ അറിഞ്ഞില്ലയൊ ഫിലിപ്പ എന്നെ കണ്ടവൻ പിതാവിനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു പിന്നെ പിതാവിനെ കാണിക്കേണം എന്നു ചൊല്ലുന്നത് എങ്ങിനെ? ഞാൻ പിതാവിലും പിതാവ് എനിലും എന്നു നീ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലയൊ? ഞാൻ നിങ്ങളോടു ചൊല്ലുന്ന മൊഴികളെ സ്വയമായി ചൊല്ലുന്നില്ല; എന്നിൽ വസിക്കുന്ന പിതാവ് തന്നെ ക്രിയകളെ ചെയ്യുന്നത്. ഞാൻ പിതാവിലും പിതാവ് എന്നിലും എന്ന് എന്നെ വിശ്വസിച്ചിൻ! അല്ലെങ്കിൽ, ക്രിയകൾ നിമിത്തമത്രെ എന്നെ വിശ്വസിച്ചിൻ. ആമെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചൊല്ലുന്നതു: ആൻ എന്നെ വിശ്വസിച്ചാൽ, ഞാൻ ചെയ്യുന്ന ക്രിയകളെ അവനും ചെയ്യും, ഇവറ്റിലും വലിയവ ചെയ്യും. കാരണം ഞാൻ എൻപിതാവിന്നടുക്കെ പോകുന്നതുകൊണ്ടും, നിങ്ങൾക്കു എന്റെ നാമത്തിൽ എന്നു യാചിച്ചാലും പിതാവ് പുത്രനിൽ തേജസ്സുരിക്കപ്പെട്ടുണ്ടതിന്ന് ഞാൻ ചെയ്യാനുള്ളതുകൊണ്ടും (ആകുന്നു). നിങ്ങൾക്കു എന്റെ നാമത്തിൽ വല്ലതും യാചിച്ചാൽ ഞാൻ ചെയ്യും.

നിങ്ങൾ എന്നെ സ്നേഹിച്ചാൽ, എന്റെ കല്പനകളെ കാത്തു കൊൾവിൻ! എന്നാൽ ഞാൻ പിതാവിനോടു ചോദിക്കും; അവൻ എന്നേക്കും നിങ്ങളോടു കൂടെ വസിപ്പാനുള്ള മറ്റൊരു കാര്യം സ്ഥാനെ നിങ്ങൾക്കു തരും; സ്തുതമാവിനെ തന്നെ. ആയവനെ ലോകം കാണാത്തതും അറിയാത്തതും ആകകൊണ്ട് കൈക്കൊൾവാൻ കഴികയില്ല; നിങ്ങളോടൊ അവൻ വസിക്കുന്നു നിങ്ങളിൽ ഇരിക്കും എന്നതുകൊണ്ടത്രെ; നിങ്ങൾ അവനെ അറിയുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങളെ അന്നാഥരാക്കി വിടുകയില്ല; നിങ്ങളുടെ അടുക്കെ ഞാൻ (തിരികെ) വരും. കുറയ നേരം (കഴിഞ്ഞാൽ) ലോകം ഇനി എന്നെ കാണുന്നില്ല; നിങ്ങളൊ എന്നെ കാണുന്നു; ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ, പിന്നെ നിങ്ങളും ജീവിച്ചിരിക്കും. ഞാൻ എൻ പിതാവിലും, നിങ്ങൾ എന്നിലും, ഞാൻ നിങ്ങളിലും എന്നതു നിങ്ങൾ അന്നറിയും. എന്റെ കല്പനകളെ ധരിച്ചു കാത്തുകൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ ആകുന്നു. എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവനോ, എൻപിതാവിനാൽ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടും, ഞാനും അവനെ സ്നേഹിച്ച് അവൻ എന്നെ തന്നെ പ്രസിദ്ധനാക്കും.

൨൨ ഇക്കൂയ്ക്കാതാവ് അല്ലാത്ത യൂദാ അവനോട് പറയുന്നിതു:
കർത്താവേ, നീ ലോകത്തിന്നല്ല ഞങ്ങൾക്കത്രെ നിന്നെ പ്ര
൨൩ സിദ്ധനാക്കുവാൻ ഭാവിക്കുന്നത്, എന്തുണ്ടായിട്ടാകുന്നു? യേശു
അവനോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ആരാനും എന്നെ സ്നേഹിച്ചാ
ൽ അവൻ എന്റെ വചനം കാത്തുകൊള്ളും. എൻപിതാവ്, അ
വനെ സ്നേഹിക്കും. ഞങ്ങളും അവന്നടുക്കെ വന്നു അവനോ
൨൪ ട്വാസം ചെയ്യും. എന്നെ സ്നേഹിക്കാത്തവൻ എന്റെ വച
നങ്ങളേയും കാക്കുന്നില്ല; നിങ്ങൾക്കേകാം കേൾക്കുന്ന വചനമൊ, എ
൨൫ ന്റെറത്തല്ല; എന്നെ അയച്ച പിതാവിന്റെറത്തത്രെ. നിങ്ങളോടു
വസിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, ഞാൻ ഇവ നിങ്ങളോട് ഉരച്ചിരിക്കുന്നു.
൨൬ എങ്കിലും പിതാവ് എൻ്റാമത്തിൽ അയപ്പാനുള്ള വിശുദ്ധാ
ത്മാവ് എന്ന കായ്സ്ഥനായവൻ നിങ്ങൾക്കു സകലവും ഉപ
ദേശിച്ചും, ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞത് കൈയും കാപ്പിച്ചും തരും.
൨൭ സമാധാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വിട്ടേക്കുന്നു; എന്റെ സമാ
ധാനത്തെ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നുണ്ടു; ലോകം തരുംപോലെ അ
൨൮ ല്ല, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നതു. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കലങ്ങുക
യും അഞ്ചുകയും അരുതു. ഞാൻ (൩.) പോകുന്നു പിന്നെ നി
ങ്ങളുടെ അടുക്കെ വരുന്നു എന്നു നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞതു കേട്ടു
വല്ലോ; എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ, ഞാൻ പിതാവിന്നരി
കിലേക്ക് പോകുന്നതിനാൽ, നിങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുമായിരുന്നു;
൨൯ കാരണം പിതാവ് എന്നേക്കാൾ വലിയവനാകുന്നു. ഇപ്പോ
ഴും ഞാൻ അതു സംഭവിക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന
തു സംഭവിച്ചാൽ പിന്നെ, നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചാണായിതന്നെ
൩൦ (൧൩, ൧൯.) ഞാൻ ഇനി നിങ്ങളോടു വളരെ സംസാരിക്കയി
ല്ല; കാരണം ലോകത്തിൻപ്രഭു വരുന്നു, അവൻ എന്നിൽക്കൂടും
൩൧ ഇല്ല. എങ്കിലും ഞാൻ പിതാവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നും, പിതാ
വ് എന്നോട് കല്പിച്ചപ്രകാരം ചെയ്യുന്നു എന്നും ലോകം അറിയേ
ണ്ടതിന്ന് (അല്ലയൊ) എഴുന്നീല്പിൻ നാം ഇവിടെനിന്ന് പോക

൧൫. അദ്ധ്യായം.

മുന്തിരിവള്ളിയുടെ ഉപമ, (൯) തന്റെ സ്നേഹത്തിലും അന്യോന്യസ്നേഹത്തിലും
നില്പാനും, (൧൮, ൧൬, ൪) ലോകമേകത്തേ സമീപാനും പ്രബോധനം

൧ ഞാൻ സത്യമായുള്ള മുന്തിരിവള്ളിയും (സങ്കീ. ൮൦. ൯)

൨ എൻ പിതാവ് തോട്ടക്കാരനും ആകുന്നു. എന്നിൽ കായ്ക്കാത്ത

കൊമ്പ് ഒക്കെയും അവൻ ചെയ്തിക്കളയുന്നു; കായ്ക്കുന്നത് അധി
കം ഫലം തരേണ്ടതിന്നു ചെയ്തി ശുദ്ധമാക്കുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങളെ
യോഹന്നാൻ ഉൾപ്പെട്ടു വചനം നിമിത്തം നിങ്ങളും ശുദ്ധരാക്കുന്നു. എ
ന്നിൽ വസിച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന, ഞാൻ നിങ്ങളിൽ (വസിക്കുകയും ചെയ്യും)
കൊമ്പു വളർത്തിയിൽ നിന്നിട്ടില്ലാതെ, തന്നാൽതന്നെ കായ്ക്കാൻ ക
ഴിയാത്ത പ്രകാരം എന്നിൽ വസിച്ചിട്ടില്ലാതെ നിങ്ങളും തന്നെ.
ഞാൻ മുതിരിവളർത്തിയും നിങ്ങളും കൊമ്പുകളും ആകുന്നു; ഞാൻ ൫
കൂടാതെ, നിങ്ങളും ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതായാൽ, ഒരുത്തൻ
എന്നിലും ഞാൻ അവനിൽ വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ, അവൻ വള
രെ ഫലം തരും. ആർ എന്നിൽ വസിക്കാത്താൽ കൊമ്പു പോലെ ന
പുറത്തുകളയപ്പെട്ട് ഉണങ്ങിപ്പോയി; ആ വക ചോർത്തു തീയിൽ
എറിയും, വെറും പോകുന്നു. നിങ്ങളും എന്നിലും എന്റെ മൊഴി
കൾ നിങ്ങളിലും വസിച്ചു എന്നുവന്നാൽ എന്തൊരു ഇഷ്ടി
ച്ചാലും, യാചിച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന ഉണ്ടാകയും ചെയ്യും. നിങ്ങളും വ
ളരെ (ഫലം) കായ്ക്കുന്നതിനാൽതന്നെ എന്റെ പിതാവിന് തേജ
സ്സരണം ആയി, ഇങ്ങിനെ നിങ്ങളും എന്റെ ശിഷ്യർ ആകും.

പിതാവ് എന്നേ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേ
ഹിച്ചു, എന്റെ സ്നേഹത്തിൽ വസിച്ചിട്ടിരിക്കൂ! എൻപിതാവിന്റെ ൧൦
കല്പനകളെ ഞാൻ കാത്തുകൊണ്ട്, അവന്റെ സ്നേഹത്തിൽ
വസിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും എൻ കല്പനകളെ കാത്തുനി
ൽ എൻ സ്നേഹത്തിൽ വസിക്കും. എന്റെ സന്തോഷം നി
ങ്ങളിൽ വസിച്ചാൽ നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം നിറവാനും ഞാ
ൻ ഇവ നിങ്ങളോട് സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങളെ ഞാൻ സ്നേ
ഹിച്ചപ്രകാരം നിങ്ങളും തമ്മിലും സ്നേഹിക്ക എന്നതു എന്റെ
കല്പന ആകുന്നു. തന്റെ സ്നേഹിതർക്കു വേണ്ടി, തന്റെ പ്രാ
ണനെ വെക്കുന്നതിലും അധികമുള്ള സ്നേഹം ആർക്കും ഇല്ല.
ഞാൻ നിങ്ങളോട് കല്പിക്കുന്നതിനെ ചെയ്യാൻ, നിങ്ങളും എ
ന്റെ സ്നേഹിതർ ആകുന്നു. ഭാസൻ തന്റെ കർത്താവ് ചെ
യ്ക്കുന്നത് അറിയാത്തുകൊണ്ട് നിങ്ങളെ ഭാസർ എന്ന് ഇനി വി
ളിക്കുന്നില്ല; എന്റെ പിതാവിനോട് കേട്ടത് എല്ലാം ഞാൻ നി
ങ്ങളെ കേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങളെ സ്നേഹിതർ എന്നു ചൊല്ലി
ഇരിക്കുന്നു. നിങ്ങളും എന്നെ തെരിഞ്ഞെടുത്തു എന്നല്ല; ഞാ
ൻ നിങ്ങളെ തെരിഞ്ഞെടുത്തു നിങ്ങളും പോയി, ഫലം തരേണ്ട
തിന്നും നിങ്ങളുടെ ഫലം വസിക്കേണ്ടതിന്നും നിങ്ങളെ ആക്കി

വെച്ചും ഇരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ പിതാവിനോടു എന്തു യാചിച്ചാലും അവൻ നിങ്ങൾക്കു തരുവാനായി തന്നെ. ഇവ നിങ്ങളോട് കല്പിക്കുന്നതു നിങ്ങൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിപ്പാൻ തന്നെ.

പ്രഭു ലോകം നിങ്ങളെ പങ്കെച്ചാൽ, നിങ്ങൾക്കു് മുമ്പെ എന്നെ പഠൻ കെച്ചിരിക്കുന്നത് അറിവിൻ. നിങ്ങൾ ലോകക്കാർ ആയാൽ ലോകം തന്നെ സ്വന്തമായതു സ്നേഹിക്കുമായിരുന്നു; ലോകക്കാർല്ലാത്തവരായി, ഞാൻ നിങ്ങളെ ലോകത്തിൽനിന്നു തെരിഞ്ഞെടുത്തത് ആകയാൽ, ലോകം നിങ്ങളെ പങ്കെക്കുന്നു. തന്റെ കർത്താവിനേക്കാൾ ദാസൻ വലിയതല്ല എന്നു ഞാൻ (൧൩, ൧൩) നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞ വചനം ഓപ്പിൻ; എന്നെ ഹിംസിച്ച് എങ്കിൽ, നിങ്ങളേയും ഹിംസിക്കും; എന്റെ വചനം കാത്തു എങ്കിൽ, നിങ്ങളുടേതും കാക്കും. എങ്കിലും ഇവ അവർ നിങ്ങളിൽ ചെയ്യാനുള്ളത് എന്റെ നാമം നിമിത്തം ആകുന്നു, എന്നെ അയച്ചവനെ അറിയാത്തവരത്രെ. ഞാൻ വന്ന് അവരോട് സംസാരിച്ചില്ല എങ്കിൽ, പാപം ഇല്ലാത്തവരായിരുന്നു; ഇപ്പോഴൊ, അവർക്കു പാപത്തിന് ഒരു ദേഹതു പറവാനുമാ ഇല്ല. എന്നെ പങ്കെക്കുന്നവൻ എൻപിതാവിനേയും പങ്കെക്കുന്നു. മറ്റാരും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ക്രിയകളെ ഞാൻ അവരിൽ ചെയ്തില്ല എങ്കിൽ, അവർക്കു പാപം ഇല്ല; ഇപ്പോഴൊ, കണ്ടിട്ടും എന്നെയും എൻപിതാവിനേയും പങ്കെച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാലും (സങ്കീ. ൩൯, ൨.) അവർ വെറുതെ എന്നെ പങ്കെച്ചു എന്ന് അവരുടെ വേദത്തിൽ എഴുതിക്കിടക്കുന്ന വചനം പൂരിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. എങ്കിലും, ഞാൻ പിതാവിൻപക്കൽനിന്നു നിങ്ങൾക്കു് അയപ്പാനുള്ള കാര്യം സ്ഥാനായി, പിതാവിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന സത്യാത്മാവായവൻ വന്നപ്പോഴേക്കു്, അവൻ എന്നെ സാക്ഷ്യം ചെയ്യും; നിങ്ങളും ആദിമുതൽ എന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു സാക്ഷ്യം ചെയ്യും താനും.

൧൩. അദ്ധ്യായം.

(൫) താൻ പോയാൽപിന്നെ, ആത്മാവ് വ്യാപരിപ്പാനുള്ളതും, (൧൩) തന്റെ മറുപടികളും അറിയിക്കയാൽ, (൨൯) ശിഷ്യന്മാരെ ഇളക്കി ഉറപ്പിച്ചു.

൧ നിങ്ങൾക്കു് ഇടച്ച വരാതിരിപ്പാൻ ഇവ നിങ്ങളോട് ഉരെച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളെ പള്ളിപ്പെടുത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെ, നിങ്ങളെ

കൊന്നവൻ എല്ലാം ദൈവത്തിന്നു പുഷ്പം കഴിക്കുന്നു എന്നു തോന്നുന്ന നാടികയും വരുന്നു. അവർ എന്റെ പിതാവിന്നു നയും എന്നെയും അറിയാത്തയാൽ ഈ വക ചെയ്യും. ഇവ നിങ്ങളോട് ഉരച്ചൊരാ, നാടിക വന്നപ്പോഴെക്കു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞപ്രകാരം ഓടേക്കണ്ടതിന്നു തന്നെ. ആദിയിൽ ഇവ നിങ്ങളോട് പറയാത്തതാണെന്ന് നിങ്ങളോടുകൂടി ഇരിക്കുകൊണ്ടത്രെ.

ഇപ്പോഴൊ എന്നെ അയച്ചവന്റെ അടുക്കലേക്കു പോകൂ എന്നു; എവിടെ പോകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ ആരും എന്തിനാടു ചോദിക്കുന്നതും ഇല്ല. ഇവ നിങ്ങളോട് ഉരച്ചതുകൊണ്ടു, ദുഃഖം നു നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം നിറച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നാലും ഞാൻ നിങ്ങളോട് സത്യം ചൊല്ലുന്നു: ഞാൻ പോകുന്നതു നിങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനം തന്നെ, കാരണം ഞാൻ പോകാത്താൽ, കായ്പ്പഥൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കു വരികയില്ല; ഞാൻ യാത്രയായശേഷമൊ അവനെ നിങ്ങൾക്ക് അയക്കും. ആയവൻ വന്നു പാപം നീ വൃത്തിയാക്കിയിട്ടു എന്നിവ ചൊല്ലി, ലോകത്തെ ആക്ഷേപിക്കും. അവൻ എന്നിൽ വിശ്വസിക്കാത്തതുകൊണ്ടു, പാപബോധവും, എന്റെ പിതാവിന്നടുക്കു ഞാൻ പോയി, ഇനി നിങ്ങൾ കാണാതെ ഇരിക്കും എന്നതുകൊണ്ടു നീതിബോധവും, ഇഹലോകത്തിൻപ്രഭുവിന്നു ന്യായവിധി ഉണ്ടായതുകൊണ്ടു, വിധിബോധവും (വരുത്തും). ഇനി വളരെ നിങ്ങളോട് പറവാനുണ്ടു; ൧൨ ഇന്നു നിങ്ങൾക്ക് ചുമപ്പാൻ കഴികയില്ലതന്നെ. എങ്കിലും സത്യാത്മാവായവൻ വന്നപ്പോൾ, അവൻ നിങ്ങളെ സകല സത്യത്തിലും വഴിനടത്തും, കാരണം അവൻ സ്വയമായി പറയാതെ, താൻ കേട്ടവ അത്രെ ഉരക്കയും വരുന്നവ നിങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. ആയവൻ എന്തെങ്കിലും എടുത്തു, നിങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പിപ്പാൻ പോകുന്നതുകൊണ്ടു എന്നെ തേജസ്കരിക്കും. പിതാവിനുള്ളവ ഒക്കയും എന്തെങ്കിലും ആകുന്നു. അതുകൊണ്ടു എന്തെങ്കിലും എടുത്തു നിങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞതു.

ഞാൻ പിതാവിന്നടുക്കലേക്ക് പോകുന്നതുകൊണ്ടു കുറേനേരത്തോന്നു (കഴിഞ്ഞിട്ടു) നിങ്ങൾ എന്നെ മറക്കുന്നില്ല, പിന്നെയും കുറേത്തോന്നു (കഴിഞ്ഞിട്ടു) എന്നെ കാണും. എന്നാറെ, ൧൭ അവന്റെ ശിഷ്യരിൽ ചിലർ: കുറേത്തോന്നു (കഴിഞ്ഞിട്ടു)

- എന്നെ ദർശിക്കുന്നില്ല, പിന്നെയും കുറഞ്ഞൊന്നു (കഴിഞ്ഞിട്ട്) എന്നെ കാണും എന്നും പിതാവിന്നടുക്കലേക്ക് പോകുന്നു എന്നും നമ്മോടു ചൊല്ലുന്നത് എന്താ? എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു ശേഷം:
- ൧൮ കുറഞ്ഞൊന്ന് എന്നു ചൊല്ലുന്നത് എന്തു? അവൻ ഉരെക്കുന്ന പൻ ത് ഇന്നത് എന്നു തിരിയാ എന്നും പറഞ്ഞു. തന്നോടു ചോദിപ്പാൻ മനസ്സാകുന്നപ്രകാരം യേശു അവർക്ക് അവരോട് പറഞ്ഞിതു: കുറഞ്ഞൊന്നു (കഴിഞ്ഞിട്ട്) എന്നെ ദർശിക്കുന്നില്ല, പിന്നെയും കുറഞ്ഞൊന്നു (കഴിഞ്ഞിട്ട്) എന്നെ കാണും എന്നു ചൊല്ലുകയാൽ, നിങ്ങൾക്കും തങ്ങളിൽ വിചാരിക്കുന്നുവോ? ആമെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു: നിങ്ങൾക്കും കരഞ്ഞു ഞാൻ കിടക്കും, ലോകമൊ സന്തോഷിക്കും; നിങ്ങൾക്കും ദുഃഖിച്ചു പോകും;
- ൨൧ നിങ്ങളുടെ ദുഃഖം സന്തോഷമായി തീരും താനും. സ്ത്രീ പ്രസവിക്കുമ്പോൾ, തന്റെ നാഴിക വന്നതുകൊണ്ട് ദുഃഖിത ആകുന്നു; കുഞ്ഞനെ പെററപ്പോഴെങ്കിലും, മനുഷ്യൻ ലോകത്തിലേക്കു പിറന്നിട്ടുള്ള സന്തോഷം നിമിത്തം കഷ്ടത്തെ പിന്നെ കാക്കുന്നില്ല.
- ൨൨ ഇപ്പോഴാകട്ടെ, നിങ്ങൾക്കും ദുഃഖം ഉണ്ടാകും ഞാനൊ പിന്നെയും നിങ്ങളെ കാണുകയും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യും. ആ സന്തോഷത്തെ ആരും നിങ്ങളോടു പറിച്ചെടുക്കുകയും, അന്നു നിങ്ങൾക്കും എന്നോട് ഒന്നും ചോദിക്കുകയും ഇല്ല. ആമെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു: നിങ്ങൾക്കും എന്റെ നാമത്തിൽ പിതാവിനോട് എന്തെല്ലാം യാചിച്ചാലും
- ൨൪ അവൻ നിങ്ങൾക്കും തരും. ഇന്നേവരെ നിങ്ങൾക്കും എന്താമതിൽ ഒന്നും യാചിച്ചില്ല; യാചിച്ചിട്ട് എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം നിറവാകുംവണ്ണം ലഭിക്കും.
- ൨൫ ഇവ നിങ്ങളോട് സമുദയങ്ങളായി ചൊല്ലിട്ടുണ്ടു, എങ്കിലും ഞാൻ സമുദയങ്ങളായിട്ട് ഇനി ചൊല്ലാതെ, പിതാവെ സംബന്ധിച്ചു നിങ്ങളെ സ്നേഹമായി ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നതിനായി വരുന്നു.
- ൨൬ അന്നു നിങ്ങൾക്കും എന്താമതിൽ യാചിക്കും; ഞാൻ നിങ്ങൾക്കും വേണ്ടി പിതാവിനോടു ചോദിക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതും ഇല്ല; കാരണം നിങ്ങൾക്കും എന്നിൽ പ്രിയം ഭാവിച്ചു, ഞാൻ പിതാവിൻ പക്കൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു വന്നപ്രകാരം വിശ്വസിച്ചിരിക്കുകയാൽ, പിതാവ് താനും നിങ്ങളിൽ പ്രിയം ഭാവിക്കുന്നു.
- ൨൭ ഞാൻ പിതാവിൻ പക്കൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു, ലോകത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു, പിന്നെയും ലോകത്തെ വിട്ടു, പിതാവിനടുക്കു

യോഹന്നാൻ. ൧൬. ൧൭. അ.

ലേക്ക് പോകുന്നു. എന്നാറെ, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ: ഇതാ ഹൻ ഇപ്പോൾ. നീ സമുദ്രം ഒന്നും ചൊല്ലാതെ, സ്നേഹമായി പറയുന്നു; നീ സകലവും അറിയുന്നു എന്നും ആരും നിന്നോടു ചോദിച്ചാൽ വിചാരിച്ചാൽ നിന്നെക്കുറിച്ച് ആവശ്യം ഇല്ലെന്നും ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ, അറിയുന്നു, അതുകൊണ്ട് നീ ദൈവത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടവനല്ലെന്നും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്ന് അവരോട് പറയുന്നു. യേശു അവരോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയത്: ഇപ്പോൾ ഹന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നു. കണ്ടാലും നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തർ അഹമ്മദാബാദിന്റെ സ്വന്തത്തിലേക്കു ചിതറിപ്പോയി, എന്നെ ഏകനായി വിട്ടു നാശിക്കുവാനുണ്ട്: വന്നു ഇരിക്കുന്നു; പിതാവ് എങ്ങനെയോ കൂടെ ഇരിക്കുകൊണ്ടു, ഞാൻ ഏകനല്ലതാനും. നിങ്ങൾ ഹന്നെക്കുറിച്ച് എന്നിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്, ഇവ നിങ്ങളോട് ചൊല്ലിയിട്ടുണ്ട്; ലോകത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകും എങ്കിലും. ഡൈയൂപ്പെട്ടവിൻ! ഞാൻ ലോകത്തെ ജയിച്ചിരിക്കുന്നു.

൧൭. അദ്ധ്യായം.

യേശു തനിക്കും പേരെക്കും, (൯) ശിഷ്യന്മാർ, (൨൦) വിശ്വാസികൾക്കും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു.

എന്നിവ യേശു ചൊല്ലിയതിന്റെ തന്റെ കണ്ണുകളെ വന്നു നോക്കി ഉയർത്തി പറഞ്ഞിതു: പിതാവേ, നാശിക്കുവാനിരിക്കുന്നു; പുത്രൻ നിന്നെ തേജസ്കരിക്കേണ്ടതിന്നു. നിന്റെ പുത്രനെ തേജസ്കരിക്കണമെ! നീ അവനെ തന്നെ വെക്കല്ലാവകം. അഹമ്മദാബാദിന്റെ നിത്യജീവനെ കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു നീ സകല ജഡത്തിനേയും അവൻ അധികാരം നൽകിയപ്രകാരമേ; നിത്യജീവൻ നൽകുന്നതൊ, സത്യാനുഷ്ഠാനം ഏക ദൈവമാകുന്ന നിന്നെയും നീ അയച്ച യേശു തന്നെ ക്രിസ്തുൻ എന്നും അറിയുന്നതു തന്നെ. ഞാൻ ഭൂമിമേൽ നിന്നെ തേജസ്കരിച്ചു, എന്നിരിക്കെ ചെപ്പാൻ തന്നെ നിന്നുള്ള വേലയെ തിരിച്ചു; ഇപ്പോൾ, ഹേ പിതാവേ, ലോകം ഉണ്ടാകും മുൻപെ എന്നിരിക്കെ നിന്റെ കൂടെ ഉള്ളതേജസ്സുകൊണ്ട് എന്നെ നിന്റെ പക്കൽ തന്നെ തേജസ്കരിക്കണമെ! നീ ലോകത്തിൽ നിന്ന് എന്നിരിക്കെ തന്നിട്ടുള്ള മനുഷ്യക്ക് ഞാൻ നിന്റെ നാമം പ്രത്യക്ഷമാക്കി; അവർ നിന്റെ വരയായിരുന്നു; നീ അവരെ എന്നിരിക്കെ തന്നെ നിന്റെ വചനത്തെ അവർ കാണും.

- 9 ഇരിക്കുന്നു. നീ എനിക്കു തന്ന മൊഴികളെ ഞാൻ അവർക്കു കൊടുത്തിട്ട് അവർ കൈക്കൊണ്ടു, ഞാൻ നിന്റെ പക്കൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു എന്നു സത്യമായി അറിഞ്ഞു; നീ എന്നെ അയച്ചു പ്രകാശം വിശ്വസിച്ചു; എന്നതുകൊണ്ടു നീ എനിക്കു തന്നത് എല്ലാം നിന്റെ പക്കൽനിന്ന് ആകുന്നു എന്ന് അവർ ഇപ്പോൾ, ബോധിച്ചിരിക്കുന്നു.
- 10 അവർ നിമിത്തം ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു; ലോകം നിമിത്തം അല്ല; നീ എനിക്കു തന്നവർ നിമിത്തമത്രെ, ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത് അവർ നിന്റെവർ ആകുകൊണ്ടത്രെ. പിന്നെ എന്റെ എല്ലാം നിന്റെതും, നിന്റെവ എന്റെവയും, ഞാൻ അവരിൽ തേജസ്സുരിക്കപ്പെട്ടവനും ആകുന്നു. ഇനി ഞാൻ ലോകത്തിൽ ഇല്ല; ഇവരെ ലോകത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു; ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കെ വരുന്നു. വിശുദ്ധ പിതാവേ, അവർ നമ്മെ പോലെ ഒന്നാകേണ്ടതിന്ന് നീ എനിക്കു തന്നിരിക്കുന്ന നിന്റെ നാമത്തിൽ അവരെ കാത്തുകൊൾക. (ലോകത്തിൽ) അവരോടു കൂടെ ഉള്ളപ്പോൾ, ഞാൻ അവരെ നിന്റെ നാമത്തിൽ കാത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. നീ എനിക്കു തന്നവരെ ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചു; തിരുവെഴുത്തിന്നു നിവൃത്തി വരേണ്ടതിന്നു നാശപുത്രനെ ഒഴികെ അവരിൽ ഒരുത്തനും നടപ്പിച്ചു പോയതും ഇല്ല. ഇപ്പോഴൊ, ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കെ വരുന്നു; എന്റെ സന്തോഷം അവർക്ക് ഉള്ളിൽ നിറഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതിന്ന്, ഇവ ലോകത്തിൽ തന്നെ പറയും ചെയ്യുന്നു. നിന്റെ വചനത്തെ അവർക്ക് കൊടുത്തിരിക്കുന്നു; ഞാൻ ലോകത്തിൽനിന്ന് അല്ലാത്തതുപോലെ അവർ ലോകക്കാർ അല്ലായ്ക്കൊണ്ട് ലോകം അവരെ പങ്കെച്ചു. അവരെ ലോകത്തിൽ നിന്നെടുക്കണം എന്നല്ല; ഓട്ടുനിൽനിന്ന് അവരെ കാത്തുകൊള്ളണം എന്നത്രെ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഞാൻ ലോകത്തിൽ നിന്നല്ലാത്തതു പോലെ അവരും ലോകത്തിൽ നിന്നുള്ളവർ അല്ല. (നിന്റെ) സത്യത്തിൽ അവരെ വിശുദ്ധീകരിക്ക! നിന്റെ വചനം സത്യം തന്നെ. നീ എന്നെ ലോകത്തിൽ അയച്ചുപ്രകാശം ഞാൻ അവരേയും, ലോകത്തിലേക്ക് അയച്ചു; അവരും സത്യത്തിൽ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവർ ആകേണ്ടതിന്ന് അവർക്ക് വേണ്ടി എന്നെ തന്നെ ഞാൻ വിശുദ്ധീകരിച്ച് ഏല്പിക്കുന്നു.
- 20 ശേഷം ഇവർക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല; ഇവരുടെ വചനത്താൽ

എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടിയും അപേക്ഷിക്കുന്നതു. പിതാവെ, നീ എന്നിലും ഞാൻ നിന്നിലും ഉള്ളപോലെ ൨൧ എല്ലാവരും ഒന്നാകട്ടെതിന്നു തന്നെ, നീ എന്നെ അയച്ചപ്രകാരം ലോകം വിശ്വസിച്ചാനായിട്ട്, അവരും നമ്മിൽ ആകേട്ടെതിന്നത്രെ. പിന്നെ നീ എനിക്കു തന്നിട്ടുള്ള തേജസ്സിനെ ൨൨ അവർക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു നാം ഒന്നായിരിക്കുന്ന പ്രകാരം അവരും ഒന്നാവാൻ തന്നെ. ഞാൻ അവരിലും നീ എന്നിലും ൨൩ എന്നിട്ട് അവർ ഒന്നിടലക്കു തികെഞ്ഞിരിപ്പാൻ. നീ തന്നെ എന്നെ അയച്ചു എന്നും, നീ എന്നെ സ്നേഹിച്ചപ്രകാരം അവരേയും, സ്നേഹിച്ചു എന്നും ലോകം അറിവാൻ തന്നെ. പിതാ ൨൪ വെ, നീ ലോകസ്ഥാപനത്തിന്നു മുമ്പെ എന്നെ സ്നേഹിച്ചിട്ട് എനിക്കു നഷ്ടിയ എന്റെ തേജസ്സിനെ നീ എനിക്കു തന്നിട്ടുള്ളവർ കാണാത്തവർക്കും ഞാൻ ഇരിക്കുന്ന ഇടത്ത് ആയവരും എന്റെ കൂടെ ഇരിക്കേണം എന്നു ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. നീതിയുള്ള പിതാവെ, ലോകം നിന്നെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല; ഞാനൊ ൨൫ നിന്നെ അറിഞ്ഞു; നീ എന്നെ അയച്ചപ്രകാരം ഇവരും അറിഞ്ഞു. നീ എന്നെ സ്നേഹിച്ച സ്നേഹം അവരിൽ ആവാൻ ൨൬ ഞാൻ അവരിൽ ആവാൻ നിന്റെ നാമത്തെ ഞാൻ അവർക്കു അറിയിച്ചു; ഇനി അറിയിക്കയും ചെയ്യും.

൧൮. അദ്ധ്യായം.

യൂദാവിൻ ദോഹവും പേത്രന്റെ വെട്ടും, (൧൨) ഹന്നാവും കയറാവും വിസ്മരിക്കുന്നോരും പേത്രന്റെ വീഴ്ചയും [മത്താ. ൨൬. ൧൪. ലൂ. ൨൨.], (൨൮) പിതാക്കളോടു സംഭാഷണം [ലൂ. ൨൨, ൪.]

എന്നിവ യേശു പറഞ്ഞശേഷം തന്റെ ശിഷ്യരോടു കൂടെ ൧ പുറപ്പെട്ടു, കിര്യോൻ തോടിന് അക്കരെ തോട്ടം ഉള്ളതിൽ താൻ ശിഷ്യരുമായി കടന്നു. അവിടെ യേശു പലപ്പോഴും, തന്റെ ൨ ശിഷ്യരോടു ചേർന്നിരിക്കയാൽ, അവനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന യൂദാവും, സ്ഥലത്തെ അറിഞ്ഞു. എന്നാറെ, യൂദാ (രോമാ) ൩ പട്ടാളത്തേയും മഹാപുരോഹിതർക്കും, പരീശർക്കും, ഉള്ള ഭൂതന്മാരേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ദീപ്തി പന്തളങ്ങളോടും, ആയുധങ്ങളോടും കൂടെ അവിടെ വരുന്നു. തന്റെ മേൽ വരുന്നവ എല്ലാം യേശു അ ൪ റിഞ്ഞിട്ടു പുറത്തു വന്ന്: ആരെ തിരയുന്നു? എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു: നചരയന്നായ യേശുവെ എന്ന് അവർ ഉത്തരം ൫

ചൊല്ലിയാറെ: ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു യേശു പറയുന്നു. അപ്പോൾ അവനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന യൂദാവും അവരോടു നു നില്ക്കുന്നുണ്ടു. ഞാൻ ആകുന്നു എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു ഉടനെ, അവർ പിൻവാങ്ങി. നിലത്തുവീണു: ആരെ തിരയുന്നു? എന്നു പിന്നെയും അവരോടു ചോദിച്ചതിന്നു: നമുക്കു നായ യേശുവെ എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: വെ ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞുവല്ലോ, ആകയാൽ എന്നെ തിരയുന്നു എങ്കിൽ, ഇവരെ പോകുവാൻ വിടുവിൻ. ന്ന എന്നതിനാൽ നീ എന്നിരിക്കു തന്നവരിൽ ആരേയും ഞാൻ നഷ്ടമാക്കിയിട്ടില്ല എന്നു (൧൭. ൧൨) ചൊല്ലിയ വചനത്തിന്നു നി ൧൦ വൃത്തി വരേണ്ടിയിരുന്നു. ശിമോൻപേത്രനോ, തനിക്കുള്ളവരെയെ ഉൾക്കൊള്ളി, മഹാപുരോഹിതന്റെ ഭാസനെ വെട്ടി, അവന്റെ വലത്തു കാതെ അറുത്തുകളഞ്ഞു; ആ ഭാസനെ മച്ചുൻ എന്നു പേർ ഉണ്ടു. എന്നാറെ, യേശു പേത്രനോടു; വാൾ ഉറയിൽ ഇടു; പിതാവ് എന്നിരിക്കു തന്ന പാനപാത്രത്തെ ഞാൻ കുടിക്കാതിരിക്കയൊ! എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൧ പട്ടാളവും സഹസ്രാധിപനും. യഹൂദ്യ ഭൂതരും, യേശുവെ ൧൩ പിടിച്ചുകെട്ടി. ആ വഷത്തെ മഹാപുരോഹിതനായ കയ്മാവിനു മന്നാശെക്കൂറൻ ആകുകൊണ്ട് മുമ്പെ അവനടുക്കെ ൧൪ കൊണ്ടുപോയി. കയ്മാ എന്നവനോ, ജനത്തിന്നുവേണ്ടി ഒരു മനുഷ്യൻ നശിച്ചുപോകുന്നത് ഉപകാരം എന്നു (൧൧. ൫൦) ൧൫ യഹൂദരോടു മന്ത്രിച്ചവൻ തന്നെ. ശിമോൻപേത്രനും മറെറാശിഷ്ട്രനും യേശുവിൻ പിന്നാലെ ചെല്ലുമ്പോൾ, ആ ശിഷ്ട്രൻ മഹാപുരോഹിതനോടു പരിചയമുള്ളവനാകയാൽ യേശുവോടു ൧൭ കൂടെ മഹാപുരോഹിതന്റെ നടുമുറ്റത്തു കടന്നു. പേത്രൻ വാതിൽക്കൽ പുറത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ, മഹാപുരോഹിതനോടു പരിചയമുള്ള മറെറാ ശിഷ്ട്രൻ പുറപ്പെട്ടു, വാതിൽക്കാരത്തിനോടു പറഞ്ഞു, പേത്രനെ അകത്തു വരുത്തി. എന്നാറെ, വാതിൽ കാക്കുന്ന ബാല്യക്കാരത്തി പേത്രനോടു: പക്ഷെ നീയും അയാളുടെ ശിഷ്ട്രരിൽ കൂടിയവനോ? എന്നു പറയുന്നു. അല്ല എന്ന് അ ൧൮ വൻ പറയുന്നു. അന്നു കളിർ ആകുകൊണ്ടു ഭാസരും ഭൂതരും കുന്നുകൂട്ടി, തീക്കാരത്തുകൊണ്ടു നിന്നിരിക്കെ. പേത്രനും അവ ൧൯ രോടു കൂടെ നിന്നു, തീക്കാരത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാറെ. മഹാപുരോഹിതൻ യേശുവിനോടു അവന്റെ ശിഷ്ട്രന്മാരെയും

ഉപദേശത്തെയും കുറിച്ചു ചോദിച്ചപ്പോൾ. യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ഞാൻ ലോകത്തോടു പറസ്സത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ൨൦ പള്ളിയിലും, എല്ലാ യഹൂദന്മാരും കൂടുന്ന ദേവാലയത്തിലും, ഞാൻ എപ്പോഴും ഉപദേശിച്ചു. രഹസ്യത്തിൽ ഒന്നും ഉരച്ചതും ഇല്ല. നീ എന്നോടു ചോദിക്കുന്നത് എന്തു? കേട്ടവരോടു ഞാൻ പറഞ്ഞവരെ കേൾപ്പിച്ചത് എന്തു എന്നു ചോദിക്ക; കണ്ടാലും ഞാൻ പറഞ്ഞവർ അവർ അറിയുന്നു. എന്നു പറഞ്ഞാറെ, ദൂതൃരി ൨൨ൽ അരികെ നില്ക്കുന്ന ഒരുത്തൻ: മഹാപുരോഹിതനോട് ഇങ്ങിനെ ഉത്തരം ചൊല്ലുന്നവൊ? എന്നു പറഞ്ഞു, യേശുവിന് കുറുകെത്തു. അതിന്നു യേശു: ഞാൻ ദോഷമായി സംസാരിച്ചു ൨൩ എങ്കിൽ, ദോഷം എന്നതിന്നു തുമ്പുണ്ടാക; നല്ലവണ്ണം എങ്കിൽ, എന്നെ തല്ലുന്നത് എന്ത്! എന്നു പറഞ്ഞു. ധന്ന അവനെ ൨൪ കെട്ടപ്പെട്ടവനായി, മഹാപുരോഹിതനായ കയമാവിന്നടുക്കെ അയച്ചു. ശിമോൻ, പത്രോസ്, തീക്കുഞ്ഞു നില്ക്കുമ്പോൾ: നീ ൨൫യും അവന്റെ ശിഷ്യരിൽ ഒരുത്തനല്ലയൊ! എന്നു (ചിലർ) അവനോടു പറഞ്ഞു: അല്ല എന്ന് അവൻ മറുത്തു പറഞ്ഞു. പത്രോസ് കാര്യത്തവന്റെ ചാച്ചക്കാരനായി മഹാപുരോഹിത ൨൬ന്റെ ദാസന്മാരിൽവെച്ച് ഒരുത്തൻ: നിന്നെ അവനോടുകൂടെ തോട്ടത്തിൽ കണ്ടിട്ടില്ലയൊ? എന്നു പറയുന്നു. പത്രോസ് പി ൨൭ന്നെയും മറുത്തു പറഞ്ഞു ഉടനെ, പുവക്കോഴി കൂകി.

പുലച്ചെങ്കൊ, അവർ യേശുവിനെ കയമാവിൻ പോക്കു ൨൮ൽനിന്ന് ആസ്ഥാനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി, തങ്ങൾ തീണ്ടിപ്പോകാതെ, പെസഹതിന്നുത്തക്കവണ്ണം. ആസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവേശിക്കാതെ നിന്നു. അതുകൊണ്ടു ചിലാതൻ അവരുടെ അ ൨൯ടുക്കെ പുറത്തു വന്നു: ഈ മനുഷ്യന്റെ നേരെ എന്തു കുറ്റം ബോധിപ്പിക്കുന്നു? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ഇവൻ ദുഷ്ടവൃത്തി ൩൦ക്കാരൻ അല്ല എങ്കിൽ, അവനെ നിങ്കൽ ഏല്പിക്കുമാറില്ലല്ലൊ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ചിലാതൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ അ ൩൧വനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു, നിങ്ങളുടെ ധർമ്മപ്രകാരം വിധിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞാറെ, യഹൂദർ അവനോട്: ആരെയും കൊല്ലുന്നത് ഞങ്ങൾക്കു വിഹിതമല്ലല്ലൊ! എന്നു പറഞ്ഞു. ഇവണ്ണം താൻ ൩൨ഇന്നു മരണം മരിക്കും എന്നു യേശു (൩, ൧൪. ൧൨, ൩൨) സൂചിപ്പിച്ച വചനത്തിന്നു, നിവൃത്തി വരികയും ചെയ്തു. ആകയാ ൩൩ൽ, ചിലാതൻ പിന്നെയും ആസ്ഥാനത്തിൽ പുക, യേശുവെ

വിളിച്ചു: നീ യഹൂദരുടെ രാജാവോ? എന്നു ചോദിച്ചാറെ,
 യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ഇതു നീ സ്വയമായി പറയുന്ന
 ൩൪ വോ? മറുത്തവർ എന്നെക്കൊണ്ടു നിന്നോടു ബോധിപ്പിച്ചി
 ൩൫ ട്ടോ? പിലാതൻ: ഞാൻ യഹൂദനോ? നിന്റെ ജനവും മഹാ
 പുരോഹിതരും നിന്നെ എങ്കൽ ഏല്പിച്ചു; നീ എന്തു ചെയ്യ?
 ൩൬ എന്ന് എതിരെ പറഞ്ഞപ്പോൾ, യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു:
 എന്റെ രാജ്യം ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നുള്ളതല്ല; എന്റെ രാജ്യം
 ഇഹലോകത്തിൽനിന്ന് എന്നുവരികിൽ, എന്റെ ഭൂതന്മാർ
 ഞാൻ യഹൂദരിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടാത്തവണ്ണം പോരാടുകയായിര
 ൩൭ ന്നവല്ലോ, എന്നിട്ട് എന്റെ രാജ്യം ഇവിടുന്നല്ല സ്പഷ്ടം! പി
 ലാതൻ അവനോട്: പിന്നെ നീ രാജാവല്ലോ! എന്നു പറഞ്ഞാ
 റെ, യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: നീ പറയുന്നു; ഞാൻ രാജാ
 വാകുന്നു സത്യം; സത്യത്തിന്നു സാക്ഷി നില്ക്കേണ്ടതിന്നു
 ഞാൻ ജനിച്ചിരിക്കുന്നു; ഇതിനായി, ലോകത്തിൽ വന്നു ഇരി
 ക്കുന്നു; സത്യത്തിൽനിന്നുള്ളവൻ എല്ലാം എന്റെ ശബ്ദം കേ
 ൩൮ ൾക്കുന്നു. പിലാതൻ അവനോട്: സത്യം എന്ത് എന്നു പറ
 ഞ്ഞു (വെച്ചു) പിന്നെയും യഹൂദരുടെ അടുക്കെ പുറത്തുപോയി,
 അവരോടു പറഞ്ഞിതു: അവനിൽ ഞാൻ കുററു ഒന്നും കാണ
 ൩൯ ന്നില്ല. എന്നാൽ പെസഹയിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഒരുത്തനെ വെട്ടു
 കൊടുക്കുന്നതു, നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവല്ലോ; അതുശ്ചാങ്ങ്
 യഹൂദ രാജാവിനെ നിങ്ങൾക്ക് അഴിച്ചു തരുവാൻ ഇച്ഛിക്ക
 ൪൦ ന്നുവോ? എന്നാറെ, അവർ എല്ലാവരും: ഇവനെ അല്ല, ബാ
 രുശാബെ തന്നെ! എന്ന് ആവർത്തിച്ചു വിളിച്ചു; ബാറുശെ എന്ന
 വന്നൊ കവച്ചുകാരൻ തന്നെ.

൧൯. അദ്ധ്യായം.

യേശു അടിക്കപ്പെട്ടശേഷം മരണവിധിയും, (൧൭) ക്രൂശാരോഹണാദികളും,
 (൩൧) മരിച്ചവന്റെ നെഞ്ചിലെ കയ്യും, (൩൧) ശവസംസ്കാരവും [മത്താ ൨൭
 മാ. ൧൫. ലൂ. ൨൩.]

൧ ൫൦പ്പോൾ, പിലാതൻ യേശുവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വാടി
 ൨ ഏല്പിക്കയും ചെയ്തു. സേവകർ മുക്കുകൾ കൊണ്ടു കിരീടം മേട
 ൩ ന്തു, അവന്റെ തലയിൽ ആക്കി, ധൂവുവണ്ണമുള്ള പുതപ്പും
 ഇട്ട്, അവനെ ചെന്നുകണ്ടു: യഹൂദരാജാവെ, വാഴ! എന്നു
 ൪ പറഞ്ഞും കമകൊടുത്തും കൊണ്ടിരുന്നു. പിലാതൻ പിന്നെയും

പുറത്തുവന്നു: ഞാൻ അവനിൽ കുറും കാണുന്നില്ല എന്നു നി
 ഞാൾ അറിയേണ്ടതിന്ന്, അവനെ നിങ്ങൾക്ക് ഇതാ പുറത്തു
 കൊണ്ടു വരുന്നു എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു. ഉടനെ യേശു ൫
 മുങ്ങിൻ കിരീടവും ധൂമ്രവസ്ത്രവും പുണ്ടു, പുറത്തുവന്നു
 പോൾ: ആ മനുഷ്യൻ ഇതാ! എന്ന് അവരോട് പറയുന്നു.
 എന്നാറെ, മഹാപുരോഹിതരും ഭൂതന്മാരും അവനെ കണ്ടപ്പോൾ ൩
 െ: കൂശിക്ക! അവനെ കൂശിക്ക! എന്ന് ആത്തു പോയി. പി
 ലാതൻ, അവരോടു: നിങ്ങൾ അവനെ കൊണ്ടുപോയി, കൂശി
 പ്പിൻ! ഞാനൊ കുറും അവനിൽ കാണുന്നില്ല എന്നു പറയു
 ന്നു. യഹൂദർ അവനോട് ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ഞങ്ങൾക്കു ൭
 ഒരു ധർമ്മം ഉണ്ടു; അവൻ തന്നെത്താൻ ദേവപുത്രൻ ആക്കി
 യതുകൊണ്ടു, ഞങ്ങളുടെ ധർമ്മപ്രകാരം അവൻ മരിക്കേണ്ടതു.
 എന്നുള്ള വാക്കു പിലാതൻ കേട്ട് ഏറും ഭയപ്പെട്ടു, പിന്നെയും വ
 ആസ്ഥാനത്തിൽ ചെന്നു: നീ എവിടെനിന്ന് ആകുന്നു? എ
 ന്ന് യേശുവിനോടു പറയുന്നു; യേശു അവന് ഉത്തരം കൊ
 ട്ത്തില്ല. പിലാതൻ അവനോടു പറയുന്നു: നീ എന്നോടു സം ൧൦
 സാരിക്കുന്നില്ലയൊ? നിന്നെ കൂശിപ്പാൻ അധികാരവും, നി
 ന്നെ അഴിച്ചുവിടുവാൻ അധികാരവും എനിക്ക് ഉണ്ടു എന്നു
 അറിയുന്നില്ലയൊ! യേശു ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: മേലിൽനിന്നു ൧൧
 നിന്നെക്കു തരപ്പെട്ടിട്ടില്ല എങ്കിൽ, എന്റെ നേരെ നിന്നെക്ക് ഒരു
 അധികാരവും ഇല്ല, ആയതുകൊണ്ടു, നിന്നിൽ എന്നെ ഏല്പിച്ച്
 വന്ന് അധികം പാപം ഉണ്ടു. എന്നതു നിമിത്തം പിലാതൻ ൧൨
 അവനെ വിടുവിപ്പാൻ അനുമതിപ്പെട്ടു; യഹൂദരോ: നീ ഇവ
 നെ വിടുവിച്ചാൽ കൈസരുടെ സഖിയല്ല; തന്നെത്താൻ രാ
 ജാവാക്കുന്നവൻ എല്ലാം കൈസരോടു മറക്കുന്നുവല്ലോ! എന്ന്
 ആത്തു പറഞ്ഞു. ആ വചനം പിലാതൻ കേട്ടു, യേശുവെ ൧൩
 പുറത്തു വരുത്തി, എബ്രായഭാഷയിൽ ഗബ്ബത എന്നു ചൊല്ലു
 ന്ന കൽത്തളമാകുന്ന സ്ഥലത്തു ന്യായാസനത്തിൽ ഇരുന്നു
 കൊണ്ടു, പെസഹയുടെ ഒരുമ്പാടാളു ഏകദേശം ആറു മണിക്കു ൧൪
 യഹൂദരോട്: ഇതാ നിങ്ങളുടെ രാജാവെന്നു പറയുന്നു; നീക്കി
 കള! അവനെ നീക്കിക്കളക! കൂശിക്ക! എന്ന് അവർ ആ
 ത്തു കൂക്കിയപ്പോൾ: നിങ്ങളുടെ രാജാവിനെ ഞാൻ കൂശിക്ക ൧൫
 യൊ! എന്നു പിലാതൻ അവരോടു പറയുന്നു; മഹാപുരോ
 ഹിതന്മാർ: ഞങ്ങൾക്കു കൈസർ ഒഴികെ രാജാവില്ല! എന്ന്

ഉത്തരം പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവനെ ക്രൂശിക്കേണ്ടതിന്ന് അവർക്കു നല്കി

൧൬ ആയവർ യേശുവിനെ കൈക്കൊണ്ടു നടത്തുമ്പോൾ, അ
 ൧൭ വൻ തന്റെ ക്രൂശിനെ ചുമന്നുകൊണ്ടു, എബ്രയൻ ഗൊല്ലഗ
 ൧൮ എന്നു ചൊല്ലുന്ന തലയോടിടത്തേക്കു പുറത്തുപോയി. അവി
 ൧൯ ടെ അവനെയും, അവൻ നടുവിൽ ഇരിക്കെ, ഇങ്ങും അങ്ങും
 ൨൦ ഹൻ വേറെ രണ്ടാളുകളെയും, അവനോടു കൂട ക്രൂശിച്ചു. ശേഷം
 ൨൧ പിലാതൻ ഒരു ശാസനം എഴുതി ക്രൂശിനേൽ പതിപ്പിച്ചു; അ
 ൨൨ തിൽ: നചരയന്നായ യേശു യഹൂദരുടെ രാജാവ് എന്നു വരെ
 ൨൩ ചിട്ടുണ്ടു. യേശുവെ ക്രൂശിച്ച സ്ഥലം നഗരത്തിന്നു സമീപമാ
 ൨൪ കയാൽ, എബ്രയ, യവന, രോമ ഈ (മൂന്നുവക) അക്ഷരങ്ങൾ
 ൨൫ കൊണ്ടും എഴുതിട്ടുള്ള ശാസനത്തെ അനേക യഹൂദന്മാർ വാ
 ൨൬ യിച്ചു; പിന്നെ യഹൂദന്മാരുടെ മഹാപുരോഹിതന്മാർ പിലാത
 ൨൭ നോടു പറഞ്ഞു: യഹൂദരാജാവ് എന്നല്ല; ഞാൻ യഹൂദരാജാ
 ൨൮ വ് എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞത് എന്നത്രെ എഴുതേണ്ടത്; എന്നാ
 ൨൯ റെ, പിലാതൻ: ഞാൻ എഴുതിയത് എഴുതിട്ടുണ്ടു എന്ന് ഉത്തര
 ൩൦ പറഞ്ഞു. സേവകർ യേശുവെ ക്രൂശിച്ചശേഷം അവന്റെ
 ൩൧ വസ്ത്രങ്ങളെ എടുത്തു, ഓരൊ സേവകന് ഓരൊ പങ്കായിട്ടു നാ
 ൩൨ ലംശം ആക്കി; ഉള്ളുകിയെ എടുത്തു, മീത്തലോട് അടിയോളം മൂ
 ൩൩ ള്ളതെ മുറുന്ന് നെഞ്ചുപണിയായതു കണ്ടു: ഇതു നാം കീറല്ല, ആ
 ൩൪ ക്കു വരും എന്നു ചീട്ട് ഇടുക! എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. (സങ്കീ.
 ൩൫ ൨൨, ൧൯.) തങ്ങളിൽ എന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെ പകർത്തു, എന്റെ
 ൩൬ തുണിമേൽ ചീട്ടും ഇട്ടു എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തിന്നു നിവൃത്തിവ
 ൩൭ രുവാൻ, സേവകർ ഇവ ചെയ്തു. യേശുവിൻ ക്രൂശിനരി
 ൩൮ കെ അവന്റെ അമ്മയും, അമ്മയുടെ സഹോദരിയും, ഹല്ലായ
 ൩൯ ടെ മറിയയും, മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും നിന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ,
 ൪൦ യേശു അമ്മയും, താൻ സ്നേഹിക്കുന്ന ശിഷ്യനും, നില്ക്കുന്നതു
 ൪൧ കണ്ടു: സ്ത്രീയെ, കണ്ടാലും നിന്റെ മകൻ! എന്നു തന്റെ അ
 ൪൨ മ്മയോടു പറഞ്ഞു. അനന്തരം ശിഷ്യനോട്: കണ്ടാലും, നി
 ൪൩ ന്റെ അമ്മ എന്നു പറയുന്നു. ആ നാഴികമുതൽ ശിഷ്യൻ അ
 ൪൪ വളെ തന്റെ കുടിയിൽ ചേർന്നുകൊണ്ടു. അതിൽ പിന്നെ തിരു
 ൪൫ വെഴുത്തിന്നു നിവൃത്തിയാവാൻ സകലവും തികഞ്ഞു വന്നു
 ൪൬ എന്നു, യേശു അറിഞ്ഞിട്ട് എനിക്കു ദാഹിക്കുന്നു എന്നു പറയ
 ൪൭ റൻ നു. അവിടെ കാടിനിറഞ്ഞ പാത്രം ഉണ്ടു; അവരും ഒരു സ്സാങ്ങ്

കാടുകൊണ്ടു നിറച്ചു, ഈസൊപ്പിൻ (രണ്ടിൻ) മേൽ ആക്കി, അവന്റെ വായോട് അടുപ്പിച്ചു. യേശു കാടി സേവിച്ചി ൩൦ ടു: നിവൃത്തിയായി! എന്നു ചൊല്ലി, തല ചാച്ച് ആത്മാവിനെ ഏല്പിക്കയും ചെയ്തു.

എന്നാറെ, അന്ന് ഒരുമ്പാടാക്കയും വരുന്ന ശബ്ബത്തു നാൾ ൩൧ വലിയതും, ആകകൊണ്ട് ആ ഉടലുകൾ ശബ്ബത്തിൽ ക്രൂശിന്മേൽ ഇരിക്കരുത് എന്നുവെച്ച്, അവരുടെ തുടകളെ ഒടിച്ച് (ഉടലുകൾ) എടുപ്പിക്കേണം എന്നു യഹൂദർ പിലാതനോടു ചോദിച്ചു. അതുകൊണ്ടു സേവകർ വന്ന്, ഒന്നാമന്നും അവനോടു ൩൨ കൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട മറ്റൊരവന്നും തുടകളെ ഒടിച്ച്, പിന്നെ യേശുവിന്നടുക്കെ വന്ന്, അവൻ മരിച്ചു കഴുത്തുപ്രകാരം കണ്ടു, ൩൩ തുടകളെ ഒടിയില്ല; സേവകരിൽ ഒരുത്തൻ കുറുകൊണ്ട് അ ൩൪ വന്റെ വിലാപ്പറത്തു കുത്തി, ഉടനെ രക്തവും വെള്ളവും പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്നു കണ്ടിട്ടുള്ളവൻ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അവന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യമുള്ളതു തന്നെ; നിങ്ങളും വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു താൻ ഉള്ളവതന്നെ പറയുന്നു എന്ന് അവൻ അറിഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നു. കാരണം അവന്റെ ൩൫ അസ്ഥി ഒടികയും ഇല്ല, (൨ മോ. ൧൨, ൪൩. സങ്കീ. ൩൪, ൨൧) എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തു പൂരിക്കേണ്ടതിന്ന് ഇവ സംഭവിച്ചു; പിന്നെ (ജക. ൧൨, ൩൭, ൧൦.) അവർ കുത്തിയവങ്കലേക്ക് നോക്കിക്കും എന്നു മറ്റൊരു എഴുത്തും പറയുന്നു.

അന്നത്തരം യേശുവിൻ ശിഷ്യൻ എങ്കിലും, യഹൂദരെ ഭയം ൩൬ മേതുവായി മറഞ്ഞിരുന്ന അറിമത്ത്യയിലെ യോസേഫ് പിലാതനോട് യേശുവിൻ ഉടൽ എടുപ്പാൻ ചോദിച്ചു, പിലാതൻ അനുവദിക്കയാൽ, അവൻ വന്നു, യേശുവിൻ ഉടൽ എടുത്തു. ആദ്യം രാത്രിയിൽ യേശുവിന്നടുക്കെ വന്ന നീക്കോദോമനും ൩൭ കൂടെ കണ്ടിവെണ്ണയും, അകിലും, വിരകിയകൂട്ടു നൂററാത്തലോളം കൊണ്ടുവന്ന് എത്തി. ആയവൻ യേശുവിൻ ഉടൽ കൈ ൪൦ കൊണ്ടു, യഹൂദർ കഴിച്ചിട്ടന്ന മയ്യാദപ്രകാരം അതിനെ സുഗന്ധങ്ങൾ ചേർത്തു, തൂണികൾ ചുറ്റി കെട്ടി, അവനെ ക്രൂശി ൪൧ ചു പ്രദേശത്തു തന്നെ, ഒരു തോട്ടവും തോട്ടത്തിൽ മുഖെ ആരെയും വെച്ചിട്ടില്ലാത്ത പുതിയ കല്ലറയും ഉണ്ടു. ആ കല്ലറ ൪൨ മീ. ആകകൊണ്ട് അവർ യഹൂദരുടെ ഒരുമ്പാടാക്കു വിചാരിച്ചു, യേശുവിനെ അവിടെ വെച്ചു.

൨൪. അദ്ധ്യായം.

മശലക്കാരത്തി യേശുവിൻ ഉടൽ കാണാതെ രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരെ വരുത്തി, (൧൧) താൻ യേശുവിനെ കണ്ടശേഷം, (൧൯) പത്ത് ശിഷ്യരും യേശു പ്രത്യക്ഷനായ ത്തും [മത്താ. ൨൮. ൧൦. ൧൩. ൧൪. ൨൦.], (൨൪) തോമാവിൻ കാണായതു, (൩൦) സുവിശേഷത്തിൻ താല്പര്യം.

- ൧ **ആ**ദ്യപട്ടത്തിൽ ഒന്നാം നാൾ മശലക്കാരത്തി മറിയ, രാവി
ലെ ഇരുട്ടുള്ളപ്പോൾ തന്നെ കല്ലറയിരികെ വന്നു, കല്ലറയിൽ
൨ നിന്നു കല്ല നീങ്ങിപ്പോയതു കണ്ടിട്ട്; ഓടി ശിമോൻപേത്ര
നോക്കും യേശുവിന് പ്രിയനായ മറെറ ശിഷ്യനോക്കും എത്തി:
(ആരെ) കത്താവിനെ കല്ലറയിൽനിന്ന് എടുത്തു കൊണ്ടുപോ
യി, എവിടെ ആക്കി എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നതും ഇല്ല എ
൩ ന് അവരോടു പറയുന്നു. അതുകൊണ്ടു പേത്രനും, മറെറ ശി
ഷ്യനും പുറപ്പെട്ടു, കല്ലറക്കു ചെല്ലുമ്പോൾ, ഇരുവരും ഒന്നി
൪ ച്ച് ഓടി; മറെറ ശിഷ്യനും, പേത്രനിലും വിരങ്ങു പാഞ്ഞു
൫ മുഖെ കല്ലറക്കൽ എത്തി, കുനിഞ്ഞു നോക്കി, തുണിപ്പാർ
൬ ന് ടക്കുന്നപ്രകാരം കണ്ടു പാത്തും അകമ്പുക്കതും ഇല്ല. അവന്റെ
൭ പിന്നാലെ ശിമോൻ പേത്രൻ വന്നു കല്ലറയിൽ പൂക്കു, തുണി
൮ കൾ കിടക്കുന്നതും, അവന്റെ തല ചുറ്റിയ ശീല തുണികളോ
൯ ടു കിടക്കാതെ, വേറിട്ട് ഒരിടത്തു ചുറ്റി വെച്ചിരിക്കുന്നതും കണ്ടു
൧൦ പാത്തു. അപ്പോൾ തന്നെ, കല്ലറക്കൽ മുഖെ എത്തിയ മറെ
൧൧ ന് ശിഷ്യനും അകമ്പുക്ക, കണ്ടു വിശ്വസിക്കയും ചെയ്തു. കാര
൧൨ ന് അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്നു വീണ്ടും എഴുന്നീല്ക്കുണ്ടിയത്
൧൩ എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തിനെ അവർ അന്ന് അറിഞ്ഞില്ല; പി
൧൪ ന്ന ശിഷ്യന്മാർ തിരികെ വീട്ടിലേക്കു പോയി.
- ൧൫ എന്നാറെയും, മറിയ കല്ലറക്കൽ പുറത്തു കരഞ്ഞുനിന്നിരു
൧൬ ന്നു; കരയുമ്പോൾ തന്നെ, കല്ലറയിൽ കുനിഞ്ഞു നോക്കി, യെ
൧൭ ശുവിൻ ഉടൽ കിടന്നിരുന്ന ഇടത്തു വെള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചു ര
൧൮ ണ്ടു ഭൂതന്മാർ, ഒരുത്തൻ തലേക്കലും ഒരുത്തൻ കാലുക്കലും ഇരിക്ക
൧൯ ന്നതു കാണുന്നു; അവർ അവളോടു: സ്ത്രീയെ, നീ കരയുന്നത്
൨൦ എന്ത്? എന്നു പറഞ്ഞാറെ: എന്റെ കത്താവിനെ എടുത്തു
൨൧ പോകയാലും, അവർ അവനെ വെച്ച സ്ഥലം അറിയാത്തു
൨൨ ലും എന്ന് അവരോടു പറയുന്നു. ഇവ ചൊല്ലിട്ടു, പിന്നോക്കു
൨൩ തിരിഞ്ഞു, യേശു നില്ക്കുന്നതു കാണുന്നു; യേശു എന്നു തിരി
൨൪ ന്നുവ

ഞ്ഞും ഇല്ല. യേശു അവളോട്: സ്ത്രീയെ, കരയുന്നത് എന്ത് ആ ൧൫
 റെ തിരയുന്നു? എന്ന് അവളോട് പറയുന്നു; ഇവൻ തോട്ടക്കാ
 രൻ എന്ന് അവൾ നിരൂപിച്ചു: യജമാന, അവനെ ചുമന്നു
 പോയതു നീ എന്നുവരികിൽ, അവനെ വെച്ച സ്ഥലം പറഞ്ഞു
 തരിക, ഞാൻ അവനെ എടുത്തു കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്യും എ
 ന്ൻ അവനോട് പറയുന്നു. യേശു അവളോട്: മറിയെ! എ
 ന്നു പറയുന്നു. അവൾ തിരിഞ്ഞ് അവനോട് എബ്രായവാ ൧൬
 ക്കിൽ (എൻ) ഗുരോ എന്നുള്ള: റബ്ബനി എന്നു പറയുന്നു. യേശു ൧൭
 അവളോട് പറയുന്നിതു: എന്നെ പിടിച്ചുകൊള്ളല്ല; കാര
 ണം ഞാൻ ഇതുവരെ എന്റെ പിതാവിന്നടുക്കെ കരേറി പോ
 യില്ല, എങ്കിലും, എന്റെ സഹോദരന്മാരെ ചെന്നു കണ്ടു, എ
 ന്ൻ പിതാവും നിങ്ങളുടെ പിതാവും എൻ ദൈവവും നിങ്ങളുടെ
 ദൈവവും ആയവന്നടുക്കെ ഞാൻ കരേറി പോകുന്നു എന്നു
 പറക. മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയ വന്നു കത്താവെ കണ്ടതും അ ൧൮
 വൻ ഇവ തന്നോട് പറഞ്ഞപ്രകാരവും ശിഷ്യരോട് അറിയി
 ക്കയും ചെയ്തു.

ആലുവട്ടത്തിന്റെ ആ ഒന്നാം നാൾ വൈകുന്നേരത്തു, ശി ൧൯
 ഷ്ടന്മാർ കൂടി വന്ന സ്ഥലത്തിൽ യഹൂദരെ ഭയം ഭേദമായി
 വാതിലുകൾ പൂട്ടിയിരിക്കെ, യേശു വന്നു നടുവിൽനിന്നുകൊ
 ണ്ട് അവരോട് പറയുന്നു; നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം. (ഉണ്ടാക)! ൨൦
 എന്നതു ചൊല്ലി, തന്റെ കൈകളേയും വിലാപ്പറവും അവർക്കു
 കാണിച്ചു കത്താവിനെ കണ്ടിട്ടു, ശിഷ്യർ സന്തോഷിക്കുകയും
 ചെയ്തു. യേശു പിന്നെയും അവരോട് പറഞ്ഞിതു: നിങ്ങൾക്കു ൨൧
 സമാധാനം! പിതാവ് എന്നെ അയച്ചപ്രകാരം ഞാനു നിങ്ങളു
 ളെ അയക്കുന്നു! എന്നു ചൊല്ലി, അവരുടെമേൽ ഊതി പറയ ൨൨
 ന്നിതു: വിശുദ്ധാത്മാവിനെ കൈക്കൊള്ളിൻ! ആക്കെങ്കിലും ൨൩
 നിങ്ങൾ പാപങ്ങളെ മോചിച്ചാൽ, അവർക്കു മോചിക്കപ്പെടുന്നു:
 ആക്കെങ്കിലും പിടിപ്പിച്ചാൽ, അവർക്കു പിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അന്നു യേശു വന്നപ്പോൾ, പന്തിരുവരിൽ ഒരുവനായ ഇ ൨൪
 രട്ട എന്നുള്ള തോമാ അവരോട് കൂടിയിരുന്നില്ല. പിന്നെ ൨൫
 റെ ശിഷ്ടന്മാർ: ഞങ്ങൾ കത്താവിനെ കണ്ടു എന്ന് അവ
 നോട് പറഞ്ഞാറെ: അവന്റെ കൈകളിൽ ഞാൻ ആണികളു
 ടെ പഴുതു കണ്ടും, ആണിപ്പഴുതിൽ എന്റെ വിരൽ ഇട്ടും, അ
 വന്റെ വിലാപ്പറത്തു എൻ കൈയിട്ടും കൊണ്ടല്ലാതെ, വിശ്വ
 മനസ്സാ

- ൨൩ സിക്കയില്ല എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു. എട്ടു നാൾ കഴിഞ്ഞിട്ട്, ശിഷ്യന്മാർ പിന്നെയും തോമാവുമായി അകത്തുകൂടി ഇരുന്നു, വാതിലുകൾ പൂട്ടിയിരിക്കെ, യേശു വന്നു നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു:
- ൨൪ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം! എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ തോമാവിനോടു: നിന്റെ വിരൽ ഇങ്ങോട്ടു നീട്ടി, എന്റെ കൈക്കൽ കാണുക; നിന്റെ കൈയും നീട്ടി എന്റെ വിലാപ്പരത്ത് ഇട്ടുക! അവശ്വാസിയല്ല വിശ്വാസിയായിരുക! എന്നു പറഞ്ഞു. തോമാ അവനോടു: എൻകൽത്താവും എൻദൈവവും ആവണമെ! എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു പറയുന്നു: നീ എന്നെ കാണുകൊണ്ടു വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു (വൊ); കാരണത്താൽ വിശ്വസിച്ചവർ ധന്യന്മാർ.
- ൨൫ വിശേഷിച്ച് ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയതല്ലാത്ത, മറ്റു നേരം അടയാളങ്ങളേയും, യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ കാണുക ചെയ്ത സത്യം. ഇവയൊ യേശു ദൈവത്തിൻ, പുത്രനായ മശിഹാ എന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചാൽ വിശ്വസിച്ചിട്ട് അവന്റെ നാമത്തിൽ ജീവൻ ഉണ്ടാവാനും തന്നെ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു.

൨൧. അദ്ധ്യായം.

ഗലീലയിലെ ഒന്നാം പ്രത്യക്ഷത, (൧൫) ശിമോൻ യോഹന്നൻ എന്നവരോടു യേശു പ്രവചിച്ചതു, (൨൪) സുവിശേഷത്തിന്നു എഫെസു സഭയുടെ സാക്ഷ്യം.

- ൧ ഇവരിൽശേഷം, യേശു പിന്നെയും തിരൈയ്ക്കു പൊയ്ക്കുവക്കത്തു ശിഷ്യന്മാർക്കു പ്രത്യക്ഷനായുന്നു; പ്രത്യക്ഷതാ വിവരം ആവിതു. ശിമോൻ പേത്രൻ ഇരട്ട എന്നുള്ള തോമാവും. ഗാലീല കാനാവിൽ നഗ്നനായെങ്കിലും ജബദിമക്കളും അവന്റെ ശിഷ്യരിൽ വേറെ രണ്ടാളും ഒരമിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, ശിമോൻ പേത്രൻ, അവരോടു: ഞാൻ മീൻപിടിപ്പാൻ പോകുന്നു എന്നു പറയുന്നു: ഞങ്ങളും നിന്നോടു കൂടി പോകുന്നു എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടു, ഉടനെ പടകിൽ കയറിപ്പോയി, ആ രാത്രി
- ൨ യിൽ ഒന്നും പിടിച്ചില്ല. പുലച്ചയായപ്പോൾ, യേശു കരയിൽ നിന്നിരുന്നു; യേശു എന്നു ശിഷ്യന്മാർ അറിഞ്ഞില്ല താനും
- ൩ യേശു അവരോടു: കുഞ്ഞങ്ങളെ കൂട്ടുവാൻ ഏതാനും ഉണ്ടോ? എന്നു ചോദിച്ചതിന്ന്: ഇല്ലെന്നു അവർ ഉത്തരം ചൊല്ലിയാ
- ൪ റെ: പടകിന്റെ വലഭാഗത്തു വല വീശുവിൻ എന്നാൽ കിട്ടും

എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു. അവർ വീശി, മീനുകളുടെ പെരുകൾ ഹേതുവായി, വലിപ്പാൻ പിന്നെ കഴിഞ്ഞതും ഇല്ല. അതുകൊണ്ടു യേശു സ്നേഹിക്കുന്ന ശിഷ്യനായവൻ, പേത്രനോട്: കത്താവാകുന്നു എന്നു പറയുന്നു; കത്താവ് എന്ന് ശിമോൻ കേട്ടു നഗ്നനാകയാൽ, അങ്കിയെ ഉടുത്ത് അരെക്കു കെട്ടി, കടലിൽചാടി. ശേഷം ശിഷ്യന്മാർ കരെക്കു, ദൂരത്തല്ല ഏകദേശം ഇരുനൂറു മുഴ അകലെ ആകുകൊണ്ടു, മീൻ നിറഞ്ഞ വല ഇഴെച്ചുകൊണ്ടു, പടകു വലിച്ചു വന്നു. നിലത്ത് ഇറങ്ങിയൻ പ്പോൾ, തീക്കരത്ത് ഉള്ളതല്ലാതെ, അതിനേൽ മീൻ കിടക്കുന്നതും അപ്പവും കാണുന്നു. യേശു അവരോട്: ഇപ്പോൾ പിടിച്ച മീൻ ൧൦ കൾ ചിലതു കൊണ്ടുവരുവിൻ! എന്നു പറഞ്ഞാറെ, ശിമോ ൧൧ൻ, പേത്രൻ, കയറി നൂററമ്പത്തുമൂന്നു വലിയ മീനും നിറഞ്ഞിട്ടുള്ള വലയെ കരമേൽ വലിച്ചു. അത്ര ഉണ്ടായിട്ടും വല കീറിയതും ഇല്ല. യേശു അവരോട്: ഇങ്ങു വന്നു മുത്താഴം കഴിച്ചു ൧൨ കൊൾവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. ഇവൻ കത്താവ്, എന്ന് അറിഞ്ഞിട്ടു, ശിഷ്യരിൽ ഒരത്തനും നീ ആർ എന്ന് അവനോട് ആരാജ്യാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. യേശു വന്ന് അപ്പം എടുത്തു, അവർക്കു ൧൩ കൊടുത്തു; മീനും അപ്രകാരം തന്നെ; യേശു മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ൧൪ ഉണെന്ദശേഷം ഇങ്ങിനെ മൂന്നാമതും തന്റെ ശിഷ്യർക്കു പ്രത്യക്ഷനായതു.

അവർ മുത്താഴം കഴിച്ചശേഷം യേശു ശിമോൻ പേത്രനോ ൧൫ട്: യോഹന്നാവിൻ ശിമോനെ! എന്നെ നീ ഇവരേക്കാൾ അധികം സ്നേഹിക്കുന്നുവോ? (മാ. ൧൪, ൨൯.) എന്നു പറഞ്ഞാറെ: ഉച്ച കത്താവെ, എന്നിരിക്കു നിന്നിൽ പ്രേമം ഉള്ളപ്രകാരം നീ അറിയുന്നു എന്നു പറയുന്നു: എന്റെ കുഞ്ഞാടുകളെ മേയ്ക്ക! എന്ന് അവനോടു പറയുന്നു. രണ്ടാമതും അവനോടു: യോഹ ൧൬ന്നാവിൻ ശിമോനെ! നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ? എന്നു ചോദിച്ചാറെ: ഉച്ച കത്താവെ, എന്നിരിക്കു നിന്നിൽ പ്രേമം ഉള്ള പ്രകാരം നീ അറിയുന്നു: എന്റെ ആടുകളെ പാലിക്ക! എന്ന് അവനോടു പറയുന്നു. മൂന്നാമതും അവനോടു: യോഹന്നാവി ൧൭ൻ ശിമോനെ! നിന്നെക്ക് എന്നിൽ പ്രേമം ഉണ്ടോ? എന്നു ചോദിച്ചാറെ, എന്നിൽ പ്രേമം ഉണ്ടോ എന്നു മൂന്നാമതും തന്നോടു പറയയാൽ, പേത്രൻ ദുഃഖിച്ചു: കത്താവെ, നീ സകലവും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; എന്നിരിക്കു നിന്നിൽ പ്രേമം ഉള്ളതു

ബോധിക്കുന്നുവല്ലോ! എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞു; യേശു
 അവനോട്: എന്റെ ആടുകളെ മേയ്ക്കൂ! എന്നു പറയുന്നു.
 ൧൮ ആമെൻ ആമെൻ ഞാൻ നിന്നോടു ചൊല്ലുന്നിതു: നിന്നെക്കു
 വയസ്സ് കുറഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ, നീ തന്നെ അറകെട്ടിക്കൊണ്ട്
 ഇപ്പോഴുള്ളോടത്തു നടന്നുവന്നു; നീ മൂത്തശേഷമൊ, നിന്റെ
 കൈകളെ നീട്ടും, മറ്റൊരുവൻ നിന്നെ അറകെട്ടി, ഇപ്പോഴല്ലാ
 ൧൯ മൻ ത്ത ഇടത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോകും. എന്നതിനാൽ അവൻ ഇ
 ന്ന മരണം കൊണ്ടു ദൈവത്തെ തേജസ്സുരിക്കും എന്നു സൂചി
 പ്പിച്ചു; ആയതു ചൊല്ലിയാറെ: എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്ന്
 ൨൦ അവനോടു പറയുന്നു. പേത്രൻ തിരിഞ്ഞു, യേശു സ്നേഹി
 ക്കുന്ന ശിഷ്യൻ പിഞ്ചെല്ലുന്നതു കാണുന്നു (അത്താഴത്തിൽ
 അവന്റെ മാറിടത്തോടു ചാരിക്കൊണ്ടു, കർത്താവെ, നിന്നെ
 കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നവൻ ആർ എന്നു ചോദിച്ചവൻ തന്നെ.)
 ൨൧ ആയവനെ പേത്രൻ കണ്ടു: കർത്താവെ, ഇവനെ എന്ത്
 ൨൨ (ആക്കും)? എന്നു യേശുവിനോടു പറയുന്നു. യേശു അവനോ
 ട്: ഞാൻ വരുവോളം ഇവനെ വസിപ്പിപ്പാൻ തോന്നിയാൽ
 അതു നിന്നെക്ക് എന്തു? നീ എന്നെ അനുഗമിക്ക! എന്നു പറ
 ൨൩ യുന്നു. ആകയാൽ, ആ ശിഷ്യൻ മരിക്കയില്ല എന്നുള്ള ശ്രുതി
 സമോദരരിൽ പരന്നുപോയി; യേശുവൊ അവൻ മരിക്കയില്ല
 എന്നല്ല; ഞാൻ വരുവോളം ഇവനെ വസിപ്പിപ്പാൻ തോന്നി
 യാൽ, അതു നിന്നെക്ക് എന്ത് എന്നത്രെ അവനോടു പറഞ്ഞു.
 ൨൪ ഇവ എഴുതിയതല്ലാതെ, ഇവറ്റിന്നു സാക്ഷിനില്ക്കുന്ന ശി
 ഷ്യൻ അവൻ തന്നെ ആകുന്നു; അവന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യ
 ൨൫ മുജ്ജത് എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു. യേശു ചെമ്പുവ മറ്റു പ
 ലവും എല്ലാം ഉണ്ടു; ആയത് ഓരൊന്നും, എഴുതപ്പെട്ടാൽ എഴുതേ
 ന്നീയ പുസ്തകങ്ങളെ ലോകം തന്നെ കൊള്ളുകയും ഇല്ല എന്നു
 ഞാൻ ഊഹിക്കുന്നു. ആമെൻ.

THE
Acts of the Apostles

അപോസ്തലരുടെ

പ്രവൃത്തികൾ

൧. അദ്ധ്യായം.

കത്താവ് സ്വർഗ്ഗാരോഹണമായി ഭൂമിയിൽ വ്യാപരിപ്പാൻ പോകുന്നതു ലൂക്കാ വിവരിപ്പാൻ തുടങ്ങിയതു, (൧൨) അപോസ്തലർ ആത്മാഭിമാനത്തിന് കരുവെടു വന്നതു.

പ്രിയ തെയോഫിലനെ! യേശു തെരിഞ്ഞെടുത്ത അപോസ്തലന്മാർക്കു വിശുദ്ധാത്മാമൂലം കല്പന കൊടുത്തു, മേലോട്ട് എടുക്കപ്പെട്ടനാൾവരെ, അവൻ ചെയ്യാനും ഉപദേശിപ്പാനും ആരും ഭിക്ഷു സങ്കലവും വെട്ടിക്കുന്ന, ഒന്നും പ്രബന്ധം ഞാൻ ഉണ്ടാക്കിയല്ലോ. എങ്കിലൊ, അവൻ കയ്യെടുത്തശേഷം നാല്പതു ദിവസം കൊണ്ട് അവർക്കു കാണായെന്നും ദേവരാജ്യം സംബന്ധിച്ചുവ പറഞ്ഞും കൊണ്ടു, താൻ ജീവിക്കുന്നവൻ എന്ന് അനേകം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാൽ അവർക്കു കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അന്നന്തരം അവൻ അവരോടു ചേർന്നു യരുശലേമിൽനിന്നു വാങ്ങാതെ (ലൂ. ൨൪, ൪൯.) എങ്കൽനിന്നു കേട്ട പിതാവിൻ വാഗ്ദത്തത്തെ പാർത്തിരിക്കേണം; കാരണം (ലൂ. ൩, ൧൩.) യോഹന്നാൻ വെള്ളത്താൽ സ്നാനം ഏല്പിച്ചു; നിങ്ങളോ ഇനി കുറയ നാൾ ചെന്നാൽ, വിശുദ്ധാത്മാവിൽ സ്നാനപ്പെടും എന്നു പ്രബോധിപ്പിച്ചു. ആ കൂടിവന്നവർ: കത്താവെ, നീ ഇസ്രായേലിന് ഈ കാലത്തിൽ രാജ്യത്തെ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നുവോ? എന്ന് അവനോടു ചോദിച്ചതിന്നു പറഞ്ഞിതു: പിതാവ് തന്റെ അധികാരത്തിൽ വെച്ച കാലങ്ങളെയൊ സമയങ്ങളൊ

൧൮ ജെയൊ അറിയുന്നതു നിങ്ങൾക്കുള്ളതല്ല; വിശുദ്ധാത്മാവ് നി
 ങ്ങളുടെമേൽ വന്നപ്പോൾ, ശക്തിലഭിച്ചിട്ടു നിങ്ങൾ യരുശലേ
 മാദി സകല യഹൂദയിലും ശമൗയ്യയിലും ഭൂമിയുടെ അറന്തത്താ
 ൨൦ ുൻ പും എന്നിങ്ങനെയുള്ളവർക്കു തന്നെ. എന്നിവ ചൊല്ലി; അ
 വർ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കെ, അവൻ മേലോട്ട് ഉയന്നു, മേഘം
 അവനെ അവരുടെ കണ്ണുകളിൽനിന്നു മറെച്ചെടുക്കയും ചെയ്
 ൨൧ യ്തു. അവൻ പോകുന്നേരം അവർ വാനത്തേക്ക് ഉററുനോക്കി
 നോക്കി, ഇതാ വെള്ള വസ്ത്രത്തോടെ രണ്ടു പുരുഷന്മാർ അവ
 ൨൨ രുടെ അടുക്കെ നിന്നു: ഗലീലയ്ക്കു പുരുഷന്മാരെ, നിങ്ങൾ വാന
 ത്തേക്ക് നോക്കിനില്ക്കുന്നത് എന്തു? നിങ്ങളിൽനിന്നു സ്വർഗ്ഗ
 ത്തേക്ക് എടുക്കപ്പെട്ട ഈ യേശു ഇങ്ങിനെ വരും, അവൻ
 സ്വർഗ്ഗത്തേക്ക് പോകുന്നതു നിങ്ങൾ കണ്ടപ്രകാരം തന്നെ
 എന്നു പറകയും ചെയ്തു.
 ൨൩ അപ്പോൾ അവർ യരുശലേമിനോട് ഒരു ശബ്ദത്തു വഴിമാ
 ൨൪ ത്രം ദൂരമുള്ള ഒലീവമലയെ വിട്ടു, യരുശലേമിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോ
 ൨൫ ന്നു; അകത്തു വന്നപ്പോൾ, അവർ വസിക്കുന്ന മാളികക്കുറിയി
 ൽ കയറിപ്പോയി; പേത്രൻ, യോഹന്നാൻ, യാക്കോബ്, അ
 റെന്ദ്രയാവു, ഫിലിപ്പൻ, തോമാപ്പും, ബേത്താല്യായി, മത്തായും,
 ൨൬ ഫല്ലായുടെ യാക്കോബ്, എരിവുകാരൻ ശിമോൻ, യാക്കോബി
 ൨൭ ൻ യൂദാവും, ഇവർ എല്ലാവരും സ്ത്രീകളോടും യേശുവിന്റെ
 അമ്മയായ മറിയമയോടും അവന്റെ സഹോദരന്മാരോടും കൂടെ
 ഒരുമനപ്പെട്ടു, പ്രാർത്ഥനയിൽ [യാചനയിലും] ഉററുകൊണ്ടിര
 ൨൮ ന്നു. ആ നാളുകളിൽ ശിഷ്യന്മാർ നൂറ്റിരുപതിനോളം പേരുക
 ൨൯ ൾ കൂട്ടമായി, ഒരുമിച്ചപ്പോൾ, പേത്രൻ അവരുടെ നടുവിൽ എ
 ശ്വസനംനിന്നു പറഞ്ഞിതു: സഹോദരന്മാരായ പുരുഷന്മാരെ!
 ൩൦ യേശുവിനെ പിടിച്ചവർക്കു വഴികാട്ടിയായി, ചോയ യൂദാവിനെ
 ചൊല്ലി, വിശുദ്ധാത്മാവ് ദാവീദിൻ വായികൊണ്ടു, മുൻപറ
 ൩൧ ണ്തെ എഴുത്തിന്നു നിവൃത്തിവരേണ്ടി ഇരുന്നു. അവനാക്കു
 ൩൨ ണ്തെങ്ങളിൽ എണ്ണപ്പെട്ടവനായി, ഈ ശുശ്രൂഷയുടെ ചീട്ടിനെ
 ൩൩ ലഭിച്ചിരുന്നവല്ലോ. പിന്നെ അന്തീരിയുടെ കൂലികൊണ്ട് അ
 ൩൪ വൻ പറമ്പു വാങ്ങിയശേഷം തല കീഴായി വീണു നടുവെ
 ൩൫ പിച്ചു, അവന്റെ കടലും എല്ലാം തുറിച്ചുപോയി. ആയതു യ
 ൩൬ രുശലേമിൽ പാക്കുന്നവർക്ക് എല്ലാം അറിയാത്തതിനാൽ, ആ
 ൩൭ പറമ്പിന് അവരുടെ ഭാഷാഭേദത്തിൽ ഹിക്കൽദമ എന്നുള്ള

അപോ. പ്രവൃ. ൧. ൨. അ.

ചോരണിയിൽ ആകുന്ന ചേർ ഉണ്ടായി. കാരണം സങ്കീർ്ത ൨൦ നപുസ്കൃതത്തിൽ (നൃൻ, ൨൩.) അവന്റെ പാപ്പിടം പാഴായ്ക്കുക; അതിൽ വസിക്കുന്നവൻ ഇല്ലാതിരിക്ക എന്നും, (൧൦൯, ൨൧) അവന്റെ സ്ഥാനം മറ്റൊരാൾക്കു ലഭിക്ക എന്നും എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു കർത്താവായ യേശു യോഹന്നാന്റെ സ്നാ ൨൧ നും തുടങ്ങി, അവൻ നമ്മിൽനിന്നു മേലോട്ട് എടുക്കപ്പെട്ട നാൾ വരെ, നമോടു വരികയും പോകയും ചെയ്തപോന്ന കാലത്തെല്ലാം നമോടു കൂടെ നടന്ന പുരുഷന്മാരിൽ ഒരാളായിത്തീർന്നു. ൨൨ ടു കൂടെ അവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിന്നു സാക്ഷിയായി തീരേണം എന്നാറെ: അവർ യൂസ്കൻ എന്ന മരണാമുഖം ഉള്ള ബെ ൨൩ ൽശബാ യോസേഫിനെയും മത്തീയാവിനെയും (കണ്ടു) നിറുത്തി: എല്ലാവരുടെയും ഹൃദയങ്ങൾക്കുതാമസം കർത്താവേ! യൂദാവ് ൨൪ ന്റെ സ്ഥലത്തേക്ക് പോവാൻ തെറ്റി വിട്ട ഈ ശുശ്രൂഷയും ഒത്തും ആകുന്ന സ്ഥാനം ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു; ഈ ഇരുവരിൽ ൨൫ നീ തെരിഞ്ഞെടുത്ത ഒരാളെന്നു കാട്ടിത്തരേണമെ! എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു, അവർ ചീട്ടുകളെ ഇട്ടു ചീട്ടു മത്തീയാവിന്നു വന്നു ൨൬ അവൻ പതിനെന്ന് അപോസ്തലന്മാരുടെ എണ്ണത്തിൽ ചേർക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

൨. അദ്ധ്യായം.

പെന്തക്കൊസ്തയിൽ സഭയുടെ സ്ഥാപനവും, (൧൪) അപോസ്തലന്മാരുടെ ഒന്നാമതും, (൨൫) സഭാപരിഷ്കരണത്തെ ആരംഭവും.

പെന്തെക്കൊസ്ത എന്ന (അമ്പതാം) നാൾ തികഞ്ഞുവന്ന ൧ പ്പോൾ, എല്ലാവരും ഒരുമനപ്പെട്ടു ഒന്നിച്ചു കൂടി ഇരുന്നു. പെട്ടെന്നു തകർത്ത ഊതു തള്ളിവരുന്നപോലെ, വാനത്തിങ്കന്ന്; ൨ ഒരു മുഴക്കം ഉണ്ടായി, അവർ ഇരുന്നിരിക്കുന്ന വീടൊക്കെ നിറയുച്ചു, അഗ്നിപോലെ വിടന്ന് പോകുന്ന നാലുകൾ, അവർക്കു കാണായ്കുന്നു; അവനവന്റെ മേൽ ഓരൊന്നിരുന്നു പാർത്തു എല്ലാവരും വിശുദ്ധാത്മാവ് നിറഞ്ഞുവന്നിട്ട് ആത്മാവ് അവർക്കു ഉച്ചരിപ്പാൻ കൊടുക്കപ്രകാരം മറുഭാഷകളാൽ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. അന്നു വാനത്തിങ്കലുള്ള സർവ്വ ജാതിയിൽനിന്നും (വന്നു) ൫ യരുശലേമിൽ കുടിയിരിക്കുന്ന യഹൂദരായ ഭക്തിയുള്ള പുരുഷന്മാർ ഉണ്ടു. ആ ശബ്ദം ഉണ്ടായാറെ, ഈ കൂട്ടം ചേർന്നു വന്നു ൬ ഓരൊരുവർ തമ്മിൽ ഭാഷാഭേദത്താൽ അവർ ചൊല്ലുന്നതു

- ൭ കേട്ടിട്ട് അമ്പരന്നുപോയി. ഭൂമിച്ച് ആശ്ചര്യപ്പെട്ട രണ്ടുളിൽ പറഞ്ഞിതു: ഈ ഉരചെയ്യുന്നവർ എല്ലാവരും കണ്ടാലും ഗലീവ് ലക്കാരല്ലയൊ! പിന്നെ നാം ജനിച്ച ഓരൊ ഭാഷ നാം കേൾക്കുൻ നാത് എങ്ങിനെ? പത്മർ, മേദർ, എലാമ്യരും, മെസപൊത്തമ്യ, ൧൦ യഹൂദ, കപ്പദൊക്രിയയിലും, പൊന്ത, ആസ്സയിലും, ട്രൂഗ്ര, പംഫ്യലൂയിലും, മിസ്രയോടു കരുന്നെക്കടുത്ത ലിബുയാശങ്ങളിലും കൂടിയിരിക്കുന്നവരും, രോമയിൽനിന്നു വന്നു പാർക്കുന്നവരും, യ ൧൧ ഹൂദരും, മതാവലംബികളും, ക്രൂരർ, അറബരമായി ഈ നമ്മുടെ ഭാഷകളാൽ എല്ലാം അവർ ദൈവത്തിൻ വൻക്രിയകളെ ഉ ൧൨ രെക്കുന്നതു കേൾക്കുന്നു (എങ്ങിനെ)? എന്നിട്ടു ഭൂമിച്ച് ബുദ്ധി മുട്ടിട്ട്, ഇതാക്കുന്നത് എന്തുപോൽ? എന്നു തങ്ങളിൽ പറയും. ൧൩ മററവർ ഇവർ മധുര മദ്യം നിറഞ്ഞവരത്രെ എന്നു പരിമസിച്ച് പോകയും ചെയ്തു. ൧൪ ഉടനെ പേത്രൻ പതിനൊരുവരോടും കൂടെ നിന്നുകൊണ്ടു, തന്റെ ശബ്ദം ഉയർത്തി, അവരോടു ഉരചെയ്തിതു: യഹൂദ പുരുഷന്മാരും യരുശലേമിൽ പാർക്കുന്ന എല്ലാവരും ആയുരജ്ഞാത! ഇതു നിങ്ങൾക്കു് അറിയാത്തുപോക, എന്റെ മൊഴികളെ ചെവി ൧൫ കൊൾകയും ചെയ്യിൻ! നിങ്ങൾ ഊഹിക്കുംപോലെ ഇവർക്കു് ലഹരി ഉള്ളതല്ല; പകലിൽ മൂന്നാം മണിനേരമെ ഉള്ളുവല്ലോ! ൧൬ യോദവൽ പ്രവാചകനാൽ (൩, ൧, ൫.) മൊഴിയപ്പെട്ടതത്രെ ഇ ൧൭ താക്കുന്നതു. ദൈവത്തിൻ അരുളപ്പാടാവിതു: ഒടുക്കത്തെ നാളികളിൽ ഞാൻ എല്ലാജഡത്തിനേലും എന്റെ ആത്മാവിനെ പകരും, നിങ്ങളുടെ പുത്രരും പുത്രിമാരും പ്രവചിക്കയും, നിങ്ങളുടെ ബാല്യക്കാർ, ദർശനങ്ങളെ കാണയും, നിങ്ങളുടെ മൂത്തവർ, ൧൮ സ്വപ്നങ്ങളെ സ്വപിക്കയും ചെയ്യും; എന്റെ ദാസർ ദാസിമാരുടെ മേലും ഞാൻ ആ നാളികളിൽ എന്റെ ആത്മാവിനെ പകരും ൧൯ അവരും പ്രവചിക്കും. മീത്തൽ വാനത്തിൽ അത്ഭുതങ്ങളും താഴെ ഭൂമിയിൽ രക്ഷം അഗ്നിധൂമസ്സും എന്നുള്ള അടയാളങ്ങളും ൨൦ ഞാൻ വെക്കും; കർത്താവിന്റെ വലുതും പ്രശസ്തിയും ആയ നാം വരുമുന്വെ സൂയ്തൻ ഇരുളായും ചന്ദ്രൻ രക്ഷമായും മാ ൨൧ പ്പെടും എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ നാമത്തെ വിളിച്ചവൻ എല്ലാം ൨൨ രക്ഷപെടും എന്നത്രെ! ഇസ്രായേല്യപുരുഷന്മാരെ! ഈ വചനങ്ങളെ കേൾപ്പിൻ! നചറയുന്നായ യേശു നിങ്ങളും തന്നെ അറിയുന്നപ്രകാരം ദൈവം അവനെ കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ നടു

വിൽ ചെയ്യശക്തികളും, അതുതങ്ങളും, അടയാളങ്ങളും കൊണ്ടു,
 ദൈവം നിങ്ങൾക്കായി, ഞളിവു വരുത്തിയോരു പുരുഷനായി
 സ്വന്തം! ആയവൻ ദൈവത്തിന്റെ നിർണ്ണയാലോചനയാലും ൨൩
 മുന്നറിവിനാലും എല്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, നിങ്ങൾ അവനെ പിടി
 ച്ച് അധർമ്മികളുടെ കൈയാൽ തറപ്പിച്ച് ഒടുക്കി. ദൈവമൊ, ൨൪
 മരണപാശങ്ങളെ അഴിച്ചിട്ട്, അവനെ എഴുന്നീല്പിച്ചു; കാരണം
 ആയവനെ അത് അടക്കിവെക്കുന്നത് കഴിയാത്തത് എന്നു ൨൫
 വിദ് അവനെ ഉദ്ദേശിച്ചു പറയുന്നതിനാൽ സ്തംഭം; എങ്കി
 ലൊ (സങ്കീ. ൧൩, ൧.) ഞാൻ കർത്താവിനെ എപ്പോഴും എന്റെ
 മുമ്പിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു; അവൻ എന്റെ വലത്തിരിക്കുവാൻ,
 ഞാൻ കലുക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ട്, എന്റെ ഹൃദയം സന്തോ ൨൬
 ഷിച്ചു, എന്റെ നാവു ആനന്ദിച്ചു, എന്റെ ജഡവും പ്രത്യാ
 ശയോടെ വസിക്കും; കാരണം നീ എന്റെ ദേഹിയെ പാതാള ൨൭
 ത്തിന്നു വിടുകയില്ല; നിന്റെ പവിത്രനെ കേടുകാണാൻ എല്പി
 ക്കയും ഇല്ല; നീ ജീവമാർഗ്ഗങ്ങളെ എന്നെ അറിയിച്ചു, നിൻമു ൨൮
 ഖത്തോട് എന്നിക്കു ഭോഗവുപി വരുത്തും എന്നുണ്ടല്ലോ! സ ൨൯
 മോദരായ പുരുഷന്മാരെ! ഗോത്രപിതാവായ ദാവീദിനെ
 കൊണ്ട്, അവൻ മരിച്ചു എന്നും, കുഴിച്ചിടപ്പെട്ടു എന്നും നിങ്ങൾ
 ജോടു പ്രാഗത്ഭ്യമായി പറയാമല്ലോ; അവന്റെ കല്ലറ ഇന്നേ
 വരെ നമോട് ഉണ്ടല്ലോ! എന്നാൽ അവൻ പ്രവാചകൻ ൩൦
 ആകയാൽ (സങ്കീ. ൧൩൨, ൧൧.) ദൈവം അവന്റെ അരയുടെ
 ഫലത്തിൽനിന്ന് ഒരുവനെ അവന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ
 ഇരുത്തും എന്ന് അവൻ ആണയിട്ട് ഉറപ്പിച്ചപ്രകാരം അറി
 ണ്ണിട്ടു, മശിഹയുടെ പുനരുത്ഥാനത്തെ മുക്കുണ്ട് ആയവൻ ൩൧
 പാതാളത്തിന്നു വിടപ്പെട്ടില്ല; അവന്റെ ജഡം കേടുകണ്ടിട്ടും
 ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞതു. ഈ യേശുവിനെ ദൈവം എഴുന്നീല്പി ൩൨
 ച്ചു; അതിന്നു ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും സാക്ഷികൾ ആകുന്നു.
 അതുകൊണ്ട് അവൻ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുകൈക്കൽ ഉയ ൩൩
 ന്നിരുന്നു വിശുദ്ധാത്മാവാകുന്ന വാഗ്ദത്തത്തെ പിതാഭവാടുവാ
 ങ്ക്കി, ഇന്നു നിങ്ങൾ ഈ കണ്ടു കേൾക്കുന്നതിനെ പകർത്ത
 നു. ദാവീദ് ആകട്ടെ വാനങ്ങളിൽ കരേറിപോയില്ല, (സങ്കീ. ൩൪
 ൧൦, ൧) യഥോവ എന്റെ കർത്താവിനോട് അരുളിച്ചെയ്തിതു:
 ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്നെക്കു പാദപീഠമാക്കുവോളത്തി ൩൫
 ന് എന്റെ വലഭാഗത്തിരിക്ക എന്ന് അവൻ പറയുന്നു

൩൬ തന്നെ ആകയാൽ നിങ്ങൾ കൂടി യേശുവിനെ തന്നെ ദൈവം കർത്താവും ക്രിസ്തുനും ആക്കിവെച്ചു എന്ന് ഇസ്രായേൽ ഗൃഹം ഒക്കെയും നിശ്ചയമായി അറിവുതാക!

൩൭ എന്നതു കേട്ടവർ ഹൃദയത്തിൽ കത്തുകൊണ്ടു, പേത്രൻ മുതലായ അപോസ്തലരോടു: സഹോദരരായ പുരുഷന്മാരെ! ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? എന്നു ചോദിച്ചാറെ, പേത്രൻ അവരോടു പറഞ്ഞിതു: നിങ്ങൾ മനന്തിരിഞ്ഞു ഓരൊരുത്തൻ പാപമോചനത്തിനായി യേശുക്രിസ്തുന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം ഏല്ക്കുക, എന്നാൽ വിശുദ്ധാത്മാവാകുന്ന ദാനം ലഭിക്കും. കാരണം ഈ വാഗ്ദത്തം നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്കും നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവ് വിളിച്ചുപ്പിടിക്കുന്ന എണ്ണത്തോളം

൪൦ സകല ദൂരസ്ഥന്മാർക്കും ഉള്ളതാകുന്നു. എന്നല്ലാതെ, ഈ വശത്തുള്ള തലമുറയിൽനിന്നു നീങ്ങി രക്ഷപെടുവിൻ! എന്നും മറ്റും പല വാക്കുകളാലും സാക്ഷ്യം ചൊല്ലി പ്രബോധിപ്പിച്ചു

൪൧ വന്നു. അതുകൊണ്ട് അവന്റെ വാക്കു മനസ്സാടെ കൈക്കൊണ്ടു, സ്നാനം ഏറ്റു, അന്നാൾ മൂവായിരത്തോളം ദേഹികൾ ചേർക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ആയവർ അപോസ്തലരുടെ ഉപദേശത്തിലും കൂട്ടായ്മയിലും അപ്പം നുറുക്കുന്നതിലും പ്രാർത്ഥനകളിലും ഉറുകൊണ്ടിരുന്നു. സകല ദേഹിക്കും ഭയം ജനിപ്പിച്ചു. അപോസ്തലരാൽ ഏറിയ അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും ഉണ്ടായി

൪൪ നടന്നു. വിശ്വാസികൾ എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചു കൂടുകയും, സകലവും പൊതുവിൽ അനുഭവിക്കയും, ജനദ്രമികളേയും, വസ്തുക്കളേയും വിറ്റു, അവനവന് ആവശ്യം ഉള്ളപ്രകാരം എല്ലാവർക്കും പങ്കിടുകയും, ദിനപ്രതി ഒരുമനപ്പെട്ടു, ദൈവാലയത്തിൽ ഉററിരുന്നു. വീട്ടിൽ അപ്പം നുറുക്കിക്കൊണ്ടും, ഉല്ലാസവും, ഹൃദയസാമാന്യവും പുണ്ട് ആഹാരം ഭക്ഷിക്കയും, ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കയും, സകല ജനത്തോടും കൂപ അനുഭവിക്കയും ചെയ്തുകർത്താവാെ രക്ഷപെടുന്നവരെ ദിനപ്രതി സഭയോടു ചേർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

൩. അദ്ധ്യായം.

(പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ഒന്നാം അതിശയത്തെ, (൧൨) പേത്രൻ വ്യാഖ്യാനിച്ചതു.

൧ ദൈവതം മണിക്ക പ്രാർത്ഥനാനേരത്തു, പേത്രനും, യോഹന്നാനും ഒന്നിച്ചു, ദൈവാലയത്തിലേക്കു കയറുമ്പോൾ, അമ്മയുടെ

ഗർഭത്തിലെ മുടന്തനായൊര് ആളെ (ചിലർ) കൊണ്ടുവന്നു; ആയവനെ ആലയം പ്രവേശിക്കുന്നവരോടു ഭിക്ഷ ഇരപ്പാൻ അഴകിയത് എന്നുള്ള ആലയ വാതിൽക്കൽ ദിനസ്രുതി ഇരത്തു അന്ന് അവൻ പേരുന്ന, യോഹന്നാനും, ആലയത്തിൽ നടപ്പാൻ പോകുന്നതു കണ്ടാറെ, ഭിക്ഷ ചോദിച്ചു. പേരുന്ന ര യോഹന്നാനോടു കൂടെ അവനെ ഉററുനോക്കി: ഞങ്ങളെ നോക്ക! എന്നു പറഞ്ഞു. ആയവൻ ഇവരോടു വല്ലതും കിട്ടും എ എന്നു കാത്തിരുന്നു, അവരെ കുറിക്കൊള്ളുമ്പോൾ, പേരുന്ന: വെ ന്നുള്ളിയും പൊന്നും എനിക്കില്ല. ഉള്ളതിനെ നിന്നെക്കു തരുന്നു താനും; നചറയുന്നായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ നാമത്തിൽ എഴുന്നീറു നടക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. അവനെ വലക്കയ്യിൽ പിടിച്ച് എഴുന്നീ റെ പിച്ച്; ക്ഷണത്തിൽ അവന്റെ കഴലുകളും നരിയാണികളും ഉ രെച്ചുവന്നു. അവൻ ചാടിനിന്നു നടന്നു കൊണ്ടുശേഷം അ വരോടുകൂടി നടന്നു, തുള്ളിയും, ദൈവത്തെ പുകണ്ണുകൊണ്ടു, ദേവായത്തിൽ കടന്നു. ജനം ഒക്കയും അവൻ നടന്നു ദൈ വത്തെ പുകഴുന്നതുകണ്ട്, ഇവൻ ആലയത്തിൽ അഴകിയ ൧൦ വാതിൽക്കൽ ഭിക്ഷ ഇരുന്നിരുന്നവൻ എന്ന് അറിഞ്ഞു അവനു സംഭവിച്ചതിനാൽ, വിസ്മയവും, സ്തംഭനവും നിറഞ്ഞു വരിക യും ചെയ്തു. അവൻ പേരുന്നെയും യോഹന്നാനെയും പിടിച്ച് ൧൧ കൊള്ളുമ്പോൾ, ജനം എല്ലാം വിസ്മിതരായി ശലോമൊ പേരുള്ള മണ്ഡപത്തിലേക്ക് ഓടി കൂടി.

എന്നതു പേരുന്ന കണ്ടു, ജനത്തോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: ൧൨ ഇസ്രായേല്യപുരുഷന്മാരെ ഇതിങ്കൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നത് എ ന്തു? സ്വശക്തികൊണ്ടോ, ഭക്തികൊണ്ടോ ഇവനെ നടപ്പി ചുവൻ എന്നുള്ളപ്രകാരം ഞങ്ങളെ ഉററുനോക്കുന്നതും എന്തു? അബ്രഹാം, ഇശ്ശാക്, യാക്കോബ് എന്നവരുടെ ദൈവമായി ൧൩ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായവൻ (യശ. ൪൯, ൩) ത ന്ന്റെ ദാസനായ യേശുവിനെ തേജസ്കൂരിച്ചു; അവനെ നി ങ്ങൾ ഏല്പിച്ചും വിട്ടവിപ്പാൻ വിധിച്ചിട്ടുള്ള പിലാതന്റെ മ ന്വിൽ അവനെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞും ഇരുന്നു. വിശുദ്ധനും നീതിമാ ൧൪ നും ആയവനെ നിങ്ങളും തള്ളി, കലപാതകനായ ആളെ നിങ്ങ ്ളക്കായി സമ്മാനിക്കേണം എന്നു ചോദിച്ചു, ജീവനായകനെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. അവനെ ദൈവം മരിച്ചവരിൽനിന്ന് എഴുന്നീ ൧൫ പിച്ച് എന്നതിന്നു ഞങ്ങൾ സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. അവന്റെ ൧൬

നാമത്തിലെ വിശ്വാസം നിമിത്തം നിങ്ങൾ ഈ കണ്ട
 വിയുന്നവന്ന് അവന്റെ നാമം തന്നെ ഉറപ്പു വരുത്തി; അ
 വനാലുള്ള വിശ്വാസം ഇവന് നിങ്ങൾ എല്ലാവരും കണ്ടെ
 ൧൭ ഈ ആരോഗ്യം കൊടുത്തു. ഇപ്പോൾ സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങൾ
 ഉപാസനയെപ്പോലെ നിങ്ങളും അറിയാതെകൊണ്ടു പ്രവൃത്തി
 ൧൮ ചെയ്തു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; ദൈവമൊ മരണ കഷ്ടപ്പെടും
 എന്നു തന്റെ എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരുടെ വായിനാലും മുൻ അ
 ൧൯ റിയിച്ചതിനെ ഇപ്രകാരം നിവൃത്തിച്ചു. ആകയാൽ, നിങ്ങളു
 ടെ പാപങ്ങൾ മാച്ചുപോകേണ്ടതിന്നു മാനസാന്തരപ്പെട്ടു തി
 രിഞ്ഞുകൊൾവിൻ! എന്നാൽ, കർത്താവിന്റെ സമ്മുഖത്തിൽ
 ൨൦ നിന്നു തണുപ്പിന്റെ സമയങ്ങൾ വരുവാനും നിങ്ങൾക്കു മ
 ന്നിയമിക്കപ്പെട്ടുള്ള യേശുക്രിസ്തുനെ അവൻ അയപ്പാനും
 ൨൧ സംഗതി വരും ദൈവമൊ തന്റെ വിശുദ്ധ പ്രവാചകന്മാ
 രുടെ വായിനാൽ യുഗാദിമുതൽ അരുളിച്ചെയ്ത് ഒക്കയും വഴി
 കാക്കുന്ന കാലങ്ങൾ വരുവോളം ആയവനെ സ്വർഗ്ഗം കൈ
 ൨൨ കൊള്ളേണ്ടതു. മോശെ ആകട്ടെ (പിതാക്കന്മാരോടു) പറഞ്ഞി
 രു: നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ നിങ്ങൾക്ക് സഹോദരരി
 ൽനിന്ന് എന്നെ പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ എഴുന്നീല്പിക്കും;
 ആയവൻ നിങ്ങളോട് എന്തെല്ലാം പറഞ്ഞാലും അവനെ നി
 ൨൩ ങ്ങൾ കേൾക്കേണം. പിന്നെ ആ പ്രവാചകനെ കേൾക്കാ
 ത്ത ഏത് ആത്മാവും ജനത്തിൽനിന്ന് അറുതിപെടും (൫ മോ.
 ൨൪ ൧൮, ൧൯, ൨൦) എന്നല്ലാതെ ശമുവേൽ ആദിയായി അരുളി
 ച്ചെയ്ത പ്രവാചകന്മാർ ഒക്കയും ഈ നാളുകളെയും അറിയിച്ചു.
 ൨൫ (൧ മോ. ൨൨, ൧൮) നിന്റെ സന്തതിയിങ്കൽ ഭൂമിയിലെ സക
 ല വംശങ്ങളും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും എന്നു ദൈവം അബ്രാഹാ
 മിനോടു ചൊല്ലി, നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോടു നിയമിച്ച നിയമ
 ൨൬ ത്തിന്നും, ആ പ്രവാചകന്മാർക്കും നിങ്ങൾ മക്കളാകുന്നു. മുമ്പെ
 നിങ്ങൾക്കു തന്നെ ദൈവം സ്വദാസനെ എഴുന്നീല്പിച്ചു; ആ
 യവൻ നിങ്ങളുടെ ഓട്ടുകളിൽനിന്ന് അവനവനെ തിരി
 ച്ചു കൊണ്ടു നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിപ്പാനായി അവനെ അയ
 ച്ചതു.

ര. അദ്ധ്യായം.

ഒന്നാം ശതാബ്ദത്തെ അപോസ്തലർ അറേഖിച്ചശേഷം, (൨൩) പ്രാർത്ഥനയാലും, (൩൨) വിശ്വാസനടപ്പിനാലും സഭജയിച്ചു പോന്നതു.

ദൈവൻ ജനത്തോടു പറയുമ്പോൾ തന്നെ, പുരോഹിതന്മാരും പദവാലയത്തിലെ പടനായകനും, ചട്ടകൃതം ഇവർ ജനത്തിന് ഉപദേശിക്കുകയും, മരിച്ചവരിൽനിന്നുള്ള എഴുന്നീല്പിനെ രയശ്രവികൾ അറിയിക്കുകയും, അപ്പൽ പിടിച്ച് അന്നെത്തു നനിന്ന്, അവരിൽ കൈകളെ ഇട്ടു, വൈകുന്നേരം ആകകൊണ്ടു, പിറേന്നാളിന്നായി തടവിലാക്കി. വചനത്തെ കേട്ടവരെ പരലരം വിശ്വസിച്ചു, ആ പുരുഷന്മാരുടെ എണ്ണം എഴുപതിനായിരത്തോളം വർദ്ധിച്ചു. രാവിലെ അവരുടെ പ്രമാണികളും, മൂപ്പന്മാരും, ശാസ്ത്രികളും, മഹാപുരോഹിതനായ ഹന്നാ, കയഫാ, നയോഫനാൻ, അലക്ഷന്ദർ ആദിയായി മഹാപുരോഹിതകലത്തിൽ ഉള്ളവരും എല്ലാം, യരുശലേമിലേക്ക് ഒന്നിച്ചുകൂടിയാറെ ഉണ്ടായിതു: അവരെ നടുവിൽ നിർത്തി: ഏതുശക്തികൊണ്ടോ, ഏതു നാമത്തിലോ, നിങ്ങൾ ഇതു ചെയ്തു? എന്നു ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ പേത്രൻ വിശുദ്ധാത്മാപൂർണ്ണനായി, അവ പുരോടു പറഞ്ഞിതു: ജനപ്രമാണികളും, ഇസ്രായേൽ മൂപ്പന്മാരും ആയുരോളം! ബലഹീനമനുഷ്ടകളെ സൽക്രിയനിമിത്തം, ഇവന് ഏതിങ്കൽ രക്ഷ ഉണ്ടായി എന്നു ഞങ്ങൾക്ക് ഇന്നു വിസ്മയം ഉണ്ടായാൽ, നിങ്ങൾക്കു എല്ലാവർക്കും ഇസ്രായേൽ പരജനത്തിന് ഒക്കെക്കും അറിയാത്തുണ്ടെന്നിതു; നിങ്ങൾക്കു ശിക്ഷയും മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉണർത്തിയും ഉള്ള നചരയനായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ നാമത്തിൽതന്നെ, ഇവൻ നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ സ്വസ്ഥനായി നില്ക്കുന്നത് എന്നത്രെ. വീടുപണി പരയുന്ന നിങ്ങൾ നികൃഷ്ടമാക്കിക്കളഞ്ഞിട്ടും, കോണിൻ തലയായി വന്നൊരു കല്ല് (മത്താ. ൨൧, ൪൨) ഇവനെത്രെ! വിശേഷിച്ച് പരമമൊരുത്തനിലും രക്ഷ ഇല്ല; നാം രക്ഷപെടുവാൻ മനുഷ്യരിൽ കൊടുക്കപ്പെട്ട വെറൊരു നാമവും വാനത്തിൻ കീഴിൽ ഇല്ല.

എന്നാറെ, അവർ പേത്രൻ യോഹന്നാൻ എന്നവരുടെ പ്രാപ്തം കണ്ട്, അവർ അശാസ്ത്രം സാമാന്യരും ആയ മനുഷ്യർ എന്നു ഗ്രഹിച്ചിട്ട്, അവർ യേശുവിനോടു കൂടെ ഇരുന്നവർ എന്ന് അറിഞ്ഞും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടും കൊണ്ടുതല്ലാതെ, പര

സൌഖ്യം വന്ന മനുഷ്യൻ അവരോടു കൂട നില്ക്കുന്നതു നോക്കി
 ൧൫ നോഹോ, എതിർ പാവാൻ അവൻ ഒന്നു ഇല്ലാത്തു. പിന്നെ
 അവർ സുനേദിയത്തിന്നു പുറത്തു പോവാൻ കല്പിച്ചു, തങ്ങളി-
 ൧൬ ത്തുമന്ത്രിച്ചു പറഞ്ഞിതു: ഈ മനുഷ്യരെ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? അവ-
 രാൽ ഉണ്ടായ അടയാളം അറിയാകുന്നതും യരുശലേം നിവാ-
 സികൾക്ക് എല്ലാവർക്കും സ്പഷ്ടവും ആകുന്നുവല്ലോ; നമുക്കും ഇ-
 ൧൭ ഒല്ലെന്നു പറഞ്ഞു കൂടാ; എങ്കിലും അതു ജനത്തിലേക്ക് അധികം
 പ്രാപിച്ചു പോകാശ്ശാൻ മനുഷ്യർ ആരോടും ഈ നാമം ആശ്ര-
 യിച്ചു ഇനി പറയരുത് എന്നു നാം അവരെ ഭീഷണിചൊല്ലി
 ൧൮ അമേന്ത ആവൂ. എന്നിട്ട് അവരെ വരുത്തി യേശുനാമം ആ-
 ശ്രയിച്ചു ഒട്ടും ഉരിയാടുകയും, ഉപദേശിക്കുകയും അരുത് എന്ന്
 ൧൯ ആജ്ഞാപിച്ചു. അതിന്നു പേരുന്നും, യോഹന്നാനും ഉത്തരം
 ചൊല്ലിയതു: ദൈവത്തേക്കാൾ അധികം നിങ്ങളെ ചെവിനൊ-
 ജ്ജുന്നതു ദൈവത്തിൻ മുമ്പാകെ ന്യായമൊ? എന്നു വിസ്മരി-
 ൨൦ പ്പിൻ! ഞങ്ങളൊ കണ്ടും കേട്ടും ഉള്ളവ പറയാതിരിപ്പാൻ, കഴി-
 ൨൧ യുന്നതല്ല. എന്നാറെ, അവരെ ഭീഷണിവാക്ക കൂട്ടി, അഴിപ്പി-
 ച്ചു വിട്ടു; കാരണം ഈ സൌഖ്യം വരുത്തുന്ന അടയാളം സംഭ-
 വിച്ച മനുഷ്യൻ നാല്പതിൽ അധികം വയസ്സുള്ളവനായാൽ,
 എല്ലാവരും ഈ ഉണ്ടായതുകൊണ്ടു ദൈവത്തെ തേജസ്സുരിച്ചു
 ൨൨ കൊണ്ടിരിക്കെ അവരെ ശിക്ഷിപ്പാനുള്ള വഴി ഒന്നും ജനം മേ-
 തുവായി കണ്ടിട്ടില്ല.

൨൩ ആയവർ, വിട്ടയക്കപ്പെട്ടു കൂട്ടരുടെ അടുക്കെ പോയി, മറ്റൊ-
 പുരോഹിതരും മൂപ്പന്മാരും തങ്ങളോടു പറഞ്ഞത് എല്ലാം അറിയി-
 ൨൪ ചുത്. അവർ കേട്ടു ഒരുമനപ്പെട്ടു ദൈവത്തെ നോക്കി, ശബ്ദം
 ഉയർത്തി പറഞ്ഞിതു: സ്വർഗ്ഗവും ഭൂമിയും സമുദ്രവും അവനില്പ-
 ൨൫ ജ്ജ സകലവും ഉണ്ടാക്കിയ ദൈവമായ നാഥനെ! ജാതികൾ മു-
 ഴങ്ങിയും കലങ്ങുൾ പ്രപഞ്ചമായവ ചിന്തിച്ചും പോവാൻ എന്തു!
 ൨൬ ഭൂമിയുടെ രാജാക്കൾ നിലനിന്നും മന്നവർ ഒക്കത്തക്ക മന്ത്രിച്ചും
 കൊള്ളുന്നതു യദോവെക്കും അവന്റെ അഭിഷിക്തനും എതി-
 രെ തന്നെ (സങ്കീ. ൨, ൧) എന്നു നിന്റെ ദാസനായ ദാവീദി-
 ൨൭ ന്റെ വാസ്തവ്യം പറയിച്ചവനെ! നീ അഭിഷിക്തം ചെയ്ത
 യേശു എന്ന നിന്റെ വിശുദ്ധനായ ദാസന് എതിരെ മേ-
 രോദാവും പൊന്ത്രപിലാത്തും ജാതികളോടും ഇസ്രായേൽ കല-
 ങ്ങളോടും കൂടി, ഈ നഗരത്തിൽ മന്ത്രിച്ചു കൊണ്ടതു സത്യം.

അപോ. പ്രവൃ. ര. ൫. അ.

സംഭവിക്കണം എന്നു നിന്റെ കൈയും നിന്റെ ആലോചനയും മുന്നിയമിച്ചത് ഒക്കയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നത്രെ! ഇപ്പോൾ ഡൻ ഷോ, കത്താലെ! അവരുടെ ഭീഷണികളെ വിചാരിച്ച് അടിയടക്കം നിന്റെ വചനം എല്ലാപ്രാഗത്ഭ്യത്തോടും കൂടെ പറവാൻ നമുക്കു വരും നമ്മുടെ! സൌഖ്യം ആക്കുവാൻ തുറന്നു നീട്ടുന്നതിനാലും നിന്റെ വിശുദ്ധാസനായ യേശുവിന്റെ നാമത്താൽ, അടയാളങ്ങളും, അത്ഭുതങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നതിനാലും തന്നെ. എന്ന് ഇങ്ങിനെ യാചിച്ചപ്പോൾ, അവർ കൂടിയിരിക്കുന്ന നൂറു സ്ഥലം കലുങ്ങി, എല്ലാവരും വിശുദ്ധാത്മാവ് നിറഞ്ഞവരായി ദൈവവചനത്തെ പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ ഉൾച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

വിശ്വസിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിന്നു, ഹൃദയവും മനസ്സും ഒന്നു നൂറു ത്രു; തനിക്കുള്ളത് ഒന്നും സ്വന്തമെന്നു ആരും പറയുമില്ല, സകലവും അവർക്കു സാധാരണമായിരുന്നതെ ഉള്ളു. അപോസ്തലന്മാർ മഹാശക്തിയോടെ കത്താവായ യേശുവിൻ പുനരുത്ഥാനത്തിന്നു സാക്ഷ്യം ഒപ്പിക്കും എല്ലാവരുടെ മേലും വലിയ കരുണയും ഉണ്ടു. മുട്ടുള്ളവൻ ആരും അവരിൽ ഇല്ല സത്യം നമു (൫മോ. ൧൫, ൪.) എങ്ങിനെ എന്നാൽ, നിലക്കുടക്കൊ, വീടുകൾക്കൊ, ഉടയവർ ആയുരേണുക്കൾക്കൊ, അവ വിറു, വിക്രയവിലയെ കൊണ്ടുവന്ന്, അപോസ്തലന്മാരുടെ കാലുക്കൽ വെക്കും. പിന്നെ അവനവന് ആവശ്യമുള്ളതിൻവണ്ണം പങ്കിടുന്ന പ്പെടും. അതിൽ ക്രൂപ്രാധീപിതല ലെവ്യനായ യോസബ് അ നന്യപോസ്തലന്മാർ പ്രബോധനപത്രൻ എന്ന് അതുമുള്ള ബൻബാ എന്നുള്ള പേർ ലഭിച്ചവൻ തനിക്കു നിലം ഉണ്ടായതു വിറു, ഭൂവും കൊണ്ടു വന്ന് അപോസ്തലരുടെ കാലുക്കൽ വെക്കുകയും ചെയ്തു.

൫. അദ്ധ്യായം.

സഭയുടെ ഉള്ളിൽനിന്ന് ഒന്നാം അധ്യായം, (൧൭) അപോസ്തലരുടെ ഒന്നാം കഷ്ടം.

എന്നാറെ, മനന്ത്യാ എന്നു പേരുള്ളൊരു പുരുഷൻ ഭാര്യയാ ധ ശഘീരയോട് ഒത്തു, ഒർ അവകാശം വിറു; ഭാര്യയും ബോധിച്ചിരിക്കെ വിലയിൽനിന്നു വറ്റിച്ചിട്ട്, ഒരം കൊണ്ടുവന്ന് അപോസ്തലരുടെ കാൽക്കൽ വെച്ചു. പേത്രൻ പറഞ്ഞിതു: നമുക്കു മനന്ത്യാവെ, നീ വിശുദ്ധാത്മാവിനോട് ഭോഷ്ടപാത്തു, നില

ത്തിൻവിലയിൽനിന്നു വളർപ്പുനായി സാത്താൻ നിന്റെ
 ൪ ഹൃദയം നിറച്ചത് എന്തിന്നു? അതു വിച്ഛേദിക്കുന്നതും നിന്നെ
 ക്ക് ഇരുന്നവല്ലോ; വിററുശേഷവും നിന്റെ കൈവശത്തിലാ
 യല്ലോ! നീ ഈ പണി നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വെച്ചത് എന്തു?
 ൫ മനുഷ്യരോടല്ല ദൈവത്തോടത്രെ, ദോഷപറഞ്ഞതു! എന്നുള്ള
 വാക്കുകളെ ഹനന്ത്യാ കേട്ടിട്ടു വീണ്ടു വീഴ്ചമുട്ടി, ഇവ കേൾക്കു
 ൬ ന്നവർക്ക് എല്ലാവർക്കും മഹാദയം സംഭവിക്കയും ചെയ്തു. ബാ
 ല്യക്കാരും എഴുന്നീറ്റ് ശവം വഴിക്കാക്കി, പുറത്തു കൊണ്ടുപോയി
 ൭ കുഴിച്ചിട്ടു. ഏകദേശം മൂന്നു മണി നേരത്തിൻ ഇടയിൽ അവ
 ന്റെ ഭാര്യ, സംഭവിച്ചത് അറിയാതെ അകമ്പുകുപ്പോൾ, പേ
 ൮ രുൻ അവളോട്: ഇത്രെക്കൊ നിങ്ങൾ നിലം കൊടുത്തുകളഞ്ഞു?
 എന്നോടു പറക! എന്നു ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിയാറെ: അതെ ഇത്രെ
 ൯ ന് ക്ക് എന്ന് അവൾ പറഞ്ഞു. പേരുന്ന അവളോടു: കത്താവി
 ന് അത്മാവിനെ പരീക്ഷിപ്പാൻ നിങ്ങൾ ഉള്ളൊത്തത് എന്തു?
 ഇതാ നിന്റെ ഭർത്താവിനെ കുഴിച്ചിട്ടവരുടെ കാലുകൾ വാരി
 ൧൦ ക്കൽ എത്തി, നിന്നെയും പുറത്തു കൊണ്ടു പോകും. എന്നു പ
 റഞ്ഞ ഉടനെ അവൾ അവന്റെ കാലുകൾ വീണ്ടു വീഴ്ചമുട്ടി:
 ബാല്യക്കാരും പുക, അവൾ മരിച്ചതിനെ കണ്ടു പുറത്തു കൊണ്ടു
 ൧൧ പോയി, ഭർത്താവിന്നരികെ കുഴിച്ചിട്ടു. സഭയ്ക്ക് ഒക്കയും ഇവ
 കേൾക്കുന്നവർക്ക് എല്ലാവർക്കും മഹാദയം സംഭവിക്കയും ചെയ്തു.
 ൧൨ അപോസ്തലരുടെ കൈകളാൽ ജനത്തിൽ പല അടയാളങ്ങ
 ൧൩ ൽ, അത്ഭുതങ്ങളും, ഉണ്ടായി, എല്ലാവരും ശലോമൊന്നു, മണ്ഡ
 പത്തിൽ ഒരുമനപ്പെട്ടു കൂടും. മറ്റുള്ളവരിൽ ആരും അവരോടു
 ൧൪ പറിക്കാൾവാൻ തുറിയുമായില്ല; ജനം അവരെ മഹാപീകരി
 ക്കും താനും: വിശ്വസിക്കുന്ന പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും കൂട്ടമെ
 ൧൫ കത്താവിനോടു പേരും ചേർന്നവരികയാൽ, പേരുന്ന നടക്കു
 പോൾ, അവന്റെ നിഴൽ പോലും വല്ലവരിലും പറ്റേണ്ടതി
 ൧൬ ന്നു രോഗികളെ വീഥി തോറും പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു, വിരിപ്പു
 കളിലും കട്ടിലുകളിലും കിടത്തും; ചുറ്റുമുള്ള ഊരുകളിലെ പുരുഷാ
 ൧൭ രവും രോഗികളെയും അശുദ്ധാത്മാക്കളുടെ പീഡയുള്ളവരെയും
 കൊണ്ടുവന്നു, യരുശലേമിൽ കൂടുകയും ആയവർ എപ്പോൾ
 സ്വസ്ഥരാകയും ചെയ്തു.
 ൧൮ പിന്നെ മഹാപുരോഹിതനും, ചട്ടുകൃതരുടെ മതഭേദത്തിൽ അ
 വനോടു കൂടെ ഉള്ളവരും എല്ലാം എഴുന്നീറ്റ്, എരിവു നിറഞ്ഞവ
 റവുഴ

രായി, അപോസ്തലന്മാരിൽ കൈകളെ ഇട്ട്, അവരെ നടപ്പുള്ള ചുമ
കാരാഗൃഹത്തിൽ ആക്കി. രാത്രിയിലൊ കർത്താവിൻ ഭൂതൻ തട ചൻ
വിന്റെ വാതിലുകളെ തുറന്ന് അവരെ പുറത്തേക്കു നടത്തി:
നിങ്ങൾ പോയി, ദേവാലയത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ഈ ജീവ ൨൦
മൊഴികൾ എല്ലാം ജനത്തോടു ചൊല്ലുവിൻ! എന്നു പറഞ്ഞു.
അവർ കേട്ടു പുലച്ചെക്കു ദേവാലയത്തിൽ കടന്ന് ഉപദേശി ൨൧
ച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; മഹാ പുരോഹിതനും കൂടയുള്ളവരും എത്തി
സുനേദ്രിയത്തോട് ഒക്കത്തക്ക ഇസ്രായേൽ പുത്രരുടെ മുമ്പാകെ
ട്ടവും എല്ലാം വിളിച്ചുകൂട്ടി ആയവരെ വരുത്തുവാൻ കാരാഗൃഹ
ത്തിലേക്ക് ആളയച്ചു. ഭൂതന്മാർ ചെന്നപ്പോൾ, അവരെ തട ൨൨
വിൽ കാണാതെ മടങ്ങിപ്പോന്നു: കാരാഗൃഹം നല്ല സൂക്ഷ്മത്തോ ൨൩
ടെ പൂട്ടിയും, കാവല്ക്കാർ വാതിലുകളെക്കു മുന്നെ നിന്നും കണ്ടു
സ്ത്ര, തുറന്നപ്പോൾ ആരും അകത്തു കാണായില്ല താനും എ
ന്ന് ഉണർത്തിച്ചു. ഈ വാക്കുകളെ പുരോഹിതനും ദേവാലയ ൨൪
ത്തിലെ പടനായകനും മഹാപുരോഹിതനും കേട്ടാറെ: ഇത് എ
ന്തായ്കിടം? എന്ന് അവരെ കുറിച്ച് ബുദ്ധിമുട്ടി നില്ക്കുമ്പോൾ,
ഒരുത്തൻ വന്നു; നിങ്ങൾ തടവിലാക്കിയ പുരുഷന്മാർ അതാ ൨൫
ദേവാലയത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു, ജനത്തിന്ന് ഉപദേശിക്കുന്നു
എന്ന് അവരോടു ബോധിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ പടനായകൻ ൨൬
ഭൂതമായി പോയി, അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു, ജനത്തെ
ഭയപ്പെടുകയാൽ, കല്ലെറിഞ്ഞു പോകാത്താൻ നിർബന്ധത്തോ
ടെ അല്ല താനും. ശേഷം അവരെ കൊണ്ടുവന്നു സുനേദ്രിയ ൨൭
ത്തിൽ നിറുത്തിയാറെ, മഹാപുരോഹിതൻ അവരോടു ചൊരി
ച്ചു: ഈ നാമം ആശ്രയിച്ച് ഇനി ഉപദേശിക്കരുത് എന്നു ൨൮.
നിങ്ങളോട് അമച്ചയായി ആജ്ഞാപിച്ചുവല്ലോ! നിങ്ങളൊ ക
ണ്ടാലും യരുശലേമിനെ നിങ്ങളുടെ ഉപദേശംകൊണ്ടു നിറെ
ച്ചിരിക്കുന്നു; ആ മനുഷ്യന്റെ രക്ഷം ഞങ്ങളുടെ മേൽ വരുത്തു
വാൻ ഇഷ്ടിക്കുന്നുവോ? എന്നതിന്നു പേരുന്ന മുതലായ അ ൨൯
പോസ്തലന്മാർ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: മനുഷ്യരെക്കാൾ ഏറെ
ദൈവത്തെ വഴിപ്പെടേണ്ടതു. നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈ ൩൦
വം നിങ്ങൾ മരത്തിൽ തൂക്കി വധിച്ച യേശുവിനെ ഉണർത്തി.
ആയവനെ ദൈവം നായകനും രക്ഷിതാവും ആയിട്ട് തന്റെ ൩൧
വലത്തുകൈക്കൽ ഉയർത്തി, ഇസ്രായേലിന്നു മാനസാന്തരവും
പാപമോചനവും കൊടുപ്പിച്ചു. ഞങ്ങളൊ ഈ വസ്തുതകൾക്ക് ൩൨

അവന്റെ സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. ദൈവം തന്നെ വഴിപ്പെടുന്നവർക്ക് നൽകിയ വിശുദ്ധാത്മാവും കൂടെ (സാക്ഷി).

൩൩ എന്നതു കേട്ട് അവർ ഉള്ളു. പിശുന്ന് അവരെ ഒടുക്കിക്കള

൩൪ വാൻ മന്ത്രിക്കുമ്പോൾ, സർവ്വജനത്തോടും ബഹുമാനം ഏറിയ ധർമ്മാപദേശകനായ ഗമല്യൽ എന്നൊരു പഠിപ്പൻ സുനേദിയത്തിൽ എഴുന്നീറ്റ്, ആ മനുഷ്യരെ തെല്ലു നേരം പുറത്തു

൩൫ ക്കുവാൻ കല്പിച്ചുനന്തരം: ഇസ്രായേല്യ പുരുഷന്മാരെ! ഈ മനുഷ്യരിൽ നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യാൻ പോകുന്നു എന്നു സൂക്ഷി

൩൬ ചൂ നോക്കുവിൻ! എങ്ങിനെ എന്നാൽ ഈ നാളുകളിൽക്കുമുമ്പെ തുദാസ് എന്നവൻ എഴുന്നീറ്റു, താൻ വല്ലതും ആകുന്നു എന്നു നടിച്ചു, നാനൂറോളം പുരുഷന്മാർ അവനെ ആശ്രയിച്ചുപോ യാറെയും, അവൻ ഹാനിപന്നു, അവനെ തേറിയവർ ഒക്കയും

൩൭ നാനാവിധമായി ഇല്ലാതെ പോകയും ചെയ്തു. അവന്റെ ശേഷം ഗലീലക്കാരൻ യൂദാ ചാത്തലിന്റെ നാളുകളിൽ (ലൂ. ൨, ൨.) എഴുന്നീറ്റു ജനങ്ങളെ മത്സരിച്ചു പിന്തുടരുന്നവരായി; പിന്നെ താനും നശിച്ചു; അവനെ തേറിയവരും ഒക്കയും ചിതറി

൩൮ പോയി. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളോടു ചൊല്ലുന്നതു: ഈ മനുഷ്യരെ തൊടാതെ വിടുവിൻ! കാരണം ഈ ആലോചനയൊ, കായ്മമൊ മനുഷ്യരിൽനിന്ന് എന്നു വരികിൽ

൩൯ അഴിഞ്ഞുപോകും; ദൈവത്തിൽനിന്ന് എങ്കിലൊ അതു നിങ്ങൾക്കു് അഴിച്ചു കൂടാ; ദേവമാറ്റാനാമായി കാണരുതല്ലോ! എന്നാറെ, അവനെ അനുസരിച്ച് അപോസ്തലരെ വരുത്തി

൪൦ രല്ലിച്ചു: യേശുനാമത്തെ ആശ്രയിച്ച് ഇനി പറയരുത് എന്ന് ആജ്ഞാപിച്ചു വിട്ടയച്ചു. അവരും ആ നാമത്തിന്നു വേണ്ടി അപമാനം സഹിപ്പാൻ പാത്രങ്ങളായത് കൊണ്ടു, സന്തോഷിച്ചു, സുനേദിയത്തിൻ മുമ്പിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പോയി. പിന്നെ നാൾതോറും ദേവാലയത്തിലും വീട്ടിലും വിടാതെ, ഉപദേശിച്ചും മശിഹയാകുന്ന യേശുവെ സുവിശേഷിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു.

൬. അദ്ധ്യായം.

സഭയിൽ ഒന്നാം ഇടമുള്ള ഉഷാച്ചതിനാൽ ശുശ്രൂഷക്കാരെ നിയമിച്ചതു. (൮) അതിൽ സ്പ്രോഫനന്റെ വൈഭവം.

൧ ആ നാളുകളിൽ ശിഷ്യന്മാർ പെരുകുമ്പോൾ, യവനഭാഷക്കാരുടെ വിധവമാരെ ദിനപ്രതിയുള്ള ശുശ്രൂഷയിൽ ഉപേ

ക്ഷാഭം കാണിച്ചു പോകുകൊണ്ടു, ആ കൂട്ടക്ക് എബ്രയക്കാരുടെ നേരെ പിറുപിറുപ്പുണ്ടായി. എന്നാറെ, പന്തിരവരും ശിഷ്യരുടെ കൂട്ടത്തെയുതൽ പഠത്തിൽ: ഞങ്ങൾ ദൈവവചനത്തെ വിട്ടുപോകുന്നു; മേശകളെ ശുശ്രൂഷിക്കു തെളിയുന്നതല്ല; ആകയാൽ സഭാഭാരം നോക്കി, ദേവത്തോടും ജനത്തോടും നിറഞ്ഞു, നല്ല സാക്ഷ്യം കൊണ്ടുള്ള ഏഴു പുരുഷന്മാരെ നിങ്ങളിൽ തന്നെ കണ്ടുകൊൾവിൻ; അവരെ ഈ വേലക്ക് ആക്കാം; ഞങ്ങളോ പ്രാർത്ഥനയിലും വചന ശുശ്രൂഷയിലും ഉറപ്പിരിക്കും. എന്നിവരും കൂട്ടത്തിന്ന് ഒക്കയും തെളിഞ്ഞു; വിശ്വാസവും വിശുദ്ധാത്മാവും നിറഞ്ഞ പുരുഷനായ സ്പെഫാനസ്, ഹിലിപ്പസ്, പ്രൊഖരസ്, നിക്നാനോർ, തീമോൻ, പർമനാസ്, അന്ത്യോഹ്യയിലെ മതാവലംബിയായ നിക്നോലാസ് എന്നിവരെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് അപോസ്തലരുടെ മുമ്പാകെ നിർത്തി ഇവർ പ്രാർത്ഥിച്ചു അവരുടെ മേൽ കൈകളെ വെച്ചു. പിന്നെ ദൈവവചനം വർദ്ധിച്ചു; യരുശലേമിൽ ശിഷ്യന്മാരുടെ എണ്ണം ഏതൊരു പെരുകി പോന്നു; പുരോഹിതരിലും വലിയ സമൂഹം വിശ്വാസത്തിന്നു സ്വാധീനമാണ്.

അനന്തരം സ്പെഫാനസ് കരണവും, ശക്തിയും നിറഞ്ഞവയായി, ജനത്തിൽ വലിയ അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും ചെയ്തു നടക്കുമ്പോൾ, (രോമാ ഭാസ്യത്തിൽനിന്നു വിട്ടുതൽ കിട്ടിയ) ലിബർത്തിനരുടെ പള്ളിയിൽനിന്നും കുറേനേരം അലക്ഷ്യം ആക്കാരും ആസ്പ്രകിലിക്രൂഷിൽ നിന്നുള്ളവരും ചിലർ ഏഴു നീറം, സ്പെഫാനോടു തന്നിച്ചു. അവൻ പറയുന്ന ജനം ൧൦ തോളും ആത്മാവോടും എത്തിട്ടു നില്പാൻ കഴിയാത്തപ്പോൾ, അവർ ചില പുരുഷന്മാരെ വശീകരിച്ച്: ഇവൻ മോശക്കും ൧൧ ദൈവത്തിന്നും നേരെ ദൂഷണമൊഴികൾ പറയുന്നതു ഞങ്ങൾ കേട്ടു എന്നു പറയിച്ചതല്ലാതെ, ജനത്തെയും, മൂപ്പന്മാരെയും, ൧൨ ശാസ്ത്രികളേയും ഇളക്കിയ ശേഷം അടുത്തു ചെന്ന് അവനെ പിടിച്ചുവെച്ചു സഭാനിയന്ത്രികൾക്കു കൊണ്ടു പോയി, കള്ളസ്സാക്ഷികളെ നിർത്തി പറയിച്ചിതു: ഈ മനുഷ്യൻ വിശുദ്ധ ൧൩ സ്ഥലത്തിന്നും, ധർമ്മത്തിന്നും, എതിരെയുള്ള മൊഴികളെ വിടാതെ ചൊല്ലി വരുന്നു. ആ നചര്യനായ യേശു ഈ സ്ഥല ൧൪ തെ അഴിച്ചു, മോശ നമ്മിൽ ഏല്പിച്ച മൗലികളെ മാറി കളയും എന്ന് അവൻ പറയുന്നതു ഞങ്ങൾ കേട്ടു സത്യം

൧൫ എന്നാറെ, സുനേദ്രിയത്തിൽ ഇരുന്നവർ എല്ലാവരും അവനെ ഉറക്കുന്നോക്കി, അവന്റെ മുഖം ഭൂതന്റെ മുഖം പോലെ കണ്ടു.

൭. അദ്ധ്യായം.

സ്നേഹനന്റെ പ്രതിവാദവും, (൫൪) ഒന്നാം സാക്ഷി മരണവും.

൧ **പി**ന്നെ മഹാപുരോഹിതൻ: ഇവ ഉള്ളതു തന്നെയോ? എ
൨ ന്നു പറഞ്ഞാറെ, അവൻ ചൊല്ലിയതു: സഹോദരരും പിതാക്ക
ളും ആയ പുരുഷന്മാരെ, കേൾപ്പിൻ! നമ്മുടെ പിതാവായ അ
ബ്രഹാം ഹറാനിൽ കുടിയേറുമ്പോൾ മെസപ്പൊത്തമ്യയിൽ ഉള്ള
പ്പോൾ തന്നെ തേജസ്സിന്റെ ദൈവമായവൻ അവനെ കാണു
൩ യി (൧മോ. ൧൨, ൧) നിന്റെ ദേശത്തെയും നിന്റെ സംബ
ന്ധക്കാരെയും വിട്ടു പുറപ്പെട്ടു, ഞാൻ നിന്നെക്കു കാണിക്കുന്നു
൪ ട്ടിലേക്കു വരിക. എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, കല്പയുടെ ദേശം വി
ട്ടു പുറപ്പെട്ടു. ഹറാനിൽ കുടിയേറി; അവിടെ നിന്ന് അവന്റെ
അപ്പൻ മരിച്ചപ്പോൾ, (ദൈവം) അവനെ നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ
കുടിയിരിക്കുന്ന ഈ ദേശത്തിലേക്കു പ്രവാസം ചെയ്യിച്ചു.
൫ അവൻ അതിൽ കാലടി നിലം പോലും അവകാശം കൊടുക്കാ
തെ (൧മോ. ൧൩, ൧൫) കുട്ടിയില്ലാത്ത സമയം അവനും അവ
ന്റെ പിന്നിൽ സന്തതിക്കും അത് ഉടമയായി നല്കും എന്ന്
൬ അവനു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു. ശേഷം ദൈവം പറഞ്ഞതിവണ്ണം
(൧മോ. ൧൫, ൧൩) അവന്റെ സന്തതി അബ്രാഹത്തിൽ കുടി
യിരിക്കും ആയവർ അവരെ അടിമയാക്കി നാനൂറു വർഷം താ
൭ ള്ളിവെക്കും; അവർ സേവിക്കും ജാതിക്കൊ, ഞാൻ ന്യായം വി
ധിക്കും എന്നും, (൨മോ. ൩, ൧൨) പിന്നെതിൽ അവർ പുറപ്പെ
ട്ട്, ഈ സ്ഥലത്തിൽ എന്നെ ഉപാസിക്കും എന്നും ദൈവം അ
൮ വർത്തിച്ചു. പിന്നെ അവനു പരിഭ്രമദനയാകുന്ന നിയമം
കൊടുത്തു, അതിൻവണ്ണം ഇച്ഛാക്കിനെ ജനിപ്പിച്ചു, എട്ടാം നാൾ
പരിഭ്രമദനചെയ്തു. ഇച്ഛാക്കു യാക്കോബിനേയും യാക്കോബ്
൯ ന് പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രപിതാക്കന്മാരേയും, (അപ്രകാരം തന്നെ). ഗോ
ത്രപിതാക്കളൊ യോസേഫെ അസൂയപ്പെട്ട മിസ്രയീലേക്കു
൧൦ വിവരകളുണ്ടു. എന്നാറെ, ദൈവം അവനോടു കൂടെ ഇരുന്ന
സകല ശ്ലേഷങ്ങളിൽനിന്നും അവനെ വിടുവിച്ചു, മിസ്രാജാ
വായ ഫരവൊ മുമ്പാകെ അവനു കൃപയും ജ്ഞാനവും കൊടുത്തു:

ഇവൻ അവനെ മിസ്രയ്യം തന്റെ സകല ഭവനത്തിന്നു നായകനാക്കി വെച്ചു. പിന്നെ മിസ്രയ്യദേശത്തിലും കന്യാ ൧൧ നിലും ഒക്കയും ക്ഷാമവും മഹാക്ഷുഭവും അകപ്പെട്ടാറെ, നമ്മുടെ പിതാക്കൾ ദക്ഷ്യങ്ങൾ കാണാഞ്ഞിരുന്നു. മിസ്രയ്യയിൽ ധാ ൧൨ ന്യങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു യാക്കോബ് കേട്ടു നമ്മുടെ പിതാക്കളെ ഒന്നാമത് അയച്ചു. രണ്ടാമതിൽ യോസേഫ് തന്റെ സഹോദ ൧൩ രന്മാർക്ക് അറിയാതെത്തന്നാൽ, യോസേഫിന്റെ വംശം ഫരവോവിന്നു സ്നേഹമാണ്. അപ്പോൾ, യോസേഫ് ആളയച്ചു, ത ൧൪ ന്റെ അപ്പനായ യാക്കോബിനോടു കല്പംബം ഒക്കയും ആകെ എഴുപത്തഞ്ചു ദേഹികളേയും വരുത്തി. യാക്കോബ് മിസ്രയ്യ ൧൫ ലേക്ക് ഇറങ്ങി പോയി താനും നമ്മുടെ പിതാക്കളും അന്തരിച്ച ശിശുക്കളേയും കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു. ശിശുക്കൾ അപ്പനായ ഹ ൧൬ മോറിൻ മക്കളോട് അബ്രഹാം വിലക്കു വാങ്ങിയിട്ടുള്ള കല്ലറയിൽ ഇടപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

പിന്നെ ദൈവം അബ്രഹാമിനോട് സത്യം ചെയ്തു വാഗ്ദ ൧൭ ത്തകാലം അന്യായത്തോടും ജനം മിസ്രയ്യയിൽ വെച്ചു പെരുകി വന്നു. യോസേഫിനെ അറിയാത്ത അന്ത്യരാജാവ് ഉദി ൧൮ ക്കുവരെ തന്നെ; ആയവൻ നമ്മുടെ വംശത്തിൽ കൌശലം പ്രയോഗിച്ചു, നമ്മുടെ പിതാക്കളെ ദണ്ഡിപ്പിച്ചു, അവരുടെ ൧൯ ശിശുക്കൾ ജീവനോടിരിക്കാതെത്തന്നെ അവരെ പുറത്തിട്ടുകളയുമാക്കാൻ. ആ സമയത്തിൽ മോശ ജനിച്ചു ദൈവത്തിന്നു ൨൦ സുന്ദരനായിരുന്നു. അവനെ അപ്പന്റെ വീട്ടിൽ മൂന്നു മാസം പോറ്റിയ ശേഷം, പുറത്തിട്ടപ്പോൾ ഫരവോപുത്രി എടുത്തു, ൨൧ തന്നിട്ടു മകനാവാൻ വളർത്തി. മോശ മിസ്രയ്യക്കാരുടെ സകല ൨൨ ജ്ഞാനവും ശീലിച്ചു വാക്കുകളിലും ക്രിയകളിലും സമർത്ഥനായി. അവനു നാലുതൂ വയസ്സു തികയുമ്പോൾ, ഇസ്രയേൽ ൨൩ പുത്രരാകുന്ന സഹോദരന്മാരെ ചെന്നു ലഭിപ്പാൻ തോന്നിയാറെ, ഒരുത്തൻ സാഹസം അനുഭവിക്കുന്നതു കണ്ടു പിന്തുണ ൨൪ യായ്ക്കുന്നു മിസ്രയ്യക്കാരനെ വെട്ടി പീഡിതൻ വേണ്ടി പ്രതികരിച്ചു ചെയ്തു. ദൈവം ഈ കൈകൊണ്ട് അവർക്കു രക്ഷകൊടുക്കുന്ന ൨൫ തു സഹോദരന്മാർ ഗ്രഹിക്കും എന്നു നിരൂപിച്ചു കൊണ്ടത്രെ; അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല താനും. പിറ്റേന്നാൾ അവർ പിന്നെ ൨൬ യിരിക്കെ, അവൻ കാണാത്ത പുരുഷന്മാരെ: നിങ്ങൾ സഹോദരൻ തന്നെ; തമ്മിൽ സാഹസം ചെയ്യുന്നത് എന്തു? എന്നു

ചൊല്ലി, അവരെ സമാധാനത്തിലേക്ക് തെളിച്ചു കൂട്ടിയാറെ,
 ൨൭ കൂട്ടക്കാരനിൽ സാഹസം ചെയ്യുന്നവൻ അവനെ ഉന്തിക്കു
 ണ്തു: നിന്നെ ഞങ്ങളിൽ പ്രഭുവും ന്യായകർത്താവും ആക്കിയത്
 ൨൮ ആർ? ഇന്നലെ മിസ്രക്കാരനെ ഒടുക്കിയ കണക്കെ എന്നെയും
 ൨൯ ഒടുക്കുവാൻ ഭാവിക്കുന്നുവോ? എന്നു പറഞ്ഞു. ആ വാക്കിനാ
 ൩൦ ൽ മോശെ മണ്ടിപ്പോയി, മിത്രാൻ ദേശത്തിൽ പ്രവാസിയാ‍യി,
 ൩൧ അവിടെ രണ്ടു മക്കളെ ജനിച്ചിട്ടു. നാല്പത്താണ്ടു തികഞ്ഞ
 ൩൨ പേരും, സിനായ്കയുടെ മരുവിൽ കർത്താവിൻ ഭൂതൻ പടപ്പി
 ൩൩ ലെ അഗ്നിജ്വാലയിൽ അവനു പ്രത്യക്ഷനായ ദർശനത്തെ:
 ൩൪ മോശെ കണ്ട് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു വിചാരിച്ചു നോക്കുവാൻ അടു
 ൩൫ ത്തു ചെല്ലുമ്പോൾ, കർത്താവിന്റെ ശബ്ദം അവനോട് ഉണ്ടാ
 ൩൬ യിതു: അബ്രാഹാമിൻ ദൈവം ഇഷ്ടാക്കിൻ ദൈവം യാക്കോ
 ൩൭ ബിൻ ദൈവം എന്നു നിന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായതു
 ൩൮ ഞാൻ തന്നെ. എന്നിട്ടു മോശെ കമ്പിതനായി ചമഞ്ഞു നോ
 ൩൯ ക്കുവാൻ തുനിയാതെ നിന്നു. കർത്താവ് അവനോടു: നീ നില്ക്കു
 ൪൦ ന്ന സ്ഥലം വിശുദ്ധഭൂമിയായാൽ, കാലുകളിൽ നിന്നു ചെരി
 ൪൧ പ്പ് ഊരിക്കളക എന്നും, മിസ്രയീൽ എന്റെ ജനത്തിൻ പീഡ
 ൪൨ യെ ഞാൻ കണ്ടു കണ്ടു, അവരുടെ ഞരക്കവും കേട്ടു, അവരെ
 ൪൩ വിട്ടുവിപ്പാൻ ഇറങ്ങി വന്നു ഇപ്പോൾ വാ, നിന്നെ മിസ്രയീ
 ൪൪ ലേക്ക് അയക്കട്ടെ എന്നും പറഞ്ഞു. നിന്നെ പ്രഭുവും ന്യായ
 ൪൫ കർത്താവും ആക്കിയത് ആർ എന്ന് അവർ തള്ളിപ്പറഞ്ഞ മോ
 ൪൬ ശയെ തന്നെ ദൈവം മുൻപടപ്പിൽ കാണായ ഭൂതന്റെ കൈ
 ൪൭ തുണയായിട്ട്, പ്രഭുവും വീണ്ടെടുപ്പുകാരനും ആക്കി അയച്ചു.
 ൪൮ ഇവൻ മിസ്രദേശത്തിലും ചെങ്കടലിലും മരുവിലും നാല്പതു സം
 ൪൯ വത്സരം കൊണ്ട് അതിശയങ്ങളും അടയാളങ്ങളും ചെയ്തു വന്ന്
 ൫൦ അവരെ പുറപ്പെടുവിച്ചു. (൩, ൨൨.) ദൈവമായ യഹോവ നി
 ൫൧ ങ്ങൾക്കു സഹോദരരിൽനിന്ന് എന്നെ പോലെ ഒരു പ്രവാച
 ൫൨ കനെ എഴുന്നീല്പിക്കും; ആയവനെ നിങ്ങൾ കേൾപ്പൂ എന്ന്
 ൫൩ ഇസ്രായേൽ പുത്രന്മാരോടു പറഞ്ഞ മോശെ ഇവൻ തന്നെ.
 ൫൪ സിനായ്കമേൽ അവനോടു സംസാരിക്കുന്ന ഭൂതനോടും നമ്മു
 ൫൫ ടെ പിതാക്കന്മാരോടും കൂടെ മരുഭൂമിയിലെ സഭക്കൂട്ടത്തിൽ ഇരു
 ൫൬ ന്നവനും, ജീവനുള്ള അരുളപ്പാടുകളെ നമുക്കു തരുവാൻ കൈ
 ൫൭ കൊണ്ടവനും, നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ അധീനരാകുവാൻ മന
 ൫൮ സ്സിലാതെ, ഹൃദയം കൊണ്ടു മിസ്രയീലക്കു തിരിഞ്ഞു അന്വേഷ
 ൫൯ ൾ

നോട്ടം: ഞങ്ങൾക്കു മുന്നടക്കുന്ന ദേവകളെ ഉണ്ടാക്കി തരിക; ൪൦ നമ്മെ മിസ്രദേശത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചു, ആ മോശക്കൊക്കെ എന്തു സംഭവിച്ചു എന്നറിയുന്നില്ലല്ലോ! എന്നിങ്ങിനെ ചൊല്ലി, നിരസിച്ച് കളഞ്ഞവനും ആയത് ഇവൻ തന്നെ. ആ നാളുകളിൽ അവൻ കന്നുകൂട്ടി ഉണ്ടാക്കി ബിബേത്തിന്നു ൪൧ ബലിദിച്ച്, തങ്ങളുടെ കൈകൃത്യകളാൽ രമിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ദൈവമൊ വാങ്ങിയപോയി, അവരെ വന്നസൈന്യം പുജിപ്പാ ൪൨ ന് ഏല്പിച്ചു കൊടുത്തു, (അമോ. ൫, ൨൫) ഇസ്രായേൽ ഗൃഹമെ, നിങ്ങൾ നാല്പത്താണ്ടും കൊണ്ടു മരുവിൽ വെച്ച് എന്നിങ്ങനെ ബലികളും വഴിപാടുകളും കഴിച്ചുവോ? നിങ്ങൾ കമ്പിടുവാൻ ഉണ്ടോ രണ്ടു ക്കിയ സ്വരൂപങ്ങളായ മൊലക്കിന്റെ കൂടാരവും രഹ്മാൻ ദേവന്റെ നക്ഷത്രവും നിങ്ങൾ എടുത്തു നടന്നതെ ഉള്ളു; ഞാനൊ ബാബലിന്നുപ്പുറത്തേക്കു നിങ്ങളെ പ്രവസിപ്പിക്കും എന്നു പ്രവാചകരുടെ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നപ്രകാരം തന്നെ. മോശെയോടു സംസാരിക്കുന്നവൻ: നീ കണ്ട മാതിരി ൪൪ കൊത്തവണ്ണം തീക്കു എന്നു നിശ്ചയിച്ചപ്രകാരം സാക്ഷ്യകൂടാരം മരുഭൂമിയിൽ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ ൪൫ യതിനെ കൈക്കൊണ്ടുള്ള നമ്മുടെ പിതാക്കൾ ദൈവം അവരുടെ മുമ്പിൽനിന്നു, നീക്കിക്കളഞ്ഞ ജാതികളെ അടക്കുമ്പോൾ യേശുവിനോടു കൂടെ (കന്നാനിൽ) പുകിച്ചു, ദാവീദിൻ നാളുകൾവരെ, (സേവിച്ചുപോന്നു) ആയവൻ ദൈവത്തിൻ മുമ്പെ നാലു കരണകണ്ടു, യാക്കോബിൻ ദൈവത്തിന്നു പാപ്പിടം കണ്ടെത്തേണം എന്നു ചോദിച്ചു, (സങ്കീ. ൧൩൨, ൨) എന്നാറെ, ൪൭ ശലോമൊ അവനു ഭവനം പണിതു. അതുനന്തൻ കൈപ്പ ൪൮ ണിയായവനിൽ വസിക്കുന്നില്ല താനും, (യശ. ൩൩, ൧) സ്വർഗ്ഗം എന്നിങ്ങനെ സിംഹാസനം ഭൂമി എൻ കാലുകൾക്കു പീഠമത്രെ. കത്താപ്പു ചൊല്ലുന്നതു: നിങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ പണിവാൻ ഉള്ള ൪൯ വന്നു ഏതുപോൽ? അല്ല ഞാൻ ആവസിപ്പാനുള്ള സ്ഥലം എന്തു? എന്റെ കൈ ഇവ ഒക്കെയും ഉണ്ടാക്കിയില്ലയൊ? എന്നു ൫൦ പ്രവാചകൻ പറയും പോലെ; കഠിന കഠോക്കാരം ഹൃദയത്തി ൫൧ ന്നും ചെവികൾക്കും പരിമേദന ഇല്ലാത്തവരുമായോരെ, നിങ്ങൾ എല്ലാജ്ഞാപം വിശുദ്ധാത്മാവിനോടു ചെരുന്നില്ലെന്നു. നിങ്ങളുടെ അച്ഛനാർ എങ്ങിനെ, അങ്ങിനെ നിങ്ങളും പ്രവാ ൫൨ ചകരിൽ ഏവനെ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ ഹിംസിക്കാഞ്ഞതു!

നീതിമാനായവന്റെ വരവിനെ കുറിച്ച്, മുൻ അറിയിച്ചവരെ
അവർ കൊന്നു. അവൻ ഇപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ഓടിക്കളം കല
൫൩ പാതകൾ ആയ് ചമഞ്ഞു. നിങ്ങളാകട്ടെ, ദൂതരുടെ നിരയാഗ
ങ്ങളാൽ ധർമ്മത്തെ പ്രാപിച്ചാരെയും സൂക്ഷിച്ച് കൊണ്ടിട്ടു.
൫൪ എന്നിവ കേട്ടാറെ, അവർ ഹൃദയങ്ങൾ പിളർന്നു, അവന്റെ
൫൫ നേരെ പല്ലുകടിച്ച്. അവനെ വിശുദ്ധാത്മപൂർണ്ണനായി സ്വ
ഗ്നതേക്ക് ഉററുനോക്കി, ദേവത്തേക്കു്, ദൈവത്തിൻ വലു
൫൬ ഗത്തു യേശു നില്ക്കുന്നതും, കണ്ട്: ഇതു, സ്വഗ്നങ്ങൾ തുറന്നി
രിക്കുന്നതും മനുഷ്യ പുത്രൻ ദൈവത്തിൻ വലത്തു നില്ക്കുന്നതും
൫൭ ഞാൻ കാണുന്നു! എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ മഹാശബ്ദത്തോടെ
കൂക്കി ചെവികൾ പൊത്തിക്കൊണ്ട്, ഒരുമനപ്പെട്ട്, അവന്റെ
൫൮ നേരെ തള്ളിപ്പാഞ്ഞു. നഗരത്തിന്നു പുറത്താക്കിക്കളഞ്ഞു, കല്ലെ
റിവാൻ തുടങ്ങി, സാക്ഷികൾ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ ശൌൽ
൫൯ എന്നു പേരുള്ള ബാല്യക്കാരന്റെ കാക്കൽ വെച്ചു. സ്വേഫന
ൻ: കർത്താവായ യേശുവേ! എന്റെ ആത്മാവിനെ കൈക്കൊ
ള്ളേണം! എന്നു വിളിച്ചു ചോദിച്ചിരിക്കെ അവനെ കല്ലെറി
൬൦ഞ്ഞുകളഞ്ഞു. അവനും മുട്ടുകത്തി: കർത്താവേ, അവൻ്റെ ഈ
പാപം നില്പിക്കാല്ലാ! എന്നു മഹാശബ്ദത്തോടെ വിളിച്ചു.
ഇതു ചൊല്ലിയ ഉടനെ നിരൂപ്രാപിച്ചു. ശൌലിന്നൊ അവ
ന്റെ വധത്തിൽ പ്രസാദസമ്മതി ഉണ്ടു്.

൮. അദ്ധ്യായം.

ഹിംസയാൽ ചിതറിവർ യേശുവെ അറിയിക്കുന്നതിൽ, (൫) ശുശ്രൂഷക്കാരനായ ഹിലിപ്പൻ ശമയ്യായും, (൨൫) കൂശ്യ മന്ത്രിയേയും സ്നാനം ഏല്പിച്ചത്.

൧ അന്നാളിൽ യരുശലേമിലെ സഭയുടെ നേരെ വലിയ ഹിം
സ ഉണ്ടായി. അപോസ്തലന്മാർ ഒഴികെ എല്ലാവരും യഹൂദ
൨ ശമയ്യാ നാടുകളിൽ ചിതറിപ്പോയി. സ്വേഫനനെ ഭക്തിയുള്ള
പുരുഷന്മാർ ശവസംസ്കാരം ചെയ്തു, അവന്റെ മേൽ വലിയ
൩ തൊഴികഴിച്ചു. എന്നാറെ, ശൌൽ വീടുതോറും കടന്നു പുരുഷന്മാ
രും സ്ത്രീകളേയും പിടിച്ചിടിച്ചും തടവിൽ ഏല്പിച്ചുകൊണ്ടു സ
൪ഭയെ സംഹരിച്ചു പോന്നു. അതുകൊണ്ടു ചിതറിവർ വല
നത്തെ സുവിശേഷിച്ചു കൊണ്ട് അവിടവിടെ സഞ്ചരിച്ചു.
൫ അതിൽ ഹിലിപ്പൻ ഒരു ശമയ്യാ പട്ടണത്തിൽ കടന്നു മശി
൬ഹയെ അവരോടു ചോദിച്ചു. പുരുഷന്മാർക്കു കേട്ടു ഹിലി
൨൯൨

പൂൻ ചെയ്യുന്ന അടയാളങ്ങളെ കണ്ടുകൊണ്ട്, അവൻ പറ
 യുന്നവ ഒരുമനപ്പെട്ടു. ശ്രദ്ധിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അശ്രദ്ധാത്മാ
 കളാകട്ടെ. ഉറഞ്ഞ പലരിൽനിന്നും മഹാ ശബ്ദത്തോടെ ആ
 ത്തുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു, അനേകം വാതരോഗികൾക്കും മുടന്ത
 ക്കും സൌഖ്യം വന്നു. ആ പട്ടണത്തിൽ വലിയ സന്തോഷം ൮
 ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു. ശിമോൻ എന്നു പേരുള്ളൊരു പുരുഷനൊ
 ന് താൻ വലിയൊന്ന് എന്നു ചൊല്ലി, ആ പട്ടണത്തിൽ ആദി
 ചാരം ചെയ്തും ശമയ്ക്കു ജാതിയെ ഭ്രമിപ്പിച്ചും പാത്തിരുന്നു. ഇ ൧൦
 വൻ ദൈവത്തിന്റെ മഹാ ശക്തി എന്നുവെച്ച് ആബാല
 വൃദ്ധം എപ്പേരും അവനെ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊള്ളും. അവൻ ആദി ൧൧
 ചാരങ്ങൾക്കൊണ്ട് ഏറിയകാലം അവരെ ഭ്രമിപ്പിക്കയാലത്രെ
 ശ്രദ്ധിച്ചതു. പിന്നെ ദേവരാജ്യവും യേശുക്രിസ്തുന്റെ നാമ ൧൨
 ഫം സംബന്ധിച്ചവ ഫിലിപ്പൻ സുവിശേഷിക്കുന്നത് അ
 വർ വിശ്വസിച്ചപ്പോൾ, പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും സ്നാനം ഏ
 രു വന്നു. ശിമോൻ താനും വിശ്വസിച്ചു സ്നാനം ഏറ്റുകൊ ൧൩
 ണ്ടു ഫിലിപ്പനോടും ഉററിരുന്നു പാർക്കുമ്പോൾ, വലിയ ശക്തി
 കളും അടയാളങ്ങളും സംഭവിക്കുന്നതു കണ്ടു ഭ്രമിച്ചു. അന്നു ൧൪
 രു യരുശലേമിലെ അപോസ്തലന്മാർ ശമയ്ക്കു ദേവവചന
 തെ കൈക്കൊണ്ടപ്രകാരം കേട്ടാറെ, പേത്രനേയും യോഹന്നാ
 നേയും, അവരുടെ അടുക്കെ അയച്ചു. ആയവർ ഇറങ്ങി ചെ ൧൫
 ന് അവർക്കു വിശുദ്ധാത്മാവ് ലഭിക്കേണ്ടതിന്, അവർക്കായി
 പ്രാർത്ഥിച്ചു. ആയതൊ അന്നേവരെ അവരിൽ ആരുടെ മേലും ൧൬
 വീണിരുന്നില്ല; അവർ കർത്താവായ യേശുവിൻ നാമത്തിൽ
 സ്നാനം ഏറ്റിരുന്നതെ ഉള്ളു. അപ്പോൾ, അവരുടെ മേൽ കൈ ൧൭
 കളെ വെക്കുകയാൽ, വിശുദ്ധാത്മാവ് ലഭിച്ചു വന്നു. അപോ ൧൮
 സ്തലർ കൈകൾ വെക്കുന്നതിനാൽ, വിശുദ്ധാത്മാവ് നല്ല
 പ്പെടുന്നതു ശിമോൻ നോക്കിക്കണ്ട്, അവർക്കു ഭവ്യം കൊണ്ടു
 വന്നു: ഞാനും ആരുടെ മേൽ കൈകളെ വെച്ചാലും അവനു ൧൯
 വിശുദ്ധാത്മാവ്, കിട്ടുവാനുള്ള അധികാരം നിങ്ങൾ തരികെ
 വേണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞാറെ, പേത്രൻ അവനോടു ചൊല്ലിയ ൨൦
 തു: ദൈവത്തിന്റെ സമ്മാനം ഭവ്യം കൊടുത്തു വാങ്ങുവാൻ
 തോന്നുകകൊണ്ടു നീയുമായി നിന്റെ പണം നാശത്തിൽ ആ
 ധ്വേക! നിന്റെ ഹൃദയം ദൈവത്തിൻ മുമ്പാകെ നേരത്തല്ലാ ൨൧
 യ്തുകൊണ്ട് ഈ കാര്യത്തിൽ നിന്നെക്കു പങ്കും ചീട്ടും ഇല്ല.

- ൨൨ ആകയാൽ ഈ നിന്റെ വേണ്ടാത്തതിൽ നിന്നു മന്നതിരിഞ്ഞു കത്താവോടു യാചിക്ക, പക്ഷെ നിന്റെ ഹൃദയത്തിലെ നിന്ന
- ൨൩ വു ക്ഷമിക്കപ്പെടുമായിരിക്കും. ഇപ്പോഴൊ നീ കൈപ്പിൻ പിത്തത്തിലും (൫ മോ. ൨൯, ൧൭) അനീതിയുടെ തളയിലും (യശ. ൨൪ ൫൮, ൬) അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു ഞാൻ കാണുന്നു. ശിമോൻ ഉത്തരമായി, നിങ്ങൾ ചൊല്ലിയത് ഒന്നും എനിക്ക് പിണയാ തിരിപ്പാൻ കത്താവിനോട് എനിക്ക് വേണ്ടി യാചിപ്പിൻ എ
- ൨൪ നു പറഞ്ഞു. അവരെ കത്താവിൻ വചനത്തെ പറഞ്ഞു സാക്ഷ്യം ഉറപ്പിച്ച ശേഷം ശമയ്യരുടെ പല ഊരുകളിലും സുവിശേഷിച്ചു കൊണ്ടു യരുശലേമിലേക്കു തിരിച്ചു പോകയും ചെയ്തു.
- ൨൫ പിന്നെ കത്താവിൻ ഭൂതൻ ഫിലിപ്പനോടു സംസാരിച്ചു: നീ ഏഴുനീറു, യരുശലേമിൽ നിന്നു ചലഞ്ഞു കയറുന്ന നിജ്ജനമായുള്ള വഴിയിലേക്ക് തെക്കോട്ടു യാത്രയാക എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ ഏഴുനീറു യാത്രയായി; അവന്റെ ഇതാ കന്ദക്ക എന്ന ഐഥിയൊപ്യ രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു ഡിപതി, അവന്റെ സകല ഭണ്ഡാരത്തിന്നും അദ്ധ്യക്ഷയുള്ള ഷണ്ഡാനയൊ
- ൨൬ ര് ഐഥിയൊപ്യൻ (കാണായി). അവൻ യരുശലേമിൽ കമ്പിടുവാൻ ചെന്നശേഷം തിരിച്ചുപോന്നു തേരിൽ ഇരുന്നു
- ൨൭ യശയ്യാ പ്രവാചകനെ വായിക്കുമ്പോൾ, ആത്മാവ് ഫിലിപ്പനോട്: നീ അരികെ ചെന്ന് ഈ തേരിനോടു പററുകൊൾ
- ൨൮ ക എന്നു പറഞ്ഞു. ഫിലിപ്പൻ ഓടി ചേർന്നു യശയ്യാ പ്രവാചകനെ വായിച്ചു കേട്ടാറെ: ഈ വായിക്കുന്നവ ബോധിക്കുന്നുവോ? എന്നു ചോദിച്ചു: ഒരുത്തരും വഴികാട്ടാത്താൽ അത് എനിക്ക് എങ്ങിനെ കഴിയും? എന്ന് അവൻ ചൊല്ലി, ഫിലിപ്പൻ കയറിവന്നു തന്നോട് ഇരിക്കേണം എന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. അവൻ വായിക്കുന്ന തിരുവെഴുത്തിൻ അടക്കം ആവിതു (യശ. ൫൩, ൭) കലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്ന കത്തോടു പോലെയും കത്തിരിക്കുന്നവന്റെ മുമ്പാകെ മിണ്ടാത്ത ആടു പോലെയും വായ്ക്കുറക്കാത്ത ഇരുന്നു. താഴ്മയിൽ അവന്റെ ന്യായവിധി എടുക്കപ്പെട്ടു, അവന്റെ തലമുറയെ ആർ വിവരിക്കും? ഭൂമിയിൽനിന്ന് അവന്റെ ജീവൻ എടുക്കപ്പെടുന്നുവല്ലോ: എന്നിതു പ്രവാചകൻ ആരെക്കൊണ്ടു പറയുന്നു? തന്നെക്കൊണ്ടോ മറ്റൊരാളെക്കൊണ്ടോ? ഞാൻ നിന്നോടു യാചിക്കുന്നു

അപോ. പ്രവൃ. വ. ന്. അ.

എന്നു, ഷഡ്ധൻ ഫിലിപ്പനോട് ആരംഭിച്ചു പറഞ്ഞാറെ, ഫി ന്ന
 ലിപ്പൻ തന്റെ വായ് തുറന്ന് ഈ തിരുവെഴുത്തിൽനിന്നു തു
 ടങ്ങി അവനോടു യേശുവെ സുവിശേഷിച്ചു. അവൻ വഴി ന്ന
 പോകുമ്പോൾ തന്നെ ഒരു വെള്ളത്തിൽ എത്തി ഷഡ്ധൻ:
 ഇതാ വെള്ളം! ഞാൻ സ്നാനം ഏല്ക്കുന്നതിന് എന്തു മുടക്കം? എ
 ന്നു പറയുന്നു. [ഫിലിപ്പൻ പറഞ്ഞു: നീ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോ ന്ന
 ട്വ വിശ്വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ, ന്യായം ഉണ്ടു. അവൻ ഉത്തരം
 പറഞ്ഞിതു: യേശുക്രിസ്തുൻ ദൈവപുത്രൻ എന്നു ഞാൻ വി
 ശ്വസിക്കുന്നു]. ഉടനെ തേർ നിറഞ്ഞുവാൻ കല്പിച്ചു ഫിലിപ്പ ന്ന
 ഷഡ്ധനും ഇരുവരും വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങി, അവൻ അ
 വനെ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു; വെള്ളത്തിൽനിന്നു കരോറിയപ്പോ
 ട്വ കർത്താവിൻ ആത്മാവ് ഫിലിപ്പനെ പഠിച്ചെടുത്തു ഷഡ്ധ
 ന് അവനെ പിന്നെ കാണാഞ്ഞിട്ടും സന്തോഷിച്ചുകൊണ്ടു
 തന്റെ വഴിക്കു പോയി. ഫിലിപ്പനോ അപ്പോലിൽ കാണു ന്ന
 പ്പെട്ടു, പിന്നെ കൈസര്യയിൽ എത്തുമ്പോഴും എല്ലാ പട്ടണങ്ങ
 ഉൾക്കും സുവിശേഷിച്ചുകൊണ്ടു കടന്നു പോരുകയും ചെയ്തു.

ന്. അദ്ധ്യായം.

ശൌലിന്റെ അതുതമായ വിഭിയും [അ. ൨൨, ൨൩-], (൧൦) സ്നാനവും, (൨൦) വ
 ഭുജ്യം, (൩൧) യഥാസ്ഥിതിയുടെ വർണ്ണനയും അതിൽ ചേരുന്ന നടുപ്പം.

അന്നു കൂടെ ശൌൽ കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യരുടെ നേരെ ഭീ മ
 ഷണിയും കലയും നിശ്ചയിച്ചു കൊള്ളുന്നവനായി, മഹാപു ര
 രോഹിതനെ ചെന്നു കണ്ടു, ദമസ്കിൽ വെച്ച് ആ മാഗ്ക്കാരിൽ
 ആണുണ്ടാകട്ടെ, പെണ്ണുണ്ടാകട്ടെ വല്ലവരെയും കണ്ടുവെങ്കി
 ല് അവരെ കെട്ടിവെച്ചു, യരുശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുവരുവാ
 ന്നവണ്ണം അവിടത്തെ പള്ളികൾക്കു പത്രങ്ങളെ ചോദിച്ചു
 (വാങ്ങി): പിന്നെ പ്രയാണം ചെയ്യുകൊണ്ടു ദമസ്കിനോടു സ ന്ന
 മീപിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടായിതു. പെട്ടെന്നു വാനത്തിൽനിന്നു വെ ര
 ഉച്ചം അവന്റെ ചുറ്റും മിന്നി, അവൻ നിലത്തു വീണു: ശൌ
 ലേ, ശൌലേ നീ എന്നെ ഹിംസിക്കുന്നത് എന്ത്? എന്നു ത
 ന്നോടു പറയുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു: കർത്താവേ! നീ ആർ? എന്നു ത
 ചോദിച്ചാറെ: നീ ഹിംസിക്കുന്ന യേശു ഞാൻ ആകുന്നു, (തോ
 ടിച്ചുണ്ടു നേരെ ഉത്തരമെന്നതു നിന്നെക്കു കടിയുതത്രെ) എങ്കിലും
 എഴുന്നീറ്റു പട്ടണത്തിൽ ചെല്ലു; നീ ചെയ്യേണ്ടത് അവിടെ ന്ന
 ഫൻ

- 9 നിന്നോടു ചൊല്ലപ്പെട്ടു എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. പ്രയാണത്തിൽ കൂടെ ഉള്ള പുരുഷന്മാർ ശബ്ദത്തെ കേൾക്കുകയല്ലാതെ, വ്യ ആരെയും ദർശിക്കാതെ നിജജീവരായി നിന്നിരുന്നു. പിന്നെ ശബ്ദം നിലത്തു നിന്ന് എഴുന്നീറ്റു. കണ്ണുകളെ തുറന്നാരെയും ഒന്നും കണ്ടില്ല. അവൻ കൈ താങ്ങി, അവനെ ദമസ്ക്കിൽ കൂട്ടിൻ കൊണ്ടുപോയി. അവൻ മൂന്നുദിവസം കൺ കാണാതെയും തിന്നുകടിക്കാതെയും പാർത്തു.
- ൧൦ ദമസ്ക്കിലോ ഹന്നന്യ എന്നൊരു ശിഷ്യൻ ഉണ്ടു; അവനോടു കർത്താവ് ഒരു ദർശനത്തിൽ: ഹന്നന്യേ! എന്നു പറഞ്ഞുവെ:
- ൧൧ കർത്താവേ! ഞാൻ ഇതാ! എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. കർത്താവ് അവനോടു ചൊല്ലിയതു: നീ എഴുന്നീറ്റു "നേരെ വീഥി" എന്ന തിരികെ പോയി യൂദാവിൻ വീട്ടിൽ തന്റസ്കാരൻ ശബ്ദം എന്ന് പേരുള്ളവനെ അന്വേഷിക്ക; കണ്ടാലും അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അത്രയല്ല അവൻ ഹന്നന്യ എന്ന ഒരു പുരുഷൻ അകമ്പുക, താൻ കാഴ്ചപ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു തന്റെ മേൽ കൈവെക്കുന്നതു കണ്ടു. എന്നതിന്നു ഹന്നന്യ ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: കർത്താവേ! അയ്യോ! യരുശലേമിൽ നിന്റെ വിശുദ്ധൻ എത്ര തിന്മകൾ പിന്നെച്ചു എന്നു പലരിൽനിന്നും കേട്ടിരിക്കുന്നു.
- ൧൨ ഇവിടെയും നിന്റെ നാമത്തെ വിളിച്ചു ചോദിക്കുന്നവരെ കണ്ടും കെട്ടുവാൻ മഹാപുരോഹിതരുടെ അധികാരം അവൻ ഉണ്ടു. കർത്താവ് അവനോടു പറഞ്ഞു: ഇവൻ എന്റെ നാമജാതികൾക്കും രാജാക്കന്മാർക്കും ഇസ്രായേൽ പുത്രന്മാർക്കും മുമ്പിൽ വെച്ചാൽ തെരിഞ്ഞെടുത്തൊരു പാത്രമായി, എനിക്കുണ്ടാക
- ൧൩ യാൽ പോയ്ക്കൊള്ള! എൻനാമത്തിന്നു വേണ്ടി അവൻ എന്തെല്ലാം അനുഭവിക്കേണ്ടത് എന്നു ഞാൻ അവനെ കാണിക്കും സത്യം. എന്നാറെ, ഹന്നന്യ പോയി വീടകം പൂക്കു, അവന്റെ മേൽ കൈകളെ വെച്ചു: സഹോദര ശബ്ദമേ! നീ വന്ന വഴിയിൽ നിന്നെക്കു കാണായ യേശു എന്ന കർത്താവ് നീ കാഴ്ചപ്രാപിച്ചു വിശുദ്ധാത്മപുണ്യനാകേണ്ടതിന്ന് എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു ഉടനെ, അവന്റെ കണ്ണുകളിൽനിന്നു ചെതുവുപോലെ വീണു, അവൻ കാഴ്ചപ്രാപിച്ചു എഴുന്നീറ്റു സ്നാനം ഏറ്റശേഷം ആഹാരം കൈക്കൊണ്ടു ഊക്കുണ്ടാകയും ചെയ്തു.

പിന്നെ അവൻ ദമസ്കിലുള്ള ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ ചില ദിവസം പാത്തദേശം, ഉടനെ പള്ളികളിൽ വെച്ചു, യേശു ദേവൻ പുത്രൻ എന്നു ഘോഷിച്ചു. കേൾക്കുന്നവർ എല്ലാവരും ഭ്രമിച്ചു: യരുശലേമിൽ ഈ നാമം വിളിച്ചു ചോദിക്കുന്നവരെ പാഴാക്കിയവൻ ഇവനല്ലയോ? ഇവിടെയും അവരെ കെട്ടിവെച്ചു മഹാപുരോഹിതരുടെ മുമ്പിലാക്കുവാൻ വന്നില്ലയോ? എന്നു പറയും; ശൌലൊ ഏററ ശക്തിപ്പെട്ടു “ഇവൻ മശിഹ ആകുമെന്നു” എന്നു തുമ്പുണ്ടാക്കി, ദമസ്കിൽ കുടിയിരിക്കുന്ന യഹൂദന്മാരെ കലക്കിക്കളഞ്ഞു. ഇപ്രകാരം വെച്ചു ദിവസം തികയുമ്പോൾ, യഹൂദന്മാർ അവനെ ഒടുക്കുവാൻ മന്ത്രിച്ചുകൂടി. ശൌലിന്റേ ദൗത്യത്തെ കൂട്ടുകെട്ട് അറിഞ്ഞു വന്നു; അവനെ ഒടുക്കുവാൻ രാവും പകലും നഗരവാതിലുകളെ കാത്തുനില്ക്കുമ്പോൾ, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ രാത്രിയിൽ അവനെ എടുത്തു ഒരു കൊട്ടയിലാക്കി, മതിൽവഴിയായി ഇറക്കിവിടുകയും ചെയ്തു. അവൻ യരുശലേമിൽ എത്തിയാറെ, ശിഷ്യന്മാർ പറുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ, അവൻ ശിഷ്യൻ എന്നു വിശ്വസിക്കാതെ, എല്ലാവരും അവനെ പേടിച്ച് നിന്നു. ബെൻബാ മാത്രം അവനെ കൈപിടി വെച്ച് അപോസ്തലരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടു ചെന്ന്, ഇവൻ വഴിയിൽ വെച്ചു കർത്താവിനെ കണ്ടപ്രകാരവും, ആയവൻ ഇവനോട് അരുളിച്ചെയ്യേയും, ദമസ്കിൽ ഇവൻ യേശു നാമത്തിൽ പ്രാഗത്ഭ്യം കാട്ടിയവാരും അവരോടു വിവരിച്ചറിയിച്ചു. പിന്നെ അവൻ യരുശലേമിൽ അവരോട് ഒന്നിച്ചു വന്നു വെച്ചു പോയും കൊണ്ടു, കർത്താവായ യേശുവിൻ നാമത്തിൽ പ്രാഗത്ഭ്യം കാട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. യവനഭാഷക്കാരോടും സംസാരിച്ചു വന്നു തന്നിച്ച് പോരുന്നപോൾ, അവർ അവനെ ഒടുക്കുവാൻ വട്ടംകൂട്ടി. ആയതു സഭോദരന്മാർ അറിഞ്ഞ് അവനെ കൈസര്യം നെയിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി, പിന്നെ തസ്തിലേക്ക് അയച്ചു വിടുകയും ചെയ്തു.

ആയതു കൊണ്ട് യഹൂദഗലീലശമയ്ക്കു ഈ നാട്ടിൽ ഒക്കയും നല്ല സഭ സമാധാനത്തോടെ പാർത്തു വീട്ടുവരുന്ന ചെയ്യും, കർത്താവിൻ ഭയത്തിൽ നടന്നും, വിശുദ്ധാത്മാവിൻ പ്രബോധനത്താൽ ചെറുകിയും കൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നെ പേത്രൻ എല്ലാ വരെയും കാണാൻ ചെല്ലുമ്പോൾ, ലോമിൽ പാർക്കുന്ന വിശുദ്ധർ അടുക്കെയും ഇറങ്ങിപ്പോയി. അവിടെ ചെന്നയാ എന്തൊരു നന്മ

മനുഷ്യൻ പക്ഷിവാതം പിടിച്ച് എട്ടു വർഷം ശയ്യമേൽ കിടക്കുന്ന നൂറു കണ്ടപ്പോൾ, പേത്രൻ അവനോട്: ഐനയാവെ, യേശു ക്രിസ്തുൻ നിന്നെ സ്വസ്ഥനാക്കുന്നു! എഴുന്നീറ്റു നിന്നുകൊണ്ടിരിക്ക! എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ അവൻ എഴുന്നീറ്റു നൂറു ലൊദിലും ശരോനിലും ഉള്ള സകല നിവാസികളും അവനെ കണ്ടു, കത്താവിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു വരികയും ചെയ്തു.

നൂറു അന്നു യാഥൊവിൽ പേടമാൻ എന്നർത്ഥമുള്ള തബീഥ എന്ന പേരോടെ ഒരു ശിഷ്യ, ഉണ്ടു, അവൾ ചെയ്തപോരുന്ന ദിനം ക്ഷാദി സല്ലീയകളാൽ നിറഞ്ഞവൾ തന്നെ. ആ നാളുകളിൽ അവൾക്കു പ്രാധിപിച്ച് മരണം സംഭവിക്കയും ചെയ്തു.

നൂറു അവളെ കഴുകി മാളികയിൽ കിടത്തിയ ശേഷം, ലൊദ് യാഥൊവിന്നു സമീപമാകയാൽ, പേത്രൻ അവളുടെ ഉള്ളപ്രകാരം ശിഷ്യന്മാർ കേട്ടു: വൈകാതെ ഞങ്ങളോളവും വരേണം “എന്നു പ്രബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു, രണ്ടു പുരുഷന്മാരെ അവനടുക്കൽ വന്നു അയച്ചു. പേത്രൻ എഴുന്നീറ്റു അവരോടു കൂടെ ചെന്ന് എത്തിയപ്പോൾ തന്നെ, അവനെ മാളികമുറിയിൽ കരേററി, അവിടെ എല്ലാവിധവമാരും ചുറ്റിവന്നു കരഞ്ഞും, ആ പേടമാൻ എന്നവൾ കൂടെ ഉള്ളപ്പോൾ ഉണ്ടാക്കിയ കപ്പായങ്ങളും വസ്ത്രങ്ങളും എല്ലാം കാണിച്ചും കൊണ്ടുനിന്നു. പേത്രൻ അവരെ ഒക്കയും പുറത്താക്കി, മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ച് ഉടലിനെ നോക്കി തിരിഞ്ഞു: തബീഥെ, എഴുന്നീല്ക്ക! എന്നു പറഞ്ഞു; അവളും കണ്ണുകളെ തുറന്നു പേത്രനെ കണ്ടു നിവിർന്നിരുന്നു. അവൻ കൈ കൊടുത്ത് അവളെ എഴുന്നീല്പിച്ചു, വിശുദ്ധരെയും വിധവമാരെയും വിളിച്ച് അവളെ ജീവനുള്ളവളായി നിറുത്തി കാണിച്ചു. ആയതു യാഥൊവിൽ എങ്ങും പ്രസിദ്ധമായി പലരും കത്താവിൽ വിശ്വസിച്ചു. അവന്നു തോല്ക്കൊല്ലനായ ശിശ്മാൻ എന്നവന്റെ പക്കൽ വെച്ചു ദിവസം യാഥൊവിൽ വസിക്കയും ആയി.

൧൦. അദ്ധ്യായം.

പുറജാതികളിലെ ആദ്യഫലത്തെ പേത്രൻ ചേർത്തു.

൧ അന്നത്തരം കൈസര്യയിൽ കൊറനേല്യൻ എന്നൊരു പുരുഷൻ ഇതല്ല, പട്ടാളത്തിൽ ശത്യാധിപനായി, തന്റെ സകല ഗൃഹത്തോടും കൂടെ ദൈവഭയവും ഭക്തിയും പുണ്ടു (യഹൂദ) ജനവു

നത്തിന്നു വളരെ ഭിക്ഷകൾ ചെയ്തും, നിത്യം ദൈവത്തോടു യാചിച്ചും പോരുമ്പോൾ, ഏകദേശം പകുലത്തെ ഒമ്പതാം മണി നക്ഷത്രം സംഭവിച്ചതിൽ ദേവദൂതൻ അരികത്തു വന്നു, തന്നോടു: കൊന്തേ! എന്നു പറയുന്നതു സ്പഷ്ടമായി കണ്ടു. ആയവനെ ഉററു നോക്കി ഭയവശമായ് ചമഞ്ഞു: കന്താ രവെ! എന്താകുന്നു? എന്നു ചൊല്ലിയാറെ, അവനോടു പറഞ്ഞിതു: നിന്റെ പ്രാർത്ഥനകളും ഭിക്ഷകളും കാക്കപ്പെടുവാൻ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ കയറി വന്നു. ഇപ്പോഴൊ യാഹൊവിൽ ആളു കണ്ടു ആയച്ചു, പേത്രൻ എന്ന മറ്റൊരാളെങ്കിലും ശിമോനെ വരുത്തുക; അവൻ കടപ്പുറത്തു വീടുള്ള തോക്കൊല്ലനായ ശിമോൻ എന്നവനോട് അതിഥിയാശ്വാക്കുന്നു [നീ ചെയ്യേണ്ടതു് അവൻ നിന്നോട് ഉരക്കുക]. എന്നു ചൊല്ലി ദൂതൻ പോയപ്പോൾ, അവൻ ഭൂതന്മാരിൽ ഇരുവരെയും, തന്നോട് ഉററുതന്നു പാക്കുന്നവരിൽ ദേവദൂതന്മാരുള്ളൊരു സേവകനെയും വിളിച്ച്, അവരെ എല്ലാം വിവരിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു, യാഹൊവി വലേക്ക് അയക്കയും ചെയ്തു. പിന്നെ നാൾ അവൻ യാത്രപോൻ യിപത്തനത്തോട് അണയുമ്പോൾ, പേത്രൻ ആറാം മണിക്കു പുറമേ പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ കരേറി. പിന്നെ വിശപ്പു വന്നു കറുത്തുപോവാൻ ഭാവിച്ചു; അങ്ങനെയോർ ഒരുക്കുമ്പോൾ തന്നെ അവന് ഒരു പാരവശ്യം സംഭവിച്ചിട്ടു; വാനം തുറന്നിരിക്കുന്നതും വലിയൊരു തുപ്പട്ടി പോലെ ഒരു പാത്രം നാല് അറക്കുളിലും കെട്ടിട്ട് ഇറക്കിവിട്ടു ഭൂമിയിൽ കിഴിഞ്ഞു വരുന്നതും കാണുന്നു. ആയതിൽ ഭൂമിയിലെയെല്ലാ നാക്കാലികളും ഉഗ്രങ്ങളും ഇഴജാതികളും വാനത്തിലെ പറജാതികളും (കാമോൻ) ഉണ്ടു. ഒരു ശബ്ദം അവനോടു: പേത്ര, എഴുന്നീറ്റ് അടുത്തു തിന്നുകൊൾക എന്ന് ഉണ്ടായാറെ, പേത്രൻ പറഞ്ഞു: അരുത കന്താവെ! തീണ്ടലൊ അശുദ്ധിയൊ ഉള്ളതൊന്നും ഞാൻ ഭരണമില്ല. തിന്നിട്ടില്ലല്ലോ! ആ ശബ്ദം പിന്നെയും അവനോടു: ദൈവം ശുദ്ധീകരിച്ചവ നീ തീണ്ടലാക്കൊല്ല. എന്നുള്ള മന്ത്രമുണർന്നു സംഭവിച്ചു, പാത്രം പെട്ടന്നു വാനത്തിലേക്ക് എടുത്തുകൊള്ളപ്പെട്ടു.

ഈ കണ്ട ദർശനം എന്തുപോൽ, എന്നു പേത്രൻ തന്നിൽ തന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടി നോക്കുമ്പോൾ, കൊന്തേ! ആയച്ചു വന്ന പുരുഷന്മാർ ഇതാ ശിമോന്റെ വീടു ചോദിച്ചിറങ്ങു, പടിപ്പുറൻ

- ൧൮ രക്ഷൻനിന്നു: പേത്രൻ എന്ന മറ്റൊരുമുള്ള ശിമോൻ ഇവിടെ
 ൧൯ പാർക്കുന്നുവോ? എന്നു വിളിച്ചു ചോദിച്ചിരുന്നു. പിന്നെ പേ
 ൨൦ ത്രൻ ദർശനത്തെ വിചാരിച്ച് ഉന്നിപാക്കുമ്പോൾ, ആത്മാവാ
 യവൻ അവനോട്: കാക്ക, പുരുഷന്മാർ നിന്നെ തിരയുന്നു!
 ൨൧ നീയൊ എഴുന്നീറ്റു ഇറങ്ങി ചെല്ല; അവരെ ഞാൻ അയച്ചു
 താകുകൊണ്ട് ഒന്നു സംശയിക്കാതെ അവരോടുകൂട യാത്രയും
 ൨൨ ആക. എന്നു പറഞ്ഞാറെ, പേത്രൻ ഇറങ്ങി, ആ പുരുഷന്മാ
 ൨൩ രെ കണ്ടു: നിങ്ങൾ തിരയുന്നവൻ ഇതാ ഞാൻ തന്നെ; നി
 ൨൪ ങ്ങൾ വന്ന സംഗതി എന്തെന്നു? പറഞ്ഞാറെ, ശത്യാധിപനു
 യ കൊർനേല്യൻ എന്ന നീതിയും ദൈവഭയവും ഉള്ളൊരു പു
 രുഷൻ യഹൂദരുടെ സകല ജാതിയാലും നല്ല സാക്ഷ്യം കൊ
 ണ്ടുള്ളവൻ തന്നെ; നിന്നെ ഭവനത്തിൽ വരുത്തുവാനും നി
 ന്നോടു മൊഴികൾ കേൾപാനും വിശുദ്ധമൂലനാൽ അരുളപ്പാടു
 ൨൫ ണ്ടായി, എന്ന് അവർ പറയുന്നു. അവൻ അവരെ അക
 തേക്കു വിളിച്ചു അതിഥിസങ്കല്പാരവും ചെയ്തു; പിന്നെ നാൾ
 എഴുന്നീറ്റു, അവരോടുകൂടെ പുറപ്പെട്ടു (യാഫൊവിലെ); സ
 ൨൬ മോദർ ചിലരും അവനോടുകൂടെ പോയി. മറ്റു നാളിൽ കൈ
 സയ്യയിൽ ചേർന്നു; അവിടെ കൊർനേല്യൻ തന്റെ ചാച്ച
 കാരെയും വേണ്ടപ്പെട്ട ചങ്ങാതികളേയും കൂട്ടിവരുത്തി അവ
 ൨൭ രെ കാത്തു കൊണ്ടിരുന്നു.
- ൨൮ പേത്രൻ പ്രവേശിച്ചാറെ, കൊർനേല്യൻ എതിരേറ്റ് അവ
 ൨൯ ന്റെ കാലുൽ കുമ്പിട്ടു വീണു. പേത്രനോ: എഴുന്നീല്ക്ക! ഞാനും
 ൩൦ മനുഷ്യനത്രെ! എന്നു ചൊല്ലി അവനെ എഴുന്നീല്പിച്ചു. അവ
 നോടു സംഭാഷിച്ചുകൊണ്ട് അകമ്പുക്ക്, അനേകർ വന്നു കൂ
 ൩൧ ടിയതിനെ കണ്ട് അവരോടു ചൊല്ലിയതു: അന്യവകക്കാരനോ
 ടു ചേച്ചയൊ ഇടപാടൊ യഹൂദന് എത്രയും അധർമ്മമായുള്ള
 പ്രകാരം നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ! എന്നിക്കൊ ദൈവം ഒരു
 മനുഷ്യനെയും തീണ്ടലൊ അശുദ്ധിയൊ ഉള്ളവൻ എന്നു ചൊ
 ൩൨ ല്ലാതിരിപ്പാൻ തോന്നിച്ചു. ആകയാൽ ആളയച്ചു വരുത്തിയ
 പേരും, ഞാൻ എതിർ പറയാതെ വന്നു. എന്നിട്ട് എന്നെ വ
 ൩൩ രുത്തിയ സംഗതി എന്തെന്നു ചോദിക്കുന്നു. എന്നാറെ, കൊ
 റ്റേല്യൻ പറഞ്ഞിതു: നാലു നാളായിട്ടു ഞാൻ ഈ നാഴികവ
 ൩൪ രെ ഉപവാസം ചെയ്യശേഷം ഒമ്പതാം മണിക്ക് എന്റെ വീ
 ൩൫ ൾൽ പ്രാർത്ഥിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, ശുഭവസ്തുതയോടെ ഒരു പുരുഷൻ

ഇതാ എന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നുകൊണ്ടു: കൊടുന്നല്ല, നിന്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കപ്പെട്ടു; നിന്റെ ഭിക്ഷുകൾ ദൈവത്തിന്മുമ്പിൽ ഓക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു യാഹൊവിലേക്ക് നന്മ ആളയച്ചു. പേത്രൻ എന്ന മരുന്നമുള്ള ശിമോനെ വിളിപ്പിക്കു; അവൻ കടലുറത്തു തോളെങ്കല്ലനായ ശിമോന്റെ വീട്ടിൽ പാർക്കുന്നു; അവൻ വന്നു നിന്നോട് ഉരചെയ്യും എന്നു പറകയാൽ, ഞാൻ ക്ഷണത്തിൽ നിന്റെ അടുക്കൽ ആളയച്ചു; നന്മ നീ വന്നതിനാൽ നന്നായി ചെയ്തു; ഇപ്പോഴൊ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും കർത്താവിൻ പക്കൽനിന്നു നിന്നെക്കു നിയോഗമായി വന്നത് ഒക്കയും കേൾപാനായി ദൈവത്തിൻമുമ്പാകെ (ഒരുങ്ങി)യിരിക്കുന്നു.

അനന്തരം പേത്രൻ വായ്ക്കുന്നു പറഞ്ഞിതു: ദൈവം മുഖ നന്മ പങ്കിക്കുന്നല്ല; ഏതു ജാതിയിലും അവനെ ഭയപ്പെട്ടു നീതി നുഭവ പ്രവൃത്തിക്കുന്നവൻ അവൻ ഗ്രാഹ്യൻ എന്നു ഞാൻ ഉണയിൽ ഗ്രഹിക്കുന്നു. അവൻ യേശുക്രിസ്തുനെ കൊണ്ട് സ നന്മ മധാനം സുവിശേഷിച്ച് ഇസ്രായേൽ പുത്രന്മാക്ക് അയച്ചു വചനം തന്നെ; ആയവനാകട്ടെ, എല്ലാവർക്കും കർത്താവ് തന്നെ. യോഹന്നാൻ ഘോഷിച്ച സ്നാനത്തിൽ പിന്നെ ഗലീല നുഭവയിൽ തുടങ്ങി യഹൂദയിൽ ഒക്കയും ഉണ്ടായ വർത്തമാനം (നിങ്ങൾ അറിയുന്നവല്ലൊ) നചറത്തിൽ നിന്നുള്ള യേശുവെ തന്നെ അറിയാമല്ലോ. അവനെ ദൈവം വിശുദ്ധാത്മാവിനാലും നവ്യ ശക്തിയാലും അഭിഷേകം ചെയ്തപ്രകാരവും, ദൈവം കൂടയുള്ളതു കൊണ്ട് അവൻ സത്ക്രിയകൾ ചെയ്തും, പിശാചിനാൽ ദേഹിക്കപ്പെട്ടവരെ ഒക്കയും സ്വസ്ഥമാക്കിക്കൊണ്ടും നടന്നുവന്നതും (അറിയുന്നു). യഹൂദരുടെ നാട്ടിലും യരുശലേമിലും അവൻ ചെന്മയ്ക്കു സകലത്തിന്നും ഞങ്ങൾ സാക്ഷികൾ; ആയവനെ അവർ മരത്തിന്മേൽ തൂക്കി ഒട്ടക്കിക്കളഞ്ഞു. ദൈവമൊ മൂന്നാം നാൾ രം ഉണർത്തി പ്രത്യക്ഷനാകുവാൻ (അനുവാദം) കൊടുത്തു. അ രം ഞാൻ സകല ജനത്തിന്നുമല്ല, ദൈവം മുമ്പിൽകൂട്ടി വരിച്ചെടുത്ത സാക്ഷികൾക്കത്രെ; അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് എഴുന്നീറ്റ ശേഷം ഒന്നിച്ചു ഭക്ഷിച്ചു കുടിച്ച ഞങ്ങൾക്കു തന്നെ (പ്രത്യക്ഷനായതു). ജീവികൾക്കും മരിച്ചവർക്കും ന്യായാധിപതിയാ രമായി ദൈവത്താൽ നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടതു താൻതന്നെ എന്ന് ജനത്തോടു ഘോഷിച്ച സാക്ഷ്യം ഉറപ്പിപ്പാൻ അവൻ ഞങ്ങൾ

൪൩ തോട് ആജ്ഞാപിച്ചു. ഇവർക്കു വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും അവൻ നാമമൂലം പാപങ്ങളുടെ മോചനം ലഭിക്കുന്നു എന്നു സകല പ്രവാചകന്മാരും ആയവനു സാക്ഷി ചെയ്തല്ലോ.

൪൪ എന്നീ മൊഴികൾ പേത്രൻ ഉരക്കുകയോൾ തന്നെ വചനം കേൾക്കുന്ന എല്ലാവരുടെ മേലും വിശുദ്ധാത്മാവ് വീണു വ

൪൫ ന്നു. അവർ ഭാഷകളാൽ ഉരച്ചു ദൈവത്തെ മഹത്വീകരിക്കു

൪൬ ന്നതു കേൾക്കയാൽ, പേത്രനോടു കൂടിവന്നു പരിശുദ്ധനായി ലെ വിശ്വസിക്കായവർ വിശുദ്ധാത്മാവാകുന്ന ദാനം ജാതി

൪൭ കളുടെ മേലും പകരപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു വിസ്മയിച്ചു പോയി. അപ്പോൾ പേത്രൻ: നമുക്ക് എന്നപോലെ ഇവർക്കും വിശുദ്ധാത്മാവ് കിട്ടിയശേഷം സ്നാനം വരാതെ ഒന്നും വെള്ളത്തെ വില

൪൮ ക്കുവാൻ കഴിയുന്നവൻ ആർ? എന്ന് ഉത്തരം ചെയ്തി. അവരെ കത്താവിൻ നാമത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പാൻ നിയോഗിച്ചു; അപ്പോൾ അവൻ ചില ദിവസം വ്സിച്ചു കൊൾവാൻ അവർ ചോദിക്കയും ചെയ്തു.

൧൧ അദ്ധ്യായം

യരുശലേമിലെ സഹോദരന്മാരുടേ പേത്രന്റെ പ്രതിവാദം, (൧൯) അന്ത്യോന്ത്യയിൽ പുറജാതികളിൽനിന്ന് ഒന്നാം സഭ ചേർന്നു വന്നതു.

൧ ജാതികളും ദേവവചനം കൈക്കൊണ്ടപ്രകാരം അപോസ്ത

൨ ലന്മാരും യഹൂദയിലുള്ള സഹോദരന്മാരും കേട്ടാറെ, പേത്രൻ

൩ യരുശലേമിൽ കരേറിവന്നപ്പോൾ, പരിശുദ്ധദനങ്ങൾ; നീ അഗ്രചർമ്മമുള്ള പുരുഷന്മാർ ഇടത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് അവരോടു

൪ കൂടെ ഭക്ഷിച്ചു എന്ന് അവനോടു വാദിച്ചു. എന്നാറെ, പേത്രൻ ആരംഭിച്ചു ക്രമപ്രകാരം അവരോടു വിവരിച്ചു ചെയ്തിയതു:

൫ ഞാൻ യാഫൊപ്പരിയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ, പാരവശ്യം സംഭവിച്ചതിൽ ഒരു ദൾനം കണ്ടു; വാനത്തിൽനിന്നു നാല് അറക്കങ്ങളിലും (കെട്ടി) ഇറക്കിവിടുന്ന തുപ്പട്ടി പോലെ ഒരു പാത്രം

൬ കിഴിഞ്ഞ് എുന്നോളം വന്നതു തന്നെ. അതിന്നുള്ളിൽ നോക്കിവിചാരിക്കുമ്പോൾ, ഭൂമിയിലെ നാല്കാലികളെയും മൃഗങ്ങളെയും ഇ

൭ ഷജാതികളെയും വാനത്തിലെ പറജാതികളെയും കണ്ടു: പേത്രം, എഴുന്നീറ്റ് അടുത്തു തിന്നുകൊൾക! എന്ന് എന്നോടു പറയുന്ന

൮ ശബ്ദവും കേട്ടാറെ: അരുതല്ലോ കത്താവെ! തീണ്ടലും അശുദ്ധിയും ഉള്ളത് ഒരിക്കലും എന്റെ വായിൽ ചെന്നില്ലല്ലോ!

എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു, വാനത്തിൽനിന്ന് ആ ശബ്ദം പിന്നെ ന്നും (വന്നു): ദൈവം ശ്രദ്ധീകരിച്ചുവന്നീ തീണ്ടലാക്കൊല്ലാ എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു. ആയതു മൂന്നുകുറി സംഭവിച്ചു; പിന്നെ എ ൧൦ ല്ലും വാനത്തേക്കു തിരികെ വലിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ, ക ൧൧ ണ്ടാലും, കൈസയ്യയിൽനിന്ന് എനിക്കായിട്ട് അയക്കപ്പെട്ട മൂന്നു പുരുഷന്മാർ പെട്ടെന്നു ഞാൻ ഇരിക്കുന്ന വീട്ടിന്നരികെ നിന്നിരുന്നു: ഇവരോട് ഒന്നും സംശയിക്കാതെ കൂടെ പോകെണം ൧൨ എന്ന് ആത്മാവ് എന്നോട് കല്പിച്ചു. ഈ ആരസമോദനമാരും എന്നോടു കൂടെ പോന്നു, ഞങ്ങൾ പുരുഷന്റെ വീട്ടിൽ അകപ്പെടുക. ആയവൻ തന്റെ വീട്ടിൽ കൂതൻ നിന്നുകൊണ്ടു കണ്ട ൧൩ തും, നീ യാഥൊവിൽ ആളയച്ചു പേത്രൻ എന്നു മരണമുള്ള ശിമോനെ വരുത്തുക. നീയും നിന്റെ ഗൃഹവും എല്ലാം രക്ഷ ൧൪ പെടുന്ന മൊഴികളെ അവൻ നിന്നോട് ഉരക്കും എന്നു തന്നോടു പത്തുപ്രകാരവും ഞങ്ങളോട് അറിയിച്ചു. പിന്നെ ഞാൻ ൧൫ ഉരചെയ്തു തുടങ്ങിയപ്പോഴേക്കു വിശുദ്ധാത്മാവ് അവരുടെ മേൽ വീണത് ആദിയിൽ നമ്മുടെ മേൽ വന്നപ്രകാരം തന്നെ. എന്നാറെ, (൧, ൫) യോഹന്നാൻ വെള്ളത്താൽ സ്നാനം എല്പിച്ചു ൧൬ നിങ്ങളൊ വിശുദ്ധാത്മാവിൽ സ്നാനപ്പെടും എന്നു കർത്താവ് പറഞ്ഞ മൊഴിയെ ഞാൻ ഓർത്തു. അതുകൊണ്ട് കർത്താവായ ൧൭ യേശുക്രിസ്തുക്കൽ വിശ്വസിച്ചവരായ നമുക്കൊത്തപ്രകാരം അവർക്കും ഒരു ദാനത്തെ തന്നെ ദൈവം കൊടുത്തു എങ്കിൽ, ദൈവത്തെ വിലക്കുവാൻ കഴിവോളം ഞാൻ ആരുപോൽ? എന്ന് അവർ കേട്ട് അടങ്ങി: എന്നിട്ടു ദൈവം ജാതികൾക്കും ൧൮ ജീവജാലങ്ങൾക്കും മാനസാന്തരത്തെ നല്കിവെച്ചു എന്നു ചൊല്ലി, ദൈവത്തെ തേജസ്സുരിച്ചിരുന്നു.

അനന്തരം സ്പെഫനൻ മേതുവായി ഉണ്ടായ ക്ലേശത്തിൽ ൧൯ നിന്നു ചിതറിപോയവർ ഫൊയിനീക്കു, കപ്ര, അന്ത്യോഹ്യ, ഈ ദേശങ്ങളോളവും സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടു യഹൂദന്മാരുടേതെ ആരോടും വചനത്തെ പറയാതെ കണ്ടു നടന്നു. അവരിൽ ചി ൨൦ ലർ കപ്രക്കാരും കുറേനക്കാരും; ആയവർ അന്ത്യോഹ്യയിൽ എത്തിയശേഷം കർത്താവായ യേശുവിനെ സുവിശേഷിച്ചു കൊണ്ടു, യവനക്കാരോടു സംസാരിച്ചു പോന്നു. കർത്താവിൻ ൨൧ കൈ അവരോടു കൂടെ ആകയാൽ വലിയൊരു കൂട്ടം വിശ്വസിച്ചു, കർത്താവിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു വന്നു. അവരുടെ വർത്തമാനം ൨൨

യരുശലേമിലെ സഭയുടെ ചെവികൾക്ക് എത്തിയപ്പോൾ
 അവർ ബെൻബാവെ അന്ത്യോഹ്യവരെ സമ്മതിച്ചുകൊൾ
 ൨൩ വാൻ പറഞ്ഞയച്ചു. ആയവൻ ചേന്നുപ്പാൾ, ദേവകരുണ
 യെകണ്ടു സന്തോഷിച്ച് എല്ലാവരും ഹൃദയനിർണ്ണയത്തോടെ
 കത്താവിൽ ചേന്നു നില്പാനുതകവണ്ണം പ്രബോധിപ്പിച്ചുകൊ
 ൨൪ ണ്ടിരുന്നു. അവനുകളെ നല്ല പുരുഷന്മാരും വിശുദ്ധന്മാരും
 വിശ്വാസവുംനിറഞ്ഞവരും തന്നെ; മതിയായുള്ള പുരുഷന്മാരും
 ൨൫ കത്താവിടനാടു ചേന്നു വരികയും ചെയ്തു. പിന്നെ അവൻ
 ശൌലിനെ തിരവാൻ തസ്തിച്ചലക്ക് പുറപ്പെട്ടു കണ്ടെത്തിട്ട്, അ
 ൨൬ ന്ത്യോഹ്യയിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു. അവർ ഒരു വടക്കും
 എല്ലാം സഭയിൽ കൂടിവരികയും തിങ്ങിയ കൂട്ടത്തിന്ന് ഉപദേശി
 ക്കയും ശിഷ്യന്മാക്ക് ആദ്യം അന്ത്യോഹ്യയിൽ വെച്ച് ക്രിസ്തു
 ൨൭ നർ എന്ന പേർ വരികയും ആയി. ആ നാളുകളിൽ യരുശലേ
 മിൽനിന്നു പ്രവാചകന്മാർ അന്ത്യോഹ്യയിലേക്ക് ഇറങ്ങി ചെ
 ൨൮ ന്നാറെ, അവരിൽ ആഗാബ് എന്ന് പേരുള്ളൊരുവൻ ഏഴു
 നീററു പ്രപഞ്ചം എങ്ങും മഹാ ക്ഷാമം ഉണ്ടാകും എന്ന് ആത്മാ
 വിനാൽ സൂചിപ്പിച്ചു; ആയത് ക്ലൈറ്റസ് വാഴുംകാലത്തിൽ
 ൨൯ ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു. ശിഷ്യന്മാരോ അവനവൻ മുതൽ പോരു
 ന്നൊത്തോളം യഹൂദയിൽ പാർക്കുന്ന സഹോദരന്മാർക്ക് ശുശ്രൂ
 ൩൦ ഷിക്കായി അയക്കെന്നും എന്നു നിർണ്ണയിച്ചു. ആയത് അവർ
 അനുഷ്ഠിച്ചു ബെൻബാവെ ശൌൽ എന്നവരുടെ കൈയിൽ കൂപ്പ
 ന്മാക്ക് കൊടുത്തയക്കയും ചെയ്തു.

എറ. അദ്ധ്യായം.

ഇന്ദ്രദാസിൽ ദേവശത്രുതപം തികഞ്ഞു വന്നതും, (൨൦) മൂന്നാം ഹേതോദാധിയാ ശിക്ഷയും.

൧ **൨൫** സമയത്തു ഹേതോദാരാജാവ് സഭക്കാരിൽ ചിലരെ
൨ സ്ഥിപ്പിച്ചു. അവർക്കു കൈയേറും ചെയ്യൂ. യോഹന്നാന്റെ
 സഹോദരനായ യാക്കോബിനെ വാൾ കൊണ്ട് ഒടുക്കി.
൩ പിന്നെ യഹൂദർക്കു പ്രസാദം വന്നതുകണ്ടു പുളിപ്പില്ലാത്തനാഴി
൪ കളയപ്പോൾ, പേരുന്നെയും കൂട പിടിച്ചേല്പിച്ചു. കൈക്കലാ
 കിയശേഷം ചെസഫെക്കു പിന്നെ ജനത്തിൻ മുമ്പിൽ നിൽ
 ത്തുവാൻ ഭാവിച്ചുകൊണ്ടു തടവിൽ ഇട്ടു, നന്നാലു സേവകന്മാ
൫ രെ കാപ്പാൻ ഏല്പിച്ചു. ഇങ്ങിനെ പേരുന്നെ തടവിൽ സൂക്ഷിച്ചു

നോക്കുമ്പോൾ, സഭയാൽ അവനുവേണ്ടി ദൈവത്തോടു ശ്രദ്ധയേറിയ പ്രാർത്ഥന ഉണ്ടായിരുന്നു. ഫെരോദാ അവനെ നവരത്തി കാണിപ്പാൻ ഓക്കുവോൾ, രാത്രിയിൽ പേത്രൻ രണ്ടു ചങ്ങലകളാൽ കെട്ടപ്പെട്ടു, രണ്ടു സേവകരുടെ നടുവിൽ കിടന്നു റങ്ങുന്നു വാതിൽക്കുമുമ്പെ തടവിനെ സൂക്ഷിക്കുന്ന കാവൽക്കാരും ഉണ്ടു. അന്നു കണ്ടാലും കർത്താവിൻ ദൂതൻ എത്തിനിന്നു വെളിച്ചം അറയിൽ പ്രകാശിച്ചു അവൻ പേത്രനെ ഭാഗത്തുതട്ടി: വേഗത്തിൽ എഴുന്നീല്ക്ക! എന്നുണർത്തി, ഉടനെ അവന്റെ ചങ്ങലകൾ കൈകളിൽനിന്നു വീണു പോയി. ദൂതൻ അവനോടു: അരപ്പെട്ടി ചെരിപ്പുകളെ ഇട്ടുമാക്ക, എന്നു പറഞ്ഞപ്രകാരവും അവൻ ചെയ്തു. പിന്നെ: നിന്റെ വസ്ത്രം പുതച്ചു, എന്റെ പിന്നാലെ വാ! എന്നു പറഞ്ഞു. അവനും പിഞ്ചെന്നു നു പുറപ്പെട്ടു, ദൂതനാൽ ഉണ്ടാകുന്നതു സത്യം എന്നറിയാതെ, ദർശനം കാണുന്നപ്രകാരം നിരൂപിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നു. അവർ ഒന്നാം ൧൦ കാവലിലും രണ്ടാമതിലും കൂടിക്കടന്നു പട്ടണത്തിൽ ചെല്ലുന്ന ഇരിമ്പുവാതിൽക്കൽ എത്തി; അതും അവർക്ക് സ്വതന്ത്രനെന്നുകൂടി, അവർ പുറപ്പെട്ട് ഒരു തെരുവിനെ പിന്നിട്ടു പോയ ഉടനെ ദൂതൻ അവനെ വിട്ടു പിരികയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, പേത്രൻ ൧൧ ന്നിലായ്ക്കുന്നു പറഞ്ഞു: കർത്താവ് തന്റെ ദൂതനെ അയച്ചു, ഫെരോദാവിൻ കയ്യിൽനിന്നും, യഹൂദവംശത്തിന്റെ സകല പ്രതീക്ഷയിൽനിന്നും എന്നെ പഠിച്ചെടുത്തു എന്ന് ഇപ്പോൾ സത്യമായി അറിയുന്നു. എന്നു വോധിച്ചു മാക്ക് എന്ന് ൧൨ ന്നോമമുള്ള യോഹന്നാന്റെ അമ്മയായ മറിയയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു അവിടെ അനേകർ ഒരുമിച്ചു കൂടി പ്രാർത്ഥിച്ചിരിക്ക ൧൩ ന്നോൾ, അവൻ പടിപ്പുരക്കൽ മുട്ടിയാറെ, റോദ എന്നൊരു ബാലക്കാരത്തി കേൾപാൻ അന്വേഷിച്ചുവന്നു. പേത്രന്റെ ൧൪ ചു തിരിഞ്ഞു വന്നു സന്തോഷത്താൽ പടിപ്പുരയെ തുറക്കാതെ അകത്ത് ഓടി പേത്രൻ പടിപ്പുരമുന്നിൽ നില്ക്കുന്നപ്രകാരം അറിയിച്ചു. അവർ അവളോടു ഭ്രാന്തിയാകുന്നു എന്നു പറ ൧൫ ന്നോ, അവൾ ഉള്ളതെന്നു നിഷ്കർഷിച്ചു ചൊല്ലുമ്പോൾ, അവന്റെ ദൂതനാകുന്നു എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു പോയി. പേത്ര ൧൬ ന് മുട്ടി മുട്ടി നില്ക്കുന്നതിനാൽ അവർ തുറന്ന് അവനെ കണ്ടു വിസ്മയിച്ചു. എന്നാറെ, അവർ മിണ്ടാതിരിപ്പാൻ അവൻ ൧൭ കൈപൊങ്ങിച്ചു, കർത്താവ് തടവിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ചപ്ര

കാരം വിവരിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു; ഇത് യാക്കോബ് മുതലായ സ
മോദരന്മാർക്കു അറിയിപ്പിൻ എന്നു ചൊല്ലി പുറപ്പെട്ടു വേറെ
൧൮ രസമലത്തേക്കു യാത്രയായി. പകലായപ്പോൾ. പേത്രൻ എ
ന്തായിപ്പോയി എന്നു സേവകർ കലങ്ങിപ്പോയത് അല്പമു
൧൯ ഹൻ ഹെരോദാ അവനെ ചോദിച്ചു. കാണാത്തു കാവൽക്കാരെ വി
സ്മരിച്ചു വധിപ്പാൻ കല്പിച്ചു: പിന്നെ യഹൂദയെ വിട്ടു. കൈ
സയ്യയിൽ ഇറങ്ങിപ്പോയി പാർത്തു.

൨൦ അന്നു തൂയർ ചിദന്ത്രരോടും അവന്ന് ഉൾപോർ ഉണ്ടാക
യാൽ തങ്ങളുടെ നാട്ടിനെ രാജാവിന്റെതു പുലർത്തുന്നതാകൊ
ണ്ടു അവർ ഒരുമനപ്പെട്ടു വന്നുകണ്ടു രാജാവിൻ പള്ളിയറക്കു
രന്നായ ബ്രഹ്മസേന സമ്മതിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു സന്ധിപ്പാൻ അ
൨൧ പേക്ഷിച്ചു. നിശ്ചയിച്ചു ദിവസത്തിൽ ഹെരോദാ രാജമയവ
സ്രം ഉടുത്തു ഭദ്രാസനത്തിൽ ഇരുന്നു ജനസംഘത്തിൽ അവ
൨൨ രോടു പ്രസംഗിച്ചുതരി. ജനസംഘമൊ: അല്ലയോ ദേവന്റെ
൨൩ ശബ്ദം മനുഷ്യന്റെതല്ല! എന്നു ആപ്പുകൂട്ടി. അവൻ ദൈവ
ത്തിന്നു തേജസ്സ് കൊടായിയായ് കത്താവിൻ ദൂതൻ പെട്ടന്ന്
അവനെ തച്ചു. അവൻ ക്രമികൾക്ക് ഇരയായി വീഴ്ത്തി
൨൪ പോകയും ചെയ്തു. പിന്നെ ദേവവചനം വർദ്ധിച്ചു പെര
൨൫ കി പോന്നു. ബെർബാവും ശൌലും ആ ശുശ്രൂഷ നിവൃത്തി
ച്ചശേഷം മാക്ക് എന്ന യോഹന്നാനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു യരുശലേ
മിൽ നിന്നു മടങ്ങി പോന്നു.

൧൩. അദ്ധ്യായം.

പുറജാതികൾക്ക് സുവിശേഷം അയപ്പാൻ അന്ത്യോന്ത്യസഭ മുതിർന്നു, (൪) കപ്പ
(൧൧) പിസിള നാടുകളിലെ പ്രയാണം.

൧ ആന്ത്യോന്ത്യയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന സഭയിൽ ബെർബാ
വും, നിഗർ എന്നുള്ള ശിമോനും, കുറേന്നക്കാരനായ ലൂക്സും
ഇടപ്രഭുവായ ഹെരോദാവാട് ഒന്നിച്ചു വളർന്ന മനഹെമു
ശൌലും ഇവർ പ്രവാചകരും ഉപദേശാക്കളും ആയിട്ടുണ്ടു
൨ അവർ കത്താവിനെ ഉപാസിച്ചും ഉപോഷിച്ചും കൊള്ളുമ്പോ
ൾ, വിശുദ്ധാത്മാവ് പറഞ്ഞു: ഞാൻ ബെർബാ ശൌൽ എ
ന്നവരെ വിളിച്ചാക്കിയ പണിക്കായിട്ട് അവരെ എനിക്ക് വേ
൩ ത്തിരിപ്പിൻ! എന്നാറെ (സദക്കർ) ഉപോഷിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ച്
അവരിൽ കൈകൾ വെച്ച് അവരെ പറഞ്ഞയക്കയും ചെയ്തു.

ആയവർ വിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അയക്കപ്പെട്ട, സെലൂക്യ ര
യിലേക്ക് ഇറങ്ങിചെന്ന് അവിടെനിന്നു കുപ്രദീപിലേക്ക്
കപ്പൽകയറി ഓടി. സലമിയിൽ അണഞ്ഞദേഹം യഹൂദരു ൫
ടെ പള്ളികളിൽ ദേവവചനത്തെ അറിയിച്ചു. യോഹന്നാൻ ൩
അവർക്കു ഭൂതനായുണ്ടു; പിന്നെ പാഫിനോളം ദീപിനൂടെ
കടന്നപ്പോൾ ഖർയേശൂ എന്ന ആദിചാരക്കാരനും കള്ളപ്ര
വാചകനും ആയ യഹൂദൻ ഉപരാജാവായ സേക്ര്യപൗൽ
എന്ന ഒരു ബുദ്ധിയുള്ള പുരുഷന്റെ കൂട് ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു.
ആയവൻ ബർബാശൗൽ എന്നവരെ വിളിച്ചു വരുത്തി ൭
ദേവവചനത്തെ കേൾപാൻ അനേപിപ്പിച്ചു. മറ്റൊരുകാരെ
എലീം എന്ന നാമുള്ള ആദിചാരക്കാരനോ, അവരോട് എതി
ത്തൂന്നിന്ന്, ഉപരാജാവിനെ വിശ്വാസത്തിൽനിന്നു മറിച്ചുകു
വാൻ ശ്രമിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അന്നു ചെൽ എന്നും ചൊൻ
ല്ലുന്ന ശൗൽ വിശുദ്ധാത്മാവ് നിറഞ്ഞുവന്നിട്ട് അവനെ ഉ
റക്കുന്നാക്കി പറഞ്ഞിതു: സകല കപടവും എല്ലാ ധൂർത്തരയും ൧൦
നിറഞ്ഞ പിശാചിൻ മകനെ! സപ്പനീതിക്കും ശത്രുവായുള്ളോ
വെ! കർത്താവിന്റെ നേർവഴികളെ നീ മറിച്ചുകുയുന്നതു നി
ക്കുയില്ലയൊ? ഇപ്പോൾ കർത്താവിൻറെ നിന്റെ മേൽ; ഇ ൧൧
താ നീ ഒരു സമയത്തേക്ക് ആദിത്യനെ കാണാതെ കരുടന്നാ
യിരിക്കും; എന്നപ്പോൾ ഉടനെ തിമിരവും ഇരട്ടും അവന്റെ
മേൽ വീണു, അവൻ ചുറ്റും തപ്പികൊണ്ടു, കൈക്കാരെ തിര
ഞ്ഞു നടന്നു. അന്ന് ഉണ്ടായതു ഉപരാജാവ് കണ്ടിട്ടു കർത്താ ൧൨
വിൻ ഉപദേശത്തിൽ അത്തുരപ്പെട്ടു വിശ്വസിക്കയും ചെയ്തു.

ചൗലാദികൾ പാഫിനെ വിട്ടു നീക്കി, പഫുലയിലെ ചെ ൧൩
റ്റ്സ് അണഞ്ഞു വന്നപ്പോൾ, യോഹന്നാൻ അവരോടു പി
രിഞ്ഞു യരുശലേമിലേക്ക് മടങ്ങി പോയി. അവരെ പെറ്റ് ൧൪
യെ വിട്ടു (നാട്ടിൽ) കൂടി സഞ്ചരിച്ചു പിസിദ്യ അന്ത്യോഹ്യയി
ൽ എത്തി, ശബ്ബത്തു നാളിൽ പള്ളിയിൽ ചെന്നിരുന്നു. ധർമ്മ ൧൫
വും പ്രവാചകപുസ്തകവും വായിച്ചു തീർന്നപ്പോൾ, പള്ളിമുപ്പ
ന്മാർ അവർക്കു ആളയച്ചു: സഹോദരന്മാരെ നിങ്ങൾക്കു ഈ
ജനത്തോട് പ്രബോധനവചനം വല്ലതും ഉണ്ടെങ്കിൽ പറ
വിൻ എന്നു പറയിച്ചു. അപ്പോൾ ചെൽ എഴുന്നീറ്റു കൈ ൧൭
പൊങ്ങിച്ചു പറഞ്ഞിതു:

ഇസ്രായേല്യ പുരുഷന്മാരും ദേവദയമുള്ള (ജാതിക്കാരും) ൧൭

ആയുജ്ഞാറെ കേൾപിൻ! ഈ ജനത്തിന്റെ ദൈവമായവൻ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരെ തെരിഞ്ഞെടുത്തു, മിസ്രദേശത്തിൽ പ്രവസിപ്പിക്കുമ്പോൾ, ജനത്തെ ഉയർത്തി; അതിൽനിന്ന് അവരെ ഉപ്രയന്നം ഭൂജം കൊണ്ടു പുറപ്പെടുവിച്ചു. മരുഭൂമിയിൽ നാല്പത്താണ്ടു പൻ കൊണ്ടു പോരുന്നവനെ പോലെ അവരെ ചുമന്നു (മത്ത. ൧൩൧) കന്നാൻ ദേശത്ത് എഴു ജാതികളെയും ഒട്ടക്കി, അവരുടെ ൨൦ ദേശം ഇവർക്ക് അവകാശമാക്കി വിടാറിയിട്ടു. പിന്നെ ഏകദേശം നാന്നൂററമ്പതു വർഷം പ്രവാചകനായ ശമൂവേൽ വരുകയും ൨൧ ന്യായാധിപന്മാരെ കൊടുത്തു. അന്നന്തരം അവർ രാജാവിനെ ചോദിച്ചപ്പോൾ, ദൈവം അവർക്ക് കീഴിറക്കുന്നതായ ശൌൽ എന്ന ബിസ്രമീൻ ഗോത്രക്കാരനെ നാല്പത്താണ്ടേക്കു കൊടുത്തു. അവനെ നീക്കി ദാവീദിനെ രാജാവായി ഉദിപ്പിച്ചു (സങ്കീ. ൧൩, ൨൧, ൧൨൫, ൧൩, ൧൪) യിശ്ശായിപുത്രനായ ദാവീദിനെ ഞാൻ കണ്ടെത്തി, എന്റെ ഹൃദയപ്രകാരമുള്ള പുരുഷനെ തന്നെ; ആയവൻ എന്റെ ഹിതങ്ങളെ എല്ലാം ചെയ്യും എന്ന് അവനായി സാക്ഷ്യം ചെയ്തുകൊടുത്തു. അവന്റെ സന്തതിയിൽനിന്നു ദൈവം വാശത്തപ്രകാരം യേശു എന്ന രക്ഷിതാവിനെ ഇസ്രായേലിന്നു വരുത്തിയതു. അവന്റെ പ്രവേശത്തിന്നു മുമ്പെ യോഹന്നാൻ ഇസ്രായേൽ ജനത്തിന് ഒക്കെക്കും മാനസാന്തരത്തിന്റെ സ്നാനം പ്രഘോഷിച്ചു തന്ന ശേഷമത്രെ ൨൩ യോഹന്നാനെ തന്റെ ഓട്ടം തിടക്കുന്നേരം: നിങ്ങൾ എന്നെ ആർ എന്ന് ഊഹിക്കുന്നു? ഞാനല്ല; കണ്ടാലും ഞാൻ കാലകളുടെ ചെരിപ്പും അഴിപ്പാൻ യോഗ്യനല്ലാത്തവൻ; എന്റെ ൨൪ ശേഷം വരുന്നു താനും എന്നു പറയും. സഹോദരരായ പുരുഷന്മാരെ! അബ്രഹാം വംശത്തിലെ മക്കളും ദേവഭയം മേതുവായി കൂടിയവരും ആയുജ്ഞാറെ! ഈ രക്ഷാവാചനം നിങ്ങൾക്കു യേശുവെക്കു പ്പെട്ടു! എങ്ങിനെ എന്നാൽ യരുശലേംനിവാസികളും അവരുടെ പ്രമാണികളും ആയവനെ അറിയാത്തു വിസ്മരിച്ചു വിധിച്ചു കൊണ്ടു ശബ്ദമുയർത്തുവാൻ വായിക്കുന്ന ൨൫ പ്രവാചക ശബ്ദങ്ങളെ പൂരിപ്പിച്ചു. മരണമേതു ഒന്നും കാണാത്തതിന്നു പിലാത്തനോട് അവനെ ഒടുക്കണം എന്നു യാചിച്ചു. ൨൬ (ഇപ്രകാരം) അവനെ കുറിച്ച് എഴുതിയവ ഒക്കെയും തിരഞ്ഞു ൨൭ പ്പോൾ, അവനെ മരത്തിൽനിന്ന് ഇറക്കിക്കല്ലറയിൽ ഇട്ടു. ദൈവം ൨൮ വരും അവനെ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉണർത്തി. ആയവൻ

ഗലീലയിൽനിന്ന് യരുശലേമിലേക്കു കൂടി കരേറി പോയ വക്ക് ഏറിയ ദിവസംകൊണ്ടും കാണായി വന്നു; ജനത്തോട് ഇന്ന് അവന്റെ സാക്ഷികളായത് അവർ തന്നെ. പിതാക്കന്മാർക്ക് ഉണ്ടായ വാഗ്ദത്തത്തെക്കൊണ്ടു ഞങ്ങളും നിങ്ങളോട് സുവിശേഷിക്കുന്നിതു; ദൈവം യേശുവിനെ വീണ്ടും എഴുന്നീല്പിച്ചതിനാൽ അവരുടെ മക്കളായ നമുക്ക് അതിനെ തീരെ നിവൃത്തിച്ചു കിടക്കുന്നു എന്നത്രെ. അപ്രകാരം നീ എന്റെ പുത്രൻ; ഞാൻ ഇന്നു നിന്നെ ജനിപ്പിച്ചു എന്നു രണ്ടാം സങ്കീർത്തനത്തിലും (സ. ൨. ൭.) എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അവനെ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് എഴുന്നീല്പിച്ചത് ഇനി നാശത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു പോകാതവണ്ണം തന്നെ എന്നുള്ളതു (തെളിവാണ്) ഞാൻ ദാവിദിന്റെ ഉറപ്പുള്ള കൃപകളെ നിങ്ങൾക്കു നല്കും എന്നു (യശ. ൫൫, ൩.) ചൊല്ലിയത് ഉണ്ടു. (൨, ൨൭.) നിന്റെ വിശുദ്ധ ൩൫ നെ കേട്ട കാബോൻ നീ ഏല്പിക്കയില്ല എന്നു മറ്റൊരു സങ്കീർത്തനത്തിൽ (൧൬ ൧൦.) പറയുന്നതും അതിനായിട്ടത്രെ. ദാവിദൻ ദാകളെ തന്റെ തലമുറക്കു ദേവാലോചനയെക്കു ശ്രദ്ധയോടെ ചെയ്യേണ്ടതിന്നു നിർദ്ദേശിച്ചു, തന്റെ പിതാക്കളോട് ചേർന്നു കേട്ടു കേട്ടുകണ്ടു. ദൈവം ഉണർത്തിയവനോ കേട്ടു കാണാതിരുന്ന. ആകയാൽ സമോദരരായ പുരുഷന്മാരെ! ഇവക്കുത്തരവു നന്നെ പാപങ്ങളുടെ മോചനം നിങ്ങൾക്കറിയിക്കപ്പെടുന്നു എന്നും, മോശധർമ്മത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു നീതീകരണം വന്നുകൂടാൻ തന്നെ സകലത്തിൽനിന്നും വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ഏവനും ഇവക്കു നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നും നിങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞിരിക്ക! ആയത്കൊണ്ടു ധേ നിന്ദകന്മാരെ നോക്കി, ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു, മാഴ്സിപോവിൻ! നിങ്ങളുടെ നാളുകളിൽ ഞാൻ ഒരു ക്രിയ പ്രവൃത്തിക്കുന്നു സത്വം, നിങ്ങളോടു വിവരിച്ചാലും നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാതെ ഉള്ള ക്രിയ തന്നെ എന്നു. (മത്ത. ൧, ൨൩) രചപ്രവാചകരിൽ മൊഴിഞ്ഞു കിടക്കുന്നതു നിങ്ങളുടെ മേൽ വരാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ!

എന്നാറെ അവർ പുറപ്പെട്ടുപോൾ വരുന്ന ശബ്ബത്തിലും രണ്ടാമതും വർത്തമാനങ്ങൾ തങ്ങളോട് ഉൾപ്പാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നതല്ലാതെ, പള്ളിവിട്ടു പിരിഞ്ഞാറെ, യഹൂദരിലും ഭക്തിയുള്ള മതാ രചവലംബികളിലും പലരും പൌൽ ബെർണാ എന്നവരെ അനുഗമിച്ചു; അവരും സല്ലാപിച്ചുകൊണ്ടു ദേവകരുണയിൽ

൪൪ പാത്രിയർക്കത്തിന് അവരെ സമ്മതിപ്പിച്ചു. പിന്നെ ശബ്ബത്തിൽ പട്ടണം എല്ലാം ദേവവചനം കേൾപാൻ വന്നുകൂടി
 ൪൫ അന്നു യഹൂദന്മാർ പുരുഷാരങ്ങളെ കണ്ട് എരിവു നിറഞ്ഞവരായി എതിർ പറഞ്ഞും കൂടിപ്പോകൊണ്ടു പൌൽ പറയുന്നവ
 ൪൬ റോടു വിരോധിച്ചുനിന്നു. എന്നാറെ പൌലും ബെർണബാവും പ്രാഗത്ഭ്യം പൂണ്ടു പറഞ്ഞിതു: ദേവവചനം മുമ്പെ നിങ്ങളോടു ചൊല്ലുന്നത് ആവശ്യമായിരുന്നു, എന്നാൽ അതിനെ നിങ്ങൾ തള്ളിക്കളഞ്ഞു നിങ്ങളെ തന്നെ നിത്യജീവൻ അപായം എന്നു വിധിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ കണ്ടാലും ഞങ്ങൾ ജാതികളിലേ
 ൪൭ ക്ക് തിരിഞ്ഞു കൊള്ളുന്നു. കത്താവാകട്ടെ (യശ. ൪൯, ൩) നീ ഭൂമിയുടെ അറ്റത്തോളവും രക്ഷ ആകേണ്ടതിന്നു ഞാൻ നിന്നെ ജാതികളുടെ വെളിച്ചമാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ഞങ്ങളോട് കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു. എന്നിട്ട് ജാതികൾ കേട്ടു സന്തോഷിച്ചും കത്താവിൻ വചനം തേജസ്കരിച്ചും ഇരുന്നു; നിത്യജീവൻ കത്താ ലേക്ക് നിയമിക്കപ്പെട്ടവർ എപ്പേരും വിശ്വസിച്ചു. കത്താ
 ൫൦ വിൻവചനം ആ നാട് എങ്ങും പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു. യഹൂദന്മാരെ ഘനമേറിയ ഭക്തിക്കാരന്മാരികളെയും പട്ടണത്തിൽ മുതലാളികളെയും ഇളക്കിവിട്ടു, പൌൽ ബെർണബാ എന്നവരുടെ നേരെ ഹിംസജനിപ്പിച്ചു അവരെ രണ്ടുളുടെ അതിർ കടത്തി
 ൫൧ കളകയും ചെയ്തു. ആയവർ കാലുകളിലെ പൂഴിയെ അവരുടെ
 ൫൨ നേരെ കുടഞ്ഞുകളഞ്ഞ് ഇക്കൊന്ത്രിയേലേക്ക് പോന്നു. ശിശ്യന്മാരെ സന്തോഷവും വിശുദ്ധാത്മാവും കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു വന്നു.

൧൪. അദ്ധ്യായം.

ലക്കൊന്ത്രി നാട്ടിലുള്ള ഇക്കൊന്ത്രി, (൮) ലൂസ്, (൨൧) ഒപ്പു തുടങ്ങിയുള്ള നാളുകളിൽ വ്യാപരിച്ചതു.

൧ ഇക്കൊന്ത്രിയിൽ അവർ ഒരുമിച്ചു യഹൂദരുടെ പള്ളി പ്രവേശിച്ചു സംസാരിക്കുവാൻ, യഹൂദരിലും യവനരിലും വലിയ പുരുഷാരം വിശ്വസിച്ചു. വഴിപ്പെടാത്ത യഹൂദരെ, ജാതികളുടെ മനസ്സിനെ സഹോദരന്മാർക്കു നേരെ പൊങ്ങിച്ചു വെളിപ്പെടുത്തി. എന്നിട്ടു രണ്ടുളുടെ കൈകളാൽ അടയാളങ്ങളും അത്തരങ്ങളും നടത്തികൊടുത്തു സ്വകൃപയുടെ വചനത്തിന്നു സാക്ഷിനികൂടുന്ന കത്താവിൽ ഊന്നി അവർ പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ ചൊല്ലി

ക്കൊണ്ടു വളരെ കാലം അവിടെ പാർത്തു. പട്ടണത്തിലെ സർ
 മൂലം ചിരിച്ചു പോയി; ചിലർ യഹൂദരുടെ പക്ഷത്തിലും ചി
 ലർ അപോസ്തലരുടെ പക്ഷത്തിലും ആയി. പിന്നെ അവർ
 സാഹസംചെയ്തു കല്ലെറിവാനായി, ജാതിക്കാരും യഹൂദരും
 അവിടത്തെ പ്രമാണികളോട് കൂട്ടുകെട്ട് ഉണ്ടാക്കിയപ്പോൾ, അ
 വർ ഗ്രഹിച്ചു ലൂസ്യ, ദബ്ബ, എന്ന ലൂക്കവൊമ്പ്രയിലെ ഊരുക
 ളിലും ചുറ്റുമുള്ള ദേശത്തിലും മണ്ടി വാങ്ങിപ്പോയി, അവിടെ
 സുവിശേഷിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു.

ലൂസ്യയിൽ അമ്മയുടെ ഗർഭമുതൽ മുടന്തനായി ഒരിക്കലും ന
 ങ്കാതെ കാലുകൾക്ക് ശേഷിയില്ലാത്തൊരു പുരുഷൻ ഇരുന്നി
 രുന്നു. പൌൽ സംസാരിക്കുന്നതു കേൾക്കുമ്പോൾ, ഇവൻ
 അവനെ ഉററുനോക്കി, രക്ഷവരം എന്നു വിശ്വാസമുള്ള പ്ര
 കാശ് കണ്ടു: നിന്റെ കാലുകളിൽ നിവിൻ എഴുന്നീല്ക്ക! എന്നു ൧൦
 മഹാശബ്ബത്തോടെ പറഞ്ഞു; അവൻ തുള്ളിനടന്നു പോരുക
 യുംചെയ്തു. പൌൽ ചെയ്തതു പുരുഷാരങ്ങൾ കണ്ടു: ദേവന്മാ ൧൧
 ൾ മനുഷ്യർക്കു തുല്യരായി ഇങ്ങ് ഇറങ്ങിവന്നു! എന്നു ലൂക്കവൊ
 ന്മ്പ്രഭാഷയിൽ ശബ്ദം ഉയർത്തി പറഞ്ഞു. ബെൻബാവെ ഇ ൧൨
 റ്രൻ എന്നും, പൌൽ വചനത്തിൽ മുമ്പുള്ളവനാകയാൽ, ബു
 ധൻ (ഫെർമ്മാ) എന്നും സങ്കല്പിച്ചു. ഊർക്കു മുമ്പിലുള്ള ഇന്ദ്ര ൧൩
 (സ്ഥാനത്തിന്റെ) പുജാരി കാളകളേയും പൂമാലകളേയും വാതി
 ലുകളോളം കൊണ്ടുവന്നു, പുരുഷാരങ്ങളോട് കൂട ബലികഴിപ്പാ
 ന് ദാവിച്ചു. എന്നതു ബെൻബാവെ പൌൽ എന്ന അപോസ്ത ൧൪
 ലർ കേട്ടു, തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ കീറിക്കൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു, പുരു
 ഷാരത്തിൻ ഉള്ളിൽ ചാടി കൂക്കിപറഞ്ഞിതു: പുരുഷന്മാരെ! ഈ ൧൫
 ചെയ്യുന്നത് എന്തു? ഞങ്ങളും നിങ്ങൾക്കു് ഒത്ത പിണിപ്പാടുള്ള
 മനുഷ്യരാകുന്നതല്ലാതെ, ഈ മായങ്ങളെ നിങ്ങൾ വിട്ടു ജീവനു
 ൽ ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് തിരിയണം എന്നു നിങ്ങളോടു സുവി
 ശേഷിക്കുന്നു. ആയവനാകട്ടെ സ്വർഗ്ഗഭ്രമിസമുദ്രങ്ങളേയും
 അവറിലുള്ള സകലത്തെയും ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ ൧൬
 തലമുറകളിൽ അവൻ എല്ലാ ജാതികളേയും താന്താങ്ങളുടെ വഴിക
 ളിൽ നടപ്പാൻ സമ്മതിച്ചു എങ്കിലും, വാനത്തിൽനിന്നു മഴകുളും ൧൭
 ഫലപൂഷ്ടിയുള്ള സമയങ്ങളും തന്നും ആഹാരം മുതലായ ദോ
 ഗങ്ങളാൽ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ മൃഷ്ടമാക്കി കൊണ്ടും നന്ന
 ചെയ്യുന്നതിനാൽ തന്നെത്താൻ സാക്ഷി കൂടാതെ വിട്ടിട്ടില്ല.

൧൮ എന്നവ ചൊല്ലി, തങ്ങൾക്കു ബലികഴിക്കാതെവണ്ണം പുരുഷാ
 ൧൯ രങ്ങുളെ ദുഃഖേന നിറുത്തിവെച്ചു. പിന്നെ അന്ത്രോഫ്രയിൽ
 നിന്നും ഇക്കൊന്ത്യയിൽനിന്നും യഹൂദന്മാർ വന്നുകൂടി സമൂഹ
 ങ്ങളെ സമ്മതിപ്പിക്കയാൽ, പൌലിനെ കല്ലെറിഞ്ഞുകൊണ്ടു മ
 ൨൦ ളിച്ചു എന്നു തോന്നിയപ്പോൾ, പട്ടണത്തിന്നു പുറത്തേക്ക് ഇ
 ഷെച്ചുചെല്ലാത്തു. ശിഷ്യന്മാർ അവനെ ചുറ്റിനിന്നാറെ, അവൻ
 എഴുന്നീറ്റു നഗരത്തിൽ ചെന്നു പിറെറന്നാൾ ബെർബായോ
 ട് കൂടെ ദർശിച്ചു പോകയും ചെയ്തു.

൨൧ ആ ഊരിലും സുവിശേഷിച്ചുകൊണ്ടു പലരേയും ശിഷ്യന്മാ
 ക്കിയശേഷം അവർ ലൂസ്യ. ഇക്കോന്ത്യ, അന്ത്രോഫ്ര എന്ന
 ൨൨ ഊരുകളിലേക്കു മടങ്ങി ചെന്നു. വിശ്വാസത്തിൽ പാർത്തുനി
 ശ്ചേന്നും എന്നും, നാം അനേകം ക്ലേശങ്ങളിൽ കൂടി ദേവരാജ്യം
 പൂർവ്വേ എന്നും പ്രബോധിപ്പിച്ചു. ശിഷ്യന്മാരുടെ ഉള്ളങ്ങളെ
 ൨൩ സ്ഥിരീകരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നെ സഭതോറും അവർക്കു
 മൂപ്പന്മാരെ വരിപ്പിച്ചശേഷം അവർ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്ന ക
 രന്താവിനെ ഉപവാസങ്ങളോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു അവരെ ദ
 ൨൪ രമേലിച്ചു. അനന്തരം പിസിദ്രയിൽ കൂടി കടന്നും, പഫ്ലഗ്യ
 ൨൫ യിൽ എത്തി; പെറ്റയിലും വചനം ഉരെച്ച ശേഷം അത്തല
 ൨൬ യോളം ഇറങ്ങി പോയി. അവിടെ നിന്നു (പടക) നീക്കിപ്പുറ
 ങ്ങൾ നിവൃത്തിച്ചു ക്രിയയ്ക്കായി ദേവകരുണയിൽ ഏല്പിച്ചു
 ൨൭ വിടപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അന്ത്രോഫ്രയിലേക്ക് വന്നു. അവിടെ ചേ
 ന്നാറെ, സഭയെ കൂട്ടിച്ചു കൊണ്ടു ദൈവം തങ്ങളോട് ചെയ്തത്
 ഇന്നത് എല്ലാം എന്നും, ജാതികൾക്കു വിശ്വാസവാതിൽ തുറ
 ൨൮ നപ്രകാരവും കേൾപിച്ചു. ശിഷ്യന്മാർ കൂടെ അല്പമല്ലാത്ത
 കാലം പാർത്തുകൊൾകയും ചെയ്തു.

൧൫. അദ്ധ്യായം.

ജാതികളിൽ നിന്നുള്ള സഭയ്ക്കു മോശെയുടെ നീക്കിപ്പോയതു, (൨൬) പൊയി
 ന്റെ രണ്ടാം ചോദ്യനാമം.

൧ യഹൂദയിൽനിന്നു ചിലർ ഇറങ്ങി വന്നു: നിങ്ങൾക്കു മോശ
 യുടെ വെപ്പിൻപ്രകാരം പരിച്ഛേദന വന്നിട്ടില്ലാതെ രക്ഷപെ
 ൨ ട്ടു കൂടാ എന്ന് സഭാവാദരോട് ഉപദേശിച്ചു പോന്നു. അതു
 കൊണ്ടു ഇടച്ചലും പൌൽ ബെർബായ എന്നവർക്കു അവരോടു
 അല്പമല്ലാത്ത വിവാദവും ഉണ്ടായശേഷം (സഭക്കാർ) പൌൽ

ബസ്സാ മുതലായ ചിലരെ ഈ ചോദ്യം ഹേതുവായി യരു ശലേമിലേക്ക് കരേറി, അപോസ്തലരേയും മൂപ്പന്മാരേയും കാണാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. ആയവർ സഭയാൽ യാത്ര അയക്കപ്പെട്ട ശേഷം ഫൊയിനിക്കയിലും ശമയ്യിലും കൂടി സഞ്ചരിച്ചു ജാതികളുടെ മനത്തിരിവിനെ വിവരിച്ചു ചൊല്ലി, എല്ലാ സഭോദരന്മാർക്കും മഹാ സന്തോഷം ഉണ്ടാക്കി പോന്നു. അവർ യരു ശലേമിൽ എത്തിയാറെ, സഭയാലും അപോസ്തലമൂപ്പന്മാരായും കൈക്കൊള്ളപ്പെട്ടു, ദൈവം തങ്ങളോട് ചെയ്തത് എല്ലാം കേൾപ്പിച്ചു; എന്നാറെ, പരീശരുടെ മതത്തിൽനിന്നു വിശ്വസിച്ചവർ ചിലർ എഴുന്നീറ്റ് അവരെ പരിഭ്രമഭവനം കഴിപ്പിച്ചു. മോശ ശലമത്തെ സൂക്ഷിപ്പാൻ ആജ്ഞാപിക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു.

ഈ സംഗതി വിചാരിച്ചു നോക്കുവാൻ അപോസ്തലരും മൂപ്പന്മാരും കൂടി വന്നാറെ, വളരെ തർക്കമായശേഷം പേത്രൻ എഴുന്നീറ്റ് അവരോട് പറഞ്ഞിതു: സഭോദരരായ പുരുഷന്മാരെ! ദൈവം പുറപ്പെടുവിക്കപ്പെട്ടതിൽ തുടങ്ങി ജാതികൾ എന്റെ വായ്ക്കും സുവിശേഷവചനം കേട്ടു വിശ്വസിച്ചവർക്കു നിങ്ങളിൽ തെരിഞ്ഞെടുത്തപ്രകാരം നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ! പിന്നെ ഹൃദയജ്ഞാതാവായ ദൈവം നമുക്ക് എന്ന വഴിപോലെ അവർക്കും വിശുദ്ധാത്മാവിനെ കൊടുത്തുകൊണ്ട് അവർക്കു സാക്ഷിനിന്നു. വിശ്വാസത്താൽ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ഉള്ള ശുദ്ധീകരിച്ചിട്ട്, നമുക്കും അവർക്കും പ്രത്യാസം ഒന്നു വെക്കേണ്ടതല്ല. ഇപ്പോൾ, നമ്മുടെ പിതാക്കളും നാമും ചുമന്ന ക്രമം ഓരോരുത്തരും നമുക്കും ശിഷ്യരുടെ കഴുത്തിൽ വെപ്പാൻ ഭാവിക്കയാൽ, നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ പരീക്ഷിക്കുന്നത് എന്തു? അല്ല ക്രമം തത്ത്വമായ യേശുവിന്റെ കൃപയാൽ അവർ എന്നപോലെ നാമും രക്ഷപെടുന്നു എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നുവല്ലോ. എന്നാൽ ഹൃദയം, കൂട്ടം എല്ലാം മിണ്ടാതിരുന്നു ബസ്സാവും പൌലും ദൈവം തങ്ങളെക്കൊണ്ടു ജാതികളിൽ ചെയ്ത അടയാളങ്ങളേയും അത്തരങ്ങളേയും എല്ലാം വിവരിക്കുന്നതു കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അവർ അതു കേട്ടു നിന്നശേഷം യാക്കോബ് ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: സഭോദരരായ പുരുഷന്മാരെ! എന്നെ കേൾപ്പിൻ! ദൈവം തന്റെ ക്രമം നമ്മെതിന്നായി ജാതികളിൽനിന്ന് ഒരു വംശത്തെ എടുത്തുകൊൾവാൻ ആദിയിൽ കടാക്ഷിച്ചപ്രകാരം ശിമോൻ കഥിച്ചു

൧൫ വല്ലൊ. അതിനോടു പ്രവാചകന്മാരുടെ വാക്യങ്ങളും ഒത്ത
 ൧൬ വരുന്നു (അമൊ. ൯, ൧൧.) അപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നത്:
 അനന്തരം ഞാൻ തിരിഞ്ഞു ഭാവിദിന്റെ വീണുപോയ കൂടാര
 ഞ്ഞ പിന്നെയും കെട്ടും, അതിൻകേടുകളെ വീണ്ടും തീർത്തു, അ
 ൧൭ തിന്നെ എടുപ്പിക്കും. മനുഷ്യരിൽ ശേഷിച്ചവരും എന്റെ പേർ
 വിളിക്കപ്പെട്ടുള്ള ജാതികളും എല്ലാം കർത്താവിനെ അനുപ്രാപി
 ൧൮ പ്പാൻ തന്നെ എന്ന് കർത്താവ് പറയുന്നു. യുഗം മുതൽക്കൊ
 ണ്ട് (തന്നിക്ക്) അറിയാകുന്ന ഇവന്റെ ചെയ്യുന്നവൻ തന്നെ.
 ൧൯ അതുകൊണ്ടു, ജാതികളിൽനിന്നു ദൈവത്തിലേക്കു തിരിയുന്ന
 വരെ അലമ്പലാക്കാതെ, അവർ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ എച്ചിലുകൾ
 യും പുലയാട്ടും, ശ്വാസം മുട്ടിച്ചതും രക്തവും വെളിച്ച നില്പാൻ
 ൨൦ കല്പിച്ചെ മതിയാവു. മോശ ശബ്ദത്തോടും പള്ളികളിൽ വാ
 ൨൧ യിക്കപ്പെടുകയാൽ പുഷ്പതലമുറകളിൽനിന്നു പട്ടണം തോറും
 അവനെ ഘോഷിക്കുന്നവർ ഉണ്ടെല്ലൊ.

൨൨ അപ്പോൾ, സകല സഭയോടും കൂടെ അപോസ്തലന്മാർക്കും
 മൂപ്പന്മാർക്കും തോന്നിയത് എന്തെന്നാൽ: നമ്മിൽനിന്നു ചില പു
 രുഷന്മാരെ തെരിഞ്ഞെടുത്തു പൌൽ ബെർബൊ എന്നവരോടു
 കൂടെ അന്ത്യോഹ്യയിലേക്ക് അയക്കേണം; എന്നിട്ടു സമോശ
 രരിൽ മുഖ്യപുരുഷന്മാരാകുന്ന ബെർബൊ എന്നുള്ള യൂദാവി
 ൨൩ നെയും സീലാവിനെയും (നിശ്ചയിച്ചു) അവരുടെ കൈക്കൽ
 കൊടുത്ത എഴുത്താവിതു: അപോസ്തലരും മൂപ്പന്മാരും സമോശ
 രരും അന്ത്യോഹ്യയിലും സുറിയയിലും കിലിക്യയിലും ജാതികളിൽ
 ൨൪ നിന്നു ചേർന്നുള്ള സമോശരന്മാർക്കു വന്ദനം (ചൊല്ലുന്നു) ഞ
 ങ്ങളിൽനിന്നു ചിലർ പുറപ്പെട്ട് ഇങ്ങേനിശ്ചയാഗ്രഹം ഒന്നും ലഭി
 കാതെ, നിങ്ങളെ വാക്കുകൾകൊണ്ടു കലക്കി പരിശമനയും
 ധർമ്മം പ്രമാണിക്കയും വേണം എന്നു ചൊല്ലി, നിങ്ങളുടെ മന

൨൫ സ്സുകളെ നാനാവിധമാക്കിയപ്രകാരം കേൾക്കുകൊണ്ടു, ഞങ്ങ
 ൾ ഒരുമനപ്പെട്ടപ്പോൾ, പുരുഷന്മാരെ തെരിഞ്ഞെടുക്കയും ന
 മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ നാമത്തിന്നു വേണ്ടി
 പ്രാണങ്ങളെയും ഏല്പിച്ചു കളഞ്ഞ മനുഷ്യരാകുന്ന ബെർബൊ,
 ൨൬ പൌൽ എന്ന നമ്മുടെ പ്രിയരോടു കൂട അയക്കയും നല്ലത്
 എന്നു തോന്നി; അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ യൂദാവെയും സീലാവെ
 ൨൭ യും അയച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ വായ്ക്കാഴിയായും അറിയിക്കുന്നത്
 ആവിതു: വിഗ്രഹാപ്പിതങ്ങളെയും രക്തവും ശ്വാസം മുട്ടിച്ചതും

പുലയാട്ടം ഇവ വെട്ടിക്കു ആവശ്യമായുള്ളതല്ലാതെ, അധി വെട്ടു കമായ ഭാരം ഒന്നും നിങ്ങളുടെ മേൽ ചുമത്തരുത് എന്നു വിശുദ്ധാത്മാവിനും ഞങ്ങൾക്കും തോന്നി. അതിൻവണ്ണം നിങ്ങൾ വൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാൽ (നിങ്ങൾക്കു) ഗുണംവരും കുശലം ഉണ്ടാവുക.

എന്നാറെ അവർ വിടവാങ്ങി, അന്ത്രോഫ്രയിലേക്കു വന്നു ൩൦ സമുഹത്തെ കൂട്ടിവരുത്തി ലേഖനത്തെ കൊണ്ടുകൊടുത്തു. ആ ൩൧ യത് വായിച്ചിട്ട് അവർ ആശ്വാസവാക്കിനാൽ സന്തോഷിച്ചു. യൂദാവും സീലാവുംകൂടെ പ്രവാചകരാകകൊണ്ടു പല വ നവ ചന്താലും സഹോദരന്മാരെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു സ്ഥിരീകരിച്ചു. ചില സമയം കഴിച്ചപ്പോൾ, സഹോദരന്മാരാൽ സമാധാന നന്തോടെ തങ്ങളെ നിയോഗിച്ചവരുടെ അടുക്കെ അയക്കപ്പെട്ടുപോയി. [സീലാവിന് അവിടെ വസിക്കണം എന്നു ബോധിച്ചു താനും]. പൌൽ ബെർബൊ എന്നവരെ അന്ത്രോഫ്രയിൽ പാർത്തു മറ്റു പലരോടുംകൂടി കത്താവിൻവചനം ഉപദേശിച്ചും സുവിശേഷിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു.

ചില ദിവസങ്ങളുടെ ശേഷം പൌൽ ബെർബൊവോടു പ ൩൬ റത്തു: നാം കത്താവിൻവചനം പ്രസ്താപിച്ചുപോയ ഊരുകൾത്തോറും പിന്നെയും ചെന്നു, സഹോദരന്മാരെ സന്ദർശിച്ചു എങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്നു (എന്നറിവാരാക). എന്നാറെ, മാക്ക എന്ന ൩൭ യോഹന്നാനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോരുവാൻ ബെർബൊ ഇച്ഛിച്ചു. പൌലൊ ഇവൻ പംഫുലയിൽനിന്ന് നമ്മെ വിട്ടൊഴി വെത്തു പ്രവൃത്തിക്കു കൂടി വരാതെ പോയവനാകയാൽ ചേർത്തു കൊള്ളുന്നത് യോഗ്യമല്ല എന്നു നിരൂപിച്ചു. അതുകൊണ്ടു വ നൻക്കാനും ഉണ്ടാകയാൽ അവർ തമ്മിൽ പിരിഞ്ഞുപോയി; ബെർബൊ മാക്കനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു കപ്രദീപിലേക്ക് ഓടി. പൌൽ ൪൦ സീലാവെ തെരിഞ്ഞുകൊണ്ടു സഹോദരന്മാൽ കത്താവിൻ കരുണയിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടശേഷം പുറപ്പെട്ടു. സുറിയ കിലിക്യ നാടു ൪൧ കളിൽകൂടി സഞ്ചരിച്ചു സഭകളെ സ്ഥിരീകരിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നു.

൧൬. അദ്ധ്യായം.

ആന്ത്യയിലും, (൧൧) മക്കൊന്ത്യയിലെ ഫിലിപ്പിയോടും യാത്ര ചെയ്തു.

അവൻ ദർപ്പയിലും ലൂസ്യയിലും എത്തിയാറെ, തിമോത്ഥൻ ൧ എന്നൊരു ശിഷ്യനെ അവിടെ കണ്ടു. അവൻ വിശ്വാസമുള്ള

- ൨ യഹൂദസ്ത്രീക്കും, യവനനായ പിതാവിനും മകനായി, ലൂസ്തയിലും ഇക്കൊന്ത്യയിലും ഉള്ള സഹോദരന്മാർ, നല്ല സാക്ഷ്യം കൊണ്ടുവൻ തന്നെ. ആയവൻ കൂടിവരേണം എന്നു പൌൽ ഇഴുറ്റിച്ചുകൊണ്ട് ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉള്ള യഹൂദന്മാർ എല്ലാവരും അപ്പൻ യവനൻ എന്ന് അറികയാൽ, അവരെ വിചാരിച്ച് അവനെ പരിമേദന ചെയ്തു. പിന്നെ ഊരുതളിൽ കടന്നു പോരുമ്പോൾ, യരുശലേമിൽ അപോസ്തലരും മൂപ്പന്മാരും വിധിച്ചുവെച്ച വെപ്പുകളെ ഏല്പിച്ചു പ്രമാണിപ്പിച്ചു കൊടുക്കയും, സഭകൾ വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചു വരികയും, എണ്ണം ദിവസേന പെരുകുകയും ചെയ്തു.
- ൩ അനന്തരം ഭൂഗൃത്യുടെയും ഗലാത്യ നാട്ടിൽ കൂടിയും സഞ്ചരിച്ചാറെ, ആസ്ത്രിയയിൽ വചനം ഉരെക്കാതെത്തന്നെ വിശുദ്ധന്മാർ വ് വില്ക്കിയപ്പോൾ, മൂസിയയിൽ എത്തി; ബിഥുന്യെക്ക യാത്രയാവാൻ പരീക്ഷിച്ചു; (യേശുവിൻ) ആത്മാവ് അവരെ വിട്ടില്ലതാനും. അവർ മൂസിയയുടെ ഭാഗത്തുണ്ടെ ചെന്നു ക്രോവസ്സിലേക്ക് ഇറങ്ങി പോയി; അവിടെ രാത്രിയിൽ പൌലിന് ഒരു ദർശനം കാണായി, മക്കെദൊന്ത്യനായ ഒരു പുരുഷൻ അറികെനുന്നു: നീ മക്കെദൊന്ത്യക്ക് കടന്നുവന്നു തെങ്ങൾക്ക് സഹായിക്ക! എന്നു പ്രബോധിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുപ്രകാരം; ദർശനങ്ങളെ ഉടനെ അവരോടു സുവിശേഷിക്കേണ്ടതിന്നു കർത്താവ് നമ്മെ വിളിച്ചു കിടക്കുന്നു എന്നു തെളിഞ്ഞിട്ടു, നാം മക്കെദൊന്ത്യക്കായി പുറപ്പെടുവാൻ ശ്രമിച്ചു.
- ൪ ആകയാൽ ക്രോവസ്സിൽനിന്നു, കപ്പൽനീക്കി, ത്രേസെ സമോബ്രാക്കയിലേക്കും പിറ്റേന്നാൾ നവപൊലിക്കും, അവിടെ നിന്ന് ഫിലിപ്പിയിലും ഓടി (ചേർന്നു). ആയ് ആ മക്കെദൊന്ത്യ ഭാഗത്തിൽ ഒന്നാമത് കൊലോന്ത്യപട്ടണം (രോമർ കടിയേറിയത്) ആകുന്നു. ആ പട്ടണത്തിൽ നാം ചില ദിവസം പാർത്തിരുന്നു; ശബ്ബത്തുനാളിൽ നാം പട്ടണ വാതിൽക്കൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പ്രാർത്ഥന നടപ്പാക്കുന്ന പൂജവക്കത്തു ചെന്നിരുന്നു, അവിടെ കൂടിവന്ന സ്ത്രീകളോടു സംസാരിക്കും. അതിൽ ധൂയത്തെ രപൂരിയിൽനിന്നു രക്താംബരവ്യാപാരിണിയായ ലൂദിയ എന്ന പേരെടെ ദേവദക്ഷിയുള്ളൊരു സ്ത്രീ കേൾക്കുമ്പോൾ, കർത്താവ് അവളുടെ ഹൃദയം തുറന്നു, പൌൽ ഉരെക്കുന്നവ കൂട്ടിക്കുമാറാക്കി. അവൾ ഗൃഹക്കാരനായി സ്നാനം ഏറ്റാറെ: നിങ്ങൾ

എന്നെ കത്താവിന് വിശ്വസ്യ എന്നു വിധിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ, എന്റെ ഭവനത്തിൽ വന്നു പാപ്പിൻ എന്ന് അപേക്ഷിച്ചു നമ്മെ നിർദ്വന്ദ്യിച്ചുകഴ്ത്തും.

ശേഷം നാം പ്രാർത്ഥനാസ്ഥലത്തേക്കു ചെല്ലുമ്പോൾ, വെളി ൧൬ ചുറ്റാത്താവുള്ളവളായി, ലക്ഷണം പറഞ്ഞുകൊടുത്തു, തന്റെ യജമാനന്മാർക്കു വളരെ ലാഭം വരുത്തുന്നൊരു ബാല്യക്കാരത്തി നമ്മെ എതിരേൽക്കു ഉണ്ടായി, പൌലിനെയും നമ്മെയും അന്നു ൧൭ ഗമിച്ചു: ഈ മനുഷ്യർ അത്യുന്നത ദൈവത്തിന്റെ ദാസരായി രക്ഷാവഴിയെ നിങ്ങളോട് പ്രസാദിക്കുന്നവർ ആകുന്നു! എന്നു കൂടി പറഞ്ഞു. പല നാളും അപ്രകാരം ചെയ്യുവന്നപ്പോൾ പൌൽ അഴൽപിടിച്ചു തിരിഞ്ഞു നോക്കി, ആത്മാവോട്: യേശുക്രിസ്തുന്റെ നാമത്തിൽ ഞാൻ നിന്നോട് ആജ്ഞാപിക്കുന്നു: അവളെ വിട്ടു പുറപ്പെട്ടു പോ! എന്നു പറഞ്ഞു; ആ നാഴികക്കു് അത് അവളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പോയി. അവളുടെ ൧൯ യജമാനന്മാർ ലാഭത്തിന്റെ പ്രത്യാശ പോയ്ക്കയപ്രകാരം കണ്ടു; പൌൽ സീലാ എന്നവരെ പിടിച്ചു, ചന്ദ്രസ്ഥലത്തേക്കു പ്രമാണികളുടെ അടുക്കെ വലിച്ചുകൊണ്ടു, നായകന്മാരുടെ മുമ്പിൽ ആക്കി: യഹൂദരായ ഈ മനുഷ്യർ നമ്മുടെ പട്ടണത്തെ കലക്കിവെച്ചു, ദോഷമായ നമുക്കു അംഗീകരിക്കയും ചെയ്യയും അരുതാത്ത മയ്യാദകളെ അറിയിച്ചു നടത്തുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ൨൧ പുരുഷന്മാരും കൂടെ അവരുടെ നേരെ പൊങ്ങിവന്നു നായകന്മാർ അവരെ വസ്രങ്ങളെ കീറിക്കളഞ്ഞു കോലുകളാൽ തല്ലുവാൻ കല്പിച്ചു. അവരെ ഏറിയതല്ലും ഏല്പിച്ചിട്ടു തടവിൽആക്കി, കാന്തഗ്രാഹരക്ഷിയോട് അവരെ സൂക്ഷ്മത്തോടെ കാപ്പാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. ആയവൻ ആജ്ഞയെ കൈക്കൊണ്ടു് അവരെ ൨൪ അകത്തെ തടവിൽ ആക്കി, കാലുകളെ ആമത്തിൽ ഇട്ടു പൂട്ടി. പാതിരാക്കു പൌലും സീലാവും പ്രാർത്ഥിച്ചു, ദൈവത്തെ കൊന്ദൊടുന്നതു തടവുകൻ ചെയ്തുകൊള്ളു മോൾ, പൊടുന്നന മഹാ ൨൬ ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായിട്ടു, കാന്തഗ്രാഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങളും കലുങ്ങി; ക്ഷണത്തിൽ വാതിലുകൾ ഒക്കയും തുറന്നു എല്ലാവർക്കും ചങ്ങലകൾ അഴിഞ്ഞുവീണു, കാന്തഗ്രാഹരക്ഷി ഉറക്കണന്നു തടവിന്റെ വാതിലുകൾ തുറന്നതുകണ്ടു ചങ്ങലക്കൻ മണ്ടി ൨൭ പോയ്ക്കുളഞ്ഞു എന്നുവരിച്ചു, വാഴ്ത്തീരുന്നെത്താൻ ഒടുക്കുവാൻ ഭാവിച്ചു. അപ്പോൾ പൌൽ: നിന്നെക്കു് ഒരു തിന്മയും പിന്നെ ൨൮

അതുകൊണ്ട് എല്ലാവരും ഇവിടെ ഉണ്ടല്ലോ! എന്നു മഹാ
 ൨൦ ന്റെ ശബ്ദത്തോടെ വിളിച്ചു. അവനും വിളിക്കു ചോദിച്ചു അക
 ത്തേക്കു ചാടി വിറച്ചുകൊണ്ടു പൌലിനും സീലാവിനും മ
 ൨൧ ന്നിൽ വീണശേഷം അവരെ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു: കർത്താ
 കന്മാരെ, രക്ഷപെടുവാൻ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണം? എന്നു
 ൨൨ പറഞ്ഞു. അവരും കർത്താവായ യേശുവിൽ വിശ്വസിക്ക, എ
 ൨൩ ന്നാൽ നീയും നിന്റെ ഗൃഹവും രക്ഷപെടും എന്നു പറഞ്ഞു.
 കർത്താവിൻവചനം അവനോടും അവന്റെ വീട്ടിൽ ഉള്ള എ
 ൨൪ വരോടും ഉരെച്ചു. അവനും രാത്രിയിൽ ആ നാഴികക്കു തന്നെ
 അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു അരികൾ പൊറുപ്പാൻ കളിപ്പിച്ചു. തന്നെ
 തനിക്കുള്ളവരും എല്ലാം ക്ഷണത്തിൽ സ്നാനം ഏല്ക്കയുംചെയ്തു.
 ൨൫ പിന്നെ അവരെ തന്റെ വീട്ടിൽ കരേന്ദറിക്കൊണ്ടു മേശ ഒരു
 ക്കിവെച്ചു: താൻ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചതിനാൽ, സർവ്വഗു
 ൨൬ ഹവുമായി ഉല്ലസിപ്പിച്ചിരുന്നു. നേരം പുലർന്നപ്പോൾ, നായക
 ന്മാർ കോല്ലാറെ അയച്ചു: ആ മനുഷ്യരെ അഴിച്ചു വിടുക!
 എന്നു പറയിച്ചു. ആ വാക്കുകളെ കാരാഗൃഹരക്ഷി പൌലോ
 ൨൭ ടു ബോധിപ്പിച്ചു: നായകന്മാർ ആളയച്ചു നിങ്ങളെ വിടുവിക്ക
 ന്നു; അതുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു സമാധാനത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ.
 ൨൮ എന്നതിന്നു പൌൽ അവരോടു: രോമക്കാരാകുന്ന ഞങ്ങളെ അ
 വർ കററം ഞളിയിക്കാതെ വെളിവിൽത്തച്ചു. തടവിലാക്കി കളഞ്ഞു
 വെല്ലോ; ഇപ്പോൾ സ്വകാര്യമായി ഞങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു:
 അങ്ങിനെയല്ല തങ്ങളും വന്നു ഞങ്ങളെ പുറത്തുകൊണ്ടു പോ
 ൨൯ ക എന്നു പറഞ്ഞു. ആ മൊഴികളെ കോല്ലാർ നായകന്മാരോടു
 ബോധിപ്പിച്ചാറെ, അവർ രോമക്കാർ എന്നു കേട്ടു ഭയപ്പെട്ടു.
 ൩൦ ന് തങ്ങളും ചെന്ന് അവരെ അപേക്ഷിച്ചു, പുറത്തു കൊണ്ടുവ
 ന്നു പട്ടണത്തെ വിട്ടുപോവാൻ ചോദിച്ചു. ആയവർ തടവി
 നെ വിട്ടു, ലൂദിയ ഉള്ളതിൽ പ്രവേശിച്ചു, സമോദരന്മാരെ ക
 ണ്ടു പ്രബോധിപ്പിച്ച ശേഷം പുറപ്പെട്ടു പോകയും ചെയ്തു.

൧൭. അദ്ധ്യായം.

പൌൽ തെസ്സലോനിക്ക, (൧൦) ബരോയ, (൧൧) അഥേന ഈ യവനപട്ടണങ്ങളിൽ
 വ്യാപരിച്ചത്.

൧ പിന്നെ അവർ അഫ്രിപ്പൊലിയും അപൊല്ലോനിയയും കട
 ൨ ന്നു പോയി, തെസ്സലോനിക്കയിൽ എത്തി. അവിടെ മാത്രം
 ൩൧൧

യഹൂദരുടെ പള്ളി ഉണ്ടാകയാൽ, പൌൽ ശീലമുള്ള പ്രകാരം അവരെ ചെന്നു കണ്ടു, മൂന്നു ശബ്ബത്തുകളെ കൊണ്ടും (തിരു) എഴുത്തുകളെ പഠറി വാദിച്ചു. മശിഹ കഷ്ടപ്പെടുകയും മരിച്ചവരിൽ നിന്നു എഴുന്നീല്ക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയത് എന്നും, ഞാൻ നിങ്ങളോട് അറിയിക്കുന്ന ഈ യേശു തന്നെ മശിഹ എന്നും തുറന്നു കാട്ടി വിവരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അവരിൽ ചിലരും ഭക്തിയുള്ള യവനരിൽ വലിയ കൂട്ടവും മുഖ്യസ്ത്രീകളിൽ അല്പമല്ലാത്ത എണ്ണവും സമ്മതി വന്നു, പൌൽ സീലാ എന്നവക്ക് ഓഹരിയായിപ്പുകു. എന്നാറെ, യഹൂദന്മാർ എരിവുപെടുകൊണ്ടു, മിന്നി ക്ഷേപിക്കുന്നവരിൽ ചില ഭക്തന്മാരെ ചേർത്തു പുരുഷാരത്തെ ഇളക്കി പട്ടണത്തിൽ ആരവാരം ഉണ്ടാക്കി, യാദസാന്റെ ഭവനത്തോടു കയർത്തുനിന്ന് അവരെ കൂട്ടത്തിൽ നടത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചു. അവരെ കാണാത്തതിട്ടു യാസൊനെയും ചില സഹോദരന്മാരെയും നഗരാദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ അടുക്കലേക്ക് ഇഴെച്ച് ആത്മപ്രവഞ്ചത്തെ കലഹിപ്പിച്ചു കൂട്ടർ ഇവിടയും എത്തി. യാദസാന്റെ അവരെ കൈക്കൊണ്ടും ഇരിക്കുന്നു; ഇവർ എല്ലാം യേശു എന്ന മഹത്തവൻ രാജാവെന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു, കൈസരുടെ വെപ്പുകൾക്ക് പ്രതികൂലമായി പ്രാചരിക്കുന്നു! എന്നിവ വ്യക്തപ്പെട്ടു. പുരുഷാരത്തെയും നഗരാദ്ധ്യക്ഷന്മാരെയും കലക്കി വെച്ചപ്പോൾ അവർ യാദസാൻ മുതലായവരോടു ജാഗ്രത വാങ്ങി അവരെ വിട്ടയച്ചു.

സഹോദരന്മാർ ഉടനെ രാത്രിയിൽ പൌൽ സീലാവെന്നവരെ പുറപ്പെടുവിച്ചു, ബെരെയെയയച്ചു; അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, അവർ യഹൂദരുടെ പള്ളിയിൽ പോയി. ആയവർ തെസ്സലനീക്കയിലുള്ളവരെക്കാൾ സാരന്മാരായി വചനത്തെ എല്ലാമുതിച്ചയോടാ, കൈക്കൊണ്ടുതല്ലാതെ, ഇവ ഇങ്ങിനെതന്നെയൊ എന്നറിവാൻ ദിനപ്രതി എഴുത്തുകളെ വിന്യസിച്ചു നോക്കും. അതുകൊണ്ട് അവരിൽ പലരും ഘനമുള്ള യവനസ്ത്രീപുരുഷന്മാരിലും അല്പമല്ലാത്ത എണ്ണവും വിശ്വസിച്ചു. പൌൽ ബെരെയയിലും ദേവവചനത്തെ പ്രസാദിച്ചപ്രകാരം തെസ്സലനീക്കയിലെ യഹൂദർ അറിഞ്ഞാറെ, അവിടെയും പുരുഷാരങ്ങളെ കലക്കിക്കളവാൻ വന്നു. അപ്പോൾ, സഹോദരന്മാർ ഉടനെ പൌലിനെ സമുദ്രം വരെ പോകുവാൻ അയച്ചു; സീലാവും തിമോത്ഥനും അവിടെ വന്നിപ്പോയി താനും.

ആയവനും കുറയ മുഖെ ഇതല്യയിൽനിന്നു വന്നവനെത്ര.
 ൩ അവരോട് അവൻ ചേർന്നു തൊഴിൽ ഒന്നാകുകൊണ്ട് ഒന്നിച്ചു
 ൪ പാർത്തു വേലചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നു. തൊഴിൽകൊണ്ട് അവൻ
 കൂടാർപ്പണിക്കാരത്രെ; ശേഷം ശബ്ബത്തുതോറും അവൻ പള്ളി
 യിൽ ഭാഷിച്ചും, യഹൂദരെയും, യവനന്മാരെയും അനുസരിപ്പി
 ൫ ചും വന്നു. പിന്നെ സീലാവും തിമോത്യനും മക്കൊന്യയി
 ൽനിന്നു വന്നാറെ, പൌൽ വചനത്താൽ തിരക്കുണ്ടായിട്ടു യ
 ഹൂദക്ക് മശിഹയാകുന്ന യേശുവെ ചൊല്ലി, സാക്ഷ്യം ഉറപ്പി
 ൬ ച്ചു കൊടുത്തു. ആയവർ എതിർ പറഞ്ഞും, ഭൂഷിച്ചും പോകു
 ന്മ്പോൾ, അവൻ വസ്ത്രങ്ങളെ കുടഞ്ഞു: നിങ്ങളുടെ രക്ഷ നി
 ങ്ങളുടെ തലമേലാക! ഞാൻ ശുദ്ധൻ; ഇനിമേൽ ജാതികളുടെ
 ൭ അടുക്കെ പോകും എന്ന് അവരോട് പറഞ്ഞു. അവിടെനിന്നു
 മാറി യൂസ്തസ് എന്ന ഒരു ദൈവഭക്തന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു;
 ൮ അവന്റെ വീട്ടു പള്ളിയോടു ചേർന്നതത്രെ. പിന്നെ പള്ളി
 പ്പന്നായ ക്രിസ്തൻ തന്റെ സകല ഗൃഹത്തോടും കൂടെ കർത്താ
 വിൽ വിശ്വസിച്ചു; കൊരിന്തരിൽ അനേകരും വിശ്വസിച്ചു
 ൯ ന്നും ഏറ്റവുമുപമം. രാത്രിയിൽ കർത്താവ് പൌലിനോട് ദർശ
 നത്താൽ പറഞ്ഞിതു: നീ ഭയപ്പെടാതെ പറക; മിണ്ടാതിരി
 ൧൦ ക്കൊല്ല! ഞാനല്ലൊ നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു; നിന്നെ ദണ്ഡിപ്പി
 പ്പാൻ ആരും കയ്യേറും ചെയ്യയും ഇല്ല; കാരണം ഈ നഗര
 ൧൧ ത്തിൽ എനിക്കു വളരെ ജനം ഉണ്ടു. എന്നാറെ, അവൻ ഞ
 ങ്ങൾ ആരും മാസവും അവരിൽ ദേവവചനം ഉപദേശിച്ചുകൊ
 ൧൨ ണ്ട് അവിടെ വസിച്ചിരുന്നു. ഗല്ലിയോൻ അബായയിൽ ഉ
 പരാജാവാസ്താഴ്ചമ്പോൾ, യഹൂദന്മാർ ഒരുമനപ്പെട്ടു, പൌലി
 ന്ന്റെ നേരെ എഴുന്നീറ്റുകൊണ്ട് അവനെ ന്യായാസനത്തിന്നു
 ൧൩ ന്നാകെ കൊണ്ടുവന്നു: ഇവൻ ധർമ്മത്തിന്നു വിരോധമായി
 ദൈവത്തെ ഭജിപ്പാൻ മനുഷ്യരെ ഇളക്കി സമ്മതിപ്പിക്കുന്നു
 ൧൪ എന്നു പറഞ്ഞു. പൌൽ വായുരൂപ്പാൻ ഭാവിക്കുമ്പോൾ, ഗല്ലി
 യോൻ യഹൂദരോടു പറഞ്ഞിതു: ഹേ യഹൂദന്മാരെ! വല്ല അ
 ന്നായമൊ, വല്ലാത്തപാതകമൊ ആയെങ്കിൽ മൊഴിവഴിച്ചോ
 ൧൫ ലെ നിങ്ങളെ പൊറുക്കുമായിരുന്നു; വചനവും നാമങ്ങളും നി
 ങ്ങളിലെ ധർമ്മവും തൊട്ടു വാങ്ങിയതിന്നു, എങ്കിലൊ നിങ്ങളും തന്നെ
 ൧൬ നോക്കുവിൻ; ഈ വകെക്കു ന്യായാധിപതിയാവാൻ എനിക്കു
 മനസ്സില്ല! എന്നിട്ട് അവരെ ന്യായാസനത്തിൽനിന്നു നീക്കി.

(യവനർ) എല്ലാവരും പള്ളിമുപ്പനായ സോസ്ഥനാവെ പിടി മറെച്ചു ന്യായാസനത്തിനുമുമ്പിൽ അടിച്ചു; അവ ഒന്നും ഗല്ലിയോൻ ചിന്ത ഉണ്ടായതും ഇല്ല.

പെൺ പിന്നെയും വളരെ ദിവസം പാർത്തശേഷം സഹോദരരോടു വിടവാങ്ങിയതല്ലാതെ, നേച്ചു ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു കൈകൾ ക്രിയയിൽ തലക്കെട്ടാക്കും ചെയ്തിട്ടു പ്രിസ്തില്ല അകിലാ എന്ന വരുമായി സുറിയയിലേക്കുമാറു കപ്പൽ കയറി പുറപ്പെട്ടു, എഫെസിൽ വന്ന് അവരെ അവിടെ വിട്ടുപോയി. താൻ പള്ളി മൺയിൽ ചെന്നു യഹൂദരോട് സംഭാഷിച്ചു. അവർ അധികം കാലം തങ്ങളോടു കൂടെ പാർക്കണം എന്നു ചോദിക്കുമ്പോൾ, മൂലത്തു: എനിക്കു വരുന്ന പെരുനാളിനെ എങ്ങിനെ എങ്കിലും യരുശലേമിൽ കഴിക്കണം; പിന്നെ ദേവഹിതം എങ്കിൽ നിങ്ങളുടേ അടുക്കെ മടങ്ങിവരും എന്നു പറഞ്ഞ് എഫെസിൽനിന്നു കപ്പൽ നീങ്ങിപ്പോയി. കൈസർയ്യയിൽ വന്നിറങ്ങി (യരുശലേമിലേക്കു) കരേറിച്ചെന്നു സഭയെ വന്ദിച്ചിട്ടു അന്ത്യോഹ്വയിലേക്ക് ഇറങ്ങിപ്പോയി. ചില സമയം താമസിച്ചു പുറപ്പെട്ടു വന്ന ക്രമത്താലെ ഗലാത്യനാടും ഭൂഗ്രന്ഥം കടന്നുകൊണ്ട് എല്ലാശിഷ്യന്മാരെയും സ്ഥിരീകരിച്ചു നടന്നു.

അനന്തരം അലക്സന്ദ്രയിൽ ഉരുവിട്ടു യഹൂദനായി അന്വേഷണൻ എന്ന വൈദഗ്ദ്ധ്യവും തിരുവെഴുത്തുകളിൽ പ്രാപ്തിയുമുള്ള ഒരുപുരുഷൻ എഫെസിൽ എത്തി: ആയവൻ കർത്താവിൻ വഴിയെ പഠിച്ചവനും ആത്മാവിൽ വേവുന്നവനും ആകുകൊണ്ടു യോഹന്നാന്റെ സ്നാനംമാത്രം അറിഞ്ഞിട്ടും കർത്താവിന്റെവ സൂക്ഷ്മമായി പറഞ്ഞും, ഉപദേശിച്ചും, കൊണ്ടിരുന്നു പള്ളിയിൽ പ്രഗത്ഭിച്ചു, ചൊൽവാനും തുടങ്ങി. ആയവനെ വന്നു അകിലാവും പ്രിസ്തില്ലയും കേട്ടാറെ, ചേർത്തുകൊണ്ടു ദേവവഴിയെ ഏക സ്പഷ്ടമായി തെളിയിച്ചു കൊടുത്തു. പിന്നെ അവൻ മറെറായൊരുകാരെ കടപ്പാൻ മനസ്സാക്കി, ശിഷ്യന്മാർ അവനെ കൈക്കൊള്ളേണ്ടതിന്നു, സഹോദരന്മാർ അവരെ എഴുതി ഉത്തരവിട്ടിട്ടു. അവനും എത്തിയപ്പോൾ, വിശ്വസിച്ചവർക്കു വേണ്ടി (ദേവ) കൃപയാൽ വളരെ ഉതകിനിന്നു; കാരണം യേശു മശിഹി ആകുന്നു എന്ന് അവൻ എഴുത്തുകളാൽ കാണിച്ചുകൊണ്ടു യഹൂദരോടു പരസ്യമായി വാദിച്ചു കടുമയോടെ മടക്കിക്കളയും.

൧൯. അദ്ധ്യായം.

ആസ്യയിലെ മൂലസ്ഥാനമാകുന്ന എഫെസിൽ വ്യാപരിച്ചു.

- ൧ **അ**ന്നത്തരം അപൊല്ലോൻ കൊരിന്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ, പൗൽ മീത്തലെ അംശങ്ങളുടെ കടന്നിട്ട് എഫെസിൽ എ
- ൨ ത്തിയാറെ, ചില ശിഷ്യന്മാരെ കണ്ടു: നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിട്ടു വിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിച്ചുവോ? എന്ന് അവരോട് പറഞ്ഞതിന്നു: വിശുദ്ധാത്മാവ് ഉള്ളപ്രകാരം കൂടെ കേട്ടിട്ടില്ല എ
- ൩ ന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഏതിലേക്കു സ്നാനം ഏറു? എന്ന് അവരോട് പറഞ്ഞാറെ: യോഹന്നാന്റെ സ്നാനത്തിൽ
- ൪ എന്നു ചൊല്ലിയപ്പോൾ, പൗൽ പറഞ്ഞു: യോഹന്നാൻ തന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവനായ യേശുവിൽ തന്നെ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു ജനത്തോടു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു മാനസാന്തര
- ൫ സ്നാനം മുക്കിയതു സത്യം. എന്നതു കേട്ടാറെ, അവർ കർത്താവായ യേശുവിൻ നാമത്തിൽ സ്നാനം ഏറു. പൗൽ അവരുടെ മേൽ കൈകളെ വെച്ചപ്പോൾ, വിശുദ്ധാത്മാവ് അവരിൽ വന്നിട്ട് അവർ ഭാഷകളാൽ ഉരചെയ്തു പ്രവചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
- ൭ അവർ ഒക്കെയും ഏകദേശം പന്ത്രണ്ടു പുരുഷന്മാരായിരുന്നു.
- ൮ ശേഷം അവൻ പള്ളിയിൽ ചെന്നു മൂന്നു മാസത്തോളം ദേവരാജ്യം സംബന്ധിച്ചവ വാദിച്ചും ബോധ്യം വരുത്തിക്കൊണ്ടും പ്രഗത്ഭിച്ചു പോന്നു. പിന്നെ ചിലർ കഠിനപ്പെട്ട വിശ്വസിക്കാത്ത പുരുഷന്മാരുടെയും മുമ്പാകെ മാഗ്ഗത്തെ ദൂഷിച്ചു കൊള്ളുമ്പോൾ, അവരോട് അകന്നു ശിഷ്യന്മാരെ വേർക്കിക്കൊണ്ടു തിരുന്നൻ എന്നൊരുത്തന്റെ പാഠശാലയിൽ ദിന
- ൧൦ ബ്രതി വാദിച്ചുവന്നു. ആയതു രണ്ടു വർഷം കൊണ്ടു നടക്കയാൽ ആസ്യയിൽ കടിയിരിക്കുന്ന യഹൂദരും യവനരും എല്ലാം
- ൧൧ കർത്താവിന്റെ വചനം കേട്ടു. ദൈവം പൗലിന്റെ കൈകളെക്കൊണ്ടു നടപ്പല്ലാത്ത ശക്തികളെ കാണിക്കയാൽ, അവന്റെ തോലോടു പററിയ മൂലകളും മേലാടുകളും രോഗികളുടെ മേൽ ഇടുകയും വ്യാധികൾ അവരെ വിട്ടു മാറുകയും ദുരാത്മാക്കൾ
- ൧൨ പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കുന്ന ഭ്രാന്തമാറുകാരായ യഹൂദരിലും ചിലർ ദുരാത്മാക്കളുള്ളവരുടെ മേൽ കർത്താവായ യേശുവിൻ നാമത്തെ ചൊല്ലുവാൻ തുനിഞ്ഞു: പൗൽ ഘോഷിക്കുന്ന യേശുവാനെ നിങ്ങളോടു ചൊല്ലുന്നു!

എന്നു പറഞ്ഞു. ആയതു ചെയ്യുന്നവർ സ്നേഹം എന്ന മഹാ ധർമ്മപുരോഹിതനായ യഹൂദന്റെ മക്കൾ എഴുവതും തന്നെ. എ ൧൫ ന്നാറെ. ദൂതാത്മാവ്: യേശുവിനെ ഞാൻ അറിയുന്നു; പൌലിനേയും ബോധിപ്പിക്കുന്നു; നിങ്ങളോ ആരുപോൽ? എന്ന് ഉത്തരം ചൊല്ലിട്ടു. ദൂതാത്മാവുള്ള മനുഷ്യൻ അവരെക്കൊള്ളെ ചാടി ൧൬ വന്ന്, ഇരുവരെയും കീഴടക്കി മിടുമ കാട്ടുകയാൽ അവർ നഗ്നരായും മുറിയേറാതെ അവന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു മണ്ടിപ്പോയി. ആ ൧൭ യത് എഫെസിൽ പാർക്കുന്ന സകല യഹൂദർക്കും യവനർക്കും അറിയാത്തു, അവരിൽ ഒക്കെയും ഭയംതട്ടി, കർത്താവായ യേശുവിൻനാമം മഹിമപ്പെടുകയും ചെയ്തു. വിശ്വസിച്ചവരിൽ അ ൧൮ നേകരുംവന്നു തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു ബോധിപ്പിക്കും കയ്യുദങ്ങളെ പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുള്ള പലരും പുസ്തകങ്ങളെ ൧൯ കൊണ്ടുവന്ന് എല്ലാവരും കാണുക ചുട്ടുകളയും; അവരറിൻ വിപരണക്കു കൂട്ടിയാറെ, അന്വതിനായിരം രൂപ (൨൦,൦൦൦ ഉറപ്പിക) എന്നു കണ്ടു ഇങ്ങിനെ കർത്താവിൻ വചനം ശക്തിയോടെ ൨൦ വർദ്ധിച്ചു ബലത്തുവന്നു.

ആയവ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പൌൽ മക്കെദോന്യയിലും അ ൨൧ വായയിലും കൂടിക്കൂടുന്നു, യരുശലേമിലേക്ക് യാത്രയാകണം. എന്ന് ആത്മാവിൽ വെച്ചിട്ടു: ഞാൻ അവിടെ ആയാൽ പിന്നെ രോമാപുരിയേയും കാണണം എന്നു പറഞ്ഞു. തന്റെ ൨൨ ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നവരിൽ തിമോത്ഥ്യൻ ഏരസ്തസ് എന്ന ഇരുവരെ മക്കെദോന്യയിലേക്ക് അയച്ചിട്ടു, താൻ ചില കാലം ആസ്യയിൽ നിന്നിരുന്നു. ആ സമയത്തു മാഗ്ദത്തെ ചൊല്ലി ൨൩ അല്പമല്ലാത്ത കലഹം ഉണ്ടായത് എങ്ങിനെ എന്നാൽ. അത്ത് ൨൪ മി ദേവിയുടെ കേടുകൾ (രൂപ)ങ്ങളെ വെള്ളികൊണ്ടു തീർക്കുന്ന ദേവമേന്ത്രിയൻ എന്ന് ഒരു തട്ടാൻ തൊഴിലുകാർക്ക് അനല്പലാഭം വരുത്തുന്നവൻ ആകയാൽ, അവരേയും ആവക പണികൾ ൨൫ ചെയ്യുന്നവരേയും കൂട്ടിച്ചേർത്തു പറഞ്ഞിതു: പുരുഷന്മാരെ! ഈ അഹോവൃത്തിയിൽനിന്നു നമ്മുടെ പ്രാപ്തി ഉണ്ടാകുന്നപ്രകാരം ബോധിപ്പിക്കുന്നുവല്ലോ! ഈ പൌൽ എന്നവനോ കൈകളാൽ ൨൬ ഉണ്ടായവർ ദേവന്മാരല്ല എന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു, എഫെസിൽ മാത്രമല്ല ആസ്യയിലും മിക്കവാറും വലിയ സമൂഹത്തെ ബോധ്യപരത്തി മറിച്ചുകൊണ്ടു എന്നു നിങ്ങൾ കണ്ടും കേട്ടും ഇരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നാൽ ഈ നമ്മുടെ കാര്യം ആക്ഷേപത്തിൽ ൨൭

ആശ്ശോവാൻ അടുത്തതുമല്ലാതെ, അത്തമി എന്ന മഹാദേവിയുടെ സ്ഥാനം ഏതുമില്ല എന്ന് എണ്ണുകയും, ആസ്യ അശേഷവും പ്രപഞ്ചവും ഭജിക്കുന്നവളുടെ മാഹാത്മ്യം ഒട്ടങ്ങിപ്പോകയും വെച്ചു ചെയ്തും എന്നതു കേട്ടാറെ, ക്രോധപൂർണ്ണരായി ചമഞ്ഞു: എഫെസ്യരുടെ അത്തമി വലിയവൾ! എന്നാൽ കൊണ്ടിരുന്നു. വൻ നഗരത്തിൽ എങ്ങും തട്ടുകേടനിറഞ്ഞു. അവർ പൌലിന്റെ കൂട്ടയാത്രക്കാരായ ഗായൻ അരിസ്തർ എന്ന മക്കേദോന്യരെ പിടിച്ചു കൂട്ടിക്കൊണ്ട് ഒരുമനപ്പെട്ടു, രഹസ്ഥലത്തേക്ക് തിരിച്ചുവിട്ടു. പൌൽ ജനക്കൂട്ടത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചാറെ, ശിഷ്യന്മാർ അവനെ വിട്ടിട്ടില്ല (രഹസ്യകരമായ) ആസ്യവ്യവസ്ഥയിൽ ചിലർ അവന്റെ സ്നേഹിതരാകയാൽ, രഹസ്യമായി ചെന്നു പോകരുത് എന്ന് ആളയച്ച് അപേക്ഷിച്ചു. ൩൨ ശേഷം രഹസ്ഥലത്തുനിന്നു തട്ടുകേടുകളായി വന്നുകൂടിയ സംഗതി മിക്കപേരും അറിയാത്തതായാൽ അവരവർ വെറുപ്പോടെ ആക്ഷേപിക്കുന്ന യഹൂദന്മാർ അലക്ഷ്യരെന്നു മുന്നോട്ട് ഉള്ളുകൊണ്ട് പുരുഷാരത്തിൽനിന്ന് അവനെ വലിച്ചെടുത്തു; അപ്പോൾ അലക്ഷ്യരൻ കൈകൊണ്ട് അനക്കി ജനക്കൂട്ടത്തോടു പ്രതിവാദിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു. അവൻ യഹൂദൻ എന്ന് അറിഞ്ഞപ്പോഴേക്കൊ എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചു കൂടി: എഫെസ്യരുടെ അത്തമി വലിയവൾ എന്ന് രണ്ടു മണിനേരത്തോളം ആത്മകൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നെ (നഗര) മേനോനായവൻ പുരുഷാരത്തെ മന്ത്രി പറഞ്ഞിതു: എഫെസ്യരായ പുരുഷന്മാരെ! അത്തമി മഹാദേവിക്കും ദ്രോവിൽനിന്നു വീണു വെടിവെത്തിനും എഫെസ്യ നഗരം അമ്പലവാസിനിയാണല്ലോ എന്ന് അറിയാത്ത മനുഷ്യൻ ആരുപോൽ? എന്നാൽ ഇവ എതിർമൊഴിയില്ലാത്തത് ആകയാൽ, നിങ്ങൾ ധാർമ്യമുള്ളത് ഒന്നും ചെയ്യാതെ അമ്മർദ്ദം പാക്കേണ്ടതാകുന്നു. കേൾക്കുകവെച്ചയും ദേവി ഭൂഷണവും ചെയ്യാഞ്ഞിട്ടും ഈ പുരുഷന്മാരെ നിങ്ങൾ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു വല്ലോ. എന്നാൽ ദേവമന്ത്രിയന്നും കൂടെയുള്ള തൊഴിക്കാക്കും ആരുടെ നേരെയും ഒരു സംഗതി ഉണ്ടെങ്കിൽ നടക്കുവാനുണ്ടാകട്ടെ നടക്കുന്നു ഉപരാജാക്കളും ഉണ്ടു; തമ്മിൽ പ്രവഹിക്കുവാനുണ്ടു വേദകാര്യങ്ങളെ ചൊല്ലി അനേകപണ്ണം ഉണ്ടെങ്കിലൊ ധർമ്മസഭ കൂടുന്നതിൽ തെളിയിക്കാമല്ലോ! ഇന്നു മേരുവയിട്ടൊ നമ്മിൽ കലഹം ചുമത്തുവാൻ ഇടമുണ്ടു സ്പഷ്ടം;

ഈ അമളിക്കു നാം ഉത്തരം പറവാൻ തക്ക സംഗതികളും ഇല്ല രാമല്ലോ! എന്നിവ ചൊല്ലി സഭയെ പറഞ്ഞയച്ചു.

൨൦. അദ്ധ്യായം.

അഖായ മക്കദോന്യ നാടുകളേയും വിട്ടു, (൭) ത്രോവസ്സിലും മാദാ, (൧൭) എഫെസ്യൂ ദുപ്പന്മാരോടും വിടവാങ്ങി പോയതു.

കിലാശം ശമിച്ചശേഷം പൌൽ ശിഷ്യന്മാരെ കൂട്ടിവരുത്തി ൧ അദിവാദ്യം ചെയ്തു മക്കദോന്യക്കു യാത്രയാവാൻ പറഞ്ഞു. ആ അംശങ്ങളുടെ സഞ്ചരിച്ച് അങ്ങോരെ ഏറിയ വചനത്താ ൨ൽ പ്രബോധിപ്പിച്ചിട്ടു യവന നാട്ടിൽ വന്നു. മൂന്നു മാസം കഴിച്ച് സുറിയെക്കുമാറു കപ്പൽ കയറിപ്പോവാൻ ഭാവിക്കുവോൾ യഹൂദർ അവനെക്കൊള്ളു ചതിമന്ത്രിച്ചാറെ, മക്കദോന്യയിൽക്കൂടി മടങ്ങിപ്പോവാൻ അഭിപ്രായം ഉണ്ടായി. ആസ്യ രാജ്യം പിഞ്ചെന്നു കൂടിയതോ ബെദായയിലെ (പുറന്റെ പുത്രൻ) സോപത്രൻ, തെസ്സലനീക്രരിൽ അരിസ്തർഷൻ, സെക്കന്തൻ, ദബ്യയിലെ ഗായൻ, തിമോത്ത്യൻ, ആസ്യക്കാരായ തുകിക്കൻ, ത്രോഫിമൻ എന്നവർ. ഇവർ മുന്നേ പോയിത്രോ ൫ വസ്സിൽ നമ്മെ കാത്തുനിന്നു; നാമൊ പൂജിപ്പില്ലാത്തനാളികൾക്ക് പിന്നെ ഫിലിപ്പിയെ വിട്ടു കപ്പലോടി, അഞ്ചു ദിവസം നൂക്കൊണ്ടു ത്രോവസ്സിൽ അവരോട് എത്തി, ഏഴു ദിവസം അവിടെ പാർത്തിരുന്നു.

ഒന്നാം ആഴ്ചയിൽ നാം അപ്പം നരക്കുവാൻ കൂടിവന്നപ്പോൾ പൌൽ രാവിലെ പുറപ്പെട്ടുവാൻ ഒരുങ്ങി, അവരോടു സംഭാഷിച്ചുനിന്നു, പാതിരാവരേയും വചനത്തെ നീട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. നാം കൂടിയിരിക്കുന്ന മാളികയിൽ വളരെ വിളക്കുകൾ ഉണ്ടാ പായിരുന്നു. അവിടെ യൂതുകൻ എന്നൊരു യുവാവ് കിളിവാതിൽക്കൽ ഇരുന്നു; പൌൽ വളരെ നേരം ഭാഷിച്ചു കൊള്ളുകയിൽ ഗാഢനിദ്രപിടിച്ചു, ഉറക്കത്താൽ തോററു, മൂന്നുതട്ടിൽനിന്നു താഴെ വീണു ചത്തവനായി എടുക്കപ്പെട്ടു. പൌൽ ഇറങ്ങിച്ചെ ൧൦ ന് അവന്മേൽ കവിഞ്ഞു പുണർന്നുകൊണ്ടു കൂറുവേണ്ടോ; അവന്റെ ദേഹി അവനിൽ ഉണ്ടല്ലോ! എന്നു പറഞ്ഞു. മീത്ത ൧൧ ൽ ചെന്ന് അപ്പം നരക്കി ആസ്വദിച്ചു പുലരുവരെ വേണ്ടുവോളം സംസാരിച്ചിട്ടത്രെ പുറപ്പെട്ടു പോയി. അവരെ ബാ ൧൨ ലെന്ന ജീവനോടെ കൊണ്ടുപോന്ന്, അളവില്ലാതെ ആശ്വസി

൧൩ ചുവന്നു. അന്നന്തരം നാം മുഖേതന്നെ കപ്പലിൽ പോയി അ
 സ്സിലക് ഓടി; പെൺ കാല്പടയായി പോവാൻ ഭാവിച്ച്, അ
 ങ്ങിനെ നിശ്ചയിക്കയാൽ അവിടെ അവനെ കയറ്റിക്കൊല്ലാ
 ൧൪ ന് അണഞ്ഞു. അവനും അസ്സിൽ നമ്മോട് എത്തിയപ്പോൾ
 അവനെ കയറ്റിക്കൊണ്ടു മിതുലേണെക്കു വന്നു. അവിടെനി
 ന്നു നീക്കി, പിറ്റേന്നാൾ വിചാരിച്ചിന്റെ തുക്കിൽ എത്തി.
 ൧൫ മുമ്പാൽ സാമദീപിൽ അണഞ്ഞു ത്രോഗുലയിൽ (൧) പാ
 ൧൬ ത്തു, പിറ്റേന്നു മിതുലത്തിൽ എത്തി. പെൺ ആകട്ടെ കഴിയ
 ന്നു എങ്കിൽ പെന്തക്കൊസ്ത, നാളേക്കു യരുശലേമിൽ ആക
 ണ്ടതിന്നു വെഡപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ആസ്യയിൽ കാലദക്ഷിണം ഉ
 ണ്ടാകാത്താൻ എഫെസിൽ അണഞ്ഞാൽ, ഓടേണം എന്നു വി
 ധിച്ചിരുന്നു.
 ൧൭ മിതുലത്തിൽനിന്ന് അവൻ എഫെസിലേക്ക് ആയച്ചു
 ൧൮ സഭയിലെ മൂപ്പന്മാരെ വരുത്തി. ആയവർ അവനോട് എ
 ത്തിയാറെ, അവരോടു പറഞ്ഞിതു: ഞാൻ ആസ്യയിൽ പുക്ക
 ഒന്നാം നാൾമുതൽ ആ കാലം എല്ലാം നിങ്ങളോട് എങ്ങിനെ
 ൧൯ ഇരുന്നു എന്നും, സകല മനുഷ്യയോടും വെച്ചു കണ്ണീരുകളോടും
 യഹൂദന്മാരുടെ ചതിപ്രയോഗങ്ങളാൽ എനിക്കുണ്ടായ (പല)
 പരീക്ഷകളോടും കൂടെ കത്താവിനെ സേവിച്ചുവന്നു എന്നും,
 ൨൦ പ്രയോജനമുള്ളവ ഒന്നും മറെച്ചുവെക്കാതെ, പരസ്യമായും വി
 ടകൾ തോറും നിങ്ങളോടു പ്രസാദിച്ചുപദേശിച്ചപ്രകാരം ഇ
 ൨൧ ന്നതെന്നും; ദൈവത്തിലേക്ക് മനസ്സിലും നമ്മുടെ കത്താവാ
 കുന്ന യേശുക്രിസ്തുക്കുവേണ്ടി വിശ്വാസവും ചൊല്ലി, യഹൂദന്മാർക്കും
 യവനന്മാർക്കും സാക്ഷ്യം ഉറപ്പിച്ചുകൊടുത്തു എന്നും, നിങ്ങൾ
 ൨൨ ബോധിക്കുന്നുവല്ലോ. ഇപ്പോഴൊ, കണ്ടാലും ഞാൻ ആത്മാ
 വിനാൽ കെട്ടപ്പെട്ടവനായി യരുശലേമിലേക്കു യാത്രയാകുന്ന
 ൨൩ തു; ചങ്ങലകളും ഉപദ്രവങ്ങളും എന്നെ കാത്തിരിക്കുന്നു എന്നു
 വിശ്വസാത്മാവ് നഗരം തോറും സാക്ഷ്യം തരുന്നതല്ലാതെ, അ
 ൨൪ വിടെ എനിക്കു രട്ടുവാനുള്ളവ അറിയാതെ കണ്ടാകുന്നു. എങ്കി
 ലും ഞാൻ ഒന്നും കൂട്ടാക്കുന്നില്ല; പ്രാണനും എനിക്കു വിലയു
 ൽളതുമല്ല; ദേവകരുണയുടെ സുവിശേഷത്തിന്നു സാക്ഷിനി
 ൾക്കുന്ന ശുശ്രൂഷ കത്താവാ യേശുവിൽനിന്നു കിട്ടിയതിനെ
 യും എന്റെ ഓട്ടത്തെയും സന്തോഷത്തോടെ തിരക്കെയത്രെ
 ൨൫ വേണ്ടതു. ഇപ്പോഴൊ കണ്ടാലും ഞാൻ (ദേവ) രാജ്യത്തെ

ചേർത്തിട്ടു നടന്നുപോന്നു നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എന്റെ മുമ്പം
 ഇനി കാക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഹൃദയ
 ദോഷാലാപനയെ ഒട്ടും മറെച്ചുവെക്കാതെ മുറും നിങ്ങളോട്
 പ്രസാദിച്ചിരിക്കയാൽ, എല്ലാവരുടെ രക്ഷത്തിൽനിന്നും ഞാൻ
 ശ്രദ്ധനാകുന്നു എന്ന് ഇന്നേ ദിവസത്തിൽ നിങ്ങളോട്
 സാക്ഷ്യംചൊല്ലുന്നു. ആകയാൽ നിങ്ങളെത്തന്നെയും കത്താവ് ഹൃദയ
 സ്വന്തരക്ഷത്താൽ സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ട് രണ്ടു സഭയെ മേ
 യ്ക്കു വിശുദ്ധാത്മാവ് നിങ്ങളെ അപ്രകൃഷ്ടരാക്കിവെച്ച് ആട്ടി
 കൂട്ടത്തെയും എല്ലാം സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുവിൻ. ഞാൻ നിങ്ങളിടാ ഹൃദയ
 ത്ൽ പിന്നെ ആട്ടികൂട്ടത്തെ ആദരിയാത്ത കൊടിയ ചെന്നായ്ക്കു
 ഡം നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രവേശിക്കും എന്നു ഞാൻ അറിയു
 ന്നു. ശിഷ്യന്മാരെ തങ്ങളുടെ പിന്നാലെ വലിച്ചുകൂട്ടുവാൻ മറി ൩൦
 മായങ്ങളെ പറയുന്ന പുരുഷന്മാർ നിങ്ങളിൽനിന്നും എഴുന്നീൽക്കും.
 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ മൂന്നുവർഷംകൊണ്ടു രാപ്പകൽ ഇടവിടാതെ ഹൃദയ
 കണ്ണുനീരുകളോടും ഓരോരുത്തനെ വഴിക്കാക്കി പോന്നത് ഓ
 രത്തുകൊണ്ട് ഉണർന്നിരിപ്പിൻ! ഇനി സഭോദാരന്മാരെ! നിങ്ങളു
 ളിൽ വീട്ടുവധ്വനം നടത്തുവാനും വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവരോട്
 ഒക്കയും അവകാശം തരുവാനും കഴിയുന്ന ദൈവത്തിലും അവ
 ന്റെ കരുണയുടെ വചനത്തിലും ഞാൻ നിങ്ങളെ ഭരമല്ലി
 കുന്നു. ആരുടെ ചൊന്നൊ വെള്ളിയൊ വസ്ത്രമൊ ഞാൻ ഹൃദയ
 കൊതിച്ചില്ല. എന്റെ മുട്ടുകൾക്കും എങ്ങനാടു കൂടിയിരുന്നവർക്കും ഹൃദയ
 ഈ കൈകൾ പണിചെയ്യപ്രകാരം നിങ്ങൾ തന്നെ അറിയു
 ന്നുവല്ലോ! ഇങ്ങിനെ പ്രയത്നം ചെയ്തു പ്രാപ്തിയില്ലാത്തവർക്കു നന്മ
 തുണയ്ക്കയും വാങ്ങുന്നതിനേക്കാൾ കൊടുക്കുന്നത് ഏറെ ധ
 ന്വം എന്നു കത്താവായ യേശു ചൊല്ലിയ വചനങ്ങളെ ഓർത്തു
 കൊൾകയും വേണ്ടുന്നത് എന്നു ഞാൻ എല്ലാകൊണ്ടും നിങ്ങ
 ഡർക്കു കാണിച്ചു. എന്നിവ ചൊല്ലിട്ടു മുട്ടുകത്തി അവർ എല്ലാ ഹൃദയ
 വഴിതടം കൂടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. എല്ലാവരും ആത്മാളം കരച്ചൽ ഹൃദയ
 ഉണ്ടായി. ഇന്നിമേൽ അവന്റെ മുമ്പം കാക്കയില്ല എന്നു ഹൃദയ
 പറഞ്ഞ വാക്കിനാൽ അവർ ഏറെ നൊന്തുകൊണ്ടു പൗലി
 ന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് അവനെ ചുംബിച്ചു കപ്പലോളം
 കൂടിപോന്നു അവനെ യാത്രയയച്ചു.

൨൧. അദ്ധ്യായം.

പൌൽ, (൮) കൈസർ്യയിലായി, (൧൭) യരുശലേമിൽ പോയി, (൨൭) ആ കൈവശത്തിലായി രോമസാമന്ത്യാധിപനാൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു.

- ൧ **അ**വരോടു പറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞു പോയശേഷം നാം നേരെ ഓടി കോസിനും പിറ്റന്നാൾ രോദിനും അവിടെനിന്നു പന്ത്രെക്കും വന്നു. മൊയിനീക്കയിലേക്ക് പോകുന്നതുകപ്പൽ കണ്ടിട്ടു കയറിപ്പുറപ്പെട്ട് ഓടി; കുപ്രദീപ് തോന്നിയാറെ, അതിനെ ഇടത്തോട്ട് ഇട്ടേച്ചു സുറിയയിലേക്ക് ഓടി തുറിൽ അണഞ്ഞു; അവിടെ കപ്പൽ ചരക്കിനെ ഇറക്കുവാനുള്ളതായി.
- ൨ നാമൊ ശിഷ്യന്മാരെ, (തിരഞ്ഞു) കണ്ടശേഷം ഏഴു നാൾ അവിടെ പാത്തു; ആയവർ പൌൽ: യരുശലേമിൽ കരേറിയോ
- ൩ കൊല്ല എന്ന് ആത്മമൂലമായി പറഞ്ഞു. ആ നാളുകളെ കഴിച്ചപ്പോൾ എല്ലാവരും സ്രീകളും മക്കളുമായി പട്ടണത്തിന്നു പുറത്താകുമ്പോൾ നമ്മെ യാത്രയയച്ചു ചെല്ലുമ്പോൾ, നാം പുറപ്പെട്ടുപോയി, കരമേൽ മുട്ടുകത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു. പിന്നെ നമ്മിൽ അഭിവാദ്യം ചെയ്തിട്ടു കപ്പലിൽ കയറി അവർ വീട്ടിലേക്കു തിരിച്ചുപോയി. തുറിനെ വിട്ടു നാം കപ്പലോട്ടും തിരിച്ചു പൊലയായിൽ എത്തിട്ടു, സഹോദരരെ വന്ദിച്ചു ഒരു ദിവസം അവരോടു കൂടെ പാത്തു.
- ൪ പിറ്റന്നാൾ നാം പുറപ്പെട്ടു കൈസർ്യയിൽ ചെന്ന് ഏഴുവരിൽ ഒരുവനായ ഫിലിപ്പൻ എന്ന സുവിദഗ്ദ്ധനെക്കുറിച്ചു വിളിപ്പൻ കടന്ന് അവനോട് കൂടെ പാത്തു. ആയവനുള്ള നാലു പുത്രന്മാർ കന്യാകുമാരും പ്രവചിക്കുന്നവരും ആയിരുന്നു. നാം പല ദിവസങ്ങളും പാർക്കുമ്പോൾ, അഗാബ് എന്നുള്ള പ്രവാചകൻ യഹൂദയിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവന്നു. നമ്മെക്കണ്ടു പൌലിന്റെ അറക്കെട്ടിനെ എടുത്തു തന്റെ കൈകാലുകളെയും കെട്ടിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞിതു: ഈ അറക്കെട്ടുടയവനെ യരുശലേമിൽ യഹൂദന്മാർ ഇപ്രകാരം കെട്ടി, ജാതികളുടെ കൈകളിൽ ഏല്പിക്കുന്നു വിശുദ്ധാത്മാവ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; ഇവ കേട്ടാറെ നാം അവിടെയോരും യരുശലേമിലേക്ക് കരേറിയോകാത്താൻ അപേക്ഷിച്ചു പോകുമ്പോൾ, പൌൽ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: നിങ്ങൾ കരഞ്ഞും എൻ്റെയും തെരിച്ചുംകൊണ്ടു ചെയ്യുന്നത് എന്തു? കർത്താവായ യേശുവിൻ നാമത്തിന്നു വേണ്ടി കെട്ട

പ്പെടുവാനല്ലാതെ, യരുശലേമിൽ മരിപ്പാനും ഞാൻ ഒരുങ്ങിനിൽക്കുന്നുവല്ലോ. എന്നാറെ, അവനെ സമ്മതിപ്പിച്ച കൂടാത്ത ൧൪ പ്പോൾ: കത്താവിൻ ഇഷ്ടം നടക്കട്ടെ! എന്നു ചൊല്ലി നാം അടങ്ങിനിന്നു. ആ ദിവസങ്ങളിൽ പിന്നെ നാം കോപ്പകൂട്ടിയതു ശലേമിലേക്കു കയറിപ്പോയി. കൈസര്യയിലെ ശിഷ്യന്മാർ ൧൩ ചിലരും നമ്മോട് കൂടപോന്നു, നാം അതിഥികളായി പാക്കേണ്ടുന്ന പഴയ ശിഷ്യനായ ത്താസോൻ എന്നൊരു കപ്രക്കാരന്റെ വീട്ടിൽ കടത്തി.

യരുശലേമിൽ ആയപ്പോൾ, സഹോദരന്മാർ നമ്മെ പ്ര ൧൭ സാദത്തോടെ കൈക്കൊണ്ടു. പിറ്റേന്നു പൌൽ നമ്മോടുകൂടി ൧൮ യാക്കോബിനെ കാണാൻ ചെന്നു; എല്ലാമുപ്പന്മാരും അവന്റെ വന്നുകൂടി. ആയവരെ അവൻ വന്ദിച്ചു, ദൈവം തന്റെ ശ്ര ൧൯ ശ്രേഷ്ഠനെക്കൊണ്ടു ജാതികളിൽ ചെയ്യുവ ഓരോന്നു വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു. ആയവർ കേട്ടിട്ടു കത്താവിനെ തേജസ്കൂരിച്ചു, പി ൨൦ ന്ന അവനോട് പറഞ്ഞിതു: സഹോദര, വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്ന യഹൂദന്മാർ എത്ര ആയിരങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു കാണുന്നുവല്ലോ; അവർ എല്ലാം ധർമ്മത്തെചൊല്ലി, എരിവുകാർ ആകുന്നു. വിദേശിച്ച് ജാതികളുടെയിലുള്ള സകല യഹൂദന്മാരോടും നീ ൨൧ മക്കളെ പരിശുദ്ധനായെത്തത് എന്നും വെപ്പുകളെ കരുതിനടക്കുത് എന്നും ചൊല്ലി, മോശധർമ്മഗ്രാഹം ഉപദേശിക്കുന്നു എന്നുള്ളപ്രകാരം നിന്നെക്കൊണ്ടു പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. പിന്നെ ൨൨ എന്തു? നീ വന്നപ്രകാരം അവർ കേൾക്കും; എന്നതുകൊണ്ടു കൂടും കൂടാതിരിക്കയില്ല; എന്നാൽ ഞങ്ങൾ നിന്നോട് ഈ പറയുന്നത് ചെയ്യും. നേച്ചു എടുത്തിട്ടുള്ള നാലു പുരുഷന്മാർ നമു ൨൩ ക്കണ്ടു. ആയവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു അവരോട് ഒന്നിച്ചു, നിന്നെ ൨൪ നിർമ്മലീകരിക്കയും (൪ മോ. ൩, ൩.) അവരുടെ തലക്കെടുത്തത്തിന്നു ചെലവഴിക്കയും ചെയ്യും, എന്നാൽ നിന്നെക്കൊണ്ടു പഠിപ്പിച്ചത് ഏതുമില്ല എന്നും, നീയും ധർമ്മത്തെ സൂക്ഷിച്ച് പെരുമാറുന്നവൻ എന്നും, എല്ലാവർക്കും ബോധിക്കും വിശ്വസിച്ചിരി ൨൫ ക്കുന്ന ജാതികളെ തൊട്ടോ, ഈവക ഒന്നും കരുതാതെ വിഗ്രഹാർപ്പിതവും രക്തവും ശ്വാസംമുട്ടിച്ചതും വേശ്വാദോഷവും മാത്രം സൂക്ഷിച്ചുനോക്കേണ്ടത് എന്നും, നാം വിധിച്ച് എഴുതിയയച്ചുവല്ലോ. എന്നപ്പോൾ പൌൽ ആ പുരുഷന്മാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ൨൬ പിറ്റേന്നാൾ അവരോട് ഒന്നിച്ചു വെടിപ്പു വരുത്തി, ദേവാല

യത്തിൽ ചെന്നു, അവരിൽ ഓരോരുത്തന്നു വേണ്ടി വഴിപാടു വെക്കേണ്ടുന്ന നിമ്നലീകരണദിവസങ്ങളുടെ തിടച്ചലിനെ (പുരോഹിതരോടു) ബോധിപ്പിച്ചു.

- ൨൭ ആ ഏഴു ദിവസങ്ങൾ തീരവാനാകുമ്പോൾ, ആസ്പ്രയിൽനിന്നുള്ള യഹൂദന്മാർ അവനെ ദേവാലയത്തിൽ കണ്ടിട്ടു പുരുഷാരത്തെ ഒക്കയും കലക്കിവെച്ച് അവന്റെമേൽ കൈകളെ വെച്ചു കൂക്കിക്കൊണ്ടിതു: ഇസ്രായേൽ പുരുഷന്മാരെ! സഹായിപ്പിൻ! ജനത്തെയും ധർമ്മത്തെയും ഈ സ്ഥാനത്തെയും എല്ലാ ടത്തും താഴ്ന്നിപ്പറഞ്ഞു എല്ലാവർക്കും ഉപദേശിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ഇവൻ തന്നെ! ഇപ്പോൾ, ദേവാലയത്തിൽ യവനന്മാരെയും
- ൨൯ കടത്തി, ഈ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തെ തീണ്ടിച്ചും കളഞ്ഞു. എന്നതിന്റെ കാരണം ഭൂരന്താനിന്നു എഫെസ്യനായ ത്രോഫിമനെ അവരോട് കൂടെ നഗരത്തിൽ കാണുകൊണ്ടു പൌൽ അവനെ ദേവാലയത്തിൽ കടത്തി എന്നു നിരൂപിച്ചതത്രെ. നഗരം എല്ലാം ഇളകിപ്പോയിട്ടു ജനങ്ങൾ ഓടിക്കൂടി, പൌലിനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു ദേവാലയത്തിന്നു പുറത്തേക്ക് ഇഴെച്ചുവന്നു; ഉടനെ വാതിലുകൾ അടച്ചു പോകയും ചെയ്തു. അവനെ കെല്ലുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ, പട്ടാളത്തിന്റെ സഹസ്രാധിപനായ രശശേലും ഒക്കയും കലക്കത്തിൽ ആയി എന്നുള്ളകേൾവി വന്നു.
- ൩൨ അവനും ക്ഷണത്തിൽ സേവകരെയും ശത്രുധിപരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു അവരോക്കുള്ള പാഞ്ഞുവന്നു; അവർ സഹസ്രാധിപനെയും സേവകരെയും കണ്ടു, പൌലിനെ അടിക്കുന്നതു മതിയാക്കി. അപ്പോൾ, സഹസ്രാധിപൻ അടുത്തുവന്ന് അവനെ പിടിച്ചു, രണ്ടു ചങ്ങലകൊണ്ടു കെട്ടുവാൻ കല്പിച്ച് ആർ
- ൩൪ എന്നും, ചെയ്യൂത് എന്ത് എന്നും ചോദിക്കുന്നതും പുരുഷാരത്തിൽനിന്ന് അതരിനെ വിളിച്ചുപോന്നിടും ആരവാരം മേതുവായി, നിശ്ചയം ഒന്നും അറിഞ്ഞു കൂടായ്കയാൽ അവനെ കൈ
- ൩൫ നിലെക്കു കൊണ്ടുപോവാൻ കല്പിച്ചു. പടിക്കെട്ടിൽ ആയാറെ ജനസമൂഹം: അവനെ കളക! എന്ന് ആത്മകൊണ്ടു പിഞ്ചെ
- ൩൬ ല്ലുകയാൽ, പുരുഷാരത്തിന്റെ ബലാച്ഛാരംകൊണ്ടു സേവക
- ൩൭ ന്മാർ അവനെ എടുക്കേണ്ടിവന്നു. കൈനിലയിൽ കടത്തുവായപ്പോൾ, പൌൽ സഹസ്രാധിപനോടു: നിന്നോട് പറയുന്നത് എനിക്ക് വിഹിതമൊ? എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: നിന്നെക്കുറവു വന്നവാക്കറിയാമൊ? എന്നാൽ ഈ നാളുകൾക്കു മുമ്പെ കലഹം

ഉണ്ടാക്കി, നാലായിരം കട്ടാരക്കാരെ മരുഭൂമിയിലേക്ക് കൂട്ടിച്ചു കൊണ്ടുപോയ മിസ്രക്കാരനല്ല എന്നു വരുന്നുവോ? എന്നു പറഞ്ഞാറെ, പൌൽ ചൊല്ലിയതു: ഞാൻ കിലിക്രിയയിലെ പട്ട റുൻ നെക്കൂളിൽ നികൃഷ്ടമല്ലാത്ത തസ് എന്നതിൽ പൌരനായ യ ഹൂദനാകുന്നു; ജനത്തോടുരിയാടുവാൻ അനുവദിക്കേണം എ ന്ൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാറെ, അനുവദിച്ചപ്പോൾ പൌൽ ൪൦ പടികളുടെ മീതെ നിന്നുകൊണ്ടു ജനം കാണുക കൈകൊണ്ടു അ നക്കി വളരെ മൌനം ആയശേഷം എബ്രയഭാഷയാൽ വിളി ച്ചു ചൊല്ലിയതു.

൨൨. അദ്ധ്യായം.

പൌൽ പ്രതിവാദം ചൊല്ലിയതു, (൨൨) പഴുതിലായശേഷം രോമപാരത്വം ഉ ണ്ടായതും.

സഭോദരരും പിതാക്കളുമായ പുരുഷന്മാരെ! എനിക്ക് ഇന്നു ൧ നിങ്ങളോടുള്ള പ്രതിവാദം കേട്ടുകൊണ്ടാലും! എന്നാറെ, എബ്ര ൨ യഭാഷയാൽ വിളിച്ചു പറയുന്നത് അവർ കേട്ടു, ഏറിയാരു സാധനം കാട്ടി അവനും പറഞ്ഞിതു: ഞാനൊ യഹൂദനായി ന കിലിക്രിയയിലെ തസ്സിൽ ജനിച്ചവനും, ഈ നഗരത്തിൽ വളർന്ന ഗമല്യേലിന്റെ കാൽക്കൽ പൈത്ര്യധർമ്മത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മപ്ര കാർ പഠിച്ചുശീലിച്ചവനും ആകയാൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇന്ന് ആകുന്നപ്രകാരം ദൈവത്തിന്ന് എരിവുള്ളവനായി ച മഞ്ഞു. ഈ മാഗ്ഗത്തെ മരണംവരെ ഹിംസിച്ച്, പുരുഷനെയും ൪ സ്ത്രീകളെയും തളച്ചും തടവുകൂട്ടിൽ ഏല്പിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു. അതിന്നു മഹാപുരോഹിതനും മൂപ്പന്മാരുടേയും എല്ലാം എനിക്കു സാ. ൫ ക്ഷി; അവരിൽനിന്ന് സഭോദരന്മാക്കായി ലേഖനം വാങ്ങി ക്കൊണ്ടു. ദമസ്കിൽ ഇരിക്കുന്നവരെയും കെട്ടിട്ടു, ദണ്ഡനത്തി ന്നായി, യരുശലേമിലേക്ക് കൊണ്ടുവരേണം എന്നുവെച്ചു ഞാൻ അവിടെക്കു യാത്രയായി. പിന്നെ ചെന്നുകൊണ്ടു ദമ സ്കുറ്റോട് അടുക്കുമ്പോൾ, ഏകദേശം ഉച്ചയ്ക്കു, പെട്ടെന്നു വാന ത്തിൽനിന്നു തിങ്ങിയ വെളിച്ചം എന്റെ ചുറ്റും മിന്നി ഞാൻ നിലത്തുവീണു: ഒരൗലേ! ഒരൗലേ! നീ എന്നെ ഹിംസിക്കു ന്നത് എന്ത്? എന്ന് എന്നോടു പറയുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു: കർത്താ വെ, നീ ആർ? എന്ന് ഉത്തരം ചൊല്ലിയാറെ: നീ ഹിംസിക്കു വു ന്ന നചരയനായ യേശു ഞാൻ ആകുന്നു എന്ന് അവൻ

൯ എന്നോടു പറഞ്ഞു. എന്റെ ഒപ്പരമുള്ളവരെ, വെളിച്ചത്തെ ക
 ൯ ഭയപരവശരായത് ഒഴികെ എന്നോട് പറയുന്നവന്റെ
 ൧൦ ശബ്ദത്തെ കേട്ടിട്ടില്ല. പിന്നെ: കത്താവെ, ഞാൻ എന്തുചെ
 യ്യേണ്ടു? എന്നു പറഞ്ഞാറെ, കത്താവ് എന്നോട് ചൊല്ലിയതു:
 എഴുന്നീറ്റു ദമസ്കിലേക്ക് പോക! നീ ചെയ്യേണം എന്നു നി
 ൧൧ സ്കയിക്കപ്പെട്ടതെല്ലാം അവുടെ നിന്നോട് ഉരെക്കപ്പെടും
 എന്നാറെ, ആ വെളിച്ചത്തിന്റെ തേജസ്സ് മേന്മവായിട്ടു
 ൧൨ ഞാൻ നോക്കാഞ്ഞപ്പോൾ, കൂടെ ഉള്ളവർ കൈതാങ്ങി നടത്തുക
 ൧൩ യാൽ ഞാൻ ദമസ്കിൽ എത്തി. പിന്നെ കുടിയേറുന്ന സകല
 യഹൂദരായും നല്ല സാക്ഷ്യം കൊണ്ടുള്ളവനായി ധർമ്മപ്രകാരം
 ഭക്തിയുള്ള പുരുഷനായ ഹന്നസ് എന്നവൻ എന്നെ വന്നുക
 ൧൪ ണ്ട് അരികെനിന്നു: സഹോദര ശൌലെ! കാഴ്ചപ്രാപിക്ക! എ
 ന്നു പറഞ്ഞു; ഞാൻ ആ നാഴികെക്ക് അവനെ നോക്കിക്കണ്ടു.
 ൧൫ അവനും ചൊല്ലിയതു: നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായവ
 ന് നീ കണ്ടും, കേട്ടും ഉള്ളവനിന്ന് എല്ലാമനുഷ്ട്യത്തോടും അവ
 ൧൬ ന്റെ സാക്ഷിയായി തീരേണ്ടതാകകൊണ്ടു, സ്വചിത്തത്തെ
 നീ അറികയും ആ നീതിമാനെ കാണുകയും അവന്റെ വായി
 ൧൭ യരുളി. ഇനി താമസിക്കുന്നത് എന്തു? നീ എഴുന്നീറ്റു, അവ
 ന്റെ നാമം വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു സ്നാനം ഏറ്റു. നിൻപാപങ്ങ
 ൧൮ ളെ കഴിക്കുക. ശേഷം ഞാൻ യരുശലേമിലേക്കു മടങ്ങി
 ചെന്നിട്ടു ദേവാലയത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നേരം സംഭവിച്ചിതു:
 ൧൯ ഞാൻ പാരവശ്യത്തിൽ ആയി അവനെക്കണ്ടു: നീ ബദ്ധ
 പ്പെട്ടു, വിരോധം യരുശലേമിൽനിന്നു പുറപ്പെടുക; എന്നേ
 കൊണ്ടു നീ സാക്ഷ്യം ചൊല്ലുന്നത് അവർ കൈക്കൊൾകയി
 ൨൦ ല്ല നിശ്ചയം എന്നു പറഞ്ഞു കേട്ടു: കത്താവെ, നിങ്കൽ വിശ്വ
 സിക്കുന്നവരെ ഞാൻ തടവിൽ ആക്കിവെച്ചും പള്ളിത്തോരം,
 അടിപ്പിച്ചും പോന്നപ്രകാരവും നിന്റെ സാക്ഷിയായ സേ
 ൨൦ ഫനന്റെ രക്ഷം ചിന്നുമ്പോൾ, ഞാനും പ്രസാദസമ്മതിപൂർവ്വം
 അരികെനിന്ന് അവനെ ഒടുക്കുന്നവരുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ കാര്യ
 ൨൧ കൊണ്ടിരുന്നു എന്നതും അവർ അറിയുന്നുവല്ലോ. എന്നു പ
 രഞ്ഞാറെ, അവൻ എന്നോടു ചൊല്ലിയതു: ഞാൻ നിന്നെ ദൂര
 ൨൨ ൽ ജാതികളിലേക്ക് അയപ്പാനുള്ളതുകൊണ്ടു യാത്രയാക!
 എന്ന വാക്കിനോളം അവനെ കേട്ടു; പിന്നെ: ഇങ്ങിനത്ത

വന്നെ ഭൂമിയിൽനിന്നു കളക! അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതു പ
റാതു! എന്നു ശബ്ദം ഉയർത്തി പറഞ്ഞു. പിന്നെ കൂക്കലിട്ടും ൨൩
വസ്ത്രങ്ങളെ ചാടി തള്ളി ആകാശത്തിൽ പൂഴി എറിഞ്ഞുകൊ
ള്ളുമ്പോൾ, സഹസ്രാധിപൻ അവർ ഇങ്ങിനെ അവന്റെ ൨൪
നേരെ ശബ്ദിക്കുന്ന സംഗതി അറിയേണ്ടതിന്നു ചമ്മട്ടികൊ
ണ്ടു നിർദ്വന്ദ്യമായി വിസ്മരിക്കേണം എന്നു ചൊല്ലി അവനെ
കൈനിലയകത്തു കടത്തുവാൻ കല്പിച്ചു. പിന്നെ അവനെ ൨൫
വാദകപ്ലേയായി നീട്ടിവെച്ചപ്പോൾ, പൌൽ (അരികെ) നില്ക്കുന്ന
ശതാധിപനോടു: രോമക്കാരനും ദണ്ഡവിധി തട്ടാത്തവനും ആ
യാൽ, ചമ്മട്ടിപ്രയോഗം നിങ്ങൾക്കു വിഹിതമൊ? എന്നു പറ
ഞ്ഞു. ശതാധിപൻ കേട്ടു സഹസ്രാധിപനെ ചെന്നുകണ്ടു: ൨൬
നീ എന്തു ചെയ്യാൻ പോകുന്നു? ഈ മനുഷ്യൻ രോമനാകുന്നു
പോൽ! എന്നു ബോധിപ്പിച്ചു. സഹസ്രാധിപൻ വന്നു: എ ൨൭
നോടു പറക, നീ രോമൻ തന്നെയൊ? എന്നു പറഞ്ഞാറെ:
അതെ എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. സഹസ്രാധിപൻ ഉത്തരം ൨൮
ചൊല്ലിയതു: ഞാൻ ഏറിയ മുതൽ കൊടുത്ത് ആ പൌരത്വം
മേടിച്ചു; എന്നതിന്നു പൌൽ പറഞ്ഞു: ഞാനൊ ജനിച്ചുകിട
ക്കുന്നു. എന്നാറെ, ഭേദം ചെയ്യാൻ ഭാവിക്കുന്നവർ ഉടനെ അ ൨൯
വനെ വിട്ടു നീങ്ങി; സഹസ്രാധിപൻ അവൻ രോമൻ എ
ന്നറിഞ്ഞും, അവനെ കെട്ടിവെച്ചതു വിചാരിച്ചും ഭയപ്പെട്ടു
പോയി.

പിറ്റേന്ന് രാവിലെ അവൻ യഹൂദന്മാർ ചുമത്തുന്ന കുറു ൩൦
ത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മം അറിവാൻ മനസ്സായി, അവനെ അഴിച്ചു
വിട്ടു മഹാപുരോഹിതർ മുതലായ സുനേദിയും ഒക്കയും വരുവാ
ൻ കല്പിച്ചു. പൌലിനെ താഴെ കൂട്ടികൊണ്ടുവന്ന് അവരുടെ
മുമ്പിൽ നിറുത്തി.

൨൩. അദ്ധ്യായം.

പൌൽ സുനേദിയത്തിൽ പ്രതിവാദം തുടന്നുപോകും, (൧൨) കൈസർയ്യയിലുള്ള
നാടുവാമിയുടെ അടുക്കെ അയക്കപ്പെട്ടതു.

പൌൽ സുനേദിയത്തെ ഉറക്കുന്നാക്കി പറഞ്ഞിതു: സ ൧
ഹോദരരായ പുരുഷന്മാരെ! ഞാൻ ഇന്നെദിവസത്തോളവും
സകല നല്ല മനോബോധത്തോടും ദൈവത്തിന്നു പെരുമാറി
വന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാറെ, മഹാപുരോഹിതനായ ഹന്നസ് ൨
൩൩൫

- അവനെ വായിൽ അടിക്കുന്നു എന്നു കൂടെ നില്ക്കുന്നവരോടുകൂടി. അപ്പോൾ പൌൽ അവനോട്: അല്ലയോ വെള്ളത്തോടു ചിട്ടുള്ള ചുവരെ! ദൈവം നിന്നെ അടിപ്പാൻ പോകുന്നു! നീയൊ ധർമ്മപ്രകാരം എനിക്കു ന്യായം വിധിപ്പാൻ ഇരുന്നിരിക്കെ, ധർമ്മത്തെ അതിക്രമിച്ച് എന്നെ അടിപ്പിക്കുന്നുവോ? എന്നു പറഞ്ഞു. ചുവരും നില്ക്കുന്നവർ: നീ ദൈവത്തിന്റെ മഹാപുരോഹിതനെ വാവിടുന്നുണ്ടോ ചൊല്ലുന്നുവോ? എന്നു പറഞ്ഞു.
- ൫ അപ്പോൾ പൌൽ: സഭോദരന്മാരെ, മഹാപുരോഹിതനാകുന്ന പ്രകാരം അറിഞ്ഞില്ല (൨ മോ. ൨൨, ൧൮) നിന്റെ ജനത്തിലെ പ്രഭുവിനെ പ്രാവോല്ല എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
- ൬ എന്നു പറഞ്ഞു. അനന്തരം ഒരു പക്ഷം ചട്ടെത്രം ഒരു പക്ഷം പരീശരും ആകുന്നു എന്നു പൌൽ അറിഞ്ഞു, സുനേദിയത്തിൽ വിളിച്ചുകൊണ്ടു: സഭോദരന്മാരേ! ഞാൻ പരീശരും! പരീശരുടെ മകൻ തന്നെ! പ്രത്യാശയും മരിച്ചവരുടെ ഉത്ഥാനവും ചൊല്ലി, എനിക്കു വിസ്മയം നടക്കുന്നു! എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, പരീശർക്കും ചട്ടെത്രക്കും തമ്മിൽ ഇടച്ചൽ ഉണ്ടായി, കൂട്ടം ചിരിച്ചുപോകയും ചെയ്തു. ചട്ടെത്രർ ആകട്ടെ പുനരുത്ഥാനവും ഇല്ല ഭൂത (ഭൂത)ാത്മാവും ഇല്ല എന്നു ചൊല്ലുന്നു; പരീശരെ രണ്ടിനേയും സമ്മതിക്കുന്നു. പിന്നെ വലിയ കൂക്കൽ ഉണ്ടായി; പരീശപക്ഷത്തിലെ ശാസ്ത്രികൾ എഴുന്നീറ്റു പൊരുതുകൊണ്ട്: ഈ മനുഷ്യനിൽ നാം ഒരു ദോഷവും കാണുന്നില്ല; ഒർ ആത്മാവെങ്കിലും ഭൂതൻ എങ്കിലും അവനോട് ഉറിയായി എന്നു വരികിലൊ (നാം ദേവമാനന്മാരാജ്യംകൊല്ല) എന്നു പറയും. പിന്നെ വലിയ ഇടച്ചൽ ആയദേശം സഹസ്രാധിപൻ ഇവരാൽ പൌൽ വലിച്ചു ചീന്തിപ്പോകും എന്നു പേടിച്ചു പട ഇറങ്ങിച്ചെന്നു അവരുടെ നടുവിൽനിന്ന് അവനെ പഠിച്ചെടുത്തു കൈനിലയിൽ കടത്തേണ്ടതിന്നു കല്പിച്ചു.
- ൧൧ പിറെ രാത്രിയിൽ കൺതാവ് അവന്റെ അടുക്കണിന്നു: ഡൈയ്ക്കത്തോടിക്ക! നീ എന്റെവ ചൊല്ലിയരുശലേമിൽ സാക്ഷ്യം ഉറപ്പിച്ചു വന്നപ്രകാരം തന്നെ; രോമയിലും സാക്ഷിനില്ക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
- ൧൨ പുലർന്നപ്പോൾ യഹൂദന്മാർ തമ്മിൽ യോജിച്ചു, പൌലിനെ കൊന്നുകളവോളം തിന്നുകയും ഇല്ല കുടിക്കുകയും ഇല്ല എന്നു ചൊല്ലി, തങ്ങളെ തന്നെ ശപിച്ചു. ഈ സഹശപഥം ചെയ്തവർ

നാല്പതിലധികം പേർ ആയി. അവർ മഹാപുരോഹിതരേയും ൧൪
 ഭൂപന്മാരേയും ചെന്നു കണ്ടു പറഞ്ഞിതു: ഞങ്ങൾ പൌലിനെ
 കൊന്നുകളവോളം ഒന്നും ആസ്വദിക്കയില്ല എന്നു ശപഥംചെ
 യ്തു, ഞങ്ങളെ തന്നെ ശപിച്ചു. അതുകൊണ്ടു സുനേദ്രിയത്തോ ൧൫
 ട് ഒന്നിച്ചു നിങ്ങൾ സഹസ്രാധിപനെ ഉണർത്തിച്ച്, ആയാ
 തുടെ സംഗതി അധികം സൂക്ഷ്മത്തോടെ വിവേചിക്കേണ്ടതി
 ന് അവനെ നിങ്ങളുടെ ഭരട്ടക്കു താഴെ കൊണ്ടുപോരെണം
 എന്നു പറവിൻ, എന്നാൽ അവൻ സമീപിക്കുമുമ്പെ ഞങ്ങ
 ൾ അവനെ ഒടുക്കുവാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കും. എന്നീ പതിയിരി ൧൬
 പ്പിനെ പൌലിന്റെ പെങ്ങളെ മകൻ കേട്ടു ചെന്നു, കൈനില
 യിൽ കടന്നു പൌലിനെ കേല്പിച്ചു. പൌൽ ശത്യാധിപന്മാരി ൧൭
 ൾ ഒരുത്തനെ വിളിച്ച്: ഈ യുവാവിന് സഹസ്രാധിപനെ
 ഒന്നു കേല്പിപ്പാൻ ഉണ്ടാകയാൽ അവനെ അങ്ങോട്ടു കൊണ്ടു
 പോക എന്നു പറഞ്ഞു. ആയവൻ അവനെ കൂട്ടികൊണ്ടു, ൧൮
 സഹസ്രാധിപനടുക്കുലേക്കുക്കി: ചങ്ങലക്കാരനായ പൌൽ എ
 ന്നെ വിളിച്ചു. നിന്നോടു വല്ലതും പറവാനുള്ള ഈ യുവാവി
 നെ നിന്നെക്കു കൊണ്ടു പോരുവാൻ അപേക്ഷിച്ചു എന്നു പ
 റഞ്ഞു. സഹസ്രാധിപൻ അവന്റെ കൈ പിടിച്ചു വേറിട്ടു ൧൯
 വാങ്ങിപ്പോയി: എന്നോടു ബോധിപ്പിപ്പാനുള്ളത് എന്ത്? എ
 ന്നു ചോദിച്ചാറെ ആയവൻ ചൊല്ലിയതു: യഹൂദന്മാർ പൌ ൨൦
 ലിനെ കുറിച്ച് അധികം സൂക്ഷ്മത്തോടെ ചോദിച്ചറിയണം
 എന്നു ചൊല്ലി, നീ നാളെ അവനെ സുനേദ്രിയത്തിലേക്ക് കൊ
 ണ്ടു പോരേണ്ടതിന് അപേക്ഷിപ്പാൻ ഒന്നൊത്തിരിക്കുന്നു.
 നീയൊ അവരെ തേരിപ്പോകൊല്ല! അവരിൽ നാല്പതിലധികം ൨൧
 ആളുകൾ അവനെ ഒടുക്കുവോളം തിന്നുകയും ഇല്ല, കുടിക്കുകയും
 ഇല്ല എന്നു തങ്ങളെതന്നെ ശപിച്ചു കളഞ്ഞിട്ട്, അവനായി പ
 തിയിരിക്കുന്നു; ആയവർ നിന്റെ വാഗ്ദത്തം കാത്തുകൊണ്ട്
 ഇന്നും ഒരുങ്ങി നില്ക്കുന്നു. എന്നാറെ സഹസ്രാധിപൻ: ഇത് ൨൨
 എന്നോട് ഉണർത്തിച്ചപ്രകാരം ആരോടും മിണ്ടായ്ക്കു എന്ന് ആ
 ഞ്ഞാലിച്ചു യുവാവിനെ വിട്ടയച്ചു.

അനന്തരം ശത്യാധിപരിൽ ഇരുവരെ വരുത്തി പറഞ്ഞിതു: ൨൩
 അസ്മമിച്ചിട്ടു മൂന്നാം മണിക്കൂറിൽ കൈസയ്ക്കു പോവാൻ
 ഇരുന്നൂറു സേവകരെയും എഴുപതു കുതിരയാളുകളെയും ഇരുന്നൂ
 റു കവിണക്കാരെയും ഒരുക്കവിൻ! വാഹനങ്ങളെയും സംഭരിച്ചു ൨൪

പൌലിനെ കയറി, നാടുവാഴിയായ ഫേലിക്കിന്റെ അടുക്ക
 ൨൫ ലേക്കു കുറവെന്നി, എത്തിക്കണം. എന്നിട്ട് ഈ മാതിരിയൊ
 ൨൬ ത്ത ലേഖനം എഴുതി: ക്ലൌദ്യസ് ലൂസിയ ബഹുമാനപ്പെട്ട നാ
 ൨൭ ടുവാഴിയായ ഫേലിക്കിന്നു വന്ദനം. ഈ പുരുഷനെ യഹൂദ
 നാർ പിടിച്ചിട്ട് ഒടുക്കുവാനായപ്പോൾ, രോമൻ എന്നറിഞ്ഞു
 ൨൮ ഞാൻ പടയോട്ടംകൂട നേരിട്ട് അവനെ പഠിച്ചെടുത്തു; പിന്നെ
 അവനിൽ കുറവു ചുമത്തുന്ന സംഗതിയെ ഗ്രഹിപ്പാൻ മന
 സ്സായി, അവരുടെ സുന്നെദ്രിയത്തിലേക്ക് അവനെ കൊണ്ടു
 ൨൯ വൻ പോയാറെ, അവരുടെ ധർമ്മത്തെത്തൊട്ടുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ മേതു
 വായി ചുമത്തുന്നതല്ലാതെ, മരണത്തിന്നൊ, ചങ്ങലകൾക്കൊ
 ൩൦ യോഗ്യമുള്ളകുറവു ഒന്നു ഇല്ലാത്തപ്രകാരം ബോധിച്ചു. അന്ന
 ന്തരം പുരുഷന്റെ നേരെ ചരിപ്രയോഗം ഭാവിക്കുന്നു എന്ന
 തുമ്പുണ്ടായപ്പോൾ, ഞാൻ മടിയാതെ നിന്റെ അടുക്കലേക്ക്
 അയച്ചു; വാദികളോട് അവന്റെ നേരെ ഉള്ളവ നിന്തിരു
 ൩൧ ന്നിൽ ബോധിപ്പിപ്പാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു, സുഖമായിരിക്ക!
 ൩൨ എന്നിട്ടു സേവകന്മാർ നിയോഗപ്രകാരം പൌലിനെ കൂട്ടിക്കൊ
 ൩൩ ന്നു, രാത്രിയിൽ അന്തിപത്രിയോളം എത്തിച്ചു. പിറ്റേ നാൾ,
 കതിരയാളുകളെ അവന്റെ ഒപ്പം യാത്രയാവാൻ വിട്ടു, തങ്ങൾ
 ൩൪ കൈനിലേക്കു തിരിച്ചുപോന്നു. മറ്റൊരാൾ കൈസര്യയിൽ കട
 ന്നു നാടുവാഴിക്കു ലേഖനത്തെക്കൊടുത്തു, പൌലിനെയും അവ
 ൩൫ ന്നു നമ്പിൽ നിറുത്തി. നാടുവാഴി വായിച്ചശേഷം: ജനിച്ചു നാട്
 ൩൬ എന്ത? എന്നു ചോദിച്ചു കിലിക്രി, എന്നു കേട്ടാറെ, നിന്റെ വാ
 ദികൾ എത്തിയാൽ പിന്നെ നിന്നെ വിസ്തരിക്കും എന്നു പറ
 ഞ്ഞു, ഫേരോദാവിൻ ആസ്ഥാനത്തിൽ അവനെ കാത്തുകൊ
 ൩൭ ഡംവാൻ കല്പിക്കയും ചെയ്തു.

൨൪. അദ്ധ്യായം.

ഫേലിക്കിന്റേയിൽ യഹൂദർ വാദിച്ചതിന്നു, (൧൦) പൌലിന്റെ പ്രത്യുത്തരവും,
 (൨൨) ഫേലിക്കിനോട് വ്യാപരിച്ചതും.

൧ **അ**ഞ്ചു നാൾ കഴിഞ്ഞശേഷം മഹാപുരോഹിതനായ മന്ന
 ൨ ന്നു, മൂപ്പന്മാരോടും തെത്തുല്ലൻ എന്നൊരു വാചാലനോടും കൂടി
 ഇറങ്ങിവന്നു, പൌലിന്നു വിരോധമായി നാടുവാഴിയുടെ മുമ്പി
 ൩ ൽ ഉന്നയിച്ചു നിന്നു. ആയവനെ വരുത്തിയാറെ, തെത്തു
 ൪ ൽ അന്ത്രായപ്പെട്ടു തുടങ്ങി: ബഹുമാനപ്പെട്ട ഫേലിക്കേ!

൩൫൮

നിന്നാൽ ഞങ്ങളു വളരെ സമാധാനവും നീ മുൻ കരുതിക്കൊ
ൾകയാൽ ഈ ജാതിക്ക് ഏറിയ അഭ്യായങ്ങളും സാധിച്ചതു, ഞ
ങ്ങൾ എപ്പോഴും എല്ലാത്തും സകല കൃഷ്ണരായോടും അംഗീ
കരിക്കുന്നു. എങ്കിലും നിന്നെ അധികം ആയാസപ്പെടുത്തരു
തെന്നുവെച്ചു, നിന്റെ സൌമ്യതയാലെ ചുരുക്കത്തിൽ ഞങ്ങ
ളെ കേൾക്കേണ്ടതിന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഈ പുരുഷൻ ആ ൫
കളെ പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള സകല യഹൂദന്മാർക്കും ഇടച്ചത് വരു
ത്തുന്നൊരു ചേട്ടയും നചറയുരുടെ മരുഭൂമിയിൽനിന്നു മുന്പാണു എ
ന്നു ഞങ്ങൾ കണ്ടതല്ലാതെ, അവൻ ദേവാലയത്തെ തീണ്ടിച്ച
തും ഉണ്ടു; ഞങ്ങളോ അവനെ പിടിച്ചു [ഞങ്ങളുടെ ധർമ്മപ്ര
കാരം വിസ്മയിപ്പാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ, സഹസ്രാധിപനായ ലു
സിയാ വളരെ ബലത്തോടു കൂടവന്ന് അവനെ ഞങ്ങളുടെ
കൈകളിൽനിന്ന് എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി. അവന്റെ വാദി വു
കൾ നിന്തിരുമുഖിൽ വരേണം എന്നു കല്പിച്ചു അവനെ നീ
വിസ്മയിച്ചു ചോദിച്ചാൽ ഞങ്ങൾ കുററ ചുമത്തുന്ന സകല
സംഗതികളുടെ വിവരത്തെ താൻ അറിഞ്ഞു കൊല്ലാൻ ഇടയു
ണ്ടു. എന്നു ചൊല്ലിയത് ഉള്ളത് എന്നു യഹൂദന്മാരും കൂടി വാ
ൻ
ദിച്ചു.

നാടുവാഴി അവൻ പറവാൻ ആംഗികം കാട്ടിയാറെ, പൌ ൧൦
ൽ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ഈ ജാതിക്കു നീ ഏറിയ വഷവും ന്യായാ
ധിപതിയാകുന്നത് അറികകൊണ്ടു എന്റെ കാര്യത്തിൽ ഞാ
ൻ സുഖമനസ്സോടെ പ്രതിവാദം ചൊല്ലുന്നു. കാരണം ഞാൻ ൧൧
യരുശലേമിൽ തൊഴുത്തും എന്നുവെച്ചു കരേറി പോയിട്ടു, പ
ത്രണ്ടു നാളിൽ പരമായില്ല എന്ന് നിന്നെക്കു (ചോദിച്ചു) അറി
യാം. ദേവാലയത്തിൽ വെച്ചും ആരോടും സംഭാഷിക്കയൊ ൧൨
ള്ളികളിൽ എങ്കിലും നഗരത്തിൽ എങ്കിലും പുരുഷന്മാരുടെ
കോലാഹലം ഉണ്ടാകയൊ ചെയ്യുന്നവനായിട്ടല്ല എന്നെക്കണ്ടു
പിടിച്ചതു. ഇന്ന് എന്തെങ്കിലും കുററ ചുമത്തുന്നവരെ തെളിയിച്ചു ൧൩
തരുവാനും അവർക്കു വഹിയാ. ഞാനൊ നിന്നോട് ഏറ്റു പറ ൧൪
യുന്നിതു: ഇവർ മരുഭൂമി എന്നു ചൊല്ലുന്ന ആ മാറ്റത്തിൽ
ന്നെ ഞാൻ പൈത്രനായ ദൈവത്തെ ഉപാസിക്കുന്നത്; ധ
ർമ്മത്തിലും പ്രവാചകരാലും എഴുതികിടക്കുന്നത് ഒക്കെയും വിശ്വ
സിക്കയും, ഇവരും കൂടെ കാത്തിരിക്കുന്ന പോലെ നീതിമാന്മാ ൧൫
രുടെയും നീതി കെട്ടുവരുടേയും പുനരുത്ഥാനം ഉണ്ടായിരിക്കും

- എന്നു ദൈവത്തിങ്കൽ ആശ വെച്ചിരിക്കയും ചെയ്തയിൽ ത
 ൧൩ ന്ന. എങ്കിൽ ദൈവത്തോടും മനുഷ്യരോടും എല്ലാം കൊണ്ടും
 ഇടച്ചു വരാത്ത മനസ്സാക്കി ഉണ്ടാവൻ ഞാനും ശ്രമിക്കുന്നു.
 ൧൪ ഇപ്പോൾ പല വാക്കുകൾക്ക് പിമ്പെ ഞാൻ (അവിടേക്ക്) എ
 ത്തിയതൊ എന്റെ ജനത്തിന്നു ഭിക്ഷകളും വഴിപാടുകളും അ
 ൧൫ നഷ്ടിപ്പാനത്രെ. ആയതിൽ ഇടപ്പെടുമ്പോൾ ദൈവവലയത്തി
 ൽ ശുദ്ധി വരുത്തിയവനായി, പുരുഷാരത്തോടും കോലാഹല
 ത്തോടും കൂടെ അല്ല എന്നെ കണ്ടത്, ആസ്രയിൽനിന്നു ചില
 ൧൬ യഹൂദന്മാർ മാത്രം. ആയവർക്ക് എന്റെ നേരേ വല്ലതും ഉണ്ടെ
 ൨൦ കിൽ നിന്തിരുമുഖിൽവന്ന് അന്ത്രായപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നു. അ
 ള്ള ഞാൻ സുനേദിയമുഖിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ എന്നിൽ എന്തു
 ൨൧ ന്യായക്കുറവു കണ്ടു എന്ന് ഇവർ തന്നെ പറയട്ടെ! പക്ഷെ
 ഇന്ന് നിങ്ങളാൽ എനിക്കു വിസ്മയം നടക്കുന്നതു മരിച്ചവരു
 ടെ ഉത്ഥാനം ചൊല്ലീട്ടത്രെ എന്നു ഞാൻ അവരിൽനിന്നുകൊ
 ണ്ടു വിളിച്ചൊരു ശബ്ദം ഒഴികെ തന്നെ.
- ൨൨ എന്നാറെ മേലിക്ക് ആ മാറ്റം സംബന്ധിച്ചവ സൂക്ഷ്മാ
 യിഅറിഞ്ഞിട്ടും അവർക്ക് അവധിവെച്ചു, സഹസ്രാധിപനായ
 ലൂസിയ വന്നാൽ പിന്നെ നിങ്ങളുടെ കാര്യം വിധിപ്പാൻ നോ
 ൨൩ ക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ ശത്യാധിപനോട് അവനെ സൂ
 ക്ഷിച്ചു കൊള്ളുകയും വേണ്ടപ്പെട്ടവർ ആരും ശുശ്രൂഷിപ്പ
 തൊ, വന്നു കാണതൊ, വിലക്കാതെ സ്വാസ്ഥ്യം കൊടുക്കയും
 ൨൪ വേണമെന്നു കല്പിച്ചു. ചില ദിവസങ്ങളുടെ ശേഷം മേലി
 ക്ക് തന്നിക്കുള്ള ഭൂസില്ല എന്ന യഹൂദസ്രീയുമായി എത്തി. പൌ
 ലിനെ വരുത്തി ക്രിസ്തങ്കലെ വിശ്വാസം ചൊല്ലി അവനെ
 ൨൫ കേട്ടു. ആയവൻ നീതി, ഇന്ദ്രിയജയം. വരുവാനുള്ള ന്യായ
 വിധി, എന്നിവകൊണ്ട് ഭാഷിക്കുമ്പോൾ മേലിക് ഭീതനായി:
 തലോലത്തേക്ക് പോക! തക്കം കിട്ടിയാൽ നിന്നെ വിളിപ്പിക്കും
 ൨൮ എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. പൌലിനാൽ തന്നിക്കു ഭൂവ്വം തരപ്പെ
 ട്ടു എന്നുള്ള ആശങ്ക ഉണ്ടാകയാൽ പലപ്പോഴും അവനെ വ
 ൨൯ രുത്തി സംസാരിക്കും. ഈരാണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടു മേലിക്നിന്ന് അ
 നന്തരവനായി പൊക്രൂസ് മേസസ് വന്നാറെ, യഹൂദരോട്
 ഓരൊ കൃതജ്ഞത സമ്പാദിക്കേണം എന്നു വെച്ചു മേലിക്
 പൌലിനെ കെട്ടപ്പെട്ടവനായി വിട്ടേച്ചു പോകയും ചെയ്തു.

൨൫. അദ്ധ്യായം.

പൊൽ ഫേസുൻ മുമ്പിൽ കൈസരെ അഭയം ചൊന്നശേഷം, (൧൩) ഫേസുൻ അഗ്രിപ്പാ രാജാവോടു സംഭാഷിച്ചതു.

എന്നാറെ ഫേസുൻ തന്റെ നാട്ടിൽ എത്തീട്ടു, മൂന്നാം നാൾ കൈസര്യയെ വിട്ടു, യരൂശലേമിലേക്ക് കയറി പോയി. അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതർ മുതലായ യഹൂദന്മാർ പൗരലിൻ നിമിത്തം അവന്റെ സന്നിധിയിൽ വന്നു വഴിയിൽ വെച്ച് അവനെ ഒടുക്കുവാൻ പതിയിരിപ്പിനെ ഒരുക്കിക്കൊണ്ട് ആയവന്റെ കയ്യിൽ ദയചെയ്ത് അവനെ യരൂശലേമിലേക്കു വരുത്തേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു പോന്നു. ആയതിന്നു ഫേസുൻ ഉത്തരമായിട്ടു, പൗലിനെ കൈസര്യയിൽ തന്നെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളും എന്നും, താൻ വേഗത്തിൽ പുറപ്പെട്ടുവാൻ ഉണ്ടെന്നും. എന്നാൽ നിങ്ങളിൽ അധികാരമുള്ളവർ കൂടെ വന്ന് ആയാളോടു വല്ലതും ഉണ്ടെങ്കിൽ അവനിൽ കുറച്ചുമത്തട്ടെ എന്നും പറഞ്ഞു. എട്ടു പത്തു നാളിലധികം അവരിൽ കഴിക്കാതെ കൈസര്യയ്ക്കു ഇറങ്ങി, പിറ്റേന്നു ന്യായാസനത്തിൽ ഇരുന്നു പൗലിനെ വരുത്തുവാൻ കല്പിച്ചു. അവൻ എത്തിയാറെ യരൂശലേമിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവന്ന യഹൂദന്മാർ ചുറ്റുംനിന്നു പൗലിന്റെ നേരെ കഠിനസംഗതികൾ ചെയ്തും ബോധിപ്പിച്ചു. യഹൂദരുടെ ധർമ്മത്തോട് എങ്കിലും, ദേവാലയത്തോടുകൂടിയും, കൈസരോട് എങ്കിലും ഞാൻ ഏതും പിഴച്ചില്ല എന്ന അവൻ പ്രതിവാദിക്കുമ്പോൾ, ആ (സംഗതികളെ) ഞെളിയിപ്പാൻ അവർക്കു വഹിയാഞ്ഞു, ഫേസുൻ യഹൂദന്മാരോട് കൃത്യമായ സമ്പാദിപ്പാൻ ഇഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടു പൗലോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: യരൂശലേമിലേക്ക് യാത്രയായി, അവിടെ എന്റെ മുമ്പിൽ ഈ സംഗതികളിൽ നിന്നെക്കു വിസ്താരം നടപ്പാൻ മനസ്സുണ്ടോ? എന്നാറെ, പൗൽ എനിക്കു വിസ്താരം വരേണ്ടെന്ന കൈസരുടെ ന്യായാസനത്തിന്നു മുമ്പിൽ ഞാൻ നില്ക്കുന്നു; യഹൂദരിൽ ന്യായക്കുറവ് ഒന്നു ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നതു നിന്നെക്കും നല്ലവണ്ണം അറിയാം. ഞാനൊ ന്യായക്കുറവുള്ളവനോ മരണയോഗ്യമായതൊന്നു പ്രവൃത്തിച്ചവനോ എങ്കിൽ, മരിക്കാൻ എന്നില്ല സത്യം; ഇവർ എന്നിൽ കുറച്ചുമത്തുന്നത് ഒന്നും ഇല്ലെങ്കിലൊ എന്നെ അവർക്കു സമ്മാനിച്ചു കള

- ൧൨ വാൻ ആർക്കും കഴികയില്ല. ഞാൻ കൈസരെ അഭയം ചൊല്ലുന്നു. എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഫേസ്തസ് കൂട്ടമന്ത്രികളോട് സംഭാഷിച്ചിട്ടു: നീ കൈസരെ അഭയം ചൊല്ലിട്ടുണ്ടു; കൈസരടുക്കലേക്കു യാത്രപോകും! എന്നു ഉത്തരം കല്പിച്ചു.
- ൧൩ ചില നാൾ കഴിഞ്ഞശേഷം അഗ്രിപ്പാ രാജാവും ബെരനീക്കയും ഫേസ്തനെ വന്ദിപ്പാനായി കൈസര്യയിൽ എത്തിട്ടു.
- ൧൪ ഏറിയ ദിവസം അവിടെ പാർക്കുമ്പോൾ, ഫേസ്തസ് പൌലി
- ൧൫ ന്റെ സംഗതി രാജാവിന്നു വിവരിച്ചിതു: ഫേലിക്സ് ബന്ധനക്കു വിട്ടൊരു പുരുഷൻ ഉണ്ടു; ആയവന്റെ നേരെ ശിക്ഷാവിധി ചോദിച്ചുകൊണ്ടു യഹൂദരുടെ മറ്റു പുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും ഞാൻ യരുശലേമിൽ ആയപ്പോൾ എന്നെ വന്നു
- ൧൬ കണ്ടു. അവർക്കു ഞാൻ ഉത്തരം കല്പിച്ചിതു, കുറുകാരൻ അന്യായക്കാരെ മുഖതാവിൽ കണ്ടു്, അന്യായ സംഗതിക്കു പ്രതിവാദിപ്പാൻ ഇടകിട്ടിട്ട് എന്നിയെ യാതൊരു മനുഷ്യനെ സമ്മാനിച്ചു കളയുന്നതു രോമർക്കു മര്യാദയായതല്ല എന്നത്രെ. പിന്നെ അവർ ഇവിടെ വന്നുകൂടിയാറെ, ഞാൻ ഒട്ടും താമസിയാതെ, പിറേറന്നു ന്യായാസനത്തിൽ ഇരുന്നു, പുരുഷനെ കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചു. ആയവന്റെ ചുറ്റും അന്യായക്കാർ നിന്നുകൊണ്ടു, ഞാൻ നിരൂപിച്ച സംഗതികൾ ഒന്നും ബോധിപ്പിക്കാതെ സ്വന്ത ദേവാരത്നയും മരിച്ചൊരു യേശുവിനെ ജീവിക്കുന്നു എന്നു പൌൽ പറയുന്നതിനേയും കുറിച്ചത്രെ, ഓരോ ചോദ്യങ്ങളെ കൊണ്ടുവന്നു. ഇവ സംബന്ധിച്ചുള്ള രക്തത്തിൽ ഞാൻ കരകാണാഞ്ഞു. നിന്നെക്കു യരുശലേമിലേക്കു യാത്രയായി, അവിടെ ഈ സംഗതികളിൽ വിസ്കാരം നടപ്പാൻ മ
- ൨൧ നസ്സുണ്ടോ എന്നു പറഞ്ഞു. എങ്കിലും പൌൽ തിരുമനസ്സിലെ വിസ്കാരത്തിന്നായി തന്നെ കാരണമെന്നു എന്ന് അഭയം പ്രാപിച്ചാറെ, കൈസരടുക്കെ അയക്കുവോളം അവനെ കാപ്പാൻ ക
- ൨൨ ല്പിച്ചു. എന്നതിന്നു അഗ്രിപ്പാ: ആ മനുഷ്യനെ കേൾപാൻ എനിക്കും മനസ്സുണ്ടായിരുന്നു എന്നു ഫേസ്തനോട് ചൊല്ലിയാറെ; നാളെ അവനെ കേൾക്കും എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു.
- ൨൩ പിറേറന്ന് അഗ്രിപ്പാ ബെരനീക്കയുമായി വളരെ ആശോചത്തോടെ വന്നു, സഹസ്രാധിപതികളോടും നഗരത്തിലെ പ്രധാനികളോടും കൂടെ ആസ്ഥാനമന്ധപം പുക്കാറെ, ഫേസ്തസ്
- ൨൪ ന് കല്പിക്കയാൽ പൌൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു. ഫേസ്തസ് പറ

ഞ്ഞിതു: അഗ്രിപ്പാ രാജാവെ ഇങ്ങു കൂടിവന്ന സകല പുരുഷന്മാരും ആയുജ്ഞാരെ! യഹൂദരുടെ സമൂഹം എല്ലാം യരുശലേമിലും ഇവിടെയും എന്തോട് അപേക്ഷിച്ച്, ഇവൻ ഇനി ജീവനോടെ ഇരിക്കുന്നത് എന്ന് എതിരെ വിളിച്ചിട്ടുള്ളൊരിവനെ കാണുന്നുവല്ലോ! അവൻ മരണയോഗ്യമായത് ഒന്നും ചെ ൨൫ യിട്ടില്ല എന്നു ഗ്രഹിച്ചിട്ട്, ഇവൻ താനും തിരുമനസ്സിലെ അഭയം ചൊല്ലിയതിനാൽ അവനെ അയക്കേണം എന്നു വിധിച്ചു. അവനെക്കൊണ്ട് നിശ്ചയമായത് ഒന്നും രണ്ടുരാത്രി എഴു ൨൬ തുവാൻ എനിക്ക് ഇല്ലായ്കൊണ്ട്, നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വരുത്തി. വിശേഷാൽ അഗ്രിപ്പാ രാജാവെ! നിന്തിരുമുമ്പിൽ (ആ ൨൭ ക്കിയതു) വിവേചനം കഴിച്ചിട്ട്, ഇന്നത് ഞാൻ എഴുതേണം എന്നു ബോധിപ്പിച്ചാൻ തന്നെ; തടപുകാരനെ അയക്കുമ്പോഴേക്ക് അവന്റെ നേരെ ഉള്ള സംഗതികളെ സൂചിപ്പിക്കാത്തതൊ കായ്മല്ല എന്നു എനിക്ക് തോന്നുന്നു സത്യം.

൨൬. അദ്ധ്യായം.

അഗ്രിപ്പാവിന്മുമ്പിൽ പൊൽ പ്രതിവാദിച്ചതും, (൨൪) കേട്ടവരുടെ ഭാവങ്ങളും.

അഗ്രിപ്പാ പൌലിനോട്: നിന്നെക്കുറേണ്ടി പറവാൻ നിന്നെക്കുറേ അനുവാദം ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, പൌൽ കൈനീട്ടി പ്രതിവാദിച്ചിതു: അഗ്രിപ്പാ രാജാവെ! യഹൂദന്മാർ എ ൨ ന്നിൽ ഭൂഷ്ടം കാണുന്ന സകലവും കൊണ്ട്, ഇന്നു നിന്തിരുമുമ്പിൽ പ്രതിവാദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുമ്പോൾ, പ്രത്യേകം നീ യഹൂദരിലെ മയ്യാദകളും ചോദ്യങ്ങളും എല്ലാം തിരിച്ചറിയുന്നവനായാൽ ഞാൻ, ഭാഗ്യവാൻ എന്നു നിരൂപിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു ദീപ്തമാന്തിയോടെ എന്നെ കേൾപാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. എങ്കിലൊ എന്റെ ജനത്തിൽ യരുശലേമിൽവെച്ച് ആദിമത രൽ ഉണ്ടായ എന്റെ നടപ്പു ബാല്യം തുടങ്ങിയുള്ള പ്രകാരം എല്ലാ യഹൂദന്മാരും അറിയുന്നു. അവർക്കു സാക്ഷ്യം ചൊല്ലുവാ ൫ ന് മനസ്സായാൽ, നമ്മുടെ ആരാധനയിൽ സൂക്ഷ്മത ഏർപ്പിച്ചു മതഭേദപ്രകാരം ഞാൻ പഠിപ്പനായി ജീവിച്ചു എന്ന് അവർ ആരംഭത്തോളവും മുന്നറിയുന്നുവല്ലോ. ഇപ്പോൾ വിസ്മരിക്കുന്ന പ്പെട്ടു നീല്ക്കുന്നതൊ, ദൈവത്തിൽ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ ഉണ്ടായതും, നമ്മുടെ പന്തിരു ഗോത്രവും രാപ്പകൽ ശ്രദ്ധയോ ൭ ടെ ഉപാസിച്ചുകൊണ്ട് എത്തി പിടിച്ചാൻ ആശിക്കുന്നതും

പൌലിനെ കയറ്റി, നാടുവാഴിയായ ഫേലിക്കിന്റെ അടുക്ക
 ൨൫ ലേക്കു കുറവെന്നി, എത്തിക്കേണം. എന്നിട്ട് ഈ മാതിരിക്കൊ
 ൨൬ ത്ത ലേഖനം എഴുതി: ക്ലൌദ്യസ് ലൂസിയായ ബഹുമാനപ്പെട്ട നാ
 ൨൭ ടുവാഴിയായ ഫേലിക്കിന്നു വന്ദനം. ഈ പുരുഷനെ യഹൂദ
 ന്മാർ പിടിച്ചിട്ട് ഒടുക്കുവാനായപ്പോൾ, രോമൻ എന്നറിഞ്ഞു
 ൨൮ ഞാൻ പടയോട്ടംകൂട നേരിട്ട് അവനെ പഠിച്ചെടുത്തു; പിന്നെ
 അവനിൽ കുറും ചുമത്തുന്ന സംഗതിയെ ഗ്രഹിപ്പാൻ മന
 സ്സായി, അവരുടെ സുനെദ്രിയത്തിലേക്ക് അവനെ കൊണ്ടു
 ൨൯ വന്നു പോയാറെ, അവരുടെ ധർമ്മത്തെത്തൊട്ടുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ ഹേതു
 വായി ചുമത്തുന്നതല്ലാതെ, മരണത്തിന്നോ, ചങ്ങലകൾക്കോ
 ൩൦ യോഗ്യമുള്ളകുറും ഒന്നും ഇല്ലാത്തപ്രകാരം ബോധിച്ചു. അന്ന
 ന്തരം പുരുഷന്റെ നേരെ ചതിപ്രയോഗം ഭാവിക്കുന്നു എന്ന
 തുമ്പുണ്ടായപ്പോൾ, ഞാൻ മടിച്ചാതെ നിന്റെ അടുക്കലേക്ക്
 അയച്ചു; വാദികളോട് അവന്റെ നേരെ ഉള്ളവ നിന്തിരുമു
 ങ്കിൽ ബോധിപ്പിപ്പാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. സുഖമായിരിക്ക!
 ൩൧ എന്നിട്ടു സേവകന്മാർ നിയോഗപ്രകാരം പൌലിനെ കൂട്ടിക്കൊ
 ൩൨ ണ്ടു, രാത്രിയിൽ അന്തിപത്രിയോളം എത്തിച്ചു. പിറ്റേ നാൾ,
 കുതിരയാളുകളെ അവന്റെ ഒപ്പം യാത്രയാവാൻ വിട്ടു, തങ്ങൾ
 ൩൩ കൈനിലേക്കു തിരിച്ചുപോന്നു. മറ്റൊരു കൈസ്യൂയിൽ കട
 ന്നു നാടുവാഴിക്കു ലേഖനത്തെക്കൊടുത്തു, പൌലിനെയും അവ
 ൩൪ നുവീൽ നിറുത്തി. നാടുവാഴി വായിച്ചശേഷം: ജനിച്ച നാട്
 ൩൫ എന്ത്? എന്നു ചോദിച്ചു കിലിക്യ എന്നു കേട്ടാറെ,: നിന്റെ വാ
 ദികൾ എത്തിയാൽ പിന്നെ നിന്നെ വിന്ധൂരിക്കും എന്നും പറ
 ഞ്ഞു, ഫേരോദാവിൻ ആസ്ഥാനത്തിൽ അവനെ കാത്തുകൊ
 ഡ്വാൻ കല്പിക്കയും ചെയ്തു.

൨൪. അദ്ധ്യായം.

ഫേലിക്കിനുമുമ്പിൽ യഹൂദർ ചാരിച്ചതിന്നു, (൧൦) പൌലിന്റെ പ്രത്യുത്തരവും,
 (൨൨) ഫേലിക്കിനോട് വ്യാഖ്യാനം.

൧ ൫൦ ആയ നാൾ കഴിഞ്ഞശേഷം മഹാപുരോഹിതനായ ഹെ
 ന്രി മൂപ്പന്മാരോടും തെന്തുല്ലൻ എന്നൊരു വാചാലനോടും കൂടി
 ഇറങ്ങിവന്നു, പൌലിന്നു വിരോധമായി നാടുവാഴിയുടെ മുമ്പി
 ൨ ൽ ഉന്നതത്തിച്ചു നിന്നു. ആയവനെ വരുത്തിയാറെ, തെന്തു
 ള്ളൻ അന്യായപ്പെട്ടു തുടങ്ങി: ബഹുമാനപ്പെട്ട ഫേലിക്കെ!

നിന്നാൽ ഞങ്ങളുൾക്കു വളരെ സമാധാനവും നീ മുൻ കരുതിക്കൊ
ൾകയാൽ ഈ ജാതിക്ക് ഏറിയ അഭ്യുദയങ്ങളും സാധിച്ചതു, ഞ
ങ്ങൾ എപ്പോഴും എല്ലാത്തും സകല കൃതജ്ഞതയോടും അംഗീ
കരിക്കുന്നു. എങ്കിലും നിന്നെ അധികം ആയാസപ്പെടുത്തരു
തെന്നുവെച്ചു, നിന്റെ സൌമ്യതയാലെ ചുരുക്കത്തിൽ ഞങ്ങ
ളെ കേൾക്കേണ്ടതിന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഈ പുരുഷൻ ആ 6
കുളെ പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള സകല യഹൂദന്മാർക്കും ഇടച്ചൽ വരു
ത്തുന്നൊരു ചേട്ടയും നചറയുരുടെ മരുഭൂമിയിൽനിന്നു മുമ്പന്നും എ
ന്നു ഞങ്ങൾ കണ്ടതല്ലാതെ, അവൻ ദേവാലയത്തെ തീർത്തിച്ച
തും ഉണ്ടു; ഞങ്ങളോ അവനെ പിടിച്ചു [ഞങ്ങളുടെ ധർമ്മപ്ര
കാരം വിസ്മയിപ്പാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ, സഹസ്രാധിപനായ ലൂ
സിയാ വളരെ ബലത്തോടു കൂടവന്ന് അവനെ ഞങ്ങളുടെ
കൈകളിൽനിന്ന് എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി. അവന്റെ വാദി പ
കൾ നിന്തിരിമുഖിൽ വരേണം എന്നു കല്പിച്ചു] അവനെ നീ
വിസ്മരിച്ചു ചോദിച്ചാൽ ഞങ്ങൾ കുററ ചുമത്തുന്ന സകല
സംഗതികളുടെ വിവരത്തെ താൻ അറിഞ്ഞു കൊട്ടാൻ ഇടയു
ണ്ടു. എന്നു ചൊല്ലിയത് ഉള്ളത് എന്നു യഹൂദന്മാരും കൂടി വാ
ൻ
ദിച്ചു.

നാടുവാഴി അവൻ പറവാൻ ആംഗീകം കാട്ടിയാറെ, പൌ ൧൦
ൽ ഉത്തരം ചൊല്ലിയതു: ഈ ജാതിക്കു നീ ഏറിയ വഷവും സ്രാ
യാധിപതിയാകുന്നത് അറികകൊണ്ടു എന്റെ കാര്യത്തിൽ ഞാ
ൻ സുഖമനസ്സോടെ പ്രതിവാദം ചൊല്ലുന്നു. കാരണം ഞാൻ ൧൧
യരുശലേമിൽ തൊഴേണം എന്നുവെച്ചു കരേറി പോയിട്ടു, പ
ത്രണ്ടു നാളിൽ പരമായില്ല എന്ന് നിന്നെക്കു (ചോദിച്ചു) അറി
യാം. ദേവാലയത്തിൽ വെച്ചും ആരോടും സംഭാഷിക്കയൊ ൧൨
ള്ളികളിൽ എങ്കിലും നഗരത്തിൽ എങ്കിലും പുരുഷാരത്തിന്റെ
കോലാഹലം ഉണ്ടാകയൊ ചെയ്യുന്നവനായിട്ടല്ല എന്നെക്കണ്ടു
പിടിച്ചതു. ഇന്ന് എന്മേൽ കുററ ചുമത്തുന്നവ തെളിയിച്ചു ൧൩
തരുവാനും അവർക്കു വഹിയാ. ഞാനൊ നിന്നോട് ഏറ്റു പറ ൧൪
യുന്നിതു: ഇവർ മരുഭൂമി എന്നു ചൊല്ലുന്ന ആ മാറ്റത്തിൽത
ന്നെ ഞാൻ പൈത്രനായ ദൈവത്തെ ഉപാസിക്കുന്നത്; ധ
ർമ്മത്തിലും പ്രവാചകരാലും എഴുതികിടക്കുന്നത് ഒക്കെയും വിശ്വ
സിക്കയും, ഇവരും കൂടെ കാത്തിരിക്കുന്ന പോലെ നീതിമാന്മാ ൧൫
രുടെയും നീതി കെട്ടുവരുടേയും പുനരുത്ഥാനം ഉണ്ടായിരിക്കും

- എന്നു ദൈവത്തിങ്കൽ ആശ വെച്ചിരിക്കയും ചെയ്തയിൽ ത
 ൧൬ ന്ന. എങ്കിൽ ദൈവത്തോടും മനുഷ്യരോടും എല്ലാം കൊണ്ടും
 ഇടച്ച വരാത്ത മനസ്സാക്കി ഉണ്ടാവാൻ ഞാനും ശ്രമിക്കുന്നു.
 ൧൭ ഇപ്പോൾ പല വർഷങ്ങൾക്ക് പിമ്പെ ഞാൻ (അവിടേക്ക്) എ
 ത്തിയതൊ എന്റെ ജനത്തിന്നു ഭിക്ഷകളും വഴിപാടുകളും അ
 ൧൮ നഷ്ടിപ്പുന്നതത്രെ. ആയതിൽ ഇടപ്പെടുമ്പോൾ ദൈവാലയത്തി
 ൽ ശുദ്ധി വരുത്തിയവനായി, പുരുഷാരത്തോടും ചോലാഫല.
 തത്തോടും കൂടെ അല്പ എന്നെ കണ്ടത്, ആസ്പ്രയിൽനിന്നു ചില
 ൧൯ യഹൂദന്മാർ മാത്രം. ആയവക്ക് എന്റെ നേരേ വല്ലതും ഉണ്ടെ
 ൨൦ കിൽനിന്നിരുമുപിൽവന്ന് അന്യായപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നു. അ
 ല്ല ഞാൻ സുനേദിയുമുപിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ എന്നിൽ എന്തു
 ൨൧ ന്യായക്കുറവു കണ്ടു എന്ന് ഇവർ തന്നെ പറയട്ടെ! പക്ഷെ
 ഇന്ന് നിങ്ങളാൽ എനിക്കു വിസ്കാരം നടക്കുന്നതു മരിച്ചവരു
 ടെ ഉത്താനം ചൊല്ലിട്ടത്രെ എന്നു ഞാൻ അവരിൽനിന്നുകൊ
 ണ്ടു വിളിച്ചൊരു ശബ്ദം ഒഴികെ തന്നെ.
- ൨൨ എന്നാറെ മേലിക്ക് ആ മാറ്റം സംബന്ധിച്ചവ സൂക്ഷ്മാ
 യിഅറിഞ്ഞിട്ടും അവക്ക് അവധിവെച്ചു, സഹസ്രാധിപനായ
 ലൂസിയ വന്നാൽ പിന്നെ നിങ്ങളുടെ കാര്യം വിധിപ്പാൻ നോ
 ൨൩ ക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ ശത്യാധിപനോട് അവനെ സൂ
 ക്ഷിച്ചു കൊള്ളുകയും വേണ്ടപ്പെട്ടവർ ആരും ശുശ്രൂഷിപ്പ
 തൊ, വന്നു കാണതൊ, വിലക്കാരെ സ്വാസ്ഥ്യം കൊടുക്കയും
 ൨൪ വേണമെന്നു കല്പിച്ചു. ചില ദിവസങ്ങളുടെ ശേഷം മേലി
 ക്ക് തനിക്കുള്ള ദ്രുസില്ല എന്ന യഹൂദസ്രീയുമായി എത്തി. പൌ
 ലിനെ വരുത്തി ക്രിസ്തങ്കലെ വിശ്വാസം ചൊല്ലി അവനെ
 ൨൫ കേട്ടു. ആയവൻ നീതി, ഇന്ദ്രിയജയം, വരുവാനുള്ള ന്യായ
 വിധി, എന്നിവകൊണ്ട് ഭാഷിക്കുമ്പോൾ മേലിക്ക് ഭീതനായി:
 തല്ക്കാലത്തേക്ക് പോക! തക്കം കിട്ടിയാൽ നിന്നെ വിളിപ്പിക്കും
 ൨൬ എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. പൌലിനാൽ തനിക്കു ദ്രവ്യം തരപ്പെ
 ടും എന്നുള്ള ആശങ്ക ഉണ്ടാകയാൽ പലപ്പോഴും അവനെ വ
 ൨൭ രുത്തി സംസാരിക്കും. ഈരാണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടു മേലിക്ക് നിന്ന് അ
 നന്തരവനായി പൊക്രസ് മേസസ് വന്നാറെ, യഹൂദരോട്
 ഓരൊ കൃതജ്ഞത സമ്പാദിക്കേണം എന്നു വെച്ചു മേലിക്ക്
 പൌലിനെ കെട്ടപ്പെട്ടവനായി വിട്ടേച്ചു പോകയും ചെയ്തു.

൨൫. അദ്ധ്യായം.

പൊൽ ഫേസ്യൻ മുഖിൽ കൈസരെ അഭയം ചൊന്നശേഷം, (൧൩) ഫേസ്യൻ അഗ്നിപ്പാ രാജാവാടു സംഭാഷിച്ചതു.

എന്നാറെ ഫേസ്യൻ തന്റെ നാട്ടിൽ എത്തീട്ടു, മൂന്നാം നാൾ കൈസര്യയെ വിട്ടു, യരശലേമിലേക്ക് കയറി പോയി. അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതർ മുതലായ യഹൂദന്മാർ പൌലസിൻ നിമിത്തം അവന്റെ സന്നിധിയിൽ വന്നു വഴിയിൽ വെച്ച് അവനെ ഒടുക്കുവാൻ പതിയിരിപ്പിനെ ഒരുക്കിക്കൊണ്ട് ആയവന്റെ കാര്യത്തിൽ ദയചെയ്ത് അവനെ യരശലേമിലേക്കു വരുത്തേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു പോന്നു. ആയതിന്നു ഫേസ്യൻ ഉത്തരമായിട്ടു, പൌലസിനെ കൈസര്യയിൽ തന്നെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളും എന്നും, താൻ വേഗത്തിൽ പുറപ്പെട്ടു വാൻ ഉണ്ടെന്നും എന്നാൽ നിങ്ങളിൽ അധികാരമുള്ളവർ കൂടെ വന്ന് ആയാളോടു വല്ലതും ഉണ്ടെങ്കിൽ അവനിൽ കുറ്റം ചുമത്തട്ടെ എന്നും പറഞ്ഞു. എട്ടു പത്തു നാളിലധികം അവരിൽ കഴിക്കാതെ കൈസര്യയ്ക്കു ഇറങ്ങി, പിറ്റേന്നു ന്യായാസനത്തിൽ ഇരുന്നു പൌലസിനെ വരുത്തുവാൻ കല്പിച്ചു. അവൻ എത്തിയാറെ യരശലേമിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവന്ന യഹൂദന്മാർ ചുറ്റുംനിന്നു പൌലസിന്റെ നേരെ കഠിനസംഗതികൾ ചെയ്തും ബോധിപ്പിച്ചു. യഹൂദരുടെ ധർമ്മത്തോട് എങ്കിലും, ദേവാലയത്തോടെങ്കിലും, കൈസരോട് എങ്കിലും ഞാൻ ഏതും പിഴച്ചില്ല എന്ന അവൻ പ്രതിവാദിക്കുമ്പോൾ, ആ (സംഗതികളെ) ഞെളിയിപ്പാൻ അവർക്കു വഹിയാഞ്ഞു, ഫേസ്യൻ യഹൂദരോട് കൃത്യമായ സമ്പാദിപ്പാൻ ഇഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടു പൌലോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു: യരശലേമിലേക്കു യാത്രയായി, അവിടെ എന്റെ മുഖിൽ ഈ സംഗതികളിൽ നിന്നെക്കു വിസ്കാരം നടപ്പാൻ മനസ്സുണ്ടോ? എന്നാറെ, പൌൽ എനിക്കു വിസ്കാരം വരേണ്ടെന്ന കൈസരുടെ ന്യായാസനത്തിന്നു മുഖിൽ ഞാൻ നില്ക്കുന്നു; യഹൂദരിൽ ന്യായക്കുറവ് ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നതു നിന്നെക്കും നല്ലവണ്ണം അറിയാം. ഞാനൊ ന്യായക്കുറവുള്ളവനോ മരണയോഗ്യമായതൊന്നു പ്രവൃത്തിച്ചവനോ എങ്കിൽ, മരിക്കുതത് എന്നില്ല സത്യം; ഇവർ എന്നിൽ കുറ്റം ചുമത്തുന്നത് ഒന്നും ഇല്ലെങ്കിലൊ എന്നെ അവർക്കു സമ്മാനിച്ചു കള

- ൧൨ വാൻ ആക്കും കഴികയില്ല. ഞാൻ കൈസരെ അഭയം ചൊല്ലുന്നു. എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഫേസ്തസ് കൂട്ടമന്ത്രികളോട് സംഭാഷിച്ചിട്ടു: നീ കൈസരെ അഭയം ചൊല്ലിട്ടുണ്ടു; കൈസരടക്കം ലേക്കു യാത്രപോകും! എന്നു ഉത്തരം കല്പിച്ചു.
- ൧൩ ചില നാൾ കഴിഞ്ഞശേഷം അഗ്രിപ്പാ രാജാവും ബെരനീക്കയും ഫേസ്തനെ വന്ദിപ്പാനായി കൈസര്യയിൽ എത്തീട്ടു.
- ൧൪ ഏറിയ ദിവസം അവിടെ പാർക്കുമ്പോൾ, ഫേസ്തസ് പൌലി
- ൧൫ ന്റെ സംഗതി രാജാവിന്നു വിവരിച്ചിതു: ഫേലിക്സ് ബദ്ധനാക്കി വിട്ടൊരു പുരുഷൻ ഉണ്ടു; ആയവന്റെ നേരെ ശിക്ഷാവിധി ചോദിച്ചുകൊണ്ടു യഹൂദരുടെ മഹാ പുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും ഞാൻ യരുശലേമിൽ ആയപ്പോൾ എന്നെ വന്നു
- ൧൬ കണ്ടു. അവർക്കു ഞാൻ ഉത്തരം കല്പിച്ചിതു, കുറ്റക്കാരൻ അന്യായക്കാരെ മുഖതാവിൽ കണ്ടു്, അന്യായ സംഗതിക്കു പ്രതിവാദിപ്പാൻ ഇടകിട്ടീട്ട് ഏറിയെ യാതൊരു മനുഷ്യനെ സമ്മാനിച്ചു കളയുന്നതു രോമർക്കു മൗഢ്യമായതല്ല എന്നത്രെ. പിന്നെ അവർ ഇവിടെ വന്നുകൂടിയാറെ, ഞാൻ ഒട്ടും താമസിയാതെ, പിറേറന്നു ന്യായാസനത്തിൽ ഇരുന്നു, പുരുഷനെ കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചു. ആയവന്റെ ചുറ്റും അന്യായക്കാർ നിന്നുകൊണ്ടു, ഞാൻ നിരൂപിച്ച സംഗതികൾ ഒന്നും ബോധിപ്പിക്കാതെ സ്വന്ത ദേവാരത്തേയും മരിച്ചൊരു യേശുവിനെ ജീവിക്കുന്നു എന്നു പൌൽ പറയുന്നതിനേയും കുറിച്ചത്രെ, ഓ
- ൨൦ രൊ ചോദ്യങ്ങളെ കൊണ്ടുവന്നു. ഇവ സംബന്ധിച്ചുള്ള തക്കത്തിൽ ഞാൻ കരകാണാഞ്ഞു. നിന്നെക്കു യരുശലേമിലേക്കു യാത്രയായി, അവിടെ ഈ സംഗതികളിൽ വിസ്മയം നടപ്പാൻ മ
- ൨൧ നസ്സുണ്ടോ എന്നു പറഞ്ഞു. ഏങ്കിലും പൌൽ തിരുമനസ്സിലെ വിസ്മയത്തിന്നായി തന്നെ കാക്കേണം എന്ന് അഭയം പ്രാപിച്ചാറെ, കൈസരടക്കെ അയക്കുമ്പോളും അവനെ കാപ്പാൻ ക
- ൨൨ ലിച്ചു. എന്നതിന്നു അഗ്രിപ്പാ: ആ മനുഷ്യനെ കേൾപാൻ എനിക്കും മനസ്സുണ്ടായിരുന്നു എന്നു ഫേസ്തനോട് ചൊല്ലിയാറെ; നാളെ അവനെ കേൾക്കും എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു.
- ൨൩ പിറേറന്ന് അഗ്രിപ്പാ ബെരനീക്കയുമായി വളരെ ആടോപത്തോടെ വന്നു, സഹസ്രാധിപതികളോടും നഗരത്തിലെ പ്രധാനികളോടും കൂടെ ആസ്ഥാനമന്ധാപം പുക്കാറെ, ഫേസ്ത
- ൨൪ ന് കല്പിക്കയാൽ പൌൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു. ഫേസ്തസ് പറ

ഞതിതു: അഗ്രിപ്പാ രാജാവെ ഇങ്ങു കൂടിവന്ന സകല പുരുഷന്മാരും ആയുത്തോരെ! യഹൂദരുടെ സമൂഹം എല്ലാം യരുശലേമിലും ഇവിടെയും എന്നോട് അപേക്ഷിച്ച്, ഇവൻ ഇനി ജീവനോടെ ഇരിക്കരുത് എന്ന് എതിരെ വിളിച്ചിട്ടുള്ളൊരിവനെ കാണുന്നുവല്ലോ! അവൻ മരണയോഗ്യമായത് ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു ഗ്രഹിച്ചിട്ട്, ഇവൻ താനും തിരുമനസ്സിലെ അഭയം ചൊല്ലിയതിനാൽ അവനെ അയക്കേണം എന്നു വിധിച്ചു. അവനെക്കൊണ്ട് നിശ്ചയമായത് ഒന്നും തമ്പുരാന് എഴുതുകയാൽ എനിക്ക് ഇല്ലായ്മകൊണ്ട്, നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വരുത്തി വിശേഷാൽ അഗ്രിപ്പാ രാജാവെ! നിന്തിരുമുമ്പിൽ (ആ രക്ഷിയതു) വിവേചനം കഴിച്ചിട്ട്, ഇന്നത് ഞാൻ എഴുതേണം എന്നു ബോധിപ്പിപ്പാൻ തന്നെ; തടവുകാരനെ അയക്കുമ്പോഴേക്ക് അവന്റെ നേരെ ഉള്ള സംഗതികളെ സൂചിപ്പിക്കാത്തതൊ കാര്യമല്ല എന്നു എനിക്ക് തോന്നുന്നു സത്യം.

൨൬. അദ്ധ്യായം.

അഗ്രിപ്പാവിന്മുമ്പിൽ പൗൽ പ്രതിവാദിച്ചതും, (൨൪) കേട്ടവരുടെ ഭാഷയ്ക്കും.

അഗ്രിപ്പാ പൗലിനോട്: നിന്നെക്കുറേയൊളം പഠവാൻ നിന്നെക്കുറേ അനുവാദം ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, പൗൽ കൈനീട്ടി പ്രതിവാദിച്ചതു: അഗ്രിപ്പാ രാജാവെ! യഹൂദന്മാർ എന്തിനായിട്ട് ഞങ്ങളെ കാണുന്ന സകലവും കൊണ്ട്, ഇന്നു നിന്തിരുമുമ്പിൽ പ്രതിവാദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുമ്പോൾ, പ്രത്യേകം നീ യഹൂദരിലെ മയ്യാദകളും ചോദ്യങ്ങളും എല്ലാം തിരിച്ചറിയുന്നവനായാൽ ഞാൻ, ഭാഗ്യവാൻ എന്നു നിരൂപിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു ദീപ്തഹൃദയത്തിലോടെ എന്നെ കേൾപാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. എങ്കിലൊ എന്റെ ജനത്തിൽ യരുശലേമിൽവെച്ച് ആദിമതരൽ ഉണ്ടായ എന്റെ നടപ്പു ബാല്യം തുടങ്ങിയുള്ള പ്രകാരം എല്ലാ യഹൂദന്മാരും അറിയുന്നു. അവർക്കു സാക്ഷ്യം ചൊല്ലുവാൻ മനസ്സായാൽ, നമ്മുടെ ആരാധനയിൽ സൂക്ഷ്മത ഏർപ്പിച്ചു മതഭേദപ്രകാരം ഞാൻ പഠിപ്പനായി ജീവിച്ചു എന്ന് അവർ ആരംഭത്തോളവും മുന്നറിയുന്നുവല്ലോ. ഇപ്പോൾ വിസ്മയിക്കുന്ന പെട്ടു നില്ക്കുന്നതൊ, ദൈവത്തിൽ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ ഉണ്ടായതും, നമ്മുടെ പന്തിരു ഗോത്രവും രാപ്പകൽ ശ്രദ്ധയോടെ ഉപാസിച്ചുകൊണ്ട് എത്തി പിടിച്ചാൻ ആശിക്കുന്നതും.

ആയുള്ള വാഗ്ദത്തത്തിന്റെ പ്രത്യാശമേതുവായിട്ടത്രെ; അഗ്രി
 പ്താജാവെ! ആ പ്രത്യാശയെ ചൊല്ലി, ആകുന്നതു യഹൂദ
 ൮ വന്മാർ എന്നോട് അന്യായപ്പെടുന്നതു. ദൈവം മരിച്ചവരെ ഉ
 ന്നത്തുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ അവിശ്വാസ്യം എന്നു വിധിക്ക
 ന് ന്നത് എന്തുകൊണ്ടു? എന്നിക്കൊ ന്നചര്യനായ യേശുവിൻ
 ന്നാമത്തിന്നു പല വിദഗ്ദ്ധങ്ങളും ചെറുത്തുനിൽക്കുകയും തോ
 ൧൦ ന്നിയീരുന്ന സ്വത്വം. ആയതു ഞാൻ യരുശലേമിൽ ചെയ്ത
 മഹാപുരോഹിതരോട് അധികാരം വാങ്ങി, വിശുദ്ധരിൽ പല
 രേയും തടവുകളിൽ അടച്ചുവെച്ച്, അവരെ നിഗ്രഹിക്കുന്ന
 ൧൧ സമയം ഞാനും വിധിക്കല്പ് ഇട്ടുകൊണ്ടു. എല്ലാപള്ളികളിലും
 അവരെ പലപ്പോഴും ദണ്ഡിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഭ്രഷ്ടണം പറവാ
 ന് നിബ്ബന്ധിച്ചു അവരെ കൊള്ളെ അത്യന്തം ദ്രോഹു പിടിച്ചു
 ൧൨ പുറമെ, പട്ടണങ്ങളോളവും ഹിംസിച്ച് പോയി നടന്നു. ആയ
 ത്തിൽ ഇടപ്പെട്ട, ഞാൻ മഹാപുരോഹിതരോട് അധികാരവും അ
 ൧൩ ന്നങ്ങളും വേണ്ടിച്ചു ദമസ്കുസിലക്ക് യാത്രയാകുമ്പോൾ, നടുപ്പ
 കലിൽ ഞാൻ വഴിക്കൽ കണ്ടതു രാജാവെ! സൂര്യന്റെ പ്രതാ
 പത്തിലും ഏറിയൊരു വെളിച്ചം വന്നത്തിൽനിന്ന് എന്നെയും,
 ൧൪ കൂടെ യാത്ര പോരുന്നവരേയും ചുറ്റി പ്രകാശിച്ചതു. ഞങ്ങൾ
 എല്ലാവരും നിലത്തു വീണൊറെ, എബ്രായഭാഷയിൽ എന്നോ
 ട പറയുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു: ശൌലെ! ശൌലെ! നീ എന്നെ
 ഹിംസിക്കുന്നത് എന്തു? തോട്ടിയുടെ നേരെ ഉതെക്കുന്നതു നി
 ൧൫ ന്നക്കു കടിയത് എന്നത്രെ! കത്ത്യാവെ, നീ യാർ? എന്നു ഞാൻ
 ചോദിച്ചൊറെ, അവൻ പറഞ്ഞിതു: നീ ഹിംസിക്കുന്ന യേശു
 ൧൬ ഞാൻ ആകുന്നു! എങ്കിലും എഴുന്നീറ്റ കാലു നി നില്ക്കു; ഞാൻ
 നിന്നെക്കു പ്രത്യക്ഷനായതൊ, നീ കണ്ടതിന്നും ഇനി ഞാൻ നി
 ന്നക്ക് കാണാകുന്നതിന്നും സാക്ഷിയും ഭൂതനുമായി നിന്നെ ഒ
 ൧൭ രുക്കി അരുളുവാൻ തന്നെ. ഞാനും ഇന്നു നിന്നെ ജ്ഞാതകളിൽ
 ൧൮ അയക്കുന്നത് അവരുടെ കണ്ണുകളെ നീ തുറന്നിട്ട് അവർ ഇ
 രുളിൽനിന്നു വെളിച്ചത്തേക്കും സാത്താന്റെ അധികാരം വിട്ടു,
 ദൈവത്തിലേക്കും തിരിഞ്ഞു, പാപമോചനവും, എങ്കിലെ വി
 ശ്വാസത്താൽ വിശുദ്ധി വന്നവരിൽ ഒർ അവകാശവും ലഭി
 പ്പാനായി തന്നെ; ആ ജ്ഞാതകളിൽനിന്നും (സ്വ) ജനത്തിൽ
 ൧൯ നിന്നും ഞാൻ നിന്നെ വിട്ടുവിടുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നതുകൊ
 ണ്ട് അഗ്രിപ്താ രാജാവെ! ഞാൻ സ്വപ്നീയദർശനത്തിന്ന്

അനധീനനായി പോകാതെ മുമ്പെ ഭരമിയിലുള്ളവരോടും യരശ ലേമിനും യഹൂദ നാട് എങ്ങും പിന്നെ ജാതികളോടും മാനസാ ൨൦ ന്തരപ്പെട്ട, ദൈവത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു മാനസാന്തരത്തിന്നു യോഗ്യമായ ക്രിയകൾ ചെയ്തു കൊള്ളേണം എന്ന് അറിയിച്ചു പോന്നു. ആ കാരണത്താൽ യഹൂദന്മാർ ദൈവാലയത്തിൽ ൨൧ വെച്ച് എന്നെ പിടിച്ചു വധിപ്പാൻ നോക്കി. എന്നാൽ ദൈവ ൨൨ വത്തിന്റെ സഖ്യം ലഭിച്ചിട്ടു ഞാൻ ഇന്നെങ്കിലും നില്ക്കയും ചെയ്തവനാലും വലിയവനാലും (നല്ല) സാക്ഷ്യം ലഭിക്കയും ചെയ്യുന്നു. മശിഹ കഷ്ടപ്പെട്ടുണ്ടായിരുന്നൊ മരിച്ചവരുടെ ഉ ൨൩ മ്മാനത്തിൽനിന്നു മുമ്പനായി ജനത്തിനോടും ജാതികളോടും വെളിച്ചം പ്രസാദിപ്പാനുള്ളവനൊ ഇത്യാദി ഉണ്ടാവാൻ പ്രകാരം പ്രവാചകന്മാരും മോശയും ഉരച്ചവ ഒഴികെ ഒന്നും ചൊല്ലുന്നതും ഇല്ലല്ലോ.

എന്നിവ പ്രതിവാദിക്കയിൽ ഫേസ്തൻ മഹാശബ്ദത്തോ ൨൪ ടെ: ചെറുലേ, നിന്നെക്കു ഭ്രാന്തായി! ശാസ്ത്രപെരിപ്പം നിന്നെ ബുദ്ധിഭ്രമത്തിലാക്കുന്നു! എന്നു പറയുന്നു. അവനൊ പറഞ്ഞി ൨൫ തു: ഉത്തമ ഫേസ്ത! എന്നിരിക്കു ഭ്രാന്തില്ല; സത്യവും സുബോധ വും ഉള്ള മൊഴികളെ ഉച്ചരിക്കെ ഉള്ള. രാജാവ് താനും ഇവ ബോ ൨൬ ഡിക്കുന്നവനാകയാൽ അവനോട് ഞാൻ പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ ഉരിയാടുന്നു; ഇവ ഒട്ടും അവന് മറഞ്ഞു കിടക്കുന്ന പ്രകാരം തോന്നു നില്ല; ആയതു കോണത്തു വ്യാപരിച്ചിട്ടുള്ളതുമല്ല. അ ൨൭ ഗ്രിപ്പാരാജാവെ! പ്രവാചകന്മാരെ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ? നീ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നറിയുന്നു. എന്നപ്പോൾ അഗ്രിപ്പാ ചെറു ൨൮ ലിനോട്: ചുരുക്കം (വാക്കു) കൊണ്ടു ക്രിസ്ത്യാനന്മാർ എന്നെ സമ്മതിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാറെ: നീ മന്ത്രമല്ല, ഇന്ന് എ ൨൯ ന്നെ കേൾക്കുന്നവരും ഒക്കയും ഈ ചങ്ങലകൾ എന്നിയെ ഞാനാകുന്നപ്രകാരം ചുരുക്കം കൊണ്ടൊ അധികം കൊണ്ടൊ ആകേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിക്കുമായിരുന്നു എ ൩൦ ന്നു ചെറുൽ പറഞ്ഞു.

അതു ചൊല്ലിയാറെ രാജാവ് നാടുവാഴി ബെരനീക്കു ഇവർ ൩൧ കൂടെ ഇരുന്നവരുമായി എഴുന്നീറ്റു വാങ്ങിപ്പോയി: ഈ മനു ഷ്ട്രൻ മരണത്തിനാകട്ടെ ചങ്ങലകൾക്കുകട്ടെ, യോഗ്യമായ ൩൨ ത് ഒന്നും ചെയ്യാതെ എന്നു തക്കളിൽ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

൩൨ കൈസരെ അഭയം ചൊല്ലിയില്ലെങ്കിൽ അഴിച്ചു വിടുവാൻ സഗതി ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് അഗ്രിപ്പാ ഫേസ്യനോടു പറയും ചെയ്യും.

൨൭. അദ്ധ്യായം.

രോമയിലേക്ക് കപ്പൽ യാത്രയും, (൧൪) കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ ശേഷം, (൨൭) കപ്പൽ ചേതത്തിൽനിന്നു രക്ഷയും.

൧ **അ**ന്നത്തരം ഞങ്ങൾ ഇതല്ലെങ്കാമാറ് ഓടേണം എന്നു കല്പനയായപ്പോൾ, പെൺ മുതലായ ചില തടവുകാരെ ഒഴുക്കിപ്പട്ടാളത്തിലെ ശത്യാധിപനായ യൂല്യനിൽ ഭരമേല്പിച്ചു. ഞങ്ങൾ മക്കെദോണയിലെ തെസ്സലോനിക്കക്കാരനായ അരിസ്തർഷനുമായി അദ്ദേഹം കപ്പൽ ഏറിട്ട് ആസ്യയിലുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ പോയി അന്വേഷം ഭാവിച്ചു പായിട്ട്യാടി. പിറ്റേന്നു ചിദോനിൽ എത്തിയാറെ, യൂല്യൻ പെൺലിൽ മാനുഷഭാവം കാട്ടി, സ്നേഹിതരെ പോയിക്കണ്ടു. സകലാരും ലഭിച്ചാൻ അനുവദിച്ചു. അവിടുന്ന് നീക്കി കാരകൾ പ്രതികൂലമാകയാൽ, കപ്രദീപിനെ ഇടത്തിട്ട് ഓടി; കിലിക്യ, പഫ്ലഗ്യാത്തക്കിലുള്ള സമുദ്രത്തുടെ ചെന്നു, ലൂക്കിയയിലെ മുരക്കൽ എത്തി. അവിടെ ശത്യാധിപൻ ഒരു അലക്ഷന്ദ്രകപ്പൽ ഇതല്ലെന്ന് ഓടുമാറായതു കണ്ടു, ഞങ്ങളെ അതിൽ കയറ്റിയിരുന്ന ശേഷം, ബഹു ദിവസംകൊണ്ടു പതുക്കെ ഓടി ക്ലിദത്തക്കിൽ ദുഃഖേന എത്തിട്ടു കാരകരോടുകൂടിയായി അടുത്തു കൂടായ്ക്കയാൽ ശല്യംനേക്കു നേരെ കേതയോടു എത്തി, പണിപ്പെട്ടു കരക്കു ചാരി മുല്ലക്ക, ലസ്യപുരിസൻ മീപുള്ള ശുഭതുറമുഖം എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു വന്നു. ഇങ്ങിനെ വളരെ കാലം ചെന്നശേഷം (പരിമാരനാളിലെ) നോമ്പും കഴിഞ്ഞിരിക്കെ കപ്പലോട്ടത്തിന്നു വൈഷമ്യം നേരിടുക

൧൦ കൊണ്ടു പെൺ അവൾമാർ ഉണർത്തി ചൊല്ലിയതു: പുരുഷന്മാരെ! ഈ യാത്ര ചെന്നാൽ അഹങ്കാരമുള്ളതും ചരക്കിന്നും കപ്പലിന്നും മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ പ്രാണങ്ങൾക്കും ഏറിയ ഹാനി

൧൧ വരുത്തുന്നതുമായി കാണുന്നു. എന്നു പെൺ പറഞ്ഞതേക്കാൾ ശത്യാധിപൻ മാലുമിയേയും കപ്പലാളിയേയും അധികം വിശ്വസിച്ചു പോയി. പിന്നെ ആ തുറമുഖം ഹിമകാലം പാപ്പാൻ ഹിമമല്ലായ്ക്കയാൽ മിക്കപേരും ആലോചിച്ചു: ഇവിടെനിന്നും ഓടി തെക്കുപടിഞ്ഞാറും വടക്കുപടിഞ്ഞാറും തുറന്നുള്ള

ഹൊസ്തിൽ എന്ന കേന്ദ്രബന്ധത്തിൽ എത്തി ഹിമകാലം പാപ്പാൻ നോക്കുക എന്നു വെച്ചു. തന്നെ കാറു മന്ദമായി ഊതുകയാൽ, ഭാവിച്ചതു സാധിച്ചു കൂടി എന്നു തോന്നി (ഇരിമ്പ്) എടുത്തു കേന്ദ്രയോട് അധികം സമീപത്തിൽ ഓടി. ഏറ നേരം കഴിയാതെ ശുശ്രൂഷാമൂല എന്നുള്ളതിൽനിന്നു വിശദം കാര്യം അതിന്മേൽ തട്ടി. അന്നു പടകു കാരറിന്റെ നേരെ നില്പാൻ കഴിയാതെ പരിക്കുപോലെ പോയാറെ, ഞങ്ങൾ വെറുതെയിരുന്ന പാരിപ്പോയി. ക്ലേശം തുല്യമായിത്തീർന്നു ഓടിപ്പോയി. മനയെ പ്രയാസത്തോടെ കൈക്കലാക്കി വലിച്ചു കയറിയപ്പോൾ, അവർ പടകു ചുറ്റിക്കെട്ടിക്കൊണ്ടും മറ്റും ഉറപ്പുകൾ വരുത്തി; പിന്നെ മണത്തിട്ടമേൽ അകപ്പെടുമൊ എന്നു പേടിച്ചു. പായി ഇറക്കി പാരിപ്പോയി; ശേഷം ഞങ്ങൾ കൊടുങ്കാറ്റിനാൽ അത്യാനന്ദം വലയുന്നതുകൊണ്ട്. പിറ്റേന്ന് അവർ ചരക്ക് പുറത്ത് എറിഞ്ഞു. മൂന്നാറും ഞങ്ങളും കൈയിട്ടു കപ്പൽ പരക്കോപ്പകളെ കടലിൽ ഇടുകുളഞ്ഞു. പല നാളും ആദിത്യനും നക്ഷത്രങ്ങളും കാണാതെ, ചെറുതല്ലാത്ത കൊടുങ്കാറ്റ് അടിച്ചു പോരുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ രക്ഷപെടും എന്നുള്ള പ്രത്യാശ ഒക്കെയും മറഞ്ഞുപോയി. മിക്കതും ഭക്ഷണം വേണ്ടാതെ ഇരിക്കുമ്പോൾ, പെൺ അവരുടെ നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു പറഞ്ഞിതു: പുരുഷന്മാരെ, എന്റെ ചൊൽ കേട്ടു കേന്ദ്രയിൽനിന്നു നീക്കത്തെ ഈ കഴക്കും ഹാനിയും വിലക്കി നിശ്ചേഷ്ടമായിരുന്നു. ഇപ്പോഴൊ സുഖമനസ്സോടെ ഇരിപ്പാൻ നിങ്ങളെ ഉണർത്തുവെന്നു; കപ്പലിനല്ലാതെ നിങ്ങളുടെ പ്രാണൻ ഒന്നിന്നും ചേരം വരികയില്ല പോൽ. എന്നോടുകൂടി, ഈ രാത്രിയിൽ ഞാൻ ഉറക്കത്തും ഉപാസിക്കുന്നതും ആയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ദൂതൻ എത്തിനിന്നു: പൌലേ, ഭയപ്പെടായ്ക്ക! നീ കൈസരുടെ മുമ്പിൽ നിശ്ചേഷ്ടത! കണ്ടാലും നിന്നോടുകൂടെ ഓടുന്നവരെ ഒക്കെയും ദൈവം നിന്നെക്കു സമ്മാനിച്ചിട്ടുണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. അതു കേൾക്കുക! പുരുഷന്മാരെ! സുഖമനസ്സോടെ ഇരിപ്പാൻ! എന്നോട് അരുളിച്ചെയ്യപ്രകാരം തന്നെ ആകും എന്നു ഞാൻ ദൈവത്തിങ്കൽ വിശ്വസിക്കുന്നു സ്വന്തം. പിന്നെ നാം വല്ല തുരുത്തി മുമ്പേ തട്ടേണ്ടുന്നതാകുന്നു. എന്നിട്ടു പതിനാലാം രാത്രിയായാ ഉറക്കം, അഭിയ കടലുടെ അലയുമ്പോൾ, നടുരാക്കു കപ്പൽക്കാക്കു വല്ല ഭൂമിയും അണയുന്നപ്രകാരം തോന്നി. ഞായം ഇട്ട് ഇരുപതു

പതു മാർ എന്നു കണ്ടു; കുറയ അപ്പുറം പോയി എറിഞ്ഞാറെ
 ൨൯ പതിനഞ്ചു മാർ കണ്ടു. രണ്ടാം പാറസ്ഥലങ്ങളിൽ അകപ്പെട്ടു
 എന്നു പേടിച്ച് അമരത്തു നിന്നു നാല് നങ്കൂരം ഇട്ടു പകലാ
 ൩൦ യാൽ കൊള്ളാം എന്നിരുന്നു. അന്നന്തരം കപ്പൽക്കാർ പടകവിട്ടു
 പാഞ്ഞു പോവാൻ ഭാവിച്ച് അണിയത്തക്കന്നു നങ്കൂരങ്ങൾ
 ഇടുവാനുണ്ടു എന്നൊരു ഘോര ചൊല്ലി, തോണിയെ കടലിൽ
 ൩൧ ഇറക്കി വിട്ടാറെ, പൌൽ ശത്യാധിപനോടും സേവകരോടും: ഇ
 വർ പടകിൽ വസിച്ചിട്ടല്ലാതെ, നിങ്ങൾക്കു രക്ഷപെടുവാൻ
 ൩൨ കഴികയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു ഉടനെ, സേവകർ തോണിയുടെ ക
 ൩൩ യരുകൾ അമരത്തു ആയതിനെ വീഴിച്ചു വിട്ടു. പുലരുവാൻ
 ആകുന്നവരെക്കു എല്ലാവരും ആഹാരം പെരുമാറേണ്ടതിന്നു
 പൌൽ പ്രഭുവോധിപ്പിച്ചു: ഇന്നു പതിനാലാം ദിവസം ആ
 യി, നിങ്ങൾ ഒന്നും വാങ്ങാതെ, പട്ടിണിയായ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു പാ
 ൩൪ കുന്നതു. ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കു ഉതകുന്നതാകുകൊ
 ണ്ട് ആഹാരം കൈക്കൊൾവാൻ നിങ്ങളോട് അപേക്ഷിക്ക
 ന്നു; നിങ്ങൾ ആക്കും തലയിലെ ഒരു രോമവും കെട്ടു പോകാതു
 ൩൫ നിശ്ചയം. എന്നു ചൊല്ലി അപ്പം എടുത്തുകൊണ്ടു എല്ലാവരും
 ൩൬ കാണെ ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തി നമുക്കി തിന്നു തുടങ്ങി. എല്ലാവ
 ൩൭ രും മന്നു തെളിഞ്ഞു ആഹാരം കൈക്കൊണ്ടു. ഞങ്ങൾ ആക
 ട്ടു, കപ്പലിൽ ഇരുന്നതു ആകെ ഇരുനൂറ്റൊമ്പത്തൊരു ദേഹി
 ൩൮ കൾ തന്നെ. ഭക്ഷണം അവർ മതിയാക്കിയ ശേഷം ധാന്യ
 ൩൯ നെ കടലിൽ കളഞ്ഞു പടകിന്റെ ഭാരം കുറച്ചു. പുലർന്ന
 പ്പോൾ ദേശത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല എങ്കിലും (നല്ല) കരയുള്ളൊ
 രു മൂലയെ കണ്ടു കഴിവെങ്കിൽ പടകിനെ ഇതിലേക്കു ചെലു
 ൪൦ തേണം എന്നു ഭാവിച്ചു. നങ്കൂരങ്ങളെ മുറിച്ചു കടലിൽ വിട്ടു
 ചുക്കാനെറ കെട്ടുകഴേയും അഴിച്ചു, പിമ്പായെ കാരാത്തുന്നതി
 ൪൧ നെറ നേരെ വിരിച്ചു കരെക്കു പിടിച്ചു. എന്നാറെ മാടുള്ള
 സ്ഥലത്ത് അകപ്പെട്ടു കപ്പലിനെ മുട്ടിച്ചപ്പോൾ അണിയും
 ഉറന്നിപോയി, കലുങ്ങാതെ നിന്നു; അമരം തിരകളുടെ കേമത്താ
 ൪൨ ൽ അഴിഞ്ഞഴിഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഒരു തടവുകാരനും നീന്തികൊ
 ണ്ടു ഞെറ്റി പോകാപ്പാൻ അവരെ കൊല്ലേണം എന്നു സേവ
 ൪൩ കന്മാർ രണ്ടുളിൽ നിരൂപണം തുടങ്ങിയാറെ, ശത്യാധിപൻ പൌ
 ലിനെ രക്ഷിപ്പാൻ ഇഷ്ടിച്ചിട്ട് അവരുടെ നിരൂപണം തടുത്തു.
 നീന്തുവാൻ കഴിയുന്നവർ മുഖെ തന്നെ ചാടി കരയ്ക്കു ചെല്ലുക,

അപോ. പ്രവൃ. ൨൮. അ.

ശേഷമുള്ളവർ പലകകളുടെ മേലും ചിലർ കപ്പലുടെ വരൾ
 ഡെക്കുകളുടെ മേലും തെറിപ്പെടുക എന്നു കല്പിച്ചു. അപ്രകാരം
 എല്ലാവരും കരമേൽ എത്തി, രക്ഷപെടുവാൻ സംഗതി വന്നു.

൨൮. അദ്ധ്യായം.

പെൺ മലിതയിൽ ചൂഷരിക്കുകയും, (൧൧) യാത്രയുടെ അവസാനവും, (൧൩) രോ
 മയിൽ സുവിശേഷിക്കുകയും.

രക്ഷപെട്ട ശേഷം തുരുത്തിയുടെ പേർ മലിത എന്നു ഞങ്ങൾ
 പ്രഹരിച്ചു. അതിലെ മറ്റൊരുവൻ നടപ്പല്ലാത്ത മാനുഷഭാവം
 കാട്ടിക്കൊണ്ടു തടികത്തിച്ച ശേഷം തട്ടുന്നമഴയും ശീതവും വിചാ
 രിച്ചു ഞങ്ങളെ ഒക്കയും കൈക്കൊണ്ടു (പാർപ്പിച്ചു). അന്നു പെൺ
 നൽ വിറകു പെരക്കി കൂട്ടി തടിമേൽ ഇട്ടാറെ, ഒർ അണലി ചൂടു
 ഫേതുവായി പുറപ്പെട്ട് അവന്റെ കൈക്കു പറ്റി. ആ ജന്തു ര
 അവന്റെ കൈമേൽ തൂങ്ങുന്നതു മറ്റൊരുവൻ കണ്ടാറെ: ഈ
 മനുഷ്യൻ എല്ലാംകൊണ്ടും കലപാതകൻ ആകുന്നു; കടലിൽ
 നിന്നു രക്ഷവന്നിട്ടും നീതിദേവി അവനെ ജീവനോടെ വെ
 ക്കുന്നില്ല പോൽ, എന്നു തങ്ങളില്ലാത്തു. അവനോ ജന്തുവി
 നെ തീയിൽ കൂടാത്തു കളഞ്ഞു തിന്ന ഒന്നും പറ്റാതെ ഇരുന്നു.
 ആയവൻ അവൻ വീക്ഷണത്തെക്കിലും. പെട്ടെന്നു ചത്തുവീഴുന്ന ന
 തെക്കിലും കാത്തുനിന്നു വളരെ നോക്കി പാർത്തശേഷം വല്ലാ
 തത് ഒന്നും സംഭവിക്കാത്തപ്രകാരം കണ്ടിട്ടു മനസ്സു ദേദിച്ചു
 അവൻ ദേവൻ എന്നു പറഞ്ഞു പോയി ആ സ്ഥലത്തിന്റെ
 ചുറ്റും ഉള്ളതിൽ പുല്ലിയൻ എന്ന ദ്വീപ് പ്രധാനിക്ക് ഒരു
 പറമ്പുണ്ടു; ആയവൻ ഞങ്ങളെ ചേർത്തുകൊണ്ടു മൂന്നു ദിവ
 സം മമതയോടെ അതിഥിസല്ക്കാരം ചെയ്തു. അന്നു പുല്ലി വ
 യന്റെ അപ്പൻ പനികളും അതിസാരവും പിടിച്ചു കിടക്കുന്ന
 ടു, അവന്റെ അടുക്കലേക്ക് പെൺ അകമ്പുകു പ്രാർത്ഥിച്ചു
 കൈകളെ അവന്മേൽ വെച്ചു സൌഖ്യം വരുത്തുകയും ചെയ്തു.
 ആയ്തു സംഭവിച്ചാറെ: ദ്വീപിൽ രോഗമുള്ള മറ്റൊരു കൂട്ടം ന
 വന്നു ചേർന്നു സ്വസ്ഥത പ്രാപിച്ചു. അതിന്ന് ഏറിയ ബ ൧൦
 ഹമാനങ്ങളാൽ ഞങ്ങളെ മാനിച്ചു; ഞങ്ങൾ കപ്പലേറുന്ന സ
 മയം ആവശ്യമുള്ളവ വെച്ചു തരികയും ചെയ്തു.

മൂന്നു മാസം കഴിഞ്ഞിട്ടു ഞങ്ങൾ മിഥുനക്കുറിയുള്ള ഒർ അ ൧൧
 ലക്ഷന്ത്ര കപ്പലിൽ കയറി; ആയത് ദ്വീപിൽ ശീതകാലം
 നടന്നു

- ൧൨ പാത്തിട്ടിരുന്നു. അതിൽ സുറക്കുസെക്ക് ഓടി മൂന്നു നാൾ പാ
 ത്തശേഷം, അവിടുന്ന് ഞങ്ങൾ ചുറ്റി ഓടി റെഗ്രത്തിൽ എ
 ൧൩ ത്തി ഒരു ദിവസം പിന്നെ തെക്കുഭാഗത്തായിട്ടു പിറന്നു
 ൧൪ പുത്രിലായിൽ അണഞ്ഞു. അവിടെ സഹോദരന്മാരെ കണ്ടാ
 റെ, അവരോടുകൂടെ ഏഴു നാൾ പാർക്കണം എന്ന് അപേക്ഷ
 ൧൫ ഉണ്ടായി. അപ്രകാരം ഞങ്ങൾ രോമയിൽ എത്തി. അവിട
 ത്തെ സഹോദരന്മാരൊ ഞങ്ങളുടെ വാഗ്ദാനം കേട്ടാറെ അ
 വ്വഹാരം മുക്കിപ്പിടിച്ചുവെക്കയും ഞങ്ങളെ എതിരേല്പാൻ പുറത്തു
 വന്നു; ആയവരെ കണ്ടിട്ടു പെൺ ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തി ഡൈ
 യും പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു.
- ൧൬ രോമയിൽ എത്തിയപ്പോൾ, ശത്യാപിൻ തടവുകാരെ പട
 നായകനിൽ എല്പിച്ചു കൊടുത്തു; പെൺലിന്നൊ കാവലുള്ള ഒരു
 സേവകനോടു കൂടെ വേറിട്ടു വസിപ്പാൻ അനുവാദം ഉണ്ടായി.
- ൧൭ മൂന്നു ദിവസത്തിന്റെ ശേഷം അവൻ യഹൂദരിൽ മുതലായി
 കൾ ആയവരെ വരുത്തി കൂട്ടി അവർ ഒന്നിച്ചു വന്നപ്പോൾ
 അവരോട് പറഞ്ഞിതു: സഹോദരരായ പുരുഷന്മാരെ! ഞാൻ
 ജനത്തിന് എങ്കിലും പൈത്രമയാകുവാൻ എങ്കിലും വിരോ
 ധം ഒന്നും ചെയ്യാഞ്ഞിട്ടു; യരുശലേമിൽനിന്നു ബദ്ധനായി
 ൧൮ രോമരുടെ കൈയിൽ എല്പിക്കപ്പെട്ടു. ആയവർ വിസ്മയിച്ചാറെ,
 മരണസംഗതി ഒന്നും എന്നിൽ ഇല്ലായ്കയാൽ, എന്നെ അഴി
 ൧൯ ച്ചു വിടുവാൻ മനസ്സായി. യഹൂദർ എതിർ പറയുമ്പോൾ ഞാ
 ന് കൈസരെ അഭയം ചൊല്ലേണ്ടി വന്നു; എന്റെ ജനത്തി
 ന്റെ നേരെ വല്ല അന്യായവും ബോധിപ്പിച്ചാൻ ഉണ്ടെന്നി
 ൨൦ ല്ലതന്നു. ഇതുവേണ്ടിയായി നിങ്ങളെ കണ്ടു സംഭാഷിക്കണം
 എന്ന് വെച്ച് അപേക്ഷിച്ചു കൊണ്ടു; ഞാൻ ഈ ചങ്ങല
 പുണ്ടു നില്ക്കുന്നതൊ ഇസ്രായേലിന്റെ പ്രത്യാശനിമിത്തം
 ൨൧ ആകുന്നു സ്ത്രീ. ആയവർ അവനോട് പറഞ്ഞു: നിന്റെ
 സംഗതിക്കു യഹൂദയിൽനിന്നു ഞങ്ങൾക്ക് എഴുത്തു വന്നിട്ടില്ല;
 സഹോദരരിൽ ആരും വന്നു നിന്നെക്കൊണ്ടു വല്ല തിന്മയും
 ൨൨ അറിയിച്ചതും ഇല്ല. എങ്കിലും ഈ മതഭേദത്തിന് എല്ലാവരും
 എതിർ പറയുന്നപ്രകാരം ഞങ്ങൾക്ക് അറിയാത്തതിനാൽ
 നീ കരുതുന്നത് ഇന്നത് എന്നു നിന്നിൽനിന്നു കേൾക്കാൻ കാ
 ൨൩ ക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാറെ അവൻ ഒരു ദിവസം നിശ്ചയിച്ച ശേ
 ഷം പലരും അതിമിടവനത്തിൽ അവന്റെ അടുക്കെ വന്നു;

ആയവരോട് അവൻ ദേവരാജ്യത്തിന്നു സാക്ഷ്യം ചൊല്ലി
 മോശധർമ്മത്തിന്നിന്നും പ്രവാചകരിൽനിന്നും യേശുവിന്റെ
 വർത്തമാനങ്ങളെ തെളിയിച്ചുകൊണ്ടു പുലച്ചുമുതൽ സന്ധ്യ
 യോളം വിവരിച്ചു പോന്നു. പറയുന്നതിനാൽ ചിലർക്ക് സമ്മേ
 തിവന്നു; ചിലർ വിശ്വസിക്കാതെ പോയി. എന്നിട്ടു തങ്ങളി
 ൽ ഒരു വരാതെ പിരിഞ്ഞു പോകുമ്പോൾ പൌൽ പറഞ്ഞൊ
 രു മൊഴി ആവിതു: വിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോടു
 യശശ്ച പ്രവാചകന്റെ മുഖേന നന്നായി ചൊല്ലിയതു (യശ.
 ൩, ൩.) ഈ ജനത്തിന്റെ അടുക്കെ പോയി പറക: നിങ്ങൾ ൨൮
 ചെവികേൾക്കും ഗ്രഹിക്കയില്ല താനും, കൺ കാണും ദർശിക്കയി
 ല്ല താനും, കാരണം ഈ ജനത്തിന്റെ ഹൃദയം സമുലിച്ചതും
 അവർ ചെവികൾകൊണ്ടു ദുഃഖേന കേൾക്കുന്നതും, കണ്ണുക
 ൾ അടച്ചിട്ടതും തന്നെ. അവർ കൺ കാണാതെയും, ചെ
 വി കേൾക്കാതെയും, ഹൃദയംകൊണ്ടു ഗ്രഹിയാതെയും തിരിഞ്ഞു
 കൊള്ളാതെയും, ഞാൻ അവരെ സൌഖ്യമാക്കാതെയും, ഇരി
 ക്കേണ്ടതിന്നത്രെ. എന്നതുകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ ഈ ത്രാ ൨൮
 ണന്നും ജാതികൾക്ക് അയക്കപ്പെട്ടു; അവർ കേൾക്കയും ചെ
 യും എന്നു നിങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞിരിക്ക! എന്ന് അവൻ പറ
 ഞ്ഞപ്പോൾ, യഹൂദന്മാർ തങ്ങളിൽ വളരെ തക്കം ചെയ്തുകൊണ്ടു
 പുറപ്പെട്ടു.

അവനെ കൂലിക്കു വാങ്ങിയ വീട്ടിൽ ഞ്ഞാണ്ടു മുഴുവൻ പാ ൩൦
 ത്തു, തന്നെ കാണാൻ വരുന്നവരെ ഒക്കയും കൈക്കൊണ്ടു, എ ൩൧
 ല്ലാ പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടുകൂടെ ദേവരാജ്യത്തെ ഘോഷിച്ചും, കർത്താ
 വായ യേശുക്രിസ്തുനെ കുറിച്ചുള്ളവ മുടക്കും വരാതെ ഉപദേശി
 ച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു.

THE EPISTLE OF PAUL

The Apostle to the Romans

പൌൽ അപോസ്തലൻ

റോമക്കു

എഴുതിയ ലേഖനം

൧. അദ്ധ്യായം.

പൊലീന്റെ വിളി. (വ്യ)സുവിശേഷത്തിൽ ചെങ്കിപ്പെട്ട വിശ്വാസത്താലെയ നീതി,
(൧൮. ൩, ൨൦-) കോപത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ജാതികൾക്കു പേണം എന്നുള്ളതു.

൧ **ദൈവം** മുമ്പെ വിശുദ്ധ എഴുത്തുകളിൽ തന്റെ പ്രവാചക
 ൨ രെകൊണ്ടു വാദത്തം ചെയ്തതായി സ്വപുത്രനും നമ്മുടെ ക
 ൩ ത്താവും ആയ യേശുക്രിസ്തുനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സുവിശ
 ൪ ഷത്തിനായി വേദത്തിരിച്ചു, വിളിക്കപ്പെട്ട അപോസ്തലനും
 ൫ യേശുക്രിസ്തുന്റെ ദാസനുമായ പൌൽ. രോമയിൽ ദേവപ്രി
 ൬ യരും വിളിക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധരും ആയവർക്ക് എല്ലാം. (എഴുതുന്ന
 ൭ തു.) നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും കത്താവായ യെ
 ൮ ശുക്രിസ്തുനിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്ക് കരുണയും സമാധാനവും
 ൯ ഉണ്ടാക. ജഡപ്രകാരം ദാവീദിൻ ബീജത്തിൽ നിന്നുണ്ടായും
 ൧൦ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് എഴുന്നീല്ക്കയാൽ വിശുദ്ധിയുടെ ആത്മപ്ര
 ൧൧ കാരം ദേവപുത്രൻ എന്നു ശക്തിയോടെ നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടും ഉ
 ൧൨ ജ്ജവനാൽ, ഞങ്ങൾ അവന്റെ നാമത്തിനായി എല്ലാജാതിക
 ൧൩ ലും വിശ്വാസത്തിന്ന് അനുസരണം വരുത്തേണ്ടതിന്നു ക
 ൧൪ രുണയെയും അപോസ്തലന്മാരെയും പ്രാപിച്ചു. ആയവ
 ൧൫ നിൽ നിങ്ങളും യേശുക്രിസ്തുനായി വിളിക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നവ
 ൧൬ ള്ളോ. ഒന്നാമത് നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം സാക്ഷാദാകത്തിലും

പ്രസ്താപിക്കപ്പെടുന്നതാൽ എന്റെ ദൈവത്തിന്നു നിങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി, യേശുക്രിസ്തുനൂലും സ്വേദം ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ ഇടവിടാതെ നിങ്ങളെ ഓർത്തുകൊണ്ട് എപ്പോൾ എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വരുവാൻ, ദൈവവേഷ്ടത്താൽ സാധിക്കുമൊ എന്ന് എന്റെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ എപ്പോഴും യാചിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിന്നു; അവന്റെ പുത്രനെക്കൊണ്ടുള്ള സുവിശേഷം ൧൦ ത്തിങ്കൽ ഞാൻ എൻ്റെത്താവിൽ ഉപാസിക്കുന്ന ദൈവം എന്നിങ്ങനെ സാക്ഷി. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ സ്ഥിരീകരണത്തിനായി ൧൧ ആത്മികവരം വല്ലതിനെയും നിങ്ങൾക്കു നൽകേണ്ടതിനല്ലൊ നിങ്ങളെ കാണാൻ വാണരിക്കുന്നു. അതോ നിങ്ങൾക്കും എനി ൧൨ ക്കും തമ്മിലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ നിങ്ങളോടു കൂട പ്രബോധനം എന്നിങ്ങനെ വരുവാൻ തന്നെ. എന്നാൽ സഹോദരന്മാരെ ൧൩ എനിക്കു ശേഷം ജാതികളിൽ ഉള്ളവരെല്ലാ നിങ്ങളിലും വല്ലാതെ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്ന് അങ്ങു വരുവാൻ പലപ്പോഴും ഭാവിച്ചു എന്നും, ഇതുവരെ മുടക്കംവന്നു എന്നും നിങ്ങൾ വോധിക്കാതിരിക്കരുത് എന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. യവനർക്കും മറ്റും ൧൪ ജനാനിഹിതർക്കും ബുദ്ധിമുട്ടിനർക്കും ഞാൻ കടക്കാരനാകുന്നു. അപ്രകാരം രോമയിലുള്ള നിങ്ങളോടും സുവിശേഷിപ്പാൻ എ ൧൫ ന്നാൽ ആകുംവണ്ണം മുതിച്ചു ഉണ്ടു. സുവിശേഷത്തിൽ എനി ൧൬ ക്കു ലജ്ജയില്ലല്ലോ! കാരണം അതു വിശ്വസിക്കുന്നവന് ഒക്കെയും മുഖം യഹൂദന്മാർ പിന്നെ യവനന്മാർ രക്ഷിക്കായ ദേവശക്തി ആകുന്നു. അതിൽ ആകട്ടെ, വിശ്വാസത്തിൽനി ൧൭ ന്നു വിശ്വാസത്തിനുള്ള ദേവനീതിവെളിപ്പെടുന്നത്; (മെഖ. ൨, ൪.) വിശ്വാസത്താലെ നീതിമാൻ ജീവിക്കും എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നപ്രകാരം തന്നെ.

എങ്ങിനെ എന്നാൽ നീതിക്കുടകൊണ്ടു സ്വന്തം തടുക്ക ൧൮ ന്ന മനുഷ്യരുടെ സകല അടക്കിയിലും നീതിക്കുടിലും ദൈവകോപം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വെളിപ്പെട്ടു വരുന്നു. അവർ ൧൯ ദൈവം പ്രകാശിപ്പിച്ചതിനാലല്ലൊ, ദൈവത്തിങ്കൽ അറിയാത്തവർ അവിടെ സ്പഷ്ടമാകുന്നതു കൊണ്ടത്രെ. എന്തെന്നാൽ ൨൦ അവന്റെ ശാപശക്തിയും ദിവ്യത്വവും ആയി, അവന്റെ കാണാത്ത (ഗുണങ്ങൾ) ലോകസൃഷ്ടിമുതൽ പണികളാൽ ബുദ്ധിക്കു തിരിഞ്ഞു കാണാത്തവർക്ക് അവർ പ്രതിവാദം ഇല്ലാതെ ആവാത്തതെന്നു. കാരണം ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടും ദൈവം ൨൧

എന്നു മഹത്വീകരിക്കയും കൃതജ്ഞരായും ചെയ്യാതെ, തങ്ങളുടെ നിരൂപണങ്ങളിൽ വ്യക്തമായിത്തീർന്നു ബോധമില്ലാത്ത അവരുടെ ഹൃദയം ഇരുണ്ടു പോകയും ചെയ്തു. ജ്ഞാനികൾ എന്നു ചൊല്ലുകൊണ്ടു അവർ മൃഗമായിപ്പോയി, കെടാത്തദൈവത്തിന്റെ നേർത്തേജസ്സിനെ കേടുള്ള മനുഷ്യൻ, പക്ഷി, പശു, ഇഴജാതി ഇവരിൽ ഓരോരുത്തിന്റെ പ്രകൃതിപ്രകാരം പകർന്നു കളകയും ചെയ്തു. ആയുരകൊണ്ടത്രെ ദൈവം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലെ മോഹങ്ങളിൽ സ്വപ്നരീതിയെ തങ്ങളിൽ അപമാനിക്കേണ്ടതിന്നു അവരെ അശുഭമായിത്തീർത്തു. അവർ ദൈവത്തെയെ കള്ളത്തോടെ പകർന്നുകളഞ്ഞു, സൃഷ്ടിച്ചവനേക്കാൾ സൃഷ്ടിയെ ഭജിച്ചു ഉപാസിച്ചു പോകയാൽ തന്നെ; ആയവനെ യുഗങ്ങളോളം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ ആമെന്ന്. അതുകൊണ്ടു ദൈവം അവരെ അപമാനരാഗങ്ങളിൽ ഏല്പിച്ചു; അവരുടെ പെണ്ണുങ്ങൾ ആകട്ടെ, സ്വാഭാവികമായ അനുഭോഗത്തെ സ്വാഭാവികരൂപമായതാക്കിമാറി. അവർക്കും ആണുക്കളും പെണ്ണിന്റെ സ്വാഭാവാനുഭോഗത്തെ വിട്ടു, തങ്ങളിൽ തന്നെ കാമത്തിനെത്തി, ആണോട് ആൺ ശീലക്കേടു നടത്തി, ഇങ്ങിനെ തങ്ങളുടെ ഭ്രമത്തിന്നു യോഗ്യമായ പ്രതിഫലത്തെ തങ്ങളിൽ തന്നെ പ്രാപിച്ചു. വെറുപിന്നെ ദൈവത്തെ പരിജ്ഞാനത്തിൽ ധരിപ്പാൻ തോന്നാത്തതിന്നു തക്കവണ്ണം ദൈവം അവരെ പറ്റാത്തവ ചെയ്യാൻ അവർ കൊള്ളരുതാത്ത ബുദ്ധിയിൽ ഏല്പിച്ചു കളഞ്ഞു. എല്ലാ അനീതി, ദുഷ്ടത, ലോഭം, വേണ്ടാത്തവ നിറഞ്ഞും; അസൂയ, കല, പിണക്കം, കപടം, ദുഷ്ടീലം ഇവ തിങ്ങിവന്നും; മുതൽചക്കാർ, കുരുക്കുക്കർ, ദേവകുത്സിതർ, സാമസക്കാർ, ഗദ്വികൾ, പൊങ്ങച്ചക്കാർ, പുതുദോഷങ്ങളെ സങ്കല്പിക്കുന്നവർ, പെറ്റവരെ അനുസരിച്ചാത്തവർ. ബുദ്ധിമീനർ, സബ്രഹ്മണിക്കൾ, അവസലർ, ഇണങ്ങാത്തവർ, കനിവറ്റാവർ, തന്നെ. അവരാകട്ടെ ഈവക പ്രവൃത്തിക്കുന്നവർ മരണത്തിന്നു പാത്രം എന്നുള്ള ദേവന്ത്രായത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടും അവ ചെയ്യുന്നതല്ലാതെ പ്രവൃത്തിക്കുന്നവരെ രസിച്ച് സമ്മതിക്കുന്നു.

൨. അദ്ധ്യായം.

യഹൂദന്മാർ, (൧൨)സമമായ കോപത്തിൽ ഉൾപെട്ടു, (൧൩) ജഡവിശ്വാസത്താൽ നിസ്സാരർ എന്നുള്ളതു.

ആകയാൽ ന്യായം വിധിക്കുന്ന ഏതു മനുഷ്യനും ആയു മജോവെ! നിന്നെ പ്രതിവാദം ചൊല്ലാൻ ഇല്ല; എങ്ങിനെ എന്നാൽ അന്യനും വിസ്മരിക്കുന്നതിൽ തന്നെ നിന്നെ നീ താൻ വിധിച്ചു കളയുന്നു; വിസ്മരിക്കുന്ന നീയും അവ തന്നെ പ്രവൃത്തിക്കുന്നുവല്ലോ. ആ വക പ്രവൃത്തിക്കുന്നവരിൽ ദേവ വിധി സത്യപ്രകാരം തട്ടുന്നു എന്നും നാമറിയുന്നു. അല്ല നയം, ആ വക പ്രവൃത്തിക്കുന്നവർക്കു വിസ്മരിച്ചും, താനും അവ ചെയ്തും കൊള്ളുന്ന മനുഷ്യനായുള്ളോവേ! നീ ദേവ വിധിക്കു തെറ്റി ഒഴിയും എന്നു നിന്നെക്കുന്നുവോ? അല്ല ദൈവത്തിന്റെ ദയ നിന്നെ മാനസാന്തരത്തിലേക്കു നടത്തുന്നു എന്നു ബോധിക്കാതെ, അവന്റെ ദയ, പൊരുതി, ദീപ്തകൃപാതി ഇവറ്റിന്റെ ധനത്തെ നിരസിക്കുന്നുവോ? എന്നാൽ നിന്റെ ഇക്കാര്യത്താലും അനുതപിക്കാത്ത ഹൃദയത്തിനാലും നീ ദൈവത്തിൽ ന്യായവിധി വെളിപ്പെടുന്ന കോപദിവസത്തിൽ നിന്നെക്കു തന്നെ കോപത്തെ ചരയിക്കുന്നു. ആയവൻ ഓരോരുത്തന്നു അവനവന്റെ ക്രിയകൾക്കു തക്ക പകരം ചെയ്യും. നല്ല ക്രിയയിലെ ക്ഷാന്തി പുണ്ടു, തേജസ്സും മാനവും അക്ഷയതയും അന്വേഷിക്കുന്നവർക്കു നിത്യജീവനേയും; ശാസ്ത്രം പുണ്ടു സത്യത്തെ വഴിപ്പെടാതെ, അനീതിയെ അനുസരിക്കുന്നവർക്കു കോപകോപങ്ങളേയും (കൊടുക്കും). തിന്മയെ പ്രവൃത്തിക്കുന്ന ഏതു മനുഷ്യാത്മാവിനേയും സങ്കടവും ഇടുക്കും മുഖേനയഹൂദന്മാർ പിന്നെ യവനന്മാരും; നന്മയെ പ്രവൃത്തിക്കുന്ന ഏതു മനുഷ്യനും തേജസ്സും മാനവും സമാധാനവും മുഖേനയഹൂദന്മാർ പിന്നെ യവനന്മാരും തന്നെ. ദൈവത്തിൻ പക്കൽ മുഖപക്ഷം മറ്റാരുമില്ല. ധർമ്മവെപ്പ് എന്നിയെ പിഴച്ചവർ ഒക്കയും ധർമ്മം എന്നിയെ നശിച്ചു പോക്കും. ധർമ്മത്തിങ്കീഴ് പിഴച്ചവർ ഒക്കയും മന്മഥർമ്മത്താൽ വിധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. (ധർമ്മത്തെ കേൾക്കുന്നവരല്ലല്ലോ ദൈവത്തോടു നീതിമാന്മാർ, ധർമ്മത്തെ ചെയ്യുന്നവരത്രെ നീതികരിക്കപ്പെടും. ധർമ്മമില്ലാത്ത ജാതികളും ധർമ്മത്തിൽ കല്പിച്ചവ സ്വഭാവത്താൽ ചെയ്യുന്നതാകാം ഇങ്ങിനെ

ധർമ്മില്ലാതിരിക്കുന്നവർ തങ്ങളുടെ തന്നെ ധർമ്മമാകുന്നു; ധർമ്മത്തിൻ ക്രിയ തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ എഴുതി കിടക്കുന്നപ്രകാരം കാട്ടി ഒപ്പിക്കുന്നുവല്ലോ; അവരുടെ മനോബോധവും കൂടസാക്ഷ്യം കൊടുക്കുന്നു അവർക്കു തമ്മിൽ വിചാരങ്ങൾ കററം ൧൩ ചുമത്തുകയും പ്രതിവാദം ചെയ്കയും ചെയ്യും. ദൈവം യേശു ക്രിസ്തുനെക്കൊണ്ടു മനുഷ്യരുടെ രഹസ്യങ്ങൾക്കു എന്റെ സുവിശേഷപ്രകാരം ന്യായം വിധിക്കും നാളിൽ തന്നെ.

൧൪ നീയൊ യഹൂദൻ എന്ന പേർകൊണ്ടും, ധർമ്മത്തിൽ ഉന്നി ൧൫ ആശ്രയിച്ചും, ദൈവത്തിൽ പ്രശംസിച്ചും, ധർമ്മത്തിൽനിന്നു പഠിക്കയാൽ (അവന്റെ) ഇഷ്ടത്തെ അറിഞ്ഞും വിശിഷ്ടങ്ങളെ ൧൬ സമ്മതിച്ചും, നീ തന്നെ കരുട്കു വഴി കാട്ടുന്നവൻ, ഇരിട്ടി ൨൦ ലുള്ളവർക്കു വെളിച്ചം, മൂഢരെ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നവൻ, ശിശുക്കൾക്കു ഉപദേശാപ്പാവ് എന്നും, സത്യത്തിന്റെയും ജ്ഞാനത്തിന്റെയും രൂപത്തെ ധർമ്മത്തിൽ ഗ്രഹിച്ചുള്ളവൻ എന്നും തേ ൨൧ റിക്കൊണ്ടും ഇരിക്കുന്നു എങ്കിൽ, ഹേ അന്ത്രനെ ഉപദേശിക്കുന്നവനെ! നിന്നെ തന്നെ ഉപദേശിക്കാതിരിപ്പാൻ എന്തു? ൨൨ മോഷ്ടിക്കരുത് എന്നു മോഷ്ടിക്കുന്ന നീ മോഷ്ടിക്കയൊ? വ്യഭിചാരം അരുത് എന്നു പറയുന്ന നീ വ്യഭിചരിക്കയൊ? വിഗ്രഹങ്ങളെ അറക്കുന്ന നീ ക്ഷേത്രകവച്ചു ചെയ്യയൊ? ധർമ്മത്തിൽ പ്രശംസിക്കുന്ന നീ ധർമ്മലംഘനത്താൽ ദൈവത്തെ അപമാ ൨൪ നിക്കു അത്രെ ചെയ്യുന്നു. (യശ. ൫൨, ൫.) ദേവനാമം നിങ്ങൾ നിമിത്തം ജാതികളിൽ ഓടിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന് എഴുതിയപ്രകാരം ൨൫ തന്നെ. പരിശോധനയൊ നീ ധർമ്മത്തെ പ്രവൃത്തിച്ചാൽ ഉപകരിക്കുന്നു സത്യം; ധർമ്മലംഘി ആയാൽ, നിന്റെ പരിശോധന ൨൮ അഗ്രചർമ്മമായി പോയി. അഗ്രചർമ്മക്കാരനൊ ധർമ്മന്യായങ്ങളെ കാത്തുകൊണ്ടാൽ അവന്റെ അഗ്രചർമ്മം പരിശോധന ൨൯ എന്ന് എണ്ണപ്പെടുകയില്ലയൊ? അതെ; സ്വഭാവത്താൽ അഗ്രചർമ്മയവർ ധർമ്മത്തെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നു എങ്കിൽ, എഴുത്തും പരിശോധനയുമായി ധർമ്മലംഘിയായ നിന്നെക്ക് അവർ ന്യായം ൨൮ വിധിക്കയും ചെയ്യും. കാരണം പുറമെ യഹൂദനായവൻ യഹൂദനല്ല; പുറമെ ജഡത്തിലുള്ളതു പരിശോധനയും അല്ല. രഹസ്യത്തിലെയഹൂദനത്രെ (യഹൂദൻ) എഴുത്തിലല്ല ആത്മാവിലത്രെ ഉള്ളതു, ഹൃദയപരിശോധന (പരിശോധനയും ആകുന്നു). ആയതിന്നു പുഴു മനുഷ്യരിൽനിന്നല്ല, ദൈവത്തിൽ നിന്നെ വരും.

ന. അദ്ധ്യായം.

യഹൂദർക്കുള്ള മുമ്പു പോരായ്മയാൽ, (൯) അവരും ജാതികളെ പോലെ നീതിനി നരായി, (൨൧) വിശ്വാസത്താലത്രെ നീതികരിക്കപ്പെടും.

എന്നാൽ യഹൂദന് എന്തു വിശേഷം ഉണ്ടു? അല്ല പരിമേദനയാൽ എന്തു ഉപകാരം? എല്ലാവിധത്തിലും വലിയോന്നും ഒന്നാമത്, ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടുകൾ അവരിൽ സംഭവിക്കപ്പെട്ടു. പിന്നെയൊ അവർ വിശ്വസിച്ചില്ല എങ്കിൽ, അവരുടെ അവിശ്വാസം ദൈവത്തിൻ വിശ്വാസത്തെ നീക്കുമോ? അതതതെ! ദൈവം സ്തുവാൻ; എല്ലാ മനുഷ്യനും കള്ളൻ എന്നെ വരികയാവൂ (സങ്കീ. ൫൧, ൩.) നിന്റെ വചനങ്ങളിൽ നീ നീതികരിക്കപ്പെടുവാനും, നിന്റെ ന്യായവിധിയിൽ ജയിപ്പാനും എന്ന് എഴുതിയപ്രകാരമത്രെ. എന്നാൽ നീ ൫൫യുടെ നീതി ദേവനീതിക്കു തന്നെ തുല്യ വരുത്തിയാൽ നാം എന്തു പറയും? ദൈവം കോപത്തെ പിന്നെക്കുന്നതിനാൽ പക്ഷെ നീതികെട്ടവൻ എന്നോ? (ഞാൻ മാനുഷമായി പറയുന്നു). അതതതെ! അല്ലായ്യിൽ ദൈവം; ലോകത്തിന് എങ്ങിനെ ന്യായം വിധിക്കും? എന്തെന്നാൽ ദൈവത്തിൻ സ്തുതം എന്റെ കള്ളത്തിനാൽ അവന്റെ തേജസ്സിനായി വഴിത്തു വന്നു എങ്കിൽ, എനിക്ക് പാപി എന്നുള്ള വിധി വരുവാൻ എന്തു? (അല്ല ഞങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു എന്നു ചിലർ ഭയപ്പെട്ടു പറയുന്നപ്രകാരം) നല്ലതു വരേണ്ടതിന്നു നാം തീയതിനെ ചെയ്തു കൊള്ളുകയില്ലയോ? എന്നവരുടെ ശിക്ഷാവിധി ന്യായമുള്ളതു തന്നെ. പിന്നെ എന്തു? തടുപ്പാൻ നമുക്ക് എന്തുണ്ടു? ന്ങളും ഇല്ല; യഹൂദരും യവനരും എല്ലാവരും പാപത്തിങ്കിടെ ആകുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ മുൻപു കററു തെളിയിച്ചുവല്ലോ. എന്തെഴുതിയിരിക്കുന്നപ്രകാരം: നീതിമാൻ ആരുമില്ല, ഒരുത്തൻ പോലും ഇല്ല; ബോധിക്കുന്നവനുമില്ല, ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നവനുമില്ല. എല്ലാവരും വഴി തെറ്റി, ഒരുപോലെ നിസ്സാരമാകുകയായി പോയി; ഗുണം ചെയ്യുന്നവൻ ഇല്ല ഒരുത്തൻ ആകിലും ഇല്ല (സങ്കീ. ൧൪, ൧, ൩). അവരുടെ ഞങ്ങളു തന്നെ ശവക്കുഴി, നാവുകൾ ആവർ ചതിച്ചു (സങ്കീ. ൫, ൧൦.) സ്പ്പവിഷം അവരുടെ ചുണ്ടുകളിൻ കീഴെ (സങ്കീ. ൧൪൦, ൪); അവരുടെ വായിൽ ശാപവും കൈപ്പും നിറയുന്നു (സങ്കീ. ൧൦, ൭). അവ ൧൪

൧൫ തടെ കാലുകൾ രക്ഷം ചൊരിവാൻ ഉഴറുന്നു. സംഹാരവും ഇ
 ൧൬ ടിയും അവരുടെ വഴികളിൽ ഉണ്ടു. സമാധാനവഴി അവർക്കു
 ൧൭ ബോധിച്ചതും ഇല്ല (യശ. ൫൯, ൭). അവരുടെ കണ്ണുകൾക്കു
 ൧൮ മുമ്പാകെ ദേവദയം ഇല്ല (സങ്കീ. ൩൬.) എന്നാൽ ധർമ്മശാസ്ത്രം
 പറയുന്നത് എല്ലാം ധർമ്മത്തിൽ ഉള്ളവരോടു ചൊല്ലുന്നത് എ
 ൧൯ ന്നു നാം അറിയുന്നു. എല്ലാവരും അടച്ചു പോയി, സർവ്വ
 ലോകവും ദൈവത്തിന്നു ദണ്ഡയോഗ്യമായി തീരേണ്ടതിന്നു
 ൨൦ ഒരു കാരണം ധർമ്മക്രിയകളാൽ ജഡം ഒന്നും അവൻ മുമ്പാ
 കെ നീതീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല (സങ്കീ; ൧൯൩, ൨.) ധർമ്മത്താലൊ
 പാപത്തിൻ പരിജ്ഞാനമെ ഉള്ളു.
 ൨൧ ഇപ്പോഴൊ ദേവനീതി ധർമ്മം കൂടാതെ വിമുക്തി വന്നിരിക്കു
 ന്നു; അതിന്നു ധർമ്മവും പ്രവാചകരും സാക്ഷ്യം ചൊല്ലുന്നു താ
 ൨൨ ന്നു. വിശ്വസിക്കുന്ന എല്ലാവരിലും എല്ലാവരുടെ മേലും യേശു
 ൨൩ ക്രിസ്തുക്കലെ വിശ്വാസത്താലുള്ള ദൈവനീതിരെന്നു വ്യക്താ
 സം ഒട്ടും ഇല്ലല്ലോ! കാരണം എല്ലാവരും പാപം ചെയ്തു, ദേവ
 ൨൪ തേജസ്സില്ലാതെ ചമഞ്ഞു. അവന്റെ കരുണയാൽ ക്രിസ്തുവേ
 ശ്വവിടെ വീണ്ടെടുപ്പിനെക്കൊണ്ടു സൌജന്യമായത്രെ, നീ
 ൨൫ തീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ആയവനെ ദൈവം അവന്റെ രക്ഷത്താ
 ൽ തന്റെ നീതിയെ ഒപ്പിച്ചു കാട്ടേണ്ടതിന്നു, വിശ്വാസമൂലം
 ൨൬ പ്രായശ്ചിത്തബലിയായി മുന്നിറങ്ങിയതു. ദൈവം തന്റെ
 പൊരുതിയിൽ മുൻകഴിഞ്ഞ പാപങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കാതെ വിട്ട
 നിമിത്തമായി, ഇപ്പോഴത്തെ സമയത്തിൽ തന്റെ നീതിയെ
 ഒപ്പിപ്പാനും ഇങ്ങിനെ താൻ നീതിമാനും യേശുവിൽ വിശ്വാ
 സമുള്ളവനെ നീതീകരിക്കുന്നവനും ആയി കാണാനും തന്നെ.
 ൨൭ എന്നാൽ പ്രശംസ എവിടെ? പുറത്തു നീങ്ങി പോയി; ഏതു
 ധർമ്മത്താൽ (നീങ്ങിയതു)? ക്രിയകളുടെതിനാലൊ? അല്ല വിശ്വാ
 ൨൮ സധർമ്മത്താലത്രെ. മനുഷ്യൻ ധർമ്മക്രിയകൾ കൂടാതെ, വി
 ശ്വാസത്താൽ തന്നെ നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു നാം പ്രമാ
 ൨൯ ണിക്കുന്നു സത്യം. അല്ല ദൈവം യഹൂദർക്കു മാത്രം ആകുന്നു
 വൊ? ജാതികൾക്കുംകൂടെ അല്ലയൊ? അതെ ജാതികൾക്കും ആ
 ൩൦ കുന്നു. വിശ്വാസമൂലം പരിമുദനയേയും വിശ്വാസത്താൽ
 അഗ്രധർമ്മത്തെയും നീതീകരിപ്പൊരു ദൈവം ഏകൻ ആകുന്നു
 ൩൧ പോൽ. അതുകൊണ്ടു വിശ്വാസത്താൽ നാം ധർമ്മത്തെ നീക്കം
 ചെയ്യുന്നുവൊ? അതരതെ; നാം ധർമ്മത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നുണ്ടു.

൪. അദ്ധ്യായം.

വിശ്വാസനീതി പഴയ നിയമത്തോളം ചേരുന്നതു.

എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ പിതാവായ അബ്രാഹാം ജഡപ്രകാരം ൧ എന്തു സാധിച്ചു എന്നു പറയേണ്ടു. അബ്രാഹാം ക്രിയകളാൽ ൨ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടു എങ്കിൽ, അവൻ പ്രശംസിപ്പാൻ ഉണ്ടു സ്തംഭം. ദൈവത്തിങ്കൽ അല്ല താനും; വേദമൊ എന്തു പറയുന്നു ൩ (൧ മോ. ൧൫, ൩) അബ്രാഹാം ദൈവത്തെ വിശ്വസിച്ചു അതും അവന്നു നീതിയായി എണ്ണപ്പെട്ടു എന്നു തന്നെ. പ്രവൃത്തി ൪ കണന്നവനൊ കൂലി എണ്ണപ്പെടുന്നതു കരുണപ്രകാരമല്ല; കട പ്രകാരമത്രെ. പ്രവൃത്തിക്കാരന്മാർ എങ്കിലും അഭക്തനെ നീ ൫ തീകരിക്കുന്നവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനൊ, തന്റെ വിശ്വാസം നീതിയായി എണ്ണപ്പെടുന്നു. ദൈവം ക്രിയകൾ കൂടാതെ ൩ നീതിയെ എണ്ണുന്ന മനുഷ്യന്റെ ധന്യവാദത്തെ ദാവീദും പറയുന്നു (സങ്കീ. ൩൨, ൧) അധർമ്മങ്ങൾ മോചിച്ചും പാപങ്ങൾ ൭ മറച്ചും കിട്ടിയവർ ധന്യർ. കർത്താവ് പാപത്തെ ഒട്ടും എണ്ണാ വൃത്ത ആൾ ധന്യൻ എന്നു തന്നെ. എന്നാൽ ഈ ധന്യവാദം ന് ചൊല്ലിയതു പരിമേദനെക്കു തന്നെയൊ? അഗ്രചർമ്മത്തിന്നു കൂടയൊ? അബ്രാഹാമിന്നല്ലോ വിശ്വാസം നീതിയായി എണ്ണപ്പെട്ടു എന്നു നാം പറയുന്നു. എങ്ങിനെ എണ്ണപ്പെട്ടു? പരിമേ ൧ ൦ ദനയിൽ ആയപ്പോഴൊ? അഗ്രചർമ്മത്തിൽ തന്നെയൊ? പരിമേദനയിൽ അല്ല അഗ്രചർമ്മത്തിലത്രെ. പിന്നെ (൧ മോ. ൧൧ ൧൧, ൧൧) പരിമേദനയാൽ ഓർ അടയാളം അഗ്രചർമ്മത്തിൽ സാധിച്ച വിശ്വാസനീതിക്കു മുദ്രയായി ലഭിച്ചതു തങ്ങൾക്കും കൂടെ നീതി എണ്ണപ്പെട്ടവൻ അഗ്രചർമ്മത്തോളംകൂടെ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ എല്ലാവർക്കും (തന്നെ). പിന്നെ പരിമേദന ൧൨ ഉള്ളവരല്ലാതെ, നമ്മുടെ പിതാവായ അബ്രാഹാം അഗ്രചർമ്മത്തിൽ കാട്ടിയ വിശ്വാസത്തിൻ ചുവടുക്കൽ നോക്കി നടക്കുന്ന പരിമേദനക്കാർക്കും പിതാവായിരിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നെ. ലോ ൧൩ കാവകാശി ആകുവാനുള്ള വാഗ്ദത്തം അബ്രാഹാമിന്നും അവന്റെ സന്തതിക്കും ധർമ്മത്താൽ അല്ലല്ലോ, വിശ്വാസനീതിയാലത്രെ വന്നതു. കാരണം ധർമ്മത്തിലുള്ളവർ അവകാശികൾ ൧൪ എങ്കിൽ, വിശ്വാ. സംപൂർണ്ണമായി വാഗ്ദത്തവും നീക്കം വന്നു; ധർമ്മമാകട്ടെ കോപത്തെ സാധിപ്പിക്കുന്നു. ധർമ്മം ഇല്ലാത്തതെത്തു ൧൫

൧൬ ലംഘനവും ഇല്ല സ്പഷ്ടം. അതുകൊണ്ടു വിശ്വാസത്താൽ
(അവകാശികൾ ആകുന്നത്) അവൻ കരുണപ്രകാരം ആ
കേണ്ടതിന്നത്രെ; ഇങ്ങിനെ ധർമ്മമുള്ളവന്നു മാത്രമല്ല അബ്ര
ഹാമിൻ വിശ്വാസം ഉള്ളവനുമായി സകല സന്തതിക്കും വാ
൧൭ ശത്തം ഉറപ്പാകേണ്ടതിന്നു തന്നെ. (൧ മോ. ൧൭, ൫.) ഞാൻ
നിന്നെ ബഹു ജാതികൾക്ക് അച്ഛനാക്കി വെച്ചു എന്ന് എഴു
തിയപ്രകാരം അവൻ മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിച്ചു, ഇല്ലാത്തവ
രെ ഉള്ളവ കണക്കെ വിളിച്ചു കൊള്ളുന്നവനെന്നു വിശ്വ
സിപ്പുള്ള ദൈവത്തിൻ മുമ്പാകെ, നമുക്ക് എല്ലാവർക്കും പിതാ
൧൮ വാകുന്നു. (൧ മോ. ൧൫, ൫.) ഇതെ പ്രകാരം നിന്റെ സന്ത
തിയും ആകും എന്നുള്ള മൊഴിപ്രകാരം അവൻ ബഹു ജാതിക
ൾക്കു പിതാവായാൻ ആരെക്കു വിശ്വസ്യമായി ആശയിൽ ഈ
൧൯ ന്നി വിശ്വസിപ്പിച്ചു, വിശ്വാസത്തിൽ ക്ഷീണിക്കാത്തും ഏക
ദേശം നൂറു വയസ്സായിട്ടു നിജ്ജീവമായി പോയ തന്റെ ശരീ
രത്തെയും സാരയുടെ ഗർഭാത്രത്തിൽ നിജ്ജീവതപത്തെയും
൨൦ കൂട്ടാക്കുന്നതെയും, ദേവവാഗ്ദത്തത്തെ നോക്കി, അവിശ്വാസത്താ
ൽ സംശയം തോന്നുന്നതെയും വിശ്വാസത്തിൽ ശക്തിപ്പെട്ടു, ദൈ
൨൧ വത്തിന്നു തേജസ്സു കൊടുത്തു, അവൻ വാഗ്ദത്തം ചെയ്യതിനെ
൨൨ വരുത്തുവാൻ ശക്തൻ എന്നു നിറുപ്പിയായി ഉറപ്പിച്ചു. അ
൨൩ തുകൊണ്ടത്രെ ഇത് അവന്നു നീതിയായി എണ്ണപ്പെട്ടതു. അ
വന്നു എണ്ണപ്പെട്ടു എന്നതൊ, അവൻ നിമിത്തം തന്നെ അല്ല,
൨൪ നാം നിമിത്തം കൂടെ എഴുതപ്പെട്ടതു. നമ്മുടെ പിഴകൾ നിമിത്തം
ഏല്പിക്കപ്പെട്ടും, നമ്മുടെ നീതീകരണത്തിനായി ഉണർത്തപ്പെട്ടും
ഉള്ള നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവെ മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഉയി
൨൫ ള്പിച്ചവർക്കു വിശ്വസിപ്പിച്ചാൽ അതു നമുക്കും എണ്ണപ്പെട്ടും എ
ന്നെ വേണ്ടു.

൫. അദ്ധ്യായം.

നീതീകരണത്തിൻ ഫലങ്ങൾ, (൧൨) ആദാമിനാൽ വന്ന പാപഫലങ്ങളോടും,
(൨൦) ധർമ്മത്തിൻ ഫലത്തോടും ഉപമിച്ചത്.

൧ (൫) കയാൽ വിശ്വാസം മൂലം നീതീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടു, നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനാൽ നമുക്കു ദൈവത്തോടു സമാ
൨ ധാനം ഉണ്ടു. നാം നിലനില്ക്കുന്ന കരുണയിൽ അടുപ്പിച്ച് അ
വനാൽ അത്രെ വിശ്വാസമൂലം ലഭിച്ചതു; ദേവതേജസ്സിൻ

ആശയിക്കൽ നാം പ്രശംസിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അതു തന്നെ ന
അല്ല; സങ്കടം ക്ഷാന്തിയേയും, ക്ഷാന്തി സിദ്ധതയേയും, സി
ദ്ധത ആശയേയും സമ്പാദിക്കുന്നത് അറിഞ്ഞു. നാം സങ്കട ര
ങ്ങളിലും പ്രശംസിക്കുന്നു. ആശ എന്നതൊ ലജ്ജിപ്പിക്കുന്നി ഓ
ല്ല; ദേവസ്തോത്രമല്ലൊ നമുക്കു നഷ്ടിയ വിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ
നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പകർന്നിരിക്കുന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ, ന
നാം ബലഹീനർ ആകുമ്പോഴെ ക്രിസ്തുൻ തക്കത്തിൽ അഭയ
ക്കു വേണ്ടി മരിച്ചു. നീതിമാനും വേണ്ടിയും ആരും മരിക്ക
ന്നതു കല്പമല്ല; ഉത്തമനും വേണ്ടി പക്ഷെ മരിപ്പാൻ തുനി
കിലുമാം. ക്രിസ്തുനൊ, നാം പാപികളായിരിക്കുമ്പോഴേക്കു, നമു വ
ക്കു വേണ്ടി മരിക്കയാൽ, ദൈവം തനിക്ക് നമ്മിലുള്ള സ്നേഹ
ത്തിന്നു തുറുവു വരുത്തുന്നു. എന്നാൽ അവന്റെ രക്ഷത്താൽ ന
നീതികരിക്കപ്പെട്ടിട്ടു, നാം ഇപ്പോൾ അവനാൽ കോപത്തിൽ
നിന്ന് എത്ര അധികം രക്ഷിക്കപ്പെടും. ശത്രുക്കളായ നമുക്കു ൧൦
ല്ലൊ അവന്റെ പുത്രമരണത്താൽ ദൈവത്തോടു നിരപ്പു വ
ന്നു എങ്കിൽ, നിരന്നദശയും നാം അവന്റെ ജീവനാൽ എത്ര
അധികം രക്ഷിക്കപ്പെടും. അത്രയല്ല; നമുക്കു ഇപ്പോൾ നിര ൧൧
പ്പു ലഭിച്ചതിൻ കാരണമായ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു ക്രി
സ്തനാൽ ദൈവത്തിൽ പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടു (രക്ഷപെടവതു).

അതുകൊണ്ടു ഇത് ആകുന്നത്: ഏകമനുഷ്ടനാൽ പാപവും ൧൨
പാപത്താൽ മരണവും ലോകത്തിൽ പുകു; ഇങ്ങിനെ എല്ലാ
വരും പാപം ചെയ്തയാൽ, മരണം സകല മനുഷ്ടരോളവും പ
രന്നതു പോലെ തന്നെ. പാപമൊ ധർമ്മവരെ ലോകത്തിൽ ൧൩
ഇരുന്നു സത്യം. ധർമ്മം ഇല്ലാത്താൽ പാപം (ലംഘനമായി)
എണ്ണപ്പെടുന്നില്ല താനും. എങ്കിലും മരണം ആദാം മുതൽ മോ ൧൪
രെവരെയും വാണത് ആദാമിന്റെ ലംഘനസാമ്യത്തിൽ
അല്ലാതെ, പാപം ചെയ്തവരിലും തന്നെ. അവനൊ വരുവാനു ൧൫
ള്ള ആദാമിന്നു ദുഷ്ടാന്തം അത്രെ. എന്നാൽ പിഴപോലെ കൃ
പാവാദവും എന്നുവരും, എങ്ങിനെ എന്നാൽ ഒരുവന്റെ പിഴ
യാൽ അനേകർ മരിച്ചു എങ്കിൽ, ദേവകൃപയും ദാനവും എത്ര
അധികം; ഏകമനുഷ്ടനായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ കരുണയാൽ
അനേകരിലേക്കു വഴിഞ്ഞു. ഏകപാപിയാൽ ഉണ്ടായതുപോലെ ൧൬
ദാനം എന്നും വരും; ന്യായവിധിയാകട്ടെ, ഒരുവൻ നിന്ന് (അ
നേകർക്കു) ശിക്ഷാവിധിയായിതീർന്നു; കൃപാവാദമോ, അനേകം

൧൭ പിഴകളിൽ നിന്നു നീതീകരണവിധി അത്രെ. ഒരുവന്റെ പിഴയാൽ മരണം ഏകനാൽ വാണെ എങ്കിൽ, കൃപയും നീതിയും നാമും വഴിഞ്ഞവണ്ണം ലഭിക്കുന്നവർ എത്ര അധികം ഏകനായ ൧൮ യേശുക്രിസ്തുനാൽ ജീവനിൽ വാഴും എന്നതുകൊണ്ട് ഒരു പിഴയാൽ എല്ലാമനുഷ്ടരിലും ശിക്ഷാവിധി വന്നുപോലെ നീതിവിധി ഒന്നിനാൽ എല്ലാമനുഷ്ടരിലും ജീവന്റെ നീതീകരണ ൧൯ വും (വരുന്നതു). ഏകമനുഷ്ടന്റെ അനുസരണക്കേടിനാൽ അനേകർ പാപികളായി തീർന്നപ്രകാരം ഏകന്റെ അനുസരണത്താൽ അനേകർ നീതിമാന്മാരായി തീരുകയും ചെയ്യും ൨൦ സത്യം. ധർമ്മമാ പിഴ പെരുകേണ്ടതിന്നു ചേർന്നു പുകുതു ൨൧ എങ്കിലും പാപം വർദ്ധിച്ചുടത്തു കരുണ അത്യാനന്ദം വഴിഞ്ഞു വന്നതു: പാപം മരണത്താൽ വന്നുപ്രകാരം തന്നെ; നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനാൽ കരുണയും നീതിയും നിത്യജീവനായി വാഴേണ്ടതിന്നത്രെ.

൬. അദ്ധ്യായം.

കരുണയാൽ ഉൾപുതുക്കും വരികയാൽ പാപത്തിൽ വസിച്ചാണും, (൧൫) അതിനെ സേവിച്ചാണും ഇനി കഴികയില്ല.

൧ എന്താൽ നാം എന്തു പറയും? കരുണ പെരുതുകേണ്ടതിന്നു ൨ പാപത്തിൽ വസിക്ക എന്നൊ? അതതതെ! പാപത്തിന്നു മരിക്ക ൩ ചൂപോയ നാം ഇനി എങ്ങിനെ അതിൽ ജീവിക്കും? അല്ലാത്ത യേശുക്രിസ്തുക്കൽ സ്നാനം ഏറ്റവും എല്ലാവരും അവന്റെ മരണത്തിൽ സ്നാനപ്പെട്ടു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയൊ? ൪ എന്നതുകൊണ്ടു നാം അവന്റെ മരണത്തിലെ സ്നാനത്താൽ അവനോടു കൂടെ കുഴിച്ചിടപ്പെട്ടതു: ക്രിസ്തുൻ പിതാവിൻ തേജസ്സിനാൽ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉണർന്നുവന്നതു പോലെ നാമു ൫ ജീവന്റെ പുതുക്കത്തിൽ നടക്കേണ്ടതിന്നത്രെ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ അവന്റെ മരണത്തിൻ സാമ്യശ്രുതോടുകൂടി ഏകീഭവിച്ചവർ ആയെങ്കിൽ, പുനരുത്ഥാനത്തോടും ആകും. നാം ഇനി പാപത്തെ സേവിക്കാതെവണ്ണം പാപശരീരത്തിന്നു നീക്കം വരേണ്ടതിന്നു, നമ്മുടെ പഴയ മനുഷ്യൻ കൂടി ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു ൭ എന്നറിയാമല്ലോ! ചത്തവനല്ലോ പാപത്തിൽനിന്നു മോചിപ്പിക്കപ്പെട്ടവൻ. എന്നാൽ നാം ക്രിസ്തുനോട് ഒന്നിച്ചു ചത്താകിൽ അതുകൊണ്ട് ഒന്നിച്ചു ജീവിക്കും എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുൻ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉണർന്നുവരും ഇനി ചാകാ; ന്
മരണം അവനേൽ ഇനി അധികരിക്കുന്നില്ല എന്നു നമുക്കറി
ഞ്ഞുവല്ലോ, അവൻ ചത്തതൊ, പാപത്തിന് ഒരിക്കൽ ചത്തു;
(൧൦) ജീവിക്കുന്നതൊ, ദൈവത്തിന്നു ജീവിക്കുന്നു. അപ്പോഴും ൧൧
നിങ്ങളും പാപത്തിന്നു മരിച്ചവർ എന്നും, ക്രിസ്തുവേഗ്രഹിക്കൽ
ദൈവത്തിന്നു ജീവിക്കുന്നവർ എന്നും നിങ്ങളെ തന്നെ എണ്ണ
വിൻ! ആകയാൽ, പാപം നിങ്ങളുടെ ചാകുന്ന ശരീരത്തിൽ അ ൧൨
തിന്റെ മോഹങ്ങളെ അനുസരിക്കുമാറ് ഇനി വാഴരുത്; നിങ്ങ
ളുടെ അവയവങ്ങളെ അനീതിയുടെ ആയുധങ്ങളായി പാപ
ത്തിന്നു സമർപ്പിക്കയും ആരുത്. ദൈവത്തിന്നു നിങ്ങളെ തന്നെ ൧൩
മരിച്ചവരിൽനിന്നു ജീവിക്കുന്നവർ എന്നും, നിങ്ങളുടെ അവ
യവങ്ങളെ ദൈവത്തിന്നു നീതിയുടെ ആയുധങ്ങൾ എന്നും സ
മർപ്പിച്ചുയരു. പാപമൊ നിങ്ങൾ ധർമ്മത്തിങ്കിഴല്ല കരുണക്കീ ൧൪
ഴ ആകയാൽ, നിങ്ങളിൽ അധികരിക്കയില്ലല്ലോ.

എന്നാൽ എന്തു? ധർമ്മത്തിങ്കിഴല്ല കരുണക്കീഴ ആകയാൽ ൧൫
പാപംചെയ്യ എന്താ? അതതതെ! ആരിൽ നിങ്ങളെ തന്നെ ൧൬
അനുസരണത്തിന്നു ദാസർ എന്നു സമർപ്പിച്ചാലും, നിങ്ങൾ
അനുസരിക്കുന്നവന്നു തന്നെ ദാസർ ആകുന്നു എന്നറിയുന്നി
ല്ലയൊ? മരണത്തിന്നായി പാപത്തിന് എങ്കിലും, നീതിക്കായി
അനുസരണത്തിന്നെങ്കിലും (ദാസരത്രെ). നിങ്ങളൊ പാപ ൧൭
ത്തിന്നു ദാസരായിരുന്നതുകൊണ്ടും, യാതൊരു ഉപദേശരൂപ
ത്തിൽ എല്പിക്കപ്പെട്ട, അതിന്നുതന്നെ ഹൃദയത്തോടെ അനുസ
രിച്ചതുകൊണ്ടും ദൈവത്തിന്നു സ്നേഹം! പാപത്തിൽനിന്നു ൧൮
വിടുവിക്കപ്പെട്ട, നിങ്ങൾ നീതിക്ക് അടിമപ്പെട്ടതേളളൂ. നിങ്ങളുടെ ൧൯
ജഡത്തിൻ വെലഹീനതനിമിത്തം ഞാൻ മാനുഷമായി
പറയുന്നു. നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളെ അധർമ്മത്തിന്നായി
അശുദ്ധിക്കും അധർമ്മത്തിന്നും അടിമകളാക്കി സമർപ്പിച്ചപ്രകാ
രം തന്നെ; ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളെ വിശുദ്ധീകര
ണത്തിന്നായി നീതിക്ക് അടിമകളാക്കി സമർപ്പിപ്പിൻ! എങ്ങി ൨൦
നെ എന്നാൽ: നിങ്ങൾ പാപദാസരായിരിക്കുമ്പോൾ, നീതിയി
ൽനിന്നു വിടുതലുള്ളവരായല്ലോ, നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ ലജ്ജ ൨൧
തോന്നുന്നവരാൽ അന്ന് എന്തൊരു ഫലം ഉണ്ടായി? അവ
രിൻ ഒടുവു മരണം തന്നെയല്ലോ. ഇപ്പോഴൊ പാപത്തിൽ ൨൨
നിന്നു വിടുവിക്കപ്പെട്ടും ദൈവത്തിന് അടിമപ്പെട്ടും വന്നതു

മുതൽ വിശുദ്ധിക്കായി ഫലവും ഒടുവായി നിത്യജീവനും നിങ്ങൾ
 ൨൩ ൽ ഉണ്ടു. പാപത്തിൻ ശമ്പളമല്ലൊ മരണമത്രെ, ദൈവത്തി
 ന് കൃപാവരമൊ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനിൽ നി
 ത്തുജീവൻ തന്നെ.

൭. അദ്ധ്യായം.

വിശ്വാസി ധർമ്മത്തിന്നു ചത്തതു, (൭) ധർമ്മ ശുദ്ധം എങ്കിലും, (൧൪) ജഡികരി
 ൽ പാപപലനമായി, (൨൪) കരുണയിങ്കൽ ദാഹത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്നു.

൧ **സ**മോദരന്മാരെ (ധർമ്മത്തെ അറിയുന്നവരോടു ഞാൻ പറ
 യുന്നുവല്ലൊ). ധർമ്മമായതു മനുഷ്യനിൽ അവൻ ജീവിപ്പോ
 ഉം നേരം എല്ലാം അധികരിക്കുന്നു എന്നു വോധിക്കാതിരിക്ക
 ൨ നുവൊ? പുരുഷന്റെ വശത്തുള്ള സ്ത്രീയാകട്ടെ, ജീവിച്ചിരിക്ക
 ന്ന പുരുഷനോടു ധർമ്മത്താൽ കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പുരുഷൻ
 ൩ മരിച്ചാൽ അവൾ പുരുഷധർമ്മത്തിന്നു നീങ്ങിപ്പോയി. എ
 ന്നാൽ ഭർത്താവ് ജീവിക്കയിൽ അവൾ വേറെ ആൾക്ക് ആ
 യാൽ, വ്യഭിചാരിണി എന്നു പേർ കൊള്ളും, ഭർത്താവ് മരിച്ചു
 എങ്കിലൊ അവൾ വേറെ ആൾക്ക് ആയതിനാൽ വ്യഭിചാരി
 ൪ ണി എന്നു വരുത്തെ, ധർമ്മത്തിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രയാകുന്നു. അ
 തുകൊണ്ട് എന്റെ സമോദരന്മാരെ! നിങ്ങളും ക്രിസ്തുന്റെ
 ശരീരത്താൽ ധർമ്മത്തിന്നു കൊല്ലപ്പെട്ടതു: നാം ദൈവത്തിന്നു
 ഫലം കായ്ക്കുമാറു വേറൊരുവന്നു മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉണർ
 വന്നു തന്നെ ആകേണ്ടതിന്നത്രെ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ നാം
 ൫ ജഡത്തിൽ ആയിരിക്കും കാലം ധർമ്മത്താൽ വരുന്ന പാപശാ
 ഗങ്ങൾ മരണത്തിന്നു ഫലം കായ്ക്കുംവണ്ണം നമ്മുടെ അവയ
 ൬ വങ്ങളിൽ പ്രാപരിച്ചു പോന്നു. ഇപ്പോഴൊ നാം കടുങ്ങി പാ
 ത്ത്തിന്നു മരിച്ചിട്ടു, ധർമ്മത്തിൽനിന്നു നീങ്ങിപ്പോയതിനാൽ
 അക്ഷരപഴക്കത്തിലല്ല; ആത്മാവിൻ പുതുക്കത്തിൽ തന്നെ
 സേവിച്ചു വരുന്നതു.

൭ എന്നാൽ നാം എന്തു പറയും? ധർമ്മം പാപം എന്നൊ? അത
 രതു! എങ്കിലും ധർമ്മത്താൽ അല്ലാതെ ഞാൻ പാപത്തെ അറി
 ഞ്ഞിട്ടില്ല (൨ ശമ. ൨൦, ൧൪.) മോഹിക്കരുത് എന്നു ധർമ്മം പറ
 ഞ്ഞ് ഒഴികെ, ഞാൻ മോഹത്തേയും അറിയാതിരുന്നു സ്വപ്നം
 വു പാപമൊ അവസരം ലഭിച്ചിട്ടു കല്പനയെകൊണ്ട് എന്നിൽ
 ൯ എല്ലാ മോഹത്തേയും പ്രവൃത്തിച്ചു. ധർമ്മം എന്നിയെ പാപം

ചത്തപ്രായം ആകുന്നുവല്ലോ; ഞാനൊ പണ്ടു ധർമ്മം എന്നി
യെ ജീവിച്ചിരുന്നു. പിന്നെ കല്പന വന്നാറെ, പാപം പുന ൧൦
ജ്ജീവിച്ചു, ഞാനും മരിച്ചു; ഇങ്ങിനെ ജീവന്നായുള്ള കല്പന
എന്നിരിക്ക മരണത്തിന്നായുള്ളത് എന്നു കാണായ്ക്കുന്നു. പാപമെ ൧൧
ല്ലോ, അവസരം ലഭിച്ചിട്ടു, കല്പനയെക്കൊണ്ട് എന്നെ ചതിച്ചു
അതിനാലും കൊന്നു. ആകയാൽ, ധർമ്മം വിശുദ്ധം, കല്പന വി ൧൨
ശുദ്ധവും ന്യായവും നല്ലതും ആകുന്നു. എന്നിട്ടു നല്ലതു തന്നെ ൧൩
എന്നിരിക്ക മരണമായ്ക്കുന്നു എന്നൊ? അതത്ര! പാപമത്രെ (മരണ
മായ്ക്കും). അതു നല്ലതിനെക്കൊണ്ട് എന്നിരിക്ക മരണത്തെ പ്രവൃ
ത്തിക്കുന്നതിനാൽ പാപമായി തോന്നുവാനും പാപം കല്പനയാ
ൽ അനവധി പാപമായിചമവാനും തന്നെ. കാരണം ധർമ്മം ൧൪
ആത്മീയം എന്നു നാം അറിയുന്നു; ഞാനൊ ജഡമയൻ, പാ
പത്തിങ്കിഴ് വിപ്ലവപ്പെട്ടവൻ. ഞാൻ പ്രവൃത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, ൧൫
എന്നിരിക്ക തിരിയാ; ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതിനെ തന്നെ ചെയ്യാ
തെ പകെക്കുന്നതിനെ ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ ഞാൻ ഇ ൧൬
ച്ഛിക്കാത്തതിനെ തന്നെ ചെയ്തിൽ, ധർമ്മനല്ലത് എന്നു ഞാനും
അതിനോട് അനുവദിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിനെ ഞാനല്ല എ ൧൭
ന്നിൽ വസിക്കുന്ന പാപം അത്രെ, പ്രവൃത്തിക്കുന്നു എന്നു വ
രും. എന്നിലല്ലോ എന്റെ ജഡത്തിൽ പോലും നല്ലതു വസി ൧൮
ക്കുന്നില്ല എന്നു ബോധിച്ചു; നല്ലതിനെ ഇച്ഛിക്കുന്നത്, എ
ന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടു; പ്രവൃത്തിക്കുന്നതു മാത്രം കാണാം. ഞാൻ ൧൯
ഇച്ഛിക്കുന്ന നന്മയെ ചെയ്യുന്നില്ലല്ലോ, ഇച്ഛിക്കാത്ത തിന്മ
യെ നടത്തുന്നു താനും. ഞാൻ ഇച്ഛിക്കാത്തതിനെ ചെയ്തിലൊ ൨൦
അതിനെ പ്രവൃത്തിക്കുന്നതു ഞാനല്ല, എന്നിൽ വസിക്കുന്ന
പാപമത്രെ സ്വപ്നം. എന്നതിനാൽ നന്മ ചെയ്യാൻ ഇച്ഛിക്ക ൨൧
ന്ന എന്റെ പക്കൽ തിന്മ ഉണ്ടു എന്നുള്ള ധർമ്മം എന്നിരിക്ക വെ
ച്ചു കാണുന്നു. ഞാനുകൊണ്ട് അകമെ മനുഷ്യപ്രകാരം ദേവധ ൨൨
ർമ്മത്തെ രസിക്കുന്നു എങ്കിലും എന്റെ ബുദ്ധിയുടെ ധർമ്മത്തോ ൨൩
ടു പടകൂട്ടുന്ന വേറൊരു ധർമ്മത്തെ എന്റെ അവയവങ്ങളിൽ
കാണുന്നു; ആയ്ക്കു എന്റെ അവയവങ്ങളിൽ ഉള്ള പാപധ
ർമ്മത്തിന്ന് എന്നെ ബദ്ധനാക്കിക്കളയുന്നു. ഞാൻ അരിപ്പൊതു ൨൪
ള്ള മനുഷ്യൻ! ഈ മരണത്തിന്റെ ശരീരത്തിൽനിന്ന് എ
ന്നെ ഉദ്ധരിപ്പത് ആർ? നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനൂ ൨൫
ലും ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം എന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്നാൽ ൨൬

ആംവണ്ണം ബുദ്ധികൊണ്ടു ദേവധർമ്മത്തെയും, ജഡംകൊണ്ടു പാപധർമ്മത്തെയും സേവിക്കുന്നു.

വ്. അദ്ധ്യായം.

ക്രിസ്തുനില്ക്കുവാൻ ശിക്ഷാവിധി വരാതെ, (൫) ജഡനിഗ്രഹവും ദേവപുത്രത്വവും പ്രാപിച്ചു, (൧൧) തേജസ്സിൻ ആശയിൽ ചേരുന്നി, (൩൧) ഭയഹീനൻ ആകുന്നതു.

൧ **൫** ആകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഉള്ളവർക്ക് ശിക്ഷാ
 ൨ വിധി ഒന്നു ഇല്ല. (ജഡപ്രകാരമല്ല ആത്മപ്രകാരം നടക്കുന്നവർക്കു തന്നെ) ജീവനാത്താവിന്റെ ധർമ്മമല്ല, എന്നെ പാപ
 ൩ മരണങ്ങളുടെ ധർമ്മത്തിൽനിന്നു ക്രിസ്തു യേശുവിങ്കൽ വിടുവിച്ചു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ, ധർമ്മത്തിന്നു ജഡത്താലുള്ള ബലഹീനതനിമിത്തം കഴിയാത്തതു (വരുത്തുവാൻ) ദൈവം സ്വപുത്രനെ പാപം നിമിത്തം പാപജഡത്തിൻ സാദൃശ്യത്തിൽ അയച്ചു; പാപത്തിന്നു ജഡത്തിൽ ശിക്ഷാവിധിയെ നടത്തി
 ൪ യതു. ജഡപ്രകാരമല്ല ആത്മപ്രകാരം നടക്കുന്ന നമ്മിൽ ധർമ്മത്തിൻ ന്യായം പൂരിച്ചു വരേണ്ടതിന്നത്രെ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ജഡപ്രകാരം ഉള്ളവർ ജഡത്തിന്റേറവയും. ആത്മപ്രകാരം
 ൫ ഉള്ളവർ ആത്മാവിന്റേറവയും ഭാവിക്കുന്നു ജഡഭാവമല്ലൊ
 ൬ മരണം; ആത്മഭാവമൊ, ജീവനും സമാധാനവും തന്നെ. കാരണം ജഡഭാവം ദൈവത്തോടു ശത്രുതപ ആകുന്നു; അതു ദേവധർമ്മത്തിന്നു കീഴെടുക്കപ്പെട്ടല്ല (കീഴെടുവാൻ) കഴിവും ഇല്ല സ്വപുത്രം എന്നാൽ ജഡത്തിലുള്ളവർക്ക് ദേവപ്രസാദം വരുത്തിക്കു
 ൭ ണ് നിങ്ങളൊ ദേവാത്മാവ് നിങ്ങളിൽ വസിച്ചാൽ ജഡത്തിൽ അല്ല; ആത്മാവിലത്രെ ആകുന്നു. ഒരുത്തന്നു ക്രിസ്താത്മാവ് ഇല്ലാ
 ൮ ണ്താൽ അവൻ ഇവന്നുള്ളവനും അല്ല. ക്രിസ്തുൻ നിങ്ങളിൽ ആകിലൊ ശരീരം പാപം നിമിത്തം മരിച്ചത് എന്നിട്ടും ആത്മാവ്
 ൯ നീതിനിമിത്തം ജീവനാകുന്നു. എന്നാൽ യേശുവെ മരിച്ചവരിൽ നിന്നുണർത്തിയവന്റെ ആത്മാവ് നിങ്ങളിൽ വസിച്ചാൽ ക്രിസ്തുനെ മരിച്ചവരിൽനിന്നുണർത്തിയവൻ നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നതന്റെ ആത്മാവിനെക്കൊണ്ടു, നിങ്ങളുടെ മന്ത്രി ശരീരങ്ങളെ
 ൧൦ യും ജീവിപ്പിക്കും. ആകയാൽ സഹോദരന്മാരെ! നാം ജഡപ്രകാരം ജീവിപ്പാൻ ജഡത്തിന്നല്ല കടക്കാരാകുന്നതു. കാരണം നിങ്ങളും ജഡപ്രകാരം ജീവിച്ചാൽ ചാകേളുള്ള; ആത്മാവിനെക്കൊണ്ടു

ശരീരത്തിൻ നടപ്പുകളെ കൊല്ലുകിലൊ നിങ്ങൾ ജീവിക്കും. എങ്ങിനെ എന്നാൽ, ദേവാത്മാവിനാൽ നടത്തപ്പെടുന്നവർ അ മര ത്രെയും ദേവപുത്രന്മാർ ആകുന്നു. നിങ്ങളല്ലാ പിന്നെയും മറ്റു ഭയപ്പെടുവാൻ ദാസ്യത്തിൻ ആത്മാവെ അല്ല പ്രാപിച്ചു; നാം “അബ്ബാ പിതാവെ!” എന്നു വിളിക്കുന്ന പുത്രത്വത്തിൻ ആത്മാ വെ അത്രെ പ്രാപിച്ചത്. നാം ദേവമക്കൾ എന്ന് ആത്മാവു മന്യ താനും നമ്മുടെ ആത്മാവോടു കൂടെ സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. നാം മറ്റെ മക്കളെങ്കിലൊ, അവകാശികളെന്നും ഉണ്ടു; ദൈവത്തിൻ അവ കാശികളും ക്രിസ്തുനും കൂട്ടവകാശികളും തന്നെ; നാം തേജസ്സി ൽ കൂടേണ്ടതിന്നു കഷ്ടതയിലും കൂടിയാൽ അത്രെ.

കാരണം ഈ കാലത്തിലെ കഷ്ടങ്ങൾ നമ്മിൽ വെളിപ്പെട്ട മവ വാനുള്ള തേജസ്സോട് ഒക്കാത് എന്നു ഞാൻ മരിക്കുന്നു. ദേവ മൻ പുത്രരുടെ വെളിപ്പാടിനെ അല്ലൊ, സൃഷ്ടിയുടെ പ്രതീക്ഷ കാ ത്തിരിക്കുന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ, സൃഷ്ടി മനുഷ്യവുമായല്ല, മറ്റു കീഴാക്കിയവൻ നിമിത്തമത്രെ മായെക്ക് കീഴെത്തു. സൃഷ്ടിയും മറ്റു കേടിന്റെ ദാസ്യത്തിൽനിന്നു വിടുവിക്കപ്പെട്ടു, ദേവമക്കളുടെ തേജസ്സാകുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തോട് എന്തും എന്നുള്ള ആശയെ മുന്നിട്ടു തന്നെ. സൃഷ്ടി എല്ലാം ഇന്നുവരെയും കൂടെ ഞങ്ങളു മറ്റു ഈ ദൈവാത്മാവോടൊരിക്കലും എന്നു നാം അറിയുന്നു പോൽ. അ മന്യ പുത്രയല്ല, ആത്മാവിൻ ആശ്രയിച്ചു ലഭിച്ചുള്ള നാമും, നമ്മുടെ ശരീരത്തിൻ വീണ്ടെടുപ്പാകുന്ന (പുണ്യ) പുത്രത്വത്തെ കാത്തിരു ന്നു, നമ്മിൽ തന്നെ ഞങ്ങളുണ്ടു. ആശയിൽ അല്ലൊ നാം മറ്റു ക്ഷയിച്ചു; കാരണം ആശയൊ ആശയല്ല; താൻ കാണുന്ന തിനെ ഇനി ആശിപ്പാൻ എന്തുപോൽ? നാം കാണാത്തതിനെ മറ്റു ആശിക്കിലൊ ക്ഷാന്തിയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നു. അപ്പോഴുത മന്യ ന്നെ ആത്മാവും നമ്മുടെ ബലഹീനതയെക്കു തുണനില്ക്കുന്നു, എങ്ങിനെ എന്നാൽ, വേണ്ടുപോലെ നാം പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടത് ഇന്നത് എന്നറിയാ; ആത്മാവു തന്നെ ഉച്ചരിച്ചാത്ത ഞങ്ങളെ കൊണ്ടു നമ്മുടെ പക്ഷം എടുക്കുന്നു താനും. എന്നാൽ മറ്റെ ആത്മാവിൻ ഭാവം ഇന്നതെന്നും, അതു വിശുദ്ധനായി ദേവ പ്രകാശം പക്ഷവാദം ചെയ്യുന്നു എന്നും ഹൃദയങ്ങളെ ആരാധ ന്നവൻ തന്നെ അറിയുന്നു. പിന്നെ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കു മവ ന്നവർ മുന്നിട്ടുയർത്താൽ വിളിക്കപ്പെട്ടവർ ആകുകൊണ്ട് അ വർക്കു സകലവും നമെക്കായി സഹായിക്കുന്നു എന്നു നാം

൨൯ അറിയുന്നു. കാരണം അവൻ മുന്നറിഞ്ഞവരെ സ്വപുത്രൻ അനേകം സഹോദരരിൽ ആദ്യജാതൻ ആകേണ്ടതിന്ന്, അവൻ പ്രതിമയോട് അനുരൂപരാവാനും മുന്നിയമിച്ചു. മുന്നിയമിച്ചവരെ വിളിക്കയും, വിളിച്ചവരെ നീതീകരിക്കയും, നീതീകരിച്ചവരെ തേജസ്സുരിക്കയും ചെയ്യും.

൩൧ ഇവരെക്കൊണ്ടു നാം എന്തു പറയും? ദൈവം നമുക്ക് വേണ്ടി ഉണ്ടാക്കി, നമുക്ക് എതിർ ആർ? സ്വന്തപുത്രനെ ആദരിയാതെ, നമുക്ക് എല്ലാവർക്കായിട്ടും ഏല്പിച്ചവൻ ഇവനോടു കൂടെ സകലവും നമുക്ക് സമ്മാനിയാതെ ഇരിപ്പതെങ്ങിനെ? ദൈവം തെരിഞ്ഞെടുത്തവരിൽ ആർ കുറവും ചുമത്തും? നീതീകരിക്കുന്നവൻ ദൈവം തന്നെ. ശിക്ഷ വിധിക്കുന്നവൻ ആർ ക്രിസ്തനോ, മരിച്ചും എന്നതെങ്ങല്ല; ഉണർന്നു വന്നു, ദൈവത്തിൻ വലഭാഗത്ത് ഇരുന്നു നമുക്കുവേണ്ടി പക്ഷപാദം ചെയ്തും കൊള്ളുന്നവൻ തന്നെ. ക്രിസ്തന്റെ സ്നേഹത്തോടു നമ്മെ വേപ്പെടുപ്പിച്ച് ആർ? സങ്കടമോ? ഇടക്കോ? ഹിംസയോ? വിരോധം? നഗ്നതയോ? കടുക്കോ? വാളോ? (സങ്കീ. ൪൪, ൨൨) നിൻനിമിത്തം ഞങ്ങൾ എല്ലാന്നാളും കൊല്ലപ്പെടുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ ആടുകളെപ്പോലെ എണ്ണപ്പെട്ട എന്ന് എഴുതിയപ്രകാരം തന്നെ. നാമോ നമ്മെ സ്നേഹിച്ചവനാൽ ഇവരിൽ ഒക്കെയും ഏറെ ജയിക്കുന്നു. മരണവും ജീവനും ദൂതർവാക്യകൾ, അധികാരുടെ വശത്തുവന്നവയും ഭാവിയും ഉയരവും ആഴവും മറെറൊരു? സൃഷ്ടിയായതിനും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനില്ക്കേ വേസ്തേതോടു നമ്മെ വേപ്പെടുപ്പാൻ കഴികയില്ല എന്നു ഞാൻ തെരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു സത്യം.

൯. അദ്ധ്യായം.

൭൦ രക്ഷയിൽ യഹൂദർ എന്തൊത്തതു സങ്കടം എങ്കിലും, (൬) വാഗ്ദത്തഭംഗം ഉണ്ടായില്ല; (൧൪, ൨൯) തെരിഞ്ഞെടുപ്പിന്നു കുറവും ഇല്ല.

൧ ഞാൻ ക്രിസ്തുനിൽ സത്യം ചെയ്തെന്നു എൻമനോഭാവം എന്നോടു കൂടെ വിശുദ്ധാത്മാവിൽ സാക്ഷി ആയി നില്ക്കും. ഞാൻ കളവില്ലാതെ പറയുന്നിതു: എനിക്കു വലിയ ദുഃഖവും ഹൃദയത്തിൽ ഇടവിടാത്ത നോവു ഉണ്ടു. ജഡപ്രകാരം എന്റെ മേൽ ചുക്കാരായ എൻസഹോദരർക്കു വേണ്ടി, ഞാൻ തന്നെ ക്രിസ്തനോടു വേർപിട്ടു, ശാപം ആവാൻ എനിക്ക് ആഗ്രഹിക്കും.

൩൬൮

അവർ ഇസ്രായേലരല്ലാ ആകുന്നു, പുത്രപവും, (ദേവ) തേജ രസ്സും നിയമങ്ങളും, ധർമ്മവസ്ഥയും, ഉപാസനയും, വാഗ്ദത്തങ്ങളും ഉള്ളവർ തന്നെ. പിതാക്കന്മാരും അവർക്ക് ഉണ്ടു; ജഡം പ്രകാരം ക്രിസ്തനും അവരിൽ നിന്നാകുന്നു, യുഗാദികളോളം വാഴ്ന്നുപോയിട്ടു, സർവ്വത്തിനേയും ദൈവമായവൻ തന്നെ ആമെൻ. ദേവവചനം ചൊല്ലിപ്പോയി എന്നല്ലതാനും. കാരണം ഇസ്രായേൽ നിലയിൽ ഉള്ളവായവർ എല്ലാം ഇസ്രായേൽ എന്നും, അബ്രാഹാം സന്തതിയാകയാൽ, എല്ലാവരും മക്കൾ എന്നും വരികയില്ല. (൧ മോ. ൨൧, ൧൨.) ഇഷ്ടാക്കിൽ നിന്നെക്കു സന്തതിവിളിക്കപ്പെടും എന്ന ഒരു. അതൊ ജഡത്തിൻ മക്കളല്ല, ദേവമക്കൾ ആകുന്നതു; വാഗ്ദത്തമക്കൾ അത്രെ, സന്തതി എന്ന് എണ്ണപ്പെടുന്നു എന്ന് അർത്ഥമുള്ളതു. (൧ മോ. ൧൮, ൧൦.) ഈ സമയത്തേക്കു ഞാൻ വരും, ന്സാറെക്കു പുത്രൻ ഉണ്ടാകയും ചെയ്യും എന്നതല്ല, വാഗ്ദത്തത്തിന്റെ വചനം ആകുന്നു. എന്നതെ അല്ല; ഞങ്ങളുടെ പിതാവായ ഇഷ്ടാക്ക് എന്ന് ഒരുവനാൽ ഗർഭം ധരിച്ചു റിബക്ക (യും ഉണ്ടു). കുട്ടികൾ ജനിക്കാതെയും, ഗുണദോഷം ഒന്നും ചെയ്യാതെയും ഉള്ള കാലത്തിൽ അല്ല, തെരിഞ്ഞെടുപ്പിനാലുള്ള ദേവനിശ്ചയം ക്രിയകൾ മേതുവായല്ല; വിളിച്ചവൻ മേതുവായി തന്നെ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. (൧ മോ. ൨൨, ൨൩.) മൂത്തവൻ ൧൨ ഇളയവനെ സേവിക്കും എന്ന് അവളോടു ചൊല്ലപ്പെട്ടു. (മല. ൧൩, ൧, ൨.) ഞാൻ യാക്കോബിനെ സ്നേഹിച്ചു, എസാവിനെ പെരുച്ചു എന്ന് എഴുതിയപ്രകാരം തന്നെ. എന്നാൽ നാം എന്തു പറയും? ദൈവത്തിൻ പക്കൽ അനീതി ഇല്ലയോ? അതരത്. എങ്ങിനെ എന്നാൽ (൨ മോ. ൩൩, ൧൯.) ഞാൻ കനിഞ്ഞു കൊള്ളുന്നവനെ കനിഞ്ഞും, അലിവു തോന്നുന്നവനെ അലിഞ്ഞും കൊള്ളും എന്ന് അവൻ മോശയോടു പറയുന്നു. ആകയാൽ ൧൩ ഇഷ്ടിക്കുന്നവനാലും അല്ല; ഓടുന്നവനാലും അല്ല; കനിയുന്ന ദൈവത്താലെ വരൂ. പിന്നെ ഫറവോവിനോടു എഴുത്തു ചൊല്ലുന്നിതു: നിന്നിൽ എന്റെ ശക്തിയെ കാട്ടിട്ട് എന്റെ നാമം ഭൂമി എങ്ങും പ്രസ്താപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു തന്നെ; ഞാൻ നിന്നെ നിറുത്തിയതു (൨ മോ. ൯, ൧൩.) എന്നതുകൊണ്ട് അവൻ തോന്നുന്നവനെ കനിയുന്നു, തോന്നുന്നവനെ കഠിനമാക്കുന്നു. എന്നാൽ നീ എന്നോടു പറയും: അവൻ പിന്നെ ൩൧൯ സിദ്ധിക്കുന്നത് എന്തു? അവന്റെ ഇഷ്ടത്തോടു ആരു പോൽ

- ൨൦ എതിർത്തു? അല്ലയോ മനുഷ്യ! ആകട്ടെ, ദൈവത്തോട് വാദിപ്പാൻ നീ ആർ? മനഞ്ഞവനോടു മനഞ്ഞതു, നീ എന്നെ ഇങ്ങിനെ ആക്കിയത് എന്തെന്നു ചൊല്ലുമൊ? അല്ല കുശവൻ ഒരു പിണ്ഡത്തിൽനിന്നു മാനപാത്രവും അപമാനപാത്രവും രണ്ടും ഉണ്ടാക്കുവാൻ മണ്ണിന്മേൽ അധികാരമുള്ളവനല്ലയോ? ദൈവമൊ, തന്റെ കോപത്തെ തെളിയിച്ചും, ശക്തിയെ അറിയിച്ചും കൊടുപ്പാൻ മനസ്സായിട്ടും നാശത്തിന്നായി ചമഞ്ഞ കോപം
- ൨൧ ത്രക്കളെ വളരെ ദീപ്തമാക്കിയതിനാലും ചമന്നു. തേജസ്സിന്നായി മുന്നോക്കിയ കനിവിൻ പാത്രങ്ങളിൽ സ്വതേജസ്സിൻപ
- ൨൨ നത്തെ അറിയിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു എങ്കിൽ (എന്തു) അവന്റെ അവൻ നമ്മെയും വിളിച്ചത് യഹൂദരിൽനിന്ന് മാത്രമല്ല; ജാതികളിൽനിന്നും തന്നെ. (രോ. ൨, ൨൩.) എൻ ജനമല്ലാത്തവരെ എൻജനം എന്നും, പ്രിയയല്ലാത്തവരെ പ്രിയ എന്നും ഞാൻ വിളിക്കും. നിങ്ങൾ എന്റെ ജനമല്ല എന്ന് അവരോടു ചൊല്ലിയവിടത്തിൽ അവർ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിൻ പുത്രൻ എന്നും വിളിക്കപ്പെടും, എന്നു മോശെയായിൽ (൨, ൧.) പറയുന്നപ്രകാരം തന്നെ. ഇസ്രായേലുകൊണ്ടു യശായ (൧൦, ൨൨.) കൂർക്കുന്നിതു: ഇസ്രായേൽ പുത്രനെ എണ്ണം കടലിൽ മണലോളം ആയാലും, ശേഷിപ്പു രക്ഷപ്പെട്ടു. നീതിയെ പൊഴിയുന്ന സംഹാരം വിധിച്ചിരിക്കുന്നു സത്യം; കർത്താവല്ലാ ഭൂമിമേൽ മുടിക്കുന്ന ഭംഗം വിധിയെ നടത്തും എന്നല്ലാതെ, സൈന്യങ്ങളുടെയെ കർത്താവ് നമുക്ക് സന്തതിയെ ശേഷിപ്പിച്ചില്ല എങ്കിൽ, നാം സെക്കമപോലെ ആയി, ഘമൊറയോട് ഒത്തുവരികയായിരുന്നു എന്നു യശായ (൧, ൯.) മുൻചൊല്ലിയപ്രകാരം തന്നെ.
- ൨൦ ആകയാൽ നാം എന്തു പറയും? നീതിയെ പിന്തുടരാത്ത ജാതികൾ നീതിയെ പ്രാപിച്ചു. അതോ, വിശ്വാസത്താലുള്ള നീതിതന്നെ എന്നും, നീതിയെ വരുത്തുന്നൊരു ധർമ്മത്തെ പിന്തുടരുന്ന ഇസ്രായേൽ നീതിധർമ്മത്തോട് എത്തിയില്ല എന്നും (പറയേണ്ടു.) ഇത് എന്തുകൊണ്ടു? വിശ്വാസം മേതുവായല്ല, ധർമ്മക്രിയകളാൽ എത്തുവാൻ തോന്നുകയാൽ തന്നെ; ഇടച്ചയുള്ള കല്ലിനോടല്ലാ അവർ മുട്ടിപ്പോയതു. (യശ. ൨൮, ൧൩, ൧൪.) ഇതാ, ഞാൻ ചിന്താനിൽ ഇടച്ചക്കല്ലും, തടങ്ങൽ പായും വെക്കുന്നു; അതിനേൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ഏവനും ലജ്ജപ്പെടുകയില്ല എന്ന് എഴുതിയപ്രകാരം തന്നെ.

൧൦. അദ്ധ്യായം.

(൯, ൩൦) ജാതികൾക്കു ബോധിച്ച വിശ്വാസനീതിയെ, (൧൦, ൧) യഹൂദർ വെറുത്തു, (൧൪) കേട്ടതിനോടു മറുക്കയാൽ കററും അപകേ ഉള്ളു.

സഹോദരന്മാരെ, അവർ രക്ഷപ്പെടേണം എന്ന് എന്റെ ഹൃദയപ്രസാദവും ദൈവത്തോടു യാചനയും അവർക്കു വേണ്ടി ആകുന്നു. കാരണം അവർക്കു ദൈവത്തിനായി എരിച്ചു വെക്കപ്പെട്ടു ഉണ്ടു, പരിജ്ഞാനത്തിൻ പ്രകാരമല്ല താനും; എന്നതിന്നു ഞാൻ സാക്ഷി. അവർ ദൈവത്തിൻ നീതിയെ അറിയാതെ, സ്വന്തം നീതിയെ സ്ഥാപിപ്പാൻ അനേകമായിക്കൊണ്ടു, ദൈവനീതിക്കു കീഴെട്ടു വന്നില്ലല്ലോ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ വിശ്വസിക്കുവാനുവന്നു ഏവനും നീതി വരുവാനായി, ക്രിസ്തുൻ ധർമ്മത്തിന്റെ അവസാനം ആകുന്നു. മോശയല്ലോ ധർമ്മത്താലെ നീതിയെ (൩ മോ. ൧൮, ൨൨) അവനെ ചെയ്തുകൊണ്ടു, മനുഷ്യൻ അവനെ ജീവിക്കും എന്നു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. വിശ്വാസം (ത്താഴെ) നീതിയെ ഇപ്പോഴും പറയുന്നു (൨ മോ. ൩൦, ൧൨, ൧൪.) സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ആർ കരേരം? അർത്ഥം ക്രിസ്തുനെ ഇറക്കേണ്ടതിന്ന് എന്നോ? പാതാളത്തിൽ ആർ ഇറക്കും? അർത്ഥം ക്രിസ്തുനെ മരിച്ചവരിൽനിന്നു കരേരമാക്കേണ്ടതിന്ന് എന്നോ, നീന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പറയരുതു. പിന്നെ എന്തു പറയുന്നു? വെറുചെന്നു നിന്നു സമീപമായി നിന്റെ വായിലും ഹൃദയത്തിലും ഉണ്ടു, അതായതു ഞങ്ങൾ ചോദിക്കുന്ന വിശ്വാസവചനം തന്നെ. വായിക്കൊണ്ടല്ലോ, നീ യേശു കർത്താവെന്നു സ്വീകരിക്കയും, ഹൃദയംകൊണ്ടൊ, ദൈവം അവനെ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉണർത്തിയതു, വിശ്വസിക്കയും ചെയ്യാൽ, രക്ഷിക്കപ്പെടും. ഹൃദയം കൊണ്ടു നീതിക്കായി വിശ്വസിക്കയും, വായി ൧൦ കൊണ്ടു രക്ഷിക്കായി സ്വീകരിക്കയും ആകുന്നു സ്പഷ്ടം. പിന്നെ (൯, ൩൩.) അവനേൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ഏവനും ലഭിക്കപ്പെടുകയില്ല എന്ന് എഴുത്തു പറവാൻ കാരണം. ഏകൻ ൧൨ തന്നെ എല്ലാവർക്കും കർത്താവും, തന്നോടു വിളിച്ചു ചോദിക്കുന്ന എല്ലാവരിലും സമ്പന്നനായി കാട്ടുന്നവനും ആകയാൽ യഹൂദന്മാരായവനും വ്യത്യസ്തം ഇല്ല സ്പഷ്ടം. (യോവേ ൩, ൨.) കർത്താ ൧൩ വിൻ നാമത്തെ വിളിച്ചെടുക്കുന്ന ഏവനും രക്ഷപ്പെടും എന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ അവർ വിശ്വസിക്കാത്തവനെ എങ്ങിനെ ൧൪

വിളിക്കും? കേൾക്കാത്തവനെ എങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കും? മേലാ
 ൧൫ ഷകൻ കൂടാതെ, എങ്ങിനെ കേൾക്കും? അയക്കപ്പെട്ടല്ലാതെ
 എങ്ങിനെ മോചിപ്പിക്കും? (യശ. ൫൨, ൭.) സമാധാനത്തെസുവി
 ശേഷിച്ചു, നന്മകളെ കേൾപ്പിക്കുന്നവരുടെ പാദങ്ങൾ എത്ര
 ൧൬ മനോഹരം എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നപ്രകാരം തന്നെ എന്നിട്ടും
 സുവിശേഷത്തെ എല്ലാവരും അനുസരിച്ചു എന്നുവന്നില്ല.
 ൧൭ കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ കേൾപിക്കുന്നതിനെ ആർ വിശ്വസിച്ചു
 എന്നു യശയ്യാ (൫൩, ൧.) പറയുന്നുവല്ലോ! എന്നതുകൊണ്ടു
 വിശ്വാസം കേൾവിയിൽ നിന്നത്രെ; കേൾവിയൊ ദൈവനി
 ൧൮ യോഗത്തിൽനിന്ന് ആകുന്നു. പക്ഷെ അവർ ചേട്ടില്ല എന്നു
 ചൊല്ലാമൊ? (സങ്കീ. ൧൯, ൫.) അവരുടെ നാദം സർവ്വഭൂമി
 യിലും അവരുടെ വചനങ്ങൾ പ്രപഞ്ചത്തിൻ അറുതികളോളം
 ൧൯ വും പുറപ്പെട്ടു എന്നു സ്തംഭം. (ഈ പുറപ്പെട്ടോടൊതു) പക്ഷെ
 ഇസ്രായേൽ അറിയാതിരുന്നവൊ? (൫ മോ: ൩൨, ൨൧.) ജനമല്ലാ
 ത്തവരെകൊണ്ടു, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് എരിവും മൃഗജാതിയാൽ
 കോപവും ജനിപ്പിക്കും എന്നു മോശെ മുഖനായി തന്നെ പറയു
 ൨൦ ന്നു പിന്നെ യശയ്യാ (൬൫, ൧.) എന്നെ അന്വേഷിക്കാത്തവ
 രാൽ ഞാൻ കാണപ്പെട്ടു; തേടാത്തവർക്കു പ്രത്യക്ഷനായിവന്നു
 എന്നു ചൊലാൻ തുറിയുന്നതല്ലാതെ. (൬൫, ൨.) ദിവസം മുഴുവ
 ൨൧ ന് ഞാൻ വഴിപ്പെടാതെ, മറ്റൊരു പറയുന്ന ജാതിയെക്കൊള്ളു എ
 ന്നുകൊണ്ടു നീട്ടി എന്ന് ഇസ്രായേലെക്കൊണ്ടുപറയുന്നു

൧൧. അദ്ധ്യായം.

ഇസ്രായേലിൽ ശേഷിപ്പിന്നു രക്ഷയും, (൧൧) അവരുടെ വീഴ്ചയാൽ ജാതികൾക്ക്
 ഉയർച്ചയും വന്നതെന്നി, (൨൫) ജാതികളിൽ പിന്നെ ഇസ്രായേൽ അശേഷം കൂടേ
 ണ്ടുകയാൽ, (൩൩) ആശ്വാസവും സ്മൃതവും.

൧ ൨൬ ന്നാൽ ഞാൻ പറയുന്നു: ദൈവം സ്വ ജനത്തെ തള്ളി
 കളഞ്ഞുവൊ? അതരത്; ഞാനല്ലൊ ഇസ്രായേലൻ അബ്ര
 ഹാം സന്തതിയിലും ബിന്ദ്രമിൻ ഗോത്രത്തിലും ഉള്ളവൻ ത
 ൨ ന്നെന്നു. ദൈവം മുന്നറിഞ്ഞുള്ള സ്വ ജാതിയെ തള്ളിയില്ല; ഏലീ
 യാ (കാബഡത്തിൽ) വേദം ചൊല്ലുന്നത് അറിയുന്നില്ലയൊ?
 ൩ അവൻ ഇസ്രായേൽക്കു എതിരെ ദൈവത്തോടു വാദിക്കുന്നതു
 (൧ രാ. ൧൯, ൧൦.): കർത്താവേ അവർ നിന്റെ പ്രവാചകരെ
 കൊന്നു, നിന്റെ ബലിപീഠങ്ങളെ ഇടിച്ചുകളഞ്ഞു; ഞാൻ

തന്നിയെ ശേഷിച്ചു; എന്റെ പ്രാണനേയും അന്വേഷിക്കുന്നു. എന്നതിന് അരുളപ്പാടു ചൊല്ലുന്നതെന്തു? ചൊല്ലുക മുട്ടു കയ്യാതെ, ഏഴായിരം ആളുകളെ ഞാൻ എനിക്കായി ശേഷിപ്പിച്ചു. എന്നിപ്രകാരം ഈ കാലത്തിലും കരുണയാലുള്ള ഒരു ശിക്ഷയെടുപ്പിനാൽ ഒരു ശേഷിപ്പുണ്ടു. അതു കരുണയാൽ എങ്കിൽ ക്രിസ്തുമനുഷ്ഠിപ്പിച്ചു, അല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണു? താൻ തിരയുന്നതിനെ ഇസ്രായേൽ പ്രാപിച്ചില്ല. ഒരു ശിക്ഷയെടുപ്പു പ്രാപിച്ചു താനും; ശേഷിച്ചവർക്കു, തിരിച്ചു സംഭവിച്ചു. (൫ മോ. ൨൯, ൩൨) ദൈവം അവർക്കു സുഭാഗത്താവാൻ കൊടുത്തു (യശ. ൨൯, ൧൦) ഇന്നേവരെ കാണാത്ത കണ്ണുകളും കേൾക്കാത്ത ചെവികളും തന്നെ എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നപ്രകാരം പിന്നെ (സങ്കീ. ൩൯, ൨൩) അവരുടെ മേലേ അവർക്കു കണിയും നായാട്ടും ഇടച്ചു. പ്രതികൂലമായും ആക! അവരുടെ കണ്ണുകൾ കാണാത്തവണ്ണം ൧൦ ഇരുണ്ടപ്പോൾ! അവരുടെ മുതുകിനെ നിത്യം കൂനാക്കുക! എന്നു ദാവീദ് പറയുന്നു. എന്നാൽ അവർ വീഴേണ്ടതിന് ഇടി എന്തെന്നു? അതുകൊണ്ട് അവരുടെ പിഴയാൽ ജാതികൾക്കു രക്ഷ വന്നത് അവർക്കു ചൂടു ജനിപ്പിച്ചാൻ തന്നെ. എന്നാൽ അവരുടെ ൧൨ പെട്ടെന്ന് ലോകത്തിന്നു ധനവും, അവരുടെ തോലും ജാതികളുടെ സമ്പത്തും ആയെങ്കിൽ, അവരുടെ തികച്ചത് എത്ര അധികം! ഞാനല്ലാ ജാതികളായ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: ഞാൻ ൧൩ ജാതികൾക്കു അപോസ്തലൻ ആകുന്ന അവസരം എന്റെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കു തേജസ്സ് കൂട്ടുന്ന സത്യം. അതിനാൽ എന്റെ ൧൪ ജഡമാകുന്നവർക്കു എരിച്ചത് ജനിപ്പിച്ചു, അവരിൽ ചിലരെ രക്ഷിപ്പാൻ നോക്കിട്ടു താനും. കാരണം അവരുടെ ദ്രോഹം ലോകത്തിൻ നിരപ്പായി എങ്കിൽ, അവരുടെ ചേച്ചു മരിച്ചതിൽനിന്നുയിപ്പ് ഇന്നല്ലാതെ എന്താകും? ആദ്യമായി (൪ മോ. ൧൫, ൨൦) വിശുദ്ധമാകിലൊ, പിന്നെയും അതേ; വേർ വിശുദ്ധ ആയാൽ, കൊമ്പുകളും അറുത്തും. കൊമ്പുകൾ ചിലത് ഒടിഞ്ഞു ൧൭ പോയി, കാട്ടൊലിവിൽ നിന്നുള്ള നീ അവറ്റിനിടയിൽ ഒട്ടിച്ചു ചേർക്കപ്പെട്ടു; ഒലിവിൻ വേർക്കും നെയ്യും കൂട്ടാളിയായെന്നു എങ്കിലൊ ആ കൊമ്പുകളെ നിറുത്തി പ്രശംസിക്കല്ലെ! പ്രശംസിച്ചാ ൧൮ ലൊ, നീ വേറിനെ അല്ല വേർ നിന്നെ ചുമക്കുന്നത് (ഓക്ക). എന്നാൽ ഞാൻ ഒട്ടിക്കപ്പെട്ടവൻ കൊമ്പുകൾ ഒട്ടിച്ചു പോയി ൧൯

൨൦ എന്നു നീ ചൊല്ലും ശരി, അവിശ്വാസത്താൽ അവ ഒട്ടിഞ്ഞു
 ൨൧ പോയി, വിശ്വാസത്താൽ നീ നില്ക്കുന്നു; തെളിഞ്ഞു പോകാതെ
 ദയപ്പെടുക! സ്വാഭാവികകൊമ്പുകളെ ദൈവം ആദരിയാതെ
 പോയെങ്കിൽ, നിന്നെയും പക്ഷെ ആദരിയാതെ ഇരിക്കിലുമാ-
 ൨൨ ആകയാൽ ദൈവത്തിന്റെ ദയയും ഖണ്ഡിതവും കാണുക! വി-
 ന്നവരിൽ ഖണ്ഡിതവും, നിന്നിൽ ദയയും ഉണ്ടു; ദയയിൽ നീ
 ൨൩ പാർത്തു കൊണ്ടാലത്രെ, അല്ലായ്യിൽ നീയും അറക്കപ്പെടും. അവ-
 രും കൂടെ അവിശ്വാസത്തിൽ പാർത്തു കൊള്ളാത്താൽ ഒട്ടിക്കപ്പെ-
 ടും, അവരെ പിന്നെയും ഒട്ടിപ്പാൻ ദൈവം ശക്തനാകുന്നു പോ-
 ൨൪ രും. നീയാകട്ടെ, സ്വഭാവത്താൽ കാട്ടുമരമായതിൽനിന്ന് അറക്ക-
 പ്പെട്ടു; സ്വഭാവത്തിന്നു വിരോധമായി, നല്ല ഒലീവിൽ ഒട്ടിക്ക-
 പ്പെട്ടു എങ്കിൽ, ഈ സ്വാഭാവികകൊമ്പുകളെ സ്വന്തമായ ഒലീ-
 ൨൫ വിൽ എത്ര അധികം ഒട്ടിക്കപ്പെടും. എങ്ങിനെ എന്നാൽ സഭയെ
 ദരന്മാരെ, നിങ്ങൾക്കു തന്നെ നിങ്ങൾ ബുദ്ധിമാന്മാരായി തോ-
 ന്നാപ്പാൻ ഈ മർമ്മം ബോധിക്കാതിരിക്കരുത് എന്ന് ആഗ്രഹിക്ക-
 ന്നു; തടിപ്പ് ഇസ്രായേലിന് ഏകദേശം സംഭവിച്ചതു ജാതികളു-
 ൨൬ ടെ നിറവു പ്രവേശിച്ചപ്പോഴും അവത്രെ. ഇപ്രകാരം ഇസ്രായേൽ എ-
 ല്ലാം രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യും; (യശ. ൫൯, ൨൦.) ഉദ്ധരിപ്പവൻ
 ചീയോനിൽനിന്നു വന്നു യാക്കോബിൽനിന്ന് അറക്കിയെടു-
 ൨൭ റും (യശ. ൨൭, ൯.) അവരുടെ പാപങ്ങളെ ഞാൻ എടുത്തു കള-
 ഞ്ഞാൽ പിന്നെ അവരോട് എന്റെ നിയമം ഇതു തന്നെ എന്ന്
 ൨൮ എഴുതിയിരിക്കുന്ന പ്രകാരം. സുവിശേഷത്തെ നോക്കിയാൽ അ-
 വർ നിങ്ങൾ നിമിത്തം അനിഷ്ടർ; തെരിഞ്ഞെടുപ്പിനെ നോക്കി-
 ൨൯ യാലൊ, പിതാക്കന്മാർ നിമിത്തം പ്രിയമുള്ളവർ. കാരണം ദൈവ-
 ത്തിൻ കൃപാവരങ്ങളും വിളിയും അനന്താപം വരാത്തവ അവത്രെ.
 ൩൦ എങ്ങിനെ എന്നാൽ നിങ്ങളും പണ്ടു ദൈവത്തിന്ന് അടങ്ങാ-
 ണ്ത രോഷം, ഇപ്പോൾ അവരുടെ അനധീനതയാൽ കനിവു
 ൩൧ ലഭിച്ച പ്രകാരം ഇവരും ഇപ്പോൾ അടങ്ങാത്തതു നിങ്ങൾക്കു
 ൩൨ ുള കനിവിനാൽ അവർക്കു കനിവു ലഭിക്കേണ്ടതിന്നത്രെ. ദൈ-
 വമല്ലൊ എല്ലാവരെയും കനിഞ്ഞു കൊള്ളേണ്ടതിന്ന്, എല്ലാവ-
 ൩൩ രേയും അവിശ്വാസത്തിൽ അടച്ചു കളഞ്ഞു. ഹാ ദൈവത്തി-
 ന് (കൃപാ)ധനം ജ്ഞാനം അറിവ് ഇവറിൻ ആഴം എത്ര!
 അവന്റെ ന്യായവിധികൾ എത്ര അപ്രമേയവും, വഴികൾ
 ൩൪ അഗോചരവും ആകുന്നു! (യശ. ൪൦, ൩൨) കർത്താവിൻ മനസ്സു

ആരു പോൽ അറിഞ്ഞു? അവൻ ആരു പോൽ മന്ത്രിയാ
യി കൂടി? (യോബ്. ൪൧, ൩) അല്ല അവനു വല്ലതും മുമ്പിൽ ൩൫
കൊടുത്തിട്ടു പകരം മേടിപ്പത് ആർ? കാരണം അവനിൽനിന്നും ൩൬
അവനാലും അവങ്കലേക്കും സകലവും ആകുന്നു, അവനു യു
ഗാദികളോളം തേജസ്സ് (ഉണ്ടാക)! ആമെൻ.

൧൨. അദ്ധ്യായം.

കൃതജ്ഞതയൽ തന്നെ ദൈവത്തിനു ബധികഴിച്ചു, (൩) താഴ്മയോടും, (൪) നാനാ
വിധസ്നേഹത്തോടും നടന്നു, (൧൭) സമാധാനത്തെ പരത്തുവാൻ പ്രബോധനം.

എന്നതു കൊണ്ടു! സഹോദരന്മാരെ! ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ ൧
മനസ്സിലിപ്പകളെ കാട്ടിപ്പിച്ചു, നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതു:
നിങ്ങൾ ബുദ്ധിയുള്ള ഉപാസനയായി നിങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളെ
ജീവിക്കുന്നതും വിശുദ്ധവും ദൈവത്തിന്നു പ്രസാദം വരുത്തു
ന്നതും ആയ ബലിയാക്കി കഴിക്ക. ഈ യുഗത്തെ മാതിരി ആ ൨
ക്കാതെ, മനസ്സിനെ പുതുക്കുകയാൽ രൂപാന്തരപ്പെട്ടിട്ടു, ദൈവ
ത്തിന്ന് ഇഷ്ടമായി നന്മയും പ്രസാദവും തികവുമുള്ളത് ഇന്ന
ത് എന്നു ശോധന ചെയ്യുമാറാക. എങ്ങിനെ എന്നാൽ എനി ൩
ക്കു നല്കപ്പെട്ട കൃപനിമിത്തം ഞാൻ നിങ്ങളിലുള്ള എല്ലാവനോ
ടും ചൊല്ലുന്നതു: ഭാവിക്കേണ്ടതിന്നു മീതെ ഭാവിച്ചുയരാതെ,
ദൈവം അവനവന്നു വിശ്വാസത്തിൻ അളവിനെ പകർത്ത
തു പോലെ സുബോധമാകുംവണ്ണം ഭാവിക്ക്! ഏകശരീരത്തിൽ ൪
അല്ലെ, നമുക്ക് അനേകം അവയവങ്ങളും, അവയവങ്ങൾക്ക്
ഒക്കെയും ഒരുപോലെ അല്ല, പ്രവൃത്തിയും ഉള്ളപ്രകാരം തന്നെ.
അനേകരായ നാം ക്രിസ്തനിൽ ഏകശരീരവും, അവനവൻ ത ൫
ങ്ങളിൽ അവയവങ്ങളും ആകുന്നു. വിശേഷിച്ചു നമുക്കു നല്കി ന്യ
യ കൃപെക്കു തക്കവണ്ണം വിവിധങ്ങളായ വരങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊ
ണ്ടു, പ്രവചനമായാൽ, വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രമാണപ്രകാരം
ആക; ശുശ്രൂഷ എങ്കിൽ, ശുശ്രൂഷയിൽ നാം ഇരിക്ക; ഉപ ൭
ദേശിക്കുന്നവൻ എങ്കിൽ, ഉപദേശത്തിൽ ആക; പ്രബോധി
പ്പിക്കുന്നവൻ ആയാൽ, പ്രബോധനത്തിൽ ആക. വിഭാഗി ൮
ച്ച കൊടുക്കുന്നവൻ ഏകാഗ്രതയോടെ, മുമ്പുള്ളവൻ ഉത്സാഹ
ത്തോടെ, കനിയുന്നവൻ പ്രസന്നതയോടെ, സ്നേഹം നില്പാ ൯
ക്കും, (ആക) തീയതിനെ അറേച്ചും നല്ലതെ സജ്ജിച്ചുകൊണ്ടു
(അമ. ൫, ൧൫.) സഹോദരപ്രീതിയിൽ തമ്മിൽ സ്ഥായിപുണ്ടു ൧൦

൧൧ ബഹുമാനത്തിൽ തമ്മിൽ മുവിട്ടുകൊണ്ടു, ഉത്സാഹത്തിൽ മ
 ടിപ്പില്ലാതെ, ആത്മാവിൽ വെറു സമയത്തെ സേവിച്ചു.
 ൧൨ ആശയാൽ സന്തോഷിച്ചു, ക്ലേശത്തിൽ സഹിച്ചുനിന്നു.
 ൧൩ പ്രാർത്ഥനയിൽ അഭിനിവേശിച്ചു, വിശുദ്ധരുടെ ആവശ്യങ്ങളിൽ കൂട്ടായ്മ കാണിച്ചു, ആതിര്യം പിന്തുടന്നു കൊണ്ടിരിക്ക!
 ൧൪ നിങ്ങളെ ഹിംസിക്കുന്നവരെ അനുഗ്രഹിപ്പിൻ; ശപിക്കരുതെ.
 ൧൫ സന്തോഷിക്കുന്നവരോടു കൂടെ സന്തോഷിക്കയും, കരയുന്നവ
 ൧൬ രോടുകൂടെ കരകയും, തമ്മിൽ ഐക്യമത്രം ഭാവിച്ചു, ഉയരമുള്ളവ
 ചിന്തിക്കാതെ, താണവനിൽ ഉൾപെട്ടും കൊൾക. താന്തനിക്ക
 ൧൭ ബുദ്ധിമാൻ എന്നു തോന്നായ്ക്ക. ഒരുത്തന്നും തിന്മയെ പകര
 തിന്മ കൊടുക്കാതെ, എല്ലാമനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെയും നല്ലവനെ
 ൧൮ മുക്കരുതി. കഴിയും എങ്കിൽ, നിങ്ങളാൽ ആവോളം എല്ലാമനുഷ്യ
 ൧൯ രോടും സമാധാനം കോലുക. പ്രിയമുള്ളവരെ തങ്ങളും തന്നെ
 പകവീട്ടാതെ, (ദേവ) കോപത്തിന്നു ഇടം കൊടുപ്പിൻ, കാരണം
 (ദി. ൩൨, ൩൫.) പ്രതിക്രിയ എന്നിരിക്കേതു, ഞാൻ പകര
 ൨൦ ചെയ്യും എന്നു കർത്താവ് പറയുന്നു. ആകയാൽ (സൂ. ൨൫,
 ൨൧) നിന്റെ ശത്രുവിന്നു വിശക്കിൽ അവനെ ഊട്ടുക, ദാമി
 ക്കിൽ കുടിപ്പിക്ക; ഇതു ചെയ്താൽ തീക്കുന്നലുകൾ അവന്റെ ത
 ലഭമൽ കുന്നിക്കും എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്; തിന്മയോടു തോ
 ക്കാതെ, നന്മയാൽ തിന്മയെ ജയിക്കുക!

൧൩. അദ്ധ്യായം.

കൊച്ചുക്കു കീഴ്പ്പടുവാൻ, (൮) സ്നേഹത്തെ പ്രമാണമാക്കി, (൧൧) സുബോധം
 ആചരിപ്പാനും പ്രബോധനം.

൧ **മറ്റു** ദേഹിയും ശുശ്രൂഷാധികാരങ്ങൾക്കു കീഴടങ്ങുക; കാര
 ണം ദൈവത്തിൽ നിന്നല്ലാതെ അധികാരം ഒന്നും ഇല്ല; ഉള്ള
 ൨ അധികാരങ്ങളൊ ദൈവത്താൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടവ, ആകയാൽ
 അധികാരത്തോടു മറക്കുന്നവൻ ദൈവവ്യവസ്ഥയോടു മറക്ക
 ന്നു; മറക്കുന്നവരൊ, തങ്ങൾക്കു തന്നെ ന്യായവിധിയെ പ്രാ
 ൩ പിടിക്കും. പിന്നെ വാഴുന്നവർ സർവ്വതലമുഖം; ദുഷ്ടിയെക്ക
 ഞെ ഭയമായിരിക്കുന്നു; അധികാരസ്ഥനെ ഭയപ്പെടാതിരിപ്പാ
 ൪ ന് ഇച്ഛിക്കുന്നുവോ? നല്ലതിനെ ചെയ്തു എന്നാൽ, അവനോടു
 ൫ പുകഴ്ച ലഭിക്കും. നിന്നെക്കു നന്മയായിട്ടല്ലൊ, അവൻ ദൈവ
 ശുശ്രൂഷക്കാരനാകുന്നു, തീയതിനെ നീ ചെയ്തിലൊ ഭയപ്പെടുക

വെറുത്തെ അല്ലല്ലോ, അവൻ വാളെ വഹിക്കുന്നതു; ദോഷം പ്രവൃത്തിക്കുന്നവനിൽ കോപം നടത്തിപ്പാൻ ഉത്തരം ചെയ്തു കൊണ്ടു, അവൻ ദൈവത്തിൻ ശുശ്രൂഷക്കാരനാകുന്നു സത്യം. എന്നതുകൊണ്ടു കോപത്തെ അല്ല, മനസ്സാക്ഷിയേയും വിചാരിച്ചത്രെ, കീഴടക്കുക തന്നെ ആവശ്യമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടത്രെ നിങ്ങൾ നികിതിയും കൊടുക്കുന്നു; അവർ ദേവസേവെക്കുള്ള വരും അതിൽ തന്നെ അഭിനിവേശിക്കുന്നവരും ആകുന്നതിനാൽ തന്നെ. അതുകൊണ്ടു കടമായുള്ളത് എല്ലാവർക്കും ഒപ്പിപ്പിൻ, നികിതി (മേടിക്കുന്നവൻ) നികിതി, ചൂഷം (മേടിക്കുന്നവൻ) ചൂഷം, ഭയം വേണ്ടുന്നവൻ ഭയം, മാനം വേണ്ടുന്നവൻ മാനം തന്നെ. അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കുന്നത് ഒഴികെ ആരോടും വൃക്കണം കടമ്പെടരുതു. അന്യനെ സ്നേഹിക്കുന്നവനല്ലൊ ധർമ്മത്തെ പുരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; കാരണം വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുതു, കല ചെയ്യരുതു; മോഷ്ടിക്കരുതു, മോഹിക്കരുതു മുതലായിട്ടു യാതൊരു കല്പനയും, നിന്നെപ്പോലെ തന്നെ കൂട്ടുകാരനെ സ്നേഹിക്ക എന്നുള്ള വചനത്തിൽ തന്നെ സംക്ഷേപിച്ചു കിടക്കുന്നു. സ്നേഹം എന്നതു കൂട്ടുകാരനോ ദോഷം പ്രവൃത്തിക്കാത്തതാകയാൽ ധർമ്മനിവൃത്തി സ്നേഹം അത്രെ. അതൊ (ചെയ്യേണ്ടതു) സമയത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടു തന്നെ; നാം വിശ്വസിച്ച നേരത്തേക്കാൾ രക്ഷ ഇപ്പോൾ, നമുക്ക് അധികം അടുത്തതാകുകൊണ്ടു, നാം ഉറക്കത്തിൽനിന്നുണരവാൻ നാഴിക വന്നു എന്നറിയാമല്ലോ. രാവു ചെന്നു കഴിഞ്ഞു, പകൽ അടുത്തു; അതുകൊണ്ടു നാം-ഇരുട്ടിന്റെയകളെ വീഴ്ത്തു, വെളിച്ചത്തിന്റെയുധങ്ങളെ ധരിച്ചുകൊൾ്ക. പകൽക്കാലത്ത് എന്നപോലെ നാം മയ്യാദയായി നടക്കുക, കൂത്തു മദ്യപാനങ്ങളിലല്ല, ഭിക്ഷാമരൈഗുണങ്ങളിലല്ല, എരിവു പിന്നെക്കങ്ങളിലല്ല; കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനെ അത്രെ ഉടുത്തുകൊൾവിൻ! പിന്നെ മോഹങ്ങൾ ജനിപ്പാൻ ജഡത്തിന്നായി കരുതികൊള്ളരുതു.

൧൪. അദ്ധ്യായം.

ഭക്ഷണാഭി ആചാരങ്ങളെ ചൊല്ലി ഇടഞ്ഞു പോകാതെ, (൭) താന്താൻ ക്രിസ്തുസാദവും, (൧൧) സഭയുടെ കെട്ടുപണിയും വരുത്തുവാൻ നോക്കേണം.

വിശ്വാസത്തിൽ ബലഹീനനായവനെ നിങ്ങൾ (അവരുടെ) വിചാരങ്ങൾക്കു വിധിക്കാതെ കണ്ടു ചേർത്തുകൊൾവിൻ.

൨ ഒരുവൻ എല്ലാം തിന്നാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു; വെലമീനൻ സ
 ൩ സ്വാദികളെ തിന്നുകെ ഉള്ളു. തിന്നുന്നവൻ തിന്നാത്തവനെ
 ധിക്കരിക്കരുതു, തിന്നാത്തവൻ തിന്നുന്നവനെ ന്യായം വിധി
 ൪ കരുത്, ദൈവമല്ലോ അവനെ ചേർത്തുകൊണ്ടു; അന്യന്റെ
 ഭൂതനാ വിധിപ്പാൻ നീ ആർ? അവൻ നില്ക്കുന്നതൊ വിഴ്ന്ന
 തൊ തന്റെ കർത്താവിന്നത്രെ; അവൻ നിലനില്ക്കും തന്നു;
 ൫ ദൈവം അവനെ നില്പിപ്പാൻ ശക്തനല്ലോ ആകുന്നു. ഒരുവ
 ന് ദിവസത്തേക്കാൾ ദിവസത്തെ മാറിക്കുന്നു, മറാവൻ എ
 6 ല്ലാദിവസങ്ങളെയും മാറിക്കുന്നു; അവനവൻ താന്താന്റെ മ
 ൭ ന് നസ്സിൽ നിറപടിയുള്ളവനാക. ദിവസത്തെ കരുതുന്നവൻ
 കർത്താവിന്നായി കരുതുന്നു; ദിവസത്തെ കരുതാത്തവൻ ക
 8 ര്ത്താവിന്നായി കരുതാത്തതു; പിന്നെ തിന്നുന്നവൻ ദൈവ
 തെ സ്തുതിക്കയാൽ കർത്താവിന്നായി തിന്നുന്നു, തിന്നാത്തവൻ
 കർത്താവിന്നായി തിന്നാതെ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കയും ചെയ്യുന്നു.
 ൯ എങ്ങിനെ എന്നാൽ നമ്മിൽ ആരും തനിക്കു ജീവിക്കുന്നില്ല,
 ആരും തനിക്കു ചാകുന്നതും ഇല്ല; നാം ജീവിച്ചാലും കർത്താവി
 ൧0 ന്നു ജീവിക്കുന്നു; ചത്താലും കർത്താവിന്നു ചാകുന്നു. അതുകൊ
 ണ്ടു ജീവിച്ചാലും ചത്താലും കർത്താവിന്നുള്ളവൻ ആകുന്നു.
 ൧1 ന് കാരണം മരിച്ചവർക്കു ജീവികൾക്കും ഉടയവൻ ആകേണ്ടതി
 ൧2 ന്നു തന്നെ ക്രിസ്തുൻ മരിക്കയും ഉയിർക്കയും ചെയ്തു. നീയൊ
 നിന്റെ സഹോദരനേ ന്യായം വിധിപ്പാൻ എന്തു? അല്ല. നീ
 ൧3 യും നിന്റെ സഹോദരനെ ധിക്കരിപ്പാൻ എന്തു? നാം എല്ലാ
 ൧4 വരും ദൈവത്തിന്റെ ന്യായാസനത്തിന്നു മുമ്പാകെ നില്ക്കും
 സത്യം (യശ. ൪൫, ൨൩.) എന്റെ ജീവനാണെ എല്ലാമുഴക്കാലും
 ൧5 എനിക്കു വണങ്ങും എല്ലാനാവും ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തുകയും ചെയ്
 ൧6 യും എന്ന് എഴുതി ഇരിക്കുന്നുവല്ലോ. ആകയാൽ നമ്മിൽ ഒ
 ൧7 രോരുവനും താന്താന്റെ കണക്കിനെ ദൈവത്തോടു വോധി
 ൧8 പിക്കും എന്നതുകൊണ്ടു നാം ഇനി അന്യോന്യം ന്യായം വിധി
 കൊല്ല; സഹോദരന് ഇടയ്യൊരു തടങ്ങലൊ വെക്കാതിരിപ്പാ
 ൧9 ന് അത്രെ വിധിച്ചുകൊൾവിൻ. ഞാൻ കർത്താവായ യേശു
 ൨൦ വിൽ അറിഞ്ഞു തേറിയത് എന്തെന്നാൽ ഒന്നും തന്നാൽ തന്നെ
 രീണ്ടൽ ആകയില്ല; ഒരുവൻ അതു രീണ്ടൽ എന്ന് എണ്ണിയാ
 ൨1 ല് അവനത്രെ രീണ്ടൽ ആകുന്നു. ഭക്ഷണംനിമിത്തം നി
 ൨2 ന്റെ സഹോദരൻ ദുഃഖിച്ചു പോയാലൊ, നീ സ്നേഹപ്രകാരം

നടക്കുന്നില്ല; ആർക്കു വേണ്ടി ക്രിസ്തുൻ മരിച്ചു, ആയവനെ നിന്റെ ഭക്ഷണംകൊണ്ടു നശിപ്പിക്കല്ലെ! ആകയാൽ നിന്നു ൧൩ ഉടെ നന്മയോടു ഭൂഷണം പററി വരരുതെ. ദേവരാജ്യം ഭക്ഷ്യ ൧൭ ണപാനവും അല്ലല്ലെ; നീതിയും സമാധാനവും വിശുദ്ധാത്മാവിൽ സന്തോഷവും അത്രെ ആകുന്നു. ഇവരിൽ തന്നെ ക്രി ൧൮ സ്തന്ന സേവിക്കുന്നവൻ ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നവനും മനുഷ്യക്ക് കൊള്ളാകുന്നവനും ആകുന്നു. അതുകൊണ്ടു ൧൯ നാം സമാധാനത്തിനും അന്യോന്യം വീടുവർണ്ണക്കും ഉള്ള വറെ പിന്തുടരുക. ഭക്ഷണം നിമിത്തം ദേവനിമിത്തത്തെ ൨൦ കെട്ടുകില്ലെ! എന്നാൽ എല്ലാം ശുദ്ധം തന്നെ; തടങ്ങൽ തട്ടിയീട്ടും തിന്നുന്ന മനുഷ്യനൊ അതു വിടക്ക. ഇറച്ചി തിന്നായ്ക്കയും ൨൧ രസം കുടിക്കായ്ക്കയും സഹോദരന് ഇടച്ചയോ തടങ്ങലൊ പല ഹീനതയോ സംഭവിക്കുന്നത് എന്തെങ്കിലും ചെയ്യായ്ക്കയും നല്ലതു തന്നെ. നിന്നെക്കു വിശ്വാസം ഉണ്ടോ? അതിനെ ദേവ ൨൨ മുപാകെ നിന്നെക്കായിട്ടു ധരിച്ചുകൊൾക; താൻ സമ്മതിക്കുന്ന ൨൩ തിൽ തന്നെക്കു താൻ വിധിക്കാത്തവൻ ധന്യൻ; സംശയിക്കുന്നവനൊ തിന്ന എങ്കിൽ വിശ്വാസത്തിൽനിന്നു വരായ്ക്കൊണ്ടു അവന്നു കുറം വിധിച്ചിട്ടുണ്ടു; വിശ്വാസത്തിൽനിന്നു വരാത്തത് ഒക്കയും പാപം അത്രെ.

൧൫. അദ്ധ്യായം.

ബലഹീനരെ ചുമന്നുകൊണ്ടു, (൫) രണ്ടു വകക്കാരും ഐക്യപ്പെട്ടവൻ പ്രബോധനം, (൧൪) അപോസ്തലന്റെ, (൨൨) യാത്രാഭാഷങ്ങളും അപേക്ഷയും.

എന്നാൽ ശക്തരായ നാം അശക്തരുടെ ബലഹീനതകളെ ൧ ചുമക്കേണം, തങ്ങളെതന്നെ പ്രസാദിപ്പിക്കയും അരുത്. നമ്മി ൨ ൽ ഓരോരുവൻ ഗുണത്തിനായി വീടുവർണ്ണക്കായി തന്നെ കൂട്ടുകാരനെ പ്രസാദിപ്പിക്ക. കാരണം ക്രിസ്തുനും തന്നെ താൻ ൩ പ്രസാദിപ്പിച്ചില്ല. (സങ്കീ. ൩൯, ൧) നിന്നെ നിന്ദിക്കുന്നവരുടെ നിന്ദകൾ എന്റെ മേൽ വീണു എന്ന് എഴുതിയപ്രകാരമത്രെ (നടന്നു.) എങ്ങിനെ എന്നാൽ മുൻ എഴുതപ്പെട്ടവ ഒക്ക ൪ യും നമ്മുടെ ഉപദേശത്തിനായി എഴുതിയത് നാം എഴുത്തുകളുടെ ക്ഷാന്തിയാലും ആശ്വാസത്താലും ആശയെ ധരിച്ചു കൊള്ളേണ്ടതിന്നു തന്നെ. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഐക്യമുണ്ടുണ്ടു, ന ൫ മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ പിതാവായ ദൈവത്തെ

൩ ഒരു വായികൊണ്ടു മഹത്വീകരിക്കേണ്ടതിന്നു, ക്ഷാത്തി ആശ്വാ
 സങ്ങളുടെ ദൈവം ക്രിസ്തുവേശ്വരനായി തക്കവണ്ണം അന്യോ
 ന്നും ഒന്നിനെ തന്നെ ചിന്തിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്ക് നല്ലേണമെ
 ൪ അതുകൊണ്ടു ക്രിസ്തുൻ ദൈവത്തേജസ്സിന്നായികൊണ്ടു നിങ്ങൾ
 ഹെ ചേർത്തുകൊണ്ടതു പോലെ അന്യോനും ചേർത്തു കൊള്ളിൻ.
 ൮ ഞാൻ പറയുന്നതൊ യേശുക്രിസ്തുൻ ദേവസ്വത്വത്തിൻനിമി
 ത്തം പരിമേദനാക്കു ശുശ്രൂഷക്കാരനായി ചമഞ്ഞതു പിതാ
 ൯ ന് ക്ഷാപിക്കുള്ള വാഗ്ദത്തങ്ങളെ ഉറപ്പിക്കേണ്ടതിന്നും, ജാതികൾ ദൈ
 വത്തെ കനിവിൻനിമിത്തം മഹത്വീകരിക്കേണ്ടതിന്നും എന്ന
 ൧൦ ത്രം. (സങ്കീ. ൧൮, ൨൦.) ആകയാൽ ഞാൻ ജാതികളിൽ നിന്നെ
 വാഴ്ത്തി, നിൻ നാമത്തിന്നു സ്മൃതി പാടും എന്ന് എഴുതിയപ്രകാ
 ൧൧ രം തന്നെ. പിന്നെ (൨ മോ. ൩൨, ൪൩.) ജാതികളെ അവന്റെ
 ജനത്തോട് ഒന്നിച്ചു ആനന്ദിപ്പിൻ എന്നും, സങ്കീ. ൧൧, ൧)
 എല്ലാജാതികളും കർത്താവെ സ്മൃതിപ്പിൻ, എല്ലാവരങ്ങളും അവ
 ൧൨ നെ പുകഴ്ചവിൻ എന്നും ഉണ്ടു. ജാതികളെ ഭരിപ്പാൻ എഴുന്നീല്ക്കു
 ന്ന ഇശ്ശായിവേർ ആയവനെ ജാതികൾ ആശിച്ചു തേടും
 ൧൩ എന്നു യശയ്യാവും (൧൧, ൧൦.) പറയുന്നു. എന്നാൽ ആശയുടെ
 ദൈവം വിശ്വസിക്കുന്നതിൽ തന്നെ നിങ്ങൾ വിശ്വസാത്മാ
 വിൻ ശക്തിമൂലം ആശയിൽ വഴിയുമാറു സകല സന്തോഷ
 ൧൪ ുവും സമാധാനവും കൊണ്ടും നിങ്ങളെ നിറക്കുക.
 പിന്നെ പ്രിയ സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങൾ തന്നെയും സ
 ൧൫ ല്ലാസനകൂടിയും സകല ജനാനും നിറഞ്ഞവരും തങ്ങളിൽ
 തന്നെ വഴിക്കാക്കുവാൻ പ്രാപ്തരും ആകുന്നു എന്നു ഞാൻ ത
 ൧൬ ന്നെയും നിങ്ങളെ ചൊല്ലി തേറി ഇരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും സ
 ഹോദരന്മാരെ, ദൈവം എനിക്കു നല്കിയ കൃപനിമിത്തം നി
 ൧൭ ങ്ങളെ ഞാനും കൂടെ കാല്പിക്കുന്നവനായി, ചിലതിൽ അതിശയ
 യുമായി നിങ്ങൾക്ക് എഴുതി. ജാതികൾ ആകുന്നൊരു ബലി
 വിശ്വസാത്മാവിനാൽ വിശ്വരീകരിക്കപ്പെട്ടു, സുഗ്രാഹ്യമായി
 ചമയേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ദൈവത്തിൻ സുവിശേഷത്തെ പു
 രോഹിതനായി നടത്തികൊണ്ടു, ജാതികളിൽ യേശുക്രിസ്തുന്റെ
 സേവകനായിരിപ്പാനുതകവണ്ണമല്ലൊ എനിക്കു കൃപ ലഭിച്ചു
 ൧൮ ത്രം. ആകയാൽ, എനിക്കു ദേവകാരുണ്യത്തിൽ ക്രിസ്തുവേശ്വരനായി
 ൧൯ ുൽ പ്രശംസ ഉണ്ടു. ക്രിസ്തുൻ എന്നെകൊണ്ടു ജാതികളുടെ അ
 നുസരണത്തിന്നു വേണ്ടി, വാക്കിനാലും ക്രിയയാലും അടയാ

ങ്ങളുടെയും അതുതങ്ങളുടെയും ശക്തികൊണ്ടു, വിശുദ്ധാത്മാവിൻ ശക്തിയിൽ തന്നെ പ്രവൃത്തിച്ചവ അല്ലാതെ, ഞാൻ ചൊല്ലുവാൻ തുനികയില്ലല്ലോ. അതിനാൽ ഞാൻ മുഖേന യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെയും ചുഴലവും പിന്നെ ഇല്ലായ്മയുമാകും ക്രിസ്തുന്റെ സുവിശേഷത്തെ പുരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ ഞാൻ അന്ത്യം ൨൦ ന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പണി ചെയ്യാതെ ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു, ക്രിസ്തുന്റെ പേർ കേൾക്കായ ഇടത്തിലല്ല. (യശ. ൨൧ ൫൨, ൧൫) അവനെക്കൊണ്ട് അറിയിക്കപ്പെടാത്തവർ കാണും കേൾക്കത്തവർ ബോധിക്കും എന്ന് എഴുതിയ പ്രകാരമത്രെ സുവിശേഷിപ്പാൻ അഭിമാനിച്ചു നടക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ൨൨ ഏതൊരു ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുന്നതിന്നു മിക്കവാറും മുടക്കം വന്നു. ഇപ്പോഴൊ എനിക്ക് ഈ ദിക്കുകളിൽ ഇനി സ്ഥലം ശേഖരിക്കാത്തതായാൽ അങ്ങു ചെല്ലുവാൻ പല ആണ്ടുകൾ തുടങ്ങി വാങ്ങു ഉണ്ടു. ഞാൻ സ്വന്തമായിലേക്കു യാത്രയാകു ൨൪ വോഴേക്കു നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വരും; ഞാൻ കടന്നു പോകുന്ന പന്തിയിലല്ലെ, നിങ്ങളെ ദർശിപ്പാനും മുഖേന തന്നെ നിങ്ങളിൽനിന്ന് ഏകദേശം തൃപ്തി വന്നശേഷം നിങ്ങളാൽ യാത്ര അയക്കപ്പെടുവാനും ആശ ഉണ്ടു. ഇപ്പോൾ തന്നെയൊ, ഞാൻ ൨൫ ന് യേശുലേമിലേക്കു വിശുദ്ധർക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാൻ യാത്ര പുറപ്പെടുന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ യേശുലേമിലെ വിശുദ്ധ ൨൩ റിൽ ദരിദ്രരായവർക്കു അല്പം കൂട്ടായ്മ കാട്ടുവാൻ മക്കദോനിയും അലയയും പ്രസാദിച്ചു. പ്രസാദം തോന്നി സത്യം ഇവർ ൨൭ അവർക്കു കടമ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും ഉണ്ടു; ജാതികൾ അവരുടെ ആത്മീകവസ്തുക്കളിൽ കൂട്ടാളികൾ ആയെങ്കിൽ ജഡികങ്ങളിൽ അവരെ സേവിപ്പാനും കടം വന്നിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ആയതിനെ ൨൮ ഞാൻ സമാപിച്ച് അവർക്കു ഈ ഫലത്തെ എത്തിച്ചു മുദ്രയിട്ടശേഷം നിങ്ങളിൽ കൂടി സ്വന്തമായിലേക്കു ചെല്ലും. നിങ്ങളരി ൨൯ കെ വന്നാലൊ, ക്രിസ്തുസുവിശേഷത്തിന്റെ അനുഗ്രഹനിറവാടെ വരും എന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ൩൦ സഹോദരന്മാരെ, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനെയും ആത്മാവിൻസ്നേഹത്തെയും കാപ്പിച്ചു, നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നിതു: യഹൂദയിലെ അവിശ്വാസികളിൽ നിന്നു ഞാൻ ൩൧ ന് രക്ഷിക്കപ്പെടേണം എന്നും യേശുലേമിനായുള്ള എന്റെ ശുശ്രൂഷ വിശുദ്ധർക്കു സുഗ്രാഹ്യമാകേണം എന്നും ഇങ്ങിനെ ൩൨

ഞാൻ ദേവേഷ്ടത്താൽ സന്തോഷത്തോടെ അങ്ങു വന്നു, നിങ്ങളോടു കൂട മനം തണുക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ എന്നിക്കു വേണ്ടി ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥനകളിൽ കൂടെ പോരാടേണം എന്നു നന്മ നന്നെ. സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവം നിങ്ങളെല്ലാവരോടും കൂടെ ഇരിപ്പതാക.

൧൬. അദ്ധ്യായം.

ശിമോൻ, (൩) വന്ദനവാക്കുകളും. (൧൭) ഭേദിപ്പിക്കുന്നവരെ സൂക്ഷിക്കേണം, (൨൧) അന്യരുടെ വന്ദനങ്ങൾ. (൨൫) സമർപ്പി.

൧ **ന**മ്മുടെ സഹോദരിയും കെരൂയസഭയിലെ ശുശ്രൂഷക്കാരി
 ൨ യും ആയുള്ള ഫൊസ്തയെ. നിങ്ങൾ വിശുദ്ധർക്കു യോഗ്യമാവ
 ൩ ണ്ടും കർത്താവിൽ കൈക്കൊണ്ട്, അവൾക്കു നിങ്ങളെ കൊണ്ട്
 ആവശ്യം തോന്നുന്ന യാതൊരു കാര്യത്തിലും സഹായിച്ചും വ
 രേണ്ടതിന്നു, ഞാൻ നിങ്ങളിൽ ഭരമേല്പിക്കുന്നു; അവളും പല
 ൩ ക്കും വിശേഷാൽ എന്നിക്കും ആശ്രയമാണ്ണു സത്യം. ക്രിസ്തു
 യേശുവിൽ എന്റെ കൂട്ടു വേലക്കാരാകുന്ന പ്രിസ്കയേയും അ
 ൪ കപിലാബെയും വന്ദിപ്പിൻ. ആയവർ എന്റെ പ്രാണനു വേ
 ങ്ങി, തങ്ങളുടെ കഴുത്തിനെ നീട്ടിവെച്ചു; അവർക്കു കൃതജ്ഞത
 ചെയ്യുന്നതു ഞാൻ മാത്രമല്ല; ജാതികളുടെ സകല സഭകളും കൂ
 ൫ ടെ തന്നെ; അവരെ വീട്ടിലെ സഭയേയും വന്ദിപ്പിൻ. ആ
 സ്പ്രയിൽനിന്നു ക്രിസ്തുന്ന് ആദ്യവിട്ടുവായി എന്നിക്കു പ്രിയമു
 ൬ ൽള്ള ഏപൈനതനെ വന്ദിപ്പിൻ. ഞങ്ങൾക്കായി വളരെ അ
 ൭ ഡ്വാനിച്ചുള്ള മയ്യമേ വന്ദിപ്പിൻ. എന്റെ ചേച്ചുക്കാരും സ
 ഫലപ്രദമായ അന്ത്രോനിക്കനേയും യൂനിയാബെയും വന്ദി
 ൮ പ്പിൻ; ആയവർ എന്റെ മുഖിലും ക്രിസ്തുനിൽ ആണ്ണു. അ
 ൯ പോസ്കലരിൽ ചേർ കൊണ്ടവർ ആകുന്നു. കർത്താവിൽ എ
 ൧൦ ന്നിൽക്കു പ്രിയമുള്ള അസ്തിയാതനെ വന്ദിപ്പിൻ. ക്രിസ്തുനിൽ
 ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടുവേലക്കാരനായ ഉണ്യന്നനേയും എൻ പ്രിയ
 ൧൧ നായ സ്കാക്കുവേയും വന്ദിപ്പിൻ. ക്രിസ്തുനിൽ കൊളോക്കുന്നവ
 ൧൨ നായ അപെല്ലാബെ വന്ദിപ്പിൻ. അരിസ്തബൂലന്റെ വീട്ടുകാ
 ൧൩ റിൽനിന്നുള്ളവരെ വന്ദിപ്പിൻ. എന്റെ ചേച്ചുക്കാരനായ ഹേ
 രോദിയോനെ വന്ദിപ്പിൻ. നക്കിസ്സന്റെ വീട്ടുകാരിൽനിന്നു
 ൧൪ കർത്താവിൽ ആയവരെ വന്ദിപ്പിൻ. കർത്താവിൽ അഡ്വാനി
 ചുവരായ രൂഫൈനയേയും രൂഫോസയേയും വന്ദിപ്പിൻ

കർത്താവിൽ വളരെ അധ്വാനിച്ച പ്രിയ പെന്റിയെ വന്ദിപ്പിൻ. കർത്താവിൽ തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട രൂപദാനയും അവ ധനുന്റെയും എന്റെയും അമ്മയെയും വന്ദിപ്പിൻ. അസക്രിതൻ, ധർമ്മഗോൻ, ഹെമ്മാവ്, പത്രൊബാ, ഹെമ്മ ഇവരേയും കൂടയുള്ള സഹോദരരേയും വന്ദിപ്പിൻ. ഫിലൊലഗനെയും, യൂ ഫിലിയയേയും, നേരയുവേയും, അവന്റെ സഹോദരിയേയും, ഒലമ്പാവേയും, അവരോടു കൂടയുള്ള വിശുദ്ധരേയും വന്ദിപ്പിൻ. വിശുദ്ധ ചുംബനംകൊണ്ട് അന്യോന്യം വന്ദിപ്പിൻ. തി ൧൬ സ്കന്റെ സഭകൾ എല്ലാം നിങ്ങളെ വന്ദിക്കുന്നു.

എന്നാൽ സഹോദരന്മാരെ നിങ്ങൾ പഠിച്ച ഉപദേശത്തോ ൧൭ ടു ചേരാത്ത ദന്ദപക്ഷങ്ങളേയും ഇടയ്ക്കളേയും ഉണ്ടാക്കുന്നവരെ സൂക്ഷിപ്പാൻ ഞാൻ നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. അവരോട് അകന്നു വാങ്ങുവിൻ. കാരണം അപ്രകാരമുള്ളവർ ൧൮ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനെ അല്ല, തങ്ങളുടെ വയറത്രെ സേവിച്ചുകൊണ്ടു ശുഭവാക്കിനാലും സുഭാഷണത്തിനാലും സാധുക്കളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ചതിച്ചുകളയുന്നു. നിങ്ങളുടെ ൧൯ അനുസരണം നീളെ എല്ലാവർക്കും കേൾക്കാപ്പുന്നു, അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങൾനിമിത്തം സന്തോഷിക്കുന്നു; എങ്കിലും നമെക്കു നിങ്ങൾക്കു ജ്ഞാനികളും തിന്മെക്കു കൂട്ടില്ലാത്തവരും ആകേണം എന്ന് ഇച്ഛിക്കുന്നു. സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവമൊ ൨൦ വേഗത്തിൽ സാത്താനെ നിങ്ങളുടെ കാലുകളിൻകീഴെ ചത്താക്കുകയും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ കരുണ നിങ്ങളോടു കൂട ഇരിക്കു എന്റെ കൂട്ടവേലക്കാരനായ തിമോത്ത് ൨൧ നും, എന്റെ ചേച്ചിക്കാരായ ലൂക്രീസ്, യാസോനും, സോസിപത്രനും നിങ്ങളെ വന്ദിക്കുന്നു. ലേഖനത്തെ എഴുതിയ തെത്ര ൨൨ ന് എന്നുള്ള ഞാൻ നിങ്ങളെ കർത്താവിൽ വന്ദിക്കുന്നു. എനി ൨൩ ക്കും സമുപ്ത സഭയ്ക്കും ആതിത്ത് ൧ ചെയ്യുന്ന ഗായൻ നിങ്ങളെ വന്ദിക്കുന്നു; നഗരദണ്ഡാരിയായ എരസ്തനും സഹോദരനായ കപത്തനും നിങ്ങളെ വന്ദിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ കരുണ നിങ്ങൾക്കു എല്ലാവരോടും കൂടെ ഇരിക്കു; ആമെൻ.

എന്നാൽ യുഗലങ്ങളിൽ മിണ്ടാതെ കിടന്നശേഷം ഇ ൨൫ പ്പോൾ വിളങ്ങി വന്നും, നിത്യ ദൈവത്തിൻ നിയോഗപ്രകാരം വിശ്വാസത്തിൻ അനുസരണത്തെ വരുത്തുവാൻ പ്രവാ

ROMANS XVI.

ചകരടെ എഴുത്തുകൾകൊണ്ടു സകല ജാതികളിലും അറിയിക്ക
൨൩ പ്പെട്ടും ഇരിക്കുന്ന മർത്തിൻ വെളിപ്പാടിനാലുള്ള എന്റെ സു
വിശേഷത്തിലും യേശുക്രിസ്തുന്റെ പ്രഘോഷണത്തിലും നിങ്ങള
൨൪ ൽ സ്ഥിരീകരിപ്പാൻ കഴിയുന്ന ഏകജ്ഞാനിയായ ദൈവത്തി
ന്നു യേശുക്രിസ്തുനൂലം യുഗാദികാലങ്ങളിലും തേജസ്സ് ഉണ്ടാ
വുമാക ആമേൻ.

THE FIRST EPISTLE OF PAUL

The Apostle to the Corinthians

കൊരിന്ത്യക്കു്

എഴുതിയ ഒന്നാം ലേഖനം

൧. അദ്ധ്യായം.

൧൦, (— ൪ അം) സഭാഭിന്നതകളെ ആക്ഷേപിക്കയിൽ, (൧൭) അനാഥാസന ഇല്ലാത്ത ഉപദേശത്തിനായി പ്രതിവാദം ചെയ്തിയതു, (— ൨, ൫)

ദേവേഷ്വരന്മാർ യേശുക്രിസ്തുന്റെ അപോസ്തലനായി വി ൧
ളിക്കപ്പെട്ട പൌലും സഹോദരനായ സോസ്തനാവും. കൊരി ൨
ന്തിലുള്ള ദേവസഭയ്ക്കു്, ക്രിസ്തുയേശുവിൽ വിശുദ്ധീകരിക്ക
പ്പെട്ടവരും ഇങ്ങും അങ്ങും എല്ലാവിടത്തും നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുന്റെ നാമത്തെ വിളിച്ചെടുക്കുന്ന സർവ്വന്മാരോടും
കൂടെ വിളിക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധന്മാരും ആയവർക്കു് തന്നെ എഴുത
ുന്നതു. നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും കർത്താവായ ൩
യേശുക്രിസ്തുനിൽനിന്നും, നിങ്ങൾക്കു് കരുണയും സമാധാന
വും ഉണ്ടാവൂതാക. നിങ്ങൾക്കു് ക്രിസ്തുയേശുവിൽ കൊടുക്കപ്പെ
ട്ട ദേവകരുണനിമിത്തം ഞാൻ എന്റെ ദൈവത്തിന്നു നിങ്ങ
ൾക്കു് വേണ്ടി എപ്പോഴും സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. ആയവനിൽ ൫
നിങ്ങൾ എല്ലാകൊണ്ടും (വിശേഷാൽ) സകല വചനത്തിലും
എല്ലാ അറിവിലും സമ്പന്നരായി ചമഞ്ഞു. ഒരു കൃപാവരത്തിലും ൩
മുട്ടുവരാതെ, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ വെളിച്ചാ
ടിനെ കാത്തുകൊള്ളുന്നവർ ആവുന്ന നിങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുന്റെ ൭
സാക്ഷ്യം ഉറച്ചുവന്നു സ്ഥിരം. അവൻ നിങ്ങളെ അവസാ ൮
നം വരെയും ഉറപ്പിച്ചു. നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ
നാളിൽ കുറവും ചുമത്തപ്പെടാത്തവരാക്കും. അവന്റെ പുത്രനും ൯

൩൮൫

നമ്മുടെ കത്താവും ആയ യേശുക്രിസ്തുന്റെ കൂട്ടായ്മയിലേക്കു നിങ്ങളെ വിളിച്ചു(ക്കിയ) ദൈവം വിശ്വസ്തൻ തന്നെ.

- ൧൦ എങ്കിലും സഹോദരന്മാരെ, നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ നാമമൂലം ഞാൻ നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതു: നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഒന്നു തന്നെ പറകയും, നിങ്ങളിൽ ഭിന്നതകൾ ഭവിക്കായ്കയും, ഏക മനസ്സിലും ഏക അഭിപ്രായത്തിലും
- ൧൧ നിങ്ങൾ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുകയും ആക. കാരണം എൻ സഹോദരരെ, നിങ്ങളെ കുറിച്ച് എനിക്ക് ഒല്ലാവയുടെ ആളുകൾ
- ൧൨ നിങ്ങളിൽ പിണക്കങ്ങൾ ഉള്ളപ്രകാരം ബോധിപ്പിച്ചു. ആയ്ക്ക് എന്തെന്നാൽ നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തൻ ഞാൻ പൗലിനുള്ളവൻ എന്നും, ഞാൻ അപോസ്തോസ് എന്നും, ഞാൻ കേമാവിൻ എന്നും, ഞാൻ ക്രിസ്തു(ജവൻ) എന്നും, ചൊല്ലുന്നതു
- ൧൩ തന്നെ. ക്രിസ്തുൻ പക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ? പക്ഷെ പൗൽ നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ശുശ്രൂഷപ്പെട്ടുവോ? അല്ല, പൗലിൻ ന
- ൧൪ മത്തിലേക്കു സ്നാനം ഏറ്റുവോ? ക്രിസ്തുനെയും ഗായനെയും ഒഴികെ, ഞാൻ നിങ്ങളിൽ ഒരുവനെയും സ്നാനപ്പെടുത്തായ്കയാൽ
- ൧൫ (എൻ) ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം! എന്നാമതിലേക്കു സ്നാനം കഴിച്ചപ്രകാരം ആരും പറയാതിരിപ്പാൻ ഇങ്ങിനെ വന്നതു.
- ൧൬ പിന്നെ സൌഹൃദത്തിന്റെ കഡംബത്തെയും ഞാൻ സ്നാനപ്പെടുത്തി സത്യം; ശേഷം മറ്റ് ഒരുത്തരെ സ്നാനം ഏല്പിച്ചുവെ എന്നറിയുന്നില്ല.
- ൧൭ സ്നാനത്തിനല്ലല്ലോ സുവിശേഷം അറിഞ്ഞിരുന്നു തന്നെ ക്രിസ്തുൻ എന്നെ അയച്ചതു; അതൊ ക്രിസ്തുന്റെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായിത്തന്നെ
- ൧൮ ആകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു വചനജ്ഞാനത്തോടെ അരുതു. കാരണം ശുശ്രൂഷവചനം നശിച്ചുപോകുന്നവർ ഭാഷാപരവും
- ൧൯ രക്ഷപ്പെടുന്ന നമുക്ക് ദൈവശക്തിയും ആകുന്നു. (യശ. ൨൯, ൧൪.) ജ്ഞാനികളുടെ ജ്ഞാനത്തെ ഞാൻ നശിപ്പിച്ചു, ബുദ്ധിമന്മാരുടെ ബോധത്തെ അകറ്റുകയും ചെയ്തും എന്ന് എഴുതികി
- ൨൦ ടക്കുന്നുവല്ലോ. ഈ യുഗത്തിൻ ജ്ഞാനി എവിടെ? ശാസ്ത്രി എവിടെ? താക്കീകൻ എവിടെ? ഈ ലോകജ്ഞാനത്തെ ദൈവം
- ൨൧ വം ഭാഷാപരം ആക്കിയില്ലയൊ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദൈവജ്ഞാനമുള്ളതിൽ ലോകം ജ്ഞാനത്താൽ ദൈവത്തെ അറിയായ്കൊണ്ടു, ഭാഷാജ്ഞത്തിൻ ഭാഷാപരത്താൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെ രക്ഷിപ്പാൻ ദൈവത്തിന്നു നന്ന് എന്ന് തോന്നി

യഹൂദർ അടയാളം ചോദിക്കുകയും, യവനർ ജ്ഞാനത്തെ അ ഡപ്രഷിക്കുകയും, ചെയ്യുമ്പോൾ, ഞങ്ങൾ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തു ഡന്യനെ പൊലാഷിക്കുന്നു, ആയതു യഹൂദന്മാർക്കു ഇടച്ചുകയും, ജാതികൾക്കു ദോഷപരവും, എങ്കിലും യഹൂദർ താൻ, യവനർ താൻ, ഡർവിളിക്കപ്പെട്ടവർ ഏവർക്കും തന്നെ ദേവശക്തിയും, ദേവജ്ഞാനവും, ആകുന്ന ക്രിസ്തുനെ അത്രെ, (പൊലാഷിക്കുന്നു). ദൈവ ഡതിന്റെ പൊട്ടായുള്ളതു മനുഷ്യരേക്കാൾ ജ്ഞാനമുള്ളതും, ദൈവത്തിന്റെ ദുർബ്ബലമായതു മനുഷ്യരേക്കാൾ ഉറപ്പുള്ളതും ആകുന്നു സത്യം. എങ്ങിനെ എന്നാൽ സമോദരന്മാരെ, നിങ്ങളെ ഡന്നുവിളിച്ചു (ചേർത്ത)വാറു നോക്കവിൻ! അതിൽ ജഡപ്രകാരം ജ്ഞാനികൾ ഏറയില്ല; ശക്തന്മാർ ഏറയില്ല; കലീനർ ഏറയില്ലല്ലോ. ജ്ഞാനികളെ ലജ്ജിപ്പിപ്പാൻ ദൈവം ലോകത്തിൽ ഡറെ പൊട്ടായവരെ തന്നെ തെരിഞ്ഞെടുത്തു; ഉറപ്പുള്ളവരെ ലജ്ജിപ്പിപ്പാൻ ദൈവം ലോകത്തിൽ ദുർബ്ബലമായവരെ തെരിഞ്ഞെടുത്തു. ഉള്ളവരെ നീക്കുവാൻ ദൈവം ലോകത്തിൽ കു ഡവലഹീനവും, നികൃഷ്ടവും, ആയവരെയും ഇല്ല എന്നുള്ളവരെയും തെരിഞ്ഞെടുത്തതു. ദൈവത്തിൻ മുമ്പിൽ ഒരു ജഡവും ഡൻ പ്രശംസിച്ചു പോകാത്താൻ തന്നെ. നിങ്ങളെ അവങ്കൽനിന്നു ഡറ ഉണ്ടായി ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഇരിക്കുന്നു; ആയവൻ നമുക്കു ദൈവത്തിൽനിന്നു ജ്ഞാനവും, നീതിയും, വിശുദ്ധിയും, വീണ്ടെടുപ്പും ആയുവിച്ചു. (യിറ. ന്, ഡർ.) പ്രശംസിക്കുന്നവൻ ഡറകർത്താവിൽ പ്രശംസിക്കു എന്നെഴുതിയപ്രകാരം വരേണ്ടതിനത്രെ.

൨. അദ്ധ്യായം.

(൫) ക്രൂശിൻവചനത്തിൽ ആത്മികക്ക് എന്താകുന്ന ജ്ഞാനം അടങ്ങിയു.

ഞാൻ സമോദരന്മാരെ, നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ, ഡനിങ്ങളുടെ വചനത്തിലൊ, ജ്ഞാനത്തിലൊ, വിദേശപരം കൂടാതെ, ദൈവത്തിൻ സാക്ഷ്യത്തെ പ്രസ്താപിപ്പാൻ വന്നതു. കാരണം യേശുക്രിസ്തുനെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവനെ തന്നെ അല്ലാ ഡതെ, നിങ്ങളിൽ ഒന്നും അറിയരുത് എന്നു ഞാൻ നിർണ്ണയിച്ചു. ഞാനും ബലഹീനതയും ഭയവും വളരെ നടുക്കവും പൂണ്ടു, നിങ്ങളോടു ഇരുന്നു. എന്റെ വചനവും പൊലാഷണവും ജ്ഞാനത്തിൻ വശീകരവാക്കുകളിൽ അല്ല; ആത്മാവിന്റെയും ശക്തി

- ⑥ യുദ്ധം പ്രമാണത്തിൽ അത്രെ ആയതു. നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം മനുഷ്യാർക്കുവേണ്ടി അല്ല; ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നുണ്ടാകുന്നു തന്നെ.
- ൩ തികഞ്ഞവരിൽ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചൊല്ലുന്നു തന്നെ; ആയതു ഈ യുഗത്തിന്റെയും നീക്കം വരുന്നവരായ ഈ യുഗപ്രഭുക്കളുടെ അടുത്തുവന്നു; ദൈവം യുഗങ്ങൾക്കു മുമ്പെ, നമ്മുടെ അടുത്തുവന്നായി മുന്നിയമിച്ചു മറഞ്ഞു കിടന്നു ഉള്ള ദൈവം അടുത്തുവന്നു മുമ്പായിട്ടു ചൊല്ലുന്നു. അതും ഈ യുഗപ്രഭുക്കൾ ആക്കും അറിയാത്ത അടുത്തുവന്നു തന്നെ; അറിഞ്ഞു എങ്കിൽ, അവർ അടുത്തുവന്നു കത്താവെ ക്രൂശിക്കുകയല്ലയായിരുന്നവല്ല. അല്ല എഴുതിയിരിക്കുന്നപ്രകാരം ദൈവം തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു ഒരുക്കിയവ കൺ കാണാത്തതും ചെവി കേൾക്കാത്തതും മനുഷ്യഹൃദയത്തിൽ ഏറാത്തതും ആയവയെത്ര (യശ. ൩൪, ൪. ൩൫, ൧൭.) ദൈവം തന്റെ ആത്മമൂലം ഞങ്ങൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തി ആത്മാവാകട്ടെ, സകലവും ദൈവത്തിന്റെ ആഴങ്ങളെയും ആരാധിക്കുന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ മനുഷ്യന്റെ അറിവുള്ള മനുഷ്യാത്മാവിന് അല്ലാതെ, മനുഷ്യർ ആക്കു തിരിയുന്നു. അവർക്കു ദൈവത്തിന്റെ ദൈവത്വം അല്ലാതെ, ഒരുവനും അറിയുന്നതും ഇല്ല. ഞങ്ങളോ ലോകത്തിൽ ആത്മാവെ അല്ല; ദൈവം നമുക്കു സമ്മാനിച്ച വ തിരിവാനായി ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള ആത്മാവെ തന്നെ പ്രാപിച്ചു. അവയും ഞങ്ങൾക്കു മനുഷ്യാർക്കുവേണ്ടി പാപമായ വചനങ്ങളാൽ അല്ല; ആത്മാവിന്റെ പാപമായവരാൽ അത്രെ, ചൊല്ലിക്കൊണ്ട് ആത്മീയപ്പെടുത്തുകയോ ആത്മീയ വാക്കു ചേർത്തു പോരുന്നു. എന്നാൽ പ്രാണമയനായ മനുഷ്യൻ ദൈവത്വത്തിന്റെ കൈക്കൊള്ളുന്നില്ല; അത് അവന്നു ദൈവത്വമല്ലെ ആകുന്നത്; ആത്മീയമായി വിവേചിക്കുകയോ കയ്യാൽ, അത് അവന്നു തിരിവാൻ കഴികയും ഇല്ല. ആത്മീയനോ എല്ലാവരെയും വിവേചിക്കുന്നു; താൻ ആരാലും വിവേചിക്കപ്പെടുകയും ഇല്ല. കത്താവിന്റെ മനസ്സ് അറിഞ്ഞു അവനെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നവൻ ആരു പോൽ (യശ. ൪൦, ൧൩.) എന്നാൽ ഞങ്ങൾ ക്രിസ്തുന്റെ മനസ്സുള്ളവർ ആകുന്നു.

൩. അദ്ധ്യായം.

കൊരിന്തർ ജ്ഞാനപാത്രങ്ങൾ അല്ല, (൫) ഗുരുക്കളെ താരതമ്യം പോലെ മരിക്കുകയും, (൧൬) ഛിദ്രപക്ഷംകൂടാത്ത അനുഭവിക്കുകയും വേണം.

നിങ്ങളോടും സഹോദരന്മാരെ, എനിക്ക് ആത്മികരോട് ആ ൧ കുംഭം ചൊല്ലുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല; ജഡമയരും ക്രിസ്തുനിൽ ശിശുക്കളും ആയവരോടത്രെ. നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാകല്ല; പാൽ ൨ കടിപ്പാൻ തന്നെ ഉള്ള; അതു നിങ്ങൾക്കു പ്രാപ്തി പോരാത്തതിനാൽ ചെയ്യതു; ഇപ്പോഴും പ്രാപ്തി വന്നതും ഇല്ല; ഇന്നും കൂടെ നിങ്ങൾ ജഡമയർ ആകുന്നുവല്ലോ. നിങ്ങളിൽ എ ൩ റിവും പിന്നെക്കവും ദാദ്ര പക്ഷങ്ങളും ഇരിക്കെ, നിങ്ങൾ ജഡമയരല്ലോ ആകുന്നു; മനുഷ്യമായി നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരത്തൻ ഞാൻ പെരുലിന്നുള്ളവൻ എന്നും മറ്റൊവൻ ഞാൻ ൪ അപൊല്ലൊന്നുള്ളവൻ എന്നും ചൊല്ലുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ മനുഷ്യരല്ലോ ആകുന്നു.

എന്നിട്ട് അപൊല്ലൊൻ എന്തു, പെരുൻ എന്തു, നിങ്ങൾ വി ൫ ശ്വാസികൾ സേവിച്ച ശുശ്രൂഷക്കാർ അത്രെ; സേവിച്ചതൊ അവനവന്നു കത്താവ് കൊടുത്ത പോലെ ഞാൻ നട്ടു അ ൬ പൊല്ലൊൻ നന്നെച്ച ദൈവമത്രെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ആകയാൽ നട്ടുന്നവനും നന്നെക്കുന്നവനും ഏതും ഇല്ല; വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ദൈവമത്രെ (സാരം) പിന്നെ നട്ടുന്നവനും നന്നെക്കുന്നവനും ഒന്നാകുന്നു. അവനവന്നു സ്വപ്രയത്നത്തിന്നു തക്ക തന്റെ ൮ തന്റെ കൂലിയും കിട്ടും. ദൈവത്തിന്നല്ലൊ ഞങ്ങൾ കൂട്ടുവേലക്കാർ ൯ നിങ്ങൾ ദൈവത്തിൻ കൃഷി, ദൈവത്തിൻ വീട്ടുനിർമ്മാണം ത ൧൦ ന്നെന്നു; എനിക്കു നല്കിയ ദേവകരുണയ്ക്ക് തക്കവണ്ണം ഞാൻ ജ്ഞാനമുള്ള ശിശുവിപ്പനായി അടിസ്ഥാനം ഇട്ടിരിക്കുന്നു; മറ്റൊവൻ മീതെ കെട്ടുന്നു; എങ്ങിനെ കെട്ടി പോരുന്നു എന്ന് ഓരോരുത്തൻ നോക്കുക. കാരണം ക്രിസ്തുവേഴശ്ശ എന്നുള്ള അടിസ്ഥാനം ഇട്ടുകി ൧൧ ടക്കുന്നത് എന്നിയെ, മറ്റൊന്നു വെപ്പാൻ ആർക്കും കഴികയില്ല സത്യം. ആ അടിസ്ഥാനം മീതെ വല്ലവനും പൊൻ, വെള്ളി, വില ൧൨ കല്ലു, മരങ്ങൾ, പല്ലുതണ്ടു ഇവ കെട്ടി പോരുകിൽ, അവനവന്റെ പണി സ്തംഭമാണ്. ആ ദിവസമല്ലോ അതിനെ തെ ൧൩ ളിവാക്കും; അഗ്നിയിൽ അല്ലൊ വെളിപ്പെടുന്നു. ഓരോരുത്തൻ ൧൪ ന്റെ പണി ഇന്നപ്രകാരം എന്നു തീർന്നു ശോധന

നമ്പൻ

൧൫ ചെയ്യും. വല്ലവനും കെട്ടിപ്പോന്ന പണിനില്ക്കും എങ്കിൽ, കൂലികി
ട്ടും വല്ലവന്റെ പണി വെന്തുപോയെങ്കിൽ (കൂലി) ചേരും വ
രും; താൻ മാത്രം നീയുടെ തെറ്റും പോലെ രക്ഷിക്കപ്പെടും.
൧൬ നിങ്ങൾക്കും ദേവമന്ദിരം എന്നും ദേവാത്മാവ് നിങ്ങളിൽ വ
൧൭ സിരിക്കുന്നു എന്നും അറിയുന്നില്ലയോ. ദേവമന്ദിരത്തെ ആർ
എങ്കിലും കെട്ടത്താൽ അവനെ ദൈവം കെട്ടുക; ദേവമന്ദി
രം അല്ലെങ്കിൽ വിശുദ്ധം ആകുന്നു; നിങ്ങളും (വിശുദ്ധർ തന്നെ).
൧൮ ഒരുവനും തന്നെത്താൻ ചതിച്ചു പോകരുതെ! നിങ്ങളിൽ ആരാ
നും ഈ യുഗത്തിൽ ജ്ഞാനമുള്ളവൻ എന്നു ഭാവിച്ചാൽ, അവ
൧൯ ന് ജ്ഞാനിയായി ചമവാൻ ഭാഷിക്കുന്നില്ലേ. കാരണം ഈ
ലോകത്തിൻ ജ്ഞാനം ദേവമനുഷ്യനെ ഭാഷിക്കത്തക്കതല്ല (യോ
ബ ൨, ൧൨) ജ്ഞാനികളെ അവരുടെ കൗശലത്തിൽ പിടി
൨൦ പ്പെടുത്തുവൻ എന്നും. (സങ്കീ. ൯൪, ൧൧) കർത്താവ് ജ്ഞാനി
കളുടെ വിചാരങ്ങളെ മായയുള്ളവ എന്നറിയുന്നു എന്നും എഴു
൨൧ തിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആരും മനുഷ്യർ വിഷയമായി
൨൨ പ്രശംസിക്കരുതു; സകലവും അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഉള്ളതു. പെ
൨൩ ൾ ആകട്ടെ, അപൊസ്തലൻ ആകട്ടെ, കേവലം ആകട്ടെ, ലോകം
ആകട്ടെ, ജീവനോ, മരണമോ, വർത്തമാനമോ, ഭാവിയോ സക
൨൪ ലവും നിങ്ങൾക്ക് ആകുന്നു. നിങ്ങളോ ക്രിസ്തുനും, ക്രിസ്തുനോ
ദൈവത്തിന് (ആകുന്നു).

൪. അദ്ധ്യായം.

ഗുരുക്കളുടെ ഭേദഭേദങ്ങൾ കാലത്താൽ തെളിയും, (൬) അപൊസ്തലന്മാർ രണ്ടു
ളെ തന്നെ എത്ര താഴ്മയോടെ, (൧൪) പ്രബോധനം.

൧ നിങ്ങളെ ക്രിസ്തുന്റെ പണിക്കാരും ദേവമന്ദിരങ്ങളെ (പക
കുന്ന) വീട്ടുവിചാരകരും എന്നിവണ്ണം ഓരോരുത്തർ എഴുതി
൨ കൊള്ളേണ്ടിയതു. ശേഷം ഈ വീട്ടുവിചാരകരിൽ അന്വേഷിക്കുന്നത് എന്തെന്നാൽ, താൻ വിശ്വസിക്കുന്നതിനായി കാണപ്പെ
൩ ട്ടേണം എന്നത്രെ. നിങ്ങളാലോ വല്ല മനുഷ്യ(വിസ്മയ)ദി
വസത്താലോ, ഞാൻ വിവേചിക്കപ്പെടുന്നത് എനിക്ക് എത്ര
യം എളുപ്പം ആകുന്നു; എന്നെ ഞാൻ തന്നെ വിവേചിക്കുന്ന
൪ തും ഇല്ല. എനിക്ക് ഒന്നിന്നും മനോബോധം ഉണ്ടായില്ല സ
൫ ത്രം; ഇതിനാൽ ഞാൻ നീതികരിക്കപ്പെട്ടവനല്ല താനും; എ
൬ ന്നെ വിവേചിച്ചുപിടിക്കുന്നത് കർത്താവത്രെ. ആകയാൽ

കത്താവ് താൻ വരുവോളം സമയത്തിന്നു മുമ്പെ ഒന്നിന്നു ന്യായം വിധിക്കരുത്; അവൻ ഇരുട്ടിൽ മറഞ്ഞവനെ വെളിച്ചത്താക്കി, ഹൃദയങ്ങളുടെ ആലോചനകളെ വിളങ്ങിക്കും അന്ന് ഓരോരുത്തന്നു ദൈവപക്കൽനിന്നു തൻ പുകഴ്ച ഉണ്ടാകും.

ഇവനെ സഹോദരന്മാരെ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കായിട്ടു ദുഷ്ടനാണെന്നാക്കി, എന്നെയും അപൊല്ലൊനെയും ഉദ്ദേശിച്ചു ചൊല്ലിയതു എഴുതികിടക്കുന്നതിനുമുമ്പെ ഭാവിക്കരുത് എന്നു നിങ്ങൾക്കുള്ളിൽ തന്നെ പഠിച്ചു. ഒരുവനു വേണ്ടി ഒരുവൻ മറവന്റെ നേരെ ചീത്തു പോകാതെയും വരേണ്ടതിന്നത്രെ, നിന്നെ ആരുടേവാൽ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. ലഭിച്ചതല്ലാതെ, നിന്നെക്ക് എന്തുണ്ടു? ലഭിച്ചു എങ്കിലൊ ലഭിച്ചാത്തവനെ പോലെ എന്തു പ്രശംസിക്കുന്നു? ഇത്ര ക്ഷണത്തിൽ നിങ്ങൾ തൃപ്തനായി പുകേവലം സ്വപ്നമായിത്തീർന്നു കൂടാതെ, വാഴുന്നവരായിത്തീരുന്നതെങ്ങു? കൂടെ വാഴുവാനായി നിങ്ങൾ വാഴിക്കളായെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്ന. എങ്ങിനെ എന്നാൽ, ദൈവം അപൊസ്തലൻമാരായതെങ്ങു പ്രാണദണ്ഡുമാരെ പോലെ എല്ലാറ്റിലും കീഴിത്തവരായി കാണിച്ചു. ദൂതരും മനുഷ്യരും ആകുന്ന ലോകത്തിന്നു തങ്ങൾ കൂത്തുകാഴ്ചയായിത്തീർന്നവല്ലെന്നു തോന്നുന്നു. തങ്ങൾ ക്രിസ്തുൻ നിമിത്തം ഭോഷന്മാർ നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുനിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, തങ്ങൾ ബലഹീനർ, നിങ്ങൾ ഊക്കന്മാർ നിങ്ങൾ തേജസ്വികൾ, തങ്ങൾ അപമാനികൾ ആത്രെ. ഈ നാഴികവരെയും തങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുവരിച്ചും ഉടുപ്പാൻ കാണാതെയും കൂത്തുകൊണ്ടും നിലയറു നടക്കുന്നു; ഈ കൈകളാൽ വേല ചെയ്ത് അധ്വാനിക്കുന്നു. വാവിഷ്ഠാണം കൊണ്ടിട്ട് ആശീർവ്വദിക്കുന്നു; ഹിംസിക്കപ്പെട്ടു സഹിക്കുന്നു; ദുഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു (അന്ധനായ) പ്രഭാവോധിപ്പിക്കുന്നു. തങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ എതിർപ്പും കൂപ്പയും പോലെ ഇന്നെയോളം സകലത്തിന്റെ ചവറായും പോയതെ ഉള്ളു.

നിങ്ങളെ നാണിപ്പിപ്പാനല്ല; എന്റെ പ്രിയകുട്ടികളെ വഴി കാക്കിക്കൊണ്ടത്രെ ഇവ എഴുതുന്നു. ക്രിസ്തുനിൽ പത്തായിരം ഗുരുക്കന്മാർ ഉണ്ടായാലും നിങ്ങൾക്ക് അജ്ഞന്മാർ ഏറയില്ല താനും; ക്രിസ്തുവേഗശുവിൽ ഞാനല്ലൊ നിങ്ങളെ സുവിശേഷത്താൽ ജനിപ്പിച്ചു. അതുകൊണ്ടു എന്റെ അനുകാരികൾ ആകുവിൻ എന്നു നിങ്ങളെ പ്രഭാവോധിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിൻനിമിത്തം

കർത്താവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവരായ തി
 മോത്ത്യനെ അങ്ങ് അയച്ചു, ഞാൻ എങ്കും ഏതു സഭയിലും ഉ
 പദേശിക്കുംപ്രകാരം ക്രിസ്തുനിൽ ഉള്ള എന്റെ വഴികളെ അ
 പ്രവർത്തിക്കട്ടെ. എങ്കിലും ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
 പാർ വരികയില്ല എന്നു വെച്ചു ചിലർ ചീത്തുവല്ലോ. കർത്താവിന്
 ഇപ്പോൾ എങ്കിൽ, ഞാൻ വേഗം നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നു ചീത്തു
 ഉള്ളവരുടെ വചനം അല്ല; ശക്തിയെ അറിഞ്ഞു കൊള്ളേണം.
 ൨൦ ദേവരാജ്യം വചനത്തിൽ അല്ല; ശക്തിയിൽ അല്ലെങ്കിൽ ആകുന്നു.
 ൨൧ നിങ്ങൾക്ക് ഏതു വേണം ഞാൻ അങ്ങു വരിയോടെ വരികയൊ,
 സ്നേഹത്തിലും ശാന്തതയിലും വരികയൊ (വേണ്ടതു).

൫. അദ്ധ്യായം.

(പ്രത്യക്ഷപാതകന്റെ ആക്ഷേപണം, (൯) ഇന്നവരോടു സമ്പർക്കം അരുതു.

൧ നിങ്ങളിൽ കേവലം പുലയാട്ട് ഉള്ളപ്രകാരം കേൾക്കുന്നു,
 ഒരുത്തൻ അമ്മൂടെൻ ഭാര്യയെ വെച്ചുകൊള്ളുവണ്ണം ജാതികളി
 ൨ ൽ പോലും കേൾക്കാത്ത പുലയാട്ടു വക തന്നെ. എന്നിട്ടും നിങ്ങ
 ൾ ചീത്തിരിക്കുന്നുവൊ അല്ല; ഈ പണി ചെയ്യുവൻ നിങ്ങളു
 ടെ നടുവിൽനിന്നു നീങ്ങുവാനായി ചേദിച്ചു പോകാതെയും ഇ
 ൩ രുന്നുവൊ. ഞാനൊ ശരീരം കൊണ്ടു ദുരസ്ഥൻ എങ്കിലും, ആത്മാ
 വുകൊണ്ടു കൂടാത്തവനായി, ഇപ്പോഴും ഇതു നടത്തിയവനെ
 നിങ്ങളും എൻ ആത്മാവുമായി നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രി
 ൪ സ്തുന്റെ ശക്തിയോടും, ഒന്നിച്ചു ചേർന്നിരിക്കെ ഞാൻ അരികി
 ൫ ലായതു പോലെ വിധിച്ചതാവിതു. നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രി
 സ്തുന്റെ നാമത്തിൽ ആയവനെ ആത്മാവ് കർത്താവായ യെ
 ശുവിൻ നാളിൽ രക്ഷപ്പെടുത്തേണമെന്നു, ജഡസംഹാരത്തിന്നു
 ൬ യി സാത്താനിൽ ഏല്പിക്ക എന്നത്രെ. നിങ്ങളുടെ പ്രശംസണ
 ൾ; അസാരം പുളിമാവു പിണ്ഡത്തെ എല്ലാം പുളിപ്പിക്കുന്നു എ
 ൭ ന്നറിയുന്നില്ലയൊ. നിങ്ങൾ പുതിയ പിണ്ഡം ആകേണ്ടതിന്നു
 പഴയ പുളിമാവിനെ വാരി നീക്കുവിൻ; നിങ്ങളും പുളിപ്പില്ലാത്ത
 വരായല്ലോ; കാരണം നമ്മുടെ പെസഹയായി ക്രിസ്തുൻ മോശി
 ൮ ക്കപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ടു നാം ഉത്സവം മോശിപ്പിച്ചു പോരുക, പഴ
 യ പുളിമാവിൽ അല്ല; ആകാശവും ഭൂതലവും ആകുന്ന പുളി
 മാവിലും അല്ല; സ്വച്ഛതാസത്യങ്ങൾ ആകുന്ന പുളിപ്പില്ലായ്മയിൽ
 തന്നെ.

പുലയാടികളോട് ഇടപാടുകൾ എന്നു ഞാൻ ആ ലേഖന ന്
ത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് എഴുതി. അത് ഈ ലോകത്തിലെ പുലയാടി ൧൦
കളോടു താൻ, ലുസ്റ്റർ അപഹാരികളോടു താൻ, വിഗ്രഹാരാധിക
ളോടു താൻ എന്നു മുറുക്കം അല്ല; അങ്ങിനെ എങ്കിൽ ലോകത്തിൽ
നിന്നു പുറപ്പെട്ടുണ്ടിവരുമല്ലോ. ഞാനൊന്നിങ്ങൾക്ക് എഴുതിയ ൧൧
ത് സഹോദരൻ എന്ന പേർപെട്ട ഒരുവൻ പുലയാടിയൊ,
ലുസ്റ്ററൊ, വിഗ്രഹാരാധിയൊ, വാവിഷ്ണുണക്കാരണൊ, മദ്യപ
ണൊ, അപഹാരിയൊ ആകുന്നെങ്കിൽ ഇടപാടുകൾ ആയവ
നോടു കൂട ഭക്ഷിക്കുവോലും അരുത് എന്നത്രെ. പുറത്തുള്ളവ ൧൨
ക്കു ന്യായം വിധിപ്പാൻ എനിക്ക് എന്തുപോൽ; അകത്തുള്ളവ
ക്കു തന്നെ നിങ്ങൾ വിധിക്കുന്നല്ലയൊ? പുറത്തുള്ളവക്കൊ ൧൩
ദൈവം തന്നെ വിധിക്കുന്നു; നിങ്ങളിൽനിന്നു തന്നെ ആ കൃഷ്ട
നെ നീക്കിക്കളവിൻ.

൩. അദ്ധ്യായം.

പ്രവചനങ്ങളെയും, (൧൨) കാമസേവയേയും ആക്ഷേപിച്ചു.

നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ മറ്റൊരവനോടു കാര്യം ഉണ്ടായാൽ, വിശു ൧
ദ്ധരിൽ അല്ല; അനീതിമാന്മാരുടെ മുമ്പിൽ പ്രവഹിപ്പാൻ തു
നിയുന്നവൊ? വിശുദ്ധർ ലോകത്തിന്നു ന്യായം വിധിക്കും എ
ന്നറിയുന്നില്ലയൊ? ലോകത്തിന്നു നിങ്ങളിൽനിന്നു വിധി വര
ന്നു എങ്കിൽ, ഏറ്റവും ചെറിയ സംഗതികൾക്കും നിങ്ങൾ അയോ
ഗ്യർ എന്നു വരുന്നുവൊ? നാം ഭൂതക്കും, വിധിക്കും എന്നറിയു ന്ന
ന്നില്ലയൊ? പിന്നെ ഭൂപ്രകാശങ്ങൾക്കു പോരെ? എന്നാൽ ൪
നിങ്ങൾക്ക് ഭൂപ്രസംഗതികൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ സഭയിൽ നികൃഷ്ടർ
എന്നു നടക്കുന്നവരെ തന്നെ ഇരുത്തുന്നുവൊ? നിങ്ങൾക്കു ൫
ലജ്ജയോടെ ഞാൻ പറയുന്നതു: ഇങ്ങിനെ തന്റെ സഹോ
ദരൻ നടു ചൊലാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള ജ്ഞാനി ഒരുവനും നിങ്ങ
ളിൽ ഇല്ലയൊ? അല്ല സഹോദരൻ സഹോദരനോടു പ്രവഹ ന്ന
രിച്ചു പോകുന്നു, അതും അവിശ്വാസികളുടെ മുമ്പിൽ തന്നെ.
എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ അന്യായങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതു കൂ ൭
ടെ കേവലം നിങ്ങൾക്കു തോലപി അത്രെ; ന്യായക്കേടു സഹി
പ്പാൻ എന്തു തോന്നാതു, ഹാനിപ്പെടുവാൻ എന്തു തൊന്നാതു?
അല്ല നിങ്ങൾ ന്യായക്കേടു ചെയ്യുന്നു, ഹാനിപ്പെടുത്തുന്നു, അ ൮
തും സഹോദരരെ തന്നെ കഷ്ടം. അനീതിമാൻ ദേവരാജ്യത്തെ ൯

- ൧൦ അവകാശമാക്കുകയില്ല എന്നറിയുന്നില്ലയോ? ഭ്രമപ്പെടാതിൻ! പുലയാടികൾ, വിഗ്രഹാരാധികൾ, വൃദ്ധിചാരികൾ, സ്ത്രീഭാവക്കാർ, പുരുഷകാമികൾ, കള്ളർ, ലുബ്ധർ, മദ്യപായികൾ, വാവിഷ്ണുക്കൾ, അപമാനികൾ എന്നിവർ ദേവരാജ്യത്തെ അ
- ൧൧ വകാശമാക്കുകയില്ല. നിങ്ങളും ചിലർ ഈ വകയായിരുന്നവല്ലോ; എങ്കിലും കർത്താവായ യേശുവിൻ നാമത്തിലും നമ്മുടെ ദൈവത്തിൻ ആത്മാവിനാലും നിങ്ങൾ കഴുകിക്കൊണ്ടു, നിങ്ങൾ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു, നിങ്ങൾ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടു സത്വം.
- ൧൨ എല്ലാവരിനും എനിക്ക് അധികാരം ഉണ്ടു എങ്കിലും എല്ലാം ഉപകരിക്കുന്നതല്ല; എല്ലാവരിനും എനിക്ക് അധികാരം ഉണ്ടു എങ്കിലും ഞാൻ ഏതിന്റെ അധികാരത്തിലും അകപ്പെടരുത്; ഭോജ്യങ്ങൾ വയററിനും, വയറു ഭോജ്യങ്ങൾക്കും (ആകുന്നു) പി
- ൧൩ ന്ന ദൈവം ഇതും അതും നീക്കം ചെയ്യും. ശരീരമൊ പുലയാട്ടിനല്ല കർത്താവിന്നത്രെ; കർത്താവ് ശരീരത്തിനും തന്നെ.
- ൧൪ പിന്നെ ദൈവം കർത്താവെ ഉണർത്തിയിട്ടു നമ്മെയും സ്വശരീരത്തിൽ ഉണർത്തും. നിങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങൾ ക്രിസ്തുന്റെ അവയവങ്ങൾ എന്നറിയുന്നില്ലയോ? എന്നാൽ ക്രിസ്തുന്റെ അവയവങ്ങളെ ഞാൻ എടുത്തു വേശ്ശ്യരുടെ അവയവങ്ങൾ ആ
- ൧൫ ക്കുകയോ? അതരതെ വേശ്ശ്യയോടു പറുന്നവൻ അവളോട് ഏകശരീരമായി എന്നറിയുന്നില്ലയോ? ഇരുവരും ഒരു ജഡമായി തീരും എന്ന് അവൻ മൊഴിയുന്നുണ്ടല്ലോ? കർത്താവോടു പറുന്നവനോ (അവനോട്) ഏകാത്മാവായി. പുലയാട്ടിനെ വിട്ട് ഓടുവിൻ! മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന ഏതു പാപവും ശരീരത്തിന്നു പുറത്താകുന്നു; പുലയാടുന്നവൻ സ്വശരീരത്തിലേക്ക് പാപം ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്തിൽനിന്നു കിട്ടി, നിങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്ന വിശുദ്ധാത്മാവിന്നു നിങ്ങളുടെ ശരീരം മന്ദിരം എന്നും നിങ്ങൾ തന്നിക്കു താൻ ഉടയവർ അല്ല എന്നും അറിയുന്നില്ലയോ?
- ൧൬ വിലക്കല്ലോ നിങ്ങൾ കൊള്ളപ്പെട്ടു, ആയതു കൊണ്ടു ദൈവത്തെ നിങ്ങളുടെ ശരീരത്തിലും, (ആത്മാവിലും) മഹത്വീകരിപ്പിൻ.

൭. അദ്ധ്യായം.

(൧) വിവാഹം ആവശ്യം, (൨) ഇന്നവർക്കു വിവാഹം തുടങ്ങുകയും ഒഴിക്കുകയും ചെയ്യാം, (൩) താൻ വിളിക്കപ്പെട്ടതിൽ നില്ക്കുക, (൪) കന്യാമാർക്കു മറ്റു കല്പന അല്ല ബുദ്ധി ചൊല്ലിയതു.

നിങ്ങൾ എനിക്ക് ഏഴുനിയവ സംബന്ധിച്ചൊ (ഞാൻ ൧ ചൊല്ലുന്നിതു). സ്രീയെ തൊടാതിരിക്ക മനുഷ്യനു നല്ലത് എ ൨ ജിലും പുലയാട്ടുകൾ നിമിത്തം ഓരോരുത്തന്നു തന്റെ ഭാര്യയും ഓരോരുത്തർക്കു തന്റെ ഭർത്താവും ഉണ്ടായിരിക്കാവൂ. ഭാര്യയ്ക്കു ൩ പുരുഷൻ കടമുള്ളതിനെ ഒപ്പിക്ക; അപ്രകാരം പുരുഷനു ഭാര്യ യും ഭാര്യയുടെ ശരീരത്തിൽ അവളല്ല; പുരുഷനെത്ര അധിക ൪ രിക്കുന്നു; അപ്രകാരം പുരുഷശരീരത്തിൽ അവനല്ല ഭാര്യ അ ന്നെത്ര അധികരിക്കുന്നു. തമ്മിൽ തമ്മിൽ ഹാനിപ്പെടുത്തരുതു, പ ൫ കെട്ട പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ഒഴിവ് ഉണ്ടാവാൻ ഒരു സമയത്തേക്ക് ഒത്തുരുത്താൻ കൊള്ളാം; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ചാപല്യം നിമി ൮ ത്തം സാത്താൻ നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കാതെ ഇരിപ്പാൻ വീണ്ടും ചേർന്നിരിപ്പിൻ. ആയു ത്താൻ നിയോഗമായിട്ടല്ല അനുവാദ ൯ മായത്രെ പറയുന്നു. എല്ലാ മനുഷ്യരും എന്നേപോലെ ആകേ ൭ ണം എന്ന് ഇച്ഛിക്കുന്നു എങ്കിലും ഒരുവൻ ഇപ്രകാരം ഒരുവ ന് അപ്രകാരം അവനവനു താനാന്റെ കൃപാപരം ദൈവ ത്തിൽനിന്നുണ്ടു. കെട്ടാത്തവർക്കു വിധവമാക്കു ഞാൻ ചൊ ൧ ൧ ല്ലുന്നു; എന്നേപോലെ പാത്താൽ അവർക്കു കൊള്ളാം. ഇന്ദ്രിയ ൩ ൪. ജയം ഇല്ലാത്താൽ അവർ കെട്ടുക താനും അഴലുന്നതിനേക്കാൾ വേ ൪ ൧ ൦ ൽക്കു തന്നെ നല്ല സത്യം. കെട്ടിട്ടുള്ളവർക്കു ഞാനല്ല; ക ൧ ൦ ര്ത്താവു തന്നെ ആജ്ഞാപിക്കുന്നിതു: ഭാര്യ പുരുഷനോടു വേ ൪ ൧ ൧ ൽ പിരിയരുതു. (പിരിഞ്ഞു എങ്കിലൊ വേളാതെ നില്ക്കു താൻ ൪ ൧ ൧ ര്ത്താവോടു നിന്നു വരിക താൻ വേണ്ടു) പുരുഷൻ ഭാര്യയെ വിടുകയും അരുതു. ശേഷമുള്ളവർക്കു കർത്താവല്ല ഞാനത്രെ ൧ ൨ പറയുന്നിതു: ഒരു സഹോദരൻ അവിശ്വാസിനിയായ ഭാര്യ ഉണ്ടാകയും അവനോടു കൂട പാപ്പാൻ സമ്മതിക്കയും ചെയ്താൽ അവളെ വിടരുതു. അവിശ്വാസിനിയായ ഭർത്താവുള്ളൊരു സ്രീ ൧ ൩ യും, ഇവൻ അവളോട് കൂട പാപ്പാൻ സമ്മതിക്കുന്നു എങ്കിൽ, ഭർത്താവിനെ വിടരുതു. കാരണം അവിശ്വാസിനിയായ ഭർത്താ ൧ ൪ വ് ഭാര്യയിങ്കൽ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു അവിശ്വാസിനിയായ

ഭായു ഭർത്താവിങ്കൽ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടും ഇരിക്കുന്നു; അല്ലായ്ക്കി
ൽ നിങ്ങളുടെ മക്കൾ അശുദ്ധർ എന്നു വരും, അവർ വിശുദ്ധ
൧൫ രാകുന്നു താനും. അവിശ്വാസി വേർപിരിക്കിലൊ പിരിയട്ടെ. ഈ
വകയിൽ സഹോദരനോ സഹോദരിയോ അടിമപ്പെട്ടിരിക്ക
ന്നില്ല; സമാധാനത്തിൽ (ആവാൻ) ദൈവം നമ്മെ വിളിച്ചത്
൧൬ എന്നെന്നാൽ സ്ത്രീയെ, നീ ഭർത്താവെ രക്ഷിക്കമൊ എന്നും,
പുരുഷൻ, നീ ഭായ്യയെ രക്ഷിക്കമൊ എന്നും എങ്ങിനെ അറിവതു.
൧൭ ശേഷം ഓരോരുത്തന്നു കത്താവ് വിഭാഗിച്ചു പോലെ ഓരോ
രുത്തനെ ദൈവം വിളിച്ചതുപോലെ അറുണ്ഡം നടപ്പു; സക
൧൮ ല സഭകളിലും ഞാൻ ഇങ്ങിനെ ആദേശിക്കുന്നു. വല്ലവൻ
പരിശോധനയുള്ളവനായി വിളിക്കപ്പെട്ടു, ചർമ്മാകണ്ണം അരു
൧൯ തു. അഗ്രചർമ്മത്തോടെ വിളിക്കപ്പെട്ട പരിശോധന അരുതു; പ
രിശോധന ഒന്നും ഇല്ല; അഗ്രചർമ്മവും ഒന്നും ഇല്ല; ദേവകല്പന
൨൦ കളെ സൂക്ഷിക്കുന്നതു കാര്യം. ഓരോരുത്തൻ വിളിക്കപ്പെട്ട വി
൨൧ ളിയിൽ തന്നെ വസിപ്പൂ. നീ ദാസനായി വിളിക്കപ്പെട്ടു വിചാ
രം അരുതു; സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളവൻ ആവാൻ കഴിഞ്ഞാലും അതി
൨൨ നെ അത്ര ഉപയോഗിച്ചു കൊൾക. കാരണം ദാസനായി
കത്താവിങ്കൽ വിളിക്കപ്പെട്ടവൻ കത്താവിന്റെ വിടുത്ത് കിട്ടി
യവനത്രെ; അപ്രകാരം സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളവനായി വിളിക്കപ്പെട്ട
൨൩ വൻ ക്രിസ്തുന്റെ ദാസൻ ആകുന്നു. നിങ്ങൾ വിലെക്ക് കൊ
൨൪ ജ്ജപ്പെട്ടവർ തന്നെ മനുഷ്യർക്കു ദാസരാകരുതെ. സഹോദരന്മാ
രെ, താന്താൻ ഏതിൽ വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നാലും ആയതിൽ ദേവ
സമീപെ വസിപ്പതാക.

൨൫ പിന്നെ കന്യകമാരെ ഞാൻ എനിക്കു കത്താവിന്റെ നിജാ
ഗം ഇല്ല എങ്കിലും വിശ്വാസ്യൻ ആവാന്തക്കവണ്ണം കത്താ
വിൻ കനിവു ലഭിച്ചവനായി ഞാൻ അഭിപ്രായം തരുന്നു.
൨൬ എന്നാൽ അടുത്തു വരുന്ന തൈരുക്കംനിമിത്തം നല്ലത് ഇതാക
ുന്നു എന്നും അങ്ങിനെ തന്നെ ഇരിക്ക മനുഷ്യനു നല്ലത് എ
൨൭ ന്നും എനിക്കു തോന്നുന്നു. നീ ഭായ്യയോടു കെട്ടുപെട്ടിരിക്കുന്നു
അഴിവാൻ തിരയല്ല; പെൺ കെട്ടറവൻ ആകുന്നു ഭായ്യയെ
൨൮ തിരയല്ല. നീ വേട്ട എന്നാലും പിഴച്ചില്ല; കന്യയും വിവാഹം
ചെയ്താൽ, പിഴച്ചില്ല ഇപ്രകാരമുള്ളവർക്കു ജഡത്തിൽ പീഡ
൨൯ ഉണ്ടാകും താനും, ഞാനൊ നിങ്ങളെ ആദരിക്കുന്നു. എന്നാൽ
സഹോദരന്മാരെ, ഞാൻ മൊഴിയുന്നിതു: ഇനി സമയം

സംക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നതെ ഉള്ളു; എങ്ങിനെ എന്നാൽ ഭായ്മാർ ഉള്ളവർ ഇല്ലാത്തവരെ പോലെയും, കരയുന്നവർ കരയാത്ത ൩൦ വരെ പോലെയും, സന്തോഷിക്കുന്നവർ സന്തോഷിക്കാത്തവരെ പോലെയും, വിലെക്കു വാങ്ങുന്നവർ അടക്കാത്തവരെ പോലെയും. ഈ ലോകത്തെ അനുഭവിക്കുന്നവർ അതിനെ ൩൧ മാത്രം അനുഭവം ആക്കാത്തവരെ പോലെയും ആകേണ്ടതിന്നു ത്രേ; ഈ ലോകത്തിൻ വേഷം ഒഴിഞ്ഞു പോകുന്നുവല്ലോ. നിങ്ങൾ ചിന്തയില്ലാത്തവർ ആയിരിക്കേണം എന്നു ഞാൻ ൩൨ ഇച്ഛിക്കുന്നു. വേളാത്തവൻ കർത്താവിനെ എങ്ങിനെ പ്രസാദിപ്പിക്കും എന്നു വെച്ചു കർത്താവിന്റെവ ചിന്തിക്കുന്നു; വേട്ടവൻ ഭായ്മയെ എങ്ങിനെ പ്രസാദിപ്പിക്കും എന്നു വെച്ചു ലോകത്തിന്റെവ ചിന്തിക്കുന്നു. അതു പോലെ കെട്ടിയവളും ക ൩൪ ന്യയും വേർതിരിഞ്ഞവർ തന്നെ; വേളാത്തവൾ ശരീരത്തിലും ആത്മാവിലും വിശുദ്ധയാകേണ്ടതിന്നു കർത്താവിന്റെവ ചിന്തിക്കുന്നു; വേട്ടവൾ ഭർത്താവിനെ എങ്ങിനെ പ്രസാദിപ്പിക്കും എന്നു വെച്ചു ലോകത്തിന്റെവ ചിന്തിക്കുന്നു. ഇതിനെ ൩൫ നിങ്ങളുടെ ഉപകാരത്തിനായി ചൊല്ലുന്നു: നിങ്ങളുടെ മേൽ തളയിടുവാനല്ല; ഔചിത്രമായതിനേയും കഴക്ക് എന്നീ കർത്താവിങ്കലെ അവസരത്തേയും വിചാരിച്ചത്രെ (ചൊല്ലുന്നു).

പിന്നെ തന്റെ കണ്ണെക്ക് പ്രായം അധികം ചെന്നാൽ, അ ൩൬ വളിൽ പരിച്ചുടേടു വരുത്തും എന്ന് ഒരുത്തൻ നിരൂപിക്കിലും അങ്ങിനെ ആശങ്കിച്ചവരികിലും, താൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതിനെ ചെയ്തു, അവൻ പിഴക്കുന്നില്ല; അവർ വിവാഹം ചെയ്യട്ടെ. എ ൩൭ കിലും മുട്ടുപാടില്ലാതെ തന്നിട്ടുതെ നടത്തുവാൻ അധികാരം ഉണ്ടായാൽ ഹൃദയത്തിങ്കൽ ദൃഢമായി നില്ക്കുന്ന ഒരുവൻ തന്റെ കന്യയെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവാൻ ഹൃദയത്തിൽ വിധിച്ചു എങ്കിൽ നല്ലവണ്ണം ചെയ്യുന്നു. ആകയാൽ വേൾവിക്കുന്നവ ൩൮ ന് നന്നായി ചെയ്യുന്നു. വേൾവിക്കാത്തവൻ ഏറെ നന്നായി ചെയ്യുന്നു. സ്ത്രീ തന്റെ ഭർത്താവ് ജീവിപ്പോളും കെട്ടുപെ ൩൯ ട്ടിരിക്കുന്നു; ഭർത്താവ് നിദ്രിക്കാണ്ടു എങ്കിൽ, തോന്നുന്നവനെ കൊണ്ടു വേൾവിപ്പാൻ അവൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടു, കർത്താവിൽ മാത്രമെ ആവു. അവൾ അങ്ങിനെ തന്നെ ചാത്തു എ ൪൦ കിലൊ അതിധന്യ എന്ന് എന്റെ അഭിപ്രായം; ദേവാത്മാവ് എനിക്കും ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു തന്നെ.

൮. അദ്ധ്യായം.

൮-൧൦ വിഗ്രഹാർച്ചിതങ്ങൾ ബലിസമൃദ്ധർ ഇവരെ സംബന്ധിച്ചു ബലഹീനരെ വിചാരിച്ചു അറിവിനെയല്ല; സ്നേഹത്തെ മുന്നിട്ടു സൂക്ഷിച്ചു നടക്കേണം.

൧ **വി**ഗ്രഹാർച്ചിതങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലൊ നമുക്ക് എല്ലാവർക്കും അറിവുണ്ട് എന്നു ബോധിച്ചു; അറിവു ചീപ്പിക്കുന്നു സ്നേഹം വീട്ടുവധ്വംഗ ചെയ്യുന്നു. താൻ വല്ലതും അറിയുന്നു എന്ന് ഒരു തന്നെ തോന്നിയാൽ, അറിയേണ്ടപ്രകാരം അവൻ ഇന്നേവരെ ഒരു ഒന്നും അറിഞ്ഞവനല്ല. ഒരുത്തൻ ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചാൽ ആയവൻ അവനാൽ അറിവപ്പെട്ടവനത്രെ. വിഗ്രഹാർച്ചിതങ്ങളുടെ ഭക്ഷണകാര്യം എന്നാൽ (ഉള്ളവർക്കും) ഒരു വിഗ്രഹവും ലോകത്തിൽ ഇല്ല എന്നും ഒരുവൻ അല്ലാത്ത, മറ്റൊരു ദൈവവും ഇല്ല എന്നും നാം അറിയുന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ പല ദേവകളും പല കർത്താക്കന്മാരും ഉണ്ടായിരിക്കെ വാനത്തിൽ ആകട്ടെ, ഭൂമിയിൽ ആകട്ടെ, ദേവകൾ എന്നു ചൊല്ലിയവർ ഉണ്ട് എങ്കിലും. പിതാവാകുന്ന ഏകദൈവമെ നമുക്കുള്ള ആയവനിൽനിന്നു സകലവും അവനിലേക്ക് നാമും ആകുന്നു; യേശുക്രിസ്തുൻ എന്ന ഏക കർത്താവും ഉണ്ട്; ആയവനാൽ സകലവും അവനാൽ തന്നെ നാമും ആകുന്നു. എന്നും എല്ലാവരിലും ആ അറിവ് ആകുന്നില്ല; ചിലർ ഇന്നേയോളം വിഗ്രഹം എന്നുള്ള മനോബോധത്താലെ വിഗ്രഹാർച്ചിതം എന്നുവെച്ചു ഭക്ഷിക്കുന്നു; അവരുടെ മനോബോധം ബലഹീനനും ആകയാൽ, മലിനപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ആഹാരം നമ്മെ ദൈവത്തോട് അടുപ്പിക്കുന്നില്ല; നാം ഉണ്ടാൽ വഴിനകയും ഉള്ളൊക്കിൽ കുറുകയും ഇല്ലല്ലോ. എന്നാൽ ഈ നിങ്ങളുടെ അധികാരം ബലഹീനർക്കു തടങ്ങൽ ആയി വരാതിരിപ്പാൻ ൧൦ നോക്കുവിൻ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ അറിവുള്ള നീ വിഗ്രഹാലയത്തിൽ പന്തികൊള്ളുന്നത് ഒരുത്തൻ കണ്ടാൽ ബലഹീനനായവന്റെ മനസ്സാക്ഷിക്കു വിഗ്രഹാർച്ചിതങ്ങളെ ഉണ്മോളം ൧൧ ഉറപ്പു സംഭവിക്കയില്ലയോ? ആർക്കുവേണ്ടി ക്രിസ്തുൻ മരിച്ചു, ആ ബലഹീനസമോദരൻ ഇങ്ങിനെ നിന്റെ അറിവിനാൽ ൧൨ നശിച്ചുപോകുന്നു. ഇപ്രകാരം സമോദരരിൽ പാപം ചെയ്ത് അവരുടെ ബലഹീനമനസ്സാക്ഷിയെ തല്ലിക്കൊണ്ടു നി ൧൩ ങ്ങൾ ക്രിസ്തുനിൽ പാപം ചെയ്യുന്നു. ആകയാൽ ആഹാരം

൩൯൮

എന്റെ സഹോദരനെ ഇടറിച്ചാൽ, എന്റെ സഹോദരനെ ഇടറിക്കാതെ ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ എന്നേക്കും ഇറച്ചി ഭക്ഷിക്കയില്ല.

ന്. അദ്ധ്യായം.

അപോസ്തലൻ തന്റെ സ്വന്തത്തുത്തെ അല്പ സഭയുടെ വൃദ്ധിയെ ലക്ഷ്യമാക്കിയ ഉ, (൨൪) കാട്ടത്തിന്നു ത്യാഗം അത്യാവശ്യം.

ഞാൻ സ്വന്തത്താൽ അല്പയൊ, ഞാൻ അപോസ്തലൻ അ ഫ
ല്പയൊ, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനെ കണ്ടിട്ടില്ലയൊ.
കർത്താവിൽ എന്റെ പണി നിങ്ങൾ അല്പയൊ. മറുത്തുവെക്കു ൨
ഞാൻ അപോസ്തലൻ അല്പ എങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്കു ആകുന്നു
പോൽ; കർത്താവിൽ നിങ്ങൾ അല്ലെ എന്നെ അപോസ്തല
ത്വത്തിന്നു മുദ്ര ആകുന്നു. എന്നെ വിദ്വേഷിക്കുന്നവർക്കു എ ന്ന
ന്റെ പ്രതിവാദം ഇതത്രെ. (സഭാഭൂപ്രത്താൽ) ഉണ്മന്നു കുടി ര
പ്പാനും ഞങ്ങൾക്കു അധികാരം ഇല്ലയൊ? ശേഷം അപോസ്ത, ൫
ലതും കർത്താവിൻ സഹോദരന്മാരും കേൾക്കും എന്ന പോലെ
ഞങ്ങൾക്കു ഒരു സഹോദരിയെ ഭാര്യയായി കൂട്ടിക്കൊണ്ടു സഞ്ച
രിപ്പാൻ അധികാരം ഇല്ലയൊ? അല്പ (വൃത്തിക്ക്) അധ്വാനി ന്ന
ക്കാതെ ഇരിപ്പാൻ എനിക്കും വെറുപ്പാവിന്നും മാത്രം അധി
കാരം ഇല്ല എന്നുണ്ടോ? സ്വന്തചെലവിട്ട് ആരു പോൽ ചെ
കം ചെയ്യുന്നു? ആർ പറമ്പു നട്ടു അതിൻ ഫലം തിന്നാതിരി
ക്കുന്നു? അല്പ ആട്ടികളും ആർ മേച്ചു കൂട്ടത്തിൻ പാലിൽ ഉപ
ജീവിക്കാതിരിക്കും: ഇവ മനുഷ്യപ്രകാരം ചൊല്ലുന്നുവൊ? ധ വ
ർദ്ധം അതിനെ തന്നെ പറയുന്നില്ലയൊ? മെതിക്കുന്ന കാളെ ന്
ക്കു വായ്ക്കുതത് എന്നു മോശധർമ്മത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നവ
ല്ലൊ? ദൈവത്തിന്നു കാളകൾ തന്നെ വിചാരമൊ? അല്പ കേ ൧ ൦
വലം നമുക്കു വേണ്ടി പറയുന്നുവൊ? അതെ ഊഴുന്നവൻ ആ
ശയോടെ ഉഴുകയും മെതിക്കുന്നവൻ അംശം കിട്ടുവാനുള്ള ആ
ശയോടെ മെതിക്കയും വേണം എന്നതു നമുക്കുവേണ്ടി എഴുതി
യത്. ഞങ്ങൾ ആത്മികങ്ങളെ നിങ്ങൾക്കു വിതച്ചു എങ്കിൽ, ൧൧
നിങ്ങളുടെ ജഡമയങ്ങളെ ഞങ്ങൾ കൊയ്യാൻ വന്നായ്മൊ?
മറെറവർ നിങ്ങളുടെ മേൽ ഈ അധികാരത്തെ കൈക്കൊണ്ടാ ൧൨
ൽ ഞങ്ങൾ വിശേഷാൽ അല്പയൊ? എങ്കിലും ഞങ്ങൾ ഈ അ
ധികാരത്തെ പ്രയോഗിച്ചില്ല; ക്രിസ്തുന്റെ സുവിശേഷത്തിന്നു
൨൩ൻ

യാതൊരു വിഘ്നവും വരുത്താതെ ഇരിപ്പാൻ സകലവും പൊ
 ൧൩ രക്ഷുന്നു. പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ നടത്തുന്നവർ പുണ്യസ്ഥലത്തു
 നിന്നു ഉപജീവിക്കുന്നു എന്നും ബലിപീഠം ഉപാസിക്കുന്ന
 വർ ബലിപീഠത്തോട് അംശമാക്കിക്കൊള്ളുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ
 ൧൪ അറിയുന്നില്ലയൊ? അപ്പോലെ കർത്താവും സുവിശേഷത്തെ
 പ്രസ്താപിക്കുന്നവർക്കു സുവിശേഷത്താൽ ഉപജീവിക്കേണം
 എന്ന് ആദേശിച്ചു.

൧൫ എങ്കിലും ഇവ ഒന്നും ഞാൻ പ്രയോഗിച്ചില്ല; ഇവയ്ക്കു എ
 ന്നിൽ ഭവിക്കേണ്ടതിന്നും അല്ല ഇവ എഴുതിയതു; ആരും എ
 ന്റെ പ്രശംസയെ പൂമാവാക്കുന്നതിനേക്കാൾ മരിക്കു തന്നെ

൧൬ എനിക്കു നല്ലു; കാരണം ഞാൻ സുവിശേഷിക്കുന്നു എങ്കിൽ,
 മുട്ടുപാട് എന്റെ മേൽ കിടക്കുകയാൽ എനിക്ക് പ്രശംസയില്ല;
 അതെ ഞാൻ സുവിശേഷിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ, എനിക്ക് ധാ

൧൭ കഷ്ടം. എങ്ങിനെ എന്നാൽ മനഃപൂർവ്വമായി ഇതിനെ ചെയ്തു
 കൊണ്ടാൽ എനിക്ക് കൂലി ഉണ്ടു; മനഃപൂർവ്വം അല്ലാത്തതും വീ

൧൮ ട്ടുവിചാരണ എന്നിൽ ഭരമേല്പിച്ചു കിടക്കുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ
 കൂലി എന്തു? സുവിശേഷിക്കുമ്പോൾ, എന്റെ അധികാരത്തെ

൧൯ മുറവും അനുഭവമാക്കുവതല്ലെന്നും ഞാൻ ക്രിസ്തുന്റെ സുവിശേ
 ൨൦ ഷത്തെ പരത്തികൊണ്ടു, ചെലവില്ലാതെയൊക്കുക അത്രെ. ഇ

൨൧ ഞ്ങിനെ എല്ലാവരോടും ഞാൻ വിടുതലയുള്ളവൻ എങ്കിലും, അ
 ൨൨ ധികം പേരെ നേടേണ്ടതിന്നു ഞാൻ എന്നെ തന്നെ എല്ലാവ

൨൩ രും ക്കും ദാസനാക്കി. യഹൂദരെ നേട്ടവാൻ യഹൂദർക്ക് യഹൂദനെ
 ൨൪ പോലെ ആയി, ധർമ്മത്തിൻ കീഴുള്ളവരെ നേട്ടവാൻ താൻ ധ

൨൫ മർമ്മത്തിൻ കീഴുള്ളവനെല്ലു എങ്കിലും, ഞാൻ ധർമ്മത്തിൻ കീഴുള്ളവ
 ൨൬ ന്കു ധർമ്മത്തിൻ കീഴുള്ളവനെ പോലെ ആയി. അധർമ്മത്തെ

൨൭ നേട്ടവാൻ ഞാൻ ദൈവത്തിന്നു അധർമ്മി അല്ല, ക്രിസ്തുന ധ
 ൨൮ മർമ്മൻ അത്രെ ആകുന്നു; എങ്കിലും അധർമ്മികൾക്കു അധർമ്മി

൨൯ യെ പോലെ ആയി. ബലഹീനരെ നേട്ടവാൻ ഞാൻ ബല
 ൩൦ ഹീനർക്കു ബലഹീനനെ പോലെ ആയി; എല്ലാ പ്രകാരത്തി
 ൩൧ ലും ചിലരെ രക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു, ഞാൻ എല്ലാവർക്കും എല്ലാം
 ൩൨ ആയുരമരുത്തു. സുവിശേഷത്തിന്റെ നിമിത്തം ഞാനും അതിന്നു
 ൩൩ കൂട്ടാളി ആകേണ്ടതിന്ന് എല്ലാം ചെയ്യുന്നു.

൩൪ ഓട്ടക്കളത്തിൽ ഓടുന്നവർ എല്ലാം ഓടുന്നു എങ്കിലും, ഒരവനെ
 വിതരൂ പ്രാപിക്കുന്നുള്ളു എന്നറിയുന്നില്ലയൊ? അതുപോലെ

നിങ്ങളും പ്രാപിച്ചുകൂവാൻ ഓടവിൻ! പിന്നെ അങ്കം പൊരു ൨൫ നമ്പൻ ഒക്കയും എല്ലാം വെള്ളിക്കുന്നു; അതു വാടുന്ന മാല കിട്ടുവാൻ അവരും വാടാത്തതിനായി നാമും (ചെയ്യും). ആകയാൽ ൨൬ ഞാൻ നിശ്ചയം ഇല്ലാത്തപ്രകാരം അല്ല ഓടുന്നു; ആകാശത്തെ കത്തുന്നപ്രകാരം അല്ല മുട്ടി ചുരുട്ടുന്നു. എന്റെ ശരീരത്തെ ൨൭ കുമെച്ച് അടിമയാക്കുക അത്രെ ചെയ്യുന്നു; പക്ഷെ മററവരോടു ഘോഷിച്ച ശേഷം താൻ കൊള്ളുതാത്തവനായി പോകാൻ തന്നെ.

൧൦. അദ്ധ്യായം.

സഭക്കാരും വിശ്വകഴിയാത്തതല്ല, (൧൪) ദുഷ്ടതയ്ക്കു് അതേറ്റവും ഒഴിച്ചു, (൨൩) സകലത്തിലും പരോപകാരവും ദേവതേജസ്സും ലാക്കാക്കേണ്ടിയതു.

എങ്ങിനെ എന്നാൽ സഹോദരന്മാരെ, നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാ ൧ ൽ എല്ലാവരും മേഘത്തിൻ കീഴെ ആയിരുന്നു എന്നും, എല്ലാവരും സമുദ്രത്തുടെ കടന്നു എന്നും, എല്ലാവരും മേഘത്തിലും സമുദ്രത്തിലും മോശയിലേക്കു സ്നാനം ഏറ്റവും എന്നും, എല്ലാവരും ഒരുപോലെ ആത്മികമായ ആഹാരം ഭക്ഷിച്ചു എന്നും, എല്ലാവരും ഒരുപോലെ ആത്മികമായ പാനീയം കുടിച്ചു എന്നും, ആത്മികമായ പാനീയം നിന്നല്ലൊ അവർ കുടിച്ചു; ആ കൂടിചെല്ലുന്ന പാനീയം ക്രിസ്തുനത്രെ. എന്നിട്ടും അവരിൽ മിക്കപേരിലും ൫ ദൈവം പ്രസാദിച്ചില്ല; അവർ മരുഭൂമിയിൽ വീഴ്ത്തിക്കളയപ്പെട്ടു എന്നും, നിങ്ങൾ ബോധിക്കാതെ ഇരിക്കരുത് എന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇവ നമുക്കു ദുഷ്ടാന്തങ്ങളായി വന്നതു; ആയവർ മോശനായിച്ചപോലെ നാം തിന്മകളെ മോഹിപ്പവർ ആകാത്തതെന്നു. അവരിൽ ചിലർ ആയ പോലെ നിങ്ങൾ വിഗ്രഹാരാധികൾ ൭ ആകയും അരുതു; ജനം ഭക്ഷിപ്പാനും കുടിപ്പാനും ഇരുന്നു, കളിപ്പാൻ എഴുന്നീറ്റ (൨മോ. ൩൨, ൩.) എന്ന് എഴുതിയപ്രകാരമത്രെ. അവരിൽ ചിലർ പുലയാടി, ഒരു ദിവസത്തിൽ ൨൩൦൦൦ പേർ വീണ്ടുപോയ പോലെ നാം പുലയാടുകളും ഒല്ലാ. അവരിൽ ചിലർ പരീക്ഷിച്ചു സപ്പങ്ങളാൽ നശിച്ചു പോയപോലെ നാം ക്രിസ്തുനെ പരീക്ഷിക്കയും ഒല്ലാ. അവരിൽ ചിലർ പിറ ൧൦ പിറത്തു സംഹാരിയാൽ നശിച്ചു പോയപോലെ നിങ്ങൾ പിറപിറക്കയും അരുതു. ഇവ എല്ലാം ദുഷ്ടാന്തമായിട്ട് അവർക്കു ൧൧ സംഭവിച്ചു എങ്കിലും യുഗങ്ങളുടെ അന്തങ്ങൾ എത്തി വന്ന

൧൨ നമുക്കു ബുദ്ധി ഉപദേശിപ്പാൻ എഴുതിയതത്രെ. ആകയാൽ
താൻ നില്ക്കുന്നു എന്നു തോന്നുന്നവൻ വിഴാതിരിപ്പാൻ നോ
൧൩ ക്കുക. മാനുഷമല്ലാത്ത പരീക്ഷ നിങ്ങളെ പിടിച്ചിട്ടില്ല; ദൈവം
വിശ്വസ്തൻതന്നെ അവൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നതിൻ മീതെ
പരീക്ഷ പിന്നെവാൻ സമ്മതിയാതെ, സഹിച്ചു കൂടേണ്ടതിന്നു
പരീക്ഷയോട് ഒപ്പം പോക്കിനെയും ഉണ്ടാക്കും.

൧൪ ആകയാൽ എൻപ്രിയമുള്ളവരെ, വിഗ്രഹാരാധനയെ വി

൧൫ ടോടുവിൻ! വിവേകികളോട് എന്നു വെച്ചു ഞാൻ പറയുന്നു,

൧൬ ഞാൻ മൊഴിയുന്നതിനെ വിസ്മരിപ്പിൻ! നാം ആശീർവ്വദിക്ക
ന്ന അനുഗ്രഹപാത്രം ക്രിസ്തുശരീരത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മ അല്ലയോ?

നാം നരക്കുന്ന അപ്പം ക്രിസ്തുശരീരത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മ അല്ല

൧൭ യോ? നാം എല്ലാവരും ആ ഒർ അപ്പത്താൽ അംശികൾ ആക
കൊണ്ട് ഒർ അപ്പം ഉള്ളതു നിമിത്തം പലരായ നാം ഒരു ശരീ

൧൮ രം ആകുന്നുവല്ലോ. ജഡപ്രകാരമുള്ള ഇസ്രായേലെ നോക്ക

വിൻ! ബലികളെ ഭക്ഷിക്കുന്നവർ ബലിപീഠത്തിന്നു കൂട്ടാളിക

൧൯ ൾ അല്ലയോ. എന്നാൽ ഞാൻ എന്തു മൊഴിയുന്നു വിഗ്രഹാ
പ്പിതം വല്ലതും ആകുന്നു എന്നോ? വിഗ്രഹം വല്ലതും എന്നോ?

൨൦ അല്ല, ജാതികൾ ബലികഴിക്കുന്നതു ദൈവത്തിന്നല്ല; ഭൂതങ്ങൾ
ക്കായി കഴിക്കുന്നു എന്നത്രെ, നിങ്ങൾ ഭൂതങ്ങളുടെ കൂട്ടാളികൾ

൨൧ ആവാൻ എനിക്ക് മനസ്സില്ല താനും. നിങ്ങൾക്കു കത്താവിൻ
പാനപാത്രവും ഭൂതങ്ങളുടെ പാനപാത്രവും കുടിപ്പാൻ കഴികയി

ല്ല; കത്താവിൻ മേശയിലും ഭൂതങ്ങളെ മേശയിലും അംശികളാ

൨൨ വാൻ കഴികയില്ല. അല്ലായ്ക്കിൽ നാം കത്താവിന് ചൂടു പിടിപ്പി

ക്കുന്നുവോ, അവനേക്കാൾ ഉറക്കർ ആകുന്നുവോ?

൨൩ എല്ലാവരിന്നും അധികാരം ഉണ്ടു എങ്കിലും എല്ലാം ഉപകരിക്ക

ന്നതല്ല; എല്ലാവരിന്നും അധികാരം ഉണ്ടു എങ്കിലും എല്ലാം വീടു

൨൪ വർദ്ധന ചെയ്യുന്നതല്ല. ഏവനും തന്റെതല്ല മററവന്റെതെന്നെ

൨൫ അന്വേഷിച്ചു. ഇറച്ചിയങ്ങാടിയിൽ വില്ക്കുന്നതു മനോബോ
ധത്തിൻ നിമിത്തം ഒന്നും വിവേചിച്ചാതെ എല്ലാം ഭക്ഷിപ്പി

൨൬ ന്. ഭൂമിയും അതിന്റെ നിറവും കത്താവിനല്ലൊ ആകുന്നതു

൨൭ (സങ്കീ. ൨൪, ൧). പിന്നെ അവിശ്വാസികളിൽ ഒരുവൻ നി
ങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചാൽ ചെല്ലുവാൻ! ഇച്ഛിക്കിൽ നിങ്ങളു വിളമ്പി

യതു മനോബോധം നിമിത്തം ഒന്നും വിവേചിച്ചാതെ എല്ലാം

൨൮ ഭക്ഷിപ്പിൻ. എങ്കിലും ഒരുവൻ: ഇതു ബലിയപ്പിതം എന്നു

നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞാൽ അറിയിച്ചവന്റെ നിമിത്തമനോബോധം, വിചാരിച്ചിട്ടു തന്നെ തിന്നരുതു. മനോബോധം എങ്കിലൊ തന്റെതല്ല, മറ്റവന്റെതന്നെ അത്രെ, ഞാൻ പറയുന്നു. എന്തെന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്നു അന്യ മനോബോധത്താൽ ന്യായവിസ്താരം വരുവാൻ എന്തുപോൽ. കൃതജ്ഞതയോടെ അനുഭവിച്ചാൽ ഞാൻ സുഖം ചെയ്യുന്നതിനായിട്ടു ഭക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ എന്തു. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചാലും കുടിച്ചാലും എന്തു ചെയ്യാലും എല്ലാം ദേവതേജസ്സിനായി ചെയ്യിൻ. യഹൂദർക്കും യവനർക്കും ദേവസഭയ്ക്കും തടങ്ങൽ ഇല്ലാത്തവർ ആകുവിൻ. ഞാനും എന്റെതല്ല അവർ രക്ഷപ്പെടേണം എന്നു പലരുടെ ഉപകാരത്തെ തന്നെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടു എല്ലാവരെയും എല്ലാകൊണ്ടും പ്രസാദിപ്പിക്കും കണക്കെ തന്നെ. ഞാൻ ക്രിസ്തുന്ന് എന്നപോലെ എനിക്ക് അനുകാരികൾ ആ ൧൧, ൧൨ കുവിൻ.

൧൧. അദ്ധ്യായം.

സഭകൂടുന്നതിൽ സ്ത്രീകളുടെ വേഷത്തെയും, (൧൭) തിരുവത്താഴത്തിൻ ആചാരത്തെയും വശിക്കാക്കുന്ന ഉപദേശം.

വിന്നെ സമോദനമാരെ, നിങ്ങൾ എല്ലാകൊണ്ടും എന്നെ ഓർത്തും ഞാൻ നിങ്ങളിൽ ഏല്പിച്ചപ്രകാരം സമ്പ്രദായങ്ങളെ പ്രമാണിച്ചും കൊല്ലുവാൻ നിങ്ങളെ പുകഴുന്നു. ഇനി നിങ്ങൾ ബോധിപ്പിക്കണം എന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു: സകല പുരുഷന്മാരും തല ക്രിസ്തുൻ തന്നെ; സ്ത്രീക്കു തല പുരുഷൻ അത്രെ; ക്രിസ്തുന്റെ തല ദൈവം തന്നെ. തല മൂടിക്കൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിക്കയൊ പ്രവചിക്കയൊ ചെയ്യുന്ന പുരുഷൻ. എല്ലാം തന്റെ തലയെ അപമാനിക്കുന്നു. എന്നാൽ തല മൂടാതെ പ്രാർത്ഥിക്കയൊ, പ്രവചിക്കയൊ ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീ എല്ലാം തന്റെ തലയെ അപമാനിക്കുന്നു; അവൾ കഷ്ടത ചെയ്യുവതോടല്ലൊ മുററം ഒക്കുന്നു. സ്ത്രീ മൂടാതെ ഇരിക്കിൽ ചിരെച്ചു കൊണ്ടെ ന ആവു; ചിരെക്കു താൻ, കഷ്ടതാൻ, സ്ത്രീക്കു ലജ്ജ എങ്കിലൊ മൂടിക്കൊള്ളട്ടെ. കാരണം പുരുഷൻ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിമയും തേജസ്സും ആകയാൽ, തല മൂടേണ്ടതല്ല സ്ത്രീയൊ പുരുഷന്റെ തേജസ്സ്. പുരുഷൻ സ്ത്രീയിൽനിന്നല്ലല്ലൊ, സ്ത്രീ പുരുഷനിൽനിന്നത്രെ ആകുന്നത്. പിന്നെ പുരുഷൻ സ്ത്രീക്കാൻ

- ൧൦ യിട്ടല്ല; സ്രീ പുരുഷനായത്രെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. ആകയാൽ സ്രീ
 ൧൧ ദൂതന്മാർനിമിത്തം തലമേൽ അധികാര(ക്കറി) പുണ്ടിരിക്കണം
 ശേഷം കർത്താവിൽ പുരുഷൻ എന്നി, സ്രീയും സ്രീ എന്നി,
 ൧൨ പുരുഷനും ഇല്ല. സ്രീ പുരുഷനിൽനിന്നുണ്ടായ പോലെ ത
 ൧൩ ന്ന പുരുഷനും സ്രീയാൽ ഉണ്ടല്ലോ, സകലവും ദൈവത്തി
 ൧൪ ൽനിന്നു താനും. നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ തന്നെ വിധിപ്പിൻ! സ്രീ
 മുടിക്കൊള്ളാതെ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു യോഗ്യമോ?
 ൧൫ പുരുഷൻ മുടി നീട്ടിയാൽ അത് അവനു മാനക്കുറവ് എന്നും
 ൧൬ സ്രീ നീട്ടിയാൽ, കൂന്തൽ അവയ്ക്ക് മുടപടത്തിന്നു വേണ്ടി നല്ല
 പ്പെട്ടതാൽ അവയ്ക്കു തേജസ്സ് ആകുന്നു എന്നും പ്രകൃതി താനും
 ൧൭ നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നില്ലയൊ? ഒരുത്തൻ രക്തപ്രിയനായി ക
 ണ്കിലൊ ഇങ്ങിനത്തെ മയ്യാദ ഞങ്ങളും ഇല്ല; ദേവസഭയ്ക്കും
 ഇല്ല (എന്നറിക).
 ൧൮ ആയതു ഞാൻ ആജ്ഞാപിക്കുമ്പോൾ ഒന്നിനെ പുഴുണി
 ള്ള; നിങ്ങൾ കൂടിവരുന്നത് ഏറ്റവും നന്മയല്ല; ഏറ്റവും തിന്മ ഉണ്ടാ
 ൧൯ കുംവണ്ണം എന്നുള്ളതത്രെ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ഒന്നാമത് നി
 ങ്ങൾ സഭയായി കൂട്ടുമ്പോൾ, നിങ്ങളിൽ ഭിന്നതകൾ ഉണ്ടെന്നു
 ൨൦ ഞാൻ കേൾക്കുന്നു ഒട്ടേടം വിശ്വസിക്കയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങളി
 ൽ കൊള്ളാക്കുന്നവർ വെളിവാകേണ്ടതിന്നല്ലോ മതദോഷങ്ങളും
 ൨൧ നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഒരോത്ത
 കൂടിവരുമ്പോൾ ഉണ്ണുകയിൽ ഓരോരുത്തൻ തന്റെ അത്താഴ
 ൨൨ മുതി എടുക്കുന്നു. പിന്നെ ഒരുവൻ വിശന്നും ഒരുവൻ മരിച്ചും
 പോകുന്നതിനാൽ അതു കർത്താവിൻ അത്താഴം ഉണ്ണുക അല്ല
 ൨൩ ഭക്ഷിപ്പാനും കുടിപ്പാനും നിങ്ങൾ വീടുകൾ ഇല്ലയൊ, അല്ല ദേ
 വസഭയെ നിങ്ങൾ തുച്ഛീകരിച്ചിട്ട് ഇല്ലാത്തവരെ നാനിപ്പി
 ക്കുന്നുവൊ; ഞാൻ നിങ്ങളോട് എന്തു പറയേണ്ടു. നിങ്ങളെ പ
 ൨൪ കഴുകയൊ ഇതിൽ നിങ്ങളെ പുഴുണിപ്പൂ. ഞാനാകട്ടെ കർത്ത
 വിൽ നിന്നു പരിഗ്രഹിച്ചു, നിങ്ങളും ഏല്പിച്ചത് എന്തെന്നാൽ:
 കർത്താവായ യേശു തന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നാൾ രാത്രിയി
 ൨൫ ൽ അപ്പത്തെ എടുത്തു സ്തോത്രം ചൊല്ലി നരക്കി പഠാത്തു (വ
 ങ്ങിഭക്ഷിപ്പിൻ) ഇതു നിങ്ങൾ വേണ്ടി (നരക്കപ്പെടുന്ന) എ
 ന്റെ ശരീരം ആകുന്നു എന്റെ ഓർമ്മയായിട്ട് ഇതിനെ ചെ
 ൨൬ യ്യിൻ. അപ്രകാരം തന്നെ അത്താഴത്തിൽ പിന്നെ പാനപാ
 ത്രത്തേയും എടുത്തു പഠാത്തു; ഈ പാനപാത്രം എന്റെ രക്ത

ത്തിൽ പുതിയ നിയമം ആകുന്നു ഇതിനെ കുടിക്കുന്നോരും എന്റെ ഓർമ്മയായിട്ടു ചെയ്തിൻ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഹൃദയം ഈ അപ്പം ഭക്ഷിക്കയും പാനപാത്രം കുടിക്കയും ചെയ്യുന്നോരും കർത്താവു വരുവോളത്തിന്ന് അവന്റെ മരണത്തെ പ്രസ്താപിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആരായും അപാത്രമായി ഈ അപ്പം ഭക്ഷിക്ക താൻ, കർത്താവിൻ പാനപാത്രം കുടിക്ക താൻ ചെയ്യാൻ, കർത്താവിൻ ശരീരത്തിന്നും രക്തത്തിന്നും കുറവുള്ളവൻ ആകും. എന്നാൽ മനുഷ്യൻ തന്നെത്താൻ ശോധന ചെയ്തിട്ടു വേദപുസ്തകം ഈ അപ്പത്തിൽ ഭക്ഷിച്ചും പാനപാത്രത്തിൽ കുടിച്ചും കൊല്ലാൻ (അപാത്രമായി) ഭക്ഷിച്ചു കുടിക്കുന്നവൻ കർത്താവിൻ ശരീരത്തെ വിസ്മരിക്കാഞ്ഞാൽ, തന്നിക്കു താൻ ന്യായവിസ്താരത്തെ ഭക്ഷിച്ചു കുടിക്കുന്നു. ഇതു മേതുവായിട്ടു നിങ്ങളിൽ പലരും ബലഹീനരും രോഗികളും ആയി, ചിലർ നിദ്രകൊണ്ടും ഇരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നമ്മെ നാം തന്നെ വിസ്മരിച്ചു എങ്കിൽ നമ്മു വിധിക്കപ്പെടുകയില്ല. വിധിക്കപ്പെടുകിലൊ നാം ലോകത്തോളമുള്ള കൂട ഭണ്ഡവിധിയിൽ അകപ്പെടാത്താൻ കർത്താവിനാൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. ആകയാൽ എൻ സഹോദരരെ, നിങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചാൻ കൂടുമ്പോൾ, അന്യോന്യം കാത്തു നില്പിൻ! ഒരുത്തന്നു വിശക്കിൽ ശിക്ഷാവിധി വരുമാറു കൂടരുത് എന്നു വെച്ചു വീട്ടിൽ ഭക്ഷിക്ക; ശേഷം കായ്ക്കങ്ങളെ ഞാൻ വന്ന ഉടനെ ആഭേദിക്കും.

൧൨. അദ്ധ്യായം.

(൧൨-൧൪ അ.) ആത്മികവരങ്ങളുടെ താല്പര്യം.

വിന്നെ സഹോദരന്മാരെ, ആത്മികവരങ്ങളെ കുറിച്ചു നിങ്ങൾ ബോധിക്കാതെ ഇരിക്കരുത് എന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ജാതികളായി വസിക്കും കാലം നടത്തപ്പെടുന്നപ്രകാരം എല്ലാം ഊമവിഗ്രഹങ്ങളുടെ അടുക്കെ കൊണ്ടുപോകപ്പെടുന്നവരായി എന്നറിയുന്നുവല്ലോ; ആകയാൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നിതു: ദേവാത്മാവിൽനിന്ന് ഉരക്കുന്നവൻ ആരും യേശു ശാപഗ്രസ്തൻ എന്നു പറയയില്ല; വിശുദ്ധാത്മാവിൽ അല്ലാതെ, യേശു കർത്താവെന്ന് പറവാൻ ആർക്കും കഴിയും ഇല്ല. എന്നാൽ കൃപാവരങ്ങൾക്കു പകുപ്പുകൾ ഉണ്ടു, ഏതാത്താപതാനും ശുശ്രൂഷകൾക്കും പകുപ്പുകൾ ഉണ്ടു; കർത്താവ്

൩൭ ഒരുവൻ. പ്രാപാരങ്ങൾക്കും പക്ഷപകൾ ഉണ്ടു, എല്ലാവരി
 ൧൭ ലും എല്ലാം പ്രാപരിക്കുന്ന ദൈവം ഒരുവൻ തന്നെ. എന്നാൽ
 ആത്മാവ് ഓരോരുത്തനിൽ വിളക്കുന്ന വിധം (സഭയുടെ) ഉ
 ൧൮ പകാരത്തിന്നത്രെ നൽകപ്പെടുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഒരുത്തന്നു
 ആത്മാവിനാൽ ജീവനവചനവും മറ്റൊന്നു ആ ആത്മാവി
 നു തോന്നുമ്പോലെ തന്നെ അറിവിന്റെ വചനവും നൽക
 ൩൯ പ്പെടുന്നു. അന്ത്രം ആ ആത്മാവിൽ തന്നെ വിശ്വാസം മ
 ൪൦ റ്റൊവന്നു ആ ആത്മാവിൽ തന്നെ ചികിത്സകളുടെ വരങ്ങൾ
 ൪൧ നും മറ്റൊന്നു ശക്തിയുടെ പ്രാപാരങ്ങൾ മറ്റൊന്നു പ്രവച
 ൪൨ നും മറ്റൊന്നു ആത്മാക്കളെ വകതിരിവുകൾ അന്ത്രം ഭാഷക
 ലുടെ വിധങ്ങൾ മറ്റൊന്നു ഭാഷകളെ പ്രാപ്തം ഇവ എ
 ൪൩ ലും പ്രാപരിക്കുന്നതൊ താൻ ഇച്ഛിക്കും പോലെ അവനവ
 ൪൪ നു വെച്ചേറെ പകർക്കുന്ന ആ ഒർ ആത്മാവു തന്നെ. എങ്ങി
 ൪൫ നെ എന്നാൽ ശരീരം ഒന്നെങ്കിലും പല അവയവങ്ങൾ ഉള്ള
 ൪൬ താകുന്നതല്ലാതെ, ശരീരത്തിന്റെ അവയവങ്ങൾ പലതായിര
 ൪൭ നും എല്ലാം ഒരു ശരീരം ആകുന്നപ്രകാരം തന്നെ ക്രിസ്തുനും
 ൪൮ ആകുന്നു. കാരണം യഹൂദരൊ, യവനരൊ, അടിയാരൊ, സ്വ
 ൪൯ തന്ത്രരൊ നാം എല്ലാവരും ഏകശരീരം ആമാവ് ഒർ ആത്മാവി
 ൫൦ ൽ സ്നാനം ഏറ്റൊ, എല്ലാവരും ഒർ ആത്മാവെയും കുടിക്കുമാറാക്ക
 ൫൧ പ്പെട്ടു. ശരീരം കൂടെ ഒർ അവയവമല്ലല്ലോ പലവും അത്രെ
 ൫൨ കാലായ്ക്കു ഞാൻ കൈ അല്ലായ്ക്കയാൽ ശരീരത്തിൽ ചേരാ എ
 ൫൩ ന്നു ചൊല്ലുകിൽ അതിനാൽ ശരീരത്തിൽ ചേരാത് എന്നു വരി
 ൫൪ കയില്ല. ചെവി ആയത് ഞാൻ കണ്ണ് അല്ലായ്ക്കയാൽ ശരീര
 ൫൫ ത്തിൽ ചേരാ എന്നു ചൊല്ലുകിൽ അതിനാൽ ശരീരത്തിൽ ചേ
 ൫൬ രാത് എന്നു വരികയും ഇല്ല. ശരീരം മുഴുവൻ കണ്ണായാൽ ശ്ര
 ൫൭ വണം എവിടെ? മുഴുവൻ ശ്രവണം ആയാൽ ശ്രവണം എവി
 ൫൮ ടെ? ഇപ്പോഴൊ ദൈവം താൻ ഇച്ഛിച്ച പോലെ അവയവ
 ൫൯ ങ്ങളെ ശരീരത്തിൽ വെച്ചേറെ ആക്കിവെച്ചു. എല്ലാം ഒർ അ
 ൬൦ വയവം എങ്കിൽ, ശരീരം എവിടെ? ഇപ്പോഴൊ പല അവയ
 ൬൧ വങ്ങളും ഏക ശരീരവും ഉണ്ടു. കൺ കയ്യോടു നിന്നെങ്കൊണ്ട്
 ൬൨ എനിക്ക് ആവശ്യം ഇല്ല എന്നും മറ്റൊരവ കാലുകളോടു നിങ്ങ
 ൬൩ ളെ കൊണ്ട് എനിക്ക് ആവശ്യം ഇല്ല എന്നും ചൊല്ലിക്കൂടാ. എ
 ൬൪ ന്തൊ ശരീരത്തിൽ ബലം കുറഞ്ഞ അവയവങ്ങൾ എന്നു തോ
 ൬൫ നുന്നവ വേണ്ടുന്നവ അത്രെ എന്നു വിശേഷാൽ ഉണ്ടല്ലോ

ശരീരത്തിൽ മാനം കുറഞ്ഞവ എന്നു തോന്നുന്നവരിൽ എത്ര പേരും അധികം മാനത്തെ അറിയുന്നു; നമ്മിൽ ഉചിതം കുറഞ്ഞവരിന്ന് അധികം ഔചിത്യവും വരുന്നു. നമ്മിൽ ഉചിതമായ പൗരവരിന്നു അത് ആവശ്യം അല്ലെല്ലോ. ദൈവം ആകട്ടെ ശരീരത്തിൽ ദിന്നത വരാതെ അവയവങ്ങൾക്കു തങ്ങളിൽ ഒരുപോലെ ചിന്ത വേണം എന്നുവെച്ചു കുറവുള്ളതിന്ന് അധികം മാനത്തെ കൊടുത്തുകൊണ്ടു ശരീരത്തെ കലൻ ചെയ്തതു. അതുതിനാൽ ഒർ അവയവം പണിപ്പെട്ടാലും അവയവങ്ങൾക്കു കൂടെ പെടുന്നു; ഒന്നിന്നു തേജസ്സ് വന്നാലും അവയവങ്ങൾക്കു കൂടെ സന്തോഷിക്കുന്നു. നിങ്ങളൊ ക്രിസ്തുന്റെ പൗരവും അംശംശമായിട്ട് അവയവങ്ങളും ആകുന്നു. ദൈവം ആകട്ടെ സഭയിൽ ചിലരെ ആക്കിവെച്ചു ഒന്നാമത് അപോസ്തലരെ, രണ്ടാമത് പ്രവാചകരെ, മൂന്നാമത് ഉപദേഷ്ടാക്കളെ. അനന്തരം ശക്തികളെ പിന്നെ ചികിത്സകളുടെ വരങ്ങു വൃദ്ധം തുണസേവകൾ പരിചാലനങ്ങൾ ഭാഷകളുടെ വിധങ്ങൾ. എല്ലാവരും അപോസ്തലരോ? എല്ലാവരും പ്രവാചകരോ? ഡൻ എല്ലാവരും ഉപദേഷ്ടാക്കളോ? എല്ലാവരും ശക്തികളോ? എല്ലാ ൩൦ വർഷം ചികിത്സാവരങ്ങൾ ഉണ്ടോ? എല്ലാവരും ഭാഷകളാൽ ഉരെക്കുന്നുവോ? എല്ലാവരും പ്രാപ്താനിക്കുന്നുവോ? എന്നാൽ ഗുണം ഏറിയവരങ്ങളെ തന്നെ കൊതിപ്പിൻ ഇനി അതിശ്രേഷ്ഠ വഴിയെ നിങ്ങൾക്കു കാണിക്കുന്നുണ്ടു.

൧൩. അദ്ധ്യായം.

വരങ്ങളിൽ മികച്ചതു സ്നേഹം.

ഞാൻ മനുഷ്യരുടെയും ദൂതരുടെയും ഭാഷകളാൽ ഉരെച്ചാ ധയും സ്നേഹം ഇല്ല എങ്കിൽ ഞാൻ മുഴങ്ങുന്ന ചെമ്പൊ, ചിലമ്പുന്ന താളമൊ ആയ്യാമെത്തു. എനിക്ക് പ്രവചനം ഉണ്ടായിട്ടു സകല മർമ്മങ്ങളും എല്ലാ അറിവും ബോധിച്ചാലും മലകളെ അകറ്റുമാറു സർപ്പവിശാസവും ഉണ്ടായാലും സ്നേഹം ഇല്ല എങ്കിൽ ഞാൻ ഒന്നും ഇല്ല. എനിക്കുള്ളവ ഒക്കെയും കബളീകരിച്ചു കൊടുത്താലും എൻ ശരീരത്തെ ചുട്ടവാൻ ഏല്പിച്ചാലും സ്നേഹം ഇല്ല എങ്കിൽ എനിക്കു പ്രയോജനവും ഇല്ല. സ്നേഹം ദീപ്തം രക്ഷമിക്കുന്നതും ദയ കോലുന്നതും ആകുന്നു, സ്നേഹം സ്പർശിക്കുന്നില്ല; സ്നേഹം പൊങ്ങച്ചം കാണിക്കുന്നില്ല ചീക്കുന്നില്ല.

രൗ

൫ ഉചിതം വിട്ടു നടക്കുന്നില്ല. തന്റെവ അനേകമായിരിക്കുന്നില്ല. ചൊ
 ടിക്കുന്നില്ല (പെട്ട) ദോഷത്തെ കണക്കിടുന്നില്ല. അനീതിയിൽ
 ൬ സന്തോഷിച്ചാതെ, സത്യത്തോടുകൂടി സന്തോഷിക്കുന്നു. എല്ലാം
 ൭ ചൊറിക്കുന്നു, എല്ലാം വിശ്വസിക്കുന്നു, എല്ലാം പ്രത്യാശിക്കുന്നു,
 ൮ എല്ലാം സഹിക്കുന്നു. സ്നേഹം ഒരുനാളും ഉതിന്നു പോകാ; പ്ര
 വചനങ്ങൾ ആയാലും അറവറിന്നു നീക്കം വരും ഭാഷകൾ
 ൯ ആയാലും നിന്നുപോകും അറിവായാലും നീങ്ങിപ്പോകും കാര
 ൯ ും അശമമായത്രെ നാം അറിയുന്നു അശമമായി പ്രവചിക്ക
 ൧൦ ന്നു. തികവു വന്ന നേരത്തിലൊ അശമമായുള്ളതിന്നു നീക്കം
 ൧൧ വരും. ഞാൻ ശിശുവാകുമ്പോൾ ശിശുവായി പറഞ്ഞു ശിശു
 വായി ഭാവിച്ചു ശിശുവായി എണ്ണിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പൂർണ്ണനാ
 ൧൨ യാറെ, ശിശുവിന്റെവ നീക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇന്നല്ലൊ നാം ക
 ണ്ണാടിയുടെ കടമൊഴിയായി കാണുന്നു അന്നു മുഖാമുഖമായ
 ൧൩ ത്രെ; ഇന്ന് അശമമായി അറിയുന്നു: അന്നു ഞാൻ അറിയ
 ൧൪ പ്പെട്ട പ്രകാരത്തിലും അറിഞ്ഞു കൊള്ളും. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ
 വിശ്വാസം, പ്രത്യാശ, സ്നേഹം ഈ മൂന്നും വസിക്കുന്നുണ്ടു, ഇ
 വറിൽ വലിയത് സ്നേഹം തന്നെ.

൧൪. അദ്ധ്യായം.

പ്രവാചകഭാഷാഭിവാദങ്ങളെ സഭയിൽ പ്രയോഗിക്കേണ്ടും പ്രകാരം.

൧ സ്നേഹത്തെ പിന്തുടന്നു കൊപ്പിൻ. ആത്മികവരങ്ങളേയും
 ൨ വിശേഷാൽ പ്രവചിക്കുന്ന വരത്തേയും കൊതിപ്പിൻ. എന്തു
 കൊണ്ടെന്നാൽ ഭാഷയാൽ ഉരെക്കുന്നവൻ ആരും ബോധി
 ൩ ക്കാതെ, താൻ ആത്മാവിൽ മമ്മങ്ങളെ ചൊല്ലുന്നതിനാൽ മനു
 ൪ ഷ്ട്രോടല്ല ദൈവത്തോട് അത്രെ പറയുന്നു. പ്രവചിക്കുന്ന
 വന്നൊ മനുഷ്യൻ വീട്ടവൾന്നു, പ്രബോധനം, സാന്ത്വനം
 ൪ എന്നിവ പറയുന്നു. ഭാഷയാൽ ഉരെക്കുന്നവൻ തന്നെത്താ
 ൯ പണിയുന്നു, പ്രവചിക്കുന്നവൻ സഭയെ പണിയുന്നു
 ൫ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഭാഷകളാൽ ഉരെക്കേണം എന്നും വിശേ
 ഷാൽ പ്രവചിക്കേ വേണ്ട എന്നും ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു; സഭ
 ൯ ക്കു വീട്ടവൾന്നു ലഭിച്ചാൻ ഭാഷകളാൽ ഉരെക്കുന്നവൻ വ്യാ
 ൯ പ്താനിക്കു അല്ലാതെ, പ്രവചിക്കുന്നവൻ അവനേക്കാൾ വ
 ൬ ലിയവൻ തന്നെ. എന്നിയെ സമോദരന്മാരെ, ഞാൻ വെളി
 പ്പാട് അറിവു പ്രവചനം ഉപദേശം ഇവ ഒന്നു കൊണ്ടും

പറയാതെ ഭാഷകളാൽ ഉരെച്ചു കൊണ്ടുനിൽക്കുന്നതിൽ വന്നാൽ നിങ്ങളുടെ എന്തു പ്രയോജനം വരുത്തും. കഴൽ വീണ മുതലാ യി നാമു ഇടുന്ന നിങ്ങളുടേതായ പോലും ധനികളിൽ വ്യത്യാസം വെക്കാത്താൽ ഉറപ്പായതാൽ, മീട്ടിയതാൽ എങ്ങിനെ തിരിഞ്ഞു വരും. കാര്യം തെളിയില്ലാത്ത നാമു ഇട്ടാൽ പടർക്കു വൃത്തരൂപാൽ ഒരുകൂട്ടം. അതു പോലെ നിങ്ങളും നാവുകൊണ്ടു ന് വൃക്കമായ വചനം കൊണ്ടാത്താൽ ഉരെച്ചത് എങ്ങിനെ തിരിഞ്ഞുവരും. നിങ്ങളും ആകാശത്തിലേക്ക് പറയുന്നവർ ആകുമല്ലോ. ലോകത്തിൽ ശബ്ദങ്ങളുടെ ജാതികൾ എത്ര ഉണ്ടുപോ ൧൦ ൽ ആയത് ഒന്നും അപ്രകാരമല്ല. അതുകൊണ്ടു ശബ്ദത്തിൽ ൧൧ അർത്ഥത്തെ അറിയാത്താൽ പറയുന്നവൻ ഞാൻ മേൽക്കൂന്നായിരിക്കും പറയുന്നവൻ എനിക്കും മേൽക്കൂന്നു. അപ്പോഴും നി ൧൨ ങ്ങളും ആത്മാ(ശബ്ദം) തേടുന്നവർ ആകയാൽ സഭയുടെ വീട്ടവർക്കെന്നായി വഴിയുവാൻ അനുവദിച്ചിട്ടു. അതുകൊ ൧൩ ണ്ടു ഭാഷയാൽ ഉരെക്കുന്നവൻ പ്രാപ്താനിപ്പാനുള്ള മനസ്സോടെ പ്രാർത്ഥിക്കാവൂ. ഞാൻ ഭാഷയാൽ അത്രെ പ്രാർത്ഥിക്കിൽ എ ൧൪ ന്റെ ആത്മാവു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു സത്യം; എൻ മനസ്സു ഫലം തരാതിരിക്കുന്നു താനും. എന്നാൽ എന്തു ഞാൻ ആത്മാവുകൊ ൧൫ ണ്ടു പ്രാർത്ഥിക്ക, മനസ്സു കൊണ്ടും പ്രാർത്ഥിക്ക ആത്മാവു കൊണ്ടു പാടുക മനസ്സു കൊണ്ടും പാടുക. അല്ലായ്ക്കിൽ നീ ആത്മാ ൧൬ വു കൊണ്ടു ആശീർവ്വിച്ചാൽ സാമാന്യന്മാരുടെ സ്ഥലത്തിരിക്കുന്നവൻ നീ പറയുന്നതു തിരിയാതിരിക്കെ നിന്റെ സ്നേഹത്തിന്നു ആമൻ എന്നത് എങ്ങിനെ ചൊല്ലും. നീ നന്നാ ൧൭ യി സ്നേഹിക്കുന്നു സത്യം. അന്യൻ വീട്ടവർക്കു വരുന്നില്ല താനും. നിങ്ങളും എല്ലാവരിലും അധികം ഞാൻ ഭാഷകളാൽ ഉ ൧൮ രെക്കുകൊണ്ടു ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു. എങ്കിലും സഭയിൽ ൧൯ വെച്ചു ഭാഷയാൽ ൧൦൦൦൦ വാക്കു ചൊല്ലുന്നതേക്കാളും മറ്റൊരു രേഖ പഠിപ്പിച്ചാൻ എൻ മനസ്സ് കൊണ്ടു അഞ്ചു വാക്കു പറയാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു.

സമോദരരെ ബുദ്ധിയിൽ ബാലർ ആകൊല്ലാ; തിന്മസം ൨൦ ബന്ധിച്ച ശിശുപ്രായരായി ബുദ്ധിയിൽ തികഞ്ഞവർ ആകവിൻ. ധർമ്മത്തിൽ എഴുതി ഇരിക്കുന്നിതു: അന്യഭാഷക്കാരെ ൨൧ കൊണ്ടും വേറെ അധരങ്ങളാലും ഞാൻ ഈ ജനത്തോടു ഉരെക്കും എന്നിട്ടും അവർ എന്നെ കേൾക്കുക എന്നു കർത്താവു

൨൨ പറയുന്നു. (യശ. ൨൮, ൧൧.) അപ്പോസ്തലന്മാർ ഭാഷകൾ അടയാളമായിരിക്കുന്നു, വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് അല്ല അവിശ്വസികൾക്ക്; പ്രവചനമൊ അവിശ്വസികൾക്ക് വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് തന്നെ. എങ്കിൽ സഭ ഒക്കെയും ഒർ എടുത്തു കൂടി വരുമ്പോൾ എല്ലാവരും ഭാഷകളാൽ ഉരുകിൽ സാമാന്യരൊ അവിശ്വസികളൊ അകമ്പുക്കാൽ നിങ്ങളുടേ പ്രാപ്തമെന്നു ചൊല്ലുകയില്ലയോ? എല്ലാവരും പ്രവചിക്കിലൊ, അവിശ്വസിയൊ, സാമാന്യനൊ അകമ്പുക്കാൽ എല്ലാവരും ശാസിക്കപ്പെടുന്നു എല്ലാവരും വിവേചിക്കപ്പെടുന്നു അവന്റെ ഹൃദയരഹസ്യങ്ങൾ വെളിവാകുന്നു. അങ്ങിനെ അവൻ മുഖം കവിഞ്ഞു വീണു ദൈവം ഉള്ളവന്റെ നിങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്ന് ഏറ്റുപറഞ്ഞു ദൈവത്തിന്നു നമസ്കരിക്കും.

൨൩ എന്നാൽ എന്തു സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങൾ കൂടിവരുമ്പോൾ നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തന്നു സങ്കീർത്തനം ഉണ്ടു, ഉപദേശം ഉണ്ടു, ഭാഷ ഉണ്ടു, വെളിപ്പാടുണ്ടു, പ്രാപ്താനം ഉണ്ടു, എല്ലാം വീട്ടവർ ഓരോന്നായി ഭവിക്ക. ഭാഷയാൽ ഉരുകിൽ ഇരുവർ താൻ പക്ഷെ മൂവരോളം തൂൻ ഉരുക അതും മറ്റു മറ്റയെ ആക ഒരുവൻ പ്രാപ്താനിപ്പ. പ്രാപ്താനി ഇല്ലാത്താൽ (ഭാഷക്കാരൻ)സഭയിൽ മിണ്ടാതെ ഇരിക്ക തന്നോടും ദൈവത്തോടും മാത്രം ഉരുക. പ്രവാചകന്മാർ ഇരുവരൊ മൂവരൊ പരക മറ്റേവർ വരുകതിരിക്കുക. ഇരിക്കുന്ന മറ്റൊരുവന്നു വെളിപ്പാടു വരികിലൊ ഒന്നാമൻ മിണ്ടാതെ ഇരിക്ക. എല്ലാവരും പഠിപ്പാനും എല്ലാവരും പ്രബോധം കൊല്ലാനും താതാനായിട്ടു നിങ്ങൾ എല്ലാവരും പ്രവചിച്ചു കൂടമല്ലോ. പ്രവാചകന്മാക്കളും പ്രവാചകന്മാർക്കീടടുത്തു. ദൈവം ആകട്ടെ കലക്കത്തിന്റെ അല്ല, സമാധാനത്തിന്റെ (ദൈവം) ആകുന്നു.

൨൪ വിശുദ്ധരുടെ സമ്പന്ന സഭകളിലും ഉള്ള പ്രകാരം സ്ത്രീകൾ സഭകളിൽ മിണ്ടാതെ ഇരിക്ക, ധർമ്മവും ചൊല്ലുന്ന പ്രകാരം കീഴടക്കുക അല്ലാതെ, ഉരുകാൻ അവർക്കു അനുവാദം ഇല്ല. സഭകളിൽ ഉരുകുന്നതിന് സ്ത്രീകൾക്കു ലഭിക്കു ആകയാൽ അല്ലൊ അവർ വല്ലതും പഠിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ വീട്ടിൽ തങ്ങളുടെ പുരുഷന്മാരോടു ചോദിച്ചു കൊൾ. എന്നൊ ദേവവചനം നിങ്ങളിൽ നിന്നൊ പുറപ്പെട്ടു വന്നത്; നിങ്ങളോളം മാത്രമൊ എത്തിയതു. ഒരുത്തൻ പ്രവാചകൻ എന്നൊ, ആത്മികൻ എന്നൊ

തോന്നിയാൽ, ഞാൻ നിങ്ങളുടേക്ക് എഴുതുന്നവകുത്ത്യാവിൻ കല്പനകൾ എന്ന് അറിക. ഒരുവൻ അറിയാത്തതിലൊ അറിയാത്തു, അതു നവ കൊണ്ടു സമോദരന്മാരെ, പ്രവചിപ്പതിനെ കൊതിപ്പിൻ ഭാ നൻ ഷകളാൽ ഉരക്കുന്നതിനെ തടക്കയും അതതു; സകലവും ഒരു ചിത്രമായും ക്രമത്തിലും നടപ്പുതാക.

൧൫. അദ്ധ്യായം.

പുനരുത്ഥാനം ഉണ്ടെന്നും, (൩൫) ഇന്നത്തെ ഉപദേശിച്ചതു.

വിന്നെ സമോദരന്മാരെ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു സുവിശേഷി ൧ ചുതും നിങ്ങൾ പരിഗ്രഹിച്ചതും നില്ക്കുന്നതും രക്ഷപ്പെടുന്നതുമായ സുവിശേഷത്തെ നിങ്ങൾക്ക് അറിയിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ വെല്ലുവിളിച്ചു എന്നു വരാതെ, ഞാൻ ഇന്നു പ്രമാണത്താലേ നിങ്ങളോടു സുവിശേഷിച്ചു എന്നു പിടിച്ചുകൊണ്ടാലെ (രക്ഷപ്പെടുന്നുള്ളു). നിങ്ങളിൽ ഒന്നാമതല്ലെ ഞാനും പരിഗ്രഹിച്ചതിനെ എല്ലിച്ചതാവിത് ക്രിസ്തുൻ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി തിരുവെഴുത്തുകളിൻപ്രകാരം മരിച്ചു എന്നും കഴിച്ചിട്ടുണ്ടു. എഴുത്തുകളിൻപ്രകാരം മൂന്നാം നാൾ ഉണർത്തപ്പെട്ടിരി ര്ക്കുന്നു എന്നും കേഫോവിനും പിന്നെ പന്തിരവർഷം കാണായ്ക്കു ൫ ന്നു എന്നും തന്നെ. അനന്തരം അത്തൂററിൽ പരം സമോദരന്മാർക്ക് ഒരിക്കൽ കാണായിതു: അവർ മിക്കപേരും ഇന്നേവരെ വസിക്കുന്നു ചിലർ നിദ്രകൊണ്ടു ഇരിക്കുന്നു. അനന്തരം ഏയക്കോബിനും പിന്നെ എല്ലാ അപോസ്തലർക്കും കാണായ്ക്കുന്നു. എല്ലാവർക്കും ഒടുക്കം അലസിയ പിള്ള കണക്കനെ ഉള്ള എനി വർക്കും കാണായതു. (ഞാൻ അല്ലെ അപോസ്തലരിൽ അതിചെൻ റിയവൻതന്നെ; ദേവസഭയെ ഹിംസിച്ചതിനാൽ അപോസ്തലൻ ആകുവാൻ യോഗ്യനല്ല. എങ്കിലും ദേവകൃപയാൽ ൧൦ ഞാൻ ആകുന്നത് ആകുന്നു എങ്കിലേക്കുള്ള അവന്റെ കൃപ വ്യത്യാസമായതും ഇല്ല; അവരെല്ലാവരേക്കാളും ഞാൻ അത്യന്തം അഡ്വാനിച്ചു ഞാനല്ല താനും എന്നോടു കൂടയുള്ള ദൈവകൃപ അത്രെ). ആയതുകൊണ്ടു ഞാൻ ആകട്ടെ അവർ ആകട്ടെ ഇ ൧൧ വൃണ്ണം ഞങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു, ഇവൃണ്ണം നിങ്ങളും വിശ്വസിച്ചു. ക്രിസ്തുൻ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉണർത്തപ്പെട്ടു എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എന്നു നിങ്ങളിൽ ചിലർ പറയുന്നതു എങ്ങിനെ. മരിച്ചവരുടെ ൧൨

പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എങ്കിൽ ക്രിസ്തുനും ഉണർത്തപ്പെട്ടില്ല ക്രി
 ൧൪ സ്കൻ ഉണർത്തപ്പെടാത്തവൻ എങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ ഘോഷം
 ൧൫ വ്യർത്ഥം നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസവും വ്യർത്ഥം അത്രെ. ഞങ്ങളും
 ദൈവം ഉണർത്താതെ ക്രിസ്തുനെ അവൻ ഉണർത്തി എന്നു ദൈ
 വത്തിന്നു എതിരെ സാക്ഷ്യം ചെയ്തുകയാൽ, ദൈവത്തിന്നു ക
 ജ്ഞാപ്തമായി കാണപ്പെടുന്നു; മരിച്ചവർ എഴുന്നീല്ക്കുന്നില്ല
 ൧൬ എന്നു വരികിൽ തന്നെ. കാരണം മരിച്ചവർ ഉണരുന്നില്ല എ
 കിൽ ക്രിസ്തുനും ഉണർത്തപ്പെടാത്തവൻ; ക്രിസ്തുൻ ഉണർത്ത
 ൧൭ പ്പെടാത്തവൻ എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം പഴുതിൽ ആയി
 ൧൮ നിങ്ങൾ ഇന്നും നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു
 ൧൯ നിൽ നിദ്രകൊണ്ടുവരും നശിച്ചുപോയി. നാം ഈ ജീവജാൽ
 മാരാമെ ക്രിസ്തുനിൽ ആശ വെച്ചവരായി എങ്കിൽ, എല്ലാ മനു
 ൨൦ ഷ്ട്രിലും അരിഷ്ടമുള്ളവരത്രെ. ഇപ്പോഴൊ ക്രിസ്തുൻ മരിച്ചവ
 രിൽനിന്ന് ഉണർത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു നിദ്രകൊണ്ടുവരരുടെ ആദ്യവിള
 ൨൧ വായിട്ടത്രെ. എന്നെന്നാൽ മനുഷ്ടനാൽ മരണം ഉണ്ടായിരി
 ക്കെ മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനവും മനുഷ്ടനാൽ തന്നെ
 ൨൨ ആദാമിൽ എല്ലാവരും ചാകുന്നപ്രകാരം തന്നെ ക്രിസ്തുനിൽ എ
 ൨൩ ല്ലാവരും ഉയർപ്പിക്കപ്പെടും. എല്ലാവരും താന്താന്റെ നിരയിൽ
 താനും ആദ്യവിളവു ക്രിസ്തുൻ, അനന്തരം ക്രിസ്തുനുള്ളവർ അ
 ൨൪ വന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ, പിന്നെ അവസാനം അന്ന് അ
 വൻ എല്ലാ വാഴ്ചയേയും സകല അധികാരശക്തികളെയും നീ
 കും വരുത്തിയശേഷം പിതാവായ ദൈവത്തിന്നു രാജ്യത്തെ
 ൨൫ ഏല്പിക്കും. അവനാഴട്ടെ, സകല ശത്രുക്കളെയും തന്റെ കാല
 ൨൬ കളിൻ കീഴിൽ ആക്കുവോളത്തിന്നു വാഴേണ്ടതു. ഒട്ടകത്തെ
 ശത്രുവായി മരണം തന്നെ നീക്കപ്പെടുന്നു; സകലത്തെയും
 അവന്റെ കാലുകളിൻ കീഴാക്കി എന്നുണ്ടല്ലോ (സങ്കീ. ൮, ൭.)
 ൨൭ സകലവും അവൻ കീഴാക്കപ്പെട്ടു എന്നു ചെയ്തുകയീൽ സക
 ലവും കീഴാക്കി കൊടുത്തവൻ ഒഴികയത്രെ എന്നു സ്പഷ്ടം
 ൨൮ എങ്കിലും അവനു സകലവും കീഴെടുത്തവനോടേക്കു പൂത്രൻ
 താനും സകലവും കീഴാക്കി കൊടുത്തവനു കീഴെട്ടിരിക്കും; ദൈ
 ൨൯ വം സകലത്തിലും സകലവും ആകേണ്ടതിന്നു തന്നെ. അല്ലാ
 യ്തിൽ മരിച്ചവർക്കു വേണ്ടി സ്നാനം ഏല്ക്കുന്നവർ എന്തു ചെയ്യും
 മരിച്ചവർ കേവലം ഉണരുന്നില്ല എങ്കിൽ അവർക്കു വേണ്ടി
 ൩൦ സ്നാനം ഏല്ക്കുന്നത് എന്തു? ഞങ്ങളും നാഴികതോറും കടുക്കിൽ

ആകുന്നത് എന്തു? സഭോദരന്മാരെ, നമ്മുടെ കർത്താവായ നമ്മുടെ യേശുക്രിസ്തുക്കൽ എനിക്ക് നിങ്ങളാൽ ഉള്ള പ്രശംസ ആണെന്ന് ദിവസേന ചാകുന്നു. ഞാൻ എഫേസിൽ വെച്ചു ഗുഹ നുറപ്പോർ ഏറ്റവും മാനുഷഭാവത്തിൽ ആയെന്നാൽ എനിക്ക് എന്തു പ്രയോജനം? മരിച്ചവർ ഉണരുന്നതിൽ നാം തിന്നും കുടിച്ചും കൊൾക നാളയല്ലോ ചാകും എന്നത്രെ. (യശ. ൨൨, ൧൩.) ദ്രമപ്പെട്ട നമ്മുടെ നാളിൻ ഒരു ഉത്തമഭാവങ്ങളെ കെടുക്കുന്നു ദുസ്സംഗങ്ങൾ. നീതി നരക്കെ നിർമ്മിച്ചു കൊൾവിൻ പാപം ചെയ്യാതിരിപ്പിൻ! ചിലർ ദേവവിഷയത്തിൽ അറിയാത്ത ഉണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുകയായി പറയുന്നു.

പക്ഷെ ഒരുവൻ മരിച്ചവർ എങ്ങിനെ ഉണരും എന്നും ഏതു വിധമുള്ള ശരീരത്തോടെ വരുന്ന എന്നും ചൊല്ലും. മൃഗം! നന്നായി വിതെക്കുന്നതു ചത്തില്ല എങ്കിൽ ഉയർപ്പിക്കപ്പെടുന്നില്ല. നന്നായി വിതെക്കുന്നതൊ ഭവിപ്പാനുള്ള ശരീരമല്ല പക്ഷെ കോത നമ്പം മുതലായതിൽ ഒരു വെറുമണിയത്രെ വിതെക്കുന്നള്ളു. ദൈവമൊ ഇപ്പോഴും അതിന്നു ശരീരത്തെയും വിത്തുകളെ നവീകരിക്കുകയും അതിന്റെ ശരീരത്തെയും കൊടുക്കുന്നത്. എല്ലാ മനുഷ്യവും സമമാസം അല്ല; മനുഷ്യരുടെ വേറെ, കന്നു നൻ കാലികളുടെ മാസം വേറെ, മീനുകളുടെ വേറെ, പക്ഷികളുടെ വേറെ. സ്വർഗ്ഗീയശരീരങ്ങളും ഭൗമശരീരങ്ങളും ഉണ്ടു; സ്വർഗ്ഗീയങ്ങളുടെ തേജസ്സ് അന്യം ഭൗമങ്ങളുടെ തേജസ്സ് അന്യം. സൂര്യന്റെ തേജസ്സ് വേറെ, ചന്ദ്രന്റെ തേജസ്സ് വേറെ, നക്ഷത്രങ്ങളുടെ തേജസ്സ് വേറെ, നക്ഷത്രത്തിന്നു നക്ഷത്രത്തിൽ തേജസ്സുകൊണ്ടു ഭേദം ഉണ്ടല്ലോ. അപ്പോഴും തന്നെ മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനം കേൾവി വിതെക്കപ്പെടുന്നു കെടായായി ഉണരുന്ന അപമാനത്തിൽ വിതെക്കപ്പെടുന്നു, തേജസ്സിൽ ഉണരുന്ന; ബലഹീനതയിൽ വിതെക്കപ്പെടുന്നു, ശക്തിയിൽ ഉണരുന്ന; പ്രാണമയശരീരം വിതെക്കപ്പെടുന്നു, ആത്മികശരീരം ഉണരുന്ന; പ്രാണമയശരീരവും ആത്മികശരീരവും ഉണ്ടു. അപ്പോൾ പ്രകാരം എഴുതിയതു; ആദാം എന്ന ഒന്നും മനുഷ്യൻ ജീവനുള്ള ദേഹിയായി ചമഞ്ഞു (൧ മോ. ൨, ൭.) ഒടുക്കത്തെ ആദാം ജീവിപ്പിക്കുന്ന ആത്മാവായത്രെ. ആത്മികമായതു മുന്നേതല്ല താനും സ്വർഗ്ഗ പ്രാണമയമായത് അത്രെ പിന്നെ ആത്മികം. ഒന്നും മനുഷ്യൻ ഭൂമിയിൽനിന്നു മണ്ഡലം, രണ്ടാം മനുഷ്യൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ

൪൮ നിന്നു (കത്താവ)ത്രെ. മഞ്ചയൻ ഏതുപ്രകാരം മഞ്ചയരും ആതു
 പ്രകാരം സ്വർഗ്ഗീയൻ ഏതുപ്രകാരം ഉള്ളവൻ സ്വർഗ്ഗീയരും
 ൪൯ ആതുപ്രകാരം. നാം മഞ്ചയന്റെ പ്രതിമ പൂണ്ടു നടന്ന പോ
 ൫൦ ലെ സ്വർഗ്ഗീയന്റെ പ്രതിമയും പൂണ്ടു നടക്കും. സഹോദരന്മാ
 ൫൧ റെ! ഞാൻ മൊഴിയുന്നിതു; മാംസരക്കുങ്ങൾക്ക് ദേവരാജ്യത്തെ
 അവകാശം ആക്കുവാൻ കഴികയില്ല കേട്ടു കേടായ്ക്കയെ അവ
 ൫൨ കാശം ആക്കുകയും ഇല്ല എന്നത്രെ. ഇതാ മമ്മത്തെ ഞാൻ
 നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: നാം എല്ലാവരും അല്ല നിദ്രക്കാളും
 ക്ഷണം കൊണ്ടു കൺ ഇമെക്കുന്നിടയിൽ ഒട്ടക്കത്തെ കാമു
 ൫൩ നാദത്തിങ്കൽ എല്ലാവരും മാറപ്പെടും താനും. കാമുമാ നദിക്കും
 സ്വത്വം ഉടനെ മരിച്ചവർ അക്ഷയമായി ഉണർത്തപ്പെടുകയും നാം
 ൫൪ മാറപ്പെടുകയും ചെയ്യും. എന്തിന്നെന്നാൽ: ഈ ക്ഷയമുള്ളതു
 അക്ഷയത്തെ ധരിക്കയും ഈ ചാകുന്നത് ചാകായ്ക്കയെ ധരി
 ൫൫ കയും വേണ്ടതു. എന്നാൽ ഈ ക്ഷയമുള്ളത് അക്ഷയത്തെ
 യും ഈ ചാകുന്നത് ചാകായ്ക്കയെയും ധരിച്ചപ്പൊഴെക്കു തന്നെ
 മരണം ജയത്തിലേക്കു വിഴുങ്ങപ്പെട്ടു (യശ. ൨൫ ൮) എന്ന്
 ൫൬ എഴുതിയ വചനം ഉണ്ടാകും. ഫേ മരണമെ! നിൻ വിഷമുള്ള
 ൫൭ എവിടെ? പാതാളമെ നിൻ ജയം എവിടെ? (ഹൊശ. ൧൩ ൧൪)
 മരണത്തിൻ മുഖം പാപം തന്നെ; പാപത്തിൻ ശക്തിയൊ ധ
 ൫൮ മ്മത്രെ. എന്നാൽ നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനൊക്കെ
 ൫൯ ന്നു നമുക്കു ജയത്തെ നല്കുന്ന ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം. ആ
 കയാൽ എൻ പ്രിയ സഹോദരന്മാരെ! ഉറപ്പുള്ളവരും കലുഷാ
 ത്തവരും നിങ്ങളുടെ പ്രയത്നം കത്താവിൽ വ്യത്ഥമല്ല എന്നറി
 കയാൽ, കത്താവിൻ വേലയിൽ എപ്പോഴും വഴിയുന്നവരും ആ
 കവിൻ!

൧൬. അദ്ധ്യായം.

യരുശലേമിങ്കുള്ള ചേരുമാനം മുതലായി നാനാ കാലാളികൾ.

൧ പിന്നെ വിശുദ്ധർക്കായുള്ള ചേരുമാനത്തെ ഞാട്ടു ഞാൻ
 ഗലാത്യ സഭകൾക്ക് ആദേശിച്ച പോലെ തന്നെ നിങ്ങളും
 ൨ ചെയ്യിൻ. ഞാൻ വന്നാൽ പിന്നെ മാത്രം ചേരുമാനങ്ങൾ
 ഭവിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു, ആളുകളിൽ ഒന്നാം നാൾത്തോറും നി
 ൩ തന്റെ പക്കൽ വെക്കുക. ഞാൻ എത്തിയ ശേഷമെ,

൪൧൪

നിങ്ങൾ സിദ്ധന്മാർ എന്നു കണ്ടുള്ളവരെ നിങ്ങളുടെ കൃപാഫലത്തെ യരുശലേമിൽ കൊണ്ടുപോവാൻ ഞാൻ ലേഖനങ്ങൾ മുഖാന്തരം അയച്ചു വിട്ടു. ഞാനും പ്രയാണം ആവാൻ മതിയായപ്പോൾ, അവർ എന്നോടു കൂടി പുറപ്പെട്ടു. ഞാനും, മിക്കദോക്രയുടെ കടന്ന ശേഷം നിങ്ങളരികിൽ വരും; മിക്കദോക്രയുടെ കടക്കുന്നുണ്ടു പോൽ. നിങ്ങളോട് എത്തിയിട്ടു ഞാൻ പക്ഷെ പുറപ്പെട്ടുണ്ടെന്നു ദിക്കിലേക്ക് നിങ്ങൾ എന്നെ യാത്ര അയപ്പാൻ അവിടെ വസിക്കിലുമാ; ഫിമൊലം കൂടെ കഴിക്കിലും ആം. കടന്നു വിട്ടുന്ന പന്തിയിൽ അല്ലെല്ലാ നിങ്ങളെ ഈ കുറി കാണാൻ ഇഷ്ടിക്കുന്നു. കത്താവ് അനുവദിച്ചാൽ, ചില കാലം നിങ്ങളോട് കൂടെ വസിപ്പാൻ ആശ ഉണ്ടു സത്യം. എഫേസിലൊ എനിക്ക് വലുതും സഫലവും ആയ വാൻതിൽ തുറന്നു എതിരികൾ പലർ ഉണ്ടായും ഇരിക്കയാൽ, ഞാൻ പെന്തെക്കൊസ്തയോളം പാക്കും തിമോത്ത്യാൻ വന്നാൽ അ ൧൦ വൻ നിങ്ങളോടു നിർമ്മനായി ഭവിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ! എന്നെ കണക്കുനെ അവൻ കത്താവിൻ വേല ചെയ്യുന്നു സത്യം; ആകയാൽ ആരും അവനെ കുറയക്കേക്കുള്ളതും. അവനെ സ ൧൧ മാധാനത്തിൽ എഴുന്നട് എന്തുവാൻ യാത്ര അയപ്പിൻ! സമോദരരോടു കൂടെ അവനെ ഞാൻ കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടു. പിന്നെ ൧൨ സമോദരനായ അപൊല്ലോൻ വിഷയം എങ്കിൽ, അവൻ സമോദരരുമായി നിങ്ങളുടെക്കു ചെല്ലേണ്ടതിന്നു ഞാൻ പലവും ചൊല്ലി, അവനെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു എങ്കിലും ഇപ്പോൾ വരുവാൻ കേവലം മനസ്സായില്ല. നല്ല അവസരം തോന്നിയാൽ അവൻ വരും തന്നെ. ജാഗരിപ്പിൻ വിശ്വാസത്തിൽ നില ൧൩ നില്പിൻ ആണു കാട്ടുവിൻ വീഴും പ്രവൃത്തിപ്പിൻ. നിങ്ങളു ൧൪ ടേത് എല്ലാം സ്നേഹത്തിൽ നടപ്പുതാക. പിന്നെ സമോദരന്മാ ൧൫രെ, ഞാൻ നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതു: സ്നേഹനാവിന്റെ ഗ്രഹം അവായയുടെ ആദ്യഫലം എന്നും അവർ വിശുദ്ധരുടെ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് തങ്ങളെ തന്നെ ആക്കിത്തന്നു എന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. ഈ കൂട്ടക്കും കൂടെ പ്രവൃത്തിച്ചുപോനി ൧൬ക്കുന്നവരും എല്ലാവരും നിങ്ങളും കീഴെടേണ്ടു. സ്നേഹനാവും ൧൭ ഫൊത്തുനാത്തും അവായികൾ വന്നതിനാൽ, ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. ഇവരല്ലൊ എൻ ആത്മാവിനേയും നിങ്ങളു ൧൮ടെതിനേയും തന്നെപ്പിച്ചു, നിങ്ങളുടെ അഭാവത്തിന്നു പകരം

വരുത്തി; എന്നാൽ ഇങ്ങിനെ ഉള്ളവരെ തിരിഞ്ഞു കൊൾ
വിൻ.

൧൯ ആസ്വസഭകൾ നിങ്ങളെ വദിക്കുന്നു, അകിലാവും പ്രി
സ്കിപ്പലും അവരുടെ ഭവനത്തിലെ സഭയും കൂടി കത്താവിൽ
൨൦ നിങ്ങളെ വളരെ വദിക്കുന്നു. എല്ലാ സഭാധാരതം നിങ്ങളെ
വദിക്കുന്നു വിശുദ്ധ ചുംബനത്താൽ അന്ത്യോന്ത്യം വദിപ്പിൻ
൨൧ പൌലാക്കുന്ന എന്റെ കയ്യാലെ വദനം (ആവിതു) കത്താവാ
യ യേശുക്രിസ്തനിൽ വല്ലവനും പ്രേമം ഇല്ലാത്താൽ അവ
൨൨ ന് ശാപഗ്രസ്തനാക. മരാണ് അഥാ നമ്മുടെ (കത്താവു വരു
൨൩ ന്നു). കത്താവായ യേശുക്രിസ്തന്റെ കരുണ നിങ്ങളോടു കൂട
൨൪ ഇരിപ്പതാക. ക്രിസ്തയേശുവിൽ എന്റെ സ്നേഹം നിങ്ങൾ എ
ല്ലാവരോടും കൂട ഉണ്ടു ആമെൻ.

THE SECOND EPISTLE OF PAUL THE APOSTLE TO THE

Corinthians

കൊരിന്തർ

എഴുതിയ രണ്ടാം ലേഖനം

൧. അദ്ധ്യായം.

പ്രാണഭയത്തിനിന്നു രക്ഷിച്ചതിന്നു സ്തോത്രം, (൧൨) താൻ മനസ്സാക്ഷിയുടെ ശുദ്ധിനിമിത്തം കൊരിന്തർക്കു സമ്മതനാകും എന്ന് ആശിക്കുന്നു.

ദേവേഷ്ടത്തായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ അപോസ്തലനായ പൌലും സഹോദരനായ തിമോത്ഥേനും, കൊരിന്തിലുള്ള ദേവസഭയ്ക്കും അവരായയിൽ എങ്ങുമുള്ള സകല വിശുദ്ധന്മാർക്കും കൂടെ എഴുതുന്നത്. നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്കു കരുണയും സമാധാനവും ഉണ്ടാവൂതാക.

മനസ്സിലിടുകകളിൻ പിതാവും സർവാശ്വാസത്തിന്റെ ദൈവവുമായി നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ പിതാവായ ദൈവം വാഴ്ന്നുപെട്ടവൻ ആക. അവനാകട്ടെ, യാതൊരു സങ്കടത്തിലും ഉള്ളവരെ ഞങ്ങൾക്കു ദൈവത്താൽ ഉണ്ടാകുന്ന ആശ്വാസം കൊണ്ട് ആശ്വസിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങളെ എല്ലാ സങ്കടത്തിലും ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു. എന്നെന്നാൽ ക്രിസ്തുന്റെ കഷ്ടങ്ങൾ ഞങ്ങളിൽ വഴിയുന്നതു പോലെ ക്രിസ്തുനാൽ ഞങ്ങളുടെ ആശ്വാസവും വഴിയുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു സങ്കടം പെട്ടാലും നിങ്ങളുടെ ആശ്വാസത്തിന്നും രക്ഷയ്ക്കും ആയിട്ടത്രെ; ആശ്വാസപ്പെട്ടാലും ഞങ്ങളും അനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടങ്ങളെ നിങ്ങൾ സഹിപ്പതിനെ സാധിപ്പിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ ആശ്വാസത്തിന്നായിട്ടത്രെ. നിങ്ങൾക്കു കഷ്ടങ്ങൾക്കു കൂട്ടാളികൾ

ആകുന്ന പ്രകാരം ആശ്വാസത്തിനും ആകുന്നു എന്നറിയായ
 ത്, നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഞങ്ങളുടെ പ്രത്യാശ ഉറപ്പുള്ളതു തന്നെ
 ൮ സഹോദരന്മാരെ, ആസ്പ്രയിൽ ഞങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടായ സങ്കടത്തെ
 തൊട്ടു നിങ്ങൾക്കു ബോധിയാതെ ഇരിക്കരുത് എന്ന് ആഗ്ര
 ഹിക്കുന്നു സത്യം; അവിടെ ജീവിക്കുമൊ എന്നു അഴിയില്ലാ
 ൯ ന് രോഗം ഞങ്ങൾ ശക്തിക്കു മീതെ അത്യന്തം ഭാരപ്പെട്ടു. അ
 തെ ഞങ്ങളിലല്ല മരിച്ചവരെ ഉണർത്തുന്ന ദൈവത്തിങ്കൽ ത
 ന്നെ വിശ്വസിച്ചവർ ആകുംവണ്ണം ഞങ്ങൾക്ക് ഉള്ളിൽ ത
 ൧൦ ന്ന മരണം എന്ന പ്രത്യുത്തരം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു. ആയവൻ
 അത്ര വലിയ മരണത്തിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ ഉദ്ധരിച്ചു, ഇന്നും
 ഉദ്ധരിക്കുന്നു ഇനിമേലും ഉദ്ധരിക്കും എന്നു അവനിൽ ആശി
 ൧൧ ക്കുന്നു. ആയതിന്നു നിങ്ങളും ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥ
 യാൽ കൂടി തുണക്കുന്നുണ്ടല്ലോ പല ആളുകൾ മുഖാന്തരം ഞ
 ഞങ്ങൾക്ക് വന്ന കൃപാസമ്മാനത്തിന്നു പലരായും ഞങ്ങൾക്കു
 യിട്ടു സ്കന്ദം ഉണ്ടാവാൻ തന്നെ.

൧൨ ഞങ്ങളുടെ പ്രശംസ അല്ലൊ ഇതാകുന്നു; ഞങ്ങൾ ജഡ
 ജ്ഞാനത്തിൽ അല്ല; ദേവകരുണയിൽ അത്രെ ഏകാഗ്രതയി
 ലും ദേവ സ്വച്ഛരയിലും തന്നെ ലോകത്തിങ്കൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാർ
 നിങ്ങളോടു നടന്നുകൊണ്ടു എന്നു ഞങ്ങളുടെ മനോബോധത്തി
 ൧൩ ന്റെ സാക്ഷ്യം തന്നെ. നിങ്ങൾ വായിച്ചും അറിഞ്ഞും കൊ
 ജ്ജുന്നവ എന്നി വിപരീതമായവ അല്ലല്ലോ ഞങ്ങൾ നിങ്ങ
 ൧൪ ൾക്കു എഴുതുന്നു: അവസാനത്തോളവും നിങ്ങൾ അപ്പോൾ
 അറിഞ്ഞുകൊള്ളും എന്നു ഞാൻ പ്രത്യാശിക്കുന്നു. കർത്താവായ
 യേശുവിൻ നാളിൽ നിങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്ക് എന്ന പോലെ ഞ
 ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കും പ്രശംസ ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ ഏക
 ൧൫ ദേശം അറിഞ്ഞു കൊണ്ടുപ്രകാരം തന്നെ. ആയത് ഉറപ്പിച്ചി
 ട്ടു തന്നെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് രണ്ടാമത് ഒരു കരുണ ഉണ്ടാകു
 ണം എന്നു വെച്ചു മുഖെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കെ ചെല്ലുവാനും
 ൧൬ അങ്ങെ വഴിയായി മക്കദോന്ത്യയ്ക്കു പോയി പിന്നെയും മക്ക
 ദോന്ത്യയെ വിട്ടു, നിങ്ങളിൽ പോരുവാനും നിങ്ങളാൽ യഹൂദയി
 ൧൭ ലേക്ക് യാത്ര അയക്കപ്പെടുവാനും മനസ്സായിരുന്നു. ഇതു നി
 രൂപിക്കയിൽ ഞാൻ പക്ഷെ മനോലഘൂഢം കാട്ടിയൊ അ
 ള്ല, ഞാൻ നിരൂപിക്കുന്നവ ജഡപ്രകാരം നിരൂപിക്കുന്നുവൊ
 ൧൮ ഉച്ച ഉച്ച എന്നതും ഇല്ല ഇല്ല എന്നതും (രണ്ടും) എന്റെ
 ൨൦

൨. കൊരിന്തർ ൧. ൨. അ.

പക്ഷെ ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണമൊ; അല്ല ദൈവം വിശ്വസ്യനാകുന്നതിന്നു നിങ്ങളോടുള്ള ഞങ്ങളുടെ വചനം ഉറപ്പു എന്നും ഇല്ല എന്നും ആയില്ല. നിങ്ങളിൽ ഞാൻ സിലവാൻ തിമോത്ഥ്യൻ ഈ ൧൯ ഞങ്ങളാൽ അല്ലെല്ലാ പ്രോപ്പീക്കപ്പെട്ട ദേവപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുൻ ഉറപ്പു ഇല്ല എന്നു വരാതെ ഉറപ്പു എന്നത് അത്രെ അവനിൽ ഉണ്ടായി. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ദൈവത്തിൻ വാഗ്ദത്ത ൨൦ ഞങ്ങൾ ഏതു ആകിലും അവനിൽ ഉറപ്പു എന്നത് ഉണ്ടായുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങളാൽ ദൈവത്തിന്നു തേജസ്സാമാമു ആമെൻ എന്നതും അവനാൽ ഉണ്ടായി. ഞങ്ങളെ നിങ്ങളോടു കൂടെ ൨൧ ക്രിസ്തുക്കുലേക്ക് ഉറപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നതും ഞങ്ങളെ അഭിഷേചിച്ചതും ദൈവമത്രെ ആകുന്നു. അവൻ ഞങ്ങളെ മുമ്പിട്ടും ആ ൨൨ തമാവാകുന്ന അച്ചാരത്തെ ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ആക്കി തന്നു ഉള്ളവൻ. ഞാനൊ ദൈവത്തെ എൻ ദേഹിക്കു സാക്ഷി ൨൩ യായി വിളിച്ചു (ചൊല്ലുന്നിതു): നിങ്ങളെ ആദരിച്ചിട്ടത്രെ ഞാൻ പിന്നെയും കൊരിന്തിൽ വരാഞ്ഞതു. നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ൨൪ സത്തന്നു ഞങ്ങൾ കരുതുന്ന ഉള്ളവൻ എന്നല്ല താനും നിങ്ങളുടെ സന്തോഷത്തിന്നു ഞങ്ങൾ സഹായികൾ അത്രെ; വിശ്വാസത്തിൽ അല്ലെല്ലാ നിങ്ങൾ നില്ക്കുന്നു.

൨. അദ്ധ്യായം.

താൻ പാതകനോടു ക്ഷമിക്കുന്നു; (൧൨) യൗതുകിയും കൊരിന്തുവർമ്മാനന്താലും അറുഭവിച്ചതു.

വിശേഷിച്ചു ഞാൻ പിന്നെയും ദുഃഖത്തോടെ നിങ്ങളിൽ ൧ വരരുത് എന്ന് എനിക്കായിട്ടും ഞാൻ വിധിച്ചു. എന്തിനെ ൨ ന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ ദുഃഖിപ്പിച്ചാൽ എന്നാൽ ദുഃഖിതൻ അല്ലാതെ എന്നെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നത് ആർ. എന്നാൽ ഞാൻ ൩ വന്നാൽ എന്നെ സന്തോഷിപ്പിക്കേണ്ടിയവരാൽ ദുഃഖം ഉണ്ടാകരുത് എന്നു വെച്ചും എന്റെ സന്തോഷം നിങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും സന്തോഷം എന്നു നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും നന്ദി കൊണ്ടും ഞാൻ അതിനെ തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് എഴുതിയത്. ൪ ഉൾ സങ്കടത്തിലും ഹൃദയത്തിൻ അടപ്പിലും ഏറിയ കണ്ണീരോടും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് എഴുതി സത്യം; നിങ്ങൾ ദുഃഖപ്പെടേണം എന്നല്ല എനിക്കു, നിങ്ങളിൽ ഉള്ള അത്യന്ത സ്നേഹത്തെ അറിവാനായത്രെ. ഒരുവൻ എന്നെ ദുഃഖിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെ ൫

൪൧൯

കിലൊ, അവൻ എന്നെ അല്ല ഞാൻ അതിയായിട്ടു ചൊല്ലു
 ന്ന ത് ഏകദേശം നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരുന്നു. ആ
 യവനു മിക്കവാറും വന്ന ഈ അധികക്ഷേമം മതി. ആക
 യാൽ അതിഃഘോഷത്താൽ അവൻ വിഴുങ്ങപ്പെടാത്താൻ നിങ്ങൾ
 പൊരുതി സമ്മാനിക്കുകയും ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും തന്നെ വേണ്ട
 വ തു. അതുകൊണ്ട് അവനു സ്നേഹത്തെ നിർണ്ണയിച്ചു കൊടുപ്പാ
 ന്ൻ നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ എല്ലാകൊണ്ടും
 അധീനർ ആകുന്നുവോ എന്നിങ്ങിനെ നിങ്ങളുടെ സിദ്ധത
 ൧൦ യെ അറിവേണ്ടതിന്നല്ലൊ ഞാൻ എഴുതിയതു. നിങ്ങൾ ആ
 രോട് ഏതു കൊണ്ടും പൊരുത്താലും അവനോടു ഞാനും; ഞാ
 നല്ലൊ വല്ലതും പൊരുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ നിമിത്തം ക്രി
 സ്തുന്റെ സന്നിധാനത്തിൽ തന്നെ അതിനെ പൊരുത്തിട്ടുണ്ടു.
 ൧൧ സാത്താനാൽ നാം തോല്പിക്കപ്പെടാതെ ഇരിപ്പാൻ തന്നെ അ
 വന്റെ നിനപ്പുകളെ അറിയാത്തവർ അല്ലല്ലോ.
 ൧൨ എന്നാൽ ഞാൻ ക്രിസ്തുന്റെ സുവിശേഷണത്തിനായി
 ത്രോവാസിൽ വന്നാറെ, കത്താവിൽ എനിക്ക് ഒരു വാതിൽ തു
 റന്നപ്പോൾ, എന്റെ സഹോദരനായ തീതനെ കാണായ്കയാ
 ൧൩ ൽ എനിക്ക് ആത്മാവിൽ സ്വാസ്ഥ്യം ഉണ്ടായില്ല. ഞാനൊ
 ൧൪ അവരോടു വിടവാങ്ങി, മക്കേദോണിയിൽ പുറപ്പെട്ടു. എങ്കിലും
 ക്രിസ്തുനിൽ ഞങ്ങളെ എപ്പോഴും ജയോത്സവം ചെയ്തിട്ടും എല്ലാ
 ടത്തും ഞങ്ങളെ കൊണ്ട് അവന്റെ അറിവിൻ വാസനയെ
 ൧൫ വിളങ്ങിച്ചും പോരുന്ന ദൈവത്തിന്നു് അന്യത്രം. എങ്ങിനെഎ
 ന്നാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരിലും നശിക്കുന്നവരിലും ഞങ്ങൾ
 ദൈവത്തിന്നു ക്രിസ്തുന്റെ സൗരഭ്യം ആകുന്നു. ഇവർക്കു മര
 ൧൬ ന്നത്തിൽനിന്നു മരണത്തിലേക്കുള്ള വാസന. അവർക്കു ജീ
 വനിൽനിന്നു ജീവങ്കലേക്കുള്ള വാസന തന്നെ. എന്നവരി
 ൧൭ ന്നു ആർ പ്രാപ്തനാകുന്നു? ഞങ്ങളാകട്ടെ ദൈവവചനത്തെ
 കൂട്ടിപ്പിറക്കുന്ന അനേകരെ പോലെ അല്ല സ്വച്ഛയയിൽനിന്നു
 ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രകാശം തന്നെ ഞങ്ങൾ ദേവ മുമ്പാ
 കെ ക്രിസ്തുനിൽ അത്രെ ഉരക്കുന്നു.

൩. അദ്ധ്യായം.

(൩- ൬, ൧൦) അപോസ്തലൻ തൻ ശുശ്രൂഷയെ പ്രശംസിച്ച മോശെ ശുശ്രൂഷയോട് ഉപമിക്കുന്നു.

ഞങ്ങളെ തന്നെ പിന്നെയും രഞ്ജിപ്പിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നുവോ? ൧ അല്ല നിങ്ങളോട് ആകട്ടെ, നിങ്ങളിൽനിന്ന് ആകട്ടെ, രഞ്ജിപ്പിക്കുന്ന പത്രികകൾ ചിലരെ പോലെ ഞങ്ങൾക്കും തന്നെ വേണ്ടതൊ? ഞങ്ങളുടെ പത്രിക നിങ്ങൾ തന്നെ; അതു ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ എഴുതി കിടന്നു എല്ലാമനുഷ്ഠിപ്പാലും വായിച്ചു റിയപ്പെടുന്നതു. ഞങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയാൽ ഉണ്ടായ ക്രിസ്തു ൩ന്റെ പത്രികയായല്ലോ നിങ്ങൾ വിളങ്ങി വരുന്നു; അതും മഷികൊണ്ടല്ല; ജീവനുള്ള ദൈവത്തിൻ ആത്മാവിനാലത്രെ കല്പകകളിൽ അല്ല ഹൃദയത്തിൻ മാംസപ്പലകകളിൽ അത്രെ എഴുതപ്പെട്ടതു.

ആവക ഉറപ്പു ഞങ്ങൾക്ക് ദൈവത്തോടു ക്രിസ്തുനാൽ ഉൾപ്പെട്ടു; ഞങ്ങളിൽനിന്ന് വരുമ്പോലെ സ്വകീയമായി തന്നെ വല്ലതും സങ്കല്പിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ പ്രാപ്തർ ആകുന്നു എന്നല്ല ഞങ്ങളുടെ പ്രാപ്തി ദൈവത്തിൽ നിന്നത്രെ. അവൻ ഞങ്ങളെ ൬ പുതു നിയമത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷക്കാർ ആകുവാൻ പ്രാപ്തരാക്കി, അക്ഷരത്തിന്റെ അല്ല ആത്മാവിന്നത്രെ. അക്ഷരമല്ലൊ കൊല്ലുന്നു ആത്മാവത്രെ ജീവിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ കല്പകളിനേക്കാൾ വരേക്കപ്പെട്ട അക്ഷരത്തിലെ മരണ ശുശ്രൂഷ ആയതു നീക്കം വരുമ്പോൾ മുഖത്തേജസ്സിൻ നിമിത്തം ഇസ്രായേൽ പുത്രന്മാർ മോശയുടെ മുഖത്തു നോക്കി കൂടാതെത്തന്നെ തേജസ്സിലായി എങ്കിൽ, ആത്മാവിൻ ശുശ്രൂഷ ഏതും തേജസ്സിൽ ആകയില്ലയൊ? ദണ്ഡവിധിയുടെ ശുശ്രൂഷ തേജസ്സാകിൽ നീതിയുടെ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് തേജസ്സ് എത്ര അധികം വരിയുന്നു. അതെ ഈ അതിമഹത്തായ തേജസ്സിൻ നിമിത്തം ആ ൧൦ന്റെ അംശത്തിൽ തേജസ്സായത് ഒട്ടും തേജസ്സുള്ളതല്ല. പിന്നെ ൧൧ നീക്കം വരുന്നതു തേജസ്സോടെ ആയെങ്കിൽ വസിക്കുന്നത് എത്ര അധികം തേജസ്സിൽ ഇരിപ്പു.

ആകയാൽ, ഇങ്ങിനത്തെ പ്രത്യാശ ഉള്ളവരായി ഞങ്ങൾ ൧൨ വളരെ പ്രാഗത്ഭ്യം പ്രയോഗിക്കുന്നു. ആ നീങ്ങുന്നതിന്റെ ൧൩ ലാക്കിനോളം ഇസ്രായേൽ പുത്രന്മാർ നോക്കാതെത്തന്നെ മോശ

തൻ മുഖത്തിന്മേൽ മൂടി വെച്ചതുപോലെ അല്ല (ഞങ്ങൾ ചെ
 ൧൪ യുന്നു); എന്നാൽ അവരുടെ നിനവുകൾക്കു തടിപ്പവന്നു പോ
 യി. ഇന്നേവരെ അല്ലാ പഴയ നിയമത്തിൻ വായനയിൽ
 ൧൫ ആ മൂടി തന്നെ വസിക്കുന്നുണ്ടു. ആയതിന്നു ക്രിസ്തനിൽ (മാ
 ത്രം) നീക്കം വരികയാൽ മൂടി അകലാതെ ഇന്നേവരെ മോശ
 വായിക്കപ്പെട്ടതോടും അവരുടെ ഹൃദയത്തിന്മേൽ കിടക്കുന്നു.
 ൧൬ അതു കർത്താവിലേക്ക് തിരിഞ്ഞപ്പോഴെക്കു മൂടി എടുത്തു പോക്കു
 ൧൭ എന്നാൽ കർത്താവ് ആത്മാവു തന്നെ. കർത്താവിന്റെ ആത്മാ
 ൧൮ വ് എവിടെ അവിടെ സ്വാതന്ത്ര്യം. നാമൊ എല്ലാവരും മൂടൽ
 അകന്ന മുഖംകൊണ്ടു. കർത്താവിൻ തേജസ്സു കണ്ണാടിയിൽ
 നോക്കിക്കൊണ്ടു ആ പ്രതിമയായി തന്നെ മാറി ആത്മ കർത്താ
 വിൻ പോക്കൽനിന്ന് ആകുമ്പോലെ തേജസ്സിൽനിന്നു തേജ
 സ്സിലേക്ക് തന്നെ രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു.

൪. അദ്ധ്യായം.

അപോസ്തലൻ വിരോധികളോടും യേശുവെ സൂക്ഷമായി അറിയിക്കുകയും, (൭)
 പ്രത്യുപാധാൽ ഉജ്ജ്വലഗത്യാം.

൧ ആകയാൽ ഞങ്ങൾക്ക് കനിവു ലഭിച്ചപ്രകാരം ഈ ശു
 ൨ ശ്രദ്ധ തന്നെ ഉണ്ടാകയാൽ ഞങ്ങൾ മറിച്ചു പോകാതെ, അ
 വലക്ഷണത്തിന്റെ രഹസ്യങ്ങളെ തീരെ വെറുത്തു കളയ
 ലത്തിൽ നടക്കാനെയും ദൈവവചനത്തെ മിശ്രമാക്കാനെയും
 സത്യത്തെ വിളക്കിക്കുന്നതിനാൽ ദേവമുമ്പാകെ മനുഷ്യരുടെ
 എല്ലാ മനസ്സാക്ഷിയോടും ഞങ്ങളെ തന്നെ രഞ്ജിപ്പിക്കുന്നു.
 ൩ പിന്നെ ഞങ്ങളുടെ സുവിശേഷം മൂടിക്കിടക്കുന്നു എങ്കിലൊ ന
 ൪ ശിഷ്യപോക്കുന്നവരിലെ മൂടിക്കിടപ്പു. ദൈവപ്രതിമ ആകുന്ന
 ക്രിസ്തന്റെ തേജസ്സുള്ള സുവിശേഷത്തിന്റെ വിളക്കും മിന്ന
 തെ ഇരിപ്പാൻ ഈ യുഗത്തിന്റെ ദേവനത്രെ ആ അവിശ്വാ
 ൫ സികൾക്കു നിനവുകളെ കുറുക്കാക്കി. ഞങ്ങളെ തന്നെ അല്ലല്ലാ
 ക്രിസ്തയേശുവെ കർത്താവ് എന്നും ഞങ്ങളെ യേശു നിമിത്തം
 ൬ നിങ്ങൾക്കു ദാസർ എന്നും ചോദിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഇ
 രട്ടിൽനിന്നു വെളിച്ചം ഉജ്ജ്വലിപ്പാൻ ചൊന്ന ദൈവം യേശു
 ക്രിസ്തന്റെ മുഖത്തിൽ ഉള്ള ദേവതേജസ്സിൻ അറിവിനെ
 പ്രകാശിപ്പിപ്പാൻ ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ തിളങ്ങിവരൻ
 തന്നെ.

എങ്കിലും, ആത്മസാക്ഷിത്തങ്ങളിൽ നിന്നല്ല ദൈവത്തിന് ആകേണ്ടതിന്നായി ഈ നിഷേധം ഞങ്ങൾക്കു മൺപാത്രങ്ങളിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാവിധത്തിലും സങ്കടപ്പെട്ടു കൂടാതെ പൊക്കുന്നവർ അല്ല താനും. ബുദ്ധിമുട്ടിയും അഴിനില വന്നവരല്ല; ഹിംസിക്കപ്പെട്ടും കൈവിടപ്പെടുന്നവരല്ല തങ്ങളുടെ പെട്ടും നഷ്ടമായല്ല താനും. യേശുവിൻ ജീവനും ഞങ്ങളുടെ പാപശരീരത്തിൽ വിളങ്ങിവരേണ്ടതിന് എപ്പോഴും യേശുവിന്റെ മരിപ്പിനെ ശരീരത്തിൽ വഹിച്ചു നടന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. ഞങ്ങൾ പാപങ്ങളുടെ മൃത്യുഞ്ജയത്തിൽ യേശുവിൻ ജീവനും വിളങ്ങേണ്ടതിന്നല്ലൊ ഞങ്ങൾ ജീവിപ്പോളും നേരം എല്ലാം യേശുവിൻ നിമിത്തം ചാവൽ എല്പിക്കപ്പെടുന്നു. ആകയാൽ ഞങ്ങളിൽ മരണ പാപം നിങ്ങളിൽ ജീവനും പ്രാപരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും (സങ്കീ. ൧൧൬, ൧൩൦) ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു അതുകൊണ്ട് ഉരച്ചു എന്ന് എഴുതിയതിന് ഒത്ത വിശ്വാസത്തിൻ ആത്മാവു തന്നെ ഞങ്ങൾക്കും ഉണ്ടാകയാൽ ഞങ്ങളും വിശ്വസിക്കുന്നു അതുകൊണ്ട് ഉരക്കയും ചെയ്യുന്നു. കർത്താവായ യേശുവെ ഉണർത്തിയവൻ ഞങ്ങളെയും യേശുവോടെ ഉണർത്തി, നിങ്ങളോടു കൂടെ മുന്നിറങ്ങും എന്നറിഞ്ഞിട്ടിരുന്നു. സകലവും നിങ്ങൾ നിമിത്തം അല്ലൊ ആ പര്യായം; പലരും പലരകി വന്നൊരു കരുണ ദൈവത്തേജസ്സിന്നായി സ്പന്ദനം വഴിയുമാറാക്കേണ്ടതിന്നു തന്നെ. അതുകൊണ്ട് പൗലോസു ഞങ്ങൾ മന്ദിച്ചുപോകാതെ ഞങ്ങളുടെ പുറമറയ്ക്കൽ കെട്ടുപോയാലും അകത്തേവൻ നാളിൽ നാളിൽ പുതുക്കപ്പെടുന്നു. കാരണം ഞങ്ങൾക്ക് ഈ നൊടി കൊണ്ടുള്ള ലക്ഷ്യസങ്കടം അ നവധി അതിയായിട്ട് നിത്യത്തേജസ്സിൻ ഘനത്തെ ഞങ്ങൾക്കു സമ്പാദിക്കുന്നു. അതിനായും ഞങ്ങൾ കാരണനവ അല്ല കാ പൗലോസാത്തവ അത്രെ നോക്കി കൊള്ളുന്നു കാരണമത് അല്ലൊ താച്ഛാലികം കാരണത്തത് നിത്യം തന്നെ.

൫. അദ്ധ്യായം.

അപോസ്തലനിൽ ഭാവി വിചാരത്താൽ നിയമവും സത്യവും, (൧൧) ക്രിസ്തുന്റെ ആത്മബലിയാൽ ദൂതപ്രാഗത്ഭ്യവും നിറഞ്ഞു.

എങ്ങിനെ എന്നാൽ കൂടാതെമാകുന്ന ഞങ്ങളുടെ ദൈവഭവനം പൗലോസത്തുപോയി എങ്കിൽ കൈപ്പണിയല്ലാത്ത നിത്യവീടായി ദൈവത്തിങ്കൽനിന്ന് ഒരു കെട്ടു ഞങ്ങൾക്ക് സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ

- ൨ ഉണ്ടെന്ന് അറിയുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള ഞങ്ങളുടെ ഭവനത്തെ മേൽധരിപ്പാൻ വാങ്ങിച്ചു കൊണ്ടല്ലോ ഞങ്ങൾ ഈ
- ൩ കൂടാരത്തിൽ ഞരങ്ങുന്നു. അതൊ ഞങ്ങൾ നഗ്നർ അല്ല ഉടുത്തവരായി കാണപ്പെടുകിൽ അത്രെ. ഞങ്ങൾ വീഴ്ചകളല്ല മറ്റുമായതു ജീവനാൽ വിഴുങ്ങപ്പെടേണ്ടതിന്നു മേൽ ധരിപ്പാനത്രെ ഇച്ഛിക്കയാൽ കൂടാരത്തിൽ ഉള്ളന്നും ഭാരപ്പെട്ടു ഞരങ്ങുന്നു.
- ൫ അതിന്നായെന്നു ഞങ്ങളെ ഒരുക്കിയതു ദൈവം ആകുന്നു, ആ
- ൬ ന്നാഭവേയും അച്ചാരമായി ഞങ്ങൾക്കു തന്നവൻ. ആകയാൽ ഞങ്ങൾ എല്ലാശ്ലോഷം ഡെയ്യപ്പെട്ടും ശരീരത്തിൽ നിവസിപ്പോളും ഞങ്ങൾക്കു കത്താവിൽനിന്നു നിവ്വാസം ഉണ്ട് എന്ന്
- ൭ അറിഞ്ഞും കൊണ്ടു. കാഴ്ചകൊണ്ടല്ല സാക്ഷാൽ വിശ്വാസം വെക്കൊണ്ടു നടക്കുന്നവരായി. ഇങ്ങിനെ ഡെയ്യപ്പെട്ടു ഞങ്ങൾ ശരീരത്തിൽനിന്നു നിവൃത്തിയുണ്ടാകുന്നതു കത്താഭാഗ്യം കൂടെ നിവസിപ്പാൻ അധികം രസിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടും നിവസിക്കിലും നിവൃത്തിയുണ്ടാകിലും അവനെ പ്രശംസിക്കുന്നവർ ആവാൻ അ
- ൧൦ ഭിമാനിക്കുന്നു. കാരണം അവനവൻ ശരീരംകൊണ്ടു നല്ലതാകിലും നീയതാകിലും ചെയ്യതിന്ന് അടുത്തതെ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു നാം എല്ലാവരും ക്രിസ്തുന്റെ ന്യായാസനത്തിൻ മുമ്പാകെ പ്രത്യക്ഷമാകേണ്ടതു.
- ൧൧ അതുകൊണ്ടു കത്താവിൻ ഭയത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടു ഞങ്ങൾ മനുഷ്യരെ സമ്മതിപ്പിക്കുന്നു ദൈവത്തിന്നു പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു നിങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷികളിലും ഞാൻ പ്രത്യക്ഷം ആകുന്നു എ
- ൧൨ ന്നും ആശിക്കുന്നു. ഞങ്ങളെ തന്നെ പിന്നെയും നിങ്ങളോടു രഞ്ജിപ്പിച്ചല്ലല്ലോ ഞങ്ങൾ നിമിത്തം പ്രശംസിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഇട തന്നുകൊണ്ടത്രെ (ഇതു പറയുന്നു). ഹൃദയത്തിൽ അല്ല മുഖത്തിന്മേൽ അത്രെ; പ്രശംസയുള്ളവരോടു (പറവാൻ)
- ൧൩ നിങ്ങൾക്കുണ്ടാവാൻ തന്നെ. ഞങ്ങൾ ഭ്രാന്തർ ആയാലും ദൈവത്തിന്നും സുബോധികൾ ആയാലും നിങ്ങൾക്കും ആകുന്നു
- ൧൪ സത്യം. കാരണം എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി ഒരുവൻ മരിച്ചിരിക്കുന്നു
- ൧൫ എല്ലാവരും മരിച്ചു എന്നും ജീവിക്കുന്നവർ ഇനി തങ്ങൾക്ക് എന്നല്ല തങ്ങൾക്കു വേണ്ടി മരിച്ചയിരുന്നവനായിക്കൊണ്ടു ജീവിക്കേണ്ടതിന്നത്രെ; എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി മരിച്ചത് എന്നും ഞങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചതിനാൽ ക്രിസ്തുന്റെ സ്നേഹം ഞങ്ങളെ
- ൧൬ ആവേശിക്കുന്നു. ആകയാൽ ഞങ്ങൾ ഇന്നു തൊട്ട് ആരേയും

ജഡപ്രകാരം അറിയാ; ക്രിസ്തുനെ ജഡപ്രകാരം അറിഞ്ഞു എങ്കിലൊ ഇനിമേൽ അറിയുന്നില്ല താനും. അതുകൊണ്ട് ഒരുത്തൻ ക്രിസ്തുനിൽ ആയാൽ പുതിയ സൃഷ്ടിയത്രെ; പഴയവ കഴിഞ്ഞുപോയി ഇതാ എല്ലാം പുതുതായി വന്നു. എങ്കിലും ഇത് പഴയ എല്ലാം ദൈവത്തിൽനിന്നു ആയവൻ അല്ലെങ്കിൽ നമ്മെ യേശു ക്രിസ്തുനൂലം തന്നോടു നിരപ്പിച്ചു നിരപ്പിന്റെ ശുശ്രൂഷയെ ഞങ്ങൾക്കു തന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ദൈവം ലോകത്തിന്നു പൻ അവരുടെ പിഴകളെ കണക്കിടാതെ നിരപ്പിൻ വചനത്തെ ഞങ്ങളിൽ സമപ്പിച്ചും കൊണ്ടു ലോകത്തെ ക്രിസ്തുനിൽ തന്നോടു നിരപ്പിച്ചു. എന്നതിനാൽ ഞങ്ങൾ ക്രിസ്തുവേണ്ടി മന്ത്രി ൨൦ കൾ ആകുന്നു ദൈവം ഞങ്ങൾ മുഖേന പ്രബോധിപ്പിക്കും പോലെ ദൈവത്തോടു നിരന്നു വരുവിൻ എന്നു ഞങ്ങൾ ക്രിസ്തു പകരം യാചിക്കുന്നു. പാപത്തെ അറിയാത്തവനെ ൨൧ ന്നും അവനിൽ ദേവനീതി ആകേണ്ടതിന്ന് അവൻ നമുക്കു വേണ്ടി പാപം ആക്കി.

൬. അദ്ധ്യായം.

തന്റെ മാതിരിപ്രകാരം പുതിയ മനുഷ്യനാവാൻ പ്രബോധിച്ചതു, (൧൧) അവിശ്വാസികളോടു സംഗതെ സൂക്ഷിക്കേണം.

അവനോടു കൂട്ടുപ്രവൃത്തിക്കാരായി ഞങ്ങൾ പ്രബോധിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നിതു: നിങ്ങൾ ദൈവകരുണയെ പഴുതിൽ അംഗീകരിച്ചു എന്നു വരരുതു. (യശ. ൪൯, ൮.) അംഗീകരണ കാലത്തിൽ ഞാൻ നിന്നെ ചെവിക്കൊണ്ടു രക്ഷാദിവസത്തിൽ നിന്നെ തുണിച്ചു എന്ന് അവൻ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ; ഇതാ സുപ്രസാദശാലം ഇതാ ഇന്നു രക്ഷാദിവസം. ശുശ്രൂഷിക്കുക. നീക്കം പറയാത്താൻ ഞങ്ങളും ഒന്നിലും ഒരു തടങ്ങളും കൊടുക്കാതെ, സകലത്തിലും ഞങ്ങളെ തന്നെ ദേവശുശ്രൂഷക്കാർ എന്നു രജിപ്പിക്കുന്നു. ബഹുക്ഷാന്തിയിലും ഉപദ്രവങ്ങളിലും കെട്ടുപാടുകളിലും തല്ലുകൾ കാവലുകൾ കലഹങ്ങളിലും അധ്വാനങ്ങൾ ഉറക്കിളപ്പുകൾ പട്ടിണികളിലും. നിമ്നലബ്ധി ദീപ്ത നക്ഷത്ര വാത്സല്യത്തിലും വിശുദ്ധാത്മാവിലും നിവൃത്തിയുണ്ടാക്കുന്നതിലും സത്യവചനം ദേവശക്തി എന്നതിനാലും ഇടവലത്തും ഉള്ള നീതിയുടെ ആയുധങ്ങളാലും, മാനുഷമാനങ്ങളുടെ സാക്ഷിത്വത്തിലും ചതിയർ എന്നിട്ടും സത്യവാന്മാർ. അറിയാൻ

പ്പെടാത്തവർ എന്നിടും അറിയാത്തവർ, ചാകുന്നവർ എന്നി
 ടും ഇതാ ഞങ്ങൾ ജീവിക്കുന്നു ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ എന്നിടും മ
 ൧൦ റിപ്പിക്കപ്പെടാത്തവർ. ദുഃഖിതർ എന്നിടും എപ്പോഴും സന്തോ
 ിപ്പവർ ദരിദ്രർ എന്നിടും പലരെ സമ്പന്നർ ആക്കുന്നവർ
 ഒന്നും ഇല്ലാത്തവർ എന്നിടും എല്ലാം അടക്കുന്നവർ ആയുനെ
 ൧൧ അല്ലയോ കൊരിന്തരെ! ഞങ്ങളുടെ വായി നിങ്ങളോടു തുറ
 ൧൨ ന്നിരിക്കുന്നു, ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയം ഇടവെട്ടിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളിൽ
 നിങ്ങൾക്ക് ഇടുക്കം ഇല്ല; നിങ്ങളുടെ കരളിൽ അത്രെ ഇടുക്കം
 ൧൩ ഉണ്ടു. ഞാൻ മക്കളോട് എന്നപോലെ പറയുന്നു: പ്രതിഫല
 ൧൪ ത്തിനായി നിങ്ങളും ഇത്രോളം ഇടവെട്ടു വരുവിൻ. അവി
 ശ്വാസികളോടു നിങ്ങൾ ഇന്നയല്ലാത്ത പിന്നെയായി പോക
 ത്തെ; നീതിക്കും അധർമ്മത്തിന്നും എന്തൊരുചേച്ചു, വെളിച്ച
 ൧൫ ത്തിന്നും ഇരുളോട് എന്തു കൂട്ടു. ക്രിസ്തുൻ വെലിയാളോടും എന്തു
 മേളനും അല്ല വിശ്വാസിക്ക് അവിശ്വാസിയാട് എന്ത് അ
 ൧൬ ശം. ദൈവാലയത്തിന്നു വിഗ്രഹങ്ങളോട് എന്തു സംസ്കൃതി
 ങ്കൾ അല്ലോ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ആലയം ആകുന്നു:
 (൩ മൊ. ൨൬, ൧൧.) ഞാൻ അവരിൽ കുടിയിരിക്കയും ഉള്ളിൽ
 നടക്കയും ആം അവർക്ക് ഞാൻ ദൈവവും അവർ എനിക്ക്
 ൧൭ ജനവും ആകും എന്നു ദൈവം പറഞ്ഞ പ്രകാരം തന്നെ. ആ
 കയാൽ അവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു വേർതിട്ടു നിന്നു
 അശുദ്ധമായതെ തൊടാതിരിപ്പിൻ എന്നു കർത്താവ് പറയുന്നു
 (യശ. ൫൨; ൧൧.) എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ടു
 ൧൮ നിങ്ങൾക്ക് പിതാവാകും. നിങ്ങൾ എനിക്ക് പുത്രപുത്രിമാരും
 ആരും എന്നു സർവ്വശക്തനായ കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു
 ൧൯ (യിര. ൩൧, ൯. ൩൩. ൩൨, ൩൮. ൨ ശമു. ൧, ൮.) അതു
 കൊണ്ടു പ്രിയമുള്ളവരെ! ഈ വാഗ്ദത്തങ്ങൾ നമുക്കുണ്ടായിരി
 ക്കെ ജഡത്തിലേയും ആത്മാവിലേയും സകല കന്മയ്ക്കിടയിൽ
 നിന്നും നമ്മെ നാം വെടിപ്പാക്കി വിശുദ്ധിയെ ദേവദയത്തിൽ
 തന്നെ തികെച്ചു കൊൾക.

൭. അദ്ധ്യായം.

തിതൻ കൊരിന്തരെകൊണ്ടു ചോധിപ്പിച്ചതിന്റെ അനുഭവം.

൨ നെങ്ങൾക്ക് ഇടം തരുവിൻ ഞങ്ങൾ ആരോടും അന്യായം
 ചെയ്തില്ല, ആരെയും കെടുത്തില്ല, ആരെയും തോല്പിച്ചിട്ടു
 ൪൨൬

കറവിയിലായല്ല ഞാൻ പറയുന്നു കൂട മരിപ്പാനും കൂട ജീവി നു
പ്പാനും നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നു ഞാ
ൻ മുൻ ചൊല്ലിയിട്ടുള്ളല്ലോ. നിങ്ങളോടു എനിക്കുള്ള പ്രാഗത്ഭ്യം ര
പെത്തു ഞാൻ ആശ്വാസം കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു ഞങ്ങ
ളുടെ എല്ലാ ഉപദേശത്തിനേയും സന്തോഷം അത്രയും വഴി
ഞ്ഞവനാകുന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ മക്കേദോന്യയിൽ വന്ന ൫
ശേഷവും ഞങ്ങളുടെ ജഡത്തിന്നു സൌഖ്യം ഒട്ടും ഇല്ലാത്തതു,
ഞങ്ങൾ എല്ലാവിധത്തിലും സങ്കടപ്പെടുന്നവർ അത്രയും; പുറ
ത്തു യുദ്ധങ്ങൾ അകത്തു ഭയങ്ങൾ. എങ്കിലും എളിയവരെ ആ ന്ന
ശ്വസിക്കുന്നവനായ ദൈവം തീരുവാൻ വരവിനാൽ ഞ
ങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. അവന്റെ വരവിനാൽ മാത്രമല്ല ൭
അവനു നിങ്ങളെ തൊട്ടു തണുപ്പു വന്ന ആശ്വാസത്താലും
കൂടെ നിങ്ങളുടെ വാങ്ങലും നിങ്ങളുടെ പരിഭവനയും എനി
ക്കായിക്കൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ എരിച്ചലും ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയിട്ടു
ക്കയിൽ തന്നെ; അതുകൊണ്ടു ഞാൻ അധികവും സന്തോഷി
ച്ചു. എന്തെന്നാൽ ഞാൻ ലേഖനത്താൽ നിങ്ങളെ ദുഃഖിപ്പി വ
ച്ചു എങ്കിൽ (ആ ലേഖനം നിങ്ങളെ കറയ നേരത്തേക്ക് ആ
കട്ടെ ദുഃഖിപ്പിച്ചു എന്നു കാരണമുള്ളല്ലോ) അതിന്നു ഞാൻ
അനുതപിച്ചു പോയിട്ടും അനുതപിക്കുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ നിങ്ങ
ൾ ദുഃഖപ്പെട്ടു എന്നല്ല മാനസാന്തരത്തിനായത്രെ ദുഃഖപ്പെ
ട്ടതിനാൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ ഞങ്ങളാൽ ഒന്നി
ലും ഹാനി വരാത്തതും ദൈവപ്രകാരമായി അല്ലാ ദുഃഖപ്പെ
ട്ടു കാരണം ദേവപ്രകാരം ഉള്ള ദുഃഖം അനുതപം വരാതെ ൧൦
ര രക്ഷയിലേക്കുള്ള മാനസാന്തരത്തെ സമ്പാദിക്കുന്നു; ലോ
കത്തിൻ ദുഃഖം മരണത്തെ സമ്പാദിക്കെ ഉള്ളു.

കണ്ടാലും ആ ദേവപ്രകാരം ദുഃഖപ്പെട്ടതു തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് ൧൧
എത്ര ഉത്സാഹത്തെ സമ്പാദിച്ചു പോൽ! അല്ല പ്രതിവാദത്തെ
യും രസക്കേടിനേയും അല്ല ഭയത്തേയും വാങ്ങലേയും അല്ല,
എരിച്ചലേയും പ്രതിക്രിയയേയും കൂടെ (സമ്പാദിച്ചതു). ആ
കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ നിർമ്മലന്മാർ എന്ന് എല്ലാ വിധത്തിലും
നിങ്ങളെ തന്നെ രഞ്ജിപ്പിച്ചു കാട്ടി. ആകയാൽ ഞാൻ നിങ്ങ ൧൨
ൾക്കു (അങ്ങിനെ) എഴുതിയതും അന്യായം ചെയ്യുവാൻ നിമി
ത്തമല്ല അന്യായം തട്ടിയവൻ നിമിത്തവും അല്ല; ഞങ്ങൾക്ക്
വേണ്ടി അങ്ങുള്ള ഉത്സാഹം ദേവമുമ്പാകെ വിളക്കുകനിമിത്തം

൧൩ തന്നെ. അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ആശ്വാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ഞങ്ങളുടെ ആശ്വാസത്തിനും മീതെ തീരന്റെ സന്തോഷത്താ
 ൧൪ ൽ എത്രയും അധികം സന്തോഷിച്ചു. അവന്റെ ആത്മാവിന്നു നിങ്ങൾ എല്ലാവരും തണുപ്പു വന്ന കാരണത്താലത്രെ; അവനോടല്ലാ ഞാൻ നിങ്ങളെ തൊട്ടു വല്ലതും പ്രശംസിച്ചുട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നാണിച്ചു പോയില്ല; ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട് സകലവും സത്യത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ തന്നെ രീതൻ കേൾക്കുക
 ൧൫ ഞങ്ങൾ പ്രശംസിച്ചതും കൂടെ സത്യമാണ്. അവനെ ഭയത്തോടും വിറയലോടും കൈക്കൊണ്ടുള്ള നിങ്ങൾ എല്ലാവരുടെയും അനുസരണത്തെ ഓർമ്മപ്പെടുത്താൻ അവന്റെ കരൾ ഹൃദയം
 ൧൬ അധികം നിങ്ങളിലേക്കത്രെ ആകുന്നു. നിങ്ങൾ വിഷയമായി ഞാൻ എല്ലാവരിലും ഡെയ്യപ്പെടുന്നതിനാൽ സന്തോഷിക്കുന്നു.

൮. അദ്ധ്യായം. (൯-)

യരുശലേമിന്റെ വേണ്ടിയുള്ള ചെരുമാനത്തിൻ അദ്ധ്യായം.

൧ പിന്നെ സഹോദരന്മാരെ! മക്കേദോന സഭകളിൽ സ്കീട്ടു
 ൨ ൽ ദേവകരുണയെ നിങ്ങൾക്ക് അറിയിക്കുന്നു. ഉപദ്രവത്തിന്റെ പെട്ടെന്ന് ശോധനയിലും അവരുടെ സന്തോഷം അതിയായി നിറഞ്ഞും ആഴമുള്ള ദാരിദ്ര്യം ഏകാഗ്രതയുടെ സമ്പത്തേയും വഴിഞ്ഞും വന്നു എന്നത്രെ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ വിശുദ്ധരുടെ സേവയിൽ തങ്ങളും കൂടേണം എന്നുള്ള കരുണയെ അവർ വളരെ പ്രബോധനപരമായി ഞങ്ങളോടു യാചിച്ചു. സ്വയം കൃതമായി കഴിവു പോലെയും കഴിവിന്നു മീതെയും കൊടുത്തു എ
 ൩ ന്നതിന്നു ഞാൻ സാക്ഷി. അതും ഞങ്ങൾ ആശിച്ച പ്രകാരം മല്ല തങ്ങളെ തന്നെ മുഖേന കർത്താവിന്നു പിന്നെ ദേവേച്ഛത്താൽ ഞങ്ങൾക്കും തന്നെ. അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ തീരനെ അവൻ ഈ കൃപയെ മുന്തൂക്കിയപ്രകാരം നിങ്ങളിൽ തിരികെയും വേണം എന്നു പ്രബോധിപ്പിച്ചു. എന്നാലൊ നിങ്ങൾ വിശ്വാസം, വചനം, അറിവു സകല ഉത്സാഹം ഞങ്ങളിലെ നിങ്ങളുടെ സ്നേഹം ഇങ്ങിനെ എല്ലാവരിലും വഴിയുന്നതുപോലെ ഈ കൃപയിലും വഴിയുമാറുക. നിത്യോഹമായല്ല പരമമായും; മറ്റവരുടെ ഉത്സാഹം കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ മാറിനെ ശോധന ചെയ്യാനത്രെ. നമ്മുടെ കർത്താവായ
 ൯൨൮

യേശുക്രിസ്തുൻ സമ്പന്നൻ എങ്കിലും അവന്റെ ദാരിദ്ര്യത്താൽ നിങ്ങൾ സമ്പന്നർ ആകേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ നിമിത്തം ദരിദ്രനായ്ക്കു കരുണയെ നിങ്ങൾ അറിയിക്കുമല്ലോ? ഇതിൽ ൧൦ ഞാൻ അഭിപ്രായവും ചൊല്ലി തരുന്നു. നിങ്ങൾ കീഴാടയിൽ ചെപ്പാൻ മാത്രമല്ല ഭാവിപ്പാനും കൂടെ (മക്കേദോനിയ) മുഖ്യ തുടങ്ങിയതിനാൽ ഇതു തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് ഉപകരിക്കുന്നു. ഭാ ൧൧ വിപ്പാൻ മുതിച്ച കണ്ടപോലെ തന്നെ ഉള്ളതിന്നു തക്കൊരു സമാപ്തിയും ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു ചെയ്യുന്നതും കൂടെ തിരിച്ചറിവ്. എങ്ങിനെ എന്നാൽ മുതിച്ച ഉണ്ടാകിൽ ഇല്ലാത്തതിനല്ല ഉള്ള ൧൨ തിന്നു തക്കവണ്ണം പ്രസാദം വരുത്തുന്നു. മറ്റവർക്ക് എഴുപ്പം ൧൩ നിങ്ങൾക്ക് സങ്കടം എന്നു വരുവാൻ അല്ലല്ലോ സമത്വം പ്രമാണം. ഇക്കാലം നിങ്ങളുടെ വഴിപ്പാത അവരുടെ കുറവിനെ തീ ൧൪ ക്കുക പിന്നെ അവരുടെ വഴിപ്പാത നിങ്ങളുടെ കുറവിനേയും തീ ക്കുമാറു തന്നെ. വളരെ ചേർത്തവന്നു വഴിഞ്ഞില്ല കുറയ ചേ ൧൫ ത്തവന്നു കുറഞ്ഞിട്ടും ഇല്ല എന്നു (൨മോ. ൧൩, ൧൮) എഴുതിയ പ്രകാരം ഒരു സമത്വം ഉണ്ടാകേണം എന്നത്രെ. ശേഷം (എ ൧൩ നിക്ക് എന്ന പോലെ) തീരന്റെ ഹൃദയത്തിലും നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള ഉത്സാഹത്തെ കൊട്ടിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്നു സ്കോത്രം അവൻ പ്രബോധനത്തെ കൈക്കൊണ്ടല്ലാതെ താൻ ൧൭ അത്യാത്മാവും പുണ്ട സ്വയംകൃതമായി നിങ്ങളുടെ പുറപ്പെട്ടു വിശേഷിച്ച് എല്ലാ സഭകളിലും സുവിശേഷവിഷയമായി ൧൮ കഴിയുള്ള സഹോദരനേയും ഞങ്ങൾ അവനോടു കൂട അയച്ചു. അവൻ അതു കൂടാതെ കത്താവിൻ തേജസ്സിനായും നമ്മുടെ ൧൯ മുതിച്ചയെ കാണിപ്പാനും ഞങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയാൽ നടക്കുന്ന ഈ കൃപയിൽ ഞങ്ങൾക്കു കൂട്ടയാത്രക്കാരൻ എന്നു സഭകളാൽ വരിക്കപ്പെട്ടവൻ തന്നെ. ഞങ്ങളാൽ ശുശ്രൂഷിക്കപ്പെടുന്ന ൨൦ ഈ പുഷ്പിയിൽ ആരും ഞങ്ങളെ കുത്തിച്ചു പോകാത്താൻ തന്നെ ഇങ്ങിനെ കോപ്പിട്ടിരുന്നു. കത്താവിൻ മുമ്പാകെ മാത്രമല്ലല്ലോ ൨൧ മനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെയും നല്ലവരെ തന്നെ ഞങ്ങൾ മുൻകരുതുന്നു. ഞങ്ങൾ പലതിലും പലപ്പോഴും ശോധന ചെയ്ത് ൨൨ ഉത്സാഹിയായികണ്ട ഞങ്ങളുടെ സഹോദരനേയും അവരോടു കൂട അയച്ചു, അവൻ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെ തൊട്ടു ഉറപ്പു പെരു കയ്യാൽ ഏറ്റവും അധികം ഉത്സാഹി തന്നെ. തീരൻ ആകട്ടെ ൨൩ എനിക്ക് കൂട്ടാളിയും നിങ്ങൾ വിഷയമായി കൂട്ടുവേലക്കാരനും

തന്നെ ഞങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാർ ആകട്ടെ സഭകളുടെ പ്രേമം രീതിനാലും ക്രിസ്തുന്റെ തേജസ്സും അത്രെ. ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തിനും നിങ്ങളെ തൊട്ടു ഞങ്ങൾ പ്രശംസിച്ചതിനും ഒത്ത ദ്രോഹം നിങ്ങൾ കാട്ടിയാൽ സഭകളുടെ സമക്ഷത്തിലേക്കു (കാട്ടുകയും ചെയ്യും).

൯. അദ്ധ്യായം.

ഓരോരുത്തരും കൊടുപ്പാൻ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു.

വിശുദ്ധന്മാരായുള്ള ശുശ്രൂഷയെ ചൊല്ലി, നിങ്ങൾക്കു ഏഴു വാൻ എന്നിങ്ങ് ആവശ്യം ഇല്ല സത്യം. അവായ കീഴാണ്ടുതൽ ഒരുങ്ങി നില്ക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി മക്കേദോനോടു പ്രശംസിച്ചുള്ള നിങ്ങളുടെ മുതിച്ചു എന്നിങ്ങല്ലാ ബോധിച്ചു; നിങ്ങളുടെ എരിച്ചത് മിക്കവരെയും മുതിർന്നു ഇരിക്കുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രശംസിച്ചതു വ്യക്തമാകാതെ ഞാൻ ചൊന്നപ്രകാരം നിങ്ങൾ ഒരുങ്ങി നില്ക്കേണ്ടതിന്നു തന്നെ ഞാൻ സഹോദരന്മാരെ അയച്ചു. അല്ലായ്ക്കിൽ മക്കേദോനോർ എന്നോടു കൂടെ വന്നു നിങ്ങളെ ഒരുങ്ങാതെ കണ്ടാൽ നിങ്ങൾ എന്നു ചൊല്ലുന്നില്ല ഞങ്ങൾ തന്നെ ഈ അതിനിശ്ചയത്തിൽ നാണിച്ചു പോകിലുമാ. ആകയാൽ, സഹോദരന്മാർ അങ്ങോട്ടു മുൻപോകയും മുൻചൊല്ലി കൊടുത്ത നിങ്ങളുടെ അനുഗ്രഹത്തെ മുക്കട്ടിവെക്കയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു അവരെ പ്രേരോധിപ്പിപ്പാൻ ആവശ്യം എന്നു തോന്നി; ആയതൊ പിശുക്കായിട്ടല്ല അനുഗ്രഹമായിട്ട് ഒരുങ്ങി വരിക. എങ്കിൽ ചെറുങ്ങനെ വിതക്കുന്നവൻ ചെറുങ്ങനെ കൊയും അനുഗ്രഹങ്ങളായി വിതക്കുന്നവൻ അനുഗ്രഹങ്ങളുമായി കൊയും എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു. അവനവൻ ഹൃദയം മുട്ടുമ്പോലെ അത്രെ ദുഃഖേന അല്ല നിബ്ബന്ധത്താലും അല്ല പിരിഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നവനെ അല്ലൊ ദൈവം സ്നേഹിക്കുന്നു വ്യ (സുഭ. ൨൨, ൮.) നിങ്ങൾ സകലത്തിലും എപ്പോഴും എല്ലാ യുഷ്ടിയും ഉള്ളവരായി സകല സൽക്രിയയിലും വഴിഞ്ഞു വരമാറു നിങ്ങളിൽ എല്ലാ കരുണയെയും വഴിയിപ്പാൻ ദൈവം ശൻ കരുണാകുന്നു. അവൻ തുകി എളിയവർക്കു കൊടുത്തു അവന്റെ നീതി എന്നേക്കും നില്ക്കുന്നു (സങ്കീ. ൧൧൨, ൯.) എന്നു ഏഴു തിയപ്രകാരം തന്നെ. എന്നാൽ വിതെക്കുന്നവന്നു വിത്തും

ഭക്ഷണത്തിന് അപ്പവും ഏകുന്നവൻ (യശ. ൫൫, ൧൦.) നിങ്ങളുടെ വിതെക്കലെയും ഏകി പെരുക്കി നിങ്ങളുടെ നീതിയുടെ എടുപ്പിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കും. ഇങ്ങിനെ ദൈവത്തിന്നു നമ്മാൽ ൧൧ സ്കോത്രത്തെ സമ്പാദിക്കുന്ന എല്ലാ ഏകാഗ്രതയിലേക്കും നിങ്ങൾ സകലത്തിലും സമ്പന്നന്മാർ ആകുമാര തന്നെ. എങ്ങി ൧൨ നെ എന്നാൽ ഈ സേവയിലെ ശുശ്രൂഷ വിശുദ്ധരുടെ കറവുകളെ പൂരിച്ചു തീർക്കുന്നത് എന്നു വേണ്ടാ ദൈവത്തിനുള്ള പല സ്കോത്രങ്ങളാലും വഴിയുന്നതും ആകുന്നു. ഈ ശുശ്രൂഷ ൧൩ യിൽ കാട്ടുന്ന സിദ്ധതമേതുവായിട്ടല്ലാ അവർ ക്രിസ്തുസുവിശേഷത്തിനായി നിങ്ങളുടെ സ്വീകാരത്തിൻ അനുസരണത്തെയും അവരോടും എല്ലാവരോടും നിങ്ങൾക്കുള്ള കൂട്ടായ്മയുടെ ഏകാഗ്രതയെയും കണ്ടിട്ടു ദൈവത്തെ മഹത്വീകരിക്കും. നിങ്ങൾ ൧൪ ൽ അതിമഹത്തായ ദേവകൃപനിമിത്തം അവർ നിങ്ങളെ വാഞ്ചരിച്ചു നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യും. ദൈവ ൧൫ ത്തിന് അവന്റെ കഥിച്ചു മുടിച്ചാത്ത ദാനത്തിനായി സ്കോത്രം ഉണ്ടാവുതാക.

൧൦. അദ്ധ്യായം. (-൧൩)

സഭയെ യഥാസ്ഥാനത്തിൽ ആക്കുവാൻ എതിരികളെ ശാസിച്ചു തന്റെ ദേവലക്ഷ്യം പ്രതിവാദം ചെയ്യുന്നത്.

വിന്നെ പൌൽ എന്നുള്ള ഈ തൊൻ ക്രിസ്തുന്റെ ശാന്തത പയും സൌമ്യതയും കൊണ്ടു, നിങ്ങളെ പ്രഭുവാധിപ്പിക്കുന്നു; നിങ്ങളിൽ സമ്മുഖത്തു താഴ്ന്നുള്ളവൻ എന്നും അകലത്തു നിങ്ങളോടു ഡെയ്യുപ്പെടുന്നവൻ എന്നും കേൾക്കുന്ന തൊൻ ആകട്ടെ (നിങ്ങളോട്) അരികത്ത് ഇരിക്കുവോൾ, ഞങ്ങൾ ജഡപ്രകാരം നടക്കുന്നു എന്നു നിരൂപിക്കുന്ന ചിലരെക്കൊള്ളെ തുനിഞ്ഞുവരുവാൻ നിരൂപിക്കുന്ന ഉറപ്പിനാലെ ഡെയ്യും കാട്ടുവാൻ സംഗതിവരുതു എന്നു യാചിക്കുന്നു. കാരണം ഞങ്ങൾ ജഡത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നവർ എങ്കിലും ജഡപ്രകാരം പോരുന്നവർ അല്ല. ഞങ്ങളുടെ പോരിൻ ആയുധങ്ങൾ അല്ലൊ രജഡമയങ്ങൾ അല്ല വാടികളെ ഇടിപ്പാൻ ദൈവത്തിന്നു ശക്തിയുള്ളവ അത്രെ. അവറാൽ ഞങ്ങൾ സങ്കല്പങ്ങളേയും ൫ ദൈവത്തിൻ അറിവിനോട് അമർക്കിക്കുന്ന സകല ഉയച്ചുയേയും തച്ചിടിച്ചും എല്ലാ നിനവിനേയും ക്രിസ്തുന്റെ അനു

൩ സരണത്തിലേക്ക് അടിമപ്പെടുത്തിയും നിങ്ങളുടെ അനുസരണം തികഞ്ഞു വന്ന ഉടനെ എല്ലാ അനധീനതയെക്കുറിച്ചും ക്രിയ ചെയ്യാൻ ഒരുങ്ങി നിന്നും കൊള്ളുന്നു. സമക്ഷത്തുള്ളവരെ മാത്രം നോക്കുന്നുവോ? ഒരുത്തൻ താൻ ക്രിസ്തുനുള്ളവൻ എന്നു തങ്കൽ തന്നെ ഉറപ്പിച്ചു എങ്കിൽ അവൻ ക്രിസ്തുനുള്ളതു പോലെ തന്നെ ഞങ്ങളും കൂടെ എന്ന് അവൻ തന്നെ വെല പിന്നെയും നിരൂപിക്ക. എങ്ങിനെ എന്നാൽ കത്താവ് നിങ്ങളുടെ ഇടിവിന്നായിട്ടല്ല വീട്ടുവധ്വനണക്കത്രെ ഞങ്ങൾക്കു തന്ന അധികാരത്തെ തൊട്ടു ഞാൻ ഒന്ന് അധികം പ്രശംസിക്കു ചു എങ്കിലും നാണിച്ചു പോകയില്ല. ഞാൻ ലേഖനങ്ങളെ കൊണ്ടു നിങ്ങൾക്ക് പേടി കാട്ടുവാനു ആയോന്നു മാത്രം ഇല്ല.

൧൦ [അവന്റെ] ലേഖനങ്ങൾ ഘനവും ഊക്കും ഉള്ളവ സ്വതഃ ശരീരത്തിന്റെ സന്നിധിയോ ബലഹീനം, വാക്കും നിസ്സാരം

൧൧ അത്രെ എന്നു മൊഴിയുന്നു പോൽ. ഞങ്ങൾ അകലത്തുനിന്നു ലേഖനങ്ങൾമൂലം വാക്കിൽ ഏതുപ്രകാരം അരികത്തും ക്രിയയിൽ അതെപ്രകാരം ആകുന്നു എന്ന് അങ്ങിനത്തവൻ നിരൂപിക്ക.

൧൨ തങ്ങളെത്തന്നെ രഞ്ജിപ്പിക്കുന്ന ചിലരോട് ഞങ്ങളെ തന്നെ ചേർത്താരുമിപ്പാനോ ഉപമിപ്പാനോ ഞങ്ങൾ തുനിയുന്നില്ല സ്വതഃ ആയവർ തങ്ങളെ തങ്ങളിൽ അളന്നും തങ്ങളെ തങ്ങളിൽ ഉപമിച്ചും കൊള്ളുന്നതിൽ അജ്ഞാനം ആകുന്നു. ഞങ്ങളെ അളവില്ലാത്തോളം പ്രശംസിക്കയില്ല ദൈവം ഞങ്ങൾക്കു നിങ്ങൾ വരെയും എത്തുമാത്രം അളന്നു തന്ന നൂലിന്റെ അളവിൻ പ്രകാരം അത്രെ. ആകയാൽ ഞങ്ങൾ ക്രിസ്തുന്റെ സുവിശേഷം (പേലയിൽ) നിങ്ങൾ വരെയും മുൻപുക്കൂട്ടുകൊണ്ടു നിങ്ങളിൽ എത്താത്തവർ എന്നു വരാതെ ഞങ്ങളെ തന്നെ അതിയായിട്ടു

൧൩ നീട്ടുന്നതും ഇല്ല. അന്യന്മാരുടെ പ്രയത്നങ്ങളിൽ അളവില്ലാത്തോളം പ്രശംസിക്കുന്നതും ഇല്ല. നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം വർദ്ധിച്ചാൽ ഞങ്ങളുടെ നൂലിൻപ്രകാരം നിങ്ങളിൽ അത്രയും

൧൪ മഹിമപ്പെടുവാനും പിന്നെയും അന്യന്മാരുടെ നൂലിനകത്തു (പണ്ടു) സാധിച്ചതിൽ പ്രശംസിക്കാതെ നിങ്ങൾക്ക് അപ്പുറത്തെ ദിക്കുകളോളം സുവിശേഷിപ്പാനും ആശ ഉള്ളവരായത്രെ.

൧൫ പ്രശംസിക്കുന്നവനോ കത്താവിൻ പ്രശംസിക്ക. തന്നെത്തന്നെ

൧൬ ന് രഞ്ജിപ്പിക്കുന്നവൻ അല്ലെല്ലോ കത്താവ് രഞ്ജിപ്പിക്കുന്നവൻ അത്രെ കൊള്ളാകുന്നവൻ.

൧൧. അദ്ധ്യായം.

കള്ള അപോസ്തലരോട് തന്നെ ഉപമിച്ച പ്രശംസിക്കുന്നത്

നിങ്ങൾ എന്നിൽ അസാരം ബുദ്ധിമുട്ടുന്നതൊന്നും ചെയ്യരുത്; അതെ നിങ്ങൾ എന്നെ പൊറുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ചൂടിനാൽ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കായി എറിയുന്നു; ഞാനല്ലാതെ ക്രിസ്തു നമ്മുടെ കന്യാകയെ നിറയ്ക്കുവാൻ നിങ്ങളെ ആകർഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ഒരമിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ സപ്പം തൻ ഉപായത്താലെ ഹൃദയം ചതിച്ചതു പോലെ നിങ്ങളുടെ നിന്ദകൾ ക്രിസ്തുക്കൾക്കു കേൾക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് വിട്ടു കെട്ടുപോകും എന്നു ഞാൻ ശങ്കിക്കുന്നു. കാരണം ഞങ്ങൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാത്ത മറ്റൊരു യേശുവെ വെവ്വേറാക്കുവാൻ തന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കാത്ത വേറെ ആത്മാവൊന്നെ കൈക്കൊള്ളാത്ത വേറെ സുവിശേഷം ലഭിക്കുകയും നിങ്ങൾ നന്നായി പൊറുക്കുമായിരുന്നുവല്ലോ? എങ്ങിനെ എന്നാൽ ആ അതിശയോക്താവായ അപോസ്തലൻ ഒന്നിനും ഞാൻ ഒന്നിലും കിഴിഞ്ഞവനല്ല എന്നു നിരൂപിക്കുന്നു. ഞാൻ പക്ഷെ വാക്കിൽ സാമാന്യൻ എങ്കിൽ അറിവിൽ നല്ല അല്ല താനും; ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾ വിഷയമായി എല്ലാവരിലും എല്ലാവരിലും പ്രസിദ്ധത വന്നവർ ആരും. അല്ല ഞാൻ നിങ്ങളിൽ ദേവസുവിശേഷത്തെ സൗജന്യമായി പരത്തി കൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഉയരപ്പെട്ടുണ്ടെന്നു എന്നെ തന്നെ താഴ്മയോടെ പാപം ചെയ്യുവാൻ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി വെച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു വാങ്ങി മറ്റൊരു സഭയോടു കൂടി നിങ്ങളിൽ ഉള്ള പേരും മുട്ടുമ്പോഴും ഒരതത്വത്തെയും ഉൾക്കൊള്ളിച്ചു. സഭാഭരണങ്ങൾ മക്കളോടൊന്നിയിൽനിന്നു വന്നിട്ടില്ല എന്നും മുട്ടു തീർത്തു ഞാനും സകലത്തിലും എന്നെ നിങ്ങൾക്ക് ഭാരമില്ലാത്തവനായി കാത്തു ഇനിയും കാക്കും. ക്രിസ്തുന്റെ സത്വം എന്നിൽ ഉള്ളതാണെന്നു ഈ പ്രശംസിക്കുന്നതിന്നു എനിക്ക് അപായം പ്രദേശങ്ങളിൽ വായിമുട്ടിച്ചു പോകയില്ല. എന്തു നിമിത്തം നിങ്ങളെ ൧൧ ശ്ലോകത്തിൽക്കുറേയൊരു ദൈവം അറിയിക്കുന്നു. ഞാൻ ചെയ്യുന്നതൊന്നും ഇനി ചെയ്യുകയും (എന്റെ നേരെ) അവസരം ഇല്ലാത്തവർക്കു അവസരത്തെ അർപ്പിക്കുന്നതിന്നു അവർ പ്രശംസിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരതത്വമായി കാണേണ്ടതിന്നു തന്നെ. കാരണം ഇങ്ങിനെ ഉള്ളവർക്കുള്ള അപോസ്തലർക്കുവേണ്ടി ൧൩

വേലക്കാർ ക്രിസ്തുന്റെ അപോസ്തലരുടെ വേലം ധരിക്കു
 ൧൪ ന്നവർ അത്രെ. അതും ആശ്ചര്യമല്ല. സാത്താൻ താനും വെളി
 ചൂട്ടരുന്റെ വേലം ധരിക്കുന്നു പിന്നെ അവന്റെ ശുശ്രൂഷ
 കാർ നീതിശുശ്രൂഷക്കാരുടെ വേലം ധരിച്ചാൽ അതിശയം
 ൧൫ ല്ലല്ലോ. ആയവരുടെ അവസാനം അവരുടെ ക്രിയകളോട്
 ഒക്കും.

൧൬ ഞാൻ പിന്നെയും പറയുന്നു ആരും എന്നെ ബുദ്ധിമീന
 ന് എന്ന് വിചാരിക്കരുതു; വിചാരിച്ചാലൊ ഞാനും അല്പം പ്ര
 ശംസിപ്പേണ്ടതിന്നു ബുദ്ധിമീനനെ പോലെയും എന്നെ കൈ
 ൧൭ കൊല്ലിൻ. ഞാൻ ചൊല്ലുന്നത് കർത്താവെ മുന്നിട്ടല്ല; ബുദ്ധി
 മീനതയിൽ എന്ന പോലെ പ്രശംസിക്കുന്നതിന്റെ ഈ നി
 ൧൮ ശ്ചയത്തിൽ അത്രെ ചൊല്ലുന്നു. പലരും ജഡപ്രകാരം പ്രശം
 ൧൯ സിച്ചു കൊൾകെ ഞാനും പ്രശംസിക്കും. നിങ്ങൾ ബുദ്ധിമ
 ന്മാർ ആകയാലല്ലോ ബുദ്ധിമീനരെ എളുപ്പത്തിൽ പൊരുക
 ൨൦ ന്ന. നിങ്ങളെ ഒരുവൻ ദാസീകരിച്ചാലും, ഒരുവൻ തിന്നുക
 ഞ്ചാലും, ഒരുവൻ പിടിച്ചുകൊണ്ടാലും, ഒരുവൻ അമർത്തിച്ചാ
 ലും, ഒരുവൻ നിങ്ങളെ മുഖത്തു കമച്ചാലും നിങ്ങൾ പൊരുക
 ൨൧ ന്നവല്ലോ. (ഇതിന്നു) ഞങ്ങൾ പ്രാപ്തി പോരാത്തവരായിര
 ന്ന എന്നു ഞാൻ മാനം കെട്ടു പറയുന്നു; ദേശം ഏതിങ്കൽ ആ
 രും തുനിഞ്ഞു പോയാലും ഞാൻ ബുദ്ധിമീനതയിൽ പറയുന്നു,
 ൨൨ ഞാനും തുനിയുന്നു. അവർ എബ്രായരൊ ഞാനും ആകുന്നു
 ഇസ്രായേലരൊ ഞാനും കൂടെ അബ്രാഹാം സന്തതിയൊ ഞ
 ൨൩ ന്ന കൂടെ. ക്രിസ്തുന്റെ ശുശ്രൂഷക്കാരൊ ബുദ്ധി തിരക്കായി
 ചൊല്ലുന്നു; ഞാൻ അധികം പ്രയത്നങ്ങളിൽ ഏറ്റവും അധികം,
 അടികളിൽ അനവധി, തടവുകളിൽ അത്യന്തം, മരണങ്ങളിൽ
 ൨൪ പലപ്പോഴും. യഹൂദന്മാർ ഒന്നു കുറയ്ക്കു അടി അഞ്ചു കൊ
 ൨൫ ണ്ടു മൂന്നു വട്ടം കോലിനാൽ തല്ല കൊണ്ടു, ഒരിക്കൽ കല്ലോ
 കൊണ്ടു, മൂന്നു വട്ടം കപ്പൽ ചേരം വന്നുപോയി; ഒരു രാപ്പക
 ൨൬ ൽ ആഴിയിൽ കഴിച്ചിരിക്കുന്നു. പലപ്പോഴും യാത്രകളാലും, പൂ
 കളിലെ കുടുക്കുകളാലും, കള്ളരിലെ കുടുക്കുകളാലും, സ്വജനത്തി
 ലെ കുടുക്കുകളാലും, ജാതികളിലെ കുടുക്കുകളാലും, നഗരത്തിലെ
 കുടുക്കുകളാലും, കാട്ടിലെ കുടുക്കുകളാലും, കടലിലെ കുടുക്കുകളാലും,
 ൨൭ കള്ള സമോദരരിലെ കുടുക്കുകളാലും. അധ്വാനങ്ങളിലും കഷ്ട
 ലും പലവട്ടം ഉറക്കിപ്പുകളിലും പൈദാഹങ്ങളിലും പല കുറി

പട്ടിണികളിലും ശീത നഗ്നതകളിലും അതിൽ പരമുള്ളവ ഒഴികെ രവ്യ ദിവസേന ഉള്ള മനോധാരണയും സർവ്വ സഭകളുടെ ചിന്താ ഭാരവും ഉണ്ടു. ആർ ബലഹീനനായ്ക്കുന്നിട്ടു ഞാൻ ബലഹീനൻ നാകയില്ലയോ? ആർക്കു ഇടച്ചു വന്നിട്ടു ഞാനെ അഴലുക ഇല്ലയോ? പ്രശംസിക്കേണ്ടതിൽ എൻ ബലഹീനതെക്കുടത്തുവ ൩൦ പ്രശംസിക്കും. നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ ദൈ ൩൧ വരായ പിതാവു യുഗാദികളിൽ അനുഗ്രഹപാത്രം ആയവൻ അറിയുന്നു; ഞാൻ ചെയ്യല്ല പറയുന്നു. ദമസ്കിൽ അരുതാ രാ ൩൨ ജാവിന്റെ നാടുവാഴി എന്നെ പിടികൂട്ടുവാൻ ഇച്ഛിച്ചു, ദമസ്കുരുടെ നഗരത്തെ കാവലാക്കി കാത്തു പിന്നെ ഞാൻ മതിലിൽ കൂടി ചാലകത്തൂടെ കൊട്ടയിൽ ഇട്ടിറക്കി വിടപ്പെട്ടു, അവന്റെ കൈകളിൽനിന്നു ഓടിപ്പോകയും ചെയ്തു.

൧൨. അദ്ധ്യായം.

തന്റെ വെളിപ്പാടുകളേയും ബലഹീനതയേയും പ്രശംസിച്ചു, (൧൧) മാതിനിമിത്തം സഭയെ ആക്ഷേപിക്കുന്നതു.

പ്രശംസിക്കുന്നതു ആവശ്യം അത് എനിക്ക് ഉപകരിക്കു ൧ ന്നില്ല; ഞാൻ ആകട്ടെ, കർത്താവു തന്ന ദർശന വെളിപ്പാടുകളിലേക്കും വരും. ക്രിസ്തുനിൽ ഉള്ളൊരു മനുഷ്യനെ ൧൪ വർഷം ൨ മുഖെ മൂന്നും സ്വർഗ്ഗത്തോളം പിടിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. (ആതു ശരീരത്തിലൊ എന്നറിയാ; ശരീരത്തിന്നു പുറത്തൊ എന്നറിയാ; ദൈവം അറിയുന്നു). ആ മനുഷ്യൻ ൩ തന്നെ (ശരീരത്തിലൊ ശരീരം കൂടാതെയൊ എന്നറിയാ ദൈവം അറിയുന്നു). പരദീസത്തോളം എടുക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ ഉരെ രപ്പാൻ അധികാരമില്ലാത്ത അവാപ്യവക്ത്രങ്ങളെ കേട്ടു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. ആയവനെ ചൊല്ലി ഞാൻ പ്രശംസിക്കും ൫ എന്നെ ചൊല്ലി എന്റെ ബലഹീനതകൾ ഒഴികെ ഞാൻ പ്രശംസിക്കയില്ല. ഞാൻ പ്രശംസിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചാലും സത്യ ൬ തെ പറവാൻ പോകുന്നതു കൊണ്ടു മൂലധനാകയില്ലല്ലോ. എങ്കിലും എന്നെ കാണുന്നതിന്നും എങ്കൽനിന്നു കേൾക്കുന്നതിന്നും മീതെ ആരും എന്നെ ചൊല്ലി നിരൂപിക്കരുത് എന്നു വെച്ചു ഞാൻ അടങ്ങുന്നു. പിന്നെ വെളിപ്പാടുകളുടെ അതിപെരു മയൊൻ ഞാൻ അതിയായി ഉയരാതെയിരിപ്പാൻ എനിക്ക് ജഡത്തിൽ ഒരു ശ്രദ്ധ തരപ്പെട്ടു; ഞാൻ ഉയന്നു പോകാതിരിക്കേണ്ട

- വ തിന്നു എന്നെ കത്തുവാൻ സാത്താന്റെ ദൂതൻ തന്നെ. അതിനായി ഞാൻ മൂന്നുവട്ടം അവൻ എന്നെ വിടേണ്ടതിന്നു കൻ ത്താവെ അപേക്ഷിച്ചു അവന്നു എന്തോട് എൻ കരുണ നിന്നെക്കു മതി; എന്റെ ശക്തി ബലഹീനതയിൽ തികഞ്ഞു വരുന്നവല്ലൊ എന്നു പറഞ്ഞു; അതുകൊണ്ടു ക്രിസ്തുന്റെ ശക്തി എന്മേൽ ആവസിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അതി കൌതുകമായി
- ൧൦ എൻ ബലഹീനതകളിൽ പ്രശംസിക്കും. ആകയാൽ ഞാൻ ക്രിസ്തുവേ വേണ്ടി ബലഹീനതകൾ, സാഹസങ്ങൾ, കെട്ടുപാടുകൾ, ഹിംസകൾ, ഇടുക്കുകൾ ഇവനിൽ രസിക്കുന്നു; കാരണം ഞാൻ ബലഹീനനാകുമ്പോഴേക്കു ശക്തനാകുന്നു.
- ൧൧ ഞാൻ ബുദ്ധിഹീനനായി പോയി, നിങ്ങൾ എന്നെ നിബൃന്ധിച്ചു; ഈ എന്നെ നിങ്ങൾ അല്ലൊ രഞ്ജിപ്പിക്കേണ്ടതായിരുന്നു എന്നെന്നാൽ ഞാൻ ഒന്നു ഇല്ല എങ്കിലും അതിദ്രോഹ്യ
- ൧൨ അപോസ്തലരിൽനിന്നും ഒന്നിലും കിഴിഞ്ഞവനല്ല. എങ്ങനെ എങ്കിലും അപോസ്തലന്റെ അടയാളങ്ങൾ സകല ക്ഷാന്തിയിലും അടയാളങ്ങളാലും അത്ഭുതങ്ങളാലും ശക്തികളാലും നിങ്ങളിൽ നടത്തിക്കപ്പെട്ടു. ഞാൻ തന്നെ നിങ്ങളെ ഉഴപ്പിച്ചില്ല എന്നുള്ളതല്ലാതെ, ശേഷം സഭകളേക്കാളും നിങ്ങൾക്കു ഏതൊന്നിൽ നഷ്ടിതവന്നു? ഈ അനീതിയെ എനിക്കു സമ്മാനിച്ചു വിട്ടു
- ൧൪ വിൻ. കണ്ടാലും ഈ മൂന്നാമത് നിങ്ങളുടെയിൽ വരുവാൻ ഒരു വെട്ടു നില്ക്കുന്നു നിങ്ങളെ ഉഴപ്പിക്കയും ഇല്ല. നിങ്ങൾക്കുള്ളവ അല്ലല്ലൊ നിങ്ങളെ അത്രെ അനേപയിക്കുന്നു; കാരണം മക്കൾ പെററവെക്കല്ല പെററവർ മക്കൾക്കായത്രെ ചരതിക്കേണ്ടതു.
- ൧൫ ഞാനൊ നിങ്ങളെ ഏറ സ്നേഹിക്കുന്നതാകാകയാൽ സ്നേഹിക്കപ്പെടുന്നു എങ്കിലും നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കൾക്കായി ചെലവിട്ടവ
- ൧൬ ന്നു ചെലവായി പോവാനും അതികൌതുകപ്പെടുന്നു. എങ്കിൽ ആകട്ടെ, ഞാൻ നിങ്ങളെ ഭാരം ചുമത്തിട്ടില്ല; ഉപായി ആകയാൽ ചതികൊണ്ടു നിങ്ങളെ പിടുങ്ങി എന്നു വരും. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കെ അയച്ചവരിൽ ഒരുവനെക്കൊണ്ടും നിങ്ങളിൽ
- ൧൭ നിന്ന് ഈറിച്ച് നേടിയൊ. ഞാൻ തീരനെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു ആ സഹോദരനെയും കൂട അയച്ചിരുന്നു; പക്ഷെ തീരൻ നിങ്ങളിൽ ഈറിച്ച് വെ? ഞങ്ങൾ ഏകമായ ആത്മാവിൽ
- ൧൮ ന്നില്ലയൊ ഏകമായ കാൽ ചുവടുകളിൽ ഇല്ലയൊ? ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു പ്രതിവാദം ചെയ്യുന്നു എന്നു പിന്നെയും നിങ്ങളു

തോന്നുന്നു. ദേവമുമ്പാകെ തന്നെ ക്രിസ്തുനിൽ ഞങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു, സകലമൊ പ്രിയമുള്ളവരെ! നിങ്ങളുടെ വീട്ടുവൾ നെക്കുറെ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ഞാൻ വന്നാൽ നിങ്ങളെ ഇ ൨ ൦ ശ്ലിക്കും പോലെ അല്ല കാണും നിങ്ങൾ എന്നെ ഇ ശ്ലിക്കുമ്പോലെ അല്ല കാണും എന്നും പിന്നെക്കും, എരിവുകൾ, ക്രോധങ്ങൾ, ശാഠ്യങ്ങൾ, കരുതലും, മുരുളുകൾ, തെളിവുകൾ, കലഹങ്ങൾ ഇവ ഉണ്ടാകും എന്നും. ഞാൻ വീണ്ടും വന്നാൽ എൻ ദൈവം ൨൧ എന്നെ നിങ്ങളിൽ താഴ്ത്തുവാനും മുൻപിഴച്ചിട്ടും ഞങ്ങൾ നടന്ന അശ്രദ്ധി പുലയാട്ടു ദുഷ്ടാമങ്ങളേയും വിചാരിച്ചു, മാനസാന്തരപ്പെടാത്ത പലരേയും (നീക്കി) വേദിപ്പാനും സംഗതി വരും എന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

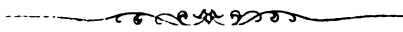
൧൩. അദ്ധ്യായം.

ഞാൻ അങ്ങ് എന്തിനാൽ ഇന്ന പ്രകാരം ആചരിക്കും എന്നുള്ളതു.

ഇന്നു മൂന്നാമത് ഞാൻ നിങ്ങളുടെ വരുന്നതോടു രണ്ടു മൂന്നു ൧ സാക്ഷികളുടെ വായിനാൽ ഏതു സംഗതിയും സ്ഥിരപ്പെടും; (൫ മോ. ൧൯, ൧൫). ആ മുൻ പിഴച്ചവരോടും മറെറല്ലാവരോടും ൨ ഞാൻ മുൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു; ഇപ്പോൾ ദൂരസ്ഥൻ എങ്കിലും രണ്ടാമത് അരികത്തുള്ളവനെ പോലെ മുൻ പറയുന്നതും ഉണ്ടു. എന്നിൽ നിന്നുരെക്കുന്ന ക്രിസ്തുന്റെ പരീക്ഷയെ നിങ്ങൾ ൩ അന്വേഷിക്കുകൊണ്ടു ഞാൻ പിന്നെയും വന്നാൽ ആദരിച്ചുടക്കുകയില്ല. അവൻ നിങ്ങളോട് ബലഹീനനല്ല നിങ്ങളിൽ ൪ ശക്തനാകുന്നു സത്യം. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ബലഹീനതനിമിത്തം അവൻ ശുശ്രൂക്കപ്പെട്ടിട്ടും ദൈവശക്തിനിമിത്തം ജീവിക്കുന്നു; ഞങ്ങളും അല്ലൊ അവനിൽ ബലഹീൻ എങ്കിലും അവനോടു കൂടെ ദൈവശക്തിനിമിത്തം ജീവിക്കുന്നവരായി നിങ്ങൾക്ക് വിളക്കും. നിങ്ങൾ വിശ്വാസത്തിൽ ഇരിക്കുന്നുവൊ ൫ എന്നു നിങ്ങളെ തന്നെ പരീക്ഷിപ്പിൻ. നിങ്ങളെ തന്നെ ശോധന ചെയ്യിൻ! അല്ല നിങ്ങൾ കൊള്ളരുതാത്തവർ ആയാൽ, ഒഴികെ യേശുക്രിസ്തുൻ നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടെന്നു നിങ്ങളിൽ തന്നെ അറിഞ്ഞു കൊള്ളുന്നില്ലയൊ. ഞങ്ങളൊ കൊള്ളരുതാത്തവരല്ല ൭ എന്നു നിങ്ങൾ അറിയും എന്ന് ആശിക്കുന്നു. എങ്കിലും നിങ്ങൾ ൮ ഒര തിന്മയും ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ദൈവത്തെ നോക്കി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അതും ഞങ്ങൾ കൊളുക്കുന്നവരായി

തോന്നേണം എന്നല്ല; നിങ്ങൾ നന്മയെ ചെയ്തിട്ടു ഞങ്ങൾ
 പ കൊള്ളരുതാത്തവർ എന്നു വരേണ്ടതിന്നു ഇഷ്ടിച്ചത്രെ. ഞ
 ങ്ങൾക്കല്ലൊ സ്തുതിന്നു എതിരെ ഒർ ആവതും ഇല്ല; സ്തു
 തിന്നു വേണ്ടിയെ ഉള്ളു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ഞങ്ങൾ ബ
 ലഹീനരും നിങ്ങൾ ശക്തരും എന്നു വരികിൽ ഞങ്ങൾ സ
 തോഷിക്കുന്നു; അതു തന്നെ അല്ലൊ ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന
 ൧൦ തു നിങ്ങളുടെ യഥാസ്ഥാനതപം തന്നെ. അതുനിമിത്തം ഞ
 ങ്ങൾ എത്തിയാൽ കർത്താവ് ഇടിവിന്നായിട്ടല്ല വീടുവസ്തുകൾ
 ത്രെ; എന്നിരിക്കു തന്ന അധികാരത്തിന്നു തക്കവണ്ണം ഖണ്ഡിത
 ഭാവത്തെ പ്രയോഗിക്കാതെ ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു ദൂരത്തുനിന്ന്
 ഇവ എഴുതുന്നു.

൧൧ ഒട്ടക്കും സഹോദരന്മാരെ, സതോഷിപ്പിൻ! യഥാസ്ഥാന
 പ്പെടുവിൻ തങ്ങളിൽ പ്രബോധിപ്പിച്ചു കൊപ്പിൻ ഒന്നിനെ
 തന്നെ ഭാവിപ്പിൻ സമാധാനം കോലുവിൻ! എന്നാൽ സമാ
 ൧൨ ധാനങ്ങളുടെ ദൈവം നിങ്ങളോടു കൂടെ ഇരിക്കും. വിശുദ്ധ ച
 ൧൩ ബനം കൊണ്ടു അഗ്രോഹം വന്ദിപ്പിൻ. വിശുദ്ധൻ എല്ലാവ
 ൧൪ രും നിങ്ങളെ വന്ദിക്കുന്നു. കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ ക
 രുണയും ദൈവത്തിൻ സ്നേഹവും വിശുദ്ധാത്മാവിൻ കൂട്ടായ്മ
 യും നിങ്ങൾ എല്ലാവരോടും കൂടെ ഇരിപ്പതാക.

THE EPISTLE OF PAUL THE APOSTLE TO THE

Galatians

ഗ ലാ തു ക്

എഴുതിയ ലേഖനം

൧. അദ്ധ്യായം.

(൩) അവർ ദുരുപദേഷ്ടാക്കൾക്ക് ചെവികൊടുക്കുവാൻ ആയുധം, (൧൧—൨,
൨൧) തന്റെ സുവിശേഷം മനുഷ്യരിൽനിന്നു കിട്ടിയതല്ല.

മനുഷ്യരിൽനിന്നല്ല മനുഷ്യനാലും അല്ല യേശുക്രിസ്തുനാലും ൧
അവനെ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉണർത്തിയ പിതാവായ ദൈവ
ത്താലും അത്രെ അപോസ്തലനായ ചെന്നു. എന്റെ കൂടെ ൨
ജ്ഞ എല്ലാസഹോദരന്മാരും ഗലാത്യസഭകൾക്ക് എഴുതുന്നത്:
പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു ൩
ക്രിസ്തുനിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്ക് കരുണയും സമാധാനവും ഉണ്ടാ
ക. നമ്മുടെ ദൈവവും പിതാവുമായവന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ഇ ൪
പ്പോഴത്തെ ദുഷ്ടയുഗത്തിൽനിന്നു നമ്മെ എടുത്തു കൊള്ളേണ്ട
തിന്നു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി തന്നെത്താൻ കൊടുത്തു
വെച്ചവനു യുഗാദികളോളം നേർക്കുസ്സു ഉണ്ടാക ആമെൻ. ൫

ക്രിസ്തു കരുണയാൽ നിങ്ങളെ വിളിച്ചവനെ വിട്ടു, നിങ്ങൾ ൩
ഇത്ര വേഗത്തിൽ വേറൊരു സുവിശേഷത്തിലേക്ക് മറിഞ്ഞു
പോകുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു. അതൊ മറ്റൊ ൪
രു സുവിശേഷമല്ല, ചിലർ നിങ്ങളെ കലക്കി ക്രിസ്തുന്റെ സു
വിശേഷത്തെ മറിച്ചുകൂവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതെ ഉള്ളു. എങ്കിലും ൫
ഞങ്ങൾ ആകട്ടെ, സ്വർഗ്ഗത്തിങ്കന്നു ഭൂതനാകട്ടെ, നിങ്ങൾക്കു ഞ
ങ്ങൾ സുവിശേഷിച്ചതിനാടു വിപരീതമായി സുവിശേഷി

രുന്നൻ

- ൻ ചാലും അവൻ ശാപഗ്രസ്തനാക! ഞങ്ങൾ മുൻപൊല്ലിയപ്രകാരം ഇന്നു പിന്നെയും പറയുന്നു; നിങ്ങൾ പരിഗ്രഹിച്ചതിനോടു വിപരീതമായി ആരാനും നിങ്ങളിൽ സുവിശേഷിച്ചാൽ
- ൧൦ അവൻ ശാപഗ്രസ്തനാക. എന്തെന്നാൽ ഇന്നു ഞാൻ മനുഷ്യരെ സമ്മതിപ്പിക്കുന്നു എന്നുണ്ടോ, ദൈവത്തെ അല്ലയോ അല്ല മനുഷ്യരെ പ്രസാദിപ്പിപ്പാൻ അന്വേഷിക്കുന്നുവോ, ഇന്നു മനുഷ്യരെ പ്രസാദിപ്പിച്ചു എങ്കിൽ, ഞാൻ ക്രിസ്തുന ദാസനല്ല.
- ൧൧ എന്നാൽ സമോദരന്മാരെ! ഞാൻ പ്രസ്താപിച്ച സുവിശേഷം മനുഷ്യപ്രകാരമുള്ളതല്ല എന്നു നിങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നു.
- ൧൨ കാരണം ഞാനും അതിനെ മനുഷ്യനിൽനിന്നു പരിഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടും ഇല്ല; യേശുക്രിസ്തുന്റെ വെളിപ്പാടിനാൽ അത്രെ (കിട്ടിയതു). എങ്ങിനെ എന്നാൽ പണ്ടു ഞാൻ യഹൂദാചാരത്തിൽ നടന്നതിനെ കേട്ടുവല്ലോ? ദേവസഭയെ
- ൧൪ ഞാൻ അനവധി ഹിംസിച്ച് പാഴാക്കി. എന്റെ പൈതൃകസമ്പ്രദായങ്ങൾക്കായി ആത്മനും എരിവേറി, എൻ വംശത്തിലുള്ള സമപ്രായസ്ഥർ പലരേക്കാളും യഹൂദാചാരത്തിൽ അധി
- ൧൫ കം മുഴുത്തു വന്നതു തന്നെ. എങ്കിലും എൻ അമ്മയുടെ ഗർഭത്തിൽനിന്ന് എന്നെ വേർതിരിച്ചു തന്റെ കരുണയാലെ വിളിച്ചവൻ സ്വപത്രനെ ഞാൻ ജാതികളിൽ സുവിശേഷിക്കുണ്ടതിന്ന് അവനെ എന്നിൽ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രസാദിച്ച
- ൧൬ പ്പോൾ, ഞാൻ മാംസരക്കുറുപ്പോടു വേറില്ലാത്തവനായി. എനിക്ക് മുഖെ അപോസ്തലരായവരുടെ അടുക്കൽ യരുശലേമിൽ കരേറിയോയതും ഇല്ല; ഉടനെ അറവിന്നാമാറു പുറപ്പെട്ടു
- ൧൮ സ്കീലേക്കും മടങ്ങി പോരുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ മൂവാണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടു പേത്രനെ പരിചയിപ്പാൻ യരുശലേമിലേക്കു കരേറിയ
- ൧൯ റി, ൧൫ ദിവസം അവനോടു കൂടെ പാഞ്ഞു. കത്താവിൻ സമോദരനായ യാക്കോബെന്നിയെ അപോസ്തലരിൽ വേറെ
- ൨൦ രത്തനെ കണ്ടതും ഇല്ല. (ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് എഴുതുന്നതൊ
- ൨൧ ഇതാ ദേവമുമ്പാകെ ഞാൻ കളവു പറയുന്നില്ല). അനന്തരം
- ൨൨ ഞാൻ സുറിയ കിലിക്യ ദിക്കുകളിൽ ചെന്നു. ക്രിസ്തുനിലുള്ള യഹൂദ സഭകൾക്കൊ, ഞാൻ മുഖപരിചയം ഇല്ലാത്തവന്മാ
- ൨൩ യി പാഞ്ഞു. പണ്ടു നമ്മെ ഹിംസിപ്പവൻ താൻ മുഖെ പാഴാക്കിയ വിശ്വാസത്തെ ഇപ്പോൾ സുവിശേഷിക്കുന്നു എന്ന് അവർ കേട്ടു; ദൈവത്തെ എന്നിൽ മഹത്വപ്പെടുത്തിയതെ ഉള്ള.

ഗലാത്യർ ൨. അ.

൨. അദ്ധ്യായം.

താൻ ജാതികളുടെ അപോസ്തലൻ എന്നു മാനിക്കപ്പെട്ടു, (൧൧) പേത്രനെ കൂടെ ആക്കേണ്ടിയിരുന്നു.

പിന്നെ പതിനാലു ആണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടു ഞാൻ ബെർബാ ൧
പുറമായി തീരുന്നേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു യരുശലേമിലേക്കു കരേറി.
അന്നു വെളിപ്പാടിനെ അനുസരിച്ചു ചെന്നതു. ഞാൻ ഓടു ൨
ന്നതു താൻ, ഓടിയതു താൻ, പഴുതിലത്രെ എന്നു വരാതിരിപ്പാൻ
ഞാൻ ജാതികളിൽ ഘോഷിക്കുന്ന സുവിശേഷത്തെ അവർക്കും
സ്വകാര്യമായി പ്രമാണികൾക്കും (വിവരിച്ചു) മുൻവെച്ചു. എ ൩
ന്നാൽ എന്റെ കൂടെ ഉള്ള തീതസ് യവനൻ എങ്കിലും പരിമേ
ദന ചെയ്യാൻ നിബ്ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതും ഇല്ല. ആ നഷ്ടത്തു വ ൪
ന്ന കള്ള സമോദർത്തിമിത്തം അത്രെ; ആയവർ നമ്മെ ദാ
സീകരിച്ചു കളയേണ്ടതിന്നു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ നമുക്കുള്ള സ്വാ
തന്ത്ര്യത്തെ ഒറ്റ നോക്കുവാൻ നഷ്ടത്തു വന്നവർ. അവർക്കു ൫
ത്തേക്കും സുവിശേഷസത്യം നിങ്ങളോടു കൂടെ പാക്കേണ്ടതി
ന്നു നാഴികപോലും കീഴ്പ്പെട്ടു വഴങ്ങിയില്ല. പ്രമാണികൾ എന്നു ൭
തോന്നുന്നവരെ, (അവർ ഏതുപ്രകാരമുള്ളവരായി എന്ന് എ
നിക്കു വേണ്ടുവതില്ല.) ദൈവത്തിന്നു മനുഷ്യനെ കുറിച്ചു മുഖ
പക്ഷം ഇല്ല; എങ്ങിനെ എന്നാൽ പ്രമാണികൾ എനിക്ക് ഒ
ന്നും ബോധിപ്പിച്ചു തന്നില്ല. പിന്നെയൊ പരിമേദനയോടു ൯
ള്ള അപോസ്തലത്വത്തിൽ പേത്രനു സാധ്യം വരുത്തിയവൻ
എനിക്കും ജാതികളിൽ സാധ്യം വരുത്തിയതുകൊണ്ടു. പേത്ര ൧൦
നു പരിമേദനയിൽ എന്ന പോലെ എനിക്ക് അഗ്രചർമ്മത്തി
ലെ സുവിശേഷം ദരം ഏല്പിച്ചുവന്നപ്രകാരം കണ്ടും. എ ൧൧
നിക്ക് നല്കിയ കരുണയെ അറിഞ്ഞും കൊണ്ടു, യാക്കോബ്,
കേഥാ, യോഹന്നാൻ എന്നിങ്ങിനെ തൂണുകൾ ആയി തോന്നു
ന്നവർ എനിക്കും ബെർബാവിന്നും കൂട്ടായ്മയുടെ വലക്കൈക
ളെ തന്നു. തേക്കും ജാതികളിലേക്കും അവർ പരിമേദനയിൽ ൧൨
ലേക്കും എന്നും, ദരിദ്രരെ മാത്രം തേക്കും ഓക്കുകെ വേണ്ടു എന്നും
വെച്ചത്രെ; ആയതും ഞാൻ ചെയ്യാൻ ഉത്സാഹിച്ചു സത്യം.

ശേഷം പേത്രൻ അന്ത്യോഹ്യയിൽ വന്നാറെ, അവന്റെ ൧൧
മേൽ കറുപ്പു ചുമത്തപ്പെട്ടുകയാൽ ഞാൻ അഭിമുഖമായി അവ
നോടു എതിർത്തു നിന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ യാക്കോബിൽ ൧൨

നിന്നു ചിലർ വരുമുപെ അവൻ ജാതികളോട് കൂട ഭക്ഷിക്കും;
 വന്നപ്പോഴൊ, അവൻ പരിമേദനക്കാരെ ഭയപ്പെട്ടു പിൻവാ
 ൧൩ ള്ളി, വേർപിരിഞ്ഞുകൊള്ളും. അവനോടു കൂട രോഷം യഹൂദ
 രും പ്രാജ്ഞതിൽ കൂടക്കുകയാൽ, ബെൻബാവയും അവരുടെ പ്രാ
 ൧൪ ജ്ഞതാൽ കൂട വലിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അവർ സുവിശേഷ
 സ്വത്വത്തിൻപ്രകാരം കാൽ നേരെ വെക്കുന്നില്ല എന്നു കണ്ടിട്ടു,
 ഞാൻ എല്ലാവരും കാണെ പേരുന്നോടു പറഞ്ഞിതു: യഹൂദ
 നായ നീ യഹൂദമായല്ല, ജാതിപ്രായമായി ഉപജീവിക്കുന്നു എ
 കിൽ, നീ ജാതികളെ യഹൂദപ്രായമാകുവാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്ന
 ൧൫ ത് എങ്ങിനെ? നാം സ്വഭാവത്താൽ ജാതികളിൽനിന്നുള്ള പാ
 ൧൬ പിക്ഷയല്ല യഹൂദരെത്ര. യേശുക്രിസ്തുക്കലെ വിശ്വാസത്താൽ
 അല്ലാതെ, ധർമ്മക്രിയകളാൽ മനുഷ്യൻ നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ല
 എന്ന് അറിയുന്നു താനും; നാമും ധർമ്മക്രിയകളാൽ അല്ല, ക്രിസ്തു
 വിശ്വാസം മേതുവായി നീതീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു ക്രിസ്തു
 യേശുവിൽ വിശ്വസിച്ചു; കാരണം ധർമ്മക്രിയകൾ മേതുവാ
 ൧൭ യി ഒരു ജഡവും നീതീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല. എന്നാൽ ക്രിസ്തു
 നിൽ നീതീകരണത്തെ അന്വേഷിക്കുമ്പോൾ, നാമും കൂട പാ
 പിക്ഷകൾ ആയി എന്നുവരികിൽ ക്രിസ്തുൻ തന്നെ പാപത്തിൻ
 ൧൮ ശുശ്രൂഷക്കാരൻ എന്നോ? അതത്രെ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ
 ഞാൻ ഇടിച്ചവരെ തന്നെ പിന്നെയും കെട്ടിയാൽ ഞാൻ
 ൧൯ ലംഘിച്ചവൻ എന്നു താൻ തെളിയിക്കുന്നു. ഞാനാകട്ടെ ദൈവ
 ത്തിന്നായി ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു ധർമ്മത്താൽ ധർമ്മത്തിന്നു മരി
 ൨൦ ചു; ഞാൻ ക്രിസ്തുനോടു കൂട ശൂരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇനി
 ജീവിക്കുന്നതു ഞാനല്ല; ക്രിസ്തുൻ എന്നിൽ അത്രെ ജീവിക്കു
 ന്നു; ഇന്നും ഞാൻ ജഡത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതൊ എന്നെ സ്നേ
 ഹിച്ചു എനിക്കു വേണ്ടി തന്നെത്താൻ ഏല്പിച്ചു തന്ന ദേവപു
 ൨൧ ത്രക്കലെ വിശ്വാസത്തിൽ ജീവിക്കുന്നു. ദേവകരുണയെ ഞാ
 ന് തള്ളിക്കളയുന്നില്ല; എങ്ങിനെ എന്നാൽ ധർമ്മത്താൽ നീതി
 ഉണ്ടെങ്കിൽ ക്രിസ്തുൻ വെറുതെ മരിച്ചു എന്നത്രെ (പരാജയം).

൩. അദ്ധ്യായം.

[൧ — ൫, ൧൨] ധർമ്മം സർവ്വതരം ആക്ഷേപണം] ധർമ്മം അല്ല ആത്മാവും, (൬) നീതിയും, (൧൦) ശാപമോക്ഷവും ലഭിച്ചതു, (൧൫) ധർമ്മം വാഗ്ദത്തത്തെ നീക്കത്തെ, (൧൯) ബാധശിക്ഷയ്ക്കായി വന്നതു, (൨൫) വിശ്വാസത്താലെ വാഗ്ദത്താവകാശം.

൨൦൦ ബുദ്ധിയില്ലാത്ത ഗലാത്യരെ! ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവനായി ധർമ്മശൂക്രിസ്തുൻ കണ്ണുകൾക്കു മുമ്പാകെ നിങ്ങളിൽ വരെച്ചു കിട്ടിയ ശേഷവും നിങ്ങൾക്കു് ആർ ഒടി വെച്ചു? ഇത് ഒന്നിനെ ൨ നിങ്ങളിൽനിന്നു ഗ്രഹിപ്പാൻ ഇഷ്ടിക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്കു് ആത്മാവ് ലഭിച്ചതു ധർമ്മക്രിയകളാലൊ, വിശ്വാസത്തിൻ കേൾവിയിൽനിന്നൊ? നിങ്ങൾ ഇത്ര ബുദ്ധി കെട്ടവരൊ? ആത്മാ ൩ വ്കൊണ്ടു് ആരംഭിച്ചു, ഇപ്പോൾ ജഡം കൊണ്ടൊ, സമാപ്തി വരുന്നതു. ഇത്ര എല്ലാം വെറുതെ അനുഭവിച്ചുവൊ? വെറുതെ ര എന്നു വരികിലെ. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു് ആത്മാവിനെ ഏകി ഉൾക്കൊള്ളു നിങ്ങളിൽ സാധിപ്പിച്ചു തരുന്നവൻ ധർമ്മക്രിയകൾ ഹേതുവായൊ, വിശ്വാസത്താലോ ഹേതുവായൊ, (തരുന്നതു)? (വിശ്വാസത്താലല്ലയൊ (൧മോ. ൧൫, ൩) അബ്രാഹാം ൩ ദൈവത്തെ വിശ്വസിച്ചു. അത് അവനു നീതിയായി എണ്ണപ്പെട്ടതു പോലെ തന്നെ. അതുകൊണ്ടു് വിശ്വാസത്തിലുള്ളവർ അത്രെ; അബ്രാഹാം മക്കൾ ആകുന്നു എന്ന് അറിവിൻ. എന്നാൽ ദൈവം വിശ്വാസം ഹേതുവായി ജാതികളെ നീതികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനെ വേദം മുമ്പാകെ അബ്രാഹാമിന്നു മുന്നെ സുവിശേഷിച്ചു കൊടുത്തിതു: നിന്നിൽ സകല ജാതികളും കൂടെ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും എന്നതത്രെ; (൧മോ ൧൨, ൩. ൧൮, ൧൮) ആകയാൽ വിശ്വാസത്തിൽ ഉള്ളവർ വിശ്വാസിയായ അൻബ്രാഹാമോടു കൂട അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നു. ധർമ്മക്രിയകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടവർ ഏവരും ആകട്ടെ, ശാപത്തിങ്കിഴ് ആകുന്നു; എങ്ങിനെ എന്നാൽ (൫മോ. ൨൭, ൨൩). ധർമ്മപ്രകൃതിയിൽ എഴുതിയവയ്ക്കും ചെയ്യാൻ അവനിൽ വെച്ചു നില്ക്കുന്നവൻ എല്ലാം ശാപിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ധർമ്മത്തിൽ ആരും ദൈവമുമ്പാകെ നീതികരിക്കപ്പെടാതു സ്വയം വിശ്വാസത്താലെ നീതിമാനല്ലൊ ജീവിക്കും (൨൮. ൨, ൪.) ധർമ്മം വിശ്വാസത്തോടു ചേരുന്നതല്ല (൩മോ. ൧൮, ൫) ൧൨

അവനെ ചെയ്യുവാൻ അവനാൽ ജീവിക്കും എന്നത്രെ. (മത്ത. ൨൧, ൨൩). മരത്തിന്മേൽ തൂങ്ങുന്നവൻ എല്ലാം ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്ന് എഴുതിയപ്രകാരം ക്രിസ്തുൻ നമുക്കുവേണ്ടി ശാപമായിത്തീർന്നു, ധർമ്മത്തിൻ ശാപത്തിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ മോചിപ്പിച്ചു വിടുവിച്ചത്. അബ്രാഹാമിൻ അനുഗ്രഹം ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കൽ ജാതികൾക്കു സംഭവിക്കേണ്ടതിന്നു, നാം ആത്മാവാകുന്ന വാഗ്ദത്തത്തെ വിശ്വാസംകൊണ്ടു പ്രാപിപ്പാൻ തന്നെ.

൧൫ സഹോദരന്മാരെ, ഞാൻ മനുഷ്യപ്രകാരം പറയുന്നു: ഒരു മനുഷ്യന്റെ നിയമം നിശ്ശൂന്യം വന്ന ശേഷം ആരു തള്ളുകയോ, കൂട്ടിക്കുലിക്കയോ ചെയ്യുന്നില്ല പോൽ. എന്നാൽ അബ്രാഹാമിന്നും അവന്റെ സന്തതിക്കും ആ വാഗ്ദത്തങ്ങൾ ചൊല്ലപ്പെട്ടു; സന്തതികൾക്കും എന്നിങ്ങനെ പലക്കാരെയും; ഏകനായിത്തീർന്നു, (൧ മോ. ൧൭, ൧൮) നിന്റെ സന്തതിക്കും എന്നു പറയുന്നു; ആയു ക്രിസ്തുൻ തന്നെ. ഞാൻ ഇതിനെ പറയുന്നു: (ക്രിസ്തുക്കുവേണ്ടി) ദൈവത്താൽ നിശ്ശൂന്യപ്പെട്ട നിയമത്തെ രഹസ്യം ആണ്ടു പിന്നെ ഉണ്ടായൊരു ധർമ്മ വാഗ്ദത്തത്തെ നീക്കമാറ്റി ഉണ്ടാക്കുന്നില്ല. എങ്ങിനെ എന്നാൽ അവകാശം ധർമ്മം മൂലമായി എങ്കിൽ പിന്നെ വാഗ്ദത്തമൂലം ആക്കുന്നില്ല; അബ്രാഹാമിന്നോ ദൈവം വാഗ്ദത്തംകൊണ്ടു സമ്മാനിച്ചിട്ടുണ്ടു. എന്നാൽ ധർമ്മമായത് എന്തു വാഗ്ദത്തപാരമാകുന്ന സന്തതി വരുവോളം ആതു ലംഘനങ്ങൾ വെടിവെക്കപ്പെട്ടതും ദൂതൻ മുഖേന മദ്ധ്യസ്ഥന്റെ കൈയിൽ ആദേശിക്കപ്പെട്ടതും തന്നെ. മദ്ധ്യസ്ഥൻ എന്നത് ഒരു പക്ഷാപാതികൻ.

൧൭ ദൈവമോ ഒരുവൻ ആകുന്നു, എന്നാൽ ധർമ്മം ദൈവവാഗ്ദത്തങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമോ? അതതതെ; എങ്ങിനെ എന്നാൽ ഉയിർപ്പിപ്പാൻ കഴിയുന്നൊരു ധർമ്മം നല്ലപ്പോഴു എങ്കിൽ, ധർമ്മത്തിൽനിന്നു നീതി ഉണ്ടു സത്യം. എങ്കിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു തന്നെ വാഗ്ദത്തം യേശുക്രിസ്തുക്കലെ വിശ്വാസത്താൽ കൊടുക്കപ്പെട്ടേണ്ടതിന്നു വേദം എല്ലാവരെയും പാപത്തിങ്കിൽനിന്നു അടച്ചു കളഞ്ഞു. വിശ്വാസം വരും മുമ്പാകെ, ഞങ്ങൾ പിന്നെ വെളിപ്പെട്ടേണ്ടുന്ന വിശ്വാസത്തിലാമാറ്റ ധർമ്മത്തിങ്കൽനിന്നു അടച്ചു വെച്ചു കാക്കപ്പെട്ടു. ആതു കൊണ്ടു നാം വിശ്വാസം മേൽവായി നീതീകരിക്കപ്പെട്ടേണ്ടതിന്നു ധർമ്മം എന്നതു ക്രിസ്തുക്കുവേണ്ടി (നടത്തുന്ന) ഞങ്ങളുടെ ഗുരുവായി ഭവിച്ചു.

വിശ്വാസം വന്ന ഉടനെ നാം പിന്നെ ഗുരുവിങ്കീഴിൽ അല്ല. രക്തം കാരണം ക്രിസ്തുവേഴശ്ശവിങ്കലേ വിശ്വാസത്താൽ നിങ്ങൾ എ രന്തല്ലാവരും ദേവപുത്രർ ആകുന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ക്രിസ്തു രക്തം കലേക്ക് സ്നാനപ്പെട്ട നിങ്ങൾ എപ്പേരും ക്രിസ്തുനെ ഉടുത്തു. അതിൽ യഹൂദന്മാർ ഇല്ല, യവന്മാർ ഇല്ല, ദാസന്മാർ സ്വതന്ത്ര രവന്മാർ എന്നില്ല, ആരെ ചെൺ എന്നും ഇല്ല; നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ക്രിസ്തുവേഴശ്ശവിങ്കൽ ഏകനത്രെ. വിശേഷിച്ചു നിങ്ങൾ രൻ ക്രിസ്തുനുള്ളവർ എങ്കിൽ അബ്രഹാമിൻ സന്തതിയും വാഗ്ദത്തപ്രകാരം അവകാശികളും ആകുന്നു സ്സഹ്യാ.

൪. അദ്ധ്യായം.

പുത്രാവകാശം ക്രിസ്തുനാൽ വന്നിരിക്കെ, (വ) ധർമ്മത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞു ചെലവാൻ എന്തു? (൨.൨) ഹാഗാറെ ഉദ്ദേശിച്ചു ചെലവ.

ഞാൻ ചൊല്ലുന്നതു: അവകാശി ശിശുവാകുംകാലം എ ഹല്ലാം സമ്പൂർത്തിനും കത്താവ് ആകിലും ദാസജനന് ഒട്ടും വിശേഷമുള്ളവനല്ല. അച്ഛൻ വെച്ച അവധിയോളം അവൻ കാര വന്നവർക്കും വീട്ടുവിചാരിക്കും കീഴെത്തവനത്രെ. അതുപോലെ നന്നാകും ശിശുക്കൾ ആകുമ്പോൾ, ലോകത്തിൻ ആദിപാഠങ്ങളിൻ കീഴ് അടിമപ്പെട്ടിരുന്നു. പിന്നെ കാലസമ്പൂർണ്ണത വന്നുട രത്തു ദൈവം സ്വ പുത്രനെ സ്ത്രീയിൽനിന്നുണ്ടായവനും ധർമ്മത്തിങ്കീഴ് പിറന്നവനും ആയിട്ടയച്ചുവിട്ടു. അവൻ ധർമ്മത്തി ഒക്കീഴുള്ളവരെ മേടിച്ചു വിട്ടുവിട്ടിട്ടു നാം പുത്രന്മാർ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നത്രെ. നിങ്ങൾ പുത്രർ ആകുകൊണ്ട് അല്ലെ, അബ്രാഹാ താവെ എന്നു വിളിക്കുന്ന സ്വപുത്രന്റെ ആത്മാവിനെ ദൈവം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അയച്ചു. അതുകൊണ്ടു നീ ഇനി ദാസനല്ല, പുത്രനത്രെ; പുത്രൻ എങ്കിലൊ ക്രിസ്തുനാൽ ദൈവത്തിൻ അവകാശിയും ആകുന്നു.

അന്നല്ലയൊ നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ ബോധിക്കാതെ ഇരു വുന്നു; സ്വഭാവത്താൽ ദേവകൾ അല്ലാത്തവരെ സേവിച്ചു ഇ ണ്ണൊ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞു വിശേഷാൽ ദൈവത്താൽ അറിയപ്പെട്ടിട്ടു നിങ്ങൾ പിന്നെയും ബലഹീനവും ദരിദ്രവും ആയ ആദിപാഠങ്ങളിലേക്കു തിരിഞ്ഞുകൊണ്ട് അവനെ വീണ്ടും സേവിച്ചു പോവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നത് എങ്ങിനെ? നിങ്ങൾ ദി ൧൦ വസങ്ങളേയും മാസങ്ങളേയും സമയങ്ങളേയും ആണ്ടുകളേയും

- ൧൧ ആചരിക്കുന്നുവോ? ഞാൻ നിങ്ങൾക്കായി ഭയപ്പെടുന്നു; നി
 ൧൨ ങ്ങൾക്കായി വെറുതെ അധ്വാനിച്ചു എന്നു വരുമോ? എന്നെ
 പോലെ ആകുവിൻ! ഞാനും നിങ്ങളെ പോലെ ആയല്ലോ, സ
 ൧൩ മോദരന്മാരെ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു യാചിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ എ
 നിക്ക് ഒരു ന്യായക്കുറവും ചെയ്തിട്ടില്ല; ജഡത്തിലെ ബലഹീ
 നതനിമിത്തം ഞാൻ ഒന്നാമത് നിങ്ങളിൽ സുവിശേഷിച്ചു
 ൧൪ പോൾ, എന്റെ ജഡത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു വന്ന പരീക്ഷയെ
 ധിക്കരിച്ചതും തൃപ്തിപ്പെട്ടതും ഇല്ല; ദേവമൂലമെന്ന പോലെ ക്രി
 സ്തുവേഗമുപേക്ഷിക്കുന്ന എന്നെ കൈക്കൊണ്ടതെ ഉള്ളൂ എ
 ൧൫ ന്നറിയാമല്ലോ. നിങ്ങളുടെ ധന്യവാദം എന്താണ് ആയി?
 കഴിയും എങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകളെ ചൂണെടുത്ത് എനിക്ക്
 തരികയായിരുന്നു എന്നതിന്നു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു സാക്ഷി.
 ൧൬ ആകയാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു സത്യം പറയുകൊണ്ടു നിങ്ങളു
 ൧൭ ശ്രദ്ധയായി പോയോ? അവർ ശുഭമായല്ല നിങ്ങളെ എരിവോ
 ടെ തേടുന്നു; നിങ്ങളും അവരെ തന്നെ തേടേണ്ടതിലേക്കു അവ
 ൧൮ ൾ നിങ്ങളെ പുറത്തടച്ചു കളവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. നല്ലതിൽ (എ
 പോഴും എരിവോടെ തേടുന്നതൊ ശുഭം തന്നെ; ഞാൻ നിങ്ങ
 ൧൯ ൾ ഞോടുകൂടി ഇരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമല്ല). എന്റെ പൈതൃകങ്ങളെ!
 ക്രിസ്തുൻ നിങ്ങളിൽ ഉരുവാകുമ്പോൾ ഞാൻ പിന്നെയും ഞാ
 ൨൦ ന്നു പെരുന്നവരെ നിങ്ങൾ നിമിത്തം ഞാൻ ബുദ്ധിമുട്ടി പോ
 കുന്നതാൽ ഇന്നു നിങ്ങളോട് എത്തി ഇരുന്നു, എന്റെ ഒച്ചയെ
 മാറിയൊരു കൊള്ളാം.
 ൨൧ എന്നോടു പറവിൻ! ധർമ്മത്തിൻകീഴെ ഇരിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്ക
 ൨൨ ന്നവരെ നിങ്ങൾ ധർമ്മത്തെ കേൾക്കുന്നില്ലയോ? അബ്രാഹാ
 ൨൩ മിന്നു രണ്ടു മക്കൾ, ഒരുവൻ ദാസിയിലും ഒരുവൻ സ്വതന്ത്ര
 യിലും ഉണ്ടായി എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. അതിൽ ദാ
 സിക്കുള്ളവൻ ജഡപ്രകാരം പിറന്നവൻ; സ്വതന്ത്രനുള്ളവ
 ൨൪ ന്നു വാഗ്ദത്തത്താൽ അത്രെ. ആയതു സാദൃശ്യവാക്ക് അ
 ത്രെ; ഈ സ്രീകൾ രണ്ടു നിയമങ്ങൾ ആകുന്നു; ഒന്നു സീനാ
 യ്ക്കുലയിൽനിന്ന് ഉണ്ടായി, ദാസ്യത്തിനായി പെരുന്നതു ഹാഗാ
 ൨൫ ൾ തന്നെ. (ഹാഗാർ എന്നതൊ അറബിയിലെ സീനായ്ക്കുല ത
 ന്നെ); ആ നിയമം ഇപ്പോഴത്തെ യരുശലേമിനോട് ഒക്കുന്നു;
 ൨൬ അതു തൻ മക്കളോടു കൂട ദാസ്യത്തിൽ ആകുന്നുവല്ലോ. മീത്ത
 ലെ യരുശലേമൊ സ്വതന്ത്രയായതു ഇവളത്രെ; നമ്മുടെ

അമ്മ എങ്ങിനെ എന്നാൽ (യശ. ൫൪, ൧) പൊത്തമച്ചിയെ ൨൭ ആനന്ദിക്ക! ദാനാത്തവളെ പൊട്ടി ആർക്കുക; പുരുഷനുള്ള വഴിക്കാളും തൃക്കിപ്പെട്ടവൾക്ക് ആനന്ദം ഏറിയ മക്കൾ ഉണ്ടല്ലോ എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. നാമൊ സഭോദരന്മാരെ! ഇ രൂപം ജ്ഞാനത്തവണ്ണം വാഗ്ദത്തത്താലെ മക്കൾ ആരത്ര. എ ഡൻ ന്നാൽ അന്നു ജഡപ്രകാരം പിറന്നവൻ ആത്മപ്രകാരം ആ യവനെ ഹിംസിച്ച പോലെ ഇന്നും നടക്കുന്നു. അതിന്നൊ ൩൦ വേദം എന്തു ചൊല്ലുന്നു? (൧മോ. ൨൧, ൧൦) ദാസിയേയും അ വളുടെ പുത്രനേയും പുറത്താക്കുക; കാരണം ദാസീപുത്രൻ സ്വതന്ത്രയുടെ പുത്രനോടു കൂട അവകാശിആകരുത് എന്നത്രെ.

൫. അദ്ധ്യായം.

ദാസ്യത്തെ ഒഴിച്ചു നിന്നു, (൭) കലഹിപ്പിക്കുന്നവരെ വിടേണം, (൧൩) ആത്മാവിൽ നടപ്പാൻ പ്രബോധനം.

ആതുകൊണ്ടു സഭോദരന്മാരെ! നാം ദാസിക്കല്ല, സ്വതന്ത്ര ൧ ക്ക മക്കൾ ആകുന്നു; സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി ക്രിസ്തുൻ നമ്മെ വിട്ടതലയാക്കി, അതിൽ നിലനില്പിൻ; ദാസനുകത്തിൽ പിന്നെയും കുടുങ്ങിപ്പോകരുതെ. ഇതാ പൌലായ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: നിങ്ങൾ പരിശോദനയെ ഏറ്റാൽ ക്രിസ്തുൻ നിങ്ങൾക്കു ഏതും ഉപകരിക്കയില്ല. പരിശോദന ഏല്ക്കുന്ന സക ൩ ല മനുഷ്യനോടും ഞാൻ പിന്നെയും ആണയിടുന്നിതു: ധർമ്മത്തെ മുഴുവൻ ചെയ്യാൻ അവൻ കടക്കാരൻ ആകുന്നു. ധർമ്മത്തിൽ നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നവൻ ആകയാൽ നിങ്ങൾക്ക് ക്രിസ്തു നിൽനിന്നു നീക്കം വന്നു നിങ്ങൾ കരുണയിൽനിന്നു വീണു പോയി. ഞങ്ങൾ ആകട്ടെ, നീതിയാകുന്ന ആശാർത്ഥത്തെ ആ ൫ ആത്മാവിനാൽ വിശ്വാസമൂലം കാത്തിരിക്കുന്നു. എങ്ങിനെ എ ന്നാൽ ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കൽ സാരമുള്ളതു പരിശോദനയും അല്ല, അഗ്രഹർമ്മവും അല്ല; സ്നേഹത്താൽ വ്യാപരിക്കുന്ന വിശ്വാസമത്രെ.

നിങ്ങൾ നന്നായി ഓടി സത്യത്തെ സമ്മതിക്കാതെ ഇരിപ്പാൻ നിങ്ങളെ ആർ ചെറുത്തു. ഈ സമ്മതിപ്പിക്കുന്നതു നിങ്ങളെ വിളിച്ചവനിൽ നിന്നുള്ളതല്ല. അസാരം പുളിമാവു പിണ്ഡൻ തെ മുഴുവനും പുളിപ്പിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ മറ്റൊന്നും ഭാവിക്കയി ൧൦ ല്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങൾ വിഷയമായി കർത്താവിൽ ഉറപ്പിച്ചി

രിക്കുന്നു; നിങ്ങളെ കലക്കുന്നവൻ ആർ ആയാലും ന്യായവി
 ൧൧ ധിയെ ചുമക്കും താനും. ഞാനൊ സഹോദരന്മാരെ, ഇപ്പോഴും
 പരിമേദനയെ ചോദിക്കുന്നു എന്നു വരികിൽ ധിസ്പെട്ട
 വാൻ എന്തു പോൽ? എന്നാൽ ക്രൂശിന്റെ ഇടച്ചെക്ക നിങ്ങൾ
 ൧൨ വന്നായിരിക്കും. നിങ്ങളെ കലഹിപ്പിക്കുന്നവർ മേദിച്ചുകൊ
 ഞാൽ കൊള്ളായിരുന്നു.

൧൩ നിങ്ങൾ അല്ലൊ സഹോദരന്മാരെ! സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി
 വിളിക്കപ്പെട്ടു, സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ മാത്രം ജഡത്തിന് അവസരം
 ൧൪ ആക്കത്തെ സ്നേഹത്താൽ അന്വേഷം സേവിപ്പിൻ. കാരണം
 (൩ മൊ. ൧൯, ൧൮) നിന്റെ കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെ പോലെ
 തന്നെ സ്നേഹിക്കണം എന്നുള്ള ഏക വാക്യത്തിൽ ധർമ്മം എ
 ൧൫ ല്ലാം പൂരിച്ചു വന്നു. നിങ്ങളിൽ തന്നെ കടിച്ചും തിന്നും കളഞ്ഞാ
 ലൊ, ഒരുവരാൽ ഒരുവർ ഒട്ടങ്ങിപ്പൊകാതിരിപ്പാൻ നോക്കവി
 ൧൬ ന്. ഞാൻ പറയുന്നിതു: ആത്മാവിൽ നടന്നു കൊൾവിൻ!
 ൧൭ ജഡത്തിൻ മോഹത്തെ നിവൃത്തിക്കുമരുതു. ജഡമാകട്ടെ ആ
 ത്മാവിനും ആത്മാവ് ജഡത്തിനും വിരോധമായി മോഹിക്ക
 ന്നു; നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നവരെ ചെയ്യാതവണ്ണം ഇവ രമ്മിൽ
 ൧൮ പ്രതികൂലമായി കിടക്കുന്നുവല്ലോ. എങ്കിലും ആത്മാവിനാൽ നട
 ൧൯ ത്തപ്പെട്ടാൽ നിങ്ങൾ ധർമ്മത്തിജ്ജ്വലവരല്ല. ജഡത്തിൻ ക്രി
 യകളൊ വെളിവാകുന്നിതു: വ്രാദിച്ചാരം, പുലയാട്ട്, അശുദ്ധി, ദ
 ൨൦ ക്ലാമം, വിഗ്രഹാരാധന, ആദിച്ചാരം, പകകൾ, പിന്നക്കങ്ങൾ,
 എരിവുകൾ, ക്രോധങ്ങൾ, ശാത്രികൾ, ദാഹപക്ഷങ്ങൾ, മ
 ൨൧ ദേഹങ്ങൾ, അസൂയകൾ, കലകൾ, മദ്രപാനങ്ങൾ, കൂത്തുകൾ തു
 ടങ്ങിയുള്ളവ; ഈ വക അനുകൂലിക്കുന്നവർ ദേവരാജ്യത്തെ അ
 വകാശമാക്കുകയില്ല എന്നു ഞാൻ മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരം നി
 ൨൨ ങ്ങൾക്ക് മുൻചൊല്ലി തരുന്നു. ആത്മാവിൻ ഫലമൊ സ്നേ
 ഹം, സന്തോഷം, സമാധാനം, ദീപ്തമാന്തി, സാധുത, സ
 ൨൩ ല്ലിപ്പം, വിശ്വസ്തത, സൌമ്യത, ഇന്ദ്രിയജയം ഈ വകെക്ക് ധ
 ൨൪ മ്മം ഒട്ടും വിരോധമല്ല. ക്രിസ്തനുള്ളവർ ജഡത്തെ അതിന്റെ
 ൨൫ രാഗമോഹങ്ങളോടും കൂടിച്ചിരിക്കുന്നു. ആത്മാവിനാൽ നാം ജീ
 ൨൬ വിക്കുന്നു എങ്കിൽ ആത്മാവിൽ പെരുമാറുകയും ചെയ്യും. നാം
 അന്വേഷം പോക്കു വിളിച്ചും അന്വേഷം അസൂയപ്പെട്ടും
 കൊണ്ടു വൃഥാ അഭിമാനികൾ ആകരുതെ.

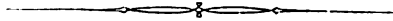
൩. അദ്ധ്യായം.

താഴ്ന്നിരിക്കുകയും, (൩) ഉപദേശിക്കുകകളിൽ നമ്മെ ചെയ്യാനും പ്രയോധനം, (൧൧) ആന്തരഭാവത്തെ ശോധന ചെയ്യുന്ന സമാധി.

സഹോദരന്മാരെ! ഒരു മനുഷ്യൻ വല്ല പിഴയിലും അകപ്പെട്ടു പട്ടുപോയി എങ്കിലും, ആത്മീകരായ നിങ്ങൾ താന്താൻ പരീക്ഷിക്കപ്പെടാത്തതും തന്നെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി സെമ്യൂതയുടെ ആത്മാവിൽ ആയവനെ യഥാസ്ഥാനത്തിലാക്കുവിൻ. നിങ്ങളുടെ ഭാരങ്ങളെ തങ്ങളിൽ ചുമന്നുകൊണ്ടു, ക്രിസ്തുന്റെ ധർമ്മത്തെ ഇങ്ങിനെ തീരെ നിവൃത്തിപ്പിൻ. താൻ ഒന്നും ഇല്ല എന്നിട്ടും വല്ലതും ആകുന്നപ്രകാരം ഒരുത്തൻ നിരൂപിച്ചാൽ തന്നെത്താൻ വഞ്ചിക്കുന്നു. ഏവനും താന്താന്റെ പ്രവൃത്തിയെ ശോധനചെയ്യും; അപ്പോൾ വേറൊരുവനെ അല്ല, തന്നെത്താൻ വിചാരിച്ചത്രെ പ്രശംസ ഉള്ളവനാകും. ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ ചുമട്ടു ചുമക്കുമല്ലോ. വചനത്തെ പഠിക്കുന്നവൻ പഠിപ്പിക്കുന്നവനോട് എല്ലാ നന്മയിലും കൂട്ടായ്മ ആചരിക്കും; ഭ്രമപ്പെടാത്തവൻ ദൈവത്തോട് ഇളിച്ചുപോയിട്ടു. കാരണം മനുഷ്യന്റെ എന്തു വിതച്ചാലും അതിനെ തന്നെ കൊള്ളും. തന്റെ ജഡത്തിന്മേൽ വിതെക്കുന്നവൻ ജഡത്തിൽനിന്നു കേട്ട കൊള്ളും; ആത്മാവിന്മേൽ വിതെക്കുന്നവൻ ആത്മാവിൽനിന്നു നിത്യജീവനെ കൊള്ളും. നമ്മെ ചെയ്തയിൽ നാം മറിച്ചുപോകാൻ പറ്റും; തന്റെ പോകാത്താൽ സ്വസ്ഥമയത്തിൽ നാം കൊള്ളും. ആ ൧൦ കയാൽ സമയം ഉണ്ടാകും പോലെ നാം എല്ലാവരിലും വിശേഷാൽ വിശ്വാസത്തിൻ ഭവനക്കാരിലും നല്ലതിനെ പ്രവൃത്തിക്ക.

കാണിൻ എത്ര വലിയ അക്ഷരങ്ങളാൽ ഞാൻ എൻ കൈ ൧൧ കൊണ്ടു നിങ്ങൾക്ക് എഴുതുന്നു. ജഡത്തിൽ സുമുഖം കാട്ടുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ ഒക്കയും ക്രിസ്തുന്റെ ശ്രമനിമിത്തം വിശ്വസപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു മാത്രം നിങ്ങളെ പരിമേദന എല്ലാൻ നിബ്ബന്ധിക്കുന്നതു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ആ പരിമേദന ൧൨ നക്കാരും കൂടെ ധർമ്മത്തെ കാക്കുന്നില്ല; നിങ്ങളുടെ ജഡത്തിങ്കൽ പ്രശംസിക്കേണം എന്നു വെച്ചു നിങ്ങൾ പരിമേദന എല്ലാൻ അവർ ഇച്ഛിക്കുന്നതെ ഉള്ളു. എന്നിക്കൊ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ ശ്രമിൽ അല്ലാതെ, പ്രശംസ അരുതു; അവനാൽ ലോകം എന്നിക്കും ഞാൻ ലോകത്തിന്നും ശ്രമി

൧൫ ക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കൽ) പരിഭ്രമനയും ആ
 ഗ്രഹമുപം ഏതും ഇല്ലല്ലോ പുതിയ സൃഷ്ടിയത്രെ (കാര്യം).
 ൧൬ ഈ നൂലിൻ പ്രകാരം പെരുമാറുന്നവർ ഏവരുടെ മേലും ഒരു
 വത്തിൻ ഇസ്രായേലിനേൽ തന്നെ സമാധാനവും കനിവും ഉ
 ൧൭ ണ്ടാക. ഇനിമേൽ ആരും ഏനിക്ക് അഡ്വാനുടം പിന്നെക്ക
 രതു; ഞാനല്ലോ കർത്താവായ യേശുവിൻ വടുക്കളെ എൻ ശ
 ൧൮ രീരത്തിൽ വഹിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ
 കരുണ സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിനോടു കൂടെ
 ഇരിപ്പതാക ആമെൻ.

Corinthians

എ ഫെ സൂ ക്സ്

എഴുതിയ ലേഖനം

പ. അദ്ധ്യായം.

(൧) തെരിഞ്ഞെടുത്തവായ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കായി സ്നേഹം, (൧൫) ആശാധനവും എഴുനീല്പിൻ ശക്തിയും, (൨, ൧) തങ്ങളെ കൂട ജീവിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള, (൭) കരുണയും ബോധിപ്പാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചത്.

ദേവേഷ്വരന്താൽ യേശുക്രിസ്തുന്റെ അപോസ്തലനായ പപൗൽ എഫെസിലുള്ള വിശുദ്ധരും ക്രിസ്തുയേശുവിൽ വിശ്വാസികളും ആയവർക്കു (എഴുതുന്നതു). നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്കു കരുണയും സമാധാനവും ഉണ്ടാക.

സ്വപ്നോക്സുകളിലെ സകല ആത്മിക അനുഗ്രഹത്താലും നമ്മെ ക്രിസ്തുക്കൽ അനുഗ്രഹിച്ച ദൈവവും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ പിതാവും ആയവൻ വാഴ്ന്നു പെട്ടവനാക. അനുഗ്രഹപ്രകാരം എങ്കിലൊ നാം അവനുമ്പിൽ വിശുദ്ധരും നിഷ്കളങ്കരും ആകേണ്ടതിന്നു്. അവൻ ലോകം പടെ ഭരിക്കും മുഖേന നമ്മെ ആയവർക്കൽ തെരിഞ്ഞെടുത്തു; തന്റെ ഇഷ്ടത്തിൻ പ്രസാദപ്രകാരം യേശുക്രിസ്തുനേകൊണ്ടു നമ്മെ അവകുലേക്കു ദത്തിനായി സ്നേഹത്തിൽ മുന്നിയമിച്ചു. (താൻ) നുപ്രിയർക്കൽ നമ്മെ കടാക്ഷിച്ച കൃപാരജസ്സിൻ പുകഴ്ത്തായി തന്നെ. അവർക്കൽ സ്വരക്ഷയ്ക്കും നമുക്കു പിഴകളുടെ മോചനം ആകുന്ന വീണ്ടെടുപ്പുണ്ടു. അവൻ നമ്മിലേക്കു സകല പല അനുഗ്രഹവിധകളിലും വഴിയുമാറാക്കിയ തൻ കൃപയുടെ

- ൻ ധനപ്രകാരം തന്നെ. അവൻ തന്നിൽ താൻ മുന്നിർത്തിയിട്ടു
 സ്വപ്രസാദത്തിന്നു തക്കവണ്ണം തന്റെ ഇഷ്ടത്തിൻ മർമ്മത്തെ
 ൧൦ നമ്മോട് അറിയിച്ചു. ആതു സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിമേലും ഉള്ളവ
 എല്ലാം പിന്നെയും ക്രിസ്തുനിൽ ഒരു തലയാക്കി ചേർക്കു എന്നി
 ങ്ങിനെ സമയങ്ങളുടെ പൂർണ്ണതയിൽ വീട്ടുമറയെ വരുത്തുമ്പ
 ൧൧ നത്രെ. ആയവങ്കൽ നാം അവകാശവും പ്രാപിച്ചു, തന്റെ
 ഇഷ്ടത്തിൻ ആലോചന പോലെ സകലവും സാധിപ്പിക്കു
 ൧൨ നവന്റെ നിർണ്ണയപ്രകാരം മുന്നിയമിക്കപ്പെട്ടതു. മുമ്പിൽ
 കൂട്ടി ക്രിസ്തുനിൽ ആശ വെച്ചുവരായ ഞങ്ങൾ അവന്റെ തേ
 ൧൩ ജസ്സിൻ പുകഴ്ത്തുകയേണ്ടതിന്നു തന്നെ. ആയവങ്കൽ നിങ്ങ
 ളും ഇരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ രക്ഷാസുവിശേഷമാകുന്ന സത്യവ
 ൧൪ ചനത്തെ കേട്ടിട്ടു തന്നെ ആയു നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിട്ടു. ന
 മുടെ അവകാശത്തിൻ മുള്ളായി വാഗ്ദത്തത്താൽ വരുന്ന വി
 ശുദ്ധാത്മാവിനാൽ സമ്പാദിതജനത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിന്നു
 യി മുദ്രയിടപ്പെടുകയും ചെയ്തതു, അവന്റെ തേജസ്സിൻ പുക
 ഴ്ത്തുകയായി തന്നെ.
- ൧൫ ആതു നിമിത്തവും നിങ്ങളുടെ പക്കൽ കർത്താവായ യേശു
 ക്രിസ്തുവിൽ ഉള്ള വിശ്വാസവും എല്ലാ വിശുദ്ധരിലും ഉള്ള സ്നേഹവും
 ൧൬ ഞാൻ കേട്ടിട്ടു; നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വിടാതെ സ്നേഹം ചെയ്തും
 ൧൭ എൻ പ്രാർത്ഥനകളിൽ നിങ്ങളെ ഓർത്തുകൊണ്ടും പോരുന്നു. എ
 ന്തിന്നെന്നാൽ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ ദൈവ
 വും തേജസ്സായ പിതാവും ആയവൻ നിങ്ങൾക്കു തന്റെ അ
 റിവിൽ ജ്ഞാനത്തിന്റെയും വെളിപ്പാടിന്റെയും ആത്മാവെ
 ൧൮ തരേണ്ടതിന്നും. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയക്കണ്ണുകളെ പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടു
 അവന്റെ വിളിയാലുള്ള ആശ ഇന്നത് എന്നും അവന്റെ
 അവകാശതേജസ്സിൻ ധനം വിശുദ്ധരിൽ ഇന്നത് എന്നും
 ൧൯ അവന്റെ ശക്തിയുടെ അത്ഭുത വലിപ്പമായത് വിശ്വസിക്കു
 ന്നനമ്മിലേക്ക് ഇന്നത് എന്നും അവന്റെ ഊക്കിൻവെലസി
 ൨൦ ഡിപ്രകാരം ബോധിക്കേണ്ടതിന്നും തന്നെ. ആയതിനെ അവ
 ന്ൻ ക്രിസ്തുനിൽ സാധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; അവനെ മരിച്ചവരിൽ
 നിന്ന് ഉണർത്തി, സ്വർഗ്ഗലോകങ്ങളിൽ തന്റെ വലഭാഗത്ത് ഇ
 ൨൧ രത്തുകയിലത്രെ. എല്ലാവരെയും അധികാരത്തിന്നും ശക്തി
 ക്കും കർത്തൃത്വത്തിന്നും ഈ യുഗത്തിൽ മാത്രമല്ല; ഭാവിയുഗത്തി
 ലും കേൾക്കുന്ന സകല നാമത്തിന്നും അത്ഭുതം മീതെ തന്നെ.

എഫെസ്യർ ൨. അ.

സർവ്വവും അവന്റെ കാല്പനീഴാക്കിവെച്ച് അവനെ സർവ്വത്തി ൨൨ നും മീതെ തലയാക്കി സഭയ്ക്കു കൊടുത്തു. സഭയല്ലോ അവ ൨൩ ന്റെ ശരീരം; എല്ലാവരിലും എല്ലാം നിറെക്കുന്നവന്റെ നിറവു തന്നെ.

൨. അദ്ധ്യായം.

ക്രൂപയാലെ, (൧൧) ജാതികളായവരും, (൧൨) യെരൂശലേമിലും, (൧൩) ദേവഗൃഹത്തോടു ചേർന്നവനുമു.

വിചകളാലും പാപങ്ങളാലും മരിച്ചവരായ നിങ്ങളെ അവൻ ൧ ഉയിർപ്പിക്കയും ചെയ്തു. ആയവനിൽ നിങ്ങൾ പണ്ടു ഈ ൨ ലോകത്തിലെ യുഗത്തേയും ആകാശത്തിലെ അധികാരത്തിനും അനധീനതയുടെ മക്കളിൽ ഇപ്പോൾ വ്യാപരിക്കുന്ന ആത്മാവിനും പ്രഭുവായവനെയും അനുസരിച്ചു നടന്നു. അവ ൩ റിൽ ഞങ്ങളും എല്ലാവരും പണ്ടു ഞങ്ങളുടെ ജഡമോഹങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു, ജഡത്തിനും ഭാവങ്ങൾക്കും ഇഷ്ടം ആയവ ചെയ്തും കൊണ്ടു, മറയ്ക്കുവരെ പോലെ സ്വഭാവത്താൽ കോപത്തിൻ മക്കളായിരുന്നു. കനിവിൽ ധനവാനായ ദൈവമൊ ര നമ്മെ സ്നേഹിച്ചുള്ള തന്റെ വെള്ള സ്നേഹത്തിൻ നിമിത്തം പിഴകളിൽ മരിച്ചവരായ നമ്മെ ക്രിസ്തുനോടു കൂടെ ജീവിപ്പി ൫ ും. (കരുണയാലത്രെ നിങ്ങൾ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടതു) കൂടെ ഉണർത്തിയും സ്വപ്നാകങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കൽ തന്നെ കൂടെ ൩ ഇരുത്തുകയും ചെയ്തു. ക്രിസ്തുയേശുവിൽ നമ്മെ കുറിച്ചുള്ള ൭ വാത്സല്യത്തിൽ തന്റെ കരുണയുടെ അത്രുന്തധനത്തെ വരുന്ന യുഗങ്ങളിൽ കാണിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നെ. കരുണയാൽ ൮ അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ വിശ്വാസംമൂലം രക്ഷിതർ ആകുന്നു. അതും ൯ നിങ്ങളിൽ നിന്നല്ല; ഈ ദാനം ദൈവത്തിന്റേതത്രെ ആതം പ്രശംസിച്ചു പോകാപ്പോൻ ക്രിയകളിൽനിന്നല്ല. ആയവന്റെ ൧൦ പണിയല്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കൽ സൽക്രിയകൾക്കായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട നാം ആകുന്നു; നാം അവനിൽ നടക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം അവനെ മുമ്പിൽ ഒരുക്കിയതു.

ആകയാൽ ജഡത്തിൽ കയ്യാൽ തീർത്ത പരിശുദ്ധന എന്ന ൧൧ വരാൻ അഗ്രഹണം എന്ന പേർകൊണ്ടവരായി പണ്ടു ജഡത്താൽ ജാതികൾ ആയുജ്ജോരെ! നിങ്ങൾ അക്കാലത്തിൽ ക്രി ൧൨ സ്വന്നെ കൂടാതെ ഇസ്രായേൽ പൗരതയോടു വേർപെട്ടവരും

ര൭൩

വാശത്തനിയമങ്ങളിൽനിന്ന് അന്യരും ആയി ആശ ഒന്നു ഇല്ലാതെ ലോകത്തിൽ നിർദ്വേവരായിരുന്നു എന്ന് ഓർത്തുകൊൾവൻ. ഇപ്പോഴൊ ക്രിസ്തയേശുവിൽ ആകയാൽ പണ്ടു ദൂരമായ നിങ്ങൾ ക്രിസ്തരക്കത്താൽ അടുക്കെ ആയുരഞ്ഞു. കാരണം അവനെ നമ്മുടെ സമാധാനം രണ്ടിനെയും ഒന്നാക്കി ശത്രുതകൾ ആകുന്ന വേലിയായുള്ള നടുപ്പവരിനെ ഇടിച്ചവൻ എന്നു വെപ്പുകളിലെ കല്പനകളുടെ ധർമ്മത്തെ അവൻ തന്റെ ജഡത്താൽ നീക്കിയതു; ഇരുവരെയും തന്നിൽത്താൻ ഏകനായ പുത്രമനുഷ്ഠനാക്കി സൃഷ്ടിച്ച സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുവാനും ക്രൂശിനേൽ ശത്രുതത്തെ കൊന്ന്, അതിനാൽ ഇരുവർക്കും ഏകശരീരത്തിൽ ദൈവത്തോടു നിരപ്പു വരുത്തുവാനും തന്നെ. അവൻ വന്നു ദൂരത്തായ നിങ്ങൾക്കു സമാധാനവും അടുക്കെയുള്ളവർക്കു (സമാധാനവും) സുവിശേഷിച്ചു. അവനാൽ നമുക്കിരുവർക്കും ഏകാത്മാവിൽ തന്നെ; പിതാവിലേക്ക് അടുപ്പിപ്പ് ഉണ്ടു സ്പഷ്ടം. എന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഇനി അന്യരും പരദേശികളും അല്ല, വിശുദ്ധരുടെ സഹചാരരും ദൈവത്തിൻ ഭവനക്കാരും ആകുന്നു. ക്രിസ്തൻ താൻ മൂലക്കല്ലായിരിക്കെ അപോസ്തലരും പ്രവാചകരും വെച്ച അടിസ്ഥാനത്തിനേൽ നിങ്ങൾ പണിചെയ്യപ്പെട്ടവർ. ആയവനിൽ നിമ്മാണം എല്ലാം യുക്തിയോടെ ചേർന്നുചേർന്നു കർത്താവിൽ വിശുദ്ധമന്ദിരമായിവളരുന്നു. അവനിൽ നിങ്ങളും ദൈവത്തിന്റെ വാസമാവാൻ ആത്മാവിനാൽ ഒന്നിച്ചു കെട്ടപ്പെടുന്നു.

II. അദ്ധ്യായം.

ജാതികൾക്കു വേണ്ടി അപോസ്തലനായവൻ, (൧൪) അവരിൽ വിശ്വാസത്തോടു ജ്ഞാനങ്ങൾ തികഞ്ഞവരുവാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചതു.

൧ ആതുനിമിത്തം പൌലായ ഞാൻ ജാതികളായ നിങ്ങൾക്കു
 ൨ വേണ്ടി, ക്രിസ്തയേശുവിന്റെ ബലനായിരിക്കുന്നു. എനിക്കു
 നിങ്ങൾക്കായി നല്കപ്പെട്ട ദൈവകരുണയുടെ വീട്ടുറ്റയെ നി
 ൩ ഞൾ കേട്ടുവെല്ലാം. വെളിപ്പാടിനാൽ എനിക്ക് ഒരു മർമ്മം അറി
 യിക്കപ്പെട്ടതു തന്നെ; അതൊ ഞാൻ മീത്തൽ (൨, ൧൧) ചുരു
 ക്കത്തിൽ എഴുതിയ പോലെ തന്നെ നിങ്ങൾ വായിച്ചാൽ ക്രിസ്തു
 ൪ മർമ്മത്തിൽ എന്റെ വേദാധി തിരിഞ്ഞു കൂടും. ആ മർമ്മം ഇപ്പോൾ
 ധർമ്മം അവന്റെ വിശുദ്ധ അപോസ്തലർക്കും പ്രവാചകന്മാർക്കും

ആത്മാവിനാൽ വെളിപ്പെട്ട പ്രകാരം. വേറെ തലമുറകളി-
 ലെ മനുഷ്യപുത്രന്മാർ അറിയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതും ഇല്ല. ജാതി ന്യ-
 കൾ സുവിശേഷത്താൽ ക്രിസ്തുനിൽ കൂട്ടവകാശികളും ഏക ശ-
 രീരസ്ഥരും അവന്റെ വാഗ്ദത്തത്തിൽ കൂട്ടംശികളും ആകുക എ-
 ന്നതത്രെ. ആ സുവിശേഷത്തിന്നു ഞാൻ അവന്റെ സാ-
 ധ്യശക്തിയുടെ ബലപ്രകാരം എനിക്കു നല്കപ്പെട്ട ദേവകൃപാ-
 ദാനത്താൽ ശുശ്രൂഷിക്കാനായ്ക്കൊണ്ടു. എല്ലാവിശുദ്ധരിലും അ-
 വിചാരിയവനായ എനിക്കു. ജാതികളിൽ ക്രിസ്തുന്റെ ആരാ-
 ണത്തു കൂടാത്ത ധനത്തെ സുവിശേഷിക്കയും സകലവും സൃഷ്ടി-
 ച്ച ദൈവത്തിൽ യുഗങ്ങൾ മുതൽ കൊണ്ടു മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന
 മർമ്മത്തിന്റെ വീട്ടു മുറ ഇന്നത് എന്ന് എല്ലാവരെയും പ്രകാശി-
 പ്പിക്കയും വേണം എന്നുള്ള കരുണ നല്കപ്പെട്ടതു. ഇപ്പോൾ
 സ്വർഗ്ഗാകാശങ്ങളിൽ അധികാരവാല്യകൾക്കും ദൈവത്തിന്റെ
 ബഹുവിധമായ ജ്ഞാനം. അവൻ നമ്മുടെ കർത്താവായ ക്രി-
 സ്തുയേശുവിൽ അനുഷ്ഠിച്ച യുഗാദി നിശ്ചിതപ്രകാരം സഭയാ-
 ൽ അറിയാത്തുണ്ടെന്നു തന്നെ. ഇവനിൽ ആശ്രയിച്ചിട്ടു
 തന്നെ നമുക്കു പ്രാഗത്ഭ്യവും അടുപ്പവും അവങ്കലെ വിശ്വാ-
 സംമൂലം ഉണ്ടു. ആകയാൽ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള എന്റെ
 സങ്കടങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ തേജസ്സ് എന്നുവെച്ച് അവനിൽ മ-
 റിച്ചുപോകാത്താൻ ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. അതുനിമിത്തം
 ഞാൻ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും ഉള്ള ഏതു ക്രൈസ്തവത്തിന്നും
 പേർ വരുവാൻ ഹേതുവും. നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു
 ന്റെ പിതാവും ആയവങ്കലേക്ക് എന്റെ മുഴക്കലുകളെ കേൾ-
 ന്നു. അവൻ തന്റെ തേജസ്സിൻ ധനപ്രകാരം നിങ്ങൾക്ക്
 അകത്തെ മനുഷ്യനിൽ തൻ ആത്മാവിനാൽ ശക്തിയോടെ
 ബലപ്പെടുമാറും ക്രിസ്തുൻ വിശ്വാസത്താൽ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയ-
 ങ്ങളിൽ വസിച്ചു കൊള്ളുമാറും നല്ലേണം. നിങ്ങൾ സ്നേഹ
 ത്തിൽ വേരുന്നി അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടവരായി. വീതിയും നീളവും
 ആഴവും ഉയരവും (യോബ. ൧൧, ൮.) എന്നെന്ന് എല്ലാ വിശു-
 ധരോടും കൂടെ ഗ്രഹിപ്പാനും. അറിവിനെ കടക്കുന്ന ക്രിസ്തു
 സ്നേഹത്തെ അറിവാനും പ്രാപ്തരായും, ഇങ്ങിനെ ദൈവത്തി-
 ന്റെ സകല നിറവിനോടും നിറഞ്ഞു വരികയും വേണം എന്നു
 (പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു). എന്നാൽ നാം ചോദിക്കുന്നതിലും നിന്നെക്കു
 റുന്നതിലും അത്രയും പരമായി ചെയ്യാൻ നമ്മിൽ പ്രാപരിക്കുന്ന

൨൧ ശക്തിപ്രകാരം കഴിയുന്നവന്നു. സഭയകത്തു യുഗാദികാലത്തിലെ സകല തലമുറകളോടും ക്രിസ്തയേശുവിങ്കൽ തേജസ്സ് ഉണ്ടാവൂതാക ആമെൻ.

൪. അദ്ധ്യായം.

ഐക്യമുണ്ടായ, (൭) പല പുത്രാസങ്ങളിലും കാത്തു, (൧൩) വളരലാലും, (൧൭) പഴയതിനെ നിക്ഷി പുതുതാലാലും, (൨൦) വ്യാജാദി ദുഷ്ടങ്ങളെ തള്ളലാലും പ്രബോധനം.

൧ **ആ**കയാൽ കർത്താവിൽ ബദ്ധനായ ഞാൻ പ്രബോധി
 ൨ പിടിക്കുന്നതു: നിങ്ങളെ വിളിച്ചു വിളിക്കു യോഗ്യമാവണം സകല വിനയ സൗമ്യതകളോടും, ദീപ്തശാന്തതയോടും നടന്നു
 ൩ സ്നേഹത്തിൽ അന്യോന്യം പൊരുത്തം ആത്മാവിൻ ഐക്യ
 ൪ തെ സമാധാനക്കെട്ടിൽ കാപ്പാൻ ശ്രമിച്ചും കൊൾവിൻ. നിങ്ങളുടെ വിളിയുടെ ഏകമായ ആശയിൽ നിങ്ങൾ വിളിക്കപ്പെട്ട പ്രകാരമെ ഏക ശരീരവും ഏകാത്മാവും (ഉണ്ടു). കർത്താവിന്റെ ഒരുവൻ, വിശ്വാസം ഒന്നു, സ്നാനം ഒന്നു. (നാം) എല്ലാവർക്കും മേലേറ്റും എല്ലാവരെക്കൊണ്ടും (പ്രവൃത്തിച്ചും) എല്ലാവരിലും ഇരു
 ൭ നും എല്ലാവർക്കും ഒരു ദൈവവും പിതാവും ആയവൻ ഉണ്ടു എങ്കിലും നമ്മിൽ ഓരോരുത്തന്നു കൃപ നല്കപ്പെട്ടതു ക്രിസ്താനുവൃത്തിന്റെ അനുവിന്നു തക്കവണ്ണമെ. അതുകൊണ്ട് (സങ്കീ. ന്യൂ. ൧൩.) അവൻ ഉയരത്തിൽ കരേരി അടിമപ്പാടിനെ അടിമയാൻ കിമനുഷ്ട്യക്കു കാലകളെ കൊടുത്തു എന്നുണ്ടു. കരേരി എന്നതൊ അവൻ മുമ്പെ ഭൂമിയിലും കീഴെവരിൽ ഇറങ്ങി എന്നല്ല
 ൧൦ തെ എന്ത് ആകുന്നു. ഇറങ്ങിയവൻ തന്നെ സകലത്തെയും നിറെക്കേണ്ടതിന്ന് എല്ലാ സ്വർഗ്ഗങ്ങളുടെ മീതെയും കരേരിയ
 ൧൧ വന്നു ആകുന്നു. അവൻ ചിലരെ അപോസ്തലരായും ചിലരെ പ്രവാചകരായും ചിലരെ സുവിശേഷകരായും ചിലരെ ഇടയർ ഉപദേശാക്കളായും തന്നതു. ശുശ്രൂഷയുടെ വേലക്കും ക്രിസ്തുശരീരത്തിന്റെ വീട്ടവർക്കെക്കും വേണ്ടി ഇവർ വിശുദ്ധന്മാരുടെ യഥാസ്ഥാനത്വം വരുവാനായിട്ടത്രെ
 ൧൩ നും എല്ലാവരും ദേവപുത്രന്റെ വിശ്വാസത്തിലും പരിജ്ഞാനത്തിലും ഉള്ളൊരു ഐക്യത്തോടും തികഞ്ഞ പുരുഷത്വത്തോടും ക്രിസ്തന്റെ നിറവുള്ള പ്രായത്തിൻ അനുവോടും തന്നെ എന്തു
 ൧൪ വോളമെ. നാം ഇനി മനുഷ്യരുടെ ചതിക്കുകൊണ്ടും ശ്രമിച്ചു

കുന്ന തന്ത്രത്തിലെ കൗശലം കൊണ്ടും ഉപദേശത്തിന്റെ
 ഓരോരോ കാറ്റിനാൽ അലഞ്ഞാടി ഉഴലുന്ന ശിശുക്കൾ ആ
 യിരിക്കാതെ; സത്യത്തെ പിടിച്ചു, തലയാകുന്ന ക്രിസ്തങ്കലേ ൧൫
 ക്ക് എല്ലാംകൊണ്ടും സ്നേഹത്തിൽ വളരുന്നവരാകേണ്ടതിന്നു ത
 ന്നു. ആയവനിൽനിന്നു ശരീരം ഒക്കയും യുക്തിയോടെ ചേ ൧൬
 ത്ത് ഏകീഭവിച്ചും പോന്ന് ഓരോരോ അംശത്തിന്റെ അളവി
 ന് ഒത്ത പ്രാപാരപ്രകാരവും (ക്രിസ്തുൻ) സേവിച്ചു തരുന്ന
 തിന്റെ എല്ലാ ഉണർച്ചിനാലും സ്നേഹത്തിൽ തന്റെ നിർമ്മാണ
 ത്തിന്നായിട്ടു ദേവവളച്ചയെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ ൧൭
 കത്താവിൽ ആണയിട്ടും ചൊല്ലുന്നതു: ശേഷം ജാതികളും സ്വ
 മനസ്സിൻ മായയിൽ നടക്കുമ്പോലെ നിങ്ങൾ ഇനി നടക്കരു
 ത്തു. ആയവരല്ലോ വിചാരത്തിൽ ഇരുണ്ടു പോയി, അവരിൽ ൧൮
 ഉള്ള അറിയാത്തനിമിത്തം ഹൃദയത്തിൻ തടിപ്പിനിമിത്തം തന്നെ
 ദേവജീവനിൽനിന്ന് അന്യപ്പെട്ടവർ ആയതു. വേദന മറ ൧൯
 ന്നും ലോഭത്തോടും കൂടെ എല്ലാ അശുദ്ധിയേയും പ്രവൃത്തിപ്പാ
 ന് ഒക്കുമത്തിൽ തങ്ങളെ തന്നെ ഏല്പിച്ചും കൊണ്ടുവരരുതു. നി ൨൦
 ങ്ങളൊ യേശുവിൽ സത്യം ഉള്ളപ്രകാരം അവനെ കേട്ട് അവ
 നിൽ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടവർ എങ്കിൽ, ക്രിസ്തുനെ ഇപ്രകാരം പ ൨൧
 റിച്ചില്ല. മുമ്പത്തെ നടപ്പിനെ സംബന്ധിച്ച ചതിമോഹങ്ങളു ൨൨
 ളാൽ കെട്ടു പോകുന്ന പഴയ മനുഷ്യനെ വെച്ചു കളകയും. നി ൨൩
 ങ്ങളുടെ മനസ്സിൻ ആത്മാവിൽ പുതുക്കപ്പെട്ടും. സത്യത്തിന്റെ ൨൪
 നീതിയിലും പവിത്രതയിലും ദൈവത്തിന്ന് ഒത്തവണ്ണം സൃഷ്ടി
 നായ പുതുമനുഷ്യനെ ധരിച്ചും കൊൾകയും വേണ്ടതെന്നരുതു.
 ആകയാൽ കള്ളത്തെ കളഞ്ഞു നാം തങ്ങളിൽ അവയവങ്ങൾ ൨൫
 ആകകൊണ്ടു താന്താന്റെ അടുത്തവനോടു സത്യം ചൊല്ലുവി
 ന് (ജക. ൮, ൧൬). കോപിച്ചാലും പാപം ചെയ്യാതിൻ (സങ്കീ. ൨൬
 ൪, ൪). സൂയ്ൻ നിങ്ങളുടെ ചൊടിപ്പിന്മേൽ അസൂമിക്കരുതു, ൨൭
 പിശാചിന്ന് ഇടം കൊടുക്കാതെയും ഇരിപ്പിൻ. കള്ളൻ ഇനി ൨൮
 കക്കാതെ, വിശേഷാൽ മുട്ടുള്ളവന്നു വിദാഗിച്ചു കൊടുപ്പാൻ ഉ
 ണ്ടാകേണ്ടതിന്നു കൈകളെകൊണ്ടു നല്ലതിനെ പ്രവൃത്തിച്ച്
 അദ്ധ്വാനിച്ചുയാവൂ. കേൾക്കുന്നവർക്കു ഉപകരിക്കുമാറ് അ ൨൯
 വസ്ത്രങ്ങൾ തക്ക വീട്ടുവസ്തു ചെയ്യാൻ നല്ല വാക്കായത് അ
 ല്ലാതെ, ആകാത്തത് ഒന്നും നിങ്ങളുടെ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെ
 ടായ്ക്ക. വീണ്ടെടുപ്പിൻ നാളിലേക്ക് നിങ്ങൾക്കു മുദ്രയാണുള്ള ൩൦

൩൧ വിശുദ്ധ ദേവാത്മാവിനെ ദുഃഖിപ്പിക്കയും ഒല്ലാ. സകല കൈപ്പും കോപം ക്രോധം കൂറാർ ഭ്രഷ്ടന്മാരും എല്ലാ വേണ്ടാത്തവരും വുമായി നിങ്ങളോടു വേറായ്ക്കാ. അന്യോന്യം വശലരും കനിവുറവരും ദൈവം കൂടെ ക്രിസ്തുനിൽ നിങ്ങൾക്കു സമ്മാനിച്ചപ്രകാരം തമ്മിൽ സമ്മാനിച്ചു വിട്ടന്നവരും ആയിചമവിൻ.

൫. അദ്ധ്യായം.

(൪; ൩൨) സ്നേഹിപ്പാനും, (൩) ജാതികളുടെ ഭൃത്യന്മാരെ വിട്ടു, (൭) വെളിച്ചത്തിൽ എന്നും, (൧൭) ക്രിസ്തുജാഗ്രമായി നടപ്പാനും, (൨൨-൩, ൯) സ്ത്രീപുരുഷാദികൾക്കും ഉള്ള പ്രബോധനം.

൧ **അ**തുതൊണ്ടു പ്രിയമക്കൾ എന്നിട്ടു ദൈവത്തിന്ന് അനു
൨ കാരികൾ ആകവിൻ ക്രിസ്തുനും നമ്മെ സ്നേഹിച്ചു സൗന്ദര്യ
വാസനെന്നായിട്ടു നമുക്കു വേണ്ടി തന്നെത്താൻ ദൈവത്തി
ന്നു കാഴ്ചയും ബലിയും ആക്കി അർപ്പിച്ചപ്രകാരം സ്നേഹത്തി
൩ ൽ നടന്നും കൊല്പിൻ. എന്നാൽ പുലയാട്ടം എല്ലാ അശുദ്ധി
യും ലോഭവും ഇവ വിശുദ്ധൻ് ഉചിതമാവണ്ണം നിങ്ങളിൽ
൪ നാമം പോലും ഇരിക്കരുതു. ചീത്തത്തരം പൊട്ടച്ചൊൽ കളിവാ
൫ ക്ക് ഇങ്ങിനെ പറയാത്തവ ഒന്നും അരുതു; സ്വോത്രമെ ആവു
൫ പുലയാടി, അശുദ്ധൻ, വിഗ്രഹാരാധി ആകുന്ന ലോഭി ഇവർ
ആർക്കും ക്രിസ്തുന്റെയും ദൈവത്തിന്റെയും രാജ്യത്തിൽ അവ
൬ കാൾ ഇല്ല എന്നു നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞു ബോധിച്ചുവല്ലോ. വൃ
തംവാക്കുകളാൽ ആരും നിങ്ങളെ ചതിയായ്ക്ക! ഈ വക നിമി
ത്തം ദേവകോപം അനധീനതയുടെ പുത്രർ മേൽ വരുന്നു സ
൭ ത്രം. ആകയാൽ അവരോടു കൂട്ടംശികൾ ആകരുതെ. പണ്ടു
൮ ല്ലൊ നിങ്ങൾ ഇതളായി ഇപ്പോൾ കത്താവിൽ വെളിച്ചമക്ക
൯ ന്നു. കത്താവിന്നു നല്ല സമ്മതമായ് എന്തെന്നു ശോധന
൧൦ ചെയ്തുകൊണ്ടു, വെളിച്ചമക്കളായി നടന്നു കൊൾവിൻ. (വെളി
൧൧ ചുത്തിന്റെ ഫലം സകല നന്മയിലും നീതിയിലും സ്വത്വത്തി
൧൨ ലും കാണമല്ലോ). ഇതളിന്റെ നിസ്സുഖക്രിയകളിൽ കൂട്ടാളികൾ
ആകാതെ, അവനെ വിശേഷാൽ ശാസിക്കെ ആവു; അവര
൧൩ ൽ ഗ്രന്ഥമായി നടക്കുന്നവ പറയുന്നതും കൂടെ ചീത്ത ആക
൧൩ ന്നു. അവയൊ എല്ലാം ശാസിക്കപ്പെടകിൽ വെളിച്ചത്താൽ
വിളങ്ങീവരുന്നു; വിളങ്ങി വരുന്നത് എല്ലാം വെളിച്ചമാകുന്നവ
൧൪ ല്ലോ. അതുകൊണ്ടു (യശ. ൬, ൧) ഉറങ്ങുന്നവനെ ഉണർ

എഫെസ്യർ ൫. അ.

മരിച്ചവരിൽനിന്ന് എഴുന്നീല്ക്ക എന്നാൽ ക്രിസ്തുൻ നിന്നെക്ക് ഉജ്ജ്വലിക്കും എന്നുണ്ടു. ആകയാൽ സൂക്ഷ്മത്തോടെ നടന്നു ചെല്ലുക പ്രകാരം നോക്കുവിൻ! അജ്ഞാനികൾ എന്നല്ല; ജ്ഞാനികളായത്രെ. നാളികൾ വിടക്കുകയാൽ സമയത്തെ തക്കത്തി ചതുൽ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു തന്നെ. അതുകൊണ്ടു ബുദ്ധിമുട്ടിനരാകാ ചെറുതെ, കർത്താവിൻ ഇഷ്ടം ഇന്നതെന്നു ബോധിക്കുന്നവരാകുവിൻ. വിശേഷാൽ ഭർത്താക്കൾ മറ്റു മറ്റുള്ളവരെയും അരുതു; ചെറു കേവലം ആത്മാവ് കൊണ്ടു നിറഞ്ഞുവന്നു. സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ചെറുതും സൂതരികളായും ആത്മികപാട്ടുകളായും തമ്മിൽ സംസാരിച്ചും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ കർത്താവിന്നു പാടിയും കീർത്തിച്ചും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ നാമത്തിൽ ദൈവവും മറ്റും പിതാവുമായവന് എല്ലാപ്രായം എല്ലാകൊണ്ടും സ്തോത്രം ചെയ്തുകൊണ്ടും ക്രിസ്തുന്റെ ഭവത്തിൽ അന്യോന്യം കീഴെടുത്തു ചെറു ഇരിപ്പിൻ.

സ്ത്രീകളെ കർത്താവിന് എന്ന പോലെ സ്വഭവത്താക്കുമാർക്ക് മറ്റും കീഴടങ്ങുവിൻ. കാരണം ക്രിസ്തുൻ സഭയ്ക്ക് തല ആയുള്ള പ്ര മറ്റും കാരം ഭർത്താവ് സ്ത്രീയുടെ തല ആകുന്നു (ക്രിസ്തുൻ) ആയവൻ തന്നെ ശരീരത്തിന്റെ രക്ഷിതാവ് എങ്കിലും, സഭ ക്രിസ്തു മറ്റും കീഴടങ്ങും പോലെ ഭാര്യമാരും സ്വഭവത്താക്കുമാർക്ക് സകലത്തിലും (കീഴടങ്ങുക). പുരുഷന്മാരായുള്ളോരെ, ക്രിസ്തുനും സഭയെ മറ്റും സ്നേഹിച്ചുപ്രകാരം ഭാര്യമാരെ സ്നേഹിച്ചിപ്പിൻ. അവനാകട്ടെ മറ്റും അവളെ നീക്കളിയാൽ വെടിപ്പാക്കിയ ശേഷം വചനം കൊണ്ടു വിശുദ്ധീകരിപ്പാൻ. കറ ഒട്ടൽ മുതലായത് ഒന്നും ഇല്ലാ മറ്റും പവിത്രയും നിഷ്കളങ്കയും ആയൊരു സഭയെ തേജസ്സോടെ തനിക്കു താൻ മുന്നിറുത്തേണ്ടതിന്നു, തന്നെത്താൻ അവൾക്കു വേണ്ടി ഏല്പിച്ചു കൊടുത്തു. അപ്പോഴും പുരുഷന്മാർ സ്വ മറ്റും ഭാര്യമാരെ തങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങൾ എന്നു വെച്ചു സ്നേഹിക്കുവേണ്ടു; സ്വഭാര്യയെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ തന്നെത്താൻ സ്നേഹിക്കുന്നു. തന്റെ ജഡത്തോടല്ലൊ ഒരുവനും ഒരുനാളും ചെറു ചില; ക്രിസ്തുൻ സഭയെ ചെറും പോലെ അതിനെ പോറ്റി ഉടുപ്പിക്കു അത്രെ ചെയ്യുന്നു. കാരണം നാം അവന്റെ ശരീര മറ്റും ത്തിൻ അവയവങ്ങളായി അവന്റെ ജഡത്തിൽനിന്നും അസ്ഥികളിൽനിന്നും ആകുന്നു. (൧ മോ. ൨, ൨൪.) അതുനിമിത്തം മറ്റും ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ പിതാവെയും മാതാവെയും വിട്ടു, സ്വഭവ

യൂദ്ധോടു പറിയിരിക്കും; ഇരുവരും ഒരു ജഡമായ്യിരും ഈ മർമ്മം
 ൩൨ വലുതാകുന്നു. ഞാനൊ ക്രിസ്തുനേയും സഭയേയും ഉദ്ദേശിച്ചു
 ൩൩ പറയുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങളും അപ്രകാരം തന്നെ ഓരോരുവ
 ന് താന്താന്റെ ഭായ്യയെ തന്നെക്കണക്കെ സ്നേഹിക്ക; ഭായ്യ
 യൊ ഭർത്താവെ ഭയപ്പെട്ടാപ്പ.

൬. അദ്ധ്യായം.

പുത്രാദി വകക്കാക്കും പ്രമോധനം, (൧൦) ആത്മികയുദ്ധത്തിൻ ഉപദേശം, (൨൧)
 സമാപ്തി.

- ൧ മിക്കതെ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ കർത്താവിൽ അനുസരിപ്പിൻ!
 ൨ ഇതു ന്യായമല്ലൊ ആകുന്നു. (൨മോ. ൨൦, ൧൨-) നിന്റെ അച്ഛ
 നേയും അമ്മയേയും ബഹുമാനിക്ക എന്നതു വാഗ്ദത്തം കൂടിയ
 ൩ ആദികല്പന ആകുന്നു. നിന്നെ നല്ലതു ഭവിപ്പാനും നീ ഭൂമി
 ൪ യിൽ ദീപ്തയുസ്സാവാനും എന്നു തന്നെ. അച്ഛനാറെ നിങ്ങളു
 ടെ മക്കളെ കോപിപ്പിക്കാതെ, കർത്താവിന്റെ ബാലശിക്ഷയി
 ൫ ലും പശ്ചാത്താപദശത്തിലും പോറി വളർത്തുവിൻ. ദാസന്മാരെ,
 ക്രിസ്തുനെ പോലെ തന്നെ ജഡപ്രകാരം ഉടയവരെ ഹൃദയ
 ത്തിൻ ഏകാഗ്രതയിൽ ഭയത്തോടും വിനയത്തോടും അനുസരിപ്പി
 ൬ ന്. മനുഷ്യരെ രസിപ്പിക്കുന്ന ദൃഷ്ടിസേവയാൽ അല്ല; ക്രിസ്തു
 ൭ ദാസരായി ദേവപക്ഷത്തെ മനസ്സാലെ ചെയ്തും മനുഷ്യക്കല്ല;
 കർത്താവിന്ന് എന്നത്രെ അനുരാഗത്തോടെ സേവിച്ചും കൊണ്ടു
 ൮ തന്നെ. ദാസനൊ സ്വതന്ത്രനൊ താന്താൻ ഏതു നന്മ ചെ
 യ്കാലും കർത്താവിൽ നിന്ന് അതിനെ തന്നെ പ്രാപിക്കും എന്
 ന് റിഞ്ഞുവല്ലൊ. യജമാനന്മാരെ ഭീഷണിവാക്ക് ഒഴിച്ചു, അവ
 രോട് അപ്രകാരങ്ങൾ തന്നെ ചെയ്യിൻ! അവർക്കും നിങ്ങൾക്കും
 യജമാനനായവൻ വാനങ്ങളിൽ ഉണ്ടെന്നും അവൻ പക്കൽ
 മുഖപക്ഷം ഇല്ല എന്നും അറിയാമല്ലൊ.
- ൧൦ ഒടുക്കം എൻ സഹോദരന്മാരെ കർത്താവിലും അവന്റെ ഈ
 ൧൧ ക്കിൻ ബലത്തിലും ശക്തിപ്പെടുവിൻ. പിശാചിന്റെ തന്ത്രങ്ങ
 ൧൨ യോടു ചെറുത്തു നില്പാൻ കഴിയേണ്ടതിന്നു ദൈവത്തിന്റെ സ
 ൧൩ ഝായുധവസ്ത്രത്തെ ധരിച്ചുകൊൾവിൻ. നമുക്കല്ലൊ മല്ലുത്തു
 ജഡരക്കങ്ങളോടല്ല വാളുകളോട് അധികാരങ്ങളോട് ഈ അ
 സ്വകാരത്തിലെ ലോകാധിപന്മാരോടു സ്വയംരക്ഷകങ്ങളിൽ കൂട്ടാ
 ൧൪ തമസേനയോടത്രെ. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ആ ദുഷ്ടവസത്തിൽ

എതിർപ്പാൻ സകലത്തെയും സമാപിച്ചിട്ടു നില്പാൻ കഴിയേണ്ടതിന്നു ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വായുധവർഗ്ഗത്തെ എടുത്തു കൊൾവിൻ. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ അരെക്ക് സ്തുതയെ കെട്ടി, മരണീതി എന്ന കവചത്തെ ധരിച്ചു. സമാധാനസുവിശേഷം മറ്റുത്തിന്റെ മുതിച്ചയെ കാലുകൾക്ക് ചെരിപ്പാക്കി. എല്ലാവരിനുമീ മനയെ ദുഷ്ടന്റെ തീയമ്പുകൾക്കു ഒക്കയും കെട്ടുപ്പാൻ മതിയായ വിശ്വാസമാകുന്ന പലിശയെ എടുത്തുകൊണ്ടു നില്പിൻ. പിന്നെ രക്ഷയും ശിരസ്സവും ദേവച്ചൊൽ ആകുന്ന ആത്മാവിൻ വാളേയും കൈക്കൊൾവിൻ. എല്ലാ പ്രാർത്ഥനയാലും യാചനയാലും ഏതു നേരത്തും ആത്മാവിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചും അതിനായ്കുന്ന ജാഗരിച്ചും കൊണ്ട്, എല്ലാ വിശുദ്ധർക്കും എനിക്കും വേണ്ടി യാചനയിൽ സകല അഭിനിവേശം പൂണ്ടും (നില്ക്കേണ്ടു). ഞാൻ ചങ്ങലയിൽ മന്ത്രിയായി സേവിക്കുന്ന സുവിശേഷം മൺത്തിന്റെ മുമ്പത്തെ പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ അറിയിപ്പാൻ എന്റെ വായി തുറക്കുമ്പോൾ, എനിക്കു വചനം നല്കപ്പെടേണം എന്നും ഞാൻ പറയേണ്ടുവണ്ണം അതിൽ പ്രാഗത്ഭ്യം കാട്ടേണം എന്നും തന്നെ.

എന്റെ അവസ്ഥയും ഞാൻ നടക്കുന്നതും നിങ്ങളും അറിവുണ്ടെങ്കിൽ പ്രിയ സഹോദരൻ കർത്താവിൽ വിശ്വസിച്ച ശ്രേഷ്ഠന്മാരും ആയ തുകിക്കൻ നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാം അറിയിക്കും. അവനെ ഞാൻ നിങ്ങളുടരികത്ത് അയച്ചതു നിങ്ങൾക്കു ഞങ്ങളുടെ വസ്തുതകളെ അറിയും അവൻ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിക്കയും വേണം എന്നു വെച്ചത്രെ. പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനിൽനിന്നും സഹോദരന്മാർക്കു സമാധാനവും വിശ്വാസത്തോടെ സ്നേഹവും (ഉണ്ടായിരിക്ക). നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനെ അർപ്പിക്കുമായി സ്നേഹിക്കുന്നവരോട് ഒക്കയും കരുണം (ഉണ്ടാക) ആമെൻ.

THE EPISTLE OF PAUL THE APOSTLE TO THE

Philippians

ഫി ലി പ്പി ക്സ്

എഴുതിയ ലേഖനം

൧. അദ്ധ്യായം.

(൩) സഭയിങ്കലെ സ്നേഹത്തെ സ്നോതുപ്രാർത്ഥനകളാൽ കാണിച്ചിട്ടു, (൧൨) തന്റെ അവസ്ഥയും, (൧൮) ആശയും ഗ്രഹിപ്പിച്ചു, (൨൭) കരുമിച്ചു നില്പാൻ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചതു.

- ൧ **യേശുക്രിസ്തു**ന്റെ ദാസരായ പൌലും തിമോത്ഥേനും ഫിലിപ്പിയിൽ ഉള്ള അദ്ധ്യക്ഷന്മാരോടും ശുശ്രൂഷക്കാരുടേയും കൂട ക്രിസ്തയേശുവിനെ വിശുദ്ധന്മാർക്കു എല്ലാവർക്കും എഴുതുന്നത്.
- ൨ നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്കു കരുണയും സമാധാനവും ഉണ്ടാക.
- ൩ നിങ്ങളെ ഒക്കുന്നതിൽ ഒക്കയും എന്റെ ദൈവത്തിന്നു ര സ്നോതും ചെയ്യുന്നത്. നിങ്ങൾ ഒന്നും നാൾ മുതൽ ഇതുവരെയും സുവിശേഷത്തിനായി കാണിച്ച കൂട്ടായ്മനിമിത്തം തന്നെ.
- ൫ ഞാൻ ഏതു അപേക്ഷയിലും നിങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി എപ്പോഴും സന്തോഷത്തോടെ യാചന ചെയ്യും. നിങ്ങളിൽ നല്ല പ്രവൃത്തിയെ ആരംഭിച്ചവൻ യേശുക്രിസ്തുന്റെ നാളോളം തികെക്കും എന്നു തന്നെ തേറിക്കൊണ്ടു മരിക്കുന്നവല്ലൊ ഇ
- ൭ ഞാനെ നിങ്ങളെ എല്ലാവരെകൊണ്ടും ഭാവിക്കുന്നത് എനിക്ക് ന്യായം ആവാൻ കാരണം കരുതെന്ന് എന്റെ കൂട്ടാളികളായ നിങ്ങളെ ഒക്കയും എന്റെ വെസ്ഥനങ്ങളിലും സുവിശേഷത്തിൻ

ഫിലിപ്പ് മ. അ.

പ്രതിവാദത്തിലും സ്ഥിരീകരണത്തിലും എന്റെ ഹൃദയത്തിനകം വഹിക്കുന്നതു തന്നെ. യേശുക്രിസ്തുന്റെ കരളിൽ ഞാൻ വനിങ്ങളെ ഒക്കയും എങ്ങിനെ വാണരിക്കുന്നു എന്നതിന്നു ദൈവമല്ലെ എന്നിക്ക് സാക്ഷി. ഞാൻ പ്രായ്ചിക്കുന്നതൊ നിങ്ങളുടെ നസ്സേഹം മേൽക്കുമേൽ പരിജ്ഞാനത്തിലും എല്ലാ രചിസ്യക്ഷതയിലും വഴിത്തു വന്നിട്ടു. നിങ്ങൾ വിശിഷ്ടങ്ങളെ സമ്മതിപ്പാ ൧൦ റാകേണം ക്രിസ്തുന്റെ നാളിലേക്ക് സ്വച്ഛരം തടങ്ങലില്ലാത്ത വരും. ദൈവത്തിൻ തേജസ്സിന്നും പുകളെക്കുമായിട്ടു യേശു ൧൧ ക്രിസ്തുനാൽ നീതിഫലം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നവരും ആവാൻ എന്നത്രെ.

എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് അറിയാത്തുറേണ്ടി ഇരിക്കുന്നതു എ ൧൨ ന്റെ അവസ്ഥകൾ കേവലം സുവിശേഷത്തിന്റെ മുഴപ്പിന്നായി നടന്നു വന്നു. എന്റെ ബന്ധനങ്ങൾ അകമ്പടി മാ ൧൩ ടത്തിൽ ഒക്കയും ശേഷം എല്ലാവർക്കും ക്രിസ്തുനിൽ തന്നെ വെളിവാചപ്രകാരവും സഹോദരർ മിക്കതും എന്റെ ബന്ധന ൧൪ ങ്ങളാൽ കർത്താവിൽ തേറിക്കൊണ്ടു വചനത്തെ ഭയം കൂടാതെ ഉൾപ്പെട്ടു അതിയായി തുനിഞ്ഞവരും തന്നെ. ചിലർ ക്രിസ്തു ൧൫ നെ ചോഷിക്കുന്നത് അസൂയ പിണക്കങ്ങൾ നിമിത്തവും അത്രെ; ചിലർ പ്രസാദം നിമിത്തം തന്നെ. ഇങ്ങിനെ നസ്സേഹം ൧൬ പൂണ്ടവർ ഞാൻ സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രതിവാദത്തിന്നായി കിടക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞിട്ടു തന്നെ. ശാസ്ത്രം പൂണ്ടവരൊ ക്രിസ്തു ൧൭ നെ പ്രസ്താപിക്കുന്നതു നിമ്ബലതയിലല്ല എന്റെ ബന്ധനങ്ങൾക്കു ക്ലേശം പിണെപ്പാൻ ഭാവിച്ചത്രെ. പിന്നെ എന്തു? ൧൮ ഉപായത്താൽ ആകട്ടെ സത്യത്താൽ ആകട്ടെ, ക്രിസ്തുനല്ലൊ പ്രസ്താപിക്കപ്പെടുന്നു, ഇതിലും ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു; പി ൧൯ ന്നെയും ഞാൻ സന്തോഷിപ്പാൻ കാരണമാവിതു: നിങ്ങളുടെ യാചനയാലും യേശുക്രിസ്തുന്റെ ആത്മാവ് ഏകുന്നതിനാലും ഇത് എനിക്ക് രക്ഷയാശ്ശൂടും എന്നറിയുന്നതു തന്നെ. എനി ൨൦ ൽ ഒന്നിലും നാണം വരാതെ എല്ലാ പ്രാഗത്ഭ്യത്തിലും കൂടി ക്രിസ്തുൻ എന്റെ ശരീരത്തിങ്കൽ ജീവനാൽ താൻ, മരണത്താൽ താൻ, എപ്പോഴും ആയവണ്ണം ഇപ്പോഴും മഹിമപ്പെടും എന്ന്. എനിക്ക് പ്രതീക്ഷയും ആശയും ഉള്ള പ്രകാരം തന്നെ. എനി ൨൧ ക്കല്ലൊ ജീവിക്കുന്നതു ക്രിസ്തുനത്രെ മരിക്കുന്നതും ലാഭമെ. എന്നാൽ ജഡത്തിൽ ഈ ജീവിക്കുന്നത് എനിക്ക് വേലയിൽ ൨൨

ഫലം എന്നു വന്നാൽ ഏതിനെ വരിപ്പു എന്ന് അറിയിക്ക
 ൨൩ നില്പു. ആ രണ്ടിൽനിന്നും എനിക്ക് ആവേശം ഉണ്ടു, യാത്രയാ
 യി ക്രിസ്തുനോടു കൂട ഇരിപ്പാൻ കാക്ഷപ്പെടുന്നു; അത് എത്ര
 ൨൪ യും അധികം നല്ലതു സ്വപ്നം. ജഡത്തിൽ വസിച്ചിരിക്കുന്ന
 ൨൫ തൊ, നിങ്ങൾ നിമിത്തം അത്യാവശ്യം. ആയതു തേരിട്ടു ഞാൻ
 വസിക്കും എന്നും നിങ്ങളുടെ കൃപിപ്പിന്നായും വിശ്വാസത്തിലെ
 സന്തോഷത്തിന്നായും നിങ്ങൾ എല്ലാവരോടും കൂട പാർത്തിരി
 ൨൬ ക്കും എന്നും അറിയുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ മടങ്ങി
 വരികയാൽ നിങ്ങളുടെ പ്രശംസ ക്രിസ്തുവേഴാലിൽ എന്നാൽ
 വഴിത്തു വരുമാറു തന്നെ.

൨൭ ക്രിസ്തുസുവിശേഷത്തിന്നു യോഗ്യമായി പെരുമാറുക മാത്രം
 ചെയ്യിൻ ഞാൻ നിങ്ങളെ വന്നു കണ്ടു താൻ, ദൂരത്തിരുന്നു നി
 ൨൮ ങ്ങളുടെ വൃത്താന്തം കേട്ടു താൻ, നിങ്ങൾ ഒർ ആത്മാവിൽ നി
 നിട്ടു എതിരികളാൽ ഒന്നിലും കലുങ്ങി പോകാതെ, ഒരു മനസ്സാ
 ൨൯ ളെ സുവിശേഷവിശ്വാസത്തിന്നായി ഒന്നിച്ചു് അങ്കം പൊ
 ൩൦ രുന്നപ്രകാരം ഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നെ. (കലുങ്ങാത്തതൊ)
 അവർക്കു നാശത്തെയും നിങ്ങൾക്കു രക്ഷയേയും സൂചിപ്പിക്ക
 ൩൧ നു, അതും ദൈവത്തിൽനിന്നു തന്നെ. നിങ്ങൾക്കല്ലൊ ക്രിസ്തു
 നിൽ വിശ്വസിക്കമാത്രമല്ല; അവനായിട്ടു ചാർപ്പെടുക എന്ന
 ൩൨ തു കൂടെ സമ്മാനിക്കപ്പെട്ടു. നിങ്ങൾ എങ്കൽ കണ്ടതും ഇപ്പോ
 ൩൩ ൾ എങ്കൽ കേൾക്കുന്നതും ആയ അനന്യ പോരാട്ടം തന്നെ
 നിങ്ങൾക്കും ഉണ്ടു.

൨. അദ്ധ്യായം.

ഐക്യമത്രയും, (൫) യേശുവിൽ കണ്ട താഴ്മയും പൂജയും, (൧൨) രക്ഷയെ ഉറപ്പിപ്പു
 ന് പ്രബോധനം, (൧൭) താൻ മരണത്തിന്നും ഒരുങ്ങി, (൧൯) തിമോത്ഥനെയും
 (൨൫) എപ്രോക്രിതനെയും അയക്കുന്നതു്.

൧ ൧) എന്നാൽ വല്ല പ്രബോധനവും വല്ല സ്തോമാശ്വാസന
 ൨ ഡും ആത്മാവിൻ വല്ല കൂട്ടായ്മയും വല്ല കരളും അലിവും ക്രിസ്തു
 ൩ നിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ. നിങ്ങൾ ഒന്നിനെ കരുതി അനന്യ സ്തോ
 ൪ ധം പൂജു, ഐക്യമത്രപ്പെട്ടു, ഏകത്തെ വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു ഇ
 ൫ ങ്ങിനെ എന്റെ സന്തോഷത്തെ പൂർണ്ണമാക്കുവിൻ. ശാസ്ത്രം, താ
 ൬ ന്, ദൂരദിമാനം താൻ, ഒന്നിക്കലും മുന്നിടാതെ മനോവിനയത്താ
 ൭ ൾ അവനവൻ മറെറവനെ തനിക്ക് മീതെ എന്ന് നിന്നെച്ചും;

ഫിലിപ്പ് ൨. അ.

താന്താൻറവ അല്ല; ഓരോരുവൻ അന്ത്രുടെവറെ വിചാരിച്ചുകൊണ്ടത്രെ. ക്രിസ്തയേശുവിൽ ഉള്ള ഭാവമല്ലൊ നിങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുക. ആയവൻ ദേവരൂപത്തിൽ ഭവിക്കുമ്പോൾ, ദൈവത്തോട് ഒത്തതായി ചമയുന്നതു പിടിച്ചു പരിപ്പാൻ തോന്നാതെ; ദാസരൂപം എടുത്തു, മനുഷ്യസാമൂഹ്യത്തിൽ ആയ്യിന്നു വേഷത്തിലും മനുഷ്യൻ എന്നു കാണാഞ്ഞു; അവൻ തന്നെത്താൻ ഒഴിച്ചു. മരണത്തോളം ക്രൂശിലെ മരണത്തോളം തന്നെ അധീനനായെന്നു തന്നെത്താൻ താഴ്ന്നു. അതു കൊണ്ടത്രെ ദൈവം അവനെ ഏറെ ഉയർത്തി, സകല നാമത്തിന്നും മേലായ നാമവും സമ്മാനിച്ചു. സ്വർഗ്ഗസ്ഥർക്കും ഭൂമി സ്ഥർക്കും അധോഭാകർക്കും ഉള്ള മുഴക്കം ഒക്കയും യേശുനാമത്തിൽ മടങ്ങുകയും. എല്ലാ നാവും യേശുക്രിസ്തുൻ കർത്താവ് എന്നു പിതാവായ ദൈവത്തിൻ തേജസ്സിന്നായി ഏറെ പരക്കയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നത്രെ. എന്നതുകൊണ്ടു എൻ പ്രിയമുള്ളവരെ! നിങ്ങൾ എപ്പോഴും അനുസരിച്ചതു പോലെ ഞാൻ അരികത്തിരിക്കുമ്പോൾ, കാട്ടിയപ്രകാരമാത്രമല്ല; ഇപ്പോൾ ദൂരത്താകും കാലം ഏറെ അധികം തന്നെ; ഭയത്തോടും വിരയലോടും നിങ്ങളുടെ രക്ഷയെ അനുഷ്ഠിപ്പിൻ. ഇഷ്ടിക്കുന്നതിനേയും സാധിപ്പിക്കുന്നതിനേയും നിങ്ങളിൽ ദൈവമല്ലൊ പ്രസാദം വേരുവായിട്ടു സാധിപ്പിക്കുന്നതു. സകലത്തെയും പിറവി മുറപ്പുകളും ദന്ദപദാവങ്ങളും കൂടാതെ ചെയ്യിൻ. വക്ത്രയും കോട്ടവും ഉള്ള തലമുറയുടെ നടുവിൽ അനിവൃതം കൂട്ടില്ലാത്തവരും ദൈവത്തിൻ നിഷ്ഠുരതയ്ക്കും ആക്രമാദ തന്നെ. ആയവരിൽ നിങ്ങൾ ജീവവചനത്തെ പഠിക്കിക്കൊണ്ടു ലോകത്തിൽ ജ്യോതിസ്സുകളായി മിന്നുന്നു; ഞാൻ ഓടിയതും അധ്വാനിച്ചതും പഴുതിലായില്ല എന്നു ക്രിസ്തുന്റെ നാളിൽ എനിക്ക് പ്രശംസ വരുവാൻ തന്നെ. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ആകുന്ന വെലിയേയും സേവയേയും നടത്തുമ്പോൾ, ഞാൻ ഉറക്കപ്പെട്ടാലും സന്തോഷിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ എല്ലാവരെയും സന്തോഷിപ്പാൻ നിമന്ത്രിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ നിങ്ങളും അതിൽ സന്തോഷിച്ചു, എന്നെയും സന്തോഷിപ്പാൻ നിമന്ത്രിപ്പിൻ.

എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ വസ്തുത കേട്ടു എനിക്ക് മനം തണുക്കേണ്ടതിന്നു തിമോത്ഥയെ വേഗത്തിൽ അങ്ങ് അയക്കും എന്നു കർത്താവിൽ ആശിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടേവ നിജമായി കരുതി

കൊപ്പാൻ തുല്യചിത്തൻ ആയവൻ (൧൦) ആരും എനിക്കി
 ൧൧ ല്ല; യേശുക്രിസ്തുന്റെവ അല്ല, തങ്ങൾക്കുള്ളവയത്രെ എല്ലാ
 ൧൨ വരും അന്വേഷിക്കുന്നു. അവനെ അമ്മാനെ മകൻ എന്ന
 പോലെ എന്നോടു കൂടി സുവിശേഷത്തിനായി സേവിച്ചുള്ള;
 ൧൩ അവന്റെ സിദ്ധതയെ നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. ആയവനെ
 ഞാൻ എന്റെ കാര്യത്തിന്നു തുച്ഛ കണ്ട ഉടനെ അയപ്പാൻ
 ൧൪ ആശിക്കുന്നു. ഞാനും പേഗും വരും എന്നു കത്താവിൽ ആ
 ൧൫ ശ്രയിച്ചും ഇരിക്കുന്നു. അതിൻ നടെ എന്റെ സഹോദരൻ
 കൂട്ടുവേലക്കാരനും സഹഭടനും നിങ്ങളുടെ ഭൂതനും എന്റെ ഭി
 ൧൬ ന്നു (നിങ്ങളുടെ കാഴ്ചകൊണ്ടു) സേവിച്ചവനും ആയ എ
 വരാദിതനെ നിങ്ങളരികെ അയപ്പാൻ ആവശ്യം എന്നു തോന്നി.
 ൧൭ അവൻ നിങ്ങളെ ഒക്കെയും വാഞ്ചിക്കയല്ലാതെ, താൻ രോഗിയായ്
 യ്ക്കു നിങ്ങൾ കേട്ടത് നിമിത്തം വലത്തും പോയ ഹേതുവാൽ
 ൧൮ തന്നെ. ചാവിനോടണയമാറ് അവൻ രോഗിയായി സത്യം
 ദൈവം അവനെ കനിഞ്ഞു താനും; അവനെ മാത്രമല്ല എനി
 ക്ക് ദുഃഖത്തിനേൽ ദുഃഖം വരാതിരിപ്പാൻ എന്നെയും കൂടെ (ക
 ൧൯ നിഞ്ഞതു). ആകയാൽ നിങ്ങൾ അവനെ പിന്നെയും കണ്ടു
 സന്തോഷിപ്പാനും എനിക്കും ദുഃഖങ്ങൾ അല്പം കുറവാനും ഞ
 ൨൦ ന് അവനെ അധികം വിരഞ്ഞ് അയച്ചിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ
 അവനെ കത്താവിൽ എല്ലാ സന്തോഷത്തോടും കൂടെ ഏറ്റ
 ൨൧ കൊപ്പിൻ! ഇപ്രകാരമുള്ളവരെ വെള്ളമാനിച്ചും ഇരിപ്പിൻ അ
 വനല്ലൊ നിങ്ങൾ എന്നെ സേവിക്കുന്നതിൽ കുറവു ശേഷിച്ച
 തിനെ തീർക്കണം എന്നു വെച്ചു പ്രാണത্যাഗം തുടങ്ങി ക്രിസ്തു
 ന്റെ പ്രവൃത്തിനിമിത്തം ചാവിനോളം അടുത്തു കൂടിയവൻ.

൩. അദ്ധ്യായം.

യഹൂദന്മാരോടുകൂടെ ചെടിക്കും, (൨) താൻ നടക്കുവണ്ണം, (൧൧) ക്രിസ്തുനേ
 ത്തും ലക്ഷിക്കി, (൧൨) ചൊപ്പിൽ മേലേറി നടപ്പാൻ പ്രബോധനം.

൧ ദൈവം എന്റെ സഹോദരന്മാരെ, കത്താവിൽ സന്തോഷിപ്പി
 ന്! ഒന്നിനെ തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് പിന്നെയും എഴുന്നേൽക്കു
 ൨ എനിക്ക് മടുപ്പില്ല, നിങ്ങൾക്ക് കേമം ഉണ്ടു താനും നമ്മുടെ
 സൂക്ഷിപ്പിൻ ആകാത്ത വേലക്കാരെ സൂക്ഷിപ്പിൻ വിമോചന
 ൩ യെ സൂക്ഷിപ്പിൻ. പരിമോചന അല്ലൊ നാം ആകുന്നു; അ
 ത്താവകൊണ്ടു ദൈവത്തെ ഉപാസിച്ചും ക്രിസ്തുവേഴാവിൽ

രന്നു

ഫിലിപ്പ് ന. അ.

പ്രശംസിച്ചും ജഡത്തിൽ ആശ്രയിക്കാനെയും ഇരിക്കുന്നവൻ തന്നെ. ഞാനൊ പക്ഷെ ജഡത്തിലും ആശ്രയമുള്ളവൻ തന്നെ; മററാക്കും ജഡത്തിൽ ആശ്രയിക്കാം എന്നു തോന്നുകിൽ എനിക്ക് അധികം. എട്ടാം നാൾ പരിചേരുന്ന ഇസ്രായേൽ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ എന്റെ പ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റി എന്റെ ഹൃദയം, ധർമ്മത്തെ തൊട്ടു പഠിപ്പിക്കും. എന്റെ വിനയം തൊട്ടു സഭയെ ധർമ്മത്തിൽ സിദ്ധിപ്പെടുത്തും, ധർമ്മത്തിലെ നീതിയെ തൊട്ടു അനിവാര്യമായി ചമത്തെയും. എങ്കിലും എനിക്ക് ലാഭങ്ങൾ എന്നുള്ളവ ഒക്കെ വെ ഞാൻ ക്രിസ്തുൻ നിമിത്തം ചേരും എന്നു വെച്ചിരിക്കുന്നു. അത്രയല്ല; എൻ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ അറിവിൽ വെ മികവുനിമിത്തം ഞാൻ ഇപ്പോഴും എല്ലാം ചേരും എന്നു വെക്കുന്നു. അവൻ നിമിത്തം എനിക്ക് അത് ഒക്കെയും ചേരും വന്നുപോയി, ചങ്ങി എന്നും തോന്നുന്നു. ഞാൻ ക്രിസ്തുനെ നേർ നീട്ടി, ധർമ്മത്തിൽനിന്നും എൻ നീതിയെ അല്ല; ക്രിസ്തുവിശ്വാസത്തിൽനിന്നുള്ളതായി ദൈവത്തിങ്കൽ വരുന്ന നീതിയെ വിശ്വാസത്തിൽ ഒക്കെക്കൊണ്ടു, അവനിൽ കാണപ്പെട്ടവാനും. ഇങ്ങിനെ അവനെയും അവന്റെ പുനരുത്ഥാനശക്തിയെ മറയും മരിച്ചവരുടെ എഴുന്നീല്പിനോട് എന്തുമൊ എന്നിട്ട്. അവൻ മറന്നതോട് എന്നെ അനുരൂപനാക്കിക്കൊണ്ടു അവന്റെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങളിലെ കൂട്ടായ്മയെയും അറിവാൻ തന്നെ. അതു ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു എന്നൊ, തികവോടെത്തീ പോയി എന്നൊ അല്ല; ഞാൻ ക്രിസ്തുനാൽ പിടിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു അതിനെ പിടിക്കുമൊ എന്നിട്ടു ഞാൻ പിന്തുടരുക ഉള്ളു. സഹോദരന്മാരെ, ഞാൻ പിടിച്ചുകൊണ്ടു എന്നു താൻ എണ്ണുന്നില്ല. ഒന്നിനെ എണ്ണുന്നു പിന്നിട്ടവന്റെ മറന്നും മുമ്പിലെവരേട്ടെല്ലാം ദൈവം മുകളിൽ വിളിച്ചു വിളിയുടെ വിരതിനെ ലാക്കാക്കി; ക്രിസ്തുയേശുവിൽ പിന്തുടരുന്നു. എന്നാൽ നമ്മിൽ തികഞ്ഞവരാകാൻ യവൻ എപ്പോൾ ഇപ്രകാരം തന്നെ ചിന്തിച്ചു കൊല്ലും; വല്ലതും കൊണ്ടു നിങ്ങൾ വേറെ ഭാവിച്ചാലും ദൈവം അതിനേയും നിങ്ങളുടെ വെളിപ്പെടുത്തും. നാം മുന്നോട്ട് എത്തി പ്രാപിച്ചതിന്റെ മുമ്പാകെ നമ്മുടെ തന്നെ മാത്രം സഞ്ചരിക്ക, ഒന്നിനെ തന്നെ ചിന്തിക്ക. സഹോദരന്മാരെ, എനിക്ക് ഒത്ത അനുഭവങ്ങൾ ആകവിൻ! അപ്രകാരം നടക്കുന്നവരെയും നോക്കുവിൻ! ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു മാതിരി ആയി കിട്ടിയല്ലോ. അനേകരുണ്ടല്ലോ, ഞാൻ

പലപ്പോഴും നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞ പോലെ ഇപ്പോൾ കരഞ്ഞു പറയുന്നു: ക്രിസ്തുന്റെ ക്രൂശിന്നു ശത്രുക്കളായി തന്നെ നടക്കു മൻ നവർ. അവരുടെ അവസാനം നാശം, അവർക്കു ദൈവമാകു ന്നതു വയറത്രെ; അവർക്കു ലജ്ജയായതിൽ മാണം ഉള്ള; ഭൂമിമേ ൨൦ ലേവ ചിന്തിക്കുന്നവർ. നമ്മുടെ രാജ്യകാര്യം ആകട്ടെ, വന്നു ങ്ങളിൽ ആകുന്നു; അവിടെനിന്നു നാം കർത്താവായ യേശുക്രി ൨൧ സ്തുനെ രക്ഷിതാവെന്നു കാത്തു നില്ക്കുന്നു. ആയവൻ സകല മ്പും കൂടെ തനിക്ക് കീഴെടുത്തുവാൻ കഴിയുന്ന സാധ്യശക്തി യെകൊണ്ടു നമ്മുടെ രാജ്യയുടെ ശരീരത്തെ തന്റെ തേജസ്സി ന്നു ശരീരത്തോട് അന്നത്രാപമാകുവാൻ മറുവേഷമാക്കി തീർക്കും. ൪, ൧ എന്നതുകൊണ്ട് എനിക്കു പ്രിയരും വാഞ്ചിതരും ആയ സ മോദരന്മാരെ, എൻ സന്തോഷവും കിരീടവും ആയുരജ്ഞാനം! ഇപ്രകാരം കർത്താവിൽ നിലനില്പിൻ സ്പ്രഹിതന്മാരെ!

൪. അദ്ധ്യായം.

(൨) ഇന്നിനപ്പകും, (൪) സഭയ്ക്കും ഉള്ള പ്രയോധനം, (൧൦) സമ്മാനത്തിനായി ഉപചാരവാക്കു, (൨൧) സമാപ്തി.

൭൦൦൦ എവൊട്ടിയെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു, സുതുകയേയും
 പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നിതു: കർത്താവിൽ ഒന്നിനെ രന്നെ ചിന്തി
 ക്ക എന്നത്രെ; അതെ നിജ ഇണയാളിയായുള്ളോവെ! അവർ
 ൨ ഉതവി ചെയ്തു. ജീവപ്രസാദത്തിൽ പേരുകൾ ഉള്ള ഒളമൻ
 തുടങ്ങിയ എന്റെ കൂട്ടവേലക്കാരമായി ആ സ്ത്രീകൾ രന്നെ
 ൩ സുവിശേഷത്തിൽ എനോട് ഒത്തു പോരാടീട്ടുണ്ടല്ലോ. കർത്താ
 വിൽ എപ്പോഴും സന്തോഷിപ്പിൻ പിന്നെയും ഞാൻ പറയു
 ൪ ന്നു സന്തോഷിപ്പിൻ! നിങ്ങളുടെ സൌമ്യത എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും
 ൫ അറിയാത്തുരിക. കർത്താവ് സമീപസ്ഥൻ, ഒന്നിന്നായും ചിന്ത
 പ്പെടരുതെ എല്ലാറ്റിലും സ്വേദനം കൂടിയ പ്രാർത്ഥനയാചനകളു
 ലെ നിങ്ങളുടെ ചോദ്യങ്ങൾ ദൈവത്തോട് അറിയിക്കപ്പെടാൻ
 ൭ പിന്നെ എല്ലാ ബുദ്ധിയേയും കടക്കുന്ന ദേവസമാധാനം നി
 ങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളേയും നിറവുകയേയും ക്രിസ്തുവേഗ്രവികൽ
 ൮ കാക്കും. ശേഷം സമോദരന്മാരെ! സത്യമായത് ഒക്കയും ചെന്ന
 മായത് ഒക്കയും, ന്യായമായത് ഒക്കയും, നിർമ്മലമായത് ഒക്കയും,
 പ്രേമമായത് ഒക്കയും, സജ്ജിത്തിയായത് ഒക്കയും സല്പണമൊ
 ൧൦ പുകല്ലൊ എന്താകിലും അവ നന്നായി. എങ്കൽ കൂടെ പഠിച്ചു

രണ്ടാല

ഫിലിപ്പ് ര. അ.

പരിഗ്രഹിച്ചും കേട്ടും കണ്ടും കൊണ്ടുവരുന്ന പ്രവൃത്തിപ്പിൻ! പിന്നെ സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവം നിങ്ങളോടു കൂടി ഇരിക്കും.

ഒടുവിൽ നിങ്ങൾ പിന്നെയും എനിക്കു വേണ്ടി, വിചാരിപ്പാൻ തെഴുത്തതിനാൽ ഞാൻ കർത്താവിൽ വളരെ സന്തോഷിച്ചു. ആയതു നിങ്ങൾ മുഖേന ഭാവിച്ചു പോന്നിട്ടും തഞ്ചക്കേടുണ്ടായി, ൧൦ മുട്ടുകൊണ്ടു അല്ല; ഞാൻ പറയുന്നതു ഉള്ള അവസ്ഥകളിൽ അലഭ്യം ആവാൻ ഞാൻ പഠിച്ചു സത്യം. താജപ്പെടുവാനും ൧൧ അറിയാം വഴിവാൻ അറിയാം. തൃപ്തിയും വിശപ്പും ഏറ്റവും ൧൨ കുറവും അനുഭവിപ്പാൻ ഏതിലും എല്ലാവരിലും ഞാൻ ഭീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നെ ശങ്കരനാക്കുന്നവനിൽ ഞാൻ സകലത്തിൽ ൧൩ നും മതിയാകുന്നു. എങ്കിലും എന്റെ സങ്കടത്തിൽ നിങ്ങൾ കൂടി ൧൪ ങ്ങയ്യയെ കാട്ടുകയാൽ നന്നായി ചെയ്തു. പിന്നെ ഫിലിപ്പിയ ൧൫ റെ! സുവിശേഷത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ഞാൻ മക്കേദോനിയയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടാറെ, നിങ്ങൾ മാത്രമല്ലാതെ, ഒരു സഭയും എന്നോടു കൊള്ളിക്കൊടുക്കയുടെ കണക്കിൽ കൂട്ടായ് തുടങ്ങിപ്പോന്നു നിങ്ങളും അറിയുന്നു. തെസ്സലോനിക്കയിലുള്ളപ്പോഴെങ്കിലും ൧൬ എന്റെ ആവശ്യത്തിനായി നിങ്ങൾ ഒന്നു രണ്ടുപട്ടം അയച്ചുവല്ലോ. ഞാൻ കാഴ്ചയെ തിരയുന്നു എന്നല്ല; നിങ്ങളുടെ ക ൧൭ ണക്കിൽ വളരുന്ന ഫലത്തെ അത്രെ തിരയുന്നു. ഇപ്പോൾ ൧൮ ഞാൻ എല്ലാം കെട്ടി മേടിച്ചും വഴിഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിൽ ൧൯ ന്നു സൗരഭ്യവാസനയായി ഹിന്ദുവും ഗ്രാഹ്യവും ആയ ബലി എന്നു നിങ്ങളിൽനിന്നു വരുന്നതിനെ എപ്പോഴൊരിക്കലും ഞാൻ പരിഗ്രഹിച്ചിട്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ ൨൦ ദൈവം തേജസ്സിൽ തന്റെ ധനത്താൽ ആകുലപ്പെട്ടു നിങ്ങളുടെ മുട്ടിനെ ഒക്കയും ക്രിസ്തുവേഴാലിൽ നിറച്ചു തീർക്കും. നമ്മുടെ ൨൧ ദൈവവും പിതാവും ആയവന്നു യുഗാദിയുഗങ്ങളിലും തേജസ്സുണ്ടാക ആമെൻ.

ക്രിസ്തുവേഴാലിലെ എല്ലാ വിശുദ്ധനേയും വന്ദിപ്പിൻ; എ ൨൨ ന്നോടു കൂടയുള്ള സഹോദരന്മാർ നിങ്ങളെ വന്ദിക്കുന്നു. എല്ലാ ൨൩ വിശുദ്ധരും വിശേഷാൽ കൈസര്യുടെ ഭവനത്തിലുള്ളവരും നിങ്ങളെ വന്ദിക്കുന്നു; കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ കരുണ നിങ്ങൾ എല്ലാവരോടും ഉണ്ടാവൂതാക.

THE EPISTLE OF PAUL THE APOSTLE TO THE

Colossians

കൊളസ്സർ

എഴുതിയ ലേഖനം

൧. അദ്ധ്യായം.

(൩) ഉള്ളവിശ്വാസത്തിനായി സ്നേഹം, (൯) തികവിനായി പ്രാർത്ഥന, (൧൧) സഭാശിരസ്സിൻ മഹത്വവണ്ണം, (൨൧) നിലനില്പിൻ പ്രത്യാശ, (൨൪) സഭയ്ക്കു വേണ്ടി തന്റെ അദ്ധ്വാനം

- ൧ ദേവേഷ്ടത്താൽ യേശുക്രിസ്തുന്റെ അപോസ്തലനായ പൌലും സഹോദരനായ തിമോത്ഥേയും കൊളസ്സയിൽ ഉള്ള വിശുദ്ധരായി ക്രിസ്തുനിൽ വിശ്വസ്ത സഹോദരന്മാരായവർക്കു (എഴുതുന്നത്). നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും (കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനിൽനിന്നും) നിങ്ങൾക്കു കരുണയും സമധാനവും ഉണ്ടാക.
- ൩ സുവിശേഷത്തിന്റെ സത്യവചനത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു മുൻകേട്ടതായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു എന്നു സംഗ്രഹിച്ചു കിട്ടുന്ന പ്രത്യാശാർത്ഥം നിമിത്തം. ക്രിസ്തുയേശുവിൽ വിശ്വാസവും എല്ലാ വിശുദ്ധരിലും സ്നേഹവും ഉള്ളതിനെ ഞങ്ങൾ കേട്ടിട്ടു നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നോം; നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ പിതാവും ദൈവവും ആയവനെ എപ്പോഴും സ്നേഹം ചെയ്യുന്നു. ആ സുവിശേഷം ലോകത്തിൽ ഒക്കെയും ഉള്ളപോലെ നിങ്ങളിലും എത്തി, നിങ്ങൾ ദേവകരുണയെ ഉണയെൽ കേട്ടറിഞ്ഞുകൊണ്ടു നാൾ മുതൽ നിങ്ങളിൽ എന്നപോലെ ഫലം കാഴ്ചനയും വർദ്ധിക്കുന്നതും ആകുന്നു. ഉണയെൽതന്നെ നിങ്ങൾ അതിനെ നമ്മുടെ പ്രിയ സഹോദരനായ

കൊലസ്സർ ൧. അ.

എപത്രാവിൽനിന്നു പഠിച്ചു. ആയവൻ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ക്രിസ്തുന്റെ വിശ്വസ്യ ശുശ്രൂഷക്കാരനും നിങ്ങൾക്ക് ആത്മാവിലുള്ള സ്നേഹത്തെ ഞങ്ങളോട് ബോധിപ്പിച്ചവനും തന്നെ. അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങളും കേട്ടനാൾ മുതൽ നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി വിടാതെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ കർത്താവിന്നു യോഗ്യമായി നടന്നു, സകലത്തിലും പ്രസാദം വരുത്തേണ്ടതിന്നു എല്ലാ ആത്മികജ്ഞാനത്തിലും വിവേകത്തിലും ദേവവേഷ്ടത്തിന്റെ അറിയുകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു വരേണം എന്നും, സകല സർവ്വതലത്തിലും ഫലം കായിച്ചു, ദൈവത്തിൻ പരിജ്ഞാനത്തിൽ വർദ്ധിച്ചു പോരേണം. എല്ലാ സഹിഷ്ണുതയും ദീപ്തശാന്തിയും വരുമാറു അവന്റെ തേജസ്സിന്റെ ഊക്കിൻപ്രകാരം എല്ലാ ശക്തിയാലും ബലപ്പെടുന്നവരായി. വിശുദ്ധൻ വെളിച്ചത്തിൽ ഉള്ള അവകാശപ്പെടുന്നതായി നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കിയ പിതാവിന്നു സന്തോഷത്തോടെ സ്കന്ധം ചെയ്യുന്നവർ ആകേണം എന്നു വേണ്ടി കൊള്ളുന്നു. ആയവനെല്ലാ നമ്മെ ഇരുട്ടിൻ അധികാരത്തിൽനിന്നു ഉദ്ധരിച്ചു തന്റെ സ്നേഹത്തിൻ പുത്രന്റെ രാജ്യത്തിൽ ആക്കിവെച്ചു. ഇവർക്ക് നമുക്കു പാപമോചനം ആകുന്ന വീണ്ടെടുപ്പ് ഉണ്ടു. അവൻ കാണാത്ത ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിമയും സൃഷ്ടിക്ക് ഒക്കെക്കും ആദ്രജാതനും ആകുന്നു. എന്തെന്നാൽ സർവ്വവും അവനിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു, സ്വർഗ്ഗങ്ങളിലുള്ളവയും, ഭൂമിമേൽ ഉള്ളവയും, കാണാവായും, കാണാത്തവയും, സിംഹാസനങ്ങൾ താൻ, കർത്തൃത്വങ്ങൾ താൻ, വാജ്യാകൾ താൻ, അധികാരങ്ങൾ താൻ സർവ്വവും അവനാലും അവക്കുലേക്കും സൃഷ്ടമാകുന്നു. താൻ സർവ്വത്തിന്നു മുമ്പെയും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു; സർവ്വവും അവർക്ക് കൂടിനില്ക്കുന്നു. അവൻ തന്നെ സഭയാകുന്ന ശരീരത്തിന്നു തലയും ആയതിന്നു കാരണം അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ആദ്രജാതനായി ഒർ ആരും ഭവിക്കുക തന്നെ; അത് അവന്നു സകലത്തിലും മുമ്പ് ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നായ്തു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ അവനിൽ എല്ലാ നിറവും വസിക്കു എന്നും. അവന്റെ ശൂശിലെ രക്തംകൊണ്ടു അവന്നാൽ സമാധാനം ഉണ്ടാക്കി, ഭൂമിമേലുള്ളവയും സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളവയും സർവ്വം അവനെക്കൊണ്ട് അവക്കുലേക്ക് നിരപ്പിക്കു എന്നും റല്ലിഷ്ടം തോന്നി. പണ്ടു കൃഷ്ണക്രിയകളിൽ ആയി, വിചാരത്തിൽ അന്വർത്ഥപ്പെട്ടവരും പകയരും ആയ നിങ്ങൾ

൨൨ ഉെയും; അവൻ ഇപ്പോൾ തന്റെ ജഡശരീരത്തിൽ മരണം
 മൂലം നിരപ്പിച്ചു, നിങ്ങളെ അവന്റെ മുമ്പിൽ വിശുദ്ധരും
 ൨൩ നിഷ്കളങ്കരും അനിന്ദൃതരും ആയി നിറുത്തുവാൻ തന്നെ. വാ
 നിഷിഷെ സകല സൃഷ്ടിയിലും ഘോഷിക്കപ്പെട്ടും പൌലായ
 ഞാൻ ശുശ്രൂഷിക്കാറുണ്ടെന്നും, നിങ്ങൾ കേട്ടും ഉള്ള സുവിശേ
 ഷത്തിന്റെ പ്രത്യാശയിൽനിന്നും, നിങ്ങൾ ഇളകാതെ അടി
 സ്ഥാനപ്പെട്ടവരും നിഷ്ഠുര്യമുള്ളവരും ആയി വിശ്വാസത്തിൽ
 ൨൪ പാർത്തു കൊണ്ടാലത്രെ. ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി
 യുള്ള കഷ്ടാനുഭവങ്ങളിൽ സന്തോഷിച്ചു, ക്രിസ്തുന്റെ സങ്കട
 ങ്ങളിൽ കുറവായുള്ളവന്റെ എന്റെ ജഡത്തിൽ സഭയാകുന്ന
 ൨൫ അവന്റെ ശരീരത്തിന്നു വേണ്ടി പൂരിപ്പിക്കുന്നു. ആയതിന്നു
 ഞാൻ നിങ്ങളിലേക്ക് എനിക്ക് നല്കപ്പെട്ട ദൈവത്തിൻ വീടു
 വിചാരണപ്രകാരം ശുശ്രൂഷിക്കാൻ ആയതു ദേവവചന
 ൨൬ ഞെ നിവൃത്തിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നെ. ആ (വചനം) യുഗാദി
 തലമുറകളിൽനിന്നും മറഞ്ഞു കിടന്ന മമ്മം എങ്കിലും ഇപ്പോൾ,
 ൨൭ അവന്റെ വിശുദ്ധർക്കു പ്രത്യക്ഷമായി. അവർക്കു ദൈവം ജാ
 തികളിൽ ഈ മമ്മത്തിലെ തേജസ്സിൻ സമൃദ്ധി എന്തെന്നു
 ബോധിപ്പിച്ചാൻ ഇച്ഛിച്ചതു; ആയത് തേജസ്സിൻ പ്രത്യാശ
 ൨൮ യായി നിങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുൻ എന്നുള്ളതത്രെ. അവനെ ഞങ്ങൾ
 പ്രസ്താപിക്കുന്നതിൽ ഏതു മനുഷ്യനേയും ക്രിസ്തുനിൽ തിക
 ഞ്ഞവനായി നിറുത്തേണ്ടതിന്നു, ഏതു മനുഷ്യനേയും വഴിക്കാ
 ക്കിയും എല്ലാ ജീവനത്തോടും ഏതു മനുഷ്യനേയും ഉപദേശി
 ൨൯ ചും കൊള്ളുന്നു. അതിനായും ഞാൻ എന്നിൽ ബലത്താലെ
 വ്യാപരിക്കുന്ന അവന്റെ സാധ്യശക്തിയിൻ പ്രകാരം പെ
 രുതുംകൊണ്ട് അഡ്വാനിക്കുന്നു.

൨. അദ്ധ്യായം.

സഭയുടെ ഉറപ്പിനായി ചിന്ത, (൪) ലോകജ്ഞാനത്തിൻ മായ, (൯) ക്രിസ്തുനിഷ്ഠ
 പൂർണ്ണത, (൧൬) കള്ള മതഭേദത്തിൻ ആക്ഷേപണം.

൧ ൨൧) ഞെന്തെന്നാൽ നിങ്ങളേയും ലുപ്തചിത്രയിൽ ഉള്ളവരേയും ജ
 ഡത്തിൽ എന്റെ മുഖത്തെ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത എല്ലാവരേയും
 ചൊല്ലി, എനിക്ക് എത്ര വലിയ പോരാട്ടം ഉണ്ട് എന്നു നിങ്ങൾ
 ൨ ൧൦) ബോധിക്കേണ്ടതിന്ന് ഇച്ഛിക്കുന്നു. അവർ സ്നേഹത്തി
 ൽ ഏകീഭവിച്ചും വിവേകത്തിൻ നിറപടിയുടെ സകല സമ്പ

ത്തിലേക്കും ദൈവമായ (പിതാവിന്റെയും) ക്രിസ്തുന്റെയും മ
 മ്മത്തിൻ പരിജ്ഞാനത്തിലേക്കും ഒരുമിച്ചിട്ടും അവരുടെ ഹൃദ
 യങ്ങൾ ആശ്വസിച്ച് വരേണം എന്നത്രെ. ആ മമ്മത്തിൽ ന
 ജ്ഞാനത്തിന്റെയും അറിവിന്റെയും നിക്ഷേപങ്ങൾ ഒക്ക
 യും മറഞ്ഞു കിടക്കുന്നു. ഒരുത്തനും നിങ്ങളെ രസിപ്പിക്കുന്ന ര
 ങ്ങളാണുതാൽ പരിക്കാതെ ഇരിപ്പാൻ ഇതിനെ പറയുന്നു.
 എങ്ങിനെ എന്നാൽ ഞാൻ ജഡംകൊണ്ടു ഭൂതത്ത് എങ്കിലും ൫
 ആത്മാവ്കൊണ്ടു നിങ്ങളോടു കൂടയുള്ളവനായി നിങ്ങളുടെ
 ക്രമത്തേയും ക്രിസ്തനിൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള വിശ്വാസത്തിൻ മതി
 ലിനെയും സന്തോഷിച്ചു കാണുന്നു. ആകയാൽ നിങ്ങൾ യേശു
 ക്രിസ്തുനെ കർത്താവായിട്ട് പരിഗ്രഹിച്ചപ്രകാരം തന്നെ അ
 വനിൽ നടപ്പിൻ അവനിൽ വേർ ഊന്നിക്കൊണ്ടും (വീടായി) ഐ
 കെട്ടപ്പെട്ടു പോന്നു ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടതിന്ന് ഒത്തവണ്ണം വി
 ശ്വാസത്താൽ ഉറെച്ചും അതിൽ സ്നേഹത്തോടെ കവിഞ്ഞും
 വരുന്നവരായി തന്നെ. മനുഷ്യരുടെ സമ്പ്രദായപ്രകാരവും പു
 ക്രിസ്തുനോടല്ല; ലോകത്തിൻ ആദ്യപാഠങ്ങളോട് ഒത്തവണ്ണവും
 ആത്മജ്ഞാനം എന്ന വെറും വഞ്ചനയാൽ ഒരുവനും നി
 ങ്ങളെ കവന്നുകൊണ്ടു പോകാത്താൻ നോക്കവിൻ. ക്രിസ്തനി
 ൽ അത്രെ ദേവത്വത്തിൻ നിറവ് ഒക്കയും മെയ്യിയിലായി വസിക്ക
 ന്നു. സകല വാളെക്കും അധികാരത്തിന്നും തലയായ ഇവനി ൧൦
 ൽ നിങ്ങളും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു സത്യം. അവനിൽ ക്രിസ്തുന്റെ ൧൧
 പരിമേദനയാൽ തന്നെ; ജഡദേഹത്തെ വീഴ്ചയിൽ അവ
 നോടു കൂടെ സ്നാനത്തിൽ കുഴിച്ചിടപ്പെട്ടപ്പോൾ, കൈപ്പണി
 യല്ലാത്ത പരിമേദനയും നിങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചു. അവനിൽ കൂ ൧൨
 ടെ നിങ്ങൾ അവനെ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉണർത്തിയ ദൈവ
 ത്തിന്റെ സാധ്യശക്തിയിലെ വിശ്വാസത്താൽ ഒന്നിച്ച്
 ഉണർത്തപ്പെട്ടു. പിഴകളിലും നിങ്ങളുടെ ജഡത്തിൻ അഗ്രഹ ൧൩
 മ്മത്തിലും മരിച്ചവരായ നിങ്ങളേയും അവൻ നമുക്കു സകല
 പിഴകളേയും സമ്മാനിച്ചു വിട്ടന്നു അവനോടു കൂട ഉയിർപ്പിച്ചു.
 വെപ്പുകൾ നമുക്കു വിരോധവും നേരെ എതിരായ കൈ ൧൪
 റിയെ അവൻ കുത്തിക്കളഞ്ഞു; അതിനെ ക്രൂശിൽ തറച്ചിട്ടു
 വഴിയിൽനിന്ന് എടുത്തു കളഞ്ഞിട്ടത്രെ. വാഴ്ചകളേയും അധികാ ൧൫
 രങ്ങളേയും (ആയുധവർഗ്ഗം) കഴിച്ചെടുത്തു; അവരെ ക്രൂശിൽ ജ
 യോത്സവം കൊണ്ടാടി പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ കാഴ്ച വേലയാക്കി

൧൩ കാണിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ഊണിലും കുടിയിലും ചെറുനാൾ വെച്ചു ശബ്ദമുണ്ട് എന്നീ സംഗതിയിൽ ആരും നിങ്ങളുടെ വിധി
 ൧൪ കരുതരുത്. ഇവ വരേണ്ടുന്നവരിന്റെ നിശ്ചയം, മെച്ചപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന
 ൧൫ സ്വന്തം ഉള്ളിൽ. താഴെ നടിച്ചും ദൂതരെ ആരാധിച്ചും കൊണ്ടു, താ
 ൧൬ ന് ദർശിച്ചവ പ്രവേശിച്ചു; തന്റെ ജഡത്തിൻ മനസ്സിനാൽ
 ൧൭ വെറുതെ ചീത്തു പോയി തലയെ മുറുകു പിടിക്കാത്തവൻ ആ
 ൧൮ രും എത്ര ഇഷ്ടിച്ചാലും നിങ്ങളോട് അങ്കവിരുതിനെ ചതിച്ചു
 ൧൯ കരുതരുത്. തലയായവനിൽനിന്നല്ലൊ ശരീരം മുഴുവൻ അന്യ
 ൨൦ നാഡികളാലും ചൈതന്യം ലഭിച്ചും ഏകീഭവിച്ചും പോന്നു; ഞ
 ൨൧ ള്ളവുമായ വസ്ത്രം കൊള്ളുന്നു. നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുനോട് കൂട
 ൨൨ ലോകത്തിൻ ആദ്യപാഠങ്ങൾക്ക് മരിച്ചു എങ്കിൽ, ലോകത്തിൽ
 ൨൩ ജീവിക്കുന്ന പ്രകാരം മനുഷ്യരുടെ കല്പിതങ്ങൾക്കും ഉപദേശ
 ൨൪ ൾക്കും തക്കവണ്ണമെ നിങ്ങൾക്കു വെപ്പുകൾ ഉണ്ടാവാനു
 ൨൫ എന്തു? പിടിക്കല്ല, തച്ചിനോക്കല്ല, തൊടുകയും അരുതു; എന്നുള്ള
 ൨൬ വ എല്ലാം അനുഭവത്താൽ കേട്ട വരുന്നതത്രെ. ഈ കല്പിത
 ൨൭ ൾക്കും ഒക്കയും സ്വപ്നാഭിമാനത്തിലും താഴ്മയാലും ശരീര
 ൨൮ ത്തിന്റെ ഉപേക്ഷയിലും ജീവനത്തിൻ പേരു മാത്രം ഉള്ളതു
 ൨൯ മാനമായത് ഒന്നിനാലും അല്ല; ജഡത്തിന്റെ തൃപ്തിയായിട്ടത്രെ.

൩. അദ്ധ്യായം.

മേലേവ തിരിഞ്ഞു, (൫) പഴയ മനുഷ്യനെ വീഴ്ത്തു, (൧൨) പുതിയവനെ ധരിപ്പാ
 ൨൩ നും, (൧൧—൪, ൩) വെച്ചേറെ വകകൾക്കും ഉള്ള പ്രബോധനങ്ങൾ.

൧ ൨ എന്നാൽ നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുനോടു കൂടെ ഉണർത്തപ്പെട്ടു എങ്കിൽ,
 ൨ ക്രിസ്തുൻ ദൈവത്തിൻ വലഭാഗത്ത് ഇരിക്കുന്നോടത്തു മേ
 ൩ ലേവ അനുപ്രാപിച്ചിപ്പിൻ! ഭൂമിയിലുള്ളവ അല്ല; മേലേവ തന്നെ
 ൪ വിചാരിപ്പിൻ. കാരണം നിങ്ങൾ മരിച്ചു നിങ്ങളുടെ ജീവൻ
 ൫ ക്രിസ്തുനോടു കൂടെ ദൈവത്തിൽ ഉള്ളു വെച്ചും ഇരിക്കുന്നു; ന
 ൬ മുടെ ജീവനാകുന്ന ക്രിസ്തുൻ വിളങ്ങി വരുമ്പോഴെക്കൊ, നി
 ൭ ങ്ങളും അവനോടു കൂടെ ദൈവത്തിൽ വിളങ്ങും. ആകയാൽ പു
 ൮ ള്ളവായും, അശുദ്ധി, അതിരാഗം, ദുഷ്ടമാനം, വിഗ്രഹാരാധന ആ
 ൯ കുന്ന ലോഭം ഇങ്ങിനെ ഭൂമിമേലുള്ള നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങ
 ൧൦ ൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചു കൊൾവിൻ. ആ വക നിമിത്തം ദേവകോപ
 ൧൧ ൾ അനുഭവിക്കുന്നതായുടെ മക്കൾ മേൽ വരുന്നു. ഇവരിൽ നിങ്ങളും
 ൧൨ അവരിൽ ജീവിക്കും കാലം പണ്ടു നടന്നു. ഇപ്പോഴൊ നിങ്ങളും

അവ ഒക്കെയും കോപം, ക്രോധം, വേണ്ടാത്തവയും നിങ്ങളുടെ വായിൽനിന്നു ദൂഷണദുഷ്ടാധിനങ്ങളും ഇട്ടുകളവിൻ. അന്യോന്യം കളവു പറയാതിൻ. നിങ്ങൾ പഴയ മനുഷ്യനെ അവ ൧൦ ന്റെ പ്രവൃത്തികളോട് കൂടെ വീഴ്ത്തുകയും, തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചവന്റെ പ്രതിമപ്രകാരം പരിജ്ഞാനത്തിലേക്കു പുതുക്കപ്പെടുന്ന നൂതന മനുഷ്യനെ ധരിച്ചു കൊണ്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിൽ ൧൧ യവന യഹൂദന്മാരും പരിഭ്രമദന അഗ്രചർമ്മവും മൂർഛശരീരം ദാസസ്വതന്ത്രരും എന്നിപ്പ; ക്രിസ്തുനത്രെ എല്ലാവരിലും എല്ലാം ആകുന്നു.

അതുകൊണ്ടു ദൈവത്താൽ തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരും വി ൧൨ ശുദ്ധരും പ്രിയതമായി അലിവുള്ള കരൾ, ദയ, താഴ്മ, സൗമ്യത, ദീപ്തകുടുംബി എന്നിവന്റെ ധരിച്ചുകൊണ്ടു. അന്യോന്യം പൊ ൧൩ ടത്തും ഒരുവനോട് ഒരുവനു വഴക്കായാൽ, തമ്മിൽ സമ്മാനിച്ചും വിട്ടവിൻ! ക്രിസ്തുൻ നിങ്ങൾക്കു് സമ്മാനിച്ചതു പോലെ തന്നെ നിങ്ങളും (ചെയ്യിൻ). ഈ സകലത്തിന്നും മീതെ സ്നേഹം ആ ൧൪ കുന്ന തികവിൻ കെട്ടിനെ അണിവിൻ! ക്രിസ്തുന്റെ സമാധാ ൧൫ നും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വാഴുകയും വേണം; ആയതിന്നായി നിങ്ങൾ ഏകശരീരത്തിൽ (ആവാൻ) വിളിക്കപ്പെട്ടവല്ലോ, കൃതജ്ഞരായും ഭവിപ്പിൻ. ക്രിസ്തുന്റെ വചനം ഐശ്വര്യമാ ൧൬ യി നിങ്ങളിൽ വസിക്കയും നിങ്ങൾ എല്ലാ ജ്ഞാനത്തിലും അന്യോന്യം പഠിപ്പിച്ചും സങ്കീർത്തനങ്ങളാലും സ്മൃതികളാലും ആത്മിക പാട്ടുകളാലും ബുദ്ധി ഉപദേശിച്ചും കരുണയാലെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന്നു പാടി കൊൾകയും ആവു. വാ ൧൭ ക്കിലൊ, ക്രിയയിലൊ എന്തു ചെയ്യാലും സകലവും കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ ചെയ്തും ദൈവവും പിതാവും ആ യവൻ അവന്മാരും സ്നേഹം കഴിച്ചും കൊണ്ടിരിപ്പിൻ.

സ്രീകളെ, കർത്താവിൽ ഉചിതമാകുംവണ്ണം പുരുഷന്മാർക്കു് കീ ൧൮ ട്ടടങ്ങുവിൻ. പുരുഷന്മാരെ! സ്രീകളെ സ്നേഹിച്ചും അവരോ ൧൯ ട് കൈപ്പിച്ചു പോകാതെയും ഇരിപ്പിൻ. മക്കളെ, പിതാക്കളെ ൨൦ എല്ലാംകൊണ്ടും അനുസരിപ്പിൻ! ഇതത്രെ കർത്താവിങ്കൽ നന്ന സമ്മതം ആകുന്നു. പിതാക്കന്മാരെ, നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്കു ൨൧ ഡിമുട്ടി പോകരുത് എന്നു വെച്ചു അവരെ (കോപത്തിനായി) ഇളക്കാതെ ഇരിപ്പിൻ. ദാസരെ ജഡപ്രകാരം ഉടയവരെ എ ൨൨ ള്ളാംകൊണ്ടും അനുസരിപ്പിൻ! മനുഷ്യരെ രസിപ്പിക്കുന്ന ദൃഷ്ടി

സേവകളാൽ അല്ല; കർത്താവെ ഭയപ്പെട്ടു ഹൃദയത്തിൻ ഏക
 ൨൩ ഗ്രന്ഥിലത്രെ. നിങ്ങൾ ചെയ്തത് ഒക്കയും പരമാവകാശം എ
 ൨൪ ന്ന പ്രതിഫലം കർത്താവോട് ലഭിക്കും എന്നറിഞ്ഞു. മനുഷ്യ
 ക്കെന്നല്ല; കർത്താവിന്ന് എന്നു മനസ്സോടെ പ്രവൃത്തിപ്പിൻ,
 ൨൫ കർത്താവായ ക്രിസ്തുനെ അത്രെ സേവിപ്പിൻ. അനീതിയെ
 ചെയ്യുന്നവൻ ചെയ്യതിനെ തന്നെ പ്രാപിക്കുമല്ലോ; മുഖപ
 ൪, ൧ ക്കും എന്നതും ഇല്ല. യജമാനന്മാരെ, നിങ്ങൾക്കും വാനങ്ങളി
 ൽ യജമാനൻ ഉണ്ടെന്നറിഞ്ഞു, ദാസർക്കു ന്യായവും സാമൃദ്ധ്യം
 ആയിരിക്കെ കാട്ടുവിൻ.

൪. അദ്ധ്യായം.

(൨) കാരാ പ്രബോധനങ്ങൾ, (൭) വർത്തമാനങ്ങൾ, (൧൫) സമാധി.

൨ പ്രിയപ്പെട്ടവരിൽ അഭിനിവേശിച്ചും സ്നേഹാത്മകതയോടെ അതി
 ൩ ക്കൽ ജാഗരിച്ചും കൊൾവിൻ. എനിക്കു ബന്ധനത്തിൻ കാര
 നമായ ക്രിസ്തു മർദ്ദത്തെ പറവാൻ ദൈവം ഞങ്ങൾക്കു വച
 നത്തിൻ വാതിലെ തുറക്കയും ഞാൻ പറയേണ്ടുന്നപ്രകാരം;
 ൪ അതിനെ വിളങ്ങിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾക്കായിക്കൊ
 ൫ ണ്ടും പ്രാർത്ഥിച്ചിൻ. പുറത്തുള്ളവരോടു സമയത്തെ തക്കത്തിൽ
 ൬ വാങ്ങിക്കൊണ്ടും ജീവനത്തിൽ നടന്നു വരുവിൻ. ഓരോരുത്ത
 നോട് ഉത്തരം പറവാൻ നിങ്ങൾക്കു ബോധിക്കുംവണ്ണം നി
 ങ്ങളുടെ വാക്കു എപ്പോഴും ലാവണ്യത്തോടും ഉപ്പിനാൽ രുചിക
 ൭ രവും ആകുക.

൭ എന്റെ അവസ്ഥകൾ ഒക്കയും പ്രിയസഹോദരന്മാരും കർത്താ
 വിൽ വിശ്വസ്യ ശുശ്രൂഷക്കാരന്മാരും സഹദാസന്മാരും ആയ തുചി
 ൮ കൻ നിങ്ങളോട് അറിയിക്കും. അവൻ അങ്ങു അവസ്ഥക
 ൯ ളെ അറിഞ്ഞും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചും കൊ
 ൧൦ ന്നുണ്ടേണ്ടതിന്നു തന്നെ. ഞാൻ അവനെ അങ്ങു നിന്നുള്ള ഒന്നെ
 സിമൻ എന്ന വിശ്വസ്യന്മാരും പ്രിയന്മാരും ആയ സഹോദരന്മാ
 ൧൧ ളു കൂടെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കെ അയച്ചു; ഇവിടത്തേവ എല്ലാ
 ൧൨ അവർ നിങ്ങളെ അറിയിക്കും. എന്റെ കൂടെ പടകാവലിൽ ഉ
 ൧൩ള്ള അരിസ്തർഹന്മാരും ബെൻബാവിൻ മച്ചുന്നായ മാർക്കും (അ
 ൧൪ വനെ കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്കു കല്പന വന്നുവല്ലോ, അവൻ അ
 ൧൫ ണ്ടു വന്നാൽ അവനെ കൈക്കൊൾവിൻ. യൂസ്തൻ എന്ന
 പരയുന്ന ദേശശുവും നിങ്ങളെ വന്ദിക്കുന്നു; പരിശുദ്ധനിയിൽ

കൊലസ്റ്റർ ര. അ.

നിന്ന് ഇവർ മാത്രം ദേവരാജ്യത്തിന്നു കൂട്ടുവേലക്കാർ ആയിട്ട് എനിക്കു സാന്ത്വനമായി ഭവിച്ചു. അങ്ങുനിന്നുള്ള എപ്പോഴും വന്ന ക്രിസ്തുദാസൻ നിങ്ങളെ വന്ദിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ സകല ഇഷ്ടത്തിലും തികഞ്ഞവരും നിറുപടി വന്നവരും ആയിനില്ക്കേണ്ടതിന്നു, അവൻ പ്രാർത്ഥനകളിൽ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി എപ്പോഴും പോരാടുന്നു. നിങ്ങൾക്കും ലവുദിത്യ മന്ദയിലും ഹിയരപൊലിയിലും ഉള്ളവർക്കും വേണ്ടി, അവന്നു വളരെ പ്രയാസം ഉണ്ട് എന്നുള്ളതിന്നു ഞാനും അവന്നു സാക്ഷി. പ്രിയ വൈദ്യനായ ലൂക്കാവും ദേമാവും നിങ്ങളെ വന്ദിക്കുന്നു. മൗലവുദിത്യയിലെ സഹോദരന്മാരെയും വിദേശക്കാൽ നമ്മാമെ മറ്റും അവന്റെ വീട്ടിലെ സഭയേയും വന്ദിപ്പിൻ. നിങ്ങളിൽ മനു ഈ ലേഖനം വായിച്ചു തീർന്ന ശേഷം ലവുദിത്യരുടെ സഭയിൽ കൂടെ വായിപ്പിക്കയും ലവുദിത്യയിൽ നിന്നുള്ളതിനെ നിങ്ങൾ വായിക്കയും ചെയ്യിൻ. അഹിപ്പനോടു നീ കത്താവിൽ പ മെരിഗ്രഹിച്ച ശുശ്രൂഷയെ നിവൃത്തിപ്പാൻ അതിനെ നോക്കുക എന്നു ചൊല്ലുവിൻ. പൌലായ ഈ എന്റെ കൈയാലെ വ മവന്ദനം; എന്റെ ബന്ധനങ്ങളെ ഓത്തുകൊൾവിൻ; കരുണ നിങ്ങളോട് ഇരിപ്പുതാക.

THE FIRST EPISTLE OF PAUL THE APOSTLE TO THE

Thessalonians

തെസ്സലനീകുക്

എഴുതിയ ഒന്നാം ലേഖനം

൧. അദ്ധ്യായം.

അപോസ്തലന്റെ വേഷം സഭയിൽ ഫലിച്ചതിനാൽ സന്തോഷം.

൧ വെല്ലും സിലവാനും തിമോത്ത്യനും പിതാവായ ദൈവത്തിലും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനിലും (ഇരിക്കുന്ന) തെസ്സലനീകൃസഭയ്ക്ക് (എഴുതുന്നത്). നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്കു് കരുണയും സമാധാനവും (ഉണ്ടാക).

൨ ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ നിങ്ങളെ ഓർത്തുകൊണ്ടു, നിങ്ങളിലെ വിശ്വാസവേലയേയും സ്നേഹ പ്രയത്നത്തെയും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനെ ചൊല്ലി, പ്രത്യാശാക്ഷാത്തിയേയും ഇടവിടാതെ നമ്മുടെ ദൈവവും പിതാവുമായവന്റെ തിരുമുമ്പിൽ സ്തുരിച്ചിട്ടു തന്നെ, ഞങ്ങൾ എപ്പോഴും നിങ്ങൾ എല്ലാവരെയും വർണ്ണിക്കാറുണ്ടു. ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു. ആയതു നിങ്ങളുടെ തെരിഞ്ഞെടുപ്പിനെ അറിഞ്ഞിട്ടു ചെയ്യുന്നു; ദൈവത്താൽ ൩ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടുള്ള സഹോദരന്മാരെ! കാരണം ഞങ്ങൾ നിങ്ങളിൽ സുവിശേഷിച്ചതു വെറും വചനത്താലല്ല, ശക്തിയിലും വിശുദ്ധാത്മാവിലും ഏറിയ നിറപടിയിലും ആയു. നിങ്ങളുടെ നിമിത്തം ഞങ്ങൾ നിങ്ങളിൽ ഇന്നവരായി തീർന്നു എന്നതു ൪ അറിയാമല്ലോ. നിങ്ങളും ബഹു സങ്കടത്തിൽ (എങ്കിലും) വിശുദ്ധാത്മാവോടുകൂടിയതായതിനാലാണു് ദൈവത്തെ കൈക്കൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കും കർത്താവിന്നും അനുകാരികളായി ചമഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു

൪൭൮

൧. തെസ്സലനീകൃർ ൧. ൨. അ.

മക്കേദോനിയലും അകായകയിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് എല്ലാ വർഷം നിങ്ങൾക്കു തന്നെ മാതൃകയായിത്തീർന്നു. നിങ്ങളിൽ നിന്നാകട്ടെ, കർത്താവിന്റെ വചനം മുഴങ്ങി ചെന്നിരിക്കുന്നു; മക്കേദോനിയലും അകായകയിലും തന്നെ അല്ല; സകല സ്ഥലത്തിലും നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തിങ്കലേക്കുള്ള വിശ്വാസം (ശ്രുതി) പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്ക് ഒന്നു പറയാൻ ആവശ്യമില്ല. നിങ്ങളിൽ വെച്ച് ഇന്നു പ്രവേശം ഞങ്ങൾക്കു സാധിച്ചു എന്നും ജീവനുള്ള സത്യദൈവത്തെ സേവിപ്പാനും. അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉണർത്തിയ സ്വപുത്രനും വരുത്തുന്ന കോപത്തിൽനിന്നു നമ്മെ വിട്ടുവിക്കുന്നവനും ആകുന്ന യേശു വാനങ്ങളിൽനിന്നു വരുന്നതു പാർത്തിരിപ്പാനും നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കട്ടെ. വിട്ടു, ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് ഇന്നുപ്രകാരം തിരിഞ്ഞു എന്നും അവൻ തന്നെ നമ്മെ കുറിച്ച് അറിയിക്കുന്നു വല്ലോ.

൨. അദ്ധ്യായം.

അപോസ്തലൻ തന്റെ നടപ്പും ഉപദേശവും സഭയെ കാഴ്ചിച്ചു; (൧൩) സമീപം തനിമിത്തം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു.

സഹോദരന്മാരെ! നിങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായ പ്രവേശം പ്രസ്താവമായിട്ടില്ല എന്നു നിങ്ങൾക്ക് തന്നെ ബോധിച്ചിരിക്കുന്നു വല്ലോ. ഞങ്ങൾ മുന്പെ, ഫിലിപ്പിയിൽ നിങ്ങൾ അറിയുന്ന മകഷ്ടസാഹസങ്ങൾ ഏറ്റവും ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷത്തെ പെരുത്തു പോരാട്ടത്തിൽ എങ്കിലും നിങ്ങൾക്കു ചൊല്ലുവാൻ ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിൽ പ്രാഗത്ഭ്യം ധരിച്ചിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ പ്രവേശം ബുദ്ധിമുട്ടിൽ നിന്നു അശുദ്ധിയിലോ ജനിച്ചതല്ല; പ്രാജ്ഞയിലുള്ളതും അല്ല. ഞങ്ങളെ സുവിശേഷദൂതരും ഏല്പിപ്പാൻ ദൈവത്തിന്നു കൊള്ളാകുന്നവരായി തെളിഞ്ഞ പ്രകാരം തന്നെ; ഞങ്ങൾ മനുഷ്യർക്ക് എന്നല്ല; ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ശോധന ചെയ്യുന്ന ദൈവത്തിന്നു പ്രസാദം വരുത്തിക്കൊണ്ടു ചൊല്ലുന്നതെ ഉള്ളു. മുഖസ്തൂതി വാചകം ഞങ്ങൾക്കു ഒരിക്കലും ആചരിക്കാത്ത പ്രകാരം നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ; ദോഷത്തിൻ ഉപായവും ഇല്ല ദൈവം സാക്ഷി; പിന്നെ ക്രിസ്തന്റെ അപോസ്തലൻ എന്നു വെച്ചു ചെന്നത്തോടെ ഇരിപ്പാൻ കഴിയുമ്പോഴും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട് എങ്കിലും മറുക്കുവരോട് ന

രന്റെ

എങ്കിലും മനുഷ്യരുടെ പക്കൽനിന്നും, മാനത്തെ അന്വേഷിച്ചു
 ൭ തും ഇല്ല. നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വസ്തുലന്മാർ ആയ്ക്കുന്നതെ ഉള്ള.
 പോരുന്നവർ തന്റെ മക്കളെ ലാളിക്കുപോലെ ഞങ്ങൾ നി
 ൮ ഞങ്ങളെ ഓമനിച്ചുകൊണ്ടു. നിങ്ങൾക്ക് ദൈവത്തിന്റെ സുവി
 ശേഷം മാത്രമല്ല; ഞങ്ങൾക്കു പ്രിയരാകയാൽ ഈ പ്രാണങ്ങ
 ൯ ൾ ഉേയും തന്നു വെപ്പാൻ പ്രസാദിച്ചിരുന്നു. സഹോദരന്മാരെ!
 ഞങ്ങളുടെ അധ്വാനവും കഷ്ടതയും ഓർത്തുകൊള്ളുന്നുവല്ലോ; നി
 ഞങ്ങളിൽ ആരേയും ഭാരം ചുമത്തരുത് എന്നുവെച്ചു, ഞങ്ങൾ രാവും
 പകലും വേല ചെയ്തുകൊണ്ടു, നിങ്ങളോടു ദൈവത്തിൻ സു.
 ൧൦ വിശേഷത്തെ പ്രോത്സാഹിച്ചുവല്ലോ. വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങളി
 ൾ ഞങ്ങൾ എത്ര പവിത്രമായും നീതിയായും അനിശ്ചയമായും
 ൧൧ നടന്നു എന്നതിന്നു നിങ്ങളും ദൈവവും സാക്ഷികൾ. തന്റെ
 രാജ്യത്തിലും തേജസ്സിലും നിങ്ങളെ വിളിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദൈവത്തി
 ൧൨ ന്നു യോഗ്യമാന്യുടപ്പാൻ തക്കവണ്ണം. ഞങ്ങൾ നിങ്ങളിൽ ഓ
 രോരുത്തനെ അച്ഛൻ മക്കളെ എന്നപോലെ പ്രഭവ്യാധിപ്പി
 ച്ചും സമ്മതിപ്പിച്ചും ആണയിട്ടും ചൊല്ലിവന്നപ്രകാരവും എ
 ൧൩ ല്ലാം നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. ആയ്ക്കു നിമിത്തം ഞങ്ങളും ദൈവ
 ത്തെ ഇടവിടാതെ സ്തുതിക്കുന്നു; ഞങ്ങൾ കേൾപ്പിച്ച ദേവവച
 നത്തെ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളിൽനിന്നു പരിഗ്രഹിച്ചു. മനുഷ്യവാക്കു
 യിട്ടല്ല; ഉള്ളപ്രകാരം ദൈവവചനമായിട്ട് തന്നെ കൈക്കൊൾ
 ൧൪ യാൽ എന്നത്രെ. സഹോദരന്മാരെ! യഹൂദയിൽ ക്രിസ്തുയേശു
 വിജയുള്ള ദേവസഭകൾക്കു നിങ്ങളല്ലോ അനുകാരികളായി ച
 മഞ്ഞത് അവർ യഹൂദരാൽ അനുഭവിച്ചു തരങ്ങൾ എല്ലാം നി
 ൧൫ ഞങ്ങളും സ്വജാതിക്കാരാൽ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെ. ആ
 യവർ കർത്താവായ യേശുവേയും പ്രവാചകന്മാരേയും കൊ
 ന്നവരും ഞങ്ങളെ ഹിംസിച്ചുകുത്തുവരും ദൈവത്തിന്നു തെളി
 യാത്തവരും ഞങ്ങൾ ജാതികളോട് ഇവർ രക്ഷപ്പെടുവാൻ
 സംസാരിക്കുന്നതു മുടക്കുകകൊണ്ട് എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും വിരോ
 ൧൬ ധികളും ആകുന്നു. അത് അവരുടെ പാപങ്ങൾ കേവലം പൂ
 രിപ്പാറു തന്നെ; ക്രോധമൊ അവർ മേൽ അവസാനത്തേക്ക്
 എത്തിയിരിക്കുന്നു.

അവരെ കാണാൻ ആഗ്രഹവും തിമോത്ഥനെയെ അയക്കയാൽ വന്ന ആശ്വാസവും.

ഞങ്ങളെ സഹോദരന്മാരെ, ഒരു നാഴിക നേരത്തോളം ഹൃദയം കൊണ്ടല്ല; മുഖംകൊണ്ടത്രെ, നിങ്ങളെ പിരിഞ്ഞു മക്കളില്ലാത്തപോലെ ആയശേഷം പെരുത്ത കാഷ്ടയോടു നിങ്ങളുടെ മുഖം കാണാൻ ഏറ്റവും ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു, നിങ്ങളുടെ വരുവാൻ; പൗൽ ആകുന്നു എനിക്ക് ഒരിക്കലല്ല; രണ്ടുവട്ടം തന്നെ ഹൃദയം മനസ്സായിരുന്നു. സാത്താൻ ഞങ്ങളെ തടുത്തു താനും, നമ്മുടെ ഹൃദയം കർത്താവായ യേശുവിൻ പ്രത്യക്ഷതയിൽ അവന്റെ മുമ്പിൽ ഞങ്ങളുടെ ആശയം സന്തോഷമൊ പ്രശംസാകീർതിമൊ ആരുപോൽ നിങ്ങളും അല്ലയോ; ഞങ്ങളുടെ തേജസ്സും സന്തോഷവും നിങ്ങൾ ആകുന്നു സത്യം. ആകയാൽ പിന്നെ പൊതുവെ, പക്ഷാത്കൃതരല്ലാത്തതായിത്തീർന്നു വന്നിട്ടു വിടപ്പെടുക നല്ലതെന്നു തോന്നി, നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ ക്രിസ്തുസുവിശേഷത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ കൂട്ടവേലക്കാരന്മാർ ആയ തിമോത്ഥനെയെ അയച്ചു. ഈ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ആരും കലുഷിതരായി പോകരുത് എന്നു നിങ്ങളെ സ്ഥിരീകരിപ്പാനും നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്നു വേണ്ടി പ്രബോധിപ്പിപ്പാനും ആയിട്ടത്രെ, നാം ഇതിന്നായി കിടക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾക്ക് ബോധിച്ചുവല്ലോ. ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു കൂടെ ഇരിക്കുന്ന സമയം ഇനി ക്രൈസ്തവങ്ങളിലേക്കു എന്നു മുമ്പറഞ്ഞു തന്നുവല്ലോ? അപ്പോഴും സംഭവിച്ച പ്രകാരം നിങ്ങൾ ഇന്ന് അറിയുന്നതും ഉണ്ടു. ഇതിന്നിമിത്തം ഞങ്ങൾ ഒട്ടും പൊറുക്കാതെ, പരീക്ഷകൻ പക്ഷെ നിങ്ങളെ പരീക്ഷിച്ചുവെങ്കിലും, ഞങ്ങളുടെ പ്രയത്നം പഴുതിലാകുമൊ എന്നു നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ അറിവാൻ അയച്ചു. ഇപ്പോഴൊ തിമോത്ഥൻ നിങ്ങളിൽ നിന്നു ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നു നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസവും സ്നേഹവും ഞങ്ങളെ കുറിച്ചു നിന്റേ നല്ല ഓർമ്മ ഉണ്ടെന്നും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ എന്നപോലെ ഞങ്ങളെ കാണാൻ അങ്ങു വരുമെന്നും ഉണ്ടെന്നും ഉള്ള സുവാർത്ത ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു കാരണത്താൽ. സഹോദരന്മാരെ, ഞങ്ങളുടെ സകല മുട്ടു സങ്കടത്തിലും നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ഫലമായി നിങ്ങളിൽ ആശ്വസിച്ച്. ഇപ്പോഴല്ലോ നിങ്ങൾ കർത്താവിൽ നിലനിന്നാൽ ഞങ്ങളും ജീവിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ നമ്മുടെ ദൈവത്തിനുവേണ്ടി

നിങ്ങളെ ചൊല്ലി സന്തോഷിക്കുന്ന സകല സന്തോഷത്തിനായിട്ടും നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ദൈവത്തിന്നു എന്തൊരു പാപം നേടാതെ ഒപ്പിക്കാം. ഇനി നിങ്ങളുടെ മുഖം കണ്ടു, നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ കുറവുകളെ തീർക്കുമാറാകേണ്ടതിന്നു രാപ്പകലും രാത്രിയും യാചിച്ചു പോരുന്നു സത്യം. എന്നാൽ നമ്മുടെ ദൈവവും പിതാവും ആയവൻ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു ക്രിസ്തുനുമായി തന്നെ നിങ്ങളിലേക്ക് ഞങ്ങളുടെ വഴിയെ നിർത്തുമാറുക. നിങ്ങൾക്കൊക്കെ കർത്താവ് തങ്ങളിലും എല്ലാവരിലും ഉള്ള സ്നേഹത്തെ ഞങ്ങളുടേത് നിങ്ങളിലായതു പോലെ മൂത്തവഴിയുമാറാക്കുകയും ഇങ്ങിനെ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു തന്റെ സകല വിശുദ്ധരുമായി വരുന്ന പ്രത്യക്ഷതയിൽ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ നമ്മുടെ ദൈവവും പിതാവും ആയവന്റെ മുമ്പിൽ വിശുദ്ധീകരണത്തിൽ അനിവൃതമാക്കുവണ്ണം സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്യുമാക.

൪. അദ്ധ്യായം.

വിശുദ്ധീകരണത്തിന്നും മറ്റും പ്രബോധനം, (൧൩) കർത്താവിൻ വരവിൽ ഉയിർത്തെഴുന്നീല്പിൻ വിവരം.

൧ ശ്രേഷ്ഠ സഹോദരന്മാരെ! നിങ്ങൾ ഇന്നു പ്രകാരം നടന്നു, ദേവപ്രസാദം വരുത്തേണം എന്നു ഞങ്ങളിൽനിന്നു പരിഗ്രഹിച്ച പ്രകാരം തന്നെ (ഇന്നും നിങ്ങൾ നടക്കുന്നതു പോലെ) മേലാൽ അധികം വഴിത്തു വരേണ്ടതിന്ന് ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട് ചോദിച്ചു, കർത്താവായ യേശുവിൽ പ്രബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഞങ്ങൾ കർത്താവായ യേശുമുഖം നിങ്ങൾക്ക് ഇന്ന് ആജ്ഞകളെ തന്നു എന്നറിയുന്നുവല്ലോ. എങ്കിലൊ ദൈവത്തിന്നു ഇഷ്ടമാകുന്നതു നിങ്ങളുടെ വിശുദ്ധീകരണം തന്നെ. ൨ നിങ്ങൾ പുലയാട്ടു വിട്ടൊഴിക. അവനവൻ തന്റെ പാത്രത്തെ വിശുദ്ധീകരണത്തിലും മാനത്തിലും അടക്കുവാൻ പഠിക്കുക; ദൈവത്തെ അറിയാത്ത ജാതികൾക്ക് ഒത്ത കാമവശത്തിൽ അരുതു. പിന്നെ പ്രവൃത്തിയിൽ അതിക്രമിക്കാതെയും തന്റെ സഹോദരനെ തോല്പിക്കാതെയും ഇരിക്ക. ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട് ആണയിട്ടുകൊണ്ടു, മുൻ ചൊല്ലിയ പ്രകാരം ഈ വകെക്ക് വെക്കുകയും കർത്താവ് ഉത്തരം ചോദിക്കുന്നവൻ സത്യം അശുദ്ധിക്കായിട്ടല്ലല്ലോ വിശുദ്ധീകരണത്തിലത്രെ; ദൈവം നമ്മെ

൪൮൨

വിളിച്ചതു; ആകയാൽ തള്ളുന്നവൻ മനുഷ്യനെ അല്ല തള്ളുന്ന
 ത് തന്റെ വിശുദ്ധാത്മാവെ കൂടെ നിങ്ങളിൽ തന്ന ദൈവത്തെ
 അത്രെ. പിന്നെ സഹോദരപ്രീതിയെ കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു് ന്
 എഴുതുവാൻ ആവശ്യമില്ല; അന്യോന്യം സ്നേഹിപ്പാൻ നിങ്ങ
 ൾ തന്നെ ദേവോപദിഷ്ടർ ആകുന്നതുമല്ലാതെ, മക്കേദോന്യയി
 ൽ ഒക്കെയും സകല സഹോദരന്മാരോടും അതിനെ ആചരിച്ചു
 പോരുന്നുവല്ലോ. എങ്കിലും സഹോദരന്മാരെ! അധികം വഴി ൧൦
 ണ്ണുവരേണം എന്നും, പുറത്തുള്ളവരേയും ബോധ്യം വരുത്തു ൧൧
 ന്ന സുശീലത്തോടെ നടന്നും ഒന്നിന്നും ഒർ ആവശ്യമില്ലാതെ
 കഴിച്ചും വരേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾ ആജ്ഞാപിച്ചു തന്നപ്രകാരം.
 നിങ്ങൾ അടങ്ങി പാത്തും താന്താന്റെ കാര്യം നടത്തിയും ത ൧൨
 ന്റെ കൈകളാൽ വേല ചെയ്യും കൊൾകയിൽ അഭിമാനിച്ചി
 റിക്കേണം എന്നും പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു.

പിന്നെ നിദ്രകൊണ്ടവരെ തൊട്ടു നിങ്ങൾ പ്രത്യാശയില്ലാ ൧൩
 ണ്ണ മറ്റുള്ളവരെന്നപോലെ ദുഃഖിക്കാതെ ഇരിപ്പാൻ നിങ്ങൾ
 ബോധിക്കാതിരിക്കരുത് എന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കാരണം യേശു ൧൪
 ശ്രീ മരിക്കയും എഴുന്നീല്ക്കയും ചെയ്ത നാം വിശ്വസിച്ചാൽ
 ലൈവം നിദ്രകൊണ്ടവരേയും യേശുവെക്കൊണ്ട് അപ്രകാരം
 തന്നെ അവനോടു കൂടെ വരുത്തും. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ക ൧൫
 ര്ത്താവിൻ വചനത്താൽ നിങ്ങളോടു പറയുന്നിതു: കർത്താവി
 ന്റെ പ്രത്യക്ഷതവരെ ജീവനോടെ ശേഷിക്കുന്ന നാം നിദ്ര
 കൊണ്ടവരിൽ മുല്ലക്കെത്തുകയില്ല. കർത്താവ് താൻ അല്ലൊ ൧൬
 ഒരു ചൊല്ലിളിയോടെ പ്രധാനഭൂതന്റെ ശബ്ദവും ദേവ കാഹ
 ളവും മുഴങ്ങുവെ സ്വഗ്ദത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങും; ക്രിസ്തുനിൽ മരി
 ച്ചവർ മുന്പെ തന്നെ എഴുന്നീല്ക്കയും ചെയ്യും. പിന്നെ ജീവനോ ൧൭
 ടെ ശേഷിക്കുന്ന നാം അവരോട് ഒക്കത്തക്ക മേഘങ്ങളിൽ
 (ഏറി) ആകാശത്തിൽ കർത്താവെ എതിരേല്ലാൻ പഠിച്ചെടുക്ക
 പ്പെടും; ഇങ്ങിനെ നാം എപ്പോഴും കർത്താവോട് കൂടെ ഇരിക്കയും
 ചെയ്യും. ആകയാൽ ഈ വചനങ്ങളെക്കൊണ്ട് അന്യോന്യം ൧൮
 ആശ്വസിപ്പിച്ചു കൊൾവിൻ.

3. അദ്ധ്യായം.

ക്രിസ്തുന്റെ ദിവസത്തെ കാത്തിരിപ്പാനും, (൧൨) മറ്റും കാരോ പ്രബോധനങ്ങൾ

൧ സഹോദരന്മാരെ! നിങ്ങൾക്ക് കാലങ്ങളേയും സമയങ്ങളേയും ചൊല്ലി എഴുതുവാൻ ആവശ്യം ഇല്ല. കർത്താവിൻ നാൾ രാത്രിയിൽ കള്ളൻ വരുമ്പോലെ അത്രെ വരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾക്കു തന്നെ സൂക്ഷ്മമായി ബോധിച്ചുവല്ലോ. (അവർ) സമാധാനവും നിർഭയവും എന്നു ചൊല്ലുംപോഴേക്കു ഗർഭിണിക്ക് ഹൃദയനോവുപോലെ ക്ഷണത്തിലുള്ള സംഹാരം അവർക്കു അറിയുന്നു; അവർക്കു മണ്ടി കൂടുകയും ഇല്ല. എന്നാൽ സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങളെ ആ നാൾ കള്ളനേ പോലെ പിടിപ്പാൻ

൨ നിങ്ങൾ ഇരട്ടിച്ചുള്ളവരല്ല. നിങ്ങൾ എല്ലാവരും വെളിച്ചമുള്ളും പകലിൻ മക്കളും ആകുന്നുവല്ലോ, നാം രാത്രിയ്ക്കും ഇരട്ടിനും ഉള്ളവരല്ല. അതുകൊണ്ടു നാം ശേഷമുള്ളവരെപ്പോലെ ഉറങ്ങാതെ ഉണർന്നു നിൽക്കുകയും കൊണ്ടിരിക്കുകയും ഉറങ്ങുന്നവർ ആല്ലൊ രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങുന്നു, മരിച്ചുകൊള്ളുന്നവർ രാത്രിയിൽ മരിക്കുന്നു. നാമൊ പകലിനുള്ളവർ ആകയാൽ വിശ്വാസ സ്നേഹങ്ങൾ ആകുന്ന കവചത്തെയും ശിരസ്സുമായി രക്ഷയുടെ ആശയേയും ധരിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുകയും നിൽക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതല്ലൊ രക്ഷാസമ്പാദനത്തിനായത്രെ ദൈവം നമ്മെ അ

൩ ക്ഷിയ്യതു. നാം ഉണർന്നിരുന്നാലും ഉറങ്ങിയാലും തന്നോടു ഒന്നിച്ചു ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു നമുക്കുവേണ്ടി മരിച്ചിട്ടുള്ള നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവു തന്നെ. ആകയാൽ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നപ്രകാരം അന്ത്രോസ്ത്രം പ്രബോധിപ്പിച്ചും ഒരുവനായി ഒരുവൻ വീട്ടുവരുന്ന ചെയ്യും പോരുവിൻ.

൪ സഹോദരന്മാരെ! നിങ്ങളിൽ അധ്വാനിച്ചു കർത്താവിൽ നിങ്ങളുടെ മേൽ മുമ്പുണ്ടായി നിങ്ങളെ വഴിക്കാക്കുന്നവരെ നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞും അവരുടെ വേല നിമിത്തം സ്നേഹത്തിൽ അത്യാനന്ദം വിചാരിച്ചും കൊൾവാൻ നിങ്ങളോടു ചോദിക്കുന്നു. അന്ത്രോസ്ത്രം സമാധാനം കോലുവിൻ! ഇനി സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതു: ക്രമം കെട്ടവരെ വഴിക്കാക്കവിൻ! കരുത്തു കുറഞ്ഞവരെ സാന്ത്വനം ചെയ്യിൻ, ബലഹീനരെ താങ്ങുവിൻ; എല്ലാവരോടും ദീപ്തകുടാഭി കാട്ടുവിൻ. ആരുതീരെ പകരം തിന്മ ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ! തങ്ങളിലും

൫

൧. തെസ്സലനീകൃർ ൫. അ.

എല്ലാവരോടും എപ്പോഴും നന്മയെ പിന്തുടന്നു കൊൾവിൻ.
എപ്പോഴും സന്തോഷിപ്പിൻ! (൧൬) ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ. ൧൭
എല്ലാവരിലും സ്നേഹം ചെയ്യിൻ എന്നതു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ൧൮
നിങ്ങളോടു ദേവേഷ്ടമല്ലൊ ആകുന്നു. ആത്മാവെ പൊലിയാ ൧൯
യിൻ, (൨൦) പ്രവചനങ്ങളെ ധിക്കരിയായിൻ. സകലത്തേയും ൨൧
ശോധന ചെയ്യിൻ! നല്ലതിനെ മുറുകു പിടിപ്പിൻ. ദോഷത്തര ൨൨
ങ്ങൾ എല്ലാം വിട്ടൊഴിവിൻ. എങ്കിലും സമാധാനത്തിൻ ദൈ ൨൩
വമായവൻ തന്നെ നിങ്ങളെ അശേഷം വിശുദ്ധീകരിക്കും; നി
ങ്ങളുടെ ആത്മാവും ദേഹിയും ദേഹവും സമസ്തം നമ്മുടെ ക
ർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ അനിവൃതമായി
കാണപ്പെടാക. നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്നവൻ വിശ്വസ്തൻ ആക ൨൪
ുന്നു; ഇതിനേയും അവൻ ചെയ്യും. സഹോദരന്മാരെ! ഞങ്ങൾ ൨൫
പേർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ. എല്ലാ സഹോദരന്മാരും വിശു ൨൬
ദ്ധ ചൂഷണത്താൽ വന്ദിപ്പിൻ. (വിശുദ്ധ) സഹോദരന്മാർ ൨൭
ഒക്കെയും കേൾക്കെ ഈ ലേഖനം വായിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
കർത്താവായ നിങ്ങളെ അപേക്ഷിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവ ൨൮
യ യേശുക്രിസ്തുന്റെ കരുണ നിങ്ങളോടു കൂടെ (ഇരിപ്പതാക)
ആമെൻ.

THE SECOND EPISTLE OF PAUL THE APOSTLE TO THE

Corinthians

തെസ്സലനീകുക്

എഴുതിയ രണ്ടാം ലേഖനം

൧. അദ്ധ്യായം.

ഹിംസയിലുള്ള വിശ്വാസവൃദ്ധിക്കായി സ്നേഹവും, (൫) ഫലസ്താനവും, (൧൧) തികവിനായി അപേക്ഷയും.

൧ **വെ**ലും സിലാനും തിമോത്ത്യനും നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിലും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനിലും ഉള്ള ഞങ്ങൾ നീകൃരുടെ സഭയ്ക്ക് എഴുതുന്നത്: (നമ്മുടെ) പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്കു കരുണയും സമാധാനവും (ഉണ്ടാക).

൩ സഹോദരന്മാരെ! നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ഏറ്റവും വലുതായി നിങ്ങൾ എല്ലാവരിലും ഓരോരുത്തന്നു അന്യോന്യസ്നേഹം ഉണ്ടാകയും വരികയാൽ, ഞങ്ങൾ യോഗ്യമാവട്ടെ ദൈവത്തിന് എപ്പോഴും നിങ്ങൾക്കായി സ്നേഹം ചെയ്യാൻ കടക്കാൻ ആകുന്നു. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ സഹിക്കുന്ന എല്ലാ ഹിംസകളിലും സങ്കടങ്ങളിലും ഉള്ള നിങ്ങളുടെ ക്ഷാന്തി വിശ്വാസങ്ങൾ നിമിത്തം ഞങ്ങൾ തന്നെ ദേവസഭകളിൽ നിങ്ങളെ പറ്റി പ്രശംസിക്കുന്നു. ആയതു ദൈവത്തിന്റെ ന്യായമായുള്ള വിധിക്കു ലക്ഷണം തന്നെ; നിങ്ങൾ (ശ്രദ്ധ) കഴിപ്പെടുന്ന ദൈവരാജ്യത്തിന്നു യോഗ്യന്മാരായി തോന്നുവാനുവേണ്ടി. നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നവർക്കു ഉപദേശം ഉപദേശിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കു ഞങ്ങളോടുകൂടെ തണുപ്പും പകരം നല്ലവതു ദൈവത്തിന്നു ന്യായരവുതു

൨. തെസ്സലനീകൂർ ൧. ൨. അ.

മായിരുന്നാൽ തന്നെ. കർത്താവായ യേശു തന്റെ ശക്തിയു ടെ ഭൂതരുമായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ജ്വാലാഗ്നിയിൽ വെളിപ്പെട്ടു വന്നു, ദൈവത്തെ അറിയാത്തവർക്കും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിൻ സുവിശേഷത്തെ അനുസരിക്കാത്തവർക്കും പ്രതികാരം കൊടുക്കയിൽ തന്നെ; ആയവർ കർത്താവിൻ മുമ്പിൽ നിന്നും അവന്റെ ഊക്കിൻ തേജസ്സിൽനിന്നും (നീങ്ങി) നിത്യ സംഹാരം ആകുന്ന ദണ്ഡത്തെ അനുഭവിക്കും. അന്ന് അവ ൧൦ ന് തന്റെ വിശുദ്ധരിൽ മഹത്വപ്പെടുവാനും, നിങ്ങളോടുള്ള ഞങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യത്തിന്നു വിശ്വാസം ഉണ്ടായതു പോലെ വിശ്വസിച്ചവർ എല്ലാവരിലും താൻ ആശ്ചര്യപാത്രം ആകുവാനും വന്നെത്തിയപ്പോഴേക്കു തന്നെ. ഇതിനായി ഞങ്ങളും നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെയും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെയും കരുണയ്ക്കു തക്കവണ്ണം നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിൻ നാമം നിങ്ങളിലും നിങ്ങൾ ആയതിലും മഹത്വപ്പെടുത്തേണമെന്നും. നമ്മുടെ ദൈവം നിങ്ങളെ വിളിക്കു യോഗ്യർ എന്ന് എണ്ണി, സല്ലാസത്തിൽ ഉള്ള എല്ലാ പ്രസന്നതയേയും വിശ്വാസക്രിയയേയും ശക്തിയോടെ പൂരിപ്പിച്ചു തരേണം എന്നു നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

൨. അദ്ധ്യായം.

കർത്താവിൻ നാൾ വരും മുൻപെ അന്തിക്രിസ്തുൻ വെളിപ്പെടുത്തുകയാൽ, (൧൩) നിവേദനം നിങ്ങൾ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു.

ഇനി സഹോദരന്മാരെ! നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു ന്റെ പ്രത്യക്ഷതയും നാം അവർനാട് കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെടുത്തേണ്ടതും സംബന്ധിച്ച ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു. കർത്താവിൻ നാൾ അടുത്തത് എന്നു (തോന്നുവാനായി) നിങ്ങൾ വല്ല ആത്മാവൊ ഞങ്ങളുടെത് എന്നു കേൾക്കുന്ന വചനമൊ ലേഖനമൊ മേതുവായിട്ടു സുബോധം വിട്ടു, വേഗം കലുഷിചാടുകയും ഞെട്ടിപ്പോകയും അരുത്. ആരും ഏതു വിധേന ഏതെങ്കിലും നിങ്ങളെ ചതിക്കരുതെ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ മുൻപെ തന്നെ വിശ്വാസശ്യാഗം വരികയും പാപമനുഷ്യൻ വെളിപ്പെടുകയും വേണം. ദേവാലയത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു ദൈവം ആകുന്നു എന്നു കാണിച്ചു ദൈവമൊ ആരാധ്യമൊ എന്നു ചൊല്ലിയതിന്ന് എപ്പോൾ മീതെ താൻ ഉയർന്നുകൊള്ളുന്ന

രമ്പു

II. THESSALONIANS II.

എതിരാളിയും (ദാനി. ൧൧, ൩൩.) നാശപുത്രനും ആയവൻ തന്നെ
 ൫ നിങ്ങളോടു കൂടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ, ഇവ നിങ്ങളോടും പ
 ന്ന ദാത്തു എന്നു ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. അവൻ സ്വസ്ഥയത്തിൽ
 വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു, ഇപ്പോൾ തടുത്തു നില്ക്കുന്നത് ഇന്നത്
 ൭ എന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ അധർമ്മ
 ത്തിന്റെ രഹസ്യം ഇന്നു കൂടെ പ്രാപരിക്കുന്നു ഇന്നെയോ
 തടുത്തു നില്ക്കുന്നവൻ വഴിയിൽനിന്നു നീക്കംവരെ തന്നെ.
 ൮ അപ്പോൾ അധർമ്മിയായവൻ വെളിപ്പെടും (അവനെ കത്താ
 വായ യേശു തൻ വായിൽ ആത്മാവെ കൊണ്ടു ഒടുക്കി (യശ
 ൧൧, ൪.) സ്വപ്രത്യക്ഷതയുടെ പ്രകാശനത്താൽ നീക്കം വര
 ത്തു) ആയവന്റെ പ്രത്യക്ഷത സാത്താന്റെ പ്രാപാരത്താൽ
 ൯ കളവിന്റെ എല്ലാ ശക്തിയോടും അടയാളങ്ങൾ അത്ഭുതങ്ങളോ
 ൧൦ ടും. അനീതിയുടെ എല്ലാ വഞ്ചനയോടും നശിച്ചു പോകുന്നവ
 ക്കു തന്നെ ഉണ്ടാകുന്നു. അവർ രക്ഷപെടുവാനായി സത്യത്തി
 ൧൧ ന്റെ സ്നേഹത്തെ കൈക്കൊള്ളാത്തതുകൊണ്ട്. അതിനിമി
 ത്തം ദൈവം അവർക്കു കളവു വിശ്വസിക്കുമാറു ഭ്രമത്തിൻ പ്രാ
 ൧൨ പാരശക്തിയെ അയക്കുന്നു. സത്യത്തെ വിശ്വസിക്കാത്ത
 നീതിയിൽ രസിച്ച് പോയവർക്കു എല്ലാവർക്കും ന്യായവിധി
 ൧൩ വരേണ്ടതിന്നത്രെ. നിങ്ങളെയൊ കത്താവിനാൽ സ്നേഹിക്ക
 പ്പെട്ട സഹോദരന്മാരെ, ദൈവം ആദിമുതൽ ആത്മാവിൻ വി
 ശുദ്ധീകരണത്തിലും സത്യത്തിൻ വിശ്വാസത്തിലും രക്ഷിക്കാ
 യി വരിച്ചുകൊണ്ടു, ഞങ്ങൾ ദൈവത്തെ നിങ്ങൾ നിമിത്തം
 ൧൪ എപ്പോഴും സ്മരിപ്പാൻ കടക്കാർ ആകുന്നു. നമ്മുടെ കത്താവായ
 യേശുക്രിസ്തുന്റെ തേജസ്സെ സമ്പാദിപ്പാൻ അല്ലെങ്കിൽ അവ
 ന്നു ഞങ്ങളുടെ സുവിശേഷത്തെ കൊണ്ട് ആ രക്ഷിക്ക നിങ്ങളെ
 ൧൫ വിളിച്ചത്. ആകയാൽ സഹോദരന്മാരെ, ഞങ്ങളുടെ വാക്കി
 ന്നാൽ ആകട്ടെ, ലേഖനത്താൽ ആകട്ടെ, നിങ്ങൾക്കു ഉപദേശി
 ശിച്ചുള്ള സമ്പ്രദായങ്ങളെ മുറുകു പിടിച്ചും നിന്നുകൊൾവിൻ
 ൧൬ നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുൻ തന്നെ നമ്മെ സ്നേഹിച്ചു
 നിത്യ ആശ്വാസവും നല്ല പ്രത്യാശയും കരുണയാലെ തന്നെ,
 ൧൭ നമ്മുടെ ദൈവവും പിതാവും ആയവനും. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയ
 ങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിച്ച് എല്ലാ നല്ല ക്രിയയിലും വാക്കിലും സ്ഥി
 രീകരിപ്പതാക.

൨. തെസ്സലനീകൂർ ൩. അ.

൩. അദ്ധ്യായം.

അന്യോന്യസിദ്ധികായി പ്രാർത്ഥനയും പ്രത്യാശയും, (൬) കൂടും കെട്ടു നടക്കുന്ന മടിയന്മാരെ തൊട്ട് ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതു.

ഒടുക്കം സഹോദരന്മാരെ! കർത്താവിൻ വചനം നിങ്ങളിൽ ഉള്ളു. ഫോലെ (ഇങ്ങ്) ഓടി മഹത്വപ്പെടുവാനും; പറ്റാത്ത ഒട്ടു മനുഷ്യരിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുവാനും ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ! വിശ്വാസം എല്ലാവർക്കും ഉള്ളതല്ലല്ലോ, എങ്കിലും കർത്താവ് വിശ്വസ്തൻ അവൻ നിങ്ങളെ സ്ഥിരീകരിച്ചു. ഒട്ടുനിൽനിന്നു കാത്തുചൊള്ളും. ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട് ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നവ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു എന്നും, ചെയ്യും എന്നും, നിങ്ങളുടെ മേൽ കർത്താവിൽ ഉറപ്പിച്ചും ഇരിക്കുന്നു. കർത്താവ് താൻ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ദേവദൂതന്മാരിലേക്കും ക്രിസ്തുന്റെ കയ്യാന്തിയിലേക്കും നിരന്തരമാറാക. സഹോദരന്മാരെ! നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ നാമത്തിൽ ഞങ്ങൾ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നതു: ഞങ്ങളിൽനിന്നു പരിഗ്രഹിച്ച സമ്പ്രദായത്തെ വിട്ടു കൂടും കെട്ടു നടക്കുന്ന എല്ലാ സഹോദരന്മാരും അകന്നു കൊള്ളേണം എന്നത്രെ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്ക് അനുഭവിച്ചു പോരേണ്ടിയ വിധത്തെ നിങ്ങൾ തന്നെ അറിയുന്നു. നിങ്ങളിലല്ലാ ഞങ്ങൾ കൂടും കെട്ടു നടന്നില്ല; ആരോടും വെറുതെ അപ്പം വാങ്ങിപ്പും ഇല്ല; നിങ്ങളിൽ ആർക്കും ഭാരം വരുത്തരുത് എന്നിട്ടു രാപ്പകൽ വേല ചെയ്തു അദ്ധ്വാനത്തിലും കഴക്കിലും ഉപജീവിച്ചതെ ഉള്ളു. അതും അധികാരം ഇല്ലാത്തതിനും ഇല്ല; ഞങ്ങൾക്ക് അനുഭവിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളെ തന്നെ മാതൃകയാക്കി തരേണ്ടതിന്നത്രെ. വേല ചെയ്യാൻ മനസ്സില്ലാത്തതാൽ താൻ ഭക്ഷിക്കുകയും അരുത് എന്നു നിങ്ങളോട് ഇരിക്കുകാലത്തിൽ കൂടെ ചട്ടമാക്കിയല്ലോ. നിങ്ങളിൽ ചിലർ ഒട്ടും വേല ചെയ്യാതെ, പരകാര്യം നോക്കി കൂടും കെട്ടു നടക്കുന്നപ്രകാരം കേൾക്കുന്നുണ്ടു. ഇങ്ങിനെത്തവരോടു ഞങ്ങൾ സാവധാനത്തോടെ വേല ചെയ്തു താന്താന്റെ അപ്പം ഭക്ഷിക്കേണം എന്നു നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനൂലും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു. നിങ്ങളെ സഹോദരന്മാരെ! നന്മ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ മറിച്ചു പോകരുതെ. ലേഖനത്താലുള്ള ഞങ്ങളുടെ വാക്കിനെ വല്ലവനും അനുസരിക്കാത്താൽ അവനെ കുറ്റിപ്പിൻ!

രവ്യൻ

II. THESSALONIANS III.

അവൻ നാണിക്കേണ്ടതിന്നു അവനോടു ഇടപാടും അരുതു;
൧൫ ശത്രുവെന്നു വിചാരിയാതെ സഹോദരൻ എന്നു വെച്ചു വഴി
൧൬ ക്ഷാക്കുകെ വേണ്ടു താനും സമാധാനത്തിൻ കർത്താവായവൻ
താൻ നിങ്ങൾക്കു നിത്യം എല്ലാ വിധത്തിലും സമാധാനത്തെ
നല്കുക; കർത്താവ് നിങ്ങൾ എല്ലാവരോടും കൂടെ ഇരിക്കുക.
൧൭ പൗലായ എൻറെ കൈയാലെ വന്ദനം എല്ലാ ലേഖന
൧൮ ത്തിലും ഇതു തന്നെ അടയാളം ഇങ്ങിനെ എഴുതുന്നു. നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുൻറെ കരുണ നിങ്ങൾ എല്ലാവരോ
ടും കൂടെ (ഇരിപ്പതുക).

THE FIRST EPISTLE OF PAUL THE APOSTLE TO

Timothy

തി മോ ത്വ ന്

എഴുതിയ ഒന്നാം ലേഖനം

൧. അദ്ധ്യായം.

തിമോത്ത്യൻ നിയോഗപ്രകാരം ആജ്ഞാപിക്കയും, (൧൨) പൌലിന്റെ വിളി
യെ മാത്രം, (൧൮) പോരാടുകയും വേണ്ടതു്.

നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ദൈവവും നമ്മുടെ പ്രത്യാശയാകുന്ന ധ
ക്രിസ്തുവേഴാലും നിയോഗിച്ചപ്രകാരം യേശുക്രിസ്തുന്റെ അ
പോസ്തലനായ പൌൽ വിശ്വാസത്തിൽ നിജപുത്രനായ
തിമോത്ത്യന് എഴുതുന്നതു: പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും റ
നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനിൽനിന്നും കരുണ, കനിവു,
സമാധാനവും ഉണ്ടാവൂതാക.

ഇന്ന കാഴ്ചത്തിന്നായി നീ എഫേസിൽ പാത്തൂ കൊള്ളേ ന
ന്നും എന്നു ഞാൻ മക്കദോന്യെക്കു യാത്രയായി അപേക്ഷിച്ച
പ്രകാരം നീ ചിലരോട് അസ്പ്രമാ ഉപദേശിക്കേണ്ടത എന്നും റ
വിശ്വാസത്തിലെ ദേവവീട്ടുവിചാരണയെ അല്ല; തക്കങ്ങളെ
മാത്രം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന കഥകളേയും അനന്ത വംശാവലികളേ
യും ശ്രദ്ധിക്കരുത് എന്നും ആജ്ഞാപിക്കേണ്ടതിന് (ഇന്നും
അപേക്ഷിക്കുന്നു). ആജ്ഞാപനത്തിന്റെ ലാക്കൊ ശുദ്ധമു ൫
ദയം, നല്ല മനോഭാവം, നിപ്വാജവിശ്വാസം എന്നിവറി
ൽനിന്നുളവായ സ്നേഹം അത്രെ. അവനിൽനിന്നു ചിലർ പി ന്ന
ഴകി വൃഥാവാദത്തിലേക്ക് മാറി തിരിഞ്ഞു, ധർമ്മപദേശകരാ
യിരിപ്പാൻ ഇഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. തങ്ങൾ പറയുന്നത് ഇന്നത് ഏ
എന്നും പ്രമാണിപ്പിക്കുന്നത് ഇന്നത് എന്നും ബോധിക്കുന്നില്ല

രൻപ

൮ താനും. ധർമ്മമാകട്ടെ, ഒരുവൻ അതിനെ ധർമ്മമായി ഉപ
 ന് യോഗിച്ചാൽ നല്ലതു തന്നെ എന്നു നാം അറിയുന്നു. (അപ്ര
 കാരം ആർ ചെയ്യും) നീതിമാനായി ധർമ്മം വെച്ചു കിടക്കുന്ന
 ൧൦ ല്ല; അധർമ്മികൾ, അനധീനർ, അഭക്തർ, പാപികളും, അപവി
 ൧൧ ത്രർ, ബാഹ്യന്മാരും, പിതൃഹന്താക്കൾ, മാതൃഹന്താക്കൾ, നരഹ
 ൧൨ ന്താക്കൾ, പുലയാടികൾ, പുരുഷകാമികൾ, ആൾപിടിക്കാൻ,
 ൧൩ പൊളിക്കാൻ, കള്ളസ്സത്രക്കാർ എന്നിവകൊക്കും ധന്യരായ
 ൧൪ ത്തിന്റെ തേജസ്സാകുന്ന സുവിശേഷപ്രകാരം സൌഖ്യോപ
 ൧൫ ദേശത്തോടു വിപരീതമായ മറ്റു വല്ലതിന്നും അത്രെ ധർമ്മവെ
 ൧൬ പ്പുള്ളു എന്നറിയുന്നവനെത്രെ. ആ സുവിശേഷം എന്നിൽ
 ൧൭ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നെ ശക്തികരിച്ച ക്രിസ്തുയേശു എ
 ൧൮ ന്ന നമ്മുടെ കർത്താവ് എന്നെ വിശ്വസ്യൻ എന്ന് എണ്ണി,
 ൧൯ സേവെക്ക് ആക്കിയതുകൊണ്ടു, ഞാൻ അവനെ സ്തുതിക്കുന്നു.
 ൨൦ മുഖെ ഓടിക്കാരനും ഹിംസകനും നിഷ്ഠൂരനും ആയല്ലോ, എങ്കി
 ൨൧ ലും അവിശ്വാസത്തിൽ അറിയാതെ ചെയ്യുതാകുകൊണ്ട് എ
 ൨൨ നിക്ക് കനിവു ലഭിച്ചു. എന്നു വേണ്ടാ നമ്മുടെ കർത്താവിൻ
 ൨൩ കൃപ ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള വിശ്വാസസ്തോമങ്ങളുമായി അത്യാ
 ൨൪ ന്തം നിറഞ്ഞു വഴിഞ്ഞു എല്ലാവരാരും കൈക്കൊള്ളപ്പെടത്തക്ക
 ൨൫ പ്രമാണവചനം ആവിതു. ക്രിസ്തുയേശു പാപികളെ രക്ഷി
 ൨൬ പ്പാൻ ലോകത്തിൽ വന്നു എന്നുള്ളതു. അവരിൽ ഞാൻ ഒന്നാ
 ൨൭ മൻ എങ്കിലും യേശുക്രിസ്തുൻ നിത്യജീവനായൊണ്ടു തന്മേൽ
 ൨൮ വിശ്വസിപ്പാനുള്ളവർക്കു ഓടാനും വേണും എന്നിട്ട് ഒന്നാ
 ൨൯ നായ എങ്കൽ സപ്പ ദീപ്തശാന്തതയും കാട്ടുവാനുവർണ്ണം ക
 ൩൦ നിവു ലഭിച്ചതു. യുഗങ്ങളുടെ രാജാവായി അക്ഷയനും അദൃ
 ൩൧ ശ്യനും ആകുന്ന ഏക (ജീവാനി) ദൈവത്തിന്നു ബഹുമാനവും
 ൩൨ തേജസ്സും യുഗയുഗാന്തരങ്ങളോളം ഉണ്ടാവുതാക ആമെൻ.
 ൩൩ മകനായ തിമോത്ഥ്യനെ നിന്നെ കരിച്ചു, മൂന്നടന്ന പ്രധാ
 ൩൪ ചകങ്ങളിൻപ്രകാരം ഞാൻ ഈ ആജ്ഞയെ നിന്നെക്ക് ഏല്പി
 ൩൫ കുന്നതു. നീ അവനിൽ (ഉന്നി) നല്ല പടച്ചെടം ചെയ്യ, വി
 ൩൬ ശ്വാസവും നല്ല മനോഭാവവും കാത്തു കൊള്ളേണ്ട എന്ന
 ൩൭ ത്രെ; ആയതു ചിലർ തള്ളിക്കളഞ്ഞു, വിശ്വാസകപ്പലും തകന്നു
 ൩൮ പോയി; ആയവരിൽ ഹുമനയനും അലക്സാണ്ട്രനും ആകുന്നു.
 ൩൯ ഓടിച്ചു പറയാതെ ഇരിപ്പാൻ പഠിക്കേണ്ടതിന്ന് അവരെ
 ൪൦ ഞാൻ സാത്താനിൽ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

൧. തിമോത്ത്യൻ ൨. അ.

൨. അദ്ധ്യായം.

സഭാപ്രാർത്ഥനയിൽ പുരുഷന്മാരും, (൯) സ്ത്രീകളും ആചരിക്കേണ്ടതു.

ഇനി ഞാൻ സകലത്തിന്നും മുഖെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നി ധ
തു: എല്ലാ മനുഷ്യക്കായികൊണ്ടും യാചനകൾ, പ്രാർത്ഥനകൾ,
പക്ഷവാദങ്ങൾ, സ്തോത്രങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടു. നാം സർവ്വ ഭക്തി ൨
യോടും ഘനത്തോടും സാധനവും സ്വസ്ഥതയും ഉള്ള ജീവ
നും കഴിക്കേണ്ടതിന്നു വിശേഷാൽ രാജാക്കന്മാർക്കും സകല അ
ധികാരസ്ഥന്മാർക്കും വേണ്ടി ചെയ്യേണ്ടു. ഇതു നമ്മുടെ രക്ഷി ന്ന
താവായ ദൈവത്തിന്നു മുമ്പിൽ നല്ലതും ഗ്രാഹ്യവും ആകുന്നു.
ആയവൻ എല്ലാ മനുഷ്യരും രക്ഷപ്രാപിപ്പാനും സത്യത്തി ര്
ന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിൽ എത്തുവാനും ഇച്ഛിക്കുന്നു. ദൈവം ൫
ഒരുവനല്ലൊ ദൈവത്തിന്നും മനുഷ്യർക്കും ഏക മദ്ധ്യസ്ഥനും
ഉള്ളു. എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി വീണ്ടെടുപ്പിൻ വിലയായി തന്നെ ന്ന
ത്താൻ കൊടുത്ത മനുഷ്യനായ ക്രിസ്തുവേഴശു അത്രെ. സ്വസ ൭
മയങ്ങളിൽ (അറിയിക്കേണ്ടിയ) ഈ സാക്ഷ്യത്തിന്നായി, ഞാ
ൻ ഘോഷിക്കും അപൊസ്തലനും (ഞാൻ ദോഷമില്ല പരമാർത്ഥം
പറയുന്നു) വിശ്വാസത്തിലും സത്യത്തിലും ജാതികളുടെ ഉപദേ
ഷ്ടാവും ആയി വെക്കപ്പെട്ടു. ആകയാൽ പുരുഷന്മാർ എല്ലാ വ
സ്ഥലത്തും കോപവും സന്ദേഹവും കൂടാതെ, പവിത്രകൈകളെ
ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിക്കണം എന്നത് എന്റെ ഇഷ്ടം.

അപ്രകാരം സ്ത്രീകളും ലജ്ജാശീലത്തോടും സുബോധത്തോ ന്
ടും യോഗ്യമായി ഉടുത്തുകൊണ്ടു (കൂടിവരണം). പിരികൂന്തലും
പൊന്നും മുത്തും വിലയേറിയ വസ്ത്രവും കൊണ്ടല്ല; ദൈവഭ
ക്തിയെ സൽക്രിയകളെക്കൊണ്ട് അവലംബിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ ൧൦
ക്ക് ഉചിതമായിട്ടത്രെ അലങ്കരിച്ചോളിക. സ്ത്രീ മിണ്ടാതെ, സക ൧൧
ല അനുസരണത്തിലും പഠിക്കട്ടെ. സ്വസ്ഥയായിരിപ്പാനല്ലൊ ൧൨
തെ, ഉപദേശിപ്പാനെങ്കിലും പുരുഷനിൽ അധികരിപ്പാൻ എ
ങ്കിലും ഞാൻ സ്ത്രീക്ക് അനുവദിക്കുന്നില്ല. ആദാമല്ലൊ മുഖെ ൧൩
മനിയപ്പെട്ടു, പിന്നെ ഹവ്വ ശേഷം ആദാമല്ല വഞ്ചിക്കപ്പെ ൧൪
ട്ടതു, സ്ത്രീ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടു (൧മോ. ൩, ൧൩.) ലംഘനത്തിൽ അ
കപ്പെട്ടു; എങ്കിലും വിശ്വാസസ്നേഹങ്ങളിലും സുബോധം കൂടി
യ വിശുദ്ധീകരണത്തിലും പാർക്കുന്നാകിൽ അവൾ ശിശുപ്ര
സവത്താൽ രക്ഷിക്കപ്പെടും.

II. അദ്ധ്യായം.

അദ്ധ്യക്ഷൻ, (൮) ശുശ്രൂഷക്കാരൻ, (൧൧) ശുശ്രൂഷക്കാരന്മാർക്കു ഇവർ വിഷയം
യി, (൧൪) ദൈവഭവനത്തിൽ ആചരിക്കേണ്ടതു.

- ൧ **ഇ** വാക്കു പ്രമാണം, ഒരുവൻ അദ്ധ്യക്ഷനായെ വാങ്ങിക്ക
൨ ന്നു എങ്കിൽ നല്ല വേലയെ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അദ്ധ്യക്ഷനാ
കട്ടെ നിരപവാദൻ, ഏകകുത്രവാൻ, നിർമ്മദൻ, സുബുദ്ധിമാ
൩ ന്, സുശീലൻ, അതിഥിപ്രിയനും ഉപദേശിക്കനും ആക. പാന
൪ സകരനും അടിക്കാരനും അരുതു. ശാന്തൻ, പിന്നെങ്ങാത്തവൻ,
അലോഭി, സ്വഭവനത്തെ നന്നായി ഭരിക്കുന്നവനും സകല
൫ ഘനത്തോടും കൂടെ കുട്ടികളെ അടയ്ക്കുന്നവനും (വേണം). സ്വ
ഭവനത്തെ ഭരിപ്പാൻ അറിയാത്തവൻ ആയാൽ ദേവസഭയെ
൬ എങ്ങിനെ വിചാരിക്കും. ചീത്തു പോയിട്ടു പിശാചിന്റെ വൃ
വഹാരത്തിൽ അകപ്പെടാതെ ഇരിപ്പാൻ പുതുശിഷ്ടനും അരു
൭ തു. നിന്ദയിലും പിശാചിന്റെ കണ്ണിയിലും വീഴാത്താൻ പു
ത്തുള്ളവരിൽ നല്ല സാക്ഷ്യമുള്ളവനും ആകേണ്ട.
- ൮ അച്ചണ്ണും ശുശ്രൂഷക്കാരൻ ഘനമുള്ളവൻ ആകേണം ഇരു
ൻ വാക്കുകാരും മദ്യസകരനും ദുല്ലാഭികളും അരുതു. വിശ്വാസ
ത്തിന്റെ മർമ്മം ശുദ്ധ മനസ്സാക്കിയിൽ വെച്ചുകൊള്ളുന്നവ
൧൦ രെ വേണ്ട. ഇവൻ മുഖെ പരീക്ഷിക്കപ്പെടട്ടെ, പിന്നെ അനി
൧൧ സ്ത്രയായി കണ്ടാൽ ശുശ്രൂഷിക്കട്ടെ അച്ചണ്ണം സ്രീകളും ഘന
മുള്ളവരായി ഏഷണി പറയാതെ നിർമ്മദനും എല്ലാറ്റിലും
൧൨ വിശ്വസ്തനും ആക. ശുശ്രൂഷക്കാരൻ ഏകകുത്രവാന്മാരും
കുട്ടികളേയും സ്വഭവനങ്ങളേയും നന്നായി ഭരിക്കുന്നവരും ആ
൧൩ കേണം. നന്നായി ശുശ്രൂഷിച്ചിട്ടുള്ളവൻ തങ്ങളെ നല്ല നി
ലയും ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കലെ വിശ്വാസത്തിൽ വളരെ പ്രാഗ
ത്ഭ്യവും സമ്പാദിക്കുന്നു.
- ൧൪ ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ അതിവേഗത്തിൽ വരും എന്നു
൧൫ ഭാവിക്കുന്നു എങ്കിലും ഞാൻ താമസിച്ച്യാൽ സത്യത്തിന്റെ
രൂണം തറക്കെട്ടുമായി ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സഭയാകുന്ന
ദേവഭവനത്തിൽ നടക്കേണ്ടും പ്രകാരം അറിവാനായി ഞാൻ
൧൬ ഇവ എഴുതുന്നു. ഭക്തിയുടെ മർമ്മം സമ്മതമാവണ്ണം വലുതാക
ുന്നുവല്ലോ; (ദൈവം) ആയവൻ ജഡത്തിൽ വിളങ്ങിയവൻ
ആത്മാവിൽ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടവൻ ദൂതന്മാക്ക് കാണായവൻ
രൻ

൧. തിമോതേയൻ ൨. അ.

ജാതികളിൽ ഘോഷിതൻ ലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടവൻ
തേജസ്സിൽ എടുത്തുകൊള്ളപ്പെട്ടവൻ എന്നത്രെ.

൨. അദ്ധ്യായം.

കള്ളബോധകർ ഉണ്ടാകുന്നതിലും, (൧൨) തന്റെ വർണ്ണത്തിനായും ചെയ്യേണ്ടതു.

വിന്നെ ആത്മാവായവൻ) സ്പഷ്ടമായി പറയുന്നിതു: ശേഷം കാലങ്ങളിൽ ചിലർ തെറ്റിക്കുന്ന ആത്മാക്കളേയും ഭൂതങ്ങളുടെ ഉപദേശങ്ങളേയും ആശ്രയിച്ചു; വിശ്വാസത്തിൽനിന്നു പൊളിവാക്കുകാരുടെ വ്യാജത്തിൽ ഭ്രംശിച്ചുപോകും. ഇവർ സ്വന്തം മനോഭാവത്തിൽ ചൂടു വെച്ചിട്ടുള്ളവരായി വിവാഹം നിഷേധിക്കയും സത്യത്തെ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള വിശ്വാസികൾ നേസ്ട്രാത്രത്തോടെ അനുഭവിപ്പാൻവേണ്ടി, ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച ദോഷങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ദേവസൃഷ്ടി ആകട്ടെ, അല്ലെങ്കിൽ നല്ലതല്ലാത്തതല്ല; നേസ്ട്രാത്രത്തോടെ കൈക്കൊള്ളുന്നത് ഒന്നും ത്രാജ്യവും അല്ല. ദേവവചനത്താലും പ്രാർത്ഥനയാലും വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നുവല്ലോ. ഇതു നീ സഹോദരന്മാരെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചാൽ നീ അനുസരിച്ചിട്ടുള്ള സഭപദേശവിശ്വാസത്തിന്റെ വചനങ്ങളാൽ പോഷിച്ചു വളർന്നുകൊണ്ടു യേശുക്രിസ്തു നല്ല ശുശ്രൂഷിക്കാരനാകും. കിഴവികൾക്കു പറയുന്ന ബാഹ്യകഥകളെ ഒഴിച്ചു, ദൈവദക്ഷിണയെ കുറിച്ച് അഭ്യസിച്ചുകൊൾക. ശരീരാഭ്യാസം അല്ല ചിലതിന്നു പ്രയോജനമാകുമ്പോൾ ദൈവദക്ഷിണയെ ഇപ്പോഴും എപ്പോഴുമുള്ള ജീവന്റെ വാഗ്ദത്തം പ്രാപിച്ചിട്ടു, സകലത്തിന്നും പ്രയോജനമാകുന്നു. ഇത് എല്ലാവരും വരാലും കൈക്കൊള്ളപ്പെടത്തക്ക പ്രമാണമാകട്ടെ. അതിനായി ധർമ്മം തന്നെ ഞങ്ങൾ സകല മനുഷ്യർക്കും പ്രത്യേകം വിശ്വാസികൾക്കും രക്ഷിതാവായ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്മേൽ ആശ്രയിച്ചു പ്രയാസപ്പെട്ടു നിന്ദ അനുഭവിച്ചു നടക്കുന്നു. ഈ ധർമ്മം നീ ആജ്ഞാപിച്ചുപദേശിച്ചു കൊൾക. ആരും ബാല്യം നിമിത്തം നിന്നെ തൃപ്തികരിക്കരുതു; എന്നാൽ വാക്കിലും നടപ്പിലും സ്നേഹവിശ്വാസങ്ങളിലും നിർമ്മലതയിലും വിശ്വാസികൾക്കു മാതൃകയായുമാക. ഞാൻ വരുവോളം അദ്ധ്യയനം പ്രബോധനം ഉപദേശം ഇവനിൽ ഉത്സാഹിക്ക. മൂപ്പന്മാരുടെ ഹസ്താർപ്പണം കൂടിയ പ്രവചനത്താൽ നിന്നെക്കു കിട്ടിയ കൃപാപരത്തിൽ ഉപേക്ഷ തോന്നാതെ; നിന്റെ മുഴുപ്പ് എല്ലാവർക്കും

൨൯൭

പ്രസിദ്ധമായി രീദേണ്ടതിന്ന് ഇവ കരുതുക; ഇവരിൽ ൪
൧൬ ന്ന ഇരുന്നുകൊൾക. ഇതിൽ ഉറച്ചുകൊണ്ടു നിങ്കലും ഉപ
ദേശത്തിലും ജാഗ്രതയായിരിക്ക; അങ്ങിനെ ചെയ്യാൽ നിന്നെ
യും നിന്നെ കേൾക്കുന്നവരേയും നീ രക്ഷിക്കും.

൫. അദ്ധ്യായം.

വിശേഷാൽ, (൩) വിധവമാരെ പോറ്റി, (൯) പണിക്കാക്കി, (൧൭) മൂപ്പരേയും,
(൨൨) ഹസ്യാപ്തനത്തേയും, (൨൩) തന്നെയും നടത്തിക്കൊള്ളേണ്ടതു.

൧ മുത്തവനെ ഭരിക്കുവാൻ അപ്പൂർണ്ണ പോലെ പ്രബോധിപ്പി
൨ ചെച്ച ആവു; ഇളയവരെ സഹോദരരെ പോലെയും. മുത്തസ്ത്രീ
കളെ അമ്മമാരെ പോലെയും യുവതികളെ സഹോദരികൾ എ
൩ ന്നും സകല നിർമ്മലതയോടും (പ്രബോധിപ്പിക്ക). വിധവമാ
൪ രെ ഉള്ളവണ്ണം വിധവമാരായാൽ ആദരിക്ക. വല്ലവർക്കും പ
ത്രപൗത്രന്മാർ ഉണ്ടായാൽ അവർ മുഖെ സ്വഭവനത്തിൽ
ഭക്തിയെ കാണിച്ചു പിതാക്കൾക്ക് പകരം ചെയ്തു കൊടുപ്പാ
൫ ന് പഠിക്കട്ടെ, ഇതു ദൈവത്തിന്നു ഗ്രാഹ്യം തന്നെ. ഉള്ളവ
ണ്ണം വിധവയായി ആരും ഇല്ലാതെകണ്ടു വന്നവൾ ദൈവ
ത്തിന്മേൽ ആശ വെച്ചു രാപ്പകൽ യാചനാപ്രാർത്ഥനകളിലും
൬ ഉറച്ചു പാക്കുന്നു. കാമുകിയായവളോ ജീവിച്ചിരുന്നു ചത്തു
൭ അവർ നിരപവാദമായായിരിപ്പാൻ നീ ഇവ ആജ്ഞാപിക്ക.
൮ വല്ലവനും തനിക്കുള്ളവർക്കും പ്രത്യേകം ഭവനക്കാക്കും വേണ്ടി
കരുതുന്നില്ല എങ്കിൽ അവൻ വിശ്വാസത്തെ തള്ളിക്കഴിഞ്ഞു.
അവിശ്വാസിയെല്ലാം അധമനാകുന്നു.
൯ ഏക ഭർത്താവെ പരിഗ്രഹിച്ചിരുന്ന് അറുപതു വയസ്സിന്നു
൧൦ താഴെയല്ലാത്ത വിധവ. മക്കളെ വളർത്തുക, അതിഥികളെ സല്ക്ക
രിക്ക, വിശുദ്ധന്മാരുടെ കാൽ കഴുകുക, സങ്കടപ്പെടുന്നവർക്ക് മുട്ട
തീർക്കുക, സപ്പ് സൽക്കിയയും പിന്തുടരുക എന്നിപ്രകാരം നല്ല
പ്രവൃത്തികളെക്കൊണ്ടു ശ്രമിച്ചെടുത്തവളായാൽ, തെരിഞ്ഞെടുക്ക
൧൧ പ്പെട്ടെ, ഇളയ വിധവമാരെ ഒഴിക്ക. അവർ ക്രിസ്തുന നേരെ
൧൨ പുളച്ചു മരിച്ചു എങ്കിൽ, വിവാഹം ചെയ്യാൻ ഇഷ്ടിക്കും. എ
ന്നാൽ മുന്തിലത്തെ പ്രതിജ്ഞയുടെ ഭംഗം എന്നൊരു ന്യായ
൧൩ വിധിക്ക് മേതുവായി വരുന്നു. അത്രയുമല്ല, പ്രവൃത്തിയിൽ മ
ടിയും ഭവനംതോറും സഞ്ചാരവും ശീലിക്കും; മടി വല്ലാതെ വായാ
ട്ടവും പരകായ്യാനേപഷണവും അരുതാത്ത വാക്കും സംഭവിക്കും

൪൯൬

൧. തിമോതേയൻ ൫. ൩. അ.

ആകയാൽ ഇളയവർ വിവാഹം ചെയ്തു, പുത്രസമ്പത്തുണ്ടാക്കു, ഹൃദയവും രക്ഷിക്കു; വിദേശാധിക്ക് അപവാദത്തിന് അപസരം ഒന്നും കൊടുക്കാതെ ഇരിക്ക എന്ന് എന്റെ ഇഷ്ടം. ഇപ്പോൾ ൧൫ തന്നെ ചിലർ സാത്താന്റെ വഴിയായിരിന്നുപോയല്ലോ. വിശ്വാസിക്കാ, വിശ്വാസിനിക്കാ, വിധവമാർ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർ തന്നെ ഇവരുടെ ബുദ്ധിമുട്ടു തീർക്കട്ടെ; സഭയോ ഉള്ളവണ്ണം വിധവമാരായവർക്ക് അപ്രകാരം തീർക്കേണ്ടതിന് ആ ഭാരം ഏല്ക്കരുതെ.

നന്നായി വാഴുന്ന മൂപ്പന്മാരെ പ്രത്യേകം വചനത്തിലും ഉപദേശത്തിലും അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരെ തന്നെ ഇരട്ടി മാനത്തിന്നു പാത്രമായി എണ്ണുക. (൫മോ. ൨൫, ൪.) മെതിക്കുന്ന കാള പശുയുടെ വായി കെട്ടരുത് എന്നു വേദവാക്കുണ്ടല്ലോ, വേലക്കാരൻ തന്റെ കൂലിക്ക് യോഗ്യൻ ആകുന്നു പോൽ (ലൂ. ൧൦, ൭.) രണ്ടു മൂന്നു സാക്ഷികൾ മുഖാന്തരമല്ലാതെ, മൂപ്പന്റെ നേരെ ൧൯ അന്ത്രായം എടുക്കരുതു. പാപം ചെയ്യുന്നവരെ ശേഷമുള്ളവർക്കു ഭയത്തിനായി എല്ലാവരുടെ മുഖാകെയും ശാസിക്ക. ഇവ ൨൧ നീ പക്ഷമായി ഒന്നു ചെയ്യാതെ, മുൻവിധി കൂടാതെ പ്രമാണിച്ചു കൊള്ളേണം എന്നു ഞാൻ ദൈവത്തേയും യേശുക്രിസ്തുനേയും തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ദൂതന്മാരേയും സാക്ഷി ആക്കിവെച്ചു, നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നു. വേഗത്തിൽ കൈകളെ ഒരുത്തനി ൨൨ ലും വെക്കരുത് അന്ത്രന്മാരുടെ പാപങ്ങളിൽ അംശക്കാരനാകയും അരുത്; നിന്നെ തന്നെ നിമ്മലനായ്ക്കൊണ്ടുകൊൾക. ഇനി ൨൩ യും കേവലം വെള്ളം കുടിക്കല്ലോ; നിന്റെ വയറും കൂടക്കൂടയുള്ള ക്ഷീണതകളും വിചാരിച്ച് അല്പം വീഞ്ഞും സേവിക്ക.

ചില മനുഷ്യരുടെ പാപങ്ങൾ വെളിവാക്കിയിട്ടുണ്ടു, ന്യായ ൨൪ വിധിക്കു മുമ്പിട്ടു ചിലർക്ക് അവ പിഞ്ചെല്ലുന്നു; അപ്രകാരം സൽക്രിയകളും (ചിലരിൽ) വെളിവാകുന്നു; വെളിപ്പെടാത്തവയും ഒളിച്ചിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല.

൩. അദ്ധ്യായം.

ഭാസരെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു, (൩) ഓരോപദേശവും, (൩. ൧൭) ദയ്യഗ്രഹവും വെളിച്ചം, (൧൧) നിത്യജീവനെ തേടേണ്ടതു.

നരകത്തിങ്കിഴിൽ ദാസന്മാരായിരിക്കുന്നവർ ഒക്കയും ദേവനാമത്തിന്നും ഉപദേശത്തിന്നും കൂടണം വരാതിരിപ്പാൻ ഉടയവരെ

൪൯൭

- ൨ സകല മാനത്തിന്നും യോഗ്യന്മാർ എന്ന് എഴുത്തുണ്ടു. വിശ്വാസികളായ യജമാനന്മാരുള്ളവർ അവരെ സഹോദരന്മാർ എന്നു വെച്ചു തുല്യീകരിക്കരുത് അവരുടെ ഗുണമുള്ള സേവയെ അനുഭവിക്കുന്നവർ വിശ്വാസികളും ഇഷ്ടന്മാരും ആകകൊണ്ട് അവരെ വിദേശക്കാർ സേവിച്ചു കൊല്ലൂ; ഇവ ഉപദേശിക്കയും പ്രബോധിപ്പിക്കയും ചെയ്യൂ.
- ൩ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ സൌഖ്യവചനങ്ങളേയും ഭക്തിക്കൊത്ത ഉപദേശത്തേയും വല്ലവനും അനുസരിയാതെ, അഗ്രഥാ ഉപദേശിച്ചാൽ അവൻ ഒന്നും അറിയാതെ ചത്തുപോയി; തക്കങ്ങളും വാല്യകളും ആകുന്ന വ്യധി പിടിച്ചും ഇരിക്കുന്നു. അവനിൽ അസൂയാ, ശബ്ദം, ദുഷ്ടതയും, ദുസ്സംശയങ്ങളും ബുദ്ധിനഷ്ടം സത്യാഭ്യന്തരം ആയമാർദ്ദ്യത്തിന്റെ നിത്യ ഉരുസലും ഉത്ഭവിക്കുന്നു [അവരോട് അകന്നു നില്ക്കൂ] ആയവർ ഭക്തി അഹോവൃത്തി എന്നു വിചാരിക്കുന്നു.
- ൩൭ അലംഭാവത്തോട് കൂടിയ ഭക്തി വലുതായ അഹോവൃത്തി ആകുന്നുതാനും. ഇഹലോകത്തിലേക്ക് നാം ഒന്നും കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ലല്ലോ, ഏതാനും കൊണ്ടുപോവാനും കഴികയില്ല സ്പഷ്ടം ഉണ്ണാനും ഉടുപ്പാനും സാധിച്ചാൽ മതി എന്നു നാം വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു വേണം എന്നുള്ളവരോ പരീക്ഷയിലും കണ്ണിയിലും മനുഷ്യരെ സംഹാരനാശങ്ങളിൽ മുക്കിക്കളയുന്ന പല നിസ്സാരദോഷങ്ങളിലും വീഴുന്നു. ഭൂപ്രാഗ്രഹം സകല ദോഷത്തിന്നും മൂലമായിരിക്കുന്നുവല്ലോ, ഈ വാണരകൊണ്ടു ചിലർ വിശ്വാസത്തെ വിട്ടുപറഞ്ഞു വെച്ചു ദുഃഖങ്ങളാൽ തങ്ങളെ തന്നെ തുളച്ചുരിക്കുന്നു.
- ൪൧ എന്നാൽ ദൈവമനുഷ്യാനുഭൂതാവേ! ഇവരെ വിട്ടോടി. നീതി, ഭക്തി, വിശ്വാസം, സ്നേഹം, ക്ഷാന്തി, സൌമ്യത എന്നിവ പിന്തുടന്നുകൊൾക. വിശ്വാസത്തിന്റെ നല്ല പോർ ചൊരുക; നിത്യജീവനെ പിടിച്ചു കൊൾക; അതിനായി നീ വിളിക്കപ്പെട്ട് അനേകം സാക്ഷികളുടെ മുമ്പാകെ ആ നല്ല സ്വീകാരം പറഞ്ഞുവല്ലോ. സമുദ്രത്തിന്നും ജീവനെ ജനിപ്പിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്നും പൊന്തപ്പിലാതൻ മുഖേന ആ നല്ല സ്വീകാരത്തെ സാക്ഷികരിച്ച ക്രിസ്തുയേശുവിന്നും മുമ്പാകെ ഞാൻ നിന്നെ ആജ്ഞാപിക്കുന്നത് എന്തെന്നാൽ: നീ നിഷ്കളങ്കം നിരപവാദനും ആയി നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ
- രൻവ

ഫ. തിമോത്ത്യൻ ന്റ. അ.

പ്രത്യക്ഷതവരെ കല്പനയെ കാത്തു കൊള്ളേണം. ആ (പ്രത്യക്ഷതയെ) സ്വസ്ഥയങ്ങളിൽ കാണിക്കും ധന്യനായ ഏകാധിപതിയും രാജാധിരാജാവും കർത്താധികർത്താവും; ചാകായ്ക്ക താമസം ഉള്ളവനും അടുത്ത കൂടാത്ത വെളിച്ചത്തിൽ വസിക്കുന്നവനും മനുഷ്യർ ആരും കാണാത്തവനും കാണാൻ കഴിയാത്തവനും ആയവനും ബഹുമാനവും നിത്യ ബലവും ഉള്ള; ആ മെൻ.

ഈ യുഗത്തിലെ ധനവാന്മാരോട് ആജ്ഞാപിക്ക; ഞെളി പെടുത്തു പോകാതെ നിശ്ചയമില്ലാത്ത ധനത്തിൽ അല്ല, നമുക്കു സകലവും ധാരാളമായി അനുഭവിപ്പാൻ തരുന്ന ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്മേൽ ആശ വെച്ചു. നന്മ ചെയ്തു സൽക്രിയകൾ എപ്പോഴും നസമ്പത്തുണ്ടാക്കി, ദാനശീലവും കൂറായ്ക്കയും പുണ്ടുംകൊണ്ടു സത്യജീവനെ പിടിപ്പാൻവേണ്ടി ഭാവിയിങ്കലേക്ക് തങ്ങളുടെ മൻ നല്ല അടിസ്ഥാനത്തെ നിക്ഷേപിച്ചു പോരേണം എന്നത്രെ.

അല്ലയോ തിമോത്ത്യനെ! കള്ള നാമമുള്ള (അധ്യാത്മ)ജ്ഞാൻ നത്തിന്റെ ബാഹ്യമായ പൂമാലാപങ്ങളേയും തക്കസൂത്രങ്ങളേയും അകറ്റിനിന്ന് ഉപനിധിയെ കാത്തുകൊൾക. ആ ജ്ഞാൻ ചിലർ അവലംബിച്ചു വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു പിഴുകി പോയി.

കരുണ നിന്നോടുകൂട ഇരിക്ക

Timothy

തി മോത്ത്യൻ

എഴുതിയ രണ്ടാം ലേഖനം

൧. അദ്ധ്യായം.

പുഷ്പസ്നേഹസുരണം, (൩) ദേവവേലയിൽ, (൮) കഷ്ടപ്പെട്ടും ഉത്സാഹിക്കേണ്ടതും
(൧൫) നാനാ വർത്തമാനങ്ങൾ

- ൧ ദേവേഷ്ടത്താലും ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള ജീവന്റെ വാദത്തെ
നിമിത്തവും യേശു ക്രിസ്തുന്റെ അപോസ്തലനായ പൌൽ,
൨ പ്രിയപുത്രനായ തിമോത്ത്യൻ (എഴുതുന്നത്) പിതാവായ ദൈ
വത്തിൽനിന്നും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനിൽനിന്നും
കരുണ, കനിവു, സമാധാനവും ഉണ്ടാവുതാക.
൩ എന്റെ അപേക്ഷകളിൽ രാവും പകലും ഇടവിടാതെ, നി
ന്നെ നല്ലതി, നിന്റെ കണ്ണുനീരുകളെ ഓർത്തും ഞാൻ നിന്നെ
(പിന്നെയും) കണ്ടു സന്തോഷപൂർണ്ണനാവാൻ വാഞ്ഛിച്ചും
൪ കൊണ്ടിട്ടു. (ഞാൻ) പുഷ്പന്മാർ മുതൽ ശുദ്ധ മനസ്സാക്കിയിൽ
൫ ഉപാസിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. നിന്നിലു
ള്ള നിർദ്വ്യാജ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഓർമ്മയെകൊണ്ടു (ഞാൻ അ
ങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നു;) ആയത് ആദ്യം നിന്റെ മുത്തച്ഛിയായ
ലോയിസിലും അമ്മയായ യൂനിക്കയിലും അധിവസിച്ചു; നി
൬ ന്നിലും ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ തേറിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് എ
ന്റെ ഹസ്താപ്പണത്താൽ നിന്നിൽ ഉണ്ടായ ദേവവരത്തെ
(പുതുതായി) ജ്വലിപ്പിക്കേണം എന്നു നിന്നെ ഓർപ്പിക്കുന്നു. ഭീ
൭ രതയുള്ള ആത്മാവെ അല്ലെല്ലോ ശക്തിസ്നേഹസുബോധങ്ങളു
ള്ള ആത്മാവെ ദൈവം നമുക്ക് തന്നതു.

൨. തിമോത്ത്യൻ ൧. ൨. അ.

അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സാക്ഷ്യത്തിലും അ വ്യവന്റെ ബദ്ധനായ ഈ എന്നിലും നാണിക്കാതെ, നീയും സുവിശേഷത്തിനായി ദേവശക്തിയാൽ ആകുപ്തനും കൂടെ കഷ്ടങ്ങളെ സഹിക്ക. അവൻ നമ്മെ രക്ഷിച്ചു, വിശുദ്ധ വിളിൻ കൊണ്ടു വിളിച്ചത് നമ്മുടെ ക്രിയകളിൻപ്രകാരമല്ല; യോഗാദികാലങ്ങളെക്കുറിച്ചു മുമ്പെ ക്രിസ്തുയേശുവിൽ (കല്പിച്ചു)കൊടുത്തതും ഇപ്പോൾ മരണത്തെ നീക്കി, സുവിശേഷംകൊണ്ടു ജീവനേ ൧൦യും കേടായ്മയേയും വിട്ടുനീക്കിയുള്ള നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ യേശു ക്രിസ്തുന്റെ പ്രത്യക്ഷതയാൽ വെളിവുന്നതും ആയ സ്വകരണാനിർണ്ണയപ്രകാരം ആകുന്നു. ആ (സുവിശേഷത്തിന്നു) ൧൧ ഞാൻ ഘോഷിക്കുന്നു അപൊസ്തലനും ജാതികളുടെ ഉപദേഷ്ടാവും ആക്കപ്പെട്ടതിനാൽ ഈ (കഷ്ടത) അനുഭവിക്കുന്നു ലജ്ജിക്കുന്നില്ല താനും. ഞാൻ ഇന്നവനെ വിശ്വസിച്ചു എന്നറി ൧൨ത്തും അവൻ എന്റെ ഉപനിധിയെ ആ ദിവസംവരെ സൂക്ഷിച്ചാൻ ശക്തനാകുന്നു എന്നു തേറിയും ഇരിക്കുന്നു.

എങ്കൽനിന്നു കേട്ട സൌഖ്യവചനങ്ങളുടെ മാതിരിയെ നീ ൧൩ ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കലുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടിയും ധരിച്ചുകൊൾക. നമ്മിൽ അധിവസിക്കുന്ന വിശുദ്ധാത്മാവ്കൊണ്ട് ൧൪ ആ നല്ല ഉപനിധിയെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. ഏതൊരു ൧൫ മൊഹനാ മുതലായ ആസ്പ്രക്കർ എല്ലാം എന്ന് വിട്ടു തിരിഞ്ഞു എന്നു നിന്നെക്ക് അറിയാമല്ലോ. പലപ്പോഴും എന്നെ തണുപ്പിച്ച ഒന്നെന്ദ്രിയങ്ങൾ കൾപ്പംബത്തിന്നു കർത്താവ് കനിവു കൊടുക്കുമാറാക. അവൻ എന്റെ ചങ്ങലയിൽ നാണിക്കാതെ, രോ ൧൭മയിലായ ഉടനെ താല്പര്യത്തോടെ എന്നെ തിരഞ്ഞു കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. (കർത്താവ് ആ ദിവസത്തിൽ അവന്നു കർത്താ ൧൮വിൻപക്കൽ കനിവു കണ്ടെത്തുമാറാക്കേണമെ); ശേഷം എഫേസിൽ വെച്ച് അവൻ എത്ര ശ്രദ്ധിച്ചു എന്നു നിന്നെക്ക് അധികം നല്ലവണ്ണം അറിയാം.

൨. അദ്ധ്യായം.

ദേവവേലയിൽ ഉറെച്ചും, (൩) പോരാടിക്കൊണ്ടും, (൧൪) വാസ്തവ ഓരവദേശവും നീക്കി പോരേണ്ടതു.

എന്നാൽ എന്റെ പുത്ര ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കലുള്ള കൃപയിൽ ശ ൧ക്കുന്നായ്ക്കുക. നീ പല സാക്ഷിമുഖാന്തരം എന്നിൽനിന്ന് ൨

കേട്ടത് എല്ലാം മറയ്ക്കുവെന്ന് ഉപദേശിച്ചാൻ സമർത്ഥനായി വിശ്വസ്യ മനുഷ്യരിൽ നിക്ഷേപിക്ക.

- ൩ യേശുക്രിസ്തുന്റെ നല്ല ഭടനായിട്ടു നീ കൂട കഴുപ്പെടുക്കു പട ചേർത്തവന്റെ പ്രസാദത്തിനായി പടയാളികൾ ആരും
- ൫ സംസാര കാര്യങ്ങളിൽ കുടുങ്ങി പോകുന്നില്ല(ല്ലൊ). പിന്നെ ഒരുത്തൻ മല്ലു കെട്ടിയാലും ധർമ്മപ്രകാരം പോരായ്മയിൽ കീഴടങ്ങരുത് മല്ലു കെട്ടിയാലും ധർമ്മപ്രകാരം പോരായ്മയിൽ കീഴടങ്ങരുത്
- ൭ അങ്ങനെയല്ല. അധ്വാനിച്ചിട്ടു തന്നെ കൃഷിക്കാരൻ മുഖം മെളിഞ്ഞു അനുഭവിക്കുന്നത് ന്യായം. ഞാൻ പറയുന്നതു ബോധിച്ചു കൊൾക, കർത്താവ് സകലത്തിലും നിന്നെക്ക് ബുദ്ധി നല്കുമല്ലോ. ദാവിദിൻ സന്തതിയിൽനിന്നുള്ള യേശുക്രിസ്തുൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്നുണർന്നത് എന്റെ സുവിശേഷപ്രസംഗം ഓർത്തുകൊൾക. ആയത് അറിയിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ ദൃഢപുരുഷനായി എന്നുപോലെ ബന്ധനത്തോളവും കഴുപ്പെടുത്തു; ദേവവചനത്തിന് ബന്ധനം ഇല്ല താനും. ആകയാൽ തെരിഞ്ഞെടുത്തവർക്ക് ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള രക്ഷ നിത്യ രക്ഷ സ്തോത്രം കൂട കിട്ടേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അവർക്കായി സകലവും സഹിക്കുന്നു. ഈ വാക്കു പ്രമാണം നാം കൂടെ മരിച്ചു എങ്കിൽ കൂടെ ജീവിക്കും സഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ കൂടെ വാഴും. തള്ളിപ്പറയുന്നു എങ്കിൽ നമ്മെ അവനും തള്ളിപ്പറയും. വിശ്വസിക്കാതെ പോയെങ്കിൽ, അവൻ വിശ്വസ്യനല്ലാത്തതല്ല; തന്നെത്താൻ തള്ളിപ്പറവാൻ കഴികയില്ലല്ലോ. ഇവ നീ കർത്താവെ സാക്ഷി ആക്കി ഓപ്പിക്ക, ഒന്നിന്നും കൊള്ളാത്തതല്ലാതെ, കേൾക്കുന്നവരെ മരിപ്പാൻ മതിയായ വാഗ്ദാനം ചെയ്യാല്ല. സത്യവചനത്തെ നേരെ വിദഗ്ദ്ധനായിട്ടു ലജ്ജ വരാത്ത പ്രവൃത്തിക്കാരനായി നിന്നെ തന്നെ ദൈവത്തിന്നു കൊള്ളാകുന്നവനാക്കി നിർത്തുവാൻ ശ്രമിക്ക. ബാഹ്യമായ പൂമാലാപങ്ങളെ ഒഴിഞ്ഞിരിക്ക, ആ വകക്കാർ ഭക്തികേടിൽ അധികം മുതിന്നു വരും. അവരുടെ വാക്ക് അബ്ദ്ധവ്യധി പോലെ തിന്നു തിന്നുമിരിക്ക. അവരിൽ ഹൃദയവും ഫലത്തും സത്യത്തിൽ നിന്നു പിഴുതി പോയിട്ടു പുനരുത്ഥാനം ആയുഷിത്തു എന്നു ചൊല്ലി ചിലരുടെ വിശ്വാസത്തെ കമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
- ൧൩ എങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥിരമായ അടിസ്ഥാനം നിലനില്ക്കുന്നു; കർത്താവ് തനിക്കുള്ളവരെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നും കർത്താവിൻ നാമത്തെ ഉച്ചരിക്കുന്നവൻ എല്ലാം അന്വീതിയെ

൨. തിമോത്ത്യൻ ൨. ൩. അ.

വെള്ളിച്ചുകൊൾക എന്നും ഉള്ളതു തന്നെ അതിന്നു മുദ്ര ആകുന്നു. വലിയ ഭവനത്തിലൊ, ചൊൻ വെള്ളികൊണ്ടുള്ള സാമാ ൨൦ നങ്ങൾ മാത്രമല്ല, മരവും മണ്ണുംകൊണ്ടുള്ളവയും ഉണ്ടു; ചിലതു മാനുഷത്തിന്നും ചിലത് അപമാനത്തിന്നും തന്നെ. ഈ (അപ. ൨൧ മാനപാത്രങ്ങളോട്) ഒരുവൻ അകന്നു തന്നെത്താൻ വെടിപ്പാക്കിക്കൊണ്ടാൽ അവൻ ഉടയവന്നു വിശുദ്ധവും ഉപയോഗപുമായി നല്ലവേലക്ക് ഒക്കയും ഒരുങ്ങിയ മാനപാത്രമാകും.

യൌവനാദിലാഷങ്ങളെ വിട്ടോടി നീതി വിശ്വാസ സ്നേഹ ൨൨ ങ്ങളേയും ശുദ്ധഹൃദയത്തിൽനിന്നു കത്താവെവിളിക്കുന്നവർ എല്ലാവരോടും സമാധാനത്തെയും പിന്തുടന്നു കൊൾക. സാരമി ൨൩ ല്ലാത്ത മൌഢ്യതയ്ക്കുള്ള വെറുക്കു; അവ ശത്രുക്കളെ ജനിപ്പിക്കുന്നു എന്നറിയുന്നുവല്ലോ. കത്താവിൻ ദാസൻ ശത്രു ചെ ൨൪ യുണ്ടതല്ല; എല്ലാവരോടും മെരുക്കമുള്ളവനും ഉപദേശശീലനും ദോഷസമീപനും ആയി വിപരീതക്കാരെയും സൌമ്യതയോടെ പഠിപ്പിച്ചു പോരേണ്ടു. പക്ഷെ ദൈവം സത്യപരിജ്ഞാ ൨൫ നത്തിന്നായി അവർക്കു മാനസാന്തരം നല്കുമൊ അവന്റെ ഇഷ്ടത്തിന്നായി അവർ പിടിപെട്ടു കടുങ്ങിയ പിശാചിൻ ക ൨൬ ണ്ണിയിൽനിന്നു വേച്ചിട്ടുണർന്നു വരുമൊ എന്നു വെച്ചത്രെ.

൩. അദ്ധ്യായം.

ഒന്നാമം വരുന്നതിനെ വണ്ണിച്ചു. (൧൦) വിശ്വാസത്തെ മുദ്രകുടിപ്പാൻ, (൧൫) വേദപ്രമാണത്താലും പ്രബോധിപ്പിച്ചതു.

അവസാന ദിവസങ്ങളിൽ ദുഷ്ടാസമയങ്ങൾ വന്നുണയും ൧ എന്നറിക. മനുഷ്യർ തന്നിട്ടുക്കാർ, ലോഭികൾ, ചൊങ്ങച്ചക്കാ ൨ ൾ, ഗവ്വികൾ, ദുഷ്ടണക്കാർ, പിതാക്കൾക്ക് അവശർ, കൃതഘ്നർ, അപവിത്രർ, അവസലർ, നിയമലംഘികൾ, നണയർ, അജി ൩ തേന്ദ്രിയർ, മെരുങ്ങാത്തവർ, ഗുണദോഷികൾ, ദോഷികൾ, ര ധാഷ്ട്യമുള്ളവർ, ധർമികളുമായി ദോഷപ്രിയത്തേക്കാൾ ദോഷ പ്രിയമേറി. ഭക്തിയുടെ സാരം തള്ളി അതിന്റെ വേഷം ധരി ൫ ക്കുന്നവരായും ഇരിക്കും ഇവരെ വിട്ടൊഴിയുക. ഭവനങ്ങളിൽ നൂ നൂറു കടക്കയും പാപങ്ങളെ ചുമന്നു നാനാമോഹങ്ങളാൽ ന ടത്തപ്പെട്ട് എപ്പോഴും പഠിച്ചിട്ടും ഒരിക്കലും സത്യത്തിൻ പരി ജ്ഞാനത്തിൽ ൨൪വാൻ കഴിയാത്ത, ചപല സ്ത്രീകളെ അടി ൭ മയാക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ ഇപ്രകാരമുള്ളവരിൽ ആകുന്നു.

വൃ യന്നാവും യബ്രായവും മോശയോട് എതിർത്തു നിന്നപ്രകാരം തന്നെ ഇവരും സത്യത്തോടു മടുത്തു നില്ക്കുന്നു; ബുദ്ധിനഷ്ടരും വിശ്വാസത്തെ തൊട്ടു കൊള്ളാകാത്തവരും ആരെ. അവർ അധികം മുഴുത്തു വരികയില്ല; മേല്പറഞ്ഞവരുടെ ബുദ്ധിയിൽ എല്ലാവർക്കും വെളിപ്പെട്ടതുപോലെ ഇവരുടേതും ആകും.

- ൧൦ നീയോ എന്റെ ഉപദേശവും നടപ്പും അഭിപ്രായം, വിശ്വാസം, ഭീഷ്ടക്ഷമ, സ്നേഹം, ക്ഷാന്തിയും അന്യോന്യം ഇക്കോസ്രാമികളിലുള്ള ഉപദ്രവകഷ്ടാനുഭവങ്ങളും പിന്തുണയ്ക്കുന്നവർ നിന്നിരിക്കുന്നു; ഓരോ വിധേന സമിച്ച സകല ഹിംസകളിൽ നിന്നും കർത്താവ് എന്നെ ഉദ്ധരിച്ചു പോൽ. എന്നാൽ ക്രിസ്തയേശുവിൽ ഭക്തിയോടെ ജീവിപ്പാൻ മനസ്സുള്ളവർ എല്ലാ ഹിംസയും വരും. ഓർമ്മയുള്ളവർ മായാപിടം ഭ്രമിച്ചും ഭ്രമിപ്പിച്ചും കൊണ്ട് അധികം ദോഷത്തിലേക്ക് മാത്രം മുതിരും നീയോ ഇന്നു വരോടു പഠിച്ചു എന്നു വിചാരിച്ചും ബാല്യം മുതൽ വിശുദ്ധ ഔഷത്തുകളെ അറികകൊണ്ടും പഠിച്ചു ബോധിച്ചതിൽ നിലനില്ക്കും.
- ൧൧ ആയവ ക്രിസ്തയേശുവിൽ വിശ്വാസത്താൽ നിന്നെ രക്ഷിക്കുക ജ്ഞാനി ആക്കുവാൻ മതിയാകുന്നു. സകല വേദവാക്യം ദേവശാസനം ആകയാൽ ഉപദേശത്തിന്നും പ്രാമാണ്യത്തിന്നും ശാസനത്തിന്നും നീതിയിലെ ആശ്വാസത്തിന്നും ദേവമനുഷ്യൻ സകല നല്ല പ്രവൃത്തിക്കും കോപ്പുണ്ടായി തികഞ്ഞ വനാകുവാനും പ്രയോജനമാകുന്നു.

൪. അദ്ധ്യായം.

ഏകാലത്തിലും പ്രയത്നം ചെയ്യേണ്ട, (൬) പൊൽ മരിക്കും മുമ്പെ, (൯) താൻ മരിക്കും കാലത്തോ.

- ൧ ഞാൻ ദൈവത്തേയും ജീവിക്കുന്നവർക്കും മരിച്ചവർക്കും ന്യായം വിധിപ്പാനുള്ള യേശുക്രിസ്തനേയും അവന്റെ പ്രത്യക്ഷതയേയും രാജ്യത്തേയും ആണയിട്ട് കല്പിക്കുന്നിതു: വചനത്തെ ഘോഷിക്കു സമയത്തിലും അസമയത്തിലും അഭിമുഖീകരിക്ക, എല്ലാ ഭീഷ്ടക്ഷമയോടും ഉപദേശത്തോടും ശാസിക്ക; ദൈവത്തിൽ പ്രബോധിപ്പിക്ക. കാരണം അവർ സൌഖ്യം ഉണ്ടാക്കുന്ന പൊറുക്കാരെ ചെവിക്ക് ചൊരിച്ചു ഉണ്ടായിത്തീർത്തവരുടെ അഭിലാഷപ്രകാരം ഉപദേശിക്കുന്നവരെ കുറിച്ചു ചേർത്തു. ശ്രവണത്തെ സത്യത്തിൽനിന്നും തെറ്റിച്ചു കവി

൨. തിമോത്ഥ്യൻ ൪. അ.

സങ്കല്പിതങ്ങളിൽ സഞ്ചിച്ചുപോകുന്ന കാലം വരും. എന്നാൽ നീ ഓ സകലത്തിലും നിർമ്മാണാക, കഷ്ടങ്ങളെ അനുഭവിക്ക, സുവിശേഷകന്റെ പ്രവൃത്തിയെ ചെയ്യ; നിന്റെ ശുശ്രൂഷയെ നിറവടിയാക്കി ഒപ്പിക്ക.

ഞാനാകട്ടെ ഇപ്പോൾ തന്നെ (ബലിയായി) ഉറക്കപ്പെടുന്നു, നീ നിർമ്മാണകാലവും അനുഷ്ഠിക്ക. ആ നല്ല അക്കം ഞാൻ പൊതുവെ രത്നമാക്കിത്തരികെച്ചു, വിശ്വാസത്തെ കാത്തിരിക്കുന്നു. ഇനി വന്നീതിയാകുന്ന കിരീടം എനിക്കായി വെച്ചു കിടക്കുന്നു; ആയതു നീതിയുള്ള ന്യായാധിപതിയായ കർത്താവ് ആ ദിവസത്തിൽ എനിക്ക് നൽകും; എനിക്ക് മാത്രമല്ല; അവന്റെ പ്രത്യക്ഷതയെ സ്നേഹിച്ചിട്ടുള്ള ഏവർക്കും കൂടെ.

വേഗം ഇങ്ങുവരുവാൻ ഉത്സാഹിക്ക; കാരണം ദേവാ ഐഹികവും സ്നേഹിച്ചിട്ട് എന്നെ കൈവിട്ടു തെസ്സലോനിക്കയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടുപോയി. ത്രെസ്സാൻ ഗലാത്യയിലും രീതൻ ദല്മാത്യയിലും (പോയി) ലൂക്ക മാത്രം എന്റെ കൂടെ ഉണ്ടു്; മാർക്ക് ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് എനിക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നവൻ ആകയാൽ അവനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരിക. തുകിക്കനെ ഞാൻ എഫേസിലേക്ക് അയച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ത്രോവാസിൽ കപ്പന്റെ പക്കൽ വെച്ചിട്ടു പോന്ന പുതപ്പിനേയും പുസ്തകങ്ങളേയും വിദേശക്കാർ പർവ്വതങ്ങളേയും നീ വരുമ്പോൾ കൊണ്ടുവരിക. കൊല്ലനായ അലക്സന്ദർ എനിക്ക് വളരെ ദാഹം ചെയ്യു്; കർത്താവ് അവന്നു ക്രിയകൾക്ക് തക്കവണ്ണം പകരം ചെയ്യും. അവൻ നിന്റെ വചനങ്ങൾക്ക് അത്ഭുതം മറുത്തു നിന്നുകൊണ്ടു നീയും അവനെ സൂക്ഷിക്ക.

എന്റെ ഒന്നാം പ്രത്യുത്തരത്തിൽ ഒരുവനും തുണ നിന്നില്ല; എല്ലാവരും എന്നെ കൈവിട്ടു (അത് അവർക്ക് എണ്ണപ്പെടരുതെ). കർത്താവ് മാത്രം എനിക്ക് തുണനിന്നു ദേവാഷണം എന്നെക്കൊണ്ട് നിറവടിയാക്കി ഒപ്പിപ്പാനും സകല ജാതികളും കേൾപ്പാനും എന്നെ ശക്തീകരിച്ചു; ഞാൻ സിംഹത്തിന്റെ വായിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. സകല ദുഷ്ടായ്ക്കു് നീതി നിന്നും കർത്താവ് എന്നെ ഉദ്ധരിച്ചു, തന്റെ സ്വർഗ്ഗീയരാജ്യത്തിൽ ആക്കി രക്ഷിക്കും. അവന്നു യുഗയുഗാന്തരങ്ങളോളം നേതൃസ്സുണ്ടാകട്ടെ ആമെൻ.

പ്രിസ്കയേയും അക്വിലാവും ഒന്നേ സിദരന്റെ കൂടെയും

II. TIMOTHY IV.

൨൦ ഭേദവും വദിക്ക. എരസ്തസ് കൊരിന്തിൽ തന്നെ ചാതു;
ദ്രോഹിമനെ ഞാൻ മിലെത്തിൽ രോഗിയായി വിട്ടുപോന്നു.
൨൧ ശീതകാലത്തിന്നു മുഖെ വരുവാൻ ശ്രമിക്ക; യൂബുലൻ പുരാ
ൻ ലീനൻ ക്ലേശദിയ മുതലായ സഹോദരന്മാർ എല്ലാവരും നി
൨൨ ന്നെ വദിക്കുന്നു. കർത്താവായ യേശു നിന്റെ ആത്മാവേ
ടു കൂട ഇരിക്കേണമെ.

കൃപ നിങ്ങളോടു കൂട ഉണ്ടാവൂതാക.

Tim

തീ ത ന്

എഴുതിയ ലേഖനം

൧. അദ്ധ്യായം.

(൫) മൂപ്പന്മാരെ വെക്കേണ്ടുന്ന ക്രമം, (൧൦) എതിരികളെ ക്രൂരതയിൽ അമർത്തേണ്ടുന്ന വിധം.

ദോഷമില്ലാത്ത ദൈവം നിത്യജീവനെ യുഗകാലങ്ങൾക്ക് മുമ്പെ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിട്ടു, സ്വസ്ഥതയിൽ തന്റെ വചനത്തെ പ്രസിദ്ധമാക്കിയ ശ്ലോക്കം. നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ നിയോഗത്താൽ സമർപ്പിച്ച കിട്ടിയ ദേവദാസനും ദൈവം തെരിഞ്ഞെടുത്തവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്നും ഭക്തിപ്രകാരമുള്ള സ്തുതിക്കുന്നതിന്നും നിത്യജീവന്റെ ആശയിൽ യേശുക്രിസ്തുന്റെ അപോസ്തലനായ പൗൽ. സമവിശ്വാസത്തിൽ നിജ പുത്രനായ തീത്സ് (എഴുതുന്നിതു): പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ യേശുക്രിസ്തുനിൽനിന്നും കരുണ, കനിവു, സമാധാനവും ഉണ്ടാവുക.

ഞാൻ ക്രൂരതയിൽ നിന്നു വെച്ചു വിട്ടത് നീ ശേഷിച്ചവ ഓരോ ക്രമത്തിൽ ആക്കി തീർത്തു, ഞാൻ ആദേശിച്ച പോലെ പട്ടണം തോറും മൂപ്പന്മാരെ വെച്ചുകൊള്ളേണ്ടതിന്ന് ആകുന്നതു. (അതിന്ന്) അനിവൃതം ഏകകളത്രവാദനമായി ഉന്നംപിൻ ശ്രമത്തിയും അവിധേയതയും ഇല്ലാത്ത വിശ്വാസികളായ മക്കളുള്ളവൻ കൊള്ളും. അദ്ധ്യക്ഷനാകട്ടെ, ദൈവത്തിന്റെ വീട്ടുവിചാരകനാകയാൽ അനിവൃതനായിരിക്കേണ്ടു. തന്റേടുകാരൻ, പ

കോപി, മദ്യപാനസൗകര്യം, അടിക്കാരൻ, ദുഷ്പ്രഭാവം, അതതു;
 അതിഥിപ്രിയൻ, ഗുണകാരി, സുബോധശീലൻ, നീതി, പവി
 ൩൦ ന് ത്രത, ഇന്ദ്രിയജയവും ഉള്ളവൻ എന്നു വേണ്ട. (തക്കവരെ)
 സൌഖ്യോപദേശത്തിൽ പ്രബോധിപ്പിച്ചും എതിർപ്പുകളെ
 ൧൧ ഖണ്ഡിച്ചും പറവാൻ ശക്തനാകേണ്ടതിന്നു ഗൃഹീതത്തിന്നു
 തക്ക പ്രമാണമായ വചനത്തെ മുറുകു പിടിക്കുന്നവനും ആ
 ൧൨ കേണ്ട. വായി അടച്ചു വെക്കേണ്ടുന്നവ്യമാവാക്കുകയും മനോ
 വഞ്ചകരും ആയ അനധീനർ പലരും ഉണ്ടല്ലോ, വിദേശാൽ
 ൧൩ പരിചരണക്കാരിൽനിന്നു തന്നെ. ആയവർ ഭാരായം വിചാ
 ൧൪ രിച്ച് അതതാത്തവ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു ഗൃഹങ്ങളെ അശോ
 ൧൫ ഷം കമിഴ്ത്തിക്കളയുന്നു. ക്രൈസ്തവ സമുദായം കള്ളരും ദുഷ്ടജന്മക്ക
 ൧൬ ൽ മന്ദകക്ഷികളും അത്രെ എന്ന് അവരിൽ ഒരുവൻ അവര
 ൧൭ ൽ പ്രവാചകൻ തന്നെ ചൊല്ലി ഇരിക്കുന്നു. ഈ സാക്ഷ്യം
 സത്യമത്രെ; അതുനിമിത്തം അവർ യഹൂദകഥകളേയും സത്യ
 ൧൮ ണ്ണെ അകറ്റുന്ന മനുഷ്യരുടെ വെപ്പുകളേയും ശ്രദ്ധിക്കാതെ;
 ൧൯ വിശ്വാസത്തിൽ സൌഖ്യമുള്ളവരായി ചമവാൻ അവരെ നി
 ൨൦ ഏഷ്ടയോടെ ശാസിക്ക. ശുദ്ധന്മാർക്കു എല്ലാം ശുദ്ധം തന്നെ;
 ൨൧ മലിനന്മാർക്കും അവിശ്വാസികൾക്കും ഒന്നും ശുദ്ധമല്ല; അവര
 ൨൨ ൽ മനസ്സും ആത്മബോധവും മലിനമായീന്ദ്രിയയത്രെ. പി
 ൨൩ ന്ന നല്ല കായ്ത്തിന്ന് ഒക്കെക്കും കൊള്ളരുതാതെ ത്രാജ്യന്മാ
 ൨൪ രും അനധീനരും ആകയാൽ, ദൈവത്തെ അറിയുന്നു എന്നു
 സമ്മതിച്ചിട്ടും ക്രിയകളാൽ തള്ളിപ്പറയുന്നു.

൨. അദ്ധ്യായം.

അതാത് വകക്കാരെ, (൧൧) സുവിശേഷകരുണെക്ക് തക്കവണ്ണം പ്രബോധിപ്പി
 കേണ്ടതു.

൧ നീയൊ സൌഖ്യോപദേശത്തിന്നു പറയുന്നവരെ ചൊല്ല
 ൨ ക. പൂർവ്വാർ നിർമ്മുദരായി ഘനവും സുബോധവും പൂണ്ടു, വി
 ൩ ശ്വാസസ്തോമകുഷാന്തികളിൽ സൌഖ്യമുള്ളവരായ പൂർവ്വാർ
 അപ്രകാരം ഏഷണി പറയാതെയും മദ്യസേവയിൽ ഉൾപ്പെ
 ൪ ടാതെയും ഭാവത്തിൽ പവിത്രയോഗ്യമായി നല്ലത് ഉപദേശി
 ൫ പ്പാൻ ശീലിച്ചിട്ടു. ദൈവവചനത്തിന്നു ദൃഷ്ടം വരാതിരി
 ൬ പ്പാൻ യുവതികളോടു ഭർത്തൃപ്രിയരും പുത്രപ്രിയരും ആയി. സു
 ബോധവും പാതിവ്രത്യവും പൂണ്ടു, ഭവനം രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു
 ൭൦൮

തീതൻ ൨. ൩. അ.

ഗുണമുള്ളവരും ഭർത്തവശമാതമായിരിക്കേണ്ടതിന്നു, പരമം പറഞ്ഞു കൊൾക. അപ്പൊസ്തലും യുവാക്കളേയും സുബോധത്തോടെ നു ഇരിപ്പാൻ പ്രബോധിപ്പിക്ക. മറുപക്ഷക്കാരൻ നമ്മെകൊ ണ്ട് ഒരു തിന്മയും പറവാൻ സംഗതി വരാതെ, നാണിച്ചുപോ ക്കുവണ്ണം സകലത്തിലും നിന്നെ തന്നെ സൽക്രിയകൾക്ക് മാ തുക എന്നു കാട്ടുക. ഉപദേശത്തിൽ കേടില്ലായ്മയും ഘനവും വ ആരോടുകൂടി കൂടാത്ത സൗഖ്യവാക്കും (കാരണണം).

അടിമകൾ ഉടയവക്ക് കീഴടങ്ങി, എല്ലാ (വിധത്തിലും) പ്രസാ ന് ദം വരുത്തിക്കൊണ്ടും എതിർ പറവാൻ വഹ്നിപ്പാനും പോകാതെ; നല്ല വിശ്വാസം എല്ലാം കാണിച്ചിട്ടു സർവ്വത്തിലും നമ്മുടെ മ മ ക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ ഉപദേശത്തെ അലങ്കരിക്കുക. കാരണം എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും രക്ഷാകരമായ ദൈവകൃപ ഉദിച്ചു, മ മ നാം ഭക്തികേടും പ്രപഞ്ചമോഹങ്ങളും വെട്ടിക്കളിച്ചിട്ടു. നമ്മെ സ മ മ ക്കല അധർമ്മത്തിൽനിന്നും വീണ്ടെടുത്തു, സൽക്രിയകളിൽ എ റിവേറിയൊരു സ്വന്ത ജനത്തെ തന്നിക്ക് തിരിച്ച ശുദ്ധീകരി ക്കേണ്ടതിന്നു തന്നെത്താൻ നമുക്കുവേണ്ടി കൊടുത്തിട്ടുള്ള, മ ഹാദൈവവും നമ്മുടെ രക്ഷിതാവുമായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ മ ന ജസ്സിൻ പ്രത്യക്ഷതയാകുന്ന ധന്യമായ ആശാത്മത്തെ കാ ത്തും കൊണ്ട്, ഈ യുഗത്തിൽ സുബോധി നീതി ഭക്തികളോ മ മ ട്ടും കൂട ജീവിച്ചു പോരേണ്ടതിന്നു നമ്മെ (ശിക്ഷിച്ചു) വളർത്തു ന്നു. ഈ വക നീ എല്ലാ അമച്യയോടും കൂടെ പറക; പ്രബോ മ മ ധിപ്പിച്ചും ഖണ്ഡിച്ചും പ്രമാണിപ്പിക്ക, ആരും നിന്നെ ധിക്ക റിക്കയും അരുതെ.

൩. അദ്ധ്യായം.

ബഹിസ്ഥരോടുള്ള നടപ്പിനായി പ്രബോധനം, (വ) തീതൻ താൻ ചെയ്യേണ്ടതു.

സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കും അധികാരങ്ങൾക്കും കീഴടങ്ങി വഴി മ പ്പെട്ടു, സകല സൽക്രിയയ്ക്കും ഒരുമ്പെട്ടിരിപ്പാനും. ആരെ ൨ കൊണ്ടും ഭൂഷണം പറ്റയാതെ, പിണങ്ങാതെ ശാന്തരായി എല്ലാ മനുഷ്യരോടും സകല സൗമ്യതയും കാട്ടുവാനും അവക്ക് ഓർമ്മ ഉണ്ടാക്ക. ഒരുക്കാൽ നാമും അജ്ഞന്മാരും, അനധീനരും, വഴി ൩ പിഴച്ചു നടപ്പവരും, നാനാമോഹഭോഗങ്ങൾക്ക് ദാസരും ൦൦ ഷ്ട്രാസൂയകളിൽ കാലം കഴിക്കുന്നവരും കുത്സിതരും അന്യോന്യം

൪ ദേവജ്ഞാനവരുമായിരുന്നുവല്ലോ. പിന്നെ നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ വാത്സല്യവും മനുഷ്യരഞ്ജനയും ഉദിച്ചു വന്നപ്പോൾ, നാം അവന്റെ കരുണയാൽ നീതികരിക്കപ്പെട്ടിട്ട്, പ്രത്യാശപ്രകാരം നിത്യജീവന്റെ അവകാശികളായി തീരേണ്ടതിന്നു. നാം ചെയ്ത നീതിക്രിയകളെ വിചാരിച്ചല്ല; അവന്റെ കനിവിലത്രെ നമ്മെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ യേശുക്രിസ്തുനൂലും നമ്മുടെ മേൽ ധാരാളമായി പകർന്നു, വിശുദ്ധാത്മാവിലെ നവീകരണവും പുനർജന്മവും ആവുന്ന കളികൊണ്ടു തന്നെ ഈ വചനം പ്രമാണം. ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവർ സൽക്രിയകൾക്ക് മുതിർന്നിരിപ്പാൻ ചിന്തിക്കേണ്ടതിന്നു നീ ഇവരെ ഉറപ്പിച്ചു കൊടുക്കേണം എന്നു ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. ഇതു ശ്രദ്ധയും മനുഷ്യക്ക് ഉപകാരവും ആകുന്നു. മൌഢ്യമുള്ള അന്വേഷണങ്ങളെയും വംശാവലികളെയും വിവാദങ്ങളേയും ധർമ്മം കൊണ്ടുള്ള കലഹങ്ങളേയും വിട്ടുനില്ക്കൂ; ഇവ പ്രയോജനം ഇല്ലാത്ത വ്യർത്ഥമുള്ളവ ആകുന്നു.

൧൦ മതഭേദക്കാരനായ മനുഷ്യനോടു ഒന്നു രണ്ടു വട്ടം ബുദ്ധി പാശങ്ങളിൽ പിന്നെ. ഇപ്രകാരം ഉള്ളവൻ മറിഞ്ഞുപോയി, തന്നാലെ തന്നെ കുറവിധി വന്നവനായി പാപം ചെയ്യുന്നു എന്നറിഞ്ഞ് ഉദ്ദേഹിക്കുക.

൧൨ ഞാൻ അർത്ഥമാവെ താൻ, തുകിക്കണെ താൻ, അങ്ങോട്ട് അയക്കുമ്പോൾ, നിക്കുപോലിയിൽ വന്ന് എന്നോടു ചേരുവാൻ ശ്രമിക്കൂ; അവുടെ ഞാൻ ശീതകാലം കഴിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. പണ്ഡിതനായ ജെന്നാവെയും അപോല്ലോനെയും ഒരു മുട്ടം വരാതെ കണ്ട് ഉത്സാഹിച്ചു, വഴിയത്ര അയക്കുക.

൧൪ നമുക്കുള്ളവരും ഫലമില്ലാത്തവരായി ചമയാത്തവണ്ണം (ഈ വക) ആവശ്യസംഗതികൾക്കായിട്ടു സൽക്രിയകളെ അനുഷ്ഠിപ്പാൻ പഠിക്കേണ്ടതു. കൂടയുള്ളവർ എല്ലാം നിന്നെ വന്ദിക്കുന്നു: ഞങ്ങളെ വിശ്വാസത്തിൽ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ വന്ദിക്ക.

നിങ്ങൾ എല്ലാവരോടും കൂട കരുണ ഉണ്ടാവൂതാക ആമൻ.

THE EPISTLE OF PAUL TO

Thimmon

ഫിലിമോൻ

എഴുതിയ ലേഖനം

(ര) ക്രിസ്തീയസ്നേഹംനിമിത്തം, (വ) ഒന്നാമത്തെ നന്നായി കൈക്കൊള്ളേണ്ടതിനും അപേക്ഷിച്ചതു, (വവ) സമാപ്തി.

ക്രിസ്തയേശുവിന്റെ ബദ്ധനായ പെരുലും സഹോദരനാ ഹയ തിമോത്ഥനും ഞങ്ങളുടെ പ്രിയ കൂട്ടുവേലക്കാരനായ ഫിലിമോനും. (പ്രിയ)സഹോദരിയായ അപ്പിയെക്കും ഞങ്ങളുടെ ഹസഹദനായ അ ഹിപ്പനും നിന്റെ ഭവനത്തിലെ സദൈക്കും (എഴുതുന്നിതു): നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിൽനിന്നും കർത്താവായ യേശു ക്രിസ്തുനിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്ക് കരുണയും സമാധാനവും ഉണ്ടാവൂതാക.

നിന്റെ സ്നേഹത്തെയും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനിലും രസകല വിശുദ്ധന്മാരിലും നിന്നെക്കുള്ള വിശ്വാസത്തെയും ഞാൻ കേട്ടു. എന്റെ പ്രാർത്ഥനകളിൽനിന്നെ ഓർത്തുകൊണ്ട് എ ഓപ്പോഴും എൻ ദൈവത്തിന്നു സ്കോത്രം ചെയ്യുന്നു. നിന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മ നമ്മിൽ ഉള്ള സകല നന്മകളുടെ പരിജ്ഞാനത്താൽ ക്രിസ്തയേശുവിനായി സാധ്യകരമാകേണം എന്നതല്ലെ നിന്റെ അഭിപ്രായം. ഹെ സഹോദര! വിശുദ്ധ ദൈവത്തിന്റെ ഉൾക്കൾ നീ തണുപ്പിച്ചതുനിമിത്തം നിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ ഞങ്ങൾക്ക് വളരെ സന്തോഷവും ആശ്വാസവും ഉണ്ടായി. ആകയാൽ പററുന്നതു നിന്നെക്ക് കല്പിപ്പാൻ ക്രിസ്തുവനിൽ പ്രാഗത്ഭ്യം ഏറുന്നു; എങ്കിലും ഞാൻ സ്നേഹംനിമിത്തം പ്രബോധിപ്പിക്കു അത്രെ ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനത്തവനാകയാൽ

ഒപ്പ

ഞാൻ മുതൽ പെൺയും യേശുക്രിസ്തുന്റെ വെറുംവുമായിട്ട്,
 ൧൦ എന്റെ വെറുംവുമായിട്ട് ജനിച്ചിട്ട് എന്റെ മകനായ ഒന്നി
 ൧൧ മനെ ചൊല്ലി, നിന്നെ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു. പണ്ടു നിന്നെ
 ക്ക് ഉപയോഗമില്ലാത്തവനും ഇപ്പോഴും, നിന്നെക്കും എനിക്കും
 ൧൨ നന്നു ഉപയോഗിക്കുന്നവനും. ആയവനെ ഞാൻ മടക്കി അ
 യച്ചു നീയും അവനെ എന്റെ കരൾ എന്നു വെച്ചു കൈ
 ൧൩ കൊൾക. സുവിശേഷത്തിന്റെ വെറുംവുമായിട്ട് അവൻ നി
 നെക്കുവേണ്ടി എനിക്കു ശുശ്രൂഷിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഇവി
 ൧൪ ടെ തന്നെ അവനെ പാപ്പിപ്പാൻ ഭാവിച്ചുവെന്നും. നിന്റെ
 ഗുണം നിന്റെ വെറുംവുമായിട്ട് എന്ന പോലെ അല്ല; മനഃപൂർവ്വത്താ
 ല് ആകേണ്ടതിന്നു നിന്റെ അഭിപ്രായം കൂടാതെ ഒന്നും ചെയ്
 ൧൫ യ്യാൻ എനിക്ക് മനസ്സായില്ല. പക്ഷെ അവൻ അല്പകാലം
 വേർപിട്ടു പോയത് അവൻ നിത്യമായി നിന്നെക്ക് ലഭിക്കേണ്ടതി
 ൧൬ ന്നത്രെ ആകുന്നു. ഇനി ഭാഗ്യമായിട്ടല്ല, ഭാഗ്യം മീതെ പ്രി
 യസഹോദരനായിട്ടു വിശേഷാൽ എനിക്കും ജഡത്തിലും ക
 ൧൭ ര്ത്താവിലും നിന്നെക്കും എത്ര അധികം. അതുകൊണ്ടു നീ എ
 ന്നെ കൂട്ടാളി എന്നു വെച്ചാൽ അവനെ എന്നുപോലെ പോ
 ൧൮ ത്തുകൊൾക. അവൻ നിന്നെക്ക് വല്ല കാര്യം ചെയ്യുവാൻ എങ്കി
 ലും കടം പെട്ടവൻ എങ്കിലും ആയത് എന്റെ പേരിൽ കണ്ടു
 കൊൾക; ഞാൻ തീർത്തതും എനിക്കിനെ പെൺലായ എന്റെ
 ൧൯ കയ്യെഴുത്തു. നീ തന്നെ എനിക്ക് കടമാണ്ണിരിക്കുന്നു എന്നു
 ൨൦ പറയേണം എന്നില്ലല്ലോ. അതെ സഹോദര! നിന്നാൽ കർത്ത
 വിൽ ഒരർത്ഥം എനിക്ക് വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; ക്രിസ്തുനിൽ
 ൨൧ എന്റെ കരളെ തണുപ്പിക്ക. നിന്റെ അനുസരണത്തിൽ അ
 റി, എന്റെ വാക്കിൽ അധികവും നീ ചെയ്യും എന്നറിഞ്ഞുകൊ
 ണ്ടു ഞാൻ എഴുതിയതു.
 ൨൨ ഇതല്ലാതെ നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകളാൽ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
 സമ്മാനിക്കപ്പെടും എന്നു പ്രത്യാശ ഉണ്ടാകകൊണ്ട് എനിക്കു
 ൨൩ പാപ്പിടം ഒരുക്കുക. ക്രിസ്തുയേശുവിൽ എന്റെ കൂട തടവുകാര
 ൨൪ നായ എപ്പോഴും. എന്റെ കൂട്ടവേലക്കാരായ മാക്കും, അരി
 ൨൫ സ്കപ്പനും, ദേമാവും, ലൂക്കയും നിന്നെ വന്ദിക്കുന്നു നമ്മുടെ ക
 ര്ത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ കൃപ നിങ്ങളുടെ ആത്മാവു
 കൂട ഇരിക്കണമെ.

ദിർദിർ

എബ്രായർക്ക്

എഴുതിയ ലേഖനം.

൧. അദ്ധ്യായം.

ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വെളിച്ചത്തിൽ പുത്രൻ, (൫-൨, ൧൦) ധർമ്മത്തിൻ മദ്ധ്യസ്ഥനായ ദൂതരിലും ശ്രേഷ്ഠൻ.

വെണ്ടു ദൈവം പലപ്പോഴും പല വിധത്തിലും പ്രവാചകൻ മരകൊണ്ടു പിതാക്കന്മാരോട് അരുളിച്ചെയ്തിട്ട് ഈ നാളുകളുടെ റക്ഷക്കത്തിൽ താൻ സകലത്തിന്നും അവകാശിയാക്കി വെച്ചു പുത്രനെക്കൊണ്ടു നമ്മോടു ഉരച്ചു; ആയവനെക്കൊണ്ട് ഉലക്കുണ്ടെയും ഉണ്ടാക്കി. ആയവൻ (ദേവ)തേജസ്സിന്റെ പ്രതിരൂപമായും അവന്റെ തത്വത്തിന്റെ മൂലവും സകലത്തെയും തന്റെ ശക്തിയുടെ മൊഴിയാൽ വഹിച്ചിരിക്കുന്നവനും ആകുകൊണ്ടു, (നമ്മുടെ) പാപങ്ങൾക്കു തന്നാൽ തന്നെ ശുദ്ധി നിർമ്മിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഉയരത്തിൽ മഹിമയുടെ വലദാഗത്തിൽ നുകൊണ്ടു. ദൂതരിലും എത്ര വിശിഷ്ട നാമമുള്ളവൻ എന്നാൽ അത്രയും അവരേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനായിട്ടവിച്ചു.

നീ എന്റെ പുത്രൻ ഞാൻ ഇന്നു നിന്നെ ജനിപ്പിച്ചു (സങ്കീ. ൫൨, ൭) എന്നും ഞാൻ അവന്നു പിതാവും അവൻ എനിക്കു പുത്രനും ആയിരിക്കും (൨ ശമു. ൭, ൧൪) എന്നും ഒരുകാൽ ദൂതന്മാരിൽ ആരോട് എങ്കിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? ആദ്യജാതനെ പിതാവും പ്രപഞ്ചത്തിൽ വരുത്തി ഇരിക്കുമ്പോൾ ദൈവദൂതന്മാർ എല്ലാവരും ഇവനെ കമ്പിടേണ്ടു (സങ്കീ. ൯൭, ൭) എന്നരുളിച്ചെയ്യുന്നു. ദൂതരെക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞത്, തന്റെ ദൂതരെ

കാറകളും ശുശ്രൂഷക്കാരെ അഗ്നിജ്വാലയും ആക്കുന്നു (സങ്കീ. ൮൧൪, ൪.) എന്നത്രെ. പുത്രനോടൊ ധാ ദൈവമെ നിന്റെ സിംഹാസനം എന്നെന്നേക്കും ഉള്ളതു; നിന്റെ രാജ്യഭണ്ഡൻ നേരയുള്ള ചെങ്കോൽ. നീ നീതിയെ സ്നേഹിച്ചു, ദോഷത്തെ പകെക്കുന്നവൻ ആകയാൽ, ദൈവമെ നിൻ ദൈവം നിന്റെ കൂട്ടക്കാരേക്കാൾ അധികം നിന്നെ ആനന്ദത്തെലംകൊണ്ട് അ ൧൦ ദിഷ്ടകം ചെയ്യും; (സങ്കീ. ൪൫, ൭.) എന്നും കർത്താവെ നീ പു ൧൧ വൃത്തിൽ ഭൂമിയെ സ്ഥാപിച്ചു, വാനങ്ങൾ നിന്റെ കൈകളില ൧൨ യും ആകുന്നു. അവ കെട്ടുപോകും നീ നില്ക്കും അവ എല്ലാം ൧൨ വസ്ത്രം പോലെ പഴകും ഉടുപ്പുകണക്കെ നീ അവരെ ചുരുട്ടും ഉടനെ അവ മാറുകയും ചെയ്യും; നീയൊ അവൻ തന്നെ നി ൧൩ ന്റെ ആണ്ടുകൾ ഒടുങ്ങുകയും ഇല്ല (സങ്കീ. ൧൦൨, ൨൩.) എ ൧൩ ന്നും പറയുന്നു. പിന്നെ ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്നെക്കു പാദപീഠമാക്കുവോളത്തിന്നു, നീ എന്റെ വലഭാഗത്തിരിക്കു; ൧൪ (സങ്കീ. ൧൧൦, ൧.) എന്നു ഭൂതരിൽ ആരോടും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടൊ? അവർ ഒക്കെയും രക്ഷയെ പ്രാപിപ്പാനിരിക്കുന്നവൻ നിമിത്തം ശുശ്രൂഷെക്ക് അയക്കപ്പെട്ട സേവകാത്മാക്കളാകുന്നില്ലയൊ?

൨. അദ്ധ്യായം.

. (൫) ഭാവിഭോക്താക്കൾ കർത്താവായ ക്രിസ്തുൻ, (൮) നമ്മുടെ രക്ഷക്കായി ഭൂതരിലും കിഴിഞ്ഞു ചമഞ്ഞു.

൧ **അ**തുകൊണ്ടു നാം വല്ലപ്പോഴും വെറുതെ ഒഴുകി പോകാതെ ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു കേട്ടവരെ അത്യന്തം ചരതിച്ചു കൊൾവാ ൨ ന് ആവശ്യമാകുന്നു. ഭൂതരാൽ ചൊല്ലിയ വചനം ഓരോരോ ലംഘനത്തിന്നും അനധീനതെക്കും ന്യായമായ പ്രതിഫലം ല ൩ ദിച്ചിട്ടു സ്ഥിരമായുമാണിരിക്കെ, നാം ഇത്ര വലിയ രക്ഷയെ വിചാരിയാതെ പോയാൽ എങ്ങിനെ തെറ്റി പാകും? ആയതു ൪ കർത്താവ് (താൻ) പറവാൻ തുടങ്ങിയതും. ദൈവം അടയാളങ്ങ ൪ ഉാലും അത്തൂതങ്ങളാലും നാനാ ശക്തികളാലും തന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം വിശുദ്ധാത്മാവിൻ വരഭാഗങ്ങളാലും കൂടി സാക്ഷി നില്ക്ക ൪ വെ, കേട്ടവർ നമുക്കു സ്ഥിരമാക്കി തന്നതും ആകുന്നുവല്ലോ.

൫ ഞങ്ങൾ പറയുന്ന ഭാവിഭോക്താക്കളെ അവൻ സാക്ഷാൽ ഭൂ ൫ തന്മാക്കു കീഴെടുത്തീട്ടില്ല. എന്നാൽ ഒരുവൻ ഒരു ദിക്കിൽ സാ ൫ ക്ഷ്യം പറയുന്നിതു: നീ മന്ത്രിനെ ഓപ്പാനും മനുഷ്യപുത്രനെ ൫൧൪

ഭരിപ്പാനും അവൻ എന്തു? നീ അവനെ ദേവദൂതരിൽ അല്പം മറ്റൊരു താഴ്ന്നിട്ടുവെച്ചു, തേജസ്സും മാനവും അവനെ അണിയിച്ചു [നിൻ ക്രിയകളിൽ അവനെ വാഴിച്ചു] സകലവും അവന്റെ വക കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇരിക്കുന്നു (സങ്കീ. ൮. ൨.) എന്നത്രെ; സകലവും അവന്നു കീഴാക്കിയതിൽ ഒന്നും അന്ധനായിത്തീർന്നു വിട്ടിട്ടില്ല. ഇപ്പോഴൊ അവന്നു സകലവും അന്ധനായിത്തീർന്നു നിൽക്കുന്നു; ദൂതരിൽ അല്പം താഴ്ന്നിട്ടു വെക്കപ്പെട്ടവനായ യേശുവെ ദേവ കരുണയാൽ ഏവനും വേണ്ടി ചാവെ ആസ്വദിപ്പാനായിട്ടു മരണകഷ്ടതനിമിത്തം തേജസ്സും മാനവും അണിഞ്ഞവൻ എന്നു നാം കാണുന്നു. കാരണം സകലവും ആക്കായിട്ടും ആ ൧൦ രാജ്യം ഉണ്ടായൊ, ആയവൻ അനേകം പുത്രന്മാരെ തേജസ്സി ലേക്ക് നടത്തുമ്പോൾ അവരുടെ രക്ഷനായവനെ ക്ഷമിച്ചു വായി തിരിക്കുന്നതു യുക്തമായിരുന്നു. വിശുദ്ധീകരിക്കുന്ന ൧൧ വന്നു വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നവരും ഒക്കയും ഒരുവനിൽനിന്നു ആകുന്നുവല്ലോ? അതിനാലും അവരെ സഹോദരൻ എന്നു വിളിപ്പാൻ ലക്ഷ്യമുണ്ടാകുന്നു, ഞാൻ നിന്റെ നാമം എൻ സഹോദര ൧൨ നാരോട് അറിയിക്കും സഭാമധ്യത്തിൽ നിന്നെ വാഴ്ത്തും (സങ്കീ. ൨൨, ൨൩.) എന്നും ഞാൻ അവനിൽ തേറി നില്ക്കും (യശ. ൮, ൧൭. ൨൪൫. ൨൨, ൨൩.) എന്നും ഇതാ ഞാനും യഹോവ എന്നീ ൧൩ ക്കു തന്ന കുട്ടികളും (യശ. ൮, ൧൮) എന്നും ചൊല്ലുന്നു. ആക ൧൪ യാൽ കുട്ടികൾ ജഡരക്തങ്ങൾ കൂടിയുള്ളവരാകകൊണ്ട് അവ നും ഒരുത്തരും അവരെ എടുത്തതു മരണത്തിന്റെ അധി കാരിയാകുന്ന പിശാചിനെ (സ്വ)മരണത്താൽ നീക്കേണ്ടതി ന്നും മരണഭീതിയാൽ ജീവപയ്യന്തും ദാസ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ൧൫ വരെ ഉദ്ധരിക്കേണ്ടതിന്നും ആകുന്നു. ദൂതന്മാരെ അവൻ ഒരി ൧൬ ക്കലും) പിടിച്ചു ചേർക്കുന്നില്ലല്ലോ? അബ്രാഹാംസന്തതിയെ പി ടിച്ചു ചേർക്കുക ഉള്ളു. (യശ. ൪൧, ൮. ൩). അതുകൊണ്ടു ജ ൧൭ നത്തിന്റെ പാപങ്ങൾക്കു പ്രായശ്ചിത്തം ഉണ്ടാവാനുതകുവ ണ്ണം അവൻ കനിവുള്ളവനും ദൈവവിഷയം വിശ്വസ്യമ ധാപുരോഹിതനും ആകേണ്ടതിന്നു സകലത്തിലും സഹോദര നാരോടു സമുദനായുതകു ആവശ്യമായിരുന്നു. താൻ തന്നെ ൧൮ പരീക്ഷിതനായി കഷ്ടം അനുഭവിച്ചിരിക്കയാൽ, പരീക്ഷിക്കു പ്പെടുന്നവർക്കു സഹായിപ്പാൻ മതിയാകുന്നു.

൩. അദ്ധ്യായം.

മോശയെക്കാളും ക്രിസ്തുൻ ശ്രേഷ്ഠൻ, (൭-൪, ൧൦) ഇതുവേലരെ പോലെ ജാതി ശാസത്തിൽ വീഴരുതു.

- ൧ **അ**തുകൊണ്ടു വിശുദ്ധസമോദരന്മാരെ! സ്വർഗ്ഗീയവളി
 ക്ക് അംശക്കാരായുള്ളവരെ, നമ്മുടെ സ്വീകാരത്തിലെ അപോ
 സ്തലനും മഹാപുരോഹിതനും ആകിയ യേശുവെ കരുതി നോ
 ൨ ക്കവിൻ. മോശെ അവന്റെ ഭവനത്തിൽ ഒക്കയും വിശ്വസ്ത
 നായതു പോലെ ഇവൻ തന്നെ (വേലക്കു) ആക്കിയവനും
 ൩ വിശ്വസ്തൻ ആകുന്നു. ഭവനത്തേക്കാളും ഭവനം ചമച്ചവ
 ന് അധികം മാനം ഉള്ളതുപോലെ ഇവനും മോശയേക്കാൾ
 ൪ അധികം തേജസ്സിന്നു പാരമാണ്. ഏതു ഭവനം എങ്കിലും ച
 മെപ്പാൻ ആൾ വേണം; ദൈവമൊ സർവ്വവും ചമച്ചവൻ.
 ൫ അവന്റെ ഭവനത്തിൽ ഒക്കയും മോശെ വിശ്വസ്തനായി സ
 ത്രം ഇനി അരുളിച്ചെയ്യുന്നുള്ള വിശേഷങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യത്തി
 ൬ ന്നായി സേവിക്കുന്നവൻ ആയിട്ടത്രെ. ക്രിസ്തുനൊ തൻ ഭവ
 നത്തിനീതെ ഉള്ളപുത്രനായിട്ടു തന്നെ അവന്റെ ഭവനം നാം
 ആകുന്നു; ആശയുടെ പ്രാഗത്ഭ്യവും പ്രശംസയും നാം അവ
 സാനത്തോളം മുറുകു പിടിച്ചു എങ്കിൽ തന്നെ.
- ൭ ആകയാൽ വിശുദ്ധാത്മാവ് കല്പിക്കുന്നതുപോലെ, ഇന്നു
 ൮ നിങ്ങൾ അവന്റെ ശബ്ദത്തെ കേട്ടാൽ (മറീബ എന്ന) മ
 ത്സരത്തിലും (മസ്സ എന്ന) പരീക്ഷാദിവസത്തും എന്ന പോ
 ൯ ലെ ഹൃദയത്തെ കഠിനമാക്കരുതു. ആ മരുഭൂമിയിൽ നിങ്ങളുടെ
 അച്ഛന്മാർ എന്നെ പരീക്ഷിച്ചു ശോധന ചെയ്തിട്ട് ഞ
 ൧൦ ണ്ടു എന്നെ ക്രിയകളെ കൂടെ കണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ തലമുറയോ
 ട് ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു, അവർ എപ്പോഴും ഞെറി പോകുന്ന ഹൃ
 ദയമുള്ള ജാതി എൻ വഴികളെ അറിയാത്തവർ എന്നു ചൊല്ലി;
 ൧൧ അവർ എന്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിക്കയില്ല എന്ന് എ
 ൧൨ ന് കോപത്തിൽ ആണയിടുകയും ചെയ്തു. (സങ്കീ. ൯൫, ൭.)
 സമോദരന്മാരെ, നിങ്ങളിൽ വല്ലവനും അവിശ്വാസത്താലെ
 ഭൂഷിച്ച ഹൃദയം ഉണ്ടായിട്ടു ജീവനുള്ള ദൈവത്തോടു ദോഷി
 ൧൩ ക്കാതെ പോവാൻ നോക്കുവിൻ അല്ല നിങ്ങൾ ആരും പാപ
 ചതിയാൽ കഠിനപ്പെടാതെ ഇരിപ്പാൻ ഇന്ന് എന്നത് പറഞ്ഞു
 കേൾക്കുവോളം നാൾത്തോളം അന്വേതം പ്രവേശിപ്പിച്ചു

കൊലംവിൻ. ആശ്രയത്തിന്റെ ആരംഭത്തെ അവസാന പരത്തോളം മുറുകു പിടിച്ചാലത്രെ; നാം ക്രിസ്തുന്റെ അംശക്കാരായ്ക്കീൻവല്ലോ. ഇന്നു നിങ്ങൾ അവന്റെ ശബ്ദത്തെ കേട്ടാ മത്ര മത്സരത്തിൽ എന്ന പോലെ ഹൃദയത്തെ കഠിനമാക്കരുത് എന്ന വചനത്തിൽ ആർ ആകുന്നു കേട്ടിട്ടും മത്സരിച്ചവർ. മി പൗ സ്രയിൽനിന്നു മോശെയുടെ പുറപ്പെട്ടവന്നവർ എല്ലാമല്ലോ. ൪൦ ആണ്ടു ആരോടു കൂടിച്ചുകൊണ്ടത്ര, പിഴച്ചിട്ടു ശവങ്ങൾ പെരുമയ്ക്കുമിയിൽ പട്ടുപോയവരിൽ അല്ലോ. എന്റെ സ്വസ്ഥത പരയിൽ പ്രവേശിക്കയില്ല എന്ന് ആണയിട്ടത് അവിശ്വാസികളോട് അല്ലാതെ പിന്നെ ഏവരോട് ആകുന്നു; ഇങ്ങിനെ അവിശ്വാസംനിമിത്തം പ്രവേശിച്ചു കൂടാത്തത് എന്നു നാം കാണുന്നു.

൪. അദ്ധ്യായം.

സ്വാസ്ഥ്യവാദത്തും ചെയ്യിക്കൊണ്ടു, (൧൪) നമ്മുടെ മോചനരോഹിതനെ ആശ്രയിക്കുക.

൩൫ കയൽ അവന്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിപ്പാനുള്ള പവാദത്തും ശേഷിച്ചിരിക്കെ നിങ്ങൾ ആരും കാലം വൈകി എന്നു കാണാതിരിപ്പാൻ നാം ഭയപ്പെട്ടിരിക്ക. അവർ എന്ന പോലെ നാമും ഒരു സുവിശേഷം കേട്ടവരാകുന്നു എങ്കിലും കേട്ടവരിൽ വിശ്വാസത്തോടു കലരാജ്യംകൊണ്ട് കേട്ട വചനം അവർക്ക് ഉപകാരമാണല്ല. വിശ്വസിച്ചിട്ടു തന്നെ നാം സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു; എന്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ അവർ പ്രവേശിക്കയില്ല എന്ന് എൻ കോപത്തിൽ ആണയിട്ടു എന്നു ചൊന്നപ്രകാരം തന്നെ; ലോകസൃഷ്ടിയിൽ ക്രിയകൾ ഉണ്ടായിട്ടു രീന് നാൾമുതൽ (ദേവസ്വസ്ഥത) ഉണ്ടു തന്നെ. ഏഴാം നാളിൽ ദൈവം തന്റെ സകല ക്രിയകളിൽനിന്നും സ്വസ്ഥനായിരുന്നു (൧ മോ. ൨, ൨-) എന്ന് ഏഴാമത്തെ കുറിച്ചു ചൊല്ലി കിടക്കുന്നുവല്ലോ. എന്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ അവർ പ്രവേശിക്കയില്ല എന്നു പിന്നത്തേതിൽ ചൊല്ലുന്നു തന്നെ. അതുകൊണ്ടു മറ്റു വല്ലവരും അതിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ ഇട ശേഷിച്ചിരിക്കുവാനും മുമ്പെ സുവിശേഷം കേട്ടവർ അവിശ്വാസത്താലേ പ്രവേശിക്കാതെ പോകയാലും ഇത്ര കാലത്തിന്റെ ശേഷം ദാവിദ് പ്രബന്ധത്തിൽ പിന്നെയും ഇന്ന് എന്നൊരു

ദിവസത്തെ നിയമിക്കുന്നു; ഇന്ന് അവന്റെ ശബ്ദത്തെ കേട്ടാൽ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ കഠിനമാക്കരുതു എന്നു മുൻപൊപ്പം പ്രിയപ്രകാരം തന്നെ. യേശുവ് അവർക്കു സ്വസ്ഥത വരുത്തി എങ്കിൽ സാക്ഷാൽ മറ്റൊരു ദിവസം പിന്നെ കല്പിക്കുൻ ഇല്ലയായിരുന്നു. ആകയാൽ ദൈവജനത്തിന് ഒരു ശബ്ദം ൧൦ തന്നെയും ശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അവന്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിച്ചവനോ ദൈവം സ്വക്രിയകളിൽനിന്ന് എന്ന പോലെ താനും തന്റെ ക്രിയകളിൽനിന്നു സ്വസ്ഥനായി സത്വം.

൧൧ അതുകൊണ്ട് ഏവനും അവിശ്വാസത്തിന്റെ സമുദ്രാന്തരത്തിൽ വീഴാതെ ഇരിക്കേണ്ടതിന് ആ സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ നാം ശ്രമിച്ചിരിക്ക. ദേവവചനം എന്നൊരു ജീവനും ചൈതന്യവും ഉള്ളതായി ഇരുമുനയുള്ള ഏതു വാളിനെക്കാളും മുന്തതും ആത്മാവെയും ദേഹിയെയും സന്ധിമജ്ജകളെയും വേർതിട്ടുക്കുവരെ കൂടി ചെല്ലുന്നതും ഹൃദയത്തിലെ ചിന്ത ൧൨ നഭാവങ്ങളെയും വക തിരിക്കുന്നതും ആകുന്നു. അവന്റെ മുമ്പാകെ മറഞ്ഞു നില്പാൻ സൂഷ്ണിയും ഇല്ല; സകലവും അവന്റെ കണ്ണുകൾക്കു നഗ്നവും മലർന്നതും ആയിരിക്കുന്നു ആയവനായി നമുക്കു കാര്യം ഉണ്ടു.

൧൪ ആകയാൽ യേശു എന്ന ദേവപുത്രൻ വാനങ്ങളെ കടന്നു പോയൊരു ശ്രേഷ്ഠമഹാപുരോഹിതനായി നമുക്കുണ്ടാകുകൊണ്ടു നാം സ്വീകാരത്തെ പിടിച്ചു കൊള്ളേണ്ടു. നമ്മുടെ ബലഹീനതകളിൽ കൂറായുദ്ധവും തോന്നാത്ത മഹാപുരോഹിതനല്ലല്ലോ, പാപം ഒഴികെ സമ്പൂർണ്ണതയും സമൃദ്ധമായിട്ടു പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടവനെ നമുക്കുള്ളു. അതുകൊണ്ടു കനിവു ലഭിക്കുകയും തൽക്കാലത്തിലെ സഹായത്തിന്നു കൃപ കണ്ടെത്തുകയും വേണം എന്നു വെച്ചു നാം പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ കൃപാസന്നത്തിന്നുണ്ടു ചെല്ലുക.

൫. അദ്ധ്യായം.

ക്രിസ്തുൻ മഹാപുരോഹിതൻ എന്നു കാട്ടുകയിൽ, (൧൧. ൩, ൨൦) കേൾക്കുന്നവരുടെ മാതൃത്തെ ആക്ഷേപിക്കുന്നു.

൧ മനുഷ്യരിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന മഹാപുരോഹിതൻ ഒക്കയും താനും ബലഹീനത പുണ്ടവനായാൽ. തെറ്റുന്നവരിലും ദിക്ഷു

൫൧൮

എബ്രായർ ൫. അ.

മുള്ളവരിലും സമബുദ്ധി ഭാവിപ്പാൻ കഴിയുന്നവനായി മനുഷ്യർക്ക് വേണ്ടി ദൈവത്തെ കുറിച്ചുള്ളതിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു; പാപങ്ങൾക്കായി കാല്പകളെയും ബലികളെയും കഴിപ്പാനായി തന്നെ. ആ ബലഹീനതനിമിത്തം ജനത്തിനുവേണ്ടി എന്തെന്ന പോലെ തനിക്കും വേണ്ടി പാപബലികൾ കഴിക്കേണ്ടിവന്നു. ആകുന്നു വിശേഷിച്ച് ആ മാനത്തെ ആരും തനിക്ക് അടുക്കുന്നില്ല; അഥരോനെ പോലെ ദൈവവിളിയാൽ അത്രെ. അപ്പോഴും ക്രിസ്തുനും മഹാപുരോഹിതനാവാനും തേജസ്സു താൻ എടുത്തല്ല; നീ എന്റെ പുത്രൻ ഞാൻ ഇന്നു നിന്നെ ജനിച്ചിട്ടു (സങ്കീ. ൨, ൭) എന്ന് അവനോട് അരുളിച്ചെയ്യുന്നത്രെ (തേജസ്സു കൊടുത്തതു). അപ്രകാരം മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു, നീ മക്കിചെടക്കിൻ ക്രമപ്രകാരം എന്നേക്കും പുരോഹിതൻ (സങ്കീ. ൧൧൦, ൪) എന്നു പറയുന്നു. ഇവൻതന്റെ ജഡഭിവസങ്ങളിൽ തന്നെ മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷിപ്പാൻ കഴിയുന്നവനു ഉറത്ത മുറവിളിയോടും കണ്ണീരോടും കൂടെ അപേക്ഷകളേയും അഭയയാചനകളേയും കഴിച്ചുകൊണ്ടു, പേടിയിൽനിന്നു രക്ഷ സാധിച്ചിട്ടു. പുത്രൻ എങ്കിലും അനുഭവിച്ച കഷ്ടങ്ങളാൽ വ്യഭാസരണം പഠിച്ചു. തികഞ്ഞ ചമഞ്ഞു തന്നെ അനുസരിൻ ക്കുന്നവൻ എല്ലാവർക്കും നിത്യരക്ഷയുടെ കാരണമായി തീർന്നു. ആയതിന്നു മെക്കിചെടക്കിൻ ക്രമപ്രകാരം മഹാപുരോഹിതൻ ൧൦ എന്നുള്ള നാമം ദൈവമുമ്പേ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

ആയവനെ കുറിച്ച് ഞങ്ങൾക്കു വളരെ പറയാനുണ്ടു, നിങ്ങൾക്കു ശ്രവണത്തിൽ മാത്രം പിടിച്ചുകൊണ്ടു തെളിയിപ്പാൻ വിഷമമുള്ളവരത്രെ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ കാലംനോക്കിയാൽ ഇപ്പോൾ ഉപദേശിക്കുവാനായിരിക്കേണ്ടുന്ന നിങ്ങൾക്ക് പിന്നെയും ചിലത് ഉപദേശിപ്പാൻ ആവശ്യമുണ്ടു, ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടുകളുടെ ആഭ്യപാഠങ്ങളെ തന്നെ; പരത്ത ആ ധാരത്തിന്നല്ല; പാലിന്നു തന്നെ നിങ്ങൾക്കു മുട്ടുവന്നു പോയിരിക്കുന്നു. പാൽ കുടിക്കുന്നവൻ എല്ലാം നീതിവചനത്തെ പരിചയിക്കാത്തവനത്രെ; ശിശു ആകുന്നു പോൽ പരത്ത ആ ധാരം തികഞ്ഞവൻ ഉള്ളു. ഗുണഭോജങ്ങളെ തിരിച്ചറിവാൻ തഴക്കത്താൽ അഭ്യസിച്ച ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ ഉള്ളവർക്കു തന്നെ.

൬. അദ്ധ്യായം.

ഓഹിച്ചു പോയവരെ പുനർജന്മം, (൯) പുനർജന്മം നിലനിന്നു വരും എന്ന്
 ആശിച്ചു, (൧൦) അബ്രാഹാമോടു ചെയ്ത സത്യത്താൽ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു.

൧ ആകയാൽ ചത്ത ക്രിയകളിൽ നിന്നുള്ള മാനസാന്തരം
 ദൈവത്തിങ്കലെ വിശ്വാസവും സ്നാനങ്ങളുടെയും ഹസ്താപ്പ
 ൨ നെത്തിന്റെയും ഉപദേശവും മരിച്ചവരുടെ എഴുന്നീല്പു, നിത്യ
 വിസ്മയം (ഇവന്റെ ഉപദേശവും) എന്നിങ്ങിനെ ഉള്ള അടി
 സ്ഥാനത്തെ വീണ്ടും വെക്കാനെ, ക്രിസ്തുനെക്കൊണ്ടുള്ള ആദ്യ
 വചനത്തെ വിട്ടേച്ചു, നാം തികവിങ്കലേക്ക് (വിരഞ്ജം) ചെല്ല
 ൩ ക. ദൈവം അനുവദിച്ചു എങ്കിലെ നാം അതു ചെയ്തു. ഒരിക്ക
 ൪ ൽ പ്രകാശിക്കപ്പെട്ട സ്വർഗ്ഗീയസമ്മാനത്തെ ആസ്വദിക്കുകയും
 ൫ വിശുദ്ധാത്മാവിന് അശിങ്കയായിരുകയും അഴകിയ ദൈവ
 ചൊല്ലിനേയും ഭാവിയോടത്തന്റെ ശക്തികളേയും ആസ്വദി
 ൬ കയും ചെയ്തവർ പിഴുകി പോയാൽ. തങ്ങൾക്കു തന്നെ ദൈ
 വ പുത്രനെ വീണ്ടും ശ്രീകുന്നവരും ലോകാപവാദമാക്കുന്ന
 വരും ആകയാൽ അവരെ പിന്നെയും മാനസാന്തരത്തിലേക്കു
 ൭ പുനർജന്മം കഴികയില്ല സത്യം. പലപ്പോഴും ചെയ്ത മഴയെ
 കുടിച്ചിട്ടുള്ള നിലമാകട്ടെ, കൃഷി നടത്തുന്നവർക്കു ഹിതമായ സ
 സ്രാദികളെ ജനിപ്പിച്ചാൽ ദൈവത്തിൽനിന്ന് അനുഗ്രഹത്തെ
 ൮ പ്രാപിക്കുന്നു. മുളയും ഈടും മുളപ്പിച്ചാലോ കൊള്ളത്ത
 തത്തും ശാപത്തിന്നുടത്തും ആയുർന്നു അതിന്റെ അവസ
 ൯ ന് നു ചുട്ടു തന്നെ. എങ്കിലും പ്രിയമുള്ളവരെ ഞങ്ങൾ ഇപ്ര
 കാരം പറഞ്ഞാലും നിങ്ങളെ കുറിച്ച് അതിശ്രദ്ധയും രക്ഷയ്ക്കു
 ൧൦ ചേരുന്നതും തേറിയിരിക്കുന്നു. ദൈവം നിങ്ങളുടെ പ്രാപ്തി
 യേയും വിശുദ്ധന്മാർക്കു ശുശ്രൂഷിച്ചതിനാലും ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന
 തിനാലും തന്നാമത്തിൽ കാട്ടിയ സ്നേഹത്തേയും മറപ്പാക്കു നീ
 ൧൧ തികെട്ടവർ അല്ലല്ലോ. ഇനി നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ അവ
 സാനത്തോളം പ്രയാശയുടെ നിറപ്പിയെ കുറിച്ചു ഒരുപ
 ലെ ഉള്ള ഉത്സാഹത്തെ കാട്ടുവാൻ ഞങ്ങൾ വാഞ്ചരിക്കെ ഉള്ള
 ൧൨ നിങ്ങൾ മാത്രം പിടിക്കാതെ, വിശ്വാസത്താലും ദീപ്തകുഞ്ചയാ
 ലും വാഗ്ദത്തങ്ങളെ അവകാശമാക്കുന്നവരുടെ അനുസാരികളാ
 യി തീരേണം എന്നു വെച്ചതത്രെ.

൧൩ അബ്രാഹാമിനല്ലോ ദൈവം വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത ശേഷം
 ൫൨൦

എബ്രായർ നു. ൭. അ.

അതിമഹാനെ ആണയിടുവാൻ വഹിയാത്തു. ഞാൻ നിന്നെ ഹര
 അനുഗ്രഹിക്കയും നിന്നെ വധിപ്പിക്കയും ചെയ്യും സത്യം (മദോ.
 ൨൨, ൧൬.) എന്നു തന്നാണു കല്പിച്ചു. അവനും അപ്രകാരം ഭീഷ് ഫലി
 മായി ക്ഷമിച്ചു, വാദത്ത(പ്പൊരുതെ) കൈക്കലാക്കി. മനുഷ്യൻ ൧൬
 മാത്രം അതിമഹാനെ ആണയിടുന്നു, ആണ അവർക്കു സകല
 വാദത്തിന്റെയും തീർപ്പായി ഉറപ്പിന്നു മതിയാകുന്നു. അതുകൊ ൧൭
 ണ്ടു ദൈവം വാദത്തത്തിന്റെ അവകാശികൾക്കു തന്റെ ആ
 ലോചന മാറത്തത് എന്നു പുണ്യതരമായി കാണിപ്പാൻ ഇഷ്ടി
 ച്ചുകൊണ്ട് ആണയാലും കൈയേറു അഭയം പൂർ ഓടിയ നാ
 മുൻകിടക്കുന്ന പ്രത്യാശയെ പിടിച്ചു നില്പാൻ തക്കവണ്ണം മാറം
 വരുവാനും ദൈവത്തിന്നു വഞ്ചിപ്പാനും കഴിയാത്ത രണ്ടു പ്രമാ ൧൮
 ണങ്ങളാൽ കേമമായ പ്രഭോധനം ലഭിപ്പാനാക്കി. ആ പ്രത്യാ ൧൯
 ശ ദേഹിക്കു നിശ്ചയവും സ്ഥിരവും തിരശ്ശീലെക്ക് അകത്തേക്ക്
 കടക്കുന്നതുമായ നങ്കൂരം പോലെ നമുക്കുണ്ടു. അവിടേക്കു യെ ൨൦
 ശു മുന്നോട്ടുവന്നായി നമുക്കു വേണ്ടി കടന്നു മെല്ക്കിചെരക്കി
 ന് ക്രമപ്രകാരം എന്നേക്കും മഹാപുരോഹിതനായവൻ തന്നെ.

൭. അദ്ധ്യായം.

(൧൦, ൧൧) മെല്ക്കിചെരക്കിൻ പൊരോഹിത്യം ശ്രേഷ്ഠം, (൧൧) ചേവ്യരുടെ ഉണ്ണി
 ലം, (൧൨) നീക്കിയതിനും നിലതിനും ഉള്ള ഭേദം.

ശലേമിൽ രാജാവും അത്യുന്നതദൈവത്തിന്റെ പുരോഹി ൧
 തനുമായ ഈ മെല്ക്കിചെരക്കല്ലോ നിത്യം പുരോഹിതനായ്ക്കു
 ന്നു. രാജാക്കളെ വെട്ടി ജയിച്ചു, മടങ്ങി വരുന്ന അബ്രാഹാമെ ൨
 എതിരേറ്റ് അനുഗ്രഹിച്ചവനും അബ്രാഹാം സകലത്തിലും കൊ
 ടുത്ത പതാരം വാങ്ങിയവനും നീതിരാജാവെന്നും ശലേം എന്ന
 ചൊല്ലാൽ സമാധാനരാജാവ് എന്നും ഭാഷാന്തരനാമങ്ങളുള്ള
 വനും അശൂരില്ല, അമ്മയില്ല, വംശാവലി ഇല്ല; ദിവസാരവും ന
 ജീവാവസാനവും ഇല്ലാത്തവനും ആയി, ദേവപുത്രനും തുല്യ
 നാക്കുപ്പെട്ടവനത്രെ. വംശപിതാവായ അബ്രാഹാം കൂടെ കൊ ൪
 ജയുടെ മീത്തിൽ ദശാംശം കൊടുത്തു വാങ്ങിച്ചവൻ എത്ര വ
 ലിയവൻ എന്നു നോക്കുവിൻ. ലേവിപുത്രന്മാരിൽ പെരോ ൫
 ഹിത്യം ലഭിക്കുന്നവർക്കു ജനത്തോടു പതാരം വാങ്ങുവാൻ ധ
 മ്കല്പന ഉണ്ടു, അത് അബ്രാഹാമിൻ കടിപ്രദേശത്തിൽനി
 ന് ഉത്ഭവിച്ച സഹോദരന്മാരോട് ആകുന്നുവല്ലോ. അവരിൽ നു

വശ്യനല്ലാതെ കാണുന്നവനോ അബ്രാഹാമോടു തന്നെ പ
 താരം വാങ്ങിയും വാശത്തക്കും ഉള്ളവനെ അനുഗ്രഹിച്ചും ഇ
 ൭ റിക്കുന്നു. ചെറിയതു തന്നെ വലിയതിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെ
 വ ടുന്നു എന്നതിന്നു തക്കം ഏതുമില്ലല്ലോ. ഇങ്ങ് ആകട്ടെ ചാക്ക
 ന്ന മനുഷ്യർ പതാരം വാങ്ങുന്നു; അങ്ങോ ജീവിക്കുന്നു എന്
 ന് സാക്ഷ്യം പ്രാപിച്ചവൻ. പിന്നെ പതാരം വാങ്ങുന്ന ലേവി
 യും ഒരു വിധമായി അബ്രാഹാം മൂലമായി പതാരം കൊടുത്തിരി
 ൧൦ കുന്നു. പിതാവിന്നു മെല്ക്കിചെദക് എതിരെ ചെന്നന്നു ലേവി
 ൧൧ അവന്റെ കടിപ്രദേശത്തിൽ തന്നെ ആയല്ലോ. ആകയാൽ,
 ജനത്തിന്നു കല്പിച്ചു വെച്ച ധർമ്മത്തിന്നു മൂലമായ ലേവ്യപൌ
 രോഹിത്യത്താൽ തികവു വന്നു എങ്കിൽ, അഹരോൻ ക്രമപ്രകാ
 ൧൨ രം ചൊല്ലാതെ, മെല്ക്കിചെദക്കിൻ ക്രമപ്രകാരം വേറ്റ് ഒരു പുരോ
 ധിതൻ ഉദിച്ചാൻ എന്തൊരു സംഗതി. പൌരോഹിത്യത്തിന്നു
 മാറ്റം വരികിൽ ധർമ്മത്തിന്നും കൂടെ വരുന്നത് ആവശ്യം ത
 ൧൩ ന്ന അല്ലോ. സാക്ഷാൽ ഈ പറഞ്ഞതു പറയുന്ന ആൾ
 മുഖെ ഒരുത്തരും ബലിപീഠത്തെ കരുതാത്ത വേറെ ഗോത്ര
 ൧൪ ത്തിൽ ആകുന്നു. യഹൂദയിൽനിന്നല്ലോ നമ്മുടെ കത്താവ് ഉ
 ദിച്ചതു സ്സപ്പ്തം; മോശെ പൌരോഹിത്യത്തെ സംബന്ധിച്ച്
 ൧൫ ഒന്നും ഉരെക്കാത്ത ഗോത്രത്തിൽനിന്നു തന്നെ. മെല്ക്കിചെദക്കി
 ന് വിധത്തിൽ വേറൊരുത്തൻ ഉദിച്ചു, ജഡികകല്പനയുടെ
 ൧൬ ധർമ്മത്താൽ അല്ല. അഴിയാത്ത ജീവന്റെ ശക്തിയാൽ പുരോ
 ധിതനായ്ക്കിരുന്നതിനാൽ ആയത് അധികം തെളിവുള്ളതെന്നു
 ൧൭ എന്നെന്നേക്കുമല്ലോ നീ മെല്ക്കിചെദക്കിൻ ക്രമപ്രകാരം പുരോ
 ൧൮ ധിതൻ ആകുന്നു എന്ന് അവന്ന് സാക്ഷ്യം ഉണ്ടു. മുമ്പില
 ത്തെ കല്പനയ്ക്കു ദൈവപ്പുത്രനും നിശ്ശേഷോജനവും ഉണ്ടു; (ധ
 ൧൯ മ്മം ഒന്നിനേയും തികെച്ചില്ലല്ലോ). ആകയാൽ അതിന്നു നീ
 ക്കവും നാം ദൈവത്തെ അടുക്കുന്ന അധികം നല്ല പ്രത്യാശ
 ൨൦ ക്ക സ്ഥാപനവും വരുന്നതു. പിന്നെ അവർ ആണെ കൂടാതെ
 ൨൧ പുരോഹിതരായ്ക്കിന്നവർ അത്രെ. ഇവനോ നീ മെല്ക്കിചെദക്കി
 ന് ക്രമപ്രകാരം എന്നേക്കും പുരോഹിതൻ എന്നു കത്താവ് ആ
 ണയിട്ടു അനുതപിക്കയുമില്ല എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞവന്നു
 ൨൨ ൽ ആണയോടു കൂട തന്നെ. ആണ എന്നിയെ പുരോഹിത
 നായ്ക്കിരാത്തതിനെ വിചാരിച്ചാൽ അത്രെക്ക് അധികം വി
 ശേഷമുള്ള നിയമത്തിന്നു യേശു ജാഗ്രതയായി വന്നിരിക്കുന്നു

പിന്നെ അവർ പാപ്പാൻ മരണത്താൽ മുടക്കും വരികകൊണ്ടു രണ്ടു പല പുരോഹിതരായിരുന്നു. ഇവനൊ എന്നേക്കും പാക്കുകകൊ രണ്ടുണ്ടു ചെറുപുരോഹിത,ത്തെ മാനാത്തായി കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നതുകൊണ്ടു തന്മൂലമായി ദൈവത്തോട് അണയുന്നവരെ രണ്ടു അവർക്കുവേണ്ടി പക്ഷവാദം ചെയ്യാൻ സദാ ജീവിക്കുന്നവനായി അവൻ മുറും രക്ഷിച്ചു കൂടും. ഇങ്ങിനെ ഉള്ള പുരോഹിതനല്ലൊ നമുക്കു പററി പവിത്രൻ, നിദ്രാപ്രാപ്തൻ, നിമ്നൻ, പാപികളോടു വേർതിട്ടവൻ, വാനങ്ങളെക്കാൾ ഉയർന്ന ചമഞ്ഞവനും മഹാപുരോഹിതരെപോലെ മുഖെ സ്വപാപങ്ങൾക്കൊരെയും പിന്നെ ജനപാപങ്ങൾക്കായും ദിവസസ്മൃതി ബലി കഴിപ്പാൻ ആവശ്യമില്ലാത്തവനും അത്രെ; ഇത് അവൻ തന്നെത്താൻ കഴിച്ചുകൊണ്ട് ഒരിക്കൽ ചെയ്തു തീർത്തുവല്ലൊ. ബല രവകുടയം ഉള്ള മനുഷ്യരെ ധർമ്മം മഹാപുരോഹിതരാക്കുന്നു; ധർമ്മത്തിൽ പിന്നെ അന്നയിട്ട വചനമൊ എന്നേക്കും തികഞ്ഞു ചമഞ്ഞ പുത്രനെ തന്നെ.

വ. അദ്ധ്യായം.

ക്രിസ്തുൻ സ്വർഗ്ഗീയപുരോഹിതൻ, (൭) പുതുനിയമത്തെ മുൻ അറിയിച്ച വാക്യം.

ഇഹ പറയുന്നതിന്റെ സാരം എന്തെന്നാൽ വാനങ്ങളിൽ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിനും മനുഷ്യനല്ല; കർത്താവ് നിമ്നിച്ച സത്വകൂടാരത്തിനും സേവകനായി, മഹിമാസനത്തിന്റെ വല രഭാഗത്തിരുന്നുകൊണ്ട് മഹാപുരോഹിതൻ നമുക്കുണ്ടു. എല്ലാ മഹാപുരോഹിതനും കാലകളേയും ബലികളേയും കഴിപ്പാൻ ആക്കപ്പെടുകയാൽ (കഴിപ്പാൻ) ഇവനും വല്ലതും ഉണ്ടാകേണ്ടതു. അവൻ ഭൂമിയിൽ ഇരിക്കുന്നു എങ്കിൽ, ധർമ്മപ്രകാരം കാലകളെ കഴിക്കുന്നവർ ഉണ്ടാകുകൊണ്ട് അവൻ ഒട്ടും പുരോഹിതനാകയില്ല. മോശെ കൂടാരത്തെ തീപ്പാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ പവ്വത ഭൂത്തിൽ, നിന്നെ കാണിച്ച മാതൃകപ്രകാരം നീ സകലവും ചെയ്യാൻ നോക്കുക (൨ മോ. ൨൫, ൯.) എന്ന് അവനോട് അരുളിയപ്രകാരം അവർ സ്വർഗ്ഗീയത്തിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തവും നിഴലും ആയതിനെ ഉപാസിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴൊ അവൻ ഏറെ നവം നല്ല വാഗ്ദത്തങ്ങളിന്മേൽ സ്ഥാപിച്ച നിയമത്തിന്റെ മധ്യസ്ഥനായാൽ അത് എത്ര ഗുണം ഏറിയത് എന്നാൽ അത്ര വിശേഷമുള്ള സേവയേയും പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

൭ ആദ്യനിയമം ആക്ഷേപം വരാത്തതായെങ്കിൽ രണ്ടാമതിന്
 ൮ ഇടം അന്വേഷിക്കയില്ല ആയിരുന്നു. ആക്ഷേപിച്ചല്ലോ അ
 വരോടു പറയുന്നിതു : യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടാവിതു : ഞാൻ
 ഇസ്രായേൽ ഗൃഹത്തോടും യഹൂദഗൃഹത്തോടും പുതുനിയമത്തെ
 ൯ ചെയ്തു രീക്ഷുന്ന ദിവസങ്ങൾവരും. ഞാൻ പിതാക്കന്മാരെ
 കൈപിടിച്ച് മിസ്രദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടിട്ടു നാളിൽ ചെ
 യ്ക്കു നിയമം പോലെ അല്ല, ആയത് അവർ ഭജിച്ചു ഞാനും
 ൧൦ അവരെ തള്ളി വിട്ടു എന്നു യഹോവകല്പിതം. ഈ ദിവസങ്ങ
 ുടെ ശേഷം, ഞാൻ ഇസ്രായേൽ ഗൃഹത്തോടു ഉറപ്പിക്കും നി
 യമം ഇതു തന്നെ; എന്റെ ധർമ്മവെപ്പുകളെ ഞാൻ അവരുടെ
 ൧൧ ഉള്ളിലാക്കി, അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ എഴുതും; ഇപ്രകാരം ഞാൻ
 അവർക്കു ദൈവവും അവർ എന്റെ ജനവും ആകും. ഇനി
 ആരും ഊക്കാരനേയും സഹോദരനേയും യഹോവയെ അറി
 ൧൨ ണ്ടു കൊൾവിൻ എന്നു പറിപ്പിക്കയില്ല; അവർ ആബാലവു
 ഡം എല്ലാവരും എന്നെ അറിയും. കാരണം ഞാൻ അവരുടെ
 വർഷതപങ്ങളെ മോചിക്കും; അവരുടെ അധർമ്മപാപങ്ങളെ
 ൧൩ യും ഇനി ഓക്കയും ഇല്ല (യിറ. ൩൧, ൩൧-൩൪.) ഇതിൽ പു
 തുനിയമം എന്നു ചൊല്ലുന്നതിനാൽ, ആദ്യത്തെ പഴതാക്കി കു
 ളത്തു എന്നാൽ പഴക്കുന്നതും ജരിക്കുന്നതും എല്ലാം അന്തരിപ്പാ
 ന്ൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു.

൯. അദ്ധ്യായം.

പൂർവ്വ കൂടാരത്തിലെ സേവയെ ചോലല്ല, (൧൫) ക്രിസ്തുന്റെ മരണപത്രികയാക്ക
 ന്ന പുതുനിയമത്താലെ പ്രായശ്ചിത്തം.

൧ ആദ്യനിയമത്തിന്നു ലൌകികമായ വിശുദ്ധസ്ഥലം മുതലാ
 ൨ യ ഉപാസനാനുയങ്ങൾ ഉണ്ടായി സത്വം. ഒരു കൂടാരമെല്ലാ
 പൂർവ്വഭാഗത്തു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു, അതിൽ വിളക്കുതണ്ടും മേശയും
 അപ്പക്കുളിയും ഉണ്ടു; അതിനെ വിശുദ്ധസ്ഥലം എന്നു പറയു
 ൩ ന്നു. രണ്ടാം തിരശ്ശീലെക്കു പിന്നിലൊ അതിവിശുദ്ധം എന്നൊ
 ൪ ര കൂടാരം ഉണ്ടു. അതിന്നുള്ളവ സ്വപ്നം കൊണ്ടുള്ള ധൂപപീ
 ൫ ഠവും മുച്ചും പൊന്നു പൊതിഞ്ഞ നിയമപ്പെട്ടവയും ആം; ഇ
 തിക്കൽ മന്ന ഇട്ട പൊൻപാത്രവും അഹരോന്റെ തളിർത്ത
 ൬ സ്തംഭം നിയമത്തിന്റെ (കൽ)പലകകളും മീത്തൽ പരിഹാ
 ട്ടിയെ ആശ്ശാദിക്കുന്ന തേജസ്സിന്റെ കറുപ്പുകളും ഉണ്ടു:

൫൨൪

ആയത് ഇപ്പോൾ വെച്ചേറെ വിവരിപ്പാൻ പാടില്ല. ഇങ്ങിനെ ന എല്ലാം രീന് ശേഷം പുരോഹിതർ ഉപാസനകളെ കഴിച്ചു നിത്യം മുജ്ജാരത്തിൽ പ്രവേശിക്കും. രണ്ടാമതിലൊ വഷ്ത്താലെ ഒ ഒരിക്കൽ മഹാപുരോഹിതൻ മാത്രം ചെല്ലും; രക്തം കൂടാതെ അല്ല, ആയതു തനിക്കും ജനത്തിന്റെ തെറുകൾക്കും വേണ്ടി കഴിക്കുന്നു. അതിനാൽ വിശുദ്ധാത്മാവ് സൂചിപ്പിക്കുന്നിതു: മുജ്ജാരത്തിന്നു നില ഉള്ള കാലം വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിലെ വഴി വെളിപ്പെടുത്തല്ല. ഉപാസിക്കുന്നവനെ മനോഭോധത്തിൽ തികെൻ പ്പാൻ കഴിയാത്ത കാര്യകളും ബലികളും കഴിച്ചും. ദോഷ്യപാനീ ൧൦ യങ്ങളും നാനാസ്നാനാദികളുമായി ഗുണീകരണകാലത്തോളം കഴിച്ചുകിടക്കുന്ന ജഡന്ത്രായങ്ങൾ നടന്നും കൊള്ളുന്ന ആ മുജ്ജാരം തന്നെ വർത്തമാനകാലത്തിന് ഉപമ എന്നത്രെ. എ ൧൧ കിലും ക്രിസ്തുൻ കൈപ്പണിയൊ ഈ സൂഷ്ണിക്കുള്ളതൊ അല്ല; അതിമഹത്വവും തിഴവും ഉള്ള ഒരു കൂടാരത്തുടെ. ആടു കന്നുക ൧൨ ടികളുടെ അല്ല, സ്വന്തരക്തത്താൽ തന്നെ; ദാവിനന്മകളെ വരുത്തുന്നൊരു മഹാപുരോഹിതനാണിത് ഒരുവട്ട് വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് ഇപ്രകാരം നിത്യവീണ്ടെടുപ്പിനെ സാധിപ്പിച്ചു. ആടു കാര്യകളുടെ രക്തവും പുലയുള്ളവരിൽ തളിച്ച ൧൩ പശുഭസ്മവും ജഡശുദ്ധിയെ വരുത്തി, പുണ്യീകരിക്കുന്നു എങ്കിൽ. നിഷ്കളങ്കനായി തന്നത്താൻ ദൈവത്തിന്നു നിത്യാത്മാ ൧൪ വിനാൽ കഴിച്ചു തന്ന ക്രിസ്തുന്റെ രക്തം എത്ര അധിഷം; നമ്മുടെ മനോഭോധത്തെ ചത്തക്രിയകളിൽനിന്നു ശുദ്ധീകരിച്ചു, ജീവനുള്ള ദൈവത്തെ ഉപാസിപ്പാറാക്കും.

അതിന്നിമിത്തം അവൻ പുതുനിയമത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥ ൧൫ നാകുന്നു; ആദ്യനിയമത്തിലെ ലംഘനങ്ങളുടെ വീണ്ടെടുപ്പിനായി ഒരു മരണം ഉണ്ടായിട്ടു നിത്യാവകാശമാകുന്ന വാഗ്ദത്തപ്പൊരുൾ വിളിക്കപ്പെട്ടവക്ക് ലഭിപ്പാൻ തന്നെ. എവിടെ (അ ൧൩ വകാശ)നിയമം അവിടെ നിയമിച്ചവന്റെ മരണം തെളിഞ്ഞു വരികന്ത്രയും. നിയമിച്ചവന്റെ ജീവകാലത്തോളം അതിന് ൧൭ ഒരുനാളും ഉറപ്പില്ലല്ലോ; ചത്തൊടു മാത്രം നിയമപ്രബലമാം അതുകൊണ്ട് ആദ്യനിയമവും രക്തം കൂടാതെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചതല്ല; ൧൮ മോശെ ആകട്ടെ, സകല ജനത്തോടും ധർമ്മപുന കക്കയും അ ൧൯ തളിച്ചെഴു ശേഷം, ആടു കന്നുകടികളുടെ രക്തത്തിൽ വെള്ളവും ചുവന്ന ആട്ടുരോമവും ഈസെപ്പും കലക്കി എടുത്തു, പുസ്ത

൨൦ കത്തിലും സകല ജനത്തിനേയും തളിച്ചു. ഇതു ദൈവം നിങ്ങളെ
 ൨൧ ശോഭ കല്പിച്ച നിയമത്തിന്റെ രക്ഷ. എന്നു പറഞ്ഞു. (൨മോ.
 ൨൪, ൨൮) കൂടാതെതലും ഉപാസനാസാധനങ്ങളിലും എല്ലാം
 ൨൨ കർമ്മം തളിക്കയും ചെയ്തു. പിന്നെ ധർമ്മപ്രകാരം മിക്കതും രക്ഷ
 ത്താലെ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; രക്ഷപകച്ച കൂടാതെ വിശുദ്ധ
 ൨൩ നവും ഇല്ല. ഈ വകകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗങ്ങളിലുള്ളവരിന്റെ
 ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്കു ശുദ്ധിവരുത്തേണ്ടതു സത്യം; സ്വർഗ്ഗീയമായ
 ൨൪ പറ്റിന്നൊ അധികം നല്ല ബലികളെ കൊണ്ടത്രെ. സത്യ
 (സ്ഥാനത്തി)ന്റെ പ്രതിബിംബവും കൈപ്പണിയും ആയ
 വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ അല്ലല്ലോ; സ്വർഗ്ഗത്തിൽ തന്നെ ക്രിസ്തു
 ന് പ്രവേശിച്ചു, ദൈവസന്നിധിയിൽ ഇപ്പോൾ നമുക്കു വേ
 ൨൫ ണ്ടി പ്രത്യക്ഷനാവാനായിട്ടത്രെ. പിന്നെ മഹാപുരോഹിതൻ
 കാലത്താലെ അന്യരക്കത്തോടും കൂടെ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ
 പ്രവേശിക്കുന്നതു പോലെ, അവൻ പലപ്പോഴും തന്നെത്താ
 ൨൬ ന് കഴിക്കേണം എന്നു വെച്ചു മല്ല. അല്ലാത്തതിൽ ലോകസ്ഥാപ
 നം മുതൽക്കു പലപ്പോഴും കഷ്ടം അനുഭവിക്കേണ്ടതായിരുന്നു:
 ഇപ്പോഴൊ അവൻ യുഗസമാപ്തിയിൽ സ്വബലിയെക്കൊ
 ണ്ടു പാപത്തെ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ ഒരിക്കൽ പ്രത്യക്ഷനായി.
 ൨൭ വിശേഷിച്ച് ഒരിക്കൽ മരിക്കയും പിന്നെ ന്യായവിധിയും മ
 ൨൮ നഷ്ടം വെച്ചുകിടക്കയാൽ, ക്രിസ്തുനും അപ്രകാരം അനേക
 ത്തെ പാപങ്ങളെ എടുപ്പാൻ ഒരിക്കൽ കഴിക്കപ്പെട്ടു, അവനെ
 കാത്തു നില്ക്കുന്നവരാൽ പാപം കൂടാതെ രക്ഷിക്കായി രണ്ടാമ
 ത് കാണപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

൧൦. അദ്ധ്യായം.

ക്രിസ്തുന്റെ ഏകബലിമാത്രം ദേവപ്രസാദവും, (൧൧) തികവും വരുത്തുന്നു, (൧൨)
 ഇതിൽ നിയമനിലാൻ, (൨൬) ന്യായവിധിയേയും, (൩൨) നല്ല ആരംഭത്തോടും
 കൂടിച്ചു പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതു.

൧ **ധർമ്മം** ആകട്ടെ, വരുവാനുള്ള നന്മകളുടെ നിഴലല്ലാതെ, കഷ്ട
 ണ്ടുകളുടെ സത്യസ്വരൂപമില്ലാത്തതാകകൊണ്ട്, ആണ്ടുതോറും
 വിടാതെ, അനന്യബലികളെ തന്നെ കഴിച്ചു പോന്നിട്ട് അ
 ൨ ക്കുന്നവരെ ഒരനാളും തികപ്പാൻ വഹിയാ. അല്ലാത്തതാൽ ആ
 രാധനക്കാർ ഒരിക്കൽ ശുദ്ധിവരുത്തി എങ്കിൽ പാപബോധം
 ഇല്ലാത്തവരായിരുകയാൽ ബലി കഴിക്കുന്നതു നിന്നുപോകും

യിരുന്നവല്ലോ. അല്ല, ആണ്ടുതോറും അവറിൽ പാപസ്തുര നു
 ണം പിന്നെയും ഉണ്ടാകുന്നു. ആട്ടുകാളുകളുടെ രക്ഷ പാപങ്ങളെ ര
 ഷെ നീക്കുവാൻ കഴിയാത്തതത്രെ. ആകയാൽ ക്രിസ്തുൻ ലോക ഭ
 ത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ പറയുന്നിതു: ബലിയും വഴിപാടും
 നീ ഇച്ഛിക്കാതെ, എനിക്ക് ദേഹത്തെ ഒരുക്കി; മോമത്തിലും ന
 പാപബലിയിലും നിന്നെക്ക് രസം ഇല്ല. അപ്പോൾ ഞാൻ എ
 പറഞ്ഞു: ഇതാ ഞാൻ വരുന്നു (പുസ്തകച്ചുരുളിൽ എന്നെ കുറി
 ചെഴുതിയിരിക്കുന്നു;) ദൈവമെ, നിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാൻ വ
 രുന്നു എന്നത്രെ; (സങ്കീ. ൪൦, ൭.) ധർമ്മപ്രകാരം കഴിക്കുന്ന ബലി
 വഴിപാട്, മോമ, പാപബലികളെയും നീ ഇച്ഛിച്ചില്ല. ര
 സിച്ചതും ഇല്ല എന്നു മേൽ പറഞ്ഞ ഉടനെ, ഇതാ ഞാൻ നി
 ന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാൻ വരുന്നു എന്നു ചൊല്ലയിൽ രണ്ടാമതി
 നെ സ്ഥാപിപ്പാനായി ഒന്നാമത്തെ നീക്കുന്നു. ആ ഇഷ്ടത്തി ൧൦
 കൽ യേശുക്രിസ്തുന്റെ ശരീരകാഴ്ചയാൽ നാം ഒരിക്കൽ എന്നും
 വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എല്ലാ (മോമ) പുരോഹിതനും ൧൧
 വസേന ഉപാസിച്ചും പാപപരിഹാരത്തിന് ഒരു നാളും പോ
 രാത്ത നാനാബലികളെ പലപ്പോഴും കഴിച്ചും കൊണ്ടു നില്ക്കു
 ന്നു. ഇവനൊ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഒരു ബലിയെ കഴിച്ചിട്ട് ൧൨
 എന്നും ദൈവത്തിൻ വലഭാഗത്ത് ഇരുന്നുകൊണ്ട്. ഇനി ൧൩
 രൂക്കൾ പാദപീഠമാകുവോളവും കാത്തിരിക്കുന്നു. ഒരു കാഴ്ചകൊ ൧൪
 ണ്ടല്ലോ അവൻ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നവരെ എന്നേക്കും തി
 കെച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്നു വിശുദ്ധാത്മാവും നമുക്കു സാക്ഷി ൧൫
 ചൊല്ലുന്നു (യിറ. ൩൧, ൩൧) ഈ ദിവസങ്ങളുടെ ശേഷം ഞാൻ ൧൬
 അവരോട് ഉറപ്പിക്കും നിയമം ഇതു തന്നെ എന്ന് ഉരചെയ്തു
 ശേഷം എന്റെ ധർമ്മവെപ്പുകളെ അവരുടെ ഉള്ളിലാക്കി അ
 വരുടെ ഹൃദയത്തിൽ എഴുതും. അവരുടെ അധർമ്മങ്ങളെയും ൧൭
 പാപങ്ങളെയും ഇനി ഒക്കെയും ഇല്ല എന്നു കത്താവ് പറയു
 ന്നു. എന്നാൽ ഇവരിൻ മോചനം എവിടെ, അവിടെ പാ ൧൮
 പബലി ഇനിമേൽ ഇല്ല.

അതുകൊണ്ടു സദോദരന്മാരെ! യേശു തന്റെ ജഡമാ ൧൯
 കുന്ന തിരശ്ശീലയുടെ (പുക്ക) നമുക്കു പ്രതിഷ്ഠിച്ച ജീവനുള്ള
 പുതുവഴിയായി. സ്വരക്കത്താൽ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തേക്കുള്ള ൨൦
 പ്രവേശനത്തിന്നു പ്രാഗത്ഭ്യവും, ദൈവഭവനത്തിനുമേൽ ൨൧
 ര മഹാപുരോഹിതനും കിട്ടുകകൊണ്ടു. നാം ദുർമ്മനസ്സാക്കി ൨൨

വേർപിടുമാറ ഹൃദയങ്ങളിൽ തളിക്കപ്പെട്ടും ശുദ്ധവെള്ളത്താൽ ശ
 രീരം കഴുകിയവരായും വിശ്വാസത്തിൻ നിറപടിയിൽ നേരത്തു
 ൨൩ ഹൃദയത്തോടെ അടുക്കുമാറാക. പ്രത്യാശയുടെ സ്വീകാരത്തെ
 ഇളകാതെ പിടിച്ചു കൊള്ളുകയും ചെയ്യ; വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുവ
 ൨൪ ന് വിശ്വസ്യമല്ലൊ. പിന്നെ നാം സഭയായി കൂടുന്നതിനെ
 ചിലരുടെ മയ്യാദ പോലെ ഉപേക്ഷിയാതെ, നമ്മിൽ പ്രബോ
 ൨൫ ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു, സ്നേഹത്തിന്നും സൽക്രിയകൾക്കും ഉത്സാഹം
 വധിപ്പിപ്പാൻ അത്യാഗ്രഹം സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുക. അതും നാ
 ൨൬ ൾ സമീപിക്കുന്നതു കാണുന്നതാക അധികമധികം ചെയ്യുകൊ
 ൨൭ ൾ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സത്യത്തിൻ പരിജ്ഞാനം ലഭിച്ച
 ശേഷം നാം മനുഷ്യപുഷ്പമായി പിഴച്ചാൽ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി
 ൨൮ ഇനി ബലി ശേഷിക്കാതെ, ന്യായവിധിയുടെ എന്തൊരു ഭയ
 കരപ്രതീക്ഷയും എതിരിടകളെ ഭക്ഷിപ്പാനുള്ള അഗ്നിശാക്തീ
 ൨൯ വും അത്രെ ഉള്ളു. വല്ലവനും മോശധർമ്മത്തെ തള്ളിയാൽ അ
 യ്യോദാധം കൂടാതെ, രണ്ടു മൂന്നു സാക്ഷിമുഖേന മരിക്കുന്നവ
 ൩൦ ൾല്ലൊ (൫ മോ. ൧൭, ൩) ദൈവപുത്രനെ ചവിട്ടിക്കളയുകയും തന്നെ;
 വിശുദ്ധനാക്കിയ നിയമരക്തത്തെ തീണ്ടൽ എന്നു നിരൂപിക്ക
 യും കരുണാത്മാവെ നിന്ദിക്കയും ചെയ്തു പോയവൻ ഏതു
 ൩൧ ൾ ചോരദണ്ഡനത്തിന്നു പാത്രമാകും എന്നു വിചാരിപ്പിൻ. പ്രതി
 ക്രിയ എൻറതു, ഞാൻ പകരം വീട്ടും എന്നും കത്താവ് സ്വ
 ൩൨ ൾ ജനത്തിന്നു ന്യായംവിധിക്കും എന്നും (൫ മോ. ൩൨, ൩൫-൩൭)
 ൩൩ ഉരെച്ചവനെ നാം അറിയുന്നവല്ലൊ; ജീവനുള്ള ദൈവത്തി
 ൩൪ ൾൻറെ കൈകളിൽ വീഴുന്നതു ഭയങ്കരം തന്നെ. എങ്കിലും നിങ്ങൾ
 ൩൫ ൾ പ്രകാശിക്കപ്പെട്ട ഉടനെ നിന്ദാപീഡകളാൽ കൂത്തുകാട്ടയാ
 ൩൬ ൾ യ്യമാത്തു താൻ. ആ വകയിൽ പെരുമാറുന്നവർക്കു കൂട്ടാളികളാ
 യിതീന്നു താൻ; കഷ്ടങ്ങളാൽ വളരെ അങ്കുപ്പാൻ സഹിച്ചു പാ
 ൩൭ ൾ ത്ത പുഷ്പ ദിവസങ്ങളെ ഓർത്തു കൊൾവിൻ. അന്നു നടപ്പുകാ
 രിൽ നിങ്ങൾക്കു കൂറായുദാധം തോന്നിയതും അല്ലാതെ, വാന
 ൩൮ ൾ ങ്ങളിൽ നിലനില്ലാതെ അത്യന്തമസമ്പത്തു നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകു
 ന്നറിഞ്ഞു, സമ്പത്തുകളുടെ അപഹാരത്തെയും സന്തോഷ
 ൩൯ ൾ ത്തോടെ ഏറ്റുവല്ലൊ. അതുകൊണ്ടു മഹാപ്രതിഫലമുള്ള നി
 ൪൦ ൾ ങ്ങളുടെ പ്രാഗത്ഭ്യത്തെ ചാടിക്കളയരുതെ. ദൈവവേഷ്ടത്തെ ചെ
 യ്തു, വാഗ്ദത്തത്തെ കൈക്കലാക്കുവാൻ സഹിക്കുന്നതൊരു നി
 ൪൧ ൾ ങ്ങൾക്കു ആവശ്യം. എത്രയും അല്പമായൊരിട ഉള്ളതിൽ പിന്നെ

എബ്രായർ ൧൧. അ.

വരുന്നവൻ വരും താമസിക്കുകയും ഇല്ല. വിശ്വാസത്താലെ നവ്യ നീതിമാനായവൻ ജീവിക്കും പിൻവാങ്ങുന്നവനിൽ എന്റെ ഉള്ളത്തിന്നു പ്രസാദം ഇല്ല. (ഫബ ൨, ൩) നാമൊ നാശമുൻ തിന്നായി പിൻവാങ്ങുന്നവരിൽ അല്ലെല്ലാ; ജീവസമ്പാദനത്തിന്നായി വിശ്വസിക്കുന്നവരിൽ അത്രെ ആകുന്നതു.

൧൧. അദ്ധ്യായം.

വിശ്വാസവീരന്മാരുടെ മോക്ഷം.

വിശ്വാസം ആകട്ടെ ആശിച്ചവരിൽ ആശ്രയവും കാണപ്പെടാത്ത കാര്യങ്ങളുടെ പ്രാമാണ്യവും ആകുന്നു. ഇതുളള രീതിൽ അല്ലെല്ലാ മൂപ്പന്മാർക്ക് (ദേവ)സാക്ഷ്യം ലഭിച്ചു. ദൃശ്യത്തിൽ നിന്നല്ല, ഈ കാണുന്നവ ഉണ്ടാകുവാനായി, ദൈവത്തിൻ ചൊല്ലാൽ ഉലകങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു കിടക്കുന്നു എന്നു വിശ്വാസത്താൽ നാം അറിയുന്നു. വിശ്വാസത്താൽ ഹാബേൽ ദൈവ രതിന്നു കയ്യിനേക്കാളും ഉത്തമ ബലിയെ കഴിച്ചു; അതിനാൽ ദൈവം അവന്റെ കാഴ്ചക്കു സാക്ഷിനിന്നു നീതിമാൻ എന്നുള്ള സാക്ഷ്യം കൊടുത്തു; അതിനാൽ അവൻ മരിച്ചശേഷവും പറയുന്നുണ്ടു. വിശ്വാസത്താൽ ഹനോക് മരണം കാണാതെ എടുക്കപ്പെട്ടു “ദൈവം എടുക്കയാൽ കാണാതെ ഇരുന്നു” എന്നുണ്ടല്ലോ (൧ മോ. ൫, ൨൪.) കാരണം ആ മാറത്തിനുമ്പെ ദൈവപ്രസാദം വരുത്തി എന്നുള്ള സാക്ഷ്യം പ്രാപിച്ചു. എന്നാൽ വിശ്വാസം കൂടാതെ പ്രസാദം വരുത്തുവാൻ കഴികയില്ല; ദൈവം ഉണ്ടെന്നും തന്നെ തിരയുന്നവൻ പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നവൻ എന്നും വിശ്വസിച്ചിട്ടു വേണമല്ലോ ദൈവത്തെ അന്വേഷുവാൻ. വിശ്വാസത്താൽ നോഹ അന്നു കാണാത്ത ഒരു തിനെ ദൈവം കേൾപിച്ചതിന്ന് അഞ്ചിക്കൊണ്ടു കഡുംബര കെട്ടുകയായി ഒരു പെട്ടകം തീർത്തു, അതിനാൽ അവൻ ലോകത്തിന്നു കുറും വിധിച്ചു, വിശ്വാസ പ്രകാരമുള്ള നീതിക്ക് അവകാശിയായി. വിശ്വാസത്താൽ അബ്രാഹാം അവകാശ പുമായ്ക്കിട്ടേണ്ടുന്ന ദേശത്തേക്കു യാത്രയാവാൻ വിളിക്കപ്പെട്ട് അനുസരിച്ച് ഇന്നേടത്തു പോകും എന്നറിയാതെ പുറപ്പെട്ടു. വിശ്വാസത്താൽ അവൻ വാഗ്ദത്ത ദേശം അന്വ്രം എന്നു വെച്ച് ആ വാഗ്ദത്തത്തിന്റെ കൂട്ടവകാശികളായ ഇശ്ശാക്ക് യാക്കോബ് എന്നവരോടു കൂടെ പരദേശിയായി കൂടാരങ്ങളിൽ പാർത്തു.

൧൦ ദൈവം നിർമ്മാതാവും ശിക്ഷിയും ആയിട്ട്, അടിസ്ഥാനങ്ങളുള്ളൊ
 ൧൧ രു പട്ടണത്തെ അവൻ കാത്തിരുന്നു സ്തൂപം. വിശ്വാസത്താ
 ൽ സാരവും വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുവനെ വിശ്വസ്യൻ എന്നു വെ
 ചു, നല്ല പ്രായം കഴിഞ്ഞാറെയും പുത്രോല്പാദനത്തിന്നു ശക്തി
 ൧൨ യെ പ്രാപിച്ചു. അതുകൊണ്ടു മൃതപ്രായനായ ഒരുത്തങ്കൽനി
 ന്നു തന്നെ പെരുകത്തിൽ വാനത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾ കണ
 ക്കെയും കടപ്പുറത്തു മണലെ പോലെ എണ്ണിക്കൂടാതെയും (സ
 ൧൩ ന്തി) ജനിച്ചു. വിശ്വാസ പ്രകാരം ഇവർ എല്ലാവരും വാഗ്
 ദത്തങ്ങളെ പ്രാപിച്ചതെ മരിച്ചു; ഭൂമിയിൽ അവരെ കണ്ടു
 ആശ്ശൂര്യർ, ഭൂമിയിൽ അന്ത്യം പരദേശികളും എന്ന് ഏറെ
 ൧൪ കൊണ്ടത്രെ. ഈ വക പറയുന്നവർ ഒരു ജനഭൂമിയെ നോ
 ൧൫ ക്കി നടക്കുന്നു എന്നുദ്ദേശിക്കുന്നു. അവർ വിട്ടതിനെ കാത്തു എ
 ക്കിൽ മടങ്ങി പോവാൻ അവസരമായിരുന്നുവല്ലോ; അല്ല, അ
 ധികം നല്ലതിനെ സ്വർഗ്ഗീയമായതിനെ തന്നെ അവർ കഷ്ടി
 ൧൬ ക്കുന്നു സ്തൂപം. ആകയാൽ ദൈവം അവർക്കായി ഒരു പട്ടണം
 ഒരുക്കി, അവരുടെ ദൈവം എന്ന പേർ ധരിപ്പാൻ ലജ്ജിക്ക
 ൧൭ ന്നില്ല. വിശ്വാസത്താൽ അബ്രാഹാം പരീക്ഷിതനായാറെ, ഇ
 ൧൮ മ്ലാക്കെ വെലികഴിച്ചു. വാഗ്ദത്തങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടു ഇമ്മാക്കി
 ൽ നിന്നെക്കു സന്തതി വിളിക്കപ്പെടും (൧ മോ. ൨൧, ൧൨) എന്നു
 ൧൯ ചൊല്ലി കേട്ടവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്നും ഉണർത്തുവാൻ ദൈവം
 ശക്തൻ എന്നെണ്ണി, ഏകജാതനെ നഷ്ടി ഇരിക്കുന്നു; അവരി
 ൽനിന്നു ഉപമയായി അവനെ പ്രാപിച്ചു കിട്ടുകയും ചെയ്തു.
 ൨൦ വിശ്വാസത്താൽ ഇമ്മാക്കു യാക്കോബെയും ഏസാബയും ഭാ
 ൨൧ വിയെ കുറിച്ചുനഗ്രഹിച്ചു. വിശ്വാസത്താൽ യാക്കോബ് മര
 നകാലത്തിങ്കൽ യോസേഫിൻ മക്കൾ ഇരുവരെയും അന്ത
 ൨൨ യ്തു. വിശ്വാസത്താൽ യോസേഫ് അത്യാസന്നത്തിൽ ഇസ്ര
 യേൽ പുത്രന്മാരുടെ പുറപ്പാടിനെ ഓർമ്മ വരുത്തി, തന്റെ അ
 ൨൩ സ്ഥികളെകൊണ്ടു നിരോധിച്ചു. വിശ്വാസത്താൽ മോശെ
 ജനിച്ച ഉടനെ ശിശു, സുന്ദരൻ എന്ന് അമ്മയച്ഛന്മാർ കണ്ടു,
 ൨൪ രാജാജ്ഞയെ ഭയപ്പെടാതെ, മൂന്നു മാസം ഒളിപ്പിച്ചു. വിശ്വാ
 സത്താൽ മോശെ വലുതായപ്പോൾ പാപത്തിന്റെ തൽക്കാല
 ഭോഗത്തേക്കാളും ദേവജനത്തോടു ഒന്നിച്ചു ക്ലേശിച്ചു നടക്കു
 ൨൫ ന്നതിനെ വരിച്ചുകൊണ്ടു. ഫറവോവിൻ പുത്രിയുടെ മകൻ

എന്നു ചൊല്ലുന്നതിനെ നിരസിച്ചു. പ്രതിഫലത്തെ നോക്കി നന്മ വിചാരിക്കയാൽ മിസ്രാനിദക്ഷപങ്ങളിലും ക്രിസ്തന്റെ നിന്ദ ഏറിയൊരു ധനം എന്നെണ്ണിയതു. വിശ്വാസത്താൽ അവൻ രാജകോപത്തെ ഭയപ്പെടാതെ അട്ടശ്ശനെ കാണുന്നവൻ എന്നപോലെ ഉറച്ചുനിന്നു, മിസ്ര വിട്ടുപോന്നു. വിശ്വാസ നന്മത്താൽ അവൻ മുക്തികളുടെ സംഹാരകൻ അവരെ ഞാടാതെ ഇരിപ്പാൻ പെസമെയും രക്തത്തളിയേയും കഴിച്ചു. വിശ്വാൻ സത്താൽ അവൻ കരയിൽ എന്ന പോലെ ചെങ്കടലിൽ കൂടികടന്നു ആയതു മിസ്രക്കാരും പരീക്ഷിച്ചിട്ടു മുങ്ങിപ്പോയി. വിശ്വാൻ സത്താൽ യരിഖൊ മതിലുകൾ ഏഴു ദിവസം ചുറ്റിസഞ്ചരിക്കുവാൻ ഇടിഞ്ഞു വീണു. വിശ്വാസത്താൽ രാഹാബ് എന്ന നന്മ വേശ്ശി ഒരുകാരെ സമാധാനത്തോടെ കൈക്കൊണ്ട് അവിശ്വാസികളോടു കൂടനശിക്കാതെ പാർത്തു.

ഇനി എന്തു പറവതു ഗിദ്ദോൻ ബാരാക്ക് ശിശോൻ യ നന്മ പുറം എന്നവരേയും ദാവീദ് ശമുവേൽ മുതലായ പ്രവാചകന്മാരേയും വിവരിച്ചു ചൊല്ലാൻ കാലം പോരാ. വിശ്വാസ നന്മത്താൽ അവർ രാജ്യങ്ങളെ അടക്കി, നീതിയെ നടത്തി, വാഗ്ദത്തങ്ങളെ കൈക്കലാക്കി, സിംഹമുഖങ്ങളെ അടച്ചു. അഗ്നിബ നന്മലത്തെ കെട്ടത്തു, വാളിൻ വായിൽനിന്നു ഞെറി, ബലക്ഷയത്തിൽനിന്നു ആശ്വസിച്ച്, യുദ്ധത്തിൽ ഊക്കരായ്മത്തു, അസ്പന്ദനമുടൻ പാളയങ്ങളെ നീക്കി. സ്രീകൾ തങ്ങളുടെ മൂതന്മാ നന്മയെ ഉയിർത്തുനീല്പിനാൽ പ്രാപിച്ചു, മറ്റു ചിലർ അധികം നല്ല എഴുന്നീല്പു കിട്ടേണ്ടതിന്നു വീണ്ടെടുപ്പിനെ കൈക്കൊള്ളാതെ ഭേദങ്ങളെ ഏറ്റു വെറു നിന്ദയും ചമ്മട്ടിയും പിന്നെ ചങ്ങല നന്മത്തടവുകളേയും അനുഭവിച്ചു. കല്ലെറികയും ഇരുകയും പരീ നന്മ ക്ഷിക്കയും വാളാൽ കൊല്ലുകയും ചെയ്തിട്ടു മരിച്ചു; ജടയാടു കോലാടുകളുടെ തോലുകളും പുത്തെച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടിപിഡിച്ചും ക്ലേശിച്ചും നടന്നു. കാടുകളിലും മലകളിലും ഭൂമിപിളർപ്പുകളിലും ഗുഹക നന്മളിലും വലഞ്ഞുഴലും അവർക്കു ലോകം അപാരമത്രെ. ഇവർ നന്മ എല്ലാവരും വിശ്വാസത്താൽ (ദേവ)സാക്ഷ്യം ലഭിച്ചിട്ടും വാഗ്ദത്തത്തെ കൈക്കലാക്കിട്ടില്ല. കാരണം അവർ നമ്മെ കൂടാതെ രാതികെക്കപ്പെടാതെ ഇരിപ്പാനായി ദൈവം നമുക്കു വേണ്ടി ഏറ്റവും നല്ലതൊന്നു മുൻകരുതി ഇരുന്നതു.

൧൨. അദ്ധ്യായം.

അപ്പോലെ പോരായ്മയും, (൪) ശിക്ഷ ഏറ്റവും കഠിനം, (൧൩) ഉണർച്ചയോടെ, (൧൪) പുതുനിയമത്തെ പിടിച്ചു കൊള്ളണം.

൧ **എന്നതുകൊണ്ടു നാമും സാക്ഷികളുടെ ഇരട്ടവലിയ മേഘം**
 ചുറ്റും നിൽക്കുന്നതു കണ്ടിട്ട് എല്ലാ തടച്ചുപോയും മുറുകെ പറ്റുന്ന പാപത്തെയും വെട്ടിച്ചു. നമുക്കു മുൻകിടക്കുന്ന പോർപാ
 ൨ ചുവല ക്ഷാന്തിയോടെ കഴിച്ചോടുക. വിശേഷാൽ തനിക്കു മുൻകിടക്കുന്ന സന്തോഷത്തിനായി അപമാനത്തെ തുച്ഛീകരിച്ചു. ക്രൂരരെ സമീപിച്ചു, ദൈവാസനത്തിന്റെ വലംഗാത്തിരുന്നുകൊണ്ടു, വിശ്വാസത്തിന്റെ നായകനും തികച്ചു വരുത്തുന്നവനുമായ യേശുവെ നോക്കിക്കൊണ്ട് (ഓടുക). നിങ്ങൾ ഉള്ളങ്ങളിൽ തളന്നു മടക്കത്തെ പോരുവാനല്ലൊ; പാപികളിൽനിന്നു തന്റെ നേരെ ഇത്ര വൈപരീത്യം സമീപിച്ചു പാർത്തവനെ ധ്യാനിച്ചോളുക. നിങ്ങൾ ഇതുവരയും പാപത്തോട് എതിർ പൊരുതുകൊണ്ടു, രക്തപയ്യന്തും വിരോധിച്ചു നിന്നില്ല. എൻപത്ര! കർത്താവിന്റെ ശിക്ഷയെ ലഘുവാക്കുകയും അവൻ ശാസിക്കുമ്പോൾ മടുത്തു പോകയും അരുതെ. കർത്താവ് സ്നേഹിക്കുന്നവനെ അല്ലൊ ശിക്ഷിക്കുന്നതു, താൻ കൈക്കൊള്ളുന്ന ഏതു മകനേയും തല്ലുന്നു; (സുഭ. ൩, ൧൧.) എന്നിങ്ങിനെ കട്ടികളോട് എന്ന പോലെ നിങ്ങളോടു സംഭാഷിക്കുന്ന പ്രബോധനത്തെ കൂടെ മറന്നിരിക്കുന്നുവോ? ബാലശിക്ഷയെ സമീപിച്ചു പാർത്താൽ ദൈവം നിങ്ങളോടു മക്കളോട് എന്നപോലെ പെരുമാറുന്നു. അച്ഛൻ ശിക്ഷിക്കാത്ത പുത്രൻ ഏവൻ ഉള്ളപോൾ? എല്ലാവരും അനുഭവിച്ചു ബാലശിക്ഷ കൂടാത്തവൻ എങ്കിൽ നിങ്ങൾ മക്കൾ അല്ല, കൗലാടയന്മാരത്രെ. പിന്നെ ജഡപിതാക്കന്മാർ നമുക്കു ശിക്ഷകരാകുമ്പോൾ, നാം വന്നെത്തിയോ എന്നുവല്ലൊ ആത്മാക്കളുടെ പിതാവിന്ന് ഏറ്റവും കീഴടങ്ങുകയും
 ൧൦ ജീവിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതില്ലയോ? അവൻ ശിക്ഷിച്ചതു കറയദിവസങ്ങൾക്കായും തങ്ങൾക്ക് ബോധിച്ചപ്രകാരവും അത്രെ; ഇവനെ ഗുണത്തിനായി അവന്റെ വിശുദ്ധിക്ക് അശിഷ്ടമാവാൻ തന്നെ. ഏതു ശിക്ഷയും തൽകാലത്തേക്ക് സന്തോഷകരമല്ല; ദുഃഖകരമത്രെ എന്നു കാണുന്നു; പിന്നെ മാത്രം അതിനാൽ ആത്മാസം തികഞ്ഞവർക്കു നീതിയാകുന്ന സമാധാനം

ഫലത്തെ എത്തിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു തൂണു് കൈകളേയും ൧൨ കഴഞ്ഞുപോയ മുഴക്കുകളേയും ഉറപ്പിപ്പിൻ (യശ. ൩൫, ൩) മുടവുള്ളത് ഉളക്കിപ്പോകാതെ ഭദ്രമാകേണം എന്നു വെച്ചു പാ ദങ്ങുൾ നേരെയുള്ള ചാലിൽ കൂടി നടക്കുക (സുഭ. ൪, ൨൬).

എല്ലാവരോടും സമാധാനത്തേയും വിശുദ്ധീകരണത്തേയും ൧൩ പിന്തുടരുവിൻ; അതു കൂടാതെ ആരും കത്താവെ കാണുകയില്ലല്ലോ. (കാലം വൈകി) ദേവകരുണയോട് എത്താത്തവൻ ആ ൧൪ റൊ വല്ല കൈപ്പുള്ള വേരൊ കലക്കും ഉണ്ടാക്കി, അനേകരെ ൧൫ നീണ്ടിക്കയും (൫മോ. ൨൯, ൧൮). വല്ലവനും പുലയാടിയൊ ൧൬ ഒരുന്നിന്നു ജ്യേഷ്ഠാവകാശത്തെ വിററിട്ടുള്ള ഏസാവിന്നു ഒത്ത ബാഹ്യനൊ ആയുധീരുകയും ചെയ്യാത്തവണ്ണം വിചാരണ നടത്തുവിൻ. ആയവൻ പിന്നത്തേതിൽ അനുഗ്രഹത്തെ അന്നു ൧൭ ഭവിപ്പാൻ മനസ്സായിട്ടും തള്ളപ്പെട്ടു എന്നും കണ്ണുനീരോടു കൂട അന്വേഷിച്ചാറെയും (അമ്മൂണിൽ) മാനസാന്തരത്തിന്ന് ഇട കണ്ടില്ല എന്നും അറിയുന്നുവല്ലോ. തൊടാകുന്നതും അഗ്നിക ൧൮ തുന്നതും ആയ മലയും മേഘതമസ്സും ഇരട്ടും കൊടുങ്കാറ്റും, കാ ൧൯ ഫലപ്രസാദനവും കേട്ടവർ മതിയാക്കേണം. എന്ന് അപേക്ഷിച്ചു വചനശബ്ദവും അല്ലല്ലോ; നിങ്ങൾ അടുത്തു വന്നതു. (ഒരു ൨൦ മൃഗം എങ്കിലും മലയെ തൊട്ടാൽ കല്ലെറിഞ്ഞു മരിക്കേണം എന്ന നിയോഗം അവർക്കു സഹിച്ചു കൂടാതെ ആയി. ഞാൻ ഭയപ ൨൧ രവശനും കമ്പിതനും ആകുന്നു എന്നു മോശെയും പറയത്തക്ക വണ്ണം ആ കാഴ്ച ഭയങ്കരമായതു). അല്ല ചിയാൻ മലയും ജീ ൨൨ വനങ്ങളു ദൈവത്തിന്റെ പട്ടണമായ സ്വർഗ്ഗീയ യന്ത്രശാലയും ദൂതസംഘമാകുന്ന ലക്ഷങ്ങളും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പേർ എഴുതി കിട ൨൩ കുന്ന ആദ്രജാതന്മാരുടെ സഭയും എല്ലാവർക്കും ദൈവമാകുന്ന ന്യായാധിപതിയും തികഞ്ഞു ചമഞ്ഞ നീതിമാന്മാരുടെ ആത്മാക്കളും. പുതുനിയമത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥനായ യേശുവും ഫറേബ ൨൪ ലെക്കാൾ ഏറ്റവും നന്നായി പറയുന്ന തളിപ്പറക്കവും ആകുന്നു; നിങ്ങൾ അടുത്തു വന്നിരിക്കുന്നത്. പറയുന്നവനെ നി ൨൫ ങ്ങൾ മതിയാക്കാതെ ഇരിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ; ഭൂമിമേൽ കേൾപ്പിക്കുന്നവനെ മതിയാക്കിയവർ തെറ്റിപ്പോകാതെ ഇരിക്കെ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു കേൾപ്പിക്കുന്നവനെ നാം വിട്ടൊഴിഞ്ഞാൽ എത്ര അധികം (ശിക്ഷ). അവന്റെ ശബ്ദം അന്നു ഭൂമിയെ ഇ ൨൬ ഉക്കി, ഇപ്പോഴൊ ഞാൻ ഇനി ഒരിക്കൽ ഭൂമിയെ മാത്രമല്ല;

വാനത്തേയും ഇളക്കും എന്നു (മഗ്ഗ. ൨, ൩.) വാദത്തം ചെയ്യും. ൨൭ ഇനിക്കിരിക്കൽ എന്നത് ഇളക്കുന്നവ പടപ്പ് ആകയാൽ അവനിന്നു മാറവും ഇളകാത്തവനിന്നു നിലനില്പും വരും എന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ആകയാൽ നാം ഇളകാത്ത രാജ്യത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതു കൊണ്ടു നാം ദൈവത്തിന്നു പ്രസാദം വരുമാറു ശക്തരായും അർപ്പിക്കത്തക്ക ഉപാസിക്കത്തക്ക കൃതജ്ഞരായും ഉണ്ടാകേണ്ടതാകുന്നു. നമ്മുടെ ദൈവം ദമിപ്പിക്കുന്ന അഗ്നിയും ആകുന്നു സത്യം.

൧൩. അദ്ധ്യായം.

സമാഗ്ദ്ധത്തിന്നും, (൭) ക്രിസ്താരാധനനിഷ്ഠക്കും ഉള്ള പ്രബോധനം, (൧൧) സമാപ്തി.

൧൨ **സ**ഹോദരസ്നേഹം നിലനില്ക്കൂ. അതിഥിസേവയെ മറക്കരുതു; അതിനാൽ ചിലർ അറിയാതെകണ്ടു, ഭൂതന്മാരെ സല്ക്കരിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. തടവുകാരെ കൂടെ തടവിലുള്ളവരായും ക്ലേശിക്കുന്നവരെ കൂടെ ശരീരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവരായും ഓർത്തുകൊൾവിൻ. വിവാഹം എല്ലാവരിലും മാനമുള്ളതും കിടക്ക നിമ്നലയും ആക; പുലയാടികളൊടും വൃദ്ധിചാരികളോടും ദൈവം തന്നെ ന്യായം വിസ്മരിക്കും. നടപ്പു ദ്രോഹമില്ലാത്തതാക ഉള്ളതുകൊണ്ട് അലംഭാവമില്ലാതെ; ഞാൻ നിന്നെ വിട്ടുകയില്ല, ഒരനാളും ഉപേക്ഷിക്കയും ഇല്ല; (യൊശു. ൧, ൨.) എന്നു ഞാൻ അരുളിച്ചെയ്യയാൽ. കർത്താവ് എനിക്ക് തന്നെ, ഞാൻ പേടിക്കുകയില്ല; മനുഷ്യൻ എന്നോട് എന്തുചെയ്യും എന്നു (സങ്കീ. ൧൧൮, ൩) നാം ധൈര്യത്തോടെ പറയാം. നിങ്ങളുടെ ദൈവവചനത്തെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നിങ്ങളെ നടത്തിയവരെ ഓർമ്മയിലാക്കി അവരുടെ നടപ്പുരതിയെ നോക്കി ധ്യാനിച്ചു, വിശ്വാസത്തെ അനുസ്മരിപ്പിൻ. യേശുക്രിസ്തുൻ ഇന്നലെയും ഇന്നും എന്നെൻ നേക്കും അവൻ തന്നെ. പലവിധമായ ഉപദേശപുതുമകളാൽ വലിച്ചുകൊണ്ടു പോകപ്പെടരുതെ; ആചരിച്ചു പോന്നവർക്കു പ്രയോജനം ഇല്ലാത്ത ഭക്ഷണങ്ങളാൽ അല്ല; കൃപയാൽ തന്നെ ഹൃദയം ഉറപ്പിക്ക നല്ലൂ. നമുക്ക് ഒരു ബലിപീഠം ഉണ്ടു; അതിൽനിന്നു ഭക്ഷിപ്പാൻ കൂടാരത്തിൽ ഉപാസിക്കുന്നവർക്കു അവകാശം ഇല്ല. മഹാപുരോഹിതനല്ലൊ പാപബലിയുടെ രക്തം വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിന്നകത്തു കൊണ്ടുപോകുന്ന മൃഗങ്ങളുടെ ഉടലുകൾ പാളയത്തിന്നു പുറത്തു ചൂടപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ടു യേശുവും സ്വരക്കത്താൽ ജനത്തെ വിശുദ്ധീകരിക്കേണ്ട

തിന്ന് വാതിൽക്കു പുറത്തു വെച്ചു കയ്യിട്ടു. ആകയാൽ നാം ൧൩ അവന്റെ ധിക്കാരത്തെ ചുമന്നുകൊണ്ടു, പാഴായതിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട് അവന്റെ അടുക്കൽ പോക. ഇവിടെ നമുക്കു നി ൧൪ ലനിൽനിന്നു നഗരം ഇല്ലല്ലോ, വരുവാനുള്ളതിനെ അത്രെ അ നേപടിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവൻ മൂലം നാം ദൈവത്തിന്നു ൧൫ നിരന്തരം സൂതിവെലികളെ കഴിക്കുക അതു തന്നാമത്തെ ഏറ്റവും പഠയുന്ന അധാരങ്ങളുടെ ഫലം തന്നെ. നന്മ ചെയ്യയും കൂറാ ൧൬ യ്ക്കു കാട്ടുകയും മറക്കല്ലോ; ഈ വക വെലികളിൽ അല്ലോ ദേവ പ്രസാദം ഉണ്ടാകുന്നു. നിങ്ങളെ നടത്തുന്നവരെ അനുസരി ൧൭ ച്ച് അടങ്ങി ഇരിപ്പിൻ; അവർ കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടുന്നവരായി, നിങ്ങളുടെ ദേഹികൾക്കുവേണ്ടി ജാഗരിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ; ആയത് അവർ ഞരങ്ങിട്ടല്ല, സന്തോഷിച്ചു ചെല്ലാൻ നോക്കുവിൻ; അല്ലാത്തതാൽ നിങ്ങൾക്ക് നന്നല്ല.

ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചിൻ സകലത്തിലും നല്ലവണ്ണം ൧൮ നടപ്പാൻ ഇഷ്ടിക്കുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു നല്ല മനോബോധം ഉണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ തേറിയിരിക്കുന്നു സത്യം. ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ൧൯ അതിവേഗത്തിൽ തിരികെ കിട്ടേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ ഇതു ചെയ്യേണം എന്നു ഞാൻ വിശേഷാൽ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. നിത്യ നിയമത്തിന്റെ രക്ഷത്താൽ ആടുകളുടെ വലിയ ഇടയ ൨൦ നാകുന്ന നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവെ മരിച്ചവരിൽനിന്നു മടക്കി വരുത്തിയ സാധാരണത്തിന്റെ ദൈവം നിങ്ങളെ അ ൨൧ വന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാത്തക്കവണ്ണം സകല സൽക്രിയയിലും യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തി, നിങ്ങളിൽനിന്ന് പ്രസാദം ഉള്ളതിനെ യേശുക്രിസ്തുനൂലം നടത്തിക്കേണമെ! ഇവന്ന് എന്നെന്നേക്കും തേജസ്സ് ഉണ്ടാകൂതാക ആമെൻ.

അല്ലയോ സമോദരന്മാരെ, ഈ പ്രബോധന വാക്യത്തെ ൨൨ പൊറുത്തു കൊൾവിൻ എന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു ഞാൻ സംക്ഷേപിച്ചല്ലോ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. സമോദരനായ തിമോത്ത്യ ൨൩ ന് കെട്ടിടത്തു വന്ന പ്രകാരം അറിവിൻ! അവൻ വേഗത്തിൽ വന്നാൽ ഞാൻ അവനുമായി നിങ്ങളെ വന്നു കാണും. ൨൪ നിങ്ങളെ നടത്തുന്നവരെ എല്ലാവരെയും സകല വിശുദ്ധന്മാരെയും വന്ദിപ്പിൻ; ഇതല്യയിൽനിന്നുള്ളവർ നിങ്ങളെ വന്ദിക്കുന്നു; കൂപ നിങ്ങൾ എല്ലാവരോടും ഉണ്ടാകൂതാക ആമെൻ. ൨൫

THE GENERAL EPISTLE OF

മി. ജി. മി. മി. മി. മി.

യ ാ കേ ാ ബി നെ റ

ലേഖനം

൧. അദ്ധ്യായം.

(൨) പരീക്ഷകളിൽ സഹിഷ്ണുവായി പ്രാർത്ഥിച്ചു നില്ക്കുന്നവരെ, (൧൩) പരീക്ഷാ ഫലവും, (൧൪) സുവിശേഷാരംഭസരണത്തെ നല്ലനടപ്പും ജനിക്കേണ്ടതു്.

൧ ദൈവത്തിന്നും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുക്കും ദാസനായുള്ള യാക്കോബ് ചിന്തി പാർക്കുന്ന ഗോത്രങ്ങൾക്കും വന്ദനം ചെയ്യുന്നു.

൨ എന്റെ സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങൾ പലവിധ പരീക്ഷകളിൽ കടന്നു വീഴുന്നവരും, നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ പരിശോധന സഹിഷ്ണുതയെ ഉളവാക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞു ആയത് അശേഷം സന്തോഷം എന്ന് എഴുതുന്നതിന്നു്. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഒന്നിലും കുറവു വരാതെ തികഞ്ഞവരും മുഴുക്കൂട്ടരും ആകേ

൩ ഓരോരുത്തരും സഹിഷ്ണുതയെ തികഞ്ഞ ക്രിയ ഉണ്ടാക്കുക. നിങ്ങളിൽ ഒരാൾക്കു് ജ്ഞാനം കുറവായാൽ ഭയപ്പെടാതെ, എല്ലാവർക്കും ഒരായുധമായി കൊടുക്കുന്ന ദൈവത്തോടു യാചിക്ക; അപ്പോൾ

൪ അവന്നു കൊടുക്കപ്പെടും. എന്നാൽ ഒന്നും സംശയിക്കാതെ വിശ്വാസത്തോടെ യാചിക്കേണ്ട; സംശയിക്കുന്നവൻ കാര്യം

൫ ചു് അലക്ഷ്യം കടൽത്തീരത്തെ സമനത്രെ. ഇങ്ങിനെ ഉള്ള മനുഷ്യൻ കർത്താവിനോടു വല്ലതും ലഭിക്കും എന്നു നിരൂപിക്ക

൬ വരുത്. ഇത മനസ്സുള്ള ആൾ തന്റെ വഴികളിൽ ഒക്കെയും ചലൻ ലഭിക്കുന്നതെന്നു്. എന്നാൽ എളിയ സഹോദരൻ തന്റെ ഉയർച്ച

൭ യിലും ധനവാനായവൻ പുള്ളിൻ പു ചോലെ കഴിഞ്ഞുപോക

൮

എന്ന് ഓർത്തു; തന്റെ എളിയയിലും പ്രശംസിച്ചുകൊൾവു. സൂ ചമ യ്ക്കല്ലെ വിഷകാശോടുകൂടെ ഉദിച്ചു വന്നിട്ടു, പൂർ ഉണക്കി പൂവുതിന്നു അതിന്റെ മുഖശോഭയും കെടുന്നു; ഇപ്രകാരം ധന വാനും തന്റെ നടപ്പുകളിൽ വാടിപ്പോകും. പരീക്ഷ സഹിക്ക ചമ ന്ന ആൾ ധന്യൻ; അവൻ കൊള്ളാകുന്നവനായി തെളിഞ്ഞ ശേഷം കർത്താവ് തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യു ജീവതിരിഞ്ഞെ പ്രാപിക്കും സത്യം.

പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ഈ പരീക്ഷ ദൈവത്തിൽനിന്ന് ചമ ആകുന്നു എന്ന് ആരും പറയരുതു; ദൈവം ദോഷങ്ങളാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടാത്തവനായി താൻ ഒരുത്തനേയും പരീക്ഷിക്കുന്നില്ല. ഓരോരുത്തൻ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത് സ്വന്ത മോഹ ചര ത്താൽ ആകെച്ചു വശീകരിക്കപ്പെടുകയാൽ ആകുന്നു. പി ചമ ണ്ണ മോഹം ഗർഭം ധരിച്ചു പാപത്തെ പ്രസവിക്കുന്നു, പാപം മുഴുത്തു ചമത്തു മരണത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്നു. എൻ പ്രിയസ ചന്ദ്ര ഹോദരരെ! ഭൂമിച്ചു പോകരുതെ. ഉയരത്തിൽനിന്നുണ്ടായി അ ചന്ദ്ര ശേഷം നല്ല ദാനവും തികഞ്ഞ വരവും വെളിച്ചങ്ങളുടെ പിതാവിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി വരുന്നുള്ളു. ആയവനിൽ വികാരവും ഗതി ഭേദത്താലുള്ള ആശ്ചര്യവും ഒട്ടും ഇല്ല. താൻ ഇച്ഛിച്ചിട്ടു ചവ നും അവന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ ഒരു വിധം ആദ്യവിളവുകേണ്ടതിന്നു സത്യവചനത്താൽ നമ്മെ ജനിപ്പിച്ചു. എന്നതുകൊണ്ടു ചൻ പ്രിയസഹോദരന്മാരെ, ഓരോരൊ മനുഷ്യൻ കേൾക്കുന്നതിന്നു വേഗതയും പറയുന്നതിന്നു താമസവും കോപത്തിന്നു താമസവും ഉള്ളവനാക. പുരുഷന്റെ കോപം ദൈവനീതിയെ രം നടത്തുന്നില്ലല്ലോ. ആകയാൽ സകല അഴക്കിനേയും വേണ്ടാ രച തനത്തിന്റെ ആധിക്യത്തേയും വിട്ടേച്ചു. നിങ്ങളുടെ ദേഹികളെ രക്ഷിപ്പാൻ ശക്തവും ഉപേക്ഷിച്ചു. ആയ വചനത്തെ സൗമ്യതയോടെ കൈക്കൊൾവിൻ. എങ്കിലും തങ്ങളെ തന്നെ ചതി രചു കൊണ്ടു കേൾക്കുന്നവരായിരിക്കു മാത്രമല്ല; അതിനെ ചെയ്യുന്നവരായും ഇരിപ്പിൻ. ഒരുത്തൻ വചനത്തെ കേൾക്കയല്ലാ രച തെ അതിനെ ചെയ്യാത്തവനായാൽ, അവൻ സ്വഭാവമുഖത്തെ കണ്ണാടിയിൽ നോക്കിക്കൊള്ളുന്ന പുരുഷനോട് ഒക്കും. ആയവൻ തന്നെ കണ്ടറിഞ്ഞു പുറപ്പെട്ട ഉടനെ ഇന്നരൂപ രച മായി എന്നു മറന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ തികഞ്ഞ ധർമ്മത്തി രച ലേക്ക് കുനിഞ്ഞു നോക്കിട്ടു പാർത്തുകൊണ്ടവനെ കേട്ടു മറക്ക

നവനല്ല; ക്രിയ ചെയ്യുന്നവനായി തീർന്നു, താൻ ചെയ്യുന്നതിൽ ധന്യനാകും. നാവിന്നു കടിക്കുന്നതിനെ വല്ലവൻ സ്വയം ചെയ്തെ വെച്ചുകൊണ്ട് ആരാധനക്കാരനാകുന്നു എന്നു നിരൂപിച്ചാൽ ഇവന്റെ ആരാധന വൃഥാ. പിതാവായ ദൈവത്തിനുവേണ്ടി ശുദ്ധവും നിർമ്മലതയും ഉള്ള ആരാധനയോ അനാഥരെയും വിധവമാരെയും അവരുടെ സങ്കടത്തിൽ ചെന്നു കാണുന്നതും തന്നെത്താൻ ലോകത്തിൽനിന്നു കളങ്കമില്ലാത്തവനായി കാത്തിരിക്കുന്നതും അത്രെ.

൨. അദ്ധ്യായം.

പക്ഷപാതം കൂടാത്ത, (൮) സ്നേഹത്താലെ വിശ്വാസം വിളങ്ങുന്നതു. (൧൪) ക്രിയകൾ കൂടാത്ത വിശ്വാസം ചത്തതു.

൧ എന്റെ സഹോദരന്മാരെ! തേജസ്സിലായ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ വിശ്വാസത്തെ നിങ്ങൾ മുഖപക്ഷം
 ൨ ഞങ്ങളോടു ചേർത്തുകൊള്ളരുതെ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ പള്ളിയിൽ രാജസവസ്ത്രം ഉടുത്ത പൊന്മോതിരക്കാരൻ വരികയും മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രമുള്ള ദരിദ്രനും പ്രവേശിക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ,
 ൩ നിങ്ങൾ രാജസവസ്ത്രമുള്ളവനെ നോക്കി, തങ്ങൾ ഇവിടെ ഇരുന്നു കൊണ്ടാലും എന്നും ദരിദ്രനോടു നീ അവിടെ നില്ക്കരുല്ലെങ്കിൽ ഇവിടെ എൻ പാദപീഠത്തിങ്കിഴിൽ ഇരിക്ക എന്നു പറഞ്ഞാൽ;
 ൪ നിങ്ങളുടെ ഉള്ളം തന്നെ ഇടഞ്ഞുപോയി, നിങ്ങൾ ഭുവിചാരങ്ങളിൻപ്രകാരം ന്യായകർത്താക്കന്മാരായി തീർന്നില്ലയോ?
 ൫ എൻ സഹോദരന്മാരെ കേൾവിൻ! ദൈവം ലോകത്തിന്നു ദരിദ്രന്മാരായവരെ വിശ്വാസത്തിൽ സമ്പന്നനും തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു. രാജ്യത്തിന്റെ അവകാശികളും ആക്കേണ്ടതിന്നു തെരിഞ്ഞെടുത്തില്ലയോ? നിങ്ങളും ദരിദ്രനെ അപമാനിച്ചു, ധനവാന്മാർ നിങ്ങളെ ഹേമിച്ചു നടക്കുത്തുളിലേക്ക് ഇഴെക്കുന്നില്ലയോ? നിങ്ങളുടെ മേൽ വിളിച്ച നല്ല നാമത്തെ അവർ തന്നെ ഭുജിച്ചു പറയുന്നില്ലയോ? എന്നാൽ കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെ പോലെ തന്നെ സ്നേഹിക്കേണം എന്ന വാക്യപ്രകാരം രാജകീയ ധർമ്മത്തെ നിങ്ങൾ നിവൃത്തിക്കുന്നു എങ്കിൽ നന്നായി ചെയ്യുന്നു. മുഖപക്ഷം കാട്ടുകിലെ പാപം ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങൾ ലംഘനക്കാർ എന്നു ധർമ്മത്താൽ
 ൧൦ തന്നെ തെളിഞ്ഞു വരുന്നുവല്ലോ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ യാതൊ

രുത്തൻ ധർമ്മത്തെ മൂലവനും പ്രമാണിച്ചു നടന്നു ഒന്നിങ്കൽ എങ്കിലും തെറ്റിയാൽ അവൻ സകലത്തിന്നും കുറ്റമുള്ളവനായി ന്നു. വൃദ്ധിചാരം ചെയ്യരുത് എന്നു പറഞ്ഞവൻ കല ചെയ്യു മര ത്ത് എന്നും പറഞ്ഞു; നീ വൃദ്ധിചാരം അല്ല, കല ചെയ്യും എങ്കിൽ ധർമ്മം ലഭിച്ചായി ന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യ ധർമ്മത്താൽ വിസ്മയം മഹ വരേണ്ടുന്നവൻ എന്നുവെച്ച് അങ്ങിനെ പറവിൻ അങ്ങിനെ ചെയ്തിൻ. കനിവു ചെയ്യാത്തവന്നു ന്യായവിസ്മയം കനിവി മന്ദ ള്യാത്തതത്രെ; വിസ്മയത്തിലും കനിവു പ്രശംസിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

എന്റെ സഹോദരന്മാരെ! ഒത്തൻ വിശ്വാസം ഉണ്ടെ മര ന്നു പറഞ്ഞു ക്രിയകൾ ഇല്ലാത്തവൻ ആയാൽ, ഉപകാരം എന്തു? ആ വിശ്വാസത്തിന് അവനെ രക്ഷിച്ചു കൂടുമൊ? എന്തൊ സഹോദരനൊ, സഹോദരിയൊ, നഗ്നരും ദിവസവും മരി ത്തി ഇല്ലാത്തവരും ആകും കാലം. നിങ്ങളിൽ ഒരത്തൻ അവ മന്ദ രോടു സമാധാനത്തോടെ പോവിൻ; ഉണ്ണവും തൃപ്തിയും വരട്ടെ എന്നു ചൊല്ലുക അല്ലാതെ, ദേഹത്തിന്നു മടുത്തു കൊടുത്തെ ഇരുന്നാൽ ഉപകാരം എന്തു? ഇപ്രകാരം ക്രിയയില്ലാത്തതായാൽ മര വെറും വിശ്വാസം ചത്തതത്രെ. അതിന് ഒരത്തൻ നിന്നെ മന്ദ ക്ക വിശ്വാസവും എനിക്കു ക്രിയയും ഉണ്ടു, നിന്റെ വിശ്വാ സത്തെ ക്രിയകൾ കൂടാതെ കാണിക്ക എന്നാൽ എന്റെ വി ശ്വാസത്തെ ഞാൻ ക്രിയകളാൽ കാട്ടിത്തരും എന്നു പറയും. മൻ ദൈവം ഏകൻ എന്നു നീ വിശ്വസിക്കുന്നു നല്ലതു; ദുർദ്ദത്തങ്ങ ളും വിശ്വസിച്ചു വിരേക്കുന്നു. പിന്നെ വൃദ്ധി മനുഷ്യനായു മര ജ്ഞോവെ! ക്രിയകൾ ഇല്ലാത്ത വിശ്വാസം നിസ്സാരം എന്നു അറിവാൻ മനസ്സുണ്ടൊ? നമ്മുടെ പിതാവായ അബ്രാഹാം സ്വ മഹ പുത്രനായ ഇഷ്ടാക്കെ പീഠത്തിനേൽ വെലികഴിച്ചിട്ടു, ക്രിയകളാൽ നീതിമാനായല്ലൊ? അവന്റെ ക്രിയകൾക്കായി വിശ്വാസം മഹ കൂടെ വ്യാപരിച്ചു എന്നും ക്രിയകളാൽ വിശ്വാസം തികഞ്ഞു ച മഞ്ഞു എന്നും അബ്രാഹാം ദൈവത്തെ വിശ്വസിച്ചു, അത് മഹ അവന്നു നീതിയായി എണ്ണപ്പെട്ടു (മോ. മരി, ന്നു) എന്നുള്ള വാക്യം പൂരിച്ചു വന്നു, അവൻ (യശ. ൪൨, ൮) ദൈവത്തേ ഹിതൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടു എന്നും കാണാം അല്ലൊ. മനുഷ്യ മരൻ വിശ്വാസത്താൽ മാത്രമല്ല; ക്രിയകളാലും നീതികരിക്കപ്പെട്ട ന്നു എന്നു നിങ്ങൾ കാണുന്നു. അപ്പോസ്തോലോടുകൂടിയായ രാഹാബും മരി

ഭൂതരെ കൈക്കൊണ്ടു വേറൊരു വഴിക്കു പറഞ്ഞയച്ചിട്ടു, ക്രിയ
൨൬ കളാൽ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടില്ലയൊ? ഇങ്ങിനെ ആത്മാവില്ലാത്ത
ശരീരം ചത്തതാകും പോലെ ക്രിയകളില്ലാത്ത വിശ്വാസവും
ചത്തതത്രെ.

൩. അദ്ധ്യായം.

വിശ്വാസവാദത്തിൽ പ്രത്യേകം നാവിനെ സൂക്ഷിച്ചു, (൧൩) സൊമ്യതയ്ക്കു
അനന്തരം കാണിക്കേണം.

൧ **എ**ൻറ സഹോദരരെ! നമുക്ക് അധികം ന്യായവിസ്താരം
വരും എന്നറിഞ്ഞു, അറേങ്കർ ഉപദേശിക്കാൻ ആകരുതെ
൨ നാം എല്ലാവരും പലതിലും തെറ്റുന്നുവല്ലോ. ഒരുത്തൻ വാക്കി
ൽ തെറ്റാതെ ഇരുന്നാൽ, അവൻ ശരീരത്തെ മുഴുവനും കടി
ഞ്ഞാണിട്ടു നടത്തുവാൻ ശക്തനായി തികഞ്ഞ പുരുഷൻ ത
൩ ന്ന. കുതിരകളെ നമുക്ക് അധീനമാക്കുവാൻ വായുളിൽ നാം
കടിഞ്ഞാൻ ഇട്ടാൽ അവററിൻ ദേഹത്തെ എല്ലാം തിരിക്കയും
൪ ചെയ്യുന്നു. കണ്ടാലും കപ്പലുകളും എത്ര വലിയവ ആയാലും
കൊടുങ്കാറ്റുകളാൽ കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടാലും ഏറ്റവും ചെറിയ
ചുക്കാനാൽ നടത്തുന്നവന്നു ബോധിച്ച ദിക്കിലേക്ക് തിരിക
൫ പ്പെടുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ നാവും ചെറിയ അവയവം എ
൬ ന്നിലും വമ്പു കാട്ടുന്നതു. ഇതാ കുറഞ്ഞ തീ എത്ര വലിയ വന
ത്തെ കത്തിക്കുന്നു, നാവും തീ തന്നെ; അനീതിലോകമായിട്ടു
നാവും നമ്മുടെ അവയവമദ്ധ്യത്തിൽനിന്നുകൊണ്ടു, സമുദ്ര
മുറഞ്ഞയും മലിനമാക്കുകയും നരകത്താൽ ജ്വലിക്കപ്പെട്ട ആ
൭ യുസ്സിന്റെ ചക്രത്തെ ജ്വലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉഗ്രപക്ഷി
കൾ ഇഴജാതി ജലജന്തുക്കൾ ഈ ജാതിയെല്ലാം മനുഷ്യജാതി
൮ ക്ക്ക് അടങ്ങുന്നു, അടങ്ങീട്ടും ഇരിക്കുന്നു സത്യം. നാവിനെ മാത്രം
മനുഷ്യർക്ക് ആർക്കും അടക്കിക്കൂടാ; അതു ചപലമായ ദോഷം
൯ ന് മരണപ്രദമായ വിഷത്താൽ പൂർണ്ണം. അതിനാൽ നാം ദൈവ
വും പിതാവുംമായവനെ വാഴ്ത്തുന്നു, ദൈവസാമ്രാജ്യത്തിൽ ഉ
൧൦ ണ്ടായ മനുഷ്യരെ അതിനാൽ ശപിച്ചും കളയുന്നു. ഒരു വായി
ൽനിന്നു തന്നെ സ്മൃതിയും ശാപവും പുറപ്പെടുന്നു; എൻ സ
൧൧ ഹോദരന്മാരെ! ഇപ്രകാരം ആകേണ്ടതല്ല. ഉറപ്പു ഒരു ദ്വാരത്തി
ൽനിന്നു തന്നെ മധുരവും കൈപ്പും ഉള്ള (വെള്ളത്തെ) ചുര
൧൨ ത്തുന്നുവൊ? അത്തിമരം ഒലിവക്കായ്ക്കുള്ളയും മുന്തിരിവള്ളി

അത്തിപ്പുഴക്കുളയും ഉണ്ടാക്കുമൊ, ഉപ്പുവെള്ള വെള്ളത്തെ ജനിപ്പിക്കുകയും ഇല്ല. നിങ്ങളിൽ ജീവനും മേധാവിയും ആയവർ എന്തെങ്കിലും ഉള്ളൂ? അവൻ നല്ല നടപ്പിനാൽ സ്വകീയകളെ ജീവനെന്നു തായിൽ കാണിക്കട്ടെ, എങ്കിലും നിങ്ങൾക്ക് കൈപ്പുള്ള എരിവും ശാഗ്ഗവും ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ, സത്യത്തിൽ അവൻ നേരെ പ്രശംസിച്ചു ദോഷം പറയരുതെ. ഇത് ഉയർന്നതിൽനിന്ന് ഇറങ്ങുന്ന ജീവനല്ല; ദൈവവും പ്രാണമായും പൈശ്ചികവും ആയുള്ള ജീവനത്രെ. എരിവും ശാഗ്ഗവും എന്നിവയുടെ അവിടെ കലക്കവും സകല ഭൂതങ്ങളുടെയും ഉണ്ടായതിൽ നിന്നുള്ള ജീവനൊരു മുമ്പിൽ നിൽക്കുമായി പിന്നെ സമാധാനവും ശാന്തയും ഉള്ളതു, വഴിപ്പെടുന്നതും കനിവും സൽഫലങ്ങളും നിറഞ്ഞതും പക്ഷപാതവും വ്യാജവും ഇല്ലാത്തതും ആകുന്നു. എന്നാൽ സമാധാനത്തിലെ നീതിഫലം സമാധാനത്തെ നടത്തുന്നവരാൽ വിതരിക്കപ്പെടുന്നു.

ര. അദ്ധ്യായം.

കലഹങ്ങൾക്ക് സേപശ്ശ തന്നെ വേരുകയാൽ, (൭) വൈയത്തോടു ചേർന്ന പിശാചെ വെറുത്തും താങ്ങും കൊണ്ടു, (൧൩) പ്രശംസയെ ഒഴിക്കണം.

നിങ്ങളിൽ യുദ്ധകലഹങ്ങൾ എവിടെനിന്നു? ഇതിൽനിന്നു പല്ലൊ നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളിൽ പടക്കുന്ന ദോഷഗുണങ്ങളിൽ നിന്നു തന്നെ. നിങ്ങൾ കൊതിക്കുന്നു സാധിക്കുന്നതും ഇല്ല; നിങ്ങൾ കൊല്ലുകയും മത്സരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, പ്രാപിപ്പാൻ കഴിയുന്നതും ഇല്ല; നിങ്ങൾ കലഹിച്ചു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു, യാചിക്കാതെ കൊണ്ടു കിട്ടുന്നതും ഇല്ല. നിങ്ങൾ യാചിക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ദോഷങ്ങളിൽ ചെലവിടേണ്ടതിന്നു വല്ലാതെ യാചിക്കുകൊണ്ടു ലഭിക്കുന്നതും ഇല്ല. വൃദ്ധിചാരികളും വൃദ്ധിചാരികളും ആയുള്ളോരെ! ലോകസ്നേഹം ദേവശത്രുതയും ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ? എന്നാൽ ലോകസ്നേഹിതനാകുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനെല്ലാം ദേവശത്രുവായ്ക്കിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അവൻ നമ്മിൽ വസിച്ചിട്ടു ആത്മാവെ അസൂയയോടെ കാക്കുക എന്നു വേദം വെറുതെ പറയുന്ന പ്രകാരം തോന്നുന്നുവോ? എങ്കിലും അവൻ അധികം കരുണയും നൽകുന്നു; ആകയാൽ ദൈവം ഗവ്വിക്കുളോടു എതിരിടുന്ന താഴ്മയുള്ളവൻ കരുണയെ കൊടുക്കുന്നു എന്നുണ്ടല്ലോ (സുഭ. ൩, ൩൪.)

൭ ആകയാൽ നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്നു കീഴടങ്ങി കൊൾവിൻ, പി
 ശാചൊടു മടുത്തുനില്പിൻ എന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളേ വിട്ട് ഓ
 ൮ ടിപോക്കു. ദൈവത്തോടണഞ്ഞു കൊൾവിൻ, എന്നാൽ അവ
 ന് നിങ്ങളോടണയും; ധേ പാപികളേ! കൈകളെ വെടിപ്പാക്കു
 വിൻ, ഇരുമനസ്സുള്ളവരെ! ഹൃദയങ്ങളെ നിർമ്മലീകരിപ്പിൻ
 ൧൦ സന്തോഷം വിഷാദമായും മാറിവരിക. കർത്താവിൻ മുമ്പാകെ
 ൧൧ താണിരിപ്പിൻ എന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളെ ഉയർത്തും. സമോ
 ദരന്മാരെ, തമ്മിൽ തമ്മിൽ താഴ്ന്നി പരയരുതെ, തന്റെ സമോദ
 രനെ താഴ്ന്നി പറകയും ന്യായം വിധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ധ
 മ്മത്തെ താഴ്ന്നി പറഞ്ഞു, ധമ്മത്തെ വിധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എ
 കിലും ധമ്മത്തെ വിധിക്കുന്നു എങ്കിൽ നീ ധമ്മത്തെ അനുകൂലിക്ക
 ൧൨ ന്നവനല്ല; വിധിക്കുന്നവനെത്ര ആകുന്നു. ധമ്മകർത്താവും ന്യായാ
 യാധിപതിയും ഒരുവനെ ഉള്ളു; രക്ഷിപ്പാനും നശിപ്പിപ്പാനും
 ശക്തനായവൻ തന്നെ; അന്യനെ വിധിക്കുന്ന നീ ആ
 രാകുന്നു?

൧൩ അല്ലയോ ഇന്നും നാളയും ഇന്നിന്ന പട്ടണത്തിൽ പോയി
 അതിൽ ഒരാളെ കഴിച്ചു, വ്യാപാരം ചെയ്തു ലാഭം ഉണ്ടാക്കും എ
 ൧൪ ന്ന ചൊല്ലുന്നോരെ കേൾപ്പിൻ! നാളത്തേതു നിങ്ങൾ അറി
 യുന്നില്ലല്ലോ? (നിങ്ങളുടെ ജീവൻ എന്തുപോൽ? നിങ്ങൾ കുറ
 ണ്ണ നേരത്തെക്ക് കണ്ടും പിന്നെ മറഞ്ഞും പോകുന്ന ആവി
 ൧൫ യല്ലോ). കർത്താവിന്നിഷ്ടം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ജീവിക്കും;
 ഇതും അതും ചെയ്യയും ചെയ്യും എന്നു പറയേണ്ടതല്ലയോ?
 ൧൬ അല്ല, നിങ്ങളുടെ വമ്പുകളിൽ നിങ്ങൾ പ്രശംസിക്കെ ഉള്ളു.
 ൧൭ ഈ വക പ്രശംസ എല്ലാം ദോഷം; അതുകൊണ്ടു നല്ലതു ചെ
 സ്താൻ അറിഞ്ഞിട്ടും ചെയ്യാത്തവൻ അതു പാപം ആകുന്നു.

൫. അദ്ധ്യായം.

ധനവാന്മാർക്കു ന്യായവിധിയേയും, (൭) സഹോദരർക്കു ക്ഷാന്തിയേയും വേഷാ
 ക്കൂട്ട, (൧൨) ആണയെ കഴിച്ചു, (൧൩) പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉത്സാഹിപ്പാരും, (൧൪)
 സഹോദരനെ രക്ഷിപ്പാരും പ്രബോധനം.

൧ അല്ലയോ ധനവാന്മാരായുള്ളോരെ! നിങ്ങളുടെ ദേഹത് വരുന്ന
 ൨ സങ്കടങ്ങൾ നിമിത്തം അലറി കരവിൻ. നിങ്ങളുടെ ധനം
 ൩ വിട്ടും ഉടുപ്പുകൾ പൂഴ്വരിച്ചും പോയി. നിങ്ങളുടെ പൊന്നും
 ൪ അ

വെള്ളിയും കറ പിടിച്ചു, ആ കറ നിങ്ങളുടെ നേരെ സാക്ഷിയാകും അഗ്നിപോലെ നിങ്ങളുടെ ജഡത്തെ തിന്നുകയും ചെയ്യും; അവസാനദിവസങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ നിക്ഷേപങ്ങളെ ശോധിച്ചുതു. കണ്ടാലും നിങ്ങളുടെ നിലങ്ങളെ കെന്തിട്ടുള്ള പണി രക്ഷാരുടെ കൂലിയെ നിങ്ങൾ പിടിച്ചു കളഞ്ഞത് അങ്ങുനിന്നു നിലവിളിക്കുന്നു; മൂന്നുവരുടെ മുറവിളികളും സൈന്യങ്ങളുടെ കർത്താവിന്റെ ചെവികളിൽ എത്തി; നിങ്ങൾ ഭ്രമിമേൽ ആ ഡംബരത്തോടെ പുളച്ചു മദിച്ചു കലദിവസത്തിൽ എന്നു പോലെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ പോഷിപ്പിച്ചു. നീതിമാനെ നുകരും വിധിച്ചു കൊന്നു, അവൻ നിങ്ങളോടു വിരോധിക്കുന്നതും ഇല്ല. എന്നാൽ സമോദരന്മാരെ! കർത്താവിന്റെ വരവു വരെ ഭീഷ്കുതയോടിരിപ്പിൻ; കണ്ടാലും കൃഷിക്കാരൻ ഭ്രമിയുടെ മന്ത്രിയായ ഫലത്തിന്നു കാത്തു കൊണ്ടു, മുന്മുഖം പിന്മുഖം അതിന്നു കിട്ടുവോളം ഭീഷ്കുതയോടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളും വൃദ്ധഭീഷ്കുതയോടിരിപ്പിൻ, ഹൃദയങ്ങളെ സ്ഥിരീകരിപ്പിൻ; കർത്താവിൻ വരവു സമീപിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ? സമോദരന്മാരെ, കർത്താവിന്റെ ഉൾപെടാതെ ഇരിപ്പാൻ; അന്യോന്യം ഞരങ്ങി പോകരുതെ; ഇതാ ന്യായാധിപതി വാതിൽക്ക് മുമ്പാകെ നില്ക്കുന്നു. ഏൻ സമോദരന്മാരെ, കർത്താവിൻ നാമത്തിൽ ഉറച്ചൊരു പ്രവാചകന്മാരെ കഷ്ടാനുഭവത്തിന്നും ഭീഷ്കുതയെക്കും കഷ്ടാനുഭവമായി വിചാരിച്ചു കൊൾവിൻ. ഇതാ സമീപിക്കുന്നവരെന്നു ധന്യൻ എന്നു വാഴ്ത്തുന്നു; യോബിന്റെ സമീപിക്കുതയെ നിങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കുന്നു; കർത്താവിന്റെ അവസാനത്തെയും കണ്ടു കൊൾവിൻ; കർത്താവ് കനിവും അയ്യോഭാവവും പെരുകിയവൻ സത്യം.

വിശേഷിച്ച് സമോദരന്മാരെ! സ്വർഗ്ഗത്തെ എങ്കിലും ഭ്രമിയെ എങ്കിലും മറ്റൊന്ന് എങ്കിലും ചൊല്ലി ആണയിടരുത്; നിങ്ങൾ ശിക്ഷാവിധിയിൽ വീഴാതിരിപ്പാൻ നിങ്ങളുടെ (മനസ്സിൽ) അതെ എന്നുള്ളത് അതെ എന്നും ഇല്ല എന്നുള്ളത് ഇല്ല എന്നും ഇരിക്കട്ടെ.

നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ കഷ്ടാനുഭവിക്കുന്നുവോ, അവൻ പ്രാർത്ഥിക്ക; സുഖമനസ്സായാൽ സ്മൃതിപാടുക. നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ മരരോഗി ആയാൽ അവൻ സഭയിലെ മൂപ്പന്മാരെ വരുത്തട്ടെ; അവരും കർത്താവിൻ നാമത്തിൽ അവനെ എണ്ണു തേച്ചും കൊണ്ടു

൧൫ അവനേൽ പ്രാർത്ഥിക്ക. എന്നാൽ വിശ്വാസപ്രാർത്ഥന വ
 ലത്തവനെ രക്ഷിക്കും; കത്താവ് അവനെ എഴുന്നീല്പിക്കയും
 ചെയ്യും; അവൻ പാപങ്ങൾ ചെയ്തവൻ ആകിലും അവനോ
 ൧൬ ട് ക്ഷമിക്കപ്പെടും. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് രോഗശാന്തി വരേ
 ഞ്ഞതിന്നു പിഴകളെ തമ്മിൽ തമ്മിൽ ഏറ്റ പഠത്തു, അന്യോ
 ന്നും പകർന്നു പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ! നീതിമാന്റെ ചെയ്തതുമുള്ള പ്രാ
 ൧൭ ൾന വളരെ ഫലിക്കുന്നു. എലിയാ നമുക്കു സമാവദമുള്ള മനു
 ഷ്യനായിരുന്നു; മഴ പെയ്യാതെ ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ പ്രാ
 ൾനയിൽ അപേക്ഷിച്ചു, മൂന്നു സംവത്സരവും ആറു മാസവും
 ൧൮ ദേശത്തിൽ പെയ്തതും ഇല്ല. പിന്നെ പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ ആ
 കാശം മഴ തന്നു, ഭൂമി തന്റെ ഫലത്തെ മുളെപ്പിക്കയും ചെയ്തു.
 ൧൯ സഭാമാദരന്മാരെ! നിങ്ങളിൽ ഒത്തൻ സത്യത്തെ വിട്ടു. ഭൂമിക്കു
 ൨൦ യും ആയവനെ ഒരുവൻ വഴിക്കലാക്കുകയും ചെയ്താൽ, പാ
 പിയെ മാറ്റുവാനെത്തിൽനിന്നു തിരിക്കുന്നവൻ ഒരു ദേഹിയെ
 മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കയും പാപസംഖ്യയെ മറക്കയും
 ചെയ്യും എന്ന് അവൻ അറിക.

THE FIRST EPISTLE OF

Peter

പേത്രന്റെ

ഒന്നാം ലേഖനം

൧. അദ്ധ്യായം.

(൩) ദേവകരുണയാൽ പുതുതായി ജനിച്ചവർ, (൧൦) ജീവനുള്ള പ്രത്യാശയിൽ
 വേരൂന്നി, (൧൩) വിശ്വാസഫലങ്ങളെ കൊടുത്തു, (൨൨-൨, ൧൦) ശുദ്ധഹൃദയ
 അൽ സ്നേഹിച്ചും ദൈവാലയമായി വർദ്ധിച്ചും പ്രബോധനം.

യേശുക്രിസ്തുന്റെ അപോസ്തലനായ പേത്രൻ പൊന്ത ൧
 ഗലാത്യ കപ്പദോക്യ ആസ്യ ബിഥ്യൂക്തിലും ചിതറി പാർക്ക
 ന്ന പരദേശികളായി. പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ മുന്നറിവി ൨
 ന് പ്രകാരം ആത്മാവിൻ വിശുദ്ധീകരണത്തിൽ തന്നെ അന്നു
 സരണത്തിന്നും യേശുക്രിസ്തുന്റെ രക്തത്തലിക്കും ആയിട്ടു തെ
 രിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർക്ക് എഴുന്നേൽക്കു നിൽക്കുക കരുണയും സ
 മാധാനവും വർദ്ധിക്കുമാറാക.

നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ പിതാവായ ദൈ ൩
 വത്തിന്നു സ്തോത്രം; അവൻ തന്റെ കനിവിന്റെ ആധിക്യ
 പ്രകാരം യേശുക്രിസ്തുൻ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് എഴുന്നീറ്റതിന്നാ
 ൽ, നമ്മെ വീണ്ടും ജനിപ്പിച്ചു. ജീവനുള്ള പ്രത്യാശയ്ക്കും വി ൪
 ശ്വാസത്താൽ ദേവശക്തിയിൽ കാക്കപ്പെടുന്ന നിങ്ങൾക്കായി
 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചതും കേടും, മാലിന്യം, വാട്ടം എ
 ന്നിവ ഇല്ലാത്തതുമായ അവകാശത്തിന്നും. അന്ത്യകാലത്തി ൫
 ൽ വെളിപ്പെട്ടവൻ ഒരുകൂടിയ രക്ഷയ്ക്കും തന്നെ. ആയതിൽ ന
 നിങ്ങൾ ആനന്ദിക്കുന്നുണ്ടു, വേണ്ടുകിൽ നന്നാ പരീക്ഷകളാ
 ൽ ഇപ്പോൾ അല്പം ഓർമ്മയായിട്ടും (ആനന്ദിക്കുന്നു). അഴി ൭

പുള്ള പൊന്ന് അഗ്നിയാൽ ശോധന ചെയ്യുന്നതേക്കാളും നി
 ങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ശോധനാസിദ്ധത വിലയേറുന്ന
 ത് എന്നു കണ്ടു വരേണ്ടതിന്നു യേശുക്രിസ്തുൻ വെളിപ്പെടുക
 യിൽ സൂതിമാനതേജസ്സുകൾക്കായി (പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതു).
 ൧൩ ആയവനെ നിങ്ങൾ കണ്ടറിയാതെ സ്നേഹിച്ചും ഇപ്പോൾ ക
 ന്നുത്തെ വിശ്വസിച്ചും കൊണ്ടു്. ദേഹികളുടെ രക്ഷ ആകുന്ന
 വിശ്വാസത്തിൻ അന്ത്യത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതു കൊണ്ടു, ചൊ
 ല്ലിത്തീരത്ത തേജോമയ സന്തോഷത്തോടെ ആനന്ദിക്കുന്നു.
 ൧൪ നിങ്ങളിലേക്കുള്ള കരുണയെക്കൊണ്ടു് പ്രവചിച്ച പ്രവാച
 കന്മാർ ഈ രക്ഷയെ കുറിച്ച് ആരാഞ്ഞു് അന്വേഷിച്ചിരുന്നു.
 ൧൫ ആയവരിൽ ഉള്ള ക്രിസ്താത്മാവാകട്ടെ, ക്രിസ്തുനും വരേണ്ടുന്ന
 കഷ്ടങ്ങളെയും വഴിയേയുള്ള തേജസ്സുകളേയും മുമ്പിൽ കൂട്ടി സാ
 ക്യം പറയുമ്പോൾ, സൂചിപ്പിക്കുന്ന സമയം ഏതൊ എങ്ങി
 നെ ഉള്ളതൊ എന്ന് അവർ ആരാഞ്ഞു നോക്കിയതും അല്ലാ
 ൧൬ തെ, തങ്ങൾക്കായല്ല നമുക്കായിട്ടു ശുശ്രൂഷിച്ച് അവരെ എ
 ത്തിക്കുകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് അയക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധ
 ത്മാവിന്മേൽ നിങ്ങളോടു സുവിശേഷിച്ചവർ നിങ്ങളെ ഗ്രഹി
 പ്പിച്ച വിശേഷങ്ങൾ അവർ വെളിപ്പെടുവന്നത് ആയവ
 ദൂതന്മാരും കുനിഞ്ഞു നോക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.
 ൧൭ ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ മനസ്സിന്റെ അര കെട്ടികൊണ്ടു നി
 മ്നമായി യേശുക്രിസ്തുൻ വെളിപ്പെടുകയിൽ നിങ്ങൾക്കു് നേ
 ൧൮ രിടുന്ന കരുണയെ മുറുപ്പു ആശിച്ചു കാത്തു നില്പിൻ. പണ്ടു നി
 ങ്ങളുടെ അജ്ഞാനത്തിൽ ഉള്ള മോഹങ്ങളെ മാതിരി ആക്കാതെ,
 ൧൯ നിങ്ങളെ വിളിച്ച വിശുദ്ധനും തക്കവണ്ണം അനുസരണമുള്ള
 ൨൦ പൈതങ്ങളായി എല്ലാ നടപ്പിലും വിശുദ്ധരാകവിൻ. ഞാൻ വി
 ശുദ്ധനാകയാൽ വിശുദ്ധരാകവിൻ എന്ന് (൩ മോ. ൧൧, ൨൨).
 ൨൧ ഏഴുതിരിരിക്കുന്നുവല്ലോ? പിന്നെ മുഖപക്ഷം കൂടാതെ ഓരോര
 ത്തന്റെ ക്രിയക്കു തക്കവണ്ണം ന്യായം വിധിക്കുന്നവനെ നി
 ങ്ങൾ അച്ഛൻ എന്നു വിളിച്ചിരിക്കെ; നിങ്ങളുടെ പരദേശപ
 ൨൨ കാലം ഭയത്തോടെ നടന്നു കഴിപ്പിൻ. പിതൃപാരമ്പര്യത്താലെ
 നിസ്സാരമായ നടപ്പിൽനിന്നു നിങ്ങളെ മേടിച്ചു വിടുവിച്ചതു
 ൨൩ പൊൻ വെള്ളി മുതലായ അനിത്യ വസ്തുക്കളെ കൊണ്ടല്ല നി
 ദോഷവും നിഷ്കളങ്കവുമായ കത്തോടിന്നൊത്ത ക്രിസ്തുന്റെ വി
 ൨൪ ലയേറിയ രക്ഷ കൊണ്ടത്രെ എന്നറിയുന്നുവല്ലോ. അവൻ

ലോകസ്ഥാപനത്തിൻ മുൻപേ മുന്നറിയപ്പെട്ട ഈ അവസാനകാലങ്ങളിൽ വെളിപ്പെട്ടവനാൽ. അവനുമേ ദൈവത്തിൽ ൨൧ വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങൾ നിമിത്തമായിട്ടു തന്നെ; അവനെ അല്ലെ ദൈവം മരിച്ചവരിൽനിന്ന് എഴുന്നീല്പിച്ചു, തേജസ്സ് കൊടുത്തതിനാൽ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ദൈവത്തിങ്കലെ പ്രത്യാശയായിട്ടും ഇരിക്കുന്നു. എന്നാൽ (ആത്മമൂലം) സത്യത്തെ ൨൨ അനുസരിക്കയിൽ നിങ്ങളുടെ ദേഹികളെ നിപ്താജമായ സഹോദരപ്രീതിക്കായി നിർമ്മലീകരിച്ചിട്ടു, ശുദ്ധഹൃദയത്തോടെ അന്യോന്യം ഉററ സ്നേഹിപ്പിൻ. കെടുന്ന വീജത്തിൽനിന്ന ൨൩ ല്ല, കെടാത്തതിൽനിന്നത്രെ (എന്നേക്കും) ജീവിച്ചു നിലനില്ക്കുന്ന ദൈവവചനത്താൽ തന്നെ; നിങ്ങൾ വീണ്ടും ജനിച്ചവർ അല്ലെ. എങ്ങിനെ എന്നാൽ സകല ജഡവും പുല്ലു പോലെയും അതിൻ തേജസ്സ് എല്ലാം പൂല്പിൻ പൂ പോലെയും ആകുന്നു; പുല്ലു വാടി പൂവുതിരുകയും ചെയ്യുന്നു. കർത്താവിൻ വ ൨൪ ചനം എന്നേക്കും നിലനില്ക്കുന്നു (യശ. ൪൦, ൩-൮) എന്നുള്ളതു നിങ്ങളോട് അറിയിച്ച സുവിശേഷവചനം തന്നെ.

൨. അദ്ധ്യായം.

(൧൧) ഇഹത്തിൽ പരമേശിക്തായി നടക്കേണ്ടപ്രകാരം, (൧൩) പ്രജകൾക്കും, (൧൫) ഭാസക്കും (൩. ൧, ൭) സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കും കാട്ടികൊടുക്കുന്നതു.

ഒരുതുകൊണ്ടു സകല വേണ്ടാത്തനവും എല്ലാ ചതിയും വ്യാ ൧ ജഭാവങ്ങളും അസൂയയും നൺകളെയും ഒക്കവെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ ജനിച്ച ശിശുക്കളായി രക്ഷയോളം വളരുവാനായി ൨ ട്ടു കൂട്ടില്ലാത്ത ബുദ്ധിമയപാലിനെ ആഗ്രഹിപ്പിൻ. (സങ്കീ. ൩൪, ൯) കർത്താവ് വത്സലൻ എന്നു നിങ്ങൾ ആസ്വദിച്ചവരല്ലെ. ആയവനെ മനുഷ്യർ ആകാ എന്നു തള്ളിട്ടും ദൈവം ൪ തെരിഞ്ഞെടുത്തതും മാന്യവും ജീവനുള്ളതും ആയ കല്ല് എന്നറിഞ്ഞ് അണഞ്ഞു ചേർന്നു നിങ്ങളും. ജീവനുള്ള കല്ലുകൾ എന്ന ൫ പോലെ ആത്മികഗൃഹവും യേശുക്രിസ്തുവുമേ ദൈവത്തിന്നു സുഗ്രാഹ്യമായ ആത്മികബലികളെ കഴിപ്പാനുള്ള വിശുദ്ധ പുരോഹിതകലവുമായി പണിയിക്കപ്പെട്ട കൊൾവിൻ. ഇതാ ൩ തെരിഞ്ഞെടുത്തതും മാന്യവും ആയ മൂലക്കല്ലിനെ ഞാൻ ചിയോത്തിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നു; അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ൪

ന്നാണിച്ചുപോകയില്ല എന്നു (യശ. ൨൮, ൧൩) വേദത്തിൻ

9 അടക്കം അല്ലെ. അതുകൊണ്ടു വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കു് ആ മാനം ഉണ്ടു്, അനുസരിക്കാത്തവർക്കു് വീഴ്ചപണിയുന്നവർ ആകാ എന്നു തള്ളിയ ആ കല്ലുതന്നെ കോണിൻ തലയായി. 10 ഇടുന്ന കല്ലും വിരുദ്ധ പാറയും ആയ്യിന്നും; (സങ്കീ. ൧൧, ൨൨ യശ. ൮, ൧൪.) അവർ വചനത്തെ അനുസരിയായ്കയാൽ ഇടുന്നു; ആയതിന്നു് അവർ വെക്കപ്പെട്ടും ഇരിക്കുന്നു. നിങ്ങളോ അന്ധകാരത്തിൽനിന്നു തന്റെ അത്തൂത പ്രകാശത്തിലേക്കു് നിങ്ങളെ വിളിച്ചവന്റെ സല്ലാസങ്ങളെ വണ്ണിപ്പാത്തവണ്ണം തെരിഞ്ഞെടുത്തൊരു ജാതിയും രാജകീയപുരോഹിതകലവും വിശുദ്ധ വംശവും പ്രത്യേകം സ്ഥാപിച്ച പ്രജയും 10 ആകുന്നു. പണ്ടു പ്രജയല്ല, ഇപ്പോൾ ദേവപ്രജ, മുഖിതകനിവു ലഭിക്കാത്തവർ ഇപ്പോൾ കനിവു ലഭിച്ചവർ തന്നെ (മൊശ. ൨, ൨൫).

൧൧ പ്രിയമുള്ളവരെ, ഞാൻ നിങ്ങളെ പരദേശികളും പരവാസികളും എന്നു വെച്ചു പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതു: ദേഹിയോടു പോ ൧൨ രാപ്പുന്ന ജഡമോഹങ്ങളെ വിട്ടകുന്നു. ജാതികളുടെ ഇടയിൽ നിങ്ങളുടെ നല്ല നടപ്പിനെ കാട്ടേണം അവർ നിങ്ങളെ ഭക്തൃവൃത്തിക്കാർ എന്നു ഓർപ്പിച്ചു പറയുന്ന അവസ്ഥയ്ക്കു നല്ല ക്രിയകളെ കണ്ടു കായ്ക്കുകയും അറിഞ്ഞു, ദർശനദിവസത്തിൽ ഞെ ൧൩ വത്തെ മഹത്വീകരിപ്പാനായിട്ടു തന്നെ. എങ്കിലൊ മാനുഷസൃഷ്ടിക്ക് ഒക്കെക്കും കർത്താവിന്നിമിത്തമായി കീഴടങ്ങുവിൻ. ൧൪ ശ്രേഷ്ഠാധികാരി എന്നു വെച്ചു രാജാവിനും ആയവൻ ഭക്തൃവൃത്തിക്കാരുടെ ദണ്ഡനത്തിനും സൽപ്രവൃത്തിക്കാരുടെ മാന ൧൫ തിനും അയച്ചിട്ടുള്ളവർ എ:ന്നിട്ടു നാടുവാഴികൾക്കും. (മറു) സ്വതന്ത്രരായും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ വേണ്ടാത്തവരെന്നു പുറപ്പെ ൧൬ ഞാതെ, ദേവദാസരായിട്ടു തന്നെ (കീഴടങ്ങുവിൻ). ബുദ്ധിയില്ലാത്ത മനുഷ്യരുടെ അജ്ഞാനത്തെ ഗുണം ചെയ്യുകൊണ്ടു മി ൧൭ ഞാതെ ആക്കിവെക്കുക തന്നെ ദേവപക്ഷം അല്ലെ ആകുന്നു.

൧൭ എല്ലാവരെയും ബഹുമാനിപ്പിൻ, സഹോദരതയെ സ്നേഹിപ്പിൻ, ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുവിൻ, രാജാവെ മാന്യീപ്പിൻ.

൧൮ വേലക്കാരെ സകല ഭയത്തോടും യജമാനന്മാർക്കു കീഴടങ്ങി ഇ ൧൯ രിപ്പിൻ; നല്ലവരിലും ശാന്തന്മാരിലും മാത്രമല്ല, മൃഗന്മാരിലും അതുപോലെ തന്നെ. കാരണം ഒരുത്തൻ ദൈവം അറിയുന്നു എ ൨൦ ന്നു വെച്ചു ഭുജിക്കുവാനു സഹിച്ചു പാർത്ത അപന്ത്രയമായി

൧. പേരൂർ ൨. അ.

കഷ്ടപ്പെട്ടാൽ അതു തന്നെ കരുണയാകുന്നു. നിങ്ങൾ പാപം ൨൦ ചെയ്തു കമകൊണ്ടു സഹിച്ചാൽ, എന്തു കീർത്തി ഉണ്ടു? അല്ല, ഗുണംചെയ്തു കഷ്ടപ്പെട്ടു സഹിച്ചാൽ, അതു ദൈവമുമ്പാകെ കരുണ ആകുന്നു. ഇതിന്നായിട്ടു നിങ്ങൾ വിളിക്കപ്പെട്ടവല്ല; ൨൧ കാരണം ക്രിസ്തുനും നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി കഷ്ടപ്പെട്ടു, നിങ്ങൾ അവന്റെ കാൽ വടക്കളിൽ പിൻചെല്ലുവാനായി, ഒരു പ്രമാണം വെച്ചു വിട്ടിരിക്കുന്നു. അവൻ പാപം ചെയ്തില്ല; അവ ൨൨ ന്റെ വായിൽ ചതി കാണപ്പെട്ടതും ഇല്ല; (യശ. ൫൩, ൯.) ശകാരിക്കപ്പെട്ടും ശകാരിക്കാതെയും കഷ്ടമനുഭവിച്ചും ഭീഷണം ൨൩ ചൊല്ലാതെയും പാത്തു, നേരായി വിധിക്കുന്നവനിൽ തന്നെ ഏല്പിച്ചു. നാം പാപങ്ങൾക്കു മരിച്ചു, നീതിക്കായി ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ തന്റെ ശരീരത്തിങ്കൽ ആക്കി താൻ മരത്തിന്മേൽ കരേറി അവന്റെ അടിപ്പിന്നാൽ നിങ്ങൾ സൌഖ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഞെറി ഉഴന്ന ആഴകൾ ൨൫ പോലെ ആയിരുന്നു സ്വന്തം; ഇപ്പോഴൊ നിങ്ങളുടെ ദേഹികളുടെ ഇടയന്നും അധ്യക്ഷനും ആയവരുലേക്ക് തിരിഞ്ഞു മേന്മ വല്ലൊ. അപ്രകാരം തന്നെ ഭായ്മമാരെ! സ്വഭത്താക്കുമാർക്കു ൩, ൧ കീഴടങ്ങി (ഇരിപ്പിൻ). വല്ല (പുരുഷന്മാരും) വചനത്തെ അനുസരിക്കുന്നു ഇല്ല എങ്കിൽ ഭയത്തോടു കൂടിയ നിങ്ങളുടെ നിമ്ന ചാരിത്രത്തെ കണ്ടറിഞ്ഞു. വചനം കൂടാതെ ഭായ്മന്മാരുടെ ൨ നടപ്പിനാൽ നേടപ്പെടേണ്ടതിന്നു തന്നെ. നിങ്ങൾക്ക് അലങ്കാരമൊ പുരികുന്തൽ സ്വർണ്ണാഭരണം വസ്ത്രധാരണം ഇത്രാദി പുറമെ ഉള്ളതല്ല. ദൈവത്തിന്നു വിലയേറിയതായി സൌന്ദര്യവും സാധനവും ഉള്ള ഒരേ ആത്മാവിന്റെ കേടായ്മയിൽ ഹൃദയത്തിന്റെ ഗ്രഹമനുഷ്ടനത്രെ (അലങ്കാരമാവു). ഇ പ്രകാരം അല്ലൊ പണ്ടു ദൈവത്തിൽ ആശ വെച്ചു സ്വഭത്താക്കുമാർക്ക് അടങ്ങിയ വിശുദ്ധസ്ത്രീകൾ തങ്ങളെ തന്നെ അലങ്കരിച്ചുകൊള്ളും. സാറ (൧ മോ. ൧൮, ൧൨) അബ്രഹാമെ കന്താ ന്നുവെ എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ട് അനുസരിച്ചപ്രകാരം തന്നെ നിങ്ങളും ഗുണം ചെയ്തു യാതൊരു ഭീഷണിയും പേടിക്കാതെ ഇരുന്നാൽ ആയവർക്കു മക്കളായ്ക്കുമാണ്ടു. പുരുഷന്മാരെ നിങ്ങളും അപ്രകാരം തന്നെ (അടങ്ങുവിൻ) നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകൾക്കു മുടക്കം വരാതെ ഇരിപ്പാൻ സ്ത്രീകൾ വെലം കുറഞ്ഞ പാത്രം എന്നുവെച്ച് അവരോടു ജ്ഞാനപ്രകാരം സഹവാസം

൫൪൯

ചെയ്യും, ജീവതപത്രപെക്ക് അവാർ കൂട്ടവകാശികൾ എന്ന് ഓർത്തു, ബഹുമാനം ഒപ്പിച്ചുകൊടുപ്പിൻ.

II. അദ്ധ്യായം.

(വ) സമാധാനത്തോടെ തമ്മിൽ സുഖിപ്പാനും, (എ) ഉപദേശങ്ങളിലും കൂടാനും, (എ) യേശുവെ പിഞ്ചെന്ന ജയം കൊൾവാനും പ്രയോധിപ്പിക്കുന്നതു.

- വ ടിടക്കം എല്ലാവരും ഐക്യമുണ്ടാകും കൂറായുണ്ടാകും സമാധാനപ്രീതിയും കന്നിയും വിനയബുദ്ധിയും ഉള്ളവരായി. ദോഷത്തിന്നു ദോഷത്തേയും ശകാരത്തിന്നു ശകാരത്തേയും പകരം ചെയ്യാത്തവർ എന്നു തന്നെ അല്ല; ഇതിന്നായിട്ടു വിളിക്കപ്പെട്ടവർ എന്നറിഞ്ഞ് അനുഗ്രഹിക്കുന്നവരായും ഇരിപ്പിൻ! എ
- ൧൦ ന്നാൽ അനുഗ്രഹത്തെ അനുഭവിപ്പാറാകും. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ജീവനെ സ്നേഹിപ്പാനും നല്ല ദിവസങ്ങളെ കാണാനും ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ ദോഷത്തിൽനിന്നു തന്റെ നാവിനേയും ചതി
- ൧൧ പറയാതെപ്പോലും അധരങ്ങളേയും അടക്കിവെക്കുക. ദോഷത്തോട് അകന്നു ഗുണം ചെയ്യും, സമാധാനത്തെ തിരഞ്ഞു പിന്തുടര
- ൧൨ ക. കർത്താവിന്റെ കണ്ണുകൾ നീതിമാന്മാരിലും അവന്റെ ചെയ്തികൾ അവരുടെ അപേക്ഷയിലും ആകുന്നു; ദോഷം ചെയ്യുന്നവരോടൊ കർത്താവിൻ മുഖം എതിരിടുന്നു (സങ്കീ. ൩൪, ൧൨
- ൧൩ ൧൭). പിന്നെ നിങ്ങൾ നല്ലതിനെ പിന്തെരുന്നവർ ആകുന്നു
- ൧൪ എങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്കു ദോഷം ചെയ്യുന്നവൻ ആർ? എങ്കിലും നീതിനിമിത്തം കഷ്ടപ്പെടേണ്ടി വന്നാലും നിങ്ങൾ ധന്യന്മാർ; അവരുടെ ഭീമതയിൽ മാത്രം അഞ്ചുകയും കലങ്ങുകയും അത് കർത്താവായ ദൈവത്തെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വിശുദ്ധീകരിപ്പിൻ (യശ. ൮, ൧൨).
- ൧൫ നിങ്ങളിലുള്ള പ്രത്യാശയെ കൊണ്ടു ന്യായം ചോദിക്കുന്ന ഏവനോടും സൌമ്യതയും ഭയവും കലർന്നു പ്രതിവാദം ചെയ്ത
- ൧൬ വാൻ നിന്ദം ഒരുപെട്ടു നിന്നു. ക്രിസ്തുനിൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള നല്ല നടപ്പിനെ പ്രാവുന്നവർ നിങ്ങളെ ഒഴുപ്പുത്തീക്കുവാൻ എന്നു പഴിച്ചു പറയുന്നതിൽ ലജ്ജിപ്പാനായിട്ടു, നല്ല മനസ്സാക്കിയെ
- ൧൭ വിടാതെ ഇരിപ്പിൻ. ദൈവേഷ്ടത്തിന്നു വേണ്ടി വന്നാൽ നിങ്ങൾ ദോഷം ചെയ്തിട്ടല്ല, ഗുണം ചെയ്തിട്ടു തന്നെ; കഷ്ടപ്പെ
- ൧൮ ടുക ഏറ്റവും നല്ല. ഒരിക്കൽ ആകട്ടെ നീതികെട്ടവർക്കു പകരം ക്രിസ്തുൻ എന്ന നീതിമാനും നമ്മെ ദൈവത്തോട് അടുപ്പിപ്പാൻ

പാപങ്ങൾ നിമിത്തം കഷ്ടപ്പെട്ടു, ജഡപ്രകാരം മരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടും ആത്മപ്രകാരം ജീവിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ആത്മാവിൽ തന്നെ ൧൯ യാത്രയായി പണ്ടു നോഹയുടെ ദിവസങ്ങളിൽ പെട്ടും ഒരു ക്കുന്ന സമയം ദൈവത്തിന്റെ ദീപ്തകാലം കാത്തിരിക്കുമ്പോൾ, അനുസരിക്കാത്തതുകൊണ്ടു, തടവിൽ ആക്കിയ ആത്മാക്കളോടും ചോദിച്ചറിയിച്ചു. ആ പെട്ടകത്തിൽ അല്ല ജനം എട്ടു ൨൦ പേർ വെള്ളത്തൂടെ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. ആ വെള്ളം മുഖെ സൂചി ൨൧ പിച്ച് സ്നാനമായത് ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെയും രക്ഷിക്കുന്നു. (സ്നാനമൊ ജഡത്തിന്റെ അഴക്കിനെ കളയുന്നത് എന്നല്ല; യേശു ക്രിസ്തുന്റെ പുനരുത്ഥാനത്താൽ നല്ല മനോഭാവം വരുത്തിനായി ദൈവത്തോടു ചോദിച്ചിരിക്കുന്നതത്രെ ആകുന്നു). അവ ൨൨ ന് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു ചെന്നു, ദൂതർ അധികാരികൾ ശക്തികളും കീഴടക്കുംവണ്ണം ദൈവത്തിന്റെ വലത്തിരിക്കുന്നു.

൪. അദ്ധ്യായം.

പാപത്തിന്നു മരിച്ചു, (൭) ന്യായവിധിക്ക് ഒരുങ്ങുവാനും, (൧൨) ക്രിസ്താനുമായി കഷ്ടപ്പെടുവാനും വഴികാട്ടുന്നതു.

(൫) കയാൽ ക്രിസ്തുൻ (നമുക്കു വേണ്ടി) ജഡത്തിൽ കഷ്ട ൧ പ്പെട്ടിരിക്കെ നിങ്ങളും ജഡത്തിൽ കഷ്ടപ്പെട്ടവൻ പാപം ശമിച്ചു കിട്ടിയവൻ എന്നുള്ള ആ ഭാവനയെ തന്നെ ആയുധമാക്കി; ജഡത്തിൽ ഇരിപ്പാനുള്ള കാല ശേഷിപ്പെ ഇനി മനുഷ്യരുടെ മോഹങ്ങൾക്കല്ല; ദൈവവെട്ടുത്തിന്നായത്രെ കഴിച്ചുകൊട്ടാൻ മുതിരുവിൻ. കാമാന്തി മോഹങ്ങളിലും മദ്രാസക്കി, കൂത്തു, നരീൻ, കുടികളിലും അധർമ്മ ബിംബാരാധനകളിലും നടന്നു, ജാതികളുടെ ഇഷ്ടത്തെ ആചരിച്ചുകൊണ്ട് ആയുഷ്കാലം പോക്കിയതു (നമുക്കു) മതിയാകുന്നുവല്ലോ. ആ ദുർന്നിപ്പിന്റെ കവിച്ച് ൪ ലോകം തന്നെ നിങ്ങൾ കൂട ഓടാത്തത് അവർ അപൂർവ്വം എന്നു വെച്ചു ഭൂഷണം പറയുന്നു. ജീവികൾക്കും മരിച്ചവർക്കും ന്യായം വിസ്മരിപ്പാൻ ഒരുങ്ങി നില്ക്കുന്നവന് അവർ കണക്കു വേറാധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും. മരിച്ചവർക്കും സുവിശേഷം അറിയി ന്കപ്പെട്ടത് അവർ മനുഷ്യപ്രകാരം ജഡത്തിൽ വിധി പ്രാപിച്ച് ആത്മാവിൽ ദൈവപ്രകാരം ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നെ.

എന്നാൽ എല്ലാവരിന്റെ അവസാനം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു. ൭ ആകയാൽ നിർമ്മാണമായി പ്രാർത്ഥനകൾ വേണ്ടി സുബോധം വ

പൂണ്ടു ചമവിൻ; സകലത്തിന്നു മുഖെ തമ്മിൽ തമ്മിൽ ഉ
 ററ സ്നേഹമുള്ളവരായിരിപ്പിൻ; സ്നേഹമാകട്ടെ പാപങ്ങളുടെ
 ന് സമുഹത്തെ മറക്കുന്നു; (സുഭ. ൧൦, ൧൧). പിറുപിറുപ്പു കൂടാ
 ൧൦ തെ, അന്യോന്യം അതിഥിസഖ്യാരം ആചരിപ്പിൻ. ഓരോരു
 ത്തൻ വരൂ പ്രാപിച്ചു പ്രകാരമെ നാനാവിധമുള്ള ദേവകൃപ
 യുടെ നല്ല വീട്ടുവിചാരകരായിട്ട് അതിനെ തങ്ങളിൽ ശുശ്രൂ
 ൧൧ ഷിച്ചു നടത്തുവിൻ. ഒരുത്തൻ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടാൽ ദൈവത്തി
 ന്റെ അരുളപ്പാടുകൾ എന്നു (വെച്ചിട്ടു) ആക; ഒരുത്തൻ ശു
 ശ്രൂഷിച്ചാൽ ദൈവം എത്തിക്കുന്ന പ്രാപ്തിയാൽ ആകുപോ
 ലെ എല്ലാറ്റിലും ദൈവം യേശുക്രിസ്തുനൂലം മഹത്വപ്പെടുവാ
 നായിട്ടത്രെ; ആയവന്നു യുഗാദി യുഗങ്ങളിലും തേജസ്സും ബല
 ധും ഉണ്ടാപ്പുതാക ആമെൻ.

൧൨ പ്രിയമുള്ളവരെ, നിങ്ങൾക്ക് പരീക്ഷിക്കുകയായി അകപ്പെടുന്ന
 ഉലത്തിയിൽ അപൂർവ്വമായതൊന്നു സംഭവിച്ചു എന്ന് അതിശ
 ൧൩ യിച്ചു പോകരുത്. ക്രിസ്തുന്റെ കഷ്ടങ്ങൾക്കു പങ്കുള്ളവരായ
 തോരും അവന്റെ തേജസ്സ് വെളിവാകുമ്പോൾ ഉല്പന്നിച്ചു
 ൧൪ ന്നിപ്പാനായി (ഇന്നും) സന്തോഷിച്ചു കൊൾകെ വേണ്ട; നി
 ങ്ങൾ ക്രിസ്തുനാമത്തിൽ നിദിക്കപ്പെട്ടാൽ ധന്യരത്രെ. തേജ
 സ്സിന്റെയും (ശക്തിയുടെയും) ആത്മാവായ ദൈവാത്മാവ് നി
 ങ്ങളുടെ മേൽ ആവസിക്കയാൽ തന്നെ അത് അവരിൽ ദൃഷ്ട
 ൧൫ ന്പ്പെട്ടും നിങ്ങളിൽ മഹത്വപ്പെട്ടും വരുന്നു. നിങ്ങൾ ആരും
 കലപാതകനൊ, കള്ളനൊ, ദുഷ്ടവൃത്തിക്കാരനൊ ആയിട്ടു കഷ്ട
 ൧൬ പ്പെടരുതെ; പരകാര്യാപേക്ഷിയായുമരുതു. ക്രിസ്തുനായിട്ടു
 എന്നു വരികിലൊ ലജ്ജയരുത്; ഇതുകാരും ചൊല്ലി. ദൈവത്തെ
 ൧൭ മഹത്വീകരിച്ചു കൊൾക. കാരണം ന്യായവിധി ദൈവഗൃഹ
 ത്തിൽ(നിന്ന്) ആരംഭിപ്പാൻ സമയമായി. അതു മുഖെ ന
 മ്മിൽ എന്നു വന്നാൽ ദേവസുവിശേഷത്തെ അനുസരിക്കാ
 ൧൮ ത്തവരുടെ ഒടുവ് എന്തു? പിന്നെ നീതിമാൻ ദുഃഖനരക്ഷ
 ്പ്പെടുന്നു എങ്കിൽ അദക്കത്തും പാപിയും എവിടെ കാണപ്പെടും?
 ൧൯ (സുഭ. ൧൧, ൩൧). അതുകൊണ്ടു ദേവേഷ്ടപ്രകാരം കഷ്ടപ്പെ
 ടുന്നവരും ഗുണങ്ങൾ ചെയ്തു നടന്നു, തങ്ങളുടെ ദേഹികളെ വി
 ശേഷനായ സ്രഷ്ടാവിൽ എന്നു വെച്ചു ഭരമേല്പിപ്പുതാക

ഭി. അദ്ധ്യായം.

മുപ്പനാക്കം (൭) ഇളയവക്കം മാറ്റം പ്രബോധനം, (൧൦) അനുഗ്രഹം.

നിങ്ങളിലുള്ള മുപ്പനാറെ കൂടെ മുപ്പനും ക്രിസ്തന്റെ കഷ്ടതകൾക്കു സാക്ഷിയും വിശേഷാൽ വെളിവാചനങ്ങളു തേജസ്സിന്നു കൂട്ടാലിയും ആയ ഞാൻ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നത്. നിങ്ങളിലു രള്ള ദൈവത്തിൻ കൂട്ടത്തെ മേയിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ധ്യക്ഷ ചെയ്യിൻ; നിബ്ബന്ധത്താലല്ല മനഃപൂർവ്വമായി തന്നെ ദുഷ്ടോദത്താലല്ല, മുതിച്ചയോടത്രെ സമ്പാദിതരിൽ കത്തുതപം നടത്തുന്നവന്മാരായ്മല്ല, കൂട്ടത്തിന്നു മാത്രം കൈയായി തീർന്നത്രെ (അദ്ധ്യക്ഷ ചെയ്യേണ്ട). എന്നാൽ ഇടയശ്ശേക്കൻ പ്രത്യക്ഷനാകുമ്പോൾ, തേജസ്സിന്റെ വാടാത്തൊരു കിരീടം പ്രാപിക്കും അപ്രകാരം ഇതുളയവരെ മുപ്പനാക്കം കീഴടങ്ങുവിൻ; എല്ലാവരും തങ്ങളിൽ കീഴടങ്ങി മനത്താഴ്ചയെ പുറത്തു കൊൾവിൻ; ദൈവം ഡാദികളോട് എതിർത്തു നിന്നു, താഴ്മയുള്ളവക്കല്ലൊ കരുണ നല്കുന്നു (സുഭ. ൩, ൩൪). അതുകൊണ്ട് അവൻ തക്കത്തിൽ നിങ്ങളെ ന്യായത്തുവാനായിട്ടു ദൈവത്തിന്റെ വെലമുള്ള കൈക്കീഴ് താണു കൊണ്ടു; നിങ്ങളുടെ സകല ചിന്തയും അവൻ നിങ്ങളോടുകൂടി കരുതുന്നവനാകയാൽ അവന്റെ മേൽ ചാടിപ്പിൻ. നിമ്മദവരാകവിൻ, ഉണർന്നു കൊൾവിൻ; നിങ്ങളുടെ പ്രതിയോഗിയാകുന്ന പിശാച് അലറുന്ന സിംഹം പോലെ ആരെ വിഴുങ്ങേണ്ട എന്നു തിരഞ്ഞു ചുറ്റി നടക്കുന്നു. അവനോട് എതിരിട്ടും നല്ലോകത്തിലുള്ള നിങ്ങളുടെ സമോദരന്മാരായ ആ വക കഷ്ടപ്പാടുകളെ തന്നെ നിവൃത്തിച്ചു വരുന്നു എന്നറിഞ്ഞു, വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരരായും നില്പിൻ. എന്നാൽ നമ്മെ കറയ കഷ്ടപ്പെട്ട എപ്പോഴും, യേശുക്രിസ്തനിൽ തന്റെ നിത്യ തേജസ്സിലേക്ക് വിളിച്ചുവന്നായി സർവ്വ കൃപാപരമായ ദൈവം താൻ നിങ്ങളെ യഥാസ്ഥാനത്തിലാക്കി ഉറപ്പിച്ചു ശക്തികരിച്ചു അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തുകയുമാം. അവന്നു തേജസ്സും വെലവും യുഗാദിയുഗങ്ങളിലും ഉണ്ടാവുന്നതാക ആമെൻ.

നിങ്ങളോട് പണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു വിശ്വസ്യ സമോദരന്മാരായ സിലാന്നെക്കൊണ്ടു ഞാൻ ചുരുക്കത്തിൽ നിങ്ങളോട് (ഇത്) എഴുതിയയച്ചതിനാൽ പ്രബോധിപ്പിച്ചും നിങ്ങളോ ഈ നിന്നുകൊണ്ടതു ദൈവത്തിന്റെ സത്യകരുണ തന്നെ എന്നു

മനുസാക്ഷ്യം കൂട്ടിതന്നു ഇരിക്കുന്നു. ബാബെലിൽ കൂട ഏരിഞ്ഞ
 ടക്കപ്പെട്ട (സഭയ്ക്കു) വളം എൻ പുത്രനായ മക്കൾ നിങ്ങളെ വ
 മർ നിക്കുന്നു. സ്നേഹചുംബനത്താൽ അന്യോന്യം വന്ദിപ്പിൻ; ക്രി
 സ്തുയേശുവില്ലുള്ള നിങ്ങൾക്കു എല്ലാവർക്കും സമാധാനം ഉണ്ടാ
 ക (ആമെൻ).

THE SECOND EPISTLE OF

Peter

പേത്രന്റെ

രണ്ടാം ലേഖനം

൧. അദ്ധ്യായം.

തെരിഞ്ഞെടുപ്പിന്നു സ്ഥിരത വരുത്തി വളരുവാൻ, (൧൨) അപോസ്തലൻ മരണത്തിൻ മുഖെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു, (൧൩) യേശുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയെ ഉറപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നു.

യേശുക്രിസ്തുന്റെ ദാസനും അപോസ്തലനുമായ ശിശ്യോ ൧ ന് പേത്രൻ നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്നും യേശുക്രിസ്തുൻ എന്ന ര ക്ഷിതാവിന്നും ഉള്ള നീതിയിൽ ഞങ്ങളോടു സമ്മാനമുള്ള വി ശ്വാസം കിട്ടിയവർക്കു (എഴുന്നൂറ്). ദൈവത്തിന്റെയും ന ളുടെ കർത്താവായ യേശുവിന്റെയും പരിജ്ഞാനത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു കരുണയും സമാധാനവും വർദ്ധിക്കുമാറാക.

തേജസ്സിനാലും വീഴ്ചത്താലും നമ്മെ വിളിച്ചവന്റെ പരിജ്ഞാനംമൂലം അവന്റെ ദിവ്യ ശക്തി നമുക്കും ജീവനോടും ദേവദൂതന്മാരോടും ചേരുന്നവ ഒക്കെയും സമ്മാനിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. അവനാൽ നിങ്ങൾ ലോകത്തിൽ മോഹത്താലുള്ള കേരടന്നു തെറ്റി പോയിട്ടു, ദിവ്യസ്വഭാവത്തിന്നും കൂട്ടാളികൾ ആകുമാൻ ആ (വീഴ്ചതേജസ്സ)കളാലും അവൻ അതിമഹത്തം വിലയേറിയതുമായ വാഗ്ദത്തങ്ങളെ നമുക്കു സമ്മാനിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിനിമിത്തം തന്നെ നിങ്ങൾ എല്ലാ പ്രയത്നവും ഉ കഴിച്ചു നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിൽ വീഴ്ചയും, വീഴ്ചത്തിൽ ജ്ഞാനവും, ജ്ഞാനത്തിൽ ഇന്ദ്രിയജയവും, ഇന്ദ്രിയജയത്തിൽ ന ക്ഷാത്തിയും, ക്ഷാത്തിയിൽ ദൈവദൂതന്മാരും, ദൈവദൂതന്മാരിൽ

II. PETER I.

സമോദരപ്രീതിയും, സമോദരപ്രീതിയിൽ സ്നേഹവും നല്ല
 ൮ വിൻ. കാരണം ഇവ നിങ്ങൾക്കുണ്ടായി വെച്ചാൽ നമ്മുടെ ക
 ത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിനായി മടിച്ചു
 ൯ വരും അഥവാ അക്കി വെക്കുകയില്ല. ഇവ കൂടാതെ ഉള്ളവ
 ന്നാ, കുടുംബം ദൂരപ്പെട്ടിയില്ലാത്തവനും പണ്ടേത്ത പാപങ്ങളു
 ൧൦ ടെ ശുദ്ധീകരണത്തെ മറന്നവനും ആകുന്നു. അതുകൊണ്ടു സ
 മോദരന്മാരെ, എത്രയും അധികമായി നിങ്ങളുടെ വിളിയേയും
 തെരിഞ്ഞെടുപ്പിനേയും സ്ഥിരമാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊൾവിൻ:
 ൧൧ ഇവ ചെയ്തു വന്നാൽ ഒരനാളം ഇടകയില്ല. നമ്മുടെ കത്താ
 വും രക്ഷിതാവുമായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ നിത്യ രാജ്യത്തിലെ പ്ര
 വേശം ഇപ്പോഴും നിങ്ങൾക്കു സമൃദ്ധിയായി നല്കപ്പെടും.

൧൨ അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞവരും കിട്ടിയ സത്യത്തിൽ
 ഉറന്നിടവരും ആയിട്ടും ഇവ തൊട്ട് എപ്പോഴും കാഴ്ചപ്പാൻ ഞാ
 ൧൩ ന് കരുതിക്കൊള്ളും. ഈ കുടിലിൽ ഇരിപ്പോളം നേരം നിങ്ങൾ
 ൧൪ ്മെ കാഴ്ചപ്പാണു്തുക ന്യായം എന്നു തോന്നുന്നു. നമ്മുടെ ക
 ത്താവായ യേശുക്രിസ്തുൻ എന്നിക്ക് സൂചിപ്പിച്ച പ്രകാരം എ
 ൧൫ ന്റെ കുടിൽ ഇട്ടു കളവാൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാനറി
 ൧൬ ത്തുവല്ലോ. എന്റെ നിയോഗത്തിന്റെ ശേഷവും നിങ്ങൾ
 അവന്റെ കാൽ തന്നെ പിന്നെയും പിന്നെയും ചെയ്തു
 ൧൭ കൂടേണ്ടതിന്നും ഞാൻ ശ്രമിക്കും. ഞങ്ങൾ ആകട്ടെ നമ്മുടെ
 കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ ശക്തിയേയും വരവിനേയും
 നിങ്ങൾക്ക് അറിയിച്ചത്, കുറഞ്ഞാക്കിയ കഥകളെ പ്രമാണി
 ൧൮ ചിട്ടല്ല, അവന്റെ മഹിമയുടെ കാണികളായു മഞ്ഞിട്ടത്രെ (ആ
 ൧൯ യതു). എങ്ങിനെ എന്നാൽ ഇവൻ എന്റെ ഇഷ്ടപത്രൻ ആ
 കുന്നു, അവർക്കു ഞാൻ പ്രസാദിച്ചു എന്നുള്ള ശബ്ദം പ്രാ
 പതേജസ്സിനാൽ അവൻ സാധിച്ചപ്പോൾ പിതാവായ ദൈ
 ൨൦ വത്തിൽനിന്നു മാനവും തേജസ്സും ലഭിച്ചു. ആ ശബ്ദം തന്നെ
 ഞങ്ങൾ അവനോടു കൂട വിശുദ്ധ മലമേൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ
 ൨൧ വാനത്തിൽനിന്നു വന്നു കേട്ടു. പിന്നെ പ്രവാചകവാക്യം
 നമുക്ക് അധികം സ്ഥിരമായിട്ടുണ്ടു്. ഇരുണ്ട സ്ഥലത്തു പ്രകാ
 ശിക്കുന്ന വിളക്ക് എന്ന പോലെ ആയതിനെ നിങ്ങൾ ഹൃദയ
 ൨൨ ന്നല്ലവണ്ണം ചെയ്യുന്നു. തിരുവെഴുത്തിലെ പ്രവാചകൻ ഒന്നു
 സ്വയമായ പ്രാപ്താനത്താൽ ഉള്ളതല്ല എന്നു മുമ്പെ അറിഞ്ഞി

൨. പേരൂർ ൨. അ.

രിക്ക (നല്ല). പ്രവാചകൻ ആകട്ടെ ഒരിക്കലും മനുഷ്യന്റെ ഇ ൨൧ ഏത്താൽ സാധിച്ചിട്ടില്ല; വിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ വഹിക്കപ്പെട്ട ഒരു, വിശുദ്ധരായ ദേവമനുഷ്യർ ചെയ്തിയതല്ല.

൨. അദ്ധ്യായം.

സഭയിലെ കള്ള ഉപദേശക്കാരുടെ വർണ്ണന.

ഒരുതയല്ല, കള്ള പ്രവാചകൻ ജനത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു; അ ൧ പ്രകാരം നിങ്ങളിലും കള്ള ഉപദേശക്കാരുണ്ട് ഉണ്ടായി, നാശമുള്ള മതദോഷങ്ങളെ നശിപ്പിച്ച് തങ്ങളെ വിലക്ക് വാങ്ങിയ നാഥനെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞും കൊണ്ടു, തങ്ങളുടെ തന്നെ വിരോധത്തെ നാശത്തെ വരുത്തും. ഇങ്ങിനെ സത്യത്തിന്റെ വഴിക്കു ദൂഷണം വരുവാൻ ഫലപ്രദമായവരുടെ കാര്യങ്ങളെ പലരും പിന്തുടർന്നു; ലോഭത്തിൽ ചിത്രവാക്കുകളെ കൊണ്ടു, നിങ്ങളെ വാണിജ്യ ആക്കും; ആയവർക്ക് പണ്ടുതന്നെ ന്യായവിധി താമസിയാതെയും നാശം നിറുകൊള്ളാതെയും ഇരിക്കുന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ പിഴച്ച ദൂതരെ ദൈവം ആദരിയാതെ അന്ധകാരത്തിൽ ചങ്ങലകളാൽ നരകത്തിൽ ആക്കി, ന്യായവിധിക്കായി കാപ്പാൻ എല്പിക്കയും, പഴയ ലോകത്തെയും ആദരിയാതെ, ദൈവദൂഷകരുടെ ഉലകിൽ ജലപ്രളയം വരുത്തിക്കൊണ്ടു, നീതിപോഷകനായ നോവെ എഴുവരോടെ പാലിക്കയും, സഭയ്ക്കു പലമോറ പട്ടണങ്ങളെ ഭസ്മീകരിച്ചു. (നില) മറിവിനാൽ ശിക്ഷിച്ചും കൊണ്ടു, ഭാവിയുടെ ഭക്തിയീനർക്കു ദുഷ്ടാന്തമാക്കി വെക്കുകയും, ആ അധർമ്മികളിൽ വസിക്കുമ്പോൾ, നാശത്തോളം അക്രമം ഉണ്ടായതെല്ലാം കണ്ടും കേട്ടും കൊണ്ടു, നീതിയുള്ള ദേഹിയിൽ പീഡ നിറഞ്ഞു. കാര്യങ്ങളിലുള്ള അവരുടെ നടപ്പിനാൽ വലിയ പാപം പോയ നീതിമാനായ ലോത്തെ ഉദ്ധരിക്കയും ചെയ്തിരിക്കെ, കർത്താവ് ഭക്തരെ പരീക്ഷിച്ചിട്ടുനിന്ന് ഉദ്ധരിപ്പാനും അ ന്ന നീതിക്കാരെ ന്യായവിധിനാളിലെ ദണ്ഡത്തിന്നു കാപ്പാനും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു (സ്പഷ്ടം); വിശേഷാൽ മാലിന്യം മോഹിച്ചു, ജനത്തിൻ പിന്നാലെ നടന്നു കർത്തൃത്വത്തെ നിറിച്ചും പോകുന്നവരെ തന്നെ. ആ ധാഷ്ട്യമുള്ള തന്റേടക്കാർ തേജസ്സുക ൧൦ ഉള്ള ദൂഷിപ്പാൻ അഞ്ചുന്നില്ല. ഉറക്കിലും ശക്തിയിലും ഏറെ വി ൧൧ ശേഷമുള്ള ദൂതന്മാർ അവരിൽ ദൂഷണമുള്ള വിധിയെ (കർത്താ

൧൨ വിൻ മുഖിൽ) ഉച്ചരിക്കാതെ, നില്ക്കുന്നെത്തിൽ. ഇവർ ബു
 ഡിയില്ലാതെ പിടിക്കും. ഇരേക്കും ആയിട്ടു പിന്നെ പ്രകൃത മൃ
 ഗങ്ങളെ പോലെ തങ്ങളും അറിയാത്തവരെ ഓടിച്ചുകൊൾക
 യാൽ അന്തരീതിയുടെ കൂലി ലഭിച്ചു, തങ്ങളുടെ കയ്യെത്തിൽ കെ
 ൧൩ ട്ടുപോകും. പകലിലെ ദോഷമുപിയിലെ സുഖം എന്നുവെച്ചു ത
 ങ്ങളുടെ ചതി (സദ്യ)കളിൽ പുറപ്പെട്ടു, നിങ്ങളോടു കൂട വിരുന്നി
 ൧൪ റിക്കുന്ന കറകളും കളങ്കങ്ങളും. പാപമുപി കാണാതെ വൃഥാ
 റിന്നി(നോക്ക) നിറഞ്ഞ കണ്ണുള്ളവരും സ്ഥിരത പോരാത്ത ദേ
 ഹികളെ ഇരകാട്ടി കുടിക്കുന്നവരും, ഹൃദയം ലോഭത്തിൻ അർപ്പാ
 ൧൫ സം തികഞ്ഞവരും ആയ ശാപമക്കൾ. നേർവഴിയെ വിട്ടു,
 ബദ്ധായനായ ബിലാമിന്റെ വഴിയെ ചെന്നു ഭ്രമിച്ചു പോ
 ൧൬ യി. ആയവൻ അന്തരീതിയുടെ കൂലിയെ സ്നേഹിച്ചു, തന്റെ
 അതിക്രമത്തിൻ ബോധം വരുവാൻ ശാസിക്കപ്പെട്ടു, വാക്കി
 ൧൭ ന്റെ മൊഴിയെ തടുത്തു. ഇവർ നീരില്ലാത്ത ഉറവുകൾ,
 കൊടുങ്കാറ്റു, തെളിക്കുന്ന മഞ്ഞു, മേഘങ്ങൾ, കൂരിരിട്ട് അവർക്കു
 ൧൮ എന്നെന്നേക്കും കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കാരണം ഭൂമത്തിൽ നട
 കുന്നവരോട് അല്പം വേവിട്ട് ഓടുന്നവരെ ഇവർ മായം ചീ
 ന്തുള്ളവ ഉരിയാടിക്കൊണ്ടു, ജഡമോഹങ്ങളിലും കാമദോഷങ്ങളി
 ൧൯ ലും കുടിക്കുന്നു. അവർക്കു സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നു;
 ൨൦ തങ്ങളോ കേടിന്റെ ദാസരായ്ക്കിടക്കുന്നു. താന്താൻ തോറതി
 ന് അടിമപ്പെട്ടു പുക്കുവല്ലോ; കർത്താവും രക്ഷിതാവും ആയ
 യേശുക്രിസ്തുന്റെ പരിജ്ഞാനത്താൽ ലോകത്തിൻ മലിനതക
 ളെ വിട്ടോടിയവർ അവനിൽ വീണ്ടും കടുങ്ങി തോറപോയ
 ത് അവർക്കു മുഖിനേക്കാൾ പിമ്പ് അധികം വെളിച്ചമുണ്ടായി.
 ൨൧ നീതിമാനും അറിഞ്ഞ ശേഷം ഏല്പിച്ചുകിട്ടിയ വിശുദ്ധ നിയോഗ
 ഗത്തിൽനിന്നു മാറിപ്പോകുന്നതിനേക്കാൾ ആ പരിജ്ഞാനം
 ൨൨ വരാത്തു എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു. അവർക്കു സംഭവിച്ചതെ
 താൻ മെട്ടിച്ചതിലേക്ക് തിരിഞ്ഞ നായി എന്നും പന്നി കളിച്ചിട്ടു
 ചളിയിൽ ഉരുളുവാൻ എന്നും മെയ്യുള്ള പഴഞ്ചൊല്ലിന്റെ ബാ
 ധം തന്നെ.

൨. പേരൻ ൩. അ.

൩. അദ്ധ്യായം.

കുറുപ്പൻ വരവു നിശ്ചയവും, (൧൦) വലിയ മാനം വരുത്തുന്നതും ആകയാൽ,
(൧൧) ഒരുക്കുവാനുള്ള പ്രയോധനം.

പ്രിയമുള്ളവരെ, നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ ഇന്ന് എഴുതുന്നത് ൧൦ രണ്ടാം ലേഖനം ആകുന്നുവല്ലോ! രണ്ടിനാലും ഞാൻ ഓർമ്മ വരുത്തിക്കൊണ്ടു. നിങ്ങളുടെ സ്വപ്ന മനസ്സിനെ ഉണർത്തുന്നിത്. വിശുദ്ധ പ്രവാചകരാൽ മുൻചൊല്ലപ്പെട്ട വചനങ്ങളെയും ൨ നിങ്ങളുടെ അപോസ്തലരാൽ (കിട്ടിയ) കർത്താവും രക്ഷിതാവും ആയവന്റെ കല്പനയേയും ഓർത്തുകൊൾകയും. ദിവസങ്ങളു ൩ ൽ അന്ത്യത്തിൽ സ്വന്ത മോഹങ്ങളിൽ പ്രകാരം നടക്കുന്ന പരിഹാസങ്ങൾ അവന്റെ പ്രത്യക്ഷതയുടെ വാഗ്ദത്തം എവിടെ? പിതാക്കന്മാർ നിദ്രകൊണ്ട നാൾമുതൽ സകലവും സൃഷ്ടി രയുടെ ആരംഭം തൊട്ട് ഒരുപോലെ പാർത്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു ചൊല്ലി, പരിഹാസത്തോടെ വരും എന്നു വിശേഷാൽ അറികയും ചെയ്യും. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ വചനം ഉത്താൽ പണ്ടു വാനങ്ങളും വെള്ളത്തിൽനിന്നും വെള്ളത്തുടേയും ഉണ്ടായി ചമഞ്ഞ ഭൂമിയും ആയ ദേശം. അന്നുള്ള ലോകം ൩ അവനാൽ ജലപ്രയത്നത്തിൽ മുക്കി നശിച്ചു എന്നും. ഇപ്പോഴത്തെ വാനങ്ങളും ഭൂമിയും ആ വചനത്താൽ തന്നെ നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടു, ന്യായവിധിയും ഭക്തിഹീനമനുഷ്ഠനുടെ നാശവും സംഭവിക്കുന്ന ദിവസത്തിലേക്കു തീക്കായിട്ടു കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും അവർക്കു ഭയന്നാത്തതു മനസ്സിലായാൽ അത്രെ ആകുന്നു. നിങ്ങൾക്കൊ പ്രിയമുള്ളവരെ, കർത്താവിനുമുമ്പിൽ ഒരു നാൾ ആയിരം വഷം പോലെയും ആയിരം വഷം ഒരു നാൾ പോലെയും (സങ്കീ. ൯൦, ൪.) എന്ന് ഇത് ഒന്നു ഭയന്നാതിരിക്കരുതു. ചിലർ ഇതു താമസം എന്നു വിചാരിക്കുന്ന പ്രകാരം കർത്താവ് വാഗ്ദത്തത്തെ കുറിച്ചു താമസിക്കുന്നില്ല; ഒരുത്തരും നശിച്ചുപോകാതെ, എല്ലാവരും മാനസാന്തരത്തിലേക്കു പോരുവാൻ അവൻ ഇച്ഛിച്ചു. നമ്മോടു ഭീഷ്ടക്ഷമാവാൻ ആകുക ഉള്ളു. കർത്താവിൻ ദിവസമൊ (രാത്രിയിൽ) കള്ളനെ ൧൦ പോലെ വരും; ആയതിൽ വാനങ്ങൾ മുഴക്കി ഒഴിഞ്ഞും (ആദി) ഭൂതങ്ങൾ കത്തിയൊഴിഞ്ഞും ഭൂമിയും അതിലുള്ള പണികളും വെള്ളംപോകും; ഇങ്ങിനെ ഇവയൊക്കെയും അഴിയേണ്ടിയിരിക്കെ ൧൧

നിങ്ങൾ വിശുദ്ധ നടപ്പുകളിലും ഭക്തികളിലും എത്ര മുതിർന്നിരിക്കേണ്ടു. വാനങ്ങൾ ചുട്ടഴിഞ്ഞ് ആദിഭൂതങ്ങൾ വെന്തരുന്ന ദേവദിവസത്തിന്റെ വരവിനെ പാത്തും ഉഴരിച്ചും കൊണ്ടു നിൽക്കണം. അവന്റെ വാഗ്ദത്തപ്രകാരമൊ നീതി വസിക്കുന്ന പുതുവാനങ്ങളും പുതു ഭൂമിയും നാം പാർത്തിരിക്കുന്നു.

൧൪ അതുകൊണ്ടു പ്രിയമുള്ളവരെ, നിങ്ങൾ ഇവന്റെ കാത്തിരിക്കെ സമാധാനത്തിനായി അവനുവിൽ കറയും കളങ്കവും ഇല്ലാതെ കാണപ്പെടുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു, നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ദീപ്തക്ഷമയെ രക്ഷിക്കുന്ന വിചാരിപ്പിൻ; അപ്രകാരം നമ്മുടെ പ്രിയസഹോദരനായ പൌലും തനിക്കു നൽകപ്പെട്ട ജ്ഞാനത്തിന്നു തക്കവണ്ണം നിങ്ങൾക്കും പിന്നെ ഇവന്റെ കൊണ്ടു ചൊല്ലുന്ന സകല ലേഖനങ്ങളിലും എഴുതിയല്ലൊ അവന്റെ അറിവാൻ പ്രയാസം ഉള്ളവ ചിലതുണ്ടു; ആയവ ശീലിക്കാത്തവരും ഉന്നിനില്ലാത്തവരും ശേഷം തിരുവെഴുത്തുകളെ എന്ന പോലെ തങ്ങളുടെ നാശത്തിനായി കോട്ടിക്കളയുന്നു.

൧൫ ആകയാൽ പ്രിയമുള്ളവരെ, മുൻബോധം ഉണ്ടായിട്ടു നിങ്ങൾ അധർമ്മങ്ങളുടെ ദ്രമത്താൽ കൂട വലിക്കപ്പെട്ടിട്ട് ഉന്നിനില്ലാത്തവർക്കു പിഴുതി പൊകാതിരിപ്പാൻ കാത്തുകൊണ്ടു, കർമ്മങ്ങളിലും നമ്മുടെ കർത്താവും രക്ഷിതാപുരമായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ അറിവിലും വളർന്നു വരുവിൻ; അവൻ ഇപ്പോഴും യുഗാന്തദിവസത്തിലേക്കും തേജസ്സ് ഉണ്ടാകുന്നതാക.

൧൬ പെട്ട ജ്ഞാനത്തിന്നു തക്കവണ്ണം നിങ്ങൾക്കും പിന്നെ ഇവന്റെ കൊണ്ടു ചൊല്ലുന്ന സകല ലേഖനങ്ങളിലും എഴുതിയല്ലൊ അവന്റെ അറിവാൻ പ്രയാസം ഉള്ളവ ചിലതുണ്ടു; ആയവ ശീലിക്കാത്തവരും ഉന്നിനില്ലാത്തവരും ശേഷം തിരുവെഴുത്തുകളെ എന്ന പോലെ തങ്ങളുടെ നാശത്തിനായി കോട്ടിക്കളയുന്നു.

൧൭ ആകയാൽ പ്രിയമുള്ളവരെ, മുൻബോധം ഉണ്ടായിട്ടു നിങ്ങൾ അധർമ്മങ്ങളുടെ ദ്രമത്താൽ കൂട വലിക്കപ്പെട്ടിട്ട് ഉന്നിനില്ലാത്തവർക്കു പിഴുതി പൊകാതിരിപ്പാൻ കാത്തുകൊണ്ടു, കർമ്മങ്ങളിലും നമ്മുടെ കർത്താവും രക്ഷിതാപുരമായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ അറിവിലും വളർന്നു വരുവിൻ; അവൻ ഇപ്പോഴും യുഗാന്തദിവസത്തിലേക്കും തേജസ്സ് ഉണ്ടാകുന്നതാക.

൧൮ പെട്ട ജ്ഞാനത്തിന്നു തക്കവണ്ണം നിങ്ങൾക്കും പിന്നെ ഇവന്റെ കൊണ്ടു ചൊല്ലുന്ന സകല ലേഖനങ്ങളിലും എഴുതിയല്ലൊ അവന്റെ അറിവാൻ പ്രയാസം ഉള്ളവ ചിലതുണ്ടു; ആയവ ശീലിക്കാത്തവരും ഉന്നിനില്ലാത്തവരും ശേഷം തിരുവെഴുത്തുകളെ എന്ന പോലെ തങ്ങളുടെ നാശത്തിനായി കോട്ടിക്കളയുന്നു.

THE FIRST EPISTLE OF

John

യോഹന്നാന്റെ

ഒന്നാം ലേഖനം

൧. അദ്ധ്യായം.

ദൈവത്തോടെ കൂട്ടായ്മ, (൫) വെളിച്ചത്തിൽ നടക്കുന്ന, (൮) സത്യതാല്പര്യം, (൨, ൧൦) യേശുവിങ്കലെ ആശ്രയവും തന്നെ.

ആദിമതൽ ഉള്ളതു ഞങ്ങൾ കേട്ടും ഇക്കണ്ണുകളാൽ കണ്ടും ൧ പാത്രം ഈ കൈകൾ തൊട്ടും ഉള്ളതിനെ തന്നെ (അറിയിക്കുന്നു) ജീവന്റെ വചനം സംബന്ധിച്ചിട്ടു തന്നെ. ജീവനല്ലെ ൨ പ്രത്യക്ഷമായി ഞങ്ങളും കണ്ടു സാക്ഷ്യം ചെയ്തുന്നു; പിതാവോ ടിരുന്നു ഞങ്ങൾക്ക് പ്രത്യക്ഷമായ നിത്യജീവനെ നിങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ കണ്ടും കേട്ടും ഉള്ളതിനെ നിങ്ങൾക്കും ൩ ഞങ്ങളോടു കൂട്ടായ്മ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നായി നിങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയോ പിതാവിനോടും അവന്റെ പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുനോടും ആകുന്നു. നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം ൪ പുണ്യമാവാൻ ഞങ്ങൾ തന്നെ ഇവ നിങ്ങൾക്ക് എഴുതുന്നതു. അവരുകൾനിന്നു ഞങ്ങൾ കേട്ടു നിങ്ങളെ അറിയിക്കുന്ന ൫ താവിത്: ദൈവം വെളിച്ചം ആകുന്നു, അവനിൽ ഇരുട്ട് ഒട്ടും ഇല്ല എന്നത്രെ. അവനോടു കൂട്ടായ്മ ഉണ്ട് എന്നു ചെയ്തി, നാം ൬ ഇരുട്ടിൽ നടന്നാൽ കളവു പറയുന്നു, സത്യം ചെയ്യുന്നതുമില്ല. അവൻ വെളിച്ചത്തിൽ ഇരിക്കുംപോലെ നാം വെളിച്ചത്തിൽ ൭ നടക്കിലോ അന്വേഷം കൂട്ടായ്മ ഉണ്ടു; അവന്റെ പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ രക്തം നമ്മെ സകല പാപത്തിൽനിന്നും ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു പാപം ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞാൽ, ൮

൫൬൧

നമ്മെ നാം തെറ്റിക്കുന്നു; നമ്മിൽ സത്യവും ഇല്ല (ആയുസ്സ്) ന് നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ ഏറ്റവും പറ്റാത്തത് അവൻ പാപങ്ങളെ നമുക്കു ക്ഷമിച്ചു വിട്ടു, സകല അനീതിയിൽനിന്നും നമ്മെ ശുദ്ധമാക്കിയിരിക്കുവണ്ണം വിശ്വസിക്കുകയും നീതിമാനും ആകുന്നു. നാം പാപം ചെയ്തില്ല എന്നു പറകിൽ അവനെ കള്ളനാക്കുന്നു, പിന്നെ അവന്റെ വചനം നമ്മിൽ ഇല്ല.

൨, ൧ എൻ പൈതങ്ങളെ, നിങ്ങൾ പാപം ചെയ്യാത്താൻ ഞാൻ ഇവരെ നിങ്ങൾക്ക് എഴുതുന്നു: ഒരുത്തൻ പാപം ചെയ്തു എങ്കിലോ, നീതിമാനാകുന്ന യേശുക്രിസ്തുൻ എന്നൊരു കാര്യം നമുക്കു പിതാവിൻ സന്നിധിയിൽ ഉണ്ടു. അവൻ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു പ്രായശ്ചിത്തമാകുന്നു; നമ്മുടെയവറ്റിന്നു മാത്രമല്ല, സർവ്വലോകത്തിൻ (പാപങ്ങൾക്കായിട്ടും) രക്ഷ.

൨. അദ്ധ്യായം.

(൩) വെളിച്ചത്തിൽ നടക്കുന്നവർ ദോഷകല്പനകളെ പ്രമാണിക്കുന്നു, (൧൨) അന്ധകാരത്തിൽ നിന്നുള്ള ചോരസ്നേഹത്തെയും, (൧൩) ദുരുപദേശത്തെയും ഒഴിക്കേണ്ടതു.

൩ നാം അവനെ അറിഞ്ഞു എന്നത് അവന്റെ കല്പനകളെ നാം സൂക്ഷിച്ചാലെ തിരിയുന്നു. അവനെ അറിഞ്ഞു എന്നു ചെയ്താലും കല്പനകളെ സൂക്ഷിക്കാത്തവൻ കള്ളനാകുന്നു; അവനിൽ സത്യവും ഇല്ല. അവന്റെ വചനം സൂക്ഷിക്കുന്നവനിൽ എല്ലാം ദൈവത്തോടു ഉള്ളവണ്ണം തികഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നാം അവനിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നു ഇതിനാലെ അറിയുന്നു. അവനിൽ വസിക്കുന്നു എന്നു ചൊല്ലുന്നവൻ ആയവൻ നടന്നപ്രകാരം തന്നെ നടക്കേണ്ടിയതു. പ്രിയമുള്ളവരെ, പുതിയ കല്പന അല്ല ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നത്: ആദിമുതൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള പഴയ കല്പന അത്രെ; പഴയ കല്പനയൊ നിങ്ങൾ (ആദിമുതൽ) കേട്ട വചനം രക്ഷ. പിന്നെയും ഞാൻ പുതിയ കല്പനയെ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നു എന്നത് അവനിലും നിങ്ങളിലും സത്യമായി (വന്നു) ഇരുട്ടല്ലൊ കഴിഞ്ഞു പോകുന്നു; സത്യവെളിപ്പാൻ ഇതാ പ്രകാശിക്കുന്നു. വെളിച്ചത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നു ചൊല്ലിട്ടും തൻ സമോദരനെ പങ്കെക്കുന്നവൻ ഇന്നേവരെയും ഇരുട്ടിൽ ആകുന്നു. തൻ സമോദരനെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ വെളിച്ചത്തിൽ വസിക്കുന്നു, അവനിൽ ഇടച്ചായം ഇല്ല.

സമോദരനെ പങ്കെക്കുന്നവൻ ഇരുട്ടിൽ ആകുന്നു, ഇരുട്ടിൽ ൧൧ നടക്കുന്നു; ഇരുട്ട് അവന്റെ കണ്ണുകളെ കുടാക്കുകയാൽ എ വിടേക്കു ചെല്ലുന്നു എന്ന് അറിയുന്നതും ഇല്ല.

പൈതങ്ങളെ, നിങ്ങൾക്ക് അവന്റെ നാമം നിമിത്തം പാപ ൧൨ ങ്ങൾ മോചിച്ചിരിക്കുവാൻ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് എഴുതുന്നു: പി ൧൩ താക്കളെ, ആദിമുതൽ ഉള്ളവനെ നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുവാൻ, നിങ്ങൾക്ക് എഴുതുന്നു: ബാല്യക്കാരെ, നിങ്ങൾ ഓട്ടുന്ന ജയിച്ചിരിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് എഴുതുന്നു: കുഞ്ഞുങ്ങളെ, നിങ്ങൾ പി ൧൪ താവെ അറിഞ്ഞിരിക്കുവാൻ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് എഴുതി. പിതാ ൧൪ കളെ, ആദിമുതൽ ഉള്ളവനെ നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുവാൻ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് എഴുതി; ബാല്യക്കാരെ, ദേവവചനം നിങ്ങളിൽ വസിക്കുവാനും നിങ്ങൾ ഉറക്കരായി ഓട്ടുന്ന ജയിച്ചിരിക്കുവാനും നിങ്ങൾക്ക് എഴുതി. ലോകത്തേയും ലോകത്തിലുള്ളവരെ ൧൫ യും സ്നേഹിക്കാല്ല; ഒരുവൻ ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചാൽ, അവ നിൽ പിതാവിനെയെ സ്നേഹം ഇല്ല. ജഡമോഹം, കൺമോഹം, ൧൬ സംസാരത്തിൻവന്യ ഇങ്ങിനെ ലോകത്തിൽ ഉള്ളത് എല്ലാം പിതാവിൽ നിന്നല്ല, ലോകത്തിൽനിന്ന് ആകുന്നു. ലോകവും ൧൭ അതിൻ മോഹവും കഴിഞ്ഞുപോകുന്നു; ദേവവെട്ടുത്തെ ചെയ്യുന്നവനോ എന്നേക്കും വസിക്കുന്നു. കുഞ്ഞുങ്ങളെ, ഒട്ടക്കത്തെ നാ ൧൮ ചിക ആകുന്നു; എതിർക്രിസ്തുൻ വരും എന്നു നിങ്ങൾ കേട്ടപ്രകാരം ഇപ്പോൾ കൂടെ അനേകം എതിർക്രിസ്തുന്മാർ ഉളവായതിനാൽ, ഒട്ടക്കത്തെ നാഴിക ആകുന്നു എന്നു നാം അറിയുന്നു. അവർ നമ്മിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടിട്ടും നമ്മിലുള്ളവരായില്ല; നമ്മിൽ ൧൯ ലുള്ളവരായി എങ്കിൽ നമ്മോടു കൂടെ വസിക്കുമായിരുന്നുവല്ലോ; എല്ലാവരും നമ്മിൽ നിന്നുള്ളവരല്ല എന്നു ഇവരാൽ പ്രസിദ്ധമാകേണ്ടി വന്നു പോൽ. നിങ്ങളെ വിശുദ്ധനിൽനിന്നു അടി ൨൦ ഷോകമുള്ളവരായി സകലവും അറിയുന്നു. നിങ്ങൾ സത്യത്തെ ൨൧ അറിയാത്തവർ എന്നു വെച്ചല്ല; നിങ്ങൾ അതിനെ അറിയുവാനും സത്യത്തിൽനിന്നു ഒരു കളവും ഉണ്ടാകാത്തുവാനും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് എഴുതിയത്. യേശു തന്നെ ക്രിസ്തുനല്ല എന്നു തള്ള ൨൨ നവനല്ലാതെ, കള്ളൻ ആരാകുന്നു? ഇവൻ തന്നെ പിതാവെയും പുത്രനെയും തള്ളിപ്പറയുന്ന എതിർക്രിസ്തുനാകുന്നു. പുത്ര ൨൩ നെ തള്ളുന്നവൻ പിതാവും ഇല്ല, പുത്രനെ സ്വീകരിക്കുന്നവൻ പിതാവും ഉണ്ടു. നിങ്ങളെ ആദിമുതൽ കേട്ടതു നിങ്ങളിൽ ൨൪

വസിക്കുക, ആദിമുതൽ കേട്ടതു നിങ്ങളിൽ വസിപ്പാൻ നി
 ൨൫ ണ്ടും പുത്രനിലും പിതാവിലും വസിക്കുക. നിത്യജീവൻ എന്ന
 ൨൬ ജ്ഞാത അവൻ നമുക്കു പഠത്തു തന്ന വാഗ്ദത്തം ആകുന്നു നി
 ണ്ടെങ്കിൽ തെറ്റിക്കുന്നവരെ കുറിച്ചു ഞാൻ ഇവ നിങ്ങളോട് എ
 ൨൭ ശ്വേതി. പിന്നെ അവനിൽനിന്നു പ്രാപിച്ച അഭിഷേകം നിങ്ങ
 ളിൽ തന്നെ വസിക്കുന്നു; ആരും നിങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചാൽ ഒര
 ആവശ്യവും ഇല്ല; ആ അഭിഷേകം തന്നെ നിങ്ങളെ സകല
 ഞ്ഞെയും കുറിച്ചുപദേശിക്കയും കളവല്ല, സ്വത്വം ആകയും ചെയ്യും
 പ്രകാരമത്രെ; അതു നിങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചതുപോലെതന്നെ
 ൨൮ അവനിൽ വസിപ്പിൻ. ഇനിയും പൈതങ്ങളെ, അവൻ പ്ര
 തൃക്ഷനാകുമ്പോൾ, നാം അവങ്കൽനിന്നു നാണിച്ചുപോകാ
 തെ, അവന്റെ വരവിൽ പ്രാഗത്ഭ്യം പൂണ്ടിരിപ്പാൻ തന്നെ
 അവനിൽ വസിപ്പിൻ.

൩. അദ്ധ്യായം.

നീതിമാന്റെ മക്കളായവർ, (൪) നീതിയെ പിന്തുടന്നും, (൧൧) ദേഹിക്കുപുട്ടി
 ടും സ്നേഹിച്ചും പോന്നും, (൧൯) പ്രാഗത്ഭ്യം ലഭിക്കുന്നവർ.

൨൯ അവൻ നീതിമാൻ എന്നു തിരിച്ചറിയുന്ന എങ്കിൽ, നീതിയെ ചെയ്യുന്നവൻ ഒക്കയും അവനിൽനിന്നു ജനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന്
 ൩൦ നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. കാണിൻ! നാം ദേവമക്കൾ എന്നു വിളിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു പിതാവ് നമുക്കു എത്ര വലിയ സ്നേഹത്തെ നല്കി, നാം ആകയും ചെയ്യുന്നു; ആയതുകൊണ്ടു ലോകം നമ്മെ അറിയുന്നില്ല; അത് അവനേയും അറിയാതെ ഇരുന്നുവല്ലോ.
 ൩൧ പ്രിയമുള്ളവരെ, നാം ഇപ്പോൾ ദേവമക്കൾ ആകുന്നു; ഇന്നത് ആകും എന്ന് ഇതുവരെ പ്രസിദ്ധമായതും ഇല്ല; പ്രസിദ്ധമായാലൊ, നാം അവനെ ഉള്ളവണ്ണം കാണേതിനാൽ അ
 ൩൨ വന്നോടു സമുദാനന്ദനാകും എന്ന് അറിയുന്നു. അവനിൽ ഈ പ്രശ്വാസം ഉള്ളവനെല്ലാം ആയവൻ നിമ്നലൻ ആകുമ്പോലെ
 ൩൩ തന്നെയും നിമ്നലീകരിക്കുന്നു. പാപം ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം
 ൩൪ അധർമ്മത്തെയും ചെയ്യുന്നു. പാപം അധർമ്മം തന്നെ; പാപങ്ങളെ എടുത്തുകൊൾവാൻ അവൻ പ്രത്യക്ഷമായി എന്നും പാ
 ൩൬ പം അവനിൽ ഇല്ല എന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. അവനിൽ വസിക്കുന്നവൻ എല്ലാം പാപം ചെയ്യുന്നില്ല. പാപം ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം അവനെ കണ്ടതും ഇല്ല; അവനെ അറിഞ്ഞു

ഒന്മുതൽ

തും ഇല്ല. പൈതങ്ങളെ, ആരും നിങ്ങളെ തെറ്റിക്കരുതു; നീതി യെ ചെയ്യുന്നവൻ ആയവൻ, നീതിമാനാകുമ്പോലെ നീതി മാറാകുന്നു. പാപത്തെ ചെയ്യുന്നവൻ പിശാചിന്തിന്നാകു വുന്നു; ആദിമുതൽ അല്ലാ പിശാചു പാപം ചെയ്യുന്നു; പിശാ ചിന്റെ ക്രിയകളെ അഴിപ്പാനായി തന്നെ ദേവപുത്രൻ പ്രത്യ ക്ഷനായി. ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചവൻ എല്ലാം അവന്റെ ന് വിത്തു ഉള്ളിൽ വസിക്കയാൽ പാപം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നു; ദൈ വത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചതാൽ പാപം ചെയ്യാൻ കഴികയും ഇല്ല. ദേവമക്കളും പിശാച് മക്കളും ഇതിൽ തന്നെ വെളിവാകുന്നു. ൧൦

നീതിയെ ചെയ്യാത്തവൻ ഏവനും തന്റെ സമോദരനെ സ്നേഹിക്കാത്തവനും ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവനല്ല. നിങ്ങൾ ആ ൧൧ ദിമുതൽ കേട്ട ഒതു നാം അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കേണം എന്നല്ലാ ആകുന്നു. കായിൻ മുപ്പതിൽനിന്നുള്ളവനായി തൻ സമോ ൧൨ ദരനെ കൊന്നതു പോലെ അല്ല; അവനെ കൊന്നതു എന്തു നിമിത്തം? അവന്റെ ക്രിയകൾ ദോഷവും സമോദരന്റേവ നീതിയും ഉള്ളവ ആകുകൊണ്ടത്രെ. എന്റെ സമോദരന്മാരെ, ൧൩ ലോകം നിങ്ങളെ പകെക്കയിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടരുതെ. നാം മര ൧൪ ണത്തെ വിട്ടു, ജീവനിൽ കടന്നിരിക്കുന്നു എന്നു സമോദരരെ സ്നേഹിക്കുന്നതു കൊണ്ടത്രെ നാം അറിയുന്നു; സമോദരനെ സ്നേഹിക്കാത്തവൻ മരണത്തിൽ വസിക്കുന്നു. തൻസമോദ ൧൫ രനെ പകെക്കുന്നവൻ എല്ലാം ആളക്കൊല്ലി ആകുന്നു; ആള കൊല്ലിക്ക് ആർക്കും നീത്രജീവൻ ഉള്ളിൽ വസിച്ചിരിക്കുന്നതും ഇല്ല എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. ആയവൻ നമുക്കു വേണ്ടി, ൧൬ തന്റെ പ്രാണനെ വെച്ചു കളഞ്ഞതിനാൽ അത്രെ, നാം സ്നേ ഹത്തെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നാളും സമോദരന്മാർ വേണ്ടി പ്രാ ണങ്ങളെ വെച്ചുകഴിയേണ്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ ലോകത്തെ ൧൭ ജീവനും ഉള്ളവൻ ആരും തൻ സമോദരനും മുട്ടുള്ള പ്രകാരം കണ്ടു, അവനിൽനിന്നു തന്റെ ഉൾക്കരളെ അടച്ചു വെച്ചാ ലൊ, ദൈവസ്നേഹം അവനിൽ എങ്ങിനെ വസിക്കും? എൻ ൧൮ പൈതങ്ങളെ, നാം വാക്കിനാലും നാവിനാലും അല്ല, ക്രിയയിലും സത്യത്തിലും സ്നേഹിക്കുക.

നാം സത്യത്തിൽനിന്ന് ആകുന്നു എന്നതു ആയതിനാൽ ൧൯ അറിയും; നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അവന്യപാകെ തേരുമാറാക്കുക യും ആരും. കാരണം ഹൃദയം തന്നെ നമുക്കു കുറം വിധിച്ചാൽ ൨൦

നമ്മുടെ ഹൃദയത്തേക്കാൾ ദൈവം വലിയവൻ ആകുന്നു; എ
 ൨൧ ലും അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രിയമുള്ളവരെ, നമ്മുടെ ഹൃദയം
 നമുക്കു കുറവു വിധിക്കാത്തതാൽ ദൈവത്തോടു നമുക്കു പ്രാഗ്
 ൨൨ മ്യം ഉണ്ടു. പിന്നെ അവന്റെ കല്പനകളെ നാം സൂക്ഷിച്ചു,
 അവന്നു പ്രസാദമുള്ളവ ചെയ്യയാൽ, എന്തു യാചിച്ചാലും അ
 ൨൩ വനിൽനിന്നു ലഭിക്കും. അവന്റെ കല്പനയൊ അവന്റെ പു
 ത്രനായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ആ
 യവൻ നമുക്കു കല്പന തന്ന പോലെ അന്യോന്യം സ്നേഹി
 ൨൪ കയും വേണം എന്നത്രെ. അവന്റെ കല്പനകളെ സൂക്ഷിക്കു
 നവൻ അവനിൽ വസിക്കുന്നു; ഇവനും അവനിൽ (വസി
 ക്കുന്നു) അവൻ നമ്മിൽ വസിക്കുന്നു എന്നത് അവൻ നമു
 ക്കു തന്ന ആത്മാവിനാലെ അറിയുന്നു.

൪. അദ്ധ്യായം.

കള്ള ആത്മാക്കളും സത്യാത്മാവും, (൭) ദേവസ്നേഹത്തെ അറിഞ്ഞും, (൧൩) താനും
 സ്നേഹത്തിൽ വർദ്ധിച്ചും വരേണം.

൧ പ്രിയമുള്ളവരെ, എല്ലാ ആത്മാവിനും വിശ്വസിക്കാതെ,
 ആത്മാക്കൾ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവയൊ എന്നു ശോധനചെ
 യ്യിൻ! കള്ള പ്രവാചകർ പലരും ലോകത്തിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടിട്ടു
 ൨ ണ്ടല്ലെ. ദേവാത്മാവെ ഇതിനാൽ അറിവിൻ! ജഡത്തിൽ വ
 നവൻ എന്നു യേശുക്രിസ്തുനെ സ്വീകരിക്കുന്ന ആത്മാവെ
 ൩ ലും ദൈവത്തിൽനിന്നാകുന്നു. (ജഡത്തിൽ വന്നവൻ എന്നു)
 യേശുക്രിസ്തുനെ സ്വീകരിക്കാത്ത ആത്മാവെല്ലാം ദൈവത്തി
 ൽനിന്നുള്ളതല്ല; വരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കുന്ന എതിർ
 ക്രിസ്തുന്റെ ആത്മാവ് ഇതു തന്നെ; ആയത് ഇപ്പോൾ കൂടെ
 ൪ ലോകത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. പൈതൃകങ്ങളെ, നിങ്ങൾ ദൈവത്തിൽ
 നിന്നുള്ളവരാകുന്നു, അവരെ ജയിച്ചും ഇരിക്കുന്നു; ലോകത്തി
 ൽ ഇരിക്കുന്നവനേക്കാൾ നിങ്ങളിൽ ഉള്ളവൻ വലിയവന
 ൫ ്ലൊ ആകുന്നു. അവർ ലോകത്തിൽനിന്ന് ആകയാൽ, ലോ
 കത്തിൽനിന്നു (ഉള്ളതു) പറയുന്നു; ലോകം അവരെ കേൾക്കു
 ൬ യും ചെയ്യുന്നു. ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിൽനിന്ന് ആകുന്നു, ദൈ
 വത്തെ അറിയുന്നവൻ ഞങ്ങളെ കേൾക്കുന്നു; ദൈവത്തിൽ
 നിന്നല്ലാത്തവൻ ഞങ്ങളെ കേൾക്കുന്നില്ല: സത്യത്തിന്റെ

ആത്മാവെയും ദ്രുമത്തിന്റെ ആത്മാവെയും ഇതിനാൽ നാം അറിയുന്നു.

പ്രിയമുള്ളവരെ, നാം അന്ത്രോത്സം സ്നേഹിക്കു; കാരണം സ്നേഹം ദൈവത്തിൽ നിന്നാകുന്നു, സ്നേഹിക്കുന്നവൻ എല്ലാം ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചവനായി ദൈവത്തെ അറിയുന്നു. ദൈവം വ്യസ്തനും തന്നെ; ആകയാൽ സ്നേഹിക്കാത്തവൻ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. ദൈവം തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനെ നാം അവനാൽ ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു ലോകത്തിൽ അയച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു. ദൈവസ്നേഹം നമ്മിൽ പ്രസിദ്ധമായി. നാം ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചു എന്നല്ല, അവൻ നമ്മെ സ്നേഹിച്ചു, തന്റെ പുത്രനെ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്ക് പ്രായശ്ചിത്തമാവാൻ അയച്ചു എന്നതിൽ തന്നെ സ്നേഹം (കാണാൻ) ഉണ്ടു. പ്രിയമുള്ളവരെ, ദൈവം നമ്മെ ഇപ്രകാരം സ്നേഹിച്ചു എന്നാൽ നാമും അന്ത്രോത്സം സ്നേഹിക്കേണ്ടതു. ദൈവത്തെ ഒരുത്തരും ഒരു നാളും കണ്ടിട്ടില്ല; നാം അന്ത്രോത്സം സ്നേഹിച്ചാൽ ദൈവം നമ്മിൽ വസിക്കുന്നു; അവന്റെ സ്നേഹം നമ്മിൽ തികഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നു. നാം അവനിലും അവൻ നമ്മിലും വസിക്കുന്നു എന്നതിനെ അവൻ തന്റെ ആത്മാവിൽനിന്നു നമുക്കു തന്നതിനാൽ അറിയുന്നു. പിതാവു തന്റെ പുത്രനെ ലോകരക്ഷിതാവായാൻ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ കണ്ടിട്ടു സാക്ഷ്യം ചെയ്യുന്നു. യേശു ദൈവപുത്രൻ എന്ന് ആരാണു സ്വീകരിച്ചാൽ, ദൈവം അവനിലും അവൻ ദൈവത്തിലും വസിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ദൈവത്തിന്നു നമ്മിലുള്ള സ്നേഹത്തെ നാം അറിഞ്ഞും വിശ്വസിച്ചും ഇരിക്കുന്നു; ദൈവം സ്നേഹം തന്നെ ആകുന്നു; സ്നേഹത്തിൽ വസിക്കുന്നവൻ ദൈവത്തിലും ദൈവം അവനിലും വസിക്കുന്നു. സ്നേഹം നമ്മോടു തികഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നമുക്കു വിധിദിവസത്തിൽ പ്രാഗത്ഭ്യം ഉണ്ടാകുന്നതിനാൽ തന്നെ; അതൊ ആയവൻ ഇരിക്കുമ്പോലെ നാമും ഈ ലോകത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടത്രെ. സ്നേഹത്തിൽ ഭയം ഇല്ല. ഭയത്തിന്നു സ്നേഹം ഉണ്ടാകയാൽ തികഞ്ഞ സ്നേഹം ഭയത്തെ പുറത്താക്കി കളയുന്നു; ഭയപ്പെടുന്നവൻ സ്നേഹത്തിൽ തികവു വന്നവനല്ല. അവൻ മുഖനമ്മെ സ്നേഹിച്ചത് കൊണ്ടു, നാം സ്നേഹിക്കാക ഒരുവൻ ഞാൻ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു ചെയ്തി, തന്റെ സമോദരനെ പങ്കെച്ചാൽ, അവൻ കള്ളനാ

കുന്നു; താൻ കണ്ട സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കാത്തവൻ കാനൂ
 ൨൧ ൽത്ത ദൈവത്തെ എങ്ങിനെ സ്നേഹിച്ചു കൂടും? ദൈവത്തെ സ്നേ
 ഹിക്കുന്നവൻ തന്റെ സഹോദരനെയും സ്നേഹിക്ക എന്നീക
 ല്ല നമുക്ക് അവകാശം ഉണ്ടു.

൫. അദ്ധ്യായം.

വിശ്വാസത്താലെ ജയം, (൬) വിശ്വാസികൾക്കു കിട്ടിയ ദൈവസാക്ഷ്യം; (൧൭)
 അവർക്കു പ്രാപ്തനായിലും മറ്റും നിശ്ചയം വരുന്നു.

൧ യേശു തന്നെ ക്രിസ്തുൻ എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവൻ എല്ലാം
 ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചിരിക്കുന്നു; ജനിച്ചവനെ സ്നേഹി
 ക്കുന്നവൻ എല്ലാം അവനിൽനിന്നു ജനിച്ചവനെയും സ്നേ
 ൨ ഹിക്കുന്നു. നാം ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചു അവന്റെ കല്പനക
 ൈ ചെയ്യുമ്പോൾ, ദൈവമക്കളെ നാം സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നി
 ൩ യുന്നു. അവന്റെ കല്പനകളെ സൂക്ഷിക്കുന്നതല്ലൊ ദൈവ
 സ്നേഹം ആകുന്നു; അവന്റെ കല്പനകൾ ദാരം ഉള്ളതും അല്പ
 ൪ കാരണം ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചത് ഒക്കെയും ലോകത്തെ
 ജയിക്കുന്നു, ലോകത്തെ ജയിച്ച ജയമൊ നമുടെ വിശ്വാസ
 ൫ മത്രെ. യേശു ദൈവപുത്രൻ എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവനല്ലാ
 തെ, പിന്നെ ആരാകുന്നു ലോകത്തെ ജയിക്കുന്നവൻ.

൬ ആയവൻ ജലത്താലും രക്തത്താലും വന്നവനത്രെ, ക്രിസ്തു
 നാകുന്ന യേശു തന്നെ; ജലത്താൽ മാത്രമല്ല, ജലത്താലും രക്ത
 ത്താലും അത്രെ; ആത്മാവ് തന്നെ സത്യം ആകയാൽ, സാ
 ൭ ക്ഷ്യം ചൊല്ലുന്നത് ആത്മാവ് തന്നെ. (സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സാ
 ക്ഷ്യം പറയുന്നവർ മൂവർ ഉണ്ടല്ലോ! പിതാവു, വചനം, വിശു
 ൮ ഛാത്മാവ് എന്നിവർ മൂവരും ഒന്നു തന്നെ. ഭൂമിയിലും) സാ
 ക്ഷ്യം പറയുന്നവർ മൂവർ ഉണ്ടല്ലോ! ആത്മാവു, ജലം, രക്തം
 ൯ എന്നിവർ തന്നെ; മൂവരും ഒന്നിലേക്ക് ആകുന്നു. നാം മനുഷ്യ
 ത്തുടെ സാക്ഷ്യത്തെ കൈക്കൊണ്ടാൽ, ദൈവത്തിൻ സാക്ഷ്യം
 ഏറെ വലുതാകുന്നു; അവൻ തന്റെ പുത്രനെ കുറിച്ചു ചൊല്ലി
 ൧൦ യതു, ദൈവസാക്ഷ്യം ആകുന്നുണ്ടല്ലോ. ദൈവപുത്രനിൽ വി
 ശ്വസിക്കുന്നവനു ദൈവസാക്ഷ്യം ഉള്ളിൽ ഉണ്ടു, ദൈവത്തി
 നു വിശ്വസിക്കാത്തവൻ ദൈവം സ്വപുത്രനെ കുറിച്ചു ചൊ
 ൧൧ ല്ലിയ സാക്ഷ്യത്തെ വിശ്വസിക്കാത്തതിനാൽ, അവനെ കള്ള
 നാക്കുന്നു. ആ സാക്ഷ്യമാവിത്: ദൈവനമുക്കു നിത്യജീവനെ

൫൬൮

തന്നു എന്നും, ആ ജീവൻ അവന്റെ പുത്രനിൽ ആകുന്നു എന്നും ഉള്ളതത്രെ. പുത്രനുള്ളവനെ ജീവൻ ഉണ്ടു, ദൈവപുത്രൻ ൧൨ ഇല്ലാത്തവനെ ജീവനും ഇല്ല. ദൈവപുത്രന്റെ നാമത്തിൽ വി ൧൩ ശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ ഇവ എഴുതിയതു: നിങ്ങൾ നിത്യജീവനുള്ളവർ എന്നറിഞ്ഞു, ദൈവപുത്രന്റെ നാമത്തിൽ (ഇനിയും) വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നത്രെ.

നമുക്കു അവനോടുള്ള പ്രാഗത്ഭ്യമാവിത്: നാം അവന്റെ ൧൪ ഇഷ്ടപ്രകാരം വല്ലതും യാചിച്ചാൽ, അവൻ നമ്മെ കേൾക്കുന്നു എന്നത്രെ. എന്തു യാചിച്ചാലും അവൻ നമ്മെ കേൾക്കു ൧൫ ന്നു എന്നറിയിൽ നാം അവനോടു യാചിച്ച യാചനകൾ ലഭിച്ചു എന്നും അറിയുന്നു. ആരാനും തന്റെ സമോദരൻ മരണ ൧൬ ത്തിലേക്കല്ലാത്ത പാപം ചെയ്തു പിഴെക്കുന്നതു കണ്ടാൽ, യാചിക്കും; അവനും ജീവനെ കൊടുക്കയും ആം; മരണത്തിലേക്കല്ലാത്ത പാപം ചെയ്യുന്നവൻ തന്നെ മരണത്തിനുള്ള പാപം ഉണ്ടു; അതിനായി ചോദിക്കേണം എന്നു ഞാൻ ചൊല്ലുന്നില്ല. എല്ലാ അനീതിയും പാപമാകുന്നു, മരണത്തിനല്ലാത്ത പാപ ൧൭ ും ഉണ്ടു. ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചവൻ ആരും പാപം ൧൮ ചെയ്യാ എന്നും അറിയുന്നു; അല്ല, ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചവൻ തന്നെത്താൻ സൂക്ഷിക്കുന്നു; ഓട്ടൻ അവനെ തൊടുന്നതും ഇല്ല. നാം ദൈവത്തിൽനിന്ന് ആകുന്നു എന്നു നാം ൧൯ അറിയുന്നു; സർവ്വലോകവും ഓട്ടനിൽ കിടക്കുന്നു. ദൈവപുത്ര ൨൦ ൻ വന്നു നാം സത്യമുള്ളവനെ അറിവാനായി നമുക്കു വിവേകം തന്നു എന്നും അറിയുന്നു, അതിനാൽ നാം സത്യമുള്ളവനിൽ അവന്റെ പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുനിൽ തന്നെ ആകുന്നു; ഇവൻ സത്യദൈവവും നിത്യജീവനും ആകുന്നു. പൈതൽ ൨൧ ൊ, വിഗ്രഹങ്ങളിൽനിന്നു നിങ്ങളെ കാത്തുകൊൾവിൻ.

St. John

യോഹന്നാന്റെ

രണ്ടാം ലേഖനം

ഒരു സഭയെ, (൪) വിചാസസ്നേഹങ്ങളിൽ നിലനില്പാൻ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതു
 ൧ തിരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട കന്യാക്കും ഞാൻ സത്യത്തിൽ സ്നേ
 ൨ ഹിക്കുന്ന അവളുടെ മക്കൾക്കും മൂപ്പൻ (എഴുതുന്നത്). ഞാൻ
 മാത്രമല്ല, സത്യത്തെ അറിഞ്ഞവർ എല്ലാവരും നമ്മിൽ വസിക്കുന്നതും നമ്മോട് എന്നേക്കും നില്പതും ആകുന്ന സത്യത്തിൻ
 ൩ നിമിത്തം (നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നു). പിതാവായ ദൈവത്തി
 ൽനിന്നും പിതാവിൻ പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുൻ എന്ന കർത്താ
 വിൽനിന്നും സത്യത്തിലും സ്നേഹത്തിലും നിങ്ങളോടു കരുണ,
 ൪ കനിവു, സമാധാനവും ഉണ്ടാവുക. നമുക്കു പിതാവിൽനി
 ന്നു കല്പന വന്നതു പോലെ നിന്റെ മക്കളിൽ ചിലർ സത്യ
 ൫ ത്തിൽ നടക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടെത്തുകയാൽ, അത്രയും സ
 ൬ നോക്കി. ഇനി കന്യാ നിന്നെക്ക് പുതിയ കല്പന അല്ല.
 ആദിമുതൽ നമുക്ക് ഉണ്ടായതത്രെ; ഞാൻ എഴുതിക്കൊണ്ടു, നാം
 ൭ അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കുക എന്നു നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു. നാം
 അവന്റെ കല്പനകളിൽ പ്രകാരം നടക്കുക എന്നത് സ്നേഹം
 ൮ തന്നെ ആകുന്നു; ആയതിൽ നടക്കേണം എന്നത് നാം ആദി
 ൯ മുതൽ കേട്ട പ്രകാരം കല്പന ആകുന്നതു: ജഡത്തിൽ വരുന്ന
 വൻ എന്നു യേശുക്രിസ്തുനെ സ്വീകരിക്കാത്തവർ പല
 ൧൦ രം ലോകത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടവല്ല, വഞ്ചകന്മാരും എതിർക്രിസ്തു
 ൧൧ നും ഇപ്രകാരമുള്ളവനത്രെ. നാം അധ്വാനിച്ച് ഉണ്ടാക്കിയ
 ൧൨ തു കളയാതെ, പുണ്യ കൂലിയെ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളെ
 ൧൩

൨. യോഹന്നാൻ.

തന്നെ നോക്കവിൻ. ക്രിസ്തുന്റെ ഉപദേശത്തിൽ വസിക്കാൻ
ഞെ, മുന്നോട്ടുവന്നവൻ ആർക്കും ദൈവം ഇല്ല; ക്രിസ്തുന്റെ ഉ
പദേശത്തിൽ വസിക്കുന്നവനു പിതാവും പുത്രനും ഉണ്ടു. ഒരു മം
ത്തൻ ഈ ഉപദേശം ധരിക്കാതെ, നിങ്ങളുടെ അടുക്കെ വരികി
ൽ അവനെ വീട്ടിൽ ചേർത്തുകൊൾകയും കുശലം പറകയും അ
രുതു. അവനോടു കുശലം പറയുന്നവൻ അവന്റെ ഭക്തിയെ മമ
കൾക്ക് കൂട്ടാളി ആകുന്നു സത്യം. നിങ്ങൾക്ക് എഴുതുവാൻ പ മര
ലവും ഉണ്ടായിട്ടും കടലാസ്സും മഷിയും കൊണ്ടു ചെപ്പാൻ മന
സ്സില്ലാത്തു; കാരണം നമ്മുടെ സന്തോഷം പൂർണ്ണമാകേണ്ടതി
ന്നു നിങ്ങളരികെ വന്നു മുഖാമുഖമായി ചൊലാൻ ആശിക്ക
ുന്നു. നിന്റെ തെരിഞ്ഞെടുത്ത സഭാമാമരിയുടെ മക്കൾ നിന്നെ മന
വന്ദിക്കുന്നു.

THE THIRD EPISTLE OF

John

യോഹന്നാന്റെ

മൂന്നാം ലേഖനം

ഗായനെ സഹോദരപ്രീതി നിമിത്തം പുകഞ്ഞു, (൯) ദ്രോഹമാധിന്റെ കറയും മറ്റും ചൊല്ലി എഴുതുന്നത്.

൧ മൂപ്പനായ ഞാൻ സത്യത്തിൽ സ്നേഹിക്കുന്ന പ്രിയ ഗായ
൨ ന് (എഴുതുന്നത്.) ഹേ പ്രിയ! നിന്റെ ദേഹി സുഖിക്കുമ്പോ
ലേ നീ തഴെച്ചും സുഖിച്ചും വരേണം എന്നു ഞാൻ എല്ലാം
൩ കൊണ്ടും അപേക്ഷിക്കുന്നു. സഹോദരന്മാർ വന്നു നീ സത്യ
ത്തിൽ നടക്കുന്ന പ്രകാരം നിന്റെ സത്യത്തിന്നു സാക്ഷ്യം
൪ ചൊല്ലുകയാൽ ഞാൻ അത്ഭുതം സന്തോഷിച്ചു. എന്റെ മക്കൾ
൫ സത്യത്തിൽ നടക്കുന്നു എന്നു കേൾക്കയിൽ അധികം വ
ലിയൊരു സന്തോഷവും എനിക്കില്ല. പ്രിയ! നീ സഹോദര
രിലും വിശേഷാൽ അതിഥികളിലും അഡ്വാനിക്കുന്നത് ഒക്ക
൭ യും വിശ്വസ്തമായി ചെയ്യുന്നു. അവർ സഭയുടെ മുമ്പാകെ
നിന്റെ സ്നേഹത്തിന്നു സാക്ഷ്യം ചൊല്ലി, ഇവരെ നീ ദൈ
വത്തിന്നു യോഗ്യമാകുംവണ്ണം യാത്ര അയച്ചു എങ്കിൽ, നന്നാ
൯ യി ചെയ്യും. അവർ ആ നാമത്തിന്നു വേണ്ടി പുറപ്പെട്ടവല്ലോ!
൧൦ ജാതികളോട് ഒന്നും മേടിക്കാതെ നടക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്രകാ
രമുള്ളവരെ നാം സത്യത്തിന്നു കൂട്ടപണിക്കാർ ആകുവാൻ തു
ൻ ന്നെച്ചുകൊള്ളേണ്ടതു. (അങ്ങു) സഭയ്ക്കു ഞാൻ എഴുതി എ
ങ്കിലും അവരിൽ മുതലാളിയായി നടിക്കുന്ന ദ്രോഹമാ ഞങ്ങൾ
൧൦ ഉള്ളതെക്കൊള്ളുന്നില്ല. ആകയാൽ ഞാൻ വന്നാൽ ഞങ്ങളെ ഉ
ച്ചാക്കുകയാൽ ശകാരിച്ചു കൊണ്ടു ചെയ്യുന്ന ക്രിയകളെ അവനെ

ഒരു

൩. യോഹന്നാൻ.

ഓർമ്മ വരുത്തും; ആയവ പോരാ എന്നു വെച്ചും സഹോദരരെ
താൻ ഏറ്റകൊള്ളാത്തത് എന്നിയെ മനസ്സുള്ളവരെ വിരോ
ധിക്കയും സഭയിൽനിന്ന് അട്ടിക്കളകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രിയ മ.പ
നെ, നല്ലതല്ലാതെ രീയതിനെ അനുകരിക്കാല്ലാ; നന്മ ചെയ്യു
ന്നവൻ ദൈവത്തിൽനിന്ന് ആകുന്നു, തിന്മ ചെയ്യുന്നവൻ
ദൈവത്തെ കണ്ടില്ല. ദൈവമത്രിയെ എല്ലാവരും സ്തു. എ. മ.വ
ന്നതിനാലും തന്നെ സാക്ഷ്യം വന്നിട്ടുണ്ട്; ഞങ്ങളും സാക്ഷ്യം
ചൊല്ലുന്നു, ഞങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം സ്തു.മുള്ളത് എന്നു നീ അറി
കയും ചെയ്യുന്നു. എഴുതുവാൻ പലവും ഉണ്ടായിട്ടും മഝിയും മന്ദ
രൂവലും കൊണ്ടു നിന്നെക്ക് എഴുതുവാൻ മനസ്സില്ല. വേഗം നി. മ.ര
ന്നെ കാണാൻ ആശിക്കുന്നു താനും; എന്നാൽ നാം മുഖാമുഖമാ
യി ചൊല്ലാം നിന്നെക്കു സമാധാനം. സ്നേഹിതന്മാർ നിന്നെ മ.മ
വന്ദിക്കുന്നു, സ്നേഹിതന്മാരെ പേർപേരായിട്ടു വന്ദിക്ക.

THE EPISTLE OF

James

യൂദാവിന്റെ

പേപ്പറം

പേരൻ, (൨. പെ. ൨.) മുന്നറിയിച്ച ഉപദേശങ്ങളുടെ വ്യക്തമാക്കൽ സഹിതം വന്ന ഉപദേശപ്രബോധനങ്ങൾ.

- ൧ യേശുക്രിസ്തുന്റെ ദാസനും യാക്കോബിന്റെ സഹോദരനുമായ യൂദാ, വിളിക്കപ്പെട്ടു പിതാവായ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടു യേശുക്രിസ്തുനായി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടു ഇരിക്കുന്നവർക്ക് (എഴുന്നൽ). നിങ്ങൾക്ക് കനിവും സമാധാനസ്പന്ദങ്ങളും പെരുകിവരുവൂതുക.
- ൨ പ്രിയമുള്ളവരെ, സാധാരണ രക്ഷയെക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾക്ക് എഴുതുവാൻ എല്ലാ പ്രയത്നവും ചെയ്തിരിക്കും കാലം വിശുദ്ധർക്ക് ഒരിക്കൽ ഭരമേല്ക്കപ്പെട്ട വിശ്വാസത്തിനായി പോരാടേണ്ടതിന്നു പ്രബോധിപ്പിച്ചെഴുതുവാൻ ഒർ ആവശ്യം തോന്നി.
- ൩ എങ്ങിനെ എന്നാൽ നമ്മുടെ ദൈവത്തിൻ കരുണയെ കാമദോഹത്തിലേക്ക് മറിച്ചുവെച്ച് ഏക നാഥനും നമ്മുടെ കർത്താവുമായ യേശുക്രിസ്തുനെ തള്ളിപ്പറയുന്ന അടക്കൻ ചിലരും നഷ്ടം വന്നു; അവർ പണ്ടെ ഈ ന്യായവിധിയിലേക്ക് മുൻനിൽക്കുകയും ചെയ്തു.
- ൪ എഴുതപ്പെട്ടവർ തന്നെ. ഇത് എല്ലാം ഒരിക്കൽ അറിഞ്ഞവർ എങ്കിലും നിങ്ങളെ ഞാൻ ഓർപ്പിപ്പാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു: കർത്താവു മിസ്രയീൽനിന്നു സ്വജനത്തെ രക്ഷിച്ചിട്ടും വിശ്വസിക്കാത്തവരെ രണ്ടാമതും നശിപ്പിച്ചു എന്നും, തങ്ങളുടെ വാക്കു കേൾക്കുകയും ചെയ്തവരെ സ്വവാസത്തെ വിട്ടുപോയ ദൂതരെ എന്നേക്കുമുള്ള കെട്ടുകൊണ്ട് അന്ധകാരത്തിങ്കലിടെ ഇട്ടു, മഹാ ദിവസത്തിൽ വിധിക്കായി സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും; അതുപോലെ

സദാം ഘമോരയും അവാറിൻ ചുറ്റുമുള്ള പട്ടണങ്ങളും അ
 വക്ക് ഒത്തവണ്ണം പുലയാടി, അന്ത്രജഡത്തിൻ പിന്നാലെ ന
 ടന്നു പോയതിനാൽ, നിത്യാനിവിധിയെ സമിച്ചു, ദൃഷ്ടാന്ത
 മായിക്കിടക്കുന്നു എന്നും ഉള്ളവ തന്നെ. എങ്കിലും സമപ്രകാ വ
 രത്തിൽ ഇവരും സപ്താവസ്ഥയിലായി, ജഡത്തെ മലിനമാ
 കുന്നു; കർത്തവത്തെ നിരസിക്കുന്നു, തേജസ്സുകളെ ഓടിച്ചു
 ചൊല്ലുന്നു. എന്നാൽ പ്രധാനമൂലനായ മികയെൽ കൂടെ പിൻ
 ശാചോട് ഇടത്തു, മോശയുടെ ഉടൽ ചൊല്ലി വാദിക്കുമ്പോൾ,
 ദൃഷ്ടനവിധിയെ ഉച്ചരിപ്പാൻ തുനിയാതെ, കർത്താവ് നിന്നെ
 ശാസിക്ക എന്നു പറഞ്ഞതെ ഉള്ള. ഇവരെ തങ്ങൾ അറിയാ ൧൦
 തവയെല്ലാം ഓടിച്ചു പറയുന്നു; ബുദ്ധിയില്ലാത്ത മൃഗങ്ങളെ
 പോലെ എന്തെല്ലാം പ്രാകൃതമായി ബോധിക്കുന്നു; അവറിൽ
 കെട്ടുപോകുന്നു. അവർക്ക് ഹാ കഷ്ടം! കായിൻ വഴിയിൽ നട ൧൧
 ന്നു, കൂലിക്കായി ബിലാമിൻ ഭ്രമത്താൽ ഒഴുകിക്കൊണ്ടു കൊറ
 ഫിൻ കലഹവാക്കിനാൽ നശിച്ചു പോയവരല്ലോ. ഇവർ നി ൧൨
 ങ്ങളുടെ സ്നേഹസമുദ്രത്തിൽ അഞ്ചാതെ കൂടി, (യഥേഷ്ടം) നക
 ന്നു തങ്ങളെ തന്നെ മേക്കുകകൊണ്ടു കടലൊരകം ആകുന്നു;
 കാറുകൾ അടിച്ചു, നീർ ചൊരിയാതെ കടക്കുന്ന മേഘങ്ങൾ,
 കായ്ക്കും കാലം കഴിഞ്ഞ അഫലമരങ്ങൾ രണ്ടുരു ചത്തവയും
 വേരൊര പോയവയും തന്നെ. തങ്ങളുടെ നാണക്കേടുകളെ ൧൩
 രെച്ചു തള്ളുന്ന കടലിലെ കൊടുന്തിരകൾ; അന്ധതമസ്സു നി
 തൃതക്കായി കാക്കപ്പെട്ടുള്ള ഭ്രമനക്ഷത്രങ്ങൾ തന്നെ. ഇവരെ ൧൪
 ഉദ്ദേശിച്ചിട്ട് ആദാമിൽനിന്ന് ഏഴാമനായ ഹനോക് കൂടെ
 പ്രവചിച്ചിതു: ഇതാ കർത്താവ് തന്റെ വിശുദ്ധ ലക്ഷ്യങ്ങളോ
 ട കൂടെ വന്നു. എല്ലാവർക്കും ന്യായം വിസ്മരിപ്പാനും ഭക്തി ൧൫
 കേടായി ചെയ്തു സകല അധർമ്മതീയകൾ നിമിത്തവും പാപി
 കൾ തനിക്ക് ചൊന്ന സകല നിഷ്ഠൂരങ്ങൾ നിമിത്തവും [അവ
 രുടെ] അഭക്തരെ ഒക്കയും ബോധം വരുത്തി ശാസിക്കാനും എ
 ന്നത്രെ. ഇവർ തങ്ങളുടെ മോഹങ്ങളെ അനുസരിച്ചു നടക്ക ൧൬
 കൊണ്ടു, പിറുപിറുപ്പുകാരും ആവലാധിക്കാരും ആകുന്നു; പ്ര
 യോജനം വിചാരിച്ചു മുഖസ്തരി ആചരിച്ചും കൊണ്ട് അവരു
 ടെ വായി അതിമാനഷം ചൊല്ലുന്നു. നിങ്ങളോ പ്രിയമുള്ളവ ൧൭
 റെ! നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ അപോസ്തലർ മുൻ
 ചൊന്ന വാക്കുകളെ ഓപ്പിൻ. അന്ത്രകാലത്തിൽ തങ്ങളുടെ ൧൮

ഭക്തിഹീനമോഹങ്ങളിൽ പ്രകാരം നടക്കുന്ന പരിമാസക്കാൽ
 ൧൯ ഉണ്ടാകുമെന്ന് അവർ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ആയവർ
 വേർ പിരിഞ്ഞുകൊണ്ട് ആത്മാവില്ലാത്ത പ്രാണമയന്മാർ അ
 ൨൦ ന്റെ നിങ്ങളോ പ്രിയമുള്ളവരെ! നിങ്ങളുടെ അതിവിശുദ്ധ വി
 ശ്വാസത്തിന്മേൽ വിശുദ്ധാത്മമൂലം നിങ്ങളെ തന്നെ പണി
 ൨൧ ചെയ്യും, പ്രാർത്ഥിച്ചും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ ക
 നിവെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടു പാത്രം കൊണ്ടു, ദൈവസ്നേഹത്തി
 ൨൨ ൽ നിങ്ങളെ തന്നെ കാത്തുകൊൾവിൻ. പിന്നെ അതിൽ സ
 ൨൩ ശയിക്കുന്നവരെ ബോധം വരുത്തുവിൻ. ചിലരെ രീതിയിൽനി
 ന്നു പഠിക്കുവണ്ണം ഉദ്ധരിപ്പിൻ! ജഡത്താൽ കറ വന്ന അജി
 യേയും ദേഹിച്ചു ചിലരെ ഭയത്തോടെ കനിഞ്ഞും കൊൾ
 വിൻ.

൨൪ നിങ്ങളെ പിഴുകാതെ സൂക്ഷിച്ചു, തന്റെ തേജസ്സിൻ മുഖി
 ൽ കറ കൂടാതെ ഉല്ലാസത്തോടെ നിറഞ്ഞുവാൻ ശക്തിയുള്ള ഏ
 ൨൫ കദൈവവും (നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുനൂലും) നമ്മുടെ
 രക്ഷിതാവും ആയവന്നു തേജസ്സും മഹിമയും ബലവും അധി
 കാരവും സർവ്വയുഗത്തിനുവെയും ഇപ്പോഴും എല്ലായുഗങ്ങളിലും
 ഇരിപ്പതാക ആമെൻ.

The Revelation

OF

ST. JOHN THE DIVINE

യോഹന്നാന്റെ

വെളിപ്പാട്

ഫ. അദ്ധ്യായം.

(൪) ചങ്ങനം, (൯) യോഹന്നാന്റെ ഭർത്താവിനും.

യേശുക്രിസ്തുന്റെ വെളിപ്പാട്, ആയതിനെ വേഗത്തിൽ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവ സ്വദാസനമാക്കി കാണിക്കേണ്ടതിന്നും; ദൈവം അവൻ കൊടുത്തു, അവനും സ്വദൂതനെക്കൊണ്ടു നിരോധിച്ചു, തന്റെ ദാസനായ യോഹന്നാനെ അറിയിച്ചു. ഇവൻ ദേവവചനവും യേശുക്രിസ്തുന്റെ സാക്ഷ്യവും ആയി താൻ കണ്ടവ ഒക്കെയും സാക്ഷിപ്പെടുത്തി. (ഇതു) പ്രവാചകന്മാർക്കകളെ വായിക്കുന്നവനും കേൾക്കുന്നവനും അതിൽ എഴുതിയവനെ സൂക്ഷിക്കുന്നവനും ധന്യന്മാർ; സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു സത്യം.

ആസ്പയിലുള്ള ഏഴു സഭകൾക്കും യോഹന്നാൻ (എഴുതുന്ന രീതി): ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവനും വരുന്നവനും ആയവനിൽനിന്നും അവന്റെ സിംഹാസനത്തിനുമീലുള്ള ഏഴു ആത്മാക്കളിൽനിന്നും വിശ്വസ്യസാക്ഷിയും മരിച്ചവരിൽ ആദ്യ ഭിക്ഷാത്തനും ദ്രമിരാജാക്കന്മാരെ വാഴുന്നവനും ആയ യേശുക്രിസ്തു നിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്ക് കരുണയും സമാധാനവും ഉണ്ടാക. നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്നവനും നമ്മെ പാപങ്ങളിൽനിന്നും സ്വരക്ഷയിൽ കഴുകി, നമ്മെ സ്വപിതാവായ ദൈവത്തിന്നു രാജ്യവും

പുരോഹിതരും ആക്കി തീർത്തവനും ആയവനും യുഗാദിയെ
 ൭ ഗങ്ങളോളം തേജസ്സും വെലവും (ഉണ്ടു) ആമെൻ. കണ്ടാലും അ
 വൻ മേഘങ്ങളുമായി വരുന്നു; എല്ലാ കണ്ണും (ജക. ൧൨. ൧൦.) അ
 വനെ കത്തി തുളച്ചുവരും അവനെ കാണും, ഭൂമിയിലെ ഗോ
 ൮ വൃത്രങ്ങൾക്കെയും അവനെ ചൊല്ലി തൊഴിക്കെയും ചെയ്യും. അ
 തെ ആമെൻ; ഞാൻ അകാരവും ഓകാരവും (ആദിയും അന്ത
 ൧൦ പും) ആകുന്നു എന്ന് ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവനും വരുന്ന
 വനും ആയ കർത്താവായ സർവ്വശക്തൻ പറയുന്നു.

൯ നിങ്ങളുടെ സമോദരനും കഷ്ടതയിലും രാജ്യത്തിലും യേശു
 വിങ്കലെ ക്ഷാന്തിയിലും കൂട്ടാലിയുമായ യോഹന്നാൻ എന്നുള്ള
 ൧൦ ഞാൻ ദൈവവചനവും യേശുസാക്ഷ്യവും നിമിത്തമായി പ
 ൧൧ രമണമുള്ള ദീപിൽ ആയി. കർത്താവിൻ വാരത്തിൽ ആത്മാ
 വിലായി, എന്റെ പിറകിൽ കാമമുത്തിന്നൊത്ത മഹാശബ്ദം
 ൧൨ കേട്ടു. ഞാൻ അകാരവും ഓകാരവും ഒന്നാമനും ഒട്ടക്കത്തവനും
 തന്നെ; നീ ഭവിക്കുന്നത് പുസ്തകത്തിൽ എഴുതി, എഫെസ്യ,
 സ്കൂസ്, പെർഗമ, ഡയത്തൈര, സമി, ഫിലാഡെല്ഫിയ, ലാഡരിക്യ
 എന്ന ഏഴു സഭകൾക്കും അയക്കുക എന്ന് എന്നോട് ഉരെ
 ൧൩ ക്കുന്ന ശബ്ദത്തെ കാണാൻ തിരിഞ്ഞു. തിരിഞ്ഞപ്പോൾ, ഏഴു
 ൧൪ പൊൻ നിലവിളക്കുകളെയും നിലവിളക്കുകളുടെ നടുവിൽ മ
 ന്നപ്പുത്രനോടു സമുന്നായവനെയും കണ്ടു; അവൻ നില
 യങ്കി ധരിച്ചു. മലകളോടു പൊൻ കച്ച പുണ്ടും ഉള്ളവൻ.
 ൧൫ അവന്റെ തലയും മുടിയും വെളുത്ത പഞ്ഞി പോലെ ഹിമ
 ൧൬ തോളും വെള്ളയും കണ്ണുകൾ അഗ്നിജ്വാലകൾ ഒത്തതും. അ
 വന്റെ കാലുകൾ ഉലയിൽ ചുട്ട പഴുപ്പിച്ച അമ്പർ ലോഹത്തി
 ൧൭ ന്നു സമുദ്രവും, അവന്റെ ശബ്ദം ബഹു ജലങ്ങളുടെ ശബ്ദം
 പോലെയും തന്നെ. അവന്റെ വലക്കയിൽ ഏഴു നക്ഷത്രങ്ങൾ
 ഉണ്ടു; അവന്റെ വായിൽനിന്നു മുച്ചയുള്ള ഇരുന്നൂറുവാൾ പു
 രപ്പെടുന്നു; അവന്റെ മുമ്പം ആദിത്യൻ തന്റെ ശക്തിയിൽ
 ൧൮ പ്രകാശിക്കും പോലെ തന്നെ. ആയവനെ ഞാൻ കണ്ടപ്പോ
 ലും ചത്തവനെ പോലെ അവന്റെ കാൽക്കൽ വീണു; അവ
 ൧൯ ന്നു വലക്കെ എന്മൽ വെച്ചു, ഭയപ്പെടല്ല, ഞാൻ ആദ്യ
 ൨൦ നും അന്ത്യനും ജീവനുള്ളവനും ആകുന്നു. ഞാൻ മരിച്ചവനു
 യി ഇതാ യുഗാദിയുഗങ്ങളോളം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനും ആക
 ൨൧ നും; പാതാളത്തിനും മരണത്തിനും ഉള്ള താക്കോലുകളും എനി

വെളിപ്പാടു ൨. അ.

ക്കണ്ടു. എങ്കിലൊ നീ കണ്ടവയും ഇരിക്കുന്നവയും ഇതിൽ ഹൻ പിന്നെ സംഭവിപ്പാനുള്ളവയും എഴുതുക. നീ എന്റെ വല ൨൦ കൈയിലേക്ക് കണ്ടു എഴുതുക. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ മർമ്മത്തെയും ആ എഴുതുക. പൊൻ നിലവിളക്കുകളെയും (എഴുതുക.) ആ എഴുതുക. നക്ഷത്രങ്ങൾ എഴുതുക. സഭകളുടെ ദൂതന്മാരും; ആ എഴുതുക. നിലവിളക്കുകളെയും എഴുതുക. സഭകളുമാകുന്നു.

൨. അദ്ധ്യായം.

(൧) എഫേസ്യ, (൨) സ്താൻ, (൩) പെർദ്ദ, (൪) ധൂയന്തെ ഈ സഭകൾക്കുള്ള ലേഖനങ്ങൾ.

എഫേസ്യസഭയുടെ ദൂതൻ എഴുതുക: എഴുതുക. നക്ഷത്രങ്ങൾ ഹമേയും തന്റെ വലകൈയിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു എഴുതുക. പൊന്നിലവിളക്കുകളുടെ നടുവിലും നടക്കുന്നവൻ പറയുന്നിതു: ഞാൻ നിന്റെ ക്രിയകളേയും നിന്റെ പ്രയത്നക്ഷാന്തികളെയും ആകാശത്തു വെളിച്ചം കൂടാതെ അപോസ്തലന്മാരിൽനിന്നും തങ്ങൾ അപോസ്തലൻ എന്നു ചൊല്ലുന്നവരെ പരീക്ഷിച്ചു കള്ളന്മാർ എന്നു കണ്ടതും. നീ ക്ഷാന്തിയുള്ളവനായി തളച്ചു വന്നു. ഞാൻ നാമം നിമിത്തം വെളിച്ചം കൊണ്ടതും ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും നിന്റെ ആത്മീയതയെ കൈവിട്ടു ര എന്നുള്ളതു നിന്റെ നേരെ എനിക്കുണ്ടു. ആകയാൽ നീ ഏതിങ്കൽനിന്നു വീണിരിക്കുന്നു എന്ന് ഓർത്തു മനസ്സിലാക്കൂ, ആത്മീയകളെ ചെയ്തുകൊൾക; അല്ലാത്തതാൽ ഞാൻ വേഗത്തിൽ നിന്നെക്കായി വന്നു, നിന്റെ നിലവിളക്കിനെ സ്വസ്ഥതയിൽനിന്നു നീക്കം; മാനസാന്തരപ്പെടാത്താലത്രെ. എങ്കിലും ഞാനും പകെക്കുന്ന നിന്നെപ്പോലെയുള്ള ക്രിയകളെ നീ പകെക്കുന്നതു തന്നെ നിന്നെക്കണ്ടു. ആത്മാവ് സഭകളോടു പറയുന്നതു എന്തെന്നു ചെയ്തിട്ടുള്ളവൻ കേൾക്കുക; ജയിക്കുന്നവൻ ഞാൻ ദൈവത്തിൻ പരമീസയിൽ ഇരിക്കുന്ന ജീവപ്രകാശത്തിൽനിന്നു ഭക്ഷിച്ചാൻ കൊടുക്കും.

സ്താൻയിലെ സഭയുടെ ദൂതൻ എഴുതുക; ആദ്യം അന്ത, പന്നും ആയി മരിച്ചശേഷം ജീവിച്ചുകൊണ്ടവൻ പറയുന്നിതു: ഞാൻ നിന്റെ ക്രിയകളേയും കഷ്ടതയേയും ദാരിദ്ര്യത്തേയും നീ (നീ ധനവാന്മാരെന്നു തന്നെ) തങ്ങൾ യഹൂദർ എന്നു ചൊല്ലിയും യഹൂദരല്ല, സാത്താന്റെ പള്ളിയാകുന്നവരുടെ ദൂഷണം

- ൧൦ തേതയും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നീ സമീപിച്ചുവന്നുള്ളവ ഒന്നും ഭയപ്പെടായ്ക; കണ്ടാലും നിങ്ങളുടേ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടവൻ പിശാച് നിങ്ങളിൽ ചിലരെ തടവിൽ ആക്കിക്കളയും; പത്തു ദിവസംകൊണ്ടു നിങ്ങളുടേ ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകും; മരണപയ്യന്തം വിശ്വസ്ത
- ൧൧ നാക എന്നാൽ ഞാൻ ജീവകിരീടത്തെ നിന്നെക്ക് തരും. ആത്മാവ് സഭകളോടു പറയുന്നത് എന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കുക; ജയിക്കുന്നവനു രണ്ടാം മരണത്താൽ മോചനം വരികയില്ല.
- ൧൨ പെർഗ്ഗമിലെ സഭയുടെ ദൂതന് എഴുതുക; മുമ്പുള്ള ഇരുമുന
- ൧൩ വാളുള്ളവൻ പറയുന്നതു: ഞാൻ നിന്റെ ക്രിയകളേയും നീ പാക്കുന്നതു സാത്താന്റെ സിംഹാസനം ഉള്ളേടം എന്നും, നീ എന്റെ നാമത്തെ പിടിച്ചിരിക്കുന്നതും അന്തിപാ എന്നിക്ക് വിശ്വസ്ത, സാക്ഷിയായ നാളുകളിലും എന്റെ വിശ്വാസത്തെ തള്ളിപ്പറയാത്തതും ഞാനറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അവനല്ലൊ നിങ്ങളുടെ
- ൧൪ യിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു, സാത്താൻ പാക്കുന്നെടത്തിൽ തന്നെ. എങ്കിലും നിന്റെ നേരെ എനിക്ക് അല്പം ചിലതുണ്ടു; ഇസ്രായേൽ പുത്രർ വിഗ്രഹാർച്ചനകളെ തിന്നും പുലയാട്ടു ചെയ്യും പോകേണ്ടതിന്ന് അവർക്ക് ഇടച്ചു വെപ്പാൻ ബാലാക്കിന് ഉപദേശിച്ചുള്ള ബെല്ശാമിന്റെ ഉപദേശത്തെ പിടിക്കുന്നവർ അവരുടെ
- ൧൫ നിന്നെക്കണ്ടു. അപ്രകാരം ഞാൻ പകെക്കുന്ന നിന്നെക്കാലാവൃതരുടെ ഉപദേശത്തെ പിടിച്ചുകൊള്ളുന്നവർ നിന്നെക്കും ഉണ്ടു.
- ൧൬ ആകയാൽ മനന്തിരിയുക; അല്ലാത്തതാൽ ഞാൻ വേഗം നിന്നെക്കായ്ക്കുന്നു, എന്റെ വായിലെ വാളുകൊണ്ട് അവരോടു പോരാടും.
- ൧൭ ആത്മാവ് സഭകളോടു പറയുന്നത് എന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കുക; ജയിക്കുന്നവനു ഞാൻ മറഞ്ഞിട്ടുള്ള മന്നയിൽ നിന്നു കൊടുക്കും; അവനു വെള്ളവിധിക്കല്ലും ലഭിക്കുന്നവനല്ലാതെ ആർക്കും തിരിയാതെ പുതുചേർ ആ കല്ലിനേമൽ എഴുതിട്ടുള്ള തിനേയും കൊടുക്കും.
- ൧൮ ധൂയന്തെയിലെ സഭയുടെ ദൂതന് എഴുതുക; അഗ്നിജ്വാലയ്ക്ക് ഒത്ത കണ്ണുകളും അമ്പർ ലോഹത്തോടു സമമായ കാലുകളും ഉള്ള ദൈവപുത്രൻ പറയുന്നതു: ഞാൻ നിന്റെ ക്രിയകളേയും നിന്റെ സ്നേഹം, വിശ്വാസം, ശുശ്രൂഷ, ക്ഷ്യാന്തി എന്നിവയും ഒടുക്കത്തെ ക്രിയകൾ മുമ്പിലെവററിൽ ഏറയുള്ളതും അ
- ൨൦ റിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും നിന്റെ നേരെ എനിക്കുള്ളതു താൻ

പ്രവാചകി എന്നു ചൊല്ലി, എന്റെ ദാസരെ പുലയാട്ടുവാൻ വിഗ്രഹാപ്പിതങ്ങളെ ഭക്ഷിപ്പാനും ഉപദേശിച്ചും ഭൂമിപ്പിച്ചും കൊള്ളുന്ന ഇജബെൽ എന്ന സ്ത്രീയെ നീ (തടുക്കാതെ) വിട്ടു തര. അവൾക്കു മനന്തിരിവാൻ ഞാൻ ഇട കൊടുത്തിട്ടും ത ൨൧ ന്റെ പുലയാട്ടു വിട്ടു മനന്തിരിഞ്ഞില്ല. കണ്ടാലും ഞാൻ അ ൨൨ വരെ കിടക്കുമേലും അവളോടു വ്യഭിചരിക്കുന്നവരെ വലിയ കഷ്ടതയിലും ആക്കിക്കളയും; അവളുടെ ക്രിയകളിൽനിന്ന് അവർ മനന്തിരിയാതെ പാത്ത്യാലതര. അവളുടെ മക്കളെയും ചാ ൨൩ ക്കിനാൽ കൊല്ലും; ഞാൻ ഉപപൂവുകളേയും ഹൃദയങ്ങളേയും ആരായുന്നവൻ എന്ന് എല്ലാ സഭകളും അറിയും; ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ഏവർക്കു ക്രിയകൾക്കു അടുത്തത് കൊടുക്കയും ചെയ്യും. പിന്നെ ഈ ഉപദേശത്തെ എടുക്കാതെ കണ്ടു അവർ പറയും ൨൪ പോലെ സാത്താന്റെ ആഴങ്ങൾ തിരിയാതെ ധൂയന്തെയിൽ ശേഷിച്ചുള്ള നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ പറയുന്നു: അന്യഭാരത്തെ നിങ്ങളിൽ ചുമത്തുകയില്ല. എങ്കിലും നിങ്ങൾക്കുള്ളതിനെ ഞാൻ ൨൫ വരും വരെ പിടിച്ചു നില്പിൻ. ജയിച്ചും എന്റെ ക്രിയകളെ ഒട്ട ൨൭ കും വരെ സൂക്ഷിച്ചും കൊള്ളുന്നവൻ ഞാൻ എന്റെ പിതാവിൽനിന്നു ലഭിച്ച പ്രകാരം ജാതികളിന്മേൽ അധികാരം കൊടുക്കും. കുശവപാത്രങ്ങൾ നറുങ്ങിപോകും പോലെ അവൻ ഇ ൨൭ റിസുകോൽക്കാട്ട് അവരെ മേയ്ക്കും. ഞാൻ ഉദയ നക്ഷത്ര വൃത്തേയും അവൻ കൊടുക്കും; ആത്മാവ് സഭകളോടു പറയുന്നതെന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കുക.

൩. അദ്ധ്യായം.

(൧) സഭി, (൭) ഫിലിപ്പിയ, (൧൪) ലൂഥിക്രൂ ഈ സഭകൾക്കുള്ള ലേഖനങ്ങൾ.

സഭിയിലെ സഭയുടെ ഭൂതന് എഴുതുക; ദൈവത്തിന്റെ ഏ ൧ ഷാത്മാക്കളും ഏഴു നക്ഷത്രങ്ങളും ഉള്ളവൻ പറയുന്നിതു: ഞാൻ നിന്റെ ക്രിയകളെ ജീവനുള്ളവൻ എന്നു പേരുണ്ടായിട്ടും ചത്തവനായിരിക്കുന്നതു തന്നെ അറിയുന്നു. ജാഗരിച്ചവരിക ൨ ചാവായ ശേഷിപ്പുകളെ സ്ഥിരീകരിക്കയും ചെയ്യും; നിന്റെ ക്രിയകളാകട്ടെ എൻ ദൈവത്തിന്മുമ്പാകെ പുണ്യതയുള്ളവ അല്ല എന്നു ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ നീ ഏതുപ്രകാരം ൩ ലഭിച്ചും കേട്ടും ഇരിക്കുന്നു എന്ന് ഓർത്തും സൂക്ഷിച്ചും കൊണ്ടു മനന്തിരിയുക; നീ ജാഗരിക്കുന്നില്ല എങ്കിലൊ, ഞാൻ കള്ളനെ

ഒപ്പം

പോലെ വരും; ഏതു നാഴികെക്ക് നിന്റെ മേൽ വരും എന്നു നീ അറിയും ഇല്ല. തങ്ങളുടെ ഉടുപ്പുകളെ മലിനമാക്കാത്ത കറുത്ത പേരുകൾ സഭയിൽ നിന്നു കളഞ്ഞു തന്നു. അവർ പത്രമാകയാൽ വെള്ള ധരിച്ചും കൊണ്ട് എന്തൊരു കൂടെ നടക്കും; ജയിക്കുന്നവൻ വെള്ള ഉടുപ്പുകൾ ധരിക്കും; അവന്റെ നാമത്തെ ഞാൻ ജീവപ്രസാദത്തിൽനിന്നു മാറ്റുകയൊക്കെ എൻ പിതാവിന്നു അവന്റെ ദൂതന്മാർക്കും മുമ്പാകെ അവന്റെ നാമത്തെ ഏറ്റവും പറയും ചെയ്യും. ആത്മാവ് സഭകളോടു പറയുന്നത് എന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കുക.

൭ ഫിലഡെൽഫിയ സഭയുടെ ദൂതന് എഴുതുക; വിശുദ്ധനും സത്യവാനും ദാവീദിൻ താക്കോലുള്ളവനും ആയി ആരും അടക്കം തവണ്ണം തുറക്കയും, ആരും തുറക്കാതെ അടക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ പറയുന്നതു: ഞാൻ നിന്റെ ക്രിയകളെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു, ഇതാ ഞാൻ നിന്റെ മുമ്പാകെ തുറന്ന വാതിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു, ആയത് ആർക്കും അടച്ചു കൂടാ; കാരണം നീ അല്പ ശക്തിയുള്ളവൻ എങ്കിലും എന്റെ വചനത്തെ കാത്ത് എൻ നാമത്തെ തള്ളിപ്പറയാതെ നിന്നു. കണ്ടാലും യഹൂദർക്കും കളവു പറയുന്നവരായിട്ടത്രെ തങ്ങൾ യഹൂദർ എന്നു ചൊല്ലുന്ന സാത്താൻ പള്ളിയിൽനിന്നു ചിലരെ ഞാൻ തരുന്നു; ഇതാ അവർ നിൻ പാദങ്ങളിൽ വന്നു കുന്തിപ്പിട്ടു ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിച്ചു എന്നു ബോധിപ്പാറമാക്കും. എന്റെ ക്ഷാന്തിയുടെ വചനത്തെ നീ കാത്തു കൊണ്ടുതാൽ ദ്രുവാസികളെ പരീക്ഷിപ്പാൻ പ്രപഞ്ചം എങ്ങും വരേണ്ടുന്ന പരീക്ഷ നാഴികയിൽനിന്നു ഞാൻ നിന്നെ കാക്കും. കണ്ടാലും ഞാൻ വേഗം വരും നിന്റെ കിരീടത്തെ ആരും എടുക്കുന്നവൻ നിന്നെക്കുള്ളതിനെ പിടിച്ചു കൊൾ. ജയിക്കുന്നവനെ എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ തൂണാക്കി വെച്ചു, ഇനി പുറത്തു പോകാതാക്കും; എൻ ദൈവത്തിൻ നാമവും എൻ ദൈവത്തിൻ പോക്കൽ സ്വർഗ്ഗത്തിന്നു ഇറങ്ങുന്ന പുതു യരുശലേം എന്നു എൻ ദൈവത്തിൻ പട്ടണത്തിന്റെ നാമവും എന്റെ പുതിയ നാമവും ഞാൻ അവന്റെ മേൽ എഴുതും. ആത്മാവ് സഭകളോടു പറയുന്നത് എന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കുക.

൮ ലൂദ്ലിയിലെ സഭയുടെ ദൂതന് എഴുതുക; വിശ്വസ്തരും സത്യവും ഉള്ള സാക്ഷിയായി ദേവസൂക്തിയുടെ ആദിയാകുന്ന

വെളിപ്പാടു ൩. ൪. അ.

ആമെൻ എന്നവൻ പറയുന്നതു: ഞാൻ നിന്റെ ക്രിയകളെ ൧൫ നീ ശീതവാനുമല്ല, ഉഷ്ണവാനുമല്ല എന്നു തന്നെ അറിയുന്നു; ശീതവാനൊ ഉഷ്ണവാനൊ ആയാൽ കൊള്ളായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ൧൬ ശീതവാനുമല്ല, ഉഷ്ണവാനുമല്ല, ശീതോഷ്ണവാനാകയാൽ നിന്നെ എൻ വായിൽനിന്ന് ഉമിത്തൂകളുവാൻ ഇരിക്കുന്നു. ഞാൻ ധ ൧൭ നവാൻ തന്നെ; സമ്പന്നനായി ഒന്നിന്നും മുട്ടില്ല എന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു നീ ആ നിർഭാഗ്യനും, അരിഷ്ടനും, ദരിദ്രനും, കരുടനും, നഗ്നനും എന്നു തിരിയാത്തുയാൽ. സമ്പന്നനാവാൻ തീയിൽ ൧൮ ചുട്ടു കഴിച്ചു പൊന്നും, നിന്റെ നഗ്നതയുടെ ലജ്ജ വിലങ്ങി വരാതവണ്ണം ധരിക്കേണ്ടും വെള്ള ഉടുപ്പുകളും എന്നോടു മേടിക്കയും, നീ കാണാനായി കണ്ണുകളിൽ ലേപം എഴുതുകയും വേണം എന്നു നിന്നോടു മന്ത്രിക്കുന്നു. ഞാനോ പ്രിയം ഭാവിക്ക ൧൯ നവരെ ഒക്കെയും ആക്ഷേപിച്ചു ശിക്ഷിക്കുന്നു; ആകയാൽ എരിവുണ്ടായി മനന്തിരിയുക. ഇതാ ഞാൻ വാതുക്കൽ നിന്നു ൨൦ മുട്ടുന്നു; ആരും എന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു വാതിലെ തുറന്നാൽ, അ വന്റെ അടുക്കെ ഞാൻ പൂക്ക് അവനോടും അവൻ എന്നോടും കൂടെ അത്താഴം കഴിക്കും. ജയിക്കുന്നവനു ഞാൻ എന്നോടു ൨൧ കൂടെ എന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിപ്പാൻ നല്കും; ഞാനും ജയിച്ച് എൻ പിതാവിനോടു കൂടി അവന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടുപ്രകാരം തന്നെ. ആത്മാവ് സഭകളോടു ൨൨ പറയുന്നത് എന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കുക.

൪. അദ്ധ്യായം.

സിംഹാസനസ്ഥനായ ദൈവത്തെ, (൪) സഭയിലും സൂക്ഷിയിലും സാരാംശമായ വർ ചുറ്റി സ്തുതിച്ചു നില്ക്കുന്നതിനെ ലക്ഷിച്ചതു.

അനന്തരം ഞാൻ കണ്ടതു; ഇതാ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു വാതി ൧ ൽ തുറന്നിട്ട് ആദിയിൽ കാഹളം പോലെ എന്നോടു പറഞ്ഞു കേട്ട ശബ്ദം ഇവിടെ കരേറി വാ, ഇതിൽ പിന്നെ ഉണ്ടാകേണ്ട നവ ഞാൻ നിന്നെ കാണിക്കും എന്നു ചൊല്ലിയ ഉടനെ. ഞാൻ ആത്മാവിലായി ചമഞ്ഞു. ഇതാ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇരിക്ക ൨ ന ഒരു സിംഹാസനവും സിംഹാസനത്തിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവനും (കാണായി). ഇരിക്കുന്നവൻ കാഞ്ചെക്ക് യസ്സി സൂത്ര ൩ കല്ലുകളോടു സദശനും മരതകത്തിന്നു സമമായ പച്ച വില്ലും സിംഹാസനത്തിന്റെ ചുറ്റും (ആകുന്നു). സിംഹാസനത്തെ ൪

ചുറ്റി നില്ക്കുന്നത് ഇരുപത്തുനാലു സിംഹാസനങ്ങൾ തന്നെ; ആസനങ്ങളിന്മേൽ വെള്ളയുടുപ്പുകൾ ധരിച്ചും തലകളിൽ പൊൻകിരീടങ്ങൾ അണിഞ്ഞും ഉള്ള മൂപ്പന്മാർ ഇരുപത്തുനാലു
 ൫ തം ഇരുന്നു കണ്ടു. സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു മിന്നലുകളും ഒലികളും മുഴക്കങ്ങളും പുറപ്പെടുകയും ദൈവത്തിന്റെ ഏഴു ആ
 ൬ തമാക്കളുമാകുന്ന ഏഴു അംഗീദീപങ്ങൾ സിംഹാസനത്തിന്മുമ്പിൽ ജ്വലിക്കയും സിംഹാസനത്തിന്മുമ്പാകെ പള്ളിക്കിന്നത്ത കണ്ണാടിക്കടലും സിംഹാസനത്തിന്റെ നടുവിലും ചുറ്റിലും നാ
 ൭ ല് ജീവികൾ കണ്ണുകളാൽ മുമ്പുവെക്കും പിമ്പുവെക്കും നിറഞ്ഞുള്ളവയും (ഉണ്ടു). ഒന്നാം ജീവി സിംഹസമുദ്രം, രണ്ടാം ജീവി കള
 യോടു സമുദ്രം, മൂന്നാം ജീവി മനുഷ്യനെ പോലെ മുഖമുള്ളതു, പ
 ൮ നാലാം ജീവി പറക്കുന്ന കഴുപ്പിന്നു തുല്യം. നാലു ജീവികളും ഓരോന്ന് ആറാറു ചിറകുള്ളവയായി നാലു പുറവും അകത്തും കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞും നിന്നു; ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവനും വ
 രുന്നവനുമായ (യശ. ൬, ൩) സർവ്വശക്തനായ യഹോവ എ
 ന്ന ദൈവം വിശുദ്ധൻ വിശുദ്ധൻ വിശുദ്ധൻ എന്നു രാപ്പ
 ൯ ന് കൽ വിശ്രമം വരാതെ പറഞ്ഞും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സിംഹാസനത്തിലിരുന്ന, യുഗാദിയുഗങ്ങളോളം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവന് ആ
 ജീവികൾ തേജസ്സും ബഹുമാനവും സ്വോരൂപവും കൊടുക്കത്തോ
 ൧൦ രും ഇരുപത്തുനാലു മൂപ്പന്മാരും സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവന്റെ മുമ്പിൽ വീണു കൊണ്ടു യുഗാദിയുഗങ്ങളോളം ജീവി
 ൧൧ ച്ചിരിക്കുന്നവനെ കുന്ദിപ്പു, തങ്ങളുടെ കിരീടങ്ങളെ സിംഹാസനത്തിന്മുമ്പിൽ ഇട്ടു കളഞ്ഞു. തങ്ങളുടെ കർത്താവും ദൈവവും ആയുള്ളോവെ! നീ സർവ്വവും സൃഷ്ടിച്ച നിന്റെ ഇഷ്ടംമേതുവായി എല്ലാം ഉണ്ടായി, പടക്കപ്പെട്ടതാകകൊണ്ടു തേജസ്സിനെയും ബഹുമാനത്തെയും ശക്തിയേയും കൈക്കൊൾവാൻ നീ പാരമാകുന്നു എന്നു പറയും.

൫. അദ്ധ്യായം.

മുദ്രിതമായ ദേവായോചനാപുസ്തകത്തെ, (൬) കത്തോടായവൻ എടുത്തുകൊൾകയും (൮) ജീവികൾ മൂപ്പന്മാരും, (൧൧) ഭൂതാദികളും സ്തുതിക്കുന്നു.

൧ വിന്നെ ഞാൻ സിംഹാസനസ്ഥന്റെ വലക്കൈമേൽ ഒരു പുസ്തകം കണ്ടു; അത് അകവും പുറവും എഴുത്തുള്ളതും ഏഴു മുദ്രകളാൽ മുദ്ര ഇട്ടതും തന്നെ. ഈ പുസ്തകത്തെ വിടർത്തുവാനും

൫൮൪

വെളിപ്പാട് ൫. അ.

അതിൻ മുദ്രകളെ അഴിപ്പാനും ആർ പാത്രമാകുന്നു എന്നു മഹാ ശബ്ദത്തോടെ ഘോഷിക്കുന്ന ഊക്കനായ ഭൂതനെയും കണ്ടു. പുസ്തകത്തെ വിടർത്തുവാനോ നോക്കിക്കൊൾവാനോ സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും ഭൂമിക്കീഴിലും ആർക്കും കഴിഞ്ഞതും ഇല്ല. പുസ്തകത്തെ വിടർത്തുവാനോ നോക്കുവാനോ ആരും പാത്രമായി കാണായ്കൊണ്ടു ഞാൻ ഏറ്റവും കരുണയാർ, മൂപ്പന്മാരിൽ ഒരാളെ എണ്ണാൻ പറയുന്നു. കരയല്ല, ഇതാ യഹൂദ ഗോത്രത്തിലെ സിംഹവും ദാവീദ് വേ(ർത്തു)ളിതമായവൻ പുസ്തകത്തെയും അതിന്റെ ഏഴു മുദ്രകളെയും തുറപ്പാത്തുവെണ്ണും ജയം കൊണ്ടു. ഉടനെ ഞാൻ സിംഹാസനത്തിന്നും നാലു ജീവികൾ നാലു മൂപ്പന്മാർക്കും മദ്ധ്യത്തിൽ അരുക്കപ്പെട്ടുള്ളതു പോലെ ഒരു കുഞ്ഞാടു നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു. ഏഴു കൊമ്പുകളും സർപ്പലോകത്തെക്കും അയക്കപ്പെട്ടുള്ള ദൈവാത്മാക്കൾ ഏഴു ആകുന്ന ഏഴു കണ്ണുകളും അതിനുണ്ടു; അതും വന്നു പുസ്തകത്തെ സിംഹാസനസ്ഥന്റെ വലക്കയ്യിൽനിന്നു വാങ്ങി. പുസ്തകം വാങ്ങിയാറെ, നാലു ജീവികളും ഇരുപത്തുനാലു മൂപ്പന്മാരും അവനവൻ വീണുകളും വിശുദ്ധരുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ ആകുന്ന ധൂപവർട്ടങ്ങൾ നിറഞ്ഞുള്ള പൊൻകലശങ്ങളും പിടിച്ചും കൊണ്ടു, കുഞ്ഞാടി നൂമ്പാകെ വീണു. പുസ്തകത്തെ വാങ്ങുവാനും അതിൻ മുദ്രകളെ തുറപ്പാനും നീ പാത്രം; നീയല്ലൊ അരുക്കപ്പെട്ടു, തിരുരക്തം കൊണ്ടു സർപ്പഗോത്രത്തിലും ഭ്രാന്തയിലും വംശത്തിലും ജാതിയിലും നിന്നു ഉള്ളവരെ ദൈവത്തിന്നായി മേടിച്ചു കൊണ്ടു. ഞങ്ങളുടെ ൧൦ ദൈവത്തിന്നു രാജ്യവും പുരോഹിതരും ആക്കി വെച്ചു, അവർ ഭൂമിമേൽ വാഴുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നൊരു പുതിയ പാട്ടു പാടുന്നു. പിന്നെ ഞാൻ സിംഹാസനത്തിന്നും ജീവികൾക്കും മൂപ്പന്മാർക്കും ചുഴലവും കണ്ടു ഏറിയ ഭൂതന്മാരുടെ ശബ്ദം കേട്ടു, അവരുടെ എണ്ണം ലക്ഷം ലക്ഷങ്ങളും ആയിരായിരങ്ങളും തന്നെ. ആയവർ മഹാ ശബ്ദത്തോടെ പറഞ്ഞു: അരുക്കപ്പെട്ട കുഞ്ഞാ ൧൨ ടായവൻ ശക്തി, ധനം, ജ്ഞാനം, ഊക്കു, ബഹുമാനം, തേജസ്സ്, സ്തുതികളും ലഭിപ്പാൻ പാത്രമാകുന്നു. എന്നാറെ, സ്വർഗ്ഗത്തിലും ൧൩ ഭൂമിമേലും ഭൂമിക്കു കീഴും സമുദ്രത്തിലും ഉള്ള സകല സൃഷ്ടിയും അവറിലുള്ളത് എപ്പേരും സിംഹാസനസ്ഥനും കുഞ്ഞാടിന്നു സ്തുതിയും ബഹുമാനവും തേജസ്സും ബലവും യുഗാദിയുഗങ്ങളിലും (ഉണ്ടാക) എന്നു പറഞ്ഞു കേട്ടു. നാലു ജീവികളും ആരെൻ ൧൪

എന്നു പറഞ്ഞു ഇരുപത്തുനാലു മൂപ്പന്മാരും (യുഗാദിയുഗങ്ങളിലും ജീവിക്കുന്നവനെ) വീണ്ടു കവിടുകയും ചെയ്തു.

നൂ. അദ്ധ്യായം.

ആറു മുദ്രകളെ തുറക്കുകയാൽ ഞാനുവേദിക്കട്ടെ ആരുംഭയത്തു കാട്ടുന്നത്.

൧ **വി**ന്നെ ഞാൻ കണ്ടു, കുഞ്ഞാടായവൻ ഏഴു മുദ്രകളിൽ ഒന്നിനെ തുറന്നപ്പോൾ നാലു ജീവികളിൽ ഒന്നു നീ വന്നു നോക്കുക എന്ന് ഇടിയൊലിയോടെ പറഞ്ഞു കേട്ടു. ഉടനെ ഞാൻ കണ്ടതിതാ: ഒരു വെള്ളക്കുതിര അതിനേൽ ഇരിക്കുന്നവനു വില്ലുണ്ടു, കിരീടവും നല്ലപ്പെട്ടു; അവൻ ജയിക്കുന്നവനായി ജയം കൊൾവാനും പുറപ്പെട്ടു. അവൻ രണ്ടാം മുദ്രയെ തുറന്നാറെ, ൩ വരിക എന്നു രണ്ടാം ജീവി പറഞ്ഞു കേട്ടു. ചുവന്നതായ മറൊരു കുതിര പുറപ്പെട്ടു, അതിനേൽ ഇരിക്കുന്നവനു ഭ്രമിയിൽനിന്നു സമാധാനത്തെ എടുപ്പാനും തങ്ങളിൽ അറക്കുമാറാക്കു ൫ വാനും അനന്തരം ഉണ്ടായി വലിയ വാളും കൊടുക്കപ്പെട്ടു. മൂന്നാം മുദ്രയെ തുറന്നാറെ, ഞാൻ മൂന്നാം ജീവി വരിക എന്നു പറഞ്ഞു കേട്ടു നോക്കി, ഇതാ കറുത്ത കുതിര അതിനേൽ ഇരിക്കുന്നവൻ കയ്യിൽ തുലാസ് പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. നാലു ജീവികളുടെ മധ്യത്തിൽനിന്ന് ഒരു ശബ്ദം, ഇടങ്ങഴി കോതമ്പ് ഒരു പണത്തിന്നും മൂന്നിടങ്ങഴി യവം ഒരു പണത്തിന്നും (ആക) എണ്ണയും മധുരസവും നഷ്ടം ചെയ്യല്ല താനും എന്നു പറഞ്ഞു കേട്ടു. ൭ നാലാം മുദ്രയെ തുറന്നാറെ, ഞാൻ നാലാം ജീവിയുടെ ശബ്ദം വ്യാപക എന്നു പറഞ്ഞു കേട്ടു നോക്കി. ഇതാ മഞ്ഞളിച്ച കുതിരയും അതിനേൽ ഇരിക്കുന്നവനു മരണം എന്നു പേരുള്ളതും പാതാളം പിഞ്ചെല്ലുന്നതും (കണ്ടു): അവർക്കു വാളും ക്ഷാമവും ചാക്കും കൊണ്ടും ഭ്രമിയിലെ മൃഗങ്ങളാലും ഭ്രമിയുടെ കാലശത്തോളം കൊന്നു കളവാൻ അധികാരം നല്കപ്പെട്ടു.

൯ അവൻ അഞ്ചാം മുദ്രയെ തുറന്നാറെ, ദൈവവചനവും അവർക്കുള്ള സാക്ഷ്യവും നിമിത്തമായി അറക്കപ്പെട്ടവരുടെ ദേഹി ൧൦ കളെ വെലിപീഠത്തിങ്കിഴിൽ ഞാൻ കണ്ടു. അല്ലയോ വിശുദ്ധനും സത്യവാനുമായ ഉടയവനെ ഭൂവാസികളിൽ ഞങ്ങളുടെ രക്ഷം (ചൊല്ലി) നീ വിസ്മാരവും പ്രതികാരവും നടത്താത്തത് ൧൧ എത്രത്തോളം? എന്നു മറ്റൊ ശബ്ദത്തോടെ വിളിച്ചാറെ, അവർക്കുവന്നു വെള്ള അങ്കി നല്കപ്പെട്ടു; അവർ എന്ന പോലെ

കുല പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്ന അവരുടെ കൂട്ടദാസരും സഹോദരരും നിറവാപ്പുരുവോളത്തേക്കു ഇനി ചെറു കാലം സ്വസ്ഥമാക്കേണമെന്നു എന്നു പറയപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ആറാം മുദ്രയെ തുറന്നാറെ, ഞാൻ കണ്ടതു: വലിയ ഭൂകമ്പം ചമയ്ക്കുമായി, സൂര്യൻ കരിമ്പടം പോലെ കറുത്തും ചന്ദ്രൻ രക്തതുല്യമായും ചമഞ്ഞു. അത്തിമരം പെരുങ്കാരകളാൽ കലുങ്ങിട്ട് ചന്ദ്രൻ അകാലക്കായ്ക്കളെ ഉതിർക്കും പോലെ വാനത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങളും ഭൂമിമേൽ വീണു. ചുരുട്ടുന്ന പുസുകച്ചുരുൾ പോലെ ചരവാനവും വാങ്ങി, എല്ലാ മലയും ദ്വീപും സ്വസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നു ഇളകി പോകയും ചെയ്തു. ഭൂമിയിലെ രാജാക്കൾ മറഞ്ഞു ചമകൾ സഹസ്രാധിപരും ധനവാന്മാരും ഉറക്കരും സകല ദാസന്മാരും സകല സ്വന്തന്മാരും ഗൃഹകളിലും മലപ്പാറകളിലും ഒളിച്ചുകൊണ്ടു, മലകളോടും പാറകളോടും പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾമേൽ വീഴുവിൻ, സിംഹാസനസ്ഥന്റെ മുഖത്തിൽനിന്നും കഞ്ഞാടിൻ കോപത്തിൽനിന്നും ഞങ്ങളെ മറക്കയും ചെയ്യിൻ. അവന്റെ മഹാ കോപദിവസം വന്നു സ്വത്വം പിന്നെ നിലെപ്പാൻ ആർക്കു കഴിയും?

൭. അദ്ധ്യായം.

വിശ്വാസികളായ ഇസ്രായേലുകൾ മുദ്രയും, (൯) സകല ജാതികളിലുമുള്ള ദേവകൂട്ടത്തിന്നു നിശ്ചയ രക്ഷയും.

ആതിന്റെ ശേഷം ഭൂമിമേലും കടലിനേലും യാതൊരു മരത്തിനേലും കാറ്റ് ഉഴയാപ്പാൻ നാലു ദൂതന്മാർ ഭൂമിയിലെ നാലു കാരുകൾക്കു പിടിച്ചുകൊണ്ടു ഭൂമിയുടെ നാലു കോണുകളിലും നില്ക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. മറെറാരു ദൂതൻ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ മുദ്രയുമായി സൂര്യോദയത്തിന്നു കരേറുന്നതും കണ്ടു; അവൻ ഭൂമിയെയും സമുദ്രത്തെയും ചേരും വരുത്തുവാൻ വരം ലഭിച്ചുള്ള നാലു ദൂതന്മാർക്കു മഹാ ശബ്ദത്തോടെ ആത്തു പറഞ്ഞു; നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ ദാസരെ അവരുടെ നെറികളിൽ ഞങ്ങൾക്കു മുദ്രയിട്ടു കഴിവോളം ഭൂമിയെയും കടലിനേയും മരങ്ങളേയും ചേരും വരുത്തൊല്ല എന്നത്രെ. പിന്നെ മുദ്രയിപ്പെട്ടവരുടെ രക്തം എണ്ണം ഇസ്രായേൽ പുത്രരുടെ സകല ഗോത്രത്തിൽനിന്നും നൂററിനാല്പത്തനാലായിരം പേർ മുദ്രയിട്ടവർ എന്നു ഞാൻ കേട്ടു. യഹൂദഗോത്രത്തിൽ മുദ്രിതർ പന്ത്രണ്ടായിരം; രൂബൻ ഗോത്രം ൫

ത്തിൽ മുദ്രിതർ പന്ത്രണ്ടായിരും; ഗാദ് ഗോത്രത്തിൽ മുദ്രിതർ പ
 ന്ന ഞ്ചായിരും; അശേർ ഗോത്രത്തിൽ മുദ്രിതർ പന്ത്രണ്ടായിരും ന
 പുലി ഗോത്രത്തിൽ മുദ്രിതർ പന്ത്രണ്ടായിരും; മനശ്ശേ ഗോത്ര
 ൈത്തിൽ മുദ്രിതർ പന്ത്രണ്ടായിരും. ശിമ്യോൻ ഗോത്രത്തിൽ മുദ്രിത
 ൾ പന്ത്രണ്ടായിരും; ലേവി ഗോത്രത്തിൽ മുദ്രിതർ പന്ത്രണ്ടായിരും;
 വ്യാ ഇസസ്കാർ ഗോത്രത്തിൽ മുദ്രിതർ പന്ത്രണ്ടായിരും. ജബൂലൂൻ
 ഗോത്രത്തിൽ മുദ്രിതർ പന്ത്രണ്ടായിരും; യൊസേഫ് ഗോത്രത്തി
 ൽ മുദ്രിതർ പന്ത്രണ്ടായിരും; ബിന്യാമീൻ ഗോത്രത്തിൽ മുദ്രിതർ
 പന്ത്രണ്ടായിരും പേർ എന്നത്രെ.

൯ അതിൽ പിന്നെ ഞാൻ കണ്ടതിതാ: സകല ജാതിയിലും ഗോ
 ത്രത്തിലും വംശത്തിലും ഭാഷയിലും നിന്നു (ചേന്നു) ആർക്കും എ
 ണ്ണിക്കൂടാതൊരു മഹാപുരുഷാരം വെള്ള അങ്കികളും കൈകളി
 ൽ കുരുത്തോലകളും പൂണ്ടു, സിംഹാസനത്തിന്നും കുഞ്ഞാടിന്നും
 ൧൦ മുമ്പാകെ നിന്നു. സിംഹാസനസ്ഥനായ നമ്മുടെ ദൈവത്തി
 ന്നും കുഞ്ഞാടിന്നും തന്നെ രക്ഷയുള്ളൂ എന്നും, മഹാ ശബ്ദത്തോ
 ൧൧ ൾ വിളിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എല്ലാ ഭൂതന്മാരും സിംഹാസന
 ത്തിന്നും മുമ്പാകെ നാലു ജീവികൾക്കും ചൂഴ്ചവും നിന്നു സിം
 ൧൨ ഹാസനത്തിന്മുമ്പിൽ മുഖങ്ങൾ കവിട്ടു വീണു ആമെൻ
 സ്തുതിയും, തേജസ്സും, ജ്ഞാനവും, സ്തോത്രവും, ബഹുമാനവും, ശ
 ക്തിയും, ഊർക്കും നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്നു യുഗാദിയുഗങ്ങളിലും
 ൧൩ (ഉണ്ടു) എന്നു ദൈവത്തെ കുവിടുകയും ചെയ്തു. മുമ്പരിൽ ഒരു
 ത്തൻ ഉരിയാടി: ഈ വെള്ള അങ്കികളെ ഉടുത്തവർ ആരാകുന്നു
 ൧൪ എവിടെനിന്നു വന്നു എന്ന് എന്നോടു പറഞ്ഞതിന്നും, കത്താ
 വെ, നീ അറിയുമല്ലോ എന്നു ഞാൻ ചൊല്ലിയപ്പോൾ, അവ
 ൻ എന്നോടു പറഞ്ഞിതു: ഇവർ മഹാക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നു വ
 രുന്നവർ തങ്ങളുടെ അങ്കികളെ കുഞ്ഞാടിൻ രക്ഷത്തിൽ അല
 ൧൫ ക്കി വെളിപ്പെട്ടുകൊണ്ടവർ. ആകയാൽ ദേവസിംഹാസന
 ത്തിന്മുമ്പിൽ ഇരുന്ന അവന്റെ ആലയത്തിൽ രാപ്പകൽ അ
 വനെ ഉപാസിക്കുന്നു, സിംഹാസനസ്ഥൻ അവരുടെ മേൽ
 ൧൬ കുടിപാക്കും. ഇനി വിശക്കയും ഇല്ല, ദാഹിക്കയും ഇല്ല, വെയി
 ൧൭ ലും യാതൊരു ചൂടും അവർക്കു തട്ടുകയും ഇല്ല. കാരണം സിംഹാസ
 നത്തിൻ മദ്ധ്യേ ഉള്ള കുഞ്ഞാടു അവരെ മേച്ചു ജീവനീരുവുക
 ഉിലേക്ക് വഴി നടത്തുകയും ദൈവം താൻ (യശ. ൨൫, ൮) അവരു
 ൾ കണ്ണുകളിൽനിന്ന് അശ്രുക്കളെല്ലാം തുടച്ചു കളുകയും ചെയ്തും

പോകയും പകലിലും രാത്രിയിലും മൂന്നെന്നു വെളിച്ചമില്ലാത്ത
 ൧൩ ഇരിക്കയും ആകേണ്ടതിന്നത്രെ. പിന്നെ ഞാൻ കണ്ടത് ഒരു
 കഴുക നടുവാനത്തുട പന്നം; അല്ലയോ ദൂതൻ മൂവരും ഊതേ
 ണ്ടുന്ന ശേഷം കാമളധപനികൾ മേതുവായിട്ടു ഭൂവാസികൾ
 ക്ക് ഹാ കഷ്ടം കഷ്ടം കഷ്ടം എന്നു മഹാ ശബ്ദത്തോടെ പറ
 ഞ്ഞു കേട്ടു.

൯. അദ്ധ്യായം.

അഞ്ചാമതും, (൧൩) ആറാമതുമായ കാമളധപനികളാലെ ഹാ കഷ്ടങ്ങൾ രണ്ടും.

൧ **അ**ഞ്ചാം ദൂതൻ ഊതിയാറെ, വാനത്തിൽനിന്നു ഭൂമിയിൽ ചാ
 ടിയിരിക്കുന്ന ഒരു നക്ഷത്രത്തെ ഞാൻ കണ്ടു; ആയവൻ അ
 ൨ ഗാധ കിണറ്റിനുള്ള താക്കോൽ കൊടുക്കപ്പെട്ടു. അഗാധ കി
 ണറ്റിനെ തുറന്നാറെ, വലിയ ഉലയുടെ പുകപോലെ കിണ
 റിൽനിന്നു പുകപൊങ്ങി, കിണറ്റിൻ പുകയാൽ സൂര്യനും ആ
 ൩ കാശവും ഇരുണ്ടുപോയി. പുകയിൽനിന്നു തുള്ളൻ കൂട്ടം ഭൂമി
 മേൽ പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അവറിന്നു ഭൂമിയിലെ തേളുക
 ൪ ൾക്കുള്ള അധികാരം പോലെ അധികാരം നല്കപ്പെട്ടു. ഞെറ്റി
 കളിൽ ദേവമുദ്ര ഇല്ലാത്ത മനുഷ്യരെ മാത്രമല്ലാത്ത, ഭൂമിയുടെ പ
 ൧ ൾ പച്ച ഒന്നും ഒരു മരവും ചേരും വരുത്തരുത് എന്നു പറയ
 ൫ പ്പെട്ടു. ആയവരെ കൊല്ലുക അല്ല താനും; അഞ്ചു മാസം പീഡി
 ൬ പ്പിക്കേണം എന്നത്രെ അവറിന്ന് അനുജന ആയി. അവ
 രുടെ പീഡയൊ തേൾ മനുഷ്യനെ കത്തുന്ന പീഡ പോലെ,
 ആ ദിവസങ്ങളിൽ മനുഷ്യർ മരണത്തെ അന്വേഷിക്കും, കാ
 ൭ നെയിലല്ല താനും; ചാവാനു കൊതിക്കും, മരണം അവരെ വിട്ട്
 ൮ ഓടുകയും ചെയ്യും. തുള്ളന്മാരുടെ രൂപങ്ങൾ യുദ്ധത്തിന്നു ചമ
 യിച്ച കുതിരകൾക്കു ഒത്തത്; തലകളിമേൽ പൊൻ കിരീടങ്ങ
 ൯ ൾ പോലെയും മുഖങ്ങൾ മനുഷ്യ മുഖങ്ങൾ പോലെയും (കണ്ടു)
 ൧൦ സ്ത്രീകുന്തൽ പോലെ മുടിയും സിംഹങ്ങൾക്ക് ഒത്ത പല്ലുകളും ഉ
 ൧൧ ന്നുണ്ടു. ഇരിമ്പു ചട്ടകൾ പോലെ കവചങ്ങൾ ഉണ്ടു; ചിറകുക
 ഉടെ ശബ്ദം ഏറിയ കുതിരത്തേരുകൾ പടയിൽ ഓടുന്നതിന്റെ
 ൧൨ നാദം പോലെ. തേളുകൾക്ക് ഒത്ത വാലുകളും വാലുകളിൽ വി
 ഷ്കമുള്ളുകളും ഉണ്ടു; മനുഷ്യരെ അഞ്ചു മാസം ചേരും വരുത്ത
 ൧൩ വാൻ അധികാരവും ഉണ്ടു. രാജാവായി അവറിനു മീനെ
 അഗാധത്തിൻ ദൂതൻ ഉണ്ടു; അവൻ എബ്രായഭാഷയിൽ

വെളിപ്പാട് നം. ൧൦. അ.

അബദ്ധോൻ (കേടീടം) എന്നും യവനത്തിൽ അപൊല്ലോയോൻ (സംഹാരി) എന്നും പേരാകുന്നു. ഹാ കഷ്ടം ഒന്നു കഴിഞ്ഞു; ക ൧൨ ഞാലും ഇനി ഹാ കഷ്ടങ്ങൾ രണ്ടും ഇതില്ലെന്നു വരുന്നു.

ആറാം ഭൂതൻ ഊതിയാറെ, ദൈവമുമ്പിലെ സ്വർണ്ണപീഠത്തി ൧൩ ന്റെ നാലു കൊമ്പുകളിൽനിന്നും ഒരു ശബ്ദം വന്നു. കാമമുള്ള ൧൪ ൽ ആറാം ഭൂതനോടു ഫ്രാത്ത് എന്ന മഹാ നദിവക്കത്തു കെട്ടു പെട്ടുള്ള നാലു ഭൂതരെ അഴിച്ചു വിട്ടുക എന്നു പറയുന്നതു: ഞാൻ കേട്ടു. ഉടനെ മനുഷ്യരിൽ മൂന്നൊന്നിനെ കൊല്ലുവാൻ ൧൫ നാഴികെക്കും നാഴികക്കും മാസത്തിന്നും ആണ്ടിന്നും ഒരുങ്ങി നി ക്കുന്ന ഭൂതന്മാർ നാലപരം കെട്ടഴിക്കപ്പെട്ടു. കുതിരപ്പടകളുടെ ൧൬ സംഖ്യ ഇരുപതിനായിരത്തിൽ പെരുകിയ പതിനായിരം ത ന്നെ എന്നു ഞാൻ അവരിൻ എണ്ണത്തെ കേട്ടു. ദർശനത്തി ൧൭ ൽ ഞാൻ കുതിരകളെയും പുറത്തു കരേറിയവരെയും കണ്ടതിപ്ര കാശം, തീ നിറവും രക്തനീലവും ഗന്ധകവർണ്ണവുമുള്ള കവച ങ്ങൾ ഉണ്ടു; കുതിരത്തലകൾ സിംഹശിരസ്സുകൾ പോലെയും വായ്ക്കളിൽനിന്നു തീ പുക, ഗന്ധകങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടും (കണ്ടു). ഈ ൧൮ മൂന്നു ബാധകളാൽ മനുഷ്യരിൽ മൂന്നൊന്നു മരിച്ചുപോയി; അ വരിൻ വായ്ക്കളിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന തീ പുക, ഗന്ധകങ്ങളാ ലത്രെ. അവരിന്റെ അധികാരം എങ്കിലൊ അവരിൻ വാ ൧൯ യിലും വാലുകളിലും ആകുന്നു; വാലുകളല്ലാ സ്വർണ്ണങ്ങൾ പോ ലെ തലകൾ ഉള്ളവ തന്നെ; ഇവ കൊണ്ടത്രെ നഷ്ടം വരത്തു ന്നു. ഈ ബാധകളാൽ കൊല്ലപ്പെടാത്ത ശേഷം മനുഷ്യരോ ൨൦ ള്ളതങ്ങളെയും കണ്ടും കേട്ടും നടന്നും കൂടാത്ത പൊൻ, വെള്ളി, ചെമ്പു, കല്ലു, മരം ഇവറ്റാലുള്ള ബിംബങ്ങളെയും കുന്ദിത വർണ്ണം തങ്ങളുടെ കൈക്രിയകളെ വിട്ടു, മനത്തിരിഞ്ഞിട്ടില്ല. തങ്ങളുടെ കലകളെയും ഒടികളെയും പുലയാട്ടിനെയും കളവുക ൨൧ ളെയും വിട്ടു, മനു തിരിഞ്ഞതും ഇല്ല.

൧൦. അദ്ധ്യായം.

ദൈവമേൽം വൈകാതെ നിവൃത്തിയാകും എന്നു, (വ) ദർശനക്കാരൻ മധുരക്കൈപ്പു ജ്ജ പുസ്തകം വിഴുങ്ങിക്കൊണ്ട് അറിയിക്കേണ്ടതു.

ഞാൻ ഊക്കനായ മറ്റൊരു ഭൂതൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ൧ ഇറങ്ങുന്നത് കണ്ടു, അവൻ മേഘം ഉടുത്തും തലമേൽ പച്ചുവി ല്ല പുണ്ടും മുഖം സൂര്യനെ പോലെയും കാലുകൾ തീരത്തുണകൾ ൨ ഇൻ. ൧.

൨ പോലെയും ഉള്ളവൻ. അവന്റെ കയ്യിൽ തുറന്നിട്ടുള്ള ചെ
 ൩ റ പുസ്തകം ഉണ്ടു, വലഞ്ഞക്കാല കടലിനേലും ഇടഞ്ഞ
 ൩ കാലം ഭൂമിമേലും വെച്ചു. സിംഹം അലരും പോലെ അവൻ
 മഹാശബ്ദത്തോടെ കൂക്കി കൂക്കിയ ഉടനെ ഏഴു ഇടിമുഴക്കങ്ങ
 ൪ ും തങ്ങളുടെ ഒലികളെ കേൾപ്പിച്ചു. ഏഴിടികളും കേൾപ്പിച്ചാ
 ൪ റെ, ഞാൻ ഏഴുതുവാൻ ദാവിച്ചപ്പോൾ, ഏഴിടികളും കേൾപ്പിച്ച
 ത്ത് ഏഴുതാളെ മുദ്രയിട്ടേക്ക എന്നു സ്വഗ്ഗ്ത്തിൽനിന്നൊരു ശ
 ൫ ബ്ദം പറഞ്ഞു കേട്ടു. പിന്നെ സമുദ്രഭൂമികളിനേൽ നിന്നു കണ്ട
 ൩ ഭൂതൻ തന്റെ വലക്കയെ വാനത്തെക്കയർത്തി. വാനത്തെയും
 അതിലുള്ളവയും, ഭൂമിയെയും അതിലുള്ളവയും, സമുദ്രവും അതി
 ലുള്ളവയും സൃഷ്ടിച്ചും യുഗാദിയുഗങ്ങളിൽ ജീവിച്ചും ഇരിക്ക
 ൭ ന്നവൻ ആണു സത്യം ചെയ്യിതു: ഇനി കാലമാകയില്ല, ഏഴും
 ഭൂതൻ കാഹളം ഊതുവാനിരിക്കുന്ന നാദത്തിൻ ദിവസങ്ങളിൽ
 ദൈവത്തിന്റെ മഹം അവൻ സ്വഭാസരായ പ്രവാചകൻ
 സുവിശേഷിച്ചു കൊടുത്ത പ്രകാരം (ദാനി. ൧൨, ൭.) നിവൃത്തി
 യായി കഴിഞ്ഞു എന്നത്രെ.

൧൧ ഞാൻ സ്വഗ്ഗ്ത്തിൽനിന്നു കേട്ട ശബ്ദം പിന്നെയും എന്നോ
 ടരിയാടി, നീ ചെന്നു സമുദ്രഭൂമികളിനേൽ നില്ക്കുന്ന ഭൂതന്റെ
 കയ്യിൽനിന്ന് ആ തുറന്ന പുസ്തകത്തെ വാങ്ങുക എന്നു പറ
 ൯ ന്തു. ഞാൻ ഭൂതനെ ചെന്നു നോക്കി, എനിക്ക് പുസ്തകം തര
 വാൻ പോദിച്ചാറെ, അതിനെ വാങ്ങി ഭക്ഷിക്ക നിന്റെ വയ
 ൨൦ റിനെ കൈപ്പിക്കും എങ്കിലും വായിൽ തന്നു പോലെ മധുരിക്കും
 ൧൦ ഞാൻ ഭൂതന്റെ കയ്യിൽനിന്നു പുസ്തകത്തെ വാങ്ങി ഭക്ഷിച്ചു, അ
 ത്ത് എന്റെ വായിൽ തന്നു പോലെ മധുരമായി, (ഹെബ്ര. ൩, ൩) തി
 ൧൧ ന്നുകളുണ്ണാറെ, എന്റെ വയറു കച്ചുപോയി. അവനും എന്നോ
 ടു പറഞ്ഞു, നീ ഇനിയും അനേകം പംശങ്ങളേയും ജാതികളേയും
 ദാഷ്ട്യകളേയും രാജാക്കന്മാരെയും കൊണ്ടു പ്രവചിക്കെണം.

൧൧. അദ്ധ്യായം.

ഒടുക്കം യരുശലേമിൽ ജാതികളാലെ പീഡയും, (൩) രണ്ടു സാക്ഷികളാൽ അരു
 താപചേഷ്ടണവും, (൧൨) ശിക്ഷയാൽ മാനസാന്തരവും വരേണ്ടതു, (൧൫) ഷ
 ഷാം കാഹളത്താലെ മുഖെ സ്വഗ്ഗ്ത്തിൽ നിവൃത്തി വരുന്നത്.

൧ പിന്നെ കോലിന്റെ പ്രായത്തിൽ ഒൻപാട എനിക്ക് തരപ്പെ
 ട്ടു വാക്കണ്ടായിതു: അല്ലയോ ദൈവത്തിൻ ആലയത്തേയും
 ൨൯൨

വെളിപ്പാട് ൧൧. അ.

വെലിപിറത്തേയും അതിൽ കമ്പിടുന്നവരേയും അതന്നു കൊ
 ുക. ആലയത്തിന്നു പുറത്തുള്ള പ്രാകാരത്തെ അതുകൊണ്ടു പുറ
 റമെവിട്ടേക്കു; അതല്ലൊ ജാതികൾക്കു കൊടുക്കപ്പെട്ടു, അവർ വി
 ശുദ്ധ നഗരത്തെ നാല്പത്തുരണ്ടു മാസം ചവിട്ടി. നടക്കും. അ ന
 ന്നു ഞാൻ എന്റെ സാക്ഷികൾക്കു ഇരുവർക്കും (അധികാരം)
 കൊടുക്കും; അവർ രട്ടുത്തും കൊണ്ട് ആയിരത്തിരണ്ടുനൂറുപതു
 ദിവസം പ്രവചിക്കും. ആയവർ ഭൂമിയുടെ കർത്താവിനുവേണ്ടി
 കെ നില്ക്കുന്ന (ജക. ൪, ൨. ൩. ൧൪.) ആ രണ്ടു ഒലിവ മരങ്ങു
 ും രണ്ടു നിലവിളക്കുകളും ആകുന്നു. ആരും അവരെ ചേരും. ഇ
 വരുത്തുവാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ, അവരുടെ വായിൽനിന്നു അഗ്നി
 പുറപ്പെട്ട് അവരുടെ ശത്രുക്കളെ തിന്നു കളയും. അവരെ ആരും
 കൊല്ലുവാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ അവൻ അങ്ങിനെ കൊല്ലപ്പെടേ
 ന്നും. അവരുടെ പ്രവാചകദിവസങ്ങളിൽ മഴ പെയ്യാത്തവണ്ണം ന
 വാനത്തെ അടപ്പാൻ അധികാരം ഉണ്ടു; വെള്ളങ്ങളെ രക്ത
 മാക്കി മാറുവാനും തോന്നും തോറും സകല ബാധകൊണ്ടും ഭൂ
 മിയെ തല്ലുവാനും അധികാരം ഉണ്ടു. അവരുടെ സാക്ഷ്യത്തെ എ
 തികെച്ചപ്പോൾ അഗാധത്തിൽനിന്നു കരേറിവരുന്ന മൂഗം അ
 വരോടു പട കൂടി, അവരെ ജയിച്ചു കൊന്നു കളയും. അവരുടെ വ
 കർത്താവും ശ്രീശിക്ഷപ്പെട്ട മഹാ നഗരത്തിന്റെ വീഥിയിൽ അ
 വരുടെ ശവങ്ങളും കിടക്കും; അതിന്നു ആത്മികമായി (യശ. ൩,
 ൩.) സദാം എന്നും മിസ്ര എന്നും പേരുണ്ടു. വംശഗോത്രങ്ങു ന
 ഉലും ഭാഷാജാതികളിലും പലരും അവരുടെ ശവങ്ങൾ മൂന്നു
 ദിവസം കണ്ടു, ശവങ്ങളെ തറകളിൽ വെപ്പാൻ സമ്മതിക്കാതെ
 ഇരിക്കുന്നു. ഭൂവാസികളും അവർ നിമിത്തം സന്തോഷിച്ചും ൧൦
 കളിച്ചും കൊള്ളുന്നു; പ്രവാചകന്മാർ ഇരുവരും ഭൂവാസികളെ
 പീഡിപ്പിച്ചവരാകയാൽ അന്ത്യോന്ത്യം കാങ്കുകൾ കൊടുത്തയ
 ക്കും മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ദൈവത്തിൽനിന്നു ൧൧
 ജീവന്റെ ആത്മാവ് അവരിൽ പുക, അവർ കാലുകൾ ഉറ
 ന്നി നിന്നു; അവരെ നോക്കി കാണുന്നവർക്കു മഹാ ഭയം തട്ടുക
 യും ചെയ്തു. എന്നാറെ, ഇവിടെ കരേറിവരുവിൻ എന്നു സ്വ ൧൨
 ്രത്തിൽനിന്നു മഹാശബ്ദം അവരോടു പറയുന്നത് കേട്ടു; അ
 വരും ശത്രുക്കൾ അവരെ കണ്ടിരിക്കവെ മോഷ്ടത്തിലായി സ്വ
 ്രത്തേക്കു കരേറി പോയി. ആ നാഴികയിൽ വലിയ ഭൂകമ്പം ൧൩
 ഉണ്ടായി; പട്ടണത്തിൽ പത്തൊന്ന് ഇടിഞ്ഞു വീണു, ഭൂകമ്പ

ത്തിൽ മനുഷ്യർ ഏഴായിരം പേർ കൊല്ലപ്പെട്ടു, ശേഷിച്ചവർ ഭയപരശ്വരനും; സ്വർഗ്ഗത്തിൻ ദൈവത്തിന്നു തേജസ്സു കൊടുക്കയും ചെയ്തു. രണ്ടാമത്തെ ഹാ കഷ്ടം കഴിഞ്ഞു, കണ്ടാലും മൂന്നാമത്തെ ഹാ കഷ്ടം വേഗം വരുന്നു.

൧൫ ശേഷം ഏഴാം ദൂതൻ കാമളം ഊതിയാറെ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മഹാശബ്ദങ്ങൾ ഉണ്ടായി; ലോകരാജ്യം നമ്മുടെ കർത്താവിന്നു അവന്റെ അഭിഷിക്തനും ആയ്തിന്നും; അവൻ യുഗാദിയുഗങ്ങളിൽ വാഴുകയും ചെയ്യും എന്നത്രെ. ദേവമുമ്പാകെ സിംഹാസനങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്ന ഇരുപത്തുനാലു മൂപ്പന്മാരും മുഖങ്ങളിൽ വീണു, ദൈവത്തെ കമ്പിട്ടു പറഞ്ഞു: സർവ്വശക്തിയുള്ള കർത്താവായ ദൈവമേ, ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവനും (വരുന്നവനും) ആയുജ്ഞാവേ! നിന്റെ മഹാ ശക്തിയെ നീ കൈക്കൊണ്ടു വാഴുകയാൽ ഞങ്ങൾ നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നു. ജാതികൾ കോപിച്ചു (സങ്കീ. ൯൯, ൧.) നിന്റെ കോപവും വന്നു, മരിച്ചവർക്കു ന്യായവിധി ചെയ്താനും പ്രവാചകർ വിശുദ്ധർ തിരുനാമത്തെ ഭയപ്പെടുന്നവർ ചെറിയവരും വലിയവരുമായി നിന്റെ ദാസന്മാർക്ക് (എല്ലാം) കൂലിയെ കൊടുപ്പാനും ഭൂമിയെ കെട്ടുക്കുന്നവരെ കെട്ടുപ്പാനും കാലവും വന്നു. എന്നാറെ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ദൈവാലയം തുറന്നു, അവന്റെ നിയമപ്പെട്ടതും അവന്റെ ആലയത്തിൽ കാണാത്ത മിന്നലുകളും ശബ്ദങ്ങളും മുഴക്കങ്ങളും ഭൂകമ്പവും വലിയ കമ്പഴയും ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു.

൧൨. അദ്ധ്യായം.

ക്രിസ്തുശത്രുക്കളിൽ ആദ്യനായ മഹാസപ്തം, (൭) സ്വർഗ്ഗത്തിൽ തോറ്റു, (൧൨) സഭയെ ഹിംസിക്കുന്നു.

൧ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വലിയൊരു ലക്ഷ്യം കാണായിതു; സൂര്യനെ ധരിച്ചുള്ള സൂര്യയും അവളുടെ കാഴ്ചപ്പാട് ചന്ദ്രനും അവളുടെ രാജ്യമേൽ ൧൨ നക്ഷത്രങ്ങളാലുള്ള കിരീടവും തന്നെ അവൾ ഗഭിനീയായി ഹിംസിക്കുന്നവയായി പ്രസവിപ്പാൻ പീഡിച്ചു നില്പവിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മറ്റൊരു ലക്ഷ്യം കാണായി: ഇതാ തീനിറമുള്ള മഹാ സപ്തം ഏഴു തലയും പത്തു കൊമ്പുകളും തലകളിനേൽ ഏഴ് രാജമുടികളും ഉള്ളതു. അതിൻ വാൽ വന്നത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങളിൽ മൂന്നൊന്നിനെ വാരിക്കൊണ്ടു ഭൂമിയിലേക്ക് എറിഞ്ഞു കളഞ്ഞു, പ്രസവിപ്പാറാകുന്ന സൂര്യയുടെ ഉൾ

വെളിപ്പാടു ൧൨. അ.

മുമ്പിൽ സപ്പം നിന്നു കൊണ്ടു പ്രസവിച്ചാലുടനെ അവളുടെ കട്ടിയെ തിന്നുകൂവാൻ ഭാവിച്ചു. അവളോ (സങ്കീ. ൨, ൧൦.) ൫ ഇരിമ്പ്കോൽ കൊണ്ട് എല്ലാ ജാതികളേയും മെഴുക്കുണ്ടുന്ന ആൺ പൈതലിനെ പ്രസവിച്ചു: അവളുടെ കട്ടി ദൈവത്തോടും അവന്റെ സിംഹാസനത്തിലും ആമാറു പഠിക്കപ്പെട്ടു. പിന്നെ സ്ത്രീ മരുഭൂമിയിലേക്ക് മണ്ടി, അവുടെ അവളെ ആയിരത്തിരുന്നൂറ്റ് അറുപതു ദിവസം പോറ്റിക്കൊള്ളേണ്ടതിന്നു ദൈവം ഒരുക്കീട്ടുള്ള സ്ഥലം അവൾക്കുണ്ടു. പിന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ യുദ്ധം ഉണ്ടായി, മികയേലും അവന്റെ ഭൂതന്മാരും സപ്പത്തോടു പട കൂടി. സപ്പം തന്റെ ഭൂതന്മാരായി പട കൂടി ആവതില്ല നാനും; സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇനി അവരുടെ സ്ഥലം കാണപ്പെടതും ഇല്ല. പ്രപഞ്ചത്തെ മുഴുവൻ ഭൂമിപ്പിക്കുന്ന പിശാൻ ചും സാത്താനും എന്നുള്ള മഹാ സപ്പമാക്കുന്ന പഴയ പാമ്പ് ഭൂമിയിലേക്ക് തള്ളിക്കളയപ്പെട്ടു; അവന്റെ ഭൂതരും കൂടെത്തള്ളപ്പെട്ടു. എന്നാറെ ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മഹാ ശബ്ദം പറഞ്ഞു ൧൦ കേട്ടിതു: ഇപ്പോൾ രക്ഷയും ശക്തിയും രാജ്യവും നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്നും അധികാരം അവന്റെ അഭിഷിക്ഷനും ആണ്: കാരണം നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരെ, രാപ്പകൽ ദൈവമുമ്പിൽ കുറം ചുമത്തുന്ന അവരുടെ അപവാദി തള്ളിക്കളയപ്പെട്ടു. അ ൧൧ വരെ കുഞ്ഞാടിന്റെ രക്ഷം മൂലവും തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യവചനം മൂലവും സ്വപ്രാണനെ മരണപയ്യും സ്നേഹിക്കാതെ കണ്ടും അവനെ ജയിച്ചു. ആകയാൽ സ്വർഗ്ഗങ്ങളും അതിൽ കിട്ടിയി ൧൨രിക്കുന്നവരമായുള്ളോരെ, ആനന്ദിപ്പിൻ; ഭൂമിക്കും സമുദ്രത്തിന്നും ഹാ കപ്പും; നിങ്ങളിലെക്കല്ലൊ പിശാച് തനിക്ക് അല്പകാലമെ (ദേശപ്പിപ്പ്) ഉള്ളു എന്നറിഞ്ഞു, മഹാ ക്രോധത്തോടെ ഇറങ്ങി പോയി എന്നത്രെ. സപ്പം താൻ ഭൂമിയിൽ തള്ളപ്പെട്ടതു ൧൩കണ്ടു, മകനെ പ്രസവിച്ച സ്ത്രീയെ ഹിംസിച്ച് തുടങ്ങി. സ്ത്രീ ൧൪ക്കു മരുഭൂമിയിൽ സ്വസ്ഥലത്തേക്ക് പറന്നു പോകേണ്ടതിന്നു വലിയ കഴുകിന്റെ രണ്ടു ചിറകുകളും നല്കപ്പെട്ടു; അവുടെ അവൾ പാമ്പിൽനിന്നു (നിർഭയമായി) കാലവും (ഇരു)കാലങ്ങളും അരക്കാലവും (ദാനി. ൭, ൨൫.) പോറ്റപ്പെടുന്നു. സ്ത്രീയുടെ ൧൫ വഴിയെ പാമ്പു തന്റെ വായിൽനിന്നു പുഴ പോലെ വെള്ളത്തെ ചാടി, അവളെ പുഴ കൊണ്ട് ഒഴുക്കിക്കൂവാൻ ഭാവിച്ചാറെ, ഭൂമി സ്ത്രീക്ക് തുണ നിന്നു. സപ്പം തന്റെ വായിൽനിന്നു ൧൬

൧൭ ചാടിയ പുഴയെ ഭൂമി വായ്ക്കുന്നു മിഴങ്ങുകയും ചെയ്യും. സപ്പ്തം സ്രീയിൽ കോപം ഭാവിച്ചു അവളുടെ സന്തതിയായി ഓരോ വകല്പനകളെ കാത്തും യേശുസാക്ഷ്യത്തെ പിടിച്ചും കൊള്ളുന്ന ശേഷിപ്പുള്ളവരോടു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പുറപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

൧൩. അദ്ധ്യായം.

ശേഷം ക്രിസ്തുശത്രുക്കളായ, (ദാനി. ൭, ൭-) ചോകസാമ്രാജ്യവും, (൧൧) കള്ള പ്രവാചകരും കാണായതു.

൧ **ഞാൻ** കടൽ മണലിന്മേൽ നിന്നുകൊണ്ടു, ഏഴു തലയും പത്തു കൊമ്പുകളും കൊമ്പുകളിന്മേൽ പത്തു രാജാക്കന്മാരും തലകളിന്മേൽ ഓരോ ഭൂഷണനാമവും ഉള്ളോരു മൃഗം സമുദ്രത്തിൽ

൨ നിന്നു കരേറുന്നത് കണ്ടു. ഞാൻ കണ്ട മൃഗം പുളിപ്പിലിരിക്കു സദൃശവും (ദാനി. ൭, ൩) കാലുകൾ കരടിക്കൊത്തതും (൭, ൫) വായി സിംഹമുഖം പോലെയും ആയി; (൭, ൧൮) അതിന്നു സപ്പ്തം തന്റെ ശക്തിയെയും സ്വസ്ഥിമാസനത്തെയും വലിയ

൩ അധികാരവും കൊടുത്തു. അതിൻ തലകളിൽ ഒന്നു മരണത്തിനായി അറക്കപ്പെട്ടതും (കണ്ടു); അതിന്റെ മരണമുറിച്ചു പൊറുത്തുപോയി; സപ്പ്ത ഭൂമിയും മൃഗത്തെ അതുതപ്പെട്ടു പി

൪ ഞ്ഞു. മൃഗത്തിന്ന് അധികാരം കൊടുക്കയാൽ സപ്പ്തത്തെ കബിട്ടു, മൃഗത്തിന്ന് ആർ തുല്യൻ അതിനോടു പോരാടുവാൻ ആർക്കു കഴിയും എന്നു ചൊല്ലി, മൃഗത്തെയും കബിട്ടുകയും ചെയ്തു.

൫ വമ്പുകളും ഭൂഷണങ്ങളും ഉരക്കുന്ന വായി അതിന്നു കൊടുക്കപ്പെട്ടു; നാല്പത്തുരണ്ടു മാസം വരെ പ്രവൃത്തിപ്പാൻ അധി

൬ കാരവും നല്കപ്പെട്ടു. അതു ദൈവത്തിൻ നാമത്തെയും കൂടാതെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കുടിയിരിക്കുന്നവരെയും ഭൂമിപ്പാൻ

൭ ദൈവഭൂഷണങ്ങൾക്കായി തന്റെ വായ്ക്കുന്നു. വിശുദ്ധരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു, അവരെ ജയിപ്പാനും നല്കപ്പെട്ടു, സകല ഗോ

൮ത്രാഘാതാതികളിന്മേലും അധികാരവും കൊടുക്കപ്പെട്ടു. അറക്കപ്പെട്ട കുഞ്ഞാടിന്റെ ജീവപുസ്തകത്തിൽ ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ പേർ എഴുതിക്കിടക്കാത്ത ഭൂവാസികൾ ഒക്കയും അതിനെ

൯ കബിട്ടു. ഒരുത്തൻ ചെവി ഉണ്ടെങ്കിൽ അവൻ കേൾക്കുക.

൧൦ അടിമയാക്കി കൊണ്ടു പോയാൽ, താൻ അടിമയായി നടന്നു പോകും; വാൾകൊണ്ടു കൊന്നാൽ, താൻ വാളാൽ കൊല്ലപ്പെടും

൫൯൬

വെളിപ്പാട് ൧൩. ൧൪. അ.

ണ്ടതു, വിശുദ്ധരുടെ ക്ഷാന്തിയും വിശ്വാസവും ഇവിടെ (കാണാൻ) ഉണ്ടു.

മറ്റൊരു മൃഗം ഭൂമിയിൽനിന്നു കരേറുന്നതും (ഞാൻ) കണ്ടു; ൧൧ അതിന്നു കഞ്ഞിയിന്നൊത്ത രണ്ടു കൊമ്പുകളുണ്ടു, സ്വപ്നം പോലെ ഉരക്കുന്നതും ആകുന്നു. അത് ഒന്നാം മൃഗം കാണെ അ ൧൨ തിന്റെ അധികാരത്തെ എല്ലാം നടത്തി, ഭൂമിയെയും അതിൽ വസിക്കുന്നവരെയും മരണമുറിച്ചു പൊറുത്തു പോയ ഒന്നാം മൃഗത്തെ കവിട്ടുമാറാക്കുന്നു. അതു വലിയ അടയാളങ്ങളെ ൧൩ ചെയ്തയും മനുഷ്യർ കാണെ അഗ്നിയെ വാനിൽനിന്നു ഭൂമിയിൽ ഇറക്കുകയും മൃഗത്തിനുവീൽ ചെയ്യാൻ വരും കിട്ടിയ ൧൪ അടയാളങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഭൂവാസികളെ ഭൂമിപ്പിടിയും വാളാലെ മുറിച്ചുണ്ടായിട്ടും ജീവിച്ചുള്ള മൃഗത്തിന്നു പ്രതിമ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഭൂവാസികളോടു പറയും ചെയ്യുന്നു. മൃഗത്തിൻ പ്രതിമക്ക് ൧൫ ആത്മാവ് കൊടുപ്പാനും മൃഗപ്രതിമ ഉരിയാടി ആ പ്രതിമയെ കമ്പിടാവരെ ഒക്കയും കൊല്ലുവാനും (അധികാരം) നല്കപ്പെട്ടു. ചെറിയവരും വലിയവരും സമ്പന്നരും ദരിദ്രരും സ്വതന്ത്ര ൧൬ രും ഭാസരും എല്ലാവരും വലക്കൈമേലൊ നെറ്റിമേലൊ കുറി ഇട്ടുകൊൾവാറും, മൃഗത്തിന്റെ നാമം എങ്കിലും നാമസംഖ്യ ൧൭ എങ്കിലും അതിന്റെ കുറിയുള്ളവനല്ലാതെ വാങ്ങുക താൻ, വിപ്ലവക താൻ, അരുതാതവാറും വരുത്തുന്നു. ഇവിടെ ജനാനും കാ ൧൮ ഞാൻ ഉണ്ടു; ബുദ്ധിയുള്ളവൻ മൃഗത്തിന്റെ (നാമ)സംഖ്യയെ എണ്ണിക്കൊൾവു; ആയതല്ലൊ മനുഷ്യസംഖ്യ ആകുന്നു, അതിന്റെ സംഖ്യ അറുനൂറ്റാറുപത്താറ് എന്നത്രെ.

൧൪. അദ്ധ്യായം.

നിവൃത്തിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നും, (൬) രക്ഷാഗ്രായവിധികളുടെ പ്രവചനം, (൧൪) ദൈവത്തിൻ കൈയ്യന്തും ചക്കാട്ടവും.

ഞാൻ കണ്ടതിതാ! ചിദ്രാൻ മലമേൽ കഞ്ഞിടായവനും ൧ അവന്റെ നാമവും പിതാവിൻ നാമവും നെറ്റികളിൽ എഴുതിക്കിടക്കുന്ന നൂറ്റിനാല്പത്തുനാലായിരവും ഒന്നിച്ചു നില്ക്കുന്നു. വളരെ വെള്ളങ്ങളുടെ ഒലി പോലെയും തകരത്താൻ ഇടിമുഴക്കം പോലെയും സ്വഗ്ഗ്ത്തിൽനിന്ന് ഒരു ശബ്ദവും കേട്ടു, ഞാൻ കേട്ട ശബ്ദം തങ്ങളുടെ വീണകളെ മീട്ടുന്ന വൈണികരുടേതു പോലെയത്രെ. അവർ സിംഹാസനത്തിന്നും നാലു ജീവി ൩

൧൭ ചാടിയ പുഴയെ ഭൂമി വായ്ക്കുന്നു മിഴങ്ങുകയും ചെയ്യും. സപ്പ്തം സ്രീയിൽ കോപം ഭാവിച്ചു അവളുടെ സന്തതിയായി ദൈവകല്പനകളെ കാത്തും യേശുസാക്ഷ്യത്തെ പിടിച്ചും കൊള്ളുന്ന ശേഷിപ്പുള്ളവരോടു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പുറപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

൧൩. അദ്ധ്യായം.

ശേഷം ക്രിസ്തുശതാബ്ദം, (ദാനി. ൭, ൭-) ലോകസാമ്രാജ്യവും, (൧൧) കള്ള പ്രവാചകനും കാണായതു.

- ൧ **ഞാൻ** കടൽ മണലിന്മേൽ നിന്നുകൊണ്ടു, ഏഴു തലയും പത്തു കൊമ്പുകളും കൊമ്പുകളിന്മേൽ പത്തു രാജാക്കന്മാരും തലകളിന്മേൽ ഓരോ ദൃഷ്ടിനാമവും ഉള്ളൊരു മൃഗം സമുദ്രത്തിൽ
- ൨ നിന്നു കരേറുന്നത് കണ്ടു. ഞാൻ കണ്ട മൃഗം പുള്ളിപ്പിരിക്കു സദൃശവും (ദാനി. ൭, ൩) കാലുകൾ കരടിക്കൊത്തതും (൭, ൨) വായി സിംഹമുഖം പോലെയും ആയി; (൭, ൪) അതിന്നു സപ്പ്തം തന്റെ ശക്തിയെയും സ്വസിംഹാസനത്തെയും വലിയ
- ൩ അധികാരവും കൊടുത്തു. അതിൻ തലകളിൽ ഒന്നു മരണത്തിന്നായി അടക്കപ്പെട്ടതും (കണ്ടു); അതിന്റെ മരണമുറിച്ചു പൊറുത്തുപോയി; സപ്പ്ത ഭൂമിയും മൃഗത്തെ അതുതപ്പെട്ടു പി
- ൪ ഞ്ഞു. മൃഗത്തിന്ന് അധികാരം കൊടുക്കയാൽ സപ്പ്തത്തെ കമ്പിട്ടു, മൃഗത്തിന്ന് ആർ തുല്യൻ അതിനോടു പോരാടുവാൻ ആർക്കു കഴിയും എന്നു ചൊല്ലി, മൃഗത്തെയും കമ്പിടുകയും ചെയ്തു.
- ൫ വമ്പുകളും ദൃഷ്ടിനാമങ്ങളും ഉരക്കുന്ന വായി അതിന്നു കൊടുക്കപ്പെട്ടു; നാലുത്തരണ്ടു മാസം വരെ പ്രവൃത്തിപ്പാൻ അധി
- ൬ കാരവും നല്കപ്പെട്ടു. അതു ദൈവത്തിൻ നാമത്തെയും കൂടാതെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കുടിയിരിക്കുന്നവരെയും ദൃഷ്ടിപ്പാൻ
- ൭ ദൈവദൃഷ്ടിനാമങ്ങൾക്കായി തന്റെ വായ്ക്കുന്നു. വിശുദ്ധരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു അവരെ ജയിപ്പാനും നല്കപ്പെട്ടു, സകല ഗോ
- ൮ത്രഭാഷാജാതികളിന്മേലും അധികാരവും കൊടുക്കപ്പെട്ടു. അറക്കപ്പെട്ട കുഞ്ഞാടിന്റെ ജീവപുസ്തകത്തിൽ ലോകസ്ഥാപന മുതൽ പേർ എഴുതിക്കിടക്കാത്ത ഭൂവാസികൾ ഒക്കെയും അതിന്നു
- ൯ കമ്പിട്ടു. ഒരുത്തന്നു ചെവി ഉണ്ടെങ്കിൽ അവൻ കേൾക്കുക.
- ൧൦ അടിമയാക്കി കൊണ്ടു പോയാൽ, താൻ അടിമയായി നടന്നു പോകും; വാൾകൊണ്ടു കൊന്നാൽ, താൻ വാളാൽ കൊല്ലപ്പെടും
- ൫൯൬

വെളിപ്പാട്ടു മന്ദ. മൗ. അ.

ണ്ടതു, വിശുദ്ധരുടെ ക്ഷാന്തിയും വിശ്വാസവും ഇവിടെ (കാണാൻ) ഉണ്ടു.

മനോരമ മൃഗം ഭൂമിയിൽനിന്നു കരേറുന്നതും (ഞാൻ) കണ്ടു; മഹത്തരം കണ്ടുവെന്ന് അറിഞ്ഞു. അത് ഒന്നാം മൃഗം കാണുകയും അതിന്റെ അധികാരത്തെ എല്ലാം നടത്തി, ഭൂമിയെയും അതിൽ വസിക്കുന്നവരെയും മരണമുറിവു പൊടുത്തു പോയ ഒന്നാം മൃഗത്തെ കബിളമാക്കാൻ. അതു വലിയ അടയാളങ്ങളെ മഹത്തരം ചെയ്യയും മനുഷ്യർ കാണുകയും അതിനെ വാനിൽനിന്നു ഭൂമിയിൽ ഇറക്കുകയും. മൃഗത്തിനുപിൻ ചെയ്യാൻ വര കിട്ടിയ മഹത്തരം അടയാളങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഭൂവാസികളെ ഭൂമിയിലേക്കും വാളാലെ മുറിവുണ്ടായിട്ടും ജീവിച്ചുള്ള മൃഗത്തിന്നു പ്രതിമ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഭൂവാസികളോടു പറയും ചെയ്യുന്നു. മൃഗത്തിൻ പ്രതിമയ്ക്ക് മഹത്തരം കൊടുപ്പാൻ മൃഗപ്രതിമ ഉരിയാടി അ പ്രതിമയെ കബിളമാക്കുവാൻ കൊല്ലുവാൻ (അധികാരം) നൽകപ്പെട്ടു. ചെറിയവരും വലിയവരും സമ്പന്നരും ദരിദ്രരും സ്വതന്ത്ര മഹത്തരം ഭാസരും എല്ലാവരും വലയങ്ങളിലോ നെറ്റിയിലോ കുറിപ്പുകൾ കൊടുത്തു, മൃഗത്തിന്റെ നാമം എങ്കിലും നാമസംഖ്യ എങ്കിലും അതിന്റെ കുറിയുള്ളവനല്ലാതെ വാങ്ങുക താൻ, വി. ക്ലേശം താൻ, അതാതാവാനും വരുത്തുന്നു. ഇവിടെ ജനങ്ങൾ കാണാൻ ഉണ്ടു; ബുദ്ധിയുള്ളവൻ മൃഗത്തിന്റെ (നാമ)സംഖ്യയെ എണ്ണിക്കൊണ്ടു; ആയതല്ലാ മനുഷ്യസംഖ്യ ആകുന്നു, അതിന്റെ സംഖ്യ അറുനൂറ്റാറുപത്താറ് എന്നത്രെ.

മൗ. അദ്ധ്യായം.

നിവൃത്തിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ദർശനം, (എ) രക്ഷാഗ്രായവിധികളുടെ പ്രവചനം, (മൗ) ദൈവത്തിൻ കൈയ്യേറ്റം ചക്കാട്ടവും.

ഞാൻ കണ്ടതിന്മ! ചിത്രങ്ങൾ മലമേൽ കണ്ടതായവനും മഹത്തരം അറിയുന്ന നാമവും പിതാവിൻ നാമവും നെറ്റിയിൽ എഴുതിക്കിടക്കുന്ന നൂറ്റിനാലുത്തനാലായിരവും ഒന്നിച്ചു നിൽക്കുന്നു. വലിയവരും ചെറിയവരും ഒലി പോലെയും തകരുന്നതാൽ ഇടിമുഴക്കം പോലെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഒരു ശബ്ദവും കേട്ടു, ഞാൻ കേട്ട ശബ്ദം തങ്ങളുടെ വീണകളെ മീട്ടുന്ന വൈണികരുടേതു പോലെയത്രെ. അവർ സിംഹാസനത്തിന്നും നാലു ജീവി

കുറുപ്പും മൂപ്പന്മാർക്കും മുമ്പാകെ പുതിയ പാട്ടു പാടുന്നു; ഭൂമിയിൽ നിന്നു വീണ്ടുകൊള്ളപ്പെട്ടുള്ള നൂറ്റിനാലുത്തുനാലായിരവും ഒഴികെ ആ പാട്ടു പഠിപ്പാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞതുമില്ല; ഇവർ കന്യാ കളാകയാൽ സ്ത്രീകളോടു മാലിന്യപ്പെടാത്തവർ. ഇവർ കൂത്താടു ചെയ്യുന്നതോ പിയ്യെല്ലുന്നവർ, ഇവർ ദൈവത്തിന്നും കൂത്താടിന്നും ആദ്യഫലമായി മനുഷ്യരിൽനിന്നു മേടിക്കപ്പെട്ടവർ. അവരുടെ വായിൽ കളവു കാണപ്പെട്ടതും ഇല്ല; അവർ നിഷ്കളങ്കരത്രെ.

൩ വേറൊരു ദൂതൻ നടുവാനത്തുണ്ടെ പറക്കുന്നതും കണ്ടു, അവൻ സകല ജാതിഗോത്രഭാഷാവാക്കങ്ങളിലും ഭൂമിസ്ഥനാരോട് ഒക്കയും സുവിശേഷിപ്പാൻ നിത്യ സുവിശേഷം ഉള്ളവനായി. ൪ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ട് അവനു തേജസ്സ് കൊടുപ്പിൻ! അവന്റെ ന്യായവിധിയുടെ നാഴിക വന്നുവല്ലോ, വന്നതെയും ഭൂമിയെയും കടലെയും നീരുറവുകളെയും ഉണ്ടാക്കിയവനെ കുമ്പിടുകയും ചെയ്തിൻ! എന്നു മഹാ ശബ്ദത്തോടെ പറഞ്ഞും കൊണ്ടിരുന്നു.

൮ വേറൊരു ദൂതൻ വഴിയെ വന്നു പറഞ്ഞു: മഹതിയായ ബാബൽ വീണു വീണു (യശ. ൨൧, ൯.); തന്റെ പുലയാട്ടിന്റെ ക്രോധമൂർത്തിയിൽനിന്നു സകല ജാതികളെയും കുടിപ്പിച്ചവൾ തന്നെ (യിര. ൫൧, ൧൦.)

൯ അവരുടെ പിന്നിൽ മൂന്നാമത്തെ ദൂതൻ വന്നു, മഹാശബ്ദത്തോടെ പറഞ്ഞു, യാതൊരുതൻ മൃഗത്തെയും തൽപ്രതിമയെയും കുമ്പിട്ടും നെറ്റിമേലോ കൈമേലോ കറിയെ ഇട്ടും കൊണ്ടാൽ, അവനും കൂടെ ദൈവഭോചത്തിൻ പാത്രത്തിൽ ഇടകലരാതെ പങ്കുനീട്ടുള്ള ദൈവക്രോധമൂർത്തിയിൽനിന്നു കടിക്കും; വിശുദ്ധ ദൂതന്മാർക്കും കൂത്താടിന്നും മുമ്പാകെ അഗ്നിഗന്ധകങ്ങളിൽ പീഡിച്ചു പോകയും ചെയ്യും. അവരുടെ പീഡയുടെ പുക യുഗാദിയുഗങ്ങളിലും പൊങ്ങുന്നു (യശ. ൩൪, ൧൦.) മൃഗത്തെയും തൽപ്രതിമയെയും കുമ്പിട്ടും അതിന്റെ നാമക്കറിയെ ഇട്ടും കൊള്ളുന്നവർക്കു എല്ലാം രാപ്പകലും തണുപ്പു വരും. ൧൨ ദൈവകല്പനകളെയും യേശുവിശ്വാസത്തെയും കാത്തുകൊള്ളുന്ന വിശുദ്ധരുടെ കഷ്ടാന്തി ഇവിടെ (കാണാൻ) ഉണ്ടു.

൧൩ ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽനിന്ന് ഒരു ശബ്ദം പറഞ്ഞു കേട്ടത് എന്തെന്നാൽ: കർത്താവിൽ ചാകുന്ന ദൂതന്മാർ ഇന്നു മുതൽ

വെളിപ്പാട് ൧൪. ൧൫. അ.

ധന്യൻ എന്നെഴുതുക; അതെ അവർ തങ്ങളുടെ പ്രയത്നങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു തന്നെക്കണ്ടത് അവരുടെ ക്രിയകൾ അവർക്കു പിഞ്ചെല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന് ആത്മാവ് പറയുന്നു.

പിന്നെ ഞാൻ കണ്ടതിന്! വെളുത്ത മേഘവും മേഘത്തി ൧൪ നേൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു. മനുഷ്യപുത്രൻ സഭ്യശനായവനും തന്നെ; അവൻ തലമേൽ പൊൻ കിരീടവും കയ്യിൽ മൂച്ചയുള്ള അരിവാളും ഉണ്ടു. മറ്റൊരു ദൂതൻ ദൈവാലയത്തിന്നു പുറ ൧൫ പ്പെട്ടു മേഘത്തിനേൽ ഇരിക്കുന്നവനോടു ഭൂമിയിലെ വിളവു ഉണക്കിയതിനാൽ കൊയിത്തിന്നു നാഴിക വന്നുകൊണ്ടു, നിന്റെ അരിവാളെ കടത്തി കൊയ്തു, എന്നു മഹാ ശബ്ദത്തോടെ കൂക്കി. മേഘത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ തന്റെ അരിവാളെ ഭൂമി ൧൬ യിൽ കടത്തി, ഭൂമി കൊയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മറ്റൊരു ദൂതൻ ൧൭ ന്നും മുത്തുള്ളോർ അരിവാൾ പിടിച്ചുകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ആലയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. അഗ്നിമൽ അധികാരമുള്ള ൧൮ അന്യദൂതൻ ബലിപീഠത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു, മുത്തരിവാളുള്ള വനോടു ഭൂമിയിലെ മുതിരിങ്ങകൾ പഴക്കയാൽ, നിന്റെ മുത്തരിവാൾ കടത്തി ആ വള്ളിയുടെ കലകളെ മുറുന്ന്കുക്ക എന്നുറക്കെ ആത്മ മൊഴിഞ്ഞു. ദൂതനും തന്റെ അരിവാളെ ഭൂമിയിൽ ൧൯ കടത്തി ഭൂമിയിലെ മുതിരിവള്ളിയിൽനിന്നു മുറുന്ന്കുത്തു, ദൈവദൂതന്റെ വലിയ ചക്കിൽ ചാടിയിട്ടു. ചക്ക നഗര ൨൦ ത്തിന്നു പുറത്തു മെതിച്ചു പിടിഞ്ഞ രക്തം ചക്കിൽനിന്ന് ഒഴുകി കുതിരകളുടെ കടിവാളങ്ങളോളം ആയിരത്തരമുറ് സൂര്യ വഴി ദൂരം (പരക്കയും ചെയ്തു).

൧൫. അദ്ധ്യായം.

ജയിക്കുന്നവരുടെ സന്തോഷത്തോടെ, (൫) ൭ ക്രോധകലാങ്ങളെയും നിറച്ചു കൊടുത്തു.

ഞാൻ വലുതും അതുതപുമായ മറ്റൊരു ലക്ഷ്യത്തെ സ്വ ൧ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കണ്ടു; ഒട്ടക്കത്തെ ബാധകൾ ഏഴുമുള്ള ഏഴു ദൂതന്മാരെ തന്നെ; അവരാൽ ദേവദൂതാധിപതികളെ വന്നു സത്യം അഗ്നി കലർന്നു പള്ളിക്കടലു് ഒത്തതും ഉഗ്രദന്താടും തത്പ്ര ൨ തിമയോടും നാമസംഖ്യയോടും (വെറായി) ജയിക്കുന്നവർ ദേവവീണകൾ പിടിച്ചുകൊണ്ടു, പള്ളിക്കടൽ പുറത്തു നില്ക്കുന്നതും കണ്ടു. ആയവർ ദേവദാസനായ മോശയുടെ പാട്ടും ന്

൫൯൯

മഹാ നഗരം മൂന്നുശതമായി തിരിഞ്ഞു ജാതികളുടെ പട്ടണങ്ങളും വീണു, ദേവകോപത്തിന്റെ ക്രോധമൂലമുള്ള പാത്രം അവർക്കു കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു മഹതിയായ ബാബെലിന്റെ ഓർമ്മ ദൈവ ൨൦ ത്തിനുമുമ്പിൽ വരികയും ചെയ്തു. സകല ദ്വീപും മണ്ടിപ്പോയി, ൨൧ മലകൾ ഇനി കാണാമെന്നു ഇല്ല. താലന്തോളം കുന്നത്തിൽ വലിയ കന്മഴ വാനത്തിൽനിന്നു മനുഷ്യരുടെ മേൽ ഇറങ്ങുന്നു, മനുഷ്യരും കന്മഴയുടെ ബാധ ഏറ്റവും വലുതാകുകൊണ്ട് ആ ബാധ നിമിത്തം ദൈവത്തെ ഭൂഷിക്കയും ചെയ്തു.

൧൭. അദ്ധ്യായം.

ബാബേൽ എന്നപേരും ആട്ടമൃഗത്തെയും, (൧൭, ൨.) വർണ്ണിച്ചത്.

൧ **മുഴു** കലശങ്ങളുള്ള ഭൂതന്മാർ എഴുവരിലും ഒരുവൻ വന്ന് എന്നോടു ഉരിയാടി: വാ ഏറിയ വെള്ളങ്ങളുടെ മീതെ ഇരിക്കുന്ന മഹാ വേദ്രയുടെ ന്യായവിധിയെ ഞാൻ നിന്നെക്കു കാണിക്കും. യാതൊരുത്തിയോടു ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാർ പുലയാടിയതും യാതൊരുത്തിയുടെ പുലയാട്ടിന്റെ മറ്റുത്താൽ ഭൂവാസികൾ മത്തരായുമുത്തതും ആയവർക്കു തന്നെ. എന്നു പറഞ്ഞ് ആത്മാവിൽ എന്നെ മരുഭൂമിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, ഉടനെ ഏഴു തലയും പത്തു കൊമ്പും ഉള്ളതും ആ ഭൂഷണനാമങ്ങൾ നിറഞ്ഞുമായി അരക്കു നിറമുള്ള മൃഗത്തിനുമേൽ ഒരു സ്ത്രീ കത്തിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. സ്ത്രീ ധൂമ്രവർണ്ണവും അരക്കു നിറവും ഉള്ളതു ധരിച്ചും പൊന്നു രത്നം മുത്തുകളും അണിഞ്ഞും വെറുപ്പുകളാലും തന്റെ പുലയാട്ടിൻ അശുഭലികളാലും നിറഞ്ഞുള്ള പൊൻപാത്രം കയ്യിൽ പിടിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മമ്മം വേദ്രമാക്കും ഭൂമിയുടെ വെറുപ്പുകൾക്കും മാതാവായ മഹാ ബാബേൽ എന്ന നാമം അവളുടെ നെറ്റിമേൽ എഴുതിട്ടും ഉണ്ടു. വിശുദ്ധരുടെ രക്തം കൊണ്ടും യേശു സാക്ഷികളുടെ രക്തം കൊണ്ടും സ്ത്രീ മത്തയായതും കണ്ടു, അവളെ കണ്ടിട്ടു മഹാശയ്യുത്താൽ അതിശയിക്കയും ചെയ്തു.

൭ പിന്നെ ഭൂതൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു, നീ അതിശയിച്ചത് എന്തു ഈ സ്ത്രീയുടെയും അവളെ ചുമന്നു കൊണ്ടു ഏഴു തലയും പത്തു കൊമ്പും ഉള്ള മൃഗത്തിന്റെയും മമ്മത്തെ ഞാൻ കേൾപ്പിച്ചു തരാം. നീ കണ്ട മൃഗം ഉണ്ടായിരുന്നതും (ഇപ്പോൾ) ഇല്ലാ

വെളിപ്പാട് ൧൭. ൧൮. അ.

ത്തും ഇനി അഗാധത്തിൽനിന്നു കരേറി, നാശത്തിലേക്ക് പോകേണ്ടതും ആകുന്നു; ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ ജീവപുസ്തകത്തിൽ പേർ എഴുതാതെ ഉള്ള ഭൂവാസിപ്പം മൃഗം ഇരുന്നതും (പിന്നെ) ഇല്ലാത്തതും ഇനി വരുന്നതും കണ്ടിട്ട് അതിശയിക്കും. ജനനമുള്ള ബുദ്ധി ഇവിടെ (കാണാൻ) ഉണ്ടു, ഏഴു തല ന്കളും സ്രീ ഇരുന്നു കൊള്ളുന്ന ഏഴു മലകൾ ആകുന്നു. ഏഴു ൧൦ രാജാക്കളും ആകുന്നു. (അതിൽ) ഐവർ പട്ടുപോയി, ഒരുത്തൻ ഉണ്ടു, മററവൻ ഇതുവരെ വന്നില്ല; വന്നാൽ പിന്നെ കറയമാത്രം വസിക്കേണ്ടതു: ഇരുന്നതും ഇല്ലാത്തതും ആയ മൃഗം താ ൧൧ ന് എട്ടാമനും ആകുന്നു, എഴുവരിൽനിന്നു ആകുന്നു, നാശത്തിലേക്കു പോകയും ചെയ്യും. നീ കണ്ട പത്തു കൊമ്പുകളൊ പ ൧൨ ന്തു രാജാക്കൾ ആകുന്നു; അവർ രാജ്യം പ്രാപിച്ചില്ല, മൃഗത്തോട് ഒന്നിച്ചു ഒരു നാഴികക്കു് അധികാരം ലഭിക്കും താനും. അവർ ൧൩ ഐഴമത്തുമുള്ളവർ തങ്ങളുടെ ശക്തിയേയും അധികാരത്തേയും മൃഗത്തിന്നു കൊടുക്കുന്നു. ഇവർ കുഞ്ഞാടിനോടു പോരാടും ൧൪ കത്ത്യാധികത്ത്യാവും രാജാധിരാജാവും ആകുകൊണ്ടു, കുഞ്ഞാടായവൻ (താൻ) വിളിച്ചും തെരിഞ്ഞെടുത്തും ഉള്ള വിശ്വസ്തമായീ അവരെ ജയിക്കും.

പിന്നെ അവൻ എന്നോടു പറയുന്നു: വേശ്ര കത്തിയിരി ൧൫ കുന്ന വെള്ളങ്ങൾ നീ കണ്ടതു വംശസമൂഹങ്ങളും ജാതിഭാഷകളും ആകുന്നു. പിന്നെ നീ കണ്ട പത്തു കൊമ്പുകളും മൃഗവും ൧൬ ആയവർ വേശ്രയെ ദേവിക്കുകയും പാഴാക്കി നഗ്നത വരുത്തുകയും അവളുടെ മാംസങ്ങളെ തിന്നുകയും അവളെ തീ കൊടുത്തു ദഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ദൈവമല്ലൊ അതിന്റെ അഭിപ്രായം ൧൭ ചെയ്യാനും ഏകമായ അഭിപ്രായം നടത്തുവാനും ദേവമൊഴികൾ നിവൃത്തിയാകുവോളത്തേക്ക് തങ്ങളുടെ രാജത്വത്തെ മൃഗത്തിന്നു കൊടുപ്പാനും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ തോന്നിച്ചതു. നീ കണ്ട സ്രീയൊ ഭൂമിയുടെ രാജാക്കളിൽ രാജത്വമുള്ള മഹാ ൧൮ നഗരമത്രെ.

൧൮. അദ്ധ്യായം.

ബാബേലിന്റെ നാശത്തെ അറിയിക്കുന്നതു.

അനന്തരം ഞാൻ വലിയ അധികാരമുള്ള മറ്റൊരു ദൂതൻ ൧ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങുന്നതു കണ്ടു, അവന്റെ തേജസ്സി

൨ നാൽ ഭൂമി പ്രകാശിക്കയും ചെയ്യും. അവൻ മഹാശബ്ദത്തോടെ ഉറക്കെ ആത്മ പഠത്തു: മഹാ ബാബേൽ വീണു വീണു (൧൪, ൮.) ഭൂതങ്ങളുടെ പാപ്പിടവും എല്ലാ അശുഭാത്മാവിൻ കാവലും അറക്കത്തക്ക അശുഭ പക്ഷികൾക്ക് ഒക്കവെ നടപ്പു ചെയ്യിന്നു. കാരണം അവളുടെ പുലയാട്ടിൻ ക്രോധമൃത്തിൽനിന്നു സകല ജാതികളും കടിച്ച ഭൂമിയിലെ രാജാക്കൾ അവളോടു പുലയാടി ഭൂമിയിലെ വ്യാപാരികൾ അവളുടെ പുളിപ്പിന്റെ വമ്പിനാൽ സമ്പത്തുണ്ടാക്കി.

൪ ഞാൻ വേറൊരു ശബ്ദം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പറഞ്ഞു കേട്ടിതു: (യിര. ൫൧, ൪൫.) എൻ ജനമായുള്ളോരെ! അവളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പോരുവിൻ; അവളുടെ പാപങ്ങളിൽ കൂട്ടാളികളായിട്ടു തത്ത്വധകളിൽ (ചിലതു) കൊള്ളായ്യാൻ തന്നെ അവളുടെ പാപങ്ങളെല്ലാ വാനോളം കുന്നിച്ച് എത്തി അവളുടെ അരികുമുങ്ങത്തെ ദൈവം ഓത്തും ഇരിക്കുന്നു. അവൾ ആചരിച്ച പ്രകാരം അവളോടു പ്രതിയായിട്ട് ആചരിപ്പിൻ (യിര. ൫൧, ൧൫.) അവളുടെ ക്രിയകൾക്കുത്തത് ഇരട്ടിച്ചു കൊടുപ്പിൻ; അവൾ കലക്കിയ പാനപാത്രത്തിൽ അവൾക്ക് ഇരട്ടി പകരുവിൻ; അവൾ തന്നിക്ക് തേജസ്സു കൂട്ടി പുളച്ചുടത്തോളം അവൾക്കു പീഡയും വേദവും കൊടുപ്പിൻ. ഞാൻ രാജകിയായി അമർന്നിരിക്കുന്നു വിധവയാകയില്ല, വേദം കാണുകയില്ല എന്നവൾ ഹൃദയം കൊണ്ടു പറയുന്നതു നിമിത്തം, ഒരു നാളിൽ മരണം, വേദം, ക്ഷാമം ഈ ബാധകൾ അവൾക്ക് വരും; അവൾ തീയിൽ ചുട്ടുപോകയുമാം; അവൾക്കു ന്യായം വിധിച്ച കർത്താവ് ഉരക്കൻ നാക്കു സത്യം. അവളോടു പുലയാടി പുളച്ചുള്ള രാജാക്കൾ അവളുടെ പീഡനിമിത്തം ഭയപ്പെട്ടു, ദൂരെ നിന്നു അവളുടെ ദമനത്തിൻ പുകയെ കാണുമ്പോൾ, അവളെ ചൊല്ലികരഞ്ഞും തൊഴിച്ചും കൊണ്ടു, അയ്യോ അയ്യോ ബാബേൽ എന്ന മഹാനഗരം ഉറപ്പേറിയ പട്ടണം ഒരു നാഴികയിൽ നിന്റെ ന്യായവിധി വന്നുവല്ലോ എന്നു പറയും. ഭൂമിയിലെ വ്യാപാരികൾ തങ്ങളുടെ ചരക്ക് ഇനി ആരും വാങ്ങുന്നില്ല എന്നിട്ട് അവളെ ചൊല്ലി കരഞ്ഞു വേദിക്കുന്നു. പൊൻ, വെള്ളി, രത്നം, മുത്തു, നേരിയ തൂണി, ധൂമ്രചന്ദ്രം, പട്ട്, അരക്കുമ്പല തുടങ്ങിയ ചരക്കു ചന്ദനത്തരങ്ങൾ എല്ലാം ആനക്കൊമ്പിൻ പണി വിലയേറിയ മരം ചെമ്പ്, ഇരിമ്പ്, കുമ്പായക്കല്ലു ഇവറ്റാലെ ഒരോരൊ

വെളിപ്പാട് ഫലം അ.

പണിയും ലവംഗം, ഏലം, ധൂപവർഗ്ഗങ്ങൾ, കണ്ടിവെണ്ണ, കണ്ടു മന്ദരക്കും, മദ്യം, തൈലം, മേത്തരമാവു, കോതമ്പം, ആടുമാടകളും, കുതിരപ്പടകളും, അടിമദോഷങ്ങൾ, മനുഷ്യദോഷികളും എന്നുള്ള (ചരക്ക്) എല്ലാം നിന്റെ ഉള്ളം മോഹിച്ച കായ്ക്കനിയും നിന്നെ വിമർശിച്ച് മാറി, മുഴുപ്പും മിനുക്കവും ഉള്ളത് എല്ലാം നിന്നെക്ക് ഒടുങ്ങിപ്പോയി, ഇനി കാണാറാകയും ഇല്ല. ഈ വക കൊണ്ടു പ്രാപാരം പരിചയം അവളിൽ സമ്പത്തുണ്ടാക്കിയവർ അവളുടെ പീഡയെ ഭയപ്പെട്ടു. ദൂരവെ നിന്നു കരഞ്ഞും വേദിച്ചും പറയും: അയ്യോ അയ്യോ മഹാനഗരം നേരിയതും ധൂപവർഗ്ഗവും അരക്കുനിറവും ഉടുത്തും പൊൻ രത്നമുത്തകൾ അണിഞ്ഞും ഉള്ളവളെ! ഇത്ര സമ്പത്ത് എല്ലാം ഒരു നാഴികയിൽ പാഴായി പോയല്ലോ എല്ലാ മാലുമിയും ഓരോ തീരസ്ഥലത്തേക്ക് ഓടുന്നവനും കപ്പൽക്കാരും കടലിൽ ജീവിതം ഉണ്ടാക്കുന്നവരും ഒക്കെവെ അവളുടെ ദാഹനത്തിൻ പുക്കയെ കണ്ടു. ദൂരവെ നിന്നു മഹാനഗരത്തോടു ചെല്ലെന്ന് ഒത്തവൾ ആർ എന്ന് ആത്മ പഠത്തു. തലകളിന്മേൽ പൂക്കൾ വാരിട്ടും കരഞ്ഞും വേദിച്ചും മുറയിട്ടും പറഞ്ഞു: അയ്യോ അയ്യോ തന്റെ നിക്ഷേപങ്ങളാൽ കടലിൽ പടകകൾ ഉള്ളവർക്ക് എല്ലാം സമ്പത്തു വേർതിരിച്ച മഹാനഗരം ഒരു നാഴികയിൽ പാഴായി പോയല്ലോ. സ്വർഗ്ഗവും വിശുദ്ധ അപോസ്തലരും പ്രവാചകരുമായുള്ളോരെ! ദൈവം അവളിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രവഹാരത്തെ നടത്തി തീർത്തു കൊണ്ട് അവളെ ചൊല്ലി ആനന്ദിക്ക.

പിന്നെ ഉറക്കനായൊരു ദൂതൻ തിരിക്കല്ലോളം വലുതായ കല്ലിനെ എടുത്തു സമുദ്രത്തിൽ എറിഞ്ഞു പറഞ്ഞു: ഇപ്രകാരം ആഞ്ഞു തള്ളിട്ടു ബാബെൽ എന്ന മഹാനഗരം എറിഞ്ഞുപോകും, ഇനി കാണാറാകയും ഇല്ല. വൈണികർ, വാദ്യക്കാർ, കുഴലുതികൾ, കാഹളക്കാർ ഇവരുടെ നാദം നിന്നിൽ ഇനി കേൾക്കപ്പെടുകയും ഇല്ല; (യെ. ൨൭, ൧൩) യാതൊരു തൊഴിലുള്ള ശില്പി ഇനി നിന്നിൽ എത്തപ്പെടുകയും ഇല്ല; തിരിക്കല്ലിന്റെ ഒരു ഇനി നിന്നിൽ കേൾക്കപ്പെടുകയും ഇല്ല. വിളക്കിന്റെ വെളി ഇനി നിന്നിൽ മിന്നുകയും ഇല്ല; (യെ. ൨൭, ൧൦) മണവാളന്റെയും കാന്തയുടെയും ശബ്ദം ഇനി നിന്നിൽ കേൾക്കുകയും ഇല്ല; നിൻ ഒടിയാൽ സകല ജാതികളും വശീകരിക്കപ്പെടുകയും ഇല്ല; നിന്റെ പ്രാപാരികൾ ഭൂമിയിലെ മഹത്തുക്കൾ

ആയിരുന്നു സത്യം; പ്രവാചകൻ വിശുദ്ധൻ മുതലായി ഭൂമിയിൽ അറക്കപ്പെട്ട സകലരുടെ ചോരകളും അവളിൽ അത്രെ കാണപ്പെട്ടതു.

പൻ. അദ്ധ്യായം.

ബാബെൽ വിനാശത്തെ സ്വപ്നത്തിൽ കൊണ്ടാടിയതും, (൧൧) ദേവപുത്രൻ ജയം കൊണ്ടും (൧൭) രണ്ടു ഉഗ്രങ്ങളെയും നിഗ്രഹിക്കുന്നതും.

൧ **അ**വനിന്റെ ശേഷം ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽ ഏറിയ കൂട്ടത്തിന്റെ മഹാശബ്ദം പോലെ പറഞ്ഞു കേട്ടിതു: ഹല്ലലൂയ്യ രക്ഷയും തേജസ്സും ശക്തിയും നമ്മുടെ (കർത്താവായ) ദൈവത്തിന്നത്രെ. തൻ പുലയാട്ടുകൊണ്ടു ഭൂമിയെ കെട്ടത്ത മഹാവേശ്രേക്ക് അവൻ ശിക്ഷ വിധിച്ചു, സ്വദാസരുടെ രക്തത്തെ അവളുടെ കൈയിൽനിന്നു (ചോദിച്ചു) പ്രതികൂല ചെയ്തുകൊണ്ട് അവന്റെ ന്യായവിധികൾ സത്യവും നീതിയും ഉള്ളവ (൧൬, ൭). പിന്നെയും അവൻ പറഞ്ഞു: ഹല്ലലൂയ്യ അവളുടെ പുക യുഗാദിയുഗങ്ങളിലും പൊങ്ങുന്നു (യശ. ൩൪, ൧൦.) ഇരു പത്തുനാലു മൂപ്പന്മാരും നാലു ജീവികളും വീണ് ആമെൻ ഹല്ലലൂയ്യ എന്നു സിംഹാസനസ്ഥനായ ദൈവത്തിന്നു കുവിടുകയും ചെയ്തു. സിംഹാസനത്തിങ്കന്ന് ഒരു ശബ്ദം പുറപ്പെട്ടു പറഞ്ഞിതു: നമ്മുടെ ദൈവത്തെ പുകഴ്ചവിൻ! അവന്റെ സകല ദാസരും, (സങ്കീ. ൧൩൪, ൧) അവനെ ഭയപ്പെടുന്ന ചെറിയവരും വലിയവരും യുദ്ധജോരം: (സങ്കീ. ൧൧൫, ൧൩.) എന്നു റെ, ഏറിയ കൂട്ടത്തിന്റെ ശബ്ദവും വളരെ വെള്ളങ്ങളുടെ ഒലിയും തകർത്ത ഇടികളുടെ മുഴക്കവും പോലെ ഞാൻ കേൾക്കെ പറയുന്നിതു: ഹല്ലലൂയ്യ സർവ്വശക്തദൈവമായ കർത്താവ് വാണുകൊണ്ടു സത്യം നാം സന്തോഷിച്ചുപ്രസാദിച്ചു അവനു തേജസ്സു കൊടുപ്പതാക! കുഞ്ഞാടിന്റെ കല്യാണം വന്നുവല്ലോ വ്യ അവന്റെ കാന്ത തന്നെത്താൻ ഒരുക്കി: അവൾക്കു ശുദ്ധവും ശുഭ്രവുമായ നേരിയ ശീല ഉടുപ്പാൻ വരും ലഭിക്കയും ചെയ്തു എന്നത്രെ; (നേരിയ തുണി എങ്കിലൊ വിശുദ്ധരുടെ നീതികൾ ആകുന്നു.) പിന്നെ (ഭൂതൻ) എന്തൊടു പറയുന്നു: കുഞ്ഞാടിൻ കല്യാണത്തിലെ അത്താഴത്തിന്നായി ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവർ ധന്യൻ എന്ന് എഴുതുക; ഇവ ഉള്ളവണ്ണം ദൈവത്തിന്റെ വചനങ്ങൾ ആകുന്നു എന്നും പറഞ്ഞാറെ: അവനെ കുവിടണ്ട

വെളിപ്പാട്ടു ചുരുക്കം. അ.

തിന്ന് അവന്റെ കാലുകളിൽ വീണു, അതു സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവാൻ നിന്നെക്കും യേശുസാക്ഷ്യത്തെ പിടിച്ചുള്ള നിന്റെ സഹോദരന്മാർക്കും കൂട്ടാസനാകുന്നു, ദൈവത്തെ കുന്ദിപ്പുക, യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യമല്ലെ പ്രവാചകത്തിന്റെ ആത്മാവു തന്നെ എന്ന് അവൻ എന്നോടു പറയുന്നു.

സ്വർഗ്ഗം തുറന്നതും ഇതാ വെള്ളക്കുതിര (ഇറങ്ങുന്നതും) ഞാൻ കണ്ടു, അതിനുമേൽ ഇരിക്കുന്നവൻ വിശ്വസ്തനും സത്യവാനും (൩, ൧൪.) എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നവൻ. നീതിയിൽ വിധി ചെയ്തു പോരാടുന്നവനും തന്നെ; അവന്റെ കണ്ണുകൾ അഗ്നിജ്വാലകൾ ഒത്തതു, തലമേൽ അനേകം രാജാക്കന്മാർ ഉണ്ടു; അവൻ ഒഴികെ ആരും അറിയാത്തൊരു നാമം എഴുതിട്ടും ഉണ്ടു. ചോരയിൽ മുക്കിയ ഉടുപ്പു ധരിച്ചിരിക്കുന്നു, അവന്റെ പേർ ൧൩ ദേവവചനം എന്നു തന്നെ. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സൈന്യങ്ങൾ ൧൪ വെള്ളക്കുതിരകൾപുറത്തും ശുദ്ധമുള്ള നേരിയ വെള്ളത്തുണികൾ ധരിച്ചും പിഞ്ചെല്ലുന്നു. ജാതികളെ വെട്ടുവാൻ മുച്ചയുള്ള ൧൫ വാൾ അവന്റെ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നു, അവൻ ഇരിപ്പുകോൽ കൊണ്ടു അവരെ മേയ്ക്കും; സ്പർശക്കിയുള്ള ദൈവകോപത്തിൻ ക്രോധമൂലത്തിന്റെ ചക്കിനെ അവൻ മെതിക്കുന്നു (൧൪, ൨൦). രാജാധിരാജാവും കർത്താധികർത്താവും എന്നൊരു നാമം അവൻ ഉടുപ്പിൽ തുടമേൽ തന്നെ എഴുതിട്ടും ഉണ്ടു.

ഒരു ദൂതൻ സൂര്യനിൽ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു, അവൻ നടവാനുണ്ടെ പറക്കുന്ന സകല പക്ഷികൾക്കും മഹാശബ്ദത്തോടെ കൂക്കി പറഞ്ഞു, മഹാദൈവത്തിന്റെ അത്താഴത്തിനായി വന്നുകൂട്ടവിൻ (൧൫, ൨൨, ൨൭.) രാജാക്കളുടെ മാംസവും സഹ ൧൮ സ്രാധിപമാംസവും, വീരമാംസവും, കുതിരമാംസവും, കുതിരപ്പറത്തുള്ളവരുടെ മാംസവും സ്വതന്ത്രർ ദാസരും ചെറിയവർ വലിയവരും, എല്ലാവരുടെ മാംസങ്ങളും തിന്നാൻ എന്നു തന്നെ. കുതിരപ്പറത്തിരിക്കുന്നവനോടും അവന്റെ സൈന്യത്തോടും ൧൯ ആ യുദ്ധത്തെ ചെയ്യാൻ മൃഗവും ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാരും അവരുടെ സൈന്യങ്ങളും ഒന്നിച്ചു കൂടി നില്പതും ഞാൻ കണ്ടു. മൃഗവും അതിനുന്മാകെ അതിശയങ്ങളെ ചെയ്തു, മൃഗക്കുറിയെ ൨൦ കൈക്കൊണ്ടവരെയും തൽപ്രതിമയെ കുന്ദിപ്പവരെയും അവരായ് ഭൂമിപ്പിച്ചു കള്ള പ്രവാചകനും കൂടെ പിടിക്കപ്പെട്ടു; ഗന്ധകത്തിൽ കത്തുന്ന തീപ്പൊയ്ക്കയിൽ ഇരുവരും ജീവനോടെ

൨൧ തള്ളപ്പെട്ടു. ശേഷിച്ചവർ കുതിരപ്പറത്തിരിക്കുന്നവന്റെ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന വാഗ് കൊണ്ടു കൊല്ലപ്പെട്ടു; അവരുടെ മൗസങ്ങളാൽ സകല പക്ഷികൾക്കും തൃപ്തിവന്നു.

൨൦. അദ്ധ്യായം.

സാത്താനെ ജയിക്കുവാൻ, (൪) ആയിരത്തൊഴെ വാഴ്ചയെ വരുത്തുന്നത്, (൭) അത്യുദ്ധവും ന്യായവിധിയും.

൧ പിന്നെ അഗാധത്തിന്റെ താക്കോലും വലിയ ചങ്ങലയും കയ്യിൽ പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ഭൂതൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങുന്ന
 ൨ തു കണ്ടു. പിശാചും സാത്താനും എന്നുള്ള പഴയ പാമ്പാകുന്ന സപ്പത്തെ അവൻ പിടിച്ച് ആയിരത്തൊഴെ വരെ കെട്ടിട്ടു
 ൩ അവനെ അഗാധത്തിൽ എറിഞ്ഞു പൂട്ടിവെച്ച് ആയിരത്തൊഴെ നീരുവോളം ജാതികളെ ഇനി ഭൂമിപ്പിക്കാതെ ഇരിപ്പാൻ അവന്മേൽ മുദ്ര ഇടുകയും ചെയ്തു; അതിൽ പിന്നെ അവനെ അല്പ കാലത്തേക്ക് കെട്ടിയിട്ടു വിടേണ്ടിയതു.

൪ ഞാൻ ന്യായാസനങ്ങളെ കണ്ടു (ദാനി. ൭. ൯.) അവരിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു ന്യായം വിധിപ്പാൻ വരും ലഭിച്ചവരത്രെ: യേശു സാക്ഷ്യവും ദൈവവചനവും നിമിത്തമായി ശിരഃമേഘം വന്നവരുടെ ദേഹികളെയും മൃഗത്തെയൊ തൽപ്രതിമയെയൊ കുന്ദിപ്പാത്തെയും നെഹിമേലും കൈമേലും അതിന്റെ കരിയെ കൈക്കൊള്ളാത്തെയും ഉള്ളവരുടെ (ദേഹികളെയും) കണ്ടു. അവർ ഉയിർത്തു ക്രിസ്തുനോടു കൂടി ആയിരത്തൊഴെ വാണു. ശേഷം മരിച്ചവരൊ ആയിരം ആണ്ടും നീരുവോളം വീണ്ടും ഉയിർത്തുവന്നില്ല, ഇത് ഒന്നാം പുനരുത്ഥാനം. ഒന്നാം പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അശമുള്ളവൻ ധന്യനും വിശുദ്ധനും തന്നെ; ഇവരുടെ മേൽ രണ്ടാം മരണത്തിന്ന് ഒരുധികാരമില്ല; ദൈവത്തിനും ക്രിസ്തുനും പുരോഹിതരാകയും അവനോടു കൂടെ ആയിരത്തൊഴെ വാഴുകയും ചെയ്യും. ആയിരത്തൊഴെ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ സാത്താൻ തന്റെ തടവിൽനിന്ന് അഴിച്ചു വിടപ്പെട്ടു. വ്യക്തിയുടെ നാലു കോണുകളിലും ഉള്ള ജാതികളായ ഗോൾ മാഗോൾ എന്നവരെ കടൽമണലോളം സഖ്യയിൽ ആ യുദ്ധത്തിനായി കൂട്ടിച്ചു കൊള്ളേണ്ടതിന്ന് അവരെ ഭൂമിപ്പിപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടു. അവരും ഭൂമിയുടെ പരപ്പിൽ കരേറി ചെന്നു വിശുദ്ധരുടെ പാളയത്തെയും സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടുള്ള നഗരത്തെയും

വെളിപ്പാട്ടു ൨൦. ൨൧. അ.

വളഞ്ഞു കൊണ്ടാറെ, (ദൈവത്തിൻ പോക്കൽ) വാനിൽനിന്നു അഗ്നി ഇറങ്ങി, അവരെ തിന്നുകളഞ്ഞു (൨൫. ൩൮, ൨൨.) അ ൧൦ വരെ ഭൂമിപ്പിടുന്ന പിശാചൊ മൃഗവും കള്ളപ്രവാചകനും ഉള്ള ഗന്ധകത്തീപ്പൊയ്ക്കയിൽ തള്ളപ്പെട്ടു, അവർ യുഗാദിയുഗങ്ങളിലും രാപ്പകൽ പീഡപ്പെട്ടു പോകും.

പിന്നെ ഞാൻ വലുതായ വെള്ളസിംഹാസനത്തേയും അ ൧൧ തിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവനെയും കണ്ടു; അവന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്നു ഭൂമിയും വാനവും മങ്ങിപ്പോയി, അവറിന്നു സ്ഥലം കാണായതും ഇല്ല. ചെറിയവരും വലിയവരും മരിച്ചവർ ആ ൧൨ കെ ദൈവത്തിന്മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നതും കണ്ടു, പുസ്തകങ്ങൾ തുറക്കപ്പെട്ടു, (ദാനി. ൭, ൧൦.) ജീവന്റെ പുസ്തകമാകുന്ന മരൊന്നു തുറക്കപ്പെട്ടു; പുസ്തകങ്ങളിൽ എഴുതിക്കിടക്കുന്നവരിൽനിന്നു മരിച്ചവർക്ക് അവരുടെ ക്രിയകൾക്കുത്തവണ്ണം ന്യായവിധി ഉണ്ടാകയും ചെയ്യൂ. സമുദ്രം തന്നിലെ മരിച്ചവരെ (ഏല്പി ൧൩ ചു) കൊടുത്തു, മരണവും പാതാളവും തങ്ങളിലെ മരിച്ചവരെ കൊടുത്തു, അവനവനു താന്താന്റെ ക്രിയകൾക്കുത്ത ന്യായവിധി ഉണ്ടായി. മരണവും പാതാളവും ആയവ തീപ്പൊയ്ക്കയി ൧൪ ൽ തള്ളപ്പെട്ടു, ഈ തീപ്പൊയ്ക്കയത്രെ രണ്ടാം മരണം ആകുന്നതു: യാവനും ജീവപുസ്തകത്തിൽ (പേർ) എഴുതി കാണാത്തൊരു തീപ്പൊയ്ക്കയിൽ തള്ളപ്പെട്ടു.

൨൧. അദ്ധ്യായം.

ലോകപ്പുതുക്കവും, (൯) പുതിയ യരുശലേമിലെ, (൨൪) നിവാസികളുടെ നടപ്പും, (൨൨, ൧) സൈപരവാസവും.

ഞാൻ പുതിയ വാനവും പുതിയ ഭൂമിയും കണ്ടു (യശ. ൧ ൩൫, ൧൭.) ഒന്നാം വാനവും ഒന്നാം ഭൂമിയും കഴിഞ്ഞു പോയല്ലോ സമുദ്രം ഇനി ഇല്ല. പുതിയ യരുശലേം ആകുന്ന വിശുദ്ധനഗരം തന്റെ ഭർത്താവിനായി അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ള കാണ്തയെ പോലെ ദൈവത്തിൻ പോക്കൽ വന്നത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങുന്നതും കണ്ടു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു മഹാ ശബ്ദം പറയുന്നതും കേട്ടു, ഇതാ മനുഷ്യരോടു കൂടിയ ദൈവത്തിന്റെ കൂടാരം ആയതു: അവൻ അവരോടു കൂടി പാക്കും അവർ അവന്നു ജനമാകയും ദൈവം താൻ അവരുടെ ദൈവമായി അവരോടു കൂടി ഇരിക്കയും ചെയ്യും (൩മോ. ൨൩, ൧൨.) അവൻ അവരുടെ ര

കൾക്കും മൂപ്പന്മാർക്കും മുമ്പാകെ പുതിയ പാട്ടു പാടുന്നു; ഭൂമിയിൽ നിന്നു വീണ്ടുകൊള്ളപ്പെട്ടുള്ള നൂറ്റിനാലുത്തൂണാലായിരവും ഒഴികെ ആ പാട്ടു പഠിപ്പാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞതുമില്ല; ഇവർ കന്യാ കളാകയാൽ സ്രീകളോടു മാലിന്യപ്പെടാത്തവർ. ഇവർ കൂത്താടു ചെല്ലുന്തോറും പിഞ്ചെല്ലുന്നവർ, ഇവർ ദൈവത്തിന്നും കൂത്താടിന്നും ആശ്ചര്യമായി മനുഷ്യരിൽനിന്നു മേടിക്കപ്പെട്ടവർ. അവരുടെ വായിൽ കളവു കാണപ്പെടാത്തതും ഇല്ല; അവർ നിഷ്കളങ്കരത്രെ.

൩൩ വേറൊരു ദൂതൻ നടുവാനത്തൂടെ പറക്കുന്നതും കണ്ടു, അവൻ സകല ജാതിഗോത്രഭാഷാവാംശങ്ങളിലും ഭൂമിസ്ഥനാരോട് ഒക്കയും സുവിശേഷിപ്പാൻ നിത്യ സുവിശേഷം ഉള്ളവനായി. ൩൪ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ട് അവനു തേജസ്സ് കൊടുപ്പിൻ! അവന്റെ ന്യായവിധിയുടെ നാശിക വന്നവല്ലോ, വന്നതെയും ഭൂമിയെയും കടലെയും നീരുറവുകളെയും ഉണ്ടാക്കിയവനെ കുമ്പിടുകയും ചെയ്തിൻ! എന്നു മഹാ ശബ്ദത്തോടെ പറഞ്ഞും കൊണ്ടിരുന്നു.

൩൫ വേറൊരു ദൂതൻ വഴിയെ വന്നു പറഞ്ഞു: മഹതിയായ ബാബൽവീണ വീണ (യശ. ൨൧, ൯); തന്റെ പുലയാട്ടിന്റെ ക്രോധമൂർത്തിയിൽനിന്നു സകല ജാതികളെയും കുടിപ്പിച്ചവൾ തന്നെ (യിര. ൫൧, ൧൦.)

൩൬ അവരുടെ പിന്നിൽ മൂന്നാമതൊരു ദൂതൻ വന്നു, മഹാശബ്ദത്തോടെ പറഞ്ഞു, യാതൊരുത്തൻ മൃഗത്തെയും തൽപ്രതിമയെയും കുമ്പിട്ടും നെറ്റിമേലോ കൈമേലോ കുറിയെ ഇട്ടും

൩൭ കൊണ്ടാൽ, അവനും കൂടെ ദൈവകോപത്തിൻ പാത്രത്തിൽ ഇടകലരാതെ പകർന്നിട്ടുള്ള ദൈവക്രോധമൂർത്തിയിൽനിന്നു കടിക്കും; വിശുദ്ധ ദൂതന്മാർക്കും കൂത്താടിന്നും മുമ്പാകെ അഗ്നിഗ

൩൮ സ്തംഭങ്ങളിൽ പീഡിച്ചു പോകയും ചെയ്യും. അവരുടെ പീഡയുടെ പുക യുഗാദിയുഗങ്ങളിലും പൊങ്ങുന്നു (യശ. ൩൪, ൧൦.) മൃഗത്തെയും തൽപ്രതിമയെയും കുമ്പിട്ടും അതിന്റെ നാമക്കുറിയെ ഇട്ടും കൊള്ളുന്നവർക്ക് എല്ലാം രാപ്പകലും തണുപ്പു വരും

൩൯ ദൈവകല്പനകളെയും യേശുവിശ്വാസത്തെയും കാത്തുകൊള്ളുന്ന വിശുദ്ധരുടെ ക്ഷാന്തി ഇവിടെ (കാണാൻ) ഉണ്ടു.

൪൦ ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഒരു ശബ്ദം പറഞ്ഞു കേട്ടത്: എന്തെന്നാൽ: കർത്താവിൽ ചാകുന്ന ദൂതന്മാർ ഇന്നു മുതൽ

വെളിപ്പാട്ടു ൧൪. ൧൫. അ.

ധന്യൻ എന്നെഴുതുക; അതെ അവർ തങ്ങളുടെ പ്രയത്നങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു തന്നെക്കൊണ്ടത് അവരുടെ ക്രിയകൾ അവർക്കു പിഞ്ചെല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന് ആത്മാവ് പറയുന്നു.

പിന്നെ ഞാൻ കണ്ടതിന്താ! വെളുത്ത മേഘവും മേഘത്തി ൧൪ നേൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു, മനുഷ്യപുത്രൻ സദൃശനായവനും തന്നെ; അവൻ തലമേൽ പൊൻ കിരീടവും കയ്യിൽ മുള്ളുയുള്ള അരിവാളും ഉണ്ടു. മറ്റൊരു ദൂതൻ ദൈവാലയത്തിങ്കന്നു പുറ ൧൫ പ്പെട്ടു മേഘത്തിനേൽ ഇരിക്കുന്നവനോടു ഭൂമിയിലെ വിളവു ഉണ്ടെടിയതിന്നാൽ കൊയിത്തിന്നു നാഴിക വന്നുകൊണ്ടു, നിന്റെ അരിവാളെ കടത്തി കൊയ്തു, എന്നു മഹാ ശബ്ദത്തോടെ കൂക്കി. മേഘത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ തന്റെ അരിവാളെ ഭൂമി ൧൬ യിൽ കടത്തി, ഭൂമി കൊയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മറ്റൊരു ദൂതൻ ൧൭ ന്നും മുത്തുള്ളോർ അരിവാൾ പിടിച്ചുകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ആലയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. അഗ്നിമൽ അധികാരമുള്ള ൧൮ അന്യദൂതൻ ബലിപീഠത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു, മുത്തരിവാളുള്ള വനോടു ഭൂമിയിലെ മുതിരിങ്ങുകൾ പഴക്കയാൽ, നിന്റെ മുത്തരിവാൾ കടത്തി ആ വള്ളിയുടെ കലകളെ മുറുന്ന്കൊണ്ടു എന്നൊക്കെ ആത്മ മൊഴിഞ്ഞു. ദൂതനും തന്റെ അരിവാളെ ഭൂമിയിൽ ൧൯ കടത്തി ഭൂമിയിലെ മുതിരിവള്ളിയിൽനിന്നു മുറുന്ന്കൊണ്ടു, ദൈവഭോഷത്തിന്റെ വലിയ ചക്കിൽ ചാടിയിട്ടു. ചക്ക നഗര ൨൦ ത്തിന്നു പുറത്തു മെതിച്ചു പിടിഞ്ഞ രക്തം ചക്കിൽനിന്ന് ഒഴുകി കുന്നിരകളുടെ കടിവാളങ്ങളോളം ആയിരത്തരുന്നൂറ് സൂര്യ വഴി ൨൧ ൾ (പരക്കയും ചെയ്തു).

൧൫. അദ്ധ്യായം.

ജയിക്കുന്നവരുടെ സന്തോഷത്തോടെ, (൫) ൭ ശ്ലോകങ്ങൾക്കുള്ളയും നിറവേ കൊടുത്തു.

ഞാൻ വലുതും അതുതപുമായ മറ്റൊരു ലക്ഷ്യത്തെ സ്വ ൧ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കണ്ടു; ഒടുക്കത്തെ ബാധകൾ ഏഴുമുള്ള ഏഴു ദൂതന്മാരെ തന്നെ; അവരാൽ ദേവഭോഷം തികഞ്ഞു വന്നു സത്വം അഗ്നി കലർന്നു പള്ളിക്കടലു് ഒത്തതും മൃഗത്തോടും തൽപ്ര ൨ തിമയോടും നാമസംപ്രയോടും (വെറായി) ജയിക്കുന്നവർ ദേവവീണകൾ പിടിച്ചുകൊണ്ടു, പള്ളിക്കടൽ പുറത്തു നിൽക്കുന്നതും കണ്ടു. ആയവർ ദേവദാസനായ മോശയുടെ പാട്ടും ന്

൫൯൯

കുഞ്ഞാടിന്റെ പാട്ടും പാടിക്കൊള്ളുന്നതിങ്ങിനെ: സർവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവമായ കർത്താവേ, നിന്റെ ക്രിയകൾ വലുതും അത്ഭുതവുമായവ (സങ്കീ. ൧൧൧, ൨) നിന്റെ വഴികൾ നീതിയും സൗത്വവുമുള്ളവ (൨മോ. ൩൨, ൪.) ജാതികളുടെ രാജാവായുള്ളോവേ! നിന്നെ ഭയപ്പെടാത്തതാരാപോൽ? (യിറ. ൧൦, ൭.) കർത്താവേ തിരുന്നാമത്തെ വാഴ്ത്താത്തതും ആർ? നീയല്ലോ ഏക പവിത്രൻ നിന്റെ നീതിന്യായങ്ങൾ വിളങ്ങി വന്നതിനാൽ, സകല ജാതികളും വന്നു, തിരുമുമ്പിൽ കുന്ദിതകയും ചെയ്തും (സങ്കീ. ൧൮, ൩.)

൫ അതിൽ പിന്നെ ഞാൻ കണ്ടതൊ: സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സാക്ഷികളായ രമാകുന്ന ദേവാലയം തുറന്നു. ഏഴു ബാധകളുള്ള ഏഴു ദൂതരും ശുദ്ധ ശുഭമായ ശബ്ദവസ്ത്രം ധരിച്ചും മാടകളിൽ പൊൻ കച്ചകൾ പുണ്ടുകൊണ്ടു, ദേവാലയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടാറെ, ൭ നാലു ജീവികളിൽ ഒന്നു യുഗയുഗങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്ന ദൈവത്തിൻ കോപം നിറഞ്ഞുള്ള പൊൻ കലശങ്ങൾ ഏഴും ആ ഏഴു ദൂതന്മാർക്കു കൊടുത്തു. ദേവതേജസ്സും അവന്റെ ശക്തിയും ഫേതുവായിട്ടു, ദേവാലയത്തിൽ പുക നിറഞ്ഞു, ഏഴു ദൂതരുടെ ബാധകൾ ഏഴും തികവോളത്തിന്ന് ആലയത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞതും ഇല്ല.

൧൩. അദ്ധ്യായം.

ഏഴു ക്രോധകലശങ്ങളും.

൧ നിങ്ങൾ പോയി ക്രോധത്തിൻ കലശങ്ങൾ ഏഴും ഭൂമിയിൽ ഒഴിച്ചു കളവിൻ എന്ന് ഒരു മഹാ ശബ്ദം ദേവാലയത്തിൽ നിന്ന് ഏഴു ദൂതന്മാരോടും പറയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടു.

൨ ഒന്നാമൻ പോയി തന്റെ കലശത്തെ ഭൂമിയിൽ ഒഴിച്ചു കളഞ്ഞാറെ, മൃഗത്തിന്റെ കുറിയെ ഇടുംകൊണ്ടു തൽപ്രതിമയെ കുന്ദിതുന്ന മനുഷ്യരിൽ വല്ലാത്ത ഒരു ദുർവ്രണം ഉണ്ടായി. രണ്ടാമത്തെ ദൂതൻ തന്റെ കലശത്തെ സമുദ്രത്തിൽ ഒഴിച്ചപ്പോൾ അതു പട്ടു പോയവനിൽനിന്ന് എന്ന പോലെ ചോരയായി തീർന്നു; കടലിൽ ജീവനുള്ള പ്രാണി ഒക്കയും ചാകയും ചെയ്തു. മൂന്നാമൻ നദികളിലും നീരുറവുകളിലും തന്റെ കലശത്തെ ഒഴിച്ചാറെ രക്തം ഉണ്ടായി. അപ്പോൾ ഞാൻ വെള്ളങ്ങളുടെ ദൂതൻ പറഞ്ഞു കേട്ടതിവൃണ്ണം: ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവനും (വരുന്നവനും) ആയുള്ളോവേ! നീ ഇപ്രകാരം ന്യായം വിധി

വെളിപ്പാട് ൧൬. അ.

ക്ഷയാൽ നീതിമാൻ പവിത്രൻ തന്നെ. വിശുദ്ധരുടെയും പ്ര
 വാചകരുടെയും രക്തത്തെ അവർ ചിനിച്ച് കൊണ്ടല്ലോ
 നീ അവർക്കു രക്തം കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു; (അതിന്ന്) അവർ പാ
 ത്രം അത്ര. എന്നാറെ, വെളിപീഠവും അതെ സർവ്വശക്തന്റെ
 വരായ കർത്താവേ! നിന്റെ ന്യായവിധികൾ സത്യവും നീതി
 യുമുള്ളവ എന്നു പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. നാലാം ഭൂതൻ തന്റെ വ
 കലശത്തെ സൂര്യനിൽ ഒഴിച്ചു, അതിന്നു മനുഷ്യരെ തീകൊണ്ടു
 ചുട്ടവാൻ അനുജൻ ഉണ്ടായി. മനുഷ്യരും അത്ഭുക്കന്മാരും വെ
 ന്ത് ഈ ബാധകളിൽ അധികാരമുള്ള ദൈവത്തിൻ നാമത്തെ
 ഓർമ്മിച്ചതല്ലാതെ, അവനെ തേജസ്സ് കൊടുപ്പാൻ മനസ്സിലാക്കി
 ടില്ല. അഞ്ചാമൻ തന്റെ കലശത്തെ മൃഗത്തിന്റെ സിംഹാ ൧൦
 സനത്തിനുമേൽ ഒഴിച്ചാറെ, അതിന്റെ രാജ്യം ഇരുണ്ടു പോയി
 (പ്രജകൾ) പാട്ടു നിമിത്തം നാവുകൾ ഉടച്ചുകൊണ്ടു, പാട്ടു ൧൧
 കളേയും പ്രണയങ്ങളേയും ചെയ്തി, സ്വർഗ്ഗത്തിൻ ദൈവത്തെ ഓ
 ഝിച്ചതല്ലാതെ, സ്വകൃതികളെ വിട്ടു മനസ്സിലാക്കിയില്ല.

ആറാം (ഭൂതൻ) തന്റെ കലശത്തെ ഖ്രാത്ത് എന്ന മഹാ ൧൨
 ദിമേൽ ഒഴിച്ചു, സൂര്യോദയത്തിൽനിന്നു (വരുന്ന) രാജാക്കന്മാ
 ക്കു വഴി ഒരുങ്ങുകത്തക്കവണ്ണം അതിന്റെ വെളിച്ചം വാറ്റിപ്പോ
 കയും ചെയ്തു. സപ്തത്തിൻ വായിലും മൃഗത്തിൻ വായിലും ൧൩
 ഉള്ള പ്രവാചകന്റെ വായിലും നിന്നു തവളകൾ എന്ന പോലെ
 അശുഭാത്മാക്കൾ മൂന്നും പുറപ്പെട്ടു കണ്ടു. സമസ്ത പ്രപഞ്ച ൧൪
 ത്തിലും ഉള്ള രാജാക്കന്മാരെ സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ
 മഹാ ദിവസത്തിലെ യുദ്ധത്തിനായിട്ടു കൂട്ടി ചേർപ്പാൻ അതി
 ശയങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടു, അവരടക്കലേക്ക് പുറപ്പെടുന്ന ഭൂ
 താത്മാക്കൾ ഇവ ആകുന്നത്. ഇതാ! ഞാൻ കള്ളനെ പോലെ ൧൫
 വരുന്നു, തന്റെ ലജ്ജയെ കാണാൻ നഗ്നനായി നടക്കാതെ
 ഉടുപ്പുകളെ സൂക്ഷിച്ചും ജാഗരിച്ചും കൊള്ളുന്നവൻ ധന്യൻ.
 ആയവരെ അവ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് എബ്രായത്തിൽ ഹമ്മഗദോൻ ൧൬
 എന്നു പേരുള്ള സ്ഥലത്തിൽ തന്നെ. (ന്യായ. ൫, ൧൯.) ഏഴാം ൧൭
 (ഭൂതൻ) തന്റെ കലശത്തെ ആകാശത്തിൽ ഒഴിച്ചാറെ, ചെയ്തു
 തീർന്നു എന്ന് ഒരു മഹാശബ്ദം സ്വർഗ്ഗാലയത്തിൻ പോക്കൽ
 സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു വന്നു. മിന്നലുകളും ഒലികളും മുഴക്ക ൧൮
 ങ്ങളും സംഭവിച്ചു, ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യർ ഉള്ളനാൾ മുതൽ ഉണ്ടാ
 യിട്ടില്ലാത്ത വലിപ്പത്തിൽ മഹാ ഭൂകമ്പം ജനിക്കയും ചെയ്തു. ൧൯

മഹാ നഗരം മൂന്നുശതമായി തിരിഞ്ഞു ജാതികളുടെ പട്ടണങ്ങളും വീണു, ദേവകോപത്തിന്റെ ക്രോധമൂലമുള്ള പാത്രം അവൾക്കു കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു മഹതിയായ ബാബെലിന്റെ ഓർമ്മ ദൈവത്തിന്നുമുമ്പിൽ വരികയും ചെയ്തു. സകല ദീപും മങ്ങിപ്പോയി, ൨൦ മലകൾ ഇനി കാണാൻ ഇല്ല. താലന്തോളം കനത്തിൽ വലിയ കന്മഴ വന്നത്തിൽനിന്നു മനുഷ്യരുടെ മേൽ ഇറങ്ങുന്നു, മനുഷ്യരും കന്മഴയുടെ ബാധ ഏറ്റവും വലുതാകുകൊണ്ട് ആ ബാധ നിമിത്തം ദൈവത്തെ ദൂഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

൧൭. അദ്ധ്യായം.

ബാബേൽ എന്നപേരും ആട്ടമൃഗത്തെയും, (൧൩, ൨-) വർണ്ണിച്ചത്.

൧ **മുഴു** കലശങ്ങളുള്ള ഭൂതന്മാർ എഴുവരിലും ഒരുവൻ വന്ന് എന്നോടു ഉരിയാടി: വാ ഏറിയ വെള്ളങ്ങളുടെ മീതെ ഇരിക്കുന്ന മഹാ വേശ്ശ്യയുടെ ന്യായവിധിയെ ഞാൻ നിന്നെ കാണിക്കും. യാതൊരുത്തിയോടു ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാർ പുലയാടിയതും യാതൊരുത്തിയുടെ പുലയാട്ടിന്റെ മട്ടത്താൽ ഭൂവാസി കൾ മത്തരായുമത്തേതും ആയവൾ തന്നെ. എന്നു പറഞ്ഞ് ആത്മാവിൽ എന്നെ മരുഭൂമിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, ഉടനെ ഏഴു തലയും പത്തു കൊമ്പും ഉള്ളതും ആ ദൂഷണനാമങ്ങൾ നിറഞ്ഞുമായി അരക്കു നിറമുള്ള മൃഗത്തിന്മേൽ ഒരു സ്ത്രീ കത്തിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. സ്ത്രീ ധൂമ്രവർണ്ണവും അരക്കു നിറവും ഉള്ളതു ധരിച്ചും പൊന്നു രത്നം മുത്തുകളും അണിഞ്ഞും വെറുപ്പുകുലയും തന്റെ പുലയാട്ടിൻ അശുഭധികുലയും നിറഞ്ഞുള്ള പൊൻപാത്രം കയ്യിൽ പിടിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മമ്മം വേശ്ശ്യമാക്കും ഭൂമിയുടെ വെറുപ്പുകൾക്കും മാതാവായ മഹാ ബാബേൽ എന്ന നാമം അവളുടെ നെറ്റിമേൽ എഴുതിട്ടും ഉണ്ടു. വിശുദ്ധരുടെ രക്തം കൊണ്ടും യേശു സാക്ഷികളുടെ രക്തം കൊണ്ടും സ്ത്രീ മത്തയായതും കണ്ടു, അവളെ കണ്ടിട്ടു മഹാശയ്യുത്താൽ അതിശയിക്കുകയും ചെയ്തു.

൭ പിന്നെ ഭൂതൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു, നീ അതിശയിച്ചത് എന്തു ഈ സ്ത്രീയുടെയും അവളെ ചുമന്നു കൊണ്ടു ഏഴു തലയും പത്തു കൊമ്പും ഉള്ള മൃഗത്തിന്റെയും മമ്മത്തെ ഞാൻ കേൾപ്പിച്ചു തരാം. നീ കണ്ട മൃഗം ഉണ്ടായിരുന്നതും (ഇപ്പോൾ) ഇല്ലാ

വെളിപ്പാടു ൧൭. ൧൮. അ.

ത്തതും ഇനി അഗാധത്തിൽനിന്നു കരേറി, നാശത്തിലേക്ക് പോകേണ്ടതും ആകുന്നു; ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ ജീവപുസ്തകത്തിൽ പേർ എഴുതാതെ ഉള്ള ഭൂവാസിപ്പം മൃഗം ഇരുന്നതും (പിന്നെ) ഇല്ലാത്തതും ഇനി വരുന്നതും കണ്ടിട്ട് അതിശയിക്കും. ജ്ഞാനമുള്ള ബുദ്ധി ഇവിടെ (കാണാൻ) ഉണ്ടു, ഏഴു തല ന്കളും സ്രീ ഇരുന്നു കൊള്ളുന്ന ഏഴു മലകൾ ആകുന്നു. ഏഴു ൧൦ രാജാക്കളും ആകുന്നു. (അതിൽ) ഐവർ പട്ടുപോയി, ഒരുത്തൻ ഉണ്ടു, മറാവൻ ഇതുവരെ വന്നില്ല; വന്നാൽ പിന്നെ കറയ മാത്രം വസിക്കേണ്ടതു: ഇരുന്നതും ഇല്ലാത്തതും ആയ മൃഗം താ ൧൧ ന് എട്ടാമനും ആകുന്നു, എഴുവരിൽനിന്നു ആകുന്നു, നാശത്തിലേക്കു പോകയും ചെയ്യും. നീ കണ്ട പത്തു കൊമ്പുകളൊ പ ൧൨ ത്തു രാജാക്കൾ ആകുന്നു; അവർ രാജ്യം പ്രാപിച്ചില്ല, മൃഗത്തോട് ഒന്നിച്ചു ഒരു നാഴികെക്ക് അധികാരം ലഭിക്കും താനും അവർ ൧൩ ഐക്യമുള്ളവർ തങ്ങളുടെ ശക്തിയേയും അധികാരത്തേയും മൃഗത്തിന്നു കൊടുക്കുന്നു. ഇവർ കഞ്ഞാടിനോടു പോരാടും ൧൪ കത്താധികത്താവും രാജാധിരാജാവും ആകുകൊണ്ടു, കഞ്ഞാടായവൻ (താൻ) വിളിച്ചും തെരിഞ്ഞെടുത്തും ഉള്ള വിശ്വസ്തമായി അവരെ ജയിക്കും.

പിന്നെ അവൻ എന്നോടു പറയുന്നു: വേഗ്രൂ കത്തിയിരി ൧൫ ക്കുന്ന വെള്ളങ്ങൾ നീ കണ്ടതു വംശസമൂഹങ്ങളും ജാതിഭാഷകളും ആകുന്നു. പിന്നെ നീ കണ്ട പത്തു കൊമ്പുകളും മൃഗവും ൧൬ ആയവർ വേഗ്രൂയെ ദേവിക്കയും പാഴാക്കി നഗ്നത വരുത്തുകയും അവളുടെ മാംസങ്ങളെ തിന്നുകയും അവളെ തീ കൊടുത്തു ദഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ദൈവമല്ലൊ അതിന്റെ അഭിപ്രായം ൧൭ ചെയ്യാനും ഏകമായ അഭിപ്രായം നടത്തുവാനും ദേവമൊഴികൾ നിപുത്തിയാകുവോളത്തേക്ക് തങ്ങളുടെ രാജത്വത്തെ മൃഗത്തിന്നു കൊടുപ്പാനും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ തോന്നിച്ചതു. നീ കണ്ട സ്രീയൊ ഭൂമിയുടെ രാജാക്കളിൽ രാജത്വമുള്ള മഹാ ൧൮ നഗരമത്രെ.

൧൮. അദ്ധ്യായം.

ബാബേലിന്റെ നാശത്തെ അറിയിക്കുന്നതു.

അനന്തരം ഞാൻ വലിയ അധികാരമുള്ള മഹാനു ഭൂതൻ ൧ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങുന്നതു കണ്ടു, അവന്റെ തേജസ്സി

൨ നാൽ ഭൂമി പ്രകാശിക്കയും ചെയ്യും. അവൻ മഹാശബ്ദത്തോടെ ഉറക്കെ ആത്മ പഠത്തു: മഹാ ബാബേൽ വീണു വീണു (൧൪, ൮). ഭൂതങ്ങളുടെ പാപ്പിടവും എല്ലാ അശുഭാത്മാവിൻ കാവലും അറക്കത്തക്ക അശുഭ പക്ഷികൾക്ക് ഒക്കവെ നടപ്പുമായ്ക്കി. കാരണം അവളുടെ പുലയാട്ടിൻ ക്രോധമൂലത്തിന്നിന്നു സകല ജാതികളും കടിച്ച ഭൂമിയിലെ രാജാക്കൾ അവളോടു പുലയാടി ഭൂമിയിലെ വ്യാപാരികൾ അവളുടെ പുളപ്പിന്റെ വമ്പിനാൽ സമ്പത്തുണ്ടാക്കി.

൪ ഞാൻ വേറൊരു ശബ്ദം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പറഞ്ഞു കേട്ടിതു: (യിര. ൫൧, ൪൫.) എൻ ജനമായുള്ളോരെ! അവളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പോരുവിൻ; അവളുടെ പാപങ്ങളിൽ കൂട്ടാളികളായിട്ടു തത്ത്വബാധകളിൽ (ചിലതു) കൊള്ളായ്യാൻ തന്നെ. അവളുടെ പാപങ്ങളെല്ലാ വാനോളം കുന്നിച്ച് എത്തി അവളുടെ അരികുമുണ്ടെ ദൈവം ഓരും ഇരിക്കുന്നു. അവൾ ആചരിച്ച പ്രകാരം അവളോടു പ്രതിയായിട്ട് ആചരിപ്പിൻ (യിര. ൫൧, ൧൫.) അവളുടെ ക്രിയകൾക്കുത്തത് ഇരട്ടിച്ചു കൊടുപ്പിൻ; അവൾ കലക്കിയ പാനപാത്രത്തിൽ അവൾക്ക് ഇരട്ടി പകരുവിൻ; അവൾ തന്നിക്ക് തേജസ്സു കൂട്ടി പുളച്ചുടത്തേണ്ട അവൾ പീഡയും വേദവും കൊടുപ്പിൻ. ഞാൻ രാജകിയായി അമർന്നിരിക്കുന്നു വിധവയാകയില്ല, വേദം കാണുകയില്ല എന്നവൾ ഹൃദയം കൊണ്ടു പറയുന്നതു നിമിത്തം, ഒരു നാളിൽ മരണം, വേദം, ക്ഷാമം ഈ ബാധകൾ അവൾക്ക് വരും; അവൾ തീയിൽ ചുട്ടുപോകയുമു; അവൾക്കു ന്യായം വിധിച്ച കർത്താവ് ഉറക്കൻ നാകുന്നു സത്യം. അവളോടു പുലയാടി പുളച്ചുള്ള രാജാക്കൾ അവളുടെ പീഡനിമിത്തം ദയപ്പെട്ടു, ദൂരെ നിന്നു അവളുടെ ദമനത്തിൻ പുകയെ കാണുമ്പോൾ, അവളെ ചൊല്ലികരാത്തും തൊഴിച്ചും കൊണ്ടു, അയ്യോ അയ്യോ ബാബേൽ എന്ന മഹാനഗരം ഉറപ്പേറിയ പട്ടണം ഒരു നാഴികയിൽ നിന്റെ ന്യായവിധി വന്നുവല്ലോ എന്നു പറയും. ഭൂമിയിലെ വ്യാപാരികൾ തങ്ങളുടെ ചരക്ക് ഇനി ആരും വാങ്ങുന്നില്ല എന്നിട്ട് അവളെ ചൊല്ലി കരഞ്ഞു വേദിക്കുന്നു. പൊൻ, വെള്ളി, രത്നം, മുത്ത, നേരിയ തൂണി, ധൂമ്രചന്ദ്രം, പട്ട്, അരക്കുമ്പേല തുടങ്ങിയ ചരക്കു ചന്ദനത്തരങ്ങൾ എല്ലാം ആനക്കൊമ്പിൻ പണി വിലയേറിയ മരം ചെമ്പ്, ഇരിമ്പ്, കുമ്പായക്കല്ലു ഇവറ്റാലെ ഒരോരൊ

വെളിപ്പാട് ഫലം അ.

പണിയും ലവംഗം, ഏലം, ധൂപവർഗ്ഗങ്ങൾ, കണ്ടിവെണ്ണ, കുന്തു മന്ദരക്കും, മദ്യം, തൈലം, മേത്തരമാവു, കോതമ്പം, ആടുമാടുകളും, കുതിരരഥങ്ങളും, അടിമദേവങ്ങൾ, മനുഷ്യദേവികളും എന്നുള്ള (ചരക്ക്) എല്ലാം നിന്റെ ഉള്ളം മോഹിച്ച കായ്ക്കനിയും നിന്നെ വിമർശിച്ച് മാറി, മുഴുപ്പും മിനുക്കവും ഉള്ളത് എല്ലാം നിന്നെക്ക് ഒടുങ്ങിപ്പോയി, ഇനി കാണാനാകയും ഇല്ല. ഈ വക കൊണ്ടു പ്രാപാരം പരിചെയ്ത് അവളിൽ സ്വന്തമുണ്ടാക്കിയവർ അവളുടെ പീഡയെ ഭയപ്പെട്ടു. ദൂരവെ നിന്നു കരഞ്ഞും വേദിച്ചും പറയും: അയ്യോ അയ്യോ മഹാനഗരം നേരിയതും ധൂമ്രവർണ്ണവും അരക്കു നിറവും ഉടുത്തും പൊൻ രത്നമുത്തകൾ അണിഞ്ഞും ഉള്ളവളേ! ഇത്ര സ്വന്തത് എല്ലാം ഒരു നാഴികയിൽ പാഴായി പോയല്ലോ എല്ലാ മാലുമിയും ഓരൊ തീരസ്ഥലത്തേക്ക് ഓടുന്നവനും കപ്പലുക്കാരും കടലിൽ ജീവിതം ഉണ്ടാക്കുന്നവരും ഒക്കെവെ അവളുടെ ദഹനത്തിൻ പുക്കയെ കണ്ടു. ദൂരവെ നിന്നു മഹാനഗരത്തോടു ഓട് ഒത്തവൾ ആർ എന്ന് ആത്മ പഠഞ്ഞു. തലകളിന്മേൽ പൂശി വാരിടും കരഞ്ഞും വേദിച്ചും മുറയിടും പറഞ്ഞു: അയ്യോ അയ്യോ തന്റെ നിക്ഷേപങ്ങളാൽ കടലിൽ പടകകൾ ഉള്ളവർക്ക് എല്ലാം സ്വന്തമു വെളിപ്പിച്ച മഹാനഗരം ഒരു നാഴികയിൽ പാഴായി പോയല്ലോ. സ്വർഗ്ഗവും വിശുദ്ധ അപോസ്തലരും പ്രവാചകരുമായുള്ളോരെ! ദൈവം അവളിൽ നിങ്ങളുടെ വ്യവഹാരത്തെ നടത്തി തീർത്തു കൊണ്ട് അവളെ ചൊല്ലി ആനന്ദിക്ക.

പിന്നെ ഉറക്കനായൊരു ദൂതൻ തിരിക്കല്ലോളം വലുതായ കല്ലിനെ എടുത്തു സമുദ്രത്തിൽ എറിഞ്ഞു പറഞ്ഞു: ഇപ്രകാരം ആഞ്ഞു തള്ളിട്ടു ബാബെൽ എന്ന മഹാനഗരം എറിഞ്ഞുപോകും, ഇനി കാണാനാകയും ഇല്ല. വൈണികർ, വാദ്യക്കാർ, കുഴലുതികൾ, കാമമുക്കർ ഇവരുടെ നാദം നിന്നിൽ ഇനി കേൾക്കപ്പെടുകയും ഇല്ല; (മജ. ൨൭, ൧൩) യാതൊരു ഞാഴിലുള്ള ശിഥിലി ഇനി നിന്നിൽ എത്തപ്പെടുകയും ഇല്ല; തിരിക്കല്ലിന്റെ ഒരു ഇനി നിന്നിൽ കേൾക്കപ്പെടുകയും ഇല്ല. വിളക്കിന്റെ വെളി വെച്ചും ഇനി നിന്നിൽ മിനുക്കയും ഇല്ല; (യീ. ൨൫, ൧൦) മണവാളന്റെയും കാന്തയുടെയും ശബ്ദം ഇനി നിന്നിൽ കേൾക്കുകയും ഇല്ല; നിൻ ഒടിയാൽ സകല ജാതികളും വശീകരിക്കപ്പെടുകകൊണ്ടു നിന്റെ പ്രാപാരികൾ ഭൂമിയിലെ മഹത്തുക്കൾ

ആയിരുന്നു സത്യാം; പ്രവാചകൻ വിശുദ്ധൻ മുതലായി ഭൂമിയിൽ അറക്കപ്പെട്ട സകലരുടെ ചോരകളും അവളിൽ അത്രെ കാണപ്പെട്ടതു.

൧൯. അദ്ധ്യായം.

ബാബെൽ വിനാശത്തെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരികയും, (൧൧) ദേവപുത്രൻ ജയം കൊണ്ടു, (൧൭) രണ്ടു ഗുഹങ്ങളെയും നിഗ്രഹിക്കുന്നതും.

൧ **ദി**വനറിന്റെ ശേഷം ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഏറിയ കൂട്ടത്തിന്റെ മഹാശബ്ദം പോലെ പറഞ്ഞു കേട്ടിതു: ഹല്ലലൂയ്യാ രക്ഷയും തേജസ്സും ശക്തിയും നമ്മുടെ (കർത്താവായ) ദൈവത്തിന്നത്രെ. തൻ പുലയാട്ടുകൊണ്ടു ഭൂമിയെ കെട്ടത്ത മഹാവേഗ്രെക്ക് അവൻ ശിക്ഷ വിധിച്ചു, സ്വഭാസരുടെ രക്തത്തെ അവളുടെ കൈയിൽനിന്നു (ചോദിച്ചു) പ്രതിക്രിയ ചെയ്തുകൊണ്ട് അവന്റെ ന്യായവിധികൾ സത്യാവും നീതിയും ഉള്ളവനാ (൧൬, ൭). പിന്നെയും അവൻ പറഞ്ഞു: ഹല്ലലൂയ്യാ അവളുടെ പുക യുഗാദിയുഗങ്ങളിലും പൊങ്ങുന്നു (യശ. ൩൪, ൧൦). ഇതു പത്തുനാലു മൂപ്പന്മാരും നാലു ജീവികളും വീണ് ആമെൻ ഹല്ലലൂയ്യാ എന്നു സിംഹാസനസ്ഥനായ ദൈവത്തിന്നു കമ്പിടുകയും ചെയ്തു. സിംഹാസനത്തിങ്കന്ന് ഒരു ശബ്ദം പുറപ്പെട്ടു പറഞ്ഞിതു: നമ്മുടെ ദൈവത്തെ പുകഴ്ചവിൻ! അവന്റെ സകല ദാസരും, (സങ്കീ. ൧൩൪, ൧) അവനെ ഭയപ്പെടുന്ന ചെറിയവരും വലിയവരും യുദ്ധജോരം: (സങ്കീ. ൧൧൫, ൧൩) എന്നു ഹ, ഏറിയ കൂട്ടത്തിന്റെ ശബ്ദവും വളരെ വെള്ളങ്ങളുടെ ഒലിയും തകർത്ത ഇടികളുടെ മുഴക്കവും പോലെ ഞാൻ കേൾക്കെ പറയുന്നിതു: ഹല്ലലൂയ്യാ സർവ്വശക്തദൈവമായ കർത്താവ് വാണുകൊണ്ടു സത്യാം നാം സന്തോഷിച്ചുല്ലസിച്ച് അവനെ തേജസ്സു കൊടുപ്പതാക! കുഞ്ഞാടിന്റെ കല്പാണം വന്നുവല്ലോ വ അവന്റെ കാന്ത തന്നെത്താൻ ഒരുക്കി. അവൾക്കു ശുദ്ധവും ശുഭ്രവുമായ നേരിയ ശീല ഉടുപ്പാൻ വരും ലഭിക്കയും ചെയ്ത എന്നത്രെ; (നേരിയ തുണി എങ്കിലൊ വിശുദ്ധരുടെ നീതികൾ ആകുന്നു.) പിന്നെ (ഭൂതൻ) എന്നോടു പറയുന്നു: കുഞ്ഞാടിൻ കല്പാണത്തിലെ അത്താഴത്തിനായി ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവർ ധന്യൻ എന്ന് എഴുതുക; ഇവ ഉള്ളവണ്ണം ദൈവത്തിന്റെ വചനങ്ങൾ ആകുന്നു എന്നും പറഞ്ഞാറെ: അവനെ കമ്പിടുകയും

വെളിപ്പാട്ടു ചുവ. അ.

തിന്ന് അവന്റെ കാലുകളിൽ വീണു, അതതു സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവാൻ നിന്നെക്കും യേശുസാക്ഷ്യത്തെ പിടിച്ചുള്ള നിന്റെ സഹോദരന്മാർക്കും കൂട്ടദാസനാകുന്നു, ദൈവത്തെ കമ്പിടുക, യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യമല്ലൊ പ്രവാചകത്തിന്റെ ആത്മാവു തന്നെ എന്ന് അവൻ എങ്ങനാടു പറയുന്നു.

സ്വർഗ്ഗം തുറന്നതും ഇതാ വെള്ളക്കുതിര (ഇറങ്ങുന്നതും) ഞാൻ കണ്ടു. അതിനേൽ ഇരിക്കുന്നവൻ വിശ്വസ്യനും സത്യവാനും (൩, ൧൪.) എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നവൻ. നീതിയിൽ വിധി ചെയ്തു പോരാടുന്നവനും തന്നെ; അവന്റെ കണ്ണുകൾ അഗ്നിജ്വാലകൾ ഒത്തതു, തലമേൽ അനേകം രാജാക്കന്മാർ ഉണ്ടു; അവൻ ഒഴികെ ആരും അറിയാത്തൊരു നാമം എഴുതിട്ടും ഉണ്ടു. ചോരയിൽ മുക്കിയ ഉടുപ്പു ധരിച്ചിരിക്കുന്നു, അവന്റെ പേർ ചന്ദ്രവേലവചനം എന്നു തന്നെ. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സൈന്യങ്ങൾ ചന്ദ്രവെള്ളക്കുതിരകൾപുറത്തും ശുദ്ധമുള്ള നേരിയ വെള്ളത്തുണികൾ ധരിച്ചും പിഞ്ചെല്ലുന്നു. ജാതികളെ വെട്ടുവാൻ മുച്ചയുള്ള ചവിട്ടു അവന്റെ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നു, അവൻ ഇരിമ്പുകോൽ കൊണ്ടു അവരെ മേയ്ക്കും; സർപ്പശക്തിയുള്ള ദൈവകോപത്തിൻ ക്രോധമൂർത്തിന്റെ ചക്കിനെ അവൻ മെതിക്കുന്നു (൧൪, ൨൦). രാജാധിരാജാവും കർത്താധികർത്താവും എന്നൊരു നാമം അവൻ ഉടുപ്പിൽ തുടമേൽ തന്നെ എഴുതിട്ടും ഉണ്ടു.

ഒരു ദൂതൻ സൂര്യനിൽ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു, അവൻ നടുവാനെത്തുടെ പറക്കുന്ന സകല പക്ഷികൾക്കും മഹാശബ്ദത്തോടെ കൂക്കി പറഞ്ഞു, മഹാദൈവത്തിന്റെ അത്താഴത്തിനായി വന്നുകൂട്ടവിൻ (യെ. ൩൯, ൧൭.) രാജാക്കളുടെ മാംസവും സമസ്ത സ്രാധിപമാംസവും, വീരമാംസവും, കുതിരമാംസവും, കുതിരപ്പുറത്തുള്ളവരുടെ മാംസവും സ്വതന്ത്രർ ദാസരും ചെറിയവർ വലിയവരും, എല്ലാവരുടെ മാംസങ്ങളും തിന്നാൻ എന്നു തന്നെ. കുതിരപ്പുറത്തിരിക്കുന്നവനോടും അവന്റെ സൈന്യത്തോടും ചുവ ആ യുദ്ധത്തെ ചെയ്യാൻ ഉഗ്രവും ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാരും അവരുടെ സൈന്യങ്ങളും ഒന്നിച്ചു കൂടി നില്പതും ഞാൻ കണ്ടു. ഉഗ്രവും അതിന്മുമ്പാകെ അതിശയങ്ങളെ ചെയ്തു, ഉഗ്രക്കുറിയെ ൨൦ കൈക്കൊണ്ടവരെയും തൽപ്രതിമയെ കമ്പിട്ടവരെയും അവറാൽ ഭൂമിപ്പിച്ചു കളു പ്രവാചകനും കൂടെ പിടിക്കപ്പെട്ടു; ഗന്ധകത്തിൽ കത്തുന്ന തീപ്പൊയ്ക്കയിൽ ഇരുവരും ജീവനോടെ

൨൧ തള്ളപ്പെട്ടു. ശേഷിച്ചവർ കുതിരപ്പറത്തിരിക്കുന്നവന്റെ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന വാഗ് കൊണ്ടു കൊല്ലപ്പെട്ടു; അവരുടെ മാംസങ്ങളാൽ സകല പക്ഷികൾക്കും തൃപ്തിവന്നു.

൨൦. അദ്ധ്യായം.

സാത്താനെ ജയിക്കയാൽ, (൪) ആയിരത്താണ്ടെ വാഴ്ത്തെയെ വരുത്തുന്നത്, (൭) അന്ത്യയുദ്ധവും ന്യായവിധിയും.

൧ പിന്നെ അഗാധത്തിന്റെ താക്കോലും വലിയ ചങ്ങലയും കയ്യിൽ പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ഭൂതൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങുന്ന
൨ തു കണ്ടു. പിശാചും സാത്താനും എന്നുള്ള പഴയ പാമ്പാകുന്ന സപ്പത്തെ അവൻ പിടിച്ച് ആയിരത്താണ്ടു വരെ കെട്ടിട്ടു
൩ അവനെ അഗാധത്തിൽ എറിഞ്ഞു പുട്ടിവെച്ച് ആയിരത്താണ്ടും തീരുവോളം ജാതികളെ ഇനി ഭൂമിപ്പിക്കാതെ ഇരിപ്പാൻ അവന്മേൽ മുദ്ര ഇടുകയും ചെയ്തു; അതിൽ പിന്നെ അവനെ അല്പ കാലത്തേക്ക് കെട്ടഴിച്ചു വിടേണ്ടിയതു.

൪ ഞാൻ ന്യായാസനങ്ങളെ കണ്ടു (ദാനി. ൭. ൯.) അവരിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടതു ന്യായം വിധിപ്പാൻ വരും ലഭിച്ചവരെത്ര: യേശു സാക്ഷ്യവും ദൈവവചനവും നിമിത്തമായി ശിരഃമേഘം വന്നവരുടെ ദേഹികളെയും മൃഗത്തെയൊ തൽപ്രതിമയെയൊ കുന്ദിപ്പാതെയും നെന്ററുമേലും കൈമേലും അതിന്റെ കുരിയെ കൈക്കൊള്ളാതെയും ഉള്ളവരുടെ (ദേഹികളെയും) കണ്ടു. അ
൫ വർ ഉയിർത്തു ക്രിസ്തുനോടു കൂടി ആയിരത്താണ്ടും വാണു. ശേഷം മരിച്ചവരൊ ആയിരം ആണ്ടും തീരുവോളം വീണ്ടും ഉയിർത്തുവന്നില്ല, ഇത് ഒന്നാം പുനരുത്ഥാനം ഒന്നാം പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അംശമുള്ളവൻ ധന്യനും വിശുദ്ധനും തന്നെ; ഇവരുടെ മേൽ രണ്ടാം മരണത്തിന്ന് ഒരുധികാരമില്ല; ദൈവത്തിനും ക്രിസ്തുനും പുരോഹിതരാകയും അവനോടു കൂടെ ആയിരത്താണ്ടും വാഴുകയും ചെയ്യും. ആയിരത്താണ്ടും കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ സാത്താൻ തന്റെ തടവിൽനിന്ന് അഴിച്ചു വിടപ്പെട്ടു വെട്ടിയുടെ നാലു കോണുകളിലും ഉള്ള ജാതികളായ ഗോൾ മാഗോൾ എന്നവരെ കടൽമണലോളം സഖ്യയിൽ ആ യുദ്ധത്തിനായി കൂട്ടിച്ചു കൊള്ളേണ്ടതിന്ന് അവരെ ഭൂമിപ്പിപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടു. അവരും ഭൂമിയുടെ പരപ്പിൽ കരേറി ചെന്നു വിശുദ്ധരുടെ പാളയത്തെയും സ്തോഹിക്കപ്പെട്ടുള്ള നഗരത്തെയും

വെളിപ്പാട്ടു ൨൦. ൨൧. അ.

വഴുത്തു കൊണ്ടാറെ, (ദൈവത്തിൻ പോക്കൽ) വാനിൽനിന്നു അഗ്നി ഇറങ്ങി, അവരെ തിന്നുകളഞ്ഞു (൨ജ. ൩൮, ൨൨.) അ ൧൦ വരെ ഭൂമിപ്പിടുന്ന പിശാചൊ മൃഗവും കള്ളപ്രവാചകനും ഉള്ള ഗന്ധകത്തിപ്പൊയ്ക്കയിൽ തള്ളപ്പെട്ടു, അവർ യുഗാദിയുഗങ്ങളിലും രാപ്പകൽ പീഡപ്പെട്ടു പോകും.

പിന്നെ ഞാൻ വലുതായ വെള്ളസിമാസനത്തെയും അ ൧൧ തിന്മൻ ഇരിക്കുന്നവനെയും കണ്ടു; അവന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്നു ഭൂമിയും വാനവും മങ്ങിപ്പോയി, അവരിന്നു സ്ഥലം കാണായതും ഇല്ല. ചെറിയവരും വലിയവരും മരിച്ചവർ ആ ൧൨ കെ ദൈവത്തിന്മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നതും കണ്ടു, പുസ്തകങ്ങൾ തുറക്കപ്പെട്ടു, (ദാനി. ൭, ൧൦.) ജീവന്റെ പുസ്തകമാകുന്ന മരണത്തുറക്കപ്പെട്ടു; പുസ്തകങ്ങളിൽ എഴുതിക്കിടക്കുന്നവരിൽനിന്നു മരിച്ചവർക്കു അവരുടെ ക്രിയകൾക്കുടുത്തവണ്ണം ന്യായവിധി ഉണ്ടാകയും ചെയ്യൂ. സമുദ്രം തന്നിലെ മരിച്ചവരെ (എല്ലി ൧൩ ചു) കൊടുത്തു, മരണവും പാതാളവും തങ്ങളിലെ മരിച്ചവരെ കൊടുത്തു, അവനവൻ താന്താന്റെ ക്രിയകൾക്കുടുത്ത ന്യായവിധി ഉണ്ടായി. മരണവും പാതാളവും ആയവ തീപ്പൊയ്ക്കയി ൧൪ ൽ തള്ളപ്പെട്ടു, ഈ തീപ്പൊയ്ക്കയത്രെ രണ്ടാം മരണം ആകുന്നതു: യാവനും ജീവപുസ്തകത്തിൽ (പേർ) എഴുതി കാണാത്താൽ തീപ്പൊയ്ക്കയിൽ തള്ളപ്പെട്ടു.

൨൧. അദ്ധ്യായം.

പോകപ്പുള്ളിയും, (൯) പുതിയ യരുശലേമിലെ, (൨൪) നിവാസികളുടെ നടപ്പും, (൨൨, ൧-) സൈപരവാസവും.

ഞാൻ പുതിയ വാനവും പുതിയ ഭൂമിയും കണ്ടു (യശ. ൧ ൩, ൧൭.) ഒന്നാം വാനവും ഒന്നാം ഭൂമിയും കഴിഞ്ഞു പോയല്ലോ സമുദ്രം ഇനി ഇല്ല. പുതിയ യരുശലേം ആകുന്ന വിശുദ്ധനഗരം തന്റെ ഭർത്താവിനായി അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ള കാന്തയെ പോലെ ദൈവത്തിൻ പോക്കൽ വാനത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങുന്നതും കണ്ടു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു മഹാ ശബ്ദം പറയുന്ന നൂതനം കേട്ടു, ഇതാ മനുഷ്യരോടു കൂടിയ ദൈവത്തിന്റെ കൂടാരം ആയതു: അവൻ അവരോടു കൂടി പാക്കും അവർ അവന്നു ജനമാകയും ദൈവം താൻ അവരുടെ ദൈവമായി അവരോടു കൂടി ഇരിക്കയും ചെയ്യും (൩മോ. ൨൩, ൧൨.) അവൻ അവരുടെ ര

കണ്ണുകളിൽനിന്ന് അശ്രുക്കളെല്ലാം തുടച്ചു കളയും (൭, ൧൭.)

൫ ഇനി മരണം ഇല്ല. വേദവും മുറിവിലും പ്രയാസവും ഇനി ഇല്ല; ഒന്നാമത്തെവ കഴിഞ്ഞു പോയല്ലോ സിംഹാസന സ്ഥാനം പരാഞ്ഞു: കണ്ടാലും ഞാൻ സകലവും പുതുതാക്കുന്നു, പിന്നെ അവൻ പറഞ്ഞു: എഴുതുക ഈ വചനങ്ങളെല്ലാ സ

൬ ത്രവും വിശ്വസ്യതയും ഉള്ളവ. അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞിതു: ചെയ്യുതീൻ (൧൬, ൧൭.) ഞാൻ അകാരവും ഒകാരവും (൧, ൮) ആദിയും അന്തവും തന്നെ, ദാഹിക്കുന്നവൻ ഞാൻ ജീവനീ തറവിൽനിന്നു സൌജന്യമായി കൊടുക്കും (യശ. ൫൫, ൧.)

൭ ജയിക്കുന്നവൻ ഇവ (എല്ലാം) അവകാശമായി പ്രാപിക്കും; ഞാൻ അവനു ദൈവവും അവൻ എന്നിക്കു പുത്രനുമായിരിക്കും (൨ശമു. ൭, ൧൪.) എന്നാൽ ഭീരുക്കൾ അവിശ്വാസികൾ വെറുപ്പുള്ളവർ, കലപാതകർ, പുലയാടികൾ, ഒടിക്കാർ, ബിംബാരാധികൾ ഇവർക്കും എല്ലാ കള്ളന്മാർക്കും, ഗന്ധകാഗ്നികൾ കത്തുന്ന പൊയ്ക്കയായ രണ്ടാം മരണത്തിലെ പങ്കുള്ള.

൯ അന്ത്യബാധകൾ എഴും നിറഞ്ഞ കലശങ്ങൾ ഉള്ള ദൂതന്മാർ എഴുവരിലും ഒരുവൻ വന്ന് എന്നോടു പറഞ്ഞിതു: വാ ക

൧൦ ഞ്ഞാടിന്റെ ദാശ്യയായ കാന്തയെ നിന്നെക്കു കാണിക്കും എ ന്നിട്ട് ഉയന്ന് വന്മലമേൽ എന്നെ ആത്മാവിൽ കൊണ്ടുപോ യി (ഛ. ൪൦, ൨) ദൈവത്തിൻ പോക്കൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങുന്ന വിശുദ്ധ യശശരലം നഗരത്തെ എന്നിക്കു കാണി

൧൧ ചൂ; അവൾക്ക് ദൈവത്തിൻ അജസ്സുണ്ടു. അവളുടെ ജ്യോതി സ്സ് വിലയേറിയ രത്നത്തിന്ന് ഒത്തതു, സ്റ്റാടികസ്വജ്ജ്വലയു

൧൨ ജ്ജ വജ്രക്കല്ലുപോലെ. ഉയന്ന് വന്മതിലും അതിന്നു പന്ത്രണ്ടു ഗോപുരങ്ങളും ഗോപുരങ്ങളിൽ പന്ത്രണ്ടു ദൂതന്മാരും (യശ. ൬൨, ൬.) ഇസ്രായേൽ പുത്രരുടെ ഗോത്രങ്ങൾ പന്ത്രണ്ടിന്നും ഉള്ള

൧൩ നാമങ്ങൾ കൊത്തിവരെച്ചും ഉണ്ടു (ഛ. ൪൮, ൩൧.) കിഴക്ക് മൂന്നു ഗോപുരം, വടക്കു മൂന്നു ഗോപുരം തെക്കു മൂന്നു ഗോപുരം

൧൪ പടിഞ്ഞാറു മൂന്നു ഗോപുരം. പട്ടണത്തിന്റെ മതിലിന്നു പ ന്ത്രണ്ടു അടിസ്ഥാനങ്ങളും, അവറ്റിൽ കുഞ്ഞാടിന്റെ പന്ത്രണ്ടു

൧൫ അപോസ്തലന്മാരുടെ പേരുകളും ഉണ്ടു. എന്നോട് ഉരിയാടുന്ന വനു പട്ടണത്തെയും, അതിൻ ഗോപുരങ്ങളെയും, മതിലിനെ

൧൬ യും, അളക്കേണ്ടതിന്നു പൊന്നുമുളയായൊരു കോൽ ഉണ്ടു. പട്ട ണം സമചതുരമായി കിടക്കുന്നു, വീതിയുള്ളതിനോളം നീളവും

വെളിപ്പാട്ടു ൨൧. അ.

ഉണ്ടു, കോൽകൊണ്ട് അവൻ പട്ടണത്തെ അളന്നത് പന്ത്രീ
 രായിരം സ്ക്വയർ തന്നെ, അതിന്റെ നീളവും വീതിയും ഉയരവും
 സമം തന്നെ. അതിന്റെ മതിൽ അളന്നതു ഭൂതന്റെ അളവായ മ
 യ മനുഷ്യക്കണക്കിൽ നൂററനാലത്തുനാല് മുതൽ (ഉയരം) തന്നെ.
 ആ മതിലിന്റെ പണി യഹൂദികളത്രെ, പട്ടണം സ്വയം ക പവ
 സ്താദിക്കൊത്ത ശുദ്ധപൊന്നും അത്രെ. നഗരമതിലിന്റെ അ മൻ
 ടിസ്ഥാനങ്ങൾ സകല രത്നംകൊണ്ടും അലങ്കരിച്ചവ; ഒന്നാം
 അടിസ്ഥാനം വജ്രം, രണ്ടാമത് നീലക്കൽ, മൂന്നാമത് മാണിക്യം,
 നാലാമത് മരതകം. അഞ്ചാമത് നഖവണ്ണി, ആറാമത് ചുവപ്പു ൨ ൦
 കൽ, ഏഴാമത് ഗോമേദകം, എട്ടാമത് വൈരല്യം, ഒമ്പതാമത് പ
 ക്ഷിരാഗ്രം, പത്താമത് വൈഡൂര്യം, പതിനൊന്നാമത് പത്മരാഗം,
 പന്ത്രണ്ടാമത് സുഗന്ധിക്കല്ല്. പന്ത്രണ്ടു ഗോപുരങ്ങളോ പ ൨൧
 ഞ്ചുണ്ടു മുത്തുകളത്രെ, ഓരൊ ഗോപുരം ഒരുമുത്തുകൊണ്ടുള്ളതു,
 നഗരവീഥി തെളിവേറിയ കണ്ണാടി തുല്യമായ ശുദ്ധപൊന്നു
 തന്നെ. ദേവാലയം എന്നതൊ അതിൽ കണ്ടിട്ടില്ല; കാരണം ൨൨
 സർവ്വശക്തന്റെവുമായ കർത്താവും, കഞ്ഞാടും തന്നെ അതിന്റെ
 ആലയമായതു. സൂര്യനും ചന്ദ്രനും അതിൽ പ്രകാശിപ്പാൻ ൨൩
 പട്ടണത്തിന് ഒര ആവശ്യവും ഇല്ല, ദേവതേജസ്സല്ലൊ അ
 തിന്നു വെളിച്ചം ഉണ്ടാക്കി, അതിന്റെ വിളക്കു കഞ്ഞാടും തന്നെ
 (യശ. ൩൦, ൧൯.) ജാതികൾ അതിന്റെ വെളിച്ചത്താൽ നടക്കും ൨൪
 (യശ. ൩൦, ൩.) ഭൂമിയുടെ രാജാക്കന്മാർ അതിലേക്ക് തങ്ങളുടെ
 തേജസ്സിനെ ചുമന്നു കൊണ്ടു വരും. പക്ഷെപ്പോലത്തു (രാത്രി അ ൨൫
 വിടെ ഇല്ലല്ലൊ) ഗോപുരങ്ങളെ പൂട്ടുകയില്ല. ജാതികളുടെ തേജ ൨൬
 സ്സും നിഷേധവും അതിലേക്കു ചുമന്നു കൊണ്ടു വരും (യശ.
 ൩൦, ൧൧.) കഞ്ഞാടിന്റെ ജീവപുസ്തകത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടവര ൨൭
 ല്ലാതെ അശുദ്ധമായതും, വെറുപ്പും താൻ, ഭോഷ്ശു താൻ ചെയ്യു
 ന്നതും ഒന്നും അതിൽ കടക്കയും ഇല്ല.

ദൈവത്തിന്റെയും കഞ്ഞാടിന്റെയും സിംഹാസനത്തിൽ ൨൨,൧
 നിന്നു പുറപ്പെടുന്നതായി പള്ളുങ്ക പോലെ ശുഭമായ ജീവനീർ
 നദിയേയും എനിക്കു കാണിച്ചു. അതിന്റെ വീഥിയുടെ നടു ൨
 വിലും നദിക്കിടക്കരെയും അക്കരെയും ജീവവൃക്ഷം തന്നെ; അ
 തു പന്ത്രണ്ടു ഫലങ്ങൾ കായ്ക്കുന്നു, മാസത്തോളം അതാത് ഫല
 ത്തെ കൊടുക്കുന്നു (ഫജ. ൪൭, ൧൨.) മരത്തിന്റെ ഇലകൾ
 ജാതികളുടെ ചികിത്സയ്ക്ക് (കൊളോം). സംഹാരശാപം ഇനി ൩

ഒട്ടും ഉണ്ടാകയില്ല; ദൈവത്തിന്റെയും കണ്ണാടിന്റെയും സിംഹാസനം അതിൽ ഇരിക്കും; അവന്റെ ദാസന്മാർ അവനെ രൂപം ഉപാസിക്കയും അവന്റെ മുഖത്തെ കാണുകയും ചെയ്യും. അവന്റെ നാമം അവരുടെ നെറികളിൽ തന്നെ; അവന്റെ രൂപം അത്രയും ഉണ്ടാകയില്ല. ദൈവമായ കർത്താവ് അവരുടെ മേൽ പ്രകാശിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വിളക്കിന്നും വെയിലിന്നും ആവശ്യവും ഇല്ല. അവർ യുഗാദി യുഗങ്ങളിലും വാഴുകയും ചെയ്യും.

൨൨. അദ്ധ്യായം.

(൬) ഭർഗ്ഗത്തിന്റെ പരമാർത്ഥത്തെ ദൂതനും, (൧൨) യേശു താനും, (൧൮) ഭർഗ്ഗക്കാരനും ഉറപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നു.

- ൬ **വി**ന്നെ (ദൂതൻ) എന്നോടു പറഞ്ഞു, ഈ വചനങ്ങൾ സത്യവും വിശ്വസ്യതയും ഉള്ളവ; പ്രവാചകന്മാരുടെ ദൈവമായ കർത്താവ് ദേവഗതിയിൽ സംഭവിക്കേണ്ടുന്നവ തന്റെ ദാ
- ൭ സർക്കു കാണിപ്പാൻ സ്വദൂതനെ അയച്ചിരിക്കുന്നു. കണ്ടാലും ഞാൻ വേഗം വരുന്നു; ഈ പുസ്തകത്തിലെ പ്രവാചനവാ
- ൮ ക്കുകളെ സൂക്ഷിക്കുന്നവൻ ധന്യൻ. ഇവ കേട്ടതും ഭർഷിച്ചതും യോഹന്നാനായ ഞാൻ ആകുന്നു; കേട്ടു കണ്ടശേഷം അവ കാ
- ൯ ന്നിച്ച് തന്ന ദൂതന്റെ കാലുകളിൽ കമ്പിടവാൻ വീണു. അവ
- ൧൦ ന്നൊ എന്നോടു പറയുന്നു: അതതു സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ നീക്കം നിന്റെ സമോദരരായ പ്രവാചകർക്കും ഈ പുസ്തകത്തി
- ൧൧ ലെ വാക്കുകളെ കാത്തുകൊള്ളുന്നവർക്കും ഞാൻ കൂട്ടദാസനത്രെ.
- ൧൨ ദൈവത്തെ കമ്പിടുക (൧൯, ൧൦.) പിന്നെ എന്നോടു പറഞ്ഞി
- ൧൩ തു: ഈ പുസ്തകത്തിലെ പ്രവാചനവാക്കുകളെ മുദ്രയിട്ടു കളയ
- ൧൪ ല്ല സമയം സമീപം തന്നെ; അനീതി ചെയ്യുന്നവൻ ഇനി
- ൧൫ യും അനീതി ചെയ്യും; അഴക്കുള്ളവൻ ഇനിയും അഴക്കാടുക; നീ
- ൧൬ തിമാൻ ഇനിയും നീതിമാനായി കാട്ടുക; വിശുദ്ധൻ ഇനിയും
- ൧൭ തന്നെ വിശുദ്ധീകരിക്ക (ദാനി. ൧൨, ൧൦.)
- ൧൮ കണ്ടാലും ഞാൻ വേഗം വരുന്നു, അവനവൻ തന്റെ ക്രി
- ൧൯ യ ആകും പ്രകാരം കൊടുത്തു തീർപ്പാൻ എന്റെ കൂലിയും എന്നോ
- ൨൦ ടു കൂടെ (യശ. ൪൦, ൧൦.) ഞാൻ അകാരവും ഓങ്കാരവും ആദി
- ൨൧ യും അന്തവും ഒന്നാമനും ഒട്ടക്കത്തവനും തന്നെ. അവന്റെ
- ൨൨ കല്പനകളെ ചെയ്യുന്നവൻ ധന്യൻ; അവർക്കു ജീവപക്ഷാത്തതിനേ
- ൽ അധികാരം ഉണ്ടാക; അവർ ഗോപുരങ്ങളുടെ പട്ടണത്തിൽ

വെളിപ്പാടു ൨൨. അ.

കടക്കയും ചെയ്യും. നായ്ക്കും ഒടിക്കാരും പുലയാടികളും കലപാത മറ്റും കരം ബിംബാരാധികളും ഭോഷ്ടിനെ കൂറുള്ളവനും ചെയ്യുന്നവനും ഒക്കയും പുറത്തു തന്നെ. യേശു എന്ന ഞാൻ സഭകളായ മനരിങ്ങുൾക്ക് ഇവ സാക്ഷിപ്പെടുത്തുവാൻ എന്റെ ദൂതനെ അയച്ചു; ഞാൻ ദാവീദിന്റെ വേ(ത്തളി)രും വംശവും ആയവൻ ശുദ്ധമായ ഉദയ നക്ഷത്രം തന്നെ. ആത്മാവും കാതയും (യേശുവെ) വരിക എന്നു പറയുന്നു കേൾക്കുന്നവനും വരിക എന്നു പറയുതാക; ദാഹിക്കുന്നവൻ വരികയും ഇഷ്ടിക്കുന്നവൻ ജീവനീരെ സൌജന്യമായി വാങ്ങുകയും ചെയ്യും.

ഈ പുസ്തകത്തിലെ പ്രവചനവാക്കുകളെ കേൾക്കുന്ന ഏതൊരു വരോടും ഞാൻ (ആണയിട്ടു) സാക്ഷി ചെയ്തുന്നിതു: അവരോട് ആരാനും കൂട്ടിവെച്ചാൽ ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയ ബാധകളെ ദൈവം അവനോട് കൂട്ടിവെക്കും. ഈ പുസ്തക മൺത്തിലെ പ്രവചനവാക്കുകളിൽനിന്ന് ആരാനും അപഹരിച്ചാൽ ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയ ജീവവൃക്ഷത്തിലും വിശുദ്ധ നഗരത്തിലും അവനുള്ള അംശത്തെ അപഹരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇവരെ സാക്ഷിപ്പെടുത്തുന്നവൻ പറയുന്നു: അതെ ഞാൻ ൨൦ വേഗം വരുന്നു, എന്നാൽ ആമെൻ കത്താവായ യേശുവെ വരണമെ.

(നമ്മുടെ) കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുന്റെ കരുണ എല്ലാവരോടും കൂട (ഇരിക്ക) ആമെൻ.

